جناب
اویس اطرافنه دیرلر

[illegible]

کاروانی چون گذرد وان طرب سرونی [illegible]

صحیفه ۲۵۷

دیوان حافظ رحمه الله کردری

١٢٩٢

1293

حافظ شرحی
سروری

الحمد لله الذی حفظ الذکر عن تحریف ریب المنون • کما قال انا نحن نزلنا الذکر وانا له لحافظون
والصلوة علی حافظه بتعلیه لا فظه کما فی لوح محفوظ • وعلی صحبه واله المحفوظین برموزه وملحوظ اتشو
بو سروری شکسته دل وروزکار ردن منفعل شویله تقریر مقال • وبیان احوال قلورکه اصحاب
حالدن سلف صالحین • رضوان الله علیهم اجمعین • احوال طریقتی واسرار حقیقتی • رمزوایما
وتعمیه واخفا • طریقی ایله ایتمشلردر که حضرت مولانا بیورر بیت خوشتر آن باشد که سر دلبران
گفته آید در حدیث دیگران • وبو زمره نک ایچنده لسان الغیب ترجمان الاسرار لقب ویرلن شمس الدین
محمد حافظ الشیرازی قدس سره العزیز جمیع اشعارنده رمزوالغاز • وصورت مجازده ابراز • طریقنی اختیار
ایدب اما احوال سلوکدن غافل • واسرار طریقتدن ذاهل • اولانلر قصور فهمدن انکار ایلدی قلوب وبعضی
متحیر قالوب بیت وکم من عایب قولا صحیحا • وآفته من الفهم السقیم بیت جاهلان منکر اند علمی را
که زجهل وعمی نداننداش • گرچه ایمان محض آن باشد • چون ندانند کفر خوانندش • واهل دلدن ظرفا وارباب
قلوبدن عرفا کاهی بو فقیره مائل اولوب بعضی اسرار رسائل اولوب بو حقیر دخی بلدیکی قدر تحقیق مرام • وتقریر کلام
ایدب بعده تقریر بتحریره تبدیل قلنمق • وترکی دل ایله تعبیر اولنمق طلب اولنوب بعضی وقات اکا مصروف قلنوب
علی وجه الاجمال معنی مجازی بیان • ومعنی حقیقی عیان • اولندی تا که قاصر وناقص لر تام وکامل • وعامی وغافل
اولانلر اهل دل • اولالر لکن مکابر ومعاند اولانلر آیات بینات حضرت خدادن • ومعجزات ظاهرات انبیادن
متأثر اولمزلر • وحقه تصدیق وایقان قلمزلر حضرت خواجه حافظ انلر کبی بی فهم اولانلر خطابنده لطیفه
ولطف وجهی ایله جوابنده • بو مقطع مطلعی دیمش بیت سخن شناس نه دلبرا خطا اینجاست • چو بشنوی سخن
اهل دل مگو که خطاست • لاجرم بی ادراک معاندلر • خودبین حاسدلر • جهل جبلی پرده کسنده • وعناد اصلی
دایره سنده قلورلر نعوذ بالله الحافظ من ذلک • احفظنا یا حفیظ علی الهنا فالله خیر حافظا وهو ارحم الراحمین •

حرف الالف

الا یا ایها الساقی ادر کاسا وناولها • الا حرف تنبیه در ویا حرف ندا در وای اسم مبهمدر
معرف باللام اولان اسم حرف ندا داخل اولمق ایچون کیلمدر • واکا ها تنبیه داخل اولمشدر تاکید ایچون ولفظ الساقی
صفتدر ای لفظنه • وادر امر حاضر در ادارهدن • وکاس شول قدحه دیرلر که ایچنده شراب ولا • وناول امر حاضر
ناوله دن • وکاس مؤنثدر انوک ایچون اکا مؤنث ضمیری ارجاع اولنمشدر • معنای مصراع بودر که آگاه اول ای ساقی
دور ایله دولو قدحی وصون آنی • وساقیدن مراد واعظ وناصح ورغبت وذوق ویرجی در وکاسدن مراد شول
وعظ ونصیحت وکلام حکمتدر که آدمه شوق ورغبت ویره • که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها • که
عشق الهی آسان کورندی ولی دوشدی مشکللر • پس سالک طریقت وطالب حقیقت اولنه شوق وذوق ویرمک
کرک تا که اهل الغیب وصول الی الله حاصل اولنجه سعی ایلیه ایده • بوی نافه کاخر صبا زان طره بگشاید •

آخرنده مها اولان لفظده همزه وحدت افاده ایدر نافه کبی ولفظ آخر بونک کبی محللرده فارسیه حصر فدر
تعریض معنا منده مستعمل اولنور وصبا کون طوغسی یلنه وکهر سحر وقتنده اسوم یله دیرلر وطره آلنه دوکلن صاچه
دیرلر معنای مصراع بودر که بر نافه قوقوسنی کبی ایله آخر صبا اول طره دن اچر طره دن مراد جمال کبریا در صبادن
مراد تجلی الهیدر نافه قوقوسندن مراد اثر فیض حقدر • زجعد زلف مشکینش چه تاب افتاد در دلها • جعد قورجق
دیمکدر تاب بر نیچه معنایه کلور بونده حرارت وضیا معناسنه مناسبدر معنای مصراع بودر که انک مشکین زلفنک قور
جقندن نه حرارت ونور دوشدی کوکللره وجعددن مراد طبقات حجاب ومراتب استتاردر • بمی سجاده رنگین
کن گرت پیر مغان گوید • گرت لفظنده تا خطاب ایچوندر مغ ومغان آتش پرست دیمکدر معنای مصراع
بودر که شراب ایله سجاده رنگین ایله یعنی بویا اگر سکا پیر مغان دیرسه شرابدن مراد عشقدر پیر مغاندن
مراد شیخ ومرشددر که حرارت وشوق صاحبی ولا یعنی سجاده ده عبادتک عشق ایله اولسون زاهد خشک اولمه
اگر سکا مرشد دیرسه • که سالک بیخبر نبود زراه ورسم منزلها • معقول قول بودر یا معقول قول بمی سجاده رنگین
کن مضموننده بوا کا تعلیلدر یعنی سالک بیخبر کرکمز یا سالک بیخبر اولمز منزللرک رسمندن طاهندن یعنی وصول
الی الله منزللرینک رسم وعادتی وراه وصلتی عشق ایله اولمقدر که اقرب طرق الی الله طریق عشقدر •
مرا در منزل جانان چه امن عیش چون هر دم • جرس فریاد می دارد که بر بندید محملها • بکا جانان منزلنده نه امن عیش چونکه هر دم جانانه
مراد حضرت حقدر ومنزلدن مراد سلوک مرتبهلری درکه چوقلق عقبهلر وشیطان اضلال ایدب الحاده دوشکی
وار در پس بن که سالکم مراتب سلوکده ومنازل وصلده چوق خطرلر وار درا وبلیه وصول الی الله حاصل
اولمدین بکا نه امن ونه دوام انس حق وار درکه دایم • جرس فریاد می دارد که بر بندید محملها • جاگر
فریاد دوتر یعنی فریاد ایدر دیر باغلک محمللری که بو منزل خطرلودر بونده قرار ایتمک جرسدن مراد طریق
حقک خطرین بیان ایدنلردر نیته کیم حضرت مولانا بیورر رباعی نی حدیث راه پر خون می کند
قصههای عشق مجنون می کند • پس سالک وصول الی الله حاصل قلمینجه وتمکین تحصیل ایتمینجه تلوینیدن خلاص
اولوب ایمین اولمز ودوام انس حاصل قلمز • شب تاریک وبیم موج وگردابی چنین هایل • قره کیجه ده
دموج قورقسی وگرداب ایلک بو بلیه قورقنج شب تاریکدن مراد ظلمت حب دنیا وظلمت نفس وهوادر وبیم
موجدن مراد عقبات بحر سلوک وتموج دریای عصیان وتهییج اغوای شیطاندر وگردابدن مراد الحاده
دوشمک یا طریقنده کمال بولدم دیو بر یرده قالمقدر • کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها • قنده
بیلهلر بزم حالمزی دگزک کنارنده یوکی یکنیلری بونلردن مراد وصول الی الله حاصل قلنلر وجذبه الهیه ایله ...
واصل اولانلردر بعضیلر مراد ملائکه در دیمشلر • همه کارم زخود کامی ببدنامی کشید آخر • دگلی بشم کند و
مرادمجه اولمقدن بدناملغه چکدی آخر مراد بودر که شیخ ومرشدسز سلوک ایتدکم ایچون بدنام اولدم که اخبار
مشایخدندر بو کلام که من لا شیخ له فالشیطان شیخه لاجرم بدنامملق ایله مشهور انام اولدم • نهان کی ماند
آن رازی کزو سازند محفلها • نیجه گیزلو قلور بر راز که اندن دوزهلر محفللری یعنی نیجه مجلسلر وجمع
المه حادثه سویلشورا ولهلر اول رازی سویلرا ولهلر اول رازنیجه مخفی ومستور قلور پس طریقت اهلی کرکدر
شیخ ارشادی ایله سالک اولا تا که بدنام بین الانام اولمیه که الدلیل ثم السبیل دیمشلر دخی الرفیق ثم الطریق
بیورمشلردر • حضوری گر همی خواهی ازو غایب مشو حافظ • حضوری لفظنده حرف یا وحدت ایچوندر

وخواهی لفظنده حرف یا خطابیه ایچوندر راز ولفظی مصراع ثانی مضموننه اشارتدر یعنی مصراع بودرکه
اکر بو حضور استرسک اوندن غافل اولمه حافظ • متی ما تلق من تهوی دع الدنیا واهملها متی ظرف
زماندر وفصل مضارعی جزم ایدر وما زایده در وتلق اصلده تلقی ایدی جزم ایچون آخرندن الف ساقط
اولمشدر ولفظ من اسمدر اکثریا اهل عقل اولانلره اطلاق اولنور وتهوی در تنجی بابدن مضارعدر
بو بابدن هوی محبت معناسنه در ودع امر حاضردر وودع یدع دن اهمل امر حاضردر افعال بابندن ودنیا یه راجعدر
اوکیچون اکا مؤنث ضمیری ارجاع اولنور معنای مصراع بودرکه اول زمانده ایرشورسن سودککه کیمسه یه
دنیایی ترک ایله دخی اهمال ایله یعنی صالیویر ترک دوتمه واکا قلبکی متعلق قلمه که تعلق دنیا عبدی مولیدن
بعید ایدرکه دنیاک یا تبعدک عن مولاک وخدمت مولانا بیوررر • بند بکسل باش آزاد ای پسر •
چند باشی بند سیم وبند زر • وشیخ سعدی دیمش بیت تعلق حجابست وبیحاصلی چو پیوندها بکسلی واصلی
وله ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما • ای حرف ندادر منادی محذوفدر وفروغ ضیا معناسنه در
ورخشان یلدریجی معناسنه در معنای مصراع بودرکه ای محبوب حقیقی حسن آینک نوری سزک یلدریجی یوزکزدندر
بلکه کم چونکه مصنف رمز ایلدیکه وصول الی الله عشق ایله ولمق اقرب در بونده اکا تنبیه ایدرکه اول عشق محبوب
حقیقی عشقی کرککه سایر محبوبلرک حسن وجمالی انک آفتاب رویندن بر تابدر • آب روی خوبی از چاه زنخدان
شما • خوبی لفظندن اولان حرف یا مصدریه در یعنی خوبلق یوزنک صوی سزک اکاکزک قیوسندندر پس عشق
که سبب وصول درحق در وجمال یزوال حسن آفتاب حقیقیدر بیت حسن مهرویان چه ماند بروی یار رما
پرتو دیکرو نور تجلی دیکرست • کی دهد دست این غرض یارب که همدستان شوند • تجن ال ویره بو غرض یارب
که بر قصه لو بر حال اولالر خاطر مجموع ما زلف پریشان شما • بزم جمع اولمش خاطر مز سزک پریشانلغکز
زلفندن مراد غیب هویت وآثار الوهیتدر یعنی تجن میسر اولا بو غرض که بزم خاطر مجموعمز غیب هویت اولان
پرلره پریشان اولا یا غیب هویت بزم خاطر مزده مجموع اولا • عزم دیدار تو دارد جان برلب آمده
لفظ جان برلب آمده جمله حالیه در یعنی سنک دیدارک عزمن دوتر جان لب اوزره کلدکی حالده
باز کردد یا برآید چیست فرمان شما • بو مصراع استفهامدر کرو دونسن یا چقسونمی ندر سزک امرکز بوندن
مقصود قضای حضرت خدایه کمال رضادر بیت وکلت الی المحبوب امری کله • وان شاء احیانی
وان شاء اتلفا • دور دار از خاک وخون دامن چو بر ما بکذری • ایراق دوت طپراقدن وقاندن
اتککی چون بزم اوزرمزه اوغره یه سن • کاندرین ره کشته بسیارند قربان شما • که بو یولده سزک قوربانکز
اولمشلر چوقدر خاکدن مراد اصل بدن در وقاندن مراد تلوث عصیاندر وکذردن مراد فیضان الهیدر
واتککی ایراق دوتمق صفت قدوسیت ایله تجلی ایتمکدر ومصراع ثانی مضمونندن مراد کثرت عصیان بیننک
قدوسیتنکه ضرر ویرمز دیمکدر • کر من آلوده دامنم چه زیان • همه عالم کواه عصمت اوست
دل خرابی می کند دلدار را آکه کنید • خرابی لفظنده حرف یا مصدریه در یعنی کوکل خرابلق ایدر دلداری
خبردار ایدک مراد قلب منقلب ویرانه دنیایه میل کلی ایدر حضرت حقدن طلب هدایت ایدک دیمکدر
زینهار ای دوستان جان من وجان شما • غافل اولمکای دوستلر بنم جانم سزک جانکزدر که جمله ارواح
ونفخت فیه من روحی مقتضاسنجه اصلا واحددر پس تعاونوا علی البر والتقوی حسبنجه تعاونت وصیانت

ایدک کس بدور نرکست طرفی نبست از عافیت • کمسه سنک کوزک زمننده بر کوشه ویر نظر با غلدی
عافیتدن نرکسدن مراد ظهور کیفیت عشقدر چون حضرت حق اعطا کیفیت محبت ایده کمسه ده عقل
معاش اولمز • به که نفروشند مستوری بمستان شما • یکدرکه مستورلق صاتمیه لر سزک مستلرکزه زیرا
چون تجلی لاهوت اولا تجلی ناسوت ظهور بولمز • بخت خواب آلود ما بیدار خواهد شد مکر • بنم ایقو
بولشمش بختم اویانمق استرمکر • زانکه زد بر دیده آب روی رخشان شما • زیرا اوردی کوزلرمزه
سزک رخشان یوزکز صوینی مراد بحکم والمستغفرین بالاسحار بیدار در سحر خیز اولوب بلکه احیاء لیل ایتمکدر
بیت هر که بیدار بود دولت بیدار برد • دست در جلوه ولی عاشق بیدار کجاست • با صبا
همراه بفرست از رخت کل دسته • صبا ایله یولداش کوندر رخکدن بر دسته کل مراد نفحات ربانیه در
بو که بوی بشنویم از خاک بستان شما • بو که بود که لفظندن مخفف در اولا که بر قوقو اشیده وز سزک بوستانکز
طپراغندن رباعی خیز که در سا حت کلزار رب • میرسد الحق نفحات ای پسر • مرده پوسیده صد ساله را •
می دهد آن نفخه حیات ای پسر • عمرتان باد ومراد ای ساقیان جام جم • عمرتان لفظنده حرف
تا خطابیه ایچوندر والف ونون علامت جمعدر عمر اولسون سزلره دخی مراد اولسون ای جام جم ساقیلری
ساقیدن مراد غول اولا ولهذا بیان اولنان در • کرچه جام ما نشد پر می بدوران شما
اکرچه بزم جامم اولمدی شراب ایله طولو سزک دورانکزده جام ما قلب در پر می اولمدیغی نقصان فیض دن
قصور مزدن استعداددر بیت نیست هرکز بخل در فیاض ما • هست استعداد در ما لیک کم •
می کند حافظ دعایی بشنو آمینی بکو • حرف یا اکی یرده وحدت ایچوندر یعنی حافظ بر دعا ایدر
ایشت بر آمین دی • روزی ما باد لعل شکر افشان شما • لفظ روزی یاء اصلیه ایله رزق
معناسنه در بزم رزقمز ونصیبمز اولسون سزک شکر صاچیجی لعلکز مراد طلب اسرار اخبار لذیذه در بلکه
که خواجه حافظک عادتی بو ایمش که بر شهره بر غزل کوندررا اولسه مخلص اولان بیتدن آنشهره بر قاچ بیت
دیوب یازار ایمش بو غزلی یزد شهرینه کوندرر اولوب بو ابیاتی یازمش • ای صبا با ساکنان شهر
یزد از من بکو • عبارت بساکنان کرککیدی وزن ایچون با ساکنان دیمش • کای سر حق ناشناسان کوی چوکان شما • لفظ کای اصلده که ای در منادی محذوفدر تقدیر کلام که ای ساکنان شهر
یزد حق بلمیجلرک باشی سزک چوکانکز طوپی اولسون • کرچه دوریم از بساط قرب همت دور نیست •
یعنی اکرچه قرب بساطمز بساطندن دورز اما همت دور دکلدر • بنده شاه شمائیم وثناخوان شما
اول زمانده شیرازک پادشاهی یزدک پادشاهی وار ایمش اول پادشاهه خطاب
ایدب دیر • ای شهنشاه بلند اختر خدا را همتی • لفظ را بونده قسم ایچوندر رای یلدزی یوجه
اولو پادشاه الله ایچون بر همت • تا ببوسم همچو کردون شاه ایوان شما • ایوان کسر همزه ایله
عربی وفتحی ایله فارسیدر شول مکان عالیه دیرلرکه انده پادشاه اوتورر وله ایضا • ساقی بنور
باده برافروز جام ما • خطابدر یعنی ای ساقی عشق نوری ایله یاقکلندر بزم قلبمزی • مطرب بکو که
کار جهان شد بکام ما • ای مطرب یعنی خبر دار ایدجی واعظ سویله که جهانک ایشلی اولدی بزم مرادمزجه
یعنی قضایه رضا ویروب وهر نه ایش اولسه اکا تسلیم کلی وقبول واقبال قلدق • ما در پیاله عکس

رخ یار دیده ایم بزم … تشبیه سببی ایله معشوق حقیقی یوزنک عکسن مشاهده ایتمشزدر ای بیخبر
ز لذت شرب مدام ما ای غافل اولان بزم شربمز یا دایم شربمز لذتندن چندان بود کرشمه و ناز
سهی قدان استفهام انکاریدر اولدکلوا اولورمی نازی سرو قدلرک یعنی اولمز کا بدجلوه سرو
صنوبر خرام ما که جولانکله بزم صنوبر صالنتلی سرومزیس نظر عاشق معشوق حقیقی یه کرک بیت
کر برشود جهان همه از ماه منظران والله کیس بنظر عینی الی سواک هرکز نمیرد آنکه دلش زنده شد
بعشق هرکز اولمز اول کمسه که کوکلی دیرلدی عشق ایله ثبت است بر جریده عالم دوام ما
ثبت ثابت معناسنه در جریده دفتر معناسنه در بیت کرنمیرد نفس دل زنده شود • همچو ادریس و عیسی بر در
دکر • ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست صرف منفعت معناسنه در روز بازخواست قیامت کونی دیمکدر
بونده ظرفیت ملحوظدر یعنی قورقرن بر زیاده لک التمیه قیامت کوننده نان حلال شیخ ز آب حرام ما
نبرد لفظنک فاعلی نان در بونده مقصود ترهیب ریا و ترغیب اخلاص در ای باد اکر بکلشن احباب
بکذری وهو نذر زنهار عرضه ده بر جانان پیام ما ای یل اکر دوستلر کلشننه اوغرایسن البته
عرض ایده سن جانان قتنده بزم خبرمز کو نام ما ز یاد بعمدا چه می بری دی بزم آدمزی کونکلدن
قصد ایله نه کیدررسن خود آید آنکه یاد نیاید ز نام ما کلمه کیدررا ولخود آکمه کلمه کیرک بزم
ناممزدن بو آکی بیتدن مقصود احبابدن دعاء خیر طلبنه اشارتدر که رسول الله علیه الصلوة والسلام
بلاله دیر ایدی اذکرنی عند صالح دعائک یا بلال مستی بچشم شاهد دلبند ما خوشست لفظنده مستی
حرف یا مصدریه در بچشم لفظنده حرف با سببیه در و شاهد محبوب معناسنه یعنی مستلک بزم کوکل
باغلیجی محبوبمزک کوزی سببی ایله خوش شد مراد بودر که عین الله ناظرة الینا ملاحظه سی ایله عقل معاشدن
غافل ولمق خوشدر زان رو سپرده اند بمستی زمام ما اول یوزدن اهلکدر مستلکه بزم لازمزک
العقل عقال المرء بس احسن ولدرکه زمام اختیار تصرف حب احضر اریده اولا حافظ ز دیده دانه
اشکی همی فشان خطابدر ای حافظ کوز یاشنی دانه سن صاچ باشد که مرغ وصل کند قصد دام ما
اولا که مرغ وصل بزم آغمزه قصد ایده یعنی بزه شکار اولا که رسول الله علیه الصلوة والسلام بیورمشدر
ما من عبد بکی علی ذنب فی الدنیا حتی یتحدر الدموع علی خده الا حرم الله وجهه علی النار
دریای اخضر فلک وکشتی هلال فلکک یشلی دکزی و هلال کمیسی هستند غرق نعمت حاجی
قوام ما بزم حاجی قوامزک نعمتنه غرقلردر حاجی قوام اول عصرک اولولرندن بر سخی کمسه ایمش خواجه
حافظ کند و عادتنه بناء غزل تمام ایتدکدن صکره آنک کمال مدحتن و شکر نعمتن ایدر
وله ایضاً صوفی بیا که آینه صافیست جام را خطابدر ای صوفی کل که آینه سی صافی در جامک
یعنی تصفیهٔ قلب محصلدر تا بنکری صفای می لعل فام را تا کوره سن لعل رنکلی شرابک
صفاسنی یعنی عشق خوبی لذتن مشاهده ایده سن عنقا شکار کس نشود دام باز چین عنقا
کمسه نک شکاری اولمز آغی دکشور کانجا همیشه باد بدستست دام را که انده دایم یل النده در
آغک مراد عنقادن دنیادر که نیست هست نما دریا مراد دنیاده راحتلکدر که موجود الاسم معدوم
الجسم در که خبرده وارد اولمشدر من طلب ما لم یخلق اتعب نفسه ولم یرزق در عیش نقد کوش که چون آبخور

حدیث شریف

حدیث شریف

نماند آنخور بونده وصف ترکیبی در لفظ مفرد دکلدر یعنی … کرکش که صواب حبیبی و انقطاع
ابدی قالمدی مراد بودرکه بالفعل طاعته دورش دنیایه و بقایه اعتماد ایله آدم بهشت روضهٔ
دار السلام را بهشت لفظی بونده فعل ماضی در بهشتن لفظندن یعنی آدم ترک ایلدی دار السلام
باغنی یعنی جنتی در بزم دور یک دو قدح درکش و برو کند وصیتی بونک مضمونی تفسیر ایدر
یعنی طمع مدار وصال دوام ما آدم علیه السلام اوغللرینه وصیت ایدر دیمشدر اوغلانلر دنیاده فکر
بقا ایتمک بن جنتده بقا فکر ایدب غافل اولوب ناکاه چقدم ای دل شباب رفت و نچیدی
کلی ز عیش ای دل یکتلک کتدی بر کل درمدک عیشدن پیرانه سر بکن هنری ننگ و نام را
پیرانه سر لفظی پیرلک وقتی دیمکدر بونده ظرفیت ملحوظدر یعنی پیرلک وقتنده بر هنر ایله عار و
نام ایچون مراد بودر که یکیتلک زماننده طاعت ایتمدک باری پیرلک وقتنده ایله بیت در غم
ما روزها بیکاه شد • روزها با سوزها همراه شد • راز درون پرده ز رندان مست پرس
پرده ایچنک رازنی مست رندلردن صور مستدن مراد مستغرق عشق الهی اولاندر رنددن
مراد کسوت و صورت اختیار اتمیوب ملامیه دن اولاندر کین حال نیست عالم عالی مقام را
اشارت راز درون پرده یه در بلکه در بعض نسخه عالم یرنه صوفی واقع اولمش ما را بر آستان
تو بس حق خدمتست بعض نسخه ده نعمتست در یعنی عالم ارواحده الست بربکم دیدکده بلی دیوب
اعتراف عبودیت ایدب و نعمت قربت معنویه ایله متنعم اولمشزدر ای خواجه باز بین بترحم غلام را
ای افندی کرو نظر ایله رحمت ایله قوله بیت کریم چون در احسان بروی خود بکشاید دکر
بوجه کدا آنکه کشاده نبندد • حافظ مرید جام میست ای صبا برو • مفهومدر • و ز بنده بندگی
برسان شیخ جام را قولدن قوللق ارشد شیخ جامه سویله حکایت ایدرلر که خواجه حافظ
تازه جوان ایکن چوق نظم معنی یه قادر دکل ایمش اما مناجات باری و طلب یاری ایتمکدن
خالی دکل ایمش اتفاق برکون یولده بر پیر شراب رنکنده بر قدح شربت نوش ایتدرب شعردن
کروا و غزل سویله دیوب اندن صکره خواجه حافظدن بودکلو نفایس کلمات ظاهر اولمش بونده شیخ
جام دیدوکی ول پیر در و اول پیر حضرت خضر دیرلر بوندن صکره اولان غزله نظر قلکه ننک
کبی اسرار طریقتدن و فنای بحر حقیقتدن خبر ویرر وله ایضاً ساقیا برخیز و درده جام را
الف ساکنه بونده اسم اولک اخرنده ندا ایچوندر و لفظ در زایدتا کید ایچون ای ساقی دور
ویر قدحی تا که مست الهی اولالم خاک بر سر کن غم ایام را طپراق باشنه ایله یعنی باشنه
طپراق دوک ایام غمنک بیت غم دنیا منه بر کردن جان دلا چند آنکه چندانی نیرزد ساغر
می بر کفم نه تا ز بر شرابک قدحن کفمه وز ره قو تا اوزرمدن بر کشم این دلق ازرق
فام را چکم یعنی چقرم بو کوک رنکلو خرقه مراد مست حق اولوب ترک ریا ایتمکدر یا ملامیه
طائفه سندن اولمقدر کرچه بدنامیست نزد عاقلان یعنی مست الهی ولمق اکرچه
بدناملق در عقل معاش عاقلاری قتنده بعض نسخه ده عاقلان یرنه زاهدان واقع اولمش یعنی
اکرچه ملامیه دن بدناملق در زاهدلر قتنده ما نمی خواهیم ننگ و نام را بز عار و نام

استغنی زود لارام سرز باده ده چندانی باد در ود یعنی عشق الهی بر بنچیه کی بوعود
نفسیلی خاک بوسر سی باز جام را جمله دعائیه در یعنی طراق باشه عاقبتنز وفایده سز نفسک
دور اه سینه نالان مهتی بعض نسخه ده نالان یرینه سوزان واقع اولمش فی الواقع مصراع ثانی مضمونه
اول مناسبدر سوخت این افسر دگان خام را یا فدی بوطوکمش خاملری زیرا شیخ سوزناکک
حرارتی موثردر بیت آتشست این بانک نای و نیست باد هر که این آتش ندارد نیست باد
محرم راز دل شیدای خود کند و داوکوکلک راز نک محرمی کس نمی بینم ز خاص و عام را کمسه
کورمزم خاص و عامدن زیرا عقلا عقل معاش تحصیلنده حق سوزن فهم ایده مزلر و فی الحقیقه بونلر عقلاء
عقل معاددرلر بیت محرم این هوش جز بیهوش نیست مر زبانرا مشتری جز گوش نیست با دلا
رامی مرا خاطر خوشست بر دلارام ایله بنم خاطرم خوشدر کز دلم یکبار ه بر دارام را که کوکلمدن
براوغوردن آلدی آرامی مراد حضرت خدادر که جذبه و محبت قلبمن طاقوب بزی بزدن آلوب
کندویه مجذوب قلمشدر بیت نخود ره نیست درکوی تو مشتاقان شیدارا خم زلفت بقلاب محبت می
کشد مارا ننگرد دیگر بسرو اندر چمن هر که دید آن سرو سیم اندام را
لاجرم هر کمکه وصول الی الله حاصل ایدوب مشاهده حق حالتنه واصل اوله دخی سینه نظر قلمز بیت
مراد جانم از عالم تو بودی تراچون یافتم دیگر چه جویم صبر کن حافظ بسختی روز و شب صبر
قل ای حافظ قتیلغه کیجه و کوندز عاقبت روزی بیابی کام را عاقبت بر کون بو کلامن مرادی
بیت صبر آرد آرزو را نه شتاب صبر کن والله اعلم بالصواب وله ایضا دل می رود ز دستم
صاحب دلان خدا را صاحبدلان مخاطبدر و لفظ را قسم ایچوندر کوکل کیدر المدن ای صاحب
دللر الله ایچون مراد اهل اللهدن معاونت طلب ایتمکدر دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا
دردا که گزلو راز آشکار اولسه گرکدر بیت بعد از امروز آشکارا دوست می دارم ترا از تو چون
بوشیم که بیدا دوست می دارم ترا کشتی شکستگانیم ای باد شرطه برخیز کمیسی صنمشلرزای موافق اولان
یل در باشد که باز بینیم آن یار آشنا را مراد بودر که کثرت عصیان سببی ایله ورطه هلاکه دوشمشز
یا طول عمر ایله موته قریب اولمشزای توفیق طاعت بزه رفیق اول اولا که اول آشنا اولوب ایتدکلرمن
اشتدکمز یاری مشاهده ایده وز ده روزه مهر گردون افسانه است و افسون اون کونلک
فلک محبتی افسانه و افسوندر نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا لفظ جای متعلقدر یعنی یارانه
ایلکی فرصت صای ای یار که الفرصة تمر مر السحاب حسبنجه دولت و قدرته بقا اولمز درحلقهٔ گل و
مل خوش خواند دوش بلبل گل و مل حلقه سنده خوش اوقیدی دون کیجه بلبل مراد حلقهٔ گل و ملدن
جناب حقدن اولان انبساط و انکشاف در و بلبلدن مراد اول جانبدن اولان تنبیه بیته در
هات الصبوح هبوا یا ایها السکارا هات اسمدر اسماء افعالدن اعطنی معناسنه و صبوح صباح
وقتنده ایچلن شرابه دیرلر هبوا صیغهٔ امردر و یرک صبوحی دیو بیکلی ای سرخوشلر دیمکدر بعض نسخه ده فات
الصبوح واقع اولمش بو تقدیرجه الصبوح مرفوع فاعلی اولور فاتنک صباح شرابی فوت اولدی دیمکدر
بو بیتده اول حدیث شریفک مضمونه اشارت وار در که رسول الله علیه الصلوة والسلام بیورمشلردر ان الله

حدیث شریف

ینزل الی سماء الدنیا فی کل لیلة جمعة بعض روایتده بو رثلث کل لیلة فیقول هل من تائب
فاتوب علیه هل من مستغفر فاغفرله آینه اسکندر جام میست بنگر ... ببر برا ... اندرتا ... ملک ...
بر میل او وزره برکند رب کا نظر ایدوب هر مملکتی انده کورر ایمش که اول آیینه ... خاصیتی هر مملکتی کو
سترمک ایمش خواجه حافظک مرادی بودر که آینهٔ اسکندر شول قلب درکه عشق الهی طرفی اوله اکا
نظر قل که ممالک دنیانک آخری خراب اید و کن سکا کوسترسینکم دیر تا بر تو عرضه دارد احوال
ملک دارا دارا بو نده بر پادشاهک اسمدر که اسکندر الندهٔ هلاک اولمشدر بیت شنیدم ملک
دارا گشت دارا الملک اسکندر نه اسکندر بماند اکنون نه دارا الملک نه دارا ای صاحب
کرامت شکرانهٔ سلامت یعنی ای صاحب مملکت دنیا یا صاحب ولایت عقبی سلامت شکری ایچون
روزی تفقدی کن درویش بی نوا را تفقد حاضر اولمین کمسنه استمک و المغه دیرلر و نوا برنچه
معنایه کلور بونده رزق و حسن حال معناسی مناسبدر یعنی بر کون یوقلیه درویش بی رزقی یا حسن
حالی اولمین سالکلی بهره ... رباعی بر سیدن شکسته دلان اهل فضل را نقصان فضل نیست مزید
سیادتست نظر کردن بدرویشان منافی بزرگی نیست سلیمان با چنین حشمت نظرها
بود با مورش آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرفست اسم مصدردر آسودن معناسنه گیتی کسر کاف
عجمی ایله جهان معناسنه در آسایش دو گیتی مبتدادر یعنی ایکی جهان دکلنمسی بو ایکی دو حرفست خبردر
بونک تفسیری ایکی حرفدر یعنی ایکی شی قلیلدر انلری وجهی ایله ذکر ایدر با دوستان تلطف با
دشمنان مدارا تلطف لطف کوسترمک دیمکدر لفظ مدارا فارسیدر عربیسی مدارات دیمشدر ...
رسول الله علیه الصلوة والسلام بیورمشلردر امرت بمداراة الناس پس مدارا یوشقلق ایدوب عداوتی
اورتمکه دیرلر در کوی نیک نامی مارا گذر ندادند ایو آدلولق محلّه سنده بزه بخت و یر مدلر واد
بزه انتظام احوال و منصب و مال و یرمدلر دیمکدر گر تو نمی پسندی تغییر کن قضا را اگر سن
بکنمزسک ایسه تغییر قل قضایی امام شافعی دیمش رباعی رضینا قسمة الجبار فینا لنا علم وللاغیار
مال فان المال یفنی عن قریب وعلم الله باق لا یزال آن تلخ وش که صوفی ام الخبائثش خواند
اول اجی کبی یه که صوفی خبیثلر اناسی و قیدی یعنی ام الخبائث دردیدی مراد بوندن ریاضتدر کو
نفسه خبیث و مکروه کلدکی اصلی دربس هر کمکه صوفی صورت اولوب عاشق بیت اولمیه حفت الجنة
بالمکاره حسبنجه اول بو کامکروه کلور اما اشهی لنا و احلی من قبلة العذارا لفظ اشهی و احلی
اسم تفضیلدر شهوتدن و حلودن و عذاری رانک کسری و فتحی ایله جمع عذرادر که بکر معناسنه در یعنی
مشتهی رکدر بزه و لذیذ رکدر قزلر او پمکدن زیرا ریاضت و عبادت که سبب وصول حضرت اوله هر
ندکلو زحمت اولورسه رحمت در بیت گر مرگ رسد چرا هراسم کان راه بتست می شناسم
هنگام تنگدستی در عیش کوش و مستی هنگام مطلقا وقت معناسنه اولمق شایعدر کاه اولور
وقت معین و محدود مراد اولور بیتکم هنگام گل دیرلر و بو بیتده واقع اولان یا حرفی مصدریه
معنای مصراع بودر که ال طارلغی وقتنده عیشه و مستلکه دورش مراد بودر که فقر و قلت مستولی ایچون
حضرت حق ایله انسه و عبادته مستغرق و بیخود اول که رسول الله علیه الصلوة والسلام حضرتنه هیچ غم عارض

اولمه واستعينوا بالصبر والصلوة سبحى نمازه مشغول اولورايدى كيمن كيمياى كستى قارون كندارا
كيميا بونده عملى التون اتمكدر برلردقارون مشهور مالداردر معناى مصراع بودركه بودارلق كيمياسى
قارون ايدر كدايى يعنى اولكه مستغرق بحر حب الهى اوله اكا غناى قلب حاصل اولوربلكه طهارت
اوزره اولانه غناى صورى دخى حاصل اولوركه رسول الله عليه الصلوة والسلام بيورمش دم على الطهارة
يوسّع عليك الرزق ــ رزق معلومى اولان ارزاقه ايلراعتماد ، فقروصبراهلى اولان ارزاقه
ايلراعتماد ، سركش مشو كه چون شمع ازغيرتت بسوزد ، بعض نسخه ده سربركش واقع اولمش وتا خطاب
بسوزد لفظنه داخل اولمق كرك ايدى غيرت لفظنه داخل اولدى وزن ايچون معناى مصراع بودركه
باش چكيجى اولمه باباش يوقروچكمه شمع كبى كه غيرتدن يقرسنى ، دلبر كه دركف اوموست سنك خارا
سوزد لفظنك فاعلى دلبردرخارا بونده برك معناسنه درمراد بودركه تعظم وكبر ياكوسترمه كه العظمة ازارى
والكبرياء ردائى فمن نازعنى فيهما فقدا دخلته النار سنجه حق تعالى سنى موم كبى يا قيه رباعى تواضع
يا فتى فى كل حين ، ولا تفخر على الطين لطين ، ترى ماحل من فخر وكبر ، من المولى بابليس لعين ،
خوبان پارسى كوى بخشندكان عمرند ، پارسى فارسيدر فارسى بوب پارسيدر وپارسى كوى وصف تركيبى
ولفظ خوبان پارسى كوى مبتدا در بخشندكان عمرند خبر در معناى مصراع بودركه پارسى سويليجى محبوبلر عمر
باغشليجيلر در مراد بودركه فارسى آدمه عشق وشوق ويرب پيرى كوبياجوان ايدب عمر باغشلر حضرت
مولانا ديمش ــ فارسى كوكرچه تازى خوشترست ، عشق راخود صد زبان ديكرست ،
ساقى بده بشارت پيران پارسارا ، ساقى بشارت ويريعنى مشتله زاهد پيرلره مراد بودركه اى
خواننده وكوينده مژده ويرزاهد پيرلره كه شوق ويررفارسى كلام استماع ايدب ذوق سماع حاصل
ايليوب عشق وشوق ايله ديرلر ــ منكراندرسيدى بويم ، كه جوانست جان من ازعشق
حافظ بخود نپوشيد اين خرقه مى آلود ، حرف با بخود لفظنده مصاحبت يا سببيت ايچوندر مى آلود
وصف تركيبى در وصفت خرقه در معناى مصراع بودركه حافظ كندو ايله كيمدى بوشراب بولشمش خرقه يه
مراد بودركه حافظ كندو ولكى ايله كيمدى ملاميه لباسنى بلكه اولياى تحت قبابى لا يعرفهم غيرى سنجه
حق تعالى ستر ديو كشيدن ايچون بولباسى كيدردى ، اى شيخ پاك دامن معذوردارمارا ، اى
اتكى پاك شيخ معذوردوت بزى ــ وله ايضاً ــ رونق عهد شبابست دكر بستانرا ، رونق يوز
كوزللكى ويوز صوتى معناسنه در عهد بونده زمان معناسنه در شباب بونده تازه لك معناسنه در دكر ديكر
دن مخففدر بونده دخى معناسنه در بستان واكثرعربى در بوستان واويله فارسيدر معناى مصراع
كه تازه لك زمانك كوزللكى واردر دخى بوستانه مراد بوستاندن عالم مكاشفه در آنك تازه لكى سالكه
ابتداء فيضان الهى در ، ميرسد مژده كل بلبل خوش الحانرا ، الحان جمع لحن در لحن بونده آواز
معناسنه در كلدن مراد معشوق حقيقى وبلبلدن مراد عاشقدر وخوش الحان اولدغى لسانده
ذكرالله اولدغى در ــ كربپرسى كدام ذكراوليست ، افضل الذكر لا اله الا الله ، اى صبا كر
بجوانان چمن بازرسى ، باز بونده كرو معناسنه در معناى مصراع بودركه اى صبا اكر چمن يكيتلرنه
كرواريشه سن صبادن مراد سحرلرده اولان توجه قلبى در جوانان چمندن مراد عالم مكاشفه يه تازه

ايرشن سالكلردر ، خدمت ما برسان سرو وكل وريحانرا ، سرودن مراد علو مرتبه بولانلر كلدن
مراد محبوبيت دايره سنه وارن در ريحاندن مراد روايح طيبه واخلاق حسنه ايله متصف اولانلر
بونده تنبيه واردركه ارباب سلوكدن استمداد اتمك كركدر ــ يا دخدا بهان جهان چون بقى
خسته شوند ، استعانت زدر كوشه نشينان طلبند ، كرچنين جلوه كند مغبچه باده فروش جلوه
جلقتى جلقتى بوريمكه ديرلر مغبچه نصرانى اوغلانجغنه ديرلر باده فروش وصف تركيبى در وصفت
مغبچه در معناى مصراع بودركه اكر بو نجلين شيوه ايله حركت ايدرسه شراب صاتيجى نصرانى بچه بوندن
مراد مقام ارشاده واصل اولوب تمام تمكين بولمين سالك واعظدر ، خاك روب در ميخانه كنم
مژكانرا ، خاك روب وصف تركيبى در ولفظ در بونده قپو معناسنه در مژكان جمع مژه معناى مصراع
بودركه ميخانه قپوسنك طپراغن سپورجى ايدم كرپكلرى ميخانه دن مراد عالم هويت دركه محل فيض وتعظيم
ايتمكم ديرلر ــ از آستانه پير مغان سر چرا كشم ، دولت درين سرست كشايش درين درست
اى كه برمه كشى از عنبر سارا چوكان ، اى حرف ندا در منادى محذوف در سارا خالص معناسنه در چوكان
فصحاى عجم ن جيم عربى وكاف فارسى ايله مسموع در كه تركيسى چوكن در معناى مصراع بودركه اى دلبر كه آى
اوزره چكرسن صافى عنبردن چوكن مراد حضرت حقك ستارى وكتم اسرارى در ، مضطرب حال
مكردان من سركردانرا ، خطاب منادى اولان دلبره در مضطرب حال ايله بن باشى دونيجى چون
سالكه استتار جمال اولا مضطرب الحال اولور ــ ديدار مى نمايى وپرهيز ميكنى ، بازار خويش و
آتش ما تيز ميكنى ، ترسم اين قوم كه بر درد كشان مى خندند ، در دهن دال اولى ايله چوك معناسنه
بونده شراب بوسسى مراددر معناى مصراع بودركه قورقرن بوقوم كه شراب جركينى ايچنلره كولرلر
مراد بودركه اول قوم كه دنيا تلذذاتنه مشغوللردر ترك شهوات ولذات ايدب عشق الهى مرارت
وكدورتلرن تحمل ايدن سالك حقيقت اولان طالب حقه اولانلره كولرلر قورقرن بن كه انلر
درسر كار خرابات كنند ايمانرا ، خرابات فسق أوى ديمكدر معناى مصراع بودركه خرابات ايشنى
باشنده ايده لر يعنى اكا صرف ايده لر ايمانى مراد بودركه خرابات دنيايه توغل ايدب آخرتدن
غافل اولوب كندو حاللرنه اغليوب حسن حالى اولان عاقبت حميده صددنده اولانلره كولنلر
مسلوب الايمان اولرلر العياذ بالله خبرده واردر كه جمود العين من قسوة القلب وقسوة
القلوب من كثرة الذنوب وكثرة الذنوب من نسيان الموت ونسيان الموت من طول الامل
وطول الامل من حب الدنيا وحب الدنيا رأس كل خطيئة ، يار مردان خدا باش كه در كشتى نوح
يار بونده مصاحب معناسنه در معناى مصراع بودركه الله ارنلرنه يار اول كه نوح كمسنده هست خاكى
كه بآبى نخرد طوفانرا ، خاكى لفظنده حرف يا وحدت ايچوندر يا نسبت ايچوندر آبى لفظنده وحدت
ايچون در يعنى برطپراق واردر كه برطپراغه منسوب واردر كه برصويله طوفانى انون مراد حضرت نوح
عليه السلام بونده تنبيه واردر كه ارباب سلوكه مرشد ويار كركدر ديتمكم حضرت مولانا ديمش ــ
خلوت ازاغيار بايدنى زيار ، پوستين بهردى آمد نى بهار ، هر كرا خوابكه اين منزل مشتى خاكست
خوابكه خوابكاه دن مقصور دركاه لفظى كاه زمان ايچون كاه مكان ايچون اولور بونده مكان ايچون

منت بومرق واوج معناسنه کلور بونده آوج معناسنه در وحرف یا وحدت ایچوندر معنای مصراع بودر که
هر کمک که اویتوسی یری بو بر اوج طراق منزل در   کو چه حاجت که بر افلاک کشند ایوان را   ایوان
یوقوده بیان اولنمشدر بونده چار طاق معناسنه استعمال اولنمق ظاهردر که معنای مصراع بودر که دی نه
حاجت که افلاکه وزره چکه چار طاقی   بیت   ای سرا بینی بلند ایدن کشی مغرور سن   غافل اولمه
کم گیرر بر کون اکا دزد اجل   بر وازخانه گردون بدر رونان مطلب   بدر آمدن و بدر رفتن
طشره چقمق معناسنه در او بیله معنای مصراع بو بیله اولور که فلکک وندن طشره گیت اتمک استمه   کین سیه
کاسه در آخر بکشد مهمان را   کین اصلده که این در سیه کاسه سیاه کاسه دن مقصود در سیاه کاسه
خسیسدن عبارتدر معنای مصراع بودر که بو قره جناقلو آخرده دیلر قونغی   ماه کنعانی من مسند مصر آن
تو شد   ماه مخاطب در کنعانی لفظنده حرف یا نسبت ایچوندر مسند لفظی طیا بچی یر معناسنه بونده تخت
مراد در آن تو از آن تو معناسنه در معنای مصراع بودر که ای بنم کنعانه منسوب آیم مصر تختی سنک اولدی
گاه آنست که بدرود کنی زندان را   گاه بونده زمان معناسنه در بدرود کردن اسملک یعنی وداع
اتمک دیمکدر معنای مصراع بودر که اول وقتدر که وداع ایده سن زندانه مراد ماه کنعانیدن روح
انسانیدر زنداندن مراد الدنیا سجن المؤمن وجنة الکافر حدیثنجه دنیادر مصردن مراد عالم الهیدر
چون روح تکمیل فضایل و فواضل ایدوب عرصه استحقاقی اولا اکا موت زنداندن خلاص اولوب
مصر آخرتده مسند نشین اولمقدر   بیت   خوش آن وقتی که من میرم سلامت می برم ایمان
رسانم جان مشتاقم بسوی حضرت جانان   در سر زلف ندانم که چه سودا داری   زلفک باشنده
بلمزم نه سوداک واردر   باز برهم زده گیسوی مشک افشان را   گرو قرشمور ایتمش سن گیسوی مشک
افشانی مراد زلفدن غیب هویت در و گیسودن طریق سالکدر یعنی غیب هویتکده بر سر خفی وار
در که الطرق الی الله بعدد انفاس الخلایق موجبنجه کندو که طرق مختلفه قیلدک که هر برندن بوی
مشک کلوب اول بوی ایله سکا وصول بولنور   بیت   هر نه یولدن استسه طالب ایدراندن سکا
عاشقه وصلک یولن ایدوب آسان ایلدک   حافظا می خور و رندی کن و خوش باش ولی
مهوبندر   دام تزویر مکن چون دگران قرآن را   تزویراغی ایله غیر یلر کبی قرآنی بونده تنبیه واردر که
مرایی بدتر در فاسقدن   بیت   مرایی هر کسی معبود سازد   مرایی را از آن گفتند مشرک
وله ایضا   اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل ما را   ترک ضم تا ایله و سکون را ایله خطا
و ختن و دشت و قبچاق مملکتنک اهلنه دیرلر اتراک قوسی آق یوزلو و قره گوزلو قاشلو جفا
کار اولدقلرندن اوتر و عجم شاعرلری محبوبلرینه بر سبیل تشبیه ترک اطلاق ایدرلر شیرازی لفظنده اولان
حرف یا نسبت ایچوندر و شیراز خواجه حافظک کندو شهری در و کندو شهرنک محبوبی صلاح اوزره
اولدوغی استر پس اگر اول شیرازی محبوب اله الورسه بزم گوگلمزی دیدوگندن مراد بودر که اگر صلاح اوزره
اولورسه که بزم گوگلمز خوش اولمق آنکله در   بخال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را   انک هندو بکنه
باغشلیم سمرقند و بخارایی مراد بودر که انک حسنانک بو حقیره عوضی دنیا و آخرت اولوروالا کندو سی
مرتبه مکلیت بولور زیرا حدیث قدسیدر که ایها الشاب التارک شهوته لاجلی انت عندی بمنزلة

ملائکتی بلکل که هندار لکمدر هندی اول مملکته نسبتی اولان در که آخرنده یا اولان نسبت ایچوندر
اما اول دیاردن اولمق و آدمی اولمق لازم دکلدر خلق هندونک پس هندی ایله هندو فرقلکی جوقدر
فرقی واردر بری بو که غیری اقلیمدن کلوب هندده توطن ایده نه هندی دیرلر بو دیکرلر بری بو که
ادمی اولمیه هندی دیرلر نیتکم هندی قلیج دیرلر اما هندو دیلزلر امدی بو مصراعده یا مجاز دار در
بو قاعده ده کلیت یوقدر و هندو اصلده هندوی در ضمیره متصل اولیجق یا مضاف اولیجق یا
ظاهر اولور   بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت   ویر ساقی شراب باقی که جنتده بوسکر
کرک   کنار آب رکنا باد و گلگشت مصلی را   رکنا باد بر اماق آدی در شیرازده و انده بیر ایلمازی
قلدقلری بر ده بر تماشاگاه واردر اکا گلگشت مصلی دیرلر معنای مصراع بودر که جنتده بولیمزسن
رکنا باد صوینک کنارینی و مصلی تماشاگاهینی مراد بودر که ای واعظ و گوینده وای حکمت گوی
و خواننده شراب باقی که عشق الهیدر و رغبت طاعتدر و بر آنی اولصونک کنار ینده مصلا
که عبادت ایده لم زیرا جنتده عبادت یری بولنمز که انده طاعت اولمز   رباعی   شهر برمی چون
روم من سوی باغ   نیت آن باشد که بگذارم نماز   مرد مسجد رفتنی باشد مرا   لاجرم دایم ثواب از بی نیاز
فغان کین لولیان شوخ و شیرین کار و شهر آشوب   لولو اصلنده قرجی لوزلی جمی لولیا نی
وشوخ مطبوع و مقبول قلب ولا نه دیرلر و شیرین کار اولدر که عملی و حرکاتی لذیذ اولا و شهر آشوب
شول محبوب در شهرده فتنه براغه یعنی فغان که بو خسن محبوبلر   چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان
یغما را   ترکان جمع ترک در اصلده سفره یه دیرلر بونده نعمت مراد در یعنی بخلین اللذ لصری کوکلدن ترکلر
یغما نعمتی اللذکلری کبی مراد بودر که محبوب مجازی حسنی بزم محبوب حقیقی یه محبتمز کامل اولمغه مانع
اولدی انوکیچون دیر   ز عشق نا تمام ما جمال یار مستغنیست   بزم ناقص محبتمزدن یارک جمالی
مستغنی در   برنگ و بوی و خال و خط چه حاجت روی زیبا را   نیتکم دیمشلر   رباعی   وما الحلی
الا حیلة لنقیصة   یتمم من حسن اذا کان قصرا   وما الجمال اذا کان موفرا   کحسنک لم یحتج الی
ان یزورا   حدیث از مطرب و می گو و راز دهر کمتر جو   سوزی مطربدن و میدن دی دهر رازینی
اکسکرک استه مراد بودر که سوزی واعظ و مرشددن و عشق الهیدن سویله اسرار افلاکی زجی استه
که کس نکشود و نگشاید بحکمت این معما را   که کمسه آچدی و آچمز حکمت ایله بو معمایی مراد بودر که علم
غیرنافعدن نخست تضییع عمر در انوکیچون رسول الله علیه الصلوة والسلام دیمش اللهم انی اعوذ بک من علم لا
ینفع   من از آن حسن روز افزون که یوسف داشت دانستم   روز افزون وصف ترکیبیدر یعنی
بن اول کون ارتجی حسندن بلدم که یوسفک وار ایدی   که عشق از پرده عصمت برون آرد زلیخا را
که عشق حفظ پرده سندن طشره گتوره زلیخایی مراد بودر که خاصیت عشق ظهور و اظهاردر دیمک
که عشقی کامل اولدر کشف حجاب ایدوب کندوی حفظ ایلمز   بیت   اگر پیدا شود حالم عجب نیست   بداند
هر کسی که عشق مشکست   بدم گفتی و خرسندم عفاک الله نکو گفتی   بر بزم دیدک بکا قانعم الله عفو
ایلسون سکا ایو دیدک   جواب تلخ می زیبد لب لعل شکر خارا   شکرخارا وصف ترکیبیدر مضمون
مصراع استفهام انکاریدر اجی جواب بر اشور می شکر چینیجی لعل لبه مراد بوندن نصیحتدر که سالکه برمز

سوزه صبر ایتمک کرک دنصیحتدر کا بودن بر مز سوز صادر اولمق کرک انوکیچون دیر نصیحت گوش کن
جانا که از جان دوست تر دارند نصیحت ایشت ای جان که جاندن سوکلودور ترلر جوانان
سعادتمند بند پیر دانا را سعادتلو یکتلر عالم پیرک نصیحتنی بونده تنبیه واردر که پیر اولان خیرکوی
کرک و عالم اولان خیرکوی کرک تاکه کیسی بر شخصده جمع اولیجق خیرکولق متقرر اولا و تنبیه واردر که
پیر عالمک پندن اشتمک بدبختلق نشانی در و پند با پنده بولند بیت اولمز انوکیچون دیر غزل
گفتی و در سفتی بیا و خوش بخوان حافظ غزل دیدک ایجو دلدک گل خوش اوقی حافظ که بر نظم
تو افشاند فلک عقد ثریا را که سنک نظمک اوزره صاچه فلک اولکر دوکمن وله صبا بلطف
بگو آن غزال رعنا را خطابدر ای صبا لطف ایله دی اول آهو بچه رعنایه مراد بودر که ای سحرلرده
اولان توجه قلبی مناجاتده دی عز حضرت خدایه که سر بکوه و بیابان تو داده ما را که باشمزی
طاغه و صحرایه سن ویره بیدرسن بوزم مراد بودر که سنک ایچون کار و باری ترک ایتمشمز بونده تنبیه واردر که
ابتداء سلوکده و تبتل الیه تبتیلا موجبنجه هر نسنه دن انقطاع کرک در نیتکم رسول الله علیه الصلوة والسلام
ابتداء حالده مکه دن جنوب جبل حراده اولور ایدی بیت در عشق تو بر خاسته ام ز همه کار
کین کار کسی نیست که کاری دارد شکرفروش که عمرش دراز باد چرا عمرش دراز باد جمله معترضه
دعائیه در شکر صاتجی که عمری اوزون اولسون نیچون تفقدی نکند طوطی شکرخا را براحوال صوری
اتمز شکر چینیجی طوطی ایچون شکرفروشدن مراد کلام لذیذه ولذه خدایی ویرمکه قادر اولانلردر و طوطی
شکرخادن مراد کلام لذیذ فهمنه ولذه خدایی ذوقنه قابل اولانلردر بونده تنبیه واردر که واعظ
و مرشد مستعد و قابل استمک کرکدر بیت گرچه واجبدر مریده مرشده طالب اولا مرشده لایقدر اما
قابله راغب اولا چو با حبیب نشینی و باده پیمایی چون حبیب ایله اوتوره سن دخی شراب ایچه سن
یعنی پیمانه یه قویوب ایچه سن بیاد دار محبان باد پیما را خاطره طوت یل اولچیجی محبلری مراد
بودر که چون سالک قربت حضرت بولا یاد اولنلری یاد ایتمک کرک نیتکم رسول الله علیه الصلوة والسلام
لیله معراجده السلام علینا دیدکدن صکره وعلی عباد الله الصالحین دیدی غرور حسنت اجازت مگر
ندادای گل غرور حسنک اجازت ویرمدی مگر ای گل که پرسشی نکنی عندلیب شیدا را بر پرسش ایتمیه سندر
بر سیدن مقتلسنه شیدا بولانمش دیوانه کبی ولمه دیرلر معنای مصراع بودر که بو صورتده اتمزسن بلبل
آشفته یه مراد بودر که عزت حضرت و کبریاء ذات بونی اقتضا ایدر که عاشق و طالب نالان و گریان
اولا انوکیچون ادعونی استجب لکم بیورلشدر بیت بکوش تا بکف آری کلید گنج وجود که بی طلب نتوان
یافت گوهر مقصود بخلق و لطف توان کرد صید اهل نظر خلق و لطف ایله اهل نظری صید ایتمک اولور
به بند و دام نگیرند مرغ دانا را بند ایله دخی آغ ایله دوتمزلر مرغ عالمی مراد اهل نظر و مرغ دانادن
واعظ و مرشددر که بونلر سماع قبول و حسن ارادت ایله صید اولنورلر بیت شیخ از طالب حق حسن ارادت
خواهد چونه فروشنده که او قیمت کالا طلبد ندانم از چه سبب بوی آشنایی نیست بلمزم نه
سببدن آشنالق قوقوسی یوقدر سهی قدان سیه چشم ماه سیما را سروقدلره قره کوزلره آی سیمالولره
مراد بودر که خوب صورت جوانلرک حضرت حق ایله آشنالقلری یوق بیت روی در آن کن که ترا روی

داه صدد را امید بر دوبت کشاد چو این قدر نتوان گفت در جمال تو عیب بوندن غیری دیمک اولمز
سنک جمالکده عیب که رنگ مهر و وفا نیست روی زیبا را که محبت و وفا رنکی یوقدر بر اشق
یوز ایچون مراد بودر که خوب رویلرده محبت حق و وعد عبودیته وفا یا عهد توبه یه دوکلکجه وفا
یوقدر بشکر صحبت اصحاب و آشنایی بخت اصحاب صحبتی و بخت آشنالغی شکری ایله بیاد دار
غریبان دشت و صحرا را خاطره دوت بیابان و صحرا غریبلرنی مراد بودر که اصحاب طریقت صحبتله
و قربت حق بختی ایله آشنا اولانلر بو صحبتدن دور و قرب حضرتدن مهجور اولانلری یاد ایدب دعا ایله
خیر ایله یاد ایتمک کرک در آسمان نه عجب گر ز گفته حافظ آسمانده عجب دکلدر اگر حافظک
یعنی سویلدکی سوزدن سماع زهره برقص آورد مسیحا را زهره نک سماعی رقصه کتوره مسیحایی
زهره که سازندهٔ فلکدر چون حافظک عشق الهی و شوق حق حقنده اولان کلاملرینی سماع ایله
عجب دکلدر که روح الله بو ذوق و حالتدن رقصه و چرخه کله بیت شوق حقنده بو قولی گوش ایله
بی نزاع مولوی وش چرخ چرخه گیرب اندوکی سماع وله ایضا دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما
دون کیجه مسجددن میخانه جانبنه کلدی بزم پیرمز مراد بودر که مسجدده عبادتدن ترقی ایدب اندن عالم
هویته طرفنه کلدی چیست یاران طریقت بعد ازین تدبیر ما ندر طریقت یارانی بوندن
صکره بزم تدبیرمز مراد بودر که بزده سعی ایدب اول عالمه وارمق کرکدر در خرابات مغان ما نیز
هم منزل شویم خرابات مغانده بزدخی قوناقداش اولالم بعض نسخده در خرابات طریقت ما بهم
منزل شدیم یعنی خرابات طریقتده بز پیرمز ایله منزلداش اولدق اینچنین رفتست در عهد ازل
تقدیر ما بونجلین کتمش عهد ازلده بزم تقدیرمز مراد بودر که چون پیرمز ایله مشارکتمز واردر عملده قیده
موافقتمز کرکدر ما مریدان روی سوی کعبه چون آریم چون اولکی چون اماله ایله در کیف معناسنه
بز مریدلر یوزی کعبه جانبنه نیجه کتوره لم چونکه مراد بودر که بز ظاهرده نیجه قلالم روی سوی خانهٔ خمار
دارد پیر ما یوزی خم صاتجی جانبنه دوتر بزم پیرمز مراد کیفیت عشق و بر نظرفی دیمکدر که اول عالم
الهی در شیخ کمال خجندی دیمش رباعی عرفات عشق بازان سر کوی یار باشد بطواف کعبه زین
در بزوم که عار باشد چو سری بر آستانش ز سر صفا نهادی بصفا و مروه ای دل دگرت چه کار باشد
عقل اگر داند که دل در بند زلفت چون خوشست عقل اگر بلیدی که کوکل زلفک بندنده نیجه خوشدر
عاقلان دیوانه گردند از پی زنجیر ما عاقللر دیوانه اولورلر ایدی بزم زنجیرمز ایچون مراد زلفدن
و زنجیردن اسرار الهیه و تقییدات حقدر و اندر ایله مقید اولمق الذ الاشیادر بیت زلفی زنجیری
اولدن بو بنزده قیدمز عالم اطلاقه دوشدک قلبجه یوقدر قیدمز مرغ دل را صید جمعیت بدام
افتاده بود کوکل قوشی ایچون جمعیت صیدی آغه دوشمش ایدی زلف بگشادی ز دست
ما نشد نخجیر ما زلفی آچدک بزم المزدن کتدی آومز مراد بودر که تقییدات الهیه ایله مقید ایکن جمعیت
قلب بزم صیدمز اولمش ایدی اول قیددن اطلاق اولنوب جمعیت قلبمز الدن کیدب خاطرمز مصالح
و مشاغل دنیایه اشتغال ایله پریشان اولدی روی خوبت آیتی از لطف بر ما کشف کرد سنک
خوب یوزک لطفدن بر آیتی بزم اوزرمزه کشف ایلدی زان سبب جز لطف و خوبی نیست در تفسیر ما

اولسببدن لطف . جوبلقدن اغیاری دکلدر بزم تعبیر مرزده یعنی بزم اندکمز لطفدر وخوبلقدر مراد بودرکه
شول کمسه که صفت جمال وذوالطف وصفته مظهر اولا اندن ظهور ایدن لطف وجمالدر ولو زخلافی انک که صفت
جلاله وقهره مظهر اولا . دل سنکینت آیا هیچ درگیرد شبی سنک کلانه منسوب کوکلکه عجبا هیچ تأثیر ایدرمی
بر کیجه آه آتشناک وسوز سینه شبگیر ما . بزم اودلو آهمز وکیجه اویمیان سینه مزک حرارتی مراد دل سنکیندن
صفت قهر وجلالدر وترک عنایت وستر جمالدر بیت اکر از جانب معشوق نباشد میلی . کوشش عاشق
بیچاره بجایی نرسد . باد بر زلف تو آمد شد جهان بر من سیاه . یل سنک زلفک اوزره کلدی جهان بکا سیاه اولدی
یعنی بادکه یادردر اکا ارشدی جهان بنم عینمه سیاه وچشم تباه اولدی مراد باددن هوای نفسدر چون اول
غیب هویت واستار الوهیته کلدی روشنای عینم مکدر اولوب عالم الهی بکا سیاه اولدی نیست از
سودای زلفت بیش ازین توفیر ما . بوقدر سنک زلفک سوداسندن بوندن زیاده بزم وافرلکمز مراد بودرکه
هوا اختلاطندن عالم غیب جانبنده ترقیمز اولمیوب بلکه زیاده مزکدورت اولدی تیر آه ما ز کردون
بکذرد حافظ خموش . بزم آهمز اوقی فلکدن کچر ای حافظ ساکت اول یعنی اسم اول بنی بختمه تاکه آه اتمیم
کندویی غایب منزله سنه تنزیل ایدب بوبیله دیرا ما مراد درحقیقت نفسه خطابیدر که دیرا نفس اسم اول سنک افعالک
ضرری غیره دکل کندوجانکه در والا حضرت حقدن شکایت ایدرم بنم آهم اوقی فلکدن کچر مقبول حضرت
حق اولور . رحم کن بر جان خود پرهیز کن از تیر ما . رحم قیل کندو جانکه پرهیز قیل بزم اوقمزدن یعنی کوزتیک
مرادی وصول الی الله در اما نفسک افعالی سبب تعویق درلاجرم قهره استحقاقی واردر بیت آیزغه بندن
الی سعی اتمه رقیبا . غافل یوریمه بونده صقن آه سحر وار . ولهایضا بملازمان سلطان که رساند
این دعا را . سلطانک ملازملرینه کم ارشدرر بودعایی ملازملر کندویه مختص اولان خدمتکارلردر که
بپادشاهی ز نظر مران گدارا . که پادشاهلق شکری ایله نظردن سورمه گدایی دیوان اشعار بحسب الظاهر
حسیناتدن اولدیغی اعتبار ایله پادشاهدن مراد محبوب مجازدر ونصیحت اکادر ظاهرا رباعی زکات
حسنی ویرب کوزللر . بونعمت شکرنی نیجه قیلالر . که خلق ایچنده اشرف ایکن انسان . بولار اشرافدن
اشرف اولالر . اما مراد پادشاه روا کاباند درحقیقة بیت که داد المز جهانده کرچه ظالم شاهدن
پادشاهک قورقسی ولمق کرک اللهدن . سلطنت شکرانه سی سائلی محروم ایدب
سورمه صقن درکاهدن . ز رقیب دیوسیرت بخدای خود بنالم شیطان سیرتلو رقیبدن کندو خدامه
ایکلرم مراد رقیبدن پادشاهه تقربی اولان عدودر . مگر آن شهاب ثاقب مددی کند خدارا مکر
اول شیطانه آتلن نورلو شهاب برمدد ایده الله . چه قیامتست جانا که بعاشقان نمودی . نه قیامتدر
ای جان که عاشقلره کوستردک . رخ همچو ماه تابان قد سرو دلربا را . بلد رایچی آی کبی یکاعی کوکل قاپیجی
سرو قدی مراد بودرکه رخ وقدایله جمال ایکن بودکلو اضطراب وانفعال ویردر حضرت حقک جلالی آثاری
ظهور ایدجک اضطراب نیجه اولمق کرک بیت لرزیدم از قیام قدچون قیامتش . روز قیامت این دل ترسنده
چون بود . دل عاشقان بسوزی چو عذار برفروزی . عاشقلرک کوکلن یقرسن چون عذاری یالکنه
یعنی دل وجان فدای رویت بنما عذار ما را دل وجان یوزکه فدا اولسون کوستر عذاری بزه مراد
اولدرکه اکرچه عاشق تجلیه متحمل اولمز اما بزه وصلنده هلاک اولمق یکدر فرقتده صاغ اولمقدن بیت

وصلکه ایرن اولور دیرلر بنی ارکوراکا . تشنه عقاب الدمه بکدر فضلنک لب حیاتی اولمدن همه شب
درین امیدم که نسیم صبحگاهی . دوکلی کیجه بو امیدده یم که صباح وقتی یلی به پیام آشنایان بنوازد
آشنا را . آشنالر خبری ایله اوخشیه آشنایی مراد نسیم صبحکاهیدن فیضان الهیدر وآشنایاندن ملائکه
رحمت وارواح مجرده وصفات افعالدر که مکونانه متعلق اولورلر مثل خلق وارادته . مژه سیاهت
ار کرد بخون ما اشارت . سنک قره کرپکک کر اتدی ایسه بزم قانمزه اشارت مراد مژه دن صفت قهر
وقبض واستیلادر . نظری کن ای عزیزم که چگونه گشت ما را . بر نظر قیل ای عزیزم که نیجه قتل ایلدی بزی
را دصورت شکایتده استعطافدر . بخدا که جرعه ده تو بعاشق سحرخیز الله حقیچون بر جرعه ویرسن سحر تجلی
عاشقه . که دعای صبحگاهی اثری کند شما را . که سحر وقتنده اولان دعانک بر اثری اولا سزه مراد
حضرت حقه کرو کندو ایله آند ویرب فیض سحری طلب ایدب مصراع ثانی مضمونی ایله تعلیل درکه وقت سحر محل اجابت
دعواتدر . ز فریب چشم جادو دل دردمند خون شد . چشم جادونک آلدمه سندن دل دردمند قان اولدی
زفریب او بیندیش وغلط مکن نگارا . انک آلدمه سندن اندیشه ایله غلط ایلمه ای نکار مراد بوندن بودرکه
روح انسانی نفسه خطاب ایدرکه روحک نفس سوکولسی درانو کیچون نکاردیر یعنی دل حسنک چشم جادوسندن
دردمند کوکل قان اولمشدر اول چشم جادونک آلدمه سندن اندیشه ایله ای نفس مطلوبه . دل دردمند حافظ
که زهجر تست پرخون . حافظک دردمند کوکلی که سنک هجرکدن پرخوندر . چه شود اکر زمانی برسد بوصل
یارا . نوله اکر بر زمان ایرشه وصلنه یارک مراد محبوب حقیقی حضرتنه خطابدر ولهایضا صلاح کار کجا
ومن خراب کجا . یعنی صلاح کار ایله بن خراب ورتبه سنده بعد مسافه واردر انوکیچون دیر . ببین تفاوت
ره کز کجاست تا بکجا . کتابده بوبیله یازلور اما تلفظده تا بکجا اوقنور قافیه صحیح اولسون ایچون بو
کلامدن مراد نفسندن غروری دفع ایدرنفسکم صلحادن بری دیمش . بیت احب الصالحین ولست منهم
لعل الله یرزقنی الصلاحا . چه نسبتست برندی صلاح وتقوی را . نه نسبتی واردر رندلکک صلاح
وتقوی یه یعنی نسبتی یوقدر . سماع وعظ کجا نغمه رباب کجا . نغم عبیدر فارسیسی سرود در ترکیسی ایردر
رباب اقلیق در ودرت قیللو طنبوره دخی دیرلر . دلم ز صومعه بگرفت وخرقه سالوس . کوکلم صومعه دن
دوتلدی یعنی اوصندی دخی ریا خرقه سندن مراد مجمع زهد خشک وکسوت ریادن بکرندم دیکدر خسرو
دهلوی حالت نزعده دیمش بیت زدنیا می رود خسرو بیارانش همی کوید . دلم بکرفت ازغربت تمنای
وطن دارم . کجاست دیر مغان وشراب ناب کجا . مراد قنده درست عشق اولمق محلی وصدق وعشق
الهی واخلاص دیکدر . بشد که یاد خوشش باد روزگار وصال . بشدبرفت معناسنه در فاعلی روزکار
وصالدر که یاد خوشش باد جمله دعائیه در یعنی کندی زمان وصال اکلمسی خوش اولسون . خود
آن کرشمه کجا رفت وآن عتاب کجا . اول نازقنده واول عتاب قنده مراد بودر که اول وصول الی الله
حاصل قلمش ایدیم اول حضرتدن جمال وجلال مشاهده ایدر ایدم اول روزکار وصالی یتوردم بیت
خوشا وقتی که من بودم بذات پاک او همدم . رفیقم شادی وغم بود هم لطف وجفا باهم . ز روی دوست
دل دشمنان چه دریابد . دوستک یوزندن دشمنلرک کوکلی نه دویه . چراغ مرده کجا شمع آفتاب کجا
سونمش چراغ قنده کونش شمعی قنده مراد بودرکه برقلبکه غافل اولا قابل اصلاح وصلاحدر برقلبکه میت

اول قابل صلاح و فلاح دکلدر چونکه بیرون ما خاک آستان شماست چون بزم کوزمزک سرمه‌سی سزک
اشیکگزک طپراغی در کجا رویم بفرما ازین جناب کجا جناب اوک اطرافنه دیرلر خطاب حضرت خدایه
یا پیر پیشوایه در مبین بسیب زنخدان که چاه در راهست کورمه اکگ الله سن یعنی آنی کورب
الکدنمه که قیو بولده در کجا همی روی ای دل بدین شتاب کجا قنده کیدرسن ای دل بوایومک ایله
قنده مراد حسن دنیایه مائل اولوب ضرردن غافل اولمق خطادر دیمکدر قرار و صبر ز حافظ طمع مدار
ای دوست بعض نسخه‌ده صبر یرینه خواب واقع اولمشدر قرار چیست صبوری کدام و خواب کجا قرار ندر
صابرلک قنغی در اویقو قنده مراد عاشقده صبر و قرار و اویقو اولمز دیمکدر بیت تکرار بر کف زاد کان
نکیر دمال نه بیر در دل عاشق نه آب در غربال شعر عجبا للمحب کیف ینام کل نوم علی المحب حرام
وله ایضا الف قافیه‌سنده خدمت خواجه حافظک حکایه مبنی حسب حال واقع اولمش بعض غزللری اولوب
احوال طریقتده چندان تعلقی اولمیوب اکثر نسخه‌ده بولنمیوب اما بعض نسخه‌ده بولنوب تعمیم فائده ایچون
شرح اولندی بری بودر که سفره کتمک لازم کلوب معشوقی ایله کندونک اورتسنده احوالی نظم اتمش
ما بر فتیم و تو دانی و دل غمخور ما بز کتدک سن بیلورسن دخی بزم غم ییجی کوکلمز بیلور بخت تا بکجا می برد
آبشخور ما یر مز نخت دخی قنده التر بزم صوادمز یعنی بو سفر منزبرمز نخندن واقع اولدی دخی نه
رزق و نصیب محکمه الله بزی بیت طشره چقن کشینک اشینی الله بیلور کامی دوش سفره ینه بر
بکا سفر زنشار مژه چون زلف تو در زیر کیرم کربک صاچ سندن سنک زلفک کبی التونده دوتم
قدمی کز تو سلامی برساند بر ما برقدم که سندن سلام رشدره بزم یانمزه یعنی سفرده ایکن بر کمسه
سندن بکا سلام رشدرسه بن انک یاغنی کوزم یاشی جواهری ایچنده دوتم که اشکم کوهرلرن اول قدر
دوکم انک آیاغی آنلرک ایچنده اولا بنیتکم زلفک زر وز یور ایچنده اولوب انک ایله مزین و آراسته در
بر عا آمده ام بهم بدعا دست برآر دعا ایلکشمدر بهم دعایه ال قالدر بو کلام وداع زماننده
اولان حالی بیاندر که وفا با تو قرین باد و خدا یا و رما که وفا سکا قرین اولا الله بزم یارمز
اولا بسرت کر همه عالم بسرم تیغ زنند سنک باشنک حقیچون اکر جمله عالم باشمه قلیچ اورالر نتوان
برد هوای تو برون از سر ما سنک هواکی بزم باشمزدن چقمق اولمز جامی کفت اکر هر دم زنی صد
تیغ بر ما بریدن از تو نتوانیم قطعا فلک آواره بهر سوکندم می دانی فلک هر جانبه آواره ایدر
بیلورمیسن رشک می آیدش از صحبت جان پرور ما کونی کلوب اکا بزم جان بسلیجی صحبتمزدن یعنی هر
کمکه بزم ایله مصاحبت ایله بزم صحبتمز اکا غذای جان اولور فلک حسد ایدب بزی اندن دور ایدر غذای
روحدن آنی مهجور ایدر بیت کامل چو کان و نقد سخن کوهر و زرست می دان غنیمت ارشو عیش خوشی
هیت رست کر همه خلق جهان بر من و توحیف کنند اکر دوکلی خلق جهان بکا و سکا ظلم ایده لر
بکن ذا زمهم انصاف و ستم داور ما چکه دوکلیدن عدل اتمکی و ظلمی بزم حاکمز بیت بکا ظلم ایلین ظالم
کرک شاه و کدا اول سن بکون بن اتمزم دعوی سنی الله صالدم بن زور باشد که بیاید بسلامت بازم
کون اولا که کله سلامت ایله کرو بکا وی خوش آن روز که آید بسلامت برما ای خوش ول کون
که کله بر سلام ایله بزم یانمزه مکر معشوق بو که کلوب سلام و یرمک عادت ایمش اکا تحسر و تحزن ایدب

کردانی تمنی ایدر بیت درخانه‌ای بودم یارم بسلام آمد این بیت حزن فی الحال چون دار سلام آمد
هر که کوید سفر دو رنداری حافظ شهر مکه دیرسه ایراق سفرک یوقیدر حافظ کو درازی سفر بر برد
از سر ما دی سفر او زلفی باشن التمز یعنی باش قالدرمز بزم باشمزدن و ل ایضا لطف باشد کر
نپوشی از کدا هاروت را کدا اهماروت لفظی جمع کدا اعتبار ایدب روت لفظی رویت لفظندن مخفف
اولنوب معناسی مصراع بودر که لطف اولور اکر اورتمز سنک کدالردن یوزکی دیمک اولور و هما لفظی ایله
روت لفظی ترکیب اولنوب هماروت اولور که اسم ملکدر اویله معنی لطف اولور که اکر اورتمز سنک
کدادن هماروتی دیمک اولور تا بکام دل به بیند دیده ماروت را ماروت لفظی مفرد اعتبار
اولنیجق اسم ملکدر اما بونده ما لفظی ایله روت لفظندن مرکبدر که روت لفظی رویت لفظندن مخففدر
اویله معناسی مصراع بودر که تا کوکل مرادی کوره بزم کوزمز سنک یوزکی دیمک اولور بیت ماروت
را بکلشن کی کرده ایم نسبت کرده ایم نسبت هماروی ما و هماروت همچو هاروتیم دایم در بلای
عشق زار هاروت کبی یوز دایم بلای عشقده زار کاغنکی هرکز ندیدی دیده ماروت را
تولیدی هرکز کورمیدی بزم کوزمز سنک یوزکی کی شدی هاروت ز چاه زنخدانت اسیر
بجن اولوردی هاروت سنک الکک قیوسنده اسیر تا نکفتی شمه از حسن تو ماروت را تا دیمیه
ایدی بر شمه سنک حسنکدن ماروته بوی کل بر خاست کوئی ای پری اندر چمن کوئی بونده دیرسن
وصفنه سن مکتنه در کل قعوتیسی قالقدی دیرسن ای پری چمنده بلبلان مستند کوئی دیده ماروت را
کوئی بونده کوبینده مکتنه در بلکه اندن ترضیم اولنان کوی لفظنه یای حکایت ادخال اولنمشدر
ماروت لفظی بونده مفرددر اما ذات ملک مراد دکل بلکه صفتی مراددر که ساحر در و دیده‌یه صفت
معناسی مصراع بودر که بلبللر مستدر و کوینده ساحر کوز ایچون می کشند جور و جفا هایت ز هجران
ای صنم چکرو جور و جفاکی بریلقدن ای صنم لطف فرما تا ببیند حافظ ماروت را لطف
بیور تا کوره بزم حافظمز سنک یوزکی بو قافیه مطلعک مصراع ثانیسنه نسبت رد مطلع قبیلندندر و
مصراع اولنه نسبت ما ایله روت ترکیبی ایله بر ملک اسمی در بیتکم انده هما ایله روت ترکیبی ایله بر ملک اسمی ایدی
وله ایضا تا جمالت عاشقان را زد بوصل خود صلا یعنی عاشقلره طمع ویرب کندوکی اظهار
ایلیوب احتجاب اتمدی جان و دل افتاده اند از زلف و خالت در بلا یعنی غیب هویت و عالم
غیبدن بلایه دوشمشلردر آنچه جان عاشقان از دست هجرت می کشند که فرقتکدن متألم و دو صکلم
متعطشلردر کس ندیده در جهان جز تشنگان کربلا که صوسزلق ایله الملردر بیت سن ماهک
آب عارضی بوجیله حالمز بکزر شو ماهی یه که دوکشه آبدن جدا ترک من کر میکند رندی و مستی
جان من خطاب کندوجاننه در ترک مستوری و زهدت کرد باید اولا سکا مستورلکی زهدی
ترک ایلمک کرکا ولا بیت صنم بولکده حجاب اولا بکا مذهب و کیش کرورم هر نیجه مذهبده ایسک
مذهبکه مصراع اصحاب طریقتدن برنه دیرلرسنک مذهبک ندر جواب ویردی که مذهبی مذهب ابله
وقت عیشی و موسم شادی و هنگام شراب مراد بودر که تقیدات دنیا و تعلقات ماسوی ایله مقید
اولمدن پنج روز ایام فرصت را غنیمت دان نهلا یعنی فرصت ایامنی غنیمت بیلوب عبادته

[illegible]

صرف قلکه رسول الله علیه الصلوة والسلام بیورمشدر نعمتان مغبون فیهما کثیر من الناس الصحة والفراغ بیت
نصیحت همینست جانا بدر که عمرت عزیزست ضایع مگردان حافظا گر بپای بوس شاه دست می‌دهد
ای حافظ اگر سکا شاه ایاغنی اوپمک ویرلرسه یافتی درهر دو عالم رتبت وعز وعلا رتبت ضمرا
ایله مرتبه معناسنه در علا فتح عین ایله یوجه لک معناسنه در مراد سلطان حقیقی حضرتنه قربت مهرنه قدر آز
ایسه دخی اکی جهان سعادتیدر بیت کوییم روز بن در کو سلطان وقت خویش باش لعکه سلطانی
گدای خوش نمی آید مرا بیت یا دا بدرسین دلا عالمده سلطان اولدغک قاپوسنده اولمغه یکیچاره
دربان اولدغک ولد لمصنفه گفتم ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب سلطان
خوبان دن مراد حضرت حقدر وغریبدن مراد روح انسانیدر که الهیدر بونده کلوب حضرت عندیت الهیه
دن دور اولوب کروانکا وصول طلب ایدب رحم شفقت استر پس بونده تنبیه واردرکه ظاهرکیلرنه
وظاهری کوزلره محبت ایتمیوب سلطان المحابیب حضرتنه ربط قلب ایتمک کرک بیت ای بیخبران
عشق مبازید که نیبا ست الا بنکاری که بس بیرده غیب است دخی تنبیه واردرکه انسان کندیکی
دنیاده غریب بیلوب وطن اصلی عزمنده اولمق کرک نیتکیم رسول الله علیه الصلوة والسلام بیورر کن فی
الدنیا کانک غریب وعابر سبیل وعد نفسک من اصحاب القبور بیت چند ازین دار الغرور باختن
دار السرور چند ازین دار الغراری ساختن دار القرار وسالکه تنبیه بودرکه هر دم مناجات وعرض
حاجات ایتمکدن وطلب عنایتدن خالی اولمیه که بیت خدادن اولمز ایسه گر عنایت اولور گمراه
جان بولمز هدایت گفت در دنبال دل ره گم کند مسکین غریب دنبال ضم دال ایله قویرق وآرد
معناسنه گم کند لفظی کافک ضمی ایله یتورمک معناسنه در معنای مصراع بودرکه دیدی کوکل آردنده
یولی یتورر مسکین غریب جواب حضرت حقدرکه عنایتنه قلب ما سوی یه مائل اولمق کرک رسول الله
علیه الصلوة والسلام بیورر ان فی الجسد لمضغة اذا صلحت صلح الجسد کله واذا فسدت فسد الجسد کله
الا وهی القلب واصحاب طریقت دیمشلر در عنایت خدا ناگاه آید ولی بر دل آگاه آید خلاصه
جواب بودرکه عنایت حقه شرط قلبک جناب کبریا یه توجهی در بیت اگر حریم دل از غیر دوست سازی
پاک صفات وحدت صرف اندر وکنی ادراک گفتمش مگذر زمانی گفت معذورم بدار مگذر زنهی در
گذشتن لفظندن دیدم اکا گجه بر زمان دیده معذور دوت خانه پرور دی چه تاب آرد غم چندین
غریب خانه پرور اولدر که براوک جماعتنی بسلیه وحرف یا وحدت ایچوندر تاب بونده طاقت
معناسنه در چندین بو قدر دیمکدر که کنتدن عبارتدر یعنی براو بسلیجی نه طاقت کتوره بو قدر غریب
غمنه بونده تنبیه واردرکه حالکه مراتب سلوکدن بر مرتبه دردایم وحمتدار اولمز لمعان برق کبی تیز گچر
بگذر خفته در سنجاب شاهی نازنینی را چه غم سنجاب شول جانوردرکه درسنی کورک ایدرلر ودریسنه
دخی سنجاب درلر نیتکم بونده اویله در شاهی لفظنده اولان حرف یا مصدریه در نازنینی لفظنده
اولان حرف یا وحدت ایچوندر یعنی یادشاهلق سنجابنده یاتمش واویمش بر نازنینه نه غم گر
زخار وخاره سازد بستر وبالین غریب اگر خار وخارادن دوزه دوشکی ویصدیغی غریب
بونده تنبیه واردرکه سعت عیش وتنعم ایله وصول الی الله بولنمز بیت بوراده هم تا نکرده ترک تخت

نزش نوم شاهی باقی وسلطانی عقبی رانیافت دخی تنبیه واردرکه اغنیا وارباب تنعم فقرا وضعفا
حالنی بلمزلر قطعه بسررا بندمی دادی شب روز شه عالی همم سلطان باهوش بخنداں اهل
باشی بعشرت که می داری فقیران را فراموش ای که در زنجیر زلفت جان چندین آشنا است
ای حرف ندا در منادی محذوف درکه محبوبدر بونده مراد حقیقی در یعنی ای محبوب حقیقی سنک
غیب هویتک قیدنده مقید ومجبوسدر بودکلو جان آشنا خوش فتاد آن خال مشکین بر
رخ رنگین غریب مراد بودرکه خوش دوشمشدر اول اسرار غیبیه انواع تجلیات اوزره بیت
تجلی ایدجک اول وجه باقی نه خورشید رقلبه سرار اولسه کشف می نماید عکس می در رنگ روی
مهوشت کور نور شراب عکسی سنک آی یوزک رنگنده همچو برگ ارغوان بر صفحه نسرین غریب
ارغوان بیراغی کبی آق کل یوزی اوزره غریب مراد شرابدن عشقدر نیتکم مرارایبان اولنغی
وصفحه نسریندن مراد جمال حق صفاسی وعالم الهی بیاضی درکه جمال حقک زیبی وعالم الهینک
زینتی عشقدر بیت بی نظری گرچه در حسن وجمال ای نازنین لیک عشق من محسن گشته
تحسین وبست بس غریب افتاده است آن مور خط گرد رخت بس یاء وحدت ایله بونده نیجه
وجوه معناسنه در گرد لفظی کسر کاف عجمی ایله بونده چوره معناسنه در معنای مصراع بودرکه زیاده غریب
دوشمشدر اول قرنجه خط یکانک چوره سنده گرچه نبود در نگارستان خط مشکین غریب اگرچه
نگارخانه چینیده خط مشکین غریب اولمز مراد صنع حقی استغراب واستحسان درکه خط اندن چقمز
در یدن بیتر انک دخی ظاهرنه قریب یرده اولور ودرینک هر یرنده اولمزکه یکانک ولبک
اطرافندن بیتر جمله محسناتدن عدد اولنور بس نقاش ازل نگارخانه چینی منابه سنده واول صورت
حسنه ده عجب خط باریک یازمشدر بیت خط حسن فزود لب لعل راحسن یاقوت را چنانکه
کند شهر حسن خط گفتم ای شام غریبان طره شبرنگ تو بونده وصف ترکیبی در گیجه رنکلو
معناسنه وطره نک صفتی در معنای مصراع بودرکه دیدم ای دلبر غریبلرک شامی یعنی اخشامی سنک
گیجه رنکلو زلفکدر بیت سر زلفکده قرار ایلیوبن دیدی کوکل گیجه هر قنده اولور ایسه غریب اینده
بتور در سحرگاهان حذر کن گر بنالد این غریب سحرگاهان جمع سحرگاه در یعنی وقتلرنده حذر
قل اگر اینکلرسه بو غریب بونده دخی تنبیه واردرکه سحر وقتلری اجابت دعا محلی در بیت سحر اجابت
دعوات از دو چیز بود که وقت صفوه قلبست وازریا خالی گفت حافظ آشنایان در مقام حیرتند
جناب عزتدن خطاب روحانی در یعنی اول حضرت دیدی که ای حافظ آشنالر مقام حیرتده درلر
نیتکم دیمشلر بیت قد تحیرت فیک خذ بیدی یا دلیلا لمن تحیر فیه بیت کار باری حیرتست وتحیر
حیرت اندر حیرت اندر حیرتست دور نبود گر نشیند خسته وغمگین غریب بعید دکلدر اگر اوتوره
خسته وغصه ایله طولمش غریب ولد لمصنفه میدمد صبح وکله بست سحاب می دمد لفظنده می اداة
حالدر ودمد فعل مضارعدر دمیدن لفظندن ودمیدن اوفورمک ویل اسمک واوریب بتمک و
آچلمق وکوده قبر قبرا اولمق وصباح وقتی وانک غیری بلورمک معناسنه کلور بونده معنی اخیر مراددر
وکله کسر کاف عربی وتشدید لام ایله پرده معناسنه در معنای مصراع بودرکه شمدیکی حالده بلورر صبح وپرده

باغلدی بولت الصبوح الصبوح یا اصحاب صباح شرابی صباح شرابی ای یاران مراد بوندن وقت
شربنده که صفای قلب واخلاص ایله عمل ممکن اولا عشق و شوق ایله عمله ترغیبدر بیت کیست دوره
دارا یکن سکا وقت سفر یوری غافل اوتورمه وقت وزمان دورمیوب کیدر میچکد ژاله
بر رخ لاله جکد مضارع در چکیدن لفظندن وچکیدن طامق معناسنه در ژاله چه در قیرغی دیغمور صغیقی
دنیل و فورمش بولم وطلو معناسنه کلور بونده معنی اول مراد دریعنی شمدیکیحالده طاملرلاله نک یکاغی
اوزره چه المدام المدام یا احباب شراب شراب ای دوستلر مراد بیت اولده کی کبی در ترغیبدر
می وزد از چمن نسیم بهشت وزد مضارع در وزیدن لفظندن که اسمک معناسنه در نسیم کوچک
یله دیرلر یعنی شمدیکیحالده اسر چمنده جنتک کوچک یلی پس بنوشید دایما می ناب بس بای عجمی ایله بونده
فاء جزائیه معناسنه در بنوشید بونده جمع امر حاضر در ناب بونده صافی معناسنه دریعنی امدی ایچک
دایما صافی شرابی مراد عشق خالص و اخلاص محض ایله عبادت ایدک دیمکدر تخت زمرد زدست
کل بچمن زمرد اصلده تشدید را ایله بر کوک جوهر در بونده تخفیف ایله اوقنور وزن ایچون معنای
مصراع بودر که زمرد تخت قورمش کل چمنده راح چون لعل آتشین دریاب راح مرادف خمر در
در چون بونده مثل معناسنه در آتشین صیغه نسبت در وصفت لعلدر رو دریاب لفظی امر دریافتن
لفظندن ارشمک واکلمق معناسنه در معنای مصراع بودر که آتشه منسوب لعل کبی شرابی اکله و دوی
در جنابن موسمی عجب باشد بونک کبی بر موسمده عجب اولور که به بندند میکده بشتاب که باغلیلر
یعنی قپیه لر میخانه استعمال ایله مراد میکده دن موضع مناجاتدر در میخانه بسته اند دکر میخانه
قپوسن باغلملر در و لفظ دکر که دیخی معناسنه در بامصراع اولده مصروف در یا مصراع ثانیه مرهوندر افتتح
یا مفتح الابواب افتتاح بونده آچمغه سعی اتمکه دیرلر یعنی آچ و یرای قبولر آچیجی مراد حق تعالیدن
رغبت عبادت ویرمک وانبساط فیض طلب اتمکدر لب لعل ترا حقوق نمک مرهوندر هست
بر جان سینهای کباب سنک لعل لبک ایچون طوز حقی وار در کباب سینه لرجانی اوزره مراد لعل لبدن
بطون کلامدر یعنی ان للقرآن بطنا و لبطنه بطنا و لبطنه بطنا الی سبعة ابطن جمیعی آتش
شوق ده سینه لری کباب اولمش جانلره بو بطون کلام وطبقات معانی لذت ویرب کالملح فی الطعام
اولمشدر حافظا غم مخور که شاهد بخت ای حافظ غم ییمه که بخت مجبوبی عاقبت برکشد ز چهره
نقاب عاقبت چکر یعنی آچر یوزدن نقابی ظاهر یوزندن مراد غم ییمه بخوشنک برسعادتی وار در
دیمکدر بیت دور کردون کر دو روزی بر مراد ما نکشت دایما یکسان نماند کار دوران
غم مخور اما سلوک اعتباری ایله چهره دن مراد تجلی شهود در که سالکنک کیفیتنه مطلع ولوب بیخود لک ایله
اولمیه وله ایضاً صبح دولت میدمد کو جام همچون آفتاب لفظ کو کاف عربی ایله قنی دیمکدر یعنی
دولت صبحی شمدیکیحالده بلور رقنی کونش کبی قدح فرصتی زین به کجا باشد بده جام شراب بوندن
یک بر فرصت قنده اولور دیر شراب قدحی چون بوندن سابق اولان وقت شربنده جمعیت خاطر
ایله عبادته ترغیب ایلدی اول حالک عقبنجه واقع اولان فیضان الهی ظهورنی ذکر ایدب بو حالده
عبادته اقبال کلی قلمغه ترویج ایدر پس صبح دولتندن مراد ظهور فیض حضرت حقدر و افتابک جامدن

مراد قلبی تصفیه ایدب افتاب عالمتاب کبی روشن ایدب انک ایله فیضان وافره طالب اولمقدر
چون حق تعالی طرفندن فتح باب وکشف حجاب ظهور ایده بوندن یک فرصت قنده اولور لاجرم کیفیت
عشق ایله متکیف اولمق کرک خانه بی تشویش و ساقی یار ومطرب نکته کو خانه تشویشسز ساقی
سودکم یار مطرب نکته سویلیجی موسم عیشست و دور ساغر و عهد شباب موسم عیش در وقدح دوری
و تازه لک زمانیدر مراد خانه بی تشویش اولمقدن تصفیه قلب قلوب نفی ماسوی اولدیغی در
و ساقی یار اولمقدن حضرت حق کندوسی کیفیت ویردکی در ومطرب نکته کوی اولدیغی واعظ
وشیخ اسرار الهیه سویلدکی در لاجرم بو حال موسم عشرت روحانیه ودور کیفیت الهیه در و تازه لک
زمانیدر که اوایل سلوک و فیض بدایتیدر از پی تفریح طبع و زیور حسن و طرب تفریح فرحلندرمک
معناسنه در زیور زینت معناسنه در طرب شادلق معناسنه در روز بور معطوف در تفریح لفظنه معنای مصراع
در که طبعی فرحلندرمک ایچون و حسن و شادلق زینتی ایچون خوش بود ترکیب زرین جام با لعل
مذاب خوش اولور ترکیبی التون قدحک اریمش لعل ایله که شرابدر حقیقتده نظرا التون قدحدن عاشق
درکهدر و لعل مذابدن مراد کلام حقدر که حق تعالیدن جوهر لعل کبی در و سیالدر که لوح محفوظدن
منزل اولوب قالب قلبه داخل اولور وخاصیت قران تفریح و تزیینقدر بیت چو بشنوند کلام
تو زمره عشاق شوند شاد و بخوانند نعره یاهو شاهد و مطرب بدست افشان و مستان
پای کوب محبوب وخواننده ال سلکیجی و مستلر ایاق قاقیجی و رقاص مراد بوندن سماع حالتنی
تصویر و بیاندر غمزه ساقی چو چشم می پرستان مست خواب ساقینک غمزه سی می پرستلر
کوزی کبی اویقوسی بو استغراقده اولانلر حالتنی بیاندر نظم ندانی که شوریده حالان مست
چرا بر فشانند در رقص دست گشاید دری بر دل از واردات فشانند سر دست بر کاینات
خلوت خاصیست جای امن و نزهتگاه انس نزهتگاه تنزلک یری دیمکدر انس ضم همزه ایله کنکی یری
یعنی اوکرا ولمق در معنای مصراع بودر که خلوت خاصدر و ایمنلک یری در واوکرلک تنزلکی یریدر
هر که این صحبت بیابد بیا بد او صد فتح باب هر کمکه بو صحبتی بولور بولور اول یوز فتح باب بیت
اکاکم اولا حقک انسی حاصل اولور یوز بابدن اول بو که واصل از خیال لطف می مشاطه
چالاک طبع مشاطه دوزکنجی خاتونه دیرلر چالاک طبع وصف ترکیبی در وصفت مشاطه در یعنی شرابک
لطافتی خیالندن طبعی چالاک مشاطه در ضمیر برک کل خوش می کند پنهان کلاب کل بیراغی
ایچنده خوش کزلر کلابی شرابدن مراد محبتدر ومشاطه دن مراد صنع الهیدر پس حق تعالی کنت کنزا مخفیا
فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف حسبنجه سودی و دیلدی که مخلوقاتی خلق ایده لاجرم
بو محبت لطافتی ملاحظه سندن صنع حق که اذا اراد الله شیئا ان یقول له کن فیکون موجبنجه چابک در
کل بیراغی ایچنده کلابی پنهان وحلول سریانی ایله چالاکدر تا شد آن مه مشتری در بهای
حافظ اکنون تا اولدی اول آی مشتری حافظک بحولرینه مراد کلماتی در شمدی می رسد
هر دم بکوش زهره کلبانگ رباب ایرشور هر دم زهره قولاغنه رباب آوازی مراد بودر که الیه
یصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه مقتضاسنجه بو سوز اول حضرته ایرر بیت ایرشسون حقه

دیر سنک کرکلامی ایو سویله بلند اولسون مقامی وله ایضا زباغ وصل تو یابد ریاض رضوان
آب ریاض جمع روضه در روضه باغچه در بونده رضوانه اضافتدن معلوم اولورکه مراد جنتدر
یعنی سنک وصلک باغندن بولور رضوان جنتلری صوینی مراد بودرکه ای حضرت عزت سنک صفت
لطف وجمالک توبدر جنت بواندن استفاضه ایدر طراوت ولطافت زتاب هجر تو دارد دوزخ تاب
سنک هجرک شعله‌سندن دوتو جهنم قضلجی حرارتی مراد بودرکه ای عز حضرت سنک صفت قهر وجلالک اثری
جهنم بواندن کسب ایدر سوز وحرارت بیت بهشت جنت باغ لطفکدن در بر برک سبز هفت دوزخ
نار قهرکدن یا قلش بر لهب نجس عارض وقد تو برده اند بناه سنک عارضک کوزللکنه وقدکه
التفاتدر صفتنی بهشت وطوبی طوبی لهم وحسن مآب جنت دخی طوبی کوچک لکا نلر ایچوندرکه کوللر
رجیع یری مراد بودرکه بهشت وطوبی سنک حسن التجاء جمال لایزال اندکلرندن در چو چشم من همه
شب جویبار باغ بهشت بنم کوزم کبی دوکلی کیجه جنت باغی ارماغی خیال نرکس مست تو بیند اندر
خواب سنک مست کوزک خیالنی کوررا و بیقوده یاد دخی نده نرکس مست شول ستر الهی بر دیرلرکه تقصیر
سالک اکا باعث اولور بس مراد اولدرکه عین الله تستر ایدر بنم عیندن ینتکم جویبار چشمندن
تستر ایدر روانک خیالنی خوابده کورورم دخی چشمم آبی روان اولور جویبار کبی بهار شرح جمال
تو داده در هر فصل بهار سنک جمالک شرحنی ویرمشدر هر فصلده بهشت ذکر جمیل تو کرده در هر باب
جنت سنک ذکر جمیلک ایلمشدر هر بابده مراد بودرکه هر حسن وجمال که مشاهده اولنور مظهر جمال حق تعالیدر
اندن جمال حضرت حقه انتقال قلنور کویا هر صاحب جمال اول جمال بی زوالی شرح ایدب ذکر
جمیلن ایلر بسوخت این دل وجانم بکام دل نرسید یاندی بو کوکل وجانم کوکل مرادنه ارمدی
بکام اگر برسیدی نریختی خوناب اگر مراده اریدی دوکمز ایدی قانلو صو بونده تنبیه واردرکه
وصلت حقه ارمین اغلیوب طالب اولمق کرک بیت اگر بیار رسیدی چرا طرب نکنی اگر یوری
نرسیدی چرا طلب نکنی لب ودهان ترا ای بسا حقوق نمک سنک لبکه واغزوکه ای نیچه طوز
حقی که هست بر جگر ریش وسینهای کباب که واردر پاره لو جگر اوزره دخی کباب سینه‌لر اوزره
کمان مبر که بدور تو عاشقان مستند کمان ایتمه که سنک دورکده عاشقلر مستلردر خبر ندارکی
ازاحوال زاهدان خراب خبرک یوقدر خراب زاهدلر احوالندن مراد بودرکه سالک عاشق
اولانلر مست شوق اولورلر زاهد خشک اولانلر دخی جذبه ووجد ایله مستغرق اولمشلردر مزید
شد یقین که جوهر لعل بکا سنک لبکدن ورنه یقین اولدی که جوهر لعل بدید می نشود از آفتاب
عالمتاب ظاهر اولور آفتاب عالمتابدن یعنی شویله دیرلرکه لعل اصلده رنکسز طاشدر قان
ایچنه قورلر آفتابده دور زمان ایله رنکین لعل اولور بکا بو خبر یقین اولدی که لبک لعل رنک
اولدغی یوزک کوننک تأثیرندندر مراد بطون کمالاتک ظهوری وجهک شوقندندر دیمکدر بعشق
روی تو حافظ غریق بحر بلاست سنک یوزک عشقنده حافظ بلا دکزنه غرق اولمشدر که فوت می
شود انک بیا یکی دریاب که فوت اولور شمدی بکا کل بر ایریش بوندن مراد حضرت حقدن معاونت
طلب ایتمکدر بعض نسخه‌ده مخلص اولان بیت بو بیت واقع اولمشدر مهل که عمر به بیهوده بگذرد حافظ

قومه که عمر باطلده کچه ای حافظ بکوش وحاصل عمر عزیز را دریاب بو بیتک مضمونی سید نعمتلک اغزندن
سویلدکی بیت مضمونندر بیت نصیحت همینست جان پدر که عمرت عزیز است ضایع مکن کردان
وله ایضا بجان خواجه وحق قدیم وعهد درست حرفا قسم ایچوندر یعنی خواجه‌نک جانی
حقیچون وحق قدیم حقیچون وصحیح عهد حقیچون که مونس دم صبحم دعای دولت تست بنم سحر وقتمک مونسی
سنک دعای دولتکدر کلام سابقده سحرخیزلغه ترغیب ایدب حالیا کندونک سحرخیزلغن بیان ایدر
دسحر وقتنده ذکر حق اندکن ذکر ایدر بوندن دخی مقصود غیریلره ترویجدر بس مراده نظر جان خواجه
دن مراد جان خواجه کائناتدر علیه الصلوة والسلام وحق قدیمدن مراد روح انسانی متقدما حضرت
عندیت الهیه‌ده مزلی اولدغیدر وعهد درستدن مراد الست بربکم ندا سنده اولان بلی عهدیدر
ودعای دولتدن مراد حضرت حقی اسماء حسنی ایله ذکر کردر سرشک من که ز طوفان نوح دست برد
سرشکم اشک کیبی بر معنایه در کوز یاشی دیمکدر دست بردن ودست یافتن غالب اولمق وظفر
بولمق معناسنه در یعنی بنم کوزم یاشی طوفان نوحه غالب اولدی زلوح سینه نیارست نقش مهر
تو شست نیارست رانک کسری وفتحی ایله صیغهٔ ماضیدر نفی قدرت ایچون استعمال اولنور زیان
ماضیده شست لفظی ماضیدر بونده مصدر معناسنه مستعملدر یعنی سینه لوحندن قادر اولمدی سنک محبتک
نقشنی یومغه مراد بودرکه طوفان نوح زمانی همان آلتی آی ایدی بنم خود طول عمرده نیچه مصائب
وهموم ونیچه معایب وغموم واقع اولوب طوفان نوح زمانندن زیاده کریه لرم اولوب بویله ایکن
ذکر الله صحیفهٔ قلبمدن زایل اولمیوب کالنقش فی الحجر ثابتدر بیت اشکله تصویری کتم قلبمدن
لا یزیل الماء نقشا فی الحجر بکمن معامله وبین دل شکسته بخر بر معامله ایله بو صنق کوکلی صاتون
آل که با شکستگی ارزد بصد هزار درست که صنقلغی ایله ذکر یوز بیک درسته مراد بودرکه انا عند
المنکسرة قلوبهم فحواسنی دلالت ایدرکه حق تعالی کوکلی صنق اولانلر قتنده در اویله صنق کوکلی المق
حضرت حقی بولمق اولورسا جرم بونک کبی کوکل یوز بیک بتون اولوب غفلت وغرورده اولان
کوکلدن یکدر ملامتم بخرابی مکن که مرشد عشق بنی خرابلق ایله ملامت ایلمه که عشق مرشدی
حوالتم بخرابات کرد روز نخست بنی خراباته حواله ایلدی اوکدنکی کونده یعنی ازلده مراد
بودرکه عمارت عقلی ایله عمارت دنیا بریرده جمع اولمز بزه عشق مرشدی دنیا مرخراب اولوب آخرت
معمور اولمق سوق ایلدی بیت عقل گفتا خانه‌ات باز ویران ساخت عشق گفتم ای نادان
چه ویران این زمان معمور ساخت بصدق کوش که خورشید زاید از نفست صدقله دور کی
کنش طوغه نفسکدن که از دروغ سیه روی گشت صبح نخست که یلاندن قره یوزلو اولدی
اوکدنکی صبح یعنی صبح اکیدر اولکی صبح کاذبدر صکره‌کی صادقدر صبح کاذبک اردنجه قرکلکی اولور
بس کاذبک یوزی قره‌لغنه بو دلیلدر وصبح صادقک نفسی اردنجه کنش طوغر بس سن صدقه دور که
نفسکدن آفتاب معنوی طلوع ایده بیت کاذبک صوکنده ظلمت ربونی کوره دقه اول
اردنجه شمس صدقله مهر بار صبح دلا طمع مبر از لطف بی نهایت دوست مبر لفظی فتح میم وضم با ایله
بریدن لفظندن نهیدر یعنی ای کوکل طمع کسمه نهایتسز لطفندن چو لاف عشق زدی سر بباز

چابک وچست ضم جیم عجمی ایله مرادف چابکدر مراد بودرکه اولا فیض فیض طریقت وسدّ باب حقیقت
اولورسالک اول بابدن امید کسمک روا دکلدر بلکه سعی وکوشش کرکدر که من قرع الباب ولج ولج
ومن طلب جدّ وجد بسر سعادة الله یوبلدرکه اوایل سلوکده سدّ باب ایدرتا عاشق صادق ایله
رعنا ونازک دل ممتاز اوله بیت بلمینجه عاشقک صدقنی وفا اتمز حبیب کورمینجه خسته نک دردن
دوا اتمز طبیب بشدم زدست تو شیدای کوه ودشت وهنوز اولدم سنک الکدن طاغ وصحرا
دلوسی وهنوز نمی کنی بترحم نطاق سلسله سست اتمزسن مرحمت ایله زنجیرک قوشاغنی یعنی دخی
کلکشنک تا که بندن بوشانوب خلاص بولایدم اولا بیت یا رحمن نیجه ترک ایدب اولم مشغول غیر
زلفی زنجیری سلسل کوردن جانمده در مراد بودرکه حق تعالی بنی زنجیر محبتنه باغلمشدر بن انک دیوانه سی
اولوب طاغ وصحرالری دولا نورم واکر باغنی کلکشنک ایلیه بندن بوشانوب کند وقولایمه کیدر ایدم
ترحم ایلیوب زنجیرمی کلکشنک ایلمز تاکه انک ضبطنده ومحبتی قیدنده اولم بوتقدیرجه ترحم منفی یه قیدر
نفیه قید دکلدر بعلم آصفی از دل بجو بیم کوبند آصف سلیمان پیغمبرک علیه السلام وزیرنک اسمیدر که صاحب
علم ایدی انوکیچون دیرلر اکر آصفه منسوب علم ایله کوکلی ارسنک دیرلر که خواجه خاتم جم یاوه کرد و
بازنجست که خواجه یعنی حضرت سلیمان علیه السلام خاتم سلطنتی یاوی قلدی وکروارادی مراد بودرکه
اهل دللرک قلبی وهمتی خاتم سلیمان کبی پادشاهلرک سبب سلطنتی درو هرکیمکه دلجوی اوله سلطنت بولور
یا دنیاده یا عقبیده بعض نسخه ده بیت سابقک بدلی بو بیت واقع اولمش زبان مور باصف دراز
گشت ازآن قرنجه نک دلی آصفه اوزادی آندن که خواجه خاتم جم یاوه کرد وباز نجست که
خواجه جم خاتمن یاوه قلدی وکروارامدی مراد بودرکه هرکیمکه سبب سلطنتی ضایع ایدب کرو آنی طلب
اتمیه مورکبی حقیر اولانلردن طعن اشتمکه لایق اولور ومراد سلطنتدن سلطنت آخرتدر وانک خاتمی
قلب سلیمدر یوم لاینفع مال ولا بنون الّا من اتی الله بقلب سلیم پس کوز عصیاندن ومیل جهاندن فارغ
اولان قلب خاتم سلیمان علیه السلامدر فرخ حافظ واز دلبران حفاظ مجوی حفاظ کسی ایله محافظ
وحمایت معناسنه در معنای مصراع بودرکه ای بخت حافظ دلبرلردن حمایت ورعایت استمه گناه باغ چه
باشد چو این درخت نرست باغک گناهی ولور چون بو اغاج یعنی درخت حفاظ بتمدی مراد
دلبران لفظندن معنای لغویسیدر یعنی کوکل الیجیلرکه دنیانک زخارف ونقوشی در بونلردن وفا
وحمایت رجا اتمک خطادرکه دنیاده وفا وبقا اغاجی بتمشدر بیت دنیا کوزلکلرندن ای ستین
٢ وفالی یوق نسنه ارسین یوق نسنه هیچ بولنمز ولهُ ایضاً رواق منظر چشم من آشیانهٔ تست
رواق بونده چارطاق معناسنه در منظر نظرگاه معناسنه در وبونده اولان اضافت اضافت بیانیه در
آشیان وآشیانه یوه معناسنه در معنای مصراع بودرکه بنم چشمم منظری چارطاقی سنک یواک یعنی مکانکدر
کرم نما وفرود آکه خانه خانهٔ تست نما نمودن لفظندن امردر فرود آ فرود آمدن لفظندن امردر
معناسی شفقت کل دیمکدر بنتدن آنکه دخی فرود آمدن دیرلر معنای مصراع بودرکه کرم کوستر آشفته کل که
او سنک اوکدر مراد مشاهده حق وتجلی طلب اتمکدر بزلف وخال وخط از عارفان ربودی دل
زلف وخال وخط ایله عارفلردن قاپدک کوکلی لطیفهای عجب زیردام ودانهٔ تست عجب لطیفه لر

مطلب آصف

سنک اغک ودانک النده در مراد غیب هویت وعالم غیب وعالم برزخ ایله سالک عارف اولنلری
کندوکه جذب اتدک دیمکدر دلت بوصل گل ای بلبل سحر خوش باد سنک کوکلک گل وصلی ایله ای
سحر بلبلی خوش اولسون که در چمن همه گلبانگ عاشقانهٔ تست که چمنده دوکلی سنک عاشقانه
آوازکدر مراد سحر خیز اولوب ذاکر اولانلرک فیض حقه واصل اولوب وصول الی الله حاصل
قلدقلرن بیان وآنلره استحساندر علاج ضعف دل ما بلب حوالت کن بزم کوکلمز ضعفی
علاجن لبه حواله ایله که آن مفرح یاقوت در خزانهٔ تست که اول مفرح یاقوتی سنک خزینه کده
در مراد کلام الهی ایله قوت قلب طلب اتمکدر بتن مقصرم از دولت ملازمتت تن ایله
مقصرن سنک ملازمتک دولتندن ولی خلاصهٔ جان خاک آستانهٔ تست ولی جانک
زبده سی سنک اشکک طپراغیدر مراد معراج جسمانیه استعدادم یوقدر اما معراج روحانی بنده
حاصلدر دیمکدر من آن نیم که دهم نقد دل بهر شوخی بن اول دکلم که ویرم کوکل نقدن
هر شوخه یعنی هر محبوبه درخزانه بمهر تو ونشانهٔ تست خزینه نک قپوسی سنک مهرک وسنک علا
متک ایله در مراد بنم قلبمک تعلقی ماسوی یه دکلدر دیمکدر تو خود چه لعبتی ای شهسوار شیرین کار
لعبت اصلده اوین ایچون دوزلن نسنه لره دیرلر بونده لعبت باز دیمکدر یعنی سن نیجه متصرف
سن ای چابک ویوکرک وخوبکار که توسنی چو فلک رام تازیانهٔ تست توسن لفظی فتح سین
ایله کوره دیمکدر وحرف یا وحدت ایچوندر معنای مصراع بودرکه فلک کبی بر کوره سنک قمچیکه
مطیعدر مراد حضرت حقک قدرت کاملهسن بیاندر چه جای من که بلغزد سپهر شعبده باز نیم
یرم که طیربو رحقه باز فلک ازین حیل که در انبانهٔ تست حیل کسر حا وفتح یا ایله جمع حیله در انبا
وانبانه طغرجق معناسنه در معنای مصراع بودرکه بو حیله لردن که سنک بهانک طغرجغنده در مراد
مکاید حقی بیاندرکه ومکروا ومکر الله والله خیر الماکرین حسبنجه مکر حقدن خوف کرککه غالب مطلق در
سرود مجلست اکنون فلک برقص آرد سنک مجلسکک ایری شمدی فلکی رقصه کتورر که شعر
حافظ شیرین سخن ترانهٔ تست که طاتلو سوزلو حافظک شعری سنک ترانکدر مراد کلام الهیدرک
وشعر بلیغک تأثیرن بیاندرکه رسول الله علیه الصلوة والسلام بیوردرلر ان من البیان لسحرا وان من
٣ الشعر لحکمة ولهُ ایضاً دل سراپردهٔ محبت اوست کوکل انک محبتنک ایچ اوه سیدر دیده
آیینه دار طلعت اوست کوز بیکی انک یوزنک آیینه داریدر مراد بودرکه محب حق بنم درون
دلمده در تجدد ذکری لسانمده دکلدر بیت جان وکوکلدن کرکدر خالقی ذکر ایلمک یوخسه
یا الله دیمکله سکنز اولور هردله وکوزم آغی آنک آیینه سی اولوب دیده دایم انک مشاهده سن
ایدر پس بندن اول نیجه غایب اولور بیت جمالک فی عینی وذکرک فی فمی وحبک فی قلبی
فکیف تغیب من که سر در نیاورم بدو کون بن که باش اندرمزم اکی جهانه گردنم زیربار منت
اوست بویونم انک منتی یوکی آلتنده در مراد بودرکه همه دن استغنا ایدب بعض حاجت التمسم
حکمندرا ما حقدن استغنا یه امکان یوقدر که هر وجهله احتیاجم مقرردر خصوصا اول معشوق حقیقی
بن عاشق صادقم بیت حاجتی کسدم قموندن ولی سندن دکل قنغی عاشقدر اوکم معشوقه

٤

محتاج اولیه. تو وطوقی وناوقامت یار خطاء عذر عاصی به یعنی ای عاشق اولمین سن وطوقی
اغاجی بزکه عاشقه بزویار قدی یعنی سنکا اول کرک بزه بو کرک فکر هرکس بقدر همت اوست
هرکسه نک فکری انک همتی مقداری درمراد بودر که علو الهمة من الایمان موجبنجه عاشقک همتی وصلت
حق لقا عاشقک همتی وصول جنت وماسوی در بیت روی تو بایدم نه باغ بهشت. چکنم بوستان
دیرینه. من که باشم دران حرم که صبا لفظ که صبا مهوندر. پرده دار حریم حرمت اوست بن کیم اولم
اول حرمده که صبا یلی انک عزتی حرمینک پرده داری درمراد حضرت حق درکاهنک علوتی وشرف شانتی
بیاندر که اول حضرتک پرده داری نه جبریل امین وملائکه مقربین اولا بشر عاصی یه نه قدر وحیز وار در
گرمن آلوده دامنم چه زیان. اگر بن اتکی بولشمش یعنی ملوث ایسم نه زیان همه عالم گواه
عصمت اوست دوکلی عالم انک عصمت وعفتنک شاهدی درمراد عاصینک عصیانندن حضرت حقک
قدسیتنه نقصان گلمزدکن بیاندر دور مجنون گذشت ونوبت ماست. مجنونک زمانی کچدی
بزم نوبتمزدر یعنی شمدی زمان بزمدر هرکسی پنج روز نوبت اوست هر برکمسنک بیش کون نوبتی
درمراد بودر که دنیا دار البقا دکلدر همان عمل وطاعته مبادرت ومسارعت کرک که تاخیر آفتی چوقدر
بیت بکون ای خواجه سعی ایت ایله طاعات. دیمشلردر چوقی التاخیر آفات. مملکت عاشقی وگنج
طرب عاشقلق مملکتی وشادلق بوجاغی یعنی بونلر که بنم ایچون حاصلدر. هرچه دارم زیمن دولت
اوست هرنم وار ایسه انک دولتی برکتندن درمراد بودر که عاشق اولوب دنیا قوللغندن آزاد المق
برملکه پادشاه اولمقدر وگوشهٔ فراغتده اوتوروب دغمندن خلاص بولمق موجب شادلقدر وبونلر غایت
حق اثرلری درکه بن گدایه نصیب اولدی بیت عجب مفلس گدا ایدی بوگوگلم کشور غمده. بن آنی جام
عشق ایله فرح ملکینه شاه ایتدم. شرار آهیله ایتدم لباسم برنک قفتان. باشمده شعلهٔ آهی بکا
زرشکلاه ایتدم. سروری باشم سلطان ایکن اولدم اکا بنده. گدا ایدیم شه اولدم صانمه بنی ترک
جاه ایتدم. من ودل گر فدا شدیم چه شد. بن دخی گوکل گر فدا اولدق ایسه نه اولدی یعنی نه زیان
اولدی غرض اندر میان سلامت اوست یعنی غرض اصلی ومقصود کلی ورنده انک سلامتیدر
مراد بودر که نفسی ومرادات قلبی فدا ایتمک کرک تا که حقوق حق تعالی ومشاهدهٔ حضرت مولی سلامتده قالا
نی خیالش مباد منظر چشم. انک خیالنسز اولمسون گوز نظرگاهی. زانکه این گوشه خاص خلوت
اوست. زیرا بوگوشه انک خلوت خاصی درمراد بودر که گوزی غیره نظردن فارغ قلمق کرک که خیال
حقدن خالی اولمیه وهرنه یه نظر ایدرسه انده مشاهدهٔ حق قلمق کرک که عین عبرت ایچون خلق
اولنمشدر. هر گل نو که شد چمن آرای. هر یکی گل که اولدی چمن بزیجی اثر رنگ وبوی صحبت اوست
انک صحبتی قوتیسنک ورنکنک اثری درمراد بودر که گل که رنک لطیفی وبوی طیبی وار در عالم الهیدن
کلمشدر حضرت حقک صحبت معنویه سنک اثری درکه بویله رنک خوب وبوی محبوب ایله چمن بزمکاهنی
مزین قلمشدر. فقر ظاهر مبین که حافظ را. فقر ظاهری کورمه که حافظک سینه گنجینهٔ محبت اوست
سینه سی انک محبتی خزینه سی درمراد بودر که غنای قلبی اوله ومحبت حق ایله طوله فقر ظاهردن غم یوقدر
سر ارادت ما وآستان حضرت دوست. بنم ارادتم باشی ودوست حضرتنک
ولد اینکا

اشیکی که هرچه بر سر ماست ز ارادت اوست که هرنه بزم باشمزه اوزرکیدر یعنی واقع اولور انک
ارادتی درمراد بودر که بن مریدلک باشنی یا رضا وتسلیم باطنی آستانهٔ دوستدن قالدرمزم وانک
قضاسنه رضا ویرمشمدر بونده تنبیه واردر که مریده ملازمت درگاه حق وتسلیم ورضا کرک. نظیر دو
ندیدم اگرچه از مه ومهر. دوستک نظیرن گورمدم اگرچه آیدن وگوندن. نهادم آینها در مقابل رخ
دوست. قودم آینه لر دوستک دخی مقابلنده مراد حضرت حقک نظیری یوق ایدوکن بیاندر بیت
نگارا من ترا همتا ندیدم. ندانستم ترا همتا ندیدم. صبا زحال دل تنک ما چه شرح دهد. صبا
بزم طار گوگلمز حالندن نه شرح ویره. که چون شکنج ورقهای غنچه تو بر توست. لفظ شکنج کسر شین
وفتح کاف ایله بونده بوکلم معناسنه در ولفظ توا کی یرده اشباع ایله در بونده قات معناسنه در
معنای مصراع بودر که غنچه ورقلرینک بوکلمی کبی قات قات اوزره در مراد بودر که قلبک غمومی وبثاتی
واسراری چوقدر انی اخراج ایدن کمه یلمک امکانی یوقدر. نه من سبوکش این دیر رندسوزم وبس
سبوکش وصف ترکیبی در دستی چکیجی دیمکدر ولور رند سوز دخی وصف ترکیبی در رندیاقیجی دیمکدر ولور
پس با عربی ایله بونده اینجق معناسنه درمعنای مصراع بودر که بن اینجق بو رندیاقجی کلیانک دستی چکیجی
جیسی دکلم. بسا سرا که درین آستانه خاک سبوست. بسا نیچه معناسنه در سر لفظنده اولان الف
اطلاق دیرلر انلره دخی معنا یخلل کلمز اولمسی حسن ولطافت ویرر معنای مصراع بودر که نیچه باشی بو
آتشکده دستی طبراغیدر مراد دیردن عبادت خانه در رند سوزا اولدیغی شوق وحالت ویرب
هلاک ایتدکی در سبوکش اولمق شرابی دستی ایله ایچمکدرکه کثرت شرب خمردن عبارتدر بونده مراد وافر
عشق الهی نوش ایتمکدر ونیچه لر تارک دنیا اولوب عبادت خانه ده وفات بولوب باشی خاک
اولوب اول خاکدن دستی دوزلوب لاجرم انک باشی دستی طبراغی اولمشدر بیت دستی نرید عاشق
مسکین بگردنی. تا روزگار زخاک وجودش سبو نکرد. پس عاشق حق اولوب طالب وصلت اولان
اول طلبده اولمک کرک بیت گرچه نتوان بدوست ره بردن. شرط یاریست در طلب مردن.
مگر که تو شانه زدی زلف عنبرافشان را. مگر سن طراق اوردک عنبر صبا چیچی زلفه. که باد غالیه سا گشت
وخاک عنبربوست. غالیه غالیه مسک دیدکلری در وسا بونده ادات تشبیه در معنای مصراع بودرکه
که یل غالیه مسک کبی اولدی وطبراق عنبر قوقولو درمراد بودر که عالم هویتدن نشر فیض ایلدک که هوای
نفس وخاک بدن معطر اولدی. نثار روی تو هر برگ گل که در چمنست. سنک یوزکه نثار اولسون
هر گل یپراغی که چمنده در. فدای قد تو سروین که بر لب جوست. سنک قدکه فدا اولسون هر سرو
دیبی که ارماق کناری اوزره در مراد هر جمیلی جمال الهی ایچون ترک ایتمکدر که لن تنالوا البر حتی
تنفقوا مما تحبون پس عاشق حق جمله ما سوایی انک ایچون ترک ایتمک کرک. زبان ناطقه در
وصف شوق او لال است. نفس ناطقه نک دلی انک شوقی وصفنده دلسزدر. چه جای کلک بریده
زبان وبیهده گوست. نه دلی کسلمش وباطل سویلیجی قلمک یری درمراد حق تعالی یه شوق ومحبتی وافر
ایدوکن بیاندر وعشق حال در مقال ایله عیان اولمز دیمکدر. هرچه گویم عشق را شرح وبیان.
چون بعشق آیم خجل گردم ازان. رخ تو در دلم آمد مراد خواهم یافت. سنک یکاغک گوگلمه گلدی مراد بوکیم

چراکه حال نکو در قفای فال نکوست یعنی انکه ایو حال ایو فال اکسه سنده در بونده تنبیه وار در که
تفأل مشروع و محمود در تا این زمان دل حافظ در آتش طلب است حافظک کوکلی بو زمانه دک
آتش طلبده دکلدر که داغ دار ازل همچو لاله خود روست که ازل داغ داری در کندودن
بتجی لاله کبی بونده تنبیه وار در که معتبر اولان عشق الهی ازلی اولاندر بیت عشقم ای جان
عارضی سومک دکل داغ دلدر لاله کبی دادحق ولنا ایضا آن سیه چرده که شیرینی عالم با
اوست اول قره یغز که عالم طاتلولغی انکله در چشم میکون لب خندان دل خرم با اوست شراب
رنکلو کوز و کولر طوداق و شاد کوکل انکله در مراد بونده که صاحب حسن مظهر جمال حقدر دیمکدر
اکرچه فایق دکل ایسه دخی پس خوبی مرآت بیلوب آنده جمال حقی مشاهده قلوب و آنی مطمح نظر
اتمیوب مقصود اصلی حسن حق اولمق کرک بیت اکر در روی مهرویی بچشم دل نظر کردم نکردم جز
بدان وجهی که هست آیینهٔ رویت کرچه شیرین دهنان پادشهانند ولی اکرچه طاتلو آغزلولر
پادشاهلردر ولی او سلیمان زمانست که خاتم با اوست او زمانک سلیماندر که یوزک انکله در مراد
بوندن بیت اولده بیان اولنان مرادی تصریح کبی در پس اکرچه خوبلر پادشاهلردر اما سلطان خوبان
حضرت سبحاندر که خاتم سلیمان و نفاذ امر و فرمان انوکدر که له الخلق والامر وهو احکم الحاکمین
خال مشکین که بران عارض کندم کونست مشک کبی بکک که اول بغدای اکلو عارض وزره در
سر آن دانه که شد رهزن آدم با اوست آدمک یولن اورن دانه نک سری انکله در مراد بودر که
آدم علیه السلام خلاف امر الهی بر دانه یه میل ایدوب جنتدن چقدی پس امر حقه مخالف نتیجه نفس و هوا ایله ایل
اولان جنته بنجه داخل اولور خاله میل خلافدن خالی دکل بلکه خلافیاتدن بر دانه در بیت
تصل الذنوب الی الذنوب و ترتجی درج الجنان و نیل فوز العابد ونسیت ان الله اخرج آدم
منها الی الدنیا بذنب واحد دلبرم عزم سفر کرد خدا را یاران دلبرم عزم سفر ایلدی الله ایچون
یاران یعنی یاران بکا یاری قیلک چکنم با دل مجروح که مرهم با اوست نیلیم مجروح کوکل
ایله که مرهم انکله در مراد دلبردن صفت فیض الهی در و سفرندن مراد انک اعراضیدر که مستلزم در
ظهور قبضی که اندن قلب سالکک مجروح اولور یا مراد دلبردن شیخ و مرشددر انک سفرندن مراد مریدک
مفارقتی در یا ظاهرا یا باطنا روی خوبست و کمال هنر و دامن پاک جونکه بویله در لاجرم همت
پاکان دو عالم با اوست لابدا کی جهانک پاکلرنک همتی انکله در مراد بودر که اطلبوا الخیر عند حسان
الوجوه حسنیجه یوزی اولوب اهل کمال و فضل و طاعت و ارباب عصمت و عفت اولانلر اولیاء
عظام و ملائکهٔ کرام همتی قرین اولور باکه این نکته توان کفت که آن سنکین دل بو نکته کیمه
دیمک اولور که اول طاش منسوب کوکلو کشت ما را و دم عیسی مریم با اوست قتل ایلدی بزی حال
بو که عیسی مریم نفسی انکله در مراد ظهور صفت قهر و جلالدر حضرت خداوند جلالدن منزهدر نعوذ بالله
من قهره و جلاله حافظ از معتقدانست کرامی دارش حافظ معتقدلردندر آنی محترم دوت
زانکه بخشایش بس روح مکرم با اوست زیرا چوق ترحم جان معظم انکله در مراد بودر که هر ملکه معتقد
و اهل تقوی ولاان اکرمکم عند الله اتقیکم موجبنجه عز حضرت الهیه معزز و مکرم در پس اکا تکریم و تعظیم لازمدر

بیت بنت اولدر کم حضور حقده او کمان عزیز عزت حمایه آنی کم کیده عدل و مروت ایله ولنا ایضا
دارم امید عاطفتی از جناب دوست عاطفتی و حمایتی انتظار بنده اولان خوف یاتنکیر ایچندر
نکره معناسی ویرلور یعنی تعیین مراد اولمز پس معنای مصراع بعدکه دوتون میل امید بخوت جفا
ندن کردم جنایتی و امیدم بعفو اوست جنایت ایلدم و امیدم انک عفوینه در مراد بودر که بیان
وار در اما حضرت حقدن میل و عنایت رجا ایدرن که اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عنی جمیعه
عفو او مرن دانم که بکذرد ز سر جرم من که او بیلورن که کچر بنم کناهم باشندن که او کرچه پری
وشست و لیکن فرشته خوست اکرچه پری کبی در اما فرشته خودر مراد بودر که حضرت حق یعلم ما فی
انفسکم و یعفو عن السیئات مقتضاسنجه دخی قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
ان الله یغفر الذنوب جمیعا موجبنجه کناهدن کچر زیرا اکرچه قهار و ذو الجلالدر اما غفار و ذو
الجمال در و بونده تنبیه وار در که ارباب سلوکک شول کلامنه دیمشلردر مرید چون تو باید هر کز کناه اشلیمه
کم کبی درکاه حقه جرأت ایدوب طلب فیض اتمک کرک بیت کریم اولان ایدر بیچون عفو عصیان
ذنوب فضل ایلمک اکرم اثنی در کناهم کوردی ستر اندی کرمدن ایدر احسان چو حق آنهم اشیدر
چندان کریستیم که هر کس که بر کذشت اول دکلو آغلدق که هر کیم که کچدی در اشکمانی چو دید روان کفت
کین جوی چیست برزم کوز موز با شنده جون اقر کوردی دیدی بو نه ارماق در مراد اغلمقدن کثرت زاری
و تضرع باری و وفرت عبادت و انواع عبودیت درو هر دن مراد سالک ولان کیمسه در که چون
طریقه سالک بنفسانیتی هالک ولا عین قلب ایله حنین و حالا تمرو مجازی عبادتم مشاهده
ایده تعجب ایدوب دیر بیت چونکه بو بنده ترک ایدوب عصیان ایلمش کوزی یاشنی ارماق وافر
اتمش عبادتی حقه لایق اولمز آنی تهی ارماق سرها چو کوی در سر کوی تو باختیم باشلری طوب
کبی سنک محلک باشنده اوینادق واقف نشد کسی که چه کویست و بن چه کوست واقف اولمدی
کمسه که نه محلدر و بو نه طوپدر مراد نیچه هوا و هوس و شهوات باشلرنی سنک قربتک جابنده و وصلنک
ناحیه سنده قطع اتدک کمسه بلمدی مقام وصولنه واردیغی و نیچه ترک اتدکنز زیرا بونلر محسوس دکل امر عقلی
و معنوی در بی کفت و کوی زلف تو دل را همی کشد کفت و کوی تر جه سوز و کلیجی دیمکدر یعنی سوزسز
و کلیجی سز زلفنک کوکلی چکر مراد نطق ظاهرسز سنک غیب هویتک قلبی جذب ایدر دیمکدر با زلف دلکش
تو کرا رای کفت و کوست سنک کوکل چکیجی زلفنک ایله کیم سوز کلیجی فکری وار در مراد جذب روحانی
و اضطراری در دیمکدر بیت نخود ره نیست در کوی تو مشتاقان شیدا را خم زلفت بقلاب
محبت می کشد ما را ایهیچست آن دهان و بنیم از و نشان هیچ در اول آغز که کورمز اندن
نشان مویست آن میان و ندانم که آن چه مویست قیلدر اول بیل و بلمزم که اول نه قیلدر مراد
دهاندن تکلمدر که نطق الهی تلفظ ظاهری ایله دکلدر و مراد میاندن ربط و تعلقدر که طالب ایله
مطلوب اورتسنده اولور که امر دقیق دراداک اولنمز فکیف که احساس ولنه عمریست تا ز زلف
تو بویی شنیده ام برعمردر یعنی بر خیلی مددندر تا سنک زلفکدن بر قوقو دیمشم زان بوی در
مشام دل من هنوز بوست اول قوقودن بنم کوکلم مشامنده هنوز قوقو وار در مراد بر عمردن ازلده

غیب هویتدن اولان هدایت حق درکه حالیا انک حالتی باقی در دارم عجب ز نقش خیالت که چون
گذشت چون اما لرایله دریعنی تعجب ایدرن سنک خیالک نقشن که نیچکدی از دیده ام که دم بدم
هش کار نشست دنسبت کوزمدن که هردم انک اثنی یوبق واز نمق درمراد محبوب حقیقی خیالنک
مروری وسلامه ایله حضوری در حافظ بدست حال پریشان تو ولی ای حافظ پریشان سنک
پریشان حالک اما .بربوی زلف دوست پریشانیت نکوست دوستک زلفی قوقوسیله وزره
پریشانلغک ایودر بیت .جمعیت دل آدمی خوشند را اگر چه جان من • خاطر پریشان المسی یکطرهٔ
دلدارایچون ولە ایضا آن شب قدری که گویند اهل خلوت امشبست اول بر قدر کیجه ٧
سی که دیرلر اهل خلوت بوگیجه در یا رب این تأثیر دولت از کدامین کوکبست عجب بو دولت تأثیری
قنغی یلدزدن در مراد بودر که سالکه قنغی کیجه که فیض وفضل حق غالب وظاهر اولا اول کیجه شب قدر در
بیت ای خواجه چه جویی ز شب قدر نشانی • هر شب شب قدرست اگرش قدر بدانی تا بگیسوی
تو دست ناسزایان کم رسد تا سنک زلفکه لایق اولمیانلرالی اکسک ایوشه هر دلی از حلقهٔ
در ذکر یا رب یا ربست هربرکوکل بو حلقه دن یا رب یا رب ذکر ننده در یعنی یا رب یا رب دیو
ندا ایدب صیانت طلب ایدرلر مراد گیسودن طریق طالبدر که حوصله وادراکی قوی اولمیوب
الحاده دوشمک احتمالی اولنلردن صیانت دیلمک کرکدر بیت هر که بی باکی کند در راه دوست
ره زن مردان بود نامرد اوست کشته چاه زنخدان توام کز هر طرف سنک الکک قیوسنک معقولی
وهلاکیم که هرطرفدن صد هزارش گردن جان زیر طوق غبغبست اکا یوز بیک جان بوینی
شعق چنبری التنده در مراد چاه زنخدان مشکلات اسرار مشاهده درلاجرم سالک انک هلاکی
در که جمع کثیر انده متحیر قالمشلردر قطعه این راه طریقت به بپای عقلست • خاک قدم عشق ٨
ورای عقلست • شری که بسر فرشته زان بیخبرست • ای عقلک بی عقل چه جای عقلست شهسوار
من که مه آیینه دار روی اوست بنم شهسوارم که آی آنک یوزنکا آیینه داری در تاج خورشید
بلندش خاک نعل مرکبست یوجه کنشک تاجی انک مرکبنک نعلنک طپراغی در مراد شهسواردن
روح اعظم در که روح انسانی اندن برنفخه در وماه دن مراد استفاضهٔ نوره قابل اولان قلب در که
اندن انعکاس قبول ایدر وانک مرکبندن مراد بدن انساندر وتاج خورشید کنده ونک نوری در
بونک نعلنک خاکی در که نور شمع خاکه برابر اولوب بدن انسانک زیر قدمی در بیت دانست
خور زوال خود ای ماه برج فضل • زان روی خود بپای ترا خاک میکند عکس خوی بر عا
رضش بین که آفتاب گرم رو لفظ خوی واو رسمیله می قافیه سنده لیستعمال ولنور در که بدن که
جهترعرق معناسنه یعنی در عکسی انک عارضی اوزره کور که یوزی اتسی کیش در هوای این
عرق تا هست هر روزش تبست بو عرق هواسنده تا که وار در اکا هر کون ستم در یعنی محموم
گبی تترمراد بودر که بدن انسانک جمالی روح ایله در انو گیجون روح کتدکدن صکره مطلوب ومحبوب
اولان منفور ومبغوض اولور وروح انسانی نفخهٔ رحمانی در لاجرم فی الحقیقه حسن جمال کمال ایکادر
آفتاب بودکلونوری وظهوری ایله اول مرتبه ده در که اثر جمالدن محموم گبی تترر من نخواهم کرد

ترک لعل یار وجام می بن یارک لعلی وجام می ترکنی اتسم کرکدر زاهدان معذور داریدم
که اینم مذهبست ای زاهدلر بنی معذور ردونک که بونم مذهبمدر مراد لعل یاردن کلام الهی
در وجام میدن مراد عشق حقیقی در بس صفت کلامه مظهر وعاشق مشرب اولدغم اجلدن لطایف
معارف ترکلکمدن خالی ولمیوب درون دلده اثر عشق ظاهر در بیت منظر وصف کلام
داخ عاشق مشرب هم • زاهد بی ذوقه ایدرک مذهبم بودر بنم انکه ناوک بر دل من زیر چشمی
می زند اول کمسه که اوقی بنم کوکلم اوزره کوزالتنده اورر قوت جان حافظش در خنده
زیر لبست حافظک جاننک غداکسی انک لبی التنده اولان خنده ده در مراد اوقدن نظر قهر و
جلالدر وچشمدن مراد صفت بصردر زیر چشم اولدغی مخفی قلبه جراحت ارشدر بمتاز قلدغی
در وخنده دن مراد لطف وجمالدر زیرلب اولدغی مستور وخفی اولدغی در واول عاشقه
غدای روحانی در بیت برنظر قهر ایله کوکلمی مجروح ایدر • خندهٔ لطف ایله جانمی مشروح ایدر
بو بندی بیت بر غزل تمام اولدقدنصکره مخلص بیتدن اول اولان بیته مناسب بربیت
دیمش آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد منقارقوشن بورنی دریعنی آب حیات
انک بلاغتی بورنندن طامر زاغ کلک من بنام ایزد چه عالی مشربست لفظ بنام ایزد اکی
لفظدن مرکب دربری بنام لفظی بری ایزد لفظی در ترکیب ولنیجی الف حذف اولنمشدر وبنام
لفظنده اولان حرف با قسم ایچون در الله آدی حقیچون دیمکدر ولورمعنا بمصراع بودرکه بنم قلم
قرغه سی الله آدی حقیچون نه عالی مشربدر ولە ایضا مطلب طاعت و پیمان و صلاح از ٩
من مست طلب اتمه طاعتی وعهدی وصلاحی بن مستدن که به پیمانه کشی شهره شدم روز
الست که قدح چکیجیلک ایله مشهور اولدم الست کوننده اهل ظاهر مطلب خطابنی اهل طاعته
حمل ایدر اوبلیه فحوای بیت فسقده استغراق وتوغل ولور اما مراد اول دکلدر بلکه اهل
هوایه وارباب دنیایه خطابدر بس معنی بیت بودر که ای اهل هوا وصاحب دنیا بندن سکا طاعت
وعهد وموافقت وصلاح امر دنیا وعشرت طلب اتمه که بن عشق الهی شرابنی نوش اتمکله
مشهور اولدم ازلده بیت بن که اولدم هدایة مظهر • او چه سن کا بلیم فساد له شر من همان
دم که وضو ساختم از چشمهٔ عشق بن همان ساعت که آبدست الدم عشق چشمه سندن چار
تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست درت تکبیر اوردم برا وغوردن هر نسنه اوزرینه که وار در مراد
بودرکه هر موجود اوزره میت نمازی قلدم یعنی هر موجودی کل شئ هالک الا وجهه بجه میت بلدم
بیت جز خدا را چو مرده دانستم • مرده را دل نمی دهد عاقل می بده تا دهمت آگهی از سر قضا
شراب ویر تا سکا خبر دارلک ویره یین سر قضا وقدردن که بروی که شدم عاشق وبربوی که
مست که کیمک یوزنه عاشق اولدم وکیمک قوقوسیله وزره مست اولدم مراد شرابدن غلبات
عشق درکه وجود اعمال ایله اولا که مستوجب سکا احوالدر وخطاب اهل حال اولنه دریعنی بکا شوق
وعشق زیاده لکن ویرتا که قضاء الهی وتقدیرازلی بنی جمال حقه عاشق واندن جذبه ایله مست
اندکن سکا خبر ویرم کمر کوه کمست از کمر مور اینجا اولکمر بر قیابی بیوک طاغدن بلنش یوری

بو بیتک ما قبلی اولان کونجی آنفا جامع بیت مقدمده

قیام ستانه دراکنجی کمر قوشان مکانه دره لفظ اینجا درکاه حق ومقام عشقه اشارتدر مراد بودر که
اول درکاه که باده قوی اولانلر دخی عمل قلنلر ضعیف اولنلردن وعصیان قلنلردن احقدر
نا امید از در رحمت مشو ای باده پرست رحمت قپوسندن امیدسز اولمه ای شرابی معبود ایدنوب
چوق نوش ایدن بجز آن نرگس مستانه که چشمش مرساد اول مستانه کوزدن غیری که اکا کوز
ارمسون یعنی کوز دکمسون زیرا این طارم فیروزه کسی خوش ننشست بو پیروزه درنم او یعنی کوک
رنکلی فلک التنده برکسه خوش ووترمدی مراد بو جهانده کمسه خوشلق ایله اوتورمدی چشم محبوبدن غیری
دیکلرر بیت راحتی جنتده استه دار محنتدر جهان . راحت جنت بولینور محنت دنیا ایله جان
فدای دهنت باد که در باغ نظر جان سنکا غنچه که فدا اولسون که نظر باغنده چمن آرای جهان خوشتر ازین
غنچه بنست جهانک چمن بزجیسی بوندن خوشتر غنچه باغلدی مراد بوندن مصنوعدن صانعه انتقال
وحسن مصنوعدن کمال صانعه استدلالدر بیت دهن یاره غنچه بکزمز کم انکا غیری واردر دلی
یوق . مشکل ایشلر جهانده بیحددر حقه نیست ولیکن مشکلی یوق حافظ از دولت عشق تو سلیمانی
شد بوندن مرادی کندو تفسیر وبیان ایدر یعنی از وصل تواش هست کنون باد بدست یعنی سنک
وصلکدن انک الندہ یل واردر وله ایضا زاهد ظاهر پرست از حال ما اکاه نیست لفظ ١٢
ظاهرپرست وصف ترکیبی وصفت زاهددر هرچه کوید در حق ما جای هیچ اکراه نیست هر نه
دیرسه بزم حقمزده هیچ استکراه یری دکلدر مراد بودر که اهل ظاهر اهل باطن احوالنه جاهلدر وجاهلی
معذور دوتمق سنن انبیادن وآداب اولیادندر در طریقت هرچه پیش سالک آید خیر اوست
یعنی سالک وکنه هرنه کلورسه واقع اولورسه طریقتده خیردر اگرچه ظاهرا شر کورنورسه دخی بر صراط مستقیم
ای دل کسی کمراه نیست بو بیتک مضمونی بیت اوله تعلیل کبیدر تا چه بازی رخ نماید بیدقی خواهیم
راند تا اویونی یوز کوسترسه بر بیدق اسورسک کرکدر عرصه شطرنج رندان را مجال شاه نیست
رندلرک شطرنجی بساطنه شاه مجالی یوقدر مراد بودر که جانب شاه حقیقیدن هر بازی وفعل ظاهر اولورسه
تدبیر جزئی وصبر جمیل کوسترمک کرک زیرا عارف اولنلره شاه مقابله وانکله مخاصمه مجالی یوقدر
چیست این سقف بلند ساده بسیار نقش ندر بو سقف بلند که نقشی چوق ساده در زین معما
هیچ دانا در جهان اکاه نیست بو معمادن هیچ عالم جهانده اکاه دکلدر مراد بو سقف بلنددن
فلکدر که ساده کورنور اما نقشی چوقدر بونک سرنه عالم عالم واقف دکلدر این چه استغناست
یا رب وین چه قادر حاکمست بونه استغنا در عجب وبونه قادر حاکمدر کین همه زخم نهان هست و
مجال آه نیست که بو دوکلی کیزلو زخم وار آه مجالی یوقدر مراد بودر که جانب معشوق حقیقیدن قلب
عاشق صادقه جراحتلر ایرر اما آه وفریاد اتمز بو عجب استغنا وقدرت علیادر قطعه سینه داغ
اودرسه دلبراه قلمز دل بیلور . شاهد مقصود ومنجیون تمغه شاهید راول . سنوک کوکلکم داغ
درد ایله نشان خدا . نیجه فریاد ایلسون کم خاص واللهی در اول صاحب دیوان ما کوئی نمی داند
حساب بزم وزیر اعظم کویا حساب آخرت بلمز کاندرین طغرا نشان حسبة لله نیست که بو توقیع
پاکده حسبة لله نشانی یوقدر مراد بوندن وزیره بندرکه حساب آخرتی بیلوب حسبة لله عمل قلوب

دولت باقیه بولوب احراز سعادت موبد قله . بیت بکونکی دولته مغرور اولمه اودکاک فکر ایله یاران
نولور احوال هرکه خواهد کو بیا وهرچه خواهد کو بکو هرکیم دیلردی کل هر نه دیلردی دی کبر و
ناز وحاجب ودربان درین درکاه نیست کبر دخی ناز دخی قپوجی بو درکاهده یوقدر مراد درکاه
حقده کمال انبساط ورخصت اولوب رد وسد اولمدغن بیاندر هرچه هست از قامت ناساز
بی اندام ماست هر نه که واردر یعنی عدم موافقت بزم دوزنسز واندامسز قامتمزدندر ورنه
تشریف تو بر بالای کس کوتاه نیست یوخسه سنک خلعتک کمسنک قدنه قصه دکلدر مراد بزم استعدادمز
نقصان واردر سنک فیضکده قصور یوقدر دیمکدر زیرا فیاضده بخل یوق دیمکک معناسی
استعدادی اولنه مقداری فیض ایدر دیمکدر بر در میخانه رفتن کار یکرنکان بود میخانه قپوسی
اوزره کتمک یکرنک وبکجهت اولنلرک ایشیدر مراد میخانه دن خانقه وعالم هویت در ویکرنگ اولنلردن
مراد صفای قلبی اولوب ارباب صدق واخلاص اولنلردر بیت در خانقه از بهر جهت می بوی .
دربی همه ذکر ازین جهت می کویی . تا در چو زنی جهت بیخبری . بکذر ز جهت چو بی جهت می جوئی
خودفروشانرا بکوی می فروشان راه نیست کندوبی صاتیجیلره شراب صاتیجیلر محله سنه یول یوقدر
بونده تنبیه واردر که سالک فنا اختیار اتمک کرک که اکا کیفیت عشق وحالت ویره لر بیت ای انکه
طریق عشق ما می پرسی . باید که ز خویشتن بکلی درکذری بنده پیر خراباتم که لطفش دایمست یعنی عبارت
دنیا استمیین پیرک قولی یم که لطف دایمدر طمع وغرضی یوقدر وکندوده فیض کمال بولوب افاضه سی
دایم مستمردر ورنه لطف شیخ وزاهد کاه هست وکاه نیست یوخسه شیخ وزاهد لطفی کاه واردر
یوقدر زیرا انلره طمع وغرض واردر وفیضده کمال بولمغن کلار دربسل افاضه لری مستمر ودایم دکلدر .
حافظ اربر صدر ننشیند ز عالی همتیست حافظ اکر صدرا اوزره اوتورمزسه عالی همتکندندر عاشق
دردی کش اندر بند مال وجاه نیست شراب پوسی چکیجی عاشق مال ومنصب قیدنده دکلدر قطعه
خوش خاطری که منصب وجاه آرزو نکرد . خرم دلی که در طلب ملک ومال نیست . در وضع روزکار نظر کن
١١ بچشم عقل . احوال کس مپرس کجای سؤال نیست وله این پیک نامور که رسید از دیار دوست
بو نامدار پیک که اردی دهنت دیارندن مراد پیک نامداردن رسول الله علیه الصلوة والسلامدر ودوستدن
مراد محبوب حقیقیدر ودیارندن مراد عالم الهیدر آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست کتوردی
جان حرزنی دوستک مشکبار خطندن حرز جاندن مراد قرآندرکه مکتوب فی المصاحفدر وبونک خط مشکبار
اطلاق ایلدی بونده تنبیه واردر که سلوکده علت اتباع رسول وانک قولنی قبول لازمدر قطعه میان
تو ودوست دریای پهنست . رسیدن بوی بی کذشتن نباشد . کذشتن ز دریا بکشتی بود حال
که تا بکذری زوغم تن نباشد . بدان کشتی ان بحر شرع نیست . نکه کن که او را شکستن نباشد خوش
میدهد نشان جمال وجلال یار خوش وبر یارک جمالی وجلالی نشانی که یا ایها النبی انا ارسلناک
شاهدا ومبشرا ونذیرا وداعیا الی الله باذنه وسراجا منیرا یعنی بشیر ونذیر وداعی الی الله وسراج منیردر
تا در طلب شود دل امیدوار دوست تا طلبده اولا دوستک امیدلوسی بیت یا رسول الله ایدرب
وصفن قلوبه دعوت اکا رغبت عاشقلرک ارتدکلرندن بکا دل دادمش بمژده ومجلسکی برم

کوکل دیردم اکا شنلی دخی اونتوردم وین نقد کم عیار که کردم نثار دوست بو وزنی اکسک نقددن
که قلبدم دوست حضرتنه چوشینی رد ایچون اکسکلکنی بیردم اولدم شرمسار • قلب چونکم قلب دربیغ ولمز اکا
اعتبار شکر خدا که از مدد بخت کارساز شکر الله که ایش دوزجی بخت مددندن بر حسب آرزوست
همه کار و بار دوست آرزو مقدار نجه در دکلی کاری و بوکی دوستنک مراد بودر که رسول الله دن خبر بلک
و دوستنک خبرنه آلدق لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی لاجرم بخت کارساز که
توفیق الهی در بزی زمره ذاکرین دن حصار رحمته داخلین دن ایلدی بیت تعالی قلبم کبر حصن
حصینه بولدی امن • ذکرم و فکرم همیشه چونکه الا الله در • دخی پیغمبردن خبر الدق که المرء مع من احب یوم
القیمه بیت بوندن اوزکه مژده اولورمی که دیمشدر رسول • کم کیمی سورسه محشرده انکله قوپار اول •
سیر سپهر و دور قمر را چه اختیار فلکک سیری و قمرک دوری ایچون نه اختیار در گردشند بر حسب اختیار دوست
دونشده دربلر دوستنک اختیاری حسبی وزره مراد بودر که حکما سعادت و نحوستی حرکات و اوضاع افلاک
و کواکبه وغیری دور قمره و سایر سیارات دورنه اسناد ایدرلر بونلرک سیر و دوره اختیاری یوقدر فضلا که
تأثیرلری اولا پس مدبر و موثر حضرت حقدر همه کاری بزاندن بیلورز ار باد فتنه هر دو جهان برابهم زند
اگر فتنه یلی ایکی جهانی بر برینه اوره ما و چراغ چشم و ره انتظار دوست . بز دخی کوز چراغی دخی دوستک
انتظاری یولی مراد بودر که نکبت دنیا و عقوبت عقباده و دفع بلا و حصول نعماده نظر و انتظارمز جانب
حضرت کبریایه در کحل الجواهری بمن آر ای نسیم صبح • بر کحل الجواهر بکا کتور ای صبح یلی زان خاک نیک
بخت که شد رهگذار دوست اول ایو بختلو طپراقدن که اولدی دوستنک و مراد نسیم صبحدن فیض
سحری در که و کحل الجواهردن مراد انتباه الهی در جناب حقدن طلب ایلنور که دیده رمد دیده کشاده
اولوب مشاهده دیداره آماده اولا ماییم و آستانه یار و سر نیاز بز و یار کشیکی در و حاجت
و تضرع باشی در تا خواب خوش کرا بود اندر کنار دوست تا خوش اویقو کیمه اولا دوست کنارنده مراد
بوندن قربت حق بولانه تخصیص در که وصلتنه نی ندامت و قرب بی مضرت در خلاف وصل محبوب مجازینک
و تقرب شاه بی وفانک بیت وصل اودر کیم اولمیه صوکی ندامت یا غضب • تا جوارنده سنی آسوده
ایده لطف رب • دشمن بقصد حافظ اگر دم زند چه باک دشمن حافظ قصدنه اگر دم اوره نه غم
منت خدایرا که نیم شرمسار دوست منت الله که دکلم دوست اوتنجیسی مراد دشمندن ان الشیطان
لکم عدو حسنجه شیطاندر یا خود اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک موجبنجه نفس در بو رنک قصدنی
مقرر در منت خدایه که المعصوم من عصمه الله مقتضاسنجه عصیاندن حفظ ایدر ایچون شرمساری دکلم
وله ایضا صبا ای پیک مشتاقان بده پیغام دوست مراد پیک مشتاقلردن پیغمبر علیه السلام
بونده سابق اولان غزلده رسول جانب الهیدن ارسال اولنوب تبلیغ وحی ایتدکن ذکر اتمش ایدی
بونده مرسل الیهم اولنلرک حسن قبولی کرک ایدوکن ذکر ایدر • حق خدای حضرتی ارسال ایتدی چونکه رسول
کرکدر را بدرس دعوتینی حسن قبول • مشتاقلردن مراد عاشق حق و سالک طریقت و طالب حقیقت
اولانلردر غیریلر جهان ویرسه انلر جان ویرمک کرک انوکیچون دیر تا کنم جان از سر رغبت فدای
نام دوست تا ایدم جانی رغبتله اوجندن دوستک آدینه فدا بیت آن درم دادن سخی را لایقست

جان سپردن خود سخای عاشقست . دالم کشیده است دائم همچو بلبل در قفس حیران و دیوانه دیمکدن
قنده طوطی طبعم ز عشق شکر و بادام دوست طبعم طوطیسی دوستک شکر و بادامی عشقندن مراد طوطی
طبعدن روح انسانی در که قفس تنده محبوسدر و شکر و بادامدن مراد تجلیات ذات الهیه در بو جملهدن انک مجتمعندن
حیران و دیوانه اولوب قفسده مقید ایکن اکا منجذب در بیت دلم محب لب لعل و چشم بادام است
بعنبر زلف گرفته چو مرغ با دام است زلف او دامست و خالش دانه آن دام و من انک زلفنی آغدر
ویکی اول آنک دانه سیدر و بن بر امید دانه افتاده ام در دام دوست بر دانه امیدی دن دوستک
آغنه مراد زلفدن غیب هویت و خالدن مراد غیب ایدوکی بیان اولنمشدر یا خالدن مراد تجلی جزئی در و
زلفدن مراد حب الهی در بیت بدام و دانه کس مرغ دل نگردی میل • ولی بعید تو آن زلف و خال شد
باعث • سر ز مستی بر نگیرد تا بصبح روز حشر باشی مستلکدن قالدرمز تا حشر کونی صباحنه دک هر کیم که چون حق در
ازل یک جرعه خورد از جام دوست هر کیم بنم کبی ازلده بر جرعه ایچدی دوست قدحندن مراد شول کسه که عالم
ارواحده نظر جذب حق اولدی انک کیفیتی زائل اولمز تا دکسته واصل اولنجه بیت مست می بیدار
گردد نیمشب • ساقی روز محشر بامداد می نگفتم شمه از شرح شوق خود از آن دیمدم بر شمه کندو شوقم شرحندن
انوکیچون من نمی خواهم نمودن بیش ازین ابرام دوست بن استمزم کوسترمک بوندن زیاده دوست ابرامنی
مراد بودر که کندو شوقم سویلمک کندی مدح و خود فروشی در بو جهتدن زیاده ابرام اتمک استمزن اما تضرع و نیاز
یوزندن ابرام ممدوحدر که خبرده وارد اولمشدر ان الله یحب انین المذنبین والحاح الملحین میل من سوی
وصال و قصد او سوی فراق چونکه بویله در ترک کام خود گرفتم تا بر آید کام دوست کندو مرادم ترکینی دوتدم
تا حاصل اولا دوست مرادی بیت یکی پیش شوریده حالی نبشت • که دوزخ نمی کنی یا بهشت • بگفتا مپرس
از من این ماجری • پسندیدم آنچه او پسندد مرا گر دهد دستم کشم در دیده همچون توتیا اگر بکا ال ویررسه
چکم کوزه توتیا کبی خاک راهی کان مشرف گشت از اقدام دوست بر یول طپراغنی که اول مشرف اولدی دوست
قدملرندن مراد اقدامدن آثار فیض در پس شول که آنده آثار فیض الهی مرور اتمش اولا هر نه کلور خاک کبی فقیر حقیر ایسه
دخی بنم کحل عینم بلکه نور چشممدر که انک سببیله کوزم کشاده اولور بیت خاک پای یار در ایکی کوزه چون توتیا • ظلمت
ایچره راهی کورمک ایچون ویرر ضیا حافظ اندر درد او می سوز و بی درمان بساز ای حافظ انک دردی
ایچنده یان درمانسزلق ایله دوزل توشل زانکه درمانی ندارد درد بی آرام دوست زیرا درمانی یوقدر دوستک
قرار و سکونسز دردنک مراد بودر که درد الهی علاج پذیر اولمز بلکه فی الحقیقه مرض دکلدر انوکیچون دوا اولنمز بلکه
غیری دردلره دوادر بیت دوای درد دل ای دوست درد دست • بحمد الله که ما راهست درد دست • وله
ایضا صبا اگر گذری افتدت بکشور دوست ای صبا اگر اوغرامق اوغراغک دوشرسه دوستک مملکتنه بیار
نفحه از گیسوی معنبر دوست کتور بر قوقو دوستک معنبر کیسوسندن مراد صبادن بونده دخی توجه سحری در کشور
دوستدن مراد عالم الهیدر نفحه کیسودن مراد غیب هویتدن رایحه در بیت سنبللرندن بو کتور دکا بو کلا
کوره بن بادصبا اولسون اکش بجان او که بشکرانه جان بر افشانم انکچون حقیچون شکرانه ایله جانم چرخ
اگر بسوی من آری پیامی از بر دوست اگر بنم جانبمه کتورکن بر خبر دوست قتندن مراد جان دوستدن صفت
حیات در پیامدن مراد اوامر و نواهی کلام الهی در بلا جرم انک جزاسی ایچون بذل روح اتمک کرک بیت نوله

عاشقی جان ویرر اول شکر لب شکرینه چونکه والعل شکر گفدارا کا جان ویرر وگر چنانکه دران حضرتت بگذند
باز اگر شویله که اول سوز بنده سکا اجازت اولمیه یعنی وارمغه قویمیه لر قوقولتورمکه قادر اولمیه سن برای دیده
بیاور غباری از در دوست کوز ایچون کتور بر توز دوست قپوسندن مصراع اول مضمونی وحضرت تعبیر دلالت
ایدر که کاهی حجاب کبریا حاجب اولوب یا قصور استعداد مانع اولوب چوق مشاهده ظاهر اولمیوب بکا شفقه
بابی فتح قلنمیوب سالکک محجوب اولورا اما بو اثر پیدا اولور که بونک گبی درگاه عالی یه دخول و اول حضرته وصول
تحفه لایقه سز اولمز پس عبادتی زیاده ایدوب کسب کمال استعداد اتمک گرک دیو غفلتدن انتباه حاصل اولوب
مرض عین زایل اولور لاجرم قپو توزندن مراد بو وجهله اولان سبب تیقظ در و بونده تنبیه وار در که اهل طاعت اولوب
ملازمت درگاه حق قلن فیض الهی حصولندن محروم اولمز قلیل و کثیر بهره مند بیت کمکه کلسه خدمته محروم کوندرمز
خدا چون دیمشدر لا یضیع اجر المحسنین من گدا و تمنای وصل او هیهات بن گدا اانک وصلی تمناسی هیهات
مگر بخواب ببینم خیال منظر دوست مگر دوشده کورم دوست نظرگاهی خیالنی مصراع اول مضمونی بیان بیلیق
مفهومنی تحقیق ایدر که جناب عزت حضرت حق غایتده بلند و عالی مقدار در اکا وصول نهایتده دشوار در و فقیرانه
بستدی پست و بی قدر در که ما بینده اصلا مناسبت و هرگز استعداد وصلت یوق لاجرم الرؤیا الصادقة
جزء من ستة و اربعین جزءا من النبوة حسبنجه مگر مشاهده مناما میسر اولا و بونده تنبیه وار در که مراتب انبیانک و منازل
اولیانک ولی رؤیا در بیت دیدم چو بخواب روی خوبش بیزار شدم من از بیداری دل صنوبریم همچو بید
لرزانست بنم صنوبری قلبم سکود گبی دتریجی در زحسرت قد بالای چون صنوبر دوست دوستک چام اغاجی گبی
بالا قدینک حسرتندن مراد قددن تجلی الهی ممتد و طویل و برحال اوزره مستطیل اولمقدر که بو دولت هر کمسه یه میسر
اولمز بیت دیدنت خوبست اگر خود ساعتیست پادشاهی گر همه یکدم خوشست اگرچه دوست بحیری کی
خود ما را اگرچه دوست بر سنیه المز بزی بعالمی نفروشیم مویی از سر دوست بر عالمه صاتمزز بر قیلی دوست
باشندن مراد باشدن صفت اراده در که اول متعلق اولمیجق صفت قدرت هیچ بر شیئه ایجاد اتمز و بر قیلندن
مراد صفت اراده دن بر تعلق جزوی در که انک تعلقی بزم مرامز حصولنده و حضرت حق وصولنده کافی و وافی در
لاجرم بز انی عالمه صاتمزز بیت یار گر راد تیله بولنیور چو پهر مراد صاتمز ارادتیله مریدا نی عالمه چه باشند
ار نشود از بند غم دلش آزاد نوله اگر اولورسه غم بندندن کوکلی آزاد چو هست حافظ مسکین غلام و چاکر
دوست چون حافظ مسکین دوستک غلام و چاکری در مراد بو در که من جعل الهموم هما واحدا کفی الله سایر همومه
حسبنجه هر کمکه حضرت حقه بنده اولوب جمله غمومی غم آخرت قلسه حق تعالی انک سایر غمومنه کفایت ایدوب غمدن آزاد اولور
وله بیت بنده نک مهر خرجی اولور چونکه موی اوستنه ساکه بنده اوللی شاها سروری شاد در
ایضا بیا که قصر امل سخت سست بنیادست قصر کوشک در امل امید سخت درست گلشکده بنیاد تمل در
معنای مصراع بودر که کل که امید کوشکی قتی سست تملدر بیار باده که بنیاد عمر بر بادست کتور شرابی که عمر تملی
یل وزره در مراد بیادیمکدن طریقه دعوت و حقه ارشاددر شرابدن مراد عشق الهیدر پس طول املدن و رجاء
بقادن و عمره اعتماددن نهی در بیت وفا زعمر و مراد از جهان و بهره زمال حضور وقت زایام و فرصت
از مه و سال من این خیال تصور کنم فلک گوید زهی تصور باطل زهی خیال محال لاجرم فانی یه اعتماد
اتمیوب فرصتی فوت ایلمیوب عبادتده کوشش ایدوب جانب بقایه مائل اولمق گرک بیت صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق

نیست فردا گفتن از شرط طریق غلام همت آنم که زیر چرخ کبود اول کمسنک همتی قولی یم که کوک فلک آلتنده
زهر چه رنگ تعلق پذیرد آزادست هر شنه که تعلق رنگن قبول ایده آزاد در مراد بو در که دنیاده اولنلر که
فانیلر در بونلره تعلق قیدندن آزاد اولوب یعنی بونلره تعلق اتمیوب و الآخرة خیر و ابقی حسبنجه آخرت و عالم
الهی یه تعلق گرکدر بیت تعلق حجابست و بی حاصلی چو پیوندها بگسلی واصلی چه گویمت که بمیخانه دوش
مست و خراب نه دیم سکا که میخانه ده دون گیجه مست و خراب ولدغم حالده سروش عالم غیبم چه مژدها
دادست سروش ملک معناسنه در بعضیلر ملک مخصوص یعنی جبرائیل در دیدیلر عالم غیب ملکی بکا نه مشتلقلر
ویردی مراد میخانه دن موضع عبادت و عالم هویت در و مست و خراب اولمقدن مراد کیفیت عشق الهی ایله متکیف
اولمقدر و مشتلقلری کندوسی بیان ایدوب دیر که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین لفظ بلند نظر
ولفظ سدره نشین وصف ترکیبی در یعنی ای عالی نظر ایدیجی و سدرة المنتهی ده اوتورجی شاهباز
نشیمن تو نه این کنج محنت آبادست نشیمن موضع اقامت دیمکدر و آباد معمور معناسنه و آفرین معناسنه در
و ادات اسم مکان در معنای مصراع بودر که سنک اقامتک یری بو محنتی چوق بوجای دکلدر بونده تنبیه وار در که
بونده اقامت اتمیوب علی علیین جانبنه توجه اتمک گرک کسب ثواب و تکمیل نفس ایله بیت من شاهباز
قدسم از لامکان بریدیم بهر شکار صیدی در قالب آرمیدم ترا ز کنگره عرش میزنند صفیر صفلق و قوش
آوازی معناسنه در معنای مصراع بودر که سکا عرش بدننده اوازه اورلر ندانمت که درین دامگه چه افتاد
دست بلمزن سنی بو اوغری یرنه ندن دوشدک نصیحتی کنمت یاد گیر و در عمل آر سکا بر نصیحت ایدرن از بوده
دوت و عمله کتور که این حدیث ز پیر طریقتم یادست که بو سوز بر پیر طریقتدن از بر مده در و اول
بودر مجو درستی عهد از جهان سست نهاد استمه عهد درستلکن اصلی بنیه سی کوشک جهاندن که این
عجوزه عروس هزار داماد ست که بو قری بیک کوییکی گلینی در بیت جهان که بو قدر آزادی ایلمش دلشاد
طلاق ویرنی قورتلدی غیری اتدی هلاک غم جهان مخور و پند من مبر از یاد جهان غمنی یمه بنم نصیحتمی
خاطردن گیدرمه که این لطیفه عشقم ز رهروی یادست که بو عشق لطیفه سی بکا بر یولجیدن
خاطره در بیت غم دنیا منه بر گردن جان دلا چند انکه چندانی نیرزد رضا بداده بده و زجبین گره
بگشای ویرلمشه رضا ویر آلندن دوکمی چوز یعنی قاشک چاتوب انقباض کوسترمه که بر من و تو در اختیار
نگشادست که بنم و سنک اوزرکه اختیار قپوسن اچمشدر بیت از رفته قلم هیچ دگرگون نشود و ز خوردن
غم بجز جگر خون نشود گر در همه عمر خویشتن خونابه خوری یک قطره از آنچه هست افزون نشود نشان عهد
و وفا نیست در تبسم گل عهد و وفا نشانی یوقدر گلک تبسمنده بنال بلبل عاشق که جای فریادست
ایکله ای عاشق بلبل کم فریاد یریدر مراد بودر که زخارف دنیا بی وفادر و گلک خنده سی استهزادر بیت
بی وفایه دل ویرن اولور پشیمان عاقبت حسرت و فرقتله ایدر آه و افغان عاقبت حسد چه می بری
ای سست نظم بر حافظ نه حسد الترسن ای سست نظم حافظه قبول خاطر و لطف سخن خدادادست اخذ
قبول و سوز لطفنی الله ویرمشدر بونده تنبیه وار در که الفاضل محسود حسبنجه اهل فضل محسود اولورلر و اهل
کماله لایق اولدر که کمالی فضل حق بیله شکر نعمت قله بیت شکر کیم حقه که چوق ویردی علم و فضل چندان
اگرچه ویرمدی جاه و درم بکا غم ایلمم نه چون اولور فوت جاه و مال علم ایهاده جو خیلی و حشم بکا

جاهل کوزینه خار ودشمن کوزینه نیز انلر هلاک اولور حسددن نه غم بکا ولَه انگها تا سر زلف تو
در دست نسیم افتادست تا سنک زلفک اوجی یل الینه دوشمشدر دل سودا زده از غصه دو نیم افتادست
سودا اورمش کوکل غصه‌دن ایکی پاره دوشمشدر مراد زلفدن غیب هویت در نسیمدن هوای نفسدر چون غیب
هویتک اوجی هوای نفس الینه دوشه خلاصه ریا خلط اولور لاجرم سودای عشق الهی اورمش کوکل غمدن ایکی
پاره اولوب کاهی اخلاص کاهی ریا سمتنه دوشر بیت اخلاص خالص اولور ایدی دلده دائما بلسه هوای
نفسدن اول برزمان خلاص چشم جادوی تو خود عین سواد سحرست سنک جادو کوزک خود عین سواد
سحردر این قدر هست که این نسخه سقیم افتادست بوقدر وار که بو نسخه سقیم دوشمشدر مراد چشمدن عین در
وعین لفظنک بر معناسی ذات شیء در لاجرم محبوب مجازی عینی کاینه ذات سواد سحردر که تأثیر ایدر اما بر کتابک
نسخه‌سی که سقیم یعنی یکلشلی ولا صحت معنی بولکن محبوب غلطه دوشلور پس حب عین محبوب مجازی غلط انداز در
بیت کوز کوزلکدر که حکم طپراقده اول اول جورر خاک فکری ایله پاک اول اکه کوکل ویرمه‌دن در خم زلف
تو آن خال سیه دانی چیست سنک زلفک بوکلمنده اول قره بک بیلورمیسن ندر نقطه دوده که در حلقه
جیم افتادست مرکب نقطه‌سیدر که حلقه جیمده دوشمشدر بو بر خیال خوبدر بونک نظیرن انجق علاء الدوله نام
شاعر دیمشدر بیت همچو بنوشت زلف تو بر رخ خال مسکین خو نقطه نوشت مراد بوندن بیتکم افتادست
عبارتندن فهم اولنور بودر که جیم ایچنه نقطه طاملمسی کبی خال سیاه خم زلفده قدرت قلمندن طاملمش مرکب نقطه‌سیدر
بیت بر قطره مرکب در اول خال رخ دوست طامش ورق رویینه قدرت قلمندن زهی صانع که قدرتی
قلمندن طاملین خال مسکین اولور زلف مشکین تو در کلشن فردوس عذار سنک مشکه منسوب زلفک
عذار جنتی کلستاننده چیست طاوس که در باغ نعیم افتادست ندر طاوس در که نعیم باغنده دوشمشدر
بو بیتده زلفه مشکین اطلاقی وعذاره کلشن فردوس اطلاقی وزلفه کر وطاوس اطلاقی وعذاره باغ نعیم
اطلاقی عجب استعاره وتشبیه بلیغ در اما مراد قدرت صانعی بیان در که بو یوزه بو وجهله حسن ویرمش لکن ادنی
مرض ایله رنکی زایل اولوب وقبرده اول دوکلجک زلفدر بیت تاب تبله بوزلور رنکی رخک قبرده اول
دوکیلن زلف در دل من از هوس بوی تو ای مونس جان بنم کوکلم سنک قوقوک هوسندن ای جان انیسی
خاک راهیست که در پای نسیم افتادست یول طپراغی در که ریح طیبه ایاغنه دوشمشدر مراد بودر که رایحه
جانان هوسندن خاک ولمق کرک که اکا واصل ولمق حاصل ولا که من تواضع رفعه الله حدیث غبار
اولدی غنچه‌ون تواضع ایلر فرو همیشه یل که اسر قالدرر آنی یوقرو همچو کرد این تن خاکی نتواند برخاست
یعنی توز قالقدغی کبی بو بدن خاکی قادر اولمز قالقمغه از سر کوی تو ازان رو که عظیم افتادست
سنک محلّک بکشندن اول یوزدن که عظیم دوشمشدر مراد بودر که سالک حق جانبنده محکم دوشموب اندن
کتمکه مجال اولمیوب آیرلمق محال ولمق کرک بیت شویله دوشدم کوی یارده که ولم خاک ولم روز محشر
اولینجه باشمی قالدرمیم سایه سرو تو بر قالبم ای عیسی دم سنک سروک یعنی قدک کولکه‌سی بنم بدنم اوزره
ای عیسی نفس عکس روحست که بر عظم رمیم افتادست جان عکسی در که چورمش کمک اوزره دوشمشدر
مراد بودر که فاذا سویته ونفخت فیه من روحی حسبنجه حیات تن نفخه رحمن در لاجرم جان اندن روان در
انکه جز کعبه مقامش نبد از یاد لبت اول کمسه که انک کعبه‌دن غیره مقامی یوق ایدی سنک لبک اکمقدن

بر در میکده دیدم که مقیم افتادست میخانه قپوسی اوزره کوردم که مقیم دوشمشدر مراد بودر که زاهد
خشک اولانلر سندن لذت الوب مقام کیفیت روحانیه‌ده مقیم اولمشلردر بیت لبک کیفیتندن لذت
آلمش صوفی یابس بیلوب اسراری کوردی آنی مقیم میکده دوشمش حافظ دلشده را با غمت ای جان عزیز
کوکلی کیتمش حافظ سنک غمک ایله ای عزیز جان اتحادیست که در عهد قدیم افتادست هر برلک وار در که
عهد قدیمده دوشمشدر مراد عالم ارواحده الست بربکم کونده اولان انس در یا روح انسانی نفخه رحمانی اوتدیغی
اتحاددر وله گل در بر و می بر کف ومعشوق بکامست کل یانمده شراب ایاغده وزرنده معشوقی ١٦
مرادیله سلطان جهانم بچنین وقت غلامست سلطان جهان بونک کبی وقتده بکا قولدر مراد
کلدن حال کشف حجاب وفتح ابواب در وشرابدن مراد عشق الهی وشوق معنوی وکیفیت روحانیه در
ومعشوقدن مراد محبوب حقیقی در پس شول کمسنک که جنبنده جناب حقدن فتح وکشف اولا وعشق
الهی وکیفیت پادشاهی الذه حاضر اولا وجناب کبریا اکا اجابت دعوات وتحصیل مرادات قلا
پادشاه عالم اکا محتاج اولوب ول اندن کمال استغنا ایله مستغنی اولور نیتکم شیخ کمال دیر بیت
دست سلطانان نمی بوسد کمال نیست سلطانرا بدرویش احتیاج کو شمع میارید درین جمع که امشب
دی شمع کتورمک بو جمعه که بو کیجه در مجلس ما ماه رخ دوست تمامست بزم مجلسمزده دوستک آی یوزی
تمامدر مراد بودر که شونلر که نور تجلی ایله منور اولالر ساتر انواره حاجتلری اولمز بیت شب چراغی نیلرم
نور جمال یار ایله شمعه حاجتی اولور نور تجلی وار ایکن در مذهب ما باده حلالست ولیکن بزم مذهبمزده
شراب حلالدر اما بی روی تو ای سرو کل اندام حرامست سنک یوزک سز ای سرو کل اندام حرامدر مراد
بودر که شراب عشق در بزم مذهبمزده حلالدر اکر عشق الهی اولورسه اما حق یوز سز یعنی مجازی دوشرسه انی
اولورسه حرامدر در مجلس ما عطر میارید که جانرا بزم مجلسمزه خوش قوقو کتورمک که جانک هر دم زسر زلف تو خوش
بوی مشامست هر دم سنک زلفک وجهندن خوش بوی در دماغی مراد جان مشامی زلف یاردن خوشبوی
اولمقدن عالم هویتدن اثر وعلاقه وجذبه ویتوندیکا اولمقدر بیت هزاران وارا ولا خوشبو کرکمز هیچ بکا
بولر مشام جان بیرآملمز چو بوی زلف دلبردن گوشم همه بر قول نی ونغمه چنکست قولاغم دوکلی
نی قولی وچنک نغمه‌سی اوزره در چشمم همه بر لعل تو وگردش جامست کوزم دوکلی سنک لبک وقدح
دونمسی اوزره در مراد نی دن مرشد کامل وچنکدن پیر مکمل در ولبدن مراد کلام حق وجامدن مظهر عشق در
ودونمسندن مراد دوران ایدب نوبت کند ویه کلدوکی استمکدر لاجرم مرید صادق وطالب عاشق
کلام کاملی وپندپیره کوش دوتوب وکلام حکمت وپند وموعظت کوزلمکده اولور وغیری نسنه دن ذوق
اتمز از چاشنی قند مکو هیچ وز شکر قند وشکر لذتندن دیمه هیچ زان رو که مرادم زلب شیرین تو
کامست اول یوزدن که بکا سنک طاتلو لبکدن مراد وار در یعنی مرادم حاصل اولور یا مرادم اولدر مراد بودر که
الذ اشیا استماع کلام حق ومناجات وجود مطلق در پس غیری لذیذلره میلم یوقدر تا گنج غمت
در دل ویرانه مقیمست تا سنک غمک کنجی ویرانه کوکلده مقیمدر همواره مرا کنج خرابات مقامست
همیشه بکا خرابات بوجاغی مقامدر مراد بودر که کنج ویرانه لرده اولور چون کنج غم الهی بو دل خرابی مقام
ایدنمشدر بنم مقامم دخی کنج خرابات اولمشدر که خبرده وارد اولمشدر انا عند المنکسرة قلوبهم المندرسة

قیونام بیت گنج عبر اندہ او لورش چونکہ گنج • بولا ویران المسہ قلمہ ستطاب • بن خواب اندم
خواباہی اغنام تا اولم غایت خاب اندر خواب • از ننگ چکوی کموانام زننگست عار دن نہ دیرسک
کہ بکا نام عار دن در لعنی عار اہلی اولدغم اجلدن نام وشهرت بولدم • وز نام چہ پرسی کہ
مرا ننگ زنامست • نامدن نہ سور رسن کہ بکا عار نامدن در مراد بودر کہ دنیای دون نہ بندہ
اولمق دناءتدر بن اندن عار ایدرن اول جهتدن نام ونشان وشهرت واعتبار بولدم ونام
ونشان بولمق وخلق ایچندہ شهرت حاصل قلمق وجود انانیت درلاجرم اندن عار ایدرن کہ در
لایق دکلدر بیت نہ مردست آن بر مردان این راہ • کہ مغلوب زن دنیای دون شد • نخواهد
مرد راہ دین شهرت • ازان نام آوران اندر کمون شد میخوارہ وسرگشتہ ورندیم ونظر باز
شراب خوار وحیران ورند ونظر باز • وانکس کہ چو ما نیست درین شهر کدامست اول کسہ کہ بز
جیلین دکلدر بو شهر دہ قنغی در یعنی کیمدر مراد شراب خواردن عشق الهی ایلہ دایم متکیف اولیدر
وحیراندن مراد تدبیر معاشدن غافل اولیدر ورندن مراد اعمالندن قطع نظر ایدیجی در ونظر
بازدن مراد عین عبرت ایلہ نظر ایدیجی در وشهردن مراد سلوک شهری واخلاص دیاری در
عاقل ولد رشهر مزدہ دا یما مدہوش ولا بی زبان اولا ولیکن جملہ چشم وگوش اولا • تا محتسبم
عیب مگو یید کہ او نیز • محتسبہ عیبمی دیمک کہ او دخی • پیوستہ چو ما در طلب شرب مدامست • متصل
بز جیلین شرب شراب طلبندہ • بیت غم خواری جهان چه جانست فضل عقل • پس عاقل آن بود کہ بود
مست وبی غم آن • حافظ منشین بی می ومعشوق زمانی • ای حافظ او تورمہ شرب بسز معشوقسز بر زمان
کایام گل ویاسمن وماہ صیامست • کہ گل ویاسمن ایامی واوچ آیی در مراد میدن عشق الهی در
ومعشوقدن محبوب حقیقی در وایام گلدن اوقات مکاشفہ در وایام یاسمندن ازمان بیاض قلب
وصفای خاطر در وماہ صیام خود وقت عبادت درلاجرم فرصتی فوت اتمیوب یونک کبی محلدہ طاعة
اشتغال کرکدر بیت ایام کسبک واریکن صرف ایلہ اکا قدر بی • فرصت لسنی فوت اتمدن فوت ایلہ
١٧ بن فرصتی ولہ باغ مرا چہ حاجت سرو وصنوبرست • بنم باغمک نہ حاجتی وار در وصنوبرہ
شمشاد خانہ پرور من از کہ کمترست • بنم اودہ بسلنمش شمشادم کیمکدن اکسکدر باغدن مراد عالم
مکاشفہ در انک محسنات باغ ظاهرہ احتیاجی یوقدر زیرا علو مرتبہ ودرجات فیض وترقیات معنویہ
کہ قلد حاللہ سندہ مرتی وحاصل در آنلردن اکسک دکل بلکہ آرتقدر • ای نازنین پسر توچہ مذهب
گرفتہ • ای نازک ونازلو اوغلان سن نہ مذهب دوتمش سن • کت خون ما حلال تر از شیر مادرست
کہ بزم قانمز سکا اناک سودندن حلال رکدر مراد بیسر دن اتی رایت ربی لیلۃ المعراج علی صورۃ
شاب امرد حسبنجہ حضرت الهی در بیت آن پسر پنبہ دوز شب ہمہ شب تا بروز • بانک زند چون
خروس • سکی یا یوح کیمدہ وار نازنین اولدغی ذو العزۃ والجمال والکبریاء والجلال اولدغی در
وقاندن مراد نفس انیتی قتل در کہ بو طیب در بیت نفس اگر مردہ شود زندہ پایندہ بود • یا راکر
کشت مرا خواست حیات باقی • چون نقش غم ز دور ببینی شراب خواہ • چون غم صورتنی ارادن
اکورکسن شراب ایستہ • تشخیص کردہ ایم مداوا مقررست • تشخیص مرض اتمشز درمانی مقرر در مراد

بودر کہ غم ایچون ظاهرا اولسہ عبادتہ وحب الهی یہ یسی وتوغل قیل لہ حبب الی من دنیاکم ثلث الطیب والنساء
وقرۃ عینی فی الصلوۃ مقتضاسنجہ مهر بار کہ غم کلدی خلوتہ مشغول اولدق کوزم نوز وکوکلم سروری
مسرور اولدی بیت مہرچون قلسہ نمازی کوزلرم مسرور اولور • خاطر مکینہ شادی ایرسور اولور •
ازآستان پیر مغان سر چرا کشم • بعض نسخہ دہ سر کجا برم واقع اولمشدر • دولت درین سرست وگشایش
درین درست • دولت بو باشدہ در وفتح بو قپودہ در مراد بودر کہ اهل اللہ قپوسندن دور اولمق باعث
دولت مؤبد وفتح باب تقرب حضرت عزت در بیت از در اهل صفا دور مشوای دل من • هر کہ
دورست ازین در بخدا نزدیکست بیت اهل دلدر قپوسندن سن ایراغ اولمہ صقن • کم ایراغ اولسہ
بولردن اولور اول حقہ یقین • در راہ ما شکستہ دلی میخرند وبس • بزم یولمزدہ صنق کوکللکر
صاتون الورلر ایچون • بازار خود فروشی ازان راہ دیگرست • کندن صاتیجیلق بازاری اول
بر یولدن در مراد بودر کہ ارباب طریقتک متاعی انکسار قلب وینیتی در وحضرت حق ان اللہ اشتری
من المؤمنین انفسهم واموالهم حسبنجہ مشتری در بیت بو نقدن ایو تجارت اولورمی کوری قیر • بویلہ
صنقلی قلب متاعوکی حق الا • اما خود فروشلق وهستی اول بر یولدن یعنی طلب دنیا یولندندر بیت
از کبر مدار هیچ در دل هوسی • از کبر بجایی نرسیدست کسی • چون زلف بتان شکستگی عادت کن • تا صید
کنی هزار دل در نفسی • دی وعدہ داد وصلم ودر سر شراب داشت • دون بکا وعدۂ وصل ویردی
بلشندہ شراب وار ایدی • امروز تا چہ گوید وبازش چہ در سرست • بکون تانہ دیہ وانک نہ در بلشندہ
مراد بودر کہ محبوب مجازی شراب حسن ولطف وشراب عز وروعنت وشراب جوانی وکامرانی وشراب
دولت وکاردانی مستلکندن خالی دکلدر بس دون وعدۂ وصل ایتدی شراب حسن ولطف بلشندہ
ایدی اما انک وعدہ اعتماد یوقدر بکون نہ دیہ یعنی شاید کہ انک خلافی سویلیہ بلشندہ نہ شراب
وار اولا ونہ فکر وار اولہ نیتہ کیم بر عاشق دیمش بیت با هر کہ نشینی وقدح نوش کنی • از رشک مرا
خراب ومدهوش کنی • گفتی کہ چو می خورم ترا یاد کنم • ترسم کہ شوی مست وفراموش کنی • اما محبوب
حقیقی بر صاحب جمال وجمیل التعالی در کہ ان اللہ لا یخلف المیعاد مقتضاسنجہ خلف وعد اتمز بیت
چون غیر خدا جنی اولور صاکہ ندامت • غیری کوزلی سوہ سن اللہ سوہ بنک • یک قصہ بیش نیست
غم عشق وین عجب • بر قصہ دن ارتق دکلدر عشق غمی بو عجب • کز هر کسی کہ می شنوم نامکررست
کہ هر بر کمسہ دن کہ اشتیدرم تکرار دکلدر یعنی عشق بر قصہ در اما کمسہ دن کہ اشتدرم اول اشتمش کبی حظ
ایدرم بکا تکرار کلمز مراد بودر کہ هر باری کہ عشق الهی وخبر حب حقیقی واخبار حقیقت واحوال
آخرت سویلینور اگرچہ همان بر حکایت در اما هر واعظ کشیدن وهر مرشد ویردن کہ استماع ایدرم
همان شمدی اشتمش کبی ذوق وحظ ایدرم کہ خبردہ وارد اولمشدر لن یشبع المؤمن من خیر یسمعہ حتی
یکون منتهاہ الجنۃ • شیراز وآب رکنی وآن باد خوش نسیم • شیراز خواجہ حافظک شهری ایسمیدر
عیب قتندہ انک اولدن اسمی اصطخر در شهر قدیمدر کہ سلیمان علیہ السلام دخی اکا وارمشدر آب رکنی ورکناباد
اندہ بر نهرک اسمیدر نسیم بو ندہ رایحہ طیبہ سی اولان دیمکدر بو مصراعک مضمونی مبتدا در عیبش
مکن کہ خال رخ هفت کشورست • ای عیبلہ کہ یدی اقلیمک بکاسی بکی در بو مصراعک مضمونی خبر در

مراد بونده حب الوطن من الایمانه سنجه کند و وطنی مدح واکا اظهار محبتدر و حضور قلبله اولان
بر رکعه عبادت اولی ایدوکنه تنبیهدر بیت کوی یاره وار کسلیم لز مناجاتمده ذوق ۰ کم حضور قلبله
تمام اولمز نماز ۰ فرصت از آب خضر که ظلمات جای اوست ۰ فرق وار در آب خضردن یعنی آب حیاتدن
که ظلمات انک یریدر ۰ با آب ما که منبعش الله اکبرست ۰ بزم آبمز ایله که انک چقدوغی یر الله اکبردر دکلری
مکاندر ۰ ما آب روی فقر و قناعت نمی بریم ۰ بز فقر و قناعت یوزی صویین التمزز یعنی ضایع اتمزز
با پادشه بکوی که روزی مقدرست ۰ پادشاهه دیکه رزق مقدردر بیت عوض ذلت اتمیوب
رزق استمدم شاهدن ۰ نیجه بیلک کلدی رزقم حضرت الله دن ۰ حافظ چه طرفه شاخ نباتیست کلک تو
ای حافظ نه عجب نبات بوداغیدر سنک قلمک ۰ کش میوه دلپذیرتر از شهد و شکرست ۰ که انک میوه سی
زیاده مقبول قلب دربالدن و شکردن ۰ بیت برطرفه لوله در قلمک ای سروری کیم ۰ آب حیات ظلمتی
ایچنده درروان ۰ وله روضهٔ خلد برین خلوت درویشانست ۰ روضه باغچه در خلد بونده جنتدر ١٨
برین یوقاروغی دیمکدر معنای مصراع بودرکه یوقاروغی جنت باغچه سی درویشلرک خلوتیدر بیت
تولیدیر سم خلوت درویشه جنت باغچه سی ایدنه غم اولمز نعیم و رؤیت دیدار اولور ۰ مایهٔ محتشمی خدمت
درویشانست ۰ محتشمی اسم مفعول صیغه سیلی وزره دربا مصدریه ایله هیبتلنمک واولوق دیمکدر
یعنی اهل هیبت اولمغک مایه سی درویشلر خدمتیدر که من خدم خدم بیت دنیا اولوربنده ایدن
خدمتی اولور ۰ فقرا اهلنه کم ایلسه خدمت عزیز اولور ۰ کنج عزلت که طلسمات عجایب دارد ۰ کنج کاف
عجمی ایله خزینه و دفینه معناسنه در یعنی دفینهٔ عزلت که عجایب طلسملری واردر که اکا وصولها نعلردر
فتح آن در نظر رحمت درویشانست ۰ اول طلسملرک فتحی درویشلر رحمتی نظرنده در بیت جهانک هر تماشی
هر هواسی ۰ طلسم و کنج عزلت مانعیدر ۰ کمینه بوزهر بوکه طلسمی مکرا ولکم جهانک تعلقنیدر ۰ انکه پیشش
بنهد تاج تکبر خورشید ۰ اولکه انک قوزنکبر تاجنی کنش ۰ کبریاییست که در حشمت درویشانست ۰ بر
عظمتدر که درویشلرک هیبتنده در ۰ بیت درویش که او معرفت و قربت حق یافت ۰ او سلطنتی یافت
که شد مسند او عرش ۰ قصر فردوس که رضوانش بدربانی رفت ۰ جنت کوشکی که رضوان انک قپوجیلغنه
کتدی ۰ منظری از چمن نزهت درویشانست ۰ درویشلر شنلکی چمندن بر نظرکاهدر بیت ایلمز قصره
نظر اولان مصاحب شاهلر ۰ جنت قنده بقار اولان قرین اللهلر ۰ آنچه زر میشود از پرتو آن قلب سیاه
اول نسنه که التون اولور انک ضیاسندن قره قلب ۰ کیمیاییست که در صحبت درویشانست ۰ بر کیمیادر
که درویشلر صحبتنده در بیت قلب عاصی ایدی قاسی کیمیای عشق دوست ۰ بوته خلوتده آنی خالص
التون ایلدی ۰ از کران تا بکران لشکر ظلمست ولی ۰ کران و کرانه فتح کاف عربیله قراک معناسنه در
یعنی عالم وجودن بر اوجدن وارنجه ظلم لشکریدر اما ۰ از ازل تا ابد فرصت درویشانست ۰ یعنی
اولدن آخره دک درویشلرک فرصتیدر بیت درویش را که نیست تعلق بمال و ملک ۰ اوراجه
غم ز دو جهانی و ظالمان ۰ دولتی را که نباشد غم از آسیب زوال ۰ بر دولته که غم اولمیه زوال قصه
سندن ۰ بی تکلف بشنو دولت درویشانست ۰ تکلفسز ایشت درویشلر دولتیدر بیت ملکجاهی
از سلطنت بیش نیست ۰ که ایمن تر از ملک درویش نیست ۰ خسروان قبلهٔ حاجات جهانند ولی

پادشاهلر جهان حاجتلری قبله سیدرلر ولی ۰ سببش بندگی حضرت درویشانست ۰ انک سببی
درویشلر حضرتی قوللغیدر بیت حق ایله شاه عالم اولنه ویردوکی تخت ۰ حفظ درویشان ایچوندر
خدمت ایشان ایچون ۰ ای توانکر مفروش این همه نخوت که ترا ۰ ای غنی صاحبه بو قدر تکبر که سنک
سر و زر در کنف همت درویشانست ۰ باشک و التونک درویشلر همتی صنعنده در بیت خور منکر انکه
درویشان دین ۰ شد یا جوج اندو آتا در زمین ۰ گنج قارون که فرو می رود از قهر هنوز ۰ قارونک
خزینه سی که طارقهردن هنوز خوانده باشی که هم از غیرت درویشانست ۰ اوقتش سن اولا که هم درویشلر
غیرتندندر بیت سرمایهٔ ملک جاودان درویشیست ۰ سر همه پیدا و نهان درویشیست ۰ اکلاس
وکدایی بنود درویشی ۰ برداشتن دل ز جهان درویشیست ۰ روی مقصود که شاهان بدعا میطلبند
بعض نسخه ده بویله واقع اولمشدر چهرهٔ بخت که دل می برد از شاه و گدا ۰ مظهری آینهٔ طلعت درویشانست
انک ظهوری یری درویشلر یوزی آینه سیدر مراد بودرکه مطلوب اولان دولت دولت [illegible] در و اول
درویشلر یوزنده ظاهر اولور بیت دولت اولدرکه اولمیه زایل ۰ اولا باقی سنوکله عقبی ده ۰ یوخسه نه دولت
اولسون اول دولت ۰ کاولسن مخللنده اخرده ۰ من غلام نظر آصف عهدم کورا ۰ بن آصف عهد
یعنی زمان وزیری نظرینک قولی یم که اکا ۰ صورت خواجکی و سیرت درویشانست ۰ خواجه لق صورتی
درویشلر طریقتی واردر بیت از درون شو آشنا و از برون بیکانه وش ۰ اینچنین زیبا روش کم می
بود اندر جهان ۰ حافظ ار آب حیات ابدی میطلبی ۰ ای حافظ اگر آب حیات ابدی استرسک
منبعش خاک در خلوت درویشانست ۰ انک چقدوغی یر درویشلر خلوتی قپوسنک طپراغیدر بعض نسخه ده مقطع
واقع اولان بیت بویله واقع اولمشدر ۰ حافظ اینجا بادب باش که سلطانی ملک ۰ بعض نسخه ده سلطان
و ملک در ۰ همه از بندگی حضرت درویشانست ۰ دوکلی درویشلر حضرتنک قوللغندندر عجب سر الهیدر که
ترک دنیا ایدنلرک خدمتن ایدنلره حق تعالی استدکلرن ویرر ۰ انلرک دعاسی بونلرک حقنده مستجاب اولور
و اکثر کندولرک دعاسی کندولر حقنده مستجاب اولمز بلکه بلا مسلط اولور نتیجه شیخ کمال خجندی دیر
١٩ بیت کر دلت بشکست دلبر مستی افزون کن کمال ۰ کز شکست جام مجنون قصد لیلی دیر بست ۰ وله ایضا
دردیر مغان آمد یارم قدحی در دست ۰ آتش پرست کلیسه کلدی یارم کرقدح النده اولدغی حالده
مست از می و میخواران از نرکس مستش مست ۰ یار شرابدن مست میخوارلر انک نرکس مستندن مست
مراد دیر مغاندن شیخ و مرشد حکمنده اولان خانقاه و موضع عبادتدر بو کلام روح انسانیه کنایه در
و انک یاری عقلدر که عالم الهیدن بیلکلمشدر روح موضع عبادته کلدکده عقل فارغ اولمشده و ملاحظه
کسب دنیاده ایدی اتفاقا عشق الهی اکا تاثیر ایدوب اول داخی شراب عشق الهی نوش ایدوب کندودن
سرخوش ایدوب بقیهٔ بادهٔ عشق نوشش اتمک صددنده ایکن فکر ما سوایی ترک ایدوب روحه موافقت
ایلیوب متکیف و بقیهٔ نوش اتمک وزره ایکن کلوب میخوارلر که قوای روح و حواس بدنیه در انک ذات
مستندن مست اولوب جمله سی بر حال اوزره اولدقلریدر بیت منزل المزبول اری چون رهبر همراه سر
سالک یری مراده عقل اکا یار اولمسه ۰ روح سلطاندر وزیری عقل و عسکر در حواس ۰ منهزم اولمز
عدو بر [illegible] هوا ر اولمسه ۰ در نقل سمندا و شکل نو بیدا ۰ انک انی نعلنده یکلی شکلی ظاهر در ۰ و رقتنو

او بالای صنوبر بست انک بلند قد نازه صنوبر قامتی آلچقدر مراد بوندن عقلک علو مرتبه سن بیاندر که بعض
مراتبنده فلکده ملک کبی در دور نفس قدسیه مرتبه سنه وارمق یرده بلند طبع وقوی فهم اولانلراندن الچقدر
زیرا نفس قدسیه مرتبه سنه وارمق نظریات اکا بدیهی اولوب اکتسابدن مستغنی اولوب فیضان الهی یه تمام
محل اولور از خبر که گویم هست از خود خبرم چون نیست از بینه وار دیمن کندمدن خبرم چون یوقدر مراد
بوندن روح عقل موافقت ایدجک روح بحر توحیدده مستغرق اولوب کند نفسندن دخی غافل اولدغن بیاندر
بیت جز یاد توام از دل ناشاد برفت در سینه هوای گل شمشاد برفت مستغرق ذکر توچنانم که ز ذکر در ذکر
تو ذکر توام از یاد برفت از بهر چه گویم نیست با او نظرم چون هست بزن اوتری یوق دیم اکا نظرم چون وار در
بیت انکه از حق نیست غافل یکنفس کی تواند گفت اینجا نیست کس شمع دل دمسازان بنشست
چو برخاست همرازلرک کوکلی چراغی اوتوردی یعنی سوبندی چون اول قالقدی یعنی کندی مراد
بودر که نور رتبت حضرت حقک موافقتی و توفیقی ایله در چون اندن موافقت و مرافقت اولمیه نور قلب منطفی
اولور بیت اگر توفیقک اولورسه رفیقم چراغ قلب اولور کون کبی پر نور اگر دور اوله رایده کس هدایی
نعوذ بالله اولور چشم دل کور وافغان ز دل یاران برخاست چو او بنشست دخی افغان یاران
کوکلدن قالقدی چون اول اوتوردی مراد بودر که چون حضرت حق موافقت و مرافقت ایده عشق ومحبت
وشوق وحالت زیاده اولور بیت گر شوی دور از برم هجر و ملالم می کشد گر شوی نزدیک من شوق
وصالم می کشد گر غالیه خوش بو شد در گیسوی او پیچید اگر غالیه خوش قوقولو اولدی انک زلفنه دوشدی
مراد بودر که هرشیده که طیب لطف وار در حضرت حقک طریقنه مائل اولور که الجنس الی الجنس یمیل بیت
سرو متمایل بقدت چه حاجت بدلیل همه دانند که الجنس الی الجنس یمیل وروسمه کمان کش شد در ابروی
او پیوست اگر وسمه یای چکیجی اولدی ایسه انک قاشنه اولاشدی مراد بودر که هر رنک و تعلق که وار در
حضرت حقک اغلالنه راجعدر بیت گر بدر رفته لطف تو نماید راه از راه تو هیچکس نگردد آگاه
وانکه بدره رسید یافت توفیق توفیق رفیق ار نشود واویلاه بازآی که باز آید عمر شده حافظ
گر و گل که گر و کلا حافظک گیتمش عمری مراد رحمانیت غالب الهیه در چون اول غالب ولاجع عمر عبادته صرف
اولمش متابه سنده اولورس عمر ضایع اولمش اولمز بیت در نو شیطانی و رحمانی و روحانی درست از
شمار مهر که با تو شد ان بذی روز شمار هرچند که ناید باز تیری که برفت از شست هرند کلوکه کلمز کرو
براوق که کندی شستدن بوبنده تنبیه وار در که کیدن عمر کرو کلمک محالدر پس تضییع عمر قلمیوب قضای مافات
ایچون توفیق اخلاص و فضل خاص طلب قلمق کرک والا صوکره پشیمانلق فائده اتمز بنتکم عالم رؤیاده بر قلبی
زنده یه بر میت دیمش بیت ای دریغا فوت شد عمر عزیز غصه ماند و قصه نتوان گفت نیز ای دریغا
ندانستیم ما کار کردن می توانستیم ما لاجرم امروز حیران مانده ایم در پشیمانی بر زندان مانده ایم
٢٠ عمر خود را بگذر رد مانند میغ دست و پا داری چه باشی ای دریغ وله ایضا خواب آن نرگس فتان
تو بی چیزی نیست خطاب محبوب مجازی یه یعنی سنک اول نرگس فتانک و یوقوسی قولاینه دکلدر
احتمالی در که مکر الهی اولوب بکا غفلت ویرب صبر اتمک ایچون اولا تاب آن زلف پریشان تو بی
چیزی نیست یعنی سنک اول زلف پریشانک بوکلمسی قولاینه دکلدر احتمالدر که بنی اوکا کند ایله

ایچون اولا بیت خالی دانه زلفی دام اتمشدر بنچه قلبی که رام اتمشدر بند ایدب بونلاری اننده
بند ایله اناره وصلن حرام اتمشدر از لبت شیر روان بود که من میگفتم لبکدن سود اقرابدی
یعنی تازه ایدک که بن دیدم این شکر گرد نمکدان تو بی چیزی نیست بو شکر سنک طوزلغک یاننده
قولاینه دکلدر نمکدان اغزی شکر طوداغی در مراد بودر که ملاحت ایله لذت نفسانیه دن سالکی
ارکندن بیلوب اندن اجتناب قلدم بیت دهان یار بود چون دهانه شر و شور به انکه مرد طریقت
از ان باشد دور چشمه آب حیاتست دهانت اما لیک مطلوبدر اما بر لبت چاه زنخدان تو بی
نیست لیک وزره دیکک معناسی لبکدن فضله وانکا وزرنه سر بر چاه زنخ انک قولاینه دکلدر
اما طمع ایدب بوکا دوشمک خطری وار در العیاذ بالله بیت چاه ذقن یار در رجاه جهنم اوخواهه انک
دائره سنه آدم چقمن جان درازی تو بادا که یقین می دانم سکا جان اوزنلغی اولسون که یقین
بیلورم در کمان ناوک مژگان تو بی چیزی نیست قاشنک یاینده کرپکک اوقی قولاینه دکلدر
یعنی بنی هلاک اتمک ایچون در سکا عمر اوزنلغی اولسون مراد بودر که کمان ابرولره قربان اولاین
دیمه تیر مژه هلاک ایلرمی مبتلای بغم و محنت واندوه وفراق یعنی بو قدر آلام مبتلاسین ای
دل این ناله وافغان تو بی چیزی نیست زیرا دردی اولان ناله و فریاد ایدر بیت ناله و
فریاد در بوجسته جان اکلنجه سی کم اولور بیمارک هیله فغان اکلنجه سی دوش باد از سر زلفش بگذشت
بگذشت دون کیجه یل انک زلفنا وجمدن کلشنه اوغردی ای گل این چاک گریبان تو بی چیزی نیست
یعنی ای گل بو یقاک یرتمق سنک ول زلف قوقوسی شوقندندر بیت بوی پت شنید گل مگر از باد صبحدم
همچون سروری جامه خود چاک میکند درد عشقی ارچه دل از خلق نهان می دارد درد عشق اگرچه
کوکل خلقدن کزلر حافظ این دیده گریان تو بی چیزی نیست ای حافظ سنک بو اغلیجی کوزک
قولاینه دکلدر مراد بودر که عشق که صدق ایله اولا ترندن ظاهر اولور پس معتبر بودر اولی دکلدر
که دعوی بلا دلیل اولا بیت دعوی عشق کردن آسانست لیک ورا دلیل و برهانست و بونده
تنبیه وار در که اخلاص اولدر که عبادتی کتم ایده لیرا آثار رندن ظهور ایده بیت حیفا که بی نیک نامیم
شد عمر تمام و ناتمامیم در ما خلل نیست می نمائیم گویا که مخلص و همامیم وله ایضا برو بکار خود
ای واعظ این چه فریاد است که وعظکده رفع صوت ایدر سن مرا فتاد دل از ره ترا چه افتاده است ٢١
بنم کوکلم یولدن دوشدی سکا نه دوشدی مراد بودر که وعظ نصیحت ایدنلرک و دعوی کشف و کرامت
قلانلرک اکثری اهل قالدر صاحب حال دکلدر انلرک قولنه ارباب حال چندان اعتبار قلمزلر
انوکیچون بو بله دیرلر بیت یا واعظ الناس قد اصبحت متهما اذ عبت منهم امورا انت تاتیها
میان او که خدا آفریده است از هیچ انک بیلینی که حق تعالی هیچدن خلق ایلمش دقیقه ایست
که هیچ آفرین نگشاد است بر دقیقه در که هیچ مخلوق انی اچمز مراد میاندن ترا ازلی
در که حق تعالی ایله هر شخصک ورتسنده در انی حضرت خدا اکتم علمدن اختیار ایدب قضا اتمشدر
وانی کمسه بلمز بیت در کوی قضا نه رهگذر می دانم نه سر قضا و نه قدر می دانم می دانم این که
از قدر نتوان جست از سر قضا همین قدر می دانم گدای کوی تو از هشت خلد مستغنیست

سنك تحلك دلجيبي بكر عشقدن معنى در * اسير بندوا زهمه دوزخ ازاد ست * سنك بندك اسيرى
بوى جهندن آزاد در مراد بودركه قربت حضرت حق حاصل قلوب كمالاب مشاهده اولان جنته محتاج
دكلدر رضيود الهى بجنيد اولدب معاصيدن مصون اولان جهندن آزاد در **بيت** نعمت فردوس
زاهدرا وما را روى دوست * قيمت هر كس بقدر همت والاى اوست * دست وپاى من ببست
از معصيت مكنت نداد * شرمى بنداشتم ديدم كه خيرم اندر وست * اگرچه هستى عشقم خراب كرد ولى
اگرچه عشق هستلكى خراب ايلدى بنى اما اساس هستى من زان خراب اباد ست * بنم وارليغم بنيادى
اول خرابدن آباددر مراد بودركه مست عشق حق اولوب عمارت دنيايه مشغول اولميوب عقل معاشى
معطل اولان دنياسى جهتندن خراب ولورلكن حيات ابديه سنك بنيادى وبناى خرقى بوديراك
لكدن معموردر **بيت** اى دل اگر بديده تحقيق بنگرى * درويشى اختيار كنى بر توانگرى * دلا منال
زبيداد جور يار كه يار * اى كوكل ايكلمه ظلم وجور ياردن كه يار * ترا نصيب همين كرده است واين
داد ست * سكا نصيب بونى ايلمشدر وبونى ويرمشدر مراد بودركه ظاهرا فقر وذلت وبلا ومحنت كه كورنور
اگرچه ظلم صورتنده كورنور عطاء الهى وعطيه ابديه دركه جناب عزتك فخرى بودر **بيت** ما بلا را بكس عطا
نكنيم * تا كه نامش ز اوليا نكنيم * اين بلا گوهر خزينه ماست * ما بهر كس گهر عطا نكنيم * بكام تا نرساند
مرا لبش چون ناى * مراده ارشدرمينى انك لبى ناى كبى * نصيحت همه عالم بگوش من با دست
جمله عالمك نصيحتى بنم قولاغمده يلدر مراد بودركه اگر وعظ ونصيحت اول جناب كبريادن لذت باعث
اولور ايسه فبها ونعمت والا بى فائده كلامدر اولور **بيت** عاقل ولد رچونكه بيرى دكليه * اول كلامه
عالم وعامل اولا * يوخسه بند ناصح ايله قصه چون * براولور سامع اگر عاطل ولا * برو فسانه مخوان و
فسون مدم حافظ * يورى افسانه يعنى قصه اوقيه وافسون اوفورمه اى حافظ * كزين فسانه و
افسون مرا بسى ياد ست * كه بو افسانه وافسوندن بنم حقى خاطرمده در مراد بودركه اگر كلامك قولى
بلا عمل ايسه جناب قدسك مقبولى اولمز زيرا بخليلين كنتا ز بى كردار اول حضرته بى شمار ردركه النصيحة
سهل والمشكل قبولها **بيت** نصيحت ايلمكدر خلقه آسان * وليكن واعظه دوتماسى مشكل * قولايدر
٢٢ امر ايدر ايسه خواجه كتل اول * ولى دوتماسى كوچ چون عبد مقبل **وله ايضا** لعل سيراب بخون تشنه
لب يارمنست * صويه قانمش قانه صوسمش لعل بنم يارمك لبى در مراد بوندن اشارتدر اول خبره كه
اخبار داوده وارد المشتدر الا طال شوق الابرار الى وانا اشد اليهم شوقا **بيت** بگشتن من
اگر لب گشايد وگويد * بعزرئيل كه جانش ستان بنز دمن آر * جز اين ندانم از اين حكمت الهى را كه
عيش صحبت او با بد اين غريب ديار * اگر فضيلت بسيار بودى عمر دراز * نه دادى مهلت ايلديكى تا به روز
شمار * وزنى ديدن او دادن جان كار منست * الى كوردكدن صاكره جان ويرمك بنم ايشمدر
مراد بوندن اشارتدر اول حديث شريف مضمونه كه من احب لقاء الله احب الله لقاءه كه بو حال
حالت نزعده اولور شول كمسه اول حين ده مشاهده ديدار ايدرنى ترددجان نثار ايدر **بيت**
برده از پيش برانداز كه مشتاقانرا * لذت ديدنت از تلخى جان غم ندهد * شرم از چشم سيه بادش و
مژكان دراز * اولمنك اوتمسى قره كوزدن اولمسون دخى اوزن كريكدن * هه كه دل بردن او
لمه

ديده ورا انكار درنست * هر كمكه انكه كوكل المسن كوردى و بنم انكاره ده مراد بودركه شول كمسه كه جمال يار نكاه
حضرت خدايى عين قلب ايله مشاهده ايده اكا كوكل ويرز زيرا جمالك خاصه سى قلب تسليمى جذب ايتمكدر
بيت انرا كه چنين جمال باشد * گر دل ببرد حلال باشد * وانكس كه چنين كه جمال را او * دل مى ندهد
وبال باشد * ساربان رخت بدروازه مبر كان سر كوى * اى دوه جى اسبابى تمامى شهر سوقاغنه
الته كه اول محله باشى شاه راهيست كه سر منزل دلدار منست * براوليلدركه بنم دلدار مك منزلى
باشيدر لاجرم متاع واسباب ايله آنى تنكدن ايكل ولمز مراد ساربان نفسدركه حاكم تندر ومراد رختدن
متاع دنيادر ودروازه دن مراد طريقت دراكا ترك دنيا ايله سلوك كركدر * بنده طالع خويشم كه درين قحط
وفا كنند وطالعك قولى يم كه بو وفا قزلغنده * عشق آن لولى سرمست وفادار منست * اول اهلى سرمست
عشقى بنم وفادار مدر مراد بوندن جذب حقيقت حضرت رسول الله صلعم بيورر اذا اراد الله بعبد خيرا زهده
فى الدنيا ورغبه فى الآخرة وبصره بعيوب نفسه **بيت** طالع عنايت ايودر نحيدر دنيا البنى * ليك جون علم و
عمل قصد ايله ولور سعيد * طبله عطر گل درج عنبر افشانش * گل عطرنك طبله سى وانك عنبر نشان
فيض يك شمه زبوى خوش عطار منست * بنم عطارمك خوش قوقوسندن بر شمه فيضدر مراد بوندن جمله اقوال
عبادتك وجميع افعال حسنه نك دخى افعال حسنه نك واخلاق حميده نك منشا ومبناسى حضرت حقك
فيض وفضليدر ديمكدر **بيت** انكو بقناعت اشنا شد * از فيض تعز من تشنا شد * وانكو ره حرص وآز
بپيمود * متهور تذل من تشاشد * باغبان همچو نسيم ز در باغ مران * اى باغبان يل كبى بنى باغ قپوسندن
سورمه * كاب گلزار تو از اشك چو گلنار منست * كه سنك گلزار رنك صويى بنم گلنار كبى اشكمدندر مراد
باغباندن رضوان يا حضرت رحمن در وگلزاردن مراد جنتدر لاجرم خشيت حقدن اغلمق اكا زينت و
باعث رحمتدر رسول الله صلعم بيورمشدر لا يلج احد النار بكى من خشية الله تعالى حتى يعود اللبن فى الضرع حقى
بيورمشدر تلك الجنة التى اورثتموها بما كنتم تعملون * شربت قند وگلاب از لب يارم فرمود * قند وگلاب
شربتنى يارمك لبندن بيوردى * نرگس او كه طبيب دل بيمار منست * انك كوزى كه بنم خسته كوكلمك طبيبيدر
مراد نرگسدن صفت بصر وهدايتدر لاجرم انلردن حاصل ولان اهتدا وطاعت باعث ذوق ولذتدر
بيت خدا كم امر ايدر رعبده عبادت * ديلركم بولار ذوق جنانى * اگر كند وابجون اوليدى طاعت
بهشته دخى امر ايدردى آنى * آنكه در طرز غزل نكته بحافظ آموخت * اول كمسه كه غزل طرزنده حافظه نكته
اوكرتدى * يار شيرين سخن ونادره گفتار منست * بنم طلوسوزلو غريب سوزلى يارمدر مراد حضرت حقك
صفت علم وكلام ايله تجلى تركى در **بيت** علم وكلام مظهرى اولادم عجب ميدر * برايلسه صحايف دورى كمال ايله
٢٣ **وله ايضا** روزگاريست كه سوداى بتان دين منست * مراد بتلردن معبود حقيقى وانك اسما وصفاتيدر
ودين اطاعت مقتضاسيدر لاجرم بر روزگاردر يعنى سلوكدن مقام تجلى يه وارد قدن صكره بونلرك سوالرينه
ومقتضيلرينه مطيع ومشتمدركه كاه تجلى ذاته مظهر اولورم كاه اسما وصفاتدن برينه مظهر اولورم پس گاه
ضار اسمنه مظهر دوشوب مضرت مشاهده ايدرم كاه نافع اسمنه محل ظهور اولوب منفعت كوررم * غم اين
كار نشاط دل غمگين منست * بو ايشك غمى بنم غصه لو كوكلمك سرورى در يعنى بو انقلاباته تحمل وصبردن
اگرچه حاصل ولور اما چون مقتضيات ذات واسما وصفاتدر بونلره مظهر اولمق محض سعادتدر

بس بو ال قلب حزینک فرحیدر بیت دلم در عشق نا پرواست امروز • زجانان در سرم سوداست امروز
دیدن لعل ترا دیدهٔ جان بین باید • سنک لعلک کورمکه جان کوزی کوزکرکه • این کجا مرتبهٔ چشم جهان
بین منست • بو قزن بنم جهان کورجی کوزمک مرتبه سیدر مراد لعلدن اسرار لطیفهٔ الهیه در انی ظاهر بین
کوز کورهمز لعلدن مراد کثرة موجوداتدن و تعدد صفاتدن تجاوز ایدب وحدت ذاته و محض تجلیاتنه
مرآت اولمقدر بیت بیرون ز عدد و کائناتست دلم • بر تر ز احاطهٔ جهاتست دلم • فارغ ز تغایر صفات
دلم مرآت تجلیات ذاتست دلم • یار من باش که زیب فلک و زینت دهر • بکا مقارن اول که فلک
زیبی و دهرک زینتی • از مه روی تو و اشک چو پروین منست • سنک یوزک ایندن و بنم اولکر اشکلرکدر
مراد بودر که عالمک خلقتنه باعث عشق و محبت اولمقدر و هر خصوصک شرف زینتی عاشق و معشوق ایله در
که هر طالب عاشق و هر مطلوب معشوقدر حسن نظام و کمال انتظام بو ایکیسندن در لاجرم عاشق و معشوق
اورتسنده جهت جامعه وار در بو ایکیسنک اقترانی مناسبدر بیت اجتماع یار با یاران خوشست
پای معنی بی محبوب نا تمامست • تا مرا عشق تو تعلیم سخن دانی داد • تا بکا سنک عشقک سوز بلمک تعلیمین
ویردی • خلق را ورد زبان مدحت و تحسین منست • خلقک ورد لسانی بنم مدح و تحسینمدر مراد کمال ایله
اتصافم اثر فیض و فضل الهیدر و فی الحقیقه ممدوح و محبوب اولدر بیت فکل معزی بمحبوب یدین له
جمیعهم لک قدرا بوا و ما فطنوا • دولت فقر خدایا بمن ارزانی دار • فقر دولتی یارب بکا لایق دوت
کین کرامت سبب حشمت و تمکین منست • که بو کرامت بنم هیبتمک و قدرتمک سببیدر مراد
بودر که عز الدنیا بالمال و عز الآخرة بالاعمال حسبنجه ذخر الفقراء الصبر احباء الله تعالی یوم القیمة فقر
سبب عزت اخرتدر بیت با فقر بسازم که مرا فقر خوشست • کر هیچ ندارم چو ترا دارم همه هست بیت یارب
ز دو کون بی نیازم کردان • وز افسر فقر سر فرازم کردان بیت قدر فقری بلدوکی بو فقرکه بولدی منت
ای ابراهیم ادهم الدی ورب سلطنت • واعظ شحنه شناس این عظمت کو مفروش • شحنه شناس وصف
ترکیبی در صفت واعظه شحنه بیلیجی واعظ دی بو عظمت صاتمه کیم • زانکه منزلکه سلطان دل مسکین منست
زیرا سلطان منزلکاهی بنم مسکین کوکلمدر مراد بودر که مراتب معارف الهیه دن و درجات مقامات حقیقیه دن
ادنی مرتبه یه قادر اولان تنکر ایتمک لایق دکلدر که لا یسعنی ارضی و لا سمائی و لکن یسعنی قلب عبدی المؤمن
التقی النقی الورع حسبنجه بنم قلب مسکینم مقر الهیدر بیت کدایان را ازین معنی خبر نیست • که سلطان
جهان با ماست امروز • یارب این کعبهٔ مقصود تماشاکه کیست • یارب اول مقصود کعبه سی کیمک تماشاکاهیدر
که مغیلان طریقش کل و نسرین منست • که انک طریقی مغیلانی بنم کل و نسرینمدر مراد کعبهٔ مقصوددن جناب
قدسدر و انک مشاهده سن ایستین طریقتک محنتن اختیار ایتمک کرک بلکه انی عین راحت بلمک کرک بیت
کوی یار ره طعن دشمنان بخچ وار رنجی • کعبه به وار زمرشوکم خار مغیلاندن بخج بیت شورم دیکن کیشی
کعبه صفقاش • جکرخار مغیلانک خفقاش • از که دریا کری آموخت خیال تو مکر • کیمدن دکز ایلک وکوزی
خیالک نکره نمایش شده این اشک چو جیحون منست • انک قولا غوزی الجشن بنم بو قانلو اشکلرمدر مراد
بودر که خیالنده کشتی بنجه فاک عمیق دعوین ایدر کو یا دریا ایچادایلر وایکادن حل مشکلات ربونک کبی کار
دشوار اشنا دستداولمز بو عمله اشنا دکم یا بدر بلکه بنم اشکلرم منحصر در مکر بو عملده اکا بو راه نما و اشنا اولمقدر

بو کلامده کندونک کثرت بکاسنه و اشکلری چشمی جیحون اولدوغنه تصریح وار در و بوکا تنبیه در که انسان
کثرة عصیان ایچون و عاقبت کاری نامعلوم اولدوغیچون اغلمق لازمدر بیت بر کناه ایچون چون آدم
پنجه ییلار اغلدی • چون کناه ایچون پنجه ییل اغلمقدر حق سکا • ازری محمودا یکن اندری محمد چون قیام
بر لحظه دورت اخرچوره یوق سکا • حافظ از حشمت پرویز دکر قصه مخوان • ای حافظ پرویزک حشمتندن
دخی قصه اوقیمه • که لبش جرعه کش خسرو شیرین منست • که انک لبی بنم جرعه جکیجی خسرو شیرینمدر مراد لبدن
کلام الهی و الهام ربانیدر و جرعه دن مراد اسرار و احوال طریقت و بقیهٔ ذوق و کیفیت در بو عظمت
قنده اولور که سلاطینک کلام روحانی ایله اسرار لطیفه اشراب ایده بونکا ایچون شیخ شبلی دیمش لو علم
الملوک ما نحن فیه لجالدونا بالسیوف ولد منم که کوشهٔ میخانه خانقاه منست • یعنی بن اولکسه یم که
میخانه کوشه سی بنم خانقاهمدر مراد بودر که نقشبندیه طریقی اوزره خلوت در انجمن کلامی اوجنجه هر یرینم
خانقاهمدر کوشهٔ میخانه دخی اولور یا خود بو کلام قلب قبیلندندر یعنی خانقاه کوشهٔ میخانه
در که انده شراب عشق الهی ایچلوب مست و متکیف اولورم • دعاء پیر مغان ورد صبحکاه منست • پیر مغان
دعاسی بنم صباح وقتی وردمدر مراد بودر که شیخ و مرشد تلقین اتدکی دعا بنم سحر وقتنده وردمدر که من لا
وردله لا وار دله سنجه هر صباح ورده مشغول اولورن • کرم ترانهٔ چنک صبوح نیست چه باک • اکر بکا
صبوح چنکی ترانه سی یوق ایسه نه غم • نوای من بسحرکاه عذر خواه منست • بنم صدام سحر وقتنده بنم عذر
خواهمدر ترانه دن مراد آیین محبت و اظهار نیاز حضرتدر پس مراد اولدر که سحرلرده سوز و شوق قیلدوغم
اکر غیر یلر اتدکی آداب عبادتی رعایت ایده مزسم بنم صدا و آهم تقصیرم ایچون عذر خواهمدر بیت
درهم کار هست تقصیرم • ای کریما که بی قصور توی • عجز من هست عذر تقصیرم • عفو کن بی سبب غفور توی
ز پادشاه و کدا فارغم بحمد الله • پادشاهدن و کدادن فارغم الحمد لله • کدای خاک در دوست پادشاه
منست • دوست قپوسی طپراغی کداسی بنم پادشاهمدر مراد بودر که پادشاهلردن مال و منصب ستمزن
و اکا عرض حاجت اتمزن لاجرم اندن فارغم و کدا کبی اظهار فقر اتمزن و انک ملکنه کتمزن پس اندن دخی
فارغم اما شول کمسه که حضرت حقه بنده کدا اولا که رجایی ایدن ایده بنم پادشاهم اولدر که اندن
فیض و همت رجا ایدرن بیت بر دو عالم پادشاهی میکنم • کرچه از ایزد کدایی میکنم • لا تظن انی
فقیر مفلس • چون بکنجت رهنمایی میکنم • غرض ز مسجد و میخانه ام وصال شماست • یعنی عبادتخانه
اهل ظاهردن و معبد اهل سلوکدن بنم غرضم وصول الی الله در • جز این خیال ندارم خدا کواه منست
یعنی بوندن غیری خیالم یوقدر بیت که معتکف دیرم و که ساکن مسجد • یعنی که ترا میطلبم خانه بخانه
مرا کدای تو بودن ز سلطنت بهتر • بکا سنک کدایک اولمق سلطنتدن یکدر • که ذل و جور و جفای
تو عز و جاه منست • که سنک ذلالک و جور و جفاک بنم عزتم و منصبمدر بیت بندهٔ خوار توام لیک
خداوند جهان • نه جهان شاه که او بسته و دربند جهان • از آن زمان که برین آستان نهادم روی
اول زمان که بو آستانه اوزره قودم یوز • فراز مسند خورشید تکیه کاه منست • کنش مسندینک یوقاروسی
بنم سویکنجک یرمدر مراد بودر که شول کمسه که استانهٔ حضرت حقه بحسب الظاهر ذلیل اولور عند الله عزیز و علیل
اولور که ان اکرمکم عند الله اتقیکم • مکر بتیغ اجل خیمه بر کنم ور نه • مکر قلیج اجل ایله بنم جادرم قوپره یوخسه

رسیدن از در دولت ... سیم ور امنست دولت قپوسندن اوزکه بنم عادتم و یولم دکلدر بونده تنبیه
واردرکه آستانه حضرتده اولمق وخدمت عبادت ضلوع دولتم اشنایندر بیت هرکه در درکه شاه آید
بدولت میرسد روی سجده کز نخواهی منصب غفران را کناه اکرچه نبود اختیار ما حافظ بعکس نخده مایه
من وال قیع وفق مصراع ثانی آولنده اولان تو لفظنه اول مخاطبدر تو در طریق ادب باش کو کناه منست
کناه اکرچه بنم اختیارم دکل ایدی دیدکد نصاره کیزدوی غایب منزلنه تنزیل ایدب یا تجدید طریقی ایله
شخص آخر لسانندن سویلر کبی کندو نفسنه خطاب ایدب دیرکه ای حافظ سن ادب طریقنده اول دی بنم
کناهمدر ولـه شکفته شد کل حمرا وکشت بلبل مست آچلدی قزل کل واولدی بلبل مست مراد
٢٤ کل احمردن معشوق حقیقی در وانک آچلمسی فیض وفتح وکشف جمال اتمسیدر وبلبلدن مراد شیخ ومرشددر
ومست اولدوغی شراب تجلی وکشف آنی بیخود قلدوغیدر بیت یا رب دل پاک وجان آکاهم ده
آه شب ... سوز کاهم ده در راه خود اول زخودم بیخود کن وانکه بیخود زخود بخود راهم ده صلای
سرخوشی ای صوفیان باده پرست سرخوشلق صلاسی یعنی سرخوشلغه کلک ای طالب کیفیت اولان صوفیلر
مراد باب فیضان مفتوح اولوب قلب فرشته مشروح اولدوغی زمانده جانب حقه توجه واقبال وتحصیل کیفیته
اشتغال ایدک دیمکدر بیت که فرصت عزیزست چون فوت شد بسی دست حسرت بدندان برد اساس
توبه که در محکمی چو سنک نمود توبه بنیادی که محکملکده کاشکی کور نور ایدی مراد بودرکه قسوة قلب
واخوتدن رجوع کالحجاره بلا شبهه قسوة موجبنه برک ایدی ببین که جام زجاجی چه طرفه اش بشکست
کورکه صرچه قدح آنی نه عجب چیدی مراد جام زجاجیدن قلب صافیدرکه انکله تنرتاجی واردر
اذا رق قلب المرء کان دعاؤه الی هدف المقصود سهما مسددا لاجرم سنکدل اولانلرک قساوتی صافی
قلب ولانلرک صحبتی ایله منکسر اولور بیت قلبی نرم اولانلر ایله صحبت ایت ای سنکدل قلبک اکجنده
قساوت اولمیه تا قلب تحلب بیا ربا ده که در بارکاه استغنا کتو ر شرابی که استغنا درکاهنده مراد
بارکاه استغنادن جناب قدسدرکه والله الغنی وانتم الفقراء حسبنجه جملهدن غنی ومستغنی در چه پاسبان
وچه سلطان چه هوشیار وچه مست مراد بودرکه درکاه الهیده فقیر ایله غنی وعاقل ایله غبی یکساندر
فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم مقتضاسنجه نسب وحسب معتبر دکلدر بیت پادشاهم دیو مغرور
اولمه ای شاه جهان باب حقده تشاهله درویش چون یکسان اولور اولمه غمکین ای فقیر بی کس
بی چیز اولان صورتا اولان فقیر اولو پادشاه سلطان اولور درین رباط دو در چون ضرورتست
رحیل رواکی قبولی کاربا نسزا ایده چون ضرورید رکوچ رواق وطاق معیشت چه سربلند وچه پست
معیشت جاردراق وصفه نه یوجه نه الچق یعنی هیچ تفاوت یوقدر مراد بودرکه دنیا دار بقا دکلدر بونده
تکلف بنا خرج زاید وامر لغودر بیت دنیا که در وثبات کم می بینیم با هر فرحش هزار غم می بینیم چون
کهنه رباطیست کز هر طرفش راهی به بیابان عدم می بینیم ودار بقا دار آخرت در بوندن فرار انده
قرار بنا ایتسنده اولمق کرکدر بیت اکر دل از غم دنیا جدا توانی کرد نشاط عیش بباغ بقا توانی کرد بنای
آه تنبو دچه بسنک کندن دست تو نا زنین جهانی کجا توانی کرد مقام عیش میسر نمی شود بی رنج مراد
بودرکه مقام عیش که انس حضرتدرکه دار جنتدر زحمتسز اولمز که خبرده وارد اولمشدر رجا داجنه بلا عمل نوع

من الجنون بلی بحکم بلا بسته اند زعهد الست بلی الست بربکم عهدنده بلی ایله یا غلمشلردرکه الولاء والبلاء توأما
بیت مرد را بلا ورنج ندید بر بساط نشاط راه نشد تا نشد سفته کوهر از الماس در خور تاج پادشاه نشد
بهست ونیست مرنجان ضمیر وخوش می باش وار ایله یوق ایله اینجتمه ضمیرک خوش اول که نیستیست سرانجام
هر کمال که هست که بو فانی دنیاده هر کمالک فنای وارد مراد بودرکه دنیا بی وفا در بو کمال اکثر حوادث عالمه کلمکلکدر
بیت عاقلان میل سویت نکنند ای دینی هم امید کرم ولطف تو جا هل دارد هرکه خواهد بکند از تو درای
حاصل حاصل آنست که اندیشه باطل دارد شکوه آصفی واسب باد ومنطق طیر آصفلق هیبتی وییل آتی
وقوش دلی بباد رفت واز خواجه هیچ طرف نبست یلکه کتدی اندن خواجه بیکلک لیمان علم هیچ آزجق حصه
باغلدی مراد بوندن بیت سابقک مضمونی تحقیقدر بیت هر دم زبان مرده همی کوید این سخن لیکن تو
کوش هوش نداری که بشنوی دل در جهان مبند که با کس وفا نکرد هر روز بر سری نهد این تاج خسروی بباله
وبر سرولاره که تیر پرتابی تو برق وقتادایله کیتمه یولدن که برتا وار دی هوا کرفت زمانی ولی بخاک
نشست هوا دوندی بر زمان ولی طپراقده اوتوردی یعنی بر مقدار زمان هواده اکلنوب اما آخر یره
اینر بیت ولو کانت الدنیا تدوم لواحد لکان رسول الله فیها مخلدا زبان کلک تو حافظ چه شکر آن کوید
سنک کلامک دلی حافظ بنجه انک شکرن ایده که کفته سخنش می برند دست بدست که انک سوزنک شوقنی
٢٥ ... ولـه زلف آشفته
وخوی کرده وخندان لب ومست یعنی دلبرکه زلفی قرشق مورشق اولمش وترلمش ولبی کولجی ومست پیرهن
چاک وغزلخوان وصراحی در دست کوکلکی برتق وغزل اوقیجی وصراحی الده نرکسش عربده جوی ولبش افسوس
کنان کوزی جنک اراجی ولبی لطیفه یدجی نیمشب دوش ببالین من آمد بنشست نصف لیلده دون
کیجه بنم بصدعم کلدی اوتوردی سر فرا کوش من آورد باواز حزین باشنی بوقوربنم قولاغمه کتوردی یونشق
آواز ایله کفت ای عاشق بیچاره من خوابت هست دیدی ای بنم بیچاره عاشقم یوقوک واربو محلده
علما بیان مرکب بالمرکب دیدکلری واردرکه امور متعدده منتزع اولان هیئتی برامور متعدده دن منتزع
اولان هیئته تشبیه ایدرلر بونده دخی جناب قدسک غیب هویتی غیر متمیز اولوب وهدایت سالکه مجدد وساعی
اولوب واکا بسط ورغبت ایدب وعجایب کبریایی کشف ایلیوب وشوق وذوق ویرمک صددنده اولوب
کاه جلال کاه جمال کوستریب کیجه حال یونده غفلتدن ایقاظ ایدوکنوک هیئتی که امور معقولهدن منتزعدر تخیلیدر
بو اوج بیتده مذکور اولان بر محبوبک اوصافی که امور محسوسهدر انلردن منتزع اولان هیئته تشبیه درکه سالکه
کاهی فیض الهی غالب اولوب اکا تشویق ایچون حالات عجیبه فضل ایدرکن بیا ندرسین سالک طالبه وعاشق صادقه
ینبغی اولدرکه اول حالده عشق الهی خمری ایله متکیف اولوب نوش کند وبه حرام ایدب جناب قدسه بر شوق وذوق
متوجه اولا آنو کیجون دیر عارفی راکه چنین باده شبکیر دهند بر عارفه که بوکجلین شراب شبکیر ویره لر
کافر عشق بود کر نبود باده پرست منکر عشق الهی اولور اکر عشق الهی نوش ایدب کیفیت ایله خروش ایدب
احیاء لیل قلوب اقبال حضرت اتمزسه برو ای زاهد وبر دردکشان خرده مکیر بوری ای زاهد دردکشلره
طعنه اورمه که ندادند جز این تحفه بما روز الست که ویرمدیلر بو تحفهدن غیری بزه الست بربکم کوننده مراد
بودرکه عشق ایله طلب حق اتمک عطیه الهیه در عشاق طایفهسنه ازلده بو ویرلمشدر زاهد خشک کبی ...

بزه ... سلطان ... روانی ... مست

... عشقه ... الهی ... جنتی ...

ایله عبادت اتمزلر بلکه بر شوق وحالت اولورلر • آنجا او بخت به بیجانه چنانکو شیدیم • اول نشئه که اول برزم
قدحزه دوکدی ایچرک مراد وجدن قلبدر ایچمکدن مراد قلبه دوکمکن ایله متکیف اولمقدر • اکر از خمر بهشتست
وکر از باده مست • یعنی اکر محض عبادت اولا یا شوق وحالت جذبکلی اولا • خنده جام می وزلف
کره کیر نکار • شراب قدحنک کولمسی ونکارک دوکم دوتچ زلفی • ای بسا توبه که چون توبه حافظ بشکست
ای بنچه توبه حافظ توبه سی کبی صدی توکه رجوعدر اهل دللر توبه دیو اهل دنیانک آخرتدن رجوع ایدوب
دنیایه اقبالنه دیرلر بونک ضمنی دنیایه توجهدن اعراض اتدرب جناب حقه اقبالنه باعث اولمقدر وجام می
مراد احوال سالکدرکه جناب خدادن فایض اولور وزلفدن مراد غیب هویتدن اولان تقییدات دریس مراد
بودرکه ظهور احوال وقیود غیب هویت بنچه بنم کبی متوجه دنیایی وطالب سوایی ول حالدن رجوع اتدرب کندو
سمتنه توجه اتمکدرب • نخوده بنیست درکوی کوه شناقان شیدا را • خم زلفت بکلاب محبت می کشند ما را • و له
زلفش هزار دل بیکی تار موببست • آنک زلفی بیک کوکلی قیل تلی برسی ایله باغلدی • مراد زلفدن غیب هویتدر ٢٦
وهزار کثرتدن عبارتدر برتلدن مراد برجز به درلا جرم بر جز به ایله بنچه کوکللری باغلمدرکه اکاکرفتار المقلردر
راه هزار چاره کر از چارسو ببست • بیک چاره ایدیجینک یولنی درت طرفدن باغلدی مراد بنچه عاقل ومدبری
متحیر قلدی دیمکدر • بت • تولکه کر کار جهان اولا بیکار کوکل • عشقله بسته اولوب اولدی چوناکار کوکل • تا هر
کسی ببوی نسیمی دهند جان • تا هر برکمه بریل قوقوسیله ویره لوجان • بکشود نافه ودر آرزو ببست • آچدی
برنافه یعنی زلفی چوزدی آرزو قپوسن باغلدی یعنی قیدی مراد بودرکه غیب هویتدن مهر برعاشقه بردرلو جذبه
ارشدردی تاکه آنک جنبی ایله ختم اولالر وبونک سببی ایله شهواتدن ممنوع اولالر • بیت • یکی شربت از ان لعل لبم خوش
بجشانید • ازجمله شهوات جهانم برهانید • شیدا از ان شدم که نکارم چو ماه نو • آندن دیوانه اولدم که نکارم
یکی ای کبی • ابرو نمود وجلوه کرکرد ورو ببست • قاشن کوستردی وصالنه طلوع ایلدی ویوزی باغلدی یعنی یوزی
اورتدی مراد ابرودن ابتداء سلوکده ظاهر اولان فیضدر وجلوه دن مراد آندن صکره ظاهر اولان اوضاع
لطیفه وحالات عجیبه در یوزاورتمکدن استتار جمالدن عبارتدر لاجرم زمان استتارده عاشقه جنون عارض اولور
• بیت • کورندی لیلی یوز زندی یوز زندی • او نه چون دکشدی کوه ودشته مجنون • ساقی بجند رنک می اندر
پیاله ریخت • ساقی بنچه رنک ایله شرابی قدحه دوکدی • این نقشها نکر که چه خوش در کدو ببست • بو نقشلری
کورکه نه خوش قبا قدده باغلدی مراد ساقیدن واعظ وشیخ وشوق وحالت ویرن درویش شرابدن مراد کلمه حکمت
وعشق الهی درو پیاله دن مراد قلب مسترشد وطالبدر ورنکدن مراد فنون عبارات وعلوم وانواع طرق
سلوکدر وقبا قدن مراد قالب طالب ومریددر بونده اولان نقشلردن مراد طلاب وسالکین ضمایر وظواهرنده
اولان علوم ومعارف ومراتب وسلوک ودرجات وانلرکه بونلرده اولان تغایر وتغاوتیدر • یارب چه
نعره کرد صراحی که خون خم • یارب نه نعره اوردی صراحی که کوبک قانی یعنی شراب • با نغمهای قلقلش اندر کلو
ببست • آنک قلقل نغمه لری ایله بوغزده باغلندی یعنی منجمد ومنعقد اولدی صراحیدن مراد طالبدر وکوبدن
مراد شوق الهی وعلم حقیقت سویلیین واعظ طریقت ومرشد حقیقتدر وقاننددن یعنی شرابندن مراد اول عشق
وتلمدر وصراحینک قلقل دیمسی علم صوری ومعرفت ظاهری طلبنده جهد وساعی اولوب علمده کا هل اولدیغیدر وعلم بلا
عملک بی نفع اولوب وعلم ایله عمل قلمین طریقتدن محروم اولدیغی ایچون مرشد وناصح لال اولوب نغمسی دوتلمد وغندن نغمه سی دوکلور

بیت • زمان خاطر مکن درعلم صورت • دیکر چند انکه درمعنی بری راه • چو معنی یافتی صورت رها کن • که انجمند
وا بنهاسپر کاه • اکر بقراط چو کاهی نزاند • بنیغزاید بروهیچ قدر جو کاه • مطرب چه پرده ساخت که در پرده
سماع • مطرب نه پرده دوزدی که سماع پرده سنده • بر اهل وجد وحال در بها وهو ببست • اهل وجد و
حال اوزره بها وهو قپوسن باغلدی مراد مطربدن شوق وانس حق ویرندر وانک استغراق ولنتك
پرده سندن مراد مشاهده حق واستغراق افاده ایدن افاضه سی درلاجرم من عرف الحق کل لسانه بنجا اهل حال
اولانه نطقه مجال ولمز • بیت • تمنیت من اهوی فلما رایته • بهت فلم املک لسانا ولا نطقا • کفتم که حسن
چهره اورا صفت کنم • دیدم که کندمی نفسه دیدم که آنک حسن وصورتنی وصف ایدم • اوروی خود نمود ودر کفت
وکو ببست • اول کندو یوزنی کوستردی سوز وسا قپوسن باغلدی مراد بونده بودرکه قائل وناصح جمال الهی
وصفنه شروع ایدوب مشاهده لمعه سنه استغراقه دوشوب کنک ولال اولور • بیت • بسیار سخن در دل بهر تو کنم حاضر
چون روی تو می بینم آنها رود از خاطر • حافظ هر آنکه عشق نورزید ووصل خواست • ای حافظ هر...
عشق صنامدی ووصل استدی • احرام طواف کعبه دل بی وضو ببست • کوکل کعبه سی طوافی احرامنی آبدستسز
٢٧ باغلدی مراد بودرکه وصول الی الله کمال ونظافت ایله اولمغک شرط عشقدر • و له ایضا • خدا چو صورت
ابروی دلکشای تو بست • حق تعالی چون سنک کوکل آچیجی قاشنک صورتن باغلدی یعنی ایجاد ایلدی
کشاد کار من اندر کرشمهای تو بست • بنم ایشمک آچلمنی سنک نازایله نظرلرکده ایلدی مراد بوندن روح انسانک
روح انسانی یه خطابی درکه دیر حضرت حق که سنک چشم وابروک صورتنی ایجاد ایلدی بنم جناب عزتدن عملکم
فتحنی سنک التفاتکده وعین عنایتکده ایلدی • بیت • چونکه ایده اهتمامی شاه روح • ایر شور نفس نفیس جوق
فتوح • مرا وسرو چمن را بخاک راه نشاند • بنی وسرو چمنی یول طپراغنده دکدی • زمانه تا قصب نرکس
قبای تو بست • زمانه تا سنک نرکس قباک قصبنی باغلدی مراد بودرکه نفس روحه دیر بن وسرو چمن حرکته
قادر دکلوز بن بکسنز وسکنسز وسرو جانسز سن که روح سن چشم وقدک وارد را آنلر ایله کوزر وحرکت ایدرسن
• بیت • چون بدن قلمز عمل هرکز جانه دن جانسز • بن بنچه کار ایده بیلم ای کوکل جانانسز • زکار ما ودل غنچه
بس کره بکشود • بزم ایشمزدن وغنچه کوکلندن بنچه دوکوم آچدی • نسیم کل چو دل اندر پی هوای تو بست
کل یلی چون کوکلی سنک هواک ایچون باغلدی مراد نسیم کلدن حضرت حقدن وارد اولان باد عنایتدر
چون آنک میلی روحک محبتنه اولغنک بنچه باغلو ایشنی وغنچه کبی دلتنک اولنک قلبنی آچر • مرا بهند تو دوران
چرخ راضی کرد • بنی سنک بندکه دوران چرخ راضی ایلدی • ولی چه سود که سررشته در رضای تو بست
ولی نه فایده که ایپلک باشنی یعنی اختیاری سنک رضاکده باغلدی مراد بودرکه نفس روح قیدنده یعنی بربنده
مقید درکه نکار رضاسی وار در زیرا بدن اکا آلتدر اتما مطلق العنان اولمیوب دایما کندو هواسنه کتمکه روح
مانعدر اول جهتدن تمام رضا اوزره دکلدر • بیت • نفس کرچه بروحه بکس است • لیک در بند او محبوس است • چو نافه بر دل خونین من کره منفکن • نافه کبی بنم قانلو کوکلمه دوکوم براقمه • چو عهد باسر
زلف کره کشای تو بست • چون عهدی سنک کره اچیجی زلفک ایله باغلدی مراد بودرکه ای روح چون ر...
سنک قبضه قدرتکده درسن بنی قبضه دوشورمه فتح وکشف الهی نه مظهر قلمغه سعی ایله • تو خود حیات دکر
بودی ای زمان وصال • سن خود بر حیات دیگر ایدک ای وصال زمانی • خطا نکر که دل امید در وفای

توبست خطایی کور که کوکلی امیدی سنوک وفا که با غلدی یعنی حیاته دعمره وفا اولورصاندی مراد بودرکه
زمان وصال ومشاهده حاصل علی الدوام اولمز که مشاهدة الابرار بین التجلی والاستتار بیت شنو که
دایا دل اومانل جفاست عمر عزیز ماست چه حاصل کنی وفاست از دست جور تو کفتم زشهر خواهم رفت
سنک جورکه الندن دیدم که شهردن کیده یم کولک شرنده خنده کفت که حافظ برو که پای توبست کولمک ایله دیدی
که حافظ یوری کم سنک ایاغک باغلدی مراد بودرکه نفس وروح بدن ایله مقیدلردر اختیار انفکاکی انلرک
النده دکلدرکه مصراع ثانی مضمونی علی وجه اللطیفه بلکه تجیر طریقی اوزره در وله ایضا درین زمانه ٢٨
رفیق که خالی از خلل است بو زمانه ده یولداش که خللدن خالی در صراحی و می صاف وسفینه
غزلست صراحی دخی شراب صافی دخی غزل کیسی در مصراع اول مفهومنده اشارت واردرکه بو زمانه ده
رفیق بی خلل بولنمز رباعی یک دوست چنانکه دکوتی راشاید نامد بکف وامید نیست کاید فی الجمله انکه
بکوشه طلب برخاک نشسته بادمی بیاید مراد بونده صراحیدن قلبدر و شراب صافیدن مراد علم بی ریا و
بی طلب دنیا در و عشق الهی و محبت حقیقی در و سفینه غزلدن مراد کتابدر بیت در زمانه به زدانش یار نیست
مرد دانا را ازین به کار نیست سفینه لفظی اشارتدر که مراد کتاب شریعتدرکه رسول الله صلعم بیورمش
انما مثل شریعتی کمثل سفینة نوح من رکبها نجا ومن تخلف عنها غرق جریده رو که کذرکاه عافیت تنکست
جریده بونده علایقدن مجرد معناسنه در وعافیت راحتلک معناسنه در یعنی مجرد کیت راحتلک اوغراغی
طاردر بونده تنبیه واردرکه مال وملکی ومنصب علایق وعوایقدن مجرد اولانک راحتلکی زیاده در
بیت کیسه بر انند درین ره کذر هرکه تهی کیسه تر آسوده تر پیاله کیر که عمر عزیز بی بدلست قدح طوت
که عمر عزیز بی بدلدر یعنی شراب عشق الهی نوش ایت و طاعت وعبادت فرصتنه مشغول اول عمری ضایع اتمه
که سرمایه بی بدلدر رباعیه لا تتخذ عن باشتداد العمر واغتنم فرصا قبل نفاذ العمر یا تیک اهله الشهور انعطفت
کالمنجل بشکال الحصاد العمر نه من زنی عجلی در جهان ملولم و بس ملول عزنی اعتبار اولیجی اوصانجی معناسنه در
ملالت الضیق معناسنه فارسی اعتبار اولیجی غصه لو معناسنه در ملالت غصه لنمک معناسنه در بونده معنای
فارسی مناسبدر یعنی بیلکو زبن عملسز لکدن غصه لو دکلم انجق ملالت علما هم زعلم بی عملست علمانک
ملالتی دخی علم بی عملدن در مراد بوندن عملسز عبیدر وعلمائی افراد با لذکر اتدی زیرا بر کیسه نک علمی وکوکی
عملی اولمامق اسباب وآلاتی اولوب جنکده قولتنمغه قادر اولمیوب اسیر اولموکبی عیبدر مربع درفع
حجب کوش نه در جمع کتب کز جمع کتب نمی شود رفع حجب در طی کتاب کجا بود نشیاء حب طی کن همه را وعد
الی الله وثب بچشم عقل درین ره کذار پر آشوب عقل کوزی ایله بو فتنه واضطرابی چوق اوغراقده
جهان وکار جهان بی ثبات وبی محلست جهان دخی جهان ایشی ثبات سز ومحلسزدر مراد ره کذار
پر آشوبدن موتدرکه انده جهان وکار جهان لغو محضدر بیت ان لحظه که دست اجل زپا فکند نه مال
بکار بود نه فرزند یا مراد بوندن طریقت ووصول الی الله درکه انده جهان وکار جهانه کوکدر کلدر
لازم عمل با اخلاص کرکه بیت چون ترا صد بت بود در زیر دلق چون نمایی خویش را صوفی بخلق
هزارم امید فراوان بوصل روی تو داشت کوکلم وافر امیدی سنوک یوزک وصلنه دوتر ولی اجل
بره عمر ره زن املست ولی اجل عمر یولنده امل رهزنی در مراد بودرکه وصول الی الله ایچون عمل اتمکه ملنده

ولی اجل جانیوا ولمق املنده در بیت چند روزی بردیارم اقامت آرزوست ای اجل مهلت که مکن وی
عمر شتاب مباش بکیر طره مه چهره و قصه مخوان دوت برآی یوزلونک زلفنی والقصه وقیه یعنی دیه که سعد
ونحس زتاثیر زهره و زحلست که سعدلوز زهره نک ونحس زحلک تاثیرندن در مراد بودرکه غیب معتدن
عرو بها وثق دوت که تصرف حضرت حقک قبضه قدرتنده در تاثیر کواکبدن دکلدر قطعه علم نجوم چون ینجه
اسرار بلدر چکسک روادر انوکیچون خیلی زحمتی ظن اتمه لیکن انجم وافلاک ایدر عمل مهر کار بی یلین
درر الله حضرتی بهیچ دور نخواهند یافت هشیار ش هیچ دورده آیق بولمیه کرکم آنی چنین که حافظ
ماست باده ازلست بو بلکه بزم حافظ ازل شرابی مستیدر بونده تنبیه واردرکه خواجه حافظ فنای کلیه
ذکر اتدکی شراب دنیا شرابی دکلدر و تنبیه واردرکه دنیا شرابی مستی آیلمق اولور مست شراب ازلی ابدی
مست قلوردمعنای سابق غزل لاحق مطالعندن مفهوم اولور وله ایضا ما را ز خیال تو چه پروای ٢٩
شراب ست بزه سنک خیالکدن نه شراب پرواسی واردر خم کو سر خود کیر که خمخانه خرابست کوبه دیکلیه
باشنک دوت یعنی کند و تدبیر کیره اول خمخانه یعنی میخانه خرابدر مراد بودرکه شول کسه که انده حب الهی واردر
اول مست ازلی اولور غیری شرابه احتیاجی اولمز بس اول کسه که میخانه معمور قلمز بیت مسجد معمور ایدر
مؤمن کلام حق بودر برنیچه فاسقدر میخانه معمور ایدن کرخمر بهشتست بریزید که بی دوست اکر جنت
شرابی ده اولور سه دوکک که دوستسز هر شربت عذبم که دهی عین عذابست هر طتلو شربت که بکا ویره سن
عین عذابدر بونده تنبیه واردرکه دوستسز لکنلنسز هر شراب وشربت والوان نعمت مقبول عاشق دکلدر
افسوس که شد دلبر و در دیده کریان تحریر خیال خط او نقش بر
ابست انک خطی خیالی تحریری صو اوزره نقشدر مراد بودرکه دلبر صوری کندو کنه نظر افسوس سنجیت معناسنه
در و مصراع ثانی مضمونی ایله انک عدم ثباتی بیان ایدرکه کل شیء هالک الا وجهه بیت زان نداده
عاقلان دل جز باو کل شیء هالک الا وجهه بیدار شو ای دیده که ایمن نتوان بود اویان ای کوز که
امین اولمق اولمز زین سیل دمادم که درین منزل خوابست بو تقش وقات قات سیلدنکه بو اویقو
منزلنده در مراد منزل خوابدن دنیادر که محل غفلت در وسیلدن مراد حوادث واسباب موتدرکه چوق در
لاجرم غفلتندن اویانوب تدبیر زاد آخرت قلمق لازمدر ناکاه اجل کلوب موت ایله ویتمزدن اوکدین
که الناس نیام فاذا ماتوا انتبهوا شعر وکم من فتی یمسی ویصبح ضاحکا وقد نسجت اکفانه وهو لا یدری
معشوق عیان میکذرد بر تو ولیکن معشوق اشکاره کچر سنک اوزرکه اما اغیار همی بیند ازان بسته
نقابست اغیار کورر انوکیچون نقاب باغلمشدر مراد بودرکه حضرت حق جمیع مظاهرده ظاهر و آفتاب علی المنابر
اظهردر لکن نوردن کندویه نقاب ووجه جمیلنه حجاب تمشدر نوری کندویی ساتردر بو خصوص عاشق اولان
وطالب لایقدن کندویی ستر ایچون دکل بلکه اغیاردن استتار واصحاب ایچوندر بیت کون فتی ظاهر کیمی
کمه یوزن کورمز انوکی بر عجب سردرکه نوری کندویه اولمش حجاب کل بر رخ رنکین تو تا لطف عرق دید
کل سنک رنکلو رخک اوزره تا عرق لطافتن کوردی در آتش رشک ز غم دل غرق کلابست کونی کبی
آتشنده کوکل غمندن غرق کلاب در مراد بوندن صنع حق استغراب درکه خاک تیره دن صورت میزه خلق
ایدر و کلده رنک و بو وکل خنده رنک روایجاد ایدر و کل رخ رفنده عرق پیدا ایدب کلی ول غیرتدن آبه

غرق ایلیوب بلکه اریدب گلاب ایلر در کنج دماغم مطلب جای نصیحت بیم دماغم کوشه‌سنده استم نصیحت
یرن کین جمره بر انرز ماله جنگ و ربابست که بو حجره جنگک اقلق آوازه‌سندن طلو در مراد جنگک
پیر طریقت و ربابدن صاحب وجد و حاللدر و خطاب عقل معاشه و اهل دنیایه در بیت ای بکا
نصح ایلین تحصیل مال و جاه ایچون بنده یر یوق قوبنی لطف ایله کل الله ایچون راه توجه را هیست
که از غایت تعظیم سنوکه یولک نه یولدر که غایت عظمتدن دریای محیط فلکش عین سرابست دریای
محیط فلکک عین سراب ر مراد بوندن عالم الهی نهایتده وسیع ایدوکن بیان ایدر بیت ای برادر بی
نهایت درگهیست بر مهر آنچه می رسی بالله مه ایست سبز ست در و دشت بیا تا نگذاریم بیش
قیو و صحرا کل ترک اتمیلم دست از سر آبی که جهان عین سرابست الی بر صو باشندن یعنی شرابدن که جهان
عین سرابدر مراد سبزدن تازه لک زمانیدر یس بو زمانده عشق الهی و خدمت پادشاهی ترک اولنیوب
... اتک اولمق کرک که سراب کبی نیست هست نمادر در بزم دل از روی تو صد شمع برافروخت
صحبتده کوکل سنوکه یوزکدن یوز چراق یاقدی وین طرفه که بر روی تو صد گونه نجابست بو عجب که
سنوکه یوزکه او زره یوز درلو حجاب وارد ر مراد بو در که نور ظاهر فی نفسه و مظهر لغیره در بو یله ایکن آفتابک
یوزنه نقاب در آفتاب حقیقی که حضرت خدادر نورندن ینجه قلبه روشنا حاصل ایکن و جه باقی نوری ایله ستور در
بی روی دل آرای توای شمع دلفروز سنک کوکل بزیجی یوزکسز ای کوکل نورلندریجی شمع دل رقص
کنان بر سر آتش چو کبابست کوکل رقص ایدیجی دماوداو زره کباب کبی مراد بودر که دل که نور تجلیدن
مهجور اولا مضطرب اولور بیت آتش رخساری نورندن اولوبدر چونکه دور نوله کوکلم دخی بر بر آتش
او زره چون کباب حافظ چه شد ار عاشق و رندست و نظر باز یعنی نوله حافظ اگر عاشق و رند و
نظر بازایسه بس طور عجب لازم ایام شبابست ینچه عجب طور یکتالک ایامنه لازمدر مراد رندن اعمالنه
التفاتی اولمیندر و نظر باز عین عبرت ایله نظر ایدنیدر و شبابدن مراد سالک مبتدیدر چون سالک
قوی طلب و عالی همت اولا عاشق صادق و اعماله غیر معتقد و عین عبرت ایله ناظر اولور وله ایضا
کنون که بر کف گل جام باده صافست شمدی که گل آیاغنده شراب صافی قدحی وار در بصد هزار زبان
بلبلش در اوصافست یوز بیک دل ایله بلبل انک وصافنده در مراد گلدن معشوق حقیقی در و جام
باده صافی الده اولمق عشق بی ریا توفیق اندکی در و بلبلدن مراد عاشقدر چون محبوب ساقی می
صاف اولا عاشق حامد و وصاف اولور بیت چو یار ز لطف خود ساقی باشد کی باشد که اختیار
باقی باشد بخواه دفتر اشعار و راه صحرا گیر استه اشعار دفترنی و صحرا یولنی دوت چه وقت مدرسه
و بحث کشف کشافست نه وقت مدرسه و بحث کشف کشافدر مراد بودر که دفتر اشعاردن شول کتابدر که
سلوکه احوالنی و عشق الهی ذوقنی بلدره و صحرادن مراد جانب حق و آخرت در که شهرستان دنیادن
اعراض صورتیدر لاجرم چون توفیق الهی رفیق اولا تصوف کتابن استیوب جانب حقه توجه قلوب علم
ظاهره اشتغالی و بی عمل قیل و قالی ترک اتمک کرکدر قطعه ای دل طلب کمال در مدرسه چند تحصیل
اصول و حکمت و هندسه چند هر فکر که جز فکر خدا وسوسه است شرمی ز خدا بدار کین وسوسه چند بز
ز خلق و ز عنقا قیاس کار بگیر کسل خلقدن و عنقادن ایش قیاس دوت که صیت گوشه نشینان

ز قاف تا قافست که گوشه نشینلرک آوازه سی قافدن قافه در مراد بوندن انزالیه ترغیبدر که عزلت
ایچنده عزت و لام لطف بولنور قطعه صحبت عام نیست دانش ده منقطع باش تا به اندرت گوشه کوشه
گیر هیچ مترس بر سر دیدها نشانندت فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد دیدی که فتوی بودر که می حرام
ولی به ز مال اوقافست که شراب حرامدر اما یکدر مال اوقافدن مراد بودر که مال اوقافده حق عبد
خلط اولنمق وار در انک ضرری اشد در بدر د و صاف تراحکم نیست خوش درکش که هر چه ساقی ما کرد عین الطافست
سنک حکمک یوقدر خوش چک یعنی نوش ایله که هر چه ساقی ما کرد عین الطافست که هر نه که بزم ساقیمز
ایلدی عین الطاف و محض احساندر مراد بوندن قضایه رضایه ترغیبدر و جانب الهیدن هر نه ظهور ایدرسه خیر بیلوب
نوش اتمکه ترویج در که خبرده وارد اولمشدر من لم یشکر علی نعمائی و لم یصبر علی بلائی و لم یرض بقضائی فلیطلب
ربا سوائی بیت صبر اودر کم بلایه قتلنه سن ای یلمک عطا درکه رضا حدیث مدعیان و خیال همکاران
مدعیلر سوزی و بزمله عملده مشارک اولانلر خیالی همان حکایت زر دوز و بوریا فست همان زر دوز
و حصیر دوقیجی حکایتی در بو بیتده لف و نشر غیر مرتب وارد ر مراد بودر که بزمله کارده متحد اولانلر زر دوز
کبی اثار رغبه اظهار ایدنلردر و مدعیلر حصیرجی کبی عمال خسیسه ابراز ایدنلردر بیت بوریا باف اگرچه بافنده
است بنرندش بکار گاه حریر خموش حافظ و این نکتهای چون زر سرخ ساکت اول ای حافظ و بو
قزل التون کبی نکته‌لری نگاه دار که قلاب شهر صرافست صاقله که شهرک قلابی صرافدر مراد بو قزل
التون کبی نکته‌لردن کنز و کلماتنده صورت مجازده ذکر اتدکی دقایق طریقتدر و قلاب شهردن مراد
کند و شهرنده واعظ و شیخ صورتنده اولانلر بونلری اندن صاقله که الوب سرمایه ایدنوب خلقی الدمه سن
رباعی بکشیده مرقع اندا این خامی چند بگرفته ز طامات الف لامی چند نا رفته ره صدق و صفا گامی چند بدنام
کننده نکونامی چند وله ایضا اگر بلطف بخوانی مزید الطافست اگر لطف ایله اوقورسک یعنی دعوت ایدرسک
زیاده لطفلردر و گر بقهر برانی درون ما صافست و اگر قهر ایله سوره‌سک یعنی رد ایدرسک بزم ایچمز صافدر
مراد حضرت حقه خطاب ایدب قضایه رضاسن بیان ایدر نظم یکی می خواهد از تو جنت و حور یکی خواهد که
از دوزخ شود دور ولیکن ما نخواهیم این و آن جست مراد ما همان خشنودی تست بنامه وصف
تو کردن نه حد امکانست نامه ده سنک وصفک اتمک حد امکان دکلدر چرا که وصف تو بیرون ز حد
اوصافست نیچون که سنک وصفک طشره در اوصاف حدندن مراد بوندن دخی حضرت حقه خطاب ایدب
توصیف حضرت عزتدن عجزنی بیان ایدر بیت از همه در صفات و ذات خدا لیس شی کمثله ابدا بچشم عشق
توان دید روی شاهد ما عشق کوزی ایله کورمک اولور بزم محبوبمزک یوزنی که نور دیده خوبان ز قاف
تا قافست که خوبلرک کوزی نوری قافدن قافه در مراد بزم محبوبمزدن حضرت حقدر و عشق کوزندن
مراد انک محبتی ایله بینا اولان کوزدر و خوبلرک کوزی دیمکدن مراد خوبلردن بینا اولان کوز و خوبلرک
کورجک کوزدر لاجرم انک نوری زیاده اولور بیت آن دیده که نور پذیرد اورا هر ذره بود آینه
نما ز دفتر رخ دلدار آیتی برخوان دلدارک رخ دفترندن بر آیت اوقی مراد اول آیتدر الله اعلم که
سوره بقره ده اولان آیت کریمه درکه و لله المشرق و المغرب فاینما تولوا فثم وجه الله که آن بیان
مقامات کشف کشافست که اول کشاف کشفی مقاماتنی بیان ایدر مراد بیاندن مضمون آیت کریمه در

وكشنا وفدن مراد معنای لغوی حسبیجه اهل كشفدر روانك كشفی انكا اولان فیض وفتحدر ومقاماتی مشاهده ده
مشاهده حق قلدروغیدر بیت جهان مرآت حسن شاهد ماست ۰ فشاهد وجهه فی كل ذرات ۰ جو خسرو سر كشی
ای یار سنكدل باما ۰ سرو كبی سركش سن ای بیلانش كنكلو یار بنم ایله ۰ چه چشمهاست كه بر روی تو ز اطرافست
نه كوزلردر كه سنك یوزك اطرافدن دریغی نیجه كوزلر یوزكه ناظرلردر مراد بوندن كندویه قبض واستتار
اولدوغندن تحزن وغیریلره بسط وفیض اولدوغنه تحسردر بیت نمای روی باغیر و بمن نه هی چه حالست
این ۰ اكر كوبی دل بردارم ازمهرت محالست این ۰ تراكه مائده خلد و نزل مهناست ۰ یعنی سنكا كه
مائده خلد و نزل مهنا رندر ۰ از آن منال كه رندیم روان دراغ افست ۰ اندن ایكله كر بو بكا جان یعنی
اكر بنم جانم اغوا فده ایسه مراد بودر كه وصلنده اولان فرقتده اولانوك حالنی بلمز شعر من شرب
الزلال وهو من ریان ۰ لا یعرف حال من هو عطشان ۰ عدو كه منطق حافظ طمع كند در شعر ۰ عدو كه حافظ
سوزنی طمع ایدر شوده ۰ همان حدیث همای و طریق خطافست ۰ همان هما حكایتی وقرلانغوج یولی در
یعنی اكینك اورتسنده تفاوت فاحشی واردر مراد بوندن بودر كه بنم كلامم شعر صورتنده ارشاددر لاجرم
هما بلند اولدوغی كبی بو دخی كلام اعلادر و دشمن كه بكا نظیره قصد ایدر انوك كلامی شعر محضدر پس بو
كلامدن مراد شول كلامی مدحدر كه اندا دعوت الی الله اوله ومن احسن قولا ممن دعا الی الله وهو مؤمن
لاجرم كند حبی مدح انز بیت دعوت حق ایلین سوزدر بنم مدح اندوكوم ۰ كرجیكم اول دخی سوز كندو كلامدر
بنم ولایضا خلوت كزیده را بتماشا چه حاجتست ۰ خلوت اختیار اتمش كمسنك تماشایه نه حاجتی واردر
بونده تنبیه واردر كه خلوت اختیاری ترك تماشای ماسوی در زیرا خلوت محل مشاهده حضرت خدادر بیت
مهر در خلوت نشیند سیر صانع میكند ۰ انكه بیرون می رود مصنوع می بیند همان ۰ جون كوی دوست هست بصحرا چه
حاجتست ۰ جون دوست محله سی واردر صحرایه حاجت واردر بیت اكر دل تو شود مائل تماشا كاه ۰
برو بمسجد وجامع كه جای سیرانست ۰ جانا بحاجتی كه تراهست با خدای ۰ ای جان برحاجت كه سكا واردر
حق تعالی یه ۰ آخر دمی بپرس كه مارا چه حاجتست ۰ آخر بر دم صور كه بزه نه حاجتدر بیت جو خیر كنی با كسی
جزای خیر تو دان ۰ كه كفته اند حدیثی كما تدین وتدان ۰ ای پادشاه حسن خدارا بسوختیم ۰ ای حسن پادشاهی
الله ایچون یاندق ۰ آخر سؤال كن كه كدارا چه حاجتست ۰ آخر صوره كدانك نه حاجتی واردر بیت سابق
لطف وجهیله خطاب عامدر ربوبیت پادشاه صورته خاصدر پس بیخبر اولدر كه شاه تجسس احوال كدا قلدوقده
خدمت لازمدر پس ادا قله بیت پادشاه اكسینه واجبدر خدانك خدمتی ۰ خدمتی بودر كم اول ایده كدانك خدمتی
ارباب حاجتیم و زبان سؤال نیست ۰ اهل حاجتیز سؤال دلی یوقدر ۰ در حضرت كریم تمنا چه حاجتست
یعنی كریم حضرتنده تمنایه حاجت یوقدر بیت سابقك مضمونی تحقیقدر كه پادشاهه احوالی فقرایی تفحص لازمدر
وجانب الهی یه تلمیحدر كه بیت عالم السر واخفی صفت حضرت اوست ۰ پس چه حاجت كه كنی حال خود اورا تفصیل
احتیاج قصه نیست كرت قصد جان ماست ۰ بونده خطاب حضرت عزته در كه مراد بودر كه تفصیل و نكته احتیاج
یوقدر اكر سكا بزم جانمزه قصد وارایسه ۰ جون رخت از آن تست بیغما چه حاجتست ۰ جون متاع واسباب
سنوكدر یغمایه نه حاجت واردر بیت جون جان از آن تست چه حاجت بقال و قیل ۰ وقتی كه خواستی بتو تسلیم
می كنیم ۰ جام جهان نماست ضمیر منیر دوست ۰ جونكه بویله در اظهار احتیاج خود آنجا چه حاجتست ۰ كندو احتیاجكی

اظهاركه انده نه حاجت واردر بیت داشت بودم بدل تا كه رسم با وصل تو ۰ حمد لله كشت حاصل انچه در
دل داشتم ۰ آن شد كه بار منت ملاح بردمی ۰ اول كندی كه كیجی یوكن جكرایدم ۰ كوهر چو دست داد بدریا
چه حاجتست ۰ كوهر جوال ویردی یعنی اله كیردی دریایه نه حاجت واردر ۰ ای عاشق كدا جو لب روح
بخش یار ۰ ای كدا عاشق جو یارك جان بخش بیلور بسنك ۰ میداندت وظیفه تقاضا چه حاجتست ۰ بیلور سنك
وظیفه كی تقاضایه نه حاجت واردر مراد بوندن بودر كه مرید طالب عبادتده مجد و ساعی اولوب فیض حقدن
قسمته راضی اولوب طلب فیضنده متقاضی اولمق كرك بلكه تاخیر فیضانی كندونك قصور استعدادندن بلمك
كرك بیت یارب كوكل عدلكه در جانلر راضی ۰ فضلكدن اوم فیضی دكلدر متقاضی ۰ ای مدعی برو كه مرا با تو
كار نیست ۰ ای مدعی یوری كم بنم سنكله ایشم یوقدر ۰ احباب حاضرند باعدا چه حاجتست ۰ احباب حاضر
لردر اعدایه نه حاجت واردر بلكه مدعی كاه عدو ومعاند نیسته تعالی ولنور بینكم بو بیتده بیت در دمی
با طبیب مدعی خواهم نمود ۰ تا نسازد چاره در دلی دوای دوست را ۰ وكاه علده تفوق وطریقتده كمال
دعوی ایدنه اطلاق اولنور بینكم بو بیتده ۰ حافظ تو صبر كن كه هنر خود عیان شود ۰ ای حافظ سن صبر ایله
هنر خود آشكارا اولور ۰ با مدعی نزاع ومحاكا چه حاجتست ۰ محاكا فارسی محاكاه عربیدر یعنی مدعی
ایله نزاع ومحاكا یتلشمك ومشابهت نه حاجتدر بونده تنبیه واردر كه علم ظاهر اهلی دعوای فضل ایلیه
اظهار اتمك كرك كه عیان اوله وطریقت اهلنه ادب اولدر كه كندوده قال اولمیوب حال ظهور ایده بیت
فضل اهلنه تالیف كرك لاف كركمز ۰ فیض اهلنه فضل اولكه ایده حالتنی كتم ۰ ولایضا صحن بستان ذوق ٣٢
بخش وصحبت یاران خوشست ۰ صحن بو بنده میدان معناسنه در ومبتدادر مضافدر بستانه ذوق بخش
وصف تركیبی در وخبر مبتدادر صحبت دخی مبتدادر مضافدر یارانه خوشست خبریدر و بو جمله اول جمله یه معطوفدر
معنای مصراع بودر كه صحن بستان ذوق بخشلیجی در وصحبت یاران خوشدر مراد صحن بستاندن حضرت خانقاهدر
ویاراندن مراد اصحاب طریقتدر قطعه مرد را دكستان صاحب دل ۰ زیور دین وزینت دنیاست
نعمت دهر اكرچه بسیارست ۰ نعمتی بهتر از رفیق كجاست ۰ وقت كل خوش باد كز وی وقت میخواران خوشست
كل وقتی خوش اولسون كه اندن میخورلرك وقتی خوشدر مراد كل وقتندن زمان مكاشفه وفتح بابدر
ومیخورلردن مراد شراب عشق نوش ایدن مست الهی ولنلردر قطعه نه خوشدر بر نیجه یار طریقت
شراب حقی بی غم ایده لر نوش ۰ اولالر مست وبیهوش الهی ۰ قلالر كار دنیایی فراموش ۰ از صبا هردم
مشام جان ما خوش می شود ۰ صبادن هر دم بزم جانمز دماغی خوش اولور ۰ آری آری طیب انفاس
هواداران خوشست ۰ بلی بلی هوادارلرك نفسلری كوجكلكی خوشدر مراد صبادن نفحه سبحانی وفیض
ربانیدر كه اهل الله دهانندن واصل اولوب اندن دماغ روح معطر اولور قطعه كوشه ایسه نفس
اهل دل ۰ كوكلم اول دمده اولور جوق كشاد ۰ غنچه كل بینه كه هر صبحدم ۰ خوش آجلور جونكه كا این باد
ناكشوده كل نقاب آهنك رحلت ساز كرد ۰ كل نقاب اچمدن كوچ قصدن دوزدی ۰ ناله كن بلبل كه فریاد
دلفكاری خوشست ۰ ناله ایله ای بلبل كه كوكلی اوكارلرك فریادی خوشدر مراد بیت مزبورك مضمونی
بودر كه كشف وفیض تمام ظاهر اولمدن كر و قبض دونیجك سالك عاشقه وقت فریاد اولور و بو دردی
فغان صفای عاشقاندر بیت بلبل كه از درد كلش فریاد دارد صبحدم ۰ عشاق را زان نالها داند

دارد جهودم مرغ شب خوان بشارت باد کاندر راه عشق کیجه دیقچی مرغ بشارت اولسونکم عشقده دیلنده
دوست را با ناله شبهای بیداران خوشست دلسنه اوینقلر کیجه لری ناله لری خوشدر مراد مرغ اشبخوانده
احیای لیل ایدوب تلاوه قرآن قلوب دعا ایلیندر وحضرت حقه المستغفرین بالاسحار حسبنجه بو خوش در بیت
ناله دارم هر شبی من تا سحر کی بی شمار • جو شنیدم دوست ... در دست این فریاد را • از زبان سوسن آزاده ام
امد بکوش سوسن آزاده نکرد لندن کلدی قولاغمه کاندرین دیر کهن کار سبکباران خوشست که بو
اسکی کلیساده یوکی بیینیا وللرک کاری خوشدر مراد فقرا وللرک حسن حالنی بیاندر قطعه زابنای دهر وقت
کسی خوش نمی شود خوش وقت آنکه معتکف کنج عزلتست هر شعله ئی بکنج قناعت کجا برد این نقد در
خزانه ارباب همتست نیست در بازار عالم خوش دلی ورزانکه هست • بو قدر بازار عالمده خوش دللک
اکر وار ایسه • شیوهٔ رندی وخوش باشی عیاران خوشست • رندلک شیوه سی وعیارلرک خوش دلمسی
خوبدر مراد رندن اعاله التفاتی واعتمادی اولمیندر وا توک شیوه سندن مراد انک لطف وصفای
خاطر ایله توجهیدر وعیارلردن مراد اخلاص ایله عمل ایدوب دنیادن آزنسنه ایله قناعت ایلیوب آخرت
علمنه اشتغالی کثیر اولاندر بیت دنیا مطلب تا هم دینت باشد • دنیا طلبی نه آن واینت باشد حافظا
ترک جهان کفتن طریق خوش دلیست • ای حافظ ترک جهان دیمک خوش دللک یولیدر تا بپنداری
که احوال جهان داران خوشست تا صانمیه سن که جهان دوتنلرک احوالی خوشدر قطعه با وّل
خواهی کنی جمع مال • بسی رنج بر خویش باید کماشت • پس از بهر آن تا بماند بجای • شب وروز می باید
پاس داشت • وزین جمله این مشکلست • که آخر بحسرت بباید کذاشت بیت نکهبانی ملک ودولت بلاست
کدا پادشاهست نامش کداست ولهُ ایضا یا رب این شمع دلفروز زکاشانه کیست • لفظ دلفروز ٢٣
وصف ترکیبی در وصفت شمعدر کاشانه برینجه معنایه کلور بونده دولتخانه معناسینه کلمشدر معنای مصراع
بودر که عجب بو کوکل یاقلندرجی شمع کیمک سعادت خانه سندندر • جان ما سوخت بپرسید که جانانه کیست
بزم جانمز یا قدی صورک کیمک جانانه سیدر مراد شمع دلفروزدن عقل معاددر که دولتخانهٔ الهیدن کلمشدر
کوکلی نورلندرر وجانی یعنی نفس انسانی ریاضت ایله یقر بیت خوش ان آتش که چون در دل فروزد • بجز حق
هر چه می آید بسوزد حالیا خانه برانداز دل ودین منست شمدی بنم کوکلک ودینمک خانه سن ایجی وخراب
ایدیجی در تا هم آغوش که می باشد وهم خانه کیست تا کیمک قچاغنده اولور وکیمک همخانه سیدر مراد
بودر که عقل معاد کوکل طول امل ایله یا یوب نفس دین دیواندکی آیینی بوزوب خراب ایدر وروح انسانی ایله
هم آغوش وهم حجره در بیت این سک نفس وشوم وبدکاره • که هم آغوش تست همواره • پیشنزان کو ترا
ببند دهست • کش بند کن که دشمن تست • باده لعل لبش کز لب من دور مباد انک لعل لبی شرابی
بنم لبمدن ایراق اولمسون • راح روح که وپیمان ده پیمانه کیست کیمک روحنک شرابی وعهد ویریجی وکیمک
قدحیدر مراد بودر که عقل معاد لبنک کلامی که باده کبی کیفیت ویرر اهل هدایت روحنک شرابی وبار موافقی
وبر شراب قدحیدر که مست حق ایدر مید هدم هر کس افسونی ومعلوم نشد ویررمکه اکا افسون ومعلوم
اولمدی که دل نازک او مائل افسانه کیست که انک نازک کوکلی کیمک افسانه سنه مائلدر مراد بودر که
هر کسه کندوز عنجه عقل معاده اتیلچ دعوی کسن ایدر عجبا اول کیمک دعوی سنه قائل وکیمک صدا ایتنه مائلدر بیت

عقلی رهبر ایدوب حقه هدایت دیلرن • لطف حقدن داخی هم اکه عنایت دیلرن یا رب آن شاه وش
وماه رخ وزهره جبین یا رب اول پادشاه کبی وآی یکاقلو وزهره الندلو در یکتای که وکوهر یکدانه
کیست کیمک لولوی فریدی وکوهری بی نظیریدر مراد بودر که عقل معاد شاه کبی حاکمدر وماه کبی حسن الوجه
در وزهره کبی ظهوری روشندر ودر وکوهر فرید کبی ذی قیمت ومعتبردر بیت شاه عقلان به که کیرد آرد وی
را با حواس • کشور تن رانکه دارد در شیطان که عدویست دولت صحبت آن شمع سعادت پرتو اول
سعادت یوزلو شمعک صحبتی دولتی باز پرسید خدا را که به پروانه کیست صورک الله ایچون که کیمک پروانه
سیدر یعنی کیمک پروانه سی ایله صحبت ومقارنت ایدر مراد عقل معاد ایله صحبت دولتی قنغی روحه میسر اولور که
هر کسه یه بو سعادت نصیب ولمز کفتم اه از دل دیوانهٔ حافظ بی تو دیدم اه حافظک دلو کوکلندن سنسز
زیر لب خنده زنان کفت که دیوانه کیست طوداق التنده محفی جه کولرک دیدی کیمک دیوانه سیدر
مراد بودر که الجنون فنون حسبنجه هر کوکلده بر در لو جنون اولور که بر نسنه یه مفتون اولوب اکا مشغول اولوب
آخردن غافل ولوررعاقل مجنون اولدرکه باقی یه مائل اولوب فانیدن فارغ اولا بیت جنون ببر که
٣٤ دربند مال وفرزنداند • نه عاقلند که طفلان ناخردمنداند ولهُ ایضا اکرچه عرض هنر پیش یار بی
ادبیست اکرچه هنر عرض اتمک یار اوکنده بی ادبلک در مراد بوندن ریا روا دکلدر دیمکدر بیت
ازادب نبود به پیش شه مقال • خاصه خود لاف دروغین ومحال زبان خموش ولیکن دهان پر از عربست
دل دنمز اما غزوی ایله طلودر مراد بودر که اخلاص ایله عمل کرک نه قول بردغل بیت نیستم بیهوشانه جمله
زبان • هیچو آیینه ام همه دیده پری نهفته رخ ودیو در کرشمه حسن پری یوزین اورتمش ودیو حسن نازنده
مراد بوندن اهل فضل ومقبول حق مستور ومغلوب وفقیر ومحجوب اما دیوصورت کشیطان سیرت اولان عز
وناز ده بسوخت دیده زحیرت که این چه بو العجبیست یاندی کوز حیرتدن که بونه بو العجبلک در مراد بودر که
اهل نظر خصوصدن سوزان وحیراندر شعر هذا الذی ترک الاوهام حائرة • وصیر العالم النحریر زندیقا
سبب مپرس که چرخ از چه سفله پرور شد سبب صورمه که چرخ ندن دنی پرور اولدی که کام بخشی اورا
بهانه بی سببیست که انک مراد ویرمسنه بهانه بی سببلکدر بلکه عادتی اهل فضلی محروم اتمکدر شعر قل للذی
بصروف الدهر عیرنا • هل عاند الدهر الا من له خطر • اما تری البحر تعلو فوقه جیف • ویستقر باقصی قعره
الدرر • وفی السماء نجوم غیر ذی عدد • ولیس یکسف الا الشمس والقمر درین چمن کل بی خار کس نچید
بو چمنده کل بی خاری کمسه دوشورمز چراغ مصطفوی با شرار بولهبیست مصطفی یه منسوب اولان چراق
ابو لهبه منسوب اولان شرار ایله در یعنی دنیا دار محنتدر بونده محض راحت اولمز بیت زین بی وفا جهان
مطلب راحتی که هست • شهد کش قرین زهر وکلش همنشین خار • دفع هر عزیزه بر باطل منکر وحسود بولنور
نیتکم رسول الله صلعم حضرتنه ابو لهب خصم الدین ایدی شعر کل العداوة قد ترجی ازالتها • الا عداوة من عاداک
عن حسد • به ینم جو نخم طاق خانقاه ورباط یا رم ارجه المزن خانقاه وتکیه کمرن • ومراکه مصطبه
ایوان پای خم طنبیست بکا کهسا وخانه یعنی میخانه صفه در وکوب دبی جا دراهیدر مراد بودر که بو کم
مخلصم خرابات بکا محل مناجات وموضع راحاتدر که محل ریا دکلدر لاجرم مشغول مکاندن بیکدر که موضع
اولیت بیت چون دکلدر منزل رزق وریا میخانه موز • بیکدر اول یردن کم اول رزق وریا دکاتید

جمال دختر رز نور چشم ماست مگر • او زم جیوغی قزنک جمالی بزم کوزمز نوریدر مگر • که در نقاب زجاجی و پرده
عنبیست • که زجاجی نقابده و عنبی پردهده در بلکل که حق تعالی عین انسانی یدی طبقه و اوچ رطوبتدن ترکیب
ایتمشدر که بو ترتیب اوزرهدر طبقهٔ صلبه و طبقهٔ مشیمیه و طبقهٔ شبکیه و رطوبت زجاجیه و رطوبت جلیدیه و
طبقهٔ عنکبوتیه و رطوبت بیضیه و طبقهٔ عنبیه و طبقهٔ قرنیه و طبقهٔ ملتحمیه کم شاعر دیمش **قطعه** کرد آفرید کار
تعالی بلطف خویش • چشمت بهفت پرده و سه آب منتقش • صلب و مشیم و شبکه زجاجی و پس جلید • پس عنکبوت و بیضی
و عنب قرن و ملتحم • و بو ترتیب باطندن اعتبار اولنوق ایلهدر لاجرم بو بیتده شرابک صراحی قدحده اولمسی پرده
عنبدن کلمسی اعتباریله ایله بر رطوبت ایله بر طبقهیه اشارت ایدر و مضمون بیت محتمل الضدین در مدح اقتمالی
وار ذم احتمالی وار روای درد خود اکنون از ان منح جوی کندو دردک دواسن اول منوحدن استه که در
صراحی چینی و شیشهٔ حلبیست • که چینی صراحیده و حلبی شیشهده در بو بیتک مضمونی دخی محتمل الضدیندر **بیت**
خرآبی در شراب صوفی چون خرابدر • خراب بله لفظی کوزکم شرابدر • هزار عقل و ادب داشتم من ای خواجه
بیک حصه ادبم وار ایدی بنم ای خواجه • کنون که مست و خرابم صلای بی ادبیست • شمدی که مست و خرابن بی
ادبلکه صلا مراد دو درکه لا یؤمن احدکم حتی یقول الناس انه مجنون حسبنجه حضرت حقی شویله ذکر کره که مست و لا یعقل
اوله سن و ترک تکلف و تصنع ایده سن که ادبک بی ادبلک و لا **بیت** ترک تکلفست جو در طریق ما • عیبم مکیر
بیش تو کر بی ادب شوم • بیار می که چو حافظ مدام استظهار • کتور شرابی که حافظ کبی مدام بنم ارقه لنم بکریه
سحری و نیاز نیم شبیست • سحری اغلمه و نصف لیل نیازنه مراد بونده نصف لیلده نیازه ترغیب و سجده سوز
و کدازه ترغیب وار **نظم** عجب مدارکه تملک صبحگاهی • که یابی مغفرت از فضل شاهی • اکر زاری کنی آن دم بسوز کش
دران لحظه بیابی هر چه خواهی • عجب وقتیست وقت نیم شب نیز • پس ان وقتیست با نک پادشاهی • اکر شب
۳۵ کرده باشی جرم و عصیان • بکن توبه چو ابد صبحگاهی • **والله** خوشتر ز عیش و صحبت باغ و بهار چیست • باغ و بهار
عیش و صحبتندن خوشترق ندر مراد عیش و صحبتدن دوام انس حق در و باغدن کشف و فتحدر و بهاردن عالم بسط
و انبساطدر لاجرم کشف و عالم بسط و دوام انس حق و صحبت الهیدن خوشترق نه وار در • ساقی کجاست کوسبب
انتظار چیست • ساقی قنده در دی سبب انتظار ندر مراد شوق و ذوق و یره جک فرصتی فوت ایتمک کرک
دیمکدر **قطعه** مده فرصت از دست اکر بایدت • که کوی سعادت ز میدان بری • که فرصت عزیزست اکر فوت شد
بسی دست حسرت بدندان بری • هر وقت خوش که دست دهد مغتنم شمار • هر خوش وقت که ال و یره غنیمت
صای کس را وقوف نیست که انجام کار چیست • کمسنه علم یوقدر که اخر کار ندر مراد بودر که شاید بو وقتدن
صکره مرض و عرض و موانع آخر واقع اوله و طاعت فوت اوله **بیت** تو این وقت فرصت غنیمت شمار • که فردا اندیشه
نباید بکار • بند عمر بسته بمویست هوش دار • عمر تعالی بر قیل ایله باغلنمش در غفلت دوت یعنی عقلی جمع ایت
غمخوار خویش باش غم روزکار چیست • کندو غصه‌کی یی و لا غم روزکار ندر **بیت** تدبیر خود امروز کن ای
خواجه که فردا • هر چند که فریاد کنی سود ندارد • معنی آب زندکی و روضهٔ ارم • اب حیات و جنت باغچه سی
معنیسی جز طرف جویبار و می خوشکوار چیست • ارماق کنارنده و خوش سکیجی شرابدن غیری ندر بو بیتده
لف و نشر غیر مرتب وار در که می خوشکوار آب زندکی به و طرف جویبار روضهٔ ارمه مصروف در مراد بودر که آب
حیات عشق الهی و طاعت پادشاهی در زیرا موت حقیقیده که عذاب آخرتدر اندن خلاص ایدب حیات مؤبده
مؤدی اولور و ارماق کنارنده یعنی صفای خاطر اولان مکاندة عبادت بهمان بالفعل جنت و رحمة و علیدر
بیت اکاکیم ایده حق توفیق طاعت • امارتدر کیم اولدر اهل جنت • مستور و مست همه چو از یک
قبیله اند • مستور اولان مست اولان اکیسیده بر قبیلهدندر • ما دل بعشوه که دهیم اختیار
چیست • بز کوکلی کیمک شیوه‌لرینه و یره لوم اختیار و مختار ندر مراد بودر که اهل کسوت و طریقت اولمین یا
زاهد خشک اولان و سالک طریقت اولوب عاشق مشرب اولان الطرق الی الله تعالی بعدد انفاس الخلائق
موجبنجه طالب حق اولمقده بر قبیله‌دن در بر قنغی کمسنک مسلکنه سلوک ایده لوم مختار ندر دیو استغفار ایدر
بیت شراب عشوه و مستی به اگر مشرب بود قابل • و کرنه راه هشیاران بکیرد در عقل بی‌جمد • راز درون پرده
چه داند فلک خموش • پرده ایچنک رازنی نه بیلور فلک سوس • ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیست • ای مدعی
سنک نزاعک پرده دوتن ایله ندر مراد بودرکه بعض آثار که اوضاع فلکیه دن ظهور ایدر آنی حقدن بیلمک کرکه
فلک ایله نزاع ایدوب اندن شکایت ایتمک روا دکلدر که اخبار رسلدن در بو کلام که کتب نصایح و معارفده
یا زلمشدر قال الجدار للوتد لم تشقنی قال سل من یدقنی فان الذی ورائی ما خلانی و رائی • سهو و خطای
بنده کرش نیست اعتبار • قولک سهو و خطاسنه اکر انک اعتباری اولمیدی • معنی عفو و رحمت آمرزکار چیست
یارلغیجنک عفو و رحمتی معناسی ندر مراد بودر که عصیان بنده مرآت غفران حضرت رحمندر که لو لم تذنبوا انتم
لجاء الله بقوم یذنبون فیغفر لهم حسبنجه عصاتک عصیانی حضرت غفارک مظهر غفرانیدر و بوندن مقصود عصیانه
ترغیب دکلدر بلکه کثرت ذنوب ایله رحمت حقدن امیدی کسمک دیمکدر **بیت** حسرو اکرچه من کنهکارم • مظهر
عفو خویش کردانم • زاهد شراب کوثر و حافظ پیاله خواست • زاهد شراب کوثر و حافظ قدح دیلدی • تا در
میانه خواستهٔ کردکار چیست • تا ورنده حق تعالی دیلدکی ندر مراد بودر که هر کسنک بلسنده ارادتی وار در
اما ارادة الله قنغیسنه متعلق ایسه اول اولور **رباعی** یکی خواهد که باشد اهل جنت • یکی خواهد که یابد فیض و فضلت
نباشد هیچ کز اینها خدایا • یکی را کز تو نبود ارادت **وله ایضا** ماهم این هفته شد از شهر و بچشمم سالیست ۳۰۱
بنم آیم بو هفته کندی شهردن کوزومه بر ییلدر • حال هجران تو چه دانی که چه مشکل حالیست • هجران حالنی
سن نه بیلورسن که نه مشکل حالدر مراد بوندن فرقت محبوب مجازی صورتنده فراق معشوق حقیقی بیان ایدرکه
سنة الوصل سنة و سنة الهجر سنة موجبنجه محبوبک بر هفته فرقتی بر ییل کلور و بر عاشق دیمش **بیت** یکروز در
فراقت صد سال می‌نماید • زینجا قیاس میکن با خود حساب سالی • اولمیه محبوب حقیقی فرقتی مدت مدیده لی
بر دوراق اولمشدر انک زمانی کثیر و فراقی عسیردر و مضمون مصراع ثانی بوکا دلالت ایدر که هم بو هجران حالنی بلمز
انوکبجون حضرت مولانا دیر **بیت** بشنو این نی چون شکایت میکند • از جداییها حکایت میکند • مردم
دیده ز لطف رخ او در رخ او • کوزبکی انک رخی لطافتندن انک رخنده • عکس خود دید کمان برد که مشکین
خالیست • کندو عکسنی کوردی ظن ایلدی که خال مشکیندر یعنی رخی آیینه کبی مصفی در که کوزبکی کا نظر ایدیجک
کندو عکسنی انده کوروب شویله ظن ایدر که انده بر خال سیاه وار در مراد بودر که حسن ظاهر غلط انداز در
حس بصر بودکلو حدتی ایله غلط فاحش ایدر **بیت** ز تاب روی چو خورشید او هزاران سخت • نفوذ با
از ان آتشی که پنهانست • هیچکد شب هنوز زلب همچون شکرش • سود طمع هنوز انک شکر کبی لبندن
کرچه در شیوه کری هم مژه اش قتالیست • اکرچه شیوه ایدیجی لکده هم بر کربکی قتال ایدیجیدر مراد بودر که صاحب

حسن ظاهر جدا اتمسندن جهتک دله انکا ربط قلب اتمک کندوی ورطهٔ هلاکه اتمقدر ولا تلقوا بایدیکم الی
التهلکه بیانندن اجتناب ایتمکدر بیت ساخت از لب شربتی بهر شفای خسته کان ظرف شربت که آرزوی ش
خسته را رنجور ساخت ای که انکشت نمای بکرم در همه شهر ای کرم مشار الیه بالبنان اولان یعنی برماق ایله
کوسترلور اولان کرم ایله دوکلی شهرده وه که در کار غریبان عجبت اهمالیست واه که غریبلر ایشنده سنوک
عجب اهمالک واردر مراد بودر که بویک کوجی موقعنده واقع اولمیجق ممدوح ونافع اولمز بیت زکات لب
میکون بجی بیرستان ده قبول خیر محالست اکرنه محلست بعد از نیم نبود شایبهٔ جوهر فرد بوندن صکره بکا
جوهر فرد شبهه سی اولمز که برین نکته دهان تو خوشی استدلالیست که بو نکته اوزره سنک اغزک خوش
استدلالدر یعنی جوهر فرد که انکا جزء لا یتجزی دیرلر یعنی شول جزء که اصلا انقسامه قابل اولمیه متکلمین بونی
اثبات ایدوب هر جسم بو نیجه جزء لا یتجزی دن مرکب در دیرلر حکما بوکا انکار ایدوب هر جسم ایندن مرکب قابل دکلدر
بلکه هیولی وصورتدن مرکبدر دیرلر خواجه حافظ دیرکه بن بعد بنم جزء لا یتجزی نک وجودنده شکم قالمدی
که سنک اغزک جزء لا یتجزی در غایتده صغرندن اصلا انقسامه قابل دکلدر مراد بودر که حسن ظاهری مطمح نظر
اتمیوب الت ملاحظه قیلوب اندن مسئلهٔ علمیه یه انتقال اتمک کرک بیت منع اتمه نظامی برخ و زلفک کوزه
درسه جون دور وتسلسل ده حکیمک نظری وار بلکه حسن سبب تحصیل علم اولمق کرک بیت بوغ ایکن قرنمده بر
فاره الف اما که بن سوخته اولدم یار دانشمند اولدم اهل علم مژده دادند که بر ما کذری خواهی
کرد یعنی مشتولادیلر که بزم اوزرمزه اوغرسک کرک نیت خیر مکردان که مبارک فالیست نیت خیری
دندرمه که مبارک فالدر مراد بودر که محبوب حقیقی ان الله لا یخلف المیعاد موجبنجه خلف وعده اتمز اما محبوب
مجازی چندان عهده وفا اتمز اندن وفا اومق خطا واقعدر بیت دکر نفسی کنارم مکو که لطف کنم که سوختم
ز دروغ تو راستی اینست کوه اندوه فراقت بچه حیلت بکشد سنوک فراقک غصه سی طاغنی نه حیله ایله
چکه حافظ خسته که از ناله تنش چون نالیست حافظ خسته که ناله دن تنی نال کبی در مراد بوندن خلق
الانسان ضعیفا بیچه کندو ضعفنی وبار فراق حضرت عزت بار کران ایدوکن بیان ایدر و بونک ضمننده طلب حلیت
وتملاقدر بیت فرقت مارا مبدل کن کرمیا بتلاق چند سوزیم از فراق اه از فراق اه از فراق وله ایضا
اکرچه باده فرح بخش وباد کلبیزست فرح بخش وصف ترکیبیدر وصفت باده در وکلبیز دخی وصف ترکیبیدر ٣٧
وصفت باد در اصلده کلبیز ایدی بیختن لفظندن که مستقبلا تنده خا زایه قلب اولنور معنای مصراع بودر که
اکرچه شراب فرح بخشلیجی و یل کل الیجی در و یل کل المکدن مراد یل کل بیراغن بیرندن قوپاروب براکنده و پریشان
اتدکی در یعنی اکرچه شراب مفرح و کل بیراغی پریشان اولوب عشرت زمانیدر اما ببانک جنک مخور می که محتسب
تیزست جنکک اوازی ایله ایجمه شرابی که محتسب حدتلو غضبناکدر مراد باده دن عشق الهی در و باددن مراد
عنایت حضرت حقدر وکل پریشان اولمق عنایت حقدن فیضان کشف منتشر وفاش اولمقدر وجنکدن مراد
افشای اسرار واعلان اخباردر ومحتسب اهل ظاهردر یعنی فیضان الهی کلشن وظاهر اولوب وفضل حق غالب
اولیجق افشای اسرار اتمه که اهل ظاهر فهم ایدمیوب خلاف شرع اکلیوب تعدی ایدرلر نیته کیم حسین منصوری بردار
ایتدیلر بیت ذوالنونی در زندان اندلر بیت جون زبان خواهد کند راز ش عیان یقتلون الانبیا با دل بخوان بیت
جونکه حکم اندر کف رندان بود لاجرم ذوالنون در زندان بود صراحی وحریفی کرت بچنک فتد بر صراحی در

مصاحب اکر سنک یا که دخی بعقل نوش که ایام فتنه انکیزست عقل ایله ایچ اکر ایام فتنه قوبرجی در مراد
صراحیدن مقام وحریفدن مراد مصاحب بسرلر لاجرم بو مقامده غیره افشای راز اتمیه در بیت جو قلم در دست
غداری بود لی کمان منصور بردار ی بود آستین بر قع پیاله بنهان کن خرقه یکنده قدح کزله که همجو
جشم صراحی زمانه خونریزست که صراحی کوزی کبی زمانه قان دوکیجیدر یعنی اسرار طریقتی واخبار حقیقتی
فاش ایلمه که اهل زمان خوانخوار واهل الله بونلرک قصده خوردر بیت ای اولیای حق را از حق جدا اندر
کرظن نیک داری در اولیاجه باشد زرنک باده بشوییم خرقها در اشک شراب رنکندن یوبالم خرقه لری
کوز یاشنده که موسم ورع و روزکار پرهیزست که پرهیزکارلق موسمی و پرهیز زمانی در مراد توبه وانابت
ایدوب وتذکر ذنب ایلیوب اغلیوب کندوی تطهیر اتمک کرک دیمکدر رسول الله صلعم بیورمشدر لو تعلمون ما اعلم
لبکیتم کثیرا ولضحکتم قلیلا وعمرا فزه کلوب تمام پرهیز زمانی اولمشدر بیت جو پاک آمدی بر حذر باش و پاک
که عیبست نا پاک رفتن بخاک سپهر بر شده پرویز نیست خون افشان سپهر فلکدر بر شده یوقرو
المش یعنی اعلی دیمکدر پرویز ن الک درخوان افشان وصف ترکیبی در وصفت پرویزن در معنای
مصراع بودر که فلک اعلی الکدر قان صاچیجی که ریزه اش سر کسری وتاج پرویزست ریزه اوافق
پرسنه دن دوکلن خرده در وکسری معرب خسرودر عجم پادشاهی اولنه اطلاق اولنور مطلقا و پرویز هرمز
اوغلی خسرو نک لقبی در معنای مصراع بودر که اندن دوکلن خرده کسری نک باشی و پرویزک تاجیدر مراد بودر که
عمره اعتماد اتمیوب تدبیر آخرت قلمق کرک که فلکه نسبت قویلر دخی ضعیف در انسان خود غنینده ضعیفدر بیت
بیچاره کسیست دخی زاد خاکیست که پف کنی برد باد مجوی عیش خوش از دور باژکون سپهر اسنم خوش
عشرت فلک معکوس دورندن که صاف این سر خم جمله دردی امیزست که بو کوپ باشنک صافی جمله بو
قرشقدر قطعه سپهر کو مهر بختی برامن که نهاد که کردش بکس برنبست جون کو مهر کرا بزم بغداد دماغی
ز خوش که هم دران جکرش خون نکرد جون ساغر عراق وفارس کرفتی بشعر خوش حافظ عراق ولایتی
وفارس مملکتن دوتدک خوش شعر ایله حافظ بیا که نوبت بغداد و وقت تبریزست کل که بغداد نوبتی
وتبریز وقتیدر مراد شعر خوشدن حقه ارشاد ایدن دروعراق دیوب عجم وفارس دیوب شیراز دیارن مراد
اتمشدر که بو اکی ولایتک قومی قابل ارشاد اولوب حقی قبول اتمشلر در اما بغداد قومی اکثر شیعه مذهب وتبریز
٣٨ خلقی اکثر رافضی اولدیغی اجلدن انلرک ارشادی زمانی کلدی دیر وله ایضا بنال بلبل اکر بامنت سر یارست
اینکلیم بلبل اکر بنمله سنک یارلغک باشی وار ایسه که ما دو عاشق زاریم کار ما زاریست که بز ایکیمز عاشق
زار زار ایشمز زاریلقدر بونده تنبیه وار در که عاشقه نیاز صفت لازمه در بیت من ومجنون زدو
عو بسیم که غم بشادی ماست هر که این نکته ندانست نه از زوادی ماست دران زمین که نسیمی وزد
ز طرهٔ دوست اول یرده که بر یل اسه دوست طره سندن چه جای دم زدن نافهای تاتاریست نه
تاتاری نافه لرک نفس اورمغی یریدر مراد شیمهٔ عنایت حق تذکر عبد اتدکی در و طره عیب هویت در جون
اول طرفدن بر شمه واصل اولا هزار روح طیبه دن اولی در بیت با طرهٔ تو سنبل شور یده حال هیچ
جای که ابروی تو نماید هلال هیچست بیار باده که رنکین کنیم جامهٔ زرق کتور شرابی که بویایالم
نفاق نیمی که مست جام غروریم ونام هشیاریست که جام غرور مستی یوز آدهشیار لق دروار دبودر که هجد

خوشه پوشلق کمال دکلدر کمال اولدر که عشق الهی ایله منکشف اولوب عورتدن عیان اوله بیت ای
خوش آن مرکشیا رایعقل که بود از زهد جهان غافل خیال زلف تو بخشش نه کار خامانست سنک
زلفک خیالن پشورمک خاملر ایشی دکلدر کرز نه سلسله رندان طریق عیاریست که زنجیر السنده کتمک
عیارلق یولی در مراد بو در که غیب هویت فکرن اتمک تخته و کاملر حالی در و سلسله طریقت السنده مرور رند
عاقل ولانار طریقیدر بیت عاقلان مرکز ترک آید به فانی بولن راه باقی بوله و سالکا اوله وعلی الله قلوب
فکری غیری اوله بیت عبادت کونجی اجر و ثوابست ان تجارت دادن بر عارف نه زحمت ان که است
آن عین خسرانش لطیفه ایست نهانی که عشق از و خیزد نهانی مؤخر مبتدا و لطیفه ایست متقدم خبر د یعنی
بر کزلو حالت لطیفه وار در که عشق و محبت اندن قالقر یعنی پیدا اولور که نام ان نه لب لعل و خط زنکار
ریست که انکادی لب لعل وخط زنکاری دکلدر مراد بو در که عشق الهی صورته دکلدر که حسن ظاهر ایله
احساس اوله بلکه امور روحانیه در که قوه روحانیه ایله ادراک اولنور بیت ما نه آشفته نقشیم که در اب و گلست
نظر پاک نباشد نکران بر خط و خال قلندران حقیقت بنیم جو نخرند حقیقت قلندرلری یا رم اربوبیه
المنزلو قبای اطلس انکس که از هنر عاریست اول کمسنک اطلس قفتانی که هنردن عریاندر مراد بو در که هنر
معرفة الله ایله متحلی ولمق در اطلس خرقه اعتبار یوقدر قطعه کویم خبری با تو ز درویشی و توانکر تا رنج نباید
کرکشتی زری دنیا قارون بتحمل شد ارض فرو رفت عیسی ز تجرد زده بر اوج فلک پا جمال شخص نه چشمست
وموی و عارض و خط شخصک جمالی کوز و قیل و یوز و خط دکلدر هزار نکته درین کار و بار دلداریست
بیک نکته بود لدارلق کار و بارنده وار در مراد بو در که اعتبار حسن صورته دکل حسن سیرته در زیرا جم صورتدن
منزه اولوب محض لطف اولان حضرته ربط قلب اتمک کرک بیت هست دلدار ما ناظر و حاضر همه جا هر که دل
می ندهد خاطر او عاطر نیست با آستان تو مشکل توان رسید آری بسنک آشیکار شمک مشکلدر بلی عروج
بر فلک سروری بر شتوار است سرو لکه فلکه چقمق کوچک ایله در مراد تقرب حضرت حق حاصل قلمق آسانلق ایله
اولمز دیمکدر بیت کجا بدامن وصل تو دست من برسد که پایه تو بلندست و دست من کوتاه سحر کرتیم و ملتش
بخواب میدیدم صباح زمانده انکه صلی نظرن دولته کور ردم زهی مراتب خوابی که به زبیدار است
آفرین بوا و یقو مرتبه لرنه که او یا نقلقدن یکدر مراد رؤیای صادقه اولی ایدکن بیان ایدر بیت کرتو
صحبت داری با دلبر بخواب خواب خوش باشد ترا هر شب بخسب جفای دوست بغایت رسید و می ترسم
دوست جفاسی غایته ارشدی و قورقرن که انتهای جفا ابتدای بیزاریست که جفانک نهایتی بیزارلک
ابتداسی در مراد جفادن قبض و اعراض حقدر سلوک وجه الکمال ولمق غنج و دلال دکل بلکه عین اعراض کلیدر
العیاذ بالله تعالی دلش بنالهٔ ما نیاز رو فتم کن حافظ کوکلنی ناله ایله اینجته و ختم ایله حافظ که رستکاری
جاوید در کم ازاریست که ابدی خلاص ازار اینجتمکده در مراد حضرت حق طلب دنیا ایچون ناله ایدب اینجتمکدر
نهر که سعادت ابدی قناعت در قطعه آز زردن حق است بدان این که از و دینی طلبی نه عقبی الله
مال ان به که از و بخوری جز آتش تا دینی و عقبی بتو آید بکمال وله ایضا عیب رندان مکن ای زاهد
پاکیزه سرشت رندلری عیبله ای طبیعتی پاک زاهد که کناه دکری بر تو نخواهند نوشت که غیری کناهی
سنکا وزر که یازمسه لر کر کد مراد بوندن غیرک عیبنه نظردن نهی که طوبی لمن شغله عیوبه عن عیوب غیره و کندو

عیبنی اصلاحه ترغیبدر که عذاب وجه در کنده و کناهندن ایررز زیرا ولا تزر وازرة وزر اخری حجتیجه غیرک کناهی
اکا ضرر اتمز انوکیچون دیر من اگر نیکم و گر بد تو برو خود را باش بن اکر ایوین و اکر یرمزین کس یوری
کندک ایچون اول یعنی کندو تدبیر کرده اول کسی ان درود عاقبت کار که کشت هر کسه ان بجز او کار که
اکدی بیت اینچنین کفتست پیر معنوی ای برادر هر چه کاری بدروی مراد بوندن نهی منکردن نهی دکلدر
زیرا نهی منکری ترک کندونک کناهیدر بلکه مراد بو در که نهی منکر ایدن شویله کورکدر که توبه و انابت ترغیب
ایده اما رحمت ارحم الراحمیندن نومید اتمک وجهی اوزره سویلنمیه انوکیچون دیر نا امیدم مکن از
سابقهٔ لطف ازل بنی نا یوس ایلمه لطف ازلک رحمت سابقه سندن که خبرده وارد اولمشدر که حق تعالی
ازلده عرش اوزره قلم قدرت ایله یازمشدر انا الله سبقت رحمتی غضبی تو پس پرده چه دانی که که
خوبست و که زشت سن پرده آردنده نه بیلورسن که کیم کوزلدر کیم چرکیندر بیت کرچه جرم من از عدد
بیش است سبقت رحمتی از آن بیش است همه کس طالب یارند چه هشیار چه مست دوکلی کمسه یاره
طالبلردر نه ایق نه مست همه جا خانهٔ عشقست چه مسجد چه کنشت دوکلی یر عشق اویدر مسجد کرک کلیسا
مراد بو در که اعتبار مکانه دکل اول مکانده اولان عبادته در بیت بر خاصه بو امته بو در که دایما هم
برده کم نماز قلالر روا نه من از خلوت تقوی بدر افتادم و بس بن تقوی خلوتندن طشره دوشمدم
انجق بدرم نیز بهشت ابد از دست بهشت بابام دخی جنتدن ابدی الدن قودی یعنی ادم علیه السلام
سببی ایله جنتدن چقدی که دیمشلر در اول انقاس اول کتاعی بیت کرچه عصیان کرد آدم بعد از ان او توبه
کرد ناخلف باشد کسی کو خوی بابا را کذاشت سر تسلیم من و خشت در میکده ها بنم تسلیمم باشی میخانه
لر قپوسی کرپیچی یعنی سر تسلیمی اول قپوبه قومشم مراد میخانه لردن عبادت خانه لردر لاجرم طاعت که مرکز تسلیم
اول قپوبه قویه پس معنی مراد بو در مدعی کر نکند فهم سخن کو سر و خشت مدعی اکر سوزی فهم اتمز ایسه
دی باش و کرپیچ مراد بونده مدعیدن دشمنلر اکر بزم رمزا یکه اولان سوز رمزا کلمز ایسه دی باشنک
کرپیچ و کلکش شعر لا یبصر المحب العیب کله لا بعض ان کان منک راضیا لکنه یری الفضل عیبک عین
العدو ان کان قاضیا باغ فردوس لطیفست و لیکن زنهار وغافل اولمه تا غنیمت شمری سایه
بید و لب کشت غنیمت صیسن سکود کولکه سن و اکن کنارن مراد بو در که حالیا عافیتده اولوب نعمت
عبادتده اولوب سکود کولکه سنده و اکن کنارنده اولمق غنیمت عظیمه در و فضیلت عظمی در وصول کیفیله در
قطعه کنجست درین خاک که در کون نکنجد آن کنج خرابی زتن کنج بهانه است فی الجمله هر انکس که درین خانه
رهی یافت سلطان زمینست و سلیمان زمانه است بر عمل تکیه مکن زانکه در آن روز ازل علمه
طینه زیرا ولا زل کوننده تو چه دانی قلم صنع بنامت چه نوشت سن نه بیلورسن قلم صنع سنکا دکه نه
یازدی رسول الله صلعم بیورمشلر ان احدکم یجمع خلقه فی امه اربعین یوما ثم یکون علقة مثل ذلک ثم یکون مضغة
مثل ذلک ثم یرسل الله الیه الملک فینفخ فیه الروح و یوم باربع کلمات یکتب رزقه واجله وعمله وشقی او سعید
فوالله ان احدکم او الرجل لیعمل بعمل اهل الجنة حتی ما یکون بینه و بینها غیر باع او ذراع فیسبق علیه الکتاب
فیعمل بعمل اهل النار فیدخلها و ان الرجل لیعمل بعمل اهل النار حتی ما یکون بینه و بینها غیر ذراع او ذراعین
فیسبق علیه الکتاب فیعمل بعمل الجنة فیدخلها و عبد الله انصاری دیمش هر کس از آخر ترسد عبد از اول بیت

شاید که زدیدها بدانی جهان . تا عاقبت کار تو چون باشد چون حافظا روز اجل کر بکف آری جامی
ای حافظا اجل کوننده اکر ایاغه کتور رسک بر قدح . یکسر از کوی خرابات برندت بهشت . بر کزدن و بر
ادخوردن خرابات محلته سندن الترسنی جنته مراد روز اجلدر ربانه مدا اخر وقتده کلمهٔ شهادت درکه خبرده
وارد اولمشدر من کان اخر کلامه لا اله الا الله فقد دخل الجنة . مراد کوی خراباتدن محلهٔ دنیا در بهر کاه اخر دمده
لا اله الا الله محمد رسول الله ایله ختم اولا بو خراباتی جهاندن روضهٔ جنانه وارر بیت بو وقت اخر عمرم خدایا . هستم
که با ذکرت بمیرم . کر نهادت هم اینست زهی نیک نهاد . اکر بنیاد بدنک دو کلی بو ایسه زهی بو بنیاد
ور سرشتست هم اینست زهی خوب سرشت . واکر طبیعتک و یوغرلمک دوکلی بو ایسه زهی خوب طبیعت
و ترکیب قطعه هر کرا صورتش بود محبوب . سیرتش هم ازان بود خوشتر . سخن و صحبتش غنیمت دان . که نیابی
کسی ازان بهتر وله ایضا کنون که می دمد از بوستان نسیم بهشت . شمدی که اسر بوستاندن جنت یلی . من ٤
و شراب فرح بخش و یار حور سرشت . بن دخی فرح بخشلیجی شراب دخی حور طبیعتلو یار مراد بودر که بهار اولوب
فانظر الی آثار رحمة الله کیف یحیی الارض بعد موتها مضمونجه آثار رحمت ظهور ایدب بوستاندن جنت یلی
اسمک بن شراب عشق الهی که غم دنیایی فراموش ایتدرب سرور ویرر و حور طبیعتلو یار یعنی ایها التائب
التارک شهوته لاجلی انت عندی بمنزلة ملائکتی موجبنجه بونک کبی یار ایله قرین اولورن بیت چون
کوشهٔ فراغت اولا و بهار اولا . عارف اولدرکه اهل عبادتله یار اولا کدا چرا نزند لاف سلطنت امروز
کدا اینجون سلطنت لافن اورمز بکون که خیمه سایهٔ ابرست و بزمکه لب کشت . که چادر بولت کولکه سیدر و صحبت
یری اکن کناری درمراد بودر که بر فقیر که صحرای فراغتده و مکان عزلتده طاعت و عبادتده اولا پادشاه هلق
لافن اورسه لایق در بیت درویش را که ملک قناعت مسلم است . درویش نام دارد و سلطان عالم است
جمن حکایت ارد بهشت میکوید . جمن اورته بهار آیی حکایتن ایلر یعنی لسان حال ایله انک قدومن سویلر
نه عارفست که نسیه خرید و نقد بهشت . عارف دکلدر اولکمسه که و کیسی لدی و نقدی قودی مراد بودر که
بهار و صفای خاطر زمانی اینجی کسب مال و تحصیل جاه ایدب بعده حضور ده ایرهمک استیوب بو زمانی و حالی
عین مال بیلوب عبادت بهشته سعی ایتمک کرک بیت ما روضه نخواهیم تو هر جا که نمایی . کر طرف چمن
هست بما نقد بهشتست . وفا مجوی زدشمن که پرتوی ندهد . وفا استمه دشمندن که بر ضیا ویرمز
که شمع صومعه افروزی از چراغ کنشت . که صومعه افروز اولجق شمعی کلیسا چراغندن مراد بودر که نفس که اعدی
عدوک نفسک التی بین جنبیک موجبنجه دشمن قوی در اندن وفا امیدی که کلیسا چراغی متابه سنده در اندن
خانقاه ضیاسی حاصل اولمز بیت قرین نفس که مکاره است ابلیس . نکه دار زخدا از شر هر دو . یعنی
عمارت دل کن که این جهان خراب . شراب ایله کوکلی معمور ایله که بو خراب جهان . بران سرشت که از خاک
ما بسازد خشت . اول سودا اوزره درکه بزم طپراغمزدن کرپیج دوزه مراد بودر که هلک المسوفون مقتضاسنجه
عجلوا بالصلوة قبل الفوت وعجلوا بالتوبة قبل الموت مضمونجه تز چک توبه و طاعت و عشق الهی و عبادت
ایله قلبکی خصال ذمیمه دن تطهیر ایدب خصال حمیده ایله معمور قلوب یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله
بقلب سلیم سلامت حاصل ایده سن مکن بنامه سیاهی ملامت من مست . نامه سیاهلق ایله بن مستی ملامت
ایتمه که آکه است که تقدیر بسرش چه نوشت . کم واقفدر که تقدیر انک باشنه نه یازدی مراد بوندن

قول سابقده اولان سکزنجی بیتده بیان اولنان درکه حدیث شریفه ذکری ایله شرح اولنمشدر . قدم
دریغ مدار از جنازهٔ حافظ . قدمی دریغ دوتمه حافظ جنازه سندن . اکرچه غرق کناهست می رود
بهشت . اکرچه کناهه غرق در جنته کیدر مراد بودر انا عند ظن عبدی بی موجبنجه کندوایجون رحمت
و جنت رجا ایدب تغافل ایدر بیت نیاید از من آلوده طاعتی خالص . ولی برحمت و فضلت امیدواری
هست حکایت شویله روایت اولنور که خواجه حافظ وفات ایتدکی کون بعض عزیزلر نمازنه
حاضر اولمق عزیمتن ایدب بر غلیظلکه کتمکدن امتناع ایدب حکم اولمقده دیوان حافظ حاضر
ایمش اولکمسه کل دیوانندن تفأل قیلدیلر اول دخی دیوانی آچیجق بیت مزبور کلمش وله ایضا
برو ای زاهد و دعوت مکنم سوی بهشت . بوری ای زاهد بنی دعوت ایتمه جنت جانبنه . که خدا در ازل از
اهل بهشتم نسرشت . که حضرت حق ازلده بنی اهل جنتدن یوغرمدی مراد بودر که الدنیا حرام علی اهل الاخرة
والاخرة حرام علی اهل الدنیا وکلاهما حرامان علی اهل الله موجبنجه بنی حق تعالی کندویه عاشق اولنلردن قلدی
طالب بهشت قلمدی لاجرم بکا جنت کرکمز دیدار کرکدر بیت روی تو باید مرا نه باغ بهشت . جلکنم بوستان
دیرینه . یک جو از خرمن هستی نتواند برداشت . برا ربه وارلق خرمنندن قالدرهمیوم . هر که در راه
فنا در ره حق دانه نکشت . هر کمسه که فنا یولنده طریق حقده دانه اکمدی . تو و تسبیح و مصلا و ره زهد و
ورع . سن و تسبیح و سجاده و زهد و پرهیزکارلق یولی . من و میخانه و ناقوس و ره دیر و کنشت . بن
و میخانه و چان و یار و کلیسای نصاری و کلیسای یهودی یولی مراد بودر که بکا عشق حقی و یار طلبی و ملامیه طریقی
کرک طریق اخلاص سنکدر بیت زاهد در صومعه و رزیدن من رندی نیست . رندی آنست که در میکده زاهد
باشم . منعم از می مکن ای صوفی صافی که حکیم . بنی شرابدن منع ایلمه ای صوفی صافی که خدای حکیم . در
ازل طینت لما را بمی ناب سرشت . ازلده بزم خمیرمزی شراب صافی ایله یوغردی مراد بودر که بنی عشق و شوق
سندن منع ایلمه ای صوفی ساده و عشقدن خالی که حضرت حق بزم جبلتمزده عشق و شوق قومشدر بیت هنوز
ملک وجود از شب عدم طالع . نکشته بود که بودم چو صبح همدم عشق . صوفی صاف بهشتی نبود چو من اهل
جنت صوفی صافی اولمز هر کمکه بنم کبی . خرقه در میکدها در کرو باده نهشت . خرقه میخانه لرده شراب رهننده
قومدی مراد بودر که صوفی صافی اهل بهشت اولمز عشق الهی ایچون لباس ریایی ترک ایتمین بیت
بمستان و نظربازان نظرها دار و آن چشمان . مکر دیوانهٔ زاهد که جوبی عقل هشیاری . راحت از عیش
بهشت و لب حورش نبود . عیش بهشت و لب حوردن راحتی اولمز . هر که او دامن دلدار زخود از دست
بهشت . هر کمکه اول کند و دلداری اتکن الدن قودی مراد بودر که هر کمکه ذیل حقه تشبث ایتمیه مرام حاصل
اولمز بیت ای شاه عالم چون بود هر چیز با فرمان تو . زان روی کویم ترا دست من و دامان تو
حافظا لطف حق ار با تو عنایت دارد . ای حافظ اکر حقک لطفی سکا عنایت دوته . باش فارغ ز غم دو
زخ و ایمن ز بهشت . فارغ اول جهنم غمندن و امین جنتدن مراد بودر که من نوقش فی حسابه فقد عذب
موجبنجه هر کمک که حسابنده دقت اولنه خطا و نقصانی ظاهر اولوب معذب اولور لاجرم رحمت و راحت
بولان مسامحه و عنایت حق ایله بولور بیت چون ذره لطف عنایت کند . جمله مهمات کفایت کند وله ایضا
٤١ ای نسیم سحر آرامکه یار کجاست . ای سحر یلی یارک قرارکاهی قنده در . منزل آن مه عاشق کش عیار

کجاست عاشق‌کش وصف ترکیبی در وصفت مه در عیار جابک و پاک معنادر وصفت بعد صفتدر مدی
مصراع بودر که اول عاشقی اولدیغی عزیز ایک منزلی قنده در مراد نسیم سحردن فیض سحری در و یاردن
ومه دن مراد محبوب حقیقیدر اگرچه مکان و منزلدن منزه‌در اما بولنا جق محلی وار در نیتکیم موسی عم عرض
ایدن اجلدک یا ربی خطاب عزت ارشن که انا عند المنکسرة قلوبهم والمندرسة قبورهم بیت در بلورده
برم کوکلی صنقلر • اولولرده یرم قبری یقیقلر شب تار است وره وادی ایمن در پیش قرکوکیجه وادی
ایمن یولی اوکده آتش طور کجا موعد دیدار کجاست طور آتشی قنده دیدار وعدگاهی یری قنده در موسی عم
خاتونی ایله شعیب پیغمبر عم دیارندن صلة رحم ایچون کیدرکن قره کوکیجه ایچنده خاتوننک بوکسی دوتوب ناره
احتیاج اولوب طور طرفندن نور الهی ظهور ایدب موسی عم آنی نار صانوب اهلنه بونده دورک دیوب اول
جانبه متوجه اولوب اننه کلنجک کلام ربی اشتدی نیتکیم حق تعالی حکایت ایدر فلما اتیها نودی یا موسی انی
انا ربک فاخلع نعلیک انک بالواد المقدس طوی لاجرم سالکه نسبت بو دنیا بر قره کوکیجه در وادی ایمن که
عالم آخرتدر اوکده در لمعان انوار الهیه وفیضان رب العالمین اول جانبدن ظاهر اولوب سالک ذاهب
اولور اما مقصود اصلی دیدار در بیت عاشق آرام دیکوبیش دینی و عقبی نخواست جانبی طور امدن
مقصود موسی دیگرست هر که آمد بجهان نقش خرابی دارد هر کمکه کلدی جهانه خرابلق نقشن دوتر یعنی اخروب
اولور در خرابات مپرسید که هشیار کجاست میخانه ده صورمک که آیق قنده در بلکه هب مست در لاجرم
دار فناده اولنلر جمله فانی الیه کرکدر بیت هر که آمد بجهان اهل فنا خواهد بود • آنکه پاینده و باقیست
خدا خواهد بود • وعجب بودر که اهل جهان جالس فی السفینه کبی اوتوررکن کیدررلر بیت دو تا نشسته در دیر
فانی • نشسته میر دی وفی ندانی • انکس است اهل اشارت که بشارت داند انکس است مقدم خبر در اهل
اشارت موخر مبتدا در و بوجمله مبتدا در بشارت داند خبری یعنی اهل اشارت اولکه در که بشارت بیلور
نکتها هست بسی محرم اسرار کجاست نکته‌لر وار در چوق محرم اسرار قنده در بیت دلی دریا بداسرار معانی که روشن
شد بنور جاودانی • اولا اسراردن بری بودر که نفس فقردن قچر با وجود که فقر سبکبار اولمقدر و حساب بسیار واج
کثیر اولمق علامتیدر بیت از مایه و سود همگی دست بشوی • سود تو همین بس که تهی دست شوی • و بری بودر کم
اولاد موتندن اجنور بوبلمزکه انما اموالکم واولادکم فتنة موجبنجه اولاد فتنه در بس موت اولاد نقصان فتنه در
واهل جنت اولمغه باعث در که من مات له ثلثة صغار وجبت له الجنة اصحاب دیمشلر واثنان یا رسول الله صلعم دیمش
واثنان بیت چون ولد اولور ایمش باعث رحمت • صبر ایله کا کرچه کلور نفسوکه زحمت • وبری بودر که عزتی استر
ذلتدن قچر بوبلمزکه عزت آخرت ذلت نفس ایله بولنور قطعه زحکمت بیاموز مت نکته‌ئی که در دهر دو عالم
شوی بی نیاز • کمال طریقت چو در بر کنی • ز ذلت مرنج و بعزت مناز • وبری بودر که موتدن قچر حیات استر
بوبلمزکه تعب دنیادن خلاص و وصول حضرت بونک سببی ایله اولورکه موت باب آخرتدر بیت چون حیات
فانیه در بو حیات • اولمیجه ایره‌مزسن باقیه هر سر موی مرا با تو هزاران کار است بنیم هر بر قلیم با تو نیجه بیک
ایله بیجه بیک ایشم وار در ما کجا یم و ملامت گر بیکار کجاست بز قنده یوز ملامت ایدجی ایشسز قنده در
مراد هزاراندن کثرتدر تعیین عدد دکلدر لاجرم بن کار دنیاده اولمیوب سنک ذکر و فکرکده اولوب جمیع اعضام
واجزام سکا متوجه اولوب ذاکرلر و شاکرلردر مثلا بر قیلم موجود اولدیغی اجلدن لسان حال ایله بر شکرک ایدر

وجود مهی یعنی قایم بذاته اولدیغی سببدن بر شکرک ایدر و جسم اولدیغی اجلدن بر شکرک ایدر جسم نامی اولدیغی سببدن
بر شکرک ایدر و محل عرض اولدیغی اجلدن بر شکرک ایدر و قس علی هذا پس کار زاهدلردن بطال اولوب ذکر
حضرت خدا ایتمیوب بونک کبی کار رواتاردن غافل اولان ایله بزم او تمزده تفاوت فاحش وار در عقل
دیوانه شد آن سلسله مشکین کو عقل دیوانه اولدی اول مشکین زنجیر قنی دل زما کوشه گرفت ابروی
دلدار کجاست کوکل بزدن کوشه دوتدی دلدار قشی قنده در مراد بودر که عقل که دیوانه اولوب دنیا یاپشیحق
اولا الی قید هویته گرفتار اتمک کرک بیت چو دل دیوانه شد می باید آن زلف • که جز زنجیر او را نیست تدبیر
وکوکل که کوشه اختیار ایدر بر یبر رکه کوشه محراب اختیار ایده باده و مطرب و گل جمله مهیاست ولی یعنی جمله
اسباب حاضر اما عیش بی یار مهیا نشود یار کجاست عشرت یارسز حاضر اولمز یار قنده در مراد بودر که
هر کمده که اسباب غنا و امتعه دنیا الهسه اما قرب حق حاصل دکلمش ایسه حظ آخرت اکا میسر اولمز حافظ
از باد خزان در چمن دهر مرنج ای حافظ خزان یلندن زمان چمننده انجنمه فکر معقول بفرما گل بی خار
کجاست فکر معقول بیورکه دکنسز گل قنده در مراد بودر که خارسز بهار اولمز نیتکم خارسز گل اولمز و غمسز آدم اولمز بیت
جور دشمن چه کند گر نکند طالب دوست • گنج و مار و گل و خار و غم و شادی بهمند ولایضا فتنه که ابروی شوخ ٤٢
تو در کمان انداخت اگر بیلکی که سنک شوخ قاشنک یایه آتدی و براقدی یعنی یای جکر کبی اکری بقصد
جون من زار ناتوان انداخت بن ضعیفک قانی قصدینه آتدی و براقدی مراد قاشدن وانک اکریلکیدر
سالکک دره بلندن سقوطی و انک موجبی در لاجرم سالک جون درجه بلندن ساقط اولا مرتبه سفلا که وار ر
اندن کند و ذلتی بطلوب تدارک قلمق کرک قطعه کرم نمودی و مارا بدادی جاه بلند • خطا بدیدی و مگر زان
مقام افکندی • همی کنم بجناب تو گریه و زاری • با ان مقام دگر با زبنده را بندی • شراب خورده وخوی کرده
جون شد بچمن شراب ایچمش و ترلمش اولدیغی حالده جون کلشنه کیدک جنه که آب روی تو آتش در ارغوان
انداخت که سنک یوزک صوی اتشی ارغوانه آتدی و براقدی بیک کرشمه که نرگس بخود فروشی کرد برنازیله
ایله که نرگس کندوی صتجیلق ایلدی فریب چشم تو صد فتنه در جهان انداخت سنک کوزک آلداسی یوز فتنه
جهانه اتدی و براقدی زشرم آنکه بروی تو نسبتش کردند آنک جهتندن که سنک یوزک نسبت ایلدیلر همین
بدست صبا خاک در دهان انداخت همین صبا الی ایله طپراغی اغزه اتدی بنفشه طره مفتول را گره میزد
بنفشه اورلمش زلفنه دوکوم اوررایدی یعنی کندوی تزیین ایدرایدی صبا حکایت زلف تو در میان انداخت
صبا سنک زلفنک حکایتن اورتیه اتدی و براقدی یعنی انک وصفن ایلدی بو درت بیتده تشبیه مرکب بالمرکب
وار در نیتکم بو قرده تفصیل اولنمشدر لاجرم مراد خطاب قدس شوق و برمک ایله و سالک امرینه جد وسعی انکر
ایله فضای فیضنه توجه معنوی ایدگن و اول حالتک لطافتی رنگین ولطیف اولنه شوق و یرکن و عین
الله قلوبی مفتون ومسخر ایدگن و هم حسن کا نسبت نمس را اولدغن و غیب هویت جمیع مشکلاتدن اصعب ایدوکن
بیان ایدر من از ورع می و مطرب ندیدمی زین پیش بن پرهیزکارلقدن شراب و مطرب کورمش ایدم
بوندن اول هوای مغبچکانم درین و آن انداخت مغبچه‌لرک بنی بوکا و اکا اتدی و براقدی مراد بودر که
بن تصوفدن اجتناب ایدب شراب عشق الهی نوش ایتمیوب بند واعظ و شیخ کوش ایتمیوب بو عالمده غافل
ایدم تازه طالبلر کورب انلرک شوق بکا سرایت ایدب هم واعظ و شیخ کلامن استماع هم شراب عشق ایله

سوال ایدرم کنون باره می عمل بر ... می شویم شمدی لعل شراب صوفی ایله خرقه یورز یعنی عشق الهی یه مستغرق اولوز
بلیغه ازل ازخود بجو ترا ان انداخت یعنی تقدیر ازل ایله اولان حصه معینه کندودن اتمق اولمز مراد
بودر که تقدیر الهی رد اولنمز که المقدر کاین حسبنجه مقدر اولان البته اولسه گرکدر بیت امضاء قضا و تقدیر خدا
ردمی نشود برو رضا ده بنود رنک دو عالم که نقش الفت بود اکی عالم رنکی یوق ایدی که انلر نقش وار
ایدی یعنی الارواح جنود مجندة فما تعارف منها ائتلف وما تناکر منها اختلف موجبنجه بیت کوردم ای
جان باره سی کوزم اجردی لعلکی اشنا بکی بنمله عالم ارواحدن زمانه طرح محبت نه این زمان انداخت
زمانه محبت بنیادی بو زمان براقدی یعنی حق تعالی یه محبتم ازلیدر که انک صونبندن در رباعی معشوق که
کس سر جمالش نشناخت در ملک ازل لوای خوبی افراخت نه طاس سپهر بود ونه مهره مهر هم خود با خود نرد
محبت می باخت بزم کاه چمن دوش مست بگذشتم چو صحبتکاهنه دون کیجه مست اوغردم چو از دهان
توام غنچه در کمان انداخت که سنک اغزکدن غنچه بنی نکته براقدی یعنی غنچه نک دهان تنکنی کوردم انک
دخی بو مجلسه دهان تنکی وار اولادی بو کمانه دوشوب بوندن مست اولدم مراد بزمکاه چمندن انس حق طلب
اولنان مجلسدر و غنچه دن مراد فتح کلام قلیل و کشف فیض پیر در اما جم سالک طالب انس ایکن فیض جزئی ظهور
اتسه مست اولور بیت گفتم از شیخ بپرسم چه بود چاره صحو دیدم ان نیز چو من بیخود و لا یعقل بود خواب خط
عذار توام تعالی الله سنک عذارک خطنک فرانی بن تعالی الله چه کلک بود که این نقش دلستان انداخت
نه قلم ایدی که بو کوکل الیجی نقشی اتدی و براقدی مراد بوندن قلم صنع حقی تحسیندر که عذار یاقوت رنک اوزره
خط خوب یزر بیت یاقوت کامل بدیسی خطها نوشت او بروقی کامل ترست انکس که بر یاقوت بنوشید خط
مگر گشایش حافظ درین خرابی بود مگر حافظک فتح و کشفی بو خرابلقده ایدی که بخشش ازلیش در میخانه مغان انداخت
که انی ازل عطاسی مغان شرابنه اتدی و براقدی مراد بودر که فیضان الهی و کشف و فضل مشارب اختلافی
ایله مختلف اولور مگر حافظک فیضی مسلک عشقدن ایمش عطای ازلی انی شوق و پیر شیخ ارشادینه دوشوردی
و رشد یابس ایله مانوس ولمدی بیت دامن پیر مغان گر فتد این بار بدست من سرگشته چرا طالب مرشد باشم
جهان بکام من اکنون شود که دور زمان جهان بنم مرادمجه شمدی اولور که دور زمان مرا بندگی آصف
زمان انداخت بنی آصف زمان یعنی وزیر عهدک قوللغنه اتدی شویله حکایت ایدرلر که خواجه حافظی کاه
شیراز پادشاهی کاه یزد پادشاهی دعوت ایدب مصاحبت و کسب فضیلت ایدب کاه پادشاهلرک وزیرلری
اهل فضل مصاحبتی سعادت بیلوب خواجه حافظ ایله صحبت و مصاحبت ایدب و بوندن تلمذ و استفاده
ایدرلر ایمش وزیر زمان بو منوال اوزره خواجه حافظ ایله مصاحبت ایدر ایمش خواجه حافظ دخی من لم یشکر الناس
لم یشکر الله موجبنجه شکر نعمت قلوب بو مخلصدن صکره بو زلر بیتی انک حقنده سویلمش وله ایضا بکوی میکده هر
سالکی که ره دانست میخانه محلنه هر بر سالک که یول بیلدی دری دگر زدن اندیشه تبه دانست بر قپو
دخی اورمغی باطل فکر بیلدی مراد میکده دن مقام مناجات و محل تجلیات در اما جم سالک که بونک یولن
بیله غیری قپولی قاقتق وغیری قپو یه عرض حاجت اتمک فکر فاسدد در بیت بدر غیر نگوبا رنخواهم رفتن حیف
باشد که درین فکرت فاسد باشم بر استانه میخانه هر که یافت رهی میخانه اشیکی اوزره هر کمکه یولدی
بر یول زفیض جام می اسرار خانقه دانست شراب قدحی فیضندن اسرار خانقاهی بیلدی مراد میخانه دن

الیا مذکور اولانلردر و جام میدن مراد عشق الهی ایله مالی اولا قلبدر پس هر کیمکه اول مقامه اشنگنه
یول بولدی قلب مرشد فیضندن اسرار خانقاهی بیلوب و بولور که فضل فیضی حاصل قیلور زمانه افسر
رندی نداد جز بکسی زمانه رندلک تاجنی ویرمدی شول کمسه دن غیری یه که سر فرازی عالم درین کله
دانست که عالمک سرفرازلکن بو کلاهدن بلدی یعنی زمان رندلک تاجنی شول کمسه یه ویردی که عالم
سرفرازلکن بو کلاهدن بلدی مراد بودر که فقر و رندی تاجی بر تاج دولتدر که زمانه انی انک قدرن
بلمینه ویرمز قطعه فقیر رندان باشد که با فقر بهر دم مهر دم استغنا نماید گدا است انکه چون بیند غنی را بزاری
حاجت خود وا نماید ورای طاعت دیوانگان ز ما مطلب دلولر طاعتندن غیری بزدن استمه که شیخ
مذهب ما عاقلی گنه دانست که بزم مذهبمزک شیخی عاقللکی گناه بلدی مراد بودر که اصحاب طریقت و ارباب
حقیقت قتنده عاقللق یعنی عقل معاشک صاحبی اولمق گناهدر که عقل معاش العقل عقال المرء موجبنجه اوقیدر عوفی
ایدر بیت عاقل دیوانه اولدر که اولمیه دیوانه کشی اولدر مجنون عاقلکم اولا مجنون حق هر انکه راز
دو عالم ز خط ساقی خواند هر اول کمسه که عالم رازنی ساقی خطندن اوقودی رموز جام جم از نقش خاک
ره دانست جام جم رمزلرن یول طپراغی نقشندن بلدی مراد ساقیدن که شوق الهی ویرندر انک خطی بودر
مصراع فنا اوی بوجهاندر بقا اوی اوجهان پس هر کیمکه اکی عالمک سرن بو خطدن بلدی جام جم رمزلرنی
رتلرن یول طپراغی نقشندن اوقور بیلور قطعه اگرچه جام اول دهد ذوق فرح اما نظر خوبک یکی کار و
کما رایدا ز حاصل چو جم بودند بس شاهان بمردانی زمان خاک گشتند بپرس احوال ایشان از گیاهی ز خاک
و کاه از گل دلم ز نرگس ساقی امان نخواست بجان گوکلم ساقی گوزندن امان دیلمدی جانه چرا
که شیوه آن ترک دل سیه دانست ایچون که اول قره کوکللو ترکک شیوه سن یعنی عادتن بلدی مراد
ساقیدن مرا زاهد کور اولانلردر انک نرگسی عین عنایتی در انک شیوه سی قتل نفسدر که سیه دل دیدکی تعبیر
بالنقیض در یعنی انک روشن دللکی بونی اقتضا ایدر که اماتة النفس احیاءها موجبنجه نفسی اولدوره
که حیات ویره پس مرید صادقه لازمدر که تسلیم اولا بیت درویشه بودر لازم بشیخنه اوله تسلیم تمثیلی بونکه
بودر کالمیت للغسال ز دست کوکب طالع سحرگهان چشمم طالع یلدزی الندن سحرگاهلرده بنم کوزم
چنان گریست که ناهید دید و مه دانست اویله اغلدی که زهره کوردی و آی بلدی مراد بودر که طالع
شومندن و عیادنده قصوردن و نحوست سعادتدن سحرلرده اغلق کرک که فریاد آسمانه
ایره بیت چون قرا رانمز بمثله اول قمر طلعت گنش پیر بدرگوکه چقرسه آه وافغانم بنم خوش کلان نظر که لب
جام و روی ساقی را خوشتر اول نظر که قدح لبنی و ساقی یوزنی هلال یکشنبه و ماه چارده دانست
بر کیجه لک هلال و آی اون دردی بلدی مراد بوندن عکسدر یعنی خوبتر اول نظر که هلالی قدح لبی و بدر
آی ساقی یوزی بیلوب عشرت عبادت قلا یا مراد بودر که بونلردن انلره انتقال قلوب نظری عین
عبرت اولا بیت در بزم قدح نوشان چون ساقی و می بینم می لعل تو بندارم ساقیش ترا دانم حدیث
حافظ و ساغر که می زند پنهان حافظ و ساغر سوزنی که گزلو اور یعنی گزلو سویلر چه جای محتسب
و شحنه پادشه دانست نه محتسب و صوباشی نایبی پادشاه بلدی مراد بودر که عاشق اولان و شراب
محبت نوش قلان اعلان و اظهار ایلک مستحقدر بیت بعد از امروز اشکارا دوست میدارم ترا از تو جان

بوشم كه بيدا دوست جيدا ارم تو بلند مرتبه شاهى كه نه رواق سپهر بلند مرتبه جيدا در ونه رواق فالك
دانسته در حضر جيبينه نه رواق سپهر مضمون مصراع ثانى دراعنى نمونه ز خم بار كه دانسته معناى طاق
بودر كه بر مرتبه‌سى بوجه بادشاهدر كه فلكك طقوز چار طاق كنبدى انك باركاهى كمرى اكر يلكندن بر نمونه
بلدى معنى مجازى بو حمل اولنور ايسه كندو بادشاهنى على وجه المبالغه مدحدر كه عادتى اوزره جملتى سمتندن
مكره اولان بيتده ذكر ايتمشلر اما مراد معناى حقيقى در كه حضرت حق بر بلند مرتبه بادشاهدر كه طقوز
٤٤ فلكك انك عظمت وجلالى وكبريا وكمال باركاهنك كمرى نمونه‌سيدر ولا ايضا سينه ام ز آتش دل در غم
جانانه بسوخت بلكه بنم كوكل آتشندن جانانه غمزه يانڈى آتشى بود درين خانه كه كاشانه بسوخت
بر آتش وار ايدى بو اوده كه او يانڈى يا اوى يانڈى مصراع ثانى اوله تعليل كبيدر مراد بودر كه حرارت قلب
شو يله غالب كرك كه سينه دانده اولان فكر ما سوى جمله يانوب محو اوله بيت اى خوش آن آتش كه در سينه فروخت
هر چه غير دوست باشد جمله سوخت تنم از واسطه دورى دلبرا بكداخت بدنم دلبرا زاقلغى سببى ايله ريدى
جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت جانم جانانه نك رخى محبتى آتشندن يانڈى مراد بودر كه تن فرقت دردندن
نحيف ولطيف اولمق كرك كه لطافت جهتى جامعا اولوب سبب قربت اولا وجان كه مراد بودر اندن انقدر
يانمق كرك كه محو وفانى اولا قطعه زور مندى مكن اى خواجه بزن كه آخر كار زبون خواهى رفت فرهت
كرده بسى نعمت وناز زان بيند يش كه چون خواهى رفت با چنين جثه ندانم كه چه سان بدر مركب برى
خواهى رفت هر كه زنجير سر زلف پرى روى ديد هر كمكه بر پرى يوزلونك زلفى اوجى زنجيرن كوردى
دل سودا زده اش بر من ديوانه بسوخت انك سودا ورمش كوكلى بن ديوانه يه يانڈى مراد بودر كه كرفتار
اولان بيلور كرفتار حالينى بيت جز نهمردى نكويم در ديار او بود كم ياب اكما در ديار سوز دل
بين كه ز بس آتش عشقم دل شمع كوكل حرارتين كور كه عشقم آتشنك كثرتندن شمع كوكلى دوش بر من ز سر
مهر چو پروانه بسوخت دون كيجه بنم اوزرمه محبت اوجندن پروانه كبى يانڈى مراد بودر كه سوز وشوق و
آتش عشق غالب اولمق سبب رحمتى وشفقت اولور بيت محل مرحمت اولسم عجب‌مى كه درد اهلى اولو رهبرده
مرحوم آشنايان نه غريبند كه دلسوز منند آشنالر غريب دكللر كه بكا كوكلرى يانڈى يعنى آشنالرك
بكا كوكلى يانسه عجب دكلدر چون من از خويش برفتم دل بيكانه بسوخت چون بن كندمدن كندم يادك
كوكلى يانڈى مراد بودر كه غلبه حرارت بو يله كركدر كه مبتلا اولان مرحوم خاص وعام اولا بيت اكر چه ديده
ودل شد ز قربتت محروم ز اشك وسوز شدم نزد هر كسى مرحوم خرقه زهد مرا آب خرابات ببرد بنوم
زهدم خرقه‌سن ميخانه صوبى التدى يعنى تو بر ليوب الوب كندى خانه عقل مرا آتش ميخانه بسوخت بنم عقلم
اوين ميخانه آتشى يانڈى مراد زهد خشكم سيلان حب الهوايى كيدرب بنى عاشق مشرب ايلدى وعقل معاشمى ظالم
سن آتش محبت حق فانى ايدرب عاشق ديوانه اولدم كه عاقل طريقت بودر بيت زاهدا ولدر ز هدى
يا بسل وليه عاقل ولدر كار دنيا بلمه چون پياله دلم از توبه كه كردم بشكست قدح كبى كوكلم اندكم
توبه دن صندى همچو بادة جگرم بى مى وپيمانه بسوخت باده اصلده قايمش شرابه ديرلر يعنى قاينمش
شراب كبى جگرم شرابسز وقدحسز يانڈى مراد بودر كه توبه دن قلبم منكسر اولور زيرا ترك هواى نفس در وجگر داغ
شراب ايله ترتيب اولنور كه آتش مثار اولو بس علاج بودر كه مطلع بتر ز عشق راج عشق ديگر جنجه نم البلا

ايله تسلى قلنه بيت سبب وبه وانا ر بترتيب لف ونشر دل را دهد زا جگر را عشوه دهد ما جرا كم كن وباز
اكر مرا مردم چشمم ما جرايى اكسك ايله كرو كل كه بنم كوزم ببكى خرقه از سر بدر آورد و بشكرانه بسوخت خرقه بشكرانه
جبردى وشكرانه سببى ايله يانڈى شويله حكايت ايدرلر كه خواجه حافظك بر دوستى وار ايمش ما بيننرنده
شكراب واقع اولوب اول دوست بوندن منقطع اولوب بعد زمان مكتوب كوندروب ما بينده واقع اولان
ما جرايى ذكر ايتمش خواجه حافظ انك مكتوب وخبرندن زياده حظ ايدوب كوزى نورلنمش وزمان سابقده
عادت ايمش بركمسه بر قضيه واقع اولسه اسكى لباسنى چقاروب آتشه اورب لباس فاخر كيوب اظهار سرور ايدر ايمش
لاجرم اول عادته بنا در كه ما جرايى اكسك قل يعنى مختصر معنى دروب انى فراموش ايدوب كرد مصاحبته كل
خبر كلون كوزم جردى سرور بولوب كهنه لباسى جراق ايدوب تازه لباس كيوب سرور اظهار ايدر ادر دركه چون ازلده
دوست حقيقى ايله عقد مودت اولمش ايدى قطعه بينى وبينك نسبة فى المحبة مستورة عن عين علم العالم نحن الذين
تعارفت ارواحنا من قبل ان يخلق طينة آدم اما كثرة عصيان باعث انقطاع اولوب مبتلاى بلا اولمش
ايدوم بيت شدم از يار جدا وبلا افتادم چه بلا بود كه از يار جدا افتادم ديرايكن چون اندن لمعه
عنايت ظهور ايدوب عينى بر نور ايتدى بيت بديد آمد بديده نور از آن نور شد اين ديده دل خوش بنور
سرور لازم اولدى كه رغبت وطلب زياده اولوب ديدم بيت بيا بيا كه من مستمندز از توام اكر چه نيست
بيا زو ربى قرار توام ترك افسانه بگو حافظ وحى نوش دمى ترك قصه دى يعنى افسانه وحكايتى ترك قيل
وشراب ايچ بردم كه نخفتيم شب وشمع ز افسانه بسوخت كه ياتمدق واويمدق كيجه وشمع افسانه ايله يانڈى
يعنى كيجه ياتمدق واويمدق اما عادت اتمدك قصه وحكايت سويلنرك موم وچراق اول حال ايله عبث
يانڈى مراد بودر كه او ياتق واويجق لغو سوز سويلمكيوب شراب عشق الهى نوش ايدوب يعنى ذكر وعبادته
اشتغال كرك رباعى هنكام سپيده دم خروس سحرى دانى كه چرا همى كند نوحه كرى يعنى كه نمودند در آينه
صبح از عمر شبى كذشت وتو بيخبرى ولا ايضا عارف از پرتو مى راز نهانى دانست عارف شرابك فيضندن ٤٥
كزلو رازى بلدى كوهر هر كس ازين لعل توانى دانست هر كسنك كوهرن بو لعلدن بلسك اولور زيرا كرك
عشق الهى وسلوك طريقتدر وانك حقيقتلرندن حاصل اولان نور وصفاى قلبدر وانك ايله مكاشفه
وفتح ومشاهده اسرار حاصل اولور وسالكك ولنلرك مشاربى مختلفه واستعداداتى متغايره دركه بعض
ادنى توجه ايله چوق ترقى ايدر وبعض متوسط الحال وبعضى چوق سعى ايدر فيضى قليل اولور زيرا فيضان الهى
بحسب الاستعداد درلا جرم هر كسنك جوهرى بو لعل عشقدن معلوم اولور بيت بجد وجهد ميسر كجا شود وصلت
كه قرب پادشاهان جز بسعى دولت نيست قدر مجموعه كل مرغ سحر داند وبس كل مجموعه سنك قدرنى بلبل بيلور
انجق كه نه هر كو ورقى خواند معانى دانست كه هر ورق اوقيين معانى بيلور دكلدر مراد بودر كه كتاب
تصوف قدرنى عاشق سالك اولان بيلور انجق اهل ظاهر وعلم عادت اوقيين بلمز بيت ورق روى تو عشاق
نكو مى خوانند ديگران آن خط خوب تو مشوش دانند عرضه كردم دو جهان بر دل كار افتاده عرض ايلدم
اكى جهانى ايش دوشمش وتجربه ايتمش كوكله بجز از عشق تو باقى همه فانى دانست سنك باقى عشقكدن
غيرنى دوكلى فانى بلدى مراد بودر كه تجربه ايدو روكاردان اولان عشق الهيدن غيرى هم على فانى بلمك
كرك بيت جز عشق او را مكر بين جو دانى الوفانى والعشق باقى سنك كل را كند از ين نظر لعل وعقيق

طاشی و باطنی نظر بو کشیدن لعل و عقیق ایدر هر که قدر نفس باد یمانی دانست هرکمکه باد یمانی نفسنک
قدرنی بلدی مراد بودر که رسول الله صلعم یمن جانبندن اویس القرنی رایحه‌سن دویوب انی لاجد ریح الرحمن
من قبل الیمن دیرایدی پس هرکمکه اهل الله رایحه‌سن دویوب وانک قدرنی بیلوب انلرکبی اهل فیض اولا
سنک دکل کبی سخت وظلمانی اولانی جوهر کرانمایه ایدر بیت کر تو سنک خوده مرمر شوی چون با اهل دل رسی
جوهر شوی آن شد اکنون که ز ابنای عوام اندیشم اولکندی شمدی که عوام او غلطلرندن غصه لنم
محتسب نیز درین عیش نهانی دانست محتسب دخی بو عیش نهانیده بلدی یعنی بنی مراد بودر که اخبار
سلوکدن و اسرار الهیه‌دن ذوقم اولوب بو بابده تکلم ایدب اما عوام الناس قصور فهملرندن بکا سوء ظن
ایده‌لر بلکه هجوم و غلو ایلیوب بعض ریشتندره لر دیو وهم ایدر ایدم حالیا محتسب و حاکم بنم اخبار و اسرارده ایدوکم
وصورت مجازده سویلدیکم اسرار حقیقت ایدوکن بلدی ایله اولیجق عوام تکلمدن غمم قالمدی بیت
اهل غرض اولمق کرک سر تعال قدر و حالی بلمزلر الا اهل حال ای که از دفتر عشق آیت عقل اموزی ای
کمسه که عشق دفترندن عقل آیتن اوکرنورسن ترسم این نکته بتحقیق ندانی دانست قورقرم بو نکته‌ی
تحقیق ایله بلمکه قادر اولمیسن مراد بودرکه حکما علم الهی والهیاتدن ادله عقلیه اوکرنوب سلوک و مشاهده
ایله حق بلمزلر غالب بودر که تحقیق ایله بلمکه قادر اولمزلر بیت حق دلیل عقل ایله بلمک بعیددر قنی دلیل وار که
اکا منع و دخل یوق می بیاور که ناز دیکل ز باغ جهان شراب کتورکه کوکلمز کل ایله جهان باغندن هرکه غارت
کری باد خزانی دانست هر کمکه خزان یلنک یغماجیلغنی بلدی مراد تنزایدن عشق الهی و عبادتده غافل
اولان اکا اشتغال ایدب عمره اعتماد اتمزکه ناکاه باد اجل سوب باد خزان کبی کل عمری فنایه ویرر بیت
چه خوش باغیست باغ زندکانی کر ایمن بودی از باد خزانی لطف آسایش ما مصلحت وقت ندید انک لطفی
بزم راحت لوغمزی وقت کورمدی یعنی شمدی که وقتده بزه مناسب کورمدی ورنه از جانب ما دل
نکرانی دانست یوخسه بزم جانبمزدن کوکل تعلقن بلدی یعنی بزم عاشق ایدکمز بلدی مراد بودر که مقتضای
حکمت الهیه بو ایمش که بزشمدی راحت اولمیوب محنت طاعتده اولوب زمان قلیلده محنت سببی ایله ابد
الآباد راحته واصل اولاوز بیت محنت بباید مدتی تا رو نماید راحتی هر کونه بره ظلمتی در آب حیوان
کی رسد حافظ این کوهر منظوم که از طبع انگیخت حافظ بو کوهر منظومی که طبعدن قوپردی اثر تربیت آصف
ثانی دانست آصف ثانی تربیتی اثری بلدی مراد بودرکه اهل فضل اولان کند و فضائلنه مغرور اولمیوب
فضل حق واثر غیر بلمک کرک بیت چند از ترنم نکشته چندین و رفست از کسب من فقیری فضل حقست و بوده
تنبیه ایدرکه وزیر اولان اهل فضلی تربیت و رعایت ایدب صفای خاطر و یرب کندوسی دخی ممدوح
لسان قلم و مذکور افواه امم اوله بیت بزرک نیست بنزدیک اهل فضل کسی مکر کسی که کسی را بزرک کرداند
٩٦ وله ایضا حسنت باتفاق ملاحت جهان کرفت سنک حسنک ملاحت و لطافت اتفاقی ایله جهانی دوندی
آری باتفاق جهان می توان کرفت بلی اتفاق ایله جهان دوتمق اولور مراد بودر که وتعاونوا علی البر
والتقوی حسبنجه اهل صلاح اتفاق ایدب جهان آفتی دوترلر و حواس بدنیه و قوای روحانیه اتفاق ایدیجک
دولت دارین دوترلر بیت با دشاه عقل لشکر کر شوند یار نا تنند ز اتفاق چنین مهر جهان کرفت افشای
راز خلوت ما خواست کرد شمع خواست و کرد لفظلرنک فاعلی شمع در علی سبیل التنازع یعنی بزم خلوتمز

سرنی اچیق دلدی شمع شکر خدا که سر دلش در زبان گرفت شکر الله که بلکه سرنی دلنده دوتدی
یعنی حضرت خدا مراد بودر که بز کیجه‌لرده خلوتده اتدکمز عبادتی خلقدن کتم ایدر ایدک شمعدن غیری کمسه مطلع
دکل ایدی و اول افشای راز ایده‌ر ایدیک حق تعالی انی سویلتمدی که اخبار مشایخدن لابد در من
کتمان الطاعات اذ بها ترجوا النجاة بیت چنانکه معصیت خویش میکنی تو نهان بکن عبادت وطاعات
همچنین پنهان میخواست گل که دم زند از رنگ و بوی تو دیلدی گل که نفس اوره یعنی سویلیه سنک رنگ و
بویکدن وز غیرت صبا نفسش در دهان گرفت صبا غیرتندن انک سوزینی اغزنده دوتدی یعنی سحر یلینک
بوردوقی اکا اغز اچدرمدی که گل اچلدی مراد بودر که افشای سر بار منهی در معنی بلا به منتهی در بیت
افشای سر یار گناه عظیم در منصوری اول گناه ایله بردار اتدیلر زین آتش نهفته که در سینه منست بو
مصراع مبتدادر بو کوکلوا تشدن که بنم سینه‌مده در خورشید شعله ایست که در آسمان گرفت بو مصراع خبر درکنش بر شعله
در که اسمانده دوتدی مراد بودر که حدیث قدسی موجبنجه که لا یسعنی ارضی ولا سمائی ولکن یسعنی قلب عبدی
المؤمن التقی النقی الوداع قلب مؤمن متقی عرش اعظمدن اعظم در که مقر الهی و محل آتش شوقدر که آفتاب
عالمتاب اندن بر شعله در بیت افتابه نور مهر عشقدن ایر رشوق تاب ظاهر اولمز ذره زیرا دو عینمجه
آفتاب آسوده بر کنار چو پرگار می شدم دکلمش کنارده پرگار کبی ایدم دوران چو نقطه عاقبتم
در میان گرفت دوران نقطه کبی بنی عاقبت اورتده دوتدی مراد بودر که دار المحنتده بونده راحت
استیوب محنته صبر ایدن دار افرتده راحته وصول ایچون سعی اتمک کرک بیت تا برده رنج گنج میسر نمی شود
مزدان گرفت جان برادر که کار کرد آن روز عشق ساغر می خرمنم بسوخت اول کون شراب قدحی عشقی
خرمنم یاقدی کاتش ز عکس عارض ساقی در آن گرفت که آتش ساقی یوزی عکسندن اول ساغرده
دوتدی رباعی زین پیش اگرچه خلق گرفتی ز مطلق عشق آمد و نماند نشانی ز مطلق خواهم در آتش فکنم
اجزای خویش را هستی چو ما نعست نماند ز ما ورق خواهم شدن بکوی مغان آستین فشان
کتمک دیلرن مغان محله‌سنه یک سلکرک یعنی استعجال ایله زین فتنه‌ها که دامن آخر زمان گرفت بو فتنه‌لر
دن که آخر زمان اتکن دوتدی مراد بودر که فتنه نفس شیطاندن فتنه مال و منصبدن و فتنه اختلاط علوملر
مأمن زاویه زاویه و گوشه گوشه غزلدر بس گوشه فراغت اختیار اتمک احسن احوالدر رباعی هر لذتی که هست
بعالم چشیده گیر هر ملکتی که هست در آفاق دیده گیر ملک سکندر و زقارون عمر و نوح این هر سه کس بدیده
ولیکن تو دیده گیر می خور که هر که آخر کار جهان بدید شراب ایچ که هر کمکه جهانک آخر کارین کوردی از غم
سبک برآمد و رطل گران گرفت غمدن ینکی کلدی و اغر رطل دوتدی مراد کیفیت عشق الهی ایله متکیف
اولوب غم جهاندن خلاص اولمقدر قطعه انجام دهر حسرت و زاری و شیون است زان روی دل نبست در و
مرد بینش بین دل در جهان مبند که بسیار کس چو تو دل در جهان ببست و نیاسود بیش ازین بر برگ گل
بخون شقایق نوشته اند گل یپراغی اوزره شقایق قانی ایله یازمشلردر کانکس که پخته شد می چون ارغوان
گرفت اولکه که پخته اولدی ارغوان کبی شراب دوتدی مراد بودر که بو درتلکک نکتلی یوقدر پس عاقل و پخته
اولان زخارف دنیایه رغبت اتمیوب شراب عشق الهی که عبادتدر انک نوشنه اشتغال ایدر بیت
بکام حالی کار دنیا قلمه در پخته حالی کار عقبی قلمه در می ده بجام زر که صباح صبوحیان شراب ویر التون

فتح ایلر که صبح چیلرک صباح چون با دشنه بتیغ زر افشان جهان گرفت پادشاه کبی الوان صباحی تیغ
ایله جهان دوتدی مراد الوان قدرندن قلب خالص الصدر لا جرم قلب صافیدن حب الهی القا ولنوب طلب
سحرخیز اولوب عبادت اتمک کرک که بونلر دعالری مستجاب اولوب جهانگیر اولورلر بیت علی الصباح که هردم
بکار و بار روند بلاکشان محبت بکوی یار روند حافظ جواب لطف زنظم تو میچکد ای حافظ چون
لطف صوتی سنک نظمکدن طملر حاسد چگونه نکته تواند بران گرفت حسود نیجه قادر اولور انک اوزرینه
نکته دوتمغه بعض نسخه ده مخلص یعنی بو بیله واقع اولمش فرصت نگر که فتنه چو در عالم اوفتاد فرصتی کور که فتنه چون
٨ عالمه دوشدی حافظ بجام می زد از غم کران گرفت حافظ شراب قدحنه دوقوندی غمدن کنار دوتدی
مراد بودر که ایام فتنه وفترتده مسجد وخانقاهده شراب عشق الهی نوشنه مشغول اولوب یعنی عبادتده اولوب
٧ امین اولوب غمدن کنار اولورو وله ایضا ساقی بیا که یار زرخ پرده برگرفت ای ساقی کل که یار
یکاقدن پرده کوتردی وقالدردی کار چراغ خلوتیان باز در گرفت خلوتیلرک چراغی ایشی کیرو یتشلندی
یعنی یاندی مراد تجلی درکه اول زمانده اهل خلوت اولنلرک چراغ قلبی نورلنور شوق و ذوقیله ترغیب
عبادت ایدجک تجلی اولور آن شمع سر گرفته دگر چهره برفروخت اول باشی دوتلمش یعنی سوینمش شمع
دخی وکره نوری یاقلندردی وین پیر سالخورده جوانی زسر گرفت بو ییل ایمش یعنی چوق یاشامش پیر یکیتلکی
باشدن دوتدی یعنی کیرو تازه یکیت اولدی مراد بودر که قلب که نورنه انطفا کلمش ایدی کیرو نورلندی
وسالک اولان پیر رغبت عبادت ونشاط طاعت ایله جوان اولوب تازه لندی آن عشوه داد عشق
که تقوی زراه رفت اول شیوه ویردی عشق که تقوی یولدن کیتدی وان لطف کرد دوست که دشمن
حذر گرفت اول لطف ایلدی دوست که دشمن حذر دوتدی مراد بودر که عشق الهی شول جذبه صالدی که
زاهد خشک عاشق مشرب اولدی واهل ظاهر سالک طریقت اولدی ودوست اول قدر اظهار رحمانیت
ایلدی که شیطان بردن حذر ایدوب اضلالمزدن ناامید اولدی بیت موجب قربتست جذبهٔ دوست
حرز حصین عصمت اوست زنهار ازین عبارت شیرین و دلفریب صقن بو طاتلو وکوکل الیجی عبارتدن
یعنی بونی حفظ ایدوب نااهله صرف ایلمه کوئی که پستهٔ تو سخن در شکر گرفت کانه سنک بسنک یعنی اغزک سوزی
شکرده دوتدی یعنی شکر ایله قاپلندی مراد بودر که اسرار الهیه عزیز وشریفدر آنی نااهلدن ستر قل و
اکتا رایدوب نی قدر رقلمه نظم سخن کرچه خیال انگیز باشد چو پر گوئی ملال انگیز باشد عزیزیست ازیکی یاقوت
پاره زبسیاری نماند خوار خواره بار غمی که خاطر ما خسته کرده بود بر غم یوکی که بزم خاطرمزی خسته ایتمش
ایدی عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت بر عیسی نفس کوندردی حق تعالی که اول غمی کوتوردی وقالدردی
مراد غمدن غم وصول حقدر وعیسی نفسدن مراد مرشد کاملدر بیت بودهر کار رنجی است دشوار برو استاد را
اول بدست آر هر سرو قد که بر مه و خور حسن می فروخت هر سرو قامت که آیه و گنشه حسن صتر ایدی چون تو در
آمدی بکار دگر گرفت چون سن ایچرو کلدک غیری ایش آردن دوتدی یعنی حسن صاتمغی ترک ایتدی مراد بودر که
مهر حسن وجمال حسن الهی ظهور ایدجک محو اولور بیت کون کیبی بدلدن بر اول ماه ظهوری مه پاره کی کوکی
ذره قدر قالمدی نوری زین قصه هفت گنبد افلاک پر صداست بو قصه عشقدن افلاکک یدی قبه سی
صدا ایله طلودر کوته نظر ببین که سخن مختصر گرفت نظری قصه اولانی کور که سوزی مختصر دوتدی مراد

بودرکه عشق الهی وانی بیان اعلی و بلند مرتبه در اما نظری قاصر اولانلر بونی ادنی وقلیل دوتدیلر
رباعی سخن بنزد سخندان بزرگوار بود از آسمان سخن آمد سخن نه خوار بود سخن چونیک نکوئی بعز ادیست
یکی سخن چونیک بکوئی یکی هزار بود حافظ تو این دعا زکه آموختی که بخت ای حافظ سن بو دعایی
کیمدن اوکرندک که بخت تعویذ کرد شعر ترا و بزر گرفت حمایل وبازو بند ایلدی سنک شعرکی والتونده
دوتدی یعنی التون ظرف ایچنه قودی مراد کلامنک اخبار حقیقت واسرار طریقت ایدوکن بیان در اهل
٤٨ بخت وبار اولان اولان ای جزجان قلندن ذکر در وله ایضا بلبلی برگ کلی خوش رنگ در منقار داشت
بر بلبل بر خوش رنگ کل یبراغن بورننده دوتمش ایدی واندران برگ ونوا خوش نالهای زار داشت
اول ازنده و نغمده خوش زار که ناله لری وار ایدی گفتمش در عین وصلی ناله و فریاد چیست دیدم
اول بلبله عین وصلده بو نه ناله وفریاددر گفت مارا جلوهٔ معشوق درین کار داشت دیدی بزی
معشوق صالنمسی ونازی بو ایشده دوتدی مراد بلبلدن سالک عاشقدر و برگ کلدن مراد وصول الهیدر
دن حاصل اولان حضوردر لاجرم بو عاشق واصل ایکن نالان که نک خوش نالهلرن ایدر ایدی پس
سؤال وارد اولدی که عاشق واصلده بو ناله وفریاددر اول عاشق صوبندن جواب باصواب
اولدر که تعزز و کبریای حضرت حق تعالی عاشق واصل ایکن دخی نالان ایدر قطعه عاشق واصل نطاق
ناله ایلر شیوهٔ معشوق فتان عاشقی نالان ایدر یاره واصلدر اگرچه خوف هجر و فکر قهر کوزلرن
گریان ایلر یعنی بریان یار اگر ننشست با ما نیست جای اعتراض یار اگر بزمله اوتورمدی ایسه اعتراض
یری دکلدر پادشاه کامران بود از گدایان عار داشت پادشاه کامران در گدالردن عار دوتدی
مراد بوندن عظمت وکبریای حضرت خدایی بیان در بیت ارزوی صحبت شه نیست از ادب گدا یک
نظر از شاه کر باشد گدا را نیز بست در نمی گیرد نیاز و ناز ما با حسن دوست اثر ایتمز بزم نیاز و
نازمز دوست حسنینه خرم آن کز نازنینان بخت برخوردار داشت خرم او کیمسه که نازنینلردن نصیبلو
بخت دوتدی مراد بودر که بزم نیاز و اعراضمز اول حضرتده تأثیره لایق دکلدر مگر حضرت خدا فضلی
رحمتیدن عنایت ایده شعر وما توافق وجمل الیه منا ویستجیب بلطفه الداعی خیز تا بر کلک آن
نقاش جان افشان کنیم قالق بو فرود تاکه اول نقاشک قلمی اوزره جان صاچالم کین همه نقش عجب
در گردش پرگار داشت که بو دوکلی عجب نقشی پرگار دولشنده دوتدی یعنی بو دکلو نقوش عجیبه نقشنی
ایتدی مراد عجایب صنع حق تعالی اندر بیت بو دکلو نقشاور که عجایب کوررسین نقاشی جهان بردرر
اولور مصور گر مرید راه عشقی فکر بدنامی مکن اگر عشق یولنک مریدی ایسک بدناملق فکرن
قلمه شیخ صنعان خرقه رهن خانه خمار داشت شیخ صنعان خرقه خمارجی اوینه رهن دوتدی یعنی
بو کار عار ایمیوب بدناملقی اختیار ایتدی بیت عشق وناموس صد یکدگرند هردو یکجای جمع
می نشوند وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سیر اول شیرین قلندرک وقتی خوش که سیر طورلرنده
ذکر وتسبیح ملک در حلقهٔ زنار داشت ذکر وتسبیح ملکی زنار حلقه سندن دوتدی مراد بودر که اهل کسوت
صورتنده اولمیوب ملامیه هیئتنده ذاکر ومسبح اولان ریادن پاک اولور بیت سیر وسلوک آنکه بود
پاک از ریا نیکست وقت آن بدهد که نیکیش خدا چشم حافظ زیر بام قصر آن حوری سرشت حافظک

کوزی ادل توری طبیب محبوبک کوشکی طامنک لسنده در شیوه جنات تجری تحتها الانهار داشت
جنات تجری من تحتها الانهار دیمسن دوندی مراد جنتدن قبه‌در اسدر که بوز کلو قوتی دخی اوراسی اوزره مقام
ومثال عهد حضرت حق دخی در انکا اته مسکن حقدر بوقبه‌نک لسنده حافظک عینی علق ایله نهر جنتدر یعنی
که آندن آب جاری اولور بوبنده تنبیه واردر که حق تعالی ایچون جاری اولان کوزیاشی نهر جنت کبی
٤٩ عزیز ومشرفدر وله ایضا دیدی که یار جز سر جور وستم نداشت دیدی لفظنک مفعولی آندن اشعر مذکور
اولان جمله در آخر بیته دک ونداشت لفظنک فاعلی ضمیر مستتردر که راجع دریاره ومفعولی جز جور وستم در
بشکست عهد وز غم ما هیچ غم نداشت بشکست لفظنک فاعلی دخی ضمیر در ومفعولی عهد در ونداشت
لفظنک فاعلی دخی ضمیر یار در مفعولی وز غم ما هیچ غم در مراد بوبنده یاردن نفس در وخطاب حضرت خدایه در
ومتکلم اولان روح وعقل در وعهددن مراد عالم ارواحده اولان عهد در پس روح وعقل حق تعالی حضرتنه خطاب
ایدوب دیرلر که کوردک یارنی بزه عالم ارواحده یار اولان وبدن مرکبنه بیله سوار اولان نفس ظلم ایلدی
غیری کار دوتمدی وعهد قدیمی صیدی وبزم غممزدن غم دوتمدی قطعه اذا قنعت نفسی بایسر بلغة لمن الملا
تکفینی الی یوم تکفینی وان هی لم تقنع فتلک مصیبة اصیبت بها بالمال والعقل والدین یاربم بیکرستمی
ارچه دل چون کبوترم یارب دوتمه اول یاری اکرچه کوکرجین کبی کوکلمی افکند وکشت وعزت صید
حرم نداشت اوچ فعلک فاعلی ضمیر مستترلردر که راجع دریاره واکی اوکلکی مفعولی دل چون کبوتر در
تنازع طریقی ایله واوچنجی فعلک مفعولی عزت صید حرم در یعنی اول یار کبوتر کبی کوکلمی دوشردی وقتل
اتدی وصید حرم عزتن دوتمدی مراد بودر که یارنی نفسم عذاب ایتمه اکرچه حرم عزتکده اولان قلبمک عزتن
بیلمیوب هتک ایلدی قطعه دل بجرم حرم محرم وهم محرمست محترمش دار چون صیدم حرم شد حرام نفس من
ار حرمتش بنک نداری بدست عفو تو جرمم ولیک ز در رب الانام برمن جفا زبخت من آمد وکرنه یار
بنم اوزره جفا بنم بختمدن کلدی یوخسه یار حاشا که رسم لطف وطریق کرم نداشت حاشا که لطف رسمی
وکرم طریقنی دوتممش اولا مراد بوبنده یاردن حضرت خدادر که شانی عطادر انحس شوم طالعه وبخت بد
منعدی در بیت هرچه از حق برسد محض عطا ومننست هر بلایی که بمن می رسد از نفس منست باابن
همه هرانکه که خاری کشید از و بود کلی ایله هر اول کمسه که خورلق چکمدی اول یاردن هر جا که رفت
هیچ جنس محترم نداشت هر یره که کتدی هیچ کمسه آنی محترم دوتمدی وار دلو دوکلیدی اندن لطف وکرم
صادر اولمق در پس هرکمکه بوجمله ایله اول الله دن خوارلق چکمیه یعنی اکا عبودیت وعبادت اتمیه ولله
العزة ولرسوله وللمؤمنین حکمنجه عزیز ومحترم اولمز ساقی بیار باده وبا مدعی بکوی ای ساقی کتور
شرابنی ومدعی یه دی انکار مامکن که چنین جام جم نداشت بزه انکار اتمه که بونک کبی جام جم دوتمدی
یعنی جمک بونک کبی جامی یوق ایدی مراد ساقیدن مراد معلوم اولاندر وباده دن مراد عشق الهیدر
ومدعیدن مراد دشمن در وقدحدن مراد قلب صافیدر پس دشمنه دیمک کرک بزه انکار قلمه که بونک کبی قدحی
جم دوتممش ومالک اولممشدر بیت کدای درت محتشم می شمارم صفای دلش جام جم می شمارم
هر راه رو که ره بحریم درش نبرد هر یوله کیدیجی که یولی انک قپوسی حریمنه التمدی مسکین برید وادی
وره در حرم نداشت مسکین کسدی دره‌جی یعنی قطع بریه ایلدی ویولی حرمه دوتمدی یعنی مراد بولنمدی

مشغول سالک ایچون تحزن درکه سلوک ایدوب وصول الی الله حاصل اتمیه بیت اکر ... دوست سالک محروم
اولان بیکدر ربیک کره اندن هالک مرحوم اولان حافظ بیر توکوی سعادت که مدعی الحافظ
ایلت سعادت طوبی که مدعی هیچش هنر نبود وخبر نیز هم نداشت هیچ انک هنری یوق ایدی وخبر
دوتمز ایدی یعنی هنردن خبری دخی یوق ایدی مراد بوبنده علم وفصاحت وفضل وبلاغت سعادت
ایدکن ذکر وانوکیچون شکردر بیت بعلم کوش ز عریان تنی مکش آسیب که جرم میوه چو بی پوست شد
٥٠ لذیذ ترست وله ایضا بی مهر رخت روز مرا نور نماندست سنک رخکک کنشی بکا نور قالمامشدر
وز عمر مرا جز شب دیجور نماندست عمردن بکا قره کیجه دن غیری قالمامشدر مراد بوندن بلکه قبلنده
جانه خطابدر که چون آفتاب روح غارب اولا بدن کوننک نوری قلمز لاجرم عمردن قره کیجه دن غیری
قالمز یعنی هر وقت مظلم اولور پس بشین عبادت کرک در بیت بمیر دهر انکه نماز نبزاد بباید عبادت کرفتن
بزاد هنکام وداع تو ز بس کریه که کردم سنک وداعک وقتنده وچون اغلادوغمدن دور از رخ تو چشم
مرا نور نماندست سنک رخکدن ایراق بنم کوزمه نور قالمامشدر مراد بوندن دخی بدن طرفندن روحه خطاب
درکه سنی وداع ایدوب کیدجک بن چوق اغلدن سنک یوزک مفارقتندن که کوزمده نور قالمز فی الواقع روح
بدندن مفارقت اتدکده کوزدن یاشن یاقوبنی نور قلو مراد بوندن عالمک کلشن وروحک انتقالیدر
بیت خوشست قصر حیات ونکار خانه عمر ولی چه سود که هرکشی خواب خواهد کرد می رفت خیال تو ز چشم
من ومی کفت کیدر ایدی سنک خیالک بنم کوزمدن ودیر ایدی هیهات ازین کوشه که معمور نماندست مقول
قول بوهمراهدرکه مراد روحک لسان حال ایله کلامی حکایتدر که چون روح کوزدن کیده بوکوشه خراب اولور
بیت جانرا بسوی دوست زمان عزیمتست این فرقت ازتنست باولیک وصلتست وصل تو اجل
را ز سرم دور همی داشت سنک وصلک اجلی بنم باشمدن ایراق دوتر ایدی از دولت هجر تو کنون دور
نماندست سنک هجرک دولتندن شمدی ایراق قالمامشدر فی الواقع مادام که روح بدنه متعلق ومتصل
اولا اجل وموت بدندن بعید اولور چون مفارقت قله اجل قریب اولور که مفارقت روح وقران موت
مثلا زمان در وبونده تنبیه واردر که هجر دوست چوخ اسان ایدر یعنی دوست هجری موتدن اصعبدر بیت
عاشقانرا ترک جان کردن نه چندان مشکلست ترک جان سهلست اما ترک جانان مشکلست نزدیک
شد آن دم که رقیب تو بکوید تقیین اولدی اول دم که سنک رقیبک دیه دور از درت آن خسته مهجور
نماندست سنک قپکدن ایراق اول خسته متروک قالمامشدر یعنی ولمه شد بیت نهان کشت روز وصل یار زیشام
هجر پیدا شد کجایی ای اجل کاسباب مرگ من مهیا شد من بعد چه سود از قدم رنجه کند دوست من بعد نه
فائده اکر قدم رنجه ایدرسه دوست کز جان رمقی در تن رنجور نماندست رمق بقیه روح در یرلو یعنی جان بزن
بر بقیه خسته تنده قالمامشدر مراد بودر که چون اجل یره اقربا واطبا فائده اتمز بیت چون اجل دامن کسی کیرد
دست او بر نمی توان پیچید در هجر تو کر چشم مرا آب نماند سنک هجرکده اکر بنم کوزمه صو قالمیه یعنی اغلمقدن
آب تمام اولا کو خون جکر ریز که معذور نماندست دی کوزه جکر قانن دوک که معذور قالمامشدر یعنی
اکا عذر یوقدر رباعی یا طالب اهراق دمی بالبنین سفکا وسیلة علی الخدین ما الحاجة ان تهرق
من بدنی مهلا فانا اهرقه من عینی صبر است مرا چاره هجران تو لیکن صبر در بکا سنک فراقنک چاره‌سی

اما چون صبر توان کرد که مقدور نماندست * لفظ چون اماله ایله در یعنی نیجه صبر اتمک اولورکه مقدور
قالمدیلر بیت بیا رحمت را بجز از صبر دوا نیست * صبر نیست دوای من و درد اکه مرا نیست حافظ ز غم از
گریه نپرداخت بخنده حافظ غمدن اغلمقدن فارغ اولمدی کولمکه ماتم زده را داعیه سور نماندست
ماتم زده یه دو کون باعث وفکری قالمدیلر مراد بوندن موت ملاحظه‌سی ایله ترک سور اتمکه تنبیهدر بیت
بهر بندت نیست واعظ دیده گریم میکنم * از برای مردن خود هر دم ماتم میکنم وله ایضا ز گریه مردم ٥١
چشم نشسته در خونست * اغلمقدن گوزم ببکی قان ایچنده مستغرقدر * ببین که در طلبت حال مردمان چونست
گورکه سنک طلبکده کشیلرک حالی نیجه‌در مراد بودرکه چشم مردم غرق دم اولدیغی دوست ایچون درکه وصول
طلب شد بگسرا ولمز بتیه کم دیمشلردر بیت تا دیده و دل خون نشود پنج سال * راهی نبرد هیچ کس از قال بحال
بیاد لعل تو چشم مست میگونت * سنک لبک یادی ایله شراب کبی مست گوزکسز * ز جام غم می لعلی که میخورم
خونست غم قدحندن لعل شراب که ایچم قان در مراد لعلدن بطون کلام واسرار الهیه در چشم مستدن مراد ظهور
وتجلی ذات در یس سالکه اسرار الهیه پیدا ایدب اما تجلی ومطلوب مستتر اولیجی عیشی مکدر اولور بیت لعل نابک
یاد مکرسن لبی میگونسن * نوشش باده کم ایدم هر دیده قان اولور یکا * ز مشرق سر کوی تو آفتاب طلعت تو
سنک محلک باشی مشرقندن یوزک کونشی * اگر طلوع کند طالعم همایونست * اگر طلوع ایدرسه طالعم مبارکدر
مراد سر کویدن جانب الهی در و آفتاب طلعتدن مراد تجلیدر مقصد سالکه فیض تجلی حاصل اولسا سعادت
طالعدر بیت خرم آن چشمی که هر روز رخش نظر بر روی تست * شادمان آن سر که هر دم در دماغش بوی
تست * حکایت لب شیرین حدیث فرهادست * حکایت مبتدا در مضاف لب شیرین حدیث خبری در مضاف
فرهاد یعنی شیرینک لبی حکایتی فرهادک سوزی درکه فرهادانی سویلر مراد بودرکه من احب شیئا ذکره اکثر
حسبنجه عاشقک ذکری لب یاردر * شکنج طره لیلی مقام مجنونست * لیلینک صچی بوکلمی مجنونک مقامیدر مراد
بودرکه عاشقک مقامی زلف نگار وغیب هویتدر * دلم بجو که قدت همچو سرو دلجویست * گوکلمی ارکه قدک
سرو دلجو کبی در مراد قددن استواء استیلاء الهی درکه ضروری قلبی مایل و مجذوب ایدر * سخن بگو که کلامت
لطیف و موزونست * سوز سویله که کلامک لطیف و موزوندر مراد سوزدن اشارت الهیه فتح باب فضله کی
محبوب و خوبدر بیت خوب رو باید نکو خلق و نکو گفتار هم * زانکه کار کسی مانند روی وی بود * ز دو باده
بجان راحتی رسان ساقی * شراب دورندن جانه براحت ارشدر ساقی * که رنج خاطرم از جور دور
گردونست * که خاطرمک مرضی فلک دورنک جورندندر مراد دو باده دن غلبات عشقدرکه اول متوالی ولیجی
جور دور زمانی فراموش ایتدرب راحت ویرر بیت می بده ساقیا که من بیخود * شوم و غم ندارم از دوران
از آن زمان که ز چشمم برفت رود عزیز * رود رباق معنالنه وابر معنالنه وساز معنالنه وکریمی معنالنه ومحبوب
معنالنه وعشرت معنالنه گلور بونده معنی رابع مناسبدر * کنار دامن من همچو رود جیحونست * بنم یانم و کنارم
جیحون ارماغندن طولودر مراد فراقک شدتینی بیاندر شعر لقد رقنا مراره کل شیء * فاشیء امر من الفراق
چگونه شاد شود اندرون غمگینم * نیجه سنه شاد اولور غملو ایچم باختیار که از اختیار بیرونست اختیار
اول مصراعه اولمصر وهر اختیار ثانی قدرت معنالنه در یعنی قدرتدن خارجدر مراد گندو عجزینی بیان و
حضرت حقه تسلیمینی اظهاردر بیت در دست ما چو نیست عنان ارادتی * بگذاشتیم تا کرم او چه میکند ز بیچرگی

طلب یار میکند حافظ * بیخود لقدن یار طلبین ایدر حافظ چو مفلسی که طلبکار گنج قارونست * بر مفلس که گنج
قارون طلبکار ایدر مراد گندونک حقارتنی وجناب قدسک عظمتنی بیاندرکه جم انبیاء عظام و اولیا
کرام طلبکار اولدیغی حضرتدر احاد امته وعوام واوسایطنا سه اکا نه لیاقت وار در بیت من و وصلت چه
٥٢ خیالست که در خاک درت * نقش پیشانی شاهان جهان می بینم وله ایضا مردم دیده ما جز برخت ناظر
نیست بنم گوزم بیکی سنک رخکدن غیری یه ناظر دکلدر مراد مردم دیده عین عبرت ایله نظر ایدب همیشه
مشاهده حق ایدر دیو بو مردم اولان بو بیله گرکدر دیمکدر بیت کی پر شود جهان همه از زمانه منظران *
والله نظر لست طو عالی سواک * دل سرگشته ما غیر ترا ذاکر نیست * بزم باشی دونمش گوکلم سنک غیرکی
ذاکر دکلدر ذاکر بونده ذکردن در ضم ذال ایله قلب بله المعنه دیرلر بیت مهر نه وقتم بیاد خاطر آبی * که
خود هرگز نمی کردی فراموش عاشق مفلس اگر قلب دلش کرد نثار * عاشق مفلس اگر قلبنی نثار ایلدی
ایسه منکر عیب که بر نقد روان قادر نیست * الی عیبلیه که جز نقده قادر دکلدر مراد عاشق فقیرک حضرت
حقه نثار ایده جک نسنه‌سی یوق ایدکن بیاندر بیت گر متاعی جز غ اولان ایرسه وهلوا هنی * عاقلک
جاندر متاعی انه شیء قلیل * اشکم احرام طواف حرمت می بندد * بنم گوزم یاشی سنک حرمک طوافی احرامین
باغلر گرچه از خون دل ریش دمی طاهر نیست * اگرچه یاره لو گوکل قانندن بر دم طاهر دکلدر مراد اثار
واعمالنده تلوث وریا وارایدکن بیاندر که کمال نا ایتمش بما فیه حسبنجه درون قلب الهمقدن طاهر اولور قطعه
پاک کردان خانه دل راز غیر * تا در آید شاهد معنی درو * چون تو صورت را ببیار ایی نه دل کی نماید
شاهد معنیت رو * عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد * عاقبت الی سنک سرو بلندکه ایرشور هرکرا
در طلبت همت او قاصر نیست * هرکمک که سنک طلبکده همتی دکلدر قاصر مراد بودرکه علو الهمة من الایمان موجبنجه
المرء یطیر بهمته مقتضاسنجه ومن طلب وجد وجد حسبنجه عالی همت اولان اهل ایمان وصل جانان بولور مراد
حاصل قیلور شعر بقدر الکد تکتسب المعالی * ومن طلب العلی سهر اللیالی بیت سرو عالی همت
اولدیغی ایچون اولدی بلند * اهل دلکر قدیاره آنی تشبیه ایدرلر * از روان بخشی عیسی نزنم پیش تو دم
عیسی نک جان بخشلیغندن نفس اورمزم سنک وکنده زانکه در روح فزایی چو لبت ماهر نیست زیرا
جان ارتیرمقده سنک لبک کبی ماهر دکلدر مراد بودرکه اعتبار جانه دکلدر بلکه انک ایله تحصیل مراتبه در بیت
هنر رسانیدن جانست با بزروه عرفان * نه جان که هست درون وجود هر حیوان * من که در آتش سودای
تو آهی نزنم * بن سنک سوداک آتشنده برآه اورمزم * کی توان گفت که بر داغ دلم صابر نیست * بجق دیمک
اولورکه داغ بنم گوکلم صابر دکلدر مراد گندونک اهل صبر ایدوکن بیان وصبری مدحدر بیت بغایت جبر
محمودست از آن رو * خدا فرمود نعم العبد ایوب * بسته دام قفص باد چو مرغ وحشی * قفسلنمک باغلنمش
اولسون وحشی قوش کبی طایر سدره اگر در طلبت طایر نیست * سدره قوشی یعنی جبرئیل اگر سنک طلبکده
اوجیجی دکل ایسه مراد بوندن طالب حق اولمیان مذموم اولوب دعاء علیه قلنمغه مستحق ایدکن بیاندر
وطالبک قدری مطلوبنک مرتبه‌سی حسبنجه ایدکن ذکر درکه قیمة المرء ما یحسنه رباعی در خانه غم بودن از
همت دون باشد * اندر دل دون همت اسرار تو چون باشد * بر هر چه همی لرزی می دانکه همان ارزی
زان روی دل عاشق از رخش فزون باشد * روز اول که سر زلف تو دیدم گفتم * اول گوند که سنک

ذلک باشنی کوردم دردم وکه پریشانی این سلسله را اوخینست که بوزنجیرک پریشانلغندن آغیبوقدر مراد روح
انسانی الست بربکم کونندن بیری هویته تعلق ایدب وبونک ای وصفاتی وجهی ومصنوعاتی بی غایت ایدکن
فهم ایتدکن بیاندر بیت ای خدای بی نهایت جز تو کیست • در دو عالم جز تو بیک موجود نیست سرپیوند تو
تنها نه دل حافظ راست سکا اتصال سوداسی یالکز حافظک کوکلنه دکلدر کیست آنکس سرپیوند تو در
خاطر نیست کمدرا و لکه سکا اتصال هواسی انک خاطرنده دکلدر مراد بوندن علم تصوفک غایتی بیاندرکه
وصول الی الله در یعنی بو مطلب هر طالبک مطلوبیدر بلکه جهان مطلوبیدر بیت جانزه کرچه هر کلنج دوتر
بلرزند معشوق لیک سودکی هندر ولیکن سودکن بلز وله ایضا راهیست راه عشق که هیچش کناره
نیست بیعنی جنره نیست بر عشق واو راه اوش وانجاکه جز آنکه جان بسپارند چاره نیست اول برده ٥٤
جان امیر لمقدن غیری چاره یوقدر بیت وارای طریق عشقه نهایت بولم دیبن جان ویرمک ابتدادر اکا
یوقدر انتهای مراد سیر فی الله متناهی دکل ایدکن بیاندر بیت ای برادر بی نهایت درکهیست • برهراچه
می رسی بالله مه ایست مارا بمنع عقل مترسان ومی بیار بزی عقل منعی ایله قورقتمه شراب کتور کان
شحنه درولایت ما هیچ کاره نیست حرف ما لفظ کاره لیاقت ونسبت ایچون در یعنی اول سوبکلنجی ایی
بزم ولایتمزده هیچ ایشه لایق دکل وهیچ ایشه نسبت اولنور دکلدر مراد عقلدن محکمتدرکه اول عشق الهیدن
منع ایدر طلب دنیایه امر ایدر اما عاشق صادقلر وطالب محققلر ولایتنه حکم ایدهمز که عقل معانیلرنده معزولدر
قطعه زبیر جهان دیده کردم سؤالی • بهرمعیشت زمال وبضاعت • چه سرمایه سازم که سودی دهد کفت • اکرچه
توانی قناعت قناعت هردم که دل بعشق دهی خوش دمی بود بیعنی هر دم که عشقه کوکل ویره سن اول دم
خوش دم ایدرکنده کشنه یوقدر درکار خیر حاجت هیچ استخاره نیست خیر ایشده استخاره یه هیچ حاجت یوقدر
استخاره بر ایشه شروع ایتمک دیلیه خیر میدر شر میدر دیو تفال ایدب خیر واختیار طلب ایتمکه دیرلر مراد بودرکه عشق
الهی وطلب ذات خیر محضدر انوکیجون استخاره ایتمکه حاجت یوقدر بس خیر اولان ایشه شروع دیلیجک توقف واستخاره لازم
دکلدر بیت ساقی بیار باده چه جای تفکر است • درکار خیر حاجت هیچ استخاره نیست • از چشم خود بپرس که مارا
که می کشد اکجی که لفظی اسمدر ولفظ کشد ضم کاف عربی ایله کشتن لفظندن مضارعدر یعنی کندو کوزکدن
صورکه بزی کم اولدرر جانا کناه طالع وجرم ستاره نیست • ای جان طالعک کناهی ویلدزک جرمی یوقدر
مراد چشمدن عیندر عین لفظنک برمعناسی ذات شیدر یعنی هو الذی یحیی ویمیت فسبحانه اماتت حضرت
حقدن در وبن ذات الله هلاکیم وتاثیری ذات حقدن بیلورم طالع ولادته وکوکبه اسناد قلمزم بیت
تا ثیر از حقیقت نه از طالع ونجوم • با آفتاب جای ظهور ستاره نیست • رویش بچشم پاک توان دید
چون هلال انک یوزنی پاک کوز ایله کورمک اولور هلال کبی هر دیده جای جلوه آن ماه پاره نیست
هر کوز اول ماه پاره نک جلوه سی یری دکلدر مراد بودرکه تجلی جمال حقه نظافت کرکدرکه بنته کم خواجه
حافظ کندوسی دیر بیت غسل در اشک زدم کاهل طریقت کویند • پاک شو اول وپس دیده برآن پاک
انداز فرصت شمر طریقه رندی که این نشان • فرصت صفای رندلک طریقه سن که بونشان چون راه
گنج بر همه کس آشکاره نیست دفینه یولی کبی هر کسه آشکاره دکلدر مراد رندلکدن اعمالنه ناظر اولمیوب
اخلاص ایله عبادت ایدب ترک ریا ایتمکدر اما من عمل الا وفیه شایبة من الریا موجبنجه ریانک دقایقی

وار در هر عملده آنی ادراک ایده مز بیت کسی را خبر نشد زر موز جهان تو • سر بیت یایی که بر هیچ کس اشکاره نیست
نکرفت در تو کریه حافظ بهیچ روی • اثر ایتمدی سکا حافظک اغلیسی هیچ یوزیله حیرانم ایدم که از
سنک خاره نیست اول کوکلک حیرانی یم که سنک خاره دن اکسک دکلدر مراد مخاطبدن نفسدر
زیرا اکاهی دل یعنی قلب دیرلر نفس مراد ایدرلر یعنی نفس شهوتلر برک وقاسی درکه اکا کریه وزاری کارکر
اولمز رباعی فریاد از ین نفس که جز بد نکند • یکذره نکی بجن وخود نکند • از بهر فساد اهتمامی دارد
از بهر صلاح لحظه فکر آنکند وله ایضا ساقیا آمدن عید مبارک بادت ای ساقی بیرام کلمسی مبارک ٥٤
اولسون سکا وان مواعید که کردی مرواد از یادت اول وعده لرکه ایلدی کتسون خاطرکدن
مراد ساقیدن مرشد معلوم اولان شوق وحالت ویرن مرشددرکه اکا بیعت قلنمشدر چوق ارشاد
وفضل فیوض وعده قلمش ایدی چون رمضان کلدی کندو عبادته مشغول اولوب واعتکاف ایچون
خلوتده اولوب ارشاددن فارغ اولمش ایدی لاجرم عید کلیجک مرید صادق وطالب عاشق اکا دعا
قلوب وعده لرن تذکیر ایدب طلب ارشاد ایدر در شگفتم که درین مدت ایام فراق • عجیده یم
بو ایام فراق مدتنده برگرفتی ز حریفان دل ودل میدادت کتوردک شولحریفلردن کوکلی که سکا
کوکل ویردیلر مراد زمان اعتکافده کندو عبادتنه مشغول اولوب مریدلردن فارغ وغافل اولدیغندن
شکایت ایدرکبی طلب وعتب ایتمکدر بوسان بندکی دختر رز کو بدر آی خطاب ساقی یه در یعنی برقدر
اوزم چیبوغی قزی قول لغنه یعنی خدمتنه بو کلامی که دی طنزه چیق که دم همت ما کرد زبند آزادت کیم
همتمز نفسی سنی بنددن ازاد ایلدی مراد دختر رزدن شرابدر وشرابدن مراد عشق الهی وشوق وحالتدر
شیخ خلوتده ایکن اول دخی مقید ومحبوس ایدی مریدلرک طلب وهمتی دمی آنی قید وبنددن خلاص ایتدی
شادی مجلسیان در قدم مقدم تست اهل مجلسک شادلیغی سنک قدمکک قدمنده در جای غم باد مرآن
دل که نخواهد شادت غم یری اولسون اول کوکل که سنی شاد استمز مراد شوق وحالت ظهوریدر مرید طالبک
سرور ایدکن بیاندر روانی استمین غمناک ولمق ایچون دعا وعلیه در فی الواقع مست عشق اولمین
کوکل غم دنیا محلی اولور بیت بشنو سخنم تو باده کن نوش • تا جمله غم کنی فراموش شکرایزد که از ین باد
خزان رخنه نیافت نیافت لفظنک فاعلی بوستاندر شکر الله که بو خزان یلندن کوزک بولمدی یعنی
متضرر اولمدی بوستان سمن سرو وکل وشمشادت خطاب بونده دخی دختر رزه در سنک سمن کبی سرو وکل و
شمشاد کبی بوستانی مراد شیخ خلوتده وفراغده اولدیغی مریدلرک اوهام کبی اولمدی دیمکدر بیت همیشه
کلبن ذات تو سبز وخندان باد • میان باغ سعادت چنانکه فضل یار • چشم بد دور کزین تفرقه خوش باز آورد
لفظ چشم بد دور جمله دعائیه در وآورد لفظنک فاعلی واکا معطوف اولاندر یعنی کوزنار اراغ اولسون که
بویریشانلقدن کروکتوردی طالع نامور ودولت مادرزادت دولت طالعه معطوفدر سنک نامدار
طالعک وانادن بیله طوغان یعنی قدیمی دولتک مراد جذب الهی بحبهم ویحبونه جنسینجه قدیم ونامدار
اولوب ابتداء طالب حدیث نبوی موجبنجه ازلی اولدیغن بیاندر بیت عشق تو بود با من روزی که
من نبودم • کم کشته بودم از خود عشق تو ره نمودم رسول الله صلعم بیورمش ان الله خلق الخلق فی ظلمة ثم
رش علیهم من نوره فمن اصابه ذلک فقد اهتدی ومن اخطاه فقد غوی حافظ از دست مده صحبت این کشتی

بنیاد ... بر ... بوایکیسی صحبتنی وار طوفان حوادث بر د بنیاد دنیا یوقسه
عزلت ... طوفانی ... کم مراد ... کسندن ... بیت ... یوقدر بیان اولندی بر کره باخود
طلب ... بنیتاً بحمده اولان حوادث وفساد آطوفانندن کسلمدده اولور و بنیاد دین
کرایمان وکاسلام در سالم اولیوب آفاتدن سلامت اولور بیت محی شوم غرقه در بین ورطه بکو بیند کجاست
کشتی نوح که در جهانکه طوفانم ٥٥ ولا ایضا شنیده ام سخن خوش که پیر کنعان کفت اشتمشم خوش سوزکه
پیر کنعان یعنی یعقوب عم دیدی فراق یار نه آن میکند که بتوان کفت یار فراقی آنی اتمز که دیمکه کوچ
بنه مراد فراق یاردن حضرت حقدن دور اولمقدر که عالم الهیده روح انسانی حضرت عندیت الهیده
ایدی شمدی دوردر نکلی اولکان دیوانه وار روبرالم وزار اولدیغی اول فرقتدندر بیت یکدم نشد که از غم
هجرت رهان ودل سیلابها نیامد و فریاد ها نرفت حدیث هول قیامت کم کفت واعظ شهر قیامت
قوپدیغی دینی که دیدی شهر واعظی کنایتیست کماز روزکار هجران کفت بر کنایه در که هجران کوننده ن
دیدی مراد بودر که حضرت حقدن مفارقت الی هول قیامتدن اشددر بیت فراق یار ندادم نشان نشی
کفتم از دوزخ معاذالله خطا کفتم که دوزخ زان نشان باشد واولکه وصلت حق حاصل قلمنش اولا
هول قیامتدن اکا غم اولمز بیت دیدم ترک حساب الیدب وصلیچون المنش جوق دیدی واعظ اکا وصل
ایچون اولنه حساب اولمز نشان یار سفر کرده از که پرسیم باز سفر ایلمش یارنشانینی کیمدن صورم کرو کم هرچه
کفت برید صبا پریشان کفت که هرنه دیدی ایسه صبا بیکی پریشان دیدی مراد سفر اتمش یاردن اخرته کیدن
یاردر که فریق فی الجنة وفریق فی السعیر حسبیجه انک نشان وخبرن بلمک غایتده عسیردر که تجه سوی کاه جس حال
وکاه خلاف خبر ویرر بیت یاران که یک یک زمن ببدل جدا شدند کس را وقوف نیست که هر یک کجا شدند
غم کهن بمی سال خورده دفع کنید اسکی غمی یل ... یعنی اسکی شراب ایله دفع ایدک که تخم خوش دلی اینست
که پیر دهقان کفت که کوکل خوشلغنک تخمی بودر که اکیج قوجه دیدی مراد غم کهنه دن معاصی قدیمه در وشراب
کهنه دن مراد توبه ایله طلب سبق رحمت ازلیدر وانابت ایله اعتماد فضل لم یزلیدر وپیر دهقاندن عمل صالح
وبنده صالح ایدیندر نظم چون گشت شبلی زین جای خراب بعد از ان دیدش جوانمردی بخواب کفت حق
با تو چه کرد ای نیکبخت کفت چون شد در حسابم کار سخت رحمتش آمد بدان بیچاره کیم بخشید از کرم یکباره
کیم فغان ان مه نامهربان ودشمن دوست نامهربان لفظی ودشمن دوست لفظی وصف ترکیبی در وصفت
آن مه در یعنی فغان که اول ای که شفقتسز ودشمن دوستی در بترک صحبت یاران خود چه آسان کفت کندد
یارانی صحبتی ترکینی نه آسان دیدی یعنی یاران صحبتی ترکنی آسانلق ایله ایلدی مراد اول مه دن نفسدرکه
روح انسانی وقوای بدنیه نک تجویزی در ومعصیته جرأت ایدیب بونلره عذاب ترکا قدام ایدرنی شفقتسزدر
وشیطانی دوست دوتوب دشمن دوست دروبرآنلق شهوت سببی ایله روح وقوای ترک ایدر بیت مسلم انکهی
کرد ترا ملک سلیمانی که خاتم را زدست دیو نفس خویش بستانی من ومقام رضا بعد ازین وشکر رقیب
یعنی بکا من بعد رضا مقامنده اولمق ورقیب شکرن قلمق کرک که دل بدرد تو خو کرد وترک درمان کفت
که کوکل سنک دردکه خو ایلدی وترک درمان قلدی مراد مخاطبدن حضرت حقدر چون قلب درد الهی
ایله خو بولمش اولا درمانی ترک یره قضایه رضا ویرب مخالف اولاندن شکایت اتمامک کرک بیت

حقدر جوقنوکونه اولان حاکم وقاضی لایق قولی اولدرکه قضایه ... بکونه ... عزت اکرچه ... ناد
وزد ایله دوکوم اورمه واعتماد قله اکرچه مراد ... ... که این ... با سلیمان کفت ...
بوسوزی قصه وتمثیل ایله تکیل ایلمه دیدی مراد بادن دولت دنیا وعمرینی وفادر که هر ... فی بقادر بو زنده
اعتماد قلمق خطادر بیت چون باد وزنده است جهان ای زنده مهل خط روان بود وتا زنده مزن ز
چون وچرا دم که بنده مقبل مزن لفظنک مفعولی دم در بنده مقبل مبتدا در یعنی نیته وبیچون دن نفس ورمه که
مقبل قول قبول کرد بجان هر سخن که جانان کفت قبول کرد خبر مبتدا در بجان لفظی قبول کرده متعلقدر یعنی
قبول ایلدی جان ایله هر سوزی که جانان دیدی مراد بودر که حق تعالی به اعتراض اتمه هر نه بیوردی ایسه جان
ایله قبول قیل که عبد مقبل حالی بودر بیت بن کشان نقش طور چشم خدمتده قائم فرموا هر نه امر ...ار ایسه جان ...
باش اوسته بمهلتی که سپهرت دهد زراه مرو بر مهلت سببی ایله که فلک سکا ویرر یولدن کتمه تراکه کفت که
این زال ترک دستان کفت سکا کیم دیدی که بوقری ترک مکر وحیله اتدی مراد بودر که مساعده فلکه
مغرور اولوب طریق مستقیمدن چقمامق کرک که مساعده فلک مکر وحیله در اکا فریفته اولمق بلادندر رباعی
مغرور مشو کر فلک شعبده باز بازی بنماید که شود با تو نکو ساز بسیار کسانرا بنمود ست نکوئی کشته
همه را بمکر خویشتن باز که کفت حافظ از اندیشه تو باز آمد کیم دیدی حافظ سنک فکرکدن کری کلدی
من این نکفته ام آنکس که کفت بهتان کفت بن بونی دیمدم اولکه که دیدی بهتان دیدی مراد بودر که عاشق
صادق ترک سودای یار اتمز اکا بونی اسناد بهتان عظیمدر بیت که بر عاشق دیمش بیت جبر نیست که در ازل
٥٦ مراد سر بود کار نیست که تا ابد مراد در پیش است ولا ایضا صبحدم مرغ چمن با کل نوخاسته کفت سوقندده
بلبل یکی بتمش کله دیدی نازکم کن که درین باغ بسی چون تو شکفت نازی اکسک قیل که بو باغده نیجه
سنک کبی آچلدی کل بخندید که از راست نرنجیم ولی کل کلدی که دوغرودن انجنمزز ولی هیچ عاشق
سخن سخت بمعشوق نکفت هیچ عاشق قتی سوزی معشوقه دیدی بو کلام فرض وتمثیل طریقی ایله در یعنی
اکر بلبل وکل صاحب عقل واهل نطق اولسه لر ما بین لرنده بو نک مکالمه اولور ایدی مراد بودر که عاشق صادق
حضرت حقه اعتراض اتمیوب جمیع حالده عرض نیاز اتمک کرک که ان الله غنی عن العالمین حسبیجه والله الغنی
وانتم الفقراء موجبیجه حضرت خدا غنی مطلق وبنده محتاج محضدر وهر نه ایدرسه اکا روادر محل اعتراض
دکلدر بیت همچون تو مهار رکعاشق از غم کشتم کر خون کس آلوده نکشت انکشتم تا ابد بوی محبت بمشامش
نرسید مشامنه بورنده قوا دراکی یدن یره دیرلر وانده اولان ضمیر هر که لفظنه راجعدر یعنی بو مصراع ... بیور ...
یعنی ابدی محبت قوقوسی مشامنه ایرمدی هر که خاک در میخانه برخساره نرفت هر که میخانه قپوسی طپراغنی
یکاق ایله سپورمدی مراد میخانه دن مقام عشق وطلبدر یعنی هر کمکه محبت الهیه ادراکی ولوناجی یره
وار روب خدمت وعبادت اتمسه ول ادراکدن محروم اولور نظم دلا کر تو جوینده جوهری نخستین طلب کن
یکی جوهری کمر بند در خدمت کاملی که از خدمت او شوی مقبلی اکر مشک خواهی بعطار رو مکن خویشتن
رابخانه کرو کر طمع داری ازان جام مرصع می لعل داری لفظنک مفعولی می لعلدر ومرصع اکا دیرلر که
انده جواهر برکتمش اولا یعنی اکر طمع وار ایسه اول مرصع قدحدن لعل شرابه در ویاقوت بنوک مژه
ات باید سفت نوک لفظی فتح نون وسکون واو ایله هرکسکن نسنه نک بسوری اوجنه دیرلر ومصراع اول

معنوی شرط مصراع ثانی مضمونی جزادر یعنی ایچوتی ویا قوتی کربکک دخی ایله دلمک کرک مراد جام مرصعدن
قلب مرشد کامللر کرانده برآم معانی برکمش درلعل شرابدن مراد عشق الهی در واچمکدن مراد کوزیاشیدر کرک
قانلو اولسه ویا قوتدن مراد کوزیاشیدر که قانلو اولمسی قلب مرشددن عشق الهی استمکن کوزدن بیکار
دوکوب وقانلر اغلمق کرک وکوزیاشنی کربکده دیزلمک کرک قطعه کار نیکو کن اکر مزد نکو می طلبی کرجزا
مهرچه نکو تو بنکو کار دهند • کار اکر نیست ترا در طلب جرمکش • مزد مزدور بانداز کردار دهند • در
کلستان ارم دوش چو از لطف هوا جنت کلستاننده دون کیجه چون هوا لطافتندن زلف سنبل بنسیم سحری
می آشفت سنبل زلف سحر یلنه قرشدی واکلستان ارمدن عالم مکاشفه در وهوادن مراد حب الهی در
وزلف سنبلدن مراد غیب هویتدر ونسیم سحری توجه سحرکاهی در چون حب الهی ده فتح اولا عالم مکاشفه ده
غیب هویت ایله توجه قلب سحری ممتزج اولا فنای جهانی مشاهده ایدر دیر کفتم ای مسند جم جام جهان
بینت کو دیدم ای جم تختی سنک جام جهان بینک قنی کفت افسوس که آن دولت بیدار بخفت دیدی
حیف که اول اویانق دولت اویدی مراد دولت وسلطنت باقی دکل ایدوکن بیان ایدر بیت مغرور اولمه
دولته ای پادشاه دهر • فرعون چوق یشادی دخی بولدی اندکن سخن عشق نه آنست که آید بزبان
عشق سوزی اول دکلدر که دلکه کله بیت زبان عشق ندانند ادیب نکته شناس • که این لغت نه باوضاع
تازی ودریست ساقیا می ده وکوتاه کن این کفت وشنفت ای ساقی شراب ویر وقصه ایله بو دیمی
دکشتمی مراد ساقیدن وشرابدن نه ایدوکی مرارا مذکور اولمشدر خلاصه مراد بودر که ای واعظ وشیخ ارشاد
قولی تقلیل ایدوب ارشاد فعلی ایلیوب تعلیم عمل قلوب اعمال اندر قطعه بالله بکوی عالم تفسیرکوی را • عامل شو
اولا وبهم اعمال ما بکن • چون قول بی عمل ننهد سود مرد را • خود بیش کن عبادت وکم کن بما سخن • اشک
حافظ خرد وصبر بدریا انداخت حافظک کوزی یاشی عقلی وصبری دکزه اتدی چکند سوز غم عشق نیارست
نهفت بلمسون عشق غمنک حرارتنی قادر اولمدی کزلمکه مراد عقل وصبری دریایه اتمقدن انلری یوتور
مکدرکه بو غلبه عشقدن ناشی اولور بو حال عشاق ایچنده معتبردر غزل چنان کشتم ز مستی وخرابی
که خاکی را نمی دانم ز آبی • درین خانه نمی یابم کسی را • تو با عقلی بیا یا دی بیابی • دلا بو بیت بیهی آید نبکی
مکر در آتش عشقش کبابی • بنکذاری که مردم خوش بخسبند • که از دیوانکی بی صبر وخوابی • بباطن خوب ومعمور
٥٧ بغایت • بظاهر می نمایی که خرابی وله ایضا دل ودینم شد ودلبر بملامت برخاست کوکلم ودینم کندی
ودلبر سرزنش قلمغه دوردی کفت با ما منشین کز تو سلامت برخاست دیدی بزمله اوتورمه که سندن سلامت
قالقدی مراد دیندن معنی لغوی اعتباری ایله طاعت وانقیاد در ودلبردن مراد شیخ در که طالب صادق
شیخنی محبوب ومطلوب دوتور خلاصه مراد بودر که غلبه عشق وحالتده کوکلم قبضه ارادتدن چیقوب
وشیخه اطاعتدن کیدوب شیخ دخی بو حالده کوروب صورت ردکوستردی بیت عشقم چو بیش دید مرا
طعنه زد حبیب • از بهر عشق طعنه محبوب خوشتر است که شنیدی که درین بزم دمی خوش بنشست اولکی که
لفظی اسمدر وشنیدی خطاب عامدر ومضمون بیت استفهام انکاریدر که نه در آخر صحبت بندامت برخاست
کیمی اشتدک که بو صحبتده بردم خوشنا وتوردی که صحبت آخرنده ندامت ایله قالقدی یعنی کیمسه بو بزمده بردم
خوشنا وتوردی صحبت آخرنده ندامتنا ایله قالقدی مراد بودر که کیمسه سلوک طریقت ایدوب بزم الهی ده

اوتورسه طعن دشمن وعوام اشیدر بیت کوی یاره طعن دشمن نتوان رفت بچین • کعبه وار مرشکم
کنجا رمغیلاندن بجز شمع اکر زان رخ خندان بزبان لافی زد شمع اکر اول کولجی یوزدن دل یلاف
اوردی ایسه بیش عشاق تو شبها بغرامت برخاست سنک عشاقک کیجه لرده که دوردی یعنی
خفکان بیلوب اعتذار ایچون اوری دردی مراد بودر که انوار ضعیفه نور الهی یه هرکز مشابه دکلدر ظن
مشابهت خطادر بیت شعله کرم تشبیه ایدر لیسم بو حسن مه وشی • شمع بر مقتول سر عریان اشقدر آتشی در
چمن باد بهاری ز کنار کل وسرو • چنده بهاریلی کل وسرو کنارندن بهواداری آن عارض و
قامت برخاست اول عارض وقامت هواداریلی یعنی محبتی ایله قالقدی مراد عشق الهی هر یرده
محرک ومتحرک اولوب جوش دخروشده ایدوکن بیان ایدر بیت آتشی عشقت کاندانی فتاد جوشش عشقت
کاندر می فتاد • مست بکذشتی واز خلوتیان ملکوت • مست کچدک وملائکه دن بتماشای تو آشوب
وقیامت برخاست سنک تماشاک ایله فتنه وقیامت قالقدی مراد مست کچمکدن ظهور وفرط تجلیدر
وعموم وسعت رحمت الهی در بیت غم مخور کرچه کنه بالا وکاهی بست شد • بست بالا نکرد جون زحمت
حق مست شد پیش رفتار تو پا برنکرفت از خجلت سنک یوریشک اوکنده ایاق قالدرمدی خجلتدن
سرو سرکش که بناز قد وقامت برخاست باش چکیجی سرو که قد وقامت نازی ایله قالقدی مراد
رفتاردن حضرت حقک آثار افعالیدر که یفعل ما یشاء ویحکم ما یرید • جبهه مرته که دیلر ایدر خلاف ارباب
جاه ودولتک واصحاب ملک وسلطنتک که تکبر وتعظملری وار اما تصرف وایجاده قدرتلری سلطنتک که تکبر
وتعظملری وار اما تصرف وایجاده قدرتلری یوقدر وایجاده متعلق اولان امورده ثمر مساعد هپ انلر
وکدای بی سروپای ایله یکساندر بیت سرو آزاد ز هوای قامت جان پرورش • شد چنان مجنون
جاکردند مرغان بر سرش • لاجرم اهل ملک ومال نخوت وتکبر ایدرلر اما قدرت ایجادی اثری یوقدر بیت
ای مصور دو تلم قدینی تصویر ایده سن • شیوه رفتارینه اندن نه تدبیر ایده سن حافظ این خرقه بینداز
مگر جان ببری ای حافظ بو خرقه آت که مکر جان قورتره سن کاتش از خرمن سالوس وکرامت برخاست
که آتش ریا وکرامت خرمندن قالقدی وار دریا صورتن وکرامت دعوی سن ترک قیل دیمکدر تغییر شکل ایله
الاکل مذموم در وترک الدنیا للدنیا من جمیع الدنیا موجبه عمل آخرت ایله طلب دنیا غاینده مشوم در
بیت زاهدا اهل ریا دوزخیدر دیدکه • اکر اینمزا سنک دشته ور این کوره سن وله ایضا روی ٥٨
تو کس ندید وهزارت رقیب هست سنک یوزکمه کورمدی وبیک رقیبک واردر در غنچه هنوز صدت
عندلیب هست غنچه لغده سن هنوز ویوز بلبلک واردر مراد حضرت بس پرده ده مستور ایکن ظهور وتجلی
اتمکزن مخالف ومنازع وعاشق وطالب چوق دیمکدر بیت او در درون خانه وغوغا میان شهر
ای وای ازان زمان که بیا زار در رود • کر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست • اکر سنک محلکه کلدم
ایسه اول دکلو غریب دکلدر • چون من درین دیار هزارت غریب هست • بنم کبی بو دیارده سنک بیک
غریبک واردر مراد غریبدن رجال انسانیدر وکوی یاردن مراد طلب حقدر وبو دیارده عاشق غریب چوقدر
بیت دلدار فرد واحد وعشاق بی عدد • بودر عجب که هر بری اندن بلور مدد • هر چند که دور مانم از
تو که دور از تو کس مباد • نه دکلو که ایراغم سندن که ایراغ اولمسون • لیکن امید وصل تو ام عن قریب

[illegible] قریب وار دیمراد بودرکه این الرب الجلیل واین العبد الذلیل حسبنجه
طالب حق اول حضرتدن [illegible] اما غایت تصوف فانی قریب اجیب دعوة الداع موجبنجه وصولی الی الله
لاجرم رجع بعجب ایله اکا وصول عن قریب میسر در عشق خانقاه وخرابات فرق نیست عشقده خانقاه وینه
فرقی یوقدر هر جا که هست پرتو روی حبیب هست هر یرکه وار در حبیب یوزی شعشعه سی واردر مراد بودرکه حضرت
تجلی تمکه موضع مخصوص شرط دکلدر بیت بشنو کرم حق را غافل مشو ای طالب درد بر خدا کوید لبیک یا عبدی
انجا که کار صومعه را جلوه می دهند اول برده که خانقاه ایشنه صالنعلق ویررلر ناقوس دیر راهب
ونام صلیب هست رهبان کلیسانک جایکی وجایجا آدی واردر مراد بودرکه حق سبحانه هادی اولدیغی کبی مضل در
لاجرم یضل من یشاء ویهدی من یشاء مقتضاسنجه صومعه نک رونقی انک هدایتی وکلیسانک ناقوسی وصلیبی انک
اضلالی ایله در عاشق که شد که یار بحالش نظر نکرد کم عاشق اولدی که یارانک حالنه نظر اتمدی ای خواجه
درد نیست ولیکن طبیب هست ای خواجه درد یوقدر ولیکن طبیب واردر مصراع اولده استفهام انکاریدر
بس مراد اولدرکه هر کمکه عاشق اولدی یارانک حالنه نظر قلدی لاجرم دردی اوله طبیب بولنور بیت
ای دل بیا ز درد مجو بعد از ان طبیب کانجا که درد هست یقین دان طبیب هست فریاد حافظ این
همه آخر بهرزه نیست حافظک بو دوکلی فریادی باطل دکلدر آخر هم قصه غریب وحدیث عجیب هست
هم قصه غریب وعجیب خبر واردر مراد بودرکه درد درونی وحال دکرکونی اولان ناچار فریاد ایدر بیت
ناله را هر چند میخواهم که پنهان می کنم سینه میکوید که من تنک آمدم فریاد کن وله ایضا بدام زلف تو دل ٥٩
مبتلای خویشتن است سنک زلفک آغنه کوکل کند ومبتلاسیدر مراد قلب غیب هویته مقید وکرفتار اولدیغیدر
بکش بغمزه که اینش سزای خویشتن است قتل قیل غمزه ایله که بونک کندو لایقی دیر مراد غمزه دن صفت قهر
وغلبه در یعنی غیب هویته وذات مطلقه تعلق ایدب اطلاع قصد ایدنک صفت وقهر استیلا ایله انانیتی
وجودی محو اولنق کرک ومجرد اولمجق ذات مطلق ظهورنه محل ومظهر اولمغه استعدادی اولور وبو محض
لطف حقدر بیت آهن که زنار ظلمتش نرود وقابل نوا هجو آتش نشود کرت ز دست بر آید مراد خاطرها
اکر سنک الکدن کلورسه بر مخاطر مزاجرا ادی بدست ار که خیری بجای خویشتن است الله کتور که بر بنده خیردر
مراد طالب عاشقدن فیض دریغ اتممک مقتضاسنجه حکمت الهیه ایدکنی ذکردر بیت بخسرو دیدن زکاه حسنکی منع ایکم
مستحقنه ویر بلور دکتم زیرا زکاه بجانست ای بت شیرین من که همچون شمع سنک جانک حقیقی ای هم بت
سیرتم شمع کبی شبان تیره مرادم فنای خویشتنست قرکو کیجه لرده مرادم کندو فنام در مراد بودرکه سالک
طالب اویانق اولوب قرکو کیجه لرده عبادت ایدب نفسک وارلغن فانی اتمک کرک بیت چه سود ای
شیخ هر ساعت فزودن خمس طاعت چو نتوانی که یک جو از وجود خویشتن کاهی چو رای عشق زدی با تو
کفتم ای بلبل چون عشق فکری قلدک سکا دیدم ای بلبل مکن که آن کل خود رو برای خویشتن است
اتمه یعنی عشق که اول کندو بنجی کل کندو فکری ایله درم ادبلبلدن عاشق طالبدر وکل خود رودن مراد حضرت
حقدر که یقتضی ذاته وجود ممنجه کندو وجودی کندودن در لاجرم اکا طالب اولوب سالک طریقت اولانه
اکا تسلیم ورضا کرک بیت اگر تو طالب یاری ز خویشتن بگذر بده رضا وبگو هر چه تو نخواهی کن بسنک
چین وچکل نیست چین کل محتاج چین جرنهو مملکت آدیدر وبوکلم معنانه کلور وچکل ترکستان ولایتنده

برکوزلی چوق یرک آدیدر یعنی چین وچکل مملکتلرنده اولان سنکه کبی کوزل کلمز [illegible] ترک جهانی
فنای خویشتنست که نافه لری کندو فنانی دوکمسندندر مراد بودرکه حضرت حق بر جمال جمیل صاحبیدر
تزیین وتوصیفدن مستغنی در بیت حلیه حیله است زیبا ناقص حسن کامل نبود مایل زین مروتخانه ارباب
بی مروت دهر کتم زمانه نک مروتسز اهلینک ونه که کنج عافیت در سرای خویشتن است که سکا
راحتلک بو جایکی کندو سرایکده در قطعه بدندان رخنه در پولاد کردن بناخن راه در خارا بریدن
با آتش دان فرو رفتن نکونسار ببلک دیده آتش پاره چیدن بفرق سر نهادن صد شتر بار ز مشرق جانب
مغرب دویدن بسی بر جا می ساتر نماید که بار منت دونان کشیدن بسوخت حافظ و در شرط عشق و جانبازی
پابندی حافظ وعشق وجانبازلق شرطنده هنوز بر سر عهد وفای خویشتن است هنوز کندونک عهدو
وفاسی باشنی وزره در مراد بودرکه عاشق صادق معشوقدن ندکلو جفا کورسه اعراض اتممک کرک بیت غمزه
٦٠ تا چند کنی رنجه بازار کمال که بصد تیغ نخواهد ز تو دل رنجانید وله ایضا حال دل با تو کفتنم هوس است
کوکل حالنی سکا دیمک هوسیدر خبر دل شنفتنم هوس است کوکل خبرن اشتمک هوسیدر مراد بودرکه کوکل بیزدن
کتمش سنده قرار اتمشدر بزدن کیدکین سکا دیو بلسیدن انک خبرن اشتمک مرادمدر رباعی کر توانی ای صبا
بکذر نشی در کوی او در دلت خواهد ببر از من بیابی سوی او چو دلم را بینی انجا کو چراحت باد جهل من
چنین محروم تو پیوسته هم زانوی او طمع خام بین که قصه فاش خام طمعی کورکه اشکارا قصه از رقیبان
نهفتنم هوس است رقیبلردن کزلمک هوسیدر مراد بودرکه عشق الهی ایله تصاحم مشهور اولمشی یکن عوامدن
ستر اتمک فحی الحسه کرکدر رباعی سرشک لاله کون وهمچو زعفران روی زرد من کواه صدق بود این مهر دو
بیشین بهر درد من چنان در عاشقی بالا کرفت امروز احوالم که نتوانند رسیدن سالها مجنون بکرد من
شب قدری چنین عزیز وشریف برقدر کیجه سی بو بخلین عزیز وشریف با تو تا روز خفتنم هوس است
سنکله تا کوندزه دک یتمق هوسیدر مراد بو وحده مشاهده واقعا له صباحه دک استغراق اولمغ طلبدر قبنی
کیجه کم ادمه دن جانومه تا نیش اولور نور احمد حقی با که اول شب تعریس اولور وه که در دانه چنین نازک
واه که بو بخلین نازک انجو بی در شب تار سفتنم هوس است قرکو کیجه ده دلمک هوسیدر مراد بودرکه وصول الی الله
ووصلت الهی بردر شاهدانه درکه حکماک کامل اولانلر اوزره دکنده بوی دلمکه قادر اولمزلر عجب رکه بن قره کو
کیجه ده دلمک استرن ای صبا امشبم مدد فرمای ای صبا بو کیجه مدد ایت که سحر که شکفتنم هوس است که سحر فتنده
اچلمق هوسیدر مراد بونده صبادن فیض وفضل حقدر که مکاشفه سحر کاهی نک مددی ایله اوله بیت اکر از جانب
معشوق نباشد میلی کوشش عاشق بیچاره بجایی نرسد از برای شرف بنوک مژه شرفدن اوتوری کربک ایله
ایله خاک راه تو رفتنم هوس است سنک یولک طراغن سپورمک هوسیدر مراد طریق حقده مژکانی جاروب قلق
کسب شرفدر بیت کفته از راه ما بردار کرد وخار را با مژه مهر صبحدم کفتم که بردارم بچشم همچو حافظ بر غم مدعیان
حافظ کبی فیض وفضل دعوی ایدنلر قهرنه شعر رندانه کفتنم هوس است رندانه شعر دیمک هوسیدر مراد شعر رندانه
دن تصوف کلماتن صورت مجازده کتورمکدر رمزیتکم تبیده بیان اولندی بیت عارفانه اصطلاحات خوش است
٦١ روی پوشیده عبارات خوش است وله ایضا ای هدهد صبا بسبا می فرستمت ای صبا هدهدی سبا ولایتنه
کوندرورم سنی بنکر از کجا بکجا می فرستمت نظر قیل که قندن قنده کوندرورم سنی مراد صبادن بونده نفحات رحمانیه

در چمن میاری روز بهاران کلور یعنی بهاردن مراد ولایت عیش درکه سلیمان عقل جکنده دکلدر نیاجوم براکی اقلیمک
اورتسنده بوق بعیدوار در حیفست طائری جو تودر خاکدان غم طائری بسدادر وانده حرفیا وحدت اچون
جو حیفست طائر در ودر خاکدن غم خبر در بو جمله بسدادر حیفست مقدم خبری در یعنی حیفدر سنک کبی قوشک غم جوبکنده
اولمق زینجا کلیبان وفامی فرستمت بورادن وفا یوللنه کوندرورم یعنی مرا دخاکدا نغمدن دنیا درکه لسان
وفادن عالم الهی نفحات رحمانیه و توجهات روحانیه جانب حقه متوجه کرک در راه عشق مرحله قرب وبعد نیست
عشقده بولنده قرب وبعد قوناغی یوقدر می بینمت عیان ودعامی فرستمت کورورم سنی اشکارا ودعا کوندرورم
سکا خطاب بونده محبوب حقیقی یه درکه عین عیان قلبی ایله مشاهده دروم راتب معنویه هر صبح وشام قافله از دعاء
خیر هر صباح وهم شام دعا خیردن بر قافله درصحبت شمال وصبا می فرستمت شمال وصبا یللری مصاحب وهمراه زنده
کوندرورم سکا خطاب بونده دخی معشوق حقیقی یه در وخبرده وارد اولمشدر بر جماعت ملائکه دن صباح نمازنده وبر جماعت
ملائکه دن اخشم نمازنده نازل اولورلر صباح نمازنده بر جماعت نازل اولیجق ملائکه دن کیجه بیله اولان جماعت
ملائکه صعود ایدوب عبادت عبادی حضرت حقه عرض ایدرلر و اخشم نمازنده بر جماعت ملائکه دن نازل اولیجق
کوندز بیله اولان ملائکه صعود ایدوب عبادت عبادی حضرت حقه ایلتدرلر لاجرم عباد دعا دهر صبح وشام دعاء خیردن
بر قافله حضرت حقه کوندررلر ای غایب از نظر که شدی همنشین دل ای نظردن غایب اولان که کوکل مصاحبی
اولدک می کویمت دعا وثنامی فرستمت سکا دعا دیرم مواجهه وثنا کوندرورم مراد بودر محبوب حقیقی عین عیان
حسیدن غایبدر اما قلب ایله مصاحبدر پس داعی حاضره دعا ایدر کبی دعا ایدر وغایبه سلام کوندررکبی رسال ایدر
تا لشکر غمت نکند ملک دل خراب تا سنک غمک لشکری اتمیه کوکل ملکنی خراب جان عزیز خود بنوامی فرستمت
کند وعزیز جانمی فدا وجهی ایله کوندرورم مراد بودر که قلبه غموم عارض اولوب فکر حقدن محجوب وخراب قلمقدن بذل
روح اولیدر راسانددر بیت عاشقانرا ترک جان کردن نه چندان مشکلست ترک جان سهلست اما ترک جانان
مشکلست تا مطربان زقول منت آگهی دهند تا مطربلر بنم قولدن سکا خبر دارلق ویره لر قول وغزل بساز
ونوامی فرستمت قولی وغزلی دوزن ومقام ایله کوندرورم سکا بونده دخی خطاب معشوق حقیقی یه در مراد
مطربدن خواننده وکوینده در غرض مناجاتی نظم ایله بیان اتدکن ذکر درکه مجالسده بنم غزللرم اوقنوب درکاه
حقه عرض حاجتم بو وجهله اولسون ایچون در پس نظم مذموم دکلدر بیت بیش پس مرد وصفت کبریا پس شعر آمد و
بیش نبیا ساقی بیا که هاتف غیبم بمژده گفت ای ساقی کل که هاتف غیب بکا مژده ایله دیدی با درد صبر
کن که دوامی فرستمت درده صبر قیل که دوا کوندرورم مراد صبر ترغیبدر قطعه دلا در بند محنت صبر میکن جکر
بیرون نهی جان از مهالک جهان پیوسته بر یک حال نبود لعل الله یحدث بعد ذلک در روی خود تفرج صنع خدا
بکن کندو یوزکده الله صنعن تفرج قل کاینهٔ خدای نمامی فرستمت که الله کوسترجی آیینه کوندرورم سکا
مراد بونده جانب حقدن عبده خطاب ذکر بدر که صورت انسان بر آیینه درکه بونده حضرت حق مشاهده اولنوب
صنایع عجیبه سن مطالعه اتمک ایله حافظ سرود مجلس ما ذکر خیر تست ای حافظ بزم مجلسمزک ایری سنک ذکر
خیر کدر تعجیل کن که اسب وقبامی فرستمت استعجال قل که آت وقفتان کوندرورم سکا مراد بوندن جانب الهیدن
خواجه حافظه خطاب روحانی بیاندر که شونک که حیاتی واشتیاقی عزحضرته چوق عرض اولنور وذکر با لخیری
چوق قلنور اولا طال شوق الابرار الی لقائی وانا اشد شوقا الیهم منهم حسبنجه حضرت حقدن اکا دخی شوق

غالب دلوریس براق وصل ایله دعوت اولنور علی وجه الکمال اتصال وارمق یا زاوسفری تعجیل قلمق کرک الایضا
ای غایب از نظر بخدا می سپارمت ای نظردن غایب اولان تکه الله تسلیم ایدرم سنی جانم بسوختی وبدل دوست ٦٢
دارمت جانی یقدک کوکل ایله دوست دوتارم سنی مراد مخاطبدن شیخ ومرشد درکه مرید صادق نظردن غایب اولمغین
اما مریدا کا دعا ایدوب واکرچه اول بو لی فرقت ایله یا ریاضت ایله یاقمش اما صادق وعاشق اولان مرید
ایی سوب دیر تا دامن کفن نکشم زیر پای خاک تا کفن اتکین چکمیم طپراق ایاغی التنه یعنی تا که اولمیم باور
مکن که دست ز دامن بدارمت اینانمه که الی سنک اتککدن دوتم بس طالب صادق بویله کرک که دیه بیت
عشقکی ترک قلمزم ال بنم واتک سنک جورلرسنی قومزم ارقه بنم کوتک سنک محراب ابروان بنما تا سحرکهی گلکر
محراب کوستر تا سحر وقتنده دست دعا بر ارم ودر کردن آرمت دعا الن قلدرم سنی بوینه کتورم مراد کیتمکدن
فی الجمله عرض جمال وطالبدن توجه واقبال اولوب مابینده کمال اتصال اولمغه اشارتدر کر بایدم شدن
سوی هاروت بابلی اکر بکا کتمک اولورسه بابله منسوب هاروت جانبنه صد کونه جادوئی بکنم تا بیارمت یوز
درلو جادولق ایدم تاکتوررم سنی مراد بودر که چون مریدک مراده وصولنه واسطه مرشد در پس سحر وافسون میسر ایسه انک
ایله نجی تحصیل وانک ایله توسل کرک بارم ده از کرم بر خود تا بسوز دل اجازت ویر بکا کرمدن کندو یانکه تا کوکل
حرارتی ایله در پایت دمبدم کهر از دیده بارمت ایاغکه دمبدم کوهری کوزدن یاغدررم سکا مراد فرقتدن
کوکلده اتش کوزنده آب واردکن بیانندر صد جوی آب بسته ام از دیده در کنار یوز صوارماغنی باغلدم
کوزدن کناره بر بوی تخم مهر که در دل بکارمت محبت تخمی قوقوسنه یعنی انک رغبتنه که کوکلده اکم سکا بعض
نسخه ده بو بیت واقع اولمش میکویم و مرادم ازین اشک سیل بار اغلرن ومرادم بو سیل یاغدرجی کوزیاشندن تخم
محبتست که در دل بکارمت محبت تخمی درکه کوکلده اکرم سکا خونم بریخت وزغم هجرم خلاص داد قانمی دوکدی
وهجر غمندن خلاص ویردی منت پذیر غمزهٔ خنجر کذارمت سنک خنجر اوروجی غمزنک منتن قبول ایدیجی بن بیت
موندن ارتق تو رنجک فراقی طالبه اوکیجون موتی انک اوستنه ترجیح ایدر خواهم که پیش میرمت ای بی وفا طبیب
دیلرن که سنک وکلده اولم ای وفاسز طبیب بیمار باز پرس که در انتظارمت خسته کرو صورکه سنک انتظا
رکده بن بیت دیدن روی حبیبم مطلب جان منست پیش او مردن هما نا عید قربان منست حافظ شراب وشاهد
ورندی نه وضع تست ای حافظ شراب ومحبوب ورندلک سنک وصفک دکلدر فی الجمله می کنی وفرو میگذا
رمت فی الجمله ایدرسن بن سنی اشغال ورن مراد عشق وحب محبوب حقیقی واخلاص علی وجه الکمال ولمق دکمه
کمسنک کاری دکلدر دیمکدر وله ایضا یارب سببی ساز که یارم بسلامت یارب بر سبب دوز وبر بهانه ٦٣
قل که یارم سلامت ایله باز آید و برهاندم از چنک ملامت کروکله وبنی قورتره ملامت پنجه سندن انجق نجزه
بو غزل سابق عقبنده واقع اولدیغی اقتضا ایدر که مراد یاردن شیخ ومرشد درکه اندن دور اولدن
کندوسی اداب طریقتی رعایت ایده میوب خلقدن طعن ملامت اشدوب پنجه ملامته کرفتار اولمشدر انی استرکه
بوندن خلاص بیده لاجرم انک اشتیاقنده دیر خاک ره آن یار سفر کرده بیارید اول سفر ایلمش یارک
یولی طپراغن کتورک تا چشم جهان بین کنمش جای اقامت تا جهان کوریجی کوزی ایدم انک اقامتی یری
یعنی خاک راهنی کوزمده متمکن قلیم تا که توتیای روشنا کبی جالب نور اولا فریاد که از شش جهتم راه ببستند
فریاد که جهات ستدن بنم یولم بغلدیلر آن خال وخط وزلف ورخ وعارض وقامت بو الی سنه لاجرم شیخ کرکدر

کورک که بولندلوی رد ایدب نکارفتح اه ایدب جانب حقه ارشاد قله امروز که در دست توام مرحمتی کن بکوک
سنک کلکده بن بر وقتده قل فردا که شوم خاک چه سود اشک ندامت یارن که طراق اولمه فایده پشیمانلق کوز
یاشی مراد حافظدن نفس اماره در ای انکه بتقریر و بیان دم زنی از عشق ای کمسه که تقریر و بیان ایله بزدن
اوردرسن عشقدن ما با تو نداریم سخن خیر و سلامت لفظ خیر و سلامت جمله دعائیه درکه باد لفظی مقدردر
یعنی بزم سنکله سوزمز یوقدر خیر و سلامت اولسون مراد بودرکه عشق حالدر کورک قال ایله معلوم اولمز شول مدعی که آنی
لفظ ایله سویلر انکله مقال ایلمک دلمز بیت هر چه کویم عشق را شرح و بیان چون بعشق آیم خجل باشم ازان درویش
مکن ناله زشمشیر احبا خطابدر یعنی ای درویش ناله ایله احبا قلجندن کین طایفه از کشته ستانند غرامت
که بو طایفه یعنی احبا مقتولدن الورلر قان بهایی مراد بودرکه احبا طریقت شمشیر ریاضت ایله درویش سالکک
نفسنی قتل ایدرلر اما انها احیا و محبتیجه حیات ابدیه ویررلر تاج مال وقان بهاسی المحتاج اولورلر در خرقه
زن آتش که خم ابروی ساقی خرقه یه اود اور یعنی خرقه یاق که ساقینک قاشی بوکلمی برمی شکند کوشه
محراب اقامت صبر و بقر اقامت محرابی کوشه سن مراد بودرکه ای خرقه بوشل اولوب کوشه محرابده عبادت قلوب
زاهد خشک اولان خرقه یاقوب عشق ایله متکیف اول که ساقی شراب باقی صورت ریایی افنا ایدر طریق خلاص
ارشادی ایله ریادن خلاص ایلمز بیت برسته بود شکل قلب قلب من بشکست ساقی هیات اورا بیک قدح
خاشاکه من از جور و جفای تو بنالم خاشا که بن سنک جور و جفاکدن اینکلیم بیداد لطیفان همه لطفست و کرامت
لطیفلرک ظلمی دوکلی لطف و کرامتدر خطاب حضرت حقه یا مرشد طریقته درکه اول نظر لطف ثانی یه نظر کرامت بیت
مهر تو کم جفدن کلور با اهل جفدن ای کوکل ظلم ظن ائمه ای لطف و کرامت در یقین کوته نکند بحث سر زلف
تو حافظ قصه قلمز سنک زلفک وجهی بحثنی حافظ بپیوسته شد این سلسله تا روز قیامت متصل اولمشدر بو زنجیر
تا یوم قیامته دک مراد سر زلف دن سلسله طریقتدر لا یزال امتی ظاهرین علی الحق حتی یاتی امر الله حدیث
شریفک شرح خندده دیمشلردر که مراد بو امتدن اصحاب طریقت که بونلرک سلسله و ارشادی قیام قیامته دک باقی
اوله کورکدر ولها ایضا زان یار دلنوازم شکریست با شکایت اول کوکل اوخشیجی یاردن شکرم واردر ٦٤
شکایت ایله کر نکته دانی عشقی خوش بشنو این حکایت اکر عشق نکته دانی ایسک ایشت بو حکایتی مراد یاردن
معشوق مجازیدر دلنواز اولدیغی جهتدن شکر اولنور اما خدمتی تضییع عمر درکه اندن اجر و ثواب اولمز اول
جهتدن شکایت اولنور نوکیجون دیری بی مزد بود و منت هر خدمتی که کردم نوابسز ابدی و منتسز هر بر خدمت که ایتدم
یا رب مباد کس را مخدوم بی عنایت یا رب اولسون کمسه عنایتسز مخدوم رندان تشنه لب را جامی نمی دهد
کس حکوسز رندلره بر قدح ویرمزکه کویی ولی شناسان رفتند از ین ولایت کویا ولی بلنلر کتدیلر
بو ولایتدن مراد بوندن اهل فضل و فیض اولنلرک قدری بلنمیوب رعایت قلنمدیغندن شکایتدر رباعی مرا
زدست هنرهای خویشتن فریاد که هر یکی بدکر کونه دارد م ناشاد درین زمانه چو فریاد رس نمی یابم مرا
رسد که رسانم باسمان فریاد در زلف چون کمندش ای دل مپیچ کانجا انک کمند کبی زلفنه ای کوکل دولاشمه
که انده یعنی اول زلفده سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت باشلر کسلمش کورورسن کناهسز واکسلمش
باشلردن بونده ظاهر یوزندن زلف قیللرینک باشلری کسلدکی درمعنی یوزندن مراد اکا کرفتار اولان باشیکی
کسلمش کبی عمل آخرته قادر اولمز دیمکدر بیت از زبهترت سیری با بدای حکیم تا از خدنک غمزه خوبان خطر کنی

چشمت بغمزه ما را خون خورد و می پسندی کوزک غمزه ایله بزم قانمز اچر ی سن بکنورک و قبول قلورک
جانا روا نباشد خونریز را حمایت ای جان روا اولمز قان اچجی یه حمایت مراد بوندن ولا ترکنوا الی الذین
ظلموا حکمنجه ظالمه میلدن منعدر بیت ظالمه میل ایلمک منهی در ربیل ای علوحق لما سوره هود ده دیدی
لا ترکنوا درین شب سیاهم کم کشت راه مقصود بو قرکو کیجه ده یا وی قلندی بو مقصودم یولی از کوشه
برون آی ای کوکب هدایت برکوشه دن چیغ ای هدایت یلدزی مراد شب سیاهدن دنیادر و مقصوددن
مراد حق تعالیدر نجم هدایت یوزی اولمیجه راه مقصود بولنمز بیت دانی کمال چون رست از تیره روزکاری
سر برزد آفتابی از مشرق عنایت از هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود هر طرفدن که کتدم نفرتم و غمیدن
غیری ارتمدی زنهار ازین بیابان وین راه بی نهایت صقن بو بیابانده و بو نهایتسز یولدن مراد
طریق حقدر که اکا نهایت یوقدر رفتنکم دیر این راه را نهایت صورت نمی توان بست بو یوله نهایت صورتی
باغلق اولمز کتش صد هزار منزل بیشست در بدایت که انک یوز بیک منزل زیاده در ابتداسنده بو معنی
یوقوده بلمزدر عشقت رسد بفریاد کر خود بسان حافظ یعنی عشق ارشور سنک فریاده غیرد کلی اکرچه •
حافظ کبی قرآن زبر بخوانی در چارده روایت قرآنی سینه دن اوقورسک اون درت روایتده مراد اوده که •
درد الهی درمانی و زمان مضایقه ده فریاد رس نهانی عشقدر بعض نسخده تنکر بر قافیه ایله کی بیت واقع دی •
بری بودر ای آفتاب خوبان میجوشد اندرونم ای خوبلر کنشی طشر بنم ایچم یکساعتم بکنجان در سایه عنایت
بر ساعت بنی صغدر و متمکن قل عنایت کولکه سنده و بری بودر هر چند بردی ایم روی از تو بر نتابم هر ند کلو
یتور دک بنم صو یم و عرضم سندن یوز دوندرمزم جور از حبیب خوشتر کز مدعی حمایت حبیبدن جور خوشتر قدر بیدیکی
حفظدن ولها ایضا مدامم مست میدارد نسیم جعد کیسویت مدام بنی مست دوتر سنک کیسونک قو ر جوغی ٦٥
نسیمی خرابم میکند هر دم فریب چشم جادویت خراب ایدر بنی هر دم جادو کوزلرک لرزه سی مراد محبوب مجازیدر
شکر و شکایتدر غزل سابق کبی بیت خرابت کند شاهد خانه کن مده دل بجرحی بشنو این سخن بسی چندین
شکیبایی بنی یارب توان دیدن بو دکلو صبر لولقدن صکره بر کیجه عجب کورمک اولورمی که شمع دیده افروزم
در محراب ابرویت که کوزنکی شمعی بیته و زسنک قاشک محرابنده مراد محبوب مجازیدر اکشنایی دیده محصولی
مغفرتدر کل ایدکین بیابندر رباعی یارب دلم از تبان سرکشی برهان • وز خط خوش عارض مهوش برهان
یعنی جمال خویش بیرون زهم • بنمای مرا ازین کشاکش برهان سواد لوح بینش را عزیز از بهر آن دارم
نظر لوحنک قره سی یعنی کوز ببکنی انونکیچون عزیز دوترم که جان را نسخه باشد ز نقش خال هندویت که جانه
مثال اولور سنک هندو بنک نقشندن بیت حال تو یا مردم چشمست یا مسک ختن • حال من یا مقبل معکوس
یا هندوستان • تو کر خواهی که جاویدان جهان یکسر بیارایی سن اکر استرسک که ابدی جهانی براغودن
بزه یه سن صبا را کو که بردارد زمانی برقع از رویت صبایه دی که قالدره بر زمان برقعی یوزکدن بونده
خطاب محبوب حقیقی یه در مراد صبادن فیض و فضل سبحیدر اول نقاب کبریایی رفع ایده جک جهان جان مزین
اولور اکر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی اکر فنا رسم و عادتنی عالمدن قالدرمق استرسک
بنفشان تا فرو ریزد هزاران جان ز هر مویت سلک یعنی زلفکی تا اشقه دوکله یعنی قیدن قورتله بیکه
بیک جان هر قیلکدن بونده دخی خطاب معشوق حقیقی یه در و مراد ظاهردر من و باد صبا مسکین دو سرکردان بیحاصل

بن دخی صبا یلی اکی سرکردان بیحاصل من از فسون چشمت مست واز بوی کیسوت بن کوزک افسوننده
مست اول کیسوک قوقوسندن مست مراد چشمدن عین در وعین لفظنک بر معناسی ذات شی در لاجرم بن ذات الله
تجلیسنک مستی اولوب سرکردان عشق حق اولوب دنیادن بیحاصلن بنکم صبا یلی ول غیب هویتدن قوقوب
مست وسرکردان در بیت کاربان بوی زلف یاره اوغرایم دیو طاغلره دوشمش صبا یلر دامیلر کبی زهی
همت که حافظ راست کز دنی واز عقبی زهی همت حافظک رکه دنیادن وعقبادن نیاید هیچ در چشمش
بجز خاک سرکویت هیچ کلمز انک کوزنه سنک محلک طپراغندن غیری مراد بودر عاشق عالی همت مازاغ البصر
طغی سنجه دولسندن غیره بو نظر اتموب ترک دنیا وعقبی اتمک کرک بیت علاج درد بکسیدم طبیب عشق را روزی
٦٦ ز فکر عقبی وسوای دینی دا دبرهیزم ولە ایضا المنة لله که در میکده باز ست منت الله که میخانه
قپوسی آچقدر زان رو که مرا بر در او روی نیاز ست اول یوزدن که بکا انک قپوسنه نیاز یوزی واردر
مراد میکده دن مقام طلبدر معابد ومساجددن لاجرم هرکیمن نیاز یوزن کتوریسه سزاوردر بیت
بیا ای طالب قیمت بها نقد ست وشه حاضر که ای سلطان نظر باید بروتا سال آینده خمها همه در جوش و
خروشند ز مستی کوپلر دوکلی جوش وخروشنده در لر مستلکدن وان می که در انجاست حقیقت نه مجاز ست
واول شراب که انده در حقیقت در مجاز دکلدر مراد کوپلردن شیخ ومرشد واهل حال اولانلر که خوش خروشنده
وشوق وحالتده در لر از وی همه مستی وغرورست وتکبر کوبدن دوکلی مستلک وخروش وعظمتدر
ورنا همه بیچاره کی وعجز ونیاز ست بزدن دوکلی بیچاره لکدر وعجز وتضرعدر مراد بودر که مرشد اهل حالدن
صادر اولان مستی حق وکبریا وزاری وظهور عظمت باری در وبزدن تنزل وتذلل وعرض حاجت در که
مرید ادب بودر رازی که بر خلق نگفتیم ونکوییم برسری که خلق قتنده دیمدک ودیمزز با دوست بگوییم
که او محرم راز ست دوسته دیرز که اول دوست راز نه محرمدر بیت کل اندی سوزکی کنزلوجه بکا دیین کیمسه
کلمشه ایرشمش حکایه بیندر شرح شکن زلف خم اندر خم جانان جانانک بو کلم بکلم ایچنده زلفی بورچی شرحنی
کوته نتوان کرد که این قصه دراز ست قصه اتمک ولمزکه اول قصه اوزندر مراد بودر که مراتب غیب هویت اخبا
ردن تفصیل اتمک کرک که بیانه محتاج وبسط کلام اقتضا ایدر مقامدر بیت با زلف تو قصها که دارم
کوته نکنم که شب دراز ست بار دل مجنون خم طره لیلی مجنونک کوکلی یوکی لیلینک طره سی بوکلی خسارة
محمود کف پای ایاز ست محمودک بکاغی ایازک ایاغی ایاسی در مراد مصراع اولدن بودر که عاشقک بار
خاطری یعنی غمی معشوق حقیقی حضرتنک غیب هویتی کرک بیت انکو غم غیر دوست داند می دان توکه
هیچ غم نداند ومراد مصراع ثانیدن بودر که عاشق معشوقه کمال تضرع وتذللده کرکدر بیت دل کی نکند
نیازمندی سرمایه عاشقی نیاز ست برد وخفته ام دیده چو باز از همه عالم دکشتم کوزی طوغان کبی
دوکلی عالمدن تا دیده من بر رخ زیبای تو باز ست تا بنم کوزم سنک یار اشتق یوزکه آچلمشدر مراد نظام
درکه دوست یوزنه کوب آچوب طالب دیدار اولان جمیع ماسوی اللهدن کوز یومق کرک در کعبه کوی تو هر
انکس که درآید سنک محلک کعبه سنه هرکه کله از قبله ابروی تو در عین نماز ست سنک قاشنک قبله سیندن
عین نمازده در مراد بودر که هرکمکه مسجده کلور انتظار الصلوة من الصلوة موجبنجه عین نمازده در هرکمکه جانب
الهی یه توجهده در فکری وذکری حق بکا عبادتی اولوب عین نمازده در بیت بهر وقتی که روی ارکی بسوی

دنا بکذار خوش وقت نماز ست ای مجلسیان سوز دل حافظ مسکین ای اهل مجلس بیچاره حافظ مسکینک کوکلی
حرارتنی از شمع بپرسید که در سوز وگداز ست مومدن صورک که اوا رتده وار میکده در مراد بودر که اهل درد
اولان بیلور اهل دردک حالنی بیت شمع اکا هست نه شب ز دل بر سوز من کوشه بنشینند وکریه بی بر روز من
٦٧ ولە ایضا حاصل کار که کون ومکان این همه نیست کون ومکانک وکاینات حاصلی بودر دکلی بو قدر باده
بیش آر که اسباب جهان این همه نیست شرابی او که کتور که اسباب جهان بو دکلی بو قدر مراد بودر که کارخانه کاینات
حاصل اولانی تقادر بیت همه داید جهانرا نبود هیچ وفا مهر او در دل خود از چه نشانید شما واسباب جهان
اخرته بیلکه کتمز بیت توانکری نه بمالست نزد اهل کمال که مال تا لب کور ست بعد از ان اعمال لاجرم عشق الهی
اله کتورمک کرک که والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثوابا وخیر املا مقتضاسنجه باقی وفانی اولان اولدر از
دل وجان شرف صحبت جانان غرضست دل وجاندن صحبت جانان شرفی غرضدر همه انست وکرنه دلدر
جان این همه نیست دوکلی ولدر ونجه دل وجان بو دوکلی بو قدر مراد بودر که انسانده قلب دراک وروح پاک
که واردر وصلت وصحبت حق شرفن تحصیل اتمک غرضی ایچون دروجمله ولدرکه مقصود اصلی ررکه سیله واسطه منزلهء عدمده در
دولت انست که بی خون دل اید بکنار دولت اولدر که کوکل قانن کرسز یعنی اسانلوق ایله کله کناره ورنه با سعی وعمل باغ
جنان این همه نیست یوخسه عمل سعی ایله باغ جنان بو دوکلی بو قدر مراد بودر که سعادت اولدر که کوشش عمل فضل حق
مظهر اوله وزحمت ایله اولان جمال جانان کرک باغ جنان دکل بیت عارف سک زحمتی چکه دل رخ کلنار
ایچون اتمه عابدک عبادت جنت ایچون نار ایچون منت سدره وطوبی ز پی سایه مکش سدره وطوبی منتنی
کولکه ایچون چکمه که اگر نیک بنکری ای سرو روان این همه نیست که اگر نظر ایدرسک ای سرو روان بو دوکلی بو قدر مراد
بودر که سندن مرادم در زحمت ومنت ایچون جکمک کرک مجرد سایه ایچون زحمت ومنت لغودر بیت زحمت آن سنجکش
که از و برنیا شد همین بود سایه پنج روزی که در این مرحله مهلت داری بیش کونلک که بو قوناقده مهلتک
واردر خوش بیا سای زمانی که زمان این همه نیست خوش دکلن بر زمان که زمان بو دوکلی بو قدر مراد بودر که
دنیا دار القرار دکلدر بونده مدة قلیله که متمکن سن دنیا غمن یمه وتحصیل مال وجاه ایچون تعب چکمه از زمانده
استراحت فراغ دنیا ایله عمل آخرته مشغول اول بیت غم وشادی جهان را نبود هیچ بقا بهتر انست که من خاطر
خود خوش دارم بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی فنا دکزی کنارنده منتظرز ای ساقی فرصتی که دان ز لب
تا بدهان این همه نیست بر فرصت بیل که لبدن دهانه دک بو دوکلی بو قدر مراد بحر فنادن دنیادر که بونک کنارنده
محو وفانی اولمق صددنده یوز بس ای ساقی شراب باقی فرصتی فوت اتمه لبدن آغزه وارنجه دک بقایه اعتماد
یوقدر بیت خلیفه زاده حقی بصورة ومعنی به پنج روزه فانی چرا شدی مغرور از تهتک مکن اندیشه وچون
کل خوش باش برده یرتلمقدن اندیشه اتمه وکل کبی خوش اول زانکه تمکین جهان کذران این همه نیست
زیرا کیچیجی جهانک قدرت ومکانی ویرسی بو دوکلی بو قدر مراد بودر که جهانده بکا قدرت وعزت ومکان ودولت
ویردی سلوک طریقت ایدرسم پردهء عزتم یرتلور دیو فکر ایده یرتلوب آچلمقدن قاچمه کل کبی یرتلوب آچلوب
خوش حال اول جهان فانی حظ باقی وصوله مانع اولمسون بیت از چشم چرا آن جان وجهان راکذر ایند
تا خوش کذرانیم جهان کذران را زاهد امین مشو از بازی غیرت زنهار ای زاهد امین اولمه غیرت او
یننده صفن که ره از صومعه تا دیر مغان این همه نیست که یول صومعه دن کلیسای مغانه دک یعنی بعد مسافه

بودوکلی بوقدر مراد در که زاهد زهدینه مغرور اولمیق و مکر حقدن غافل وامین اولمیق کرک که الامن من الله
کفر جبنبخ این خطا درهم عبادت ایدوب هم خوف ایتمک کرک قطعه بزا بری از صومعه در دیر کبران افکنی ور
بری از بتکده بسر حلقهٔ رندان کنی چون دچار درکار تو عقل زبون راکی رسد فرمان ده مطلق توئی حکمی که
خواهی آن کنی در دمندی من سوختهٔ زار و نزار بن یا نمش زار و ضعیفک دردمندلکی یعنی آشکارا در
ظاهرا حاجت تقریر و بیان این همه نیست ظاهرا تقریر و بیان حاجتی یوقدر یعنی زایددر بیت
بکردمک عار و لغندن ای مه بر مهر یار کون بوزکی سودکم روشن دکلمی کون کبی نام حافظ رقم نیک پذیرفت
ولی حافظک نام و شهرتی عار رقمن قبول ایتدی اما پیش رندان رقم سود و زیان این همه نیست رندلر
اوکنده اصتی و زیان رقمی بودکلی یوقدر بیت رند عارف بودا ر عار بت عار بدان فخر رندان بود از
٢٨ ترک همه عار جهان وله ایضا چه لطف بود که ناگاه رشحهٔ قلمت نه لطف ایدی که ناگاه سنک قلمک بنی حقوق
خدمت ما عرضه کرد برکرمت بزم خدمتمز حقلرنی عرض ایلدی سنک کرمکه شویله حکایت ایدرلر که خواجه حافظ بر
عالی جنابک کیم انتسابی و لوب دعای دولتنه اشتغالی و لوب اول بر آخر یردن مکتوب ارسال ایدوب خواجه حافظ
یازمش بودخی انک جوابنده بو غزلی دیمش مکر اول بونی فراموش ایتمش ایمش انوکیچون رشحهٔ قلمک بزم حقوق
خدمتمز کرمکه عرض ایدوب اکدر دیمش دیو سس مراد بونده ارباب دولته نصیحتدر که مست دولت اولوب احبابی فراموش
ایتمک حصلت قبیحه در قطعه ای بسا دوستان و یاران را از خدا خواستیم منصب و جاه چون رسیدند بجان
کشتند که مرا خود ندیده اند براه بنوک خامه رقم کرده سلام مرا قلم اوجی ایله یازمش سلام بکا که کار خانهٔ
دوران مبادا بی رقمت که دوران کارخانه سی سنک رقمک سز اولسون مراد بوندن مکتوب الیه اولانه پنددر که
سلام و کلام کتب ایدرنه دعای خیر ایتمک کرک رباعی زهی سلام تو آسایش سکینهٔ روح زهی کلام تو مفتاح گنجهای فتوح
منم که داد ز طوفان غم مرا منفاوضاکریم تو چون سفینهٔ نوح نکویم از من مسکین بسهو کردی یاد دیمزن که بن
مسکیندن سهوا ایله یاد ایلدک که در حساب خرد سهو نیست در قلمت که عقل حسابنده سهو یوقدر قلمکده مراد بوندن
دخی مکتوب الیه اولانه تنبیه در که مکتوب ایرسال ایدنه سهو نیست ایمیوب کرم اسناد ایتمک کرک بیت کتاب شریف اتی
من شریف بلفظ عجیب و خط غریب مرا ذلیل مکردان بشکر این توفیق بنی ذلیل قلمه بو توفیق الهی شکری ایله
که داشت دولت سرمد عزیز و محترمت که دوتدی دولت سرمدی عزیز و محترم مراد بوندن عزیز و محترم اولانه
پنددر که یارندیمی و احبابینی فراموش ایتمک کرک شعر اذا ما غاب عنک اخوک قفا ولم یکتب الیک فقد جفا کا
بیا که با سر زلفت قرار خواهم بست کل که سنک زلفک اوجی ایله قرار باغلیه کرک که کر بسرم برود بر ندارم از قدمت
که اکر باشم کیدرسه دخی قالدرمیم باشمی آیاغکدن مراد بوندن نصیحت در اول کیسه یه که بر صاحب نعمتک احسانن کورن انکله خدمتنده
قایم کرک بیت مهر کرابر شمار شکسته نبی لازم آمد بخدمتش برخاست ز حال ما دلت آگه شود مکر وقتی بزم حالمزدن
سنک کوکلک خبردار اولور اما بر وقتده که لاله بر دمد از خاک کشتگان غمت که لاله بیته سنک غمک مقتوللرینک
طپراغندن مراد بوندن تعمده اولان محنده اولانک حالن بلمک کن بیاند بیت خبر از جا کمهای سینهٔ من نیست
خوبانرا از این غم خاک می سازم من بیدل کر بیابانرا صبا ز زلف تو با هر کلی حدیثی راند صبا سنک زلفکدن
هر بر کله بر سوز سویلدی رقیب کی ره غماز داد در حرمت رقیب بجی و نیته یول ویردی غمازه سنک حرمکه
مراد رقیب و عدودن شکایتدر که غمازه مانع اولمزلر بیت دا از دست رقیب دیو سیرت ای پری کوبدان

را رهبت و نیکوان را مانع است تر از حال دل خستگان چه غم که مدام سنک کبی ام کوکل حالندن نه غم که دایم
همی دهند شراب خضر ز جام جمت ویررلر آب حیات سکا جام جمدن مراد بوندن غنی و جمیع اولماغی فقیر و مریض و لکا
حالن بلمکدن بیاند بیت ترا که هست ز ساعد فراستین بر سیم چه دانی حال کسی را نبست حبه و نیم دلم مقیم
در نیست فرقتش میدار بنم کوکلم سنک قیدک مقیمدر محترم دوت آنی بحکم آنکه خدا داشتست بی ملت اول حکم ایله
که الله دوتدی سنی المنز مراد بوندن محتاج الیه اولان محتاج اولانک حاجتن روا ایتمک شکر نعمت ایدوکن بیاندر
بیت حاجتش ایله روا محتاج اولانک سرورا غیره محتاج اولمه دعکک شکرانه سن و یرب کمینه کیم هیت تونوکلی
تیز مبر و روی همش دار بوسی یری درس خوش تیز کیدرسن عقلک دوت مکن که کرد برآید ز شهر ره مدتت تیز
رو لکاسمه که توز قالقر سکا عدم شاه راهندن مراد بوندن ارباب دولته نصیحتدر که غرور اتنه سوار اولوب فتنی
سور مکک کرک که ناکاه سلطان یولندن توز قالقر یعنی حوادث بلا دموت ظهور ایدر بیت همش دار عنان کشیده در
کار و کار برم کب جو بین ز جهان خواهی رفت همینه وقت تو ای عیسی صبا خوش باد دایما ای عیسی نفسلی سنک
وقتک خوش اولسون که جان بجسته حافظ زنده شد بدمت که دخسته حافظک جانی دیرلدی سنک نفسک ایله مراد
عیسی صبادن کندویه دوست خبرن کتورندر که انک کلامی بو کا تازه جان ویردی بیت ای که از آب حیات
٢٩ سخن چون جانت در تن مردهٔ من جان دکر پیدا شد وله ایضا ای شاهد قدسی که کشد بند نقابت ای
قدسی محبوب کیم آچه سنک نقابک بندنی یعنی بجکی وی مرغ بهشتی که دهد دانه و آبت ای جنته منسوب کوش
کم ویرر دانه کی و صوبکی مراد بوندن دور اولان مریدک و یار طاعتک و اهل فرس و جنتک فرقتی ایچون
نوحه و فریاده ارشاد در انوکیچون دیر خوابم بشد از دیده درین فکر جکر سوز اویقوم کتدی کوزدن بو جکر
یاقجی فکرده کاغوش که شد منزل و ماوی که خوابت که کیمک قوجاغی اولدی اویقوک منزلی و ماوی
کاهی بعض نسخه ده بو بیتدن بدل بو بیت واقع اولمش رفتی ز کنار من دلخسته بنا کاه کتدک بنی دلخسته نک کنا
رندن قتمز تا جای که شد منزل و آسایش و خوابت تا کیمک یری اولدی منزلک و استراحتک و اویقوک مراد
بوندن مرید شیخ نظرندن کمال بولمدن کیتمک مذموم ایدوکنه اشارتدر هر ناله و فریاد که کردم نشنیدی یعنی
ناله و فریادم سکا ارشمدی پیداست نکارا که بلندست جنابت ظاهردر ای نکار که یوجه در جنابنک مراد
بوندن عالی جناب اولان مرشد شیخک بندنی اصغا ایتمدکنه طعن در و متکبر اولوب دردمند فریادن اشتمینه
استهزادر بیت توانکری کشدت سوی عجب و نخوت و ناز جو نشسته فقر که دارد هزار سوز و کداز درویش نی
برسی و نترسم که نباشد در ویشی صوبزسن قورقرن که اولمیه اندیشهٔ آمرزش و پروای ثوابت یارلغنق
فکری و ثوابک قیسی سکا مراد بوندن فکر مغفرت و پروای ثواب اولمیق مذموم و شوم ایدوکنه تنبیه در و مفتاح
الجنة حب المساکین موجبنجه درویشلرک محبتی و رعایتی محمود و میمون در اکا اشارتدر ای قصر دل افروز
منزلکه انسی ای کوکل نورلندرجی کوشک که انسی و هوانست منزلکاهی سن یارب مکناد آفت ایام
خرابت یارب ایلمسون آفت ایامنی خراب مراد قصردن خانقاه و منزل عبادتدر اکرچه ظاهرا اهل دنیا قصر
دعادر اما مقصود مقدمه دار بقادر قطعه ما قصر وجار رواق درین عرصهٔ فنا چون عاد و چون نمود معرش
نمی کنیم جز قصر عشق درین جنت خلود چون نوح و چون خلیل موکستن نمی کنیم دورست سراب درین بادیه
همش دار ار افسر صوبک باشی بو هواده عقلک دوت تا غول بیابان نفریبد بسرابت تا بیابان آدمی الزیمه

سنی سراب ایله مراد بوندن طالب حقه بند درکه آب حیات معنوی باشی بعید در عقلک باشنکه جمع ادب مرشد
کامل بولب اکا اتباع ایتمک کرک کندوی آدم کبی کوشرب وآب اولمینی آب کوستر شیخ ناقصه اقتدا ایتمک کرک بیت
ای بسا ابلیس آدم روی هست پس بهر دستی نباید داد دست تیری که زدی بر دلم از غمزه خطا رفت بر
اوقی که اوردک بنم کوکلمه غمزه دن خطا کتدی یعنی خطا ایدی یا راست دوشمدی تا باز چه اندیشه کند رای
صوابت تا کرونه فکر وتدبیر ایده رای صوابک مراد بودر که مرید عالی جناب الوسیله شیخ رنجیده خاطر ایدوب کنکاش ایلمز
قطعه حقا که نی متابعت پیر راه دان طالب بجای مطلب ومطلوب راه نیافت از هیچ رو بهیچ دری ره نمی دهند
انرا که ز آستانه او روی دل بتافت تا در ره پیری بچه آیین روی ای دل تا پیرلک بولنده نه قانون
ایله کیدرسن ای کوکل باری بغلط صرف شد ایام شبابت حیف که غلط ایله خرج اولدی یکتلک ایامی مراد
بوندن پیرلک زماننده کمال صلاح واخلاص اوزره اولمغه ارشاددر بیت الهی بهنکام پیری مرا تمنای نفس
جوانان مده راه دل عشاق زد آن چشم خماری عاشقلر کوکلی یولن اوردی اول خماری کوز پیداست
ازین شیوه که مستست شرابت ظاهر در بو شیوه دن که مست ایدیجی در شرابک مراد چشمدن عین در وعین لفظنک
بر معناسی ذات شی در بوندن ذات حق مراد در چون ذات حق تجلی ایده عاشقلر مست اولوب غیری طریقه کیده
مزلر که کیفیت الهیه ایله متکیف اولوب قالو بلی رباعی از سقیهم ربهم بین جمله ابرار مست وز جام لایزالی
هفت و پنج و چار مست تن چو سایه بر زمین وجان پاک عاشقان در بهشت عدن تجری تحتها الانهار مست
حافظ نه غلامیست که از خواجه گریزد حافظ اول قول دکلدر که افندیدن قچه لطفی کن وباز آ که خرابم ز
عتابت بر لطف قل کرو کل که خراب عتابکدن مراد بودر که شیخ ومرشد کندوی غلام وخدمتکار ایتمک کرک انوکبی چون
مشایخ یازدقلری مکاتبده عنوانلرنی خادم الفقراء دیو یازرلر وتنبیها ردر که مرید وکثر الله نعمه عالی جناب بیسه
دخی شیخه کلمک کرک که نعم الامیر علی باب الفقیر وبئس الفقیر علی باب الامیر بیجا امیر فقیره کلمک محمود در بیت
آفتاب از علو همت خویش هم بتابد بخانه درویش وفقیر امیره کلمک مذموم در بلکه استغنا کرک زیرا فی الحقیقه
درویش صالح محتاج الیه در قطعه پادشاهی ز اهل فقر طلب آن سبق برده کان خصه جود که نیرزد بنزد همتشان
٧٠ همه نقد وجود قلب وجود وله ایضا آن ترک پری چهره که دوش از بر ما رفت اول یوزلو کوزل که دون کیجه
بزم قمزدن کتدی آیا چه خطا دید که از راه خطا رفت عجبا نه خطا کوردی که خطا یولندن کتدی یعنی کتدی
یول خطا یولیدر طریق صواب دکلدر مراد ترک پری چهره دن نفسدر که روحک محبوبی در وکیجه دن مراد جهان
مظلم درو دون کیجه کتدکی سابقا هوا به ومکلوی یه مائل ولدغیدر وروح انک ایله عقوچه ترک ایتدکی خطا در
لاجرم مقصود روحدن وفکرت حقدن خطا کورمیوب خطا یولندن مملوی کتمشدر تا رفت مرا از نظر آن چشم جهان
بین تا کتدی بنم نظرمدن اول جهان کورجی کوز کس واقف ما نیست که از چشم چه ها رفت کمسه بزم واقفمز
دکلدر کوزدن نلر کتدی مراد اول چشمدن نفسدر که جهان کورجی درجانان کورجی دکلدر لاجرم اول کیدبک
کمسه واقف دکلدر که روح چیننددن نلر کتدی که نیجه متشاهده لر فوت اولدی وجسدندن نه یاشلر دوکدی
بر شمع نرفت از گذر آتش دل دوش شمع اوزره کتمدی کوکل آتشی کچه کسندن دون کیجه یعنی کوکلم اوی شمع
یتراید اما اول حالت شمعه ولمدی که آن دود که از سوز جکر بر سر ما رفت اول توتن که جکر جراسندن بزم
باشمز اوزره کتدی مراد بودر که روح بورکدن آه ایدیجکر جراسندن تا تونی باشمز چقوا نوکبجون کنفس موافقت

المیوب دوست بولنده مرافقت ایلمز دور از رخ تو دم بدم از چشمه چشم اکثر کیکا غمدن اراق دمبدم کوزم
چشمه سندن سیلاب سرشک آمد وطوفان بلا رفت کوز یاشنک سیلابی کلدی طوفان بلا کتدی مراد روح
ننشک بها رقتندن ودوستک فرقتندن چوقلق اغلیوب زیاده متألم اولدغنی بیان ایدر از پای فتادیم
چو آمد غم هجران آیاقدن دوشدک چون فرقت غمی کلدی در درد بماندیم چو از دست دوا رفت دردده قالدک
چو الدن دوا کتدی مراد روح نفس هجراننده ودوست فراقندن آیاقدن دوشوب یعنی منزل المقدن قالوب
درد بی درمانده اولدغنی بیان ایدر بیت در دم درمان بولنمز بن قتی درمانده ین بو فقه خونم خبرت فرقتدن بیلم
قنده ین دل گفت وصالش بدعا باز توان یافت کوکل دیدی انک وصالنی دعا ایله کرو بوله بیلورز
عمریست که عمرم همه در کار دعا رفت بر عمر یعنی مدة مدیده در که عمرم دعا ایشنده کتدی یعنی دعا یه صرف
اولدی مراد روح تضرع دعا ده اولوب موافقت نفس وصال دولت استدکن بیان ایدر احرام چه بندیم چون
آن قبله نه آنجاست احرامی نیچه بغلیلم چون اول قبله انده دکلدر در سعی چه کوشیم چو از مروه صفا رفت
سعی ده نه دوریشلم چون مروه دن صفا کتدی مراد بوندن بودر که النفس هی الصنم الاکبر حسبنجه نفس دخی معبود در
اول بیله اولیجق احرام سلوک ووصول الی الله باغلنمز مشکلدر ومراتب سلوک ومنازل وصوله سعی
عسیر ومقصود حصولی بعید در دی گفت طبیب از سر حسرت چو مرا دید دون دیدی طبیب حسرتدن چونکه بنی
کوردی هیهات که رنج تو ز قانون شفا رفت حیف که سنک مرضک شفا قانونندن کتدی مراد بوندن بوکه
تحسر بودر که مادام که نفس روحه ماسوی به متعلقدر وصول الی الله حصولی کتاب تصوف حکمته مخالفدر وقابل علاج
دکلدر بیت درد بست مرا در دل شوریده که انرا ساکن نتوان کرد بدرمان ارسطو ای دوست بپرسیدن
حافظ قدمی نه ای دوست حافظی صورمغه برایاق قو زان پیش که کویند که از دار فنا رفت اندن اول کرکه
که دیه لر دار فنادن کتدی مراد بودر که مادام که روح بونده در دار فناده در چون نفس مرافقت ایده وصول الی الله
میسر وتدبیر دار بقا قلندر بیت تدبیر خود امروز کن ای خواجه که فردا هر چند که فریاد کنی سود ندارد وله ایضا
٧١ در آستان توام در جهان پناهی نیست سنک ایشکندن غیری بکا جهانده بر صغنجق یوقدر سر مرا بجز این در
حواله گاهی نیست بنم باشمه بو قپودن غیری بر حواله یری یوقدر مراد بوندن ظاهر در که متوکل اولانک عتبه قضاه
وانک قپوسندن غیری پناهی وحواله گاهی یوقدر بیت ندارم هیچ کس را من پناهی جز تو فوضت امری الی الله
عدو چو تیغ کشد من سپر بیندازم دشمن چون قلیچ چکه بن قلقانی آترم یعنی جنکه ودفعه مباشرت ایتمزم که تیغ
ما بجز از ناله و آهی نیست که بزم قلیجمز ناله وآهدن غیری یوقدر دکلدر مراد بودر که سلاح الضعفاء الشکایة
موجبنجه بنم کبی فقیرک وضعیفک جنکی آلتی ظاهر ایله دکلدر کاه ناله وکاه آه ایلمکدر ز راه کوی خرابات برکنارم
روی میخانه محله سی یولندن یوز دوندرمزم گزین بهم بجهان هیچ روی و راهی نیست که بوندن بکا جهانده
هیچ یوز و بر یول یوقدر مراد کوی خرابات عشق الهی وکیفیت ذوق وشوق تحصیل اولنان مقامدر مسجد
وخانقاه ومجلس وعظ وذکر کبی لاجرم طالب حق اولانه بوندن بیک وجه طریق یوقدر بیت بر عشق اولان کوکلده
مسرور ایلر میکده نیجه سی یوز دوندرم جانا بن اول درکاهدن زمانه کر فکند آتشم بخرمن عمر زمانه اکر براغه
آتش بنم عمرم خرمننه بکو بسوز که بر من بپر کاهی نیست دی یاقه که بنم اوزرمده بر صمان پیراغی یوقدر مراد بوندن
فقیر اولان غم جهاندن امین ایدکن بیان ایدر بیت اگر عالم بسوزد ز آتش فتنه درین دوران مرا غم نیست

زیرا ملک بن بک بوک کاهی بنیست غلام نرکس جماش آن سهی قدم اول شکارن کوزلیجی دروغ قاشنکو
کوزنک قولی بن که از شراب غرورش بکس نکاهی نیست که انک شراب غروردن کمسه یه نظری یوقدر مراد سهی
قددن شول طریقده مستقیم اولوب وسارعوا الی مغفرة من ربکم حسبنجه مغفرت وثواب شکارن کوزلین اتهل
نظردرکه شراب لم یعدن مغرور ومسرور اولوب کمسه یه نظری یوقدر لاجرم بونک کبی کمسنک قولی اولمغه لایقدر چنین که زاهد
شود ام راه می بینم بوبله که هر طرفدن یول آغن کورورم بجز حمایت زلفش مرا پناهی نیست انک زلفی
عنبری بکا صغنق یوقدر مراد بودرکه بو جهان هر طرفدن طریق حقه مانع اولور بند ودام چوقدر المعصوم من عصمه الله
مقتضاسنجه حضرت حقک عیب هو تیقدن عنبری صغنق یوقدر بیت کرچه بسی دشمنان قصد شکارم کنند عصمت
حق از همه حصن حصین منست عنان کشیده رو ای پادشاه کشور حسن اوپادشاه کشور حسن کیت ای حسن ولایتی
پادشاهی که نیست بر سر راهی که دادخواهی نیست که بر یول باشی یوقدر که انکا وزر ندهدین شکایتی
یوقدر مراد بودرکه پادشاه ظاهره بندرکه حق تعالی بلکه کیفیت تظلم ایدنی بالذات استماع اتمک کرک تا شیخ ومرشده
تنبیه درکه نفس ظالمه دن ظلم کورنش متنکی چوقدر تا ایله بونلرک ظلمی دفع اید ظالم الذین تخلصه چاره ایده
بجائش دریغ آزار وهر چه خواهی کن انجمکه اردیجه اولمه نه استرسک قیل که در شریعت ما غیر ازین کناهی نیست
که برم شهر معمورده بو بونن غیری بر کناه یوقدر مراد بودرکه اهل طریقت حضرتهبنده ادم انجمک جرم عظیمدر بیت کافر را
بیشه کیر واتش اندر کعبه زن ساکن میخانه باش وجرم آزاری مکن عقاب جورکشاد دست بال در همه شهر
جور کشیلی قنادا چمشدرر دوکلی شهرده کمان کوشه نشینی و تیر آهی نیست برکوشه نشین یایی وبراه اوقی یوقدر
مراد بودرکه شهرده ظالم وار اما برکوشه نشین صالح کمسنک قدی کمانی و تیر آهی یوق که ظالمی هلاک ایده لیکن ظالمه
دیمک کرک بیت بجور هر چه خواهی بکنی فردا بتو نیز هر چه خواهند کنند خزینه دل حافظ بزلف وخال مده حافظک
کوکلی خزینه سنی زلف وخاله ویرمه که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست که بونک کبی ایشلر هر بر سیاهک قدری
دکلدر یعنی هر بر قره قول خزینه دارلغه لایق دکلدر مراد بونلر ولیلر کاملة تنبیه درکه هر مریدکه نافعل ولا کاحل فنت
وتصرف قلوب تفویض اتمک وجه ومناسب دکلدر بیت حفظ هر ه قادر اولماین بر اشمر کاو نیز حقه سر بسته آجن
٧٢ خازن شاه اولمز وله ایضا ساقی بیا رباده که ماه صیام رفت ای ساقی کتور شراب یکه اوروچ آیی کتدی
درده قدح که موسم ناموس ونام رفت وبر قدح که غیرت ونام موسمی کتدی مراد بوندن ساقیا سابقا آمدن
عید مبارک باد تی دیدکی محلده ذکر اولاندرکه شیخ ومرشد رمضانده خلوتده واعتکافده اولوب کاتنه نام و
ناموس ایچون خلوتده عبادته توغل ایدوب مرید ومحب اولانلرک ارشادندن فارغ اولمش ایدی حالیا اندن ارشاد
وشوق وتحصیل ذوق طلب ایدرکه دیر وقت عزیز رفت بیا تا قضا کنیم عزیز وقت کیتدی کل تا قضا ایده لم
عمری که بی صراحی وجام رفت بر عمر که صراحی وجام حضورسز کتدی لاجرم انک وقتی کیدجک مریدلرک زمانی
کلوب انلرک تحصیل احوال ومقامی قضا اولنمق لازم اولور در تاب توبه چند توان سوخت همچو عود توبه حرارتنده
نیجه یه دک یانمق اولور عود کبی می ده که عمر در سر سودای خام رفت شراب ویر که عمر سودای خام باشنده کتدی
مراد توبه دن عوامک طریقتدن اعراض ودنیایه اقبالی در لاجرم معنا بودرکه عوام کبی نیجه یه دک طریقتدن اعراض
ودنیایه اقبال حرارتنده یانمق اولورکه بو بر سودای خام در عشق الهی ویرکه اقبال حق ایدب ما سوایی بالکلیه
فراموش ایده لوم انونکیچون دیر مستم کن انچنان که ندانم ز بیخودی بنی ویله مست قیل که بلمیم بیخودلغدن در عرصه

خیال که آمد کدام رفت خیال میدانه کم کلدی قنغی کتدی مراد طلب استغراقدر بیت ساقیا باده بده هست
ور نکن چندانم تا شوم فارغ از آمد شد غمها وسرور بر بوی انکه جرعه جامت بما رسد اول قطره وزره یعنی
اول امید ده که سنک قدحک بقیه سی بزه ارشه در مصطبه دعای تو هر صبح وشام رفت غریب خانه ده سنک دعاک هر
صباح واخشم کتدی یعنی واقع اولدی مراد مخاطبدن شیخدر یعنی سکا ای شیخ که عشق الهی ارشمش همت حلول غنی
ایدک اندن بقیه بزه دخی ارشمک ایچون خانقاهده هر صبح وشام دعاکه اشتغالده ایدک دل را که مرده بود
حیاتی بجان رسید کوکلی ایچون که میت ایدی بر حیات جانه ارشدی تا بوئی از نسیم تو اش در مشام رفت تا برقوقو
سنک نسیمکدن انک بورننه کتدی مراد بوندن شیخ فیضندن بر شمه مشام قلبه واصل اولوب تازه جان بلکه حیات جاودانی
بولدغی بیانندر زاهد غرور داشت سلامت نبرد راه زاهدک غروری وار ایدی سلامتله تمدی یولی
رندا زره نیاز بدار السلام رفت رند نیاز یولندن جنته کتدی مراد بوندن غرورک شامتنی بیان ونیازه
ارشاددر بیت مردود دیو ابلیس لعین از غرور بود مقبول ابو البشر آمد بلی ز نیاز نقد دلی که بود مرا صرف باده
شد بر کوکل نقدی که وار ایدی بنم شرابه صرف اولدی قلب سیاه بود از آن در حرام رفت قلب سیاه ایدی
انونکیچون حرامه کتدی مراد بودرکه عشق الهی اهل دنیایه حرامدر بنم قلبم انکا مصروف اولدی که اول کیمیادر
قلبی خالص ایدر دیگر مکن نصیحت حافظ که ره نیافت دخی دیمه حافظ نصیحتی که یول بولمدی دیو کم کشته
زباده شیرین بکام رفت فاعل نیافت کم کشته در یعنی بر آدم که طاتلو شراب طاغمه کتمش اولا اکا یول بولمدی
دیو نصیحت اتمه مراد بودرکه شول ضال اولان نکسه که عشق الهی انک مذاقنه کتدی مهتدی در سبیلنی هدایت
بولمدی دیو ارشاد قلمه بیت راهیست راه عشق بغایت خوش ونزدیک هر ره که جز این نیست همه دور ودراز سست
٧٢ وله ایضا غمش تا در دلم ماوی کرفتست انک غمی بنوم کوکلمده مکان دوتمشدر سرم چون زلف او
سودا کرفتست باشم انک زلفی کبی سودا دوتمشدر مراد بودرکه کیمک قلبنه که غم حق کلمه سودای عشق الهی انک
باشنه کلور لب چون آتشش آب حیاتست انک آتش کبی لبی آب حیاتدر ز آبش آتشی در ما کرفتست انک
صویندن بر آتش بزده دوتمشدر مراد لبدن کلام در لاجرم کلام الله آتش کبی مؤثردر وآب حیاتدرکه موت
حقیقی کلمکدن حافظ در لاجرم اول آب حیاتدن بزده آتش شوقی دوتمشدر رباعی سبقی چون برده ام الحمد لله
چو شکر خورده ام الحمد لله عجب آبیست چون آتش سوزد کداخت افسرده ام الحمد لله همای همتم عمریست
کز جان بسم همتم همایی بر عمر یعنی بر مدتدرکه جاندن هوای آن قد بالا کرفتست اول قدّ اعلی هواسن
دوتمشدر مراد بودرکه علو الهمة من الایمان حسبنجه اولو حضرت والایه وصوله همت کرک بیت هوای وصلش میکند
دل درویش اکرچه پایه او بس عالیست شدم عاشق ببالای بلندش عاشق اولدم انک یوجه
قدنه اکار عاشقان بالا کرفتست که عاشقلرک کاری یوجه دوتمشدر یعنی ترقی اتمشدر مراد بودرکه المرء
یطیر بهمته موجبنجه عاشق وطالب اولان ترقی وارتفاع عده اولور شعر بقدر الکد تکتسب المعالی ومن طلب
العلی سهر اللیالی چو ما در سایه الطاف اوییم چون بز انک لطفلری کولکه سنده یوز چرا وسایه از ما واکرفتست
نیچون اول کولکیی بزدن کرو دوتمشدر مراد نیچون اول کولکیی کرو دوته یعنی کرو دوتمز دریغ اتمز دیمکدر نسیم
صبح عنبر بوست امروز صباح یلی عنبر قوقولودر بو کون مکر یارم ره هوا کرفتست مکر یارم هوا یولن دوتمشدر مراد
فضل سحری بو کون غالب اولدی مکر فیضی عام وکرمی تام اولمشدر دیمکدر بیت فیض عامش نکرای شاهد کل خرده

مکیر که درین جوابو ولیش قس کوزندر ز دریای دو چشم گوهر اشک اکی کوزم دکیزندن گوز یاشی گوهری جهان
در لولوی لالا کرفتست جهانی لولوی نی نظیره دوتمشدر یعنی جهانی نی مثل انجوایله مزین اتمشدر مراد بودر که
کوز یاشی عالم الهی زینتی درواکا بونده لولوی لالا دعنتی دربیت اشکمی سائل دیو سورمه قبوکدن کمر درا
بر یتیم کهر بری شهدانه چون در یتیم حدیث حافظا ای سرو و صنوبر حافظک سوزی ای سرو و جام اغنی جوقوق
قدّ او بالا کرفتست انک قامتی وصفی کبی ترقی دوتمشدر مراد بودر که کلامک علوی مدلولنک علوی عتباری
ایله در چون حافظا انک قدنی وصف ایدر یعنی جان زلی الاعلی دیو علوینی ذکر ایدر انجلین بونک سوزی
دخی ترقی اتمشدر بیت چون قلم لوحده وصف رخک ایلر کوزلم نه عجب کون کبی مشهور اولور ایسه غزلم وله ایضا
٧٤ میرمن خوش میروی کاندر سر اپا میرمت بنوم بکوم خوشی کیدرسن بکشدن ایاغه اولورم سکا وهلاکلم ترک
من خوش می خرامی بپیش بالا میرمت بنم محبوبم خوش صالنورسن قدک وکنده اولورم مراد جریان قضایه رضا
ویرب مرینه واقع اولورسه اندن مجبوب بلمکدر کفته بودی که بمیر پیشم این تعجیل چیست دمیش ایدک کا ولورسن
بنم اوکمده بو تعجیل ندر خوش تقاضا میکنی بپیش تقاضا میرمت خوش تقاضا ایدرسن تقاضا اوکنده یعنی تقاضادن
اوکنده اولورم سکا مراد کل نفس ذائقة الموت حسبنجه موتدن خبر ویردک لاجرم ارادتک موته متعلق ایمش چونکه
موتم مراد کدر استعجال ایدب عزرائیل کلمزدن اول مبادرت اتمک استرن مقصود موتوا قبل ان تموتوا موجبنجه
موت اختیاری ایله اولمکدر عاشق و مهجور و مخمورم بت ساقی کجاست عاشق و دورن و مخمورن ساقی دلبر
قنده در کو خرامان شو که پیشش قد رعنا میرمت دی صالن که قد رعنا اوکنده اولورم سکا مراد شیخ و مرشدک رفتار و
روشنی مقتضاسنجه افنای نفس اتمکدر حکایت منظوم خونیی را کشت شاهی در نهفت . دیدران شب صوفیی اورا
بخواب در بهشت عدن خندان می گذشت گاه شادان که خرامان می گذشت صوفیش گفتا ترا این منزلت
کی میسر شد بگو خوش علتش گفت چون خوانم وان شد برزمی میگذشت انجا حبیب اعجمی در نهان از زیر چشم
آن بیر راه کرد در من طرفة العینی نگاه این همه تشریف وصد چندین دگر یافتم از غیرت آن یکنظر انکه
عمری رفت تا بیمارم از هجران او اولمیه که برغم کندی جسته بین انک هجرانندن کوز نکاهی کن که پیش چشم شهلا
میرمت دی بر نظر قیل که چشم شهلا اوکنده اولورم سکا راد عین شیخدن نظر طلبی در یا عین الله ناظرة الینا
حکمنجه عین الهی نظری ایله تسلیم اولمقدر گفته لعل لبم هم درد بخشد هم دوا دمشسن بنم لعل لبم هم درد بخشلر
هم دوا گاه پیش درد و گه پیش مداوا میرمت گاه درد اوکنده گاه دوا اوکنده اولورم سکا مراد کلامک
بعضی وعید بعضی وعدا ولوب گاه رهبتدن گاه رغبتدن هلاک اولدغن بیاندر رباعی چون مگس آلوده
ای جان قضا کی رسی سیمرغ را در کوه قاف غم مخور چون تا ثابی بیش او صد قیمت بیشی آید نی خلاف
خوش خرامان میروی چشم بد از روی تو دور خوش صالنی کیدرسن یرتر کوز سنک یوزکدن اراق دارم
اندر سر خیال انکه در پا میرمت باشمده اول خیال وار در که سنک یاغکده اولم مراد خدمت شیخده ختم اولمق
دیمکدر کرچه جای حافظا اندر خلوت وصل تو نیست اگر چه حافظک یری سنک وصالک خلوتنده دکلدر
ای همه جای تو خوش پیش همه جا میرمت ای محبوب سنک دوکلی یرک خوش دوکلی اوکنده اولورم سکا مراد
شیخه خطاب در که خلوته کیرب اربعین چکمکه قادر دکلم اما سنک همتک هر یرده واصل اولور سنک هر یرده میلکلم
٧٥ بیت گفت گنجی چون جهان پاینده نیست هر که دل بندد درو دل زنده نیست وله ایضا مدتی شد کاتش

سودای تو در جان ماست بر مدت اولدی که سنک سودا آتشی بنم جانمزده در زان تمناهای که دایم در دل
ویران ماست اول تمنالردن که دایم بنم ویران گوکلمزده در مراد بودر که دلده وصول الی الله رجاسی بیله
جانده آتش سودا وار در بیت هم گزهی ای وصل تو از جان ما نرفت سودای سلطنت ز سر این گدا نرفت مردم
چشمم بخوناب جگر غرقه از ان بنم گوزم بیکلری جگرک قانلو صوینه غرق در انوکیچون چشمم مهر رخش در سینه نا
ماست انک یکانه گننک چشمه سی بنم ایکلیجی سینه مزده مراد بودر که کلامش قان ایچنده افتاب تابدن لعل اولور
بزم مردم چشمم ده دخی لعل اولمق اسبابی مهیا اولمشدر ولعل حصولنه خوناب جگره استغراق کرک نیته کیم دربیت
گویند سنگ لعل شود در مقام صبر آری شود ولیک بخون جگر شود لاجرم چشم لعل کرانمایه اولوب وصول حقه چون
سرمایه المغه خون جگره غرق کرک بیت دی کردم از ان غمزه شکایت لب او گفت داری هوس نوش مریج از الم
بنیش آب حیوان قطره زان لعل همچون شکرست آب حیوان بر قطره در اول شکر کبی لعلدن قرص حور عکسی
ز روی ان مه تابان ماست گنشک جوزکی بر عکسی در بزم اول ماه تابانمز یوزندن مراد بودر که آب حیات بر قطره در
کلام الهیدن زیرا وحیات اشباح سببی اولور بوحیات ارواحه سبب اولور وقرص خورشید بود کلوجهه عظیمه سی
ایله ونور محض الهسی بلا وجه با قینک عکسی در تا نفخت فیه من روحی شنیدم شد یقین یعنی تاکه فاذا سویته
ونفخت فیه آیتن اشتدم یقین اولدی بر من این معنی که ما زان وی وا وزان ماست بکا بو معنی که بزانکز
اول بزمدر مراد بودر که حق تعالی ملائکه دیدی یعنی بن آدمی تمام ایدم وانکا روحمدن اوفوردم پس بوندن
اکلنور که روح انسان نفخه رحمان ایمش وبلیه بو معنی معلوم اولدی که انک واول بزمدر هر دلی را اطلاع بیت
بر اسرار عشق هر بر گوکلک اطلاعی یوقدر اسرار عشقه محرم این سر معنی دار علوی جان ماست بو معنی دار
سرک محرمی بنم علوی جانمزدر مراد بودر که اسرار الهیه یه وقوفه قلب فارغ و جان علوی کرک زیرا سفلیاته مشغول
اولان بو سردن خبردار اولمز بیت گر همی خواهی که سر عشق را واقف شوی دیدهٔ دل از جمله ماسوی اوله بپوش
چند گویی ای مذکر شیخ دین خاموش باش بنجه سویلرسن ای واعظ دین نه شیخی ساکت اول دین ما در مهر و عالم
صحبت جانان ماست بزم دینمز اکی عالمده جانانمز مصاحبتی در مراد بودر که طریقت اهلنک دینی ترک دنیا و ترک
عقبا ایدوب صحبت مولی اختیار اتمک در دنیاده عشق و مناجات ایله آخرتده مشاهده جمال ذات ایله بیت ما را
بمال وجنت ونعمت چه حاجتست مقصود ما بهر دو جهان چون لقای تست حافظا تا روز آخر شکر این نعمت گذار ای حافظ
آخر کونه دک بو نعمت شکرین ادا قیل کان صنم از روز اول مونس و مهمان منست که اول صنم اول کوندن بنم مونس
و مهمانمزدر مراد صنمدن معبود حقیقی در اولکه جان و دله مونس ومونق اولا بونده اعظم نعمت اولمز لاجرم انوکیچون آخر
عمره دک شکر لازمدر وله ایضا خیال روی تو در هر طریق همره ماست سنک یوزک خیالی هر یولده بزم یولداشمزدر
نسیم بوی تو پیوند جان اگه ماست سنک قوقک نسیمی بزم جان اگاهمزک تصالی وسبب ارتباطیدر مراد
بودر که هر نه طریقه گتسک فاینما تولوا فثم وجه الله حسبنجه وجه حق خیالی بزم رفیقمزدر و حضرت حق طرفندن فتوح وفیق
سبب اتصالمزدر بیت رهبر اولان زاهده اول بر تور و در بره بند ایدن زنجیر زلفه اندن اول بو دربره بیرغم
مدعیانی که منع عشق کنند شول مدعیلر رغمنه که عشق منع ایدرلر جمال چهرهٔ تو حجت موجه ماست سنک یوزک
حسنی بنم موجه حجتمزدر مراد بودر که انلر که عشقدن منع ایدرلر وجه فانی محبتندن منع ایدرلر سه منعلری متوجه دلیلدن
عجز موز متقرر در اما کل شیء هالک الا وجهه موجبنجه وجه الله محبتندن منع ایدرلر سه منعلری مندفع در که وجه باقی بزم

بحقیقت مرادکم در بیت تحقیق یابی کرزی انکی بود عشق بنود عاقبت تنکی بود ببین که چاه زنخدان توچه میکوید
نظر قل که سنک چاه زنخدانک نه دیر هزار یوسف مصری فتاده درچه ماست بیک یوسف مصری بزم قیومزه
دوشمشدر مراد بودر که جمال جمیل الهی بر وجه اجمل درکه غاینده احسن واملح اولانلر انک هلاکی ومبتلاسیدر
بیت این عجب نیست که عاشق شود صاحب ریش عجب آنست که عشاق تو محبوب باشند اکر بزلف دراز
تو دست ما نرسد اکر سنک اوزن زلفکه بزم الممز یرکسه کناه بخت پریشان و دست کوته ماست بزم پریشان
بختمزک وقصه المزک کناهیدر مراد غیب هویته اطلاعمز اولمق بزم قصور استعدادمزدن دردیمکدر بیت دلدار
بنوشد رخ خوبش زکس ما ای وای که ما طاقت دیدار نداریم بحاجب درخلوت سرای خاص بکو خلوت سرای
خاص قپوجیسی نه دی فلان زکوشه نشینان خاک درکه ماست فلان بزم درکاهمزه طپراغنک کوشه نشینلرندندر
در بو بیت مرهوندر بصورت از نظر ما اکرچه محجوبست صورتده بزم نظرمزدن اکرچه ممنوعدر همیشه درنظر
خاطر مرفه ماست دایم بزم آسوده خاطرمزک نظرنده دره مراد بودرکه سالک که مدة مدیده درکاهده ملا
زمنده اوله حضرت فتاح اکا فتح باب ورفع حجاب اتمک ایچون تضرع ایدب ملک رحمت و فرشته موکله امرن طلب
اتمک کرکدر اتو کیچون اکر بسایلی حافظ دری زند بکشاید اکر دلنجیک ایله حافظ قپو ققیرسه آچ که سالهاست
که مشتاق روی چون مه ماست که نیجه ییلردرکه بزم آی کبی یوزمزه مشتاقدر بکولنظنک مقولی اندن صکره
وارد اولان مصراع ثانی و بو ایکی بیت مضمونی در وله ایضا کرزدست زلف مشکینت خطایی رفت رفت اکر ٧٠٦
زلف مشکینک الندن برخطا کندی ایسه کندی یعنی مضی مامضی نیجه اولان اولدی کیدن کندی ور زهندوی
شما برما جفایی رفت رفت اکر سزک هندو کوزدن بره بر جفا کندی ایسه کندی مراد زلف مشکیندن یا غیب
هویت وحدتدرکه اندن روایح طیبه مشام ارواحه وصول بولور وانک خطاسی برده استعداد کامل دکل ایکن فیض
وحصولی درو هندودن مراد ظلمت تستردر وانک جفاسی فیض وکشفک ظهور وانجلادن صکره انقباض وخفاسیدر
برق عشق ارخرمن پشمینه پوشی سوخت سوخت عشق شمشکی کربوکه کیجینک خرمنن یاقدی ایسه یاقدی جور
شاه کامران کر بر کدایی رفت رفت مراد سورجی شاهک جوری اکر بر کدایه اوزره کندی ایسه کندی مراد بودرکه
غلبه عشق صوفینک وارلغنی افنا ایدرسه رضا و برمک کرک زیرا عشق برپادشاه کامراندر وصوفی برکدای ناتوان
دربس حکم وتصرف انکدر رواندن عین المرادر بیچه عالم اولمز وصل بیت درنامه سعادت خود دردمند عشق
نی داغ محنتی رقم دولتی نیافت بعض نسخه خرمن پرنه خرقه واقع اولمش مراد اندن خرقه ریا اولمق کرک کرچه ظاهر
جور در اما فی الحقیقه واسطه کرم در بیت پشمینه پوش خرقه سالوس تا نسوخت از خانه کرمت خلعتی نیافت
کردلی ازغمزه دلدار باری برد برد اکر بر کوکلی غمزه دلدار دلداردن بربوک کتوردی ایسه کتوردی درمیان
جان وجانان ماجرایی رفت رفت جان وجانان اورتسنده بر ماجری کندی ایسه کندی مراد بودرکه دلداردن
قهرصوری نعمت معنویه درنیتکم علی رضی الله عنه دیمش سبحان من اشتدت نقمته لاعدائه فی سعة رحمته وسبحان من اتسعت
رحمته لاولیائه فی شدة نقمته بیت ما راز در عشق تو با کس حدیث نیست هم بیس یار کفته شود ماجرای یار از
سخن چینان ملامتها بدید اولی طعن ایدیجیلردن ملامتلر ظاهر اولوروی کرمیان همنشینان ناسزایی رفت
رفت اکر مصاحبلر اورتسنده لایق اولمیان کندی ایسه کندی مراد بودرکه طعانه وغمازه اولانلرک عادتی طعن وملامت
دراول عجب دکلدر عجب یاران اورتاسنده ناسزا واقع اولمقدرکه اکا دخی تحمل کرکدر بیت جکر ایل محنتی دشمنلریدن

بنم نهیب چکد وکوم یاران الندن درطریقت رنجش خاطر نباشد می بیار [illegible]
هر کدورت راکه بینی چون صفایی رفت رفت هر کدورتی که کورر سین چون صفاسی کیتدی کیتدی یعنی واقع اولدی
اول کدورت کیتدی مراد بودرکه خاطرده رنجیده لک واقع اولسه عشق الهی ایله دفع اتمک کرک عشق بازی تحمل
باید ای دل پایدار عشق باز لغه تحمل کرکدر ای کوکل محکم وثابت قدم اول کرملالی بود بود وکرجفایی رفت
رفت اکر بر ملال ایدی ایدی واکر خطا کندی ایسه کندی مراد بودرکه عشق باز اولان جفاکش واهل صبر کرک
ملال وخطا باقی اولمیوب بکجکه کندکدن صکره فلان ایدی دیرلرکه ایدی بکمش نسنه ده استعمال اولنور کیکمش نسنه ده
کندی دیرلر بیت کر در بلا فتاده ای دل مشو ملول چندین بلا کذشته واین نیز بکذرد عیب حافظ کومکن
واعظ که رفت ازخانقاه حافظک عیبنی دیمه ای واعظ که کندی خانقاهدن دیو پای ازادن بند
از بجایی رفت رفت آزادلرک ایاغن باغلمزلر اکر بریره کندی ایسه کندی مراد بودرکه ازاده اولان بر قید ایله
مقید اولمیوب مطلق العنان اولور ودم پرده طالب جانان اولور بیت چراغ عالم علوی فراهر روزنی آید
٧٠٦ نتواند رصومعه دیدی و ما درکنج میخانه وله ایضا مهرآن خجسته نظر کونی سعادت رفت مهر اول مبارک نظرلو
کوسعادت ارزنجه کندی بکنج میکده وخانه ارادت رفت میخانه بوجاغنه وارادت اوینه کندی مراد بودرکه
مبارک نظرلو اولان که طالب سعادت اولا خانقاه طرفنه وجرید لک وینه کیدر بیت تو که با مردم کوته نظر در
چاه کنعانی بهم آتاکه خوش بینی جمال یوسف رعنا برطل نیم مینی کشف کرد سالک راه بر بار رم بطان طلوبله
کشف ایلدی سالک راه اولان رموز غیب در عالم شهادت رفت غیب رمزلرن که عالم شهادتده کندی
یعنی واقع اولدی مراد بودرکه کثرت عبادت ایدن کیفیت عشق الهی ایله زیاده متکیف اولانه صاحب کشف اولور
اسرار غیبی عالم مشاهده ده کشاف اولور بیا و معرفت ازمن شنو که در سخنم کل معرفتی بندن اشت که بنوم
سوزومده زفیض روح قدس نکته استفادت رفت روح قدس یعنی جبرائیل فیضندن نکته استفاده سی واقع
اولدی مراد بودرکه ان روح القدس نفث فی روعی لن تموت نفس حتی تستوفی رزقها فسبحه والهام الهی کوکلی
النبی موجبجه کلام حمد جبرئیل علیه السلام فیضندن استفاده اولمش نکته واردر مجوز طالع مولود من بجز رندی استم بنم طالع
مولودمدن رندلکدن غیری که این معامل با کوکب ولادت رفت که بو رندلک معامله سی ولادت یلدزی الکه
واقع اولدی بو بیتک معناسی شونده تفصیل بودرکه کیجه وکوندز یکرمی درت ساعتدر هر ساعتی کواکب سبعه سیاره دن
برینه متعلقدر هر مولود که برساعتده طوغه اول ساعتک کوکبی که اکا کوکب ولادت دیرلر مقتضاسی نیجه ایسه مولودده
اول حال ظهور ایدر مثلا برساعتک کوکبی زهره یلدزی ایسه اول ساعتده طوغن ولد اهل عیش وعشرت وصاحب ذوق
وحالت ومایل ساز وصحبت ورند وظریف طبیعت اولور وبرساعتک کوکبی مشتری یلدزی ایسه اول ساعتده
طوغن ولد اهل صلاح وصاحب فلاح ومایل زهد وتقوی وقابل فیض وهدی اولور پس مراد ظاهر بوزیدن بودرکه
بنم کوکب ولادتم رندلک یعنی فسق وصحبت اقتضا ایدر لاجرم طالع مولودکم بنده بولنماحق بودر ومراد تحقیقی رندلکدن
بودرکه بنم کوکب ولادتم رندلک یعنی اعمالنه ناظر اولمیوب اخلاص عبادت اقتضا ایدر لاجرم طالع مولود کتابنده
بولنماحق بودر زبامدادر بدست ذکر برآمده صباحدن غیرک الی ایله و بر غیر واسطه سی ایله جیقه کلدک وظیفه
می دوشین مکر زیادت رفت دون کیجه که شراب وظیفه سی مکر خاطرکدن کیتدی مراد بودرکه وردسالک فوتنده
ادا اولنیوب فوت السه نماز قضا ایدرکبی وقت آخرده قضا اولنمق کرک لاجرم وردشبانه فوت اولنجق صباحده

ای قضا ایتمک کرک رباعی ساقی از صبح اینک بیدیت کو ساغر وان باده دوشینه کجاست برخیز که بسیار نخواهیم
خفتن بیتین بمراد دل که خواهی برسید مگر بجوید کوشد طبیب عیسی دم مگر بجوید دو ریشه طبیب عیسی نفس چه اکار
من خسته از عیادت رفت بیچون که بو خسته اینی عیادتدن کندی یعنی اول دایره دن کندی که کلوب کورمک بیم
علاج بذیر اولماز ادبودر که کثرت ریشاندن مرض قلبم بیحد در شیخ کامل بکا علاج دعایی و درمان خدایی ایتمک کرک
هزار شکر که حافظ ز کنج میکده دوش بیک شکر که حافظ میخانه بوجاغندن دون کیجه بکنج زاویه طاعت و عبادت
رفت طاعت و عبادت تکیه سی بوجاغنه کندی مراد بوندن تنبیه در که ضلالدن هدایته کلمن شکر و اقرار ایتمک کرک بیت
جون حکیم هنر ان بجهان سلطنتی نیست المنة لله که مرا عار ربتی نیست وله ایضا شربتی از لب لعلش نچشیدیم ٧٧
و برفت بر شربت انک لعل لبندن طاتمدق کندی روی مه پیکر او سیر ندیدیم و برفت انک آی کبی یوزینی
دویجه کورمک کندی مراد بوندن شول مسافر کلمن واعظ در که انک وعظ و نصیحتندن منتفع اولمدن و مشاهده سیله
ایله شرف و افر حاصل قلمدن کیده مریدو کتا اولانار انک فرقتندن تحزن ایده انو کبیجون دیر کویی از صحبت ما
نیک بتنک آمده بود کانه بزم صحبت و مصاحبتمزدن حکم طارلغه کلمش ایدی بار ببست و بگرد سش نرسیدیم و برفت
یوک باغلدی و انک توزنه ارشمدک کندی مراد بوندن علی الغفلة و علی وجه الاستعجال کندکن بیان در بس که ما فاتحه
وحرز یمانی خواندیم بر بنجه فاتحه و حمایل یمنی اوقیدق و ز پیش سوره اخلاص دمیدیم و برفت ار دیجه
سوره اخلاص دوفردک کندی مراد بوندن تنبیه کادر که مرید و طالب و عاشق و محب شیخ و مطلوب و دوست و
محبوب عقبنجه فاتحه و دعا اوقیوب اوفرمک کرک عشوه می داد که از کوی ارادت نروم شیوه ایدر ایدی که
ارادت محله سندن کیتمزم یعنی مریدلر محله سندن کیتمزم و مریدلری ترک ایتمزم دیدی آخر که چنان عشوه خریدیم و برفت
کوردک آخر که انک کبی شیوه آلدق و آلدندق کندی مراد بودر که اول کیتمزم دیدی بر ذوق استفاضه ده اهمال ایتدک
اول عدم رغبت فهم ایدب هجرت ایتدی کفت از جو ببرم هر که وصالم طلبد دیدی کندو دن کسرم هر کیم که وصالم
طلب ایدر ما بامید وی از خویش بریدیم و برفت بز انک امیدی ایله کندومزدن کسلدک کندی مراد بودر که وصلت
یار و وصل شیخ استین نفسانیتدن کسلمک کرک بر تحصیل استعداد ایلدک طلب فیض ایده جک وقتده کندی کویا نفسانیتده
تقصیر ایتدک دیو بیت من ز دست تو خویشتن بکشتم تا دوست بخون نیالایی شند جان در چمن حسن و لطافت لیکن
لفظ جان مبالغه اسم فاعل در چمیدن لفظندن یعنی مبالغه ایله صالنیجی اولدی حسن و لطافت چمننده اما در کلستان و
صالنی نچمیدیم و برفت انک وصالی کلستاننده صالنمدق کندی مراد بودر اول شیخ کمال لطفی و تقرب و قربت حاصل
قلمش و تکمیل مرتبه سنه وارمش انک مراتبندن بر فیض تحصیل ایده مدک کندی بیت با توهم کار رها جهتا بست نی تو
همه هیچ حاصل من هیچ حافظ همه شب ناله و زاری کردیم حافظ کبی دو کلی کیجه ناله و زاری قلدق کای دریغا
بوصالش نرسیدیم و برفت که ای حیف دریغ انک وصالنه ایرمدک کندی مراد بوندن تنبیه در اکا که اهل صلاح و ارباب
فلاح فرقتی و عدم وصلتی ایچون و حضرت حق فراقی ایچون فریاد و زاری ایتمک لازمدر که مصیبت عظمی بودر بیت اورد
صد هزار غم از فراق تو کاش مرده گشته بودی به ز فراق تو وله ایضا درد اکه یار در غم دردم بماند و رفت
درده مبتلا ایدوب زیاده صحبت کوشترب دیو درد او دریغا که یار بنی درد غمده قودی و کندی ما را جو دود
بر سر آتش نشاند و رفت بزی توتون کبی اود اوزره دکدی و کندی مراد بوندن غزل سابق کبی شیخ فرقته فراقی
ایچون تحزندر مخمور باده طرب انگیز عشق را عشقک کشنلک قوبرجی شرابنک مخموری نه جامی نداد و زهر کدایی

جفا ندو رفت بر قدح و بر مدی کدالق زهرنی طاتدردی و کندی مراد بودر که عشق الهی که منح در سالکه مشقتی
و که انک مجوزی در شیخ طریق فقردن که نفس انسانه زهر کبی تلخ کلور بر باره طاتدردی عشق الهی قدحن اچوب
خار بیمار لکندن بکوز مهوب کندکندن شکایت ایدر چون صید او شدم من مجروح خسته را چون انک صیدی اولدم بن
مجروح خسته در بحر غم بماند جنیبت براند و رفت غم دکزنده قودی و بدک سوردی و کندی مراد مرید اولدم اما
اول بنی بحر حیرته قویوب رفیق مکاری ایله کندی دیو شکایت ایدر کفتم مکر بحیله بعقدش در آورم دیدم یعنی
کندومه مکر حیله ایله قیده کتورم انی از من رمید و توسن بختم رماند و رفت بندن اورکدی و بختم کورکسی اورکدی
و کندی مراد ارادت کوشترب بنی آلوب اشدم اما بکا شکار اولمدی نفرت ایدب بختمک آتنی یربندن قالدرب
اوکیدب کیدب دردم دیر شد زردی خون دلم چو در دل من جای تنک یافت کوکلک قانی چون کوکلده یری طار
بولدی کلکون زراه دیده بصحرا دواند و رفت کل رنک آنی صحرایه یلدردی و کندی مراد کوزندن قانلو
یاش آقدی و غم بیان ایدر چون بنده را سعادت خدمت نداد دوست چون قوله سعادت خدمت ویرمدی دوست
بوسید آستانه و خدمت رساند و رفت اوبدی آستنکی خدمت ارشدردی و کندی مراد بودر که مرید خدمت قبول قلمز
کندو به ادب ولدر که آستانه یه یوز سوروب حضرت شیخه سلام ارشدروب کیده کل در حجاب بود که مرغ سحر کهی کل ١٠
حجابده ایدی که بلبل آمد بباغ حافظ و فریاد خواند و رفت کلدی حافظک باغنه فریاد اوقودی و کندی مراد
کلدن کشف در و بلبلدن مراد عقل معاد در که طالب کشف و فیض در و باغ حافظدن مراد قلبی در جون کلدی کشف
٧٨ مستور بولدی فریاد و فغان قلدی و کندی وله ایضا کس نیست که افتاده آن زلف دوتا نیست کمه
یوقدر که اول اکی قات زلفه دوشمش دکلدر مراد زلفدن عیب هویتدر دوتا اولدغی فهم تمسی مشکل اولدغی در که
آسانلق ایله اجلمز لاجرم همه اکا طالب در که هیچ کسه یوقدر که حق استمیه اما اکا مانع چوقدر انو کبیجون دیر در رهگذر
کیست که دامی ز بلا نیست کمک وغاغی وار در که بلادن براغ یوقدر مراد بودر که هر کسه که بر طریقه سلوک ایدوب
حقه طالب اولور اکا وصول ایچون مانع بولنور لاجرم بر مرشده حاجت واردر که مراتب حق اوله انو کبیجون دیر روی
تو مگر آینه نور الهی نیست سنک یوزک مگر آینه نور الهی در خطاب مرشده در حقا که چنین است در بن
روی و ریا نیست فی الواقع بویله در بو سوزده یوزه سویلمک و ریا ایله دیمک دکلدر مراد بودر که مرشد طریقت
و شیخ حقیقت وجهی مشاهده سی نور الهی آینه سی در که نور حق انک یوزندن کورنور زاهد دهدم توبه ز روی
تو زهی روی زاهد بکا توبه ویرر سنک یوزکدن زهی یوز هیچش ز خدا شرم و ز روی تو حیا نیست هیچ انک
الله دن اوتنمسی و سنک یوزکدن حیاسی یوقدر مراد بودر که زاهد خشک کند ورائی ایله عبادت ایدر بکا ذوق شیخ
مجلسی دیو توبه ویرب نصیحت ایدر وصول الی الله اولمدغن بلمز الله دن اوتنمز و مرشدک وجه وجیهندن
استحیا ایتمز ای شمع سحر کریه بحال من و خود کن ای شمع سحر بنم حالمه و کندو حالکه اغله کین سوز نهانی نه ترا
هست نه مرا نیست بو کزلو حرارت سنکا یوق ایسه بره یوق دکلدر مراد بودر که شمعک ظاهری حرارتی وار نهانی
یوق انو کبیجون اغلق کرک بزم نهانی حرارتمز وار به رحم ایدب اغلق کرک الله شهید و کفی الله شهیدا الله
شاهد در و کافیدر شاهد الحق چه حاجت کین کریه کم از ریزش خون شهدا نیست که بو اغلق شهیدلرک
قانی دوکلمکدن اکسک دکلدر نرگس طلبد شیوه چشم تو زهی چشم نرگس سنک کوزک شیوه سن استر زهی کوز
مسکین خبرش نه ز سر و در دیده حیا نیست مسکین نرگسک عقلی یوق بلنده وا و تنی یوق کوزنده مراد بودر که

ظلمتنده نرکسی کبی بی‌بصر اولا انجق بصیر شیوه‌سن وتصرفن استر بوکند ونک عقلسز لغندن ذی‌بصر لغندن دربا جوم لی
عقل دبی بصر اولالی ترک ادب عاقل وبصیر اولان مرشدن استعداد کی مقدارنجه فیض طلب ایتمک کرک از بهر
خدا زلف میارای که مارا امشه ایچون زلفی بزنه کم بزه شب نیست که صد عربده با باد صبا نیست کیجه یوقدر
که یوزجنک باد صبا ایله بوقدر مراد بودر که شیخه خطاب ایدر دیر بزم استعدادمز کامل ولمدن غیب هویت وصفن
اتمه که شوقمز زیاده اولوب فقدان اهلیله جنک ایدب اندن قصو کورد بو طلبمز غالب اولور دیمجی شدّو
کفتم صنما عهد بجای آر دون کیدر ایدی دیدم ای صنم عهدیکی یرینه کتور کفتا غلطی خواجه درین عهد وفا نیست
دیدی غلط منسوب اولسن یا غلط ده سن یا غلطسن که بو زمانده وفا یوقدر یا بو عهده وفا یوقدر مراد بونده مرشدیله
اولان معاهده‌در انک جوابنی تذکردر چون چشم تو دل می‌برد از گوشه‌نشینان چوکه سنک کوزک کوکل آلور
کوشه‌نشینلردن دنبال تو بودن گنه از جانب ما نیست سنک اردکجه اولمق کناهی بزم جانبمزدن دکلدر
مراد بودر که نظر شیخ چون کوشه‌نشین اولان صوفیلرک کوکلن الور ضروری انک جزبه‌سی ایله انک اردنجه کیدرلر بو بونده
کناه عد اولنمز بیت نخود ره نیست در کوی تو مشتاقان لنشید را خم زلفت بقلاب محبت می‌کشد ما را با زای که نی
روی تو ای شمع دلفروز کر وکل که سنک یوزکسزای کوکل یورلندریجی شمع در بزم حریفان اثر نور وصفا نیست
مصاحبلر صحبتنده نور وصفا اثری یوقدر مراد سوزدن مرشده خطابدر که اول حاضر اولمیجق صوفیلر صحبتنده
نور وصفا اثری اولمز کر پیر مغان مرشد من شد چه تفاوت اکر پیر مغان بنم مرشدم اولدی ایسه نه تفاوت وار
یعنی تفاوت یوقدر زیرا در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست هیچ بر باش یوقدر که انده الله‌دن بر راز
یوقدر یعنی هر سرده الله‌دن بر سر وار در مراد بونده پیر مغاندن سوکلشیخدر که انده حرارت اولا علم فضیلی توقّی ایسه
دخی لاجرم انک ایله شیخ فاضل وارسنده تفاوت یوقدر زیرا هر سرده بر سر حق وار در بیت از عرش بالا کنش اکر
بنکری بعقل در هیچ ذره نیست که سری غریب نیست کفتی بر خورشید که من چشم نورم دیمشسن کنش قتنده
بن چشم نورم دانند بزرگان که سزاوار سها نیست بیلورلر اولولر که سها لایقی دکلدر مراد بودر که
نور الهی یه نسبت شمس سها دیدکلری کوچک یلدز دکلدر تیمار غریبان اثر ذکر جمیل است غریبلره تیمار ذکر
جمیل اثری در جانا مکر این قاعده در شهر شما نیست ای دلبر بو قانون مکر سزک شهرکزده یوقدر مراد
غریبلره احسان والتفات اولمدغندن شکایتدر شعر لم یبق فی الدنیا کریم یرتجی منه النوال ولا ملیح یعشق
عاشق چه کند کر نخورد تیر ملامت عاشق نیلسون محبوب ملامت اوقنی با هیچ دلاور سپر تیر قضا نیست هیچ
بهادر ایله تیر قضا قلقانی یوقدر مراد بودر که حق تعالینک قضاسی تیری البته اثر ایدر آنی منع ودفع
ایدر قلقان یوقدر در صومعه زاهد ودر خلوت عابد زاهدک صومعه‌سنده وعابدک خلوتنده ۹. کوشه
ابروی تو محراب دعا نیست سنک قاشک کوشه‌سندن غیری محراب دعا یوقدر مراد ابروده رمز الهی وبروز
غیبی در لاجرم زاهد خشک اولان صومعه‌سنده وصوفی کلاش خلوتخانه‌سنده آنی محراب دعا ایدینوب اکا متوجه‌لردر
ای چنک فرو برده بخون دل حافظ ای پنجه‌سن طالدرمش کیسه حافظک یورکنه قاننه فکرت مکر از غیرت
قرآن و خدا نیست فکرک مکر الله تعالی قرآنی غیرتندن یوقدر مراد بودر که حافظک قلبی محل قرآن در انک قاننه
٧٩ پنجه طالدربال اوزون قرآن غیرتندن غافل اولمق کرک ولد ایضا روشن از پرتو رویت نظری نیست
که نیست سنک یوزک پرتوندن روشن بر نظر یوقدر که یعنی سنک یوزک پرتوندن روشن هر کل بر نظر

یوقدر منت خاک درت بر بصری نیست که نیست سنک قپوک طپراغی منتی بر بصر اوزرینه یوقدر که یوقدر
یعنی بر بصر یوقدر که سنک قپوک طپراغی منتی انکا وزرنه اولمیه مراد بونده حضرت حق هر نظره نور ومهر عینه
کحل جلا ویردکنک شکرن اتمکه ارشاددر ناظر روی تو صاحب نظرانند آری سنک یوزک ناظری اولنلر
صاحب نظرلردر بلی سر گیسوی تو در هیچ سری نیست که نیست سنک زلفنک سوداسی هیچ بر باشده یوقدر که
یوقدر یعنی هیچ بر باش یوقدر که سنک زلفنک سوداسی انده اولمیه مراد بودر که ذات حقه ناظر وطالب اولان
اهل نظر اولنلردر که حقی باطلدن فرق ایدرلر تمام کس سنک غیب هویتنک سوداسنده‌در لکن بعضی مجملی
وبعضی مصیبدر اشک من کر زغمت سرخ برآید چه عجب بنم کوزم یاشی اکر سنک غمکدن قزل چیقسه نه عجب
خجل از کرده خود پرده دری نیست که نیست کندو عملندن شرمسار بر پرده یرتجی یوقدر که یوقدر یعنی هر کیم
پرده‌سن یرتوب اجله واحوال منکشف اولا کندو عملندن شرمنده دکل یوقدر مراد بونده هر کسنک عصیانی
ودعبادتنده نقصانی مقرردر پرده یرتلوب احوال اجله خجالت ظاهر اولور پس کوزم یاشنک قرمزی دخی اول
خجالتدن حزنه اظهار تحزن ایدر دیر چون بو حالده عموم واردر رحمتدن حرمان یوقدر دیو تسلیت قلب ایدر با ی
می خوردن و گرد نیکوان گردیدن به زانکه بزرق زاهدی ورزیدن کویند بهشت بی‌کناهان بینند
پس روی بهشت کس نخواهد دیدن آب چشمم که بر ومنت خاک درت نیست کوزم یاشی که انکا وزرنده سنک
قپوک طپراغی منتی واردر زیر صد منت او خاک دری نیست که نیست انک یوز منتی التنده بر قپو طپراغی
یوقدر که یوقدر یعنی بر قپو طپراغی یوقدر که انک یوز منتی التنده اولمیه مراد بودر که هر دیده کریان که حقه
حق قپوسندن اکا کحل حاصل ولا هر قپو اکا محتاج اولور تا بدامن ننشیند ز نسیمت گردی تا انکا انکنه
قونمیه یلکدن بر توز سیل خیز از نظرم رهگذری نیست که نیست قالقمه سیل بنم نظرمدن بر یول اوغرایی
یوقدر که یوقدر یعنی بر یول اوغرایی یوقدر که انده سیل قالقمیه اولمیه مراد بودر که ستر عصیانم وتسکین ظفانم
ایچون اغلرم تا که درکاه حقه اندن غبار ارمیه نازکان را سفر عشق حرامست حرام نازکلره عشق
سفری حرامدر حرام که بهر گام درین ره خطری نیست که نیست که هر آدمده اول یولده بر خطر یوقدر که
یوقدر یعنی هر آدم یوقدر که انده بر خطر اولمیه مراد بودر که سفر عشق الهی یه بن جفاکش اولور زحمت ریاضته
اختیار ایتمک کرک بیت کسی که راه رو زحمت اختیار کند تو مرد نازی سفر انجا توانی کرد تا دم از شام
سر زلف تو هر جا نزنند تا سنک زلفکک وچنکک شامندن هر یرده نفس اورمیه یعنی اندن سوز سویلمیه با صبا
گفت و شنیدم سحری نیست که نیست صبا ایله دیمم واشتمم بر سحر یوقدر که یوقدر یعنی بر سحر یوقدر که صبا ایله دیمم و
اشتمم وسوزم وساوم اولمیه مراد بودر که هر کمسه اسرار هویتندن هر یرده بعضی اهل ونا اهل وکندن راز اچه
انوکا ایله جدل وبحث ایدب نهی ایدرم مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز حکمت دکلدر که پرده دن
طشره چقه راز ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست یوخسه رندلر مجلسنده بر خبر یوقدر که یوقدر یعنی بر خبر
یوقدر که رندلر مجلسنده اولمیه مراد بودر که رندلر یعنی مخلصلر حقایق شریعتی ودقایق طریقتی واخبار مراتب
ولایتی واسرار غیب هویتی بیلورلر انلرک مجلسنده بونلر معلومدر لکن افشای راز منع مهدر انلر چون سویلمزلر
من ازین طالع شوریده برنجم ورنه بن بو شوریده طالعدن انجق رنجیده‌یم بهره مند از سر کویت دکری نیست که نیست
نصیبلو سنک محلتک یاکشندن بر غیر یوقدر که یوقدر یعنی بر غیر یوقدر که سنک درکاهکدن نصیبلو اولمیه مراد بودر که

سفرت حق مجیبا ازغوا ... در بهرکه ... دیه کلمه محروم کوندرمز بیم حاجتم روا ولمدغی طالبلک شاکتمدن
واستعدادمک قصورندن در . ازحیای لب شیرین تو ای چشمه نوش . سنک طتلو طوداغک خجالتندن
ای طتلو چشمه غرق آب وعرق اکنون شکری نیست که نیست . صویه وتره غرق شمدی بر شکر یوقدر که بو
یعنی بر شکر یوقدر که صویه وتره غرق اولمیه مراد لب شیریندن کلام الهی در یعنی لذاتندن صادر اولنان
الهیدر هرکلام لذیذ وبلیغ انک خجالتندن غرق عرق وآب دردر خجالته مستغرقدر . بیت میسر نیست قرآن را
نظیره خواه نه فاتوا بسوره . زمن دلشده از دست توخونین جگرم . یا لکز بن عاشق سنک الکدن
جکرم قانلو دکلم . کز غم عشق توپرخون جگری نیست که نیست . که سنک عشقک غمندن پرخون بر جکر یوقدر که بوقدر
یعنی بر جکر یوقدر که سنک عشقک غمندن پرخون اولمیه مراد بودر که هر کمک پاره سی عاشق اکا دل داده وصادق در
جکری پرخون وانکنده نفس مرده وجان زنده اولمق کرکدر . قطعه ندانم هیچ کس در عهد حسنت . که با دل باشد
الا بی تجارت . یکی راکر ببینی کشته دوست . بدیکر ده حیاتش ده بشارت . شیر در بادیه عشق تو روباه شود
ارسلان سنک عشقک صحراسنده دلکو اولور . آه ازین راه که در وی خطری نیست که نیست . آه بو یولدن
که انده بر خطر یوقدر که یوقدر یعنی بر خطر یوقدر که بونده اولمیه مراد بوندن طریق عشق خطرناک ایدوکن بیاندر که
بونده پنجه شیر زبان روباه ناتوان اولور . بیت عجب سهل مبین دار طریق عشقش . که بان کفته درین مرحله کم نیز
عقبات . از وجود این قدرم نام ونشان هست که هست . بنم وجودمدن بو قدر نام ونشان وار در که وار در
لیکن از ضعف در انجا اثری نیست که نیست . لکن ضعفدن انده بر اثر یوقدر که یوقدر یعنی ضعفدن بر اثر یوقدر که
انده اولمیه مراد بوندن عبادت جهتندن ضعفی کمالده اولوب طاعتده نقصان حکایتدر . غیر ازین نکته که
حافظ زتو ناخشنود است . بو نکته دن غیری که حافظ سندن ناخشنوددر . در سراپای وجودت هنری
نیست که نیست . باشدن ایاغه سنک وجودکده بر هنر یوقدر که یوقدر یعنی بر هنر یوقدر که سنده اولمیه مراد بوندن
نغمه خطابدر که کمالاتک چوق اما روحه موافق دکلسن اول جهتدن سندن بیم رضام یوقدر دیر . ولاه ایضا
نظر پیر مغان موجب عیش وطرب است . پیر مغان نظری عیشک ونشاطک موجبیدر . روضه میکده را آب وهوا ... ٨٠
عجبست . میخانه باغچه سنک عجب آب وهواسی وار در مراد پیر مغاندن نیچه کره معلوم اولان شوق وحرارتی اولان
... در لاجرم انک نظری عیش عبادت وفرح آخرت موجبی در ومیخانه دن مراد خانقاه وعبادتخانه در که
اندن کیفیت عبادت حاصل اولور لاجرم اول باغچه نک عجب آب وهواسی وار در که روحانی صفا ویرر . سر ارباب
کرم در قدم دا ولیست . اهل کرمک باشی انک قدمنده اولمق اولی در . غیر ازین شرح وبیان جراءت د
ترک ادبست . بوندن غیری شرح وبیان جراءت در وترک ادبدر مراد اهل کرمدن ایلک صاحبی اولانلردر
لاجرم انلرکه باشی شیخ بر خالت قدمنده اولمق اولی در که مراتب معنویه ودرجات اخرویه تحصیل ایده لر
بوندن غیری شرح وبیان یعنی شیخک مراتب ومقاماتنده وکیفیت واحوالاتنده در کلمه سویلمک حدندن
تجاوزدر . قصه جنت وآوازه بیت المعمور . جنت قصه سی وبیت المعمور آوازه سی . شرح از جلوه مخانه
بیت العنب است . اوزم اوی کوخانه سنک جلوه سی شرحیدر مراد بودر که بیت العنب که دنیاده در بونده
نیچه در لو تلذذات وار در وخمخانه دن مراد کیفیت الهی ایله متکیف اولانلرک مقامیدر که انده اولانلرک
حرکات غریبه سی اولور . خاطر عاطر ما باده لعلی طلبد . بزم خوش قوقولو خاطرمز لعله منسوب یعنی لعل رنک شراب

استر مسکک اندر طلب نقره وجذب ذهب است . خسیس کوکلمز طلبنده والتون چکمکده در مراد بودر که
بزم خاطرمز حضرت حق جانبندن قتو دو بر کیفیت عشق الهیدر بلر اما اهل دنیا سیم وزر دیلر . بیت
گرچه شادی که بسیم وزر داری . زود نبود که جمله بکذاری . در ازل کرسر هرکس قلمی رفت بخوش . ازلده
هر کسنک باشی وزره بر قلم کتدی رسالت اول کعبه وبتکده وجنت ودوزخ سبب است . کعبه وبتخانه
وجنت وجهنم تعلقلری ... مراد بوندن موثر حقیقی تقدیر ازلی در باقی اسباب سبب صوریدر دیمکدر
کنج بی مار میسر نشود قصه مخوان . دفینه یلانسز میسر اولمز قصه اوقیمه . دولت مصطفوی را طلب بولهب است
مصطفی یه منسوب دولته ابولهب طلبی وار در یعنی رسول الله صلعم دولتنه ابولهب طالب ومزاحم در مراد
بودر که هر نیکک بر بدضدی وندی بولنور . بیت جور دشمن چه کند کر نکشد طالب دوست . گنج ومار وگل و
خار وغم وشادی بهمند . کوهر پاک بود جوهر حشمت لیکن . کوهر واصل پاک جوهر وماده عظمت اولورلر اما
بعمل کوش که حشمت نه باصل ونسب است . عمله دورش که عظمت اصل ونسب ایله دکلدر مراد بودر که
دنیاده اکرچه اصل ونسب عباریلیه عظمت اولور لکن فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم حکمنجه اخرتده
اصل ونسب اعتباری یوقدر اعتبار عمل وطاعتده در . دل حافظ بهمین رای بتوفیق خدای . حافظک کوکلی
بو فکر ایله الله تعالی توفیقی ایله . جاودان سعی کنان روز وشب اندر طلب است . ابدی سعی ایدیجی کیجه وکوندز
طلب ایچنده در مراد بوندن طلبده علی الدوام سعیده در غیب در . بیت بکوشش تا بکف اری کلید گنج وجود
که بی طلب نتوان یافت کوهر مقصود . ولاه ایضا . خم زلف تو دام کفر ودینست . سنک زلفک بکلمی کفر ودین اغیدر ٨١
زکارستان تو یک شمه اینست . سنک کارخانکدن بر شمه بودر مراد خم زلفدن طبقه واشتنا رغیب هویتدر که
انده اهل کفر واهل اسلام کرفتاردر وضع الهیدن بر شمه بودر . بیت کفر ودین در طریق اوبویان وحده
لا شریک له کویان . لبانت معجز عیسیست لیکن . سنک لبلرک معجز عیسی در اما حدیث طره ات
حبل المتین است . سنک صاچک سوزی حبل متین یعنی محکم ایپ در مراد کلام الهی احیای قلب ایتدکن
وغیب هویت بحثی محکم ایپ کبی طویل وثابت ایدکن بیاندر . بدان چشم سیه صد آفرین باد . اول قره
کوزه یوز آفرین اولسون . که در عاشق کشی سحر آفرین است . که عاشق اولدیجیلکده سحر یوجیدر مراد
عین الهی صاحب تاثیر اولوب نیچه عاشقلری هلاک ایتدکن بیاندر . بیت فدای چشم تو صد جان ودل که
در شوخی هزار شعبده از عین دلبری داند . عجب علمیست علم هیئات عشق . عجب علمدر هیئات عشق علمی
که چرخ هشتمش هفتم زمین است . که سکزنجی فلک یدنجی یر در مراد بونه عشقک علوینی بیاندر که فلک
ثامن اکا نسبت یدنجی یر کبی الچقدر . تو پنداری که بدکو رفت وجان برد . سن صنورسین که بزم سوکجی
اولدی وجان قورتردی . حسابش با کرام الکاتبین است . انک حسابی کرام الکاتبین ایله در مراد بوندن
آنی بیاندر که بزم لر موت ایله خلاص بولمزلر انلرک عمللری وان علیکم لحافظین کراما کاتبین یعلمون
ما تفعلون موجبنجه کراما کاتبین دفترنده مکتوب در یوم جزاده حساب اولنورلر . زچشم شوخ توجان
توان برد . سنک شوخ کوزکدن نیجه جان قورتریق اولور . که دایم با کمان اندر کمین است . که دایم
یای ایله پسوده در مراد عین الله ناظره الینا موجبنجه نظرندن اطلقا ممکن دکل ایدکن وهو تدن
خلاصه چاره یوق ایدوکن بیاندر . مشو حافظ زکید زلفش ایمن . اولمه حافظ انک زلفی مکرندن

امین که ز فال بد شکون خوش دیدن است که کوکلی الدی شهری دین قدنده در مراد بوندن مکر
الهیدن امین اولمه تنبیه در که ولا یأمن مکر الله الا القوم الخاسرون بعض نسخه ده مخلص بیتی بو یله واقع
المش ز جام عشق می نوشید حافظ عشق قدحندن شراب حافظ مدامش رند گوش از نیست مدام
انک رندلکی و مستلکی بوندن در و بعض نسخه ده بو یله واقع اولمش بجان می کش چو حافظ نازش ای دل
جان ایله چک حافظ کبی نازنی ای کوکل که ناز نازنینان نازنین است که نازنینلر نازی نازنینجه در
یعنی کوزلک نازی کوزله در شعر یقبل القلب عنک کوفاک کل ما یفعل الملیح ملیح ولد ایضا
٨٢ روزه یکسو شد و عید آمد و دلها برخاست اوروج بر جانبه اولدی و بیرام کلدی و کوکلر قالقدی می ز خانه
بجوش آمد و می باید خواست شراب میخانه دن جوشه کلدی کرکدر دیلمک مراد بوندن سابقا ساقیا آمدی
عید مبارک بادت ویدکنده ولاحقا ساقی بیار رفت باده که ماه صیام رفت ویدکنده مراد اولنان
کبی در که رمضانده مشایخ و زهاد و خلوت و اعتکافده اولوب مرید عاشق و سالک صادق مجوب جمهور
وارشاد و شوقدن دور ایدی چون صوم بر طرف اولدی کوکلر قالقوب قوبوب و شراب عشق الهی جانب میخانه دن
جوشه کلوب اول شرابی ایچمک زمان اولدی رباعی عاقل که دو چشم عاقبت بین دارد می خوردن و مست
خفتن آیین دارد تا من بزیم بدست برخواهم داشت تلخی که مزاج جان شیرین دارد نوبت زهد فروشان
گران جان بگذشت زاهد صاحب جانی ثقیللر نوبتی کچدی وقت شادی و طرب کردن رندان برخاست
رندلرک شادیلق و شنلکی وقتی دوردی مراد بودر که زاهد خشک اولوب خلقه زهد صاتوب و کندی خلوت
نشین و عابد کوسترنلر مدتی کچوب مخلص اولنلرک شوق و ذوق ایله عبادت ایدجک زمانی کلدی دیمکدر
چه ملامت رسد آنرا که چنین باده خورد نه طعن ایرشور اکا که بر چیلین شرابی ایچر این نه عیبست و نه این
بی خبری و نه خطاست بو عیب دکلدر و بی خبرلک دکلدر و خطا دکلدر مراد بودر که شراب عشق الهی نوش
ایدوب اول کیفیت ایله متکیف اولانه نه طعن ایرشور که بو عیب و جهل و خطا دکلدر باده نوشی که در و
هیچ ریایی نبود بر شراب ایچی که انده هیچ بر ریا اولمیه بهتر از زهد فروشی که در روی و ریاست یکدر
اول زهد صاتجیدن که انده یوز و ریا اولا مراد اولی فاسقدن اشد در دیمکدر که مرایی هرنه کلوکسه ریا
ایله عمل کوسترر اول کلوکسه معبود ایدنور رباعی می می نخوری طعنه مزن مستانرا گر توبه ده هد توبه کنم یزدانرا
تو غره بدان مشو که می می نخوری صد کار کنی که می غلامست آنرا ما نه مردان نفاقیم و نه مردان ریا
بز ریاارنلری دکولز و ریاارنلری دکولز وانکه او عالم سرست برین حال گواست اول که سرلره بو حاله
شاهد در مراد کندونک خلاص بیان در فرض ایزد بگذاریم و بکس بد نکنیم اللهک فرضنی ادا ایدرز
و کمسه یه یرمزلک ایتمزز و آنچه گویند روا نیست نگوییم رواست انی که دیرلر جایز دکلدر جایزدر دیمز مراد کندونک
حسن حالنی بیان در چه شود گر من و تو چند قدح باده خوریم نه اولا اگر بن و سن اکی ایمز شراب ایچوز باده از
خون رزانست نه از خون شماست شراب اوزم قانندن در سزک قانکزدن دکلدر مراد شراب
حق عید دکلدر حق عبد حقده بو نده اشد در دیمکدر و فی الحقیقه مراد عشق الهیدر سنک حقک دکلدر دیمکدر
رباعی ننکر که زمی چه عیش می افزاید وز دختر رز چه فتنها می زاید می گرچه حرام ولی مال تو نیست نالم که حرامی
بنهی خوش ناید این نه عیبست کزین عیب خلل خواهد یافت بو اول عیب دکلدر که بوندن خلل بولمق اولا

در بو عیب چه شد مردم بی عیب کجاست اگر عیب ایسه نولدی عیبسز کیشی قنده در مراد شراب عشق نوش ایدوب
کار دنیایی فراموش ایتمک عیب ایسه خلل دکلدر عیب دکلدر و اگر او یله عیب ایسه ده بی معذوردر و یقین کرکدر که
عیبسز آدم اولمز عیب من جمله بگو یا عیب مرا طعنه مزن همه موجود بدانند که بی عیب خداست حافظا ز جون وچرا
بگذر و می نوش دمی ای حافظ نیته وینچوندن کچ و شراب ایچ بر دم نزد حکمش چه مجال سخن چون وچراست
انک حکمی قنده نه ننه و نیچون سوزی مجالی وار در مراد و لا یسأل عما یفعل سبحانه حضرت حقه اعتراضه مجال یوقدر
بس قضایه رضا ویروب سکوت کرکدر دیمکدر دیگر دلم ملال گرفت از جهان وهر چه در وست کوکلم ملال ٨٣
دوندی یعنی بیکرندی جهاندن و هر نه که انده در درون خاطر من کس نگنجد الا دوست بنم خاطرم ایچنه
کیمسه صغمز الا دوست مراد کندونک ما سوی اللهدن اعراضی و قلبنده حقدن غیری ولمدیغنی بیان در که
بو حال عاشق صادق حالیدر اگر ز گلشن وصلت بما رسد بویی اگر سنک وصالک گلشنندن بزه ایرشوره
بر قوقو دلم چو غنچه نگنجد ز شادی اندر پوست کوکلم غنچه کبی صغمزه شادیلقدن دری یه مراد بودر که خلقک
کمال فرحی وصل دوستدن در بس لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتیکم موجبنجه مال و جاهدن
شاد اولمق کرک زیرا انلرک بقا و حصولی جیننده انلرک افتراقی ملاحظه ایتمک کرک که بیت بر بهر آنچه
شاد گردی در جهان از فراق او بیندیش آن زمان نصیحتی من دیوانه در طریقت عشق بن دیوانه
نک نصیحتی عشق طریقنده همان حکایت دیوانگی و سنگ و سبوست همان دلو و کلاس و کدی حکایتی در
مراد بودر که دیوانه طاش ایله دستی پنچه سی بن دیوانه نصیحتی شو یله صبوب خراب ایدرم بکو زاهد
خلوت نشین که عیب مکن دی زاهد خلوت نشینه عیبله یعنی ازانکه گوشه محراب و خم ابروست ابروی
که بزم محرابمز کوشه سی قاشن بو کلی در مراد بزم تو جهمز وجه جمیلدن ظهور ایدن نه در دیمکدر میان
کعبه و بتخانه هیچ فرقی نیست کعبه و بتخانه اورتسنده هیچ بر فرق یوقدر بهر طرف که نظر میکنی برابر دوست
هر طرفه که نظر ایدرسن دوست مقابلیدر مراد بودر که هر یره که عبادت و توجه ایتسک فاینما تولوا فثم
وجه الله موجبنجه حق تعالی مقابلیدر قلندری نه بریشست و موی یا ابرو قلندرلک صقل و قیل و قاشی
ایله دکلدر حساب راه قلندر بدانکه موی بموست قلندر یولنک حسابنی بیل که قیل بقیل در مراد بودر که
همان قیل ترک ایتمک دکلدر بلکه بر بر جمله ماسوایی ترک ایتمکدر نیتکم دیر گذشتن از سر مو در قلندری
سهلست قیل باشندن کچمک قلندرلک ده آساندر چو حافظ آنکه ز سر بگذرد قلندر اوست حافظ
کبی و لکه باشندن کچه قلندر اولدر مراد بودر که ما سوی اللهدن بر جمله دن بری کندو وجودکدر قلندر حقیقی
اولدر که اندن کچه ولد ایضا می زنی لاف و بگویی سر گذشت پهلوان آنست که آواز سر گذشت
حدیث سرو مگو پیش قامت دوست سرو سوزن سویلمه دوست قامتی اوکنده که سربلندی ٨٤
سرو سهی ز قامت اوست که سرو سهینک سربلندلکی انک قامتندندر مراد بودر که علو مرتبه الهیه یه
نسبت اعلی اولانلرک علوی پست در لاجرم انک مقابلنده بونلری ذکر لغودر چون جمیع عالی اولانلرک
خالق اولدر و مخلوقک خالقنه نه نسبتی وار در که مقابلنده مذکور اوله خیال قامت سرو کشیدم از ان
رو اکا سرو قامتی خیالن اتمم اول یوزدن که سرو اگرچه بلندست قامتش خود روست که سرو اگرچه
یوجه در انک قامتی کندودن بیتیجی در مراد حضرت حقدر که واجب الوجود در یعنی مقتضی ذاته وجوده موجبه

وجودی عزده ن دکل ایدکین بیان دور خیال قامت سرکشش مقیم دیده ماست انک سرو قامتی خیالی بزم
کوزمزده مقیمدر ازانکه سرو سهی را مقام برلب جوست انونکیچون که سرو سهی مقامی ارماق کناری در
مراد بودر که علو الهمة من الایمان حسبنجه که عالی همت اولوب کریه وزاری ایله مقام بلند باری که اهتیه رب اعلی
انک عیننه تجلی ایدر بیت سر و لب جوست قدش زان مرا دیده لب جوی ولب جوی جوست صبا ز زلف و
خط وخال او حدیثی چند صبا انک زلف وخط وخالندن بر نیچه سوز بمشک کفت ازانست کین جنین خوش
بوست مشکه دیدی انونکیچون بو کلین خوش قوقولو در مرادهم کگه اولمعبر ترک استشمام ایده خوشبو اولور دیمکدر
فراز بدر منیرش خطیست لیکن کس بدر منیرک یوقروسنده بر خط وار در اما که ندانداکه ملاالست یا خم ترکست
بلمز اول هلال میدر یوخسه قاش بوکلمی میدر مراد صنع حقک غرابتن بیان در که بدر منیر کبی یوزا و زره
یا بدر منیرک یوزی اوزره خط وار در که کیما اولحظی تحقیق بلمز هلال میدر یوخسه قاش میدر بیت ای یوزی
یوزی اوزره کورنن خطی قاش کمه بلمز هلال میدر یا قاش هزار جان کرامی فدای انکه تنش بیک جان مکرم
اولمکنک فدا سی اولسون که بدنی فتاده در خم چوکان زلف ادجون کوست دوشمش اولا انک زلفی
جوکانی بو کلمنده طوب کبی مراد بودر که هر کمکه تنی غیب هویت واراوت حضرت حقده کنده طوب کبی قالا کچوکان
اراوت نیجه دو قنورسه مطاوعت ایدب او کیجه کیده بیک بیک جان مکرم اکا فدا اولسون بیت کوی انکه
راست وی نقصان بود بیش جوکان شه او غلطان بود تو از دهانش طلب کام دل اکرجویی سن
اغزندن کلمة کوکل مرادن اکراسترسک جو حافظ از بی چشمش مرو که بیده جوست حافظ کبی کوزی روجه
کیته که جنک ایتیجی یوینی جنک ییدیجی در مراد کلام الله دن فهم مراد آسان در عین الله فهمی وادراک فات
مشکل در دیمکدر انونکیچون رسول الله صلعم بیورر تفکروا فی آلاء الله ولا تفکروا فی ذات الله بیت
افتابک نورنی هر برده کورسهل در فاتنی کورمک دیلرسک کوز قماشور هاوونار ردیف الثا شیخ کلمسی ٨٥
ندولبر اخطا اینجاست سوزا کلرو کلرای دلبر خطا بونده در جو بشنوی اهل دل سخن مکوکه خطاست
جون اشیده سن اهل دل سوزنی دیمه خطادر مراد اهل دلدن اصحاب حق تقیدر که بونلر اصطلاح مبنی بطریق
المجاز سوز سوبلرلر غافلی حقنی فهم اولما نار آنی خطایه حمل ایدرلر کند و خطالرن بلمزلر خواجه حافظ انار لطف
وجهی ایله بو بیتده بیت اصطلاحات عارفان در یاب تا بیابی تو ذوقی از هر باب سرم بدینی
وعقبی فرو نمی آید باشم دنیایه وآخرته آشغه کلمز یعنی دنیایه واخرته باشم اندر زم تبارک الله ازین
فتنها که در سر ماست آفرین بو فتنه لره که بنم باشمده در مراد بودر که حب الهی وعشق حق بنم باشمده در
بس مطلب ومطلوبم حضرت حق تعالی در سا یر ما عدا یه تنزل تدنی درانی اتمزم بیت سودای تست در سر و
بین سر بلندیم او را بجز تو هیچ فرو من نمی برم در اندرون من خسته دل ندانم کیست بن خسته دلک ایچنده
نه وار بلمزن که من خموشم واو در فغان ودر غوغاست که بن ساکنن اول افغان وغوغاده در مراد عجزه
عشق الهی وشوق شاهی وار در که اول متصل فکر قلبی ایدب تکلم ونیاز ده در دیمکدر بیت حدیث عشق
تو پیدا نمی کنم بر خلق ولیک شوق تو با کریه کرد غمازی دلم ز پرده برون شد کجایی ای مطرب کونکلم پرده
دن چقدی قنده سن ای مطرب بنال هان که ازین پرده کار ما بنواست اینکله ترجک که بو پرده دن
ایشتم نوا ایله در مراد مطربدن فیض ارشدرب شوق ویرن در جون جنون عشق غالب اولوب قلب

بردە پرتوب جمعه انک انتظام احوالی مطرب طریقت کلامی ایله اولور بیت خدای راست بعهد توای
ولی زمان براهل روی زمین نعمتی ونعمایی مرا بکار جهان هرگز التفات نبود بنم جهان ایشنه هرگز
التفاتم یوق ایدی رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست سنک یکا نعمک بنم نظرمده بو یله انی خوش
تزیین ایتدی مراد بودر که جهانک کارنه التفات اتمز ایدم اما بونده مشاهده رخ پرنورک اولدغی
ایچون انک کارنی بکا مزین قلدی که الدنیا مزرعة الآخرة حسبنجه وتحصیل ثواب ووصول الی الله انکله ایله
اولدیغی اجلدن اکا اشتغال واعتبار ایتدم نخفته ام ز خیالی که می پزم شبها باقدم بو خیالدن کجه لر شبو دم
کیجه لر خماروی شبه وارم شرابخانه نجاست دون کیجه لک خمارم وار در شراب اوی قنده در مراد
بودر که عالم الهیده ظلمت کثیرم عدم ایدم انده شراب عشق الهی نوش ایدب بو جهانه کلدم اول دون
کیجه که شراب خماری بنده در خالیا دفع خمارا یجون شرب شراب عشق کرکدر اول شراب قنده بولنور دیو
بو خیالی بشورب کیجه لرا و یومزم بیت دفع خمار ایچون بکا لازمدر شراب اول قنی خانقاه ایچنده
کلور دستی بنم چنین که صومعه آلوده شد ز خون دلم بو یله که خانقاه ملوث اولدی بنم کوکلم قانندن
کرم بباده بشوییدحق بدست شماست اکر شراب ایله یو رسکز حق سزک الکزده در مراد بودر که خانقاه
قان اغلیوب انی ملوث ایلیوب تطهیره حاجت اولوب مطهر استرم اکر اهل خانقاه شراب عشق الهی
ایله پاک ایدرلرسه حق انلرک النده در ازان بدیر مغانم عزیز می دارند انونکیچون دیر مغانده
بنی عزیز دوترلر که آتشی که نمیرد همیشه در دل ماست که برادو که سونمز همیشه بزم کوکلمزده در
مراد دیر مغاندن خانقاهدر که حرارت پیری در انک که آتش شوقی سونمز اول انده عزیز محترم در بیت
ساز بود که بنواخت دوش این مطرب نه ساز ایدی که خوب چالدی دون کیجه بو مطرب که رفت
عمر وه ماغم هنوز پر سوداست که کتدی عمر ودماغم هنوز پر سوداور مراد بودر که عالم الهیده صفت کلامی سمع
جانه الست بربکم نداسن اشتدردی حالیا پر اولدم دماغم اول اوازه دن پر سودادر دیمکدر بیت ندای
ایله پر نوادر کوشم من یک خبر شنید اول جان الا زوبافت شوق آلت ساز هیچ بلبل نداند آن
دستان هیچ مطرب ندارد آن آواز ندای عشق تو دوشم درا ندرون دادند سنک عشقک ندای
دون کیجه بنم ایچمه ویردیلر فضای سینه حافظ هنوز پر ز صدا الست حافظک سینه سی میدانی هنوز بردر
صدادن مراد بودر که بونده بیت سابقده اولان کبی در بعض نسخده مخلص بیتی بو یله واقع الحق ازانه
زمان که بحافظ رسید صوت حبیب اول زماندن که حافظ ارشدی حبیب صوتی فضای سینه زنشو قم
هنوز پر ز صداست سینم میدانی شوقدن هنوز صدادن طلودر مراد مذکوره بو بیتک مالا یتی ظهور در
حرف الثاء درد ما را نیست درمان الغیاث هجر ما را نیست پایان الغیاث بزم دردمزه یوقدر درمان مدد هجرمزه
نیست درمان الغیاث بزم هجرمزه یوقدر نهایت مدد مراد بوندن درد الهی قابل علاج طبیب دکل
ایدکندن شکایت وکلستان روفراق نهایت بولمدغن حکایت در بیت ال بوزه دوتوب جنجان
الذن الغیاث باکه کون کوستر مین فتان الذن الغیاث دین ودل بردند وقصد جان کنند
دینی وکوکلی الدیلرجان قصدن ایدرلر الغیاث از جور خوبان الغیاث مدد محبوبلرک جورندن
مدد مراد بوندن محبوب مجازی تسخیر قلب ایدب دینه خلل ویرب جانی عذاب آخرته کرفتار ایدب هلاک

ابدی به بوتی اولدوغندن استغاثه در وبو طایفه دن اجتنابه ارشاد در بیت هر که در پیش
بتان سجده کند در خلوت • لاف ایمان زدنش در سر بازار چه سود • دربهای بوسه جانی طلب
بر بوسه بهاسنده بر جانی طلب • ایکنندا این دلستانان الغیاث • ایدرلر بو کوکل الجیلر مدد مراد بوندن
بوسه مقدمه قضا دوجانه عذاب اولدوغندن شکایت در بیت ازلب لعل تو دلرا هست بوسه التماس جان
تمنای دکرد ار وعلی هذا القیاس • خون ما خورند این کافردلان • برنقانمزایچدلر بو کافر قلبلر • ای
مسلمانان چه درمان الغیاث • ای مسلمانلر نه درمان مدد مراد بوندن انلرک قان ومال اولیایه
فنا اولدقلرندن استمداد در بیت آباد شد دل که خراب بسران شد • روی بسران آفت
صاحب نظران شد • که شیخ سعدی درمان بیان اتمشدر بو بیتده بیت خرابت کند شاهد خانه کن • برو
خانه آباد کردان بزن • دکا قول اولانلردن خلاص درمانی دنیاده کمیتوب عمل خرته اشتغال کرکه
والا قیامتده دلبر خدمتنده ایدم دیمک جوابی مقبول اولمز بیت در قیامت اکر از حاصل دنیا پرسند
کویم آن روز که در خدمت جانان بودم • واد مسکینان بیده ای روز وصل • مسکینلر واونی ویرای
وصل کونی • از شب یلدای هجران الغیاث • هجرانک اوزن کیجه سندن مدد مراد هموم هجراندن کیجه لر
اوزن کلدکندن شکایت ایدب وصلت الهی طلب قلمق در رباعی ان اللیالی والایام کثیرة • تطوی
وتذهب بینهن الاعمار • فقصارهن مع الهموم طویلة • وطوالهن مع السرور قصار • هر زمانی درد دیکر
می رسد • هر بزمانده بر درد ارشور • زین حریف بی دل وجان الغیاث • بو رکسز وجانکسز مصاحبدن
مدد مراد نفس بدکاردن شکایتدر که قلب دراکی وجان وادراکی یوق هموم بر درلو بلا اندن غلغله
ارشور بیت ندیدم نفس را جون محرم نیک • بهر دیوار و در دارم شکایت • ایچو حافظ روز وشب بیخویشتن
حافظ کبی کیجه وکوندز بیخود • کشته ام سوزان کریان الغیاث • اولمشم یانیجی واغلایجی مدد مراد عقل
نفسدن یانوب اغلیوب فراق دوستدن منفعل اولدیغن حکایت در رباعی زار وزردم زدرد دوری
او • در دو دل روی زرد آه ودزار • تن غمیم نحیف کشته بغم • کل بخت نهفته کشت نگار حرف الجیم
سروکه از همه دلبران ستانی باج • لایقدر که جمیع دلبرلردن الاسین باج • کر برسر همه خوبان کشوری جون تاج
که جملهنک خوبلری باشی اوزره کسن تاج کبی مراد علو حضرت حقی بیان در • دو چشم مست تو آشوب جمله ترکستان
سنک ایکی مست کوزک جمله ترکستان فتنهسی در • بچین زلف تو ماچین وهند داده خراج • سنک زلفک بچیننه
ماچین وهند ویرمشدر خراج مراد چشمدن مراد عین ذات در ودو چشم مستدن صفت بصر در ذات الله کنت
کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لا عرف حسبنجه ترکستان عالمی خلق ایدب هر بر شخصی بر هوا
ایله مفتون قلدیغن بیان در و چین زلفدن مراد غیب هویتک تقاضاعن استتاری در که استار وانوار
اکا مستوردر • بیاض روی تو روشن ترآمد از رخ روز • سنک یوزک بیاضی رخ روزدن کون
یکا غندن • سواد زلف تو تاریکتر ز ظلمت داج • سنک زلفک سوادی قرکولقدر کیجه ظلمتندن مراد
تجلی جمال الهی ظهوری اظهر من الشمس ایدکن وغیب هویت اخفی من کل خفی ایدکن بیان در • ازین مرض
بحقیقت شفا کجا یابم • بو مرضدن حقیقتده شفا قنده بولم • که از تو درد دل من نمی رسد بعلاج • کلمندن
بنم کوکلم دردی ارشمز علاجه مراد مرض الهی بر طبیب ظاهرده وار ایده مبوب رب شافی شفا انتمیجه شفا

بولندیغن بیان در • دهان تنک تو داده باب خضر حیات • سنک طار اغزک ویرمشدر آب حیاته حیات
لب جو قند تو بردا ز نبات مصر رواج • سنک قند کبی لبک کیدرمشدر نبات مصردن رغبتی مراد کلام
الهی لفظکن ایله آب حیاتی خلق ایدب بوکا صفت وخاصه حیات ویردکن بیان وکفارجی
الذا اولاندن الذا ایدکن بیان در واحتمال در که خطاب رسول علیه السلام حضرتنه اوله • چراهمی شکنی
جان من ز سنک دلی • نیچون صرسن بنم جانم سنک دللکدن • دل ضعیف که هست او زنازکی جو زجاج
قلب ضعیفی که اول نازکلکدن جام کبی در مراد صفت جلال وقهر ظهوری قلب ضعیفی کسر ایتدکن حکایت
وطلب رافت در • چکونه بسته بموئی میان دکنا ده • نیجه باغلنمشدر بر قیل ایله بیل واچلمشدر تن جو فیل
دشروانی بسان کنبد عاج • فیل کبی تنی اوجکه فیل سکوکندن قبه کبی در مراد غرابت صنع حقی بیان در
بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمشدر • خط تو خضر ودهان تو آب حیوانست • حقلک خضر اغزک آب حیواندر
قد تو سرو ومیان تو مو وبر جون عاج • قدک سرو وبیلک قیل وکوکسک فیل سکوکی کبی یعنی بیاض در • قبا
ده در سر حافظ هوای جون تو شهی • دونمشدر حافظک باشنده سنک کبی شاهک هواسی • کمینه بنده خاک
در تو بودی کاج • اکسکلی سنک قپک طپراغی قولی اولیدی کاشکی مراد بوندن حضرتحقک علوی
شانی نهایتده ایکن کندوسی انک محتاج اولوب طلبنده اولدیغن استغراب ایدب وکندو حقارتن یاد
ایلیوب واول درکاه عالی قپوسی طپراغنک قولی اولمغی تمنی در حرف الحاء اکر بمذهب تو خون
عاشقست مباح • اکر سنک مذهبکده عاشق قانی حلال ایسه • صلاح ما هم آنست کان تراست صلاح
بزه ایو اولدر که سکا ایو اوله مراد بوندن اراده الهیه یه تبعیت ونک مرادی اولوب قضابه رضای کلی اتدکن
ذکر در • الا م منک یا سئولی ویا املی • اشتهی لی من الدنیا وما فیها • سواد موی تو بنمود جاعل
الظلمات • سنک قیلک قره لوغن کوستردی خالق ظلمات • بیاض روی تو بکشود فالق الاصباح • سنک
یوزک اغن آچدی صبح یاریجی مراد حضرتحقک جاعل الظلمات والنور حسبنجه وفالق الاصباح وجاعل اللیل
سکنا موجبنجه خالق سواد وبیاض ایدکن بیان در لاجرم سواد زلف وبیاض وجه انک جمله آثارندن در
رباعی جون قدرت او منزه از نقصانست • آوردن خلق وبردنش آسانست • نسبت بمن وتو مرده و
دشوار بود • بر قدرت بر کمال او یکسانست • ز دیده ام شده یک چشمه در کنار روان • کوزلریمدن اخمشدر
بر چشمه کنارمده روان • که آشنا نکند در میان او ملاح • که بوزمک ایدهمز انک اوزرنده کیمسه که یوزیجی
اوله مراد مشاهده حق ایله بحر وحدت کنارنده اولدیغن بیان در که ملاح غافل اندن یوزمکه قادر دکلدر
لاجرم مشاهده حضرت هر بی بصر وبصیرت ونسبتده دکلدر بیت مقبل کسی بود که بهر طلوع صباح • چشمش کند
بطلعت میمونش افتتاح • لب جواب حیات تو است قوت روح • سنک آب حیات کبی لبک در قوت جان
وجود خاکی ما را ازوست لذت راح • بزم خاک منسوب وجودمزه اندن در شراب لذتی مراد کلام الهی آب
حیات محمد حیات اولوب قوه روح وقوت تن ایدکن واهل ذوق اولانلر اندن شراب لذتن الدیغن
بیان در رباعی می ده که دل ریش مرا مرهم اوست • محنت زدکان عشق را همدم اوست • یعنی که قرآن آیتی
بجند از قرآن • زیرا که شراب مسکر علماء عالم اوست • ز جنک زلف کمندت کسی نجات نیافت • سنک کمند
زلفنک پنجه سندن برکسه خلاص بولمدی • نه از کمانچه ابروی وتیر چشم نجاج • قاشک یایچغندن وکوز اوقندن

دفی نجات بولمدی مراد حضرت حقک قبضهٔ قدرتندن وصنعت قهرندن خلاص وقراره امکان یوقدر
دیمکدر بیت اتفاق توکرانیست که خونم ریزی • هرچه رای تو دل ودیده بران متفق است • عقل باطل
شمرد چشم تو هر خون که کند ظاهرا اینجا ازنکته العین حق است • کفتمش کشت بباطل غم هجر تو مرا کفت باطل
نبود هرچه بتقدیر حق است صلاح وتوبه وتقوی زما مجو هرکز بعض نسخه ده صلاح وتقوی وتوبه وجوی ایچ
واقع اولمش ز رند وعاشق ومجنون کسی نجست فلاح رند وعاشق ودیوانه دن کمسه استمدی ظفر وصلاح
مراد ملامتیه دن اولوب تقیدات صوریه ایله مقید اولمین صلاح صوری وتوبه وزهد ظاهری ایله موصوف
معروف اولمیوب اهل حال اولانلردر که اندن بونلری رجا ایتمه دیمکدر بیان در بیت ز من که عاشق ورندم مجوی
زهد وصلاح • که روز رستم وشب هم زهی صباح ورواح • نداد لعل لبت بوسه بصد تلبیس • ویرمدی لعل لبک
بر بوسه یوز تلبیس ایله • بیا که کام دلم زو بصد هزار الحاح • بولمدی کوکلم مرادی اندن یوز بیک ابرام ایله
مراد کلام الهیدن فیض قلیل تلبیس کثیر ایله اولمدیغن بیان ووعاظ کمسه ابرام ایله اندن مرام بولمدیغن ذکردر
بیت سعدی اکر طالبی راه رو وجهد کن • یا برسد جان بحلق یا برسد دل بکام • بیاله چیست که با یاد تو کشیم
مدام قدح ندرکه سنک یادک ایله چکوز مدام • ونحن نشرب شربا کذلک الاقداح • براینجه ز شرابلی تحلیلین
قدحلری مراد عشق الهی به توغل واشتغالن بیان در بر وارک کوترب یالکز شراب ایچمک وکل ظرفلرن
بیله ایچرن دیو مبالغه ایدر بیت اکرمی برسی باده نوشی من • بنوشم می بجام وساقیش هم • دعای جان
تو ورد زبان حافظ باد سنک جانک دعاسی حافظک ورد زبانی اولسون مدام تاکه بود متصل مساو
صباح دایم تاکه اوله متصل اخشم وصباح مراد بونلردن عقلک نفسه خطابی که دیرسنک جانکک دعاسی ای نفس حافظک
ورد زبانی اولسون ومسا وصباح ذکرنده اشارت واردر که ورده صباحده واخشمده لازمدر که طرفی نهاردر
ومدام ذکرنده اشارت واردر که ورده مداومت کرکدر لاجرم ورد لازمدر که من لا ورد له لا وارد له
مباشرتی اتدکدن صکره ترک ایتمک کرک والا مردود اولور که صاحب لوره ملعون وجان ذکرنده اشارت
واردر که ترقی وتحصیل مراتب جانک در بس منفعت ورده جانه راجعدر ولایضا بیت هلال محرم بخواه
ساغر راح کور محرم هلالنی لبته شراب قدحنی که ماه امن وامانست وسال صلح وصلاح که امن و
امان آییدر وصلح وصلاح ییلیدر مراد بودر که ییلده درت آی اشهر حرمدر که بری فرددر یعنی یالکزدر که
رجب در واوچی سرددر یعنی متصلدر که ذی القعده وذی الحجه ومحرمدر بو درت آی الله تعالی قتنده محترمدر که
بو آیلرده طاعت کثیر الثواب در وقتال بو آیلرده حرام ایدی وجاهلیت اهلی دخی بو آیلرده حرمتن ایدرلر
ایدی وخائف اولانلر بو آیلرده امین اولورلر ایدی ومحرمه محرم دیدکلری انده قتال حرام اولدیغیچون
ومحرم ییلی باشی در چون محرم هلالنی کوررسه هلال که ساغره تشبیه در بس ساغره اشارت فهم ایدوب ساغر عشق
الهی استمک کرک چون ماه امن وامان وسال صلح وصلاح در طاعته شروع ایدوب تمام ییلی صلاح وزره
بکورمکه سعی ایتمک کرک نزاع بر سر دنیای دون کدا نکنند • دنیای دنی باشی اوزره یعنی انوکیچون نزاعی
کدا اتمز • بپادشه ببرای نور دیده کوی فلاح • پادشاه ایلت ای کوزم نوری ظفر طوپنی مراد بودر که فقیر
اولان دنیادن یسیر ایله قناعت ایدر انوکیچون جنک اتمز پادشاه در انوکیچون جنک ایدر بیت ملک اقلیمی
بکیرد پادشاه • همچنان در بند اقلیمی دکر • عزیز دار زمان وصال را کاندم • عزیز دوت زمان وصالی که

اول وقت مقابل شب قدر است وروز استفتاح • شب قدر وروز فتح مقابلیدر مراد بودر که زمان وصال
ووقت تحصیل حال شب قدر ویوم فتح کبی شریف در ای عزیز ومحترم دوتمق کرکدر بیت با صبح بکویید
که بی وقت مزن دم • که امشب شب قدر است نکهدار نفس را • بیار باده که در کلشن بخبر خواهد بود • شراب
کتورکه کونی خیر ایله اوله کرکدر • هر آنکه جام صبوحی نهد چراغ صباح • مراد کمه که صبوحی قدحن فرصباح
چراغی یعنی صباح چراغی بیره جام صبوحی قویه کمسنک کونی خیر ایله اولور مراد بودر که سحردن طاعته
شروع ایدنک یومی خیر ومبارک اولور لاجرم سحر دخی سحردن اکا سعایت بیت ای دودیده سوی درکان
از بکاه • ههین بمسجد رو بجور رزق از اله • کدام طاعت شایسته آید از من مست • قنقی لایق طاعت کلور
بن مستدن • که بانک شام نداند ز فالق الاصباح • که اخشام اذانن بلمز صباح اذانندن مراد بودر که
هرکمکه مست دنیا اولا وتوغل ما لعدا قیله اول وقت سوک شرفن بلمز انده طاعته شروع قلمز بیت چون
سحر وقتی در در وقت اجابت فاستعا • کیجه ابدرسک کنهلر ایله استغفار صبح ولاتوغافل زکار خویش
می ترسم ای کوکل سن غافلن کندو عملکدن قورقرن که کس درت نکشاید چو کم کنی مفتاح که کمسه
سکا قپو آچمیه چون ضایع ایده سن مفتاحی مراد بودر که شمدی که حیاتده سن وقت مفتاحی الکده در عملک سبب
فلک قورقرن اجل ایرب وقت مفتاحی الکدن کیده سکا کمسه فتح باب تمیه بیت خوب ضد ازان کس بتر اکند
که او کار امروز فردا کند • ببوی صبح چو حافظ شبی بروز آور • صباح فکرینی ایله حافظ کبی کیجه کندزه کتور
که شکفد کل بختت ز شعلهٔ مصباح • که اجله بختک کلی چراغ شعله لسندن مراد بودر که صبح سعادته ایرشمک
رجاسی ایله احیای لیل قل تا که فیض سحوی ابر شوب کل نور وحرارت شمسدن اچلدیغی کبی سنک بختک
کلی شعلهٔ مصباحدن آچله بیت ببوی صبح دولت کمال دلشده را • حدیث زلف رخت ورد شام وصباح

حرف الخاء

دل من در هوای روی فرخ بنم کوکلم فرخ یوزی هواسنده • بود آشفته همچون
موی فرخ قرشمش اولور فرخک قیلی کبی مراد فرخدن معنای حقیقیه نظر اسم شخص مخصوص دکلدر بلکه وصف
ومبارک معناسنه که مراد رسول الله عم در زیرا مبارک وصاف انبیادن در نتکم عیسی عم وصفنده وجعلنی
مبارکا اینما کنت بس بنم کوکلم روی مبارک هواسی اولدیغیچون انک زلفی کبی آشفته در واحتمال در که
مبارک معناسنه اولوب صفت روی وموی اولا بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست • انک هندو زلفندن
غیری کمسه یوقدر • که برخوردار شد از روی فرخ • که میوه یمنی بو رندن مراد زلف شرنک روی مبارک
قرینی اولوب اندن منتفع اولدیغندن تحسر وتحزن ایدر انوکیچون در سیاه نیکبختست آنکه دایم بعض
نسخده لسیاه مقبل اهدا در که دایم واقع اولمش بود همراه و همزانوی فرخ اولور فرخک بولکنی ودیز
بدیزی مراد زلف منظلک سعادتن بیان در بیت واللیل نار موی ز موی محمدست • والشمس والضحی
نه جو روی محمدست • شود چون بید لرزان سرو بستان اولور سکوده کبی دترایکی بکستان سروی • اکر
بیند قد دلجوی فرخ اکر کوره فرخک کوکل الیجی قامتن مراد قدندن علو درجه در لاجرم سرو بستان انک
درجه عالیه سن کوردکده بسرا اولسه سکوده کبی دتر ایدی بیت بر پادشاه سوار اولوب سیر ایدرکن سرو
کورب دیمش بیت سرو در باغ بیک پای کستاده چکند یانده بر شاه واشمش علی الفور دیمش بیت در رکاب
تورود کر بودش پای دکر بده ساقی شراب ارغوانی • ویر ساقی ارغوانی شرابی بیا ونرکس جادوی

فرخ فرخك جاده وكوزى يادنه م ادواغط كنجه خطا بدركه بوده شراب برخ يعنى عشق خوبان صوت
وفات رسول الله يادنه وانك ذكرى ايله كه انك ثناى تسخير واعجاز در رباعى ان شاه ابطحى كه شهان
چون كداى اوست • تعظيم مرده بوفات از صفاى اوست • ذكرى كه باعث صله ومغفرت شود • نزد
خدا بدان صلوات ودعاى اوست • دوتا شد قامتم همچون كمانى • اكرفات اولدى قامتم ياى كبى
زغم پيوسته چون ابروى فرخ • يعنى متصل فرخك قاشى كبى مراد غم هجرندن انحنا در بيت يا رسول الله
مقامك جنت عليا اولور • انده وار مزسم يوزك كورمزسم احوالم نولور • نسيم مشك تاتارى خجل كرد
مشك تاتارى نسيم نشر مسا رايلدى • شميم زلف عنبر بوى فرخ • فرخك عنبر قوقولو زلفنك قوقسى مراد
طيبت طيبنى مرهم در بيت نوله طيبى طبيب اولسه چون ابو الطيب در اول • دوا رهجوى ارض قبرى
دفع شهر طيبه در • اكرميل دل هر كس بجا ئيست • اكر هر كسنك ميلى بر يره ايسه • بود ميل دل من سوى فرخ
اولور بنم كوكلمك ميلى فرخ جانبنه مراد حرم حرم مدينه ميلى بيان در بيت كى بود يارب كه رو در
يثرب وبطحى كنم • كه بمكه منزل وكه در مدينه جا كنم • غلام خاطر آنم كه باشد • انك خاطرنك قوليين كه اوله
جو حافظ جاكر وهندوى فرخ • حافظ كبى فرخك قولى وهندوسى مراد بودر كه مدينه منوره ده تربه
مطهره نك مسجد شريفنك تربه دارى وقيمى وساير خدامى رومى وحبشى وهندى طواشى كمه لردركه انده
مجاور اولوب طول عمرلرن انده خدمته صرف ايدب ساير مصالح ميلدن وخدمت اكابردن قطع نظر اتمشلردر
انلرك حالنى وفكر وخاطرنى استحسان ايدب بويله دير نتكم مولانا جامى دير غزل لى حبيب عربى
مدنى قرشى • كه بود درد وغمش مايه شادى وخوشى • فهم رازش نكنم او عربى من عجمى • لاف مهرش
چه زنم او قرشى من حبشى • ذره وارم بهوا دارى او رقص كنان • تا شد او شهره آفاق بخرشيد وشى
كرچه صد مرحله دورست زپيش نظرم • وجهه فى نظرى كل غداة وعشى • صحبت باده عشقش زمن مست
مپرس • ذوق اين مى نشناسى بخدا تا نچشى • مصلحت نيست مرا سيرى ازان اب حيات • ضاعف الله
به كل زمان عطشى • جامى ارباب وفا جز ره عشقش نروند • سر جهادت كر ازين راه قدم باز كشى

١ حرف الدال ديدى اى دل كه غم عشق دكربار چه كرد • كوردكمى اى كوكل عشق غمى بركره
دخى نه ايلدى • چون بشد دلبر ويا يار وفادار چه كرد • نيجه كتدى دلبر ويار وفادار ه نيلدى مراد
بوندن روحك قلبه عشق الهى غمندن شكايت در ودلبردن مراد معناى لغوى سى در بس روح
قلبه ديرنفس كه كوكل اليجى در هوايه وما سوايه كيدب بن كه يار وفادارين كوردكمى بكا نه ايلدى آه
ازان نركس جادو كه چه بازى انكيخت • اه اول جادو كوزدن نه اويون قوبردى • واه ازين
مست كه با مردم هشيار چه كرد • واه بو مستدن كه ايق كشيه نه ايلدى مراد نركس جادودن نفسك شهوانيت
ايله نظرى دركه النظر سهم من سهام ابليس حسبنجه شهوانيه نظر ايله عجب اويين قوبردى ركه روحى علمدن
منع ايدر وروح وآيق عاقل ايكن اول نفس كه مست شراب شهوت در بونك عقل وصحوه اخلال ويرر
اشك من رنك شفق يافت زبى مهرى يار • بنم كوزم ياشى شفق رنكن بولدى يارك شفقتسزلكندن طالع
بى شفقت بين كه درين كار چه كرد • شفقتسز طالعى كوركه بو اشده نه ايلدى مراد بوده كه نفسك شفقتسز
لكندن قان اغلرن طالع مساعده اتمدكى جلدن بو حالده يم بيت راه بى همره اولمز دولته طالع كرك

هم هم بوقدر بو بولده طالعم هم نحس در • برقى از منزل ليلى بدرخشيد سحر • بر شمشك ليلى منزلندن يلدرى
صباح ده • وه كه با خرمن مجنون دل افكار چه كرد • واه كه كوكلى اوداكار مجنونك خرمننه نه ايلدى مراد معشوق
حقيقى سمتندن ظهور ايدن آتش شوق خرمن عاشقى افنا ايدر ديكلدر قطعه باده عيشت از يستى من كرد
برا ورد • يكباره مرا شوق تو فى نام ونشان كرد • كفتم كه كنم عشق تو پوشيده ولكين • مجنون كشش او بين
كه چه مشهور جهان كرد • ساقيا باده بيا وركه نكارنده غيب • اى ساقى شراب كتوركه غيب نقاشى نيت
معلوم كه در پرده اسرار چه كرد • معلوم دكلدركه پرده اسرارده نه ايلدى مراد واعظ وشيخدن شراب
عشق طلبى در واى تقريردركه نقش موافقه دكل وطالع مساعد دكل اما صانع عالم پرده اسرارده نه ايلدوكى خبر
معلوم دكل اقبال دركه سعيد تقرير اتمش اولا بونلرك عدم موافقتى ضرر ايمسوب خير وسعادت ظهور ايده •
بيت بنده را بايد كه در خدمت بود • كرنداند حال خود چون مى شود • انكه بر نقش زد اين دايره مينا
اول كمسه كه نقشلو زره اوردى يعنى منقش قلدى بو كوك ركفلو دايره • كسى ندانست كه در كردش
پركار چه كرد • كمسه بلدى كه بركاره كشندده نه ايلدى مراد حق تعالى حضرتنك تقديره نه كمسه واقف دكلدر ديكلدر
فكر عشق آتش غم در دل حافظ زد وسوخت • عشق فكرى غم آتشين حافظك كوكلنه اوردى وياقدى ياز
دير ينه به بينيد كه با يار چه كرد • اسكى يارى كوركه يارله نه ايلدى مراد يار ديرينه دن رب قديم وعشق
ازلى دركه عالم ارواحده قرين جان اولمشدر بيت بنده بنلك وارايدى چون اتش عشق ايله ياز
٢ وارلغم ياقدى يوغ ايتدى كوريم وار اولسون اول ولداينا سحر بلبل حكايت با صبا كرد • صباح بلبل
صبايه حكايت ايلدى • كه عشق روى كل با ما جها كرد • كه كل يوزينك عشقى بزه نلر ايلدى مراد عاشق
مجازى معشوق مجازيدن شكايت حكايت ايدكن روايت در واتدكارى نلر ايدكن بيان ايدب دير ازان
رنك رخم خون در دل انداخت • اول رنك رخدن بنم كوكلمه قان ايتدى • وزين كلشن بخار محنتلا كرد
بوكلشنده بنى دكنه مبتلا ايلدى بس معشوق مجازيدن صادر اولان جفا وضرردن بانندن اعراض ومحبوب
حقيقى يه اقبال وتعلق كركدر بيت اكر بلبل بدانستى كه كل بوى از كجا دارد • رها كردى كلستان را طلب
كردى كل ندامى • غلام همت آن نازنينم • اول نازنينك همتى قولى يم • كه او با عاشقان خود وفا
كرد • كه اول كندو عاشقلرينه وفا ايلدى مراد اول نازنين وفادار دن معشوق حقيقى دركه كارى
عشاقه وفا در موت دخى اولورسه قطعه صورة الموت زحمة الابدان • وهى للروح راحة الا فرح ظاهر
الموت موصل العشاق وعلى العكس مهلك الفساق • خوشش بلوان نسيم صبحكاهى • خوش اولسون اول صباح
وقتنك يلى • كه درد شب نشينان را دوا كرد • كه كيجه اوتورانلرك دردينه دوا ايلدى مراد احبا دليل ايدنلره
فيض سوى اولديغى در قطعه چون در دل شب خيال او بار منست • من بنده شب كه روزكار بازار منست •
شب راجو بهر او بيدار كنم • مهر شى ايدر كو بيد اين بيدار منست • من از بيكانكان ديكر ننالم • بن يادلردن
دخى اينكلمم • كه با من هر چه كرد ان اشنا كرد • كه بكا نه اتدى ايسه اول اشنا ايلدى مراد صورتى دوستلرك
نى حقيقتلكن بيان در بيت چون عداوت زاشنا باشد • عاقلان باكسى مكن پيوند • كر از سلطان طمع كردم
خطا بود • اكر سلطاندن طمع اتدم ايسه خطا ايدى • ور از دلبر وفا جستم جفا كرد • اكر دلبردن وفا استدم
ايسه جفا ايلدى مراد پادشاه ظاهردن تمنا رجا اتمك خطادر ودلبر فانيدن وفا اومق هوادر

فلای باب غیر بایک رجع وبای جو وغیر جو وک اطمع . بهر سو بلبل مسکین در افغان هر جانبده مسکین بلبل
افغانده تنعم از میان باد صبا کرد تنعمی اورتادن باد صبا ایلدی واندکی تنعمی بیان ایدوب دیر نقاب
گل کشید از زلف سنبل گل نقابنی چکدی سنبل زلفندن یعنی یوزی کلمه سنبل زلفی نقاب ایدی انی آچدی گل
گره بند قبای غنچه واکرد غنچه قفتانک دوکمه سنی اچدی مراد بودرکه اکثریا عاشق طالب محروم اولوب ناکام
مغتنم اولور دیمکدر بلبل زشوق نغمه زنان در حریم باد گل هر زمان بمجلس یا محرم دکر بشارت ایرکوی
می فروشان مشتلق ایلت شراب صاتنلر محله سنه که حافظ توبه از زهد وریا کرد که حافظ زهد وریادن
توبه ایلدی مراد شراب صاتنلر محله سندن مقامات عشاق وامکنه اصحاب اخلاص وحالاتدر بیت
ریا ایله ایدرکن طاعتی بن بحمد الله که اول اخلاصه دوندی . وفا از خواجگان شهر با من ملک خواجلرندن
وفایی بکا کمال دولت ودین بوالوفا کرد دولت ودین کمالنی ابوالوفا ایلدی مراد بوندن هر وزیر و
اهل کرم اولمادیغی واهل فضل محروم قالمدیغی بیاندر قطعه کمان مبر که اگر ضایعم تو بگذاری که ضایعم بگذارت
مسبب الاسباب . بروی من در احسان اگر تو در بندی . دری دگر بکشاید مفتح الابواب . ولد ایضاً بلبلی خون ٣
جگر خورد وگلی حاصل کرد بر بلبل جگر قانن یدی وبر گل حاصل ایلدی باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد
غیرت یلی یوز دکن ایله انی پریشان دل ایلدی مراد بلبلدن خواجه حافظ کندوسی در وگلدن مراد اوغلیدر که
انی بلا ومحنت ایله حاصل ایدب اجل ایرب وفات ایدب انک مرثیه سن سویلر بیت فرزند ویار چونکه بمیرند
عاقبت . ای دولت دل مبند بجز حی لایموت طوطیی را بخیال شکری دل خوش بود بر طوطینک بر شکر خیالی
ایله کوکلی خوش اولدی ناگهش سیل فنا نقش امل باطل کرد ناگاه فنا سیلی رجا صورتنی بوزدی مراد طوطیدن
کرو خواجه حافظ کندوسی در وشکردن مراد اوغلی در اندن منفعت رجا ایدرکن اجل سیلی اول رجا صورتین
بوزدی دیو تحزن ایدر بیت ناگهان بانک در سرای افتاد که فلان را محل وعده رسید قرة العین من
آن میوه دل یادش باد بنم کوزم روشنلکی اول کوکل میوه سی اکلمسی اولسون که خود آسان بشد وکار مرا
مشکل کرد که کندو آسان وبنم ایشلمی مشکل ایلدی مراد فرقت فرزندن حکایه را ولدیغی بیاندر قطعه بی حضور
تو دمی زنم ودمی گویم . وانکه این دم نه کامست دریغا چکنم . روز وشب بی تو چنانم که ندانم بیقین
کان شب وروز کدامست چه کنم . ساربان بار من افتاد خدا را مددی ای دوه جی بنم یوکوم دوشدی
الله ایچون بر مدد که امید کرمم همره این محمل کرد که کرم امیدینی بو محمله یولداش ایلدی مراد ساربان
رئیس طریقت ویوک دوشمکدن مراد مصیبت واقع اولمقدر واندن اعانت طلب ایتمکدن مراد نصیحت وتسلیت
اتمکدر رباعی ولو کانت الدنیا تدوم لواحد . لکان رسول الله فیها مخلدا . وما احد یبقی من الموت سالما .
فان المنایا قد اصابت محمدا قطعه کار دیار عالم ای جان محنت وغم بوده است . هست وبر هست حاتم عالم
بوده است . رخت از دار فنا سوی بقا خواهد کشید . خضر اگر الیاس یا خود نوح وآدم بوده است . روی
خاکی ونم چشم مرا خوار مدار بنم خاکه منسوب یوزمی وکوزم نمنی خور دوتمه چرخ فیروزه طرب خانه از این کهگل
کرد فیروزه فلک شنلکلی ونی بو صمانلو بالچقدن ایلدی مراد بکزی صارو دتراب رنک اولوب کوز یاشنی ایله
ترکیب اولندیغی مدح درکه موجب سرور در بنتکم صمانلو بالچق ایله ظاهر اوی بنیاد اولنور بو کاهگل ایله
دخی فرح خانه معنوی یاپلور که هر گریه نک اخری خنده در بیت تا نگرید ابرکی خندد چمن . تا نگرید طفل

کی نوشد لبن . آه وفریاد که از چشم حسود مه چرخ بعض نسخه ده مه چرخ برنه کزبین واقع اولمش در لحد
ماه کمان ابروی من منزل کرد قبراده بنم یای قاشلو آیم منزل ایلدی مراد اوغلنک قبرده مدفون
اولدیغی ذکر در بیت چون علم طالب ایدی قبر اغتنام قلدی شغل اهلنه بری در کم اولا حجره خلوت نزدکی
شاه رخ وفوت شد امکان حافظ شاه رخ اومدک فوت اولدی امکان حافظ چلنم بازی ایام
مرا غافل کرد بیلیم ایام اوینی بنی غافل ایلدی مراد بودرکه تیز جک اولندر مک که ولد ولد حاصل اولوب
٤ برایکی اولا بری کیدر کسه بری قلا بیت انچه باشد مستحب تعجیل او زود باش وهیچ تاخیرش مکن ولد ایضاً که
ترک فلک خوان روزه غارت کرد کل که فلک ترکی اوروج سفره سن یغما ایلدی هلال عید بدور قدح
اشارت کرد بیرام هلالی قدح دورنه اشارت ایلدی مراد ترک فلکدن یا فلک کندوسی در یاخود
مشبه به الی المشبه اعتباری ایله یا ماه رمضان در کیخوان صومی لیلا قابلیا یغما ایدب کیده رر وهلال
نصف دائره کبی در بس لفظ اشارت ایله تمام دوره اشارت ایدرلا جرم رمضانده اهل سالک منزوی
خلوتده ایدی چون عید کلدی هلالی دائره یه اشارت قلدی کل مدی مجمع اولوب حلقه ذکر وصفا
اوللم رمضان کیدب عید کلوب هوایه ما بال ولمبلم نو کیجون دیر ثواب روزه وحج قبول آنکس برد اربع
وحج مقبول ثواب اول کیمسه الدی که خاک میکده عشق را زیارت کرد که عشق میخانه سی طپراغن زیارت
ایلدی مراد میخانه عشقدن خانقاه وسایر مواضع عبادات در بس کلدکدن صکره اولکی کبی عبادتده
بلکه دخی شوق وحالده اولمق کرک لیس العید لمن تبخر بالعود بل العید لمن تاب ولا یعود بعض
نسخه مطلع بو بله واقع اولمش باب روشن می عارفی طهارت کرد شرابک روشن صوتی ایله بر عارف
طهارت ایلدی علی الصباح که میخانه را زیارت کرد صباحلین که میخانه یی زیارت ایلدی وبیت ثانی
بو واقع اولمش همان که ساغر زرین خور نهان کردید همان که کنشک التون قدحی کزلندی هلال
عید بدور قدح اشارت کرد مراد نه ایدکی تعبیر سابقدن ظاهردر مقام اصلی ما گوشه خرابات است
بزم مقام اصلیمز گوشه خراباتدر خداش خیر دهاد آنکه این عمارت کرد الله خیر ویرسون اولکیمسه که
بونی عمارت ایلدی مراد خراباتدن دنیا در انک گوشه سی عبادت خانه لردر بو بزم مقام اصلیمز دیو
اهل طاعت ایله خیر ویرسون عبادت خانه یی معمور ایدنه خوشا نماز ونیاز کسی که از سر درد نه خواند در
نماز ونیازی اول کیمسه نک که درد باشندن آب دیده وخون جگر طهارت کرد کوز صوی وجگر قانی ایله
طهارت ایلدی مراد بوندن که کوزی یاشلو یوزی یاشلو اهل اخلاص اولانلرک عبادتی مدحدر . بروی
یار نظر کن زدیده منت دار یارک یوزینه نظر ایله وکوزدن منت دوت یعنی بنم کوزم سکا تعداد نعمت
ایدرسه آنی قبول قیل که کار دیده همه از سر بصارت کرد که کاری کوردی وکلی بصارت اوجندن ایلدی
مراد بودرکه بنم کوزم یاره تعلق اتدکی تمام بصارت وبصیرتندر سن دخی یاری بوزن کوریجک تحسین
ایدب اندن منت قبول ایدرسک وجهی اودر بهای باده چون لعل چیست جوهر عقل لعل کبی شرابک
بهاسی ندر جوهر عقلدر بیا که سود کسی برد کین تجارت کرد کل که فایده اول کیمسه ایلدر که تجارتی ایلدی .
مراد لعل شرابدن عشق الهی در بونک بهاسی عقل جوهر یدر اول کسه که عقل منکلی ویرب عشق الهی اله
فایده ایدر فغان که نرگس جماش شیخ شهر امروز فریاد که شهر شیخنک اوغلین شکار کوزلیجی کوزی

نظر بدر وکشان از سر عمارت کرد بو چلبیلره نظری عمارت اوجندن ایلدی مراد شیخ سنکار
باز رند مخلصه عمارت ایله نظر اندوکندن شکایتدر اگر امام جماعت طلب کند امروز اگر امام
جماعت طلب ایدرسه بکون خبر دهید که صوفی بمی طهارت کرد خبر ویرک صوفی شراب ایله طهارت
ایلدی مراد صوفی عشق الهی ایله جامه سنی پاک ایدب پاک اولور امامه اقتدا اتمکه قابل اولدی دیمکدر
حدیث عشق ز حافظ شنو نه از واعظ عشق حدیثنی حافظدن ایشت واعظدن دکل اگر چه صنعت
بسیار در عبارت کرد اگر چه چوق صنعتی عبارتده ایلدی مراد عشق الهی واحوال سلوک حدیثنی
علم ظاهر اهلی بلمز اگر چه عبارات واصطلاحاته قادر در دیمکدر بیت اهل انشا چون کوره شرحم
بیلور اول حافظک سوزی قصدن ولـه ایضاً چو باد عزم سر کوی یار خواهم کرد یل کبی یار محله‌سنه ٥
عزم ایلسم کرکدر نفس ببوی خوشش مشکبار خواهم کرد نفسی انک قوقوسی ایله مشک بار قیلسم کرکدر
مراد جانب الهی یه توجه کلی ایدب وصفای قلب ایله طاعت قلوب اول حضرتدن فیض وفضل تحصیل
ایلیوب نفس طیبه ایله روایح طیبه نثار ایدب یعنی ارشاد ناس ایدرم دیمکدر هر آب روی که
اندوختم ز دانش ودین هر بو زصوتی که قوندم علمدن ودیندن نثار خاک ره آن نگار خواهم
کرد اول نگارک یولی طپراغنه نثار ایلسم کرکدر مراد بودر که علم ودیندن وقار حاصل اتمش ایدم سالک
طریقت اولوب اول وقار کبریایی انوک یولنه نثار ایدب یعنی درویش نه اعتبار اولمغی اختیار
ایلسم کرکدر بهرزه بی می ومعشوق عمر می کذرد شراب ومعشوقسز باطل عمر کچر بطالتم بس از امروز
کار خواهم کرد بطالتم بتر بکون ایشنی ایلسم کرکدر مراد عشق الهیسز ومعشوق حقیقیسز عمر باطل وضایع
کچمکدر یتر بطالتلق اندم شمدن کرو عشق الهی ومحبته اشتغال ایدروم دیمکدر صبا کجاست
که این جان خون کرفته چو کل صبا قنده در که بو کل کبی قان دوتمش جانی فدای نکهت کیسوی
یار خواهم کرد یارک زلفی قوقوسنه فدا ایلسم کرکدر مراد بودر که صبا که فیض سحری دراوکله جانب
حقدن رایحه طیبه کتوره تا اکا جانم فدا اتسم کرکدر یعنی اول قوا ایله ریاضته اشتغال ایدب تسلیم
روح ایلیوب ختم اولسم چو شمع صبحدمم شد ز مهر او روشن شد لفظنک فاعلی روشندر لفظ ز مهر اکا
متعلقدر وبو جمله خبر صبحدمدر معنای مصراع بودر که شمع کبی صباح وقتی بکا انک محبتندن روشن
اولدی که عمر در سر این کار وبار خواهم کرد بو مصراع اکا تعلیلدر یعنی زیرا که عمری بو محبت کار و
بارنده ایلسم کرکدر مراد بودر که عمری انک محبتنه صرف اتمک تصوفی قلبه جلا وصفا ویرر
هر بنده که ازاد شود شاد شود من شاد از انم که ترا بنده شوم بیاد چشم تو خود را خراب خواهم
ساخت سنک کوزک یادنه کندومی خراب اتسم کرک بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد عهد قدیم
بناسنی محکم ایلسم کرکدر مراد چشمدن عین در عین لفظنک بر معنای ذات یعنی دیمکدر ذات الله
ایچون کندومی خراب ایدرم دیمکدر زیرا وجود ما نبودر بیت در میان من ومحبوب همامست حجاب
وقت آنست که این پرده بیکسو فکنم ومراد عهد قدیمدن الست بربکم ندا سنده بلی عهدیدر اکا جرم
اول عهد بناسنی محکم وقایم ایدب خدمته منتظم ودایم اولمق کرک شعر اصبحت فی محبتکم کنت قایما
وفی الصبح وکما دعوناک دائما ما زلت فی الدعاء وبالاخلاص ضارعا لو کنت فی الصلوة ولو کنت صایما

نفاق وزرق نبخشد صفای دل حافظ نفاق وریا صفای قلب ویرمزای حافظ طریق رندی و
عشق اختیار خواهم کرد رندلک وعشق طریقن اختیار ایلسم کرکدر مراد رندی دیدکندن ضد ریا یعنی
خلاص در وعشق دیدکندن ضد نفاق یعنی صدق ایمانی در اولیله بو بیتده لف ونشر مشوش اولور
بیت کمال حال دل وزلف تو خوش وبد کفت که لف ونشر مشوش درین مقام خوشست ولـه ایضاً
٦ کنون که در چمن آمد کل از عدم بوجود شمدی که چمنده کلدی کل عدمدن وجوده بنفشه در قدم او
نهاد سر بسجود بنفشه انک قدمنده قودی باشنی سجوده اکثر بنفشه کل فدانی دبنده بتر وباشنی سجده یه
وارمش کبی اکری در مراد بوندن بهارک اولی معمور ایدکن وکرا ایدب اخری خراب ایدکن ذکر در
بنوش جام صبوحی بناله دف وچنگ ایچ صباح شرابنی دف وچنک ناله سی ایله ببوس غبغب ساقی
بنغمه نی وعود اوپ ساقینک سقغنی نی وعود نغمه سی ایله مراد جام صبوحیدن سحر وقتنده اولان احوال
ودف ونیدن مراد طلب معشوقدر وچنکدن مراد مراقبه در وغبغب ساقیدن وبکدن مراد کلام واعظ
دلنشین استحسان ورفع معشوق واین محبت ایله بدور کل منشین بی شراب وشاهد وچنک کل
دورنده اوتورمه شرابسز ومحبوبسز وچنکسز که همچو دور بقا هفته بود معدود که بقا دوری کبی
بر هفته ده معدود اولور یعنی کل زمانی ممتد اولمز مراد دورکلدن انکشاف ومکاشفه زمانی در و
اول وقتی ضایع اتمیوب عشق ومشاهده معشوق ومراقبه ایله اولمق کرکدر که زمان کشف ممتد اولمز
شد از بروج ریاحین چو آسمان روشن اولدی چیچکلر برجلرندن فلک کبی روشن بو مصراع مضمونی
مقدم خبردر زمین باختر میمون وطالع مسعود یر مبارک یلدزه ومسعود طالع ایله بو مصراع مضمونی
مؤخر مبتدادر مراد ظاهره نظر حسن بهاری مدحدر وباطنه نظر وجود انسان زمین معمور اولدیغی
بباغ تازه کن آیین دین زردشتی زردشت وزردشت ابراهیم علیه السلامدن بر امامک اسمیدر
یعنی باغده تازه قل اول امامک مذهبی آیینی کنون که لاله برافروخت آتش نمرود شمدی که
لاله یاقدی نمرود اودینی مراد ظاهر یوزندن باغده لاله حمرانک رنکی آتش کوستردکن
بیاندر وباطن یوزندن قلبه آتش شوق دوشوب یانارکونی برداً وسلاماً علی ابراهیم موجبجه
کلستان ومجلس صفا اولدیغن بیاندر وفی فاتبعوا ملة ابراهیم حنیفاً حسبجه تجدید ملت حنیفیه اتمکدر
ز دست شاهد نازک عذار عیسی دم یوزی نازک وعیسی نفس محبوب الندن شراب نوش ورها کن
حدیث عاد وثمود شراب ایچ ترک قل قوم هود وقوم صالح خبرن مراد حسن الوجه عیسی نفس اولان واعظ
دلنشین بدندن عشق الهی کوشش ایدب امم سابقه قصصن فراموش ایدب مهمات دینیه اشتغال ارشاد در
جهان چو خلد برین شد بدور سوسن وکل جهان خلد اعلی کبی اولدی سوسن وکل دورنده ولی
چه سود که در وی نه ممکنست خلود ولی نه فایده که انده ممکن دکلدر مؤبد اولمق مراد ظاهر یوزندن
جهان بهارانیا منده جنت مثال اولدیغن بیان وکلشن ذکر در وتحقیق یوزندن وجود انسانی که
مکاشفه مزین اولوب اما اول حالک بقاسی اولمیوب دار الخلد آخرت ایدکنه تنبیه در چو کل
سوار شد بر هوا سلیمان وار چون کل سوار اوله هوا اوزره سلیمان کبی سحر که مرغ در آید بنغمه داود
صباح که قوش کله داود نغمه سنه بو مصراعک مضمونی مصراع اول مضموننک ظرفیدر وبو بیت مرهوندر نکاه

جام لباب بیاده آصف دهر اسنه طلو قدحی آصف زمان باده نه وزیر ملک سلیمان عماد دین
محموده سلیمان ملکنک وزیری عماد الدین محموده بو مصراع مضمونی آصف دهره عطف بیاندر مراد
اول وزیر بیوک زمانده مرغ سحرخیزک صداسی قلبه کشف ویرب فیض روحانی هوای نفسانی اوزره
سوار و غالب اولدقده نوش باده عشقه استغراق قل دیمکدر بیار باده که حافظ مدامش استظهار
کنور شرابی که حافظک مدام آرقلغنی بفضل رحمت غفار بود و خواهد بود غفارک رحمتی فضلنه
ابدی و اکا ابلسه کوکدر مراد عشق الهی یه توغل ایدب اما کندو عملنه اعتماد قلیوب حضرت غفارک فضل و
٧ رحمتنه اعتماد اتدکن بیاندر ولە ایضا صوفی نهاده دام و سر حقه باز کرده صوفی آغ قودی حقه باشنی
اجدی بنیاد مکر با فلک حقه باز کرده مکر بنیاد دی فلک حقه باز ایله ایلدی مراد بودر که صوفی که
اهل ریا اوله حقه باز کبی حلق الدمق ایچون دام تذویر قوییب حقه آغزن آچوب مکر و حیله ایدب بمکرده
ترقی ایلیوب فلک حقه بازلغنده و آدم الدمقده ماهر درانی بیله الدمغه قصد اتمشدر بس مصراع
ثانی مضمونی مرادی صوفینک مکر قصد بزه و حیله ده مبالغه سی ایچوندر و فلک اکا غالب اولحق
بیان اتسه کوکدر اکا توطئه ایچوندر او نوکیجون دیر بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه بشکندش
ضمیری صوفیه راجعدر یعنی فلک اوینی بیرده فلک اوینی بیرده [illegible] صوفینک تقیه سنده زیرا که عرض
شعبده با اهل راز کرده زیرا حقه بازلق عرضنی اهل رازه ایلدی یعنی اهل راز اولانلره
حقه بازلق کوستریب انلری الدمق استدی مراد بودر که حقه بازلر خلقی کولدرمک ایچون بر شخصی آلت
هنکامه ایلیوب کل سنک کلاهکده یمرده صقلیه بن دیوب یمرده انک باشنده صیوب انک باشنی
و یوزنی ملوث ایدب رسوای ایدرلر لاجرم فلک اوینی دخی مرادی صوفی شویله رسوای ایدر
اهل رازه حقه بازلق ایدب الدمق قصد اتدکیچون ساقی بیا که شاهد رعنای صوفیان ای تجلی
کل که صوفیلرک رعنا محبوبی دیکر بجلوه آمد و آغاز ناز کرده ینه جولانه و یوز کوسترمکه کلدی و نازه
باشلدی مراد بودر که معشوق حقیقی تجلی اتمکه شروع ایلدی ای شوق و حالت و بر جوکل که تمام
موقعدر این مطرب از کجاست که ساز عراق ساخت بو مطرب قندندر که ساز عراق دوزدی
و آهنک بازکشت بره حجاز کرده رجوع قصدی حجاز یولنه ایلدی مراد بو مطربدن اول مرشد و ناصح
در که حکایت و مجاز صورتنده پنده شروع ایدب ابتداسی هزل و هوایه کورنه اما انتهاسی حقیقت
و هدی اولوب حقه ارشاد اولانیتکیم خواجه حافظ بویله در بس این مطرب دیوب کندوسن مراد اتمک
جایزدر و حضرت مولانا بیورمش بیت من بیت نیست اقلیمست • هزل من هزل نیست تعلیمست •
ای دل بیا که تا به پناه خدا رویم ای کوکل کل که تا الله صغنفه کیدلم زانچه آستین کوته و دست
دراز کرده اندن که یکنی قصه والنی اوزن ایلدی مراد بودر که شول صوفی صورت که قصه یکلو قفتان
کیوب خرقه یکنی اولور اما بونی طلب دنیا ایچون قیلور اندن الله حضرتنه صغنمق کرک دست
کوتاه باید از دنیا • آستین چه دراز و چه کوتاه • صنعت مکن که هر انکه محبت نه راست باخت تقنع
ورباقلمه هر اول کمسه که محبتی راست اوینمدی عشقش بروی دل در معنی فراز کرده عشق انک کوکلی
یوزنه معنی قپوسن قپادی مراد بودر که شول کمسه که انده حب الهی صحیح و حقیقت اولمیه انک قلبی مواجهه

معنی قپوسی آچلمز فردا اگر نه پیشگاه حقیقت شود پدید یارن که حقیقت حضری ظاهر اولا شرمنده ره
روی که عمل بر مجاز کرد شرمساردر اول بر سالک که عملی مجاز اوزره ایلدی مراد بودر که بکون دنیاده
ریا و مجاز ایله عمل ایدنلر یارن عقباده شرمسار اولورلر سوف تری اذا انجلی الغبار • أفرس
تحتک ام حمار • ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست • ای خوش صالنجی ککلک قنده کیدرسن طور
یعنی کمه غره مشو که کربه عابد نماز کرده لفظ عابد صفت کربه در یعنی مغرور اولمه عابد کبی نماز قلدی
دیو اکیلوب قالدوغی نماز حانوت الدمه مراد سالک خوش رفتاره پنددر که هر نماز قیلور کسه
شیخ و مرشد صنمه بیت هر که تو بینی نه همه مرد مند • بیشترش کاو و خرلی دمند • حافظ مکن ملامت رندان
که در ازل ای حافظ رندلری ملامت اتمه که ازلده ما را خدا از زهد و ریا بی نیاز کرد بزی حق تعالی
زهد و ریادن مستغنی ایلدی مراد رندلردن مراد معلوم اولان عملی خلاص ایله قلان و صورت
ملامتده اولانلردر که حضرت حق انلری زهد خشکدن عاری پاک قلمشدر بیت بعین عجب و تعظم
نظر بخلق مکن • که دوستان خدا ممکن اند در اوباش ولە ایضا سالها دل طلب جام جم از ما می کرد ٨
ینجه ییللر کوکل جام جم طلبن بزدن ایدر وانچه خود داشت ز بیگانه تمنا می کرد اول نسنه که کندونک وار
یادلردن تمنا ایدر مراد جامدن مراتب سلوکده حاله دیو تعبیر اولنان صفای قلبدر و جمدن مراد
حضرت خدادر کوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود برگوهر که کون و مکان صدفندن طشره
ایدی طلب زکم شدکان لب دریا می کرد دکز کنارنده ازمشلردن طلب ایدر مراد کوهردن یا
ذکر اولان جام جم درانی دریای حقیقت کنارنده ازمشلردن طلب ایدر یا کوهر مذکوردن مراد
حضرت حقدر که لا یسعنی ارضی ولا سمائی ولکن یسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی الوداع حسبجه
بره و کوکه صغمز قلب [illegible] وحدت کنارنده ازمشلردن یعنی کرشد ناقصلردن طلب ایدر با وجود که قلب
صافی انک تجلی درلا جرم • یار در خانه و ما کرد جهان می کردیم • موجبنجه کندو ایله اولانی غیردن استر
بیدلی را که خدا در همه جا با وی بود بر عاشق که خدا هر برده انک ایله بیله ایدی اونی دیبکش واز
دور خدایا می کرد اول کورمز ایدی خدایی وار اقدن هدایا ایدر ایدی مراد بودر که وهو معکم
اینما کنتم موجبنجه و حدیث قدسی سابق حسبجه کندو ایله بیله اولانی کورمدی و کیچون اراق اولان کمسیه
جاغرکبی رفع صوت ایدب خدایا دیر این همه شعبده عقل که من کرد اینجا اول دوکلی حقه بازلق
که عقل ایدر بونده ساحری پیش عصا و ید بیضا می کرد ساحرلکی عصا و ید بیضا اوکنده ایدر مراد عقل
معاشک دنیاده اتدکاری حقه بازلقلر شول ساحرک سحری کبیدر که موسی عم عصاسی و ید بیضاسی اوکنده
دردمند اولان کمسنک عقل ایله اقتراح اتدکی اکاذیب دخی کرامات اولیایه نسبت بویله در
مشکل خویش بر پیر مغان بردم دوش کندو مشکلی پیر مغانه قتنه الندم دون کیجه کو بتایید نظر حل
معما می کرد که اول پیر مغان تقویت نظر ایله حل معما ایدر ایدی مراد پیر مغاندن مراد معلوم اولان
شیخ اهل شوق و حالتدر و بو بیت مرهوندر دیدمش خرم و خوش دل قدح باده بدست کوردم
اول پیر مغانی شاد و کوکلی خوش شراب قدحی الده واندر آن آینه صد کونه تماشا می کرد اول آینه
ده یوز درلو تماشا ایدر مراد شراب قدحدن قلبدر که محل عشق الهی در انی تصفیه اتمش انده تجلیات

اسما وصفاتی مشاهده ایدر دیمکدر گفتم این جام جهان بین بتو کی داد حکیم دیدم بو جهان کوسترجی
قدحی سکا نیجون ویردی حکیم گفت ان روز که این گنبد مینا می کرد دیدی اول کونده که بو صرچ قبه‌ا
ایدی مراد جام جهان بین دن قلب صافی در حکیمدن حضرت حقدر یا جام بو صافی قلبی عالم ارواحده
ویرب روحده صفای قلب تقدیر المشدر دیمکدر گفت ان یار کز وگشت سر دار بلند دیدی اول یار
که اندن اولدی دارک باشی بلند جرمش آن بود که اسرار هویدا می کرد کناهی اول ایدی که اسرار
اشکارا ایدر ایدی مراد یاردن منصوردر دار باشی انده بلند اولدی که انک کبی اهل حال
انده صلب ولندی کناهی اسرار حقی افشا ایدب انا الحق دیدکی ایدی فیض روح القدس ار باز
مدد فرماید روح القدس فیضی اکر کره مدد ویوره دیکران هم بکنند انچه مسیحا می کرد غیر یلرهم
ایدرلر آنی که مسیحا یعنی عیسی علیه السلام ایدر ایدی مراد امر الهی ایله جبرائیل جانبندن هرکمه که فیض واصل
اولسه انک کبی احیاء موتی ایدر وعاخونان اوراوی فراوانند درعالم ببابد فیض حق دم را
که کرد و چون دم عیسی گفتمش سلسله زلف بتان از پی چیست دیدم اول پیر مغانه بتارک زلفی
زنجیری نه ایچوندر گفت حافظ گله‌ا از دل شیدا می کرد دیدی اول پیر مغان ای حافظ دلو کوکلدن
شکایت ایلر یعنی باغلیجی دلو کوکل چوق قننی بریس باغلیه‌یم دیر پس معلوم اولدی که سلسله زلف
دلو کوکل باغلمق ایچوندر مراد بتاردن اسما وصفات الهیه در زلفدن مراد هر بریندن واقع اولان
تجلی وظهوردر سلسله‌دن مراد تعلق ایدب باغلمسی درکه هر بر اسم وهر صفت بر قلب مجنونی مظهر ایدب
انده ظهور ایدر که بر رحمن اسمنه وبری کریم اسمنه وبری صفت یدالله وبری صفت اضلاله مظهر اولور علی
٩ هذا الکتاب ولها ایضا دوستان دختر رز توبه ز مستوری کرد ای دوستلر اوزم چبوغی قزی مستور
لقدن توبه ایلدی شد سوی محتسب و کار بدستوری کرد کتدی محتسب جانبنه وایشنی اجازت ایله
ایلدی یعنی محتسبدن اجازت آلوب بو ایشنی ایلدی مراد دختر رزدن شعرا اصطلاحنده شراب در
وشراب دن مراد اهل تصوف قتنده عشق الهی درکه حق تعالی ایله عباد عشاق اورتسنده متحقق اولور
دوستلردن مراد سالک اولان عاشقلردر مستورلقدن توبه اتمکدن مراد ستر واحتجابدن رجوع ایلیوب
عشاقه ظهور وتجلی قصد اتدکی در محتسبدن مراد صفت ارادت در چون عشق الهی وجذبه شاهی
صفت ارادت دستوری ایله ظهور ایدب جناب عشاقه کله بذل فیض ایدر آمد از پرده بمجلس عرقش
پاک کنید کلدی اول دختر رز پرده‌دن مجلسه ترینی سیلک که راحت اولوب نطقه مجالی اولا تا
بگوید بحریفان که چرا دوری کرد تا دیه یارانه که نیچون ارافلق ایلدی مراد بو درکه پرده‌ده اختفاده
یا نکا اجازت یوق ایدی دیو وجهین بیان ایده جای آنست که در عقد وصالش گیرند انک
محلی درکه اول دختر رزی عقد وصالده دوتلر یعنی انک ایله وصل عقدن ایده‌لر دختر مست
چنین کین همه مستوری کرد بویله مست قزکه بو دکلی مستورلق ایلدی مراد بو درکه عشق که نسبت درکه عاشق
ومعشوق اورتسنده که عاشق معشوقه نیجه طالب ایسه معشوق دخی اویله در غایتی عاشقک طلبی نیاز
ایله معشوقک طلبی نازایله در لاجرم عشق الهی عاشق ایله حق تعالی اورتسنده مست ومتکیف در بویله
ایکن غایت نازدن بو دکلو مستورلق اتمشدر چون مست یعنی متکیف واهل شوق اولوب کلدی اما کم

تعلق اتمک کرک مزده کافی بده ای دل که دکر مطرب عشق مشتلق ویر ای کوکل بینه عشق مطربی
راه مستانه زد و چاره مخموری کرد مستانه یولی اوردی مخمورلق چاره‌سین ایلدی مراد مطرب عشق
دن مراد اسما معلوم اولان شوق ویرجی وفیض ایرشدرجی در مستانه‌دن مست اولمق ایسه کبی قلبندن
در انک یولن اوردی اکا یول ویرمکدر مخمورلقدن مراد حیرت وبیخودلقدر چون مرشد فیض کوند
کله حیرتدن خلاص ایدب شوق وذوق ویرر عاشقی آمده سرمست وخرامان می گفت حاضر
وقت شو آن ماه لقا می آید شاد شو از نفس من شنیدی زنبی گفت گر نسوی یمن بوی خدا می آید
چه شگفت ار گل طبعم ز نسیمش بشگفت نه عجب اگر طبعم گلی انک یلندن آچلدی ایسه مرغ شب خوان
طرب از برگ گل سوری کرد مرغ شب خوان یعنی کیجه اوقیجی قوش یعنی کیجه اوتجی قوش دیمکدر کم مراد
بلبلدر بوفاعل کرددر طرب مفعولیدر از برگ اکا متعلقدر سوری بر نوع قزل چیچکدر دکل
مطلقا چیچکه دخی دیرلر بونده مرغ شب خوان قرینه‌سی ایله قزل اولمق مناسبدر معنای مصراع بودرکه
بلبل شنلکی قزل کل یپراغی آچلیجق اتدی مراد بودرکه مشام عاشقه معشوق حقیقی نسیمی یعنی انک خوش
قوقوسی ایرشسه کل کبی کشاده اولوب بلبل کبی شاد اولور بیت چون رسد بوی خوشش زکلش شود چون
چشم دل بوی یوسف سود دارد دیده یعقوب را نه بهفت آب که رنگش بصد آتش نرود بدی صو ایله
دکل انک رنکی یوز آتش ایله کتمز آنکه با خرقه صوفی می انکوری کرد اول نسنه که صوفینک خرقه
سنه شراب انکوری ایلدی مراد خرقه‌دن بونده صلاحیت ظاهره درانک رنکی ردمک انک ایله
اتصافی در لاجرم شراب که الهی در انک اثری صلاحدر انک رنکی که ردمک انک ایله متصف ومحو
یدی دکز ایله یونسه کتمز بلکه یوز آتش ایله محو اولمز حافظ افتادگی از دست مده زانکه حسود ای
حافظ افتادکلی وتواضعی الدن قومه زیرا که حسود عرض ومال ودل ودین ودرین معذوری کرد
عرضی ومالی وقلبی ودینی معذورلق اوجنده ایلدی یعنی اکا صرف اتدی مراد بوندن تواضع مدح وتکبری
١٠ ذم در ولها ایضا سر جام جم آنگه نظر توانی کرد جام جم سرینه اول وقت نظر ایده بیلورسن که خاک
میکده کحل بصر توانی کرد که میخانه طپراغن کوزسورمه‌سی ایده بیلورسن مراد سر جام جمدن وجود انده
صفای قلبدرکه انک ایله مشاهده عالم اولور زیرا که جام جم جهان نما ایدی میخانه‌دن مراد خانقاه
وموضع عبادتدر چون انک طپراغن دیکره ایده‌سن بو عالمک فتنلی وقدرمز ورندن زیاده‌سنی زائل
ایدرکسن عین الیقین ایله مشاهده ایدرکسن وجه‌تن جام جم جهان بپیمودم روزی ننشستم و
شبی نغنودم ز استاد چو وصف جام جم بشنودم خود جام جهان نمای جم من بودم مباش بی می ومطرب
مطرب که زیر طاق سپهر اوکیشراب سز ومطربسزکه فلک کمری وجار طاقی آلتنده بابن ترانه غم از دل
بدر توانی کرد بو ترانه ایله غمی کوکلدن چقره بیلورسن مراد عشق الهی ومرشد حق مزوج در دیمکدر
قطعه نی جام عشق عیش دل ما تمام نیست فوز ونجات ما بجهان غیر جام نیست با انک مغلسیم
وگدا بس فراغتیم از دولتی که عاقبتش مستدام نیست گل مراد تو آنگه نقاب بگشاید سنک مرادک
کلی اول وقت نقاب آچر که خدمتش چو نسیم سحر توانی کرد که انک خدمتنی سحر یلی کبی ایده بیلورسن
مراد کل مرادن جناب الهی در واول وقت ایدرکه سحرخیز اولوب عبادت ایدرکسن

بيت خدمت بسيار بايد بردنش • تا نقاب چهره بكشايد حبيب • بعزم مرحلهٔ عشق پيش نه قدمى • عشق
قوناغنه عزمى ايله اوگه قو قدمى كه سودها كنى ار اين سفر توانى كرد • كه فايده لر ايده سن الكوكوزى
ايده بيلورسنك مراد قدم عبادت ايله سوى قدمه تقدم در • كه رنج حقيقى بو سفرده در • بيت زيادة
فى دنياه نقصان • وربح غير محض الخير خسران • بيا كه چارهٔ ذوق حضور ونظم امور • كل كه ذوق حضور
ونظم امور چاره ده ده رمانى • بفيض بخشش اهل نظر توانى كرد • اهل نظر عطاسى فيضى ايله ايده بيلورسن
مراد فراغ بال وانتظام احوال ومال بى ملال عطالى اهل حال بره حاصل اولور ديمكدر • بيت راحت
طاعت حق كنج قناعت بى رنج • اين همه از نظر اهل نظر خواهد بود • جمال يار ندارد نقاب پرده ولى
يارك جمالنك يوقدر پرده نقابى ولى • غبار ره بنشان تا نظر توانى كرد • يول توزن ساكن قل تا نظر
ايده بيلهسن مراد بودركه يار جمالنك حجابى ونقابى يوقدر مانع اولان غبار راه در آنى تسكين قل
تا كه حجاب مانع كيدوب جمال يارى مشاهده ايده سن • بيت كر غبارى تنت كنى تسكين • بنكرى او ى
اوبعين يقين • تو كز سراى طبيعت نمى روى بيرون • سن كه طبيعت سرايندن چيقمزسن • كجا بكوى حقيقت
گذر توانى كرد • حقيقت محلسنه قنده اوغرايه بيلورسن مراد بودركه بركمسه اوندن چيقمه سالك راه المسه
مقصده واصل اولمز كه طبيعت وعادتى ترك اتمهسن سالك راه اولوب كيتميهسن محله ومنزل حقيقته
گذر ايده بيلهسن • گدايى در ميخانه طرفه اكسيريست • ميخانه قپوسى گدالغى عجب كيميادر • كر اين عمل بكنى
خاك زر توانى كرد • اكر بو عملى ايدرسنك طپراغى التون ايده بيلورسن مراد بونده ميخانه دن عالم هويت در كه
هر كيمكه اول دركاهه واروب گدالق ايده كيمياى سعادته مالك اولور • ولا ز نور رياضت كر آگهى يابى
اى كوكل اكر رياضت نورندن خبردار اولسهك • چو شمع خنده زنان ترك سر توانى كرد • شمع كبى كولرك باشى
ترك ايده بيلورسن مراد بودركه رياضت نورندن بولان رياضتده بذل روح ايدر رغبت ايله • ولى
تو تا لب معشوق وجام مى كيرى • ولكن سن تا معشوق لبنى وشراب قدحن دوتهسن • طمع مدار كه كارى
دكر توانى كرد • طمع دوتمه كه براشى دخى ايده بيلهسن مراد بودركه عشق وحظ نفسانى يه توغل ايدن رياضت
وعمل روحانى اشتغال ايده مز • كر اين نصيحت شاهانه بشنوى حافظ • اكر بو پادشاهانه نصيحتى اشيدهسن
يعنى قبول ايدهسن حافظا • بشاه راه طريقت گذر توانى كرد • طريقتك اولو يولنه اوغرايه بيلورسن مراد
بودركه هواى نفسى ترك ايتمين طريقته سالك اولمز • وله ايضا بعد ازين دست من و دامن آن سرو بلند ١١
بوندن صكره ال بنم واتك اول سرو بلندك • كه ببالاى چمان از بن و بيخم بركند • كه صالنج قد ايله بنى
ديبدن وكوكدن قازدى مراد بالادن استواء استيلاء الهى در چون تجلى وجولان معشوق عاشق
طالبى وزره غالب وجالب ولا عاشق مضطر اولوب دامن دلداره محكم تشبث ايدر • بيت شويله
محكم دوتهيم عشقله دلدار انكن • يا المقطع ايده لر يا كسه لر يار انكن • حاجت مطرب ومى نيست تو
برقع بكشاى • مطربه وشرابه حاجت يوقدر سن برقعى آچ • كه برقص آوردم آتش رويت چو سپند • كه بنى
رقصه كتوره سنك يوزك آتشى يوزرلك كبى مراد بودركه تجلى جمالك اولنجه عاشق بر وجد وحاله اولوب
سماع ايدر • بيت دل سوخت در سماع ونمى ايستد زجوش • رقصيست كرم بر سر آتش كباب را • هيچ روى
نشود آينهٔ چهرهٔ بخت • هيچ بر يوز اولمز بخت يوزى آينهسى • مكر آن روى كه مالند بران سم سمند

مكر

مكر اول يوزكه سمند يا سوره لر اول آت طرناغنه مراد بودركه طريق حقه يوز سوره بخت يوزنك
آينهسى اولور كه انده بخت وسعادت كورينور كه انك كبى يوز حقنده وارد اولمشدر وجوه افرادها
ذكر الله تعالى • كفتم اسرار غمت هر چه بود كو باش • ديدم سنك غمك اسرارنى هر نه اولورسه دى اولسون
صبر ازين بيش ندارم چه كنم تا كى وچند • بوندن زياده صبرم يوقدر نيليهيم تا قچن دك مراد عاشق
بى صبر وقرار كشف اسرار ايله معذور در ديمكدر • بيت چند كوئى سخن عشق چو است حرام • با من اين قصه
مكو بيد كه من حيرانم • مكش آن آهوى مشكين مرا اى صياد • چكمه بنم آهوى مشكينمى اى آوجى شرم
از آن چشم سيه دار ومبندش بكمند • اول قره كوزدن اوتان آنى كمنده با غلمه مراد آهوى مشكيندن
محبوب ظاهر وصياددن مراد شيخ صورى دركه جمع مريد ايتمكه ساعى در اكا خطاب ايدوب
ديركه مجنونى مريد ايدنمكه سعى ايدوب آنى شكارا يليوب دوتمه دعوت ايدوب الوب كتمه كه انك چشم
سياهى فتنه در سنى مفتون ومريدلرى مغبون ايدر لاجرم اندن اوتان بونى كمنده چكمه • من خاكى
ازين در نتوانم برخاست • بن خاكى منسوب افتاده بو قپودن قالقمغه قادر دكلم • از كجا بوسه زنم
بر لب آن قصر بلند • قنده اوپهيم اول بوج كوشك كنارينى مراد كندونك حقارتنى وحضرت حقك
علوينى بيان در كه اين الرب الجليل واين العبد الذليل • چون غزلهاى تر ودلكش حافظ شنود • چون
حافظك تر ودلكش غزللرن اشيده • كر كماليش بود شعر نكويد خجند • اكر خجندك كمالى اولسه شعر ديمز
ايدى خجنده مراد كند وشعرنى كمال خجندى شعرندن ترجيح در كه انك اشعارى خيالات وبونك كلامى
لسان الغيب كلامى در ودر غزلها ديدى زيرا كمال خجندى غزلده ماهر در • قطعه دو كمال اند در جهان
مشهور • يكى از صفهان دكر ز خجند • اين يكى در غزل عديم المثل • وان دكر در قصيده بى مانند
فى المثل در ميان اين دو كمال • نيست فرقى مكر موى چند • بعض نسخه ده مخلص بيتى بو يله واقع دوشمش
باز مستان دل از ان كيسوى مشكين حافظ • المه كوكلى اول مشكه منسوب زلفدن اى حافظ • زانكه
ديوانه همان به كه بود اندر بند • زيرا ديوانه همان بند ده اولمق يكدر كه اولا بنده ده قلب غيب هويته مقيد كرك تاكه
هوايه وما سوايه كيتميه ديمكدر بعض نسخه ده بو يله واقع دوشمش • جز بزلف تو ندارد دل حافظ ميلى • سنك
زلفكدن غيريه يوقدر حافظك كوكلنك ميلى • آه ازين دل كه بجد بند نمى كير ز بند • آه اول كوكلدن
١٢ كه يوز بند ايله بند دوتمز • وله ايضا • دست در حلقهٔ آن زلف دو تا نتوان كرد • الى اول اكى قات
زلف حلقهسنه ايتمك اولمز يعنى اكا ال اوروب دوتمق واكا تعلق ايتمك اولمز • تكيه بر عهد تو وباد
صبا نتوان كرد • سنك عهدكه وباد صبايه اعتماد ايتمك اولمز مراد محبوب مجازى ودنيا وما سوى حق
لاجرم انك زلفنه ال اورمق ودنيا واهل فنا عهدينه اعتماد ايتمك اولمز نتكيم على رضى الله عنه
عهود اهمن وريح الصبا سواء • آنچه سعى است من اندر طلبت بنمايم • اول نه سعى دركه بن سنك طلبكده
كوسترورم • اين قدر هست كه تغيير قضا نتوان كرد • بو قدر وار كه تغيير قضا ايتمك اولمز يعنى ما سوى
طلبنده سعى باطل در اما تقدير الهى بويله ايميش تغيير وچاره يوقدر • قضا چون زكردون فرو هشت
پر همه عاقلان كور كشتند وكر • دامن دوست بصد خون دل افتاد بدست • دوستك اتكى يوز
كوكل قانى ايله الحمد لله • بفسوسى كه كند خصم رها نتوان كرد • كند لفظنك فاعلى خصم در ومفعولى

فسبکرر و بوزده کی بیت ایکوبذر ویا بای دهد تدر ومصراع اول معنیی مبتدا ومصراع ثانی خبردر
یعنی که بر فسوس ایدر یعنی مسخره لغه ده و تر انک کبی ایله الدن صالیویرمک ولمز و دست اتکن مراد
بودرکه ریاضت وعبادت ایله حضرت حقه تشبث و تعلق حاصل ولور اهل دنیا که خصم اهل الله در
انک طعن امیز کلامی ایله ترک تعلق اتمک ولمز عارضش را بمثل ماه فلک نتوان گفت انک عارضنه
تمثیل ایله فلک آیی دیمک اولمز نسبت یار بهر بی سر و پا نتوان کرد یارک نسبتی و تشبیهی هر بی سر و
و ایاقسزه یا هر حقیره اتمک ولمز مراد بودر که بلا تشبیه شیء حسبنجه حضرت حق هیچ بر نسنه یه تشبیه دکلدر آنی غیره
تشبیه اتمک ولمز چون کون یوزینی انک ماه ایله تشبیه هرا ولکم انی اشید یعنی ایدیسفینه سرو
بالای من انگه که در آید بسماع بنم سرو قدم اول وقت که سماعه کلمه چه محل جامه جانرا که قبا نتوان
کرد نه محل جان قفا سنه که چاک اولمیه مراد بودر که حضرت حق علو درکهسی ایله که تجلی ایده جانمه چاک
چاک اتمک محلی ولور خانقاه ایچنده اتسک ستین افشان سماع قالمیه بر خرقه اهلنک کریبانی
درست من چه گویم که ترا نازکی طبع لطیف بن نه دیم سکا طبع لطیف نازکلکی تا بحدیست که آهسته
دعا نتوان کرد تا بر حد دهدر که ارقن ارقن دعا اتمک اولمز یعنی سن شویله نازک طبع سن که آکل آکل
دخی دعا استمزاندن بیله اینجنورسن مراد بودرکه ذکر و دعا اشکاره اولیجق آنده شائبه ریا واردر
حضرت حقه مقبول دکلدر را بوکیچون ذکر خفی محموددر نقشبندیه عجب قافیه سالار انند که برند
ازره پنهان بحرم قافله را نظر پاک تواند رخ جانان دیدن نظر پاک قادر اولور جانان رخن کورمکه
که در آیینه نظر جز بصفا نتوان کرد که آیینه یه نظری صفادن غیری ایله نظر اتمک ولمز قطعه من لم
یکن بک فانیا عن حظه وعن الهوی والانس بالاحباب فکیف لما لم تروبه والحظ لک یا من بابه محجوب
عن الحجاب غیرتم کشت که محبوب جهانی لیکن بنی غیرت ویلدی که سن محبوب جهانسن یعنی جمله خلق
سنی سورلر اویله هر کسه بنم رقیبمدر بو جهتدن غیرت بنی هلاک اتدی لیکن روز و شب عربده با خلق
خدا نتوان کرد کیجه و کوندز الله تعالینک مخلوقاتی ایله جنک اتمک اولمز یعنی هر بر مخلوق بنم رقیبمدر دیو
جنک اتمک ولمز مراد مخاطبدن حضرت حقدر که محبوب خلقدر مشکل عشق نه درحوصله دانش ماست
عشق مشکلی بزم علمز حوصله سنده دکلدر یعنی مشکل عشقی حل و بیان اتمکه بزم علمز حوصله سی متحمل دکلدر حل
این نکته بدین فکر خطا نتوان کرد بو نکته نک حلنی بو فکر خطا ایله اتمک اولمز مراد مسئله عشق مسئله
غامضه ایدوکن بیاندر بجز ابروی تو محراب دل حافظ نیست سنک قاشکدن غیری حافظک کوکلی
محرابی یوقدر طاعت غیر تو در مذهب ما نتوان کرد سنک غیرک طاعتی بزم مذهبمزده اولمز مراد
١٣ بودرکه عشاق مخلص مذهبی بودرکه عملده اصلا ریا و غیره ارادت اولمیه بمجرد الله ایچون اوله ولم
نغمه دل از من برد و روی از من نهان کرد کوکلی بندن آلدی یوزی بندن کیزلدی خدا را
با که این بازی توان کرد الله ایچون کیمه بو اوینی ایتمک ولور مراد ارباب فنا و اصحاب دنیانک
وفا ایدوکن بیاندر … روی کرده ای صنم خاطر خلق می بری چون پس پرده می روی پرده صبر
می دری سحر تنهایم در قصد جان بود صباح یالکزلق بنم جانمه قصد نده ایدی خیالش لطفهای بی
کران کرد انک خیالی کنارسز یعنی نهایتسز لطفلر ایلدی مراد بودرکه اول شب حقدن حالی اولمق موت

روحانیدر چون خیالی همراه اولا لطف بی نهایت اولور که حیات ابدیه بولنور قطعه رفیق و همچنان
بخیال من اندری کوزلی که در برابر چشم مصوری فکرم بمنتهای جلالت نمی رسد کز هر چه در خیال منی
ابر نکوتری چرا چون لاله خونین دل نباشم نیچون لاله کبی قانه منسوب کوکللو اولمیم که با ما
نرگس او سر گران کرد که بزه انک نرکسی باش آغرلغی ایلدی یعنی التفات ایلدی مراد بودرکه
عین الهی سالک عاشقه التفات اتمیوب قبض فیض اولیجق قلب خونین اولور صبا گر چاره داری
وقت وقتست ای صبا گر چاره بیلورسک وقت وقتدر که دردا اشتیاقم قصد جان کرد که اشتیاق
دردی بنم جانمه قصد ایلدی مراد فیض سوی و بسط الهی طلبیدر بدان سان سوخت چون شمعم که بر من
انجمن یاقدی شمع کبی که بنم اوزریمه صراحی گریه و بربط فغان کرد صراحی اغلدی قبوز افغان
ایلدی مراد صراحیدن مقام و قبوزدن رفیق مشفقدر بگو کو تیر با این درد جان سوز قنده دیم
بوجان یاقیجی درد ایله طبیبم قصد جان ناتوان کرد طبیبم ضعیف جانمه قصد ایلدی مراد شیخ و
انتباه عندن کمیه شکایت حاصل دکلدر ایدکین حکایتدر میان مهربانان کی توان گفت مشفقلر او
تسنده نیجه دیمک اولور که یار ما چنین کرد و چنان کرد که بزم یار بویله ایلدی و اویله ایلدی
قطعه ان دوست نباشد که شکایت کند از دوست هر خون که دلارام بریزد دیتی نیست عدو
با جان حافظ آن نکردی دشمن حافظک جانه انی اتمزدی که تیر چشم آن ابرو کمان کرد که اول
یای قشلونک کوزی اوقی اتدی مراد حضرت معشوق مجازی یا اقتای معشوق حقیقی تاثیر عدودن
١٤ اشددر دیکدر ولم ایضا یاد باد آنکه زما وقت سفر یاد نکرد اکلسون اول که سفر وقتنده
بزی اکمدی بوداعی دل غمدیده ما شاد نکرد بر وداع ایله بزم غم کورمش کوکلمزی شاد ایلمدی
بلکه کم ظاهر نظم بونی کوسترر که بو شخص صاحب حسن شهردن کیدوب خواجه حافظ وداع اتمش اولمیه انا
مراد کندونک معتقدی و شیخی اولان حسن معنوی صاحبی سفره کتمش اولا زیرا مشایخک عادتنده علی
الغفله سفره کتمک واردر که شیخ مریدک مجنونی منابه سنده در انک فراقنده تحزن ایدوب و شاعر اولان
مرید نظم ایله اظهار حزن ایدر آن جوان بخت که میزد رقم خیر قبول اول بختی یکت که خیر مقبول خطنی
اورر یعنی یازر ایدی بنده پیر ندانم ز چه آزاد نکرد قوجه قولی بلمزم ندن آزاد اتمدی بلکه کم کند
پیره بلکه مرشد جوانه جوان بخت جوان اطلاق اولنور … کم مولانا دیمش کرده ام بخت جوان را
نام بر کوزجی برست نه ازاد ام بیر کاغذین جامه بخونابه بشویم که فلک کاغذین جامه قنلو صو ایله
یو یا یم که فلک رهنمونیم بپای علم داد نکرد بکا یول کوسترمکی علم سنجاغی ایاغنه ایلدی مراد علم
عدلدن رسول الله صلعم … احتمالدر که اول سفره کیدن نجه کتمش اولا یا خود الشیخ فی قومه کالنبی
فی امته حسبنجه شیخ آخر شهره کیدوب واندن دور اولوب و اکا ارشمک میسر اولمیوب بویله دیر اولا
دل بامید صدایی که مگر در تو رسد کوکل بر صدا امیدی ایله که سکا ارشه نالها کرد درین کوه که فرهاد
نکرد ناله لر ایلدی بو طاغده که فرهاد ایلدی یعنی صدا ارشدرم دیو کوکل فرهاددن زیاده فریاد
ایلدی مشایخدن بری بر جه کیدرکن تشییع ایچون … سوار اولوب شهر کناره واروب سایر یاران
وداع ایدوب رجوع قلوب شیخ بر ایکی قدم بیله کیدر که شوق طواف کعبه و ذوق زیارت رسول الله غالب

اولوب کویا استغراق اولوب کندکدی بر اشتیاق اولوب کتمش جمال کعبه یه مشتاق کوکلم قرار
ایمز اکی کون برارا ده دکزون کیدنه ایرشمک ایچون یکیجه کوندز کبی کیدم قراوه شایدار ایاک صبا
از تو بیاموزد کار یار را کوصبا ییلی سندن ایشی وکر نه ذانکه چالاک تر از ین حرکت باد نکرد زیرا
بو حرکتدن چابکرک حرکتی بیل اعدی یعنی بلدن کسن چابک وچالاک ایمش سن بیل سندن چابکلک و کرسه
لایقدر سایه تا باز کرفتی زچمن مرغ سحر کوکلمی تاکرو و وتدک چمندن بلبل آشیان در شکن طرهٔ
شمشاد نکرد شمشاد وک صاچی بوکلمنده یوه اتمدی یعنی سن چمندن کوکلمی قالد ریچه بلبل شمشاد ده
یوه اتمدی مراد بودرکه سن مرشد کامل ایدک وظلک ظل هما کبی مسعود ایدی بلبل کبی عاشقلر سندن دور
اولوب دون اولان مرشدلرا التجا اتدلر کلک مشاطهٔ صنعش نکشد نقش مراد اولمنک صنع الهی مشاطه سنک
قلمی مرادی نقشنی چکمز هرکه اقرار باین حسن خدا داد نکرد هرکمکه بو حسن خداداده اقرار ایلمدی شمول کمه
سنک حق تعالی ویردکی حسنکه اقرار قلمیه صنع الهی مشاطه سنک قلمی انک مرادی نقشنی یازمز مراد بودرکه مرادی
حاصل اولمز مشنو تو منکر پاکان مزن طعنه بنی پاکان ببر ایمزار ظلمتنیان بناشی تازنا پاکان
مطربا پرده بکردان وبزن راه عراق ای مطرب پرده دوندر واو ر عراق یولن که بدین راه بشد و
یار زما یاد نکرد که بو یوله کتدی یار بزی اکمدی مراد عراق عبدرکه ذات حجاز اولمغ اقدر غزلیات
عراقیست سرود حافظ عراقی غزللر بدر حافظک ایری یعنی ایرلدیغی که شنید این ره دلسوز که فریاد
نکرد کیم اشتدی بو کوکل یاقیجی یولی که فریاد ایلمدی عراقی شعراء صوفیه دن عاشق مشرب کمسه ایدی
هدایتلرنده تکمیل علوم ظاهره ایدوب دیار هندده شیخ بهاء الدین زکریا خدمتنده تکمیل طریقت ایلیوب
شیخ فخر الدین العراقی دیمکله معروف اولوب کلمات واشعارنده شورش عشق غالب ایدی انک اشعارندن
در بو ساز طرب عشق چه دانی که چه سازست کز زخمهٔ او نه فلک اندر تنگ وتازست ولہ ایضا ١٥
دلبر برفت ودلشدکان را خبر نکرد دلبر کتدی کوکلی کتمشلره خبر اتمدی یاد حریف شهر ورفیق سفر نکرد
شهر یارنی وسفر یولداشنی اکمدی مراد غزل سابقده اولان کبی در یا بخت من طریق مجبت فروکذاشت
یا بنم بختم محبت طریقنی آشغه قودی ومغلوب قالدی یا او بشاه راه طریقت گذر نکرد یا دلبر طریقنک
سلطان یولنه کچمدی اوغرمدی من ایستاده ام که کنم جان فدا چو شمع بن دورمشم که جانی فدا قیلم شمع
کبی او خود گذر بما چو نسیم سحر نکرد اول بزه سحر یلی کبی اوغرامدی مراد انک یولنده بذل روح اتیم
کرکیدی اول مرافقته موافقت اتمدی دیمکدر رینکم غزل سابقده بوکا قریب معنی ذکر اولنمشدر کفتم مکر
بکریه دلش مهربان کنم دیدم که انک کوکلنی اغلمق ایله شفقتلو ایلیم در سنگ خاره قطرهٔ باران اثر نکرد
برک طاشده یغمور قطره سی اثر ایلمدی مراد قسوة قلبی اولاندن شکایتدر مرغ دل از چه بال وپر از غم
شکسته بند کوکل قوشنک اکرچه قنادی وقویروغی غمدن صنمش ایدی سودای دام عاشقی از سر بدر
نکرد عاشقلق اغی سوداسنی باشندن چیقرمدی انت انسی وهمتی وسروری قد ابی القلب ان
یحب سواک هرکس که دید روی تو بوسید چشم من هرکه که کوردی سنک یوزکی اوپدی بنم کوزمی کار ی
که کرد دیدهٔ ما بی نظر نکرد برایشی که ایلدی بزم کوزمز نظرسز ایلمدی مراد بودرکه هرکمکه که عین الیقین
ایله مشاهدهٔ رب العالمین ایدر عاشق حق اولانک عیننی اوپوب تحسین ایدرکه غایتده خوب

دنیا بیتده محبوب بنکوش سن کلک زبان کشیدهٔ حافظ در انجمن ولی هیچکسن قلمی حافظک دینکده با
کس نکفت راز تو تا ترک سر نکرد کمسه دیدی سنک رازنکی تا ترک سر ایلمدی مراد کتم سر ممدوح اولوب
١٥ ایکیچون ترک سر اتمک ییدو کنه رمزدر ولہ روبر رهش نهادم وبر من گذر نکرد یوزی یوله قویوب بوزره
دوهم بنم اوزره اوغرامدی صد لطف چشم داشتم ویک نظر نکرد یوز لطفه کوز دوتدم ویر نظر
ایلمدی غزل سابقه نظیره واکا مراده ده موافقدر یارب تو آن جوان دلاور نگاه دار یارب
سن اول بهادر جوانی صاقله کز تیر آه گوشه نشینان حذر نکرد که گوشه نشینلرک آهی اوقندن
حذر ایلمدی مراد بوندن احتمال وارد رشول مرید تازه اولاکه نقض عهد ارباب طریقت ایده وبو
طایفه یه بغض ایلیه سیل سرشک ما ز دلش کین بدر نبرد بزم کوز یاشنی سیلی انک کوکلندن انتقامی
چیقرمدی بر سنگ خاره قطرهٔ باران اثر نکرد معنای مصراع مذکور دم اد بیانی اولنمشدر ماهی وفا هم
نخلی میر مشن اندر قدم چو شمع دیلدم که اولم انک قدمنده شمع کبی او خود بما گذر چو نسیم سحر نکرد معانی
مصراع مذبور وم اد بیانی قلنمشدر جانا کدام سنگدل وست مذهبست ای جان قنغی کاشش
کوکلو وضعیف مذهبدر کو پیش زخم تیر تو خود را سپر نکرد که او سنک اوقک زخمی وکنده کندینی
قلقان ایلمدی ماهی ومرغ دوش زافغان من نخفت بالق وقوش دون کیجه بنم افغانمدن
اویمدی آن شوخ دیده بین که سر از خواب بر نکرد اول یوزسزی وکستاخی کور که باشنی وقتدن
قلدرمدی مراد بوایکی بیتده سخت دل ونی نشرم اولانی قدحدر حافظ حدیث نغز تو از بس ولکش
است ای حافظ سنک پاک سوزک چوق دلکش اولدیغی اجلدن نشنید کس که از سر رغبت زبر نکرد
اشتمدی کمسه که رغبت باشندن یوقرو ایلمدی دخاطرده دوتمدی مراد کندو کلامنی مدح وکلام پاکی
١٦ خاطرنشان اتمکه ترغیبدر ولہ واعظان کین جلوه در محراب ومنبر میکنند واعظلرکه بو نازو
شیوهٔ محراب ومنبرده ایدرلر چون بخلوت میروند آن کار دیگر میکنند چون تنها یه کیدرلر اول
غیر ایش ایدرلر مراد بودرکه واعظلر مجلس وعظلرنده تقوی صورتن کوسترلر اما تنهایه وارنجق
فاسقلر عملن ایدرلر مشکلی دارم ز دانشمند مجلس باز پرس بر مشکلم وارد ر مجلس دانشمندندن
صور توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر میکنند توبه بیوریجیلر نیچون توبه ای کمسک ایدرلر مراد بودرکه
بر مشکلم وارد ر مجلسده وعظ ایدن دانشمنددن سؤال قیل اول مشکل بودرکه توبه ایدک دیو امر
ایدنلر نیچون کندولر توبه اتمزلر اتأمرون الناس بالبر وتنسون انفسکم خطابندن غافللردر کویا با
ورنمی دارند روز داوری کویا اینانمزلر حکومت کوننه کین همه قلب ودغل در کار داور
میکنند که بو دوکلی قلبی وحیانتی حاکم ایشنده ایدرلر مراد بودرکه کانه یوم قیامته تصدیق
اتمزلر که حق تعالی عملنده بویله قلبلق وحیله ایدرلر یارب این نو دولتان را با خر خودشان نشان
یارب بو نو دولت اولانلری کندو خرلری ایله نصیب ایله کین همه ناز از غلام ترک واستر میکنند
که بو دوکلی نازی ترک قول وقاطرلری ایچون ایدرلر مراد بودرکه یکی دولته ایرنلر ترکی قول استخدام
ایدوب وقاطره ومرکبه سوار اولدقلری ایچون عجب وتکبر ایدرلر مرکب ایله باغلنمغه مستحقدر بر
در میخانهٔ عشق ای ملک تسبیح گوی عشق میخانه قپوسی اوزره ای ملک تسبیح دوی کاندر ینجا

طینت آدم تخمیر میکنند که اول برده آدمک خلقتی ماده کس یوغورلرمراد میخانهٔ عشقدن عالم الهی در که
حضرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا بجه آدمک خلقتی باطن انده یوغورلر ملائکه اول درکاهده
تسبیح اتمک کوک حسن بی پایان اوجنداکه عاشق میکنند انک آخرنسر حسنی اول دکلو کلشق اولو
زمرهٔ دیکر بعشق از غیب سر بر میکنند برجماعت دخی عشق ایله غیبدن باش قالدررلر مراد بوندن
شول بعض روایتده وارد اولان درکه خلقت آدمدن اول هرکون ملائکه دن برجماعت نوردن
یا نوب هلاک اولوب برجماعت دخی مخلوق اولورایدی خلقت آدمدن صکره اول حال زایل اولوب
خدمتده باقی قالدلر بندهٔ پیر خراباتم که درویشان او میخانه پیرنک قولی یم که انک درویشاری
کنج را ازنی نیازی خاک برسر میکنند خزینه نک استغنادن باشنه طراق ایدرلر مراد عالم الهی شیخی
اولوب دنیایی بالکلیه تارک اولانک قولی یم که انک مریدلری تکلفری طریقتنه سالک اولوب خزینهٔ غیبه
مالک اولوب بعال کیترک باشنه طراق دوکوب غنای قلب ایله مستغنیلر در ای کدای خانقه برجه که در
دیر مغان ای خانقه دلنجسی جهره که دیر مغانده میدهند آبی و دلهارا توانکر میکنند برصودیرلر
وکوکللری غنی ایدرلر مراد بوندن خانقاهده مجره فقرا ایجون ساکن اولانه یندر که بو حالدن قالقوب
اخلاص اهلی مقامنه کلوب شوق وذوق تحصیل ایدوب شراب عشق نوش ایدوب غنای قلب حاصل اتمکه
ارشاددر خانه خالی کن زبت تا منزل جانان شود اوی خالی قل بتدن تا منزل جانان اوله "
کین هوسناکان دل وجان جای دیکر میکنند که بو هوسلر دل وجانی غیری یرده ایدرلر مراد اوی خالی
قلمقدن دل وجان فکرما سوی دن اولمقدر اما صوفی صورت اولوب هوا وهوس اهلی اولانلرک دل جکی
بریشاندر اونکیچون وجودلری منزل جانان دکلدر صبحدم از عرش می آمد صغیری عقل گفت صبا
وقتنده عرشدن بر آواز کلدی عقل دیدی قدسیان کوئی که شعر حافظ از بر میکنند قدسیلر کویا حافظ
شعرنی ازبرلرلر مراد بوندن حال مکاشفه ده واقع اولان سماع یا عالم رؤیاده واقع اولان استماعدر
وبعض اشعار مقبول حضرت کردکار اولوب ملائکه طبق انوار ایله نازل اولدقلری رؤیاده مشاهده
اولنمشدر نیتکم شیخ سعدینک اشعارندن بو بیت برک درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقش دفتری
١٧ معرفت کرده کار بس خواجه حافظ ذکر ایتدکنک وقوعی مستبعد دکلدر وله ایضا دانی که جنک وعود چه
تقریر میکنند بیلورمیسین جنک وعود نه تقریر ایدرلر پنهان خورید باده که تعزیر میکنند کزلو ایچک
شرابی که کزلو ایچمزسکز تعزیر تشهیر ایدرلر مراد جنکدن شیخ مراقب در وعوددن واعظ صاحب حالدر
مصراع اولده اولان میکنند لفظنک فاعلی ضمیر جنک وعوددر وباده دن بونده مراد کلمات عشق
حق واسرار الهیه واخبار طریقتدر ومصرع ثانیده اولان میکنند لفظنک فاعلی ضمیر مستتردر که
حکم مذکورده اولان مقدره راجعدر یعنی ناس وعوام سالک خام نیتکم کندوسی بو بیتی ایله بیان
مراده اشارت ایدر کویند رمز عشق مکویید ومشنوید دیرلر که عشق رمزینی دیمک واشتمک مشکل
حکایتیست که تقریر میکنند مشکل حکایتدر که تقریر ایدرلر ناموس عشق ورونق عشاق می برند "
عشقک عرض وناموسنی وعاشقلرک رونقنی الترلر عیب جوان وسرزنش پیر میکنند جوانی عیبلرلر
وپیری باشده قترلر بو بیت مضمونی دخی مقول قول جنک وعوددر یعنی انلر دیرلرکه عوام اقفال ومریدان

بر ده هوسلین ناموس عشق ورونق عشاقی بوزررلر وکلفی جوانی عیبلرلر وعاشق پیری باشده قترلر
لاجرم اسرار عشقی واخبار حقیقتی کتم اتمک کرک والا مالا زبون در شده مغرور صد فریب برقیودن
عبارتدر یوزالهیه مغرور تاخود درون پرده چه تدبیر میکنند تا پرده ایچنده آنلرنه تدبیر ایدرلر
مراد بودر که جمهور عوامدن ومریدان خامدن نیجه کمل مشایخ واهل الله نظرلرنه کلوب غرض خاص
واراءت ارادت ایدرلر اما بونلردن استماع اتدکاری کلمات طریقتی واسرار حقیقتی واخبار عشقی وانوار
صدقی فهم اتمیوب بلکه معنی مرادی غیر مراددن فرق اتمیوب انلرک انلرک لفظدن معنی باطل مراد ایدوب بو
معنی بودر بو کفر وخطادر بو کند ولر مثلی منکرلر ایله جمع اولوب پرده ایچنده وخلوتده فکر مکر ایدوب
تدبیر ضرر ایدرلر تشویش وقت پیر مغان میدهند باز باز لفظی لفظا موخر ومعنی مقدمدر ومیدهند
لفظنک فاعلی مصراع اخیر اولده در اعنی این سالکان نکر که چه با پیر میکنند ومیکنند لفظنک فاعلی
ضمیر مستتردر که این سالکان لفظنه راجعدر یعنی پیر مغانک وحشتلر بر سوزک دفعته کر وتشویش ویررلر
بو سالکان نظر قل که نه ایلرلر پیره مراد سالک خام اولانلر نیجه طعن وتشویر ایله بلکه تشهیر وتکفیر ایله
دفعته تشویش ویروب پیر طریقتی بیحضور ایدرلر بو ایسه عجب بودر که بادشاهلر اهل خبره به حوالة قلم
یعنی مشایخ کلماتنک صواب وخطاسنی مشایخه واهل تصوفه حواله ایلیوب انلردن استفسار واستفتا
اتمیوب اهل ظاهره تفویض ایلیوب انلر دخی انا نحکم بالظاهر دیوب خطا ایله حکم ایدرلر هر جند
اهلنی صلر اهلینه قاضی لر نا اهله صالدیلر یعنی حیفا تدبیرده دریغ صد آب رو بینم نظر می توان خرید
یوزیوز صو بینی یار نظر ایله اولمق اولور خوبان درین معامله تقصیر میکنند می توان خرید لفظنک
فاعلی خوبان در محبوبلر بو معامله ده تقصیر واهمال ایدرلر مراد خوبان دن اسما وصفات حضرت حقدر که
قصدا ایدجک یوزکره بر نظر ایله عاشق شوریده اتمکه قادرلردر قومی بجد وجهد نهادند وصل
دوست بر قوم جد وجهده قودیلر دوست وصلنی یعنی سعی ایله وصل میسر اولور دیرلر قومی دکر حواله
بتقدیر میکنند بر قوم دخی تقدیره حواله ایدرلر یعنی وصل دوست سعی ایله اولمز تقدیرده وار ایسه
اولور دیرلر مراد طلاب حق اکی فرقه ایدکن بیان در فرقهٔ اولکی اولی در بیت کرچه نتوان بدوست
ره بردن شرط یاریست در طلب مردن لاجرم عمله سعی ایدوب بقایه اعتماد اتمک کرک کیدر اونکیچون دیر
فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات عمر محصل الکلام اعتماد اتمه عمر ثابته کین کارخانه ایست که تغییر میکنند
که بو بر کارخانه در که تغییر ایدرلر مراد بودر که العالم متغیر حسنجه بونده بقا وثبات یوقدر اکا اعتماد
خطادر پس طلب اونده تاخیر وتقصیر جایز دکلدر جز قلب تیره هیچ نشد حاصل وهنوز بو لا نق
قلبدن غیری هیچ حاصل اولمدی وهنوز باطل درین خیال که اکسیر میکنند باطل بو خیالده که
اکسیر ایدرلر مراد بودر که طلب دنیاده اولانلر قساوت قلب دن غیری نسنه حاصل اتمزلر اما باطللری
بو خیال فاسد در که اکسیر وکیمیا ایدرلر می خور که شیخ وحافظ وقاضی ومحتسب شراب ایچ که
شیخ وحافظ وقاضی وسوباشی چون نیک بنکری همه تزویر میکنند چون ایو کوره سن دکلی "
تزویر ایدرلر مراد عشق الهی وعمل با اخلاص کرک دیمکدر که اوکا نظر ایدرسک بیلورسن شیخ
ریا وتزویر وحافظ شعرنده صنعت ونصیحت تصنع ایله تزویر وریا وقاضی حکم شرعی کند وده اجرا

اتمیوب عیزده تنفیذ ایله ریا وتزویر ومحتسب کندوسنی حبس اتمیوب عیری ضبط وسیاست اتمک ایله تزویر یپار
ایدر که دیمشلردر ما من عمل دان وفیه شائبة من الریا ولہ ایضاً آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند انلرکه ۱۸
طپراغی نظر کیمیا یعنی التون ایدرلر آیا بود که گوشهٔ چشمی بما کنند عجبا اولکه بر گوزاجین بزه ایدرلر کاشکه
انلردن صاحب وللردر که نظرلرینده تأثیروار در بیت بگشا نظر افکن که مستمنی شوم زانبای جنس سکه
شد منظور نجم الدین سکان اسرورست دردم نهفته به ز طبیبان مدعی دردم گزلو یکدر کذاب اولان
یا خصم اولان طبیبلردن باشد که از خزانهٔ غیبش دوا کنند اولا که خزانهٔ غیبدن اول درده
دوا ایده لر مراد دردن درد الهی در ومدعی طبیبلردن مراد ناقص واهل دعوی ولاف شیخدر درددن
اندن اخفا اتمک یکدر امیدور خزینهٔ غیب الهیدن دوا ایده لر حال درد خود مجحت هرگز نگوید
با طبیب سخت بیدردی بودنا لیدن ازوره حبیب چون حسن عاقبت نه برندی و زاهدیست چون
عاقبت گوزللکی رندلک ایله وزاهدلک ایله دکلدر آن به که کار خود بعنایت رها کنند اول یکدر که
کند وایشنی عنایته ترک ایده لر مراد بودر که حسن خاتمه نه ایله اولور معلوم دکلدر عمل ظاهره اعتبار یوقدر
لاجرم حضرت حقه تفویض وتسلیم کرکدر معشوق چون نقاب ز رخ بر نمی کشد معشوق چوق نقابی یوزندن
قالدرمز هر کس حکایتی بتصور چرا کنند هرکس بر حکایتی تصور ایله نیچون ایدرلر مراد بودر که چون حضرت حق
پردهٔ جمالنی رفع اتمز وکندوسنی عیان گوسترمز هر کس کندو ملاحظه سی ایله سوز سویلمک روا دکلدر بیت
چون نداند غیر حق را بکو با مدعی بحث علمی بکذر آن والله اعلم بالصواب گر سنگ ازین حدیث بنالد
عجب مدار اگر کلش بو سوزدن ایکلسه عجب طمه صاحب دلان حکایت دل خوش ادا کنند صاحب دللر
کوکل حکایتنی خوش ادا ایدرلر مراد بودر که دردن بر عجب دردر که بونک احوالی بیان اولنسه کلک
ایکلمک جایزدر بی معرفت مباش که در من یزید عشق مغتر اولمه عشقک بیع من یزیدده اهل نظر ۲
معامله با آشنا کنند اهل نظر اولانلر معامله آشنا ایله ایدرلر مراد معرفتدن اهل الله واصحاب نظر
اولنلر ایله آشنالق اتمکدر که فیضی آشنایه ایدرلر وخبرده وارد اولمشدر اکثر والمعارف من الفقراء فان
لهم دولة یوم القیمة حالی درون پرده بسی فتنه می رود حالا پرده ایچنده چوق فتنه واقع اولور تا آن
زمان که پرده بر افتد چها کنند تا اول زمان که پرده یوقرودش یعنی قالقه نلر ایده لر مراد بودر که
تستر واستتارده بوقدر فتنه وشورش اولور تجلی افعال وصفات وذات اولیجق نلر ایدرلر که هر برنک
مقتضیاتی ظهور ایدر بیت او درون خانه وغوغا میان شهر ای وای ازان زمان که بیار ارد درود
می خور که صد گناه ز اغیار در حجاب شراب ایچکه یوز گناه که اغیاردن حجابده اوله بهتر ز طاعتی که بروی
وریا کنند یکدر کدر شول طاعتدن که روی وریا ایله ایده لر مراد بوندن مذمت ریادر زیرا شرک
خفی در پیراهنی که آید ازو بوی یوسفم بر گوکلک که اندن کلور یوسفم قوقوسی ترسم برادران غیورش
قبا کنند قورقرن حسود قرداشلری یرته لر مراد پیراهندن بدن در ویوسفدن روحدر وقرنداشلردن
مراد نفس وانک قواسی در لاجرم بدن که طاعت وعبادت ایده رایحهٔ روح کلمه خوف واردر که قوای نفسانی
جاه ومعصیت ایله ناپاک ایده لر بگذر بکوی میکده تا زمرهٔ حضور کج میخانه یه بیجانه سنه تا حضور جماعتی
اوقات خود ز بهر تو صرف دعا کنند کندو وقتلرین سنک ایچون دعایه صرف ایده لر مراد میکده دن صومعه

یعنی خانقاهها ودعا تا که جماعت حضور سکا دعا ایده لر سن مواضع عبادته فرور موجب دعا جالب ثنا در
پنهان ز حاسدان بخودم خوان که منعمان حسودلردن گزلو بنم نفسمه کرم که غنیلر خیر پنهان کسبی زبرای خدا
کنند گزلو خیری چوق الله ایچون ایدرلر مراد فضل الهی وفیض وکرامت اجنبیلره وئلمک جایز دکلدر
دیمکدر وخیرده اخفا اولی ایدوکنه تنبیه در بیت من لطف و وفای تو با کس نکنم قصه خیری که بود آن
به که نهان باشد حافظ دوام وصل میسر نمی شود ای حافظ وصل میسر اولمز شاهان کم التفات
بحال گدا کنند شاهلر گدا حالنه از التفات ایدرلر مراد وتجلی ومشاهده علی الدوام اولمدیغن بیان
در که مشاهدة الابرار بین التجلی والاستتار ولہ ایضاً شاهدان گر دلبری زینسان کنند محبوبلر کر دلبرلک ۱۹
بو مثلدن ایده لر زاهدان را رخنه در ایمان کنند زاهدلرک ایماننده کدک ایدرلر مراد محبوبلردن
اسماء الله وصفات الله در انلر که دلبرلک ایدب هر بری گوکل الوب ومظهر طلب ایده لر زاهد خشک
اولنلرک هر بری انلره مظهر اولمیوب اسما وصفات هر برنده ظهور اتمیوب نیچه نقصان وکدک بولنور
هر کجا کین شاخ نرگس بشکفد هر یرده که بو نرگس بوداغی آچیله گلرخانش دیده نرگسدان کنند گلرخلر
اکا گوزی نرگسلک ایده لر مراد شاخ نرگسدن شعبه واثر ظهور ذات در گلرخلردن مراد حسن الوجه
وپاک اولنلردر لاجرم پاک اولنلر عینلرن انک مشاهدهٔ کاملی ایدرلر یار ما چون سازد آغاز سماع بزم
یا رمز چون سماعه آغاز ایده قدسیان بر عرش دست افشان کنند قدسیلر عرش اوزره ال صالرلر
مراد بودر که چون حضرت حق اظهار تجلی واعطاء شوق ایده ملائکه مقربین عرشده رقص ایدرلر
رو نماید آفتاب دولتت یوز گوستره سنک دولتک گنشی یا نور گوستره سکا دولت گنشی گر چو صبح
اینه رخشان کنند اگر صبح گبی اینه کی پلا ایچی ایده لر یا صبح گبی سنی پلا ایچی اینه ایده لر مراد تصفیت
قلب میسر اولورسه مرآت جمال حضرت حق اولورسن دیمکدر عاشقان از بهر خود حکمی نیست عاشقلرک
کندو نیلنه حکمی یوقدر هر چه فرمان تو باشد آن کنند هر نه که سنک امرک اولور آنی ایدرلر مراد الحب
اتباع وتسلیم ورضا عاشق صادق حالی دردیمکدر بیت یاران بود که صبر کند بر جفای یار ترک رضای
خویش کند بر رضای یار گر بر وجود عاشق صادق نهند تیغ بیند خطای خویش ونبیند خطای یار
مردم چشمم بخون آغشته شد بنم گوزمک بیکی قانه اصلنمش اولدی در کجا این ظلم بر انسان کنند قنده
بو ظلمی انسانه ایدرلر بلکل که گوز بیکنه عجم مردم چشم وعربلر انسان العین دیرلر پس ظاهر یوزندن مراد
بودر که انسان العین که بنم عینمده در قانه غرق قلنمق بر ظلمدر که بر انسانه اولنمشدر و باطن یوزندن
مراد بودر که مردم چشم مریده مرد کامل ومرشد مکمل در لاجرم اول انسان العین بلکه عین الانساندر
اکا طعن ایدب قانه استغراق گبی معصیته مستغرقدر دیمک هذا بهتان عظیم گبی ظلم عظیم در بیت زریخ
خاطر صاحب دلان ینیدند بشند کسان که صاحب دیوان بر بند غوغائی ای جوان سرو قد گوئی بزن
ای سرو قد نکت طوب اور بیش از ان کز قامتت چوگان کنند اندن اول که سنک قامتکدن چوگان
ایده لر مراد یکت ایکن عبادت قل پیر اولوب قامتک چوگان اولمزدن اول دیمکدر بیت در کوی نکی
عمل کن مکو که من جوانم فردا که پیر باشی گوئی که ناتوانم بیش چشمم کمتر است از قطره بنم گوزم اوکنده
اکسک کرکدر بر قطره دن آن حکایتها که از طوفان کنند اول حکایتلری که طوفاندن ایدرلر مراد بو که

بن کرمشاهده بحر الهیده استغراقده بن طوفان نوح عینه کلمز عید رخسار توکوتا عاشقان سنک رضاکه
بیرامی قتی که عاشقلر در وفا یت جان خود قربان کنند سنک وفاکده کندو جانن قربان ایدرلر مراد فیض
الهی ظهوری بذل روح التین ایدکن بیاندر اصل کل وصلست لیکن اهل زار اصل کل وصل در
اهل زار عیش خوش در بوته هجران کنند خوش عیش هجران بوته سنده ایدرلر مراد بودرکه دوست
هجری دوست ملاحظه سی ایله موجب ذوقدر جور از تو مرا وفاست ای دوست چون از تو بود
صفاست ای دوست • سر مکش حافظ زآه نیم شب • باش چکیم حافظ نصف اللیل آهندن کرنلی انک کلست
آسان کنند که اندن او توری یا اندن ضاکره سنک مشکلک آسان ایدرلر مراد آه شبکیر که فیض سحری
وار ایدکن بیاندر بیت اکرچه نیم شبم آه وواه واقع شد • سحر روی نکارم نکاه واقع شد وله ایضا ٢٠
کفتم کیم دهان ولبت کامران کنند دیدم بجن بنی سنک اغزک وطوداغک مراد سوز بجی ایدرلر کفتا
بچشم هر چه تو کوئی چنان کنند دیدی کوزم اوزره هر نه که سن دیرسن اویله ایدرلر مراد دهاندن
صفت تکلم در و لبدن نفس کلام در چشم عین در وعین لفظنک بر معناسی ذات شی در معنی مراد بودرکه
بن حضرت حق خطابنده دیدم سنک صفت تکلمک ونفس کلامک بنی نجن کامران ایدرلر اول حضرتدن
خطاب ردیف بو اولدی والله لا یخلف المیعاد مضمونجه ذات ذاتمه دیرن کبی لازم الادا قلمشم کرمکه نیاز
ظهور تکلم وکلام دیلر انده صفت کلام ایله تجلی ایدم که اممیت کرده یا واصلت عربیاده بن اندن
فیض کلام وفضل تمام ظهور ایده کفتم خراج مصر طلب میکند لبت دیدم خراج مصر طلب ایدر لبک
کفتا درین معامله کمتر زیان کنند دیدی بو معامله ده اکسکرک زیان ایدرلر یعنی زیان اتمزلر مراد
کلام الله وعلم الهی عوضی خراج مصر المسه بهاسی در دیمکدر بیت غم مخور از فقر چون علم وروت هست
قیمت هر مسئله شد درهمی هزار • کفتم بنقطه دهنت خود که برد راه • دیدم اغزک نقطه سنه کم الندی یول
کفت این حکایتیست که با نکته دان کنند دیدی بو بر حکایتدرکه نکته بیلنه ایدرلر مراد بودرکه مسئله
صفت کلام مسئله غامضه درکه حنابله کلام حق صوت وحرف درکه ذات الله ایله قایم در دیرلر بو قول
کلام فاسددر ومعتزله کلام حق صوت وحرف در اما ذات ایله قایم دکلدر حق تعالی غیرده خلق ایدر
لوح محفوظ کبی وجبرئیل کبی ونبی کبی دیرلر اشاعره بو کلامه انکار اتمزلر لکن صفت کلام بودر دیمزلر صفت
کلام انلرک قتنده بر معنی درکه ذات الله ایله قایم درکه اندن الفاظ وعبارات ایله تعبیر اولنور بس
دهن که مراد اندن صفت تکلم در آنی نکته دان اولمینه دیمزلر زیرا آنی هر کسنه فهم اتمز کفتم صنم پرست
مشو با صمد نشین دیدم صنم پرست اولمه صمد نشین ایله کفتا بکوی عشق هم این وهم آن کنند دیدی
که عشق محله سنده هم بونی هم انی ایدرلر مراد صمدن مال دنیادر نتکم واجنبنی وبنی ان نعبد الاصنام
آیتینک تفسیرنده بویله دیمشلر وصمد نشیندن مراد اهل تصوف در نتکم رسول الله علیه السلام بیورمشدر من اراد
ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف پس ماله مائل اولمه اهل تصوف مقارنتی ایله دیرن کمسنه جواب
بودرکه عشق محله سنده هم بونی ایدرلر یعنی اهل تصوف ایله مصاحبت ایدرلر هم انی ایدرلر یعنی ماله میل
ایدرلر خیراته صرف ایچون که رسول الله صلعم نعم المال الصالح فی ید الرجل الصالح بیت عاشق اولدر
یارنه جانن ومالن بذل ایده • جانی تنها بذل خود یارن اولور نی اختیار • کفتم هوای میکده غم می

برد زوال دیدم میخانه هواسی غم کیدرر کوکلدن کفتا خوش آن کسان که دلی شادمان کنند دیدی
خوش در اول کمسه لر که بر کوکلی فرح ایدرلر مراد میخانه دن خانقاه وموضع عشق درکه انده غم دنیا اولمز
وانده اولنلر کلنک کوکلی شاد ایدب ذاتنی سروری ایدرلر کفتم شراب وخرقه نه آیین مذهبست
دیدم شراب وخرقه آیین مذهب دکلدر کفت این عمل بمذهب پیر مغان کنند دیدی بو عملی پیر مغان
مذهبنده ایدرلر مراد شرابدن عشق الهی در وخرقه دن لباس صوفی در بو ایکینک جمعی شیخ اهل
حال آیینی در بیت خرقه پوش وباده نوش دیدم مذهب کل • دیدی جمعی بونلرک پیر مغانک دینی در
کفتم زلعل نوش لبان پیر را چه سود دیدم طاتلو طوداقلولرک لعلندن پیره نه فایده کفتا ببوسه
شکرینش جوان کنند دیدی شکره منسوب بوسه ایله یکیت ایدرلر مراد نوش لباندن واعظ شیخ ذکر
طریقت وملقن توبه وانابت دیرسن پیره توبه وانابت بوسه شکرین ایله التائب من الذنب کمن لا ذنب
له موجبنجه جوان بی کناه ایدرلر کفتم که خواجه کی بسر حجله می رود دیدم خواجه نجن کردک خانه یه
کیدر کفتا سحر که مشتری ومه قران کنند دیدی که مشتری وماه قران ایده لر مراد سؤالدن خواجه خلوته
کیرمک نه وقت مناسبدر که استفسار در وجواب اولدرکه نجن قمر مشتری ایله مقارنه فلسفه علم نجوم کلنجه
ایودر علما وقضاة کورمک ومطالبات شرعیه لادم اول وقت خلوت صحبتی خوبدر کفتم دعاء دولت
تو ورد حافظ است دیدم دعاء دولتک حافظک وردی در کفت این دعا ملایک هفت آسمان
کنند دیدی بو دعایی یدی کوک ملکلری ایدرلر مراد بودرکه بنم وردم ذکر الله در جانب قدسیدن
جواب بودرکه ذکر تسبیح یسبحون بحمد ربهم وهم لا یفترون مضمونجه سبع سموات ملکلری ایدرلر وله ایضا
٢١ غلام نرگس مست تو تاجدارانند سنک مست کوزک قولی پادشاهلردر خراب باده لعل تو هوشیارانند
سنک لعلک شرابنک خرابی ابعقلردر مراد مجاز طبدن حضرت حق در لاجرم انک محبت ایله موصوف
اولان ذات انک قولی پادشاهلردر بیت در حریم ملکوتش بنوجای نشست • پادشاهان جهان را کجز
از صف نعال • وانک عشق مستی اولنلر ابعقل وعاقللردر کذار کن چو صبا بر بنفشه زار وبین اکره
صبا کبی بنفشه لکه وکور که از تطاول زلفت چه سوکوارانند که سنک زلفک تعدی سندن نه ماتملولردر
مراد غیب هویت صعوبتندن کبود پوش وکردن افکنده لر چودر تراز چوم آب دیده شد غماز سکا صبا
وبکا کوز یاشی ولدی غماز وکرنه عاشق ومعشوق راز دارانند یوخسه عاشق ومعشوق راز دیجیلردر
مراد مجاز طبدن حضرت حق درکه انک آثاری وفیضانی وسالک عاشقک دیده کریانی عشق وراز
نهانی افشا ایدرلر نه هر کس ان کل عارض غزل سرایم وبس بالکوز بن اول کل عارضه غزل رلمزم الخ
که عندلیب تو از هر طرف هزارانند که سنک بلبلک هر طرفدن بیکلردر مراد ذاکرک کثرتی بیاندر
ز زیر زلف دوتا چون کذر کنی بنکر اکی قات زلف التندن چون کچسن نظر قیل که ازیمن ویسار تو
چه بیقرارانند که صاغکدن وصولکدن نه بیقرارلردر یعنی چوقلردر مراد غیب هویت عشاقنک کثرتی ذکردر
نصیب ماست بهشت ای خدا شناس برو • بزم نصیبمز در جنت ای خدا بیلن کشی یوری که مستحق کرامت
کنهکارانند که اکرامه مستحق اولنلر کناهکارلردر مراد صفت مغفرت مظهراری عاصیلردر دیمکدر بو
بمیکده وچهره ارغوانی کن یوری میخانه یه یوزی ارغوانی قیل مرو بصومعه کانجا سیاه کارانند

دارسه صومعه یه که انده قره اتشلولر مراد میخانه دن موضع عبادت وشوق وحالت کسب اولنان
مقام درکه انده وارنلرک یوزلری آق وبراق اولور وصومعه دن مراد مدرسه درکه انده کاغذ قره لر
اندن نهیدن مراد علمدن مقصود علم در تسوید اوراق دکلدر دیمکدر نظم خوش آنکه روی بر آتش
چو ماه کرده اند نه آنکه روی ورق را سیاه کرده اند تو دستگیر شو ای پیک پی خجسته که من پیاده میروم
اول ای اینی مبارک پیک که پیاده میروم وهمرهان سواراند بیان کیدرم و بولدشلر اتلولردر
مراد پیک پی خجسته دن شیخ کامل ومرشد طریقت در لاجرم اکا کندونک ضعف حالندن وسایر سالکلرک قوه
وکمالندن شکایت وحکایت وطلب اعانت ایدر خلاص حافظ از آن زلف تابدار مباد حافظک خلاصی
اول زلف تابداردن اولمسون که بستکان کمند تو رستکاراند که سنک کمندکه باغلنانلر قورتلنلردر
مراد غیب هویته معتقد اولمغی طلب درکه انده باغلو اولنلر قیود ماسوی دن قورتلنلردر بعض نسخه ده
مجلس بیتی بو واقع اولمش زنقش چهره حافظ همی توان دیدن حافظک یوزی نقشندن کورمک اولور
که ساکنان در دوست خاکسار انند که دوست قپوسی ساکنلری طپراغه قریشنلردر مراد عاشق صادق
٢٢ که باب دوست معتکفی دریوزی تراب رنکلو اولور دیمکدر [illegible] بسمن بویان غبار غم چو بنشینند
بنشانند سمن قوقولو لر چون اوتورالر غم توزن تسکین ایدرلر پری رویان قرار دل چو بستیزند بستانند نند
پری یوزلولر چون عناد ایده لر کوکل قرارن الورلر مراد سمن بویلردن اسما وصفاتدر که تجلی انلردن کلور
قلبده ساکن اولان تسکین غم ایدرلر و پری رویلردن مراد تجلیات الهیه وجذبات رحمانیه در انلردن
هجوم واقدام اولنجق کوکلدن قراری الوب عاشق طالبی بی قرار ایدرلر [illegible] چو عشق آمد ای عقل
خیز و کریز که خاشاک نکند با تش ستیز بفتراک جفا دلها چو بر بندند بر بندند جفا ترکیسی ایله کوکللری
چون باغلیه لر کندولر بندا وزره دورلر ز زلف عنبرین جانها چو بکشایند بفشانند زلف عنبریندن جانلری
چون اچه لر آچیلورلر مراد قید غیره اولان کندوسی مقیدا ولوب عالم اطلاقه دوشن مطلق العنان اولدیغن
بیان ایدر بعمری یکنفس با ما چو بنشینند بر خیزند بر عمرده بر نفس بزمله چون اوتوره لر قالقرلر یعنی چوق مصاحبت
اتمزلر نهال شوق در خاطر چو برخیزند بنشانند شول فدان خاطرده دیکرلر چون قالقرلر یعنی کیده لر مراد
تجلیات الهیه مستمره اولمیوب انک عقبنجه شوق غالب اولدیغن بیان ایدر ز چشمم لعل رمانی چو میخندند
می بارند کوزمدن چو کلرلر لعل رمانی یاغدررلر ز رویم راز پنهانی چو می بینند می خوانند یوزمدن
چون کوره لر راز پنهانی اوقورلر مراد جانب الهیدن خنده ومساعده غالب ولیجق شوق غلبه سندن
عینمدن دموع لعل رنک ساکب اولوب ویوزندن اسرار الهیه ظاهر اولور دیمکدر سرشک کوشه گیران را
چو دریابند دریابند اکی لفظ ایله فتح دال ایله اولیجق آنکسی کلوق واکنجیسی بولمق معناسنه اولور
معنای مصراع بوایله دیمک اولور که کوشه کیرلرک کوزی یاشن چون اکلیه بولورلر یا بونک عکسی اولور رخ
مهر از سحر خیزان نکردانند اکر دانند کون یوزی سحر قالقیجیلردن دوندرمزلر اکر بیله لر مراد کوشه
نشینلری وسحر خیزلری مددر دوای درد عاشق را کسی چون سهل پندارد عاشقک دردی دواسنی
بر کمسنه نیجه آسان صنه زفکر آنان که در تدبیر درمانند درمانند فکردن انلرکه درمانده تدبیر ده درلر
عاجز قالورلر مراد درد عاشقک درمانی صعب ایدکن بیان ایدر چو منصوران مراد آنانکه بر دار ندبر دارند

منصورلر کبی انلرکه بردارلر در مرادی قالدررلر یعنی الورلر که بااین درد اگر در بند درمانند درمانند
لفظ بندسکون دال ایله در معنی بودرکه بو درد ایله اکر بندده قاله لر درمان درمانده لرد در لر مراد
درد الهی بند بنده قالنلر دره ده درمان اولانلردر دیمکدر دران حضرت چو مشتاقان نیاز آرند
ناز آرند اول حضرتده چون مشتاقلر نیاز کتوره لر ناز کتوررلر راز دکلدر بدین درگاه حافظ را
چو میخوانند میرانند بو درکاهده حافظی چون اوقیه لر سوررلر مرادکندونک نحوست طالعندن وکمال
٢٢ قربت تحصیل اتمدکندن شکایتدر [illegible] شراب بیغش وساقی خوش دو دام رهند که زیرکان جهان از کمندشان نرهند
ساقی بولک اکی آغی دورلر که زیرکان جهان از کمندشان نرهند که جهانک زیرکلری بونلرک کمندندن
قورتلمزلر مراد بودرکه عشق الهی که صاف ونی ریا اولا و واعظ وشیخ که خوب خوش اوا اولا زکی الناس
دوتوب سالک طریقت ایدرلر با شراب صاف وساقی محبوب سلوکه مانع دردیمکدر من ار چه عاشقم و
رند ومست ونامه سیاه هزار شکر که یاران شهر بیگنهند بن اگرچه عاشقم ورند ومست ونامه سیاهم هزار شکر که یاران شهر بی گنهند
بیک شکر که شهر یارانی کناهسزلردر مراد کندونک قصور ونقصانه اعتراف ایدوب سایر سالکلرک عصمتن
ذکر اتمکدر ریا سایر یاران دفع بخلیندر دیو تعریض ایدوب لطیفه طریق ایله تعبیردر قدم منه بخرابات
جز بشرط ادب ایاق قومه خراباته ادب شرطندن غیری ایله که ساکنان درش محرمان پادشهند که انک
قپوسی ساکنلری پادشاه محرملریدر مراد خراباتدن خانقاه وکوشه عبادت وفراغتدرکه انده
عمارت دنیا یوقدر لاجرم انده کلن ادب ایله کلمک کرکدرکه درویشلر مصاحب حضرت حقدرلر که انسی
انکله اتمشلردر جفا نه شیوه درویشی است وراه روی جفا درویشلک وراه رولک شیوه سی دکلدر
بیار باده که این سالکان نه مرد رهند کتور شرابی که بو سالکلر یول ادی دکلدر مراد بودرکه
درویش وسالکه ولکن به جفا اتمک کرک انلرکه جافی درانلره شراب صافی یعنی عشق الهی ایله تجربه
اصلاح اتمک کرک مکن که کوکبه دلبری شکسته شود اتمه که دلبرلک عظمتی وکثرتی صنمش اولور چو بندگان
بگریزند وچاکران بجهند چون قوللر قچه لر وخدمتکارلر صچره یه لر مراد بودرکه شیخ ومقتدی سالک
طالبی رفق ایله دوتمق کرک وریاضتده زیاده عنف وتغلیظ اتمک کرک که تحمل اتمیوب فرار اتمیه لر
مبین حقیر کدایان عشق را کین قوم حقیر کورمه عشق کدالرن که قوم شهان بی کمر وخسروان بی کلهند
قوشاقسز شاهلر وکلاهسز خسرولردر مراد سالک طریقت وطالب حقیقت اولنلر الملوک تحت الاطمار
حسنجه قورقوشاقسز وتاجسز پادشاهلردر بهوش باش که هنگام باد استغنا عقل ایله اول که استغنا
یلی وقتنده هزار خرمن طاعت بنیم جو نهند بیک طاعت خرمنی یرم اربه قومزلر مراد بودرکه کثرت عبا
دته مغرور اولمق کرک زیرا جناب کبریا استغنا ایدرجک جوقلق طاعت یارم اربه قدر رنجه قونمزواول
مقدار اعتبار اولنمز غلام همت دردی کشان یکرنکم شرابک بوسسی چکن یکرنکک اولنلرک همتی قولییم
نه آن کروه که ازرق ردا ودل سیهند اول جماعت دکل که کوک ردالو وقره کوکللو در مراد مرائی
ریاضته صبر ایدن اهل طاعتک همتی قولی یم که انلرزمانه صوفیلری کبی تغییر لباس ایدوب قلبی سیاه دکلدر
دیمکدر جناب عشق بلندست همتی حافظ عشق جناب یوجه دربر همت حافظ که عاشقان ره بی
همتان بخود ندهند که عاشقلر دون همتلره کندولره یول ویرمزلر مراد بودرکه علو الهمة من الایمان حجه

طاعتده همت عالی کرک که زمرهٔ عشاقه ملاقات ولحوق میسر اوله بیت عالمی کشت ایلیوب ای اولیالی ایتین
اولیادن اولمینجه اولیابی بولمز ولیا غزل چو مستست ندانم که ره ما آورد که ستلکده بیلمزم که بره یول کتوردی
که بو ساقی واین باده از کجا آورد کیم ایدی ساقی و بو شرابی قندن کتوردی مراد واقع اولان جذبهٔ الهیه
ذکر و باعث اولان مرشدی استفسار در چنان بهوی تو آشفته ام بروی توست که نیستم خبر از هر که در وجود
عالم هست چه راه میزند این مطرب مقام شناس نه یول اورر بو مقام شناس مطرب که در میان غزل قول
آشنا آورد که غزل ورسنده آشنا قولن کتوردی مراد مطربدن شوق ویرن فیض ارشددر در بونده
مراد شعر مجازی صورتنده کلام حقیقی خواص ابرار ایدب مجازده دللرک پوکین اوپ حقیقته دعوت
ایدنی تحسین در صبا بخوش خبری هدهد سلیمانست صبا خوش خبرلک ایله هدهد سلیمان در که مژدهٔ طرب
از گلشن سبا آورد که شنلک مژده سن سبا کلشنندن کتوردی مراد فیض سحری عالم الهی و کلشن فضل
حقدن ایراد ایتدکی فیضان استحسانی در تو نیز باده بچنگ آر وراه صحرا گیر سن دخی شرابی اله آل
صحرا یولن دوت که مرغ نغمه سرا ساز خوش نوا آورد که ایر ایجی قوش خوش نوا ساز کتوردی
مراد واعظ ومرشد عالم الهیده معارف حقیقت سویلیجک سالک طالب دخی عشق الهی نوش ایتمک ایچون
صحرای فراغته توجه ایتمک کرک دیمکدر رسیدن گل و نسرین بخیر و خوبی باد کلک و نسرینک ارشمکی خیرلک
خیری ایله اولسون بنفشه شاد و کش آمد سمن صفا آورد بنفشه شاد و کوزل کلدی سمن صفا کتوردی
مراد کلدن کشف در و نسریندن قلب بیاضی در و بنفشه دن کیجه و سمندن کوندز ویا جوجون کیجه خوب
و کوندز صفا امیز اولوب فتح وکشیدی دل ظاهر اوله مبارک باد ایچون دعا لازم در بیت غنیمتست
صفای زمان ولطف حبیب چو دست میدهد انها دعا بیاد کره دلا چو غنچه شکایت زکار بسته مکن ای
کوکل غنچه کبی باغلنمش ایشدن شکایت اتمه که باد صبح نسیم گره گشا آورد که صباح یلی دوکوم ایچیجی خوش
قوقولو یل کتوردی مراد فیض سحری دل مشکلاتی اولوب فتح باب قلدیغن بیاندر بیت بوی بهار می دمد
این یا نسیم صبح باد بهشت می گذرد با پیام دوست علاج ضعف دل ما کرشمهٔ ساقیست بزم قلبمزک
ضعفنک علاجی ساقینک کوز اوجی ایله نظری در برآر سر که طبیب آمد و دوا آورد قالدر باشی
که طبیب کلدی دوا کتوردی مراد ساقیدن مرادی معلوم اولان شوق و ذوق ویرن دراول که مریدلره
التفات ایده انلره قوة قلب کلوب مجاهدیه اقدام باعث اولور مرید پیر مغانم زمن مرنج ای شیخ پیر مغانک
مریدی یم بندن اینجنه ای شیخ چرا که وعده تو کردی و او بجا آورد بنچون کیم سن وعده ایلدک اول برینه کتوردی
مراد پیر مغاندن ساقینک معلوم اولان حرارت و حالت ویرن در وشیخدن مراد صورت شیخ در که بن سنی حضرتیه
واصل ایده یم دیو وعده ایدر اما اول وعدی پیر مغان برینه کتورر تبنگ چشمی آن ترک لشکری نازم
اول لشکر محبوبک جشمندن قوانوزم که حمله بر من درویش یک قبا آورد که بن بر قفتانلو درویشه حمله کتوردی مراد ترک
لشکریدن صفت هدایت و جذبهٔ عنایت در وانک جلب عباده و جذب عصاة رغبتی نهایتده در که بن
سکبهٔ طاعاتدن عریان اولوب جهان جامه ایمان کلیبی اولان فقیره دخی قصد ایدر بیت جلب ایتدی قلبی
صوبه ایدب عنایتی حتی عصاته بویله اولور هدایتی فلک غلامی حافظ کنون بطوع کند فلک حافظک
قوللوغن شیمدی اختیار ایله ایدر که التجا بدر دولت شما آورد که صنعفی سزک دره ولتکوزه کتوردی

مراد در دولتدن درکاه حقدر هر کیم که اول بابه التجا ایده فلک اکا خدمت ایدر وله ز حسب حالی ٢٥
نکفتی وشد ایامی چند بر بیان حال یازمدک بر نیجه ایام اولدی محرمی کو که فرستم بتو پیغامی چند بر محرم
قنی که کوندررم سکا بر نیجه خبر مراد بوندن بر یار دور اولوب مکتوب کوندرمدکندن بحضور اولوب اندن شکایت
ایدر مکر اولمیه سالک طریقت ایمش الی شیخ حضورنه دعوته مقدمه بسط ایدب و بر ما بدان مقصد عالی نتوانیم
رسید بز اول مقصد اعلی یه ایرشمکه قادر اولمزز هم مکر پیش نهد لطف شما کامی چند مکر سزک لطفکز ایلرو
قویه بر قاچ آدیم مراد بوندن رندانه دعوت در نیتکم بر عارف بر یارک دعوتنده دیمشدر قطعه ندارد
مجلس ما بی تو نوری اکرچه نیست مجلس درخور تو چه فرمایی چه کوئی مصلحت چیست تو آیی نزد ما یا ما
بر تو چو نقش از خم بسبو رفت وکل انداخت نقاب شراب جو کوبدن دستی یه کیتدی و کل نقاب اتدی یعنی
رفع حجاب فرصت عیش نکهدار بزن جامی چند فرصت عیشی صاقله یعنی فوت ایلمه و ادور بر قاچ قدح یعنی
بر قاچ قدح دوقن مراد میدن عشق الهیدر و خمدن مراد شیخدر و سبودن مراد مریددر وکل رفع حجاب
اتمکدن مراد کشف فیضدر یا جوم اولمیه یه بو ذوق فرصتی فوت اولمسون کل سنده بر مقدار ذوقی
فیض قلدیر قند امیخته با کل نه علاج دل ماست کل ایله قرشمش شکر یعنی کلشکر بزم کوکلمزک علاجی
دکلدر بوسهٔ چند بر امیز بدشنامی چند بر قاچ بوسه قرشدر بر قاچ سوکمک ایله مراد [illegible] ایجاب تعلیم
عمل ریاضت ایلیوب کاه لذت صحبت کاه صحبت ریاضت دواء قلب مریض اولور دیمکدر زاهد
ز حلقهٔ رندان بسلامت بکذر ای زاهد رندلر حلقه سندن سلامت ایله کچ تا خرابت نکند صحبت بد
نامی چند تا سنی خراب اتمیه بر قاچ بدنام صحبتی مراد مخالطه اولان زاهددن خشک در که عاشق مشرب
وملامیه مذهب اولنلر ایله صحبت ایدجک الصحبة مؤثرة قضیه سی انلرک اخلاقی سرایت ایدب صورت
و نام زهد بوزلور عیب می جمله بکفتی هنرش نیز بکوی شرابک عیبنی جمله دیدک هنرن دخی دی
نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند نفی حکمت اتمه بر قاچ عامک خاطری ایچون مراد بودرکه عشق حقیقی
دم ایدرسن که ترک مرادات و موجب اختلال مزاج و باعث فقر و احتیاج در دیو هنرن دخی ذکر
قل که موجب اصلاح نفس و دفع فساد در و باعث وصول حق و تصفیت فؤاد در ایو یجون دیر ای
کدایان خرابات خدا یار شماست ای میخانه فقیرلری الله سزک یاریکزدر چشم انعام مدارید
ز انعامی چند انعام و احسان کوزن دوتمک یعنی کرم رجا اتمک بر قاچ دورت ایاقلو حیوانلردن مراد
خانقاهده اولان فقرایه بند در که چون قربت حق حاصل اتمشسزدر اغنیای عوام که انعام مثابه سنده
در لرانلردن انعام رجا اتمک پیر میخانه چه خوش گفت بدردی کش خویش میخانه پیری نه خوش
دیدی کندی بوسه چکننه که مکو حال دل سوخته با خامی چند که دیمه یانمش کوکل حالنی بر قاچ خامه
مراد پیر میخانه دن شیخ خانقاهدر بوسه چکیجیدن مراد ریاضت چکن سالک در اکا خوب بندی
بودرکه قلب محترق حالنی خاملره دیمک کرک بیت ورنیابد حال پخته هیچ خام پس سخن کوتاه باید
والسلام حافظ از شوق رخ مهر فروز تو بسوخت حافظ سنک کنش نورلندیرجی رخک شوقندن یاندی
کامکارا نظری کن سوی ناکامی چند ای مراده ایرشلو بر نظر قل بر قاچ نامراد جانبنه مراد مخاطبدن
یا معشوق حقیقی در یا مرشد طریقت در غزل دمی با غم بسر بردن جهان یکسر نمی ارزد برنفسی غم ایله باشه ٢٦

الٹک برادغوردن جهان دکمز مراد بودر که مال وملکه مالک اولمق غمز اولمز لاجرم بردخی غم ایله کچورمک
کتوری جهان دکمز بیت ولا فراغت ورندی زبا وشاهی به دمی فراغت خاطر زهر چه خواهی به یعنی
بغرونش دولق خوجه کزین بهتر نمی ارزه شرابه صحبت کنده دوقلکی که بوندن بیکرک دکمز مراد بونده
فرقه دن وجود کلباسی ودر لاجرم انی عشق الهی یه صاتوب آخرت تحصیل اتمک کرک که اکا بوندن یک بها
اولمز دیار دیار رهروم را تقید میکند ورنه یار دیاری گنجی مقیدا بدریقه چه جای فارس کین
محنت جهان یکسر نمی ارزه نه عجیبری که بو محنت کتوری جهان دکمز مراد بودر که حب الوطن من الایمان
حسبیجه دیار دیار مزه محبت ایدب ترک دیار ایده مزز والا بو محنت که عجم دیارنده چکرن نه دیار کتوری
دنیا دکمز سعدیا حب وطن گرچه حدیثیست صحیح نتوان مرد بسختی که من اینجا زادم بکوی فی قدح
شانش بجامی بر نمیگیرند شراب صاتجیلر محله سنده بر قدحه دوتمز یعنی سجاده شراب صاتنلر محله سنده
بر قدحه المزلر اول قدر قیمته دوتمزلر زهی سجاده تقوی که یک ساغر نمی ارزه آفرین سجاده زهده
که بر قدح دکمز مراد تعلیم عشق الهی ایدنلر زهد خشکی وریا وضعنی بر عشق وصدقه المزلر دیمکدر رقیبم
سرزنشها کرد کز این باب رخ برتاب رقیب بکا باشره قاقمقلر ایلدی که بو قپودن یوز دوندر یعنی
رقیب بکا با رقپوسندن یوز دوندر دیو توبیخلر ایلدی چه افتاد این سر مارا که خاک در نمی ارزه
نه دوشدی بو بنم باشمزه که بو طپراغی دکمز مراد رقیبدن اهل دنیا وارباب هوادر که سالک طریقت
اولوب باب حقده اولانه طعن ایدب اندن منع ایلیوب اول بابده تراب اولمغه مانع اولورلر بشوی
این دلق دلتنگی که در بازار یکرنگی یو بو کوکل طارلغی خرقه سن که یکرنکلک بازارنده مرقعهای کونا
کون می احمر نمی ارزه درلودرلو خرقلر قزل شراب دکمز مراد بوندن اهل دنیا یه بندر که کیدکلری
فاخر لباسلر کوکل طارلغی خرقه سیدر که انی کینلرک کوکلی طار اولور غم دنیا ایله لاجرم انی پاک ایدب
کیدرمک کرک که صفای قلب ولان بازاره درلودرلو لباسلر بر صافی عشق الهی یه دکمز که انک
غمی چوقدر بونکا ولقدر یوقدر بس آسان می نمود اول غم دریا ببوی سود بغایت آسان کورندی
اول دکز غمی اصی قوسی یعنی اول رجا ایله چو دیدیم این طوفان بصد گوهر نمی ارزه چون کرد
کورهک بو طوفانه یوز کوهر دکمز مراد غم جان چوق مال دکمزه دیمکدر بیت غم دنیا منه بر کرد ن
جان ولا چندانکه چندانی نیرزد شکوه تاج سلطانی که بیم جان درو درجست سلطانلق تاجی
هیبتی که جان قورقسی انده کزلودر کلاه دلکشست اما ترک سر نمی ارزه کوکل چکیجی کلاهدر اما
باش ترکنه دکمز مراد تاج سلطنته کوکل مایل اولورلر اما باش کتمک خوفنه دکمز دیمکدر تران بروی
خود ز مشتاقان بپوشانی سکا اول یکدر که کندو یوزکی مشتاقلردن اورتسن که شاهی جهان
یکسر غم لشکر نمی ارزه که کتوری جهان شاهلغی لشکر غمنه دکمز مراد بوندن شیخ اولانه بندر که مرید
ومحب ومشتاق وعاشق تکثیر ایده اولموب اندن عزلت وخلوت اختیار اتمک ولیدر که غم احبا واتباع
ریاستندن زیاده بلا واردر چو حافظ در قناعت کوش واز دنیای دون بکذر حافظ کبی قناعته
دورش دنیای دوندن کچ که یک جو منت دونان بصد من زر نمی ارزه که برار به دونلر منتی
یعنی اربه قدر دونلرک منتی چکمک یوز بطمن التون دکمز مراد فقر ایله قناعت اختیار اتمک ولیدر

مال کثیرا ایچون منت قلیل چکمکدن دیمکدر بیت دولت دنیای چوق کوردم ولیکن کوردم فقرده لذتده
اولان اهل قناعت راحتی ٢٧ وله ایضا دلم جز مهر مهرویان طریقی بر نمی گیرد بنم کوکلم مهرولر مهرندن
غیری بر طریق اختیار اتمز ز هر در میدهم پندش ولیکن در نمی گیرد هر بابدن نصیحت ویرورم ولیکن
اثر اتمز مراد مهرولردن اسما وصفاتدر که قلب طالب اکا محب اولوب اندن غیری طریقه دوتمز
واندن اعراض اتمک نصیحتی اکا اثر اتمز بیت ان حیالانی که وام اولیا نسبت عکس مهرویان گلستان
خداست بیا ای ساقی گلرخ بیاور باده رنگین گل ای گل یکا قلو ساقی کتور شراب رنگینی که
نقشی در خیال ما ازین خوشتر نمی گیرد که بر نقشی بزم خیالمزده بوندن خوشترق دوتمز مراد اکا ساقیدن
سابقا معلوم اولاندر وشراب رنکیندن مراد معارف کوناکوندر واصناف فنوندر که طالبک خیالنده
بوندن بیکرک نسنه قرار اتمز بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش خدارا ای نصیحت گو حدیث از خط ساقی گو
الله ایچون ای نصیحت ایدجی ساقی خطندن سوز سویله که نقشی در خیال ما ازین خوشتر نمی گیرد
مراد بوندن واعظ وناصحدن ذوق وشوق وعشق حق ویرر کلام طلب اتدکنی اعلامدر صراحی
می کشنم پنهان ومردم دفتر انگارند صراحی چکرن کزلو وخلق دفتر صانورلر عجب گر آتش این زرق
در دفتر نمی گیرد عجبدر بو ریا اودندن دفتره دوتمزسه مراد دفتردن نامه وطومار دیمکدر
صراحی بوینه بکزر که صراحی بوینی اورتوب انی طومار نامه کوسترب بو حیله ایله نوش باده ایدب
بو حیلهن ریا ایده ریاسی ودفتر اعمالین یا قرسه عجبدر من این دلق ملمع را بخواهم سوختن
روزی بن اول الاجه خرقه یا قسم کرک برکون که پیر می فروشانش بجامی بر نمی گیرد که شرابه صاتجیلر
بیری آنی بر قدحه دوتمز مراد خرقه ریایی بعشاق مخلص برجوش وشوق المزیس لباس ریا یاقدن
غیری بیر مزه دیمکدر نصیحت گوی رندان را که با حکم خدا جنگست رندلره نصیحت ایدجینک که حکم
خدا ایله جنکی واردر دلش بس تنگ می بینم مگر ساغر نمی گیرد انک کوکلنی طار کورورم مگر قدح
دوتمز مراد بودر که عشق الهی دن خبردار اولمیان واعظ سالک عاشق مشربه پند ایدب ملامت
اوضاعندن نهی ایدر مکر انک تنگ دل اولوب غلظت اتدکی عشق منبندن نوش اتمدکی ایچوندر
ازان روی هستانرا صفاها با می لعلت اول یوزدن حی هستلرک صفالری شراب لعل ایله در
که غیر از راستی نقشی درین جوهر نمی گیرد که دوغرولقدن غیری بر نقش بو جوهره دوتمز مراد عشق
الهی ایله عاشق اولانلر مخلص وصادق اولورلر دیمکدر میان گریه میخندم که چون شمع اندرین
مجلس اغلق اورتسنده کولورن که شمع کبی بو مجلسده زبان آتشینم هست لیکن در نمی گیرد اودلو
دیلم وار ولیکن اثر اتمز مراد بودر که او داودلو اثر اتمدکندن تعجب ایدب کولرن که بو بر غریبدر
سر چشمی بر بن خونی که کوتی چشم از و بردوز باش وکوزکه بوخو بلق ایله دیرسن که کوزی
آندن دیک بر ولیکن وعظ بیهوده مرادی سر نمی گیرد یوری که بو باطل وعظ بنم باشمده دوتمز مراد
بودر که جمال حقه توق النظر اولاندن نهی ایچون وعظ نصح باطلدر بند باطل بنم باشمده دوتمز واثر
ایدر دیمکدر سخن در احتیاج ما و استغنای معشوقست سوز بزم احتیاجمزده ومعشوقک استغناسنده در
چه سود افسونگری ای دل چو در دلبر نمی گیرد نه فایده افسون ایدجیلک ای دل چون دلبرده اثر ایلمز

مراد بودر که والله الغنی وانتم الفقرا حسبنجه حضرت حق غنی مطلق و بنده محتاج محضدر لاجرم اکا افتقار
ومکرا ثر ایلمز صدق واخلاص کوکدر · چه خوش صید دلم کرده ای نازم چشم مستت را · که خوش کبکان وحشی صید
ایلدک تحسین ایدرین کوزکم که کس مرغان وحشی را ازین بهتر نمی گیرد · کبک وحشی قوشلری بوندن بکرک
دوتر مراد چشمدن عین وعین لفظنک بر معناسی ذات بشی درست اولدیغی محلا ولوب صفت ایله متصف
اولدیغی در لاجرم جذبهٔ ذات قلوب وحشیهٔ صید ایتدکی محل استحساندر · خدارا رحمی بمنعم که در ویش
سر کویت · الله ایچون بر رحم ای غنی که سنک کوچک باشی درویشی دری دیکر نمی داند رهی دیکر نمی کیرد
بر قپودن بلمز بر یول دخی دوتمز مراد منعم اوچه خطاب واندن طلب فیضدر · من از بیر مغان دیدم
کرامتهای مردانه · بن بیر مغاندن کوردم مردانه کرامتلر که ایبن ریایی را بجامی بر نمی گیرد که ریایه
منسوب رسم وعادتی بر قدح دوتمز مراد بیر مغاندن سابقا معلوم اولان مرشد صاحب حرارتدر
لاجرم اول عادت ریایی بر شوق دخوشه دوتمز · من این آیینه را روزی بدست آرم سکندر وار
بن بو آیینه یی برکون الهکتوردم اسکندر کبی مکر آن خضر که ساقی مرا ساغر نمی گیرد · مکر اول خضر کبی او لوب
ساقی بنی قدح دوتیمه مراد بودر که بنی اول خضر قدم ساقی بر قدح شراب عشقه دوتوب نوش ایدر سه
تصفیهٔ قلب قلوب وقلب صافی آیینهٔ اسکندر جهان نما اولوب فنای عالمی مشاهده ایدب عالم بقایه
توجه ایدرم · بدین شعر تر شیرین ز شاهنشه عجب دارم · بو شعر تر شیرین سببی ایله اولو پادشاهدن
عجب دوتورم که سر تا پای حافظ را چرا در زر نمی گیرد · حافظی باشندن ایاغنه قدر نیچون التونه دوتمز
یعنی نیچون التونه مستغرق قلمز مراد بودر که بو قدر معارف الهیه سویلیینی دوه کلوعوارف ینج و بیان
ایلیجی سلطانلر سلاطیندن غریق رحمت اتمز · ولد ایضا · بتی دارم که کرد کل ز سنبل سایبان دارد ۲۸
بر بتم واردر که کل اطرافنده سنبلدن سایبانی واردر · قدش این سرو ناز لعلش لطف جان
دارد · قدنک سروناز عادتی و لعلنک جان لطافتی واردر مراد بحسب الظاهر محبوب ظاهر مدحیدر
رباعی · هر کز حسد نبردم بر منصبی ومالی · الا بر آنکه دارد با دلبری وصالی · خرم کسی که محبوب از در فراز ش
آید · چون رزق نیکبختان بی منت سوالی · دانی کدام جاهل بر حال ما بخندد · کو را نبوده باشد
عمر خوشی حالی · لکن اول ممدوح اولان محبوبده روحانی لطف وار ایمش اکا عشقی دخی روحانی
ایمش که خط کلک محبتی زایل وکمالی انوکیچون دیر · غبار خط بپوشانید خورشید رخش یا رب · خط غباری
اورتدی یکاغی کونشی یا رب · حیات جاودانش ده که حسن جاودان دارد · ابدی حیات ویر اکا
که ابدی حسنی واردر مراد بوندن اکا تنبیهدر که سیرتی خوب اولانه تعلق کرکه حسن صورت دخی اولور
نور علی نور اولور اما مجرد حسن صورته تعلق غالب بودر که شهوانی اولور · بیت · کر شهوت از دماغ
خیالت بدر رود · شاهد بود هر آنکه نظر بروی افکنی · و تنبیه واردر اکا که خلقی حسن اولانک حسنی
زایل اولمز و حیات ابدیه که ثواب آخرتدر اکا مستحق اولور · ز چشمت جان نشاید برد کز هر سو که می بینم
کوزندن جان قورتمق اولمز که هر طرفدن که کورورم · کمین از گوشهٔ کردست و تیر اندر کمان دارد
بر کوشه دن بسوا ایلمشدر و کماننده اوق واردر مراد بوندن محبوب مجازیدن اجتناب عیشه ایدکن
بیاندر · بیت · خواهی که صید وکشته نباشی بر حذر کار · ای کبک احتراز کن از باز برفنی · خدارا داد من

بستان از وای شحنهٔ مجلس · الله ایچون بزم دادم آل ای مجلس شحنه سی که می باده یکری خور کت
وسر با من کران دارد · که شرابی غیری ایله ایچمش بکا آغر باشلیلق دوتر مراد بوندن محبوب مجازینک
شکایتیدر · بیت · مرا بعاقبت آن شوخ سیمتن بکشد · چو شمع سوخته روزی در انجمن بکشد · چو عاشق
می شدم گفتم که بردم کوهر مقصود · چون عاشق اولدم دیدم که کوهر مقصودی الدم · ندانستم که این
دریا چه موج بی کران دارد · بلمدم که بو دکزک نه کنارسز موجی واردر مراد بودر که المجاز قنطرة الحقیقه
موجبنجه عاشق مجازی ایله عاشق اولنجه محبوب حقیقی که کوهر مقصوددر انی بولدم فهم یوق بوقدر
دریای بی پایان تزجک وصول میسر اولمز ایمش بس لایق بودر که وصول تزجک میسر اولنجه طلبده تکاسل
اتمک کرکدر · بیت · هلاک من به بیابان عشق خواهد بود · کجاست مرد که با ما سر سفر دارد · ز خوف هجر این کن
اکر امید ان داری · هجر خوفندن امین قل اکر اول امیده وار ایسه که از چشم بد اندیشان
خدایت در امان دارد · که بد نظر صاحبلرک کوزندن الله سنی امانده دوته · ز سر قد دلجویت مکن محروم
چشمم را · سنک کوکل ایچی بر سر و قدکدن محروم قلمه کوزمی · بدین سر چشمه اش بنشان که خوش آب روان
دارد · بو سر چشمه ده دیک انی که خوش آب روانی واردر مراد سر و قدک کوزمدن خالی قلمسون
دیو علو تجلی دوامنی طلبدر که قبول افراق شان عاشقه لایق دکلدر · بیت · هر که نی او زندکانی
میکند · کو نمیرد کرانی میکند · بغیر از رهی بندی خدا را زوده صیدم کن · اکر ترکی به باغارسک
الله ایچون ترجک بنی صید قل که آفتهاست در تأخیر وطالب را زیان دارد · که آفتلر واردر تأخیرده
طالبه زیانی واردر مراد قید جذب الهی متعدی اولمغه علی وجه الاستعجال طلبدر زیرا اکا متقید دکلجی
مشاغل دنیایه مشغول اولوب صید حق اولمقدن محروم اولمق وهمی واردر · بیت · خواهی ما زاد کبر خواه
قوی تر ببند · مثل تو صیاد را کس نکریزد ز دام · چو در روئیت بخندد کل مشو مغرور ای بلبل · چون
یوزکه کوله کل مغرور اولمه ای بلبل · که بر کل اعتمادی نیست وحسن جهان دارد · که کله بر اعتماد یوقدر اکر
حسن جهانی وار ایسه دخی مراد فانی یه اعتماد دونی دیر · بیت · ولا تمیند تعلق بغیر باقی وجه مکو
حدیث بهاران که در بیست خزان · بیفشان جرعه بر خاک و حال اهل شوکت پرس · طپراقه اوزره
بر جرعه صاچ واهل شوکت حالنی صور · که از جمشید و کیخسرو فراوان داستان دارد · که جمشیددن
و کیخسرودن وافر حکایتی واردر مراد بودر که اکر طرانک عقلی ونطقی اولایدی مجلس پادشاهلرک
کندونک اوزرنده نلر اتدکلرن وآخر زیر زمینه نیجه کتدکلرن بیان ایچ ایدی · چو دام طره افشاند ز کرد
خاطر عشاق · چون طره اغی سلکه عشاق خاطری توزندن یعنی خاطر عشاقی تسلیه ایدب شاد ایده
بغماز صبا کوید که راز ما نهان دارد · صبا غمازه دیر که بزم سرمز صبا قلبه مراد بودر که چون غیب
هویت خاطر عشاقه تجلی ایدب تسلی ویره فیض سحری به اصم کرکه افشاء سرا تمیه وعشاقی انک سببی
ایله کفت وکو اتمیه · بزم سلطانست بدستی مکن · جام می درکش ولی خاموش باش · چو افتادست
درین ره کرم سلطان معنی را · نه دوشدی بو یولده که معنی سلطانینی · بدین درگاه می بینم که سر بر آستان
دارد · بو درکاهده کورورم باشی اشیک اوزره دوتر مراد درکاه حقک عظمتن بیاندر که اکا
صورت دکل سلطان معنی ولکهتانه باش قومشدر · در حریم ملکوتش بنوه جای نشست · پای دهان

جهان را بجز از صف نعال چه عذر بخت خود گویم که آن عیار شهرآشوب کند و بختنک بیجه عذرن دیم که
اول شهره فتنه براغوی عیار بتلخی کشت حافظ را و شکر در دهان دارد آجیلق ایله قتل ایلدی
حافظی حال بوکه اغزنده شکر وار مراد بختنک کوستنی بیان در که مرشد ممتحن ورب متان بوکا
فیض ایتمز باوجود آن ده وافاضه یه کمال قدرت وار در ولہ ایضا دلی که غیب نماست ٢٩
جام جم دارد بر کوکل که غیب کوسترجی جام جمی وار در. ز خاتمی که دمی کم شود چه غم دارد بر یوزکدن
بر مده ضایع اولور خاتم سلیمان کبی نه غم وار در مراد رسول الله علیه السلام حضرتنی مدح در که انک خلافتی خاتم
نبیلی ایله وکلدرکه خاتم ضایع اولدغندن اکا غم کلمز مطلع الا ای احمدی که سر شود هر شکل از تو حل کنم
وصف ترا اجمل تو ای سلطان هر مولی شریعت از نور رخش شد طریقت هم مبرهن شد حقیقت خود معین شد
زهی سلطان بی همتا بخط وخال کدایان مده خزینهٔ دل کدا الزخط وخاله ویرمه کوکل خزینه سن بلکه
شاه وشی ده که محترم دارد بر شاه کبی که لنه ویرکه محترم دوته مراد مرشد ناقصه ارادتدن نهی در
لاجرم خزینهٔ قلبی بر شاه کبی قدرت تامه سی اولانه ویرمک کرک که عزیز ومکرم دوتوب تربیت وتکمیل
قله مطلع وصیت میکند خسرو که یاران دل نکهدارید بدلداری وهیده لرا که او دلرا نکه دارد نه هر
درخت تحمل کند جفای خزان هر اغاج تحمل ایتمز خزان جفاسنه غلام همت سروم که این قدم دارد هر کیم
همتی قولی بن که بو یعنی تحمل قدمی واردر مراد ثابت قدم اولمودر جفایه صبر قلوب تلون ایتمین کمسنه
مدح در دلم لاف تجرد زدی کنون صد شغل کوکلم تجرد لافن اوررایدی شمدی یوز شغل ببوی زلف
تو با باد صبحدم دارد سنک زلفنک قوقوسی ایله صبح یلی ایله واردر مراد قلب غیب هویت رکاهی ایله
فیض سحری یه معتقد اولوب بوندن انی تحصیله مشغول اولدغن بیان در رسید موسم آن کز طرب
چو نرکس مست ارشدی اول موسم که شنلکدن مست نرکس کبی نهد بپای قدح هر که شش درم دارد قور
قدح ایاغنه هرکیمک که التی اقچه سی واردر مراد بو درکه بهار اولدی بذل مال وکسب حال زمانی کلدی
و نرکس اهل روم زرین قدح دیدکلری درکه التی اقچه کبی بیراغی واردر که قدح دیبنه قونمشدر طالب
مالنی عشق الهی یه صرف ایتمک کرک مطلع وقتست خوش بهار که وقتست عیش را بانوش باده کن تو
فراموش نیش را مراد دل زکه جویم که نیست دلداری کوکل مرادن کمدن استیه یم که بو قدر بر دلدار
که جلوهٔ نظر وشیوهٔ کرم دارد که نظر جلوه سن وکرم شیوه سن دوته مراد اهل دنیانک بی وفالغندن
شکایتدر مطلع کرم بباغ ارم کرم بوده و کرم نخورده بکوش هر که بکفتم کرم بکفت کرم زر از بهای می
اکنون چو کل دریغ مدار التونی شراب بهاسندن کل کبی دریغ دوتمه که عقل کل بصد عیب متهم
دارد که عقل کل سنی یوز عیب ایله متهم دوتر مراد بو درکه کل ایچنده اولان صاری رشته التون
کبی در که کل یپراغی نثار ایدر اما انی امساک ایدرس دی البخلین التونکه شراب عشق الهی دن
دریغ ایدرسنک عقل کل سنی عیب ایله متهم ایدر ز سر غیب کس آگاه نیست قصه مخوان سر غیبدن
کمسنه خبردار دکلدر قصه اوقیمه کدام محرم دل ره درین حرم دارد قنغی کوکل محرمی یولی بو حرمه دوتر
مراد علم سر غیب دعواسن ایدن قصه کبی بسط کلام ایدنی نهی در که فلا یظهر علی غیبه احدا الا من ارتضی
من رسول موجبنجه محرم دل اولان بو حرمه یول بولمز یعنی کسیله سر واصل اولمز کرامات انبیاکه مغیبا ته

واقع اولور ملائکه دن تلقی ایله وقوع بولور ز جیب خرقهٔ حافظ چه طرف بتوان بست حافظک
خرقه سی یقه سندن نه کنار وحصه باغلق اولور که ما صمد طلبیدیم او صنم دارد که بز صمد طلب ایتدک
اول خرقه نک صنمی وار مراد بو درکه ریا ایله خرقه پوش اولمق وتزیین خرقه قلمق انی صنم ایتمکدر ولہ ایضا
هر صوفی خرقه لبسی ترتیبنه مشغول ایمش شیخی اکا این بت تست این بت تست دبر امش ٣٠
مرانکه جانب اهل خدا نکهدارد مرا اولکه اهل الله جانبن صاقلر خداش در همه حال از بلا نکهدارد
الله انی هر حالده بلادن صاقلر مراد ظاهر درکه اهل الله رعایتن ایدن الله تعالی حمایتنده اولور
کرت هواست که دلدار زنکسل پیمان اکر سنک هواک ایسه که محبوب قرمیه عهدی نکاه دار سر رشته تا
نکه دارد صقله ایپلک دوجنی تا صقله مراد بو درکه طالب ومطلوب اورتسنده معاهده واتصال
وار در پس او وفا بعهدی اوف بعهدکم موجبنجه عاشق جانبندن ایپلک صاقلمق کرک که معشوق
دخی صقلیه حدیث دوست نکویم مکر بحضرت دوست یعنی دوست خبرن دیمزن دوست حضرتندن
غیره که آشنا سخن آشنا نکه دارد که آشنا آشنا سوزن صقلر مراد اسرار حقی افشا ایتمزم دیوب
کتم سری تعلیم در چو گفتمش که دلم را نکاه دار چه گفت دیدم اکا که بنم کوکلمی صقله نه دیدی ز دست
بنده چه خیزد خدا نکه دارد قولک الندن نه قالقار الله صقلیه مراد بو درکه مرشددن صیانت قلب
طلب ایلدم اظهار عجز ایدوب الله صقلیه دیوب دعا ایلدی دخی ده وار در الملکدرکه لا یملک القلب
الا الله کوکله دلبر بنی ترک ایت دیدی سوز دوتمدی اوزکه سلطاندر کوکل حکم ایده مز سلطان
اکا سر وزر و دل وجانم فدای آن محبوب باشم والتونم ودل وجانم اول محبوبه فدا اولسون
که حق صحبت ومهر و وفا نکه دارد که حق صحبتی ومحبتی ووفا بی صقلیه مراد بو درکه بونک محبوب
حقیقی در لاجرم مال وتن وجان اکا فدا قلنمغه مستحق در صبا در آن سر زلف ار دل مرا بینی
ای صبا اول سر زلفده اکر بنم کوکلم کورسن ز روی لطف بکویش که جا نکه دارد لطف یوزندن
دی اکا که یری صقلیه مراد فیکل حوی یه غیب هویتده اولان قلبه انده ثابت اول دیو وصیت
ایتمکدر ولہ مکلس چنان کن که کر بلغزد پای ای کوکل ویله مکلس قل که اکر ایاغک طریق زر
فرشته ات بدو دست دعا نکه دارد فرشته سنی اکی دعا الی ایله قالدره مراد ایو زندکانی قلغه
ارشاد در که اکر زلت وزلت واقع اولورسه همت ودعا ایله قالدره لر مطلع ولا دعا سیر محکم
است سهل مبین بجز دعا نبود از کسی چو رد قضا مبارزان وپلان خواه رانکه دارد جنک
جیلر وبهادرلرا فنادی صقلک که همچو جان کرامی شما نکه دارد که جان مکرم کبی سزی صقلیه مراد
بو درکه یا ایها الذین امنوا ان تنصروا الله ینصرکم موجبنجه حقه واولیاءنه نصرت ایدک که حق تعالی سزه نصرت
وصیانت ایده غبار راه گذارت کجاست تا حافظ سنک یولک اوغراغی توزی قنده در تا حافظ
بیادگار نسیم صبا نکه دارد نسیم صبا یادکارلغی ایچون صقلیه مراد راه گذاردن طریق حق در که
اکا سلوک ایدنلر حضرت حقه واصل اولوب وانک غبارندن مراد عبادات خفیه در نسیم صبادن
مراد صباح جناب حقدن کلن ملائکه در که عبادک عبادتن بیلوب بارکاه حقه عرض ایدرلر ولہ ایضا
شاهد آن نیست که موئی ومیانی دارد محبوب اول دکلدر که قیلی وبیلی اوله بنده طلعت آن ٣١

باشنه اتی واره انک صورتنک قولی اول که آنی اوله آن شول جاذبهٔ حسن در که قلبی جذب وجلب
ایدر مراد بودر که مرشد اول دکلدر تاج وطیلسانی وخرقه وردا سی اولا اول مرشدک جمالنه قول اول که
کورجک قلبک اکا مایل اولا نیتکم دیمشلر در من لم ینفعک لحظه من ینفعک لفظه شیوهٔ حور وپری
خوب لطیفست ولی خوبی آنست ولطافت که حورنک وپرینک شیوه سی خوب ولطیف در ولی خوبی آنست ولطافت که
که فلانی داره خوبلق ولطافت اولدر که فلانی نک واره مراد بودر که حسن صورت اکرچه خوبدر اما
شهوانیتدن خالی دکلدر خلاف حسن سیرتک که هرکز انده شهوانیت یوقدر خانقه در چون نرهیچ
ای دل خوبدر ولش ایا غنه الین ال شیخ مجوبدر چشمهٔ چشم مرا ای کل خندان دریاب بنم کوزم
چشمه سن ای کل کشاده اکله وبول که بامید تو خوش اب روانی داره که سنک امیدک ایله خوش
آب روانی واره مراد کوزده تجلی وکشف وفضل حق ظهورن طلب در خم ابروی تو در صنعت
تیر اندازی عنک قاشنک بوکلی تیر اندازلک صنعتنده بستد از دست هرانکس که کمانی داره
الوراندن هر اولکمنک که یایی واره مراد ابرودن رمز الهی در یس هرکمکه اهل رمزدر قدر
رموز حق انک دقایق افکارن الوب خیران ایدر بیت کوشه کیران کروه ورمحرابها هیچ چشمت مستی از
ابروی تو دل نشان شد سخنم تا تو قبولش کردی بنم سوزم کوکلده دکیلور ونابت اولدی تا که
سن انی قبول ایلدک آری آری سخن عشق نشانی داره بلی بلی عشق سوزینک نشانی واره
مراد بودر که هرکمکه انک حرارت وسوزی واره سوزینک تاثیر اولور دره عشق نشد کس بیقین
محرم راز عشق یولنده اولمدی که یقین ایله محرم راز هرکسی بر حسب فهم کمانی داره هرکسنک فهمی
مقداری ظنی واره مراد بودر که غیب هویت کمسنک یقینا معلومی دکلدر نیتکم دیمشلردر سر الذات
لا یعرفه الا هو وهو مصون عن الاغیار ومکنون عن العقول والابصار تعالی شانه وعظم سلطانه با خرابات
نشینان ز کرامات ملاف خراباتده اوتوراننلر ایله کراماتدن لاف اورمه هر سخن وقتی وهر نکته
مکانی داره هر سوزک وقتی وهر نکته نک مکانی واره مراد خرابات نشینلردن زخارف دنیایی
ترک ایدب فقر وخرابلق اختیار ایدب فضل وفیض حق کسب ایلیوب کرامات طفیلی اولانلردر
لاجرم انلره دعوی کرامات لافن اتمک سوزی قمز وتحلیز سویلمکدر مرغ زیرک بنود در چمنش
پرده سرای مرغ زیرک اول بهار رچمنده پرده ارلایجی اولمزانی مصراع ثانی بیان ایدر هر بهاری که
ز دنبال خزانی داره هر بر بهار که اردندن بر خزانی واره مراد مرغ زیرکدن مرد عارف در که
فانیه مغرور اولمیوب ابوکیجون مسرور اولمز کوی خوبی که برد از تو که خورشید اینجا خوبلق طوبین
کم الور سندن که کنش بونده نه سواریست که در دست عنانی داره بر سوار در کلدر که النده اوبانی
واره مراد حضرت حقک کمالی جمالنی وجمال کمالنی بیان در که شمس تابان اول درکاهده مطلق
العنان اولمیوب قبضهٔ قدرتنده زبون در که حضرت حق بیورر والشمس تجری لمستقر لها ذلک تقدیر العزیز
العلیم مدعی کو لغز ونکته بحافظ مفروش مدعی یه دی حافظ لغز ونکته صاتمه کلک ما نیز زبانی
وبیانی داره بزم قلممزک دخی دلی وبیانی واره مراد بونده مدعیدن لاف فضل اوب لغز
ومعما ونکته ودقیقه بیلورن دیین در بونک جوابی لسان قلم ایله اظهار اثردر ان اثارنا

تدل علینا فانظروا بعدنا الی الاثار لاجرم لاف آسان در هنر اظهار اثر قلمی در ولایضاً
٣٢ از دیده خون دل همه بر روی ما روده کوزدن کوکل قانی دوکلی بزم یوزمزا وزره کیدر بر روی
ما ز دیده نه بینی چه روده بزم یوزمزا وزره کوزدن کوزمزدن نلر کیدر بلکل که لفظ از دیده ده
حرف از ولفظ ز دیده ده حرف ز من اجله معناسنه اولمق جایزدر من ابتدائیه معناسنه اولمق جایزدر پس
مراد بودر که کوز میل قلبه سبب کوز اجلیچون کوکل قانی روان اولور که خبر ده واردر المشهد رمن لم
یملک عینه لم یملک قلبه واول قان یوزا وزره کوزدن روان اولوب دیده خون فشان اولور کبی
باشده اکی کوز چشمه ده دده اکی کوز در بیت بو چشم چشمه سار رینک عجب خونین اقر باشی مکرو ار
ایسه اول عینک کوکل طاغنده در باشی ما در درون سینه هوائی نهفته ایم برباد اکرده دل ما زان هوا روده بیله کیدرسه بزم کوکلمز اول هوادن کیدر مراد
ها قلمشدر بربا داکر روده دل ما زان هوا روده بیله کیدرسه بزم کوکلمز اول هوادن کیدر مراد
هوانک معصیتن بیاندر که افمن اتخذ الهه هواه موجبنجه شول کمسه هواسن اله اتخاذ ایده هلاک ایدی
بولور العیاذ بالله برخاک راه یار نهادیم روی خویش یارک یولی طپراغی اوزره قودق کندو
یوزمز بر روی ما رواست اکر اشنا روده بزم یوزمزا وزره روادر که اشنا کیده مراد بونده طریق
یارده تواضع کرک ایدکن تعلیم در که طریقت ابوبکر صدیق در که رسول علیه السلام بیورمشدر من اراد ان ینظر
الی المیت یمشی علی الارض فلینظر الی ابن ابی قحافه سیلست آب دیده بر هر که بکذره سیل حد
کوز یاشی اتوک اوزرنه هر کمکه اوغرایه کرخود دلش زسنک بود وهم زجا روده اکر کوکلی طاشدن ایسه
دخی هم یرندن کیدر یعنی یورکی یرندن قوپر خوفدن یا سیل قوی اولدیغیچون انی یرندن قوپرلر مراد بوکه
بر خطر اوزره بولر که خوفدن سیل واقف قمعه ویورکلر قوبغه بلکه اول سیلده کالش یوالنعم لایق در
بیت شاید که رودهها برانی جیحون که عاقبت کار نوح چون باشد چون ما را آب دیده شب
روز ما جراست بزم کوزمز صوبی ایله کیجه وکوندز ماجرامز واردر اول ماجرایی بیان ایدب دیر
زان ره کذر که از سر کویش چه روده اول یول اوغرا غندن که یارک مجلسی باشندن نه نیجون کیدر
مراد بوندن جناب حق کمال تنزیه در دهال عاشقه لایق اولدر که حضرت معشوقی هر سنده دن جناب ت
ایده بیت چشمان من بروت در عاشقی چنانند کز رشک یکدکر را دیدن نمی توانند خورشید خاوری
کند از رشک جامه چاک مشرق کنشی ایدر کوندن قفتانن چاک کوماه مهر پرور من در قباروده اکر
بزم کونیلیجی ایم قفتانه کیده یعنی قفتان بنم محبوبمی ایجنه الدغندن کون کونیلیوب قفتانینی چاک ایدر
مراد ماه مهر پروردن حضرت حقدر انک قبایه کیتمسی حجاب کبریا ایله تستری در کنشک طلوعنی جامه سن
چاک اتمکله تشبیه ایدب دیر که کبریا جناب حق ستر ایدکن کونیلیوب کون جامه سن چاک ایدب عیان اولور
وبونکا ایله بیت سابق مضمونی تحقیق ایدر حافظ بکوی میکده دایم بصدق دل حافظ میخانه محله سنده
دایم صدق قلب ایله چون صوفیان صومعه دار از صفا روده صومعه دار صوفیلر کبی صفادن کیدر مراد
٣٣ عبادتخانه یه صدق واخلاص ایله کیدکن بیاندر ولایضاً چو دست در سر زلفش زنم بتاب روده
چون الی زلفی باشنه اورم انجنکه کیدر یعنی انجنور ور آشتی طلبم با سر عتاب روده اکر صلح طلب ایدرسم
عتاب باشنه کیدر مراد شیخ ایله اولان احوالی حکایتدر که تجلی غیب هویته ال اوروب اندن سوال

اسم انجور که تفکروا فی آلاء الله ولا تفکروا فی ذات الله حسبنجه ذات الله دن سؤال منهی ایدکن
اعلام ایدر چون نفس ایله صلح اتمک استسم عتاب ایدر که اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک موجبنجه
انکله صلح جایز دکل ایدکن فکر ایدر چو ماه نو زه بیچاره کان نظاره یکی ای کبی بیچاره ناظرلرک یولن
بو مصراع مرهوندر زند بکوشه ابرو دو نقاب روه اور کوشه ابرو ایله نقابه کیدر یعنی کزلنور مراد
شیخ هلال وش کورنوب ناظرلرک کوکلن الوب خلوته کیدب مستتر اولور دیمکدر شب شراب خرابم کند
به بیداری شراب کیجه سی بنی خراب ایدر او با تعلق ایله یعنی او بیم که بزده راحت اولا وز دکر بروز
حکایت کنم نخواب روه اکر کوندز حکایت ایدم او یقویه کیدر مراد بودر که شیخ عبادت کیجه سی احیاء
لیل ایدب بنی دخی احیا ایله نی خواب و خراب ایدر و کوندز واقعه حکایت ایلسم اشتیوب اویقویه وارر کبی
قلنوب التفات اتمز که بعض شیخلک عادتی در مریدک واقعه سن اشتمزلنورلر مرید واقعه سویلرکن اویوره
اورلر تا که مرید رؤیا به مغرور اولمیوب شغلدن قالمیه طریق عشق پر از شور و فتنه است ای دل عشق
یولی شور و فتنه دن طولودر ای کوکل بیفتد آنکه درین راه با شتاب روه دوشر اول که بو عشق یولنده
استعجال ایله کیدر مراد بودر که طریقنده عقبات کثیره و مواضع الحاد واضلال الشیطان واردر لاجرم التأنی
من الرحمن والعجلة من الشیطان حسبنجه تأنی و تأمل ایدب مفاسدی مصالحدن فرق اتمک کرک در حباب
راجو روه باد نخوت اندر سر حبابک چون کیده تکبرلی باشنه کلاه داریش اندر سر شراب روه انک
کلاه دارلغی شراب باشنده کیدر مراد بودر که هرکمه حباب کبی ایچی علوم و طاعاتدن و فیض وحالاتدن
خالی ایکن تکبر ایدب واعظ و شیخ اولدم دیوب حددن تجاوز ایده انک شیخ و تاجدارلغی بلکه سرنی
ستری عشق الهی صورتنده جاهلانه شریعتدن و طریقتدن خارج سوزدن کیدر دلا چو پیر شدی حسن
و نازکی مفروش ای کوکل چون پیر اولدک کوزللک و نازکلک صاتمه که این معامله در عالم شباب
روه که بو معامله یکیتلک عالمنده کیدر یعنی واقع اولور مراد پیرلره تزیین و ظرافت یرشمز دیمکدر
الهی بهنگام پیری مرا تمنای نفس جوانان مده سواد نامه موی سیاه چون طی شد قره قیل نامه سنک
سوادی چون دورلدی یعنی قیل آغرمق زمانه کلدی بیاض کم نشود کر صد انتخاب روه آق اکسک
اولمز اکر یوز انتخاب کیدرسه مراد بودر که صقل آغرمق زمانی کلیجک آغرن قیلی نقدر یولوب بنفسلرسک
آق قیل اکسک اولمز کدائی در جانان بسلطنت مفروش جانان قپوسی کدالغن سلطنته صاتمه کسی
زسایه این در با فتاب روه کیشی بو قپو کولکه سندن کنشه کیدر مراد بودر که باب حضره کدا اولان
اول بابک سایه سعادتندن اوج رفعته تا فلک رابعه که محل شمسدر مرتفع اولور ارتفاع معنوی ایله
مرا بعهد شکن خواندی وهمی ترسم بکا عهد صنیجی اوقیدک و قورقرن که با تو روز قیامت همین خطاب
روه سکا قیامت کوننده بو خطاب کیده مراد بودر که نیجه که لر بو دنیاده بربرینه عهدی صیدک وعهده
وفا اتمدک دیو طعن ایدرلر آنی اکمزلرکه کندولر الذین ینقضون عهد الله من بعد میثاقه حسبنجه عهد
حقی صیمشلردر اول خوف واردر که قیامتده انلره بو وجهله خطاب و عتاب اولا شعر ای که عیب
دیکران کوئی ولی آن نمی دانی که این خود عیب تست حجاب راه توئی حافظا ز میان برخیز
یول حجابی سنسن اورته دن قالق حافظ خوشا کسی که درین راه بی حجاب روه خوشدر اول کیمسه که

بو یولده بلا حجاب کیدر مراد بودر که نفس و وجود حجاب سلوک طریقت و مانع وصول حقیقتدر لاجرم
٢٤ خوشدر اولکمسه که نفسانیت و انانیتدن نجه که اکا وصول مراد اولور ولرایضا مسلمانان مرا وقتی دلی بود
مسلمانلر بنم بر وقتده بر کوکلم وار ایدی که با وی کفتمی کر مشکلی بود که اکا دیرایدم اکر بر مشکلم اولیدی
بونده تنبیه واردر که کشی یه بر مشکل واقع اولسه استفت قلبک موجبنجه قلبنه مراجعت اتمک کرک دل همدم
بود و مصلحت بین بر همدم کوکل ایدی و مصلحت کورجی که استظهار هر اهل دلی بود که هر اهل دلک
یاردم طلب ایدیجی ایدی من آشفته را در هر بلایی بن دیوانه یه هر بلاده رفیق کاردان
قابلی بود ایش بیلیجی رفیق قابل ایدی بکردابی که می افتادم از چشم بر کردابه دوشرایدم کوزدن
تدبیرش امید ساحلی بود اول کوکل تدبیری ایله بر ساحل امیدی وار ایدی زمن ضایع شد اندر
کوی جانان بندن ضایع اولدی جانان محله سنده چه دامن کیر یارب منزلی بود نه اتک دوتیجی و
عوق ایدیجی عجب منزل ایدی سرشکم در طلب در جکابند کوزم یاشی طلبده انجولر طرز دی ولی
از وصل او بیحاصلی بود ولی انک وصلندن بیحاصل ایدی مراد شعردن شول کلامی تحقیقدر که
ارباب تصوف دیمشلردر صوفینک سرمایه سی قلبیدر انی ضایع اتمک کرک و ضایع اولورسه بولمغه
سعی اتمک کرک هنر بی عیب حرمان نیست لیکن هنر محروملق عیبسز اولمز اما زمن محروم ترکی سایلی
بود بندن محرومرک قنده بر سائل واردر مراد بودر که هنرک عیبی بودر که اهل هنر محروم اولور
پس هنر حرمان عیبسز دکلدر اما بن اهل هنر غیری اهل هنرلردن زیاده محرومم بربن مست پریشان
رحمت آرید بو مست پریشانه رحمت کتورک یعنی اسرکک که روزی کاردانی کاملی بود که برکون
بر ایش بیلیجی کامل ایدی مرا تا عشق تعلیم سخن کرد بکا تا عشق سوز تعلیم ایلدی حدیثم نکته هر محفلی
بود بنم سوزم هر محفلک نکته سی ایدی یعنی عشق الهی بکا سوز تعلیم ایدلدن برحدیثم هر مجلس
نکته سی اولمشدر که محفل و مجلسلرده بنم سوزم نکته و دقیقه اولمشدر مکو دیکر که حافظ نکته دانست
دیمه دخی که حافظ نکته دان در که ما دیدیم محکم جاهلی بود که بز کوردک محکم جاهل ایدی بونده تنبیه
واردر که اهل کمال کندو نفسلرندن تکبری دفع ایچون تنزل ایدب بویله دیرلر نفسلرنی اذلال جمله
کمالاتدن بریدر لاجرم هنر اولدر که کشی کندن کورمیه شعر چو چشم آن به که در غاری نشینی دو
٢٥ عالم بینی و خودرا نه بینی ولرایضا یارم چو قدح بدست کیرد یارم چون اله قدح دوته بازار بتان
شکست کیرد بتلرک بازاری صنق دوتر مراد یارم شیخ درچون وعظ و نصیحت قدحن دوتوب
رفض شهوات و ترک ما سوی بندن ایده محبوبلرک و اصنام اموال دنیانک بازارینه انکسار
وکساد کلور در بحر فتاده ام چو ماهی فتادکز نه دوشمشم بالق کبی تا یار مرا بشست کیرد تا یار
بنی آغه دوته مراد بحر فنایه دوشمشلری شیخ وعظ آغه دوتوب صیدا تدکلرن بیان ایدر هر کس که بدید
چشم تو کفت هر کمسه که کوردی سنک کوزک دیدی که محتسبی که مست کیرد فتنه بر محتسبک مست دوته
مراد چشم معشوق مست ایدکن بیان درلاجرم انی دوتمق کرک که فساد اتمیه شعر چشم مستش بسته
دیدم کفتم ای جان فتنه کفت مردم می کنند از بهر آتش بسته ام در پاشی فتاده ام بزاری
آیاغنه دوشمشم زاریلق ایله باشدکه مرا بدست کیرد اولا که بنی اله دوته مراد بودر که آیاغنه

دو شنانده دستکیر اوله ر بندی انقاده لک اختیار اتدم تا الی اللرو الم دوتلر خرم دل انکه همچو
حافظ خرم انک قلبی حافظ مستی زمی الست کیرد مستلکی الست شرابندن دوته مراد بودر که شول کم
الست بربکم نداسندن مست اولا خرم وخندان اولور حله مست می اولان اولور مخمور غم مست
شاه اولدرکه اولمست الست ولہ ایضا در هر هوا که جز برق اندر طلب نباشد هر هواده که شوقدن ٢٦
غیری طلب ایچنده اولمیه کر خرمنی بسوزد چندان عجب نباشد اکر خرمنی یاقرسه برق اولدقلو عجب اولمیه
مراد هوادن مطلب و یاره در و برقدن عشق در پس عشقدن غیری هرکیم وار ایسه طلبده اولمسه عشق
انک خرمنی یاقرسه عجب اولمیه مرغی که با غم دل شد الفتش حاصل برقوش که کوکل غمی ایله انک الفتی
حاصل اولا بر شاخسار عمرش برک طرب نباشد اکر عمری بوداغی اوزره شنلک یبراغی اولمز مراد
مرغدن عاشق در چون انک غم ایله انسی اولا اندن شنلک اولمز بلکه اول شنلک استمز حله هر کو بهمه
عمرش سودای کلی دارد واندکر چو بلبل همراه غمی باشد در کارخانه عشق از کفر ناکزیر ست
کارخانه عشقده کفردن چاره یوقدر یعنی ضروری در آتش کرا بسوزد کر بولهب نباشد آتش کمی
یاقراکوا بولهب اولمیه مراد خانه عشقدن عالم صنع الهی در انده کفر وخی لازم در زیرا صفت قهر و
جلاله مظهر کرکدر پس ابولهب وانک امثالی کفار اولمسه صفت قهر وجلال قنده ظهور ایدر ایدی در کیش
جان فروشان فضل و ادب نباید جان صاتیجیلر مذهبنده فضل و ادب کرکمز اینجا نسب نکنجد اینجا
حسب نباشد بونده نسب صغمز انده حسب اولمز مراد بودر که عشق مذهبنده فضل وعلم کثیر کرکمز و بونده
کشی زاده لک و دخی اصل معتبر دکلدر حله بزرکوار کسی را بدانم اندر عشق که از اضافت واسباب
باشد او عاری در محفلی که خورشید اندر شمار ذره است بر محلده که کونش ذره عدادنده اوله قرینه ده
اولا خود را بزرک دیدن شرط ادب نباشد کندوبی بیوک کورمک ادب شرطی اولمز مراد مجلس الهیده
وحضور حقده کندوبی اولو بیلمک ترک ادب در دیمکدر می خور که عمر سرمد کر در جهان توان یافت
شراب ایچ که عمر ابدی اکر جهانده بولمق اولورسه جز باده بهشتی هیچش سبب نباشد جنت شرابندن
غیری اکا سبب اولمز مراد بودر که عمر ابدی ایستین شراب عشق الهی ایچمک کرک که باده بهشتی اولدر یعنی
عبادته اشتغال کرک که حیات ابدیه یه سبب اولور حافظ وصال جانان با چون تو تنک دستی ای
حافظ جانان وصالی سنک کبی برالی طاره یعنی فقیره روزی شود که با آن پیوند شب نباشد بر کون
اولورکه اول کونه کیجه اتصالی اولمیه مراد بودر که جانانه وصول بو جهانده اولمز اول جهانده اولور
٢٧ که انک کوننه کیجه متصل اولمز وله ایضا ساقی ار باده ازین دست بجام اندازد ساقی اکر شرابی بو
الدن قدحه آته عارفانرا همه در شرب مدام اندازد عارفلری دوکلی شرب مدامه آتر مراد بودر که
واعظ و شیخ اکر عشق الهی شرابنی جام بدن طالبه باالذات آته دوکلی عارف وصوفیلری وعاشقلر
وصافیلری شرب شرابه و نوشنه دایم دوشرر ور چنین زیر خم زلف نهد دانه خال اکر بو نجلین
زلف بوکلمی التنه قویه خال دانه سن ای بسا مرغ خرد را که بدام اندازد ای نیجه عقل قوشن آغه
آتر مراد بودر که غیب هویتدن آشفته سر خفی سویلیه نیجه عاقلی قیده صید ایدب معتقد حب حق ایلر
ای خوشا حالت آن مست که در پای حریف نه خوش اولمستک حالتی که یارک ایاغنه سرو دستار

نداند که کدام اندازد باشی و دلبندی بلمیه قنغیسی آتر مراد بودر که مست حق اولان اویله کرک که
باش ومال فدا اتمکده سئوالیه اوله که برن برندن تقدیم اتمکده تردد ایده کیف ما اتفق هر برن
بذل اتمک جایز اولوب مبادرت ایده زاهد خام طمع بکسر انکار نماند خام طمع زاهد انکار باشی
اوزره قالدی پخته کردد چو نظر بر می خام اندازد پخته اولور چون نظری شراب خامه آته مراد بودر که
زاهد خشک که خام طمع در که عشق الهی بو وصول رجا ایدر اکر عشق الهی به نظر ایلسه پخته اولوب
مرادی از زمانده حاصل اولور ایدی روز در کسب هنر کوش که می خوردن روز کوندز هنر کسبنه
دورش که کوندز شراب ایچمک دل چون آینه در زنک ظلام اندازد آینه کبی کوکلی پاسنه اتر
مراد بودر که کوندز تحصیل علم قیل که اندن بطالت ساده اولان قلبی ظلمت جهله براغور حله صوفی الف
قدک اکر از برلمزسه خواجه دن قرنده برقاره الف یوق برقره جاهلدر اول آن زمان وقت می صبح
فروغست که شب اول زمان صبح نورلو شراب وقتی در که کیجه کرد خرکاه افق پرده شام اندازد
افق خرکاهی اطرافنه اخشام پرده سن اته یعنی اخشام اولوب قرکلق بورینه مراد بودر که کیجه عالم اغیاردن
خالی اولوب نوش باده عشق ایدب یار ایله خلوت صحبت زمانیدر حله خوشست شب که نماند حبیب با
عاشق که در میانه نباشد رقیب و یوصفت باده با محتسب شهر ننوشی زنهار شرابی شهر محتسبی ایله
ایچمه زنهار بخورد باده ات و سنک بجام اندازد ایچر شرابکی و قدحک طاشن آتر مراد بودر که عشق
الهی اخبارنی وطریقت اسرارنی اهل ظاهر ایله سویلشمه که استماع معارف ایدب بعده سکا ضرر ایدر
حافظا سر زکله کوشه خورشید بر آر ای حافظ باشنی کنک کلاهی کوشه سنه قالدر بختت ار قرعه بدان
ماه تمام اندازد بختک کر قرعه اول تمام آیه آته مراد بودر که اکر بختک مساعده ایدب کمال و کامله
وصولک میسر اولورسه سرفراز اولوب کمال رفعت بولورسن وله ایضا مژده ای دل که دکر باد صبا باز آمد ٢٨
مشتلق ای کوکل که بر دخی باد کرو کلدی هدهد خوش خبر از شهر سبا باز آمد خوش خبر هدهد سبا
شهرندن کرو کلدی مراد جانب الهیدن فیض سحری والهام ملکی کلدکندن کنایه بشارتدر حله هدهد رفته
دکر پیش مرا باز آمد هدهدی رفته بدانجا که دکر باز آمد برکش ای مرغ سحر نغمه داودی باز چک
ای بلبل داودی ایری کرو که سلیمان کل ز طرف هوا باز آمد که کل سلیمانی هوا کنارندن کرو کلدی
مراد کشف وکرامت ایچون اظهار سرور قلمقدر لاله بوی می نوشین بشنید از صبح لاله طلوع شراب
قوقوسن اشتدی صبح نفسندن داغ دل بود بامید دوا باز آمد کوکلی داغلو ایدی دوا امیدی ایله کرو
کلدی مراد عشق الهی رایحه سنک استشمامی قلب مکدره علاج اولدیغن بیان در عارفی کو که کند
فهم زبان سوسن بر عارف قنی که سوسن دلن اکلیه تا بپرسد که چرا رفت وچرا باز آمد تا صوره که
نیچون کتدی و نیچون کرو کلدی مراد بودر که عارف سوسن دلن اکلر که اراده الله سنک هلاکنه
متعلق اولیجق کیدر و حیاته متعلق اولیجق کلور ثم یمیتکم حق تعالی بویورمشدر وکنتم امواتا فاحیاکم ثم
یمیتکم ثم یحییکم ثم الیه ترجعون چشم من از پی آن قافله بس آب کشید بنم کوزم اول قافله ار دنجه
نیجه صو چکدی یعنی اغلدی تا بکوش دلم آواز درا باز آمد تا کوکلم قولاغنه چاک اوازی کرو
کلدی مراد بودر که کنکه طریقته سالکلر ولانکله ارهجه کیدب طالب و راغب اولسه انلردن اکا صدا

ایرشور اخر بو آنلره ایدر بیت خواند زنی را اهها براه دو رأیم زنی رهه تاکی روم براه دو رأیم فرحی کرده و
کرم بخت خدا داده من آه ملق ایدی ده کرم بیم الله ویرش بختم کان بت شکندلنا زبهر خدا باز
آمد که اول کلاش کوکلمو صنم الله ایچون کروکلدی مراد بت شکنگلکدن شیخ و مرشددر که نفس غلظت
ایدر حق تعالی حضرتنک بکا عنایتی در که اول الله ایچون کلدی بکا ارشاد ایدر کرچه ما عهد شکستیم ولیکن
حافظ کرد اکرچه بز عهد صدق وکناهی حافظ ایلدی لطف اوبین که بصلح از در ما باز آمد انک
لطفن کور که صلح ایله بزم قپومزدن کروکلدی مراد عهد صیندن روجی در وکناه ایلین نفس حافظ در
ولطف ایدب صلح طریقی ایله کلن شیخ و مرشددر ولە ایضا کل بی رخ یار خوش نباشد کل یار یکا غیر ٣٩
خوش اولمز بی باده بهار خوش نباشد شرابسز بهار خوش اولمز مراد کلدن کشف در وبهاردن عالم
بسط لاجرم کشف تجلی ذاتسز وبسط عالمی عشق الهیسز خوش دکلدر طرف چمن وهوای بستان چمن
جانبی وبکستان هواسی بی لاله عذار خوش نباشد لاله عذارسز خوش اولمز مراد عالم بسط وانبساط
مشاهدهٔ جمالسز خوش دکلدر با یار شکرلب و کل اندام شکر طوداقلو کل بدنلو یار ایله بی بوس و
کنار خوش نباشد اوپوب وقوچمقسز خوش دکلدر مراد وصول الی الله قبول کیفیت و دوام مراقبهسز خوش دکلدر
دیمکدر رقصیدن سرو و حالت کل سروک رقص اتمسی و کلک حالتی بی صوت هزار خوش نباشد بلبل
آوازسز خوش اولمز مراد وجد و صفا و کشف و ارتفاع کوینده و خواننده سز خوش دکلدر دیمکدر هر نقش
که دست عقل بندد هر نقشی که عقل الی باغلر جز نقش نکار خوش نباشد نکار نقشنسز خوش اولمز مراد
بودر که عقل تصور ایتدکی امورک حسن اطیبی تصور یار در باغ و کل و مل خوشست لیکن باغ و کل
و قدح شراب خوشدر اما بی صحبت یار صحبت یار خوش نباشد یار صحبتنسز خوش اولمز مراد مشاهدهٔ حقسز
ومصاحبهٔ اهل تحققسز عشرتدن حظ اولمز دیمکدر جان نقد محقرست حافظ جان حقیر نقددر
ای حافظ ازبهر نثار خوش نباشد صاحبی ایچون خوش اولمز مراد جان نقد محقر اولدیغی بودر که
مشقت ایله تحصیل اتمدکی دکلدر ودیعت حقدر اینجک آنی نثار قلمق هیچ نسنه بذل اتمک دکلدر
ولە ایضا دوش آکهی زیار سفر کرده داد باد دون کیجه سفر ایلمش یاردن خبر و ارلق ویردی یل ٤٠
من نیز دل بباد دهم هرچه باد باد بنده کوکلی یله ویرورم هرنه اولورسه اولسون مراد حافظ المین
یاردن فیض وفضل وخبر خیر ایرشوب انوکیچون جان و دل فدا اتمک سندکن بیان در کارم بدان
رسید که همراز خود کنم ایشم اکا ایرشدی که کندومه همراز ایدم هر شام برق لامع و هر بامداد باد
همراغشم بلا بیچ شمدکی و هر صباح یلی مراد بودر که بنده هم اتشی عشق وار هم هوای یار وار لاجرم
حالم اول مرتبهیه ایرشدی که کیجه اتش قلبم برق کبی لامع اولوب صباح باشده هوا باد کبی ظاهر اولا
در چین طرهٔ تو دل بی حفاظ من سنک طرک بوکلنده بنم ضبطسز کوکلم هرکز نکفت مسکن مالوف
یاد باد هرکز دیمدی مسکن مالوفی اکلسون مراد قلبم غیب هویتە توجه ایدب مسکن مالوفی فراموش
قلدی دیمکدر امروز قدر پند عزیزان شناختم بکون عزیزلرک نصیحتی قدرنی بلدم یارب روان
ناصح ما از تو شاد باد یارب بزم ناصحمزک جانی سندن شاد اولسون مراد بودر که تازه لکده وزمان
غفلتده نصیحت قدری بلنمز اما مرور زمان ایله عقل کامل اولوب ومصائب ایله غفلت زائل اولوب

ناصحک بندنک قدری معلوم اولوب نصیحت ایدن عزیزلره دعا و خیر قلنور دلم خون شدم بیاد تو هر
که در چمن یورکم قان اولدی سنک یادکه هر وقت که چمنده بند قبای غنچهٔ کل میکشاد باد کل غنچهسنک
دوکمه سنی آچدی یل مراد کل کشتنی کورب جانب حقدن کشفی یاد ایدب جکری خون اولدیغن بیان در
طرف کلاه شاهیت آمد بخاطرم سنک شاهلغک کلاهنک اوجی کلدی خاطرمه آنجا که تاج بر سر
نرکس نهاد باد اول یرده که تاجی نرکس باشی اوزره قودی یل مراد بودر که اهل بصر وصاحب عبرت اولنلر
هر یرده که عظمت وجلال ولطف وجمال کورسلر حضرت حقک جلال وجمالنی یاد ایدب اکا انتقال ایدرلر
از دست رفته بود وجود ضعیف من الدن کیتمش ایدی بنم ضعیف وجودم صبحم ببوی زلف تو جان باز
داد باد صباح بکا سنک زلفنک قوقوسی سببیله کرو جان ویردی یل مراد غیب هویتدن کشف سحری
فتوحیرجک حیات جدید بولدیغن بیان در حافظ نهاد نیک تو کامت برآورد ای حافظ سنک
ایو طبیعتنک مراد که حاصل ایدر جانها فدای مردم نیکونهاد باد جانلر ایو طبیعتلو کشینک فداسی
اولسون مراد خوش طبع اولانلر کامیاب اولدیغن بیان وخوش طبع اولانلره دعادر ولە ایضا
٤١ خسروا کوی فلک در خم چوکان تو باد ای پادشاه فلک طوپی سنک چوکانک بوکلمنده اولسون حیثیت
کون ومکان عرصهٔ میدان تو باد کون ومکان میدانی سنک میدانک عرصهسی اولسون ظاهر نظمی ای کوکز
خطاب ظاهر پادشاهه اولا اما اهل تحقیق قتنده خطاب پادشاه حقیقیه در وظاهر نظم کلام انشا
وحقیقتە نظم خبر در هم آفاق کرفت وهم اطراف کشاد جمیع آفاقی دوتدی وجمیع اطرافی آچدی
صیت خلق تو که پیوسته نکهبان تو باد سنک خلقک آوازی که متصل سنک بکجک اولسون بونده دخی
ظاهر انشا وحقیقتە اخبار در زلف خاتون ظفر شیفتهٔ پرچم تست ظفر خاتوننک زلفی سنک پرچمک
حیران عشقی در دیدهٔ فتح ابد عاشق جولان تو باد فتح ابدک کوزی سنک جولانک عاشقی اولسون
مراد غیب هویت آثار رندن برعکس مغلوب غالب در وغلبه وحرکات الهیهنک عاشقی در عین
فتح دیمکدر ای که انشاء عطارد صفت شوکت تست ای شول کسه که عطاردک انشاسی سنک شوکتک
صفتی در یعنی عطارد سنک شوکتک وصفنی انشا ایدر عقل کل چاکر طغرا کش دیوان تو باد عقل
کل سنک دیوانک نشانجینک قولی اولسون مراد بودر که عطارد که کاتب فلکدر عظمت حق وصفنی
انشا ایدر وعقل کل اول دیوان خانهنک موقعنک بندهسی در محیط شرع را واضع طریق علم را
شارع زلال فضل را منبع اساس عقل را بانی طیره جلوهٔ طوبی قد چون سرو تو شد طوبی جلوهسنک
غضبی وانک سببی سنک سرو قدک اولدی غیرت خلد برین ساحت ایوان تو باد خلد برین غیرتی
سنک ایوانک میدانی اولسون مراد بودر که طوبی مراتب عالیه کلک پستی اولوب غضوب در وخلد
برین ایوانک میدانک غیوری در نه بتنها حیوانات ونباتات وجماد یالکز حیوانات و
نباتات وجماد دکل هرچه در عالم امریست بفرمان تو باد هر نسنه که عالم امرده در سنک فرمانک
اولسون مراد یالکوز موالید ثلث مأمور حق دکل جمله عالم امرده اولانلر مطیع فرمان حق دیمکدر
حافظ خسته باخلاص ثنا خوان تو شد حافظ خسته اخلاص ایله سنک ثنا خوانک اولدی لطف
عام تو شفابخش ثنا خوان تو باد سنک لطف عامک سنک ثنا خوانک شفا بخشلیجیسی اولسون

مراد حامد مخلص في حضرت حق ايدكن ذكر ايدب اندن رجاء شفا ايدر بيت كه كلم دبلم درد
درمان طبيبي شافي جل اطبايه ده الله حكيم در ولہ ايضاً ساقي حديث سرو وكل ولاله ميرود اي ساقي ٤٢
سرو وكل ولاله سوزي دايم اولور اين بحث با ثلاثه غساله ميرود . بو بحث ثلاثه غساله ايله كيدر يعني
دده طبني اوج قدح شراب ايله كيدر يا اكا كيدر كه نهايتي اكا ايرشور مراد بند بو زندن بودر كه سرو
كل ولاله سوزي اجل بر شرب غساله اوچ كره يومق ايله زايل اولور بوعيش وعشرت معصيتي اعضاء
وضوئي اوچ كره يومق ايله محو اولور تحقيق يوزندن مراد بودر كه اي عشق الهي ويرن درجه عاليه
وكشف وحال عشق كلامي يعني بو دعوي استغراق كيفيت خمر حق ايله زايل اولور مي خوركه نوعروس
چمن حد حسن يافت شراب ايچ كه چمنك يكي كلني حسن حد ونهايتنه بولدي كار اين زمان ز صنعت
دلاله ميرود كار بو زمانده بيكه ومشاط صنعتندن كيدر مراد فيض وجذبه حق كماله ايردي
عشق الهي كوكش ايتمك زماني اولدي مرشده حاجت قالمدي ديمكدر شكرشكن شوند همه طوطيان
هند شكر صيچ اولورلر وكلي هند طوطيلري زين قند پارسي كه به بنكاله ميرود بو فارسي قنددن
كه بنكاله شهرينه وارر مراد كندو كلامني مدح در كه قند فارسي در چون هند ديارنده بنكاله شهر
وار انده هوائي ولوب قضيه كرمين طوطيلر دخي شكر صيچ يعني خلوته كرمين عوام دخي بو شكري
ييچي يعني بوندن منتفع اولورلر طي مكان بين وزمان در سلوك شعر طي مكاني وطي زماني كور كه
شعر طريقي سلوكنده وبوا وسلوبده كين طفل يكشبه ره يكساله ميرود كه بو بر كيجه لك طفل بر ييللق
يول كيدر مراد بودر كه بر كيجه فكر ايدب سويلدكم شعر ان لله كنزا تحت العرش مفاتيحه السنة الشعراء
حسبنجه مسافه بعيده قطع ايدر لاجرم طي مكان ايدر واقرب طرق الى الله طريق عشاق در بس شعر
تهييج روح وقلوب تزحك وصوله باعث اولوب طي زمان دخي ايدر آن چشم جادوانه عابد
فريب بين اول عابد الذي جادوانه كوزي كور كش كاروان سحر ز دنباله ميرود كه اول
سحر كاريانك رونددن كيدر مراد بودر كه كلمات عشاق واشعار اشواق كويا كاربان سحر دنما
عين معشوق سحري اكا غالب در خوي كرده مي خرامد وبر عارض سمن معشوق تر لمش صالنور
وسمنك عارضي ورده از رشك روي او عرق ز لاله ميرود انك يوزي كوريندن ژاله تري
كيدر يعني اقرار دغرابت صنع حق بيان در باد بهار ميوزد از كلستان شاه بهار يلي اول شاه
كلستاننده ن وز ژاله باده در قدح لاله ميرود ژاله دن شراب لاله قدحنه كيدر مراد بوندن
دخي غرابت صنع حق بيان در ازره مرو بعشوه دنيي كه اين عجوز يولدن كتمه دنيا شيوه سيله كه
بو قوري مكاره مي نشيند ومحتاله ميرود مكاره اوتورر حيله ايدجي كيدر مراد دنيا عجوزه سنك مكاره
ومحتاله ايدكين بيان در بيت واراي كن عالمه اي دل شال محنت تاج غم كيم زريفت جهاني افسر
دبياي تو حافظ ز شوق مجلس سلطان غياث دين اي حافظ سلطان غياث الدين مجلسي
شوقندن خامش مشو كه كار تو از ناله ميرود ساكت اولمه كه سنك ايشك ناله دن كيدر مراد
غياث الدينك دينه معاونت ايدن رجل صالح در كه سلطان آخرت در انك مجلسنده ناله مؤثر در
واندن فيضه سبب در بيت تو دستكير خلق جهاني درين جهان باد افداي در دو جهان دستكير تو

٤٣ ولہ ايضاً بر سر آنم كه كر ز دست بر آيد انك باشي اوزره بن كه اكر الله بكا يسر وتفضيل ويلورسه
دست بكاري زنم كه غصه سر آيد الى برايشه اورم كه غصه باشه كله يعني نهايت بوله مراد ترك دنيا
ايدب طلب آخرت ايدرم ديمكدر زيرا مادام كه آدم طلب دنياده در غصه نهايت بولمز منظر
دل نيست جاي صحبت اغيار بو مصراع مبتدا وخبر در يعني كوكل نظر كاهي اغيار صحبتي يري دكلدر
ديو چو بيرون رود فرشته در آيد شيطان چون چقه فرشته كيرر مراد قلبي ما سوي دن خالي قلق
كرك كه محل يار اوله ديمكدر صحبت حكام ظلمت شب يلداست بو دخي مبتدا وخبر در يعني حاكملر
مصاحبتي شب يلدا ظلمتي در نور ز خورشيد خواه بو كه بر آيد نوري كنشدن استه اولا كه طوغه وحاصل
اوله مراد ترك دنيا ايدنلر ايله مصاحبت قل اولا كه نورانيت وصفا حاصل اوله ديمكدر بر در
ارباب بي مروت دنيي دنيانك مروتسز اهلنك قپوسي اوزره چند نشيني كه خواجه كي بدر آيد نه
اوتورسين كه خواجه نه چقه دبو مراد بودر كه چقه جق اهل منصب قپوسنده نچن چقه دبو اوتورمق تضييع
عمردر ترك كدايي مكن كه كنج بيابي دلنجيلكي ترك قل كه كنج بولاسين از نظر رهروي كه در كذر آيد
بر سالكك نظرندن كه اوغرا قده كله مراد بودر كه ترك طلب دنيا ايدب سالك طريقت اولان نظرنده
اولديجي كنج عالمده كنج قناعت وغناي قلب بولنور صالح وطالح متاع خويش نمودند صالح وفاسق كندو
متاعن كوسترديلر تا كه قبول افتد و در نظر آيد تا كيم قبول ده دوشه نظره كله مراد صالح متاعي مقبول اولور
ديمكدر يا قبول مثبت حقه منوطدر ديمكدر بلبل عاشق تو عمر خواه كه آخر اي بلبل عاشق سن عمر استه
كه آخر باغ شود سبز وسرخ كل بر آيد باغ يشل وقزل اولور كل چقر مراد معمر اولان صبرله مراده ايرر
ديمكدر غفلت حافظ درين سراچه عجب نيست حافظك غفلتي بو حجره ده عجب دكلدر هر كه بميخانه
رفت بيخبر آيد هر كمكه ميخانه يه كيده بيخبر چقر مراد بودر كه دنيا غفلت ومستلك محلي در ولہ ايضاً
٤٤ جمالت آفتاب هر نظر باد سنك جمالك هر نظرك كونشي اولسون ز خوبي روي خوبت خوبتر باد خوبي
لفظنده حرف يا مصدريه در يعني سنك يوزك خوبلقدن خوبرك اولسون مراد بودر كه جمالكدن هر بعير تحصيل
نور قلوب منور اولسون ووجه جميلك حسن آخره نسبتدن تنزيه قلنوب كمسه آني جمال غيره نسبت ايتمسون
كسي كو قدر رويت را نداند چو مهر شب ز شوقت در بدر باد هماي زلف شاهين شهپرت را
شاهپر وشهپر قنات جلكي ديمكدر يعني سنك شاهين شاهپر زلفك هماسنك دل شاهان عالم
زير پر باد عالم پادشاهلرنك قلبي قناد التنده اولسون مراد قلوب سلاطين صيانت غيب ايچنده
اولسون ديمكدر كسي كو بسته زلفت نباشد بر كمسه كه سنك زلفك باغلنمش اولميه چو زلفت در هم و
زير وزبر باد زلفك كبي قريشق وقرش موش اولسون مراد بودر كه هر كمكه غيب هويته معتقد اولميه پريشان
اولور دلي كو عاشق رويت نباشد بر كوكل كه سنك يوزك عاشقي اولميه هميشه غرق در خون جگر
باد دايما جكر قاننه غرق اولسون خطاب حضرت حقه در مراد ظاهر در بتا چون غمزه ات ناوك
كشايد اي صنم چون سنك غمزهك اوق آجه يعني آته دل مجروح من پيشش سپر باد بنم مجروح كوكلم
انك اوكنده قلقان اولسون مراد بودر كه الولاء والبلاء توأمان حسبنجه واشد الناس بلاء الانبياء
ثم الاولياء ثم الامثل فالامثل موجبنجه مظهر بلا اولان عاشق در ولحوق بلا دليل وتقرب وموجب

قربتدر ، چو لعل شکرینت بوسه بخشد زر چون شکر کبی لعلک بوسه عطا ایده مذاق جان من زو پر شکر
باد بنم مذاق جانم اندن طلو شکر اولسون مراد کلام الهیدن تلذذ طلبیدر مرا از تست هردم تازه
عشقی بکا سندن هر دم بر عشق تازه ترا هر ساعتی حسن دکر باد سکا هر ساعتده بر حسن کوزل
اولسون مراد هر دم جمالکه مظهر اولاین دیمکدر بجان مشتاق روی تست حافظ جان ایله سنک یوزکه
مشتاقدر حافظ ترا بر حال مشتاقان نظر باد سکا مشتاقلر حالنه نظر اولسون خطاب حضرت حقه در
دم اظهاردر ، ترا با عاشقان دایم نظر باد ز جان خستکان خود خبر باد وله ایضا حسن تو همیشه ٤٥
در فزون باد سنک حسنک دایما ارتمقده اولسون روت همه ساله لاله کون باد یوزک دوکلی ییلده لاله
کبی اولسون مراد حضرت حقه خطاب ایدب اندن جمال و کمال ظاهر اولوب جماله و نوره مظهر اولمق طلبیدر
اندر سر ما خیال عشقت بنم باشمده سنک عشقنک خیالی هر روز که هست در فزون باد هر کون
که وار در ارتمقده اولسون مراد زیاده عشق الهی طلبیدر قد همه دلبران عالم عالمک دوکلی
دلبرلری قدی در خدمت قامت نکون باد سنک قامتک خدمتنده باشی اشغه اکا اکلوب خدمت
ایدر اولسون مراد علو درجهٔ الهیه یه راکع و ساجد اولسون دیمکدر ، هر کس که ز خدمتت کشید سر
در چاه غم تو سرنکون باد ، هر سرو که در چمن بر آید هر سرو که چمنده قالقر بیشت الف قدت چو نون باد
سنک قدک الفی آکنده نون اولسون مراد هر رفیع الشان سکا عابد و خاضع اولسون دیمکدر چشمی
که نه فتنهٔ تو باشد بر کوز که سنک مفتونک اولمیه از کوهر اشک غرق خون باد کوز یاشی کوهرندن
قانه غرق اولسون مراد سکا نکران اولمین دیده قان اغلسون دیمکدر چشم تو ز بهر دلربایی
سنک کوزک کوکل قاپمق ایچون در کردن سحر ذوفنون باد سحر ایلمکده ذوفنون اولسون مراد
ذات الله دن طرق مختلفه ایله جذب قلوب طلبیدر ، هر جا که دلیست در غم تو هر یرده که بر کوکل
وار در سنک غمکده بی صبر و قرار و بی سکون باد صبرسز و قرارسز و سکونسز اولسون مراد هر قلبک
حقه عاشق اولمسن طلبدر ، هر کس که بدل بنا شدش درد هر کمسه که کوکلنده اولمیه درد از حلقهٔ وصل
تو برون باد سنک وصلک حلقه سندن طشره اولسون مراد بودر که درده هیچ چکین دوای وصلیه
واصل اولمز لعل تو که هست جان حافظ سنک لعلک که حافظک جانیدر دور از لب هر خسیس دون
باد هر خسیس دونک لبندن ایراغ اولسون مراد بودر که کلام الهی اهل دل جانیدر هر نا اهل
لبندن ایراغ اولمغه ارزانیدر وله ایضا تنت بناز طبیبان نیازمند مباد سنک تنک طبیبلر ٤٦
نازنه محتاج اولمسون وجود نازکت آزردهٔ گزند مباد سنک نازک وجودک ضرردن انجنمش
اولمسون مراد بودنن بر وجودی نافذ اولان کمسنک صحتی ایچون دعادر جان بتر نیستی
جو جهان خلقتک درست ابد صحیح صحتکم هر کشی دعا سلامت همه آفاق در سلامت تست دوکلی
آفاقک سلامتی سنک سلامتکده در بهیچ عارضه شخص تو دردمند مباد هیچ عارضه ایله سنک شخصک
دردلو اولمسون باغ جهانده چون کل خندان در رخک هیچ عارضیله عارضکه کلمسون فنا
جمال صورت و معنی ز امن صحت تست صورت و معنی سنک صحتک امنندندر که ظاهرت دژم
و باطنت نژند مباد که ظاهرک بوزارلمش و باطنک غصه لو اولمسون صورت جمالکی معنی

کمالی جلسنده در ، چو ظاهرک کشاده ایده باطنک صفا ، بدین چمن چو در آید خزان بیغمای بو
چمنه چون کیره خزان یغما چیلق ایله ، رهش بسرو سهی قامت بلند مباد ، اول خزانک یولی بلند
قامت سرو سهی یه اولمسون ، ابر مز خزان سرو چو هر دم بهاردر ، سر سبز اولمقا سرو کده سرورا
دوران بساط که حسن تو جلوه آغازد اول دوشکده که سنک حسنک جلوه یه باشلیه مجال طعنهٔ
بدبین و ناپسند مباد ، بر مز کوز نجینک و بکنمیجینک طعنه مجالی اولمیه مراد جمیع حرکاتک بی عیب
اولا دیمکدر ، هر آنکه روی چو ماهت بچشم بد بیند هر اول که سنک ای کبی یوزکی بر مز کوز ایله
کورر ، در آتش تو بجز جسم او سپند مباد ، سنک آتشکده آنک جسمندن غیری یوزرلک اولمسون
یعنی کوز دکمک ایچون آتش اوزره یوزرلک وضع ایدب یاقرلر آنک یرینه آنک جسمنی یاقسون
شفا ز گفتهٔ شکر فشان حافظ جوی شفایی حافظک حلاوتلی سوزندن استه که حاجتت بعلاج
گلاب و قند مباد که سنک حاجتک کلاب و قند علاجنه اولمسون امراضده کلام حق ایله
دعا علاج ، بندم ایله دعام کرالمه ، وله ایضا ، آنکس که بدست جام دارد اولکمسه که ٤٧
الینده قدح واردر ، سلطانی جم مدام دارد جمک سلطانلغی اکا مدام واردر مراد جامدن قلب صافیدر
کیمک که اول اولا جام جم کبی مشاهدهٔ عالم اکا علی الدوام حاصل اولوب جمک سلطانلغنه مدام
مالک اولور ، آبی که خضر حیات ازو یافت ، بر صو که خضر حیاتی اندن بولدی ، در میکده جو که
جام دارد میخانه ده استه که جامک واردر مراد میخانه دن خانقاه در بونده جامدن مراد شیخ
صافی و عقل کافیدر لا جرم حیات ابدیه سبب اولور ، سر رشتهٔ جان بجام بگذار جان ایپلکی یعنی
جامه قو اکا ویر کین رشته ازو نظام دارد که بو ایپلک اندن نظام دوتر مراد کرو جامدن
شیخ صافیدر لا جرم رشتهٔ جانی اکا تسلیم ایدب تعلقن اندن قطع اتمک کرک که اندن نظام و انتظام
حاصل اولا ، ما و می و زاهدان و تقوی بز و شراب و زاهدلر و تقوی تا یار سر کدام دارد
تا یار قنغیسنک باشن دوتر یعنی بز می یه مایل اولورز و اهل تقوی مایل اولورلر مراد میدن عشق الهیدر
و تقوی دن مراد خشکدر اما حضور حقده قنغیسی حسن قبول بولورلر معلوم دکلدر ، بیرون
ز لب تو ساقیا نیست سنک لبکدن خارج ای ساقی یوقدر ، در دور کسی که کام دارد دورده
بر کمسه که مراد دوتر دهان واعظ و شیخدن غیری تحصیل مراد ایدر یوقدر دیمکدر ، نرگس همه شیوهای
مستی نرکس دوکلی مستلک شیوه لرن از چشم خوش تو وام دارد سنک خوش کوزکدن بورج
دوتر یعنی قرض آلور مراد هر عاشق سکران ذات الله دن کسب کیفیت ایدر دیمکدر ، ذکر رخ
و زلف تو دلم را سنک رخک و زلفک ذکری کوکلم وردیست که صبح و شام دارد بر ورد
در که صبح و اخشام دوتر مراد بودر که صباح ورده هو الظاهر و اخشم ورده هو الباطن دریا کبی
معناکی وقتده ورده در دیمکدر ، بر سینهٔ ریش دردمندان دردمندلرک یاره لو سینه سی
اوزره لعلت نمک تمام دارد لعلک تمام دوزی واردر مراد دردلو سینه ده شورو
ذوق کلام الهیدندر دیمکدر ، در چاه زنخ چو حافظ ای جان ، اکک چقورنده حافظ کبی
ای جان حسن تو دو صد غلام دارد سنک حسنک ایکیوز قولی واردر مراد زنخ چاهندن

تجلی محض اوله که محیط ززا جوم انک کرفتاری جوقدر ولە ایضا کسی که حسن خط دوست در نظر دارد
برکسه که دوست خطی حسنی نظرده دوتر محققست که او حاصل بصر دارد محقق درکه اول بصر ٤٨
حاصلنی دوتر مراد بودرکه نتیجه وحاصل بصر جمال خط دوسته نظردر دیده از بهر جمال دوست
می بایدمرا ورنه این چشم بلا دیده چه کار آیدمرا جوخامه بخط فرمان او سر طاعت قلم کبی انک امری
خطی اوزره طاعت باشنی نهاده ایم مکر او بتیغ بردارد قومشز مکر اول قلیج ایله قالدره مراد
حضرت حقک امرنه اطاعت وانقیادن بیاندر کسی بوصل توچون شمع یافت پروانه برکسه سنک وصلکه
تذکره وحجت دواسطه بولور شمع کبی که زیر تیغ تو هردم سری دکر دارد که سنک قلیجک التنده بر باشی دخی
واردر مراد بودرکه شمعک باشی کسدکجه التندن بر باشی دخی ظاهر اولور سو بنمز عاشق دخی بویله اولجق
که متحمل بلا وعنا اولا نفسک هوالرنک وسودالرنک هر بری کسلدکجه روحانیت باشی ظاهر اولا وصله
تمسک وکسیله بولور بپای بوس تو دست کسی رسد که او سنک ایاغک اوپمکه برکسنک الی ایررکه او
جو آستانه برین در همیشه سر دارد اشک کبی بو قپو اوزره همیشه باشی دوتر مراد بودرکه آستانه قپوده
باشی قودوغی ایچون شرف پای بوسه واصل اولمشدر پس کمکه باب حقده آستانه کبی باشی قویه شرف قربت حاصل اولور
بزور رقیب تو روزی بسینه ام تیری اوردی سنک رقیبک برکون سینمه بر اوق زبس که تیر غمت سینه نی
سپر دارد اندن صکره که سنک غمک اوقی سینه قلقانسز دوتر مراد غم عشق بنی عریان قلدی انک
ایچون دشمن بکا ظفر بولدی دیمکدر ز زهد خشک ملولم بیار باده ناب زهد خشکدن ملولم کتور
صافی شرابی که بوی باده دماغم مدام تر دارد که شراب قوقوسی دماغمی مدام تر دوتر مراد بودرکه
زاهدکه بی عشق اولا اندن ملالم واردر عشق کتور که رطب الدماغ اولم و بوی خوب بولم خوشتر
از دوران عشق ایام نیست بامداد عاشقان را شام نیست زباده هیچت اکر نیست این نه بس که ترا
شرابدن هیچ سکا اکر یوق ایسه بو یتمزمی که سنی دمی زوسوسه عقل بیخبر دارد بردم عقل وسوسه سندن
بیخبر دوتر مراد بودرکه عاشق وسالک اولانه عشق وسلوکدن هیچ فیض اولمزسه بو یتمزمی که عقل ومعاش
وسوسه سندن فارغ ایدر کسی که از در تقوی قدم برون ننهاد برکسه که تقوی قپوسندن ایاغنی طشره
قومدی بعزم میکده اکنون سر سفر دارد میخانه عزمی ایله شمدی سفر باشنی دوتر یعنی انک تدبیرنده در
مراد بودرکه زاهد خشک اولان عاشق مشرب اولمق تدارکنده در بار یا ی که خم عشق جمشید
خانه زهد را بباده بداد و دل شکسته حافظ بخاک خواهد برد حافظک صنق کوکلنی طپراغه الت کیدر
چو لاله داغ هوایی که بر جگر دارد لاله کبی بر محبت داغی که جکرنده واردر مراد بودرکه عاشق ولدکه
وفات اندن ابده عشق اندن کتمیه ولە ایضا انکه از سنبل وغالیه تابی دارد اول کمسه که انک سنبلندن ٤٩
قلیه مسک حرارتی واردر باز با دلشدکان ناز وعتابی دارد کرو کوکلی کتنلره یعنی عاشقلره
نازی وعتابی واردر مراد بودرکه حضرت حق که انک غیب هویتنه هر رایحه طیبه متشوق در عشاقه
انک تعززی وحجاب کبریاسی وعتاب فعلیسی واردر ازسر کشته خود می کذرد همچون باد کند مقتولی
باشندن جبریل کبی چه توان کرد که عمرست وشتابی دارد نه ایلمک اولور که عمردر واستعجالی واردر
مراد تجلیات الهیه عاشق هلاکدن تزجک مرور ایدرکه عمر کبی مستعجل وسریع الانقضادر دیمکدر آب حیوان

اکر انست که دارد لب یار از اب حیوان اکر اول ایسه که لب یارک واردر روشنست اینکه خضر بهره
سرابی دارد روشندر بو که خضرک نصیبی سرابدر مراد بودرکه اکر آب حیات کلام الهی ایسه که حیات
ابدیه یه سبب در خضرک ظلماتده نصیبی اولان روشندرکه سرابدر زیرا حیات انده سبب دکلدر
بماه خورشید نمایش زپس پرده زلف انک کون کوریجی آیی زلف پرده سی آردندن آفتابیست
که در پیش سحابی دارد کنشدر که اوکنده سحابی واردر مراد بودرکه ذات الله وجمال الهی غیب
هویت آردنده بولت آردنده کون کبیدر چشم من کرده بهر کوشه روان سیل سرشک بنم کوزم
ایلدی هر کوشه ده روان کوز یاشی سیلن تا سهی سرو ترا تازه با بی دارد تا سنک طوغری سروکی
بر صوایله تازه دوته مراد اغلمق علودرجه نک طراوتنه سبب در دیمکدر غمزه شوخ تو خونم بخطا
می ریزد سنک شوخ غمزک قانمی خطا ایله دوکر فرصتش باد که خوش فکر صوابی دارد فرصتی
اولسون که خوش فکر صوابی واردر مراد صفت جلال نفسانیتمی هلاک اتدکی وبنی اصلاح قلدیغی
کندویه لازم دکل ایکن خطا کبیدر اما فکر صواب درکه نفس مقتول اولمق خیر وصواب دردیمکدر
چشم مخمور تو دارد ز دلم قصد جگر سنک مخمور کوزک واردر بنم کوکلمدن جکر قصدی ترک مست
مکر میل کبابی دارد مست ترک درمکر کبابه میلی واردر مراد استیلاء الهی قلبک زبده سن کندویه
جذب اتمک استدکن بیاندر جان بیمارم انیست زروی تو سوال بنم خسته جانومه یوزکدن سنک
یوزکدن سؤال ای خوش آن خسته که از دوست جوابی دارد ای خوش اول خسته که دوستدن
جوابی واردر مراد بودرکه قلب مریض طلب جمال اتمکه لایق دکلدر سلامت اول قلب مریضک
که اکا فضل فیض الهی واقع اولا کی کند سوی دل خسته حافظ نظری چشم ایدر حافظک خسته کوکلی
جانبنه بر نظر چشم مستت که بهر کوشه خرابی دارد سنک مست کوزک که هر کوشه ده بر خرابی واردر
مراد نظر عین عنایت حقه لایق جوق لکا اندن نصیب بعید در بو تحزن وتحسردر ولە ایضا دوش از ٥٠
جناب آصف پیک بشارت آمد دون کیجه آصف جنابندن بیک مژده کلدی که ز حضرت سلیمان
عشرت اشارت آمد که سلیمان حضرتندن عشرته اشارت کلدی یعنی خبر پیک بوایدی مراد حضرت
سلیماندن حضرت حقدرکه سلطان جمله عالمدر وآصفدن مراد جبرئیل علیه السلامدر که پادشاه ایله خلق
اورتسنده واسطه در وپیک بشارتدن مراد الهام ملکیدرکه قلب مؤمنه واقع اولور وعشرتدن
مراد صحبت اصحاب تصوف در واکا اشارت توفیق الهیدر اوتیجون تشنیع ایدنلره خطاب ایدوب
دیر خاک وجود ما را از آب باده کل کن بزم وجودمز طپراغنی شراب صوبندن بالچق قل ویران
سرای دل را گاه عمارت آمد کوکلک ویران سراینک عمارتی وقتی کلدی مراد عشق الهی ایله
بزم وجودمز تخمیر قل که قلب خراب معمور اولجق زمانی کلدی دیمکدر عیبم بپوش زنهار ای خرقه
می آلوده عیبمی اورت زنهار ای شراب بولاشمش خرقه کان یار پاک دامن بهر زیارت آمد که اول
پاک اتکلو یار زیارت ایچون کلدی مراد خرقه می آلوده دن شول مرقع درکه عشق الهی ایله ملمع
اولا لاجرم توبه قلوب عشق وصدقه ایله اول خرقه کیوب عیوب معاصی ستور اوله حضرت رب
قدوسک تجلی قلمغه لیاقت اولور ای دیده ودل وجان خودرا کنبد طاهر کان مه بدین منازل

بهر زیارت آمد این شرح نی نهایت کز حسن یار گفتند بو شرحنی نهایت که حسن یاردن دیدلر ففیت
از هزاران کاندر عبارت آمد بر حرف ربیکاردن که عبارته کلدی مراد جمال حق زاید الوصف در
اندن شرحنی نهایت ینجه بیکاردن بر حرف ذره دیمکدر شول دکلونی نهایه در وصفه حسنی کم بیکار
بیرنی ایده خاطر انتخاب امروز جای هر کس پیدا شود ز خوبان بکون هر کسنک یری ظاهر اولور
خوبلردن کان ماه مجلس افروز اندر صدارت آمد که اول مجلس نورلندیرجی آی صدارته کلدی
یعنی مجلس صدرنده جلوس اتمکه کلدی مراد ماه مجلس افروزدن شیخدر که اول صدرنشین صفهٔ خانقاهدر
لاجرم خوبلر که سالک طریقت اولنلردر اول مجلسده هر برنک مقامی معلوم اولور یا مجلس معنویده هر برنک
درجه سی ظاهر اولور دیمکدر بر تخت جم که تاجش معراج آفتابست جم تختی اوزره که اول جمک تاجی
کنشک معراجیدر یعنی آفتابک آرتسی علوده بلکه سیدر همت نکر که موری با این حقارت آمد همتی
کور که بر قرنجه بو حقارت ایله کلدی مراد تخت جمدن سلطان آخرت اولنلر واصل اولدیغی درجهٔ عالیه در
قرنجه کبی ضعیف ولانلردن فی المرء یطیر بهمته حسبنجه همت ایله اول مقام اعلی یه واصل اولورلر بیت
همت عارف رعایت قلمه در واعظک سعیی روایت قلمه در از چشم شوخش ای دل ایمان خود نکه
دار انوک شوخ کوزندن ای کوکل ایمانکی صاقله کان جادوی کمانکش از بهر غارت آمد که اول
یای چکیجی جادو یغما ایچون کلدی مراد چشم شوخدن شیطان مکر اتمک کوستردکی حسن صورت و زخارف
و زینتدر لاجرم ایمانی انک شرندن صاقلمق کرک آلودهٔ توحافظ فیضی ز شاه درخواه ملوث
سن ای حافظ شاهدن فیض استه کان عنصر سماحت بهر طهارت آمد که اول سخا ذاتی تطهیر ایچون
کلدی مراد معاصی تلوثندن پاک ولمغی حضرت حقدن طلب قلمغه ارشاددر که اول حضرتک تجلیسی
تنظیف ایچوندر بیت پاک ولطیف کشتم وچون شیر دل قوی چون فیض فضل حق بمن ناتوان رسید
دریاست مجلس شاه دریاب ونیک دریاب دریادر شاه مجلسی انی اکله وایو انکله بول بهای ای
زیان کشیده کاه تجارت آمد غافل اولمه ای زیان چکنش که تجارت وقتی کلدی مراد بودر که
شول که عمرنی تلف اتمش اولا زیان چکمشدر چونکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف
موجبنجه مجلس سالکان حقیقتیه که مانند بحردر ایره نفایس جواهر اعمالدن اولوب تحصیل مال آخرت قلمق
کرک بیت کفتم بجند وصلت کفتا بروح دادن زودش بده دلا خوش وقت تجارت آمد ولہ ایضاً ٥١
بر برید باد صبا دوشم آگهی آورد باد صبا بیکی دون کیجه بکا خبر وارلق کتوردی یعنی خبر کتوردی
و دیدی که روز محنت وغم روبکوتهی آورد که محنت وغم کونی یوزی قصه لغه کتوردی یعنی قصه لمغه
توجه اتدی مراد صبادن جناب الهیدن واروا ولان عوندر که نصرت بالصبا واهلکت عاد
بالدبور حسبنجه قلب عبده واصل اولوب هوی نفس شیطان تغنیسی رواید سلکه وین بشارت ایدر بمطربان
صبوحی دهیم جامهٔ چاک صبوح شرابی مطربلره ویرهلم پرتق قفتانی بو این نوید که باد سحرگهی آورد
بو مژده کبی ایله سحر وقتی یلی کتوردی مراد مطربلردن فیض ارشدرب شوق ویرنلردر وجامهٔ چاکدن
مراد بدندر که خار معاصی ایله پرتلمشدر انی فیض سحر مژده سی کبی ایکی شیخ مرشده و واعظ معطی شوقه
تسلیم ایدب اصلاح اتدرمک کرک بیت ولا بده همه هستی بصوفیان فقیر بمژده که نسیم سحرگهی آورد

بیا بیا که تو حور بهشت را رضوان کل کل که سن جنت حورلرینی خازن جنت سن این جهان زبرای دل
رهی آورد بو جهانه برقولک کوکلی ایچون کتوردی مراد محافظه‌دن اهل الله ونشرراه‌درکه اصل
ادم آنلره رحمتدن جقوب بو جهانه ارشاد عبد طالب ایچون کلمشلردر نسیم زلف تو شد خضر راهم
اندر عشق سنک زلفنک یلی بنم یولم خضری اولدی عشقده زهی رفیق که بختم بهمرهی آورد زهی
یولداش که بختم یولداشلغه کتوردی مراد نسیم زلفدن غیب هویتدن ارن رایحه وجاذبه‌در لاجرم
سالکه اول خضر طریق اولور عشق الهیده سعادت که اول همراه اولا بیت طریق حق چو خطرناک
و من در وترسناک اکر رفیق طریق هدایتست چه باک بعض نسخه‌ده بو بیت واقع اولمش زهی ندیم
بشیراز با عنایت دوست کیدر ز شیرازه دوست عنایتی ایله زهی نوید که بختم بهمرهی آورد
زهی مژده که بختم یولداشلغه کتوردی مراد بودر که حب الوطن من الایمان موجبنجه وطن اصلی
وشیراز حقیقی که عالم الهیدر عنایت حق ایله اکا کیدرم دیو شاد اولور بیت شهرها که مردم شمارد بکیم
هم رکستانید وشیراز شهر چه نالها که رسید از دلم بخرگه ماه نه ناله‌لر که ارشدی بندن آی خرگاهنه
چو یاد عارض آن ماه خرگهی آورد چون خرگاه منسوب ماهک عارضی یادن کتوردی یعنی چون اول
محبوب پادشاهی اکدی ناله‌لری خرگاه ماهه چقدی مراد ذکر حق بنم ناله‌لرم کوکه چقدی دیمکدر بجبر خاطر
ما کوش کین کلاه نمد بزم خاطر مز صنعن حارمغه دوکش که بو غد کلاه بسا شکست که بر افسر شهی
آورده بنجه صیعی بر شاهک تاجنه کتوردی مراد بودر که اکرچه نمددن کلاهم وار بر فقیرن اما غافل
اولمه که انک رخاطرم پادشاه تاجن چرپیخ خاطرم صنعن حارمغه سعی قل بیت صفن در ویشک آهندن
سحرگاه که اکابر ده قوما مشدر الله رساند رایت منصور بر فلک حافظ ارشدی نصرت بولمش
سنجاغی فلکه حافظ چو التجا بجناب شهنشهی ورده چون صعنغی بر پادشاهلر پادشاهیدر کاهنه
کتوردی مراد بودر که چون حق تعالی حضرتنه التجا وانکا اتدی فتح معنوی سنجاغنی فلکه چقردی بیت
چو عید اکشهنشاهی بزن نوبت که خوش شاهی رسانی درایت منصور خود تا ماهی از ماهی ولہ
ایضاً انکه رخ تر ارنک کل ونسرین داد اول که سنک رخسارکه کل ونسرین رنکن ویردی ٥٢
صبر آرام تواند بمن مسکین داد صبر وقراری قادردر بن مسکینه ویرمکه مراد بودر که محبوبلر حسن صورت
قطعه ویرن صانع عالم قادردر که بن مسکینه صبر وسکون ویره که ما زاغ البصر وماطغی حسبنجه انلره میل اتمیم
حسن وجمال وآن که وجه کوزلده در ظن اتمزم که اهل دله دل کوزلده در حفظ ایلیو مکر که خدا
قلبی لطف ایله بو وجهله که کوز نظری کوزلده در آنکه کیسوی ترا رسم تطاول آموخت اول که
سنک کیسوکه ظلم وتعدی عادتن اوکرتدی هم تواند کرمش داد من غمکین داد هم قادردر
انک کرمی که بن غمکینک عدلن ویره مراد انک ظلمندن بنی قورتره اکا کرفتار اولمیم دیمکدر من
همان روز ز فرهاد طمع ببریدم بن همان اول کون فرهاددن امید کسدم که عنان دل شیدا
بلب شیرین داد که دلی کوکلی ویانن لب شیرینه ویردی مراد بودر که محبوب مجازی لبنه عنان قلبی
ویرن هلاک اولور نیتکم بردل داده ومعلق افتاده ومشن قطعه در کوی تو ره نبوده ره ما
کردیم ورانیه بلانکه ما نکردیم ما را خوش بود عیش تبه ما کردیم کس را کنهی نیست کنه ما کردیم

کنج زر کر نبود کنج قناعت باقیست خزینە التون یوق ایسە قناعت بوجاغی باقی در انکه آن داد
بشاهان بکدایان این داد اولکە کە آنی یعنی کنج زر ویروی شاهلرە کدالرە بونی یعنی قناعت
بوجاغنی ویردی قطعە مهلکی ایلە یر کلاجی فقیرک درکاهی بولماجی آج اولانە نفایس در بولاجی
انونکچون وینمز اولدە بولم آجی خوش عروسیست جهان ازرە صورت لیکن خوش کلن در جهان صورت
یولندن لیکن هر کە پیوست بدو عمر خودش کابین داد هرکه اولا شدی اکا یعنی جهانە کندو عمرنی
اکا قالک ویردی ع دنیا زن پیرست جوان می جوید عمرش ندهد مهر جوان عاقل بعد ازین
دست من و دامن سرو لب جوی بوندن صکرە ال بنم و اتک ارماق کناری سروتک خاصە
اکنون کە صبا مژدە فروردین داد خصوصا شمدی کە صبا الک یا زمژدە سن ویردی مراد بودر کە
بهار و یازدە عارف عابد کرکدر کە صو کنارندە سرو دیبندە غنا وندە اولا ع چونکە ابر دعا عذر الدین
شخصی ابکستلە نماز دن صودیدر یا زاویجی قل عبادت یا زلوب اکه شونک تا ویدرهم جو ویدر
درکف غصە دوران دل حافظ خون شد دوران غصەسی ایلسندە حافظک کوکلی قان اولدی
از فراق رخت ای خواجە قوام الدین داد سنک رخک فراقندن ای خواجە قوام الدین داد و فریاد
ولە ایضاً ٥٣ اکر روم ز پیش فتنها بر انکیزد اکر کیدم ارد بجه فتنەلر قوبر ور ان طلب بنشینم بکینە
برخیزد و اکر طلبدن الدورم انتقامە قالقر مراد بوندن دنیادر کە اردنجە اولوب طالب ویجی فتنەلر قوبر کە
طالبنی مفتون و مجنون ایلر اکر طلبندن فراغت اولنسە مساعدە ایمیوب انتقام ور و کر برە کذری یکدم
از هواداری اکر برا وغا قدە بر دم هوادارلقدن بجکرده دربیش افتم چو باد بکریزد چون توز کبی رهنە
دوشم یل کبی قچر مراد بوندن کرو دنیادر کە طالبا ولاندن بهار بدر وغبار کبی قچه قچر و کر کنم طمع نیم بوسه
صد افسوس و اکر با رم بوسە طمع ایدم یوز مسخرە لغالمتی ز حقە دهنش چون شکر فرو ریزد اغزی
حقەسندن شکر کبی دوکلور مراد بوندن دنیا و اهل دنیا و محبوب مجازی در کە بونلرک حالی صورت
مساعدە ده سنجیدە در لاجرم عاقل انلرک طلبندن فارغ اولور بکنج فقر زد دنیا کسی کە قانع شد
غنی ز ملک سلیمان و کنج قارونست فراز و شیب و بیابان عشق دام بلاست عشق بیابانک
یوقشی و اینشی بلا آغی در کجاست شیر دلی کز بلا نپرهیزد قنده در بر بهادر کە بلادن پرهیز ایلمز
مراد عشق الهی راهنک صعوبتن بیان در کە اکا پهلوان کرک کە سالک اولا من ان فریب
کە در غمزە تو می بینم بن اول آلدمە کە سنک غمزەکدە کورورم بس آب روی کە با خاک رە در
امیزد نیجە یوز صوینی یول طپراغی ایلە قرشدرر مراد محبوب مجازی یە فریفتە اولانک یوزی صوینی
دوکلدکن بیان در بعض نسخەدە بو بیت واقع المش چو کویمش کە چرا با کسان بر آمیزی چون اکا
دیم نیچون کسلر ایلە قرشورسن جفان کند کە سر شکم بخون بیامیزد اویلە ایدر کە کوزم یاشی قان ایلە
قارشور تو عمر خواه و صبوری کە چرخ شعبدە باز سن عمر استە و صبورلق استە کە حقەباز فلک
هزار بازی ازین طرفەات بر انکیزد بیک اوین بوندن دخی طرفەرک قوپرر مراد بودر کە معمر اولان
فلکدن نیجە شید ایدرحیل کورر صبر ویلیوب صبر ایتمک کرک ع کوررمعمر اولان چوق مصایب دهری
ابجاد انی یە هم احتیاج ایلە زهری بر آستانە تسلیم سر بنە حافظ تسلیم آستانەسنە باشنی قوی حافظ

کە کر ستیزە کنی روزکار بستیزد کە اکر عناد ایدرسنک روزکار دخی عناد ایدر مراد قضایە رضا
و بلای جهانە صبردر ارشاددر ع تو در افکن خویش قسم تو از و خواه ماتم باش و خواهی سور باش
ولە ایضاً ٥٤ جان بی جمال جانان میل جهان ندارد جانک جانان جمالنسز جهان میلی یوقدر
وانکس کە این ندارد حقا کە آن ندارد اولکە کە جمال جانانی یوقدر حقا کە جانی یوقدر ع سن سن
دکات اتسم صنم کە حیاتم وار جان میتنە حقا جسم کفن المشدر مراد بودر کە جان جمال جانان استر
جهانە نظری کرآت حق اولدیغیچون در کە هر بر مصنوعدە جمال حقی مشاهدە ایدر اکر جهان مرایای
حق المسە جانک اکا میلی اولمز ایدی اول کسنک کە جانانی و اکا نظری اولمیە حقا یوقدر کە انک جانی
یوقدر کە انک جان دیدکی نفس در با هیچکس نشانی زان دلستان ندیدم هیچ کمسەدە بر نشان
اول دلستاندن کورمدم یا من خبر ندارم یا او نشان ندارد یا بنم خبرم یا انک نشانی یوقدر
مراد دلستان حقیقی در کە انک ذاتندن نشان کورنمز نشانی دادە اند اهل خرابات کە
التوحید اسقاط الاضافات سر منزل قناعت نتوان ز دست دادن قناعت سر منزلنی الدن
قومق اولمز ای ساربان فرو کش کین رە کران ندارد ای دوە جی چوکر کە بو یولک قراغی یوقدر
مراد بودر کە طلب دنیا نهایت بولمز قناعت قونغن الدن قومق اولمز قناعت توانکرکندر
مرورا فقر کن حریص جهان کرد را ع هر شبنمی درین رە صد بحر آتشینست هر بر شبنم بو یولدە یوز اود دکزی
در دا کە این معما شرح و بیان ندارد درد اکە بو معمانک شرح و بیانی یوقدر مراد طریق عشقک
صعوبتن بیان در کە کاه اولور رهبرجی سنە مانع قوی و سد محکم اولور کە اندن کچمک براود دکزی
کچمک قدر صعب اولور ذوق جنان ندارد بی دوست زندکانی اول دکلو ذوقی یوقدر دوست سز
دیرلکک بی دوست زندکانی ذوق جنان ندارد بو بیت مکرر قسمندندر کە تاکید افادە ایدر
و مراد ظاهر در ای دل طریق رندی از محتسب بیاموز ای کوکل رندلک طریقن محتسبدن
اوکرن مستست و در حق او کس این کمان ندارد مست در و انک حقندە کمسنک بو کمانی یوقدر
مراد بودر کە کشی مست عشق اولدغن کتم اتمک کرک کە ریا اولمیە کر خود رقیب شمعست اسرار ازو
بپوشان اکر رقیب شمع ایسە دخی اسرارکی اندن اورت کان شوخ سر بریدە بند زبان ندارد
کە اول باشی کسلمش شوخک دلی باغی یوقدر یعنی سرار صاقلر دکلدر مراد بوندن اسرار رکی اغیار دن
کتم تنبیە در زیرا اغیار ستر اسرار ایدر دکلدر رهبر ندکلو اهل دلشنا اولورسە دخی انرا کە خواندی
استاد کر بنکری بتحقیق ای کە استاد ادقدک اکر نظر ایدرسک تحقیق ایلە صنعت کریست لیکن
شعر روان ندارد صنعت ایلیجی در لیکن شعر روانی یوقدر مراد بودر کە اول کسیە کە عالم و فاضل
و اولمیە کە انسان کامل دیرسن اکر علی وجە التحقیق نظر ایدرسک بیلورسن کە علمدە مهارتی و زهدە
بصارتی واردر اما اصطلاحات تصوفی و رموز طریقتی بلمز چنگ خمیدە قامت می خواندت بعشرت
قامتی بوکلمش چنک سنی عشرتە اوقور بشنو کە پند پیران هیچت زیان ندارد ایشت یعنی قبول
قل کە پیرلرک نصیحتنک هیچ سکا زیانی یوقدر مراد چنک خمیدە قامتدن شیخ مراقب در اول سنی
عشرت حقە دعوت ایدر قبول اتمک کرکدر بر چنگ ایدر صدا دیر با رایلە نوش ایلە جام ای کوکل

کل ده ذلم هر دم ا بونه بکف بیدلی احوال کنج قارون کایام داد برباد احوال کنج قارونی که اول
کنج قارونی ایام یله ویردی با غنچه باز کویید تا زر نهان ندارد اول احوالی غنچه یه دک تا التونی
صاقلیه مراد غنچه دن تنکدل اولوب امساک مال ایدن در اکا احوال کنج قارونی دیمک کرک که امساک
مال ایتیوب وجوه خیراته بذل ایده بیت ایا ممسک چه میداری تو مال خود دریغ از خیر سبب شد
خسف قارون را چو مال بی زکات او کس در جهان ندارد یک بنده همچو حافظ کمسنک یوقدر جهانده
بر قولی حافظ کبی زیرا که چون تو شاهی کس در جهان ندارد زیرا که سنجلین بر شاه کمسنک جهانده
یوقدر مراد بودر که بر پادشاه اعظم قولی اولمقدر حافظ که انجلین افندی اختیار ایتمش قول هیچ کمسنک
یوقدر ولها ایضاً رونق طلعت تو ماه ندارد سنک یوزک روشنلکی ایک یوقدر پیش تو گل رونق
گیاه ندارد سنک اوکنده کلک اوت رونقی یوقدر مراد مخاطبدن محبوب حقیقیدر گوشه
ابروی تست منزل جانم سنک قاشنک کوشه‌سیدر بنم جانم منزلی خوشتر از این گوشه پادشاه ندارد
بوندن یکرک کوشه پادشاهک یوقدر مراد کوشه ابرودن رمز الهی اولان محلدر فی الواقع پادشاه
ظاهرک اندن یکرک کوشه‌سی یوقدر تا چه کند با رخ تو دود دل من تا نه ایدر سنک رنککه بنم کوکلوم
تو تنی یعنی آنی متغیر ومتکدر ایدر آینه دانی که تاب آه ندارد آینه‌نک بیلورسن که آه طاقتی
یوقدر مراد مخاطبدن صاحب ملک ومال ومالک حسن ظاهردر که مظلوم انده مؤثر وانی متغیر
نه من تنها کشم تطاول زلفت بن یالکز چکمزم زلفک تعدیسن کیست که او داغ این سیاه ندارد
کیمدر اول که اول قره‌نک داغی یوقدر مراد بو زلفدن اهل ملک ودولتک طول املی وبدخویلغی
درکه هر کمسنه اندن بر داغ ایدر دیده‌ام آن چشم دل سیه که تو داری کوردم اول قره کوکللو کوزکه
سنک واردر جانب هیچ آشنا نگاه ندارد هیچ آشنا جانبنه نظری یوقدر مراد بو مخاطبدن دخی
ارباب ظلم ودول واصحاب مکر وحیلدر که آشنایه عین عنا ایتلری یوقدر رطل گرانم ده ای مرید
خرابات لطف قدح ویرکا ای مرید خرابات شادی شیخی که خانقاه ندارد بر شیخ شادیلغی ایچون
که خانقاهی یوقدر مرد مرید خراباتدن طالب فنا وتارک دنیا اولاندر انون بر کلی ذوق وسرور
وشوق ویرر که شیخ خانقاهده اولمز خون خور وخامش نشین که آن دل نازک قان ایچ وساکت
اوتور که اول نازک کوکل طاقت فریاد داد خواه ندارد شکایتچی فریاده طاقتی یوقدر مراد
بودر که سالک نه قدر جفا کورسه قان یوتوب صبر وتحمل ایدوب حضرت حقه شکایت ایتمک کرک که اول
حضرته سالکک شکایتی خوش کلمز شوخی نرگس نگر که پیش تو بشکفت نرگسک کستاخلغن کور که
سنک اوکنده آچلدی چشم دریده ادب نگاه ندارد کوزی یرتلمش یوزی آچلمش ادب قلمز
مراد کستاخ اولانلر حضورده سوء ادب ایتسلر بعید اولمز دیمکدر بیت کل عارضکه الهی معارض
عجب اولمز کم یوزی آچلمده حیا وادب اولمز گو بر و واستین بخون سیاه شوخی دی یوری و
یکلی قره قان ایله یو هرکه در آن آستان راه ندارد هر کیمک که اول آستانه یه یولی یوقدر مراد بودرکه
شویله که عتبهٔ الهیه یه اکا یول اولمه قان اغلیوب اتی یکی ایله سیلوب قانه بویامغه لایقدر حافظ
اگر سجده تو کرد مکن عیب حافظ اگر سنک سجده کی اتدی ایسه عیبلمه کافر عشق ای صنم گناه ندارد

مراد بودر که حافظ اگر انی سکا سجده ایدوب غیره التفات ایتمزسه عجب دکل قوی صاحب ادب عملنی
اخلاص ایله ایدن کمسنک گناهی یوقدر یعنی عبادت حقه مستغرق وبحر حب الهی یه غرق اولوب
گناهدن معصون ومحفوظدر ولها ایضاً سالها دفتر ما در گرو صهبا بود نیچه ییللر بزم دفترمز شرابه
رهن ایدی رونق میکده از درس دعای ما بود میخانه رونقی بزم درس دعامزدن ایدی مراد
بودر که سالکک ابتداء حالده وتبتل الیه تبتیلا نیجه مطالعه کتاب قلمیوب کتابنی عشق الهی یه رهن
ومحبوس قلوب عبادته توغل ایتمک کرک بیت کتابنی دوتوقومش شرابه دانشمند خیال لعلک ایله ها
ایچ کتاب اوزره ومیخانه‌دن مراد موضع عبادت وخانقاهدر که کیفیت عشق الهی انده تحصیل
اولنورلازم انک رونق علم ظاهر درسی ایله اولمیوب دعا درسی ایله اولمق کرک نیکی پیر مغان بین
چو ما بدمستان پیر مغانک ایولکن کور که چون بز بدمستلر هر چه کردیم بچشم کرمش زیبا بود هر نه اتدک
ایسه انک کرمی کوزنه زیبا ایدی مراد پیر مغاندن سابقاً معلوم اولان شیخ ومرشددر وبز بدمستلردن
مراد شول مریدلردر که ابتداء حالده ادنی کیفیت ایله متغیر اولوب رقص وتصنع ایدوب کندولری صاحب
حالت کوستره‌لر شیخ کامل کمال کرمندن بونلرک افعالنی مقبول ودترباً وجودکه بعض فعللری
ترک ایدوب دیر مصرع رقص آنکه مسلمت باشد کاستین بر دو عالم افشانی دفتر دانش ما جمله بشویید
بمی بزم علممز دفتری جمله یوک شراب ایله که فلک دیدم و در کین من دانا بود که فلکی کوردم بن
عالمک انتقامنده ایدی مراد بودر که شول علوم که انلر ایله عمل قلنمیه انلره علوم رسمیه دیرلر و
شول علوم که دینه متعلق اولمیه انلره علوم حکمیه دیرلر اللهم انی اعوذ بک من علم لا ینفع قسمنه انک
کبی علملری عشق الهی ایله محو ایتمک کرک که انک صاحبی هالک ومهلک اولور دل چو پرگار بهر سو
دورانی می کرد کوکل پرگار کبی هر طرفه بر دوران ایدر ایدی واندران دایره سرگشته پا بر جا
بود اول دایره‌ده سرگشته وایاغی بر یرده ایدی مراد بودر که زمان سلوکده بویله ایدم لازم
سالک عبادتده بر یرده مقیم ومتحرک کرک پرگار دمسنک آیاغی کبی وثابت القدم کرک اشجار اصلها
ثابت وفرعها فی السماء کبی مطرب از درد محبت عملی می پرداخت مطرب محبت دردندن بر عمل
پرداخت قلدی یعنی بو مقامه بیانده بر کلام ایرادی که حکیمان جهان را مژه خون پالا بود
که جهان حکیملرینک کرپکی قان سوزجی ایدی مراد شیخ وواعظ بر موعظه سویلدی که حکیملر کندولر
علماء رسمیه‌دن وعلماء سوءدن اولدقلری ایچون قان اغلدیلر دیمکدر می شکفتم ز طرب زانکه
چو گل بر لب جوی آچیلوردم شنلکدن گل کبی زیرا ارماق کناری اوزره برسرم سایهٔ آن سرو دعا
بالا بود باشم اوزره اول سرو اشنک کولکه‌سی ایدی مراد ارما قدن جهان درکه
بر لب جوی نشین وگذر آب ببین این اشارت ز جهان گذران ما را بس موجنیجه کجکده در وانک
کناری کوشهٔ فراغت وکنج غفلتدر لازم بونده اولان کمسنه یه حضرت حق که اسم علی واعلی ایله تجلی ایده
سالک اسم سرودن گل کبی آچیلور از زبان آن طلب احسن سنایی دانا پیترلردن آن استه اگر
حسن بیلورسک ای کوکل کین کسی گفت که در علم نظر بینا بود که بونی برکمسه دیدی که علم نظرده کوزجی
ایدی مراد پیترلردن اسماء الله وصفات الله در واندن مراد جذبه در لازم سالک تلریدن بونی

طلب اتمک کرک بو کلام بر عین الیقین علمنده ناظر ایدی که جذبة من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین
بیر کلرنک من اندر حق ازرق پوشان · بنم کوکلم رنکلو پیرم کوک کینلر حقنده · رخصت خبث نداد
ارنه حکایتها بود · خبائث اجازتن ویرمدی یوخسه حکایتلر وار ایدی مراد بودر که کلرنک ولطف
اولان شیخم کوک ویشیل لباس کین صوفیلر حقنده خبائث ومثالب سویلمک اجازتن ویرمدی یوخسه حکا
یتلر وار ایدی که ازرق پوشلرک افعال قبیحه سن بیلورم · قلب اندوده حافظ برا و خرج نشد · حافظک
یالدزلنمش قلبی انک قتنده خرج اولمدی · که معامل بهمه عیب نهان دانا بود · که معامل حکمکزلو عیبه
عالم ایدی مراد بودر که حق تعالی جمیع عیوبه عالمدر انک حضورنده نقد قلب بجمز پس عالده کمال اخلاص
کرک حضور حقده مقبول ولا · چو می دانی که حق بینا و داناست · نهان و آشکار خویش کن راست
٥٧ وله ایضا · دوش در حلقهٔ ما قصهٔ گیسوی تو بود · دون کیجه بزم حلقه مزده سنک کیسوک قصه سی وار
ایدی · تا دل شب سخن از سلسلهٔ موی تو بود · نصف لیله دک سنک قیلک زنجیرنک سوزی ایدی مراد
بودر که دون کیجه دائره اولوب اوتورمش ایدک اول دائره ده غیب هویت و سلسلهٔ طریقت سویلنور
ایدک تا نصف لیله دک · دل که از ناوک مژگان تو در خون میگشت · کوکل سنک کربیکک اوقندن قان
دولو ایدی · باز مشتاق کمانخانهٔ ابروی تو بود · کرو سنک قاشنک ترکشنه مشتاق ایدی مراد
مجروح اولان اول جراحت واصل اولان محله مشتاق اولدیغن بیان در · هم عفا الله صبا کز
تو پیامی آورد · هم الله عفو ایلسون صبادن که سندن خبر کتوردی · ورنه در کس نرسیدیم که از کوی
تو بود · یوخسه کمسه ایرشمش ایدک که سنک محلکدن اولا ایدی مراد فیض سبحی خبر الهی ارشدر دکن بیان ایدب
اظهار شکر در · عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت · عالم عشق شور و شرندن هیچ خبردار دکل ایدی
فتنه انگیز جهان غمزهٔ جادوی تو بود · جهانه فتنه قوشدیرجی سنک جادو غمزک ایدی مراد خلق عالم
عشقدن غافل ایدیلر التفات الهی که انک شانی تسخیر در عالمه شورش براقدی دیمکدر · من سرگشته
هم از اهل سلامت بودم · بن حیران دخی هم اهل سلامتدن ایدم · دام راهم شکن طرهٔ هندوی
تو بود · بنم یولوم آغی سنک هندوک طره ایدی مراد بودر که بندخی عشق بلمنلردن و مطلق العنان
کیدنلردن ایدم سنک غیب هویتک آغنه دوتلوب مقید و مبتلا اولدم · بگشا بند قبا تا بگشاید
دل من · آچ قفتانی بندنی یعنی قفتان دوکمه سن تا آچله بنم کوکلم · که گشادی که مرا بود ز پهلوی تو
بود · که بر فتح که بکا ایدی سنک پهلوکدن ایدی مراد فتح و کشف جانب قیاصندن اولور دیمکدر
بوفای تو که بر تربت حافظ بگذر · سنک وفاک حقیچون که حافظک قبرندن کچ یعنی انکا اوغره کز جهان
می شد و در آرزوی روی تو بود · که جهاندن کیدر ایدی سنک یوزک آرزو سنده ایدی مراد
بودر که من احب لقاء الله احب الله لقاءه حسبنجه کمکه حالت نزعده آرزوی لقا ایلا اولسه والله
لا یخلف المیعاد موجبنجه حضرت حق انک لقاسن استر لاجرم قبرده انس حق استیوب انده ویرب بولدر
٥٨ وله ایضا · یاد باد آنکه سر کوی توام منزل بود · اکلنسون اولکه سنک محلک باشی منزل ایدی
دیده را روشنی از خاک درت حاصل بود · کوزه روشنلک سنک روشنلک سنک قپک طپراغندن
حاصل ایدی مراد مخاطبدن شیخ مرشد در · راست چون سوسن و گل از فیض صحبت پاک · راست

سوسن و کل کبی صحبت پاک اثرندن · در زبان بود مرا هر چه ترا در دل بود · دل داری بنم دلمنده که سنک
کوکلکده ایدی مراد سنک صحبت پاکک اثرندن بکا کشف و کرامت حاصل اولوب سنک قلبکده اولانی مطلع
اولوب سویلر ایدم دیمکدر · دل چو از پیر خرد نقل معانی می کرد · کوکل چون پیر عقلدن معانی نقل ایدر ایدی
عشق می گفت بشرح آنچه برو مشکل بود · عشق انک شرحن دیر ایدی که کوکله مشکل اولور ایدی مراد اول حاللر
مشکلات حقائق عشق الهی ایدی دیمکدر · در دلم بود که بی دوست نباشم هرگز · کوکلمده ایدی که دوستسز
اولمیم هرگز · چه توان کرد که سعی دل من باطل بود · نه ایلمک اولور که کوکلمک سعیی باطل ایدی مراد بودر که
حضور شیخدن مفارقت اتمک استمز ایدم نی اختیار واقع اولدی · دوش بر یاد حریفان بخرابات شدم
دون کیجه مصاحبلر یادنه خرابات کتدم · خم می دیدم و خون در دل و پا در گل بود · شراب کوپنی کوردم
کوکلنده قان و ایاغی بالچقده ایدی مراد حریفلردن صوفیلر در خراباتدن مراد خانقاه در خمدن
مراد شیخ در که ایچی قان ایله دولوب ایاغی خاکده اولوب غمکین ساکن ایدی · بس بگشتم که بپرسم سبب
درد فراق · چون دولاندم که صورم درد فراق سببن · مفتی عقل درین مسئله لا یعقل بود · مفتی عقل
بو مسئله ده لا یعقل ایدی مراد تقدیر حقی و سبب موتی و مدت اجلی کمسه بلمز دیمکدر · راستی خاتم فیروزه
بو اسحاقی · راست بو کیم ابو اسحاقه منسوب اولان پیروزه یوزک · خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود
خوش یلابدی ولکن مستعجل ایدر دولت ایدی مراد شیخ ابو اسحاق نسلندن معمر اولمیوب وفات ایدن
کمسنک ذکری و آکا مرثیه در · دیدی آن قهقهه کبک خرامان حافظ · کوردک اول حالینی کلکک
قهقهه سن حافظ · که ز سر پنجه شاهین قضا غافل بود · که شاهین قضا سرپنجه سندن غافل ایدی مراد
بودر که بیچه جوانلر نازایله خرامان دراندن غافللردر که انلر ایچون طول عمر تقدیر اولنمش راجل
قیلورنده در ناکاه دوتوب مقبوض الارواح اولورلر · آه ازین جور و تظلم که درین دامگه است
آه بو جور و تظلمدن که بو داغ یرنده در · وآه ازان ناز و تنعم که در آن محفل بود · وآه اول ناز و
تنعمدن که اول محفلده ایدی مراد دنیا محل محنت و آخرت محل راحت ایدکن بیان در · وله ایضا
٥٩ تا ز میخانه و می نام و نشان خواهد بود · تا میخانه دن و شرابدن نام و نشان اوله کرکدر · سر ما خاک
ره پیر مغان خواهد بود · بزم باشمز پیر مغان یولنک طپراغی اوله کرکدر مراد بودر که ما دام که خانقاه
و عشق الهی وار در بزم باشمز شیخ و مرشد طریقتک خاکی در که اول طریقده باشمزی خاک ایدب
اول یولده اولورز · بر سر تربت ما چون گذری همت خواه · بزم قبرمز باشنه وزره اکرا و غرسک همت استه
که زیارتگه رندان جهان خواهد بود · که جهان رندلرینک زیارتگاهی اوله کرکدر یعنی بکم بو قبرده بزم
هر که قبرمدن دعا ایدب کچه · حلقهٔ پیر مغانم ز ازل در گوش است · پیر مغانک
حلقه سی ازلدن قولاغمده در · بر همانیم که بودیم و همان خواهد بود · هم اول ایز که ایدک هم اول اولسه
کرکدر مراد بودر که ازلدن پیر مغانک بندهٔ حلقه بگوشی یم حالیا اول حال اوزره یم و اول حال اوزره
اولسم کرکدر · برو ای زاهد خودبین که ز چشم من و تو · یوری ای خودبین زاهد که بنم و سنک کوزمزدن
راز این پرده نهانست و نهان خواهد بود · بو پرده نک رازی کزلودر و کزلو اوله کرکدر · ترک عاشق
کش من مست برون رفت امروز · بنم عاشق اولدرجی دلبرم مست طشره کتدی بوکون · تا دگر خون که از دیده

روان خواهد بود تا دوجی کبک قانی کوزدن روان اولسه کرکدر یعنی بنه کیمی عاشق ایدب قانن اغلادب
قاننی کوزندن اقتسه کرکدر مراد محبوب عاشق کشندن حضرت حقدر که کندویه عاشق اولانک نفس و
نشانیتن قتل ایدر مست اولدیغی صفت هدایت و رحمت ایله تجلی ایدب ظهوراتدکی در بویله اولیجق بنجه
محل رحمت اولان هدایته مظهر اولوب سیئاتن یاد ایدب وجمال حقه عاشق اولوب قانن اغلر دیو
ان شب که زشوق تو نهند سر بلحد کوز اول کیجه سنک شوقکدن باش قورقبره تا دم صبح قیامت نکران
خواهد بود تا صبح قیامت دکین دک نظر ایدیجی اولسه کرکدر مراد اول حضرته متعلق اولوب تعلقن قطع
ایتمزه دیمکدر بخت حافظ کر ازین گونه مدد خواهد کرد حافظک بختی اکر بو نوعدن مدد اتسه کرکدر ایسه
زلف معشوق بدست دکران خواهد بود معشوقک زلفی غیریلرک النده اولسه کرکدر مراد بودر که
حافظک بختی چندان مساعد دکل که غیب هویة وکشف وکرامة الی اره اکر من بعد وجهله مساعده
٦٠ ایدرسه غیب هویت وکشف وحالت غیریلرک النده اولوب حافظ فیض اولمز ولهما رسید مژده که ایام
غم نخواهد ماند مژده ارشدی که غم ایامی قالمسه کرکدر چنان نماند چنین نیز هم نخواهد ماند اویله
قالمدی بویله هم قالمسه کرکدر مراد بودر که جهانک سروری قالمدوغی کبی غمی دخی قالمز ولهما غم زمانه ای دل
که دنیانک غمی دورمز کیدر کورمدکی چون انک کندی سروری قالمدی من ارچه در نظر دوست
خاکسار شدم بن اکرچه دوست نظرنده طپراغدن قرشتش اولدم رقیب نیز چنین محترم نخواهد ماند
رقیب دخی بویله محترم قالمسه کرکدر مراد بودر که مال ونعمتده ومنصب وعزتده اولانلر دخی باقی قالمزلر
چو پرده دار بشمشیر میزند همه را چون پرده دار اولان قلیج ایله اوردجلد کسی مقیم حریم حرم نخواهد ماند
برکسه حریم حرمده مقیم قالمسه کرکدر مراد اهل الله دخی وفات اتسه کرکدر دیمکدر غنیمتی شمر ای شمع وصل پروانه
غنیمت صای ای شمع پروانه وصلنی یعنی سکا کلوب ملازمت و محبت اتدکن که این معامله تا صبح نخواهد
ماند که بو معامله صباح وقتنه دک قالمسه کرک دور مراد بودر که محتاج الیه اولان کندویه محتاج اولانلر
مراجعت اتدکن غنیمت بلمک کرک که دیمشلردر من کثرت نعم الله علیه کثر احتیاج الناس الیه وبو حال باقی قالمز
پس فرصتی فوت اتمک اولمز سروش عالم غیبم بشارتی خوش داد عالم غیب ملکی بکا خوش بر بشارت
ویردی که کس همیشه بگیتی دژم نخواهد ماند که کمسه دایما جهانده غصه لو قالمسه کرک دور مراد مطلع مضمونده
اولاندر چه جای شکر وشکایت زنقش نیک وبد ست یعنی شکر وشکایت یری دکلدر ایو ویرمز مضمونلردن
که بر صحیفه هستی رقم نخواهد ماند که وارلق صحیفه سی اوزره رقم قالمسه کرکدر مصراع اولده لف ونشر مرتب
واردر یعنی نقش نیک ایچون شکر ورضا ونقش بد ایچون شکایت وغوغا محلی دکلدر مراد بودر که ایو
وایرمزه واقع اولورسه صبر کرکدر که هیچ بری قالمسه کرکدر سرود مجلس جمشید گفته اند این بود جمشیدک
مجلسی ایری دیمشلردر که بو ایدی بیار باده که دوران جم نخواهد ماند کتور شرابی که جم دورانی
قالمسه کرکدر مراد بوندن پادشاهلر دیمکدر که ولا یغرنکم الحیوة الدنیا جمشیده حیات وسلطنت انلری مغرور
قلیوب عشق الهی غیرتنه مشغول اولمق کرک توانگرا دل درویش خود بدست آور ای غنی کندو
درویشک کوکلنی اله آل که مخزن زر وگنج درم نخواهد ماند که التون مخزنی واقچه خزینه سی قالمسه کرکدر
مراد بوندن اغنیایه نصیحت دیمکدر که مالک مالک ایکن خیر اتمک کرکدر ایکم مالی وارثه احب الیه من ماله بیجه

بابان

پاسبان وارث اولمق کرک بر این رواق زبرجد نوشته اند بزر بو زبرجد چار طاق اوزره یازمشلردر
التون ایله که جز نکوی اهل کرم نخواهد ماند که اهل کرمک ایلوکندن غیری قالمسه کرکدر مراد والباقیات
الصالحات خیر عند الله ربک فحواسنه اشارتدر که لوح محفوظده وسماء دنیاده یازلمشدر سحر کرشمه وصلم
بشارتی خوش داد صباح وصل غمزه سی بکا خوش بشارت ویردی بیار باده که ایام غم نخواهد ماند
کتور شرابی که غم ایامی قالمسه کرکدر مراد بودر که غم دنیا سکا عشق الهی دن خمرندن مانع اولمسون که بو
باقی اول فانی در ز مهربانی جانان طمع مبر حافظ جانان شفقتندن طمع کسمه ای حافظ که نقش جور و
نشان ستم نخواهد ماند که جور نقشی وظلم نشانی قالمسه کرکدر مراد رحمت رحمندن امید کسموب ولا تیأ
سوا من روح الله موجبنجه ولا تقنطوا من رحمة الله مقتضاسنجه امیدوار اولمق دلالت دردبعد عسر یسر
حسبنجه غمدن صکره سرور وفرحه تنبیه در اذا ضاقت بک الدنیا فتفکر فی الم نشرح فعسر بین یسرین
٦١ اذا فکرته فافرح ولها ايضا هر که شد محرم دل در حرم یار بماند هر کیمکه کوکله محرم اولدی یار حرمنده
قالدی وانکه این کار ندانست در انکار بماند انکه که بو ایشی بلمدی انکارده قالدی مراد بودر که
هر کمکه تصفیه قلب قلوب واهل دل اولوب معرفة الله حاصل قلدی دیار عبادتده وقرب حضرتده
قالدی هر کمکه بو کاری قلمدی وحضرت حق ایله آشنا اولمدی انکارده قالدی که من لم یذق لم یعرف
اکر از پرده برون شد دل من عیب مکن اکر بر پرده دن طشره کندی ایسه بنم کوکلم عیبلمه شکر ایزد که
نه از پرده پندار بماند شکر الله که صانو پرده سنده قالمدی یعنی کندوی ایو صانوب اول پرده
و حجابده قالمدی مراد بودر که پرده تر توب رسوای اولمق یکدر کندوی ایو صانمق پرده سنده قالمقدن
بنه کیم مصنف دیمش وردا که اسیر نک ونامیم هنوز در کفت وشنید خاص وعامیم هنوز شد عمر تمام
ونا تمامیم هنوز صد بار بسوختیم وخامیم هنوز داشتم دلقی وصد عیب نهان می پوشید برخرقه وار
ایدی دیوز عیب نهان اورتر ایدی خرقه رهن می ومطرب شد وزنار بماند خرقه می به رهن اولدی
زنار قالدی مراد خرقه دن بونده بدندر انده نیجه افکار وانکار وسوء کردار مستور در هجوم
خرقه بدنی عشق الهی ایله مرشده تسلیم ایلدم لکن اول افکار فاسده وانکار وسوء عقیده متبدل
اولمیوب قالدی صوفیان واستدند از گرو می خرقه صوفیلر کرو الدیلر شراب رهنندن خرقه
دلق ما بود که در خانه خمار بماند بزم خرقه مز ایدی که شراب صاتجی اونده قالدی مراد بودر که
صوفیلر خرقه سنی عشق حقه رهن ویروب خلوت خانقاهده شیخ حکمنده اولمشلر ایدی کرو خلوتدن
چقوب عوام الناسدن اولدیلر اما بزم تنمز خمارخانه سنده یعنی شیخ خلوتنده قالدی ترک عشق قلمق
از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر عشق سوزی صداسندن خوشترق کورمدم یادکاری که درین
گنبد دوار بماند بر یادکار که بو دوار ایدیجی کنبدده قالدی مراد بودر که چون بو دار فنادن
انتقال اولنوب بر یادکار قلمسه کرک درصحبت وصدای کلام عشق یکرک یادکار یوقدر حکمه یه
قلاجی اول اولمق کرکدر خرقه پوشان دکر مست گذشتند وگذشت غیری خرقه پوشلر مست چکدیلر
وکچوب کیتدیلر قصه ماست که ان بر سر بازار بماند بزم قصه مزدر که بازار باشنده قالدی مراد بودر که
نیجه سالکلر عشق الهی ایله متکیف اولوب کیتدیلر انلر اهل کلام اولمیوب اثرلری قالمدی بزم عشق بابندن

کنا بمزا اولوب قصه مز بازارلره فاش اولوب قالدی • جز وصل من ز ازل تا بابد عاشق رفت • بنم کوکلمدن
غیری که ازلدن ابده عاشق کتدی • جاودان کس نشنیدیم که درکار بماند • ابدی کمسه ایشتمدک که ایشده
قالدی مراد بودر که بنم قلبم هرکز عشقدن زائل اولمدی • هرچی لعل که ز ان دست بلورین ستدم • لعل
شرابی که اول بلور کبی الدن الدم • آب حسرت شد و در چشم کهربار بماند • حسرت صوئی اولدی کوهر یاغدیرجی
کوزده قالدی مراد محبوب مجازی الندن ایچلن شراب و شربت آب حسرت اولوره پوبنده ایدب اندن
اعراض تعلیمدر • بر جمال تو چنین صورت چین حیران شد • سنک جمالکه بو مکلین صورت چین حیران
اولدی • که حدیثش همه جا بر در و دیوار بماند • که انک سوزی هر یرده در و دیوارده قالدی مراد
بودر که در و دیوارده یازلن تصویرلر جمال حقه عاشق و حیران اولان انک صورتلریدر • کشت بیمار
که چون چشم تو کرده نرکس • خسته اولدی یعنی کندوبی خسته ایلدی که سنک کوزی کبی اولا نرکس
شیوۀ تو نشدش حاصل و بیمار بماند • سنک شیوک اکا حاصل اولمدی خسته قالدی مراد بودر که خسته یه
تشبه ایدب تمارض ایدن مریض اولنور دینلکم رسول الله عم بیورمشدر لا تمارضوا فتمرضوا و تشبه وارد که
تصنع و ریا ایله اولان صحیح دکلدر ومع هذا اولا نلره تشبه کوک که انلردن اولیه که من تشبه بقوم فهو
منهم • بتماشا که زلفش دل حافظ روزی • انک زلفی تماشاکاهنه حافظک کوکلی بر کون • شد که باز
اید و جاوید کرفتار بماند • کتدی که کرو کله کرفتار قالدی مراد حافظ غیب هویت مشاهده سنه کیدب عاشق اولوب قالدی دیمکدر بس المجاز قنطرة الحقیقة حسبنجه حضرت حقه عاشق کبی قلبنک
مجازی حقیقته منقلب اولور ولە • بیش ازینت بیش ازین غمخواری عشاق بود • بوندن اول سنک ٦٢
بوندن زیاده عشاق غمن ییمک وار ایدی • مهرورزی تو با ما شهرۀ آفاق بود • سنک بزه محبت
صناعتک یعنی بزی سودوکک مشهور آفاق ایدی مراد مخاطبدن حضرت حق در بس اول حضرتدن که
بوندن اول که آدمی خلق ایتمش ایدک که اول وقتده عشاقک اولدیغی کرک بیدیلر شمدیدن زیاده
غمخوارلق ایدب هو الذی خلق لکم ما فی الارض جمیعا ثم استوی الی السماء فسویهن سبع سموات حسبنجه
انسانک جهاتن ایجاد ایلدک واذ قال ربک للملائکة انی جاعل فی الارض خلیفة حسبنجه بزه محبتکی
ملأ اعلی یه اعلام و آفاق سماده اعلان ایلدک که بو خبر مشهور آفاق اولمش ایدی • یاد باد آن
صحبت شبها که با نوشین لبان • اکلسون اول کیجه لر صحبتی که طاتلو طودا قلولر ایله • بحث ما در
لطف طبع و خوبی اخلاق بود • بزم بحثمز لطف و طبعده و امر عجیب کوزللکده ایدی مراد بودر که
طاتلو طوداقلودن مراد که فصحا و علمادر انلر ایله بحثمز اوصاف باری ذکر جمیل قلنوب و امر
غریب یراد اولنمقده ایدی • حسن مهرویان مجلس کرچه دل می برد و دین • مجلس مهرویلرنک جمالی کرچه
کوکل و دین الور ایدی • عشق ما بر لطف طبع و خوبی اخلاق بود • بزم عشقمز لطف طبع و حسن اخلاقه
ایدی مراد بودر که مجلسده وعظ و نصیحت و کلمۀ حکمت سویلیوب اظهار فضل و فصاحت ایدنلر جذب
قلب ایدب و کندولره انقیاد و اطاعت ایتدررلر ایدی اما بزم عشق محبتمز انک لعلی خلق عظیم منقاد بحسبنجه
رسول الله عم حضرتنه ایدی • سایۀ معشوق اکر افتاد بر عاشق چه شد • معشوق کولکه سی اکر عاشقه اوزره
دوشدی ایسه نولدی • ما بدو محتاج بودیم او بما مشتاق بود • بز اکا محتاج ایدک اول بزه مشتاق ایدی

مراد معشوقدن معشوق حقیقی یا حبیب الله در • بیش ازین کین سقف سبز و طاق مینا بر کشند • بوندن اول
که بو یشل سقفی و لاجوردی چارطاقی • منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود • بنم کوزم نظرکاهنه
جانان قاشی کمر ایدی مراد ازلده رحم عشق الهی به مستعد و نظر رو کاه رمز ربانی یه متوجه ایدی دیمکدر
از دم صبح ازل تا آخر شام ابد • صبح ازل دمندن شام ابد آخرینه دک • دوستی و مهر تو بیک عهد و
یک میثاق بود • سنک دوستلوغک و محبتک بر عهد و بر پیمان ایدی مراد بنم محبتم ازلی و ابدی
و بر منوال اوزره ثابت ایدی دیمکدر • در شب قدر ار صبوحی کرده ام عیبم مکن • قدر کیجه سی اکر
صبوحی ایتمش ایسم بنی عیبلمه • سرخوش آمد یار و جامی بر کنار طاق بود • سرخوش کلدی یار و بر قدح
کمر کناری اوزره ایدی یعنی کمرک کوزنده و بیخوملنده ایدی مراد قدر کیجه سی فیضان الهی منکشف
وبی برواکلوب بنم مجلسمده وقف بقیه خرجی اولوب سحری انی نوش ایدب شوق ایله خروش
اندم بنی عیبلمک دیمکدر • رشتۀ تسبیح اکر بکسست معذورم بدار • تسبیح ایبلکی اکر قرلدی ایسه
بنی معذور دوت • دستم اندر ساعد ساقی سیمین ساق بود • الوم کوموش بجکلو ساقی بیلکنده
ایدی مراد کسیلمدن عقود دنیادر بیع و شرادن و سایر عقود دنیاویه دن و ساقی سیمین ساقدن
مراد قدمی مبارک شیخ مرشددر لاجرم توبه وقتی اولوب الوم انک بیلکنده بولنوب قیود عقودی قرلک
دیوب اهل دنیادن عذر دیلر • بر در شاه کدایی نکتۀ در کار کرد • شاه قپوسی اوزره برنکته
لوکدا درکار ایلدی • کفت بر هر خوان که بنشستم خدا رزاق بود • دیدی هر سفره اوزره که اوتوردم
الله رزاق ایدی مراد بودر که بن باب حضرت شاه حقیقیده ایدم اما رزق خاطرمی وار
ایدی بر فقیره هر بر ده رزاق حضرت حق ایدکن بیان • ایدب بنی اول خاطره دن خلاص ایلدی
عمل عبادتده خلوص ایله اولدم • شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ خلد • حافظک شعری آدم
زماننده جنت باغنده • دفتر نسرین و کل را زینت اوراق بود • نسرین و کل دفترینه زینت اوراق
ایدی مراد بودر که شعر حافظ که عشق بیانن ایدر بونک مضمونی جنت ازهارنک زینتیدر که
کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لان اعرف موجبنجه خلق مخلوقه و زینت جنانه
باعث اولمشدر • ولە • عشق اولمسه خلق ایتمز ایدی آدمی حق • اول اولمسه خلق ایتمز ایدی عالمی حق
٦٣ عکس روی تو چو در آینۀ جام افتاد • سنک یوزک عکسی که جام آینه سنه دوشدی • عارف از خندۀ
می در طمع خام افتاد • عارف شراب کولمسندن طمع خامه دوشدی مراد مخاطبدن حضرت حق در
و جامدن مراد قلب درویشدر ابدن مراد عشق الهی در چون حضرت حقک عکس جمالی قلبه دوشدی
عارف اولان بو فیضی عشق خنده سنده بیلوب خام طمعه یعنی مشاهدۀ جمال حق سوداسنه دوشدی
حسن روی تو بیک جلوه که در آینه کرد • سنک یوزک حسنی بر جلوه ایله که آینه ده ایلدی • این همه نقش
در آینۀ اوهام افتاد • بو قدر نقش آینۀ اوهامه دوشدی مراد بیت سابقده اولان کبیدر
که حضرت حقک حسن وجهی آینه ده یعنی قلبده بر جلوه ایدجک اوهام بشریه یه نقوش کثیره دوشدی
عالیه و مراتب مختلفه و درجات متخالفه آرزوسی دوشدی • کند کز پی دوران نشود چون
پرکار • پیلسون دوران اردنجه کتمیوب پرکار کبی هر که در دائرۀ کردش ایام افتاد • هر کیم

ایام و دنیا واثرلسنه دیلندی مراد بودرکه بو جهان ایچنده اولان حرکات و اوضاع افلاکک اقتضا
ایتدیکی اوزره اولمقدن غیریه قادر دکلدر آن شدای خواجه که در صومعه باز م بینی اولکندی
ای خواجه که بنی خانقاهده کروکوره کن کارمن با رخ ساقی و لب جام افتاد بنم ایشم ساقی
یکاقی و قدح طوداغی ایله دیلندی مرادی من بعد بنی اهل ظاهر و عوام اولدیغی یرده کورمزسن چونکه
بنم ایشم شیخ ایله خلوت و عشق الهی طرفنه دیلندی دیمکدر زیر شمشیر غمش رقص کنان باید رفت
انک غمی قلیجی آلتنه رقص ایدرک کتمک کرک کانکه شد کشتهء او نیک سرانجام افتاد که اول کمسنه
انک مقتولی اولدی عاقبتی ایو دیلندی مرادی غم الهی ایله مقتوله ایدنک عاقبتی خیر اولور
دیمکدر من ز مسجد بخرابات نه خود افتادم بن مسجددن خراباته کندومدن دوشمدم اینم از عهد
ازل حاصل فرجام افتاد بو بنم عهد ازلدن عاقبت کارم حاصلی دیلندی مرادی اهل ظاهر و
عوام معبدندن خانقاهه کندومدن دوشمدم حق تعالی ازلده بنم خاتمه می خیر و سعادت ایله تقدیر
ایتمش دیمکدر غیرت عشق زبان همه خاصان ببرید عشق غیرتی دوکلی خاصلرک دلن کسدی کز
کجا سر غمش در دهن عام افتاد قدن انک غمی سری عام اغزنه دیلندی مرادی خواص اسرار الهیه
سویلیمزلر عوام اغزنه قدن دکشر که سویلیه لر دیمکدر هر دمش با من دلسوخته لطفی دکرست
هر دم انک بن کوکلی یانمشه بر لطفی و حجی واردر این کدا بین که چه شایستهء انعام افتاد بو
کدایی کور که نیجه انعامه لایق دیلندی مراد فیضان الهی متتابع اولدیغی فکر وانک ایچون شکردر
در خم زلف تو آویخت دل از چاه زنخ سنک زلفک بوکلمنه آصلدی کوکلی ککک چقورندن اه کز
چاه برون آمد و در دام افتاد آه قویودن طشره کلدی و آغه دوشدی مراد قلب مشکلات
اسرار مشاهده دن غیب هویته تعلق ایدب قویودن چقوب اغه دوشلن کبی اولدی دیمکدر
صوفیان جمله حریفند و نظر باز ولی صوفیلر جمله مصاحبلر و محبوب کوزیجیلردر ولی زین میان
حافظ دلسوخته بدنام افتاد بو اورته دن کوکلی یانمش حافظ بدنام دیلندی مراد بودرکه
صوفیلرایله اوصافده مشارکتم وار اما بن اهل ریا اولمیوب و صاحب کسوت اولمیوب ملامیه دن
٩٤ اولدیغم اجلدن بدنام واقع اولدم بوکلام فخر بما یشبه المدح مقوله سندندر ولها ٩٤ نقد صوفی نه
همه صافی و بیغش باشد صوفینک نقدی صافی و بی خیانت اولمزمی ای بسا خرقه که مستوجب
آتش باشد ای نیجه خرقه که آتشه لایق اولور مراد بودرکه صوفینک نقدی که عمل و طاعتیدر خالص
و بی ریا اولمق کرک که مجرد خرقه کیمک ایله صوفیلق اولمز که نیجه خرقه واردر که مستحق ناردر صوفی
ما که ز ورد سحری مست شدی بزم صوفیمز که ورد سحریدن مست اولوب ایدی شامگاهش نگران
باش که سرخوش باشد اخشم وقتنده ناظر اول که سرخوش اولور مراد بودرکه اول سلوکده مشغول
اوراد اولان آخر کارده خوش حال اولور خوش بود کر محک تجربه آید بمیان خوش اولور
اکر تجربه محکی اورتیه کله تا سیه روی شود هرکه درو غش باشد تا یوزی قره اوله هر کیمک که بیلانی
اوله مراد مخلص و مرائی امتحان اولنمق کرکدر تا که مرائی اولانک یوزی قره اوله دیمکدر نازو
بر ورد تنعم نبرد راه بدوست تنعم نازی ایله بسلنن دوسته یول التمز عاشقی شیوهء رندان بلاکش باشد
عاشقلق

عاشقلق بلا چکیجی رندلرک شیوه سی اولور مراد اهل ناز و تنعم اولان ریاضت اختیار ایده مز دیمکدر
غم دنیی دنی چند خوری باده بخور دنیای دنی غمن نیجه یرسکس شراب ایچ حیف باشد دل دانا
که مشوش باشد حیف اولورکه عاقلک کوکلی مشوش اوله مراد بوندن عالم و عاقله نصیحتدرکه
دنیا غمن یمیوب عشق الهی نوشن ایدب عبادت حق ایتمک کرک خط ساقی کر ازین کونه زند نقش
بر آب ساقینک خطی اکر بو نحودن اوره نقشی صویه ای بسی رخ که بخونابه منقش باشد ای نیجه
یکاق قان ایله منقش اولور مراد واعظک کتاب آخرتی خطی بو بیله قلب صافی یه تأثیر ایدرسه
نیجه یکاقلر قان اغلمقدن رنکین اولور دیمکدر دلق و سجادهء حافظ ببرد باده فروش حافظک
خرقه سن و سجاده سن الور شراب صاتیجی کر شراب از کف ان ساقی مهوش باشد اکر شراب
اول آی کبی ساقی الندن اولورسه مراد واعظ و ناصح عالم عامل ولیجق تأثیر کلیسی اولور حافظ
سامع جمله وارن بالعشق الهی به ویرب جانب حقه تمام منجذب اولور دیمکدر ولها نفس برآمد ٦٥
وکام از تو بر نمی آید نفس چقدی و مرادم سندن حاصل اولمز فغان که بخت من از خواب در نمی
آید فغان که بنم بختم اویقودن ایچرو کلمز مراد وصول الی الله عسیر ایدکن بیاندر بعض نسخه ده مطلع
بو بیله واقع اولمش ز دل برآمدم و کام بر نمی آید کوکلدن چقدم و مرادم حاصل اولمز ز خود برون
شدم و یار در نمی آید کندومدن چقدم و یار ایچرو کلمز درین خیال بسر شد زمان عمر و هنوز بقیه سی
باشه وارهی عمر زمانی و هنوز بلای زلف درازت بسر نمی آید سنک زلفک اوزن بلاسی باشه
کلمز مراد غیب هویت و سیر فی الله نهایت ایدکن بیاندر صبا بچشم من انداخت خاکی از کویش
صبا بنم کوزمه اتدی بر طراق انک محله سندن که آب زندکیم در نظر نمی آید که آب حیات بنم نظرمه کلمز
مراد جناب عزتدن بر شمه عینه واصل اولان حیات دنیا استمدکن بیاندر هرکه باید حیات
باقی را میل فانی نمی کند هرکز قد بلند ترا تا بر نمی کیرم سنک بلند قدکی تا که سینه ده دوتیم یعنی
قوجیم درخت و کام مرادم بر نمی آید بنم مرادم اغاجی یمش کلمز مراد جناب حقدن علو درجه حاصل
قلمینجه مرادم حاصل اولمز دیمکدر مقیم زلف تو شد دل که خوش سوادی دید سنک زلفک مقیمی
اولدی کوکل که خوش سوادی کوردی وزان غریب بلاکش خبر نمی آید اول غریب بلاکشدن خبر کلمز
مراد بودرکه غیب هویت سواد اعظم ونه معظم در علیکم بالسواد الاعظم حسبیجه کوکلم انده متمکن اولوب
و یار جهانی فراموش ایتمشدر سفر کردم بهر شهری رسیدم بچو شهر یار خود شهری ندیدم مکر برر کنی
ولا رای یار ما ورنی مکر بزم کوکلی بزنجی یار مزک یوزکا ایله نوجه بهیچ وجه دکر کار بر نمی آید
بر وجهله دخی ایش حاصل اولمز مراد بزم کلمز وجه حقدن غیری ایله ولوجه الله اولمقدن غیری ایله
حاصل اولمز دیمکدر ز شست عشق کشادم هزار تیر دعا عشق شستندن آچدم یعنی اتدم بیک
دعا اوقی درین زمانه یکی کارکر نمی آید بو زمانه ده بری مؤثر کلمز حالبا مراد دعا مقبول
اولمیوب اثرته قالدیغن ذکر درکه خبر باقی اخوی در بشم حکایت دل هست با نسیم سحر ولی بکوکلم حکایتی
وار که سحر یلی ایله ولی به بخت من امشب سحر نمی آید ولی بنم بختمده بو کیجه سحر اولمز مراد فیض سحری اولوب
فرود دکی آکاه ولیسم اما طالعمده اولمز دیوب تأخیر فیضان الهی اولدیغی ایچون اظهار حزن ایدر

بکینه شرط وفا ترک سر بود حافظ • شرط وفانک الجقی باشی ترکیدر ای حافظ • برو اکرز تو کار این قدر
نمی اید • یوری اکر سندن بو قدر ایش کلمزسه مراد بودر که هیچ نفسنک والا فا ترک ترهات الصوفیه حسبنجه شرط
وفا وعهد طریقت ترک سردر اکر ترک سر ایده مزسنک یوری بو کاری ترک قل • بیت شیخ شبلی دیرایمش
ترکات شری • یعنی ترکات صوفیانه سوزلری • بعضی نسخه مخلص بیتی بو بیت واقع اولمش • زبس که شد
دل حافظ رمیده از همه کس • چوق اولدی حافظک کوکلی اورکش و کلی کسه دن • کنون ز حلقهٔ زلفش
بدر نمی اید • شمدی انک زلفی حلقه سندن طشره چقمز مراد حلقه دن امتحان وابتلادر یعنی عیب هویته
ابتلادن چقمز • وله ایضا خوشا دلی که مدام از پی نظر نرود • خوشدر بر کوکل که دایم نظر اردنجه کتمیه مراد ٦٦
بودر که نظر ظاهر بین در و زخارف دنیویه فریفته اولیجق اما شول کوکل خوشدر که ظاهره ناظر
اولان نظر دایم تابع اولمیه • بهر رهش که بخوانند بیخبر نرود • هر یوله که اوقولر بیخبر کتمیه مراد بودر که
طریق حق بودر و طریق ضلال چوقدر پس شول کوکل خوشدر که طریق هدایتی بیلوب اکا سالک اولا
طمع دران لب شیرین نکردنم اولیست • طمع اول لب شیرینه اتممم اولیدر • ولی چه کونه مگس از
پی شکر نرود • ولیکن نیجه سنه مکس شکر اردنجه کتمیه مراد بودر که نفسنک شهواته میل اتمسی اولیدر
ولکن مکس کبی جبلتی لذاته وشهواته میل وارزه در اکا جبر ایده مز • بروانه نیجه اتشه دوشر پس نفس شوم
شهواته کوب دوشر نیتکم طاتلویه مکس • تو از مکارم اخلاق عالم دکری • سن بر غیری عالمک اخلاق
کریمه سندن سن • وفا وعهد من از خاطرت مکر نرود • بنم وفا وعهدم خاطرکدن کتمیه مراد مخاطبدن
شیخ مرشددر که اندن نفسی حمایت ومعاصیدن زجر طلب ایدر وفا وعهد عفو توبه تذکیر ایدر • سواد
دیدهٔ غمدیده ام بااشک مشوی • بنم غمکورمش کوزم قره سن کوز یاشی ایله یومه • که نقش خال توام
هرگز از نظر نرود • که سنک خالک نقشی بنم نظرمدن کتمیه مراد بودر که بنی چوق اغلتمه تا کوزم یاشی
کوزم قره سن محو اتمیه که اول سنک خالک نقشی در نظرمدن کتمیه که خال حکمت محض حقدر دایم انک
نقشنی مشاهده ایده یم • سیاه نامه تر از خود کسی نمی بینم • کندمدن نامه سی قره رق بر کمسه کورمزم
چکونه چون قلمم دود دل بسر نرود • نیجه سنه کوکلک توتنی قلم کبی باشه کتمیه مراد بودر که کثیر العصیان
اولان آهی چوق ایدب کندو حالنه آجنق کرک • دلا معاش چنین هرزه کرد وهرجایی • ای کوکل
اولمه بونجلین باطل دولاجی وهرجایی • که هیچ کار ز پیشت بدین هنر نرود • که هیچ ایش سنک
الکدن بو هنر ایله کتمز مراد بودر که بطال کذب عمرک ضایع اتمکک هیچ فایده سی یوق لغودر • بتاج
هدهدم از ره مبر که باز سفید • هدهد تاجی ایله بنی یولدن چقرمه که آق طوغان • ز کبر در پی
هر صید مختصر نرود • تعظم وتکبردن هر مختصر صید اردنجه کتمز مراد تاج دولت دنیا ایله باز قیمتدار
یعنی تارک دنیای مردار وطالب دیدار کردکار دنیا وماسوی صیدینه میل اتمز دیمکدر • زمین
چو باد صبا بوی خود دریغ مدار • بندن باد صبا کبی کندو قوقک دریغ ایتمه • چرا که بی سر زلف
توام بسر نرود • نیچون که سنک زلفک باشنسز بنم باشمه قوقو کتمز مراد بوی حق اولدر که غیب هویتدن
ظهور ایده دیمکدر • ببخش دامن عفوی بذلت من مست • اورت عفو اتکنی بن مست طغیانسی اوزره
کداب روی شریعت بدین قدر نرود • که شریعتک یوزی صوی بو مقدار ایله کتمز مراد ستر عصیان وعفو

ولن

دولت منافی حکم شریعت دکلدر اندن شرعه نقصان کلمز دیمکدر • من کدا هوس سرو قامتی دارم • بن کدا
بر سرو قامت هوسی دوتررن • که دست در کمرش جز بسیم و زر نرود • که ال انک قوشاغنه کمش والتوندن
غیری ایله کتمز مراد بودر که محبوب مجازی وصالنه مال کرک محبوب حقیقی وصالنه اعمال کرک • بیار
باده واول بدست حافظ ده • کتور شرابی واول حافظ الینه ویر • بشرط انکه ز مجلس سخن
بدر نرود • اول شرط ایله که سوز مجلسدن طشره کتمیه مراد اسرار حقیقتی ومعارف طریقتی حافظ
وله ایضا سویلیه اما بو راز مجلس اهلندن غیره فاش اولمسون که منکرلر انکار ایدب حذر ایدرلر
٦٧ کداخت جان که شود کار دل تمام ونشد • اریدی جان که کوکل ایشی تمام اولا واولمدی • بسوختیم
درین آرزوی خام ونشد • یاندق بو آرزوی خامده واولمدی مراد قلبی تصفیه ونفی خواطر
ایدب واردات الهی ومظهر حق قلمغه سعی اتدک اولمدی دیو کندو حالندن شکایت ایدر • فغان که در
طلب کنج نامهٔ مقصود • فغان که کنج نامهٔ مقصود طلبنده • شدم خرابات جهانی ز غم تمام ونشد
خراب جهان اولدم غمدن تمام واولمدی مراد بودر که خرابه ده اولوربن خراب ویباب اولدم
اما کنج بنده اولمدی دیمکدر • بلابه کفت شبی میر مجلس تو شوم • لاغ ایله دیدک بر کیجه سنک میر مجلسک
اولورم • شدم برغبت خویشش کمین غلام ونشد • اولدم کندو رغبتی ایله انک قولی واولمدی
مراد بودر که فیضان الهی مساعده کبی کوستریب حاکم وضابطم اولمق اشعار ایدب بندن تمام انقیاد
ظهور ایلیوب اما اولمدی دیو سوء حالنه تحزن ایدر • دریغ ودرد که در جست وجوی نقد حضور
حیف ودرد که نقد حضور جست وجوینده • بسی شدم بکدایی برکرام ونشد • چوق کتدم ولکن
کرملریانه واولمدی مراد مشایخ کرام حضرتنه مال حضور طلبی ایچون چوق کتدم اما اول مطلوم
اولان حاصل اولمدی • رواست در بر اکر می طپد کبوتر دل • روادر اکر سینه ده طلبیه کوکل کوکرجینی
که دید در ره خود پیچ وتاب دام ونشد • که کوردی کندو یولنده آغ دولشمنی وکچمدی مراد بودر که
طریق حقده دل چوق مانع کوردی زایل اولا دیو امید اتدی زایل اولمدی پس قلب تو بیچون
مضطرب اولمسه لایقدر • بپیام داد که خواهم نشست با رندان • خبر بردی که رندلر ایله اوتورمسم کرک • بشد
برندی ودردی کشیم نام ونشد • کتدی رندلک ودرد چکیجیلک ایله نامم یعنی مشهور اولدم واولمدی
یعنی اول بزمله اوتورمدی مراد بودر که مخلصلر واهل عشق ایله مصاحبت ومقارنت وعده
اتمشیدی بزم آدم مخلص واهل شوق اولمق ایله مشهور اولدی اما اول بزم ایله مصاحب
اولمدی پس بزده بو نام وارلکن حقیقت اخلاص یوق ایمش • دران هوس که بمستی ببوسم آن
لب لعل • اول هوسده که مستلک ایله اوپم اول لعل لبی • چه خون که در دلم افتاد همچو جام ونشد
نه قان کوکلمه دوشدی قدح کبی واولمدی مراد ذوق کلام الهی ایچون قان یوتدم اما اول
مراده وصول اولمدی دیمکدر • بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم • عشق محله سنه قومه یول دلیلنسز
قدم • که من بخویش نمودم صد اهتمام ونشد • که بن یوز اهتمام کوستردم واولمدی مراد شیخ مرشدسز وصول
الی الله حاصل اولمز دیمکدر • هزار حیله برانکیخت حافظ از سر فکر • هزار حیله قوشدردی حافظ فکر باشندن
بر ان هوس که شود آن حریف رام ونشد • اول هوس اوزره که اول یار مطیع اولا واولمدی مراد

حیله فکر ایله تسخیر و تقرب حق اولمز اخلاص ایله عمل صالح کرک دیمکدر ومنها مرا مهر سیه چشمان ز سر بیرون ٦٨
نخواهد شد • بنم قره کوزلولر محبتی باشمدن چقمسه کرکدر • قضای آسمانست این ودیگرگون نخواهد شد
قضاء آسماندر بو برولوه گرکدر • مراد عشق تقدیر الهی ایله در تخلف اتمز دیمکدر سنی سومکده والله
بنم هیچ اختیارم یوق • بکم بالله انجمه قضای آسمانیدر • رقیب آزارها فرمود وجای آشتی نگذاشت • رقیب
انجتکلر بوردی وصلیاران قومدی • مگر آه سحرخیزان سوی گردون نخواهد شد • مگر سحرخیز اولنلرک
آهی فلکه جانبنه کیتمسه گرکدر • مراد سحرخیزلر آهنک تأثیری وار در رقیبی هلاک اتسه گرکدر دیمکدر بیت آیرمغه
بندن انی سعی اتمه رقیبا • غافل بوریه بونده صفن اه سحروار • مراد وز ازل کاری بجز رندی نفرمودند
بکا ازلده بوندن برایشن رندلکدن غیری بیورمدیلر • هر آن قسمت که رفت آنجا ازان افزون نخواهد شد
هر اول قسمت که واقع اولدی انده اندن زیاده اولمسه کرکدر • مراد اخلاص عطیه حق در دیمکدر رسول علیه السلام
دیمش قال الله الاخلاص سر من اسراری استودعته قلب من احببته من عبادی • شراب لعل وجای
امن و یار مهربان ساقی • لعل شراب وامین یر وشفقتلو یار ساقی • دلا کی به شود کارت اگر اکنون
نخواهد شد • ای کوکل نیجه ایو اولور ایشک اگر شمدیکی ولمزسه • مراد بودر که عشق الهی وفراغ خاطر
ولمزسه مشتق اولنیجه حسن عمل انتظام وحال میسر اولور بوزمانده اولمزسه غیری وقتده اولمز لاجرم فرصتی
فوت اتمک اولمز • نصیحت گم کن و ما را بغیر بادهٔ دف و نی مخوان • نصیحتی اکسک قیل وبزی دف ونی
فریاده باغلمه • که کار ما از این توجیه بی قانون نخواهد شد • که بزم ایشمز بو توجیهدن قانونسز
اولمسه گرکدر • مراد دفدن طالب معشوق ونی دن مرشد کامل ویا جرم بزم عملمز بونلر ایله متسق
ومنتظم اولور • محال من همین باشد که پنهان عشق او ورزم • بنم محالم همان بو اولور که گزلو انک عشقن
کسب ایدم کنار و بوس و آغوشش چگویم چون نخواهد شد • انک وصلن واوپکن وقوجقن نه دیم چون
اولمسه گرکدر • مراد معشوق حقیقی دن حظ روحانی اولور جسمانی اولمز دیمکدر • مثنوی ای دیده نقش
غم ز لوح سینهٔ حافظ • یو مه ای کوز غم نقشنی حافظک سینه سی لوحندن • که زخم تیغ دلدار است رنگ
خون نخواهد شد • که دلدارک تیغی زخمی در قان رنکی اولمسه گرکدر • مراد حزن الهی قلبدن کیتمک گرک
دیمکدر ومنها در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد • ازلده سنک حسنک کیفیتی تجلیدن دم اوردی ٦٩
عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد • عشق پیدا اولدی واوده جمیع عالمه اوردی • مراد بودر که
شول خبرده واردر اولان در که کان الله ولم یکن معه شیئ یعنی الله وار ایدی انکله برشیئ
یوق ایدی تجلی ذاته لذاته ذاتی ذاتنه تجلی ایلدی یعنی حق تعالی آیینه یه نظر ایدر کبی کندو
ذاتنی مشاهده ایدوب بر کمال کثره ایله متصف کوردی که جمیع اجرام علویات واجسام سفلیات
واشباح وارواح وعنصریات ومجردات وجواهر واعراض ونباتات ومعدنیات وحیوانات
وبونلرک انواعن واصنافن وافرادن وجمله صنایع عجیبه ونقوش غریبه خلق اتمکه قادر ایکن کنت
کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف حسبنجه عالمی خلق ایدوب عشق ظهور ایلدی
جلوهٔ کرد رخت دید ملک عشق نداشت • بر جلوه ایلدی یکاغک کوردی فرشته نک عشقی یوق
عین آتش شد ازین غیرت و بر آدم زد • عین آتش اولدی بو غیرتدن و آدمه اوردی مراد بودر که

استعداد علم شامل وعشق کامل ملکده یوق ایدی غیرت جمال عین آتش اولوب کندوبی آدمه
اوروب آدمی مظهر عشق قلدی • عقل میخواست کز آن شعله چراغ افروزد • عقل دیلدی که او شعله
دن چراغ نورلندره • برق غیرت بدرخشید وجهان برهم زد • غیرت شمشکی پارلدی وجهانی بربرینه
اوردی مراد بودر که عقل حکما استدیلر که نور الهیدن فیض الوب اتباع ایتمکلر مستفیض اولالر غیرت
الهیه برقی ظاهر اولوب جهانی بربرینه اوروب بونلری حیرتده قویوب بالذات مستغنی اولمدیلر • مدعی
خواست که آید بتماشا که راز • مدعی دیلدی که کلهٔ راز تماشاکاهنه • دست غیب آمد وبر سینهٔ نامحرم زد
غیب الی کلدی نامحرمک سینه سنه اوردی مراد بودر که مرشدسز لاف سلوک ودعوی وصول ایدن دیلدی
که راز تماشاکاهنه واروب اسرار الهیه یه مطلع اولا دست غیب اول نامحرمک سینه سنی اوروب اکا یول
ویرمدی • دیگران قرعهٔ قسمت همه بر عیش زدند • غیریلر قسمت قرعه سن ذوق وکلی عیشه اوردیلر • دل غمدیدهٔ
ما بود که هم بر غم زد • بزم غم کورمش کوکلمز قرعه دخی غمه اوردی مراد غیریلر عیش وعشرت استدیلر بزم
کوکلمز غم ومحنت استدی دیمکدر • جان علوی هوس چاه زنخدان تو داشت • جان علوینک چاه
زنخدانک هوسن دوتر ایدی • دست در حلقهٔ آن زلف خم اندر خم زد • الی اول بوکلم بوکلم اکیلنده
اولان زلفه اوردی مراد جان علوی مشاهدهٔ اسرار اتمک مطلوب غیب هویت ال اوردی دیمکدر
حافظا آن روز طرب نامهٔ عشق تو نوشت • حافظا اول کون سنک عشقنک طرب نامه سن یازدی • که قلم
بر سر اسباب دل خرم زد • که قلمی دل خرم اسبابی اوزره اوردی یعنی قلم ایله انلری جالدی مراد
بودر که طرب نامهٔ عشق الهی یازلمز اسباب شادی بوزلمینجه ومنها یاد باد آنکه نهانت نظری ٧٠
با ما بود • اکلسون اول که سنک کزلو بر نظرک بزه ایدی • رقم مهر تو در چهرهٔ ما پیدا بود • سنک
محبتک رقمی بزم یوزمزده ظاهر ایدی مراد مخاطبدن شیخدر که مریدی خلوته قور وکزلوجه اکا نظر
تربیتی اولور وعشق ومحبت اثری که بکز صارولغی در مریدک وجهنده ظاهر اولور • یاد باد آنکه چو
چشمت بعتابم می کشت • اکلسون اول که سنک کوزک بنی عتاب ایله قتل ایدر ایدی • معجز عیسویت
در لب شکرخا بود • سنک عیسویت منسوب اولان معجزک شکر چینیجی طوداقده ایدی مراد عین عنایتک
عصیانمز ایچون عتاب ایدوب نفسمی قتل ایدر احیای موتی ایلمک یعنی میت کوکلری دیرکورمک لطافت
حکم وظرایف معارف سویلین طوداغکده ایکن دیر • یاد باد آنکه صبوحی زده در مجلس انس
اکلسون اول که صبوحی اورمش ایدک مجلس انسده • جز من و یار نبودیم و خدا با ما بود • بن ویار ایکی
الله بزمله ایدی مراد سحرده قلقوبده عبادتده اولوب نفس ایله انس حاصل اولوب بن ونغم ایکی
حضرت حق بزمله ایدی دیمکدر • یاد باد آنکه مه من چو کله بر بستی • اکلسون اول که بنم آیم کلاه
باغلر ایدی • در رکابش مه نو پیک جهان پیما بود • انک اوزنکوسنده یکی آی جهان دوزیجی
پیک ایدی مراد بنم ماهمدن روح نورانی در که چون صوفیانه تاج کیوب عبادتده اولوب درجات
قطع ایدب فلک اول که فلک قمردر اندن تجاوز ایدب کیده ماه نو انک رکابنده پیک مثابه سنده
اولور دیمکدر • یاد باد آنکه خرابات نشین بودم و مست • اکلسون اول که خرابات نشین ایدم
ودخی مست ایدم • وانکه در مسجدم امروز کمست آنجا بود • اول که مسجدده بکون یکا اکسکدر انده ایدی

مراد بودر که خانقاه نشین و خلوت گزین دست الهی ایدم مسجد که معبد اهل ظاهردر انده کشف و
فیض اکسکدر انده حاضر و حاصل ایدی یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی اکلسون اول که
یاقوت قدح چون کولر ایدی درمیان من و لعل تو حکایتها بود بنم ایله سنک اورتنده حکایتلر وار
ایدی مراد یاقوت قدحدن قلب درچون اکا فتح و فیض اولور ایدی بنم ایله سنک کلامک اورتنده
اسرار ظهور ایدی دیمکدر یاد باد آنکه رخت شمع طرب می افروخت اکلسون اول که سنک رخک
شمعنک شمعی نورلندرر ایدی این دل سوخته پروانه ناپروا بود بو یانمش کوکل پروانه کبی پروا
ایدی مراد شیخ خطاب در که دیرلر سنک وجهک مشاهده اندکجه بکا سرور کلوب قلبم پروانه کبی بی پروا
اولور ایدی یاد باد آنکه درین مجلس تمکین و ادب اکلسون اول که بو وقار و ادب مجلسنده
آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود اول که مستانه کولر ایدی شراب ایدی مراد مجلس اصحاب
طریقتده متکیف سرور اولان عشق الهی دردیمکدر یاد باد آنکه باصلاح شما می شد راست
اکلسون اول که سزک اصلاحکز ایله اولور ایدی راست نظم هر گوهر ناسفته که حافظ را بود
هر دلنمش کوهر که حافظک ایدی مراد جواهر طریقت و حقیقت که سویلر ایدم اصلاح شیخ حضرتی ایدر
ایدی و بوا کا فطا بدر ومنها باشد ای دل که در میکدها بگشایند اولا که ای کوکل میخانه لر ٧١
قپوسن آچهلر گره از کار فروبسته ما بگشایند دوکی بزم باغلنمش ایشمزدن آچهلر مراد خانقاه
ومراتب طریقت قپوسی که مسدوددر مفتوح اولا و منعقد اولان عملمز منکشف اولا دیمکدر اگر
از بهر دل زاهد خودبین بستند اگر خودبین زاهد ایچون باغلدیلر ایسه قپوی دل قوی دار که
از بهر خدا بگشایند کوکلی قوی دوت که الله ایچون آچهلر مراد بودر که زاهد خشک که خودبین در
عشق اهلنه بیعت اتمز و طریقته سلوک قلمز انوکیچون فتح باب اولمز اما طالب اولانه الله ایچون
آچهلر بصفای دل رندان صبوحی زدگان صبوح اورمش رندلرک صفاسی ایله بس در بسته
بمفتاح دعا بگشایند نیجه باغلنمش قپولری دعا مفتاحی سببی ایله آچهلر مراد دعا سحرخیزان باعث
فتح ابواب اولور دیمکدر نامه تعزیت دختر رز بنویسید اوزم چبوغی قزینک یعنی شرابک عزانامه سن
یازک یعنی اول اولدکی ایچون عزانامه یازک تا دیفان همه خون از مژه ها بگشایند تا مصاحبلر
دوکلی قانی کریکلردن آچهلر مراد عشق الهی مرده اولوب انی احیا ایدر کمسنه اولمیجق مصاحب طالب
اولنلر قان اغلمق کرک دیمکدر گیسوی چنگ ببرید بمرگ می ناب چنگک صاچنی کسک شراب
صافی موتی ایله تا همه مغبچگان زلف دوتا بگشایند تا دوکلی مغبچه لر زلف دوتایی آچهلر
مراد چنکدن پیر زاهد در که اهل سلوکه اولمیه و گیسوا کا اولان تعلق در وانک مصاحبتی ایله
شراب صافی که عشق الهی در مرده اولور و مغبچه لردن مراد همم شیخ در اند دربس زاهد غیر سالکدن
قطع علاقه ایدجک همم شیخ دوا روات عینیه ظهور ایدر در میخانه ببستند خدایا مپسند میخانه
قپوسن باغلدیلر یا ربی قبول اتمه دروا کورمه که در خانه تزویر و ریا بگشایند که تزویر و ریا اوی
قپوسن اچهلر مراد مشایخ شوق و ذوق قپوسن قپایوب ریا خانه سی قپوسن اچدلر بونی روا کورمه
دیمکدر حافظ این خرقه که داری تو ببینی فردا ای حافظ بو خرقه که سنک وار در یارن کوره سن

کرچه زنار ز زیر بشن بجفا بگشایند که نیجه زناری انک الندن جفا ایله بگزلوچ آچهلر مراد بودر که
اهل ریانک خرقه سی الندن اولان ریالرک هر بری بر زناردر که فردای قیامت که یوم تبلی السرائر در
٧٢ ظاهر اولسه کرکدر ومنها خوشست خلوت اگر یار یار من باشد خوشدر خلوت اگر یار بنم یارم اولور
نه من بسوزم و او شمع انجمن باشد اول دکل که بن یانم اول مجلس شمعی اولا مراد بودر که خوشدر خلوت
اگر حضرت حق ایله انسم اولورسه بویله دکل که بن یانم خلوتده انک فیضی مجمع یارانه اولا من آن نگین
سلیمان بهیچ نستانم بن اول سلیمان یوزکن هیچه المزن که گاه گاه بر و دست اهرمن باشد که گاه گاه
انک اوزرینه اهرمن الی اولا مراد دولت دنیانی هیچه المزن که گاه گاه نا اهللر الکنده اولور دیمکدر
روا مدار خدایا که در حریم وصال روا دوتمه یا ربی که وصال حریمنده رقیب محرم و حرمان نصیب من باشد
رقیب محرم اولا و محروملق بنم نصیبم اولا مراد غیرلره فیض وصال اولوب کندوبه حرمان اولمغدن
خوف ایدوب حضرت حقه مناجات ایدر همای گو مفکن سایه شرف هرگز هما یه دی برقه شرف کولکه سن هرگز
در آن دیار که طوطی کم از زغن باشد اول دیاره طوطی دن کلنجیدن اکسک اولا مراد اهل کمال
رعایت اولنمدغی دیاری مذمت و اکا دعا علیه در هوای کوی تو از سر نمی رود ما را سنک محلک
هواسی بزم باشمزدن کتمز غریب را دل سرگشته با وطن باشد غریبک حیران کوکلی وطنده اولور مراد
بودر که محبت عالم الهی باشمزدن کتمز زیرا وطن اصلیمزدر لاجرم حب الوطن من الایمان موجبنجه
اکا میلمز مقرردر بیان شوق چه حاجت که حال آتش دل شوقی بیان نه حاجت که کوکل اودنک
حالن توان شناخت ز سوزی که در سخن باشد بلکه اولور بر حرارتدن که سوزده اولور کیشی
کندو شوقن بیان اتمکه حاجت یوقدر زیرا کلامندن حرارتی معلوم اولور بسان سوسن اگر ده
زبان شود حافظ سوسن کبی اگر اون دل اولورسا حافظ چو غنچه پیش توش مهر بر دهن باشد غنچه کبی
سنک اوکنده انک اغزنده مهر اولور مراد بودر که اگرچه فصیح اولان چوق کلماته قادر اولور اما من
٧٣ عرف الحق کل لسانه حسبنجه حضور و ظهور حقده لال اولور ومنها من و انکار شراب این چه حکایت باشد
بن و انکار شراب بو نه حکایت اولور غالبا این قدرم عقل و کفایت باشد غالبا بو قدر بکا عقل
و کفایت اولور مراد بن عشق الهی انکاری نیجه اوله کرکدر غالبا بو قدر عقل و ادراکم واردر که
خیری بیلورم من که شبها ره تقوی زده ام با دف و چنگ بن که کیجه لر تقوی یولن اورمشم دف و
چنک ایله ناگهان سر براه آرم چه حکایت باشد ناگهان باشی یوله کتوردم نه حکایت اولور مراد بونده
دف و چنکدن شوق ایله طلب مطلوبدر لاجرم بن کیجه لرده زهد خشک یولن طلب بر شوق ایله اور
ایدم ناگاه طریقتدن باشی چقرب ظهور ایدرسم او غریب در تا بغایت ره میخانه نمی دانستم غایته
دک میخانه یولن بلمز ایدک ورنه مستوری ما تا بچه غایت باشد یوخسه بزم مستورلکمز نه غایته دک اولور
ایدی مراد طریق تصوفی نهایتنه دک بلمز ایدک یوخسه بزم اندن محجوب اولماموز بو مرتبه ده اولمز ایدی
دیمکدر زاهد ار راه برندی نبرد معذور است زاهد اگر یولی رندلکه التمسه معذوردر عشق کاریست
که موقوف هدایت باشد عشق بر ایشدر که هدایته موقوف اولور مراد زاهد خشک سلوکه ایدرمز نه عجب
دکلدر که عشق الهی هدایتسز اولمز دیمکدر بنده پیر مغانم که ز جهلم برهاند پیر مغانک قولی ین که بنی جهلدن

قورتردی • پیر ما هرچه کند عین ولایت باشد • بزم پیرمز هر نه ایدرسه عین ولایت اولور مراد شیخ کامل یعنی
جهل طریقندن قورترب بلکه من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم یعلم جهل جبلتدن قورتروب اظهار کرامت
ایدر دیمکدر • زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز • یعنی زاهدک مقابلی بن انک عجبنک مقابلی بنم مستلکم
انک نمازی مقابلی بنم نیازم • تا ترا خود ز میان با که عنایت باشد • سکا اوزاده ن کیم عنایتک اولور
مراد مستی و نیاز خود پرستی و مستی دن اولی در دیمکدر • دوش از این فکر نخفتم که حکیمی می گفت • دون
بو فکردن اویمدم که بر عاقل دیر ایدی • حافظ از مست بود جای شکایت باشد • حافظ اکر مست اولور
شکایت یری اولور مراد بودر که عقلا و فقها عشق الهی و سلوک طریقندن غافل بودر انلره مستحق
وله وسالک طریقت اولانلردن شکایت اولور بلکه بو انلردن تقدیر الهیدن شکایت اولور
٧٤ ترسم که اشک در غم ما پرده در شود • قورقرن کوز یاشی بزم غمزده پرده یرتجی اولا مراد سرشک افشاء
راز قلمغدن قورقرن دیمکدر • این راز سر بمهر بعالم سمر شود • بو باشی مهرلو راز عالمه حکایت اولا
مراد بودر که سر مهور اهلدن مستور اولمق لازم ایکن رواندن خطر یوقدر عالمه فاش اولوب
اهل و نا اهل بلمکدر • کویند سنگ لعل شود در مقام صبر • دیرلر که طاش لعل اولور صبر مقامنده ارکی
شود ولیکن بخون جگر شود • بلی اولور ولی جگر قانی ایله اولور مراد مشقتسز کمال حاصل اولمز دعاءی
مرد کامل اولمز دیمکدر • در تنگنای حیرتم از نخوت رقیب • حیرت طارلغنده یم رقیبک تکبرندن یارب
مباد انکه گدا معتبر شود • یارب اولمسون اولکه معتبر اولا مراد بودر که دنیده حاکم اولمق بلیه عظیمه در
العیاذ بالله • این سرکشی که در سر سرو بلند تست • بو سرکشلک که سنک سرو بلندک دره یعنی قامت بلندک
سرکشدر • کی با تو دست کوته ما در کمر شود • نجن بزم قصه المز سنک قوشاغکده اولور مراد علو درجه الهیه
بیان واکا وصولک صعوبتنی ذکردر • از هر کناره تیر دعا کرده ام روان • هر کناردن دعا اوقنی
روان اتدم • باشد کز آن میانه یکی کارگر شود • اولاکه اول اوردن بری موثر اولا مراد دوام
دعایه ارشاددر که من لم یحرم الدعاء لم یحرم الاجابة موجبجه کمکه دعادن محروم اولمیه جابتدن
محروم اولمز • این قصر سلطنت کوشکی که سن انک منظرسن یعنی پنجره سی آی کسن • سرها بر آستانه او خاک
در شود • باشلر انک اشیکنده قبو طپراغی اولور مراد بوندن جناب رسول الله صلعم خطاب یا شیخ اسلام
خطاب و اول قصر سلطنت عظمت و کبریای حضرت حقدر که باشلر اول درکاهک خاکی در • از کیمیای
مهر تو شد روی من چو زر • سنک محبتک کیمیاسندن اولدی بنم یوزم التون کبی • آری بیمن لطف شما
خاک زر شود • بلی سزک لطفکز برکتنده طپراق التون اولور مراد عشق الهی ایله بکزی صاررولان
زرکبی عزیز اولدغن بیاندر • بس نکته غیر حسن بباید که تا کسی • نیچه نکته حسندن غیری کرکدر که تا بر کمسه
مقبول طبع مردم صاحب نظر شود • صاحب نظر کشینک طبعی مقبولی اولا مراد حسن الخلق اولان حسن الخلق
و حسن القول و حسن الفعل و حسن الحال اولمق کرک ایدکن بیاندر • خواهم شدن بمیکده گریان و داد
خواه • دیلرم میخانه یه کتمک اغلایجی و شکایتجی اولدغم حالده • کز دست غم خلاص من آنجا مگر شود • که غم
الندن بنم خلاصم انده اولور مراد بودر که خانقاه غم دنیادن خلاص یری در بلکه انده وارن غم
آخرتدن دخی خلاص اولور • ای جان حدیث ما بر دلدار باز گو • ای جان بزم سوزمز دلدار قتنده

این قصر سلطنت که تواش ماه منظری

کردسوله • لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود • لیکن اویله دیمه که صبایه خبر اولا مراد اسرار و نیازی حضرت
حقه عرض ایدب اما افشای راز ایدنلردن کتم ایتمک کرک ایدکن بیاندر • روزی اگر غمی رسدت
تنگدل مباش • بر کون اکر غم ایرورسه سکا تنگدل اولمه • رو شکر کن مباد که از بد بتر شود • یوری شکر
قل که اولمیه که یرمزدن یرمز اولا مراد بودر که هر بلا که واقع اولوراندن اصعب اولانی فکر ایدب
اکا شکر ایتمک کرک یا غم دنیا ایچون شکر ایتمک کرک که دافع بلای آخرتدر • ای دل صبور باش و مخور
غم که عاقبت • ای دل صبر ایدیجی اول و غم ییمه که عاقبت • این شام صبح گردد و این شب سحر شود
بو اخشم صباح اولور بو کیجه سحر اولور مراد بعد عسر یسری حسبنجه هر ترحک بر فرجی اولور دیمکدر • حافظ چو نافه
سر زلف یار بدست تست • ای خواجه چون زلفی باشی نافه سی سنک الکده در • دم درکش ارنه باد صبا را
خبر شود • ساکت اول یوخسه باد صبایه خبر اولور مراد بودر که غیب هویتدن خبیر سن اما سویلیه که مختفی
راز اولان واقف اولور بعض نسخه ده تخلص بیتی بویله واقع اولمش • حافظ سر از لحد بدر آرد بپای
بوس • حافظ باشی قبردن چیقاره ایاق اوپمکه • گر خاک او بپای شما پی سپر شود • اکر انک طپراغی سزک
ایاغکزه قلقانسز یعنی پرده سز اولا مراد هیت ایله سنک محبتک و وصول و صحبتک بدندن زائل اولمز
٧٥ وله دیمکدر • روز هجران و شب فرقت یار آخر شد • هجران کونی و فرقت یار کیجه سی آخر اولدی زدم
این فال گذشت اختر و کار آخر شد • بو فالی اوردم یعنی تفأل ایلدم بو کلامی دیدم بلدز کیجری یعنی نحوست
یلدزنک دوری کیجری و ایش آخر اولدی مراد تفأل مبارک ایدکن بیان و هجرک آخری وصال ایدکن کوردر
آن همه ناز و تنعم که خزان می فرمود • اول دوکلی ناز و تنعمی که خزان بیوررایدی یعنی ایدر ایدی
عاقبت در قدم باد بهار آخر شد • عاقبت بهار یلی قدمنده آخر اولدی مراد قدوم نسیم لطف غم شدیدی
کیدرر دیمکدر • صبح امید که بد معتکف پرده غیب • امید صباحی که غیب پرده سنده معتکف ایدی کوبرکن
آی که کار شب تار آخر شد • دی طشره چیق که قره کیجه آخر اولدی مراد مطلعده کی کبی در • شکر ایزد
که باقبال کله گوشه گل • شکر الله گلک کلاه کوشه سی دولتنده • نخوت باد دی و شوکت خار آخر شد
کوز یلنک تکبری و دکن شوکتی آخر اولدی مراد بیت ثانیده کی کبی • آن پریشانی شبهای دراز
و غم دل • اول اوزن کیجه لر پریشانلغی و کوکل غمی • همه در سایه گیسوی نگار آخر شد • دلبری نگار
کیسوسی کولکه سنده آخر اولدی مراد ظلمات نفس و هوا غیب هویت ایله زائل اولدی دیمکدر بعض نسخه ده
بو بیت واقع اولمش • گرچه آشفتگی کار من از زلف ویست • اگرچه بنم ایشم قرشقلغی انک زلفندندر
حل این عقده هم از روی نگار آخر شد • بو دوکمک چوزمسی هم نگار یوزندن آخر اولدی مراد غیب
هویتدن حیرتم تجلی جمال ایله زائل اولدی دیمکدر • بعد از این بر در میخانه زوم با دف و چنگ
بوندن صکره میخانه قپوسنه کیدرم دف و چنک ایله • قصه غصه که در دولت یار آخر شد • غصه قصه سی
که یار دولتنده آخر اولدی مراد صومعه به شوق طلب و پیر متوجه ایله وارن که عنایت حق ایله
غم دنیا منقطع اولدی دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش • باورم نیست ز بد عهدی ایام هنوز
اینانمزم ایامک بد عهدلکندن وهنوز • قصه هجر که در وصلت یار آخر شد • قصه هجر که یار وصلتنده
آخر اولدی مراد مصراع ثانی مضموننه اینانمزم زیرا زمانه بد عهد در لاجرم مساعده زمانه اعتماد

الملک کورک دیمکدر ساقیا لطف نمودی قدحت پر می باد ای ساقی لطف کوستردک قدحک طولو شراب
اولسون که بتدبیر تو تشویش خمار آخر شد که سنک تدبیرک ایله تشویش خمار آخر اولدی مراد شوق
ویرن کمسنک کلامی ایله تکاسل کیدکن بیان و اکا کثرت علم و قلبی مالی اولمق ایله دعا ظفردر و شمار
ار چه نیاورد کسی حافظ را اکرچه که حافظی صاغنمه کتورمدی یعنی آدم یرینه صایمدی شکر کین محنت
بیرون زشمار آخر شد شکر که بو عددن طشره محنت آخر اولدی مراد فقیر و بی اعتبار اولانلرک
٧٦ محنتی وغمی تمام اولوب سعادته ایرلر دیمکدر ومنها گرچه بر واعظ شهر این سخن آسان نشود اگرچه
شهر واعظنه بو سوز آسان اولمز یعنی کوچ کلور تا ریا ورزد و سالوس مسلمان نشود تا ریا و سالوس
کسب ایدر یعنی ریا ایلر مسلمان اولمز مراد اهل ریا کمال اسلام ایله مسلمان دکلدر که ریا شرک خفی در دیمکدر
رندی آموز و کرم ورزنه چندان هنرست رندلک اوکرن و کرم قیل ول دکلو هنر دکلدر حیوانی که
ننوشد می و انسان نشود بر حیوان که شراب ایچمیه و انسان اولمیه مراد رندلکدن اخلاص در
یعنی اخلاص اوکرن و کرم قیل که شول حیوان که عشق الهی بلمیه حیوان در و یا در انسان دکلدر
اسم اعظم بکند کار خود ای دل خوش باش اسم اعظم ایدر کندو ایشنی ای کوکل خوش اول
که بتلبیس و حیل دیو سلیمان نشود که تزویر و حیله لر ایله دیو سلیمان اولمز مراد اسم الله ذکرنه
مشغول اولان عزیز اولور اهل تلبیس اولان شریف اولمز دیمکدر گوهر پاک ببابد که شود
قابل فیض گوهر پاک کرکدر که قابل فیض اوله ورنه هر سنک و کلی لولو و مرجان نشود یوخسه هر
طاش و بالچق لولو و مرجان اولمز مراد فیض الهی استعداده کوره اولور دیمکدر عشق می ورزم
و امید که این علم شریف عشق و امید ایدرم که بو علم شریف چون هنرهای دگر موجب حرمان نشود
غیری هنرلر کبی موجب حرمان اولمز مراد عشق الهی و امید کرم موجب حرمان اولمز که ان الله لا یضیع اجر المحسنین
حسبنجه عشاق عباده ثوابی ضایع اولمز دیمکدر دوش می گفت که فردا بدهم کام دلت دون کیجه دیر
ایدی که یارن ویرم کوکلک مرادن سببی ساز خدایا که پشیمان نشود بر سبب قیل یا ربی که پشیمان
اولمیه مراد وعده مساعده نفس ذکری دانک تنجزن طلب در حسن خلقی ز خدا می طلبم خوی ترا
حسن خلقی الله دن دیلرم سنک خویکا ایچون تا دگر خاطر ما از تو پریشان نشود تا دخی بزم خاطرمز
سندن پریشان اولمیه مراد نفسک قلبه مساعده سن و عادته موافقتن طلبدر ذره را تا نبود همت
عالی حافظ ذره نک تا اولمیه عالی همتی ای حافظ طالب چشمه خورشید درخشان نشود یلدزیجی
کنش چشمه سنه طالب اولمز مراد طلب جناب قدس علو الهمة من الایمان موجبنجه همت کرک دیمکدر المرء یطیر
٧٧ بهمته حسبنجه سعی کرک که مطلوب حاصل اوله دیمکدر ومنها گفتم غم تو دارم گفتا غمت سر آید دیدم
سنک غمک دوتروم دیدی غمک باشه کله یعنی تمام اوله کیده گفتم که ماه من شو گفتا اگر بر آید دیدم که
بنم آیم اول دیدی اگر راست کلورسه مراد محبوب صوری غنی بالله کلوراندن فائده اولمز دیمکدر و ماه
اولوب نور ویرمسی مقرر دکلدر دیمکدر گفتم ز مهربانان رسم وفا بیاموز دیدم که شفقتلولردن
رسم وفا اوکرن گفتا ز ماه رویان این کار کمتر آید دیدی آی یوزلولردن بو ایش اکسک
کلور مراد ماه رویلر مهربان اولمز دیمکدر گفتم که بر خیالت راه نظر ببندم دیدم که سنک خیالک اوزره

نظر یولن باغلرن گفتا که شبرو است این از راه دیگر آید دیدی که شبرودر بو غیری یولدن کلور
مراد بودر که عشق طریقی نظر منحصر دکلدر طریق آخردن دخی اولور گفتم که بوی زلفت گمراه عالمم
کرد دیدم که سنک زلفک قوقوسی بنی گمراه عالم ایلدی گفتا اگر بدانی هم رهبر او تو آید دیدی
اگر بیلورسک اول هم سکا قولاغوز کلدی مراد المجاز قنطرة الحقیقة حسبنجه مجاز حقیقته دلیلدر دیمکدر
یا خود غیب هویتدن بر قوقو ظاهر اولوب اول قوقو طالبی عاشق بی راه ایدوب بعده وصوله سبب
اولور دیمکدر گفتم خوشا هوایی کز باغ دوست خیزد دیدم نه خوشدر بر هوا که دوست باغندن
قالقر گفتا خنک نسیمی کز کوی دلبر آید دیدی مبارکدر بر یل که دلبر محله سندن کله مراد بودر که جناب
قدسدن بر نسیم استشمام انک سبب سعادتدر دیمکدر گفتم که نوش لعلت ما را بارزو کشت
دیدم که لعلک بالی بزی آرزو ایله اولدردی گفتا تو بندگی کن کو بنده پرور آید دیدی سن
قوللق قیل اول بنده بسلیجی کلدی مراد مکالمه حق و مکاشفه الهی و مشافهه روحانیه طلبندن عرض
در و اول حضرتدن جواب بیانی در که وصول الی الله عبادت ایله اولور گفتم دل رحیمت کی
عزم صلح دارد دیدم سنک رحیم کوکلک نه وقت صلح عزم ایدر گفتا مگو این با کس تا وقت آن در
آید دیدی کمسنه یه دیمه بونی تا انک وقتی کلنجه مراد بودر که عنایت خدا ناگاه آید ولی بر دل
آگاه آید حسبنجه فضل حق ناگاه کلور انک وقتنی الله بیلور سن همان حاضر اول گفتم زمان
عشرت دیدی که چون بسر آید دیدم زمان عشرت کوردک که نیجه تمام اولدی گفتا خموش حافظ
کین غصه هم سر آید دیدی سوس حافظ که بو غصه دخی باشه کلور مراد غمک دخی انتهاسی
وار در دیمکدر ومنها هر کرا با خط سبزت سر سودا باشد هر کمسنک که سنک خط سبزک ایله سودا باشی ٧٨
وار در پای ازین دایره بیرون ننهد تا باشد ایاغی بو دائره دن طشره قومز تا که اولور
مراد خط سبزدن علمدر منهومان لا یشبعان منهوم بالمال و منهوم بالعلم موجبنجه علم حریصی طالب
اولان مادام که وار در که اندن قدمی طشره قومز یعنی انک طلبن ترک ایتمز من که از خاک
لحد نعره زنان برخیزم بن که قبر طپراغندن نعره اورجی اولدیغم حالده قالقم داغ سودای
توام سر سویدا باشد سنک سوداک داغی سر سویدا اولور بلکم قلب که بر لحم صنوبری در انک
ایچنده بر قان قطره سی واردر اکا سویدای قلب دیرلر قوه ادراک آنده قومشلردر بس مراد بو که محبت
الهی حقه قلبده سر مکتوم در موت ایله دخی زائل اولور حشرده دخی انده دخی ثابتدر
تا کی ای گوهر یکدانه روا امید ارزی تا نیجه به دک ای گوهر یکدانه روا دوترسن گز خیال
تو را دیده چو دریا باشد که سنک خیالکدن گوزم دکز کبی اولا مراد گوهر یکدانه دن فرد
واحد اولان حضرت خدادر اندن وصلت استیوب اغلمقدن خلاص رجا ایدر بعض نسخه ده بو
بیت واقع اولمش تو خود ای گوهر یکدانه کجایی آخر سن خود ای گوهر یکدانه قنده سن آخر
کز غم دیده مردم همه دریا باشد که سنک غمکدن خلق گوزی دکلی دریا اولا مراد بیت سابقده
کی کبیدر ظل ممدود خم زلف تو ام بر سر باد سنک زلفک بو کلی ظل ممدودی بنم باشم اوزره
اولسون کاندران سایه قرار دل شیدا باشد که اول کولکه ده دلو کوکل قراری اولور مراد

غیب هویت تحتنده اولمق طلبی در که قرار وسکون قلب اندن اولور ازین مرحله ام آب روانیت
بیا هم کبریکم دیبنده اب رواندر کل اکرت میل لب جوی تماشا باشد اکرسکا ارماق کنارین و
تماشا میلی وار ایسه مراد کثرت بکاسن بیان ومبالغه در چون دل من دمی از پرده برون آی و
در آی بنم کوکلم کبی پرده غفلتدن چیق خلوت عبادته کیر که ذکر با رملاقات نیز پیدا باشد که برغی
ملاقات پیدا اولمز مراد مخاطبدن نفسدر اکا دیرکه کوکلم غفلت پرده سندن چیق عبادت خلوتنه
کیرکه کسب ثواب وعمل طاعت ایچون بر دخی ملاقات اولمز شیدی فرصتی فوته ایلم چشمت از ناز
بحافظ نکند میل آری سنک کوزک نازدن حافظه میل ایتمز بلی سرکرانی صفت نرکس شهلا باشد
باش اغرلغی نرکس شهلا صفتی اولور مراد چشمدن عین ومعین ذات بنی معناسنه در یعنی عظمت وکبریا
٧٩ ذات الله حضرتنک در دیمکدر چو آفتاب می از مشرق پیاله برآید چون شراب کنشی قدح مشرقندن
طوغه زباغ عارض ساقی هزار لاله برآید ساقینک عارضی باغندن هزار لاله چقه مراد مشرق
پیاله دن طلب شیخ مرشد وآفتاب شرابدن مراد عشق الهی در چون عشق الهی انک قلبندن طلوع
ایدب ظاهر اولا انک عارضی باغنده ووجهنده اثار نور وطراوت ظهور ایدر نسیم در
سر کل شکند کلاله سنبل بیل کل بکشنده هر سنبل دسته سن چو در میان چمن بوی آن کلاله برآید
چون چمن اورتسنده اول زلف قوقوسی چقه مراد غیب هویت قوقوسی مجلس عشقنده ظهور ایده که هوای
عاشق مکاشفه اور رسنبل باغی تار ومار ایدر دیمکدر زکره خوان نکون فلک طمع مدار دونی فلککه
باشی اشغه سفره سی کنارندن طمع ایتمه ای کوکل که بی ملالت وصد غصه یک نواله برآید که متحمز ویوز
غصه سز بر لقمه حاصل اولا مراد طلب رزق قلیل فلکدن غم کثیر سز اولمز دیمکدر شکایت غم هجران نه
آن حکایت حالست غم هجران شکایتی اول حکایت حال دکلدر که شمه ز بیانتش بصد رساله
برآید که برشمه انک بیانندن یوز رساله ایله حاصل اولا مراد وقت تفصیلی تطویل استر دیمکدر
کرت چو نوح نبی صبر هست بر طوفان اکرسنک نوح نبی کبی صبرک وار ایسه طوفانه بلا بکرده دوکام
هزار ساله برآید بلا دونز وبیک ییللق مراد حاصل اولور مراد بلایه صابر اولان بلایی دافع
ومراده واصل اولور دیمکدر بسعی خود نتوان برد کوهر مقصود کند وسعیک ایله المق اولمز مقصود
کوهرنی خیال بود که این کار بی حواله برآید خیال ایدی که بوایش حواله سز حاصل اولا مراد بودرکه
حضرت حق احسانه حواله سز واول حضرتدن عنایتسز کوهر مقصود حاصل اولور دیمک خیال باطلدر
نسیم لطف توکر بکذرد بتربت حافظ سنک لطفک یللی اکرا وکرکسه حافظ قبرینه زخاک کالبدش صد
هزار ناله برآید انک قلبی طپراغندن یوز بیک ناله چقه مراد حضرت حقه خطابدر که لطفکه احتیاج حافظی
٨٠ حکره حیاتمدن اشددر سرو چمان من چرا میل چمن نمی کند بنم زیاده صالنجی سروم
نیچون میل چمن ایتمز همدم کل نمی شود یاد سمن نمی کند مصاحب ولمز سمنی انکمز مراد سرو چماندن
علو همت در یا محبوب مجازی در چمندن مراد معرفة الله در کلدن مراد مکاشفه در سمندن مراد
باطنی قلب وصفای خاطر در تا دل هرزه کرد من رفت بچین زلف تو بنم باطل دولانجی قلبم
تا که کندی سنک زلفک بوکلمنه از هوس سفر کنون یاد وطن نمی کند سفر هوسندن شیدی وطنی

الکز مراد بودر که شمدیه دک باطل کزن کوکلم چون غیب هویته کیدب سیر الی الله وسیر فی الله قلدی
اول سفرک هوسندن وطن دنیایی یاد ایتمز دل بامید وصل تو همدم جان نمی شود کوکل سنک
وصلک امیدی ایله جانه مصاحب اولمز جان بهوای کوی تو خدمت تن نمی کند جان سنک محلک هواسی
ایله تن خدمتن ایلمز مراد طلب وصول الی الله رکلمندن ترک جان ایدب اکا متوجه در وجان سنک
درکاهک محبتندن تن خدمتن ترک ایتمز دیمکدر پیش کمان ابروت لابه همی کنم ولی سنک قاشک
کمانی اوکنده تضرع ایدرم ولی کوشه کشیده است از ان کوش بمن نمی کند کوشه چکلمشدر یعنی عزلت
اختیار ایتمشدر قولاغی بکا ایلمز مراد بودر که رمز الهی مستتر در قول ایله اکا وصول بولنمز عمل ولی
تحصیل قلبیجه اولمز دی کلم ز طره اش کرده ام از نفیر بس دون بر شکایت انک زلفندن ایتدم
لطیفه باشندن کفت که این سیاه کج کوش بمن نمی کند دیدی بو اکری قره قولاغی بکا ایتمز مراد بودر که
اسرار غیبیه بکا ظهور ایتمز دیدم جواب الهی علی وجه التلطیف بو اولدی که اسراره اطلاع عمل کثیر سز
اولمز مجرد قول ایله حاصل اولمز چون ز نسیم می شود زلف بنفشه پر شکن چون یلدن اولور بنفشه زلفی
طلو بوکلم ده که دلم چه یاد آن عهد شکن نمی کند واه که کوکلم بنی اول عهد صیجی یاد ایلمز مراد
بودرکه نسیم ظاهر بنفشه یه نظر ظهوره سبب در واندن مراد سالکه نظر مشاهده وحال در اما عهد شکن
در یعنی دایم مستمر دکلدر که مشاهدة الابرار بین التجلی والاستتار اولا جوم قلبه نسیم ظاهر دن مشا
هده یه انتقال قلوب مجاهده ایتمک کرک ایدی ساقی سیم ساق من کر همه درد می دهد بنم ساقی
سیم ساقم اکر دوکلی بکا دردی ویررسه کیست که تن چو جام می جمله دهن نمی کند کیمدرکه تنی جام میی کبی
جمله اغز ایلمز مراد واعظ دم شد که ساقی وقدمی سیم کبی مبارک ونافع اکرچه دردورد ایچورب
دم هر وقت ریاضت ودفع بیوررسه طالب اولان اکا تمام راغب کرک دیمکدر تحلیه سای شد
صبا دامن پاکت از چه رو خوش قوقولو طیب مرکب ازنچه اولدی صبا سنک پاک دامنک نه یوزدن
خاک بنفشه را ازان مشک ختن نمی کند بنفشه طپراغی اندن مشک ختن ایلمز مراد تجلیات الهیه
غالب اولوب هر پرده شهود حق ظاهر اولوب سالکک دامنی عیوب معاصیدن پاک اولوب
هر پرده آثار تجلی اظهار ایتمکه لیاقتی اولدغن بیان بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش باهمه عطر
دامنت آیدم از صبا عجب دوکلی سنک دامنک خوش قوقوسی ایله بکا صبادن عجب کلور
کز کذر تو خاک را مشک ختن نمی کند سنک دوغمکدن طپراغی مشک ختن ایلمز مراد بودرکه
چون فیض وتجلی غالب اولا سالک وعامی یکسان اولمق جایز اولورا ولمق عجب در دیمکدر
دست کش جفا مکن کاب رخم ز فیض تو جفا الجکسن ایتمه که بنم یکاغم صوی سنک فیضکدن
بی مدد سرشک من در عدن نمی کند بنم کوزم یاشی مددسز در عدن ایلمز مراد فیض وانتشاری
الکسک ایتمه که شوق ایله اغلیوب تربیت واصلاح حاصل ولا دیمکدر کشته غمزه تو شد حافظ ناشنیده
پند سنک غمزه ک مقتولی اولدی نصیحت اشتمش حافظ تیغ سزاست هر کرا درد سخن نمی کند
قلیچ لایق در هر کمسیه که سوز دردن ایلمز انک قیدنده اولمز مراد بودرکه بنده عندی قبول ایتمین
٨١ منظهر قهر اولور محل فیض اولمز دل ما بدور رویش ز چمن فراغ دارد بنم کوکلمز انک

یوزی دورنده چمندن فراغی واردر که چو سرو پای بندست وچو لاله داغ دارد که سروکبی پای باغلو
ورولاله کبی داغی واردر مراد دوه الله متعلق اولان قلب صاحبی بریرده ساکن وفارغ ایدر
دیمکدر سرما فرو نیاید بکمان ابروی کس بزم باشمز اغزکمنک قاشی یاینه که درون گوشه گیران
زجهان فراغ دارد که گوشه ده دنکلرک ایچنک جهانده فراغی واردر مراد عزلت اختیار ایدن
جهانه میل ایلمز دیمکدر زبنفشه تاب دارم که ز زلف او زند دم بنفشه دن حرارتم واردر که انک
زلفندن نفس اورر توسیاه کم بها بین که چه در دماغ دارد سن اکسک بهالو سیاهی کور که دماغنده
نه واردر مراد سیاه روا اولان حدنی بلمیوب کندونی صاحب حالت ومطلع غیب هویت بلمک
خطادر دیمکدر شب تیره وبیابان بکجا توان رسیدن قره کوکیجه وبیابان قنده ارشمک اولور
مکر انکه عکس روشن بره هم چراغ دارد مکر انک یوزی عکسی یوله چراغ دوته مراد ظلمت نفسانیت
وبیابان دنیاده مقصده وصول اولمز مکر هدایة الله رهبر اولا دیمکدر من وشمع صبحگاهی
سزد ار بهم بگرییم بن وشمع سحرگاهی لایقدر که کندو مزه اغلیه وز که بسوختیم واز ما بت ما فراغ
دارد که یاندوق وبزدن بتمزک فراغی واردر مراد بودر که النفس هی الصنم الاکبر حسبنجه نفسلکی
معشوقه ومعبوده دربزه موافقت ایمیوب فراغده اولدیغندن اغلمق بزه لایقدر بچمن خرام
وبنگر بر تخت گل که لاله چمنه صالن ونظر قل که تختی قنده که لاله بندیم شاه ماند که بکف ایاغ
دارد شاه مصاحبنه بکزر که کفنده قدح واردر مراد لاله وندیم شاه اکرچه قدح دوتر لیرا اما
آخر خزان اجل خراب ایدر اندن عبرت المق کرک دیمکدر سزدم چو ابر بهمن که بدین چمن بگریم
لایقدر که اورته قیش آیی سحابی کبی بو چمنده اغلیم طرب آشیان بلبل بنگر که زاغ دارد بلبلک
شنلکی یوه سن کور که زاغ دوتر مراد رقیب ونا اهل اولانلر صدیق واهل اولانلرک یرن الدیغیچون
اغلملودر دیمکدر بفروغ چهره خالت ره دل زنده بهر شب یوز نوری ایله سنک خالک کوکل
یولن اوررهر کیجه چه دلاوری است دزدی که بشب چراغ دارد نه بهادردر بر خرسز که کیجه
چراغی واردر مراد حسن ظاهر کیجه کبی مستور وقنده طریق قلبی اشکاره اورر انی الدغن استغرابدر
سر درس عشق دارد دل دردمند حافظ عشق درسی سوداسی واردر حافظک غصه لو کوکلنده که نه
خاطر تماشا نه هوای باغ دارد که تماشا خاطری وباغ هوسی یوقدر مراد طالب وجهکیه ورده
٨٢ عزلت وخلوت اختیار ایتمک کرک که مراده واصل اولا دیمکدر وله شراب بیغش ونهان چیست
کار بی بنیاد شراب دخی کزلو عیش ندر بنیادسز ایشدر زدیم بر صف رندان وهرچه بادا باد
اوردق رندلر صفنه هر نه اولورسه اولسون مراد عشق الهی وتصوف طریقی صریح سلوک ایتمکسز
تمل سز ایشدر بر سالک ومخلصلر صفنه دوقندق انلردن اولدق هر نه اولورسه اولسون دیمکدر
گره ز دل بکشا وز سپهر یاد مکن کوکلدن دوکمی چوز وفلکدن یاد ایتمه که فکر هیچ مهندس
چنین گره نگشاد که هیچ مهندس فکری بونک کبی دوکم اچمدی مراد فلکدن مساعده یوقدر
دیو خاطرکده عقده اولسون اول عقده حلالت فلک مؤثر حقیقی دکلدر انی مهندس فکرلغی حل
ایده مزدر دیمکدر ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ زمانه انقلابندن طعه دوتمه که چرخ ازین

فسانه هزاران هزار دارد یاد بو افسانه دن بیچه بیکلر بیک یاد ونده در مراد اکاهی زمانه
سعادت دنیا طرفنه میل کوستروکندن طمع دوشمه که جمله حکایه دهردن بری اولدر اکا الدنمه دخی
توجه ایتمکده اول دیمکدر قدح بشرط ادب گیر زانکه ترکیبش قدحی ادب شرطی ایله دوت زیرا انک
ترکیبی ز کاسه سر جمشید وبهمنست وقباد جمشیدک وبهمنک وقبادک باشی چناغندندر مراد
پادشاهلرک باشی طپراغی اولوب اول طپراغدن قدح دوزلمشدر دنیاده پادشاهلرکا اکا
اولمقده یکساندر دیمکدر که آگهست که کاوس وکی کجا رفتند کیم اکاهدر که کاوس وکی
قنده کتدیلر که واقفست که چون رفت تخت جم بر باد کیم خبر واردر که نیجه کتدی تخت جم یله مراد
بودر که دنیا دار البقا دکلدر والا پادشاهلر مال وعسکر قوتی ایله چاره بولورلر ایدی زحسرت
لب شیرین هنوز می بینم شیرینک یکانی حسرتندن هنوز کورورم که لاله میدمد از خون دیده
فرهاد که لاله بتر فرهادک کوزی قانندن مراد بودر که اهل نظر اولان لاله حمرایی قان اغلیانلرک
کوزی یاشندن بویا لمش بیلوب انک رنکنه الدنمیوب کرکدر بیا بیا که زمانی ز می خراب شویم
کل کل که بر زمان شرابدن خراب اولالم مکر رسیم بگنجی درین خراب آباد اولا که ایرشوز بر کنجه
بو خراب آباده مراد بودر که کنج دوفینه ویرانه لرده اولورلر اچم عشق الهی ایله فقیر وخراب
اولالم اولا کنج قربة ومال وصلته واصل اولا وز مکر که لاله بدانست بی وفایی دهر مکر که
لاله بلدی دهرک بی وفالکنی که تا بزاد وبشد جام می ز کف ننهاد که تا طوغدی وکتدی شراب
قدحن الدن قومدی مراد بودر که جهانک بی وفالکنی بلن اطلبوا العلم من المهد الی اللحد حسبنجه عشق
الهی قدحن وصفای قلبی ترک ایتمز نمی دهند اجازت مرا بسیر سفر اجازت ویرمزلر بکا سفر سیرینه
نسیم خاک مصلی وآب رکنا باد مصلی طپراغی یلی ورکنا باد صوی مراد حب الوطن من الایمان
موجبنجه شیراز دیارن ترک ایتمزم اویله وطن اصلی که آخرت در آنی ترک ایتمک اولمز دیمکدر رسید
مژده عشقش بعاشق انچه رسید ایرشدی انک عشقی عمنده عاشقه اولکه ایرشدی که چشم زخم حوادث
بعاشقان مرساد که حوادث زخمی کوزی عاشقلره ایرمسون مراد وعلق صادق عشق عمنده
باقی اولسون دیو دعا ایلهدر قدح مگیر چو حافظ مگر بناله چنگ قدح دوتمه حافظ کبی مکر ناله
چنک ایله که بسته اند بر ابریشم طرب دل شاد که باغلدیلر شنلک ابریشمی اوزره شاد کوکلی مراد
عشق الهی دوتمه وسلوک طریقت ایتمه مکر شیخ مراقب ایکلمسی ایله که سالکه شیخ مرشد لازمدر دیمکدر
٨٣ وله در ازل هر کو بفیض دولت ارزانی بود ازلده هرکیمکه اودولت فیضنه لایق اولا تا
ابد جام مرادش همدم جانی بود تا ابد انک مرادی قدحی مصاحب روحانی اولور مراد بودر که
اکا که السعید سعید فی بطن امه حسبنجه سعادت ازلیه تقدیر اولنمش اولا وجذبة من جذبات الرحمن
توازی عمل الثقلین موجبنجه فیض الهی زحمت ریاضتسز واصل اولا ابدی مراده وصول جانانه
مقارن اولور من همان ساعت که از می خواستم شد توبه کار بن هم اول ساعتده که شرابدن
توبه کار اولمق دیلدم گفتم این شاخ ار دهد باری پشیمانی بود دیدم بو بوداق یعنی توبه اکر بر
یمش ویرسه پشیمانلق اولور مراد بودر که اول وقت که آخرت اوندن رجوع وکار دنیایه دخول

ویلدم همان اول وقتده بلدم که بو براق یکوسی پشیمانلق الیسه کرکدر خود کرفتم کا فکنم سجاده
چون سوسن بدکش ودیلم که براقتش سجادهٔ سوسن کبی اوموزه همچو کل بر خرقهٔ رنک می مسلمانی
بود کل کبی خرقه اوزره شراب رنکی مسلمانلق اولورمی مراد مصراع ثانی مضمونندن استفهام انکاریدر
که اوموزنده سجاده وخرقه‌سنده تلوث دام اولان کیمسه تعریض در نه عجب کر چراغ جام در خلوت نمی یارم
نشست قاچ چراغنی خلوتده اوتورمغه قادر دکلن زانکه کنج اهل دل باید که نورانی بود
زیرا اهل دل بوجایه کرکدر که نورانی اولا مراد بودر که خلوت نشین اولا عشق الهی کرک که خلوتنی
نورانی اولا بعض نسخه بو بیت واقع اولمش خلوت ما را فروغ از عکس شمع وباده باد بزم خلوتمزه
نور شمع وشراب عکسندن اولسون وقت کل مستوری مستان زنادانی بود کل وقتنده مستلرک
مستورلکی جاهللکدن اولور مراد خلوتده نور قلب وعشق کرک که وقت مکاشفه‌ده متکیف اولمق
جهلدن در دیمکدر مجلس انس وبهار وبحث عشق اندر میان مجلس انس وبهارا ولا وبحث عشق
اورتده اولا نستدن جام می از جانان کران جانی بود جاناندن جام شراب المامق ثقیل الروح و
غلیظ اولمق اولور مراد انس حق وفتح فیض اولوب عشق الهی بحثنده ایکن حضرت حقدن فیض وفضل
المامق کمال غلظت وار در همت عالی طلب جام مرصع کو مباش همت عالی استه مرصع قدح المسون
رندرا اب عنب یاقوت رمانی بود رنده اوزم صوبی یاقوت رمانی اولور مراد علو الهمه من الایمان
حسبنجه بنم قدمدن وحضرت حقدن همت عالیه ودرجهٔ سامیه استه اسباب ومتاع قوا المسون که فقره شراب
عشق یاقوت رمانی ومتاع ومال در دیمکدر نیک نامی خواهی ای دل با بدان صحبت مدار ایو آد اولق
استرسن ای کوکل یرمزلر ایله صحبت دوتمه بدپسندی جان من برهان نادانی بود یرمزبکنمک ای بنم جانم
جاهللق دلیلی اولور مراد بولره تعارفته ترغیب ویرمزلر صحبتندن ترهیب در کرچه بی سامان نماید
کارما سهلش مبین اکرچه یوسنز کورنور بزم ایشمز آسان کورمه کاندرین کشور کدایی رشک سلطانی بود
که بو مملکتده کدالق پادشاهلق کوینیجی اولور مراد بودر که ترک دنیا وتحصیل صفا اهل ظاهره یوسنز کورنور
اما بو بر ولایتدر که پادشاهلر بوکا کوتی استرلر ایمشدر دی عزیزی کفت حافظ میخورد پنهان شراب
دون بر عزیز دیدی حافظ شراب ایچر ای عزیز من نه عیب آن به که پنهانی بود ای بنم عزیزم عیب کزلو
اولمق ایک دکلیدر مراد بودر که بر عزیز حافظ سلوکنی عوامدن اخفا ایتدی دیدی بن دیدم ای عزیز علوم
قنده سلوک وتصوف عیب در عیب کزلو اولمق یکدر ولم اکر نه باده غم دل زیاد ما ببرد اکر شراب
کوکل غمی بزم خاطرمزدن کیدرمیدی نهیب حادثه بنیاد وجان ما ببرد حادثه هیبتی بزم جانمز
بنیادن کیدررایدی مراد عشق الهی یه توغل غم جهانی بزه فراموش ایتدردی والا هیبت حوادث
جهان ونکبات والام زمان بزی هلاک ایدرایدی دیمکدر اکر نه عقل بمستی فروکشد لنکر اکر عقل مستلک
ایله اشغه چکمیدی دموری چکونه کشتی از این ورطهٔ بلا ببرد بو بلا کردابندن کیدرر
ایدی مراد بودر که عقل معاد شراب حق عشق مستلکی ایله وقار وسکون ویرمیدی وجود انسانی کمیسی
کرداب عصیاندن وحب جهاندن خلاص اولمیوب انده هلاک اولورایدی فغان که با همه کس غایبانه
باخت فلک فریاد که هر کس ایله غایبانه اوینادی فلک کسی نبود که دستی از این دغا ببرد کیسه اولدی

کم

که بر آل بو مکاره‌دن الله یعنی غالب اولا مراد زمانه ایله مجاهده ایتمیوب حضرت حقه اعتصام وعمل آخرته
اقدام ایتمک کرک دیمکدر دل ضعیفم از آن میکشد بطرف چمن ضعیف کوکلم انوکیچون چکر چمن طرفنه که
جان زمرک به بیماری صبا ببرد که جانی اولمکدن صبا خستکلکی ایله یعنی آهسته اسمسی ایله التر یعنی خلاص
ایدر مراد چمندن سیر سلوکدر یعنی ضعیف کوکلم سلوک طریقته مائل اولور که آهسته آهسته فیض الهی ایله
قلبی موت حقیقی که نسیان موت وعذاب آخرتدر اندن قورتره کذار بر ظلماتست خضر راهی کو اوزر
ظلماته در بر یول خضر قنی مباد کاتش محرومی آب ما ببرد اولمیه که محرومق اودی بزم صویمز
الله یعنی کیدره ضایع ایده مراد بودر که آب حیات ظلمات ایچنده اولور بو نجلین آب حیات حقیقی
که موت آخرتدن وعذاب مؤبددن قورترر ظلمات ریاضت ایچنده در خضر کبی بر قولاغز کرک که
بزی اکا التده تا که اندن محروم اولمق حرارتی بزم نشو ونمامز ضایع اتمه طبیب عشق منم باده
خور که این معجون طبیب عشق بنم شراب ایچ که بو معجون فراغت آرد وا نویشهٔ خطا ببرد فراغت
کتورر خطا فکرن کیدرر مراد عشق الهی سبب فراغت خاطر ودافع فکر فاسد در دیمکدر بسوخت
حافظ وکس حال او بیار نکفت یاندی حافظ وکمسه انک حالنی یاره دیمدی مکر نسیم پیامی خدای
برد مکر یل برخبری الله ایچون یا الله الله مراد کندونک کیفیت وصولنی ولمیوب کلمات استدکن
۸۵ بیان در وله مرا بر ندی وعشق آن فضول عیب کند بکا رندلک وعشق ایله اول فضول عیب ایدر
که اعتراض بر اسرار اهل غیب کند که اهل غیب اسرارینه اعتراض ایدر مراد بودر که اخلاص عبادت
وعشق ومحبت ایله اسرار الهیه یه واقف اولنور واهل ظاهر علمدن غیری علم اهل غیب حاصل اولور
لاجرم سلوک طریقت واخلاص ومحبت خبر محض در بونی تعییب شول کمسه ایدر که اهل غیب اسرارینه اعتراض
وانکاری اولا کمال صدق ومحبت ببین نه نقص کناه کمال صدق ومحبتی کور نقصان کناهی
کورمه که هر که بی هنر افتد نظر بعیب کند که هر کمسه هنرسز واقع اولا نظری عیبه‌در مراد بودر که انسانده
اکی حال واردر بری کمال صدق ومحبت بری نقصان فساد معصیت اهل کمال کماله ناظر اولوب
بی هنر عیبه نصیر اولور چنان بزد ره اسلام غمزهٔ ساقی اولیه اوردی اسلام یولنی ساقی غمزه‌سی
که اجتناب ز صهبا مکر صهیب کند که شرابدن احترازی مکر صهیب ایده صهیب رضی الله عنه رسول الله صلعم
حضرتنک اصحابندن امیراخورلق خدمتین ایدر صحابی زاهددر که حضرت عمر رض انک حقنده دیدی
نعم العبد صهیب لو لم یخف الله لم یعصه زعطر حور بهشت آن زمان برآید بوی جنت حوری طیبندن
اول وقت چقر قوقو که خاک میکدهٔ ما عبیر جیب کند که بزم میخانه‌مز طپراغن یقه عبیری ایده مراد
عبادت خانه‌مز در که انک خاکی عبیر جیب حور اولمغه لایقدر کلید کنج سعادت قبول اهل دلست کنج
سعادت مفتاحی اهل دلک قبولی در مباد کس که درین نکته شک وریب کند اولمیه که کمسه بو نکته‌ده شک و
ریب ایده مراد اهل دلک مقبولی اولمق مورث سعادت ابدکن بیان در شبان وادی ایمن کهی رسد
بمراد وادی ایمن چوبانی بر وقت ایره مراده که چند سال بجان خدمت شعیب کند که بنچه ییل جان ایله
شعیب خدمتن ایده مراد وادی ایمن چوبانندن موسی عم در بنچه ییل شعیب عم خدمتن ایدوب مراده واصل
اولدی لاجرم سالک دخی خدمت شیخ ایتمینجه کمال بولمز ومراده ایرمز ز دیده خون بچکاند فسانهٔ حافظ

کوزه ن قان طاملدر حافظک قصدسی چون باد وقت شباب وزمان شیب کند چوبکتلک وقتی وبیر لک
٨٦ زمانی باد ایدر مراد عمر ضایع کچرکن فکر ایدب قان اغلمه لایقدر دیمکدر طایر دولت اگر باز گذاری
بکند دولت قوشی اگر کرو اوغرمقلق ایده یار باز آمد وبا وصل قراری بکند یار کرو کله وصل ایله قرار ایده
مراد منقطع اولان تجلی عودت ایدب بنده تمکین حاصل اوله دیمکدر دیده را دستگه در وگهر گرچه نماند کوزه
در وگوهر قدرتی اگرچه قالمدی بخوره خونی وتدبیر نثاری بکند قان یه وتدبیر نثار ایده مراد فرقدن
اغلمقدن کوز یاشی توکنمدر اما زحمت چکوب تدبیر نثار ایتمک کرک دیمکدر کس نیارد بر او دم زندز
قصه من مگر باد اولمز انک قتنده نفس اورمغه بنم قصه مدن مگرش باد صبا گوش گذاری بکند مگر اکا باد
صبا قولاغه اوغرمقلق ایده مراد کثرت عصیاندن عرض حضرتنه عرض اولنا جق حالم یوقدر مگر المستغفرین
بالاسحار موجبنجه استغفار سحری عرض حال ایده دیمکدر داده ام باز نظر را بتذروی پرواز وبرمشم
نظر طوغاننی بر سکلن اوچیلیه باز خوانده مگرش نقش وشکاری بکند خواند لفظنک فاعلی نقشدر
ونقشدن مراد بیتده در وضمیر باز یا زنظره راجعدر وبکند لفظنده مستتر اولان ضمیر یا بازه یا نظره راجع
یا تذروی پروازه راجعدر معنی بیت بودر که نظر طوغاننی بر سکلن کبی تیز اوچانه ویردم تا که تعلیم
شکار ایده که انی بیتده اوقیه وبر شکار ایده اول باز نظر یا تذروی پرواز مراد بودر که نظوم بازی
بر سریع الطیران اولان نسنه به تسلیم ایتدم تا مکاشفه ایله انی دعوت ایدب شکار فضل الهی ایده دردش کنم
بکند لعل لبش چاره من دون کیجه دیدم انک لعل لبی بنم چاره می ایدر هاتف غیب ندا داد که اری
بکند هاتف غیب ندا ویردی که بلی مراد بودر که متحیر اولانلرک چاره سی کلام الهی ایدر شهر خالیست
ز عشاق بود کز طرفی شهر خالیدر عشاقدن اولا که بر طرفدن مردی از غیب برون آید وکاری بکند
بر ارغیبدن طشره چقه یعنی ظاهر اولا بر ایش ایده مراد شهرکامک یا مرید طالبک نایاب لغندن
شکایت وبر مرد صاحب درک ظهورن رجادر کو کریمی که زفیض کرمش عمزده قتی بر کریم که انک
کرمی فیضندن بر غم اورمش کمسه جرعه در کشد ودفع خماری بکند بر جرعه چکه ودفع خمار ایده مراد بودر که
قنی بر کریم که صاحب فیض ولا تاکه اندن بر طریقده تکاسل اولمش کمسه فضل ایدب شوق حاصل ایده
یا وفا یا خبر وصل تو یا مرگ رقیب یا وفا یا سنک وصلک خبری یا رقیبک اولمسی بازی چرخ مگرز ینی
یکدو کاری بکند چرخ اوینی مگر ایکی اوچدن بر ایش ایده مراد بودر که یا بر کریم اهل فضلدن وفا
یا حضرت عزتکدن وصل وعطا یاهلاک نفس وهوا اولا تاکه مقصود حاصل اولا حافظا زور گرا و گر نزوی
هم روزی ای حافظ انک درکاهنده اگر کتمرسنک برکون گذری بر سرت از کوشه کناری بکند
بر اوغرمق سنک باشنکه وزره بر قراک بوجاغندن ایدر مراد درکاه حقه ملازمت ایدب فیض فضلدن
٨٧ محروم قالمز دیمکدر وله خوش آمد گل وزان خوشتر نباشد لفظان مصراع ثانی مضمونه اشاره در
یعنی خوش کلدی وخوشدر گل واندن خوش اولمز که در دستت بجز ساغر نباشد که الکده قدحدن
غیری اولمیه مراد بودر که خوش کلدی وخوشدر کشف وفیض اندن خوش اولمز که الکده قلب صافدن
اولا که کشف وفیض فضل حق ایله مالامال اولا غنیمت دان وی خور در گلستان غنیمت بیل و
شراب ایچ گلستانده که گل تا هفته دیگر نباشد که گل تا هفته یه دک دکل اولمز مراد کشف وفیضی

غنیمت بیلوب عشق الهی نوش قل که کشف وحال باقی اولمز دیمکدر زمان خوش دلی دریاب و
دریاب خوش دللک زمانن دوی دانجه بول که دایم در صدف گوهر نباشد که دایم صدفده
گوهر اولمز مراد صفای خاطر وقتنی ضایع ایتمه لولوی فیض آل که دایم صفا وفیض اولمز دیمکدر
عجب راهیست راه عشق کانجا عجب یولدر عشق یولی انده کسی هم بر کند کش سر نباشد برکسه
باش قالدرر که انک باشی اولمیه مراد بودر که باشی وبکلنده عقلی ولان طریق عشقدن باشی
چکمز که سعادت آخر بو یولده در بشوی اوراق اگر همدرس مایی یوا وراقی اگر بزمله همدرسسن
ایسک که علم عشق در دفتر نباشد که عشق علمی دفترده اولمز مراد سالک وایل حالده علم توغلی
ترک ایدب عمله سعی ایتمک کرک که وصول الی الله مجرد علم ایله اولمز امدی اگر بزمله همدرس ایسک یعنی
سالک طریقت وطالب وصول حق ایسک علمی ترک ایدب عمله جد قل دیمکدر ز من بنیوش ودل
در شاهدی بند بندن ایشت کوکلی بر محبوبه باغله که حسنش بسته زیور نباشد که انک حسنی
زینته باغلو اولمیه مراد مجازی محبوبه وزخارف دنیایه کوکل باغلمه که بونلرک حسنی بالذات دکلدر
کوکلی محبوب حقیقی یه باغله که زینته محتاج دکلدر دیمکدر بیا ای شیخ در خمخانه ما کل ای شیخ بزم خمخانه مزه
شرابی خورکه در کوثر نباشد بر شراب ایچ که کوثرده اولمز مراد بودر که ای بیر عشق خانه مزه کل ذوقی
حب الهی نوش قل بت که اول شراب شریف کوثرده بولنمز ایا بر لعل کرده جام زرین ای بر لعل المش
کمه التون قدح ببخشا بر کسی کش زر نباشد عطا قل بر کمسه یه که التونی اولمیه مراد اوی قلب خالصی
عشق الهی لعل ایله برابدن صاحب حال قلبنده اخلاص اولمین فقیر طالب سالکه عطا قل دیمکدر
شراب بی خماری بخش یارب خمار سز شراب ویر یارب که با او هیچ درد سر نباشد که انک ایله
باش اغرسی اولمیه مراد عشق حقیقی طلبیدر که انده باش آغرسی اولمز بنامیزد بت سیمین تنم هست
الله ادی حقیچون بر سیمین تن بتم واردر که در بتخانه آزر نباشد که آزر بتخانه سنده اولمز مراد
النفس هی الصنم الاکبر حسبنجه نفسم بر بت نازنین در که کندوینی هر وجهله معبود اتخذ ایدر که انک کبی
بت آزر بتکر بتخانه سنده بولنمز دیمکدر من از جان بنده سلطان اویسم بن جاندن سلطان اویس
قولی یم اگرچه یادش از چاکر نباشد اگرچه اکا قولن اکمی اولمز مراد خواجه حافظک عادتی
اوزره غزل رسال ایتدکی بزرگواره عرض حسب حالدر بتاج عالم آرایش که خورشید انک عالم
بزه یجی تاجی حقیچون که کونش چنین زیبنده افسر نباشد بو بکلین تاجه یرشمز مراد کلطان اویسک
جمالنی مدح در که تاج بوکا یرشدی کبی نشه برشمز کسی گیرد خطا بر نظم حافظ بر کمسه خطا ووتر حافظک
نظمنه که هیچش لطف در گوهر نباشد که هیچ لطافت انک گوهرنده اولمیه مراد بودر که لطف طبعی اولان
بو نظمه خطا دوتمز بلکه صواب بیلکن بیلور که مجاز صورتنده حقیقت بیان ایدب اصطلاحات اختیار
٨٨ اتمشدر که اهل حال اولمین اول اصطلاحاتی بیمیوب خطا یه نسبت ایدر وله معاشران ز حریف
شبانه یاد آرید عشرت ایدیجیلر کیجه کی مصاحبی انکه حقوق بندگی مخلصانه یاد آرید مخلصانه
قوللق حقلرنی انکک مراد کیجه نصیحت وتربیت ایدن مرشدی وانک مخلصانه ایتدکی خدمتک حقلرنی
انکمک دیمکدر بوقت سرخوشی از آه وناله عشاق سرخوشلق وقتنده عشاقک آه وناله سندن

بصوت انكه چنك وچغانه یاد آرید چنك واقلق نغمه سی صوتی ایله انكله مراد كیفیت حاصل اولوب
بیرك دكوینده نك نغمه صوتی ایله عشاق آه وناله ایتدكین اونتمك دیمكدر چو دوربان مراد آورید
دست امید چون مراد بلمه كتولكز امیدالنی زعهد صحبت ما در میانه یاد آرید بزم صحبتمز عهدنی اورته ده
انكله مراد بودركه امیدكزالی مرادبلن قوجدقده یعنی سزمراده واصل اولدقده بزم صحبتمز عهدنی اونتمك
دیمكدر چو عكس باده كند جلوه بررخ ساقی چون شراب عكسی ساقی یوزینه جلوه ایده یعنی ساقینك
یوزنده شراب حمره سنك عكسی دوشه زنهد من بسرود ترانه یاد آرید بنم زهدمدن ایرو ترانه ایله
انكله مراد بودركه واعظ وشیخك یوزنه عشق الهی شوقندن رنك ولطافت دوشیجك زهدخشكی ذوق
وحالت ایله یاد ایده سز دیمكدر نمی خورند زمانی غم وفاداران یمزلر برزمان وفادارلر غمن
زنی وفایی دور زمانه یاد آرید دور زمانه نی وفا لعنی انكله مراد اهل زماندن مكارلره شكایت
سمند دولت اگر چند سركشست ولی دولت آتی اگرچه سركش در ولی زهمرهان بسر تازیانه یاد آرید
یولداشلردن قامچی اوجی انكله مراد بودركه ای دولت آتنه سوار وكامكار اولانلر اگرچه آتكز
سركش راتمام كونی یوریمیوب كاهل اولانلرك بركوبلرنی قامچی اوجی ایله ضرب یورتمكه سعی ایدك
بوجه مرحمت ای ساكنان صدرجلال مرحمت یوزی ایله ای صدرجلال ساكنلری زروی حافظ
واین آستانه یاد آرید حافظك یوزندن وبو اشیكدن انكله مراد بودركه ای صدرجلال حق
ساكنی اولانلر اول صدرجلال آستانه سنده حافظ یوزسورر خصوصی مرحمت یوزندن یاد ایدك
٨٩ مژده ای دل كه مسیحا نفسی می آید مشتلق ای كوكل كه بر عیسی نفس كلور كه زانفاس
خوشش بوی كسی می آید كه انك خوش نفسلرندن بركسه قوقوسی كلور مراد اهل الله دن بری كلوب انوك
نفسلرندن بوی حق كلمكین مژده اتمكدر ازغم هجر مكن ناله وفریاد كه دوش هجر غمندن ناله و
فریاد اتمه كه دون كیجه زده ام فالی وفریادرسی می آید بر فال اوردم فریادرسی كلور مراد بودر
وصول الی الله حاصل اولمه غمندن كوكل ناله وفریاد ایدر ایدی روح اكا ناله وفریاد اتمه كه بر مرشد طریقت
ودلیل حقیقت ایرردی مژده ایدر زاتش وادی ایمن نه منم خرم وبس وادی ایمن آتشندن
مهمان شاد بن دكلم انجق موسی انجا بامید قبسی می آید موسی آنده بر شعله آتش امیدی ایله كلور مراد
بودركه وادی ایمن كه جانب الهی در موسی عم ظاهرده وادی ایمن ده اوده كوروب شاد اولوب
لعلی آتیكم منها بقبس دیوب كلمش ایدی نارصاندوغی نور الهی ایمش انی انا ربك نداسی ایشدوب
كلیم الله اولمش ایدی بو قبیل اوزره اول درگاهه كلن شاد اولوب كیدر هیچ كس نیست كه در كوی
توش كاری نیست هیچ كس یوقدر سنك محلكده انكله ایشی اولمیه هر كس انجا بطریق هوسی می آید هر كسه
انده بر هوس طریقی ایله كلور مراد جانب الهی یه كلن بر مقصود ایچون كلدكین بیان در كس ندانست
كه منزلگه دلدار كجاست كمسه بلمدی كه دلدار منزلگاهی قنده در این قدر هست كه بانك جرسی
می آید بو قدر وار در كه بر جانك آوازی كلور مراد بودركه حضرت حق منزلدن منزه در بیلمكسه انك
ایچون منزلگاهی بلمز مهمان روحه اول طرفدن بر صدا واثر ظاهر اولور جرعه ده كه میخانه ز ارباب كرم
بر جرعه ویركه اهل كرم میخانه سنه هر حریفی زپی ملتمسی می آید هر بر مصاحب بر امید ایچون كلور ایراد

شیخ خانقاه ومرشد راه اولانلردن طلبی در دوست را گر سر پرسیدن بیمار غمست دلكه اگرغم خسته سن
سورمق وارایسه كوبراند خوش كه هنوزش نفسی می آید دی خوش سوركه هنوز اولمه غمدن نفس كلور
یعنی هنوز وفاة اتمز مراد بودركه ان الله یقبل توبة عبده مالم یغرغر حسبنجه كه مریض مرض موتده
غرغره مرتبه سنه یعنی جان حلقومه كلیجه توبه سی مقبول اولور بو قبلی اوزره وصول الی الله حاصل اولور خبر
بلبل این باغ بپرسید كه من بو باغك بلبلی خبرن صورك كه بن ناله می شنوم كزقفسی می آید بر ناله ایشدرم
كه برقفسدن كلور مراد روح انسانی بلبل باغ قرب الهی در انك قفس تندن حبس اولور دیمكدر یاد دار
سرازدون حافظ یاران حافظی بچنك سوگاهی وار دریاران شاهبازی شكارمگسی می آید
بر شاهباز بر سكگی شكاره كلور مراد بودركه اذا احب الله عبدا ابتلاه حسبنجه بر قولنی سوسه انی مبتلا
٩٠ ایدر بما سوی فراموش ایدر رب كند وذكرنه وفكرنه مشغول ایدر رسید مژده كه آمد بهار و
سبزه دمید ارشدی مشتلق كه بهار كلدی وسبزه بلوردی وظیفه گر برسد مصرفش گلست ونبید
وظیفه اگر ایرسه انك خرجی اوجی بری كلدر وشرابدر مراد بودركه فیض فضل الهی ولیجی حالی وعمری
مكاشفه یه وشراب الهی یه صرف اتمك كرك صفیر مرغ برآمد بط شراب كجاست قوش اواز ایلدی
شراب كلندری قنده در فغان فتاد ببلبل نقاب گل كه كشید فغان دوشدی بلبله كل نقابن كم چكدی
مراد بودركه روح قدسی قلبه الهام عشق كتوردی كه معدن عشق اولان اهل حال قنی دیو دكمله
فریاد ودوشدی مكاشفه كیمه میسر اولدی دیو من این مرقع رنگین چو گل بخواهم سوخت بن بو كل كبی
رنگین خرقه یی یاقمق استرن كه پیر باده فروشش بجرعه نخرید كه شراب صاتیجی پیر آنی بر جرعه یه المدی
مراد بودركه مزین خرقه كه لباس ریادر عشق الهی صاتیجی شیخ عاشق مشرب آنی آزجق عشقه المدی
پس آنی یاقمق كرك زروی ساقی مهوش گلی بچین امروز ای كبی ساقی یوزندن بر گل دركسه بكون
كه گرد عارض بستان خط بنفشه دمید كه بوستان یوزی قرا كنده بنفشه خط بلوردی مراد محل تجلیات
اولان واعظ وشیخك یوزندن بر فیض ال كه عالم مشاهده اطرافنده خطوط معانی ظاهر اولدی
بكوی عشق منه بی دلیل راه قدم عشق محله سنه قومه یول دلیلسز آیاق كه كم شد آنكه درین ره
برهبری نرسید كه آزدی اولكه بو یولده قولاغزه ارشدی مراد بودركه سالك طریقت اولان شیخ
ومرشدی لازمدر نیتكم علی رضه بیورر لولا المرشد ما عرفت ربی زمیوهای بهشتی چه ذوق دریابد جنت
منسوب یمشلردن نه ذوق دویر كسی كه سیب زنخدان شاهدی نگزید بركمسه كه بر محبوبك الكلی المه سن
اصمدی مراد ذوق میوه جنت دویمز بر مرتبه مشاهده دن لذت المین دیمكدر جفان كرشمه تحتی
دلم زدست ببرد اولمه ساقینك نازی وكوزاوجی ایله نظری كوكلمی الدن الدی كه باكسی دگرم
نیست برگ گفت وشنید كه بركمسه ایله حرف بو قدر دیك واشتمك قابسی مراد بودركه واعظ وشیخك نظری بنم
كوكلمی شویله الدی كه غیری كمسنك مصاحبتی بر داعی قالمدی عجایب ره عشق ای رفیق بسیارست
عشق یولنك عجایبی ای یولداش چوقدر زپیش آهوی این دشت شیر نر رمید بو صحرانك آهوسی اوكندن
ارككك ارسلان اوركدی یعنی قاچمغه قادر اولمدی مراد بودركه ضعیف اولان كاه اولور مظهر فیض اولوب
قویدن اقوی اولور ممكن ز غصه شكایت كه در طریق طلب غصه دن شكایت اتمه كه طلب یولنده

براحتی برسید آنکه زحمتی نکشید براحته ارمدی اولکم زحمت چکدی برنج خدا برامدی ای دلیل
راه حرم الله ایچون برمدوای حرم یولی قولاغوزی که نیست باده عشق راکرانه بدید که بوقدر
عشق صوکسنه قراک ظاهر مراد وصول الی الله قولاغوزسز اولمزد یمکدر شراب نوش کن وجام زر بحافظ
بخش شراب ایچ والتون قدحی حافظه ویر که بادشه بکرم جرم صوفیان بخشید که بادشاه کرمندن
صوفیلرک کناهن باغشلدی مراد مخاطبلر مرشد ودلیل در یعنی عشق الهی نوش ایدب صفای حالی
وتصفیه قلبی صوفیلرک ویرکه التائب من الذنب کمن لا ذنب له موجبنجه انلرک کناهی معفو ومغفرت فیضان
وفضله محل اولمشلر در بعض نسخه ده مخلص بیتی بودر کلی بچید زبستان حسن او حافظ برکل که شرمدی
انک حسنی بهستاندن حافظ مکر نسیم مروت درین چمن نوزید مکر مروت یلی بو چمنده اسمدی مراد
بودر که حافظ فیض الهیدن حصه دار اولمدی مکر انک وجودینه جذبه الهیه ارشمدی بعض نسخه ده
بودر بهار میکذرد دادکسترا دریاب بهار کچدی ای عدل دیوشیجی دوی که رفت موسم وحافظ
هنوز می نچشید که موسم کچدی حافظ هنوز شراب طاتمدی مراد بودر که عالم بسط کچدی ای شیخ عادل
فوت فرصت اتمه حافظک زمان شبابی ووقت نوش شرابی کچدی اول هنوز شراب ایچمدی لاجرم
عشق الهی بحر وورطه غفلتدن کچیر وله کرمی فروش حاجت رندان رواکند اکر شراب ٩١
صاتیجی رندلرک حاجتن روا ایده ایزد کنه ببخشد ودفع بلا کند الله کناه باغشلر ودفع بلا ایدر
مراد شراب صاتیجیدن غزل سابقده ذکر اولان درو رندلردن مراد صوفیان مخلص در لاجرم
رندانلرک حاجتن روا ایدیجک حق تعالی مغفرت ایدب دفع بلا ایدر ساقی بجام عدل بده باده
تا کدا ای ساقی عدل قدحی ایله ویر شرابی تا فقیر غیرت نیاورد که جهان پربلا کند غیرت کتوروب
که جهانی پربلا ایدر مراد فقیره فضل وعنایتی اکسک اتمک کرک والا انک آهی ودعاسی جهانی
بلا ایله برابر ایدر دیمکدر مطرب بساز عود که کس بی اجل نمرد ای مطرب عود دوزکه کمسه اجلسز اولمدی
هرکونه این ترانه سراید خطا کند هرکمکه بو ترانه ایرلمز خطا ایدر مراد بودر که هرکمکه کلامنده
اجلسز کمسه اولمز دیمیه فاذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقدمون آیتنه انکار اتمش
اولورکه بو خطادر کر رنج پیشت آید وکر راحت ای حکیم اکر زحمت اوککه کله واکر راحت ای
غافل نسبت مکن بغیر که اینها خدا کند غیره اسناد اتمه که بونلری الله ایدر مراد خیر وشرک
ونفع وضرک خالقی حق تعالی در وهر امر انک قضا وقدری ایله در دیمکدر درکارخانه که ره
عقل وفضل نیست برکارخانه ده که عقل وفضل یولی یوقدر یعنی عقله وفضله یول یوقدر
اکا وهم ضعیف رای فضولی چرا کند ضعیف وهم فضوللق راینی نیچون ایدر مراد کارخانه
الهی وعالم غیب اسرارینه عقله وفضله یول یوقدر وهم انک اسرارینه وقوفا نیچون بیلدی فضوللق
ایدر دیمکدر حقا کزین غمان برسد مژده امید حقا که بوغملردن ایرشور امید مژده سی کر
سالکی بعهد امانت وفا کند اکر بو سالک امانت عهدینه وفا ایدرسه مراد بودر که انا عرضنا
الامانة على السموات والارض والجبال فابين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان
حسبنجه هرکمکه امانت عهدینه وفا ایدرسه بوغم اوتدن امین اولور ما راکه درد عشق وبلای خمار

هست بزه که درد عشق وخمار بلاسی واردر یا لعل دوست یا می صافی دوا کند یا دوست لبی
یا شراب صافی دوا ایدر مراد بودر که بزده که درد عشق دنیا وبلای تکالیف عبادت واردر
بونلره کلام الهی یا محبت الله خالص علاج ایدر جان رفت درسر می وحافظ بعشق سوخت
جان کتدی شراب سوداسنده وحافظ عشق ایله یاندی عیسی دمی کجاست که احیای ما کند
بر عیسی نفسلی قنی که بزی دیرکوره مراد بودر که جانده سودای عشق واز قلب حافظ بو عشق ایله
٩٢ هلاک اولمشدر بر مرشد کامل اولیدی بزی احیا قلیدی وله نقدها را بود آیا که عیاری
کیرند نقدلری اولا می عجبا که وزنن الالر ومحکه چالالر تا همه صومعه داران پی کاری کیرند
تا دکلی صومعه دارلر بر ایش آردن دوشه لر مراد بودر که نقد خالص وصوفی مخلص لکنلرک وزنی
النوب محکه چالنه قلبلقلری ظاهر اولوب صوفیلغی ترک ایدب عوام کبی غیری ایشی دوتلر ایدی
مصلحت دید من آنست که یاران همه کار بنهند مصلحت کوردم اولدر که یاران دکلی ایشی بکذارند
وخم طره یاری کیرند قویه لر بریار طره سن دوته لر مراد بودر که دکستلره اشاد مز بو بلکه کرک که
ترک اعمال دنیا ایدب عمل غیب هویت وطاعت حضرت ربوبیت ایده لر خوش کرفتند حریفان
سرزلف ساقی خوش دوتدلر مصاحبلر ساقینک زلفی اوجنی کر فلکشان بکذارد که قراری
کیرند اکر فلک انلری قوسه که برقرار دوته لر مراد بودر که صوفیلق اختیار ایدن یاران سلسله
طریقتی خوش دوتدلر اکر فلک وجهان وحب دنیا واوطان ثابت وبرقرار اولمغه قورسه
یا فلک وزمان مهلت ویرب اجلک امان اولورسه که بر مدت قرار دوته لر زاغ چون شرم
ندارد که نهد پا برکل قرغه چون اوتنمز که ایاقنی قور کل وزره یعنی زلف سیاه روی یاره ایاق
قور بلبلان اسزد دامن خاری کیرند بلبلره لایقدر که بردکن اتکن دوته لر یعنی عاشقلرک
چون کل یوزنه ایجر کورکدر که دامن اغیاره یا بشه لر مراد بودر که نی اوبلرغت بولیجی عشاق
مؤدبلر صدارت وزحمت اختیار ایده لر قوت بازوی پرهیز بخوبان مفروش پرهیز قوت بازوسن
خوبلره صاتمه که درین خیل حصاری بسواری کیرند که بو جماعت بر حصاری بر سوار ایله دوتلر
مراد بودر که خوبلر ایله مصاحبت ایدب قوت بازوی تقوی ایله بن بونلردن خلاص بلورن دیمه
که بونلرک بری بر حصاری وبرشهری فتح ایدب اهلنی فساد واضلال ایدر لاجرم اولی بونلره
مقارن اولمیوب مصاحبت اتمکدر یا رب این بچه ترکان چه دلیرند بخون یا رب بو فرزندلر اهل
نه بهادرلردر قانه که بیتر مزه هر لحظه شکاری کیرند که کیریک ووقی ایله هر لحظه بر شکار دوتلر مراد انبیاهی
زاده لرک آدم هلاک اتمکده پهلوانلقلرن بیان در نعوذ بالله من شرهم رقص برشعر خوش وناله
نی خوش باشد رقص شعر خوش وناله نای اوزره خوش اولور خاصه رقصی که در دست نکاری
کیرند خصوصا بر رقص که انده بر نکار الن دوته لر مراد بودر که صوفیلرک الهی سوزلر دیو شعر اوقیوب
وصدای خوب ایله سماع صورتنده رقص اتدکلری وحلقه ذکرده بوجذب الن اله الذاکری خوبدر که
حظ نفسانی در اهل حق اولان بوکاری اتمز حافظ ابنای زمان را غم مسکینان نیست ای حافظ
ابنای زمانه مسکینلر غمی یوقدر زین میان کر بتوان به که کناری کیرند بو اورته دن اکر کوچ یتیشه یک

٩٣

اولدر که کنارده تلمراد بودر که ابنای زمان واهالی جهان ایله مصاحبتک دنیوی نفعی اولمق
کرک چونکه ابنای زمان بی مروتلردر انلر ایله مصاحبت ایمیوب عمری تضییع ایلیوب کنار اختیار ایتمک کرک
دیدم بخواب خوش که بدستم پیاله بود ٭ کوردم خوش اویقوده که الیمده قدح وار ایدی ٭ (ولد اهتما)
تعبیر رفت وکار بدولت حواله بود ٭ تعبیر اوقوع اولدی که ایش دولته حواله ایدی مراد بودر که دوشده
الده قدح کورمک زحمتسز شراب عشق الهی حاصل اولمقدر اویله بونک تعبیری جذبة من جذبات الرحمن
توازی عمل الثقلین موجبنجه فیض الهی زحمتسز اولمقدر ٭ چل سال رنج وغصه کشیدیم وعاقبت ٭ قرق
ییل زحمت وغصه چکدک وعاقبت ٭ تدبیر ان بدست شراب دوساله بود ٭ انک تدبیری اکی ییللق شراب
الده ایمش مراد بودر که وصول الی الله حب دنیا وطلب عقبی ایله اولمز بلکه بونلر کیدوب بدل حب الله کرک
ایمش ٭ آن نافه مراد که می خواستم زبخت ٭ اول مراد نافه سن که استر ایدم بختدن ٭ در چین زلف ان
بت مشکین کلاله بود ٭ اول مشکین زلفلو بتک زلفی بوکلمنده ایمش مراد بودر که معبود حقیقی که حق
انک غیب هویتی مراتبنده مراد قصوی بولنور ٭ از دست برده بود خمار غمم سحر ٭ الدن المش ایدی
غم خماری بنی سحر ٭ دولت مساعد آمد ومی در پیاله بود ٭ دولت مساعد کلدی وشراب قدحده
ایدی مراد غم تکاسلی بنم اختیارم الدن الوب معطل قلمشلر ایدی سحر وقتنده دولت مساعده
ایدوب عشق الهی قلبمده واقع بولنوب رغبت عبادت حاصل اولدی ٭ چون میخورم ولیک نه جای
شکایتست ٭ قان ایچرن ولیکن شکایت یری دکلدر ٭ روزی ما زخوان کرم این نواله بود ٭ بنم
رزقم کرم سفره سندن بولقمه ایدی مراد بودر که قضاء ازلیده بکا محنت مقدر ایمش پس شکایت
ایمیوب قضایه رضا ویرمشمدر ٭ در آستان میکده خون میخورم مدام ٭ میخانه اشیکنده قان ایچرم مدام
٭ روز نخست چونکه نصیبم حواله بود ٭ اوک کونده چونکه بکا همان بو حواله ایدی مراد بودر که مقام طلبده
مشقت چکدوکم بکا تقدیر الهی بویله ایمش ٭ نالان وداد خواه بمیخانه می روم ٭ ایکلیجی وشکایتجی اولدیغم
حالده میخانه یه کیدرم ٭ کانجا کشاده کار زمن از یک پیاله بود ٭ که انده بنم ایشمک فتحی بر قدحله ایدی مراد
نفس وشیطانون نالان ومتظلم اولوب خانقاهه کیدرم که انده بکا فیض وکشف بر همت وصفای قلبدن
در دیمکدر ٭ هر کو نکشت مهر وزخوبی کلی بچید ٭ هر کیم اکمدی محبت ودر خوبدن یا خوبلقدن بر کل دکشودیدی
در رهکذار باد نکهبان لاله بود ٭ یل وغاغذه لاله بکجیسی ایدی مراد بودر که هر کمکه محبت تخمن
اکمیه ودر محبوبدن یعنی اهل حالک برندن برفیض چیچکن حالدن خطا المیه بو جهان که بر یل اوغراغی
محل زوال وفنادر سانکه بوستان ایچیدر ٭ بر طرف گلشنم گذر افتاد وقت صبح ٭ گلشن کنارنده اوغرم
واقع اولدی صباح وقتنده ٭ آن دم که کار مرغ سحر آه وناله بود ٭ اول وقتده که چمن قوشنک ایشی آه و
ناله ایدی مراد گلشندن خانقاه در وبلبلدن مراد سحرخیز اولوب مناجات ایدنلردر که اول وقت
اجابت حاجات وقتیدر ٭ آتش فکنده در دل حافظ نسیم باغ ٭ ادوبراقدی حافظک کوکلنه باغ یلی
زان داغ سر بمهر که بر جان لاله بود ٭ اول شکی مهرلو داغدن که لاله جانی اوزره ایدی مراد اتشدن
حرارت عشق در ونسیم باغدن مراد باد عنایتدر ولاله دن مراد قلبنده درد الهی اولانلردر وباشی
مهرلو داغدن مراد عشق مکتوم ودرد مستوردر که آتش اندن باشی اولور وبعض نسخه ده مخلص بیتی

بوبله واقع اولمش گل بر جریده گفته حافظ همی نوشت ٭ کل دفترده حافظک کلامنی یازار ایدی ٭ شعری که
نکته اش به از صد رساله بود ٭ بر شعر که انک نکته سی یوز رساله دن یک ایدی مراد کنه وکلامنی مدح در که
یوز رساله تصوفدن یکدر که اسرار طریقت مکتوم ومنظوم ذکر اولنمشدر لاجرم اهل کشف بونی دفترده
یازمغه لایقدر وبعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش ٭ دیدیم شعر دلکش حافظ بمدح شاه ٭ کوردک
حافظک کوکل چکیجی شعرنی شاه مدحنده ٭ هر بیت از آن سفینه به از صد رساله بود ٭ هر بیت اول کتابک
یوز رساله دن یک ایدی مراد اشاهنشاه حقیقی در سفینه دن مراد اما مثل شریعتی کمثل سفینة
نوح حسبنجه شریعتدر لاجرم هر بیت اول شعر شریعتدن یوز رساله دن یکدر ٭ آن شاه تیز حمله که خورشید شیر کیر ٭ (٩٤)
اول ارسلان حمله لو شاه که تیز یوریجی کنش ٭ پیشش بروز معرکه کمتر غزاله بود ٭ اوکنده انک جنک یری
کونده بر کیک بوزاغیسندن اکسک کرک ایدی مراد شمس روز قیامتده وجمع الشمس والقمر موجبنجه ضعیف و
مغلوب ایدکن بیان در ٭ (دلبرا) نه هر که چهره برافروخت دلبری داند ٭ هر یوزیالکلندرن دلبرلک
بیلوردکلدر ٭ نه هر که اینه سازد سکندری داند ٭ هر اینه دوزن اسکندرلک بیلور دکلدر مراد بودر که
هر صورتن تزیین ایدن شیخ محبوب اولمز وهر تصفیه قلب ایدن شیخ حاکم اولمز بینتکم دیر ٭ نه هر که طرف کلاه
کج نهاد وتند نشست ٭ هر کلاهی اوجنی اکر قویوب ضرب اوتورن ٭ کلاه داری وآیین سروری داند ٭
کلاه دارلق وسرورلک آیینن بیلوردکلدر مراد مطلع مضموننده ظاهر اولاندر ٭ هزار نکته باریکتر
ز موی اینجاست ٭ بیک قیلدن اینجه نکته واردر بونده ٭ نه هر که سر بتراشد قلندری داند ٭ هر باشنی
تراش ایدن قلندرلک بیلوردکلدر مراد بوندن وفا ساقی بلکی ظاهر ٭ وفا وعهد نکو باشد ار بیاموزی ٭
وفا وعهد ایو در اکر اوکرنورسک ٭ وگرنه هر که تو بینی ستمگری داند ٭ یوخسه هر کمکه سن کورسن ظالملقی بیلور
مراد بودر که وفا وعهد بیلنلر مختفی ومستور اولانلردر زیرا اهل ظاهر اولانلر ظلم النفسه بیلورلر پس وفا
وعهدی اصحاب اخلاصدن تعلم ایتمک کرک ٭ مدار نقطهٔ بینش زخال تست مرا ٭ نظر نقطه سنک مرجعی سنک
بکدن در بکا ٭ که قدر کوهر یکدانه جوهری داند ٭ که کوهر یکدانه نک قدرن جوهری بیلور مراد سنک
خالک کوهر یکدانه وضع غیب درون جوهری بن انک قدرن بن بیلورن دیمکدر لاجرم متابعی اهل
بیلور زیرا اهل اولمز ٭ تو بنده کی چو کدایان بشرط مزد مکن ٭ سن قوللغی دلنجیلر کبی ثواب ایچون قلم که دوست
خود روش بنده پروری داند ٭ که دوست خود قول بکمک عادتن بیلور مراد عملی لله ایتمک کرک حق
تعالی خود ان الله لا یضیع اجر المحسنین موجبنجه بنده پرورلک واحسان کسترلک بیلوردیمکدر ٭ در آب
دیده خود غرقه ام چه چاره کنم ٭ کندو کوزم صوینده غرقم نه چاره ایدم ٭ که در محیط نه هر کس شناوری
داند ٭ که بحر محیطده هر کس یوزجکلک بیلوردکلدر مراد بودر که سیر فی الله بحرنی پایان در انده یوزمکده
عجزم اولدیغی ایچون کوز یاشنه غرقم ٭ غلام همت آن رند عافیت سوزم ٭ اول عافیت یاقیجی رندک
همتی قولی یم ٭ که در کدا صفتی کیمیاگری داند ٭ که کدا صفتلغده کیمیاگرلک بیلور مراد بودر که شول
مخلص که زحمت اختیار ایدر راحتی قوایدر کدا صفت فقیر بیت در اما قلب نحاسی ذهب خالص ایدر
انک همتی قولی یم که همتی اعلی یه در دنیایه دکلدر ٭ بباختیم دل دیوانه وندانستم ٭ اوینادم یعنی
الدن دوم دلو کوکلی وبلمدم ٭ که آدمی بچهٔ شیوهٔ پری داند ٭ که آدم یاوروسی پری شیوه سن بیلور مراد

حسن ظاهره کوکلی الدروم آدمی زاده بری علن قلوب آدمی دیوانه قلدغن بیلدم دیمکدر بیلی قلی اولان
حسن وجمال خالقه کوکل ویرمک کرک · بعد وجهره هر انکس که شاه خوبانست · قد وصورت ایله هر اولکه که
کوزللر شاهی در · جهان بکیره اکر داد کستری داند · جهان دوتر اکر عدل ودشمک بیلورسه مراد بودرکه
اهل ظاهردن ویا طرفدن عدل کستر اولان جهان کیر اولور · ز نظم دلکش حافظ کسی شود آکاه · حافظک
کوکل چکیجی نظمندن برکسه اولور خبردار · که لطف نکته وسر سخن دری داند · که نکته لطافتن وسوزلولک
سرن بیلور مراد بودرکه اهل راز ونکته شناس اولان واهل کلام وصاحب کمال اولانلر بیلور حافظک
٩٥ کلامنی الحاصل سخن شناس اولمیوب نا اهل اولان بروده انکار ده قالور · ولہ · بحسن وخلق ووفا کس
بیار ما نرسد · حسن وخلق ووفاده بزم یار رمزه ایرمز · ترا درین سخن انکار کار ما نرسد · سکا بو
سوزده بزم کار رمزه انکار ایرمز مراد بزم یار رمزدن رسول الله در که انا املح من یوسف حسنجه وانک
لعلی خلق عظیم موجبنجه وصادق الوعد الامین مقتضاسنجه کمال ایرمز وافضل البشر ایدوکی منصوص حق
بو سوزده منکر انکاره مجال یوقدر · بحق صحبت دیرین که هیچ محرم راز · اسکی صحبت حقیچون که هیچ
محرم راز · بیار یکجهت حق کذار ما نرسد · بزم یکجهت حق ادا ایدیجی یار رمزه ایرمز مراد صحبت دیریندن
لیلهٔ معراجده یا عالم ارواحده اولان مصاحبت در ویکجهت اولدیغی مازاغ البصر وماطغی حکمنجه
حضرت حقه توجهندن زایل اولمدیغی در حق کذار اولدیغی عبادتنده طول قیام ایدوب مبارک قدمی تورم
ایدوب المم اکن عبدا شکورا دیدیکی در لاجرم هیچ محرم راز بو تعامه یرمزدر · اکرچه حسن فروشان بجلوه
آمدند · اکرچه حسن صاتیجیلر جلوه یه کلمشلردر · کسی بحسن وملاحت بیار ما نرسد · کمسه حسن وملاحتده بزم یار رمزه
ایرمز مراد جمیع انبیا صاحب حسنلر در اما بزم رسولمز احسن واملحدر دیمکدر · هزار نقد ببازار کاینات
آرند · بیک نقدی کاینات بازارینه کتورلر · یکی بسکهٔ صاحب عیار ما نرسد · برسی بر سکه ده بزم صاحب
عیار رمزه ایرمز مراد سایر انبیانک شرعی منسوخ اولدی انک شرعی منسوخ اولمز دیمکدر · هزار نقش برآید
ز کلک صنع یکی · بیک نقش حاصل اولور قلم صنعندن برسی · بدلپذیری نقش نکار ما نرسد · بزم نکار رمز
نقشنک کوکل قبول ایتمسنه ایرمز مراد بودرکه وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون
الرسول علیکم شهیدا موجبنجه صاحب ولایت عامه ولمق صفتی نقش معنوی درکه قلوب بونی قبول ایدر
دلا ز خبث حسودان مرنج وایمن باش · ای کوکل حسودلر خبثندن انجمه وامین اول · که بد بخاطر
امیدوار ما نرسد · که بزم امیدلو خاطرمزه ایرمز مراد بوندن ولا یکن فی قلبک [illegible] حاقد موجبنجه
عقلک قلبه نفعی درکه طعن وخبث حسادیسی بیله متغیر اولمیوب تفوقی ترک ایتمیوب رجانی قطع ایتمک کرک
دریغ قافلهٔ عمر انچنان رفتند · دریغ عمر قافله سی انچلین کیتدیلر · که کرد شان بهوای دیار ما نرسد
که انلرک توزی بزم دیار رمزه هواسنه ایرمز مراد بوندن تلف عمر ایچون تأسف ایدوب بقیهٔ عمری سرافکن
نهی وحسن عمله ترغیب در رنیته کیم دیر · چنان بری که اکر خاک ره شوی کس را · انچلین دیر اکر یول طپراغی
اولسهن کمسه · غبار خاطری از رهکذار ما نرسد · بر خاطر توزی بزم یول اوغرامزدن ایرمیه مراد بودرکه
کمسه رنجیده اولاجق فعل ایلمیه · بسوخت حافظ وترسم که شرح قصه او · یاندی حافظ وقورقودن
انک قصه سی شرحی · بسمع پادشه کامکار ما نرسد · بزم غالب پادشاهمز سمعنه ایرمیه مراد پادشاهلر ظاهر نظر

سلطان زماندر باطنه نظر سلطان الحسن اطیندر وسعدن مراد قبول درینته کم سمع الله لمن حمده لفظنده اولیه در
٩٦ ولہ · نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد · صبا یلنک نفسی مشک صاچیجی اولسه کرکدر · عالم پیر دکر
باره جوان خواهد شد · پیر عالم برکزه دخی یکیت اولسه کرکدر مراد صبادن نفحات رحمانیه یاخود هوای
روحدر ومشک فشان اولدیغی روایح طیبهٔ فیض صاچدیغیدر وعالم پیردن مراد پیر عاصی در جوان
اولدوغی معاصیدن توبه قلوب تازه جوان کبی کناهدن پاک اولدیغیدر · ارغوان جام عقیقی بسمن
خواهد داد · ارغوان عقیقی قدحی سمنه ویرسه کرکدر · چشم نرکس بشقایق نکران خواهد شد · نرکس کوزی
شقایقه ناظر اولسه کرکدر مراد ارغواندن درونی نورانی وظاهری حمرت عشق ایله ملون اولان مرشددر
عقیقی قدحی حمرت شوق در وسمندن مراد صافی دل وقابل فیض اولان مریددر چشم نرکسدن مراد عین
انسان کاملدر وشقایقدن مراد حمرت شوق وقدحی قلبی اولوب محل شراب الهی اولمغه قابل اولان
سالکدر · این تطاول که کشید از غم هجران بلبل · بو ظلمی که چکدی هجران غمندن بلبل · تا سراپردهٔ
کل نعره زنان خواهد شد · کلک اوتاغنه دک نعره اورد دخی کیده کرکدر مراد بلبلدن عاشق طالبدر
وکلدن مراد اهل کشف اولان شیخ در لاجرم سالک اهل هجران ظلم کوروب منتظر شیخک خلوتنه کیرسه
کرکدر · کر ز مسجد بخرابات شدم خرده مکیر · اکر مسجددن میخانه یه کتدم ایسه طعن ایلمه · مجلس وعظ درازست
وزمان خواهد شد · وعظ مجلسی اوزوندر وزمان اولسه کرکدر مراد مسجددن اهل ظاهر عبادتخانه سی
ومجلس وعظدن مراد علم ظاهرک عبادت اولمسیدر وخراباتدن مراد عشق وسلوک اهلی مقامیدر لاجرم
ظاهردن سلوکه کلدکمه طعن ایلمه که علم ظاهر وزهد خشک ایله وصول الی الله بعیددر زمان استر · ای
دل ار عشرت امروز بفردا فکنی · ای کوکل اکر بوکون عشرتی ارتیه قورسک · مایهٔ نقد بقارا که ضمان
خواهد شد · بقا نقدی سرمایه سنه کم کفیل اولور مراد عیش عبادتی وصحبت طاعتی یارینه تأخیر ایتمه
صحت وبقایه کفیل اولمز احتمالدرکه ترجک وفات ایده سن [illegible] دیمکدر · ماه شعبان قدح
از دست منه کین خورشید · شعبان آینده قدحی الدن قومه که بو کونش یعنی قدح · از نظر تا شب عید
رمضان خواهد شد · نظردن رمضان بیرامی کیجه سنه دک کیته کرکدر یعنی رمضان کلدکدن صکره
بیرام کیجه سنه دک بولنمیه کرکدر مراد بودر که شعبان آینده سیجک ارشادی ایله شراب عشقی نوش ایدوب
عبادتده کوشش قلوالا رمضان کلیجک شیخ خلوتده اولوب ارشادی اتموب معطل ولسک کرکدر
کل عزیزست غنیمت شمریدش صحبت · کل عزیزدر غنیمت صایک انک صحبتنی · که بباغ آمد ازین راه و
ازان خواهد شد · که باغه کلدی بو یولدن وانردن کیته کرکدر مراد اهل کشف وشیخ صاحب کاشف
عزیزدر انک مصاحبتنی غنیمت بلک که باغ عالمه عالم الهی یولندن کلدی کروانردن کیته کرکدر دیمکدر
مطربا مجلس انس است وغزل خوان وسرود · ای مطرب انس مجلسیدر غزل اوقی وایراوقی · چند
کوبی که چنین رفت وچنان خواهد شد · نیچه دیرسن بویله واقع اولدی واویله اولسه کرکدر مراد بودرکه
ای واعظ عشقه ترغیب ایدوب ذوق ویر عالمک اولیلن واحوال سابقه احوالن وعالمک اوخرین
وحشته قهسن تو · حافظ از بهر تو آمد سوی اقلیم وجود · حافظ سنک ایچون کلدی وجود اقلیمنه · قدمی
نه بوداعش که روان خواهد شد · بر قدم قوانک وداعنه که روان اولسه کرکدر مراد بودرکه حافظک

عالمه کلمکدن مرادی اهل الله مصاحبتیدر اهل اللهدن مرادی بودر که جهانک کندی کبی زمانده اهل
وداعی ایله کیده بو سزه ترغیب ایدر که تحقیق اولان قنده ایسه حاضر اولمق کرک که حسن خاتمه و ایمان
ایله ختم اولمق علامتیدر • کلک مشکین تو روزی که ز ما یاد کند • سنک مشکین قلمک بر کون ٩٧
که بزدن یاد ایده یعنی بزی اکه • ببرد اجر دو صد بنده که آزاد کند • الترا کی یوز قول ثوابین که آزاد
ایده مراد مکتوب ایله تطییب قلب ایتمک ثواب ایدوکن بیان ایدر • قاصد حضرت سلمی که سلامت بادا • سلمی
حضرتنک ایلچیسی که سلامت اوله • چه شود گر بسلامی دل ما شاد کند • نوله اگر بر سلام ایله بزم کوکلمز شاد ایده مراد
معشوق طرفندن قلب محزونی تفریح ایتدکن بیان ایدر • یارب اندر دل آن خسرو شیرین انداز • یا رب
اول طتلو خسروک کوکلنه براق • که برحمت گذری بر سر فرهاد کند • که رحمت ایله اوغرنه فرهاد باشی
اوزره ایده مراد محبوب و مطلوب اولان عاشق و طالبه اوزره نظر بطریق المرحمة کلمکه بیوندعادر •
حالیا عشوه چشم تو ز بنیادم برد • حالیا سنک کوزک شیوه‌سی بنی بنیادمدن الدی • تا دگر باز
حکیمانه چه بنیاد کند • یا بر کز دخی حکیمانه نه بنیاد ایده مراد مخاطبدن شیخ اولیجق سنک نظرک بنی
بالکلیه الدی دخی حکیمانه بنم اصلاح و تربیتمده نه بنیاد ایدر دیمکدر • گوهر پاک تو از مدحت ما مستغنیست
سنک پاک گوهرک بزم مدحمزدن مستغنیدر • دست مشاطه چه با حسن خداداد کند • دوزکنجی الی ایله ویرمش
حسنه نه ایلر مراد وجه مدحدن مستغنی ایدوکن بیان ایدر • امتحان کن که بسی کنج مرادت بدهند • تجربه
ایله که نیجه مرادک کنجن ویررلر • گر خرابی چو منی لطف تو آباد کند • اگر بنم بر خرابی سنک لطفک معمور
ایده مراد احسان ایده والله یضاعف لمن یشاء حسبنجه اعواض کثیره ولدیغن بیان ایدر • شاه را
به بود از طاعت صد ساله و زهد • شاهه یکدر یوز ییللق طاعت و زهددن • قدر یک ساعته عمری که
در رو داد کند • بر ساعت مقداری عمر که انده عدل ایده مراد عدل ساعة خیر من عبادة ستین عاما حدیثنجه فضیلت
عدلی بیان ایدر و فکر هدد مبالغه ایچوندر • ره نبردیم بمطلوب خود اندر شیراز • یول التمدک کندو مطلوبمزه
شیرازده • خرم آن روز که حافظ ره بغداد کند • شاد اول کون که حافظ بغداد یولن ایده یعنی
اکا کیده مراد بودر که مطلوب وصول الی الله در چونکه اول وطنده میسر اولمدی غربته کیدوب بغداده
توجه ایتمک کرک که انک لقبی برج اولیادر • وله • بوی خوش تو هر که ز باد صبا شنید • سنک خوش ٩٨
قوقوک هر کیم باد صبادن اشتدی • از یار آشنا خبر آشنا شنید • آشنا یاردن خبر آشنا اشتدی
مراد نفحات ربانیه عالم ارواحده آشنا اولدقده خبر الهی کتوردی دیمکدر • این شکر روا نبود
ولی حق گذار من • بو لایق وکلا ایدی بنم حق ایرادایدن کوکلم • کز غمگسار خود سخن ناسزا شنید
کندو مصاحبندن لایق اولمین سوز اشتدی مراد قلب نفرتن کلام اضلال و افساد اشتدوکندن
شکایتدر • ای شاه حسن چشم بحال گدا فکن • ای حسن شاهی کوزی کدا حالنه براق • کین گوش
بس حکایت شاه و گدا شنید • که بو قولاق نیجه حکایت شاه و گدا اشتدی مراد عین عنایت طلبیدر
ما می بیانگ چنگ نه امروز می خوریم • بز شرابی چنگک آوازی ایله بکون ایچمدک • بس دور شد
که گنبد چرخ این صدا شنید • نیجه دور اولدی که چرخ قبه‌سی بو صدایی اشتدی مراد پیر مراقبه کلام
ایله عشق الهی نوش ایتمک عادت قدیمه ایدوکن بیان ایدر • ما باده زیر خرقه نه امروز می کشیم • بز شرابی

خرقه التنده بکون چکمز • صد بار پیر میکده این ماجرا شنید • یوز کره میخانه پیری بو ماجرایی اشتدی
مراد مستور عشق الهی و ظلمت شاهی ایتدکمز شیخ خانقاهه معلومدر دیمکدر • سر خدا که عارف
سالک بکس نگفت • سر حق که عارف سالک کیمسه‌یه دیمدی • در حیرتم که باده فروش از کجا شنید • حیرتده
یم که شراب صاتیجی قندن اشتدی مراد عارفدن عشق و جذبه ایله طیار اولانلر بو حالت زاهده
اولمز که مستتار در شیخ خانقاه ندن بوندن خبردار اولمش که عشقه ارشاد ایدر بونده خبریده یمی
محرم اگر شدم ز سر کوی او چه شد • محروم اگر کیدم ایسه انک محله‌سی باشندن نه اولدی • از گلشن
زمانه که بوی وفا نشنید • زمانه گلشنندن کیم وفا قوقوسن اشتدی مراد اهل دنیا و اصحاب ظاهرینی
وفا ایدکن بیان ایدر • یارب کجاست محرم رازی که یکزمان • یا رب قنده در بر محرم راز که بر زمان
دل شرح آن دهد که چه گفت و چها شنید • کوکل انک شرحن ویره که نه دیدی نه اشتدی مراد طالب
یوق که اسرار طریقتی و اخبار حقیقتی و مصاحبت الهیه‌یی اکا بیان ایدم دیمکدر • ساقی بیا که عشق
ندا میکند بلند • ای ساقی کل که عشق بلند ندا ایدر • کانکس که گفت قصه ما هم ز ما شنید • که اول کیم
که سویلدی بزم قصه‌مزی هم بزدن اشتدی مراد عشقدن معشوقدر یعنی معشوق حقیقی اعلام ایدوب
وما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی موجبنجه بزم خبرمزی سویلین بزدن اشیدوب سویلر • خوش
میکنم بباده مشکین مشام جان • تعطیر ایدرن مشکین شراب ایله جان مشامن • کز دلق پوش صومعه
بوی ریا شنید • که صومعه خرقه پوشندن ریا قوقوسن اشتدی مراد اصحاب ریادن مشام جانمه ریا قوقوسی
کلدی اندن دماغم مکدر اولدی عشق الهی و حب طیب ایله معطر ایتمک استرن دیمکدر • پند حکیم عین
صوابست و محض خیر • حکیمک نصیحتی عین صوابدر و محض خیر • فرخنده بخت آنکه بسمع رضا شنید • مبارک اولدی انک
بختی که سمع رضا ایله اشتدی مراد عاقلک نصیحتی سمع قبول ایله اشتمک نوک موجبنجه ایش ایتمکه ترغیب ایدر
هر شام ماجرای من و دل شمال گفت • هر اخشام بنم و کوکلم ماجراسن باد قبله دیدی • هر صبح گفت و گوی
من و او صبا شنید • هر صباح بنم و کوکلم گفتگوسنی صبا اشتدی مراد بودر که هر اخشام قبله طرفندن
کلن هوای دبن بنم کوکلمز تفریح غم ایتدکم و قلب فکر فاسد قلدیغن لسان حال ایله سویلر و بکا ندامت
کلوب سحر خیز اولوب جان و دل ایله استغفار موزی باد سحر استماع ایدر • حافظ وظیفه تو دعا گفتنست
و بس • ای حافظ سنک وظیفه و خدمتک دعا دیمکدر انجق • در بند آن مباش که نشنید یا شنید
اول قیدده اولمه که اشتمدی یا اشتدی مراد بودر که عبدک خدمتی عبادتدر انی ادا ایتمک کرک
قبول و عدم قبول قیدنده اولمامق کرک • وله • خستگان را چو طلب باشد و قوت نبود • خسته‌لره ٩٩
چون طلب اولا و قوت اولمیه • گر تو بیداد کنی شرط مروت نبود • اگر سن جفا ایدرسک شرط مروت
اولمز مراد شیخه نصیحتدر که طالبلره اصلاح و تربیتده حیف و تقصیر ایتمک کرک • ما جفا از تو ندیدیم
و تو هم کز نکنی • بز جفایی سندن کورمدک سن هرکز ایتمزسن • آنچه در مذهب پیران طریقت نبود • اول
نسنه که طریقت پیرلری مذهبنده اولمز مراد شیخک تقصیر و جفادن تنزیهیدر • چون طهارت نبود کعبه و
بتخانه یکیست • چون پاکلک اولمیه کعبه و بتخانه برابردر • نبود خیر در آن خانه که عصمت نبود • خیر اولمز اول
اوده که عصمت اولمیه مراد قلبی تطهیر ایتمکه ارشاددر • تا با فسون نکند جادوی چشم تو مدد • تا افسون

ایله ایمه سنک جادو کوزک مردم نوردر سوختن چشم محبت بنوده نور شمع محبت یاقمقده اولمز مراد بو در
غایت شیخ تسخیر طلب ایمکی طلب در که انون نظر اولمیجق شمع محبت یاقن مریده ده نور اولمز بعض نسخه ده
بولندی چیره ان چشم که آتش ننهد کریه عشق طونمغدر اول کوزکه صو ویرمیه آکا عشق آغلمسی تیره آن
دل که در و شمع محبت بنوده بولنمقدر اول کوکل که انده شمع محبت اولمیه مراد عشق ایله اغلمق و کوکلده
شوق محبت اولمغه ترغیب در حسن تو کرده ز سر رشته خود باخبرم سنک حسنک ایلدی کندو ایلیکم بکندی
بنی خبردار ان مباد اگه مددکاری دولت بنوده اولمسون که دولت مددکارلغی و کلمیه سنک حسنک بکا
ایلیک باشنی بلدره ی انون چو زمکه دعا شروع ایتدم بو دولت مددکارلغی در لاجرم عاشقک حیلی
عشقدر بعض نسخه ده بولندی دولت از مرغ همایون طلب و سایه او دولتی مبارک قوشدن طلب قل
وانک کولکه سندن زانکه با زاغ و زغن شهپر دولت بنوده زیرا قرغه و دولنجه ایله دولت شهپری
اولمز مراد هما کبی ظل همایون اولان مرشد کامل طلبنه ترغیب در و خدمت ناقصدن تنزیه در گر مدد خواستم
از پیر مغان عیب مکن اکر مدد دلندم ایسه پیر مغاندن عیب ایلمه شیخ ما فرمود که در صومعه همت بنوده
شیخ بیوردی که صومعه ده همت اولمز مراد بودر که عشق و شوق اهلی ولان شیخدن مدد طلب ایتدم زیرا بر پیر
بکا دیدی لتعه وقف ایچون خانقاهده اولانده همت اولمز حافظا علم و ادب ورز که در مجلس شاه
ای حافظ علم و ادب کسب قل مجلس شاهده هر کرا نیست ادب لایق صحبت بنوده هر کمکه ادبی دکلسه
لایق صحبت اولمز مراد بودر که سلطان مجازی ادب ظاهر استر زیرا باطندن غافلدر سلطان حقیقی ایسه
ادب ظاهر ایله ادب باطن استر نیکیچون خدمة الملوك نصف السلوك دینلمشدر پس خواجه حافظک علم و ادب دیدکی
١٠٠ ادب باطنه نظر و ادب دیدکی ادب ظاهره نظر در ١٠٠ همای اوج سعادت بدام ما افتد
سعادت اوجی هماسی بزم آغمزه دوشر اگر ترا گذری بر مقام ما افتد اگر سنکا اوغرمق بزم مقامه
دوشرسه مراد بودر که بزه تجلی الهی واقع اولورسه همای بلند پرواز تجلیات مثنا زیوزم صیدم اولور
حباب وار بر اندازم از نشاط کلاه حباب کبی نشاطدن کلاهی اگر ز روی تو عکسی بجام ما افتد
اگر سنک یوزکدن بر عکس بزم قدحمزه دوشرسه مراد بزم قدحمزدن قلبمزدر اکا تجلی جمال اولورسه دیلمکدن
تعینی آتمق اولوره یکدر شبی که ماه مراد از افق طلوع کند بر کیجه که مراد آیی افقدن طلوع ایده
بود که پرتو نوری ببام ما افتد اولا که بر نور ضیاسی بزم طامیزه دوشه مراد تجلی کندویه واقع اولمق
رجاسیدر ببارگاه تو چون باد را نباشد بار سنک بارگاهکه چونکه یله اولمز اجازت کی اتفاق مجال
سلام ما افتد بزم سلامیزه مجال اتفاق دوشه مراد حضرت عزتک کبریاسی و کندونک سلامتکا ول
درکاهه عدم لیاقتی بیاندر بعض نسخه ده بولندی ملوک را چو ره خاک بوس این در نیست بو درگاهه
چون یوقدر طپراغی اوپمک یولی یوقدر کی التفات مجال سلام ما افتد بزم سلامیزه مجال التفات
دوشه مراد بیت سابقده کبی در چو جان فدای لبت شد خیال می بستم چون جان لبکه فدا اولدی
خیال باغلدم که قطره ز زلالش بکام ما افتد که بر قطره انک زلالندن بزم طماغمزه دوشه مراد بودر که
روحی کلام حقده محو و مستغرق اولمیجق خیال اتمکده ایدم که بر قطره انک آب خوشگوارندن طماغمزه دوشه خلاصه
مراد بودر که چون صفت کلام تجلی ایدب روح سالک انده مستغرق اوله انک اغزندن معانی خفیه ظهور

ایدب عالمی ایکن عالم اولور خیال زلف تو گفتا که جان وسیله مساز سنک زلفک خیالی دیدی بکا
واسطه قلمه کزین شکار فراوان بدام ما افتد که بو شکاردن وافر بزم آغمزه دوشر مراد بودر که
غیب هویت خیالی جان ویرمکی بکا وصوله وسیله اتمه که جان شکارندن وافر بزم آغمزه وارددر دیر
بنا ایدی از ین در مرو بزن فالی ایمدی سنکله بو قپودن کتمه و بر فال اور بو که قرعه دولت بنام
ما افتد اولا که دولت قرعه سی بزم آدمزه دوشه مراد بودر که باب حقدن رجانی قطع ایتمیوب عبادتنه
سعی اتمکده اولمق کرک اولا که بر سبب قربت اوله ز خاک کوی تو هر که که دم زند حافظ سنک محلکک طپراغندن
هر وقت که نفس اوره حافظ نسیم گلشن جان در مشام ما افتد جان گلشنی یلی بزم بورنمزه دوشر مراد بودر که طرف حقدن
١٠١ کلام سویلندکجه مشام جانمز اندن رایحه ادراک ایدر ١٠١ دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند
سحر وقتنده غصه دن بکا نجات ویردیلر و اندران ظلمت شب آب حیاتم دادند اول کیجه ظلمتنده بکا آب
حیات ویردیلر مراد بودر که دون کیجه بکا فیض الهی و فضل تجلی واقع اولوب وصول الی الله میسر اولدی چو
غصه ده ایدم اول غصه دن نجات ویردیلر و آب حیات حقیقی اولدر که عذاب موبددن خلاصه باعث اوله
لاجرم بکا شراب فیض ایچورب حیات ابدیه ویردیلر بیخود از شعشعه پرتو ذاتم کردند بنی ضیاء ذات
بلاسیمندن بیخود ایتدیلر باده از جام تجلی صفاتم دادند شرابی بکا تجلی صفاتدن ویردیلر مراد تجلی
افعالدن ترقی ایدب تجلی صفاتدن متکیف اولوب تجلی ذات لمعاتندن بیخود اولدغی بیان در چه مبارک
سحری بود و چه فرخنده شبی نه مبارک سحر ایدی و نه فرخ وقت ایدی ان شب قدر که این تازه براتم دادند
اول قدر کیجه سی که بکا بو تازه برات ویردیلر مراد اول دون کیجه ی و سحر وقتی مدح در که اول کیجه شب قدر
ایمش که انک سحرنده بکا برات فیض و فضل ویرلدی بعد ازین روی من و آینه وصف جمال هاتف آن روز بمن مژده این دولت داد هاتف
اول کون بکا بو دولت مژده سن ویردی که بان جور و جفا صبر و ثباتم دادند که اول جور و جفایه ویردیلر
بکا مراد بودر که بن که مجاهده و خلاف نفسده صابر اولدم اول کون بکا هاتف مژده ایتدی که دولت فیض
و تجلی سکا مبشر اوله کرکدر لاجرم هر کمکه جفاء مجاهده یه صابر اوله والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا
حسبنجه اکا بو تجلی فیض اولور بعد ازین روی من و آینه وصف جمال بوندن صکره بنم یوزم و وصف جمال
آیینه سی یعنی من بعد اینه صفاته نظر ایدر که اندن یوزم دونمزم که در انجا خبر از جلوه ذاتم دادند
که اول یرده بکا جلوه ذاتدن خبر ویردیلر مراد بودر که تجلی صفاتدن صکره تجلی ذات اولور لاجرم
اکا مداومت ایدن بوکا وصول بولور من اگر کام روا گشتم و خوشدل چه عجب بن اگر مراده لایق
اولدم و کوکلی خوش اولدم ایسه نه عجب مستحق بودم و اینها بزکاتم دادند مستحق ایدم بونلری بکا زکات
ویردیلر مراد تحصیل استحقاق اتمک کرک که فیضه محل اولوب فضل فیض ظهور ایده هاتف بو یکدر این همه شهد و
شکر کز سخنم می ریزد بو دوکلی بال و شکر که بنم سوزیمدن دوکلر اجر صبریست کز ان شاخ نباتم دادند
صبر اجریدر که اول نبات بوداغندن ویردیلر مراد نبات بوداغندن حق تعالی طرفندن اولان شعبه
فضلدر لاجرم من اخلص لله اربعین صباحا ظهرت ینابیع الحکمة من قلبه علی لسانه موجبنجه انک کلامندن
شهد و شکر حکمت دوکلور من همان روز ندیدم که ظفر خواهم یافت بن هم اول کون کوردم که ظفر بولسم گرک
که بر افسوس عدو صبر و ثباتم دادند که دشمنک حیفنه بکا صبر و ثبات ویردیلر مراد عدودن الشیطان

لکم عدو مبین حسبنجه شیطانلر واعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک مقتضاسنجه نفس دشمنلکده بونلرک حیف وکرنه
جرایده غالب دینمز اولور همت حافظ وانفاس سحرخیزان بود حافظک وسحرخیزلرک همتی ایدی بعض
نسخه ده بویله واقع اولمشدر همت پیر مغان ونفس رندان بود پیر مغانک همتی ورندلرک نفسی ایدی که زبند
غم ایام نجاتم داده اند که ایام غمی بندندن بکا نجات ویردیلر مراد همت ونفسک تاثیرن بیان در
وبعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر شکر شکر بشکرانه بیفشان حافظ شکر شکری شکرانه ایله
صاچ ای حافظ که نگار خوش وشیرین حرکاتم داده اند که خوش وشیرین حرکات نگار ویردیلر مراد
اول نگاردن عمل صالح در لاجرم انک ایچون وافر شکر اتمک لازمدر بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع
اولمشدر حافظ آندم که ببند سر زلف تو فتاد حافظ اول دم که سنک زلفک اوجی بندنه دوشدی گفت
از بند غم وغصه نجاتم داده اند دیدی غم وغصه بندندن بکا نجات ویردیلر مراد بودرکه من جعل الهموم هما واحدا
کفی الله سائر همومه حسبنجه همکه غیب هویت قیدینه دوشه سائر هموم‌دن نجات بولور وجه گوهر مخزن ١٠٢
اسرار همانست که بود مخزن اسرارک گوهری همانلرکه ایدی یعنی کماکان ثابت ومقرردر حقه مهر
بدان مهر ونشانست که بود حقه مهر اول مهر ونشان ایله درکه ایدی مراد مخزن اسراردن
قلب درکه گوهردن مراد انده اولان معانی واموردرکه الست بربکم نداسی جوابنده قولن بلی ده قبول
بار امانت دروحضرت حق ایله اولان میثاق ومعاهده در وحقه مهر ایله محبت درکه حقه تشبیه اولنمشدر
ومهردن مهر ایله معروف ومراد اندن استعدادمزه کوره اولان تقدیر الهی در عاشقان زمره
ارباب امانت باشند لفظ عاشقان مبتدادر وانک ما بعدی خبردر یعنی عاشقلر اصحاب امانتک
زمره‌سی دورلر لاجرم چشم گهربار همانست که بود لابد چشم گهربار همانلرکه ایدی مراد امانتدن
حق تعالی حضرتلرینک سوره احزاب ده انا عرضنا الامانة علی السموات والارض والجبال آیتنده ذکر
اتدکی در ارباب تصوف بو امانتدن عشق مراد ایدرلر لاجرم عشق امانتنی عاشقلر قبول اتمشلردر
وعشقده گریه وزاری لازمدر انک ایچون دکوز گهربار دردیر از صبا پرس که مارا همه شب تا دم صبح
صبادن صور که بزه دوکیجه دم صبحه ایله بوی زلف تو همان مونس جانست که بود سنک زلفک
قوقوسی همان جانلرکه ایدی مراد صبادن بونده توجه قلبی در وخطاب حضرت حقه در یعنی بنم قلبم
توجهندن صورکه جانمک مصاحبی دائما غیب هویتک وملاحظه حضرتکدر طالب لعل وگهر نیست وگرنه
خورشید لعل وگهر طالبی یوقدر ولکن گنش همچنان درعمل معدن وکانست که بود انجلین معدن وکان
عملنده درکه ایدی یعنی معدن وکانده حدوث جواهر تاثیر شمس‌دن اولور اول عمل کماکان ثابتدر
وبرقراردر مراد بودرکه طالب لعل اسرار طریقت وجواهر اخبار حقیقت یوقدر والا مرشد ومربی کماکان
عمل تربیتده رنگ خون دل مارا که نهان می‌داری بزم گوکلمز قانی رنکینی که گزلو دوتارسن همچنان
در لب لعل تو عیانست که بود انجلین سنک لب لعلکده عیانلرکه ایدی مراد لب لعلدن بطون کلام
بزم عشقمز طبقات ومراتبی اگرچه اخفا ایدب خلقه افشا اتمزسن ان للقران بطنا وللبطن بطنا الی
سبعة ابطن حسبنجه بطون کلامکده عیانلرکه بجهم بجونه دلالت ایدرکه عشق ازلی عاشق مجذوب وبی اختیار
ایدر وبونک مراتب متعدده وتنه سی واردر کشته غمزه خودرا بزیارت آی کند وغمزه‌ک مقتولنی زیارته گل

زانکه بیچاره همان دل نگرانست که بود زیرا بیچاره نک گوکلی ناظر ومتعلقدر مراد مقتول غمزه دن
صفت فیض دلستانک هلاکی اولاندرا کاکر وبسط وتجلی تبیل که قلبی کماکان تعلق وانتظار ده در
هیکدر زلف هندوی تو گفتم که دگر ره نزند سنک هندو زلفکه دیر ایدم که دخی یول اورمز سالها رفت
بدان سیرت وشانست که بود نیچه ییللر گچدی که اول سیرت وشاندرکه ایدی مراد بودرکه غیب هویتک هندو
کبی خفی دررو حی کبی روشن وکلدر بونک خفاسی مانع اولوب کمسنک یولنی اورمیوب گوکلنی المز یعنی کیمسه
انکا گوکل ویرب مبتلا اولمز دیر ایدم نیچه ییللر گچدی اول کماکان کند وخصلتی ده حالی اوزره درکه
متصل جذب وقلب قلوب ایدر حافظا باز نما قصه خونابه چشم ای حافظ گوزک قانلو
صوینی قصه سن که درین چشمه همان اب روانست که بود که بو چشمه ده همان اب رواندرکه ایدی
مراد بودرکه عاشق وطالب عرض حال ایدب اغلق مطلوب معشوقدر لاجرم آنی ترک ایلمه وجه
درخت دوستی بنشان که کام دل ببار آرد دوستلق اغاجنی دیک که گوکل مرادینی یمش گتورر نهال ١٠٣
دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد دشمنلک فدانی چق که صاغنسز محنت گتورر مراد منطوقدن
ظاهردر وبو مطلع معما در شجاع جعفر طریق استخراجی اولدرکه درختدن مراد شجردر وکامدن مراد اودر
انک دلی راد رکه اسم حرف در بونده مسمی مراد دروبار لفظی معمایه نظر باریدن دن دروچون شجر لفظندن حرف
را یاغوب کیده شجع قالور دشمنی عداوت در انک نهالی اندن مشتق اولان عدو در اول حقیقیجی بهر افقی
جمع اولوب اعدا اولور رنج دادر واعدا لفظنده بجن دا شمارسز اولوب حسابه گلمیوب گیده اع قالوب
مجموعی شجاع اولور چو مهمان خراباتی بعزت باش بارندان چو میخانه قونغی سن عزتده اول رندلر
ایله که دردسر کشی جانان کثرت مستی خمار آرد کاباشن آغریسی چکرسن ای جان اگر مستلک سکا خمار
گتوره مراد خراباتدن خانقاهدر رندلردن مراد صوفیان مخلص در مستلکدن مراد عشق الهی ایله
منکیف اولمقدر وخماراندن کا اهل لوب دنیایه اشتغالدر لاجرم خانقاهده مخلص صوفیلر ایله وان
ان اکرمکم عند الله اتقیکم حسبنجه عزتده اول ورو اول مستلکدن کرکیفیت عشقدر نگا سل ایدر اعراض قلوب
مصالح ومکاسب دنیایه مشغول اولان باشن آغریسن چکر شب صحبت غنیمت دان که بعد از روزگارا
صحبت گیجه سن غنیمت بیل که بزم زمانمزدن صکره بسی گردش کند گردون بسی لیل ونهار آرد نیچه
دونک ایدر فلک نیچه گیجه وگوندز گتورر مراد بودرکه عبادت گیجه سن غنیمت بیلوب عبادتی ترک
وفرصتی فوت اتمه والکن فوت اولورسن نیچه وقتلر بولنور املنده انده بولنمزسن عماری دار لیلی
را که مهد ماه در حکمست لیلینک محفه سن دونک که آی بشیکی حکمنده در خدایا در دل انداز این
که بر مجنون گذار آرد یارب آنک گوکلنه براق که مجنونه اوغرامق گتوره مراد معشوقک عاشقه ملاقات
اتدرمکه قادر اولاندن کرم طلبی در بهار عمر خواه ای دل وگرنه این چمن هر سال عمر بهاره
استه ای گوکل یوخسه بو چمن هر ییل چو نسرین صد گل رعنا چون بلبل هزار آرد نسرین کبی یوز گل
رعنا وبلبل کبی بیک گتورر مراد بودرکه باغ عمرک بهاری انک ازهاری واثماری واعمال صالحات
وقرب باری در انک تحصیل واظهارینه سعی قیل والا بهار روزکار انواع گل وهزاری کسب واقتدار اظهار
ایدر خدارا چون دل ریشم قراری بست با زلفت الله ایچون یاره لو گوکلم برقرار باغلدی سنک

زلفنك ايله بزما لعل نوشين را كه حالتش با قرار آرد بيور طتلو لعلكه كه انك حالني قراره كتوره مراد خطابله
شيخ مرشددر وزلفدن مراد انك سلسلهٔ طريقتي در ولعل نوشيندن مراد كلام لذيذيدر وحالني قراره
كتورمك تمكين ويرمكدر زكارا فتادهٔ اي دل كه صد من بار غم داري استدن معطل اولوب در
اي كوكل كه يوز بطمن غم يوكك واردر بر ويك جرعه مي در كش كه در حالت بكار آرد يوري بر جرعه
شراب جك كه في الحال سني ايشه كتوره مراد بودر كه مشاغل دنيا وهموم ماسوي قلبه مستولي اولوب
علم وعملدن معطل قلمشدر بر پاره عشق الهي نوش ايدوب عموم ماسوايي فراموش ايتسه في الحال وعلمي
الفور عمله كلور ايدي در ين باغ از خدا خواهد دگر پيرانه سر حافظ بو باغده الله دن ديلر جهج
پيرلك وقتنده حافظ نشيند بر لب جوي وسروي در كنار آرد اوتوره بر ايرماق كناره‌نده وبر سروي
كناره كتوره مراد بو باغدن دنيا وايرماق كنارندن مراد صفاي خاطر اولان مقامدر وسرودن
علو درجه ومراتب سلوكدن بر مرتبهٔ عاليه در خلاصهٔ كلام ومرام بودر كه حافظ پيرلك آيامنده الله دن
ديلركه بر مقام صفاده اوتوروب عبادت حق ايله بر مرتبهٔ رفيعه تحصيل ايده وله در نظربازي ١٠٤
ما بي‌خبران حيرانند بزم كوزل كوزلمزده نظر بازلر حيران در لر من چنينم كه نمودم دگر ايشان دانند
بن بويلين كه كوستردم غيرين آنلر بيلورلر مراد بودر كه بنم حالم نظرم ان الله جميل يحب الجمال منجه در في
العالم مرايا الحق موجبنجه در كه اوله نظر تخلقوا باخلاق الله ايله عمل ايدرم ثاني بو نظر جمال حقي مشاهده
ايدوب ديدم عاقلان نقطهٔ پرگار وجودند ولي عاقللر وجود پركارينك نقطه‌سي در لر ولي عشق
داند كه درين دايره سرگردانند عشق بيلوركه بو دايره‌ده حيران وسراسيمه درلر مراد بودر كه عقلا
وحكما دايرهٔ وجودك نقطه وعين الفعلي وزبده وكزيني درلر اما عشق الهي دن وعلم عالمنفادن
غافللردر اهل عشق اولان بيلوركه انلر دايرهٔ عشق حقده سراسيمه واحمقلردر لاف عشق وگله از
يار زهي كذب ودروغ عشق لافي ويار دن شكايت زهي يلان عشقبازان چنين مستحق هجرانند
بو نجلاين عشقبازلر هجرانه مستحقلر در مراد بودر كه بن حضرت حقك عاشقي بن دين قضاسنه راضي اولمق
كرك واللا اول حضرتدن مهجور ومستحق اولور عهد من با لب شيرين دهنان بست خداي بنم عهدمي
طتلو اغزلولر لبنه باغلدي الله تعالى ما همه بنده واين قوم خداوندانند بز دوكلي قوللرز بو قوم بيم
شيرين دهنلر افندلردر مراد شيرين دهنلردن كلام الهي سويليننلردر ولبدن مراد انلرك نفايس
معارفي در بس من علمني حرفا فقد صيرني عبدا موجبنجه انلر افندلر بز قوللرز مكرم چشم سياه تو بيامو
كار مگر سنك قره كوزك بكا ايش اوكرده ورنه مستوري ومستي همه كس نتوانند يوخسه مستور لق ومستلكه
دوكلي كمسه قادر دكلدر مراد چشمدن عين در وعين بونده ذات شي معناسنه در وسياه اولدوغي
خفاده اولمسيدر عبارتدر لاجرم ذات الله هر مظاهرده ظاهردر واوزي حد نفسنده مستتر وپنهاندر
هم ظهور هم خفا واردر امدي مستورلق ايله مستلك كه خدادن كبي در اندن تعلم ايتمك كركدر جلوه گاه رخ او
ديدهٔ من تنها نيست انوك رخنك جلوه كاهي يالكز بنم كوزم دكلدر ماه وخورشيد همين آينه مي گردانند
آي وكون شو يله آيينه دورلر مراد هر مظهر مظهر حق ومرآت مطلق در ديمكدر گر شوند آگه از انديشهٔ ما مغبچگان
اگر خبردار اولا لر بزم فكرمزدن آتش پرست اوغلانجقلري بعد از اين خرقهٔ صوفي بگرو بستانند بونده

حكره صوفي خرقه‌سن رهن المزلر مراد مغبچلردن تازه مقام ارشاده قدم باصمش شيخ ارشاد جوانلردر و
بزم فكرمز وصول الى الله در تغيير تشكل لاجل الاكل ديمكدر وخرقه‌دن مراد بدن صوفي در ورهن المق خلوته
قويوب چله چكدرمكدر لاجرم شيخ ارشاد جوانلر طالب قابللري بيلوب بغايت صورت صوفيلرني خلوته
قويوب اربعين چكدرمزلر بعكس نعره بو بيت واقع اولمش مفلسانيم وهواي مي ومطرب داريم
مفلسلرز وشراب وساز زنده هواسين دوترز آه اگر خرقهٔ پشمين بگرو نستانند آه اگر يوك خرقه‌ي
رهن المیه‌لر مراد بودر كه علم وعمل فقرلري يوز شراب عشق وشيخ مرشد محبتي دار بزده اما قبول خدمته
بدن ضعيفدن غيري نسنمز يوقدر وآي بزه اگر اني قبول ايتميوب خلوته قويوب تربيت ايتمزلر ايسه گر زنسيم نكهه
ارواح بر دو بوي تو باد اگر ارواحك كشنلكي يرنه الله سنك قوقوكي يل ملك وحور ودل وجان نثار افشانند
ملك وحور ودل وجاني ساچو طريق ايله ساچرلر مراد مخاطبدن حضرت حق در اگر اول حضرتدن فيضان
ونسيم عالم ارواحدن شميم الته وحور بذل ونثار ايدرلر ايدي وصف رخسارهٔ خورشيد ز خفاش مپرس كنشي
يكاغين ترسه‌دن صورمه كه درين آينه صاحب نظران حيرانند بو آيينه‌ده نظر صاحبلري حيران درلر
مراد خورشيددن آفتاب حقيقي در رخسار زندن مراد جمال جميلي در خفاشدن مراد اول حضرتدن محجوب
اولاندر اول آينهٔ رخساره‌ده صاحب نظر اولانلر حيران اولنجق محجوب وممنوع اولانلر قنجق خبردار
اولورلر زاهد از رندي حافظ نكند فهم مراد زاهد حافظك رندلكندن مراد فهم ايتمز ديو بگريزد از آن
قوم كه قرآن خوانند شيطان قچار اول قومدن كه قرآن اوقورلر مراد زاهددن رغبت ايتمين دنيا جمع ايدنلر
من الزاهدين موجبنجه حضرت معرض اولان اخلاصدر مراد وصول حق ايدكن فهم قلمز واهل حقدن فرار ايدر
١٠٥ وله دوش ديدم كه ملائك در ميخانه زدند دون كيجه كوردم ملكلر ميخانه قپوسن اوردلر گل
آدم بسرشتند وبه پيمانه زدند آدمك بالچقن يوغردلر وقدحه اوردلر مراد دون كيجه‌دن زمان ظلمت
عدمدر كه بكونكي ضياي وجوددن مقدم در وميخانه‌دن مراد شوق وكيفيت تحصيل قلنان مقامدر كه بونده
مراد خطاب حقده الهي دروا اول در كاهك قپوسن قاقمق آدم خلقتنك حكمتندن سؤالدر كه ديدلر اتجعل
فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء وآدمك بالچقن يوغرمق جمع تراب وتخمير بو مباشر وحاضر اولمقدر واقدحه
اورمق قتلس وتخمين ايتمكدن كنايت در كه آدم خلق اولنمزدن اول ارضده جن وار ايدي آدمي
اكا قياس ايليوب بو وجهله حكمتدن سؤال ايتدلر ساكنان حرم ستر عفاف ملكوت ستر حرمنك ساكنلري
ملكيت كزلنيجلري يا بر هيزكارلري با من خاك نشين باده مستانه زدند بن طپراقده اوتورجي
ايله مستانه شراب اوردلر مراد ملائكه وانس عبادتده وتجديده مشاركلردر ديمكدر آسمان بار
امانت نتوانست كشيد كوك امانت يوكن چكمكه قادر اولمدي قرعهٔ كار بنام من ديوانه زدند ايشي
قرعه‌سن بن ديوانه آدمه اوردلر مراد سابقا ذكر اولنان سورهٔ احزاب آيتنك مضموني در ونقته انه
كان ظلوما جهولا در بو كا نظر ديوانه ديو تعبير ايلدي شكر آنرا كه ميان من واو صلح افتاد انك شكري
ايچون كه بنم ايله انك اورتسنه صلح دوشدي حوريان رقص كنان ساغر شكرانه زدند حوريلر رقص
ايدرك قدح شكرانه اوردلر مراد آدم عم فتلقى آدم من ربه كلمات فتاب عليه موجبنجه توبه ايدوب توبه‌سن حضرت
حق قبول ايلدوكي حوريلر شكر ايتدكن ذكردر ما بصد خرمن پندار ز ره چون نرويم بز يوز صافي

خومنی ایله بولدن بنجه کتمیلم · چون ره آدم بیدار بیک دانه زوند · چون اوبانق آدمک پروانه ایلدکلری
اوره لر مراد بودر که ادم عم بوده کلوتیقظلی ایله ولا تقربا هذه الشجرة نهیني نهی تنزیه حانوب یولی اوردلری
بزم بنجه خطاجی حابلر مزوار در بنجه بولدن چقلیم دیوب کندونک وامثالنک حالن حکایت وشکایت در
جنگ هفتاد و دو ملت همه را عذر بنه · یعنی اکی لمتک جمله سنک عذرن قو یعنی عذرن یرنه قویوب قبول
قل چون ندیدند حقیقت ره افسانه زوند · چون حقیقتی کورمدیلر افسانه یولن اوردیلر مراد هر فرقه طالب
حقدر اما حقیقتی بلمیوب کمان ایله مذهب اتخاذ اتمشلر دیمکدر · آتش آن نیست که بر شعلهٔ او خندد شمع
آتش اول دکلدر که انک شعلهسی اوزره کوله شمع · آتش آنست که در خرمن پروانه زوند · آتش اولدر که
پروانه خرمننه اوره لر مراد بودر که عشق اول دکلدر که اندن فرح حاصل اوله بلکه عشق اولدر که عاشقی محو وفانی
ایده یعنی وجود بشریتی افنا ایلیوب حجابی رفع ایده معشوق حقیقیه وصوله وسیله اوله · نقطهٔ عشق
دل گوشه نشینان خون کرد · عشق نقطهسی گوشه نشینلر کوکلنی قان ایلدی · همچو آن خال که بر عارض جانانه
زوند · اول بنک کبی که جانانه عارضی اوزره اوره لر مراد بودر که جانانه عارضنده اولان خال نتکه
جکرن خون ایدر سه عشقدن بر نقطه ده گوشه نشینلرک کوکلنی شویله ایدر · کس چو حافظ نکشید از رخ اندیشه
نقاب · کمسه حافظ کبی چکمدی یعنی اچمدی فکر یوزندن نقابی · تا سر زلف عروسان سخن شانه زوند · تا سوز
کلنلرک زلفی بکشنه طراق اوره لر بودر که مراد حقایق معارف ودقایق عوارف سویلینلرکه سوز کلنلرک
زلفن طریوب تزیین اتدیلر کمسه حافظ کبی فکر یوزنک چکسن آچمدی بوفقیرک شرحندن ظاهردر که بو سوز حقیقت
در مجاز ده دروغ دکلدر · حافظ کلامی برده سنی کمسه آچمدی · الا سروری جانه حق رحمت ایلسون ·
یاری اندر کس نمی بینیم یاران را چه شد · یارلق کمسهده کورمزیم یارانه نولدی · دوستی کی آخر آمد وله ایضاً ١٠٦
دوستداران را چه شد · دوستلق نیچون آخر اولدی سوکیلره نولدی مراد یاراندن معاونت ودوستلردن
محبت اولمدیغی شکایتدر · آب حیوان تیره گون شد خضر فرخ پی کجاست · آب حیات بولانق کبی اولدی ایزی
مبارک خضر قنده در · گل بگشت از رنگ خود باد بهاران را چه شد · گل دوندی کندو رنکندن بهارلر
یلنه نولدی مراد عشق الهی واحوال سلوک متبدل کبی ولدی مرشد مبارک قدم قنی وکشف متغیر اولدی
تربیت وارشاد نولدی دیمکدر · کس نمی گوید که یاری داشت حق دوستی · کمسه دیمز که بر یار دوستلق حقن
کوزتدی · حق شناسان را چه حال افتاد یاران را چه شد · حق بیلنلره نه حال دوشدی یارانه نولدی مراد طلبه کی
کبی در · گوی توفیق وکرامت در میان افکندهاند · توفیق وکرامت طوبن اورته اتمشلردر · کس بمیدان
در نمی اید سواران را چه شد · کمسه میدانه کلمز آتلولره نولدی مراد توفیق الهی واکرام شاهی ثابت و
مقرردر اما طالبلر میدانه کلمزلر دیو شکایتدر · صد هزاران گل شکفت وبانگ مرغی بر نخاست
بنجه یوز بیک گل آچلدی وبر قوش آوازی قالقمدی · عندلیبان را چه پیش آمد هزاران را چه شد · بلبللر اوکنه
نه کلدی هزارلره نولدی مراد مکاشفات کثیره وفیوض متکاثره واردر اما ارشاد ایدر وتکلم کلام طریقت
ایلر یوقدر دیمکدر · زهره سازی خوش نمی سازد مگر عودش بسوخت · زهره خوش دوزن دوزمز مگر عودی
یاندی · کس ندارد ذوق مستی می گساران را چه شد · کمسنک یوق مستلک ذوقی شراب خوارلولره نولدی
مراد واعظ اهل شوق وطالبلر ذوقی یوق دیمکدر · شهر یاران بود و خاک مهربانان این دیار

شهریارلر دوارایدی وشفقتلولر طپراغی بوده یاره · مهربانی کی سر آمد شهریاران را چه شد · شفقتلولک
نیچون تمام اولدی شهریارلره نولدی مراد اوامر سلاطین مشفقان دین ترک عدل وکرم اتدکلرندن شکایتدر
لعلی از کان مروت بر نیامد سالهاست · بر لعل مروت کانندن حاصل اولمدی نیچه ییللردر · تابش خورشید
وسعی باد وباران را چه شد · کنش ییلدرسنه دیل ویغمور سعینه نولدی مراد بر مرد کامل حاصل اولمز مهیلری
تربیته نولدی دیمکدر · حافظا اسرار الهی کس نمی داند خموش · ای حافظ اسرار الهی که بلمز ساکت اول
از که می پرسی که دور روزگاران را چه شد · کیمدن صورارسن که روزگارلر دورنه نولدی مراد بو درکه اراده
الله عالمک بویله اولمسنه متعلق اولمشدر بونده اسرار الهیه واردر اما بونی بیلور کمسه یوقدر بوندن سؤالی قو
١٠٧ وله ایضاً راهی بزن که آهی بر ساز آن توان زد · بر یول اور که بر آهی انک دوزنکا اوزره یعنی کا
موافق اوردق اوله · شعری که بی جوانان با آن رطل کران توان زد · بر شعر اوقی که انکله آغر طلویه اوردق
اوله مرادمحبالطبدن مطربه ره مطربدن مراد واعظ ومرشد در یعنی بر طریقه دوقن که بر آه وحالتی دسوز
وجدار ای اکا موافق اتمک اوله وبر علم ومعرف سویله که انک سببی ایله عشق الهیدن شرب کثیر میسر اوله · بر آستان
جانان گر سر توان نهادن · اگر جانانک اشیکی اوزره باش قومق ممکن اوله · گلبانگ سربلندی بر آسمان
توان زد · سربلندلک آوازی اورمق اولور مراد جانان آستانهسندن عبادتخانهدر هرکمسه اول
آستانهیه باش قویه بن سربلند اولدم دیوب کلبانک ایده کلبانکنی آسمانه یتکوریر · اهل نظر دو عالم
در یک نظر بیازند · اهل نظر اکی عالمی بر نظرده اوینرلر · عشقست و داو اول بر نقد جان توان زد · عشقدر
ده اول داوی جان نقدی اوزره اورمق اولور مراد بودر که اهل نظر اکی عالمی بر نظرده اوینرلر اما
اهل عشق داوی نقد جانه اورمق اولور · در خانه تنگچه اسرار عشق بازی · خانقاه جنبش عشق بازلق
اسراری · جام می مغانه هم با مغان توان زد · مغانه شراب قدحن هم مغان ایله اورمق اولور مراد بودر که
تصوف رسمنده عشق بازلقلر عاشقانه شراب قدحن اهل عشق وحرارت ایله نوش اتمک کرک · بر عزم کامرانی
فالی بزن چه دانی · کامرانلق عزمی اوزره بر فال اور نه بیلورسن · ممکن که گوی فرصت زان میان توان
زد · ممکندرکه فرصت طوپنی اول اورتهده اورمق اولام اد بودر که مراد ای برکلیاچون فال ورتعلی
یعنی عمل صالح قلمقدن خالی اولمیه سن نه بیلورسن محتملدر که بر عمل فرصت دوشهنده واقع اولوب محل رتضا
دوشه · درویش را نباشد برگ سرای سلطان · درویشه اولمز سرای پادشاه قوتی ویراغی · مائیم و کهنه دلقی
کاتش در آن توان زد · بز زده گهنه خرقه که اکا آتش اورمق اولور مراد بودر که درویشه لایق امیر
وسلطان مصاحبتی دکلدر که نعم الامیر علی باب الفقیر بئس الفقیر علی باب الامیر حسبجه امیر وسلطان سراینه وار مبوب
درویشانه کلبه مناسب فقرا ایله اختلاط اتمک کرک · عشق وشباب ورندی مجموعهٔ مرادست · عشق و
یکتلک ورندلک مجموع مراددر · باشد که گوی دولت در این زمان توان زد · اولا که دولت طوبن
بو زمانده اورمق اولا مراد بودر که عشق الهی وجوانلق واخلاص عبادت جمع اولیجق سعادت طوبنی
اوره لوب مقصده ارشلور · شد رهزن سلامت زلف تو وین عجب نیست · سلامت قاطع طریق اولدی
سنک زلفک و بو عجب دکلدر · چون راهزن تو باشی صد کاروان توان زد · چون قاطع طریق سن اولاسن
بو زکاروان اورمق اولور مراد مجاطبدن حضرت حقدر ولاجرم انک غیب هویتی وعشق ذات و

حقیقی مستقل بولن اودر اکا مستقلا اولان اهلی مستقلا اولور دیو عجب دکلدر زیرا حضرت خدا والله غالب علی امره
موجبنجه طریق دنیا وهوایه کیتمکه قومیوب سبیل هدایه یه دوندرر • از دوست دهی بجام ساقی تلطفی کن • دوستدن
جام برهین یعنی جام بکا مانع اولمشدر ای ساقی بر لطف قیل باشد که بوسه چند بر آن دهان توان زد • اولا
که بر قاچ بوسه اول دهانه اورمق اولا یعنی اغزنده بر قاچ کره اوپمک میسر اولا مراد بودر که حضرت حقدن
تحریرا دلوب کلامندن متلذذ اولمدم ای واعظ وشیخ بر لطف تعلیم وکرم تفهیم قیل اولا که کلام الهیدن
تلذذ وذوق ایدم • بر جویبار چشمم کر سایه افکند دوست • بنم کوزم ارماغی اوزره کر کولکه براغور دوست
بر خاک رهکذارش آب روان توان زد • انک یولی طپراغی اوزره آب روان اورمق اولور مراد
عینه اثر تجلی واقع اولورسه یولنده کریان اولان عشاقدن اولورن دیمکدر بعض نسخه ده بولندی • با عقل و
فهم ودانش داد سخن توان زد • عقل وفهم وعلم ایله سوز عدلن ویرمک اولور • چون جمع شد معانی
کوی بیان توان زد • چون جمع اولدی معنیلر بیان طوپین اورمق اولور مراد بودر که وعظ ونصیحت اتمکه
یا اظهار بلاغت اتمکه عقل وفهم وعلم کرک که بونلر اکا اسبابدر • قد خمیده ما سهلت نماید اما • بزم کلکمز
قدمز سهل کورنور سکا اما • بر چشم دشمنانت تیر از کمان توان زد • سنک دشمنلرک کوزنه یایدن اوق اورمق
اولور مراد مخاطبدن روحدر متکلم اولان عقلدر یعنی روحه دیر بدنک قامتی منحنی اولدیغی سکل سهل کورنور
بونک کبی بیر خمیده قامتدن نه کلور طاعت کلور دیرسن اما بوندن غافل اولمه که کمان اولان قامت سنک
دشمنلرک اولان نفس وشیطان واهل ضلال کوزنه تیر خلاف اوربا عمی ایدر • کر دولت وصالت
خواهد دری کشودن • اکر سنک وصالک دولتی بر قپو آچمق دیلرسه • سرها درین تخیل بر آستان توان
زد • باشلری بو تخیلده اشیکه اورمق اولور مراد بودر که آستانکه باش قوینه اکر وصالک دولتی فتح باب
ایدرسه بیچه باشلری بو خیالده آستانکه اورمق رواور • حافظ بحق قرآن از زرق وشید بازآی • ای
حافظ قرآن حقی ایچون ریا وسمعهدن کرو کل یعنی رجوع قیل • باشد که کوی عیشی درین میان توان زد • اولا که
عیش طوپینی بو اورتده اورمق اولا مراد ریا ومکر مفید دکلدر فایده ایدرسه اخلاص ایدر دیمکدر که خبرده
وارد اولمشدر الناس کلهم هلکی الا العالمون والعالمون کلهم هلکی الا العاملون والعاملون کلهم
هلکی الا المخلصون والمخلصون علی خطر عظیم ولهٰ مرا می دکر باره از دست برد • بنی شراب بر کره دخی ١٠٨
الدن الدی یعنی بی اختیار قلدی • بمن باز بنمود می دست برد • بکا کرو کوستردی شراب غلبه
مراد بودر که ساقی بنی بی عشق اختیار قلمش ایدی کرونی اختیار ایدوب غالبه قلدی • هزاران آفرین
بر می سرخ باد • هزاران آفرین قزل شرابه اولسون • که از روی من رنگ زردی برد • که بنم یوزمدن
صارولق رنکنی کیدردی مراد قزل شرابدن عشق الهیدر که آتش کبی سرخ رنکدر وصارولق معصیتدن
اولان خوف حالتیدر عشق انی محو ایدر • بنازیم دستی که انکور چید • کوکلم براله که اوزم دیوشی • مریزاد
پایی که در هم فشرد • دوکلسون بر ایاق که صقدی مراد اوزمدن عشق الهینک اصلی اولان کتاب
منزلدر که انی بایدی سفرة کرام بررة حسبنه ملائکه الذی لوح محفوظده دیرشلر یازمشلردر وانی حقدن
یعنی زبده کاستخراج ایدن بنی آدم حضرتیدر که انک اعضاسی تحت الارض چوروب دوکلمز • مرا از قضا عشق
شد سرنوشت • بنم قضادن عشق اولدی باشم یازیسی • قضای نوشته نشاید بشستن • یازلمش قضایی قزیمق اولمز

مراد بودر که تقدیر ازلیده بکا عشق الهی مقدر اولمش لاجرم تقدیره تغییر اولمز • مزن دم زحکمت که در وقت
مرک • حکمتدن دم اورمه که وقتنده • ارسطو داد جان چو بیچاره کرد • ارسطو جان ویردی بیچاره کره کبی
مراد بودر که حکمت متفرقه وفلسفه زنادقه وعلوم غیر دینیه جهلدر که بونلره عالم اولان جاهل ایله بکا اولور
برو زاهدا خرده بر ما مکیر • یوری ای زاهد بزه خرده وطعن دوتمه • که کار خدایی نه کاریست خرد • که عمل
الهی کوچک ایش دکلدر مراد حضرت حقه لایق عمل صعب ایدکن بیان در • جهان زندکانی مکن واعظا
اولیه دیر کک قلم ای حافظ • کرچون مرده باشی نکویند مرد • کرچون میت اولسن اولدی دیمیه لر مراد
بودر که عالم علمی ایله عامل کرک تا که انک موتنه میت دیمیه لر بلکه اطلاق علی الجنس دیه لر • شود مست وحدت
زجام الست • اولور مست وحدت قدح الستدن • هر آنکو چو حافظ می صاف خورد • هر کمسه که حافظ کبی شراب
صافی ایچدی مراد بودر که هر کمسه که انده عشق الهی خالص اولوب عملی اخلاص ایله اولا الست بربکم کلامی اکا
١٠٩ جام اولور شراب وحدت حق اکا مدام اولوب اول شرابدن کندوسی مست مستدام اولور ولهٰ
کی شعر تر انکیزد خاطر که حزین باشد • بجی شعر تر قوبره خاطر که غمکین اولا • یک نکته ازین معنی کفتیم وهمین
باشد • بر نکته بو معنیدن دیدک انجق اولا مراد علم وعمل حسن ولطف اولمغه بر وصف کرکه ایدکن بیان در
از لعل تو کر یابم انکشتری زنهار • سنک لعلکدن اکر بولم امان یوزکی • صد ملک سلیمانم در زیر نکین باشد
یوز سلیمان ملکی بکا یوزک قاشی التنده اولور مراد لعلدن کلام الهیدر وامان یوزکندن مراد آیت وعددر
لاجرم اکر بن مثلا للذین احسنوا الحسنی وزیادة آیتنده مندرج اولمغه که حسنی جنت وزیاده لقاء حقدر
یوز سلیمان ملکی بنم حکمیمده اولور • غمناک نباید بود از طعن حسود ای دل • غمکین اولمق اولمز حسود
طعنندن ای کوکل • شاید که چو وابینی خیر تو درین باشد • بر روحملدر که چون اچق کوره سن سنک خیرک
بونده اولا مراد بودر که اکر طعن حسود ایلنده اولان عیبی سویلرسه عیبکه تنبیه واصلاحکه باعث اولور روا کر
افترا ایسه سکا ثواب اولور • هر کو نکند فهمی زین کلک خیال انکیز • هر کیمسه که فهم اتمیه بو خیال قوبرجی قلمدن
نقشش بحرام ار خود صورتکر چین باشد • انک نقشی الزم اکر نقاش چین دخی اولورسه مراد فهم کلام بتنی
مذمت در • جام می وخون دل هر یک بکسی دادند • شراب قدحی وکوکل قانی هر برن بر کمسیه ویردیلر • در
دایره قسمت اوضاع چنین باشد • قسمت دایره سنده اوضاع بویله اولور مراد بودر که تقدیر ازلیده
کیمنه عشرت کیمنه محنت ویرلورسری حضرت حقه معلومدر • در کار کلاب وکل حکم ازلی این بود • کلاب وکل
کارنده حکم ازلی بو ایدی • کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد • که اول محبوب بازاری
وبو پرده نشین اولا مراد بودر که ازلده بعضیسی اهل بازار وبعضیسی صوفی خلوت نشین اولمق مقدر اولور
آن نیست که حافظ را رندی بشد از خاطر • اول یوقدر که حافظک رندلک کیده خاطرندن • کان سابقه
پیشین تا روز پسین باشد • که اول اوکدنکی مشیت سابقه صوکی کونه دک اولور مراد رندلکدن اخلاص
لاجرم الاخلاص سر من اسراری اودعته فی قلب من اریده خبره موجبنجه حق تعالی حضرتنک مشیت سابقه سی
١١٠ مقتضاسیدر آخره دک کیتسه کرکدر ولهٰ • آن یار کزو خانه ما جای پری بود • اول یار که اندن
بزم او مز پری یری ایدی • سر تا قدمش چون پری از عیب بری بود • باشندن ایاغنه دک پری کبی عیبدن
بری ایدی مراد اول یاردن روح انسانیدر که جن کبی شخص نهانیدر وبزم خانه مزدن مراد بدندر

وروح انده باشدن اياغ دوك عيبدن پاكدر • منظور خردمند من آن ماه كه او را • بنم عقللو منظورم اول
آى كبى كه با حسن وادب شيوهٔ صاحب نظرى بود • حسن وادب ايله صاحب نظرلق شيوه سى ايدى مراد اول
منظور يعنى محبوبدن اول روحدر كه عقللودر كه عقل كا قرين دروماه كبى حسن درو ادبى واردر كه صاحب
عقل اولاندن حيا منفك دكلدر وصاحب نظرلق خوئى واردر يعنى آخربين واهل تميزدر • دل گفت فروكش
كنم اين شهر ببويش • كوكل ديدى قونه‌يم واقامت ايدرن بو شهرده انك قوقوسى ايله • بيچاره ندانست كه
يارش سفرى بود • بيچاره بلمدى كه يارى اهل سفر ايدى مراد بودر كه كوكل ديلركه شهرستان جهانده مقيم
اولوب روح روحى ايله راحت اوله بيچاره بلمزكه يارى سفرده در اقامت اهلى دكلدر • از چنگ منش اختر بد
مهر بدر كرد • بنم پنچه‌دن آنى شفقتسز بلدز چقردى • آرى چكنم دولت دورقمرى بود • بلى نيلييم دور قمر
دولتى ايدى مراد بودر كه دور قمرده باذن الله عمر طويل دكلدر پس جهان قبضهٔ يددن جقركوكل مراد ون بولنز
تنها نه زراز دل من پرده برافتاد • يالكز بنم كوكلم رازندن پرده دوشمدى • تا بود فلك شيوهٔ او پرده
درى بود • تا فلك واردر وانك شيوه سى پرده يرتجيلق در مراد بودر كه چون عادت فلك پرده يرتوب
راز آچقدر عاقل ولان لايق اولدركه پرده اردنده فعل قبيح ايتميه تا كه پرده آچلوب رسواى اولميه • خوش
بود لب آب وگل وسبزه وليكن • خوش ايدى صوكنارى وگل وسبزه ولكن • افسوس كه آن گنج روان رهگذرى
بود • حيف كه اول قيمتلو خزينه يولجى ايدى مراد بودر كه جهانده عشق ايله اهل خوش در اما روحك قرارى يوقدر
اوقات خوش آن بود كه با دوست بسر رفت • خوش وقتلر اول ايدى كه دوست ايله تمام اولدى • باقى همه
بى حاصلى وبيخبرى بود • باقى اوقات هپ كلى بى حاصل لق وبيخبرلق ايدى مراد بودر كه خوش وقتلر اولدر كه
انا جليس من ذكرنى • سنجه حق تعالى ذكرينه صرف اوله والا غيره صرف اولنان اوقات بى حاصللق وبيخبرلق در
خود را بكشد بلبل ازين رشك كه گل را • كندوبى اولدرر بلبل بو كوبندن كه كلك • با باد صبا وقت سحر جلوه
گرى بود • باد صبا ايله سحر وقتنده صالنى ايدى مراد بودر كه عاشق حق انك ايچون غبطه ايتسه مستحق در
هر گنج سعادت كه خدا داد بحافظ • هر سعادت خزينه سن كه الله ويردى حافظه • از يمن دعاى شب وورد
سحرى بود • كيجه دعاسى وسحر وردى بركتدن ايدى مراد دعاى ليل وورد سحر باعث سعادت ايدوكن بيان در
١١١ بخت از دهان دوست نشانم نمى دهد • بخت دوست اغزندن بكا نشان ويرمز • دولت خبر
ز راز نهانم نمى دهد • دولت راز نهاندن بكا خبر ويرمز مراد دهان دوستدن صفت كلام واندن ظهور
ايدن الهام در يا مراد دهاندن سر نهان در به تقدير مصراع ثانى مضمونى آنى بيان در • دردا وحسرتا كه
درين پرده راه نيست • بعض نسخه بويله واقع اولمش مردم ز اشتياق ودرين پرده راه نيست • هيهات
پرده دار نشانم نمى دهد • مراد بودر كه جناب قدسه يول يوقدر يا يول واردر اما پرده دار نشان ويرمز
وار رغبا وقلمز • از بهر بوسهٔ ز لبش جان همى دهم • بسندن بر بوسه ايچون جان ويرورن • اينم نمى ستاند وآنم
نمى دهد • بونى المز بندن وانى ويرمز مراد صفت كلامى وسر نهانى صاتون المق استرن بنمله مبايعه ايتمز معلوم
اولدى كه بطريق البيع اولمز ايمش بطريق الفيض والفضل دلور ايمش • زلفش كشيد باد صبا چرخ سفله بين • انك
زلفنى چكدى صبا دنى كوردى فلك • كانجا مجال باد وزانم نمى دهد • كه اول يرده بنم اسيرلمه مجال ويرمز
مراد صبادن توجه سوى دوربا دوزاندن مراد تمكين بولمق حب دهواء يعنى غيريلرك توجهنه غيب هويته

اول

وصول اولور بنم هوا وجنبده قصور اولدوغندن بكا وصول واطلاع مساعده سى يوقدر • چندانكه بر كنار
چو پر كار مى روم • اول قدركه كناره پر كار كبى كيدرم • دوران چو نقطه ره بميانم نمى دهد • عبور زمان
نقطه كبى بكا اورته يول ويرمز مراد بودر كه جناب قدس اطرافنى دولنورن اما نقطه كبى اورته وارمغه
زمان بكا مانع اولور • شكر بصبر دست دهد عاقبت ولى • شكر صبر ايله ال ويرر عاقبت اما • بد عهدى
زمان زمانم نمى دهد • زمانك بد عهدلكى بكا مهل ويرمز مراد بودر كه تلذذ الهى طول زمان ايله ميسر اولور
ايدى اما اجل قريب اولوب مدت مديده اولمغه مانع اولور • گفتم روم بخواب وببينم جمال دوست • ديدم
اويقويه وارهيم دوست جمالن كورهيم • حافظ ز آه وناله امانم نمى دهد • حافظ آه وناله دن مهلت
ويرمز مراد بودر كه نفس مكر ايدب اويقويه وارهيم دولتده جمال حقى كورهيم ديو استراحت طلب ايدر
١١٢ اما عقل آگاه وفرياددن اويقويه مهل ويرمز سحر ز دولت بيدار بالين آمد • سحر بكا
اويانق دولت بصدغه كلدى • گفت برخيز كه آن خسرو شيرين آمد • ديدى بوقو طور كه اول خسرو شيرين كلدى
مراد سحر وقتنده منه واقع اولوب نزول رحمتدن خبر وجدانى ويردوكن بيان در • قدحى دركش وسرخوش بتماشا
بخرام • بر قدح چك وسرخوش تماشايه صالن • تا ببينى كه نگارت بچه آيين آمد • تا كوره سن كه نكارك نه رسم
ايله كلدى مراد اركن اويانوب استغفار وطاعته مشغول اولوب ان الله ينزل كل ليلة الى السماء الدنيا موجبنجه
نزول رحمتى مشاهده قيل ديمكدر • مژدگانى بده اى خلوتى نافه گشاى • مشتلق ويراى نافه آچيجى خلوتى
كه ز صحراى ختن آهوى مشكين آمد • كه ختن صحراسندن مشكلو آهو كلدى مراد خلوتده اولوب استشمام رايحه
ايچون سعى ايدنه نفحات ربانيه وروايح طيبه عالم الهيدن كلدكن مژده ايدب مژدگانى وشكرانه طلبى در
گريه آبى برخ سوختگان باز آورد • آغلمق يانمشلر يوزينه صو كتوردى • ناله فرياد رس عاشق مسكين آمد
ناله عاشق مسكينه مدد ايرشجى كلدى مراد اغلمق يانمشلرك آتشن سوندرب وناله يانمشلره مدد ايركورب
منفعت بتشدردوكن ذكردر • ساقيا باده بده غم مخور از دشمن ودوست • اى ساقى شراب وير غم يمه دشمن و
دوستدن • كه بكام دل ما آن بشد واين آمد • كه بزم كوكلمز مراد نجه اول يعنى دشمن كتدى وبو يعنى دوست
كلدى مراد فيضان الهى غالب اولنجق شيطاندن عشق تكثيرن طلب در كه اول زمانده دشمن كه هواى نفس وشيطاندر
دركيدب فضل حق كلور • مرغ دل باز هوادار كمان ابرويست • كوكل قوشى بر يارى قاشلونك هوادار
طوغانى در • اى كبوتر نگران باش كه شاهين آمد • اى كوكرجين ناظر اول كه شاهين كلدى مراد
كمان ابرودن رمز الهى در چون قلب رمز الهى دراك ايده با زبلند پرواز اولور كبوتر معنوى كه مراتب
طريقتده برى در آنى شكار ايدر • در هوا چند معلق زنى وجلوه كنى • هواده نيجه معلق اورب جلوه ايدرسن
كه كمين صيد رهش هم دل ودين آمد • كه انك يولنك اوجى صيدى هم دل هم دين كلورمراد مجاز طبرن
مرتبهٔ طريقت ودرجهٔ قربت در واول غايده بلند رتبت در اما رمز الهى دراك ايدن قلب عالى همت
دركه انك طريقنك كمينه صيدى هم قلب مريد هم دين وشريعت در • رسم بدعهدى ايام چو ديد ابر بهار
ايامك بد عهدلكى عادتن كوردوكى چون بهار ابرى • گريه اش بر سمن وسنبل ونسرين آمد • انك اغلمسى سمن و
سنبل ونسرين اوزره كلدى مراد بودر كه لا تنظر الى اول الدنيا وانظر الى آخرها موجبنجه دنيا اولنه نظر
ايدن مغرور وغافل دلور آخرنه نظر ايدن انك فناسن ياد ايلوب گريه قلور • چون صبا گفتهٔ حافظ

بشنید از بلبل چون صبا حافظک کلامن اشتدی بلبلدن ٭ عنبر افشان بتماشای ریاحین آمد ٭ عنبر صاچوق
ریحانلر تماشاسنه کلدی مراد صبادن نفحات ربانیه و بلبلدن معارف الهیه سویلین مرور یا حین چون
تازه ظهور ایدب روایح طیبه تحصیل ایدن سالکلردر چون مرد عارف کلام حافظدن معانی حقیقیه سویلیه
سالکلردن رغبت استفاضه ظاهر اولا نفحات ربانیه روایح طیبه صاچوق حالی ایله بونلره کلورلر حافظک
113 کلامی بو حالە باعث اولور ٭ وله ایضا ٭ در نمازم خم ابروی تو با یاد آمد ٭ نمازده سنک قاشنک بوکلکنی
خاطره کلدی ٭ حالتی رفت که محراب بفریاد آمد ٭ بر حالت واقع اولدی که محراب فریاده کلدی مراد
نمازده مناجات در وخم ابرودن شئ مرموزات در چون مناجی بو حالت ظاهر اولا نوره صاحب
اولور پس محرابدن انک انعکاسی پیدا اولور که اکا صدا دیرلر ٭ از من اکنون طمع صبر و دل و هوش
مدار ٭ بندن شمدی صبر و قلب و عقل طمع دوتمه ٭ کان تحمل که تو دیدی همه بر باد آمد ٭ که اول تحمل که سن
کوردک دوکلی یله کندی مراد مرموزات الهیه ظاهر اولیجق بنی اختیاریمه وزاری ظهور ایدر دیمکدر
باده صافی شد و مرغان چمن مست شدند ٭ شراب صافی اولدی چمن قوشلری مست اولدیلر ٭ موسم عاشقی
و کار به بنیاد آمد ٭ عاشقلق موسمی و ایش بنیاده کلدی مراد عشق الهی اخلاص ایله اولوب صوفیان
مجلس انس متکیف اولدقلری اچون شوق و طلب و فتحی اولوب عمل انتظام بولدی دیمکدر ٭ بوی بهبود ز اوضاع
جهان می شنوم ٭ ایو اولمق قوقوسن جهان اوضاعندن اشیدرم ٭ شادی آورد گل و باد صبا شاد آمد ٭
شادلق کتوردی کل و صبا یلی شاد کلدی مراد کشف و فیض یلی وکتورب نفحات ربانیه فرح ایله کلمک جهانک
وجودا بو اولمق علامتی دیمکدر ٭ ای عروس هنر از بخت شکایت منما ٭ ای هنر کلنی بختدن شکایت کوسترمه
حجله حسن بیارای که داماد آمد ٭ حسن کردکه خانه سن تزیین قل که کویکو کلدی مراد هنردن عمل صالح در
لاجرم بکا تجلی ارمغدی دیو بختدن شکایت اتمه خلوتخانه و حجره عبادتی صدق و اخلاص ایله
مزین قل داماد تجلی و فیض ارشدی ٭ دل فریبان نباتی همه زیور بستند ٭ نباتدن اولان کوکل الیجیلر
دوکلی زینت باغلدلر ٭ دلبر ماست که با حسن خداداد آمد ٭ بزم دلبرمز درکه خدا ویردکی حسن ایله کلدی
مراد بودر که نباتات و سایر مواد و دنیا و ماسوی نک زخارف و نقوشی زینت عارضی و بهجت غیر باقی
ایله در اما جنت و عقبی و ذات مولی حسن ذاتی ایله مزینلردر ٭ زیر بار اند درختان که تعلق دارند ٭
بوکه التنده اغاچلر که تعلقلری وار در انوکیچون اکر بیلردر ٭ ای خوشا سرو که از بار غم آزاد آمد ٭ ای خوش
سرو که غم یوکندن ازاد کلدی انوکیچون مستقیم در مراد مال و جاه و دنیا و متاعنه متعلق اولانلر بار کران
التنده درلر انوکیچون معوجلردر و تعلق دنیادن مجرد اولانلر سبکبار و راست رفتارلردر دیرلر دیمکدر
مطرب از گفته حافظ غزلی مست بخوان ٭ ای مطرب حافظ کلامندن بر غزلی مست اوقی ٭ تا بگویم که ز عهد
طربم یاد آمد ٭ تا دیم که شنلک زمانی خاطره کلدی مراد بودر که ای واعظ بنم کلامیمکه ترک و تجرید
دلالت ایدر متکیف اولوب انی بیان قلکه استماع اولان دیه که عالم ارواحده اولان شادلق زمانی
114 یاد ایتدم ٭ وله ایضا ٭ معاشران گره از زلف یار باز کنید ٭ مصاحبلر یار زلفندن دوکی چوزک ٭ شبی
خوشست بدین قصه اش دراز کنید ٭ بر خوش کیجه در بو قصه ایله انی اوزادک مراد مصاحبلردن صوفیلردر
و زلف یاردن مراد غیب هویت در اندن بحث بر خوش کیجه در خوبدر اول بحث ایله انی تطویل غایت مطلوبدر

حضور مجلس انس است و دوستان جمعند ٭ مجلس انس حضوری در و دوستلر جمع در ٭ وان یکاد بخوانید و در
فراز کنید ٭ وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم لما سمعوا الذکر و یقولون انه لمجنون و ما هو الا ذکر
للعالمین آیتن اوقیک و قپوی قپاک مراد بودر که مجلس انس اولوب دوستلر جمع اولیجق کوز دکمکدن خوف
واردر بو سوره نون اوقونده اولان آیت که کوز دکمکه چون مجرب بونی اوقیوب قپوی قپاک ٭ میان
عاشق و معشوق رمز بسیارست ٭ عاشق و معشوق اورتەسنده رمز چوقدر ٭ چو یار ناز نماید شما نیاز کنید
چون یار ناز کوستره سز نیاز ایدک مراد بودر که عاشق و معشوق مصاحبتی هر برینه لایق اولان صفتله که
معشوقه ناز عاشقه نیاز صفتی نیاز لازمه در ٭ رباب و چنگ ببانگ بلند می گویند ٭ قلق و چنگ بوجه
آواز ایله دیرلر که گوش هوش به پیغام اهل راز کنید ٭ که عقل قولاغن اهل راز خبرینه ایدک مراد رباب
دن جوانک عاشق و چنکدن مراد پیر منحنی در بونلر آواز بلند ایله ندا ایدب دیرلر که اهل رازک خبرن عقل
قولاغی ایله استماع ایدب قبول ایدک ٭ هر آنکسی که درین خانه نیست زنده بعشق ٭ هر اولکه بو اوده
عشق ایله زنده دکلدر ٭ بر وجود مرده بفتوی من نماز کنید ٭ انک وزرنه میت کبی بنم فتوام ایله نماز
ایدک مراد بودر که زنده اولدر که عشق الهی ایله زنده اولا اولکه عاشق دکلدر میت منابه سنده در بنم فتوام
بودر که انک وزرنه میت نمازی اعتبار اولنه ٭ نخست موعظه پیر مجلس این حرفست ٭ پیر مجلسک اول وعظی بو حرفدر
که از مصاحب ناجنس احتراز کنید ٭ که ناجنس مصاحبتدن احتراز ایدک مراد منطوقندن ظاهردر ٭ بجان دوست
که غم پرده بر شما ندرد ٭ دوست جانی حقیچون که غم سزک اوزرکزه پرده یرتمز ٭ گر اعتماد بر الطاف کارساز
کنید ٭ اگر اعتماد ایش دوزجینک لطفلرینه ایدرسز مراد بودر که هر کیم که حضرت حقک الطافنه اعتماد ایده
فقر و غم انک پرده عرضن یرتمز ٭ و گر طلب کند انعامی از شما حافظ ٭ اگر بر انعام طلب ایدرسه
سزدن حافظ ٭ حوالتش بلب یار دلنواز کنید ٭ کوکل اوخشیجی یارک لبنه حواله ایدک مراد بودر که سزدن احسان
استرسه حافظ انی حق تعالی کلامنه حواله ایدک اصل مقصود بودر که معطی نعمت حقدر خلق دکلدر ٭ وله ایضا ٭
115 بپیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد ٭ پیرلک وقتنده بر جوانک عشقی باشمه دوشدی ٭ وان راز که در دل بنهفتم بدر
افتاد ٭ اول راز که کوکلده کزلرایدم طشره دوشدی مراد جوانی لفظندن اولان جوانی یاخود مراده نظر
مصدریه در یعنی پیرلک زماننده یکتلک عشقی باشمه کلدی که جوانلر کبی عشق عجبه مبتلا اولدم کز صوفیانه حالم اشکاره
اولوب سالک طریقت اولدم ٭ از راه نظر مرغ دلم گشت هوا گیر ٭ نظر یولندن کوکلم قوشی هوادار اولدی یعنی
هوالی اولدی ٭ ای دیده نگه کن که بدام که در افتاد ٭ ای کوز نظر قل که کیمک اغنه دوشدی مراد بودر که کوز
کورر کوکل سور لاجرم عین عبرت ایله نظر اتمک کرکدر که کوکل فانی یه محبت قلدی یوخسه فانیدن
باقی یه انتقال ایدب محبتی اکا می اتدی ٭ دردا که از آن آهوی مشکین سیه چشم ٭ درد اکه اول آهوی
مشکین سیاه چشمدن ٭ چون نافه بسی خون دلم در جگر افتاد ٭ نافه کبی بنم کوکل قانی جگره دوشدی مراد حسن
ظاهردن بلا و محنت چکلدیکن بیان در ٭ از رهگذر خاک سر کوی شما بود ٭ سزک محلەکز باشی طپراغی و غبارندندر
هر نافه که در دست نسیم سحر افتاد ٭ هر نافه که نسیم سحرک اله دوشدی مراد مخاطبه دن حضرت عزتدر لاجرم هم
روایح طیبه فیضان سحر ایله وارد اولور و اول جناب طیبدن در ٭ مژگان تو تا تیغ جهانگیر بر آورد ٭ سنک
کرپکک تا جهان دوتجی قلیج قالدردی ٭ بس کشته دل زنده که بر یکدگر افتاد ٭ نیچه قلبی زنده مقتول بر بری

اوزرنه دوشندی مراد متکبرکاملرن صفت قهر در اول جناب حالیه عاشق افتاده اولورلر · این باده که بروردکه
خمار خرابات · بوشرابی که تربیت ایتدی که خرابات خماری · ازبوی بهشتیش چنین بیخبر افتاد · جنته منسوب
قوقودن اول بویله بیخبره دوشندی مراد باده دن عشق الهی در وخراباتدن مراد عشق بولنه جق محل اولان موضع
عبادتدر وبو باده نک کیفیتنی استغراب ایدب دیرکه بونی کم تربیت ایلدی که بونک بایعی وشارینی بوی
بهشتیدن بیخبر دوشوب مست وبیدار حق اولدی · گرجان بدهد سنگ سیه لعل نگردد · اگر جان ویرسه قره
طاش لعل اولمز · با طینت اصلی چه کند بدگهر افتاد · طینت اصلی ایله نیلسون بدگهر دوشدی مراد هدایته
استعدادی اولمین قبول فیض ایتمز دیمکدر · بس تجربه کردیم درین دیر مکافات · نیجه تجربه ایتدک بو عوض
وجزا اکلیسنده یعنی دنیاده · با دُرد کشان هر که درافتاد برافتاد · دردکشلر ایله هر کمکه دوشدی یوقرد
دوشدی مراد بودرکه هر کمکه عشق الهی بولنش ایدن فقرای اهل ریاضت ایله مصاحبت دوشدی اعلی واکرم
دوشدی · حافظ که سر زلف بتان دست کشش بود · حافظ که بتلرک سر زلفنی انک الن چکیجی ایدی · بس طرفه
حریفیست کش اکنون بسر افتاد · بس عجب حریفدرکه اول شمدی باشنه دوشدی مراد بتاندن اسما وصفات حق
انلرک سر زلفی انلرک تعلقی درلاجرم حافظ اعمی کبی ایتدی تعلق اسماء الله وصفات الله انک الن دوتن
ولہ کبی هادیسی ایدی بویله ایکن بوباشی اوزره یتقلوب دوشر بوبر امر غریب وکندوسی حریف عجیب در
١١٦ گر من از باغ تو یک میوه بچینم چه شود · اگر بن سنک باغکدن برمیوه دوشورسم نه اولور · پیش پایی بچراغ تو به
بینم چه شود · ایاق اوکنی سنک چراغک ایله کورسم نه اولور مراد باغ حقدن میوهٔ فیض وچراغ هدایت
ایله مهتدی اولمق طلبی در · یارب اندر کنف سایهٔ آن سرو بلند · یارب اول سرو بلندک کولکه سی بر سنده
گر من سوخته یکدم بنشینم چه شود · اگر بن یانمش بردم اوتورسم نه اولور مراد علو درجه وصول وحرارت
ریاضتدن بردم حضور طلبی در · آخر ای خاتم جمشید همایون آثار · آخر ای مبارک اثرلو خاتم جمشید · گرفتد
عکس تو بر نقش نگینم چه شود · اگر دوشسه سنک عکسک بنم یوزکم اوزرنه نه اولور مراد خاتم جمشیددن ولکن رسول الله
وخاتم النبیین رسول الله صلعم انک عکسنک قلبده اولان نقشی اوزره دوشمسی طلب بورراکه سبب صفای قلب در
زاهد شهر چو مهر ملک وشحنه گزید · شهر زاهدی پادشاه وصوباشی نک محبتن اختیار ایتدی · من اگر مهر
نگاری بگزینم چه شود · اگر بن بر نگار محبتن اختیار ایدرسم نه اولور مراد زاهد خشک سلطان وحاکم ظاهر
محبتن اختیار ایتدی بن محبوب حقیقی که سلطان اصلی محبتن اختیار ایتسم نه اولور دیمکدر · عقلم از خانه
برون رفت اگر می اینست · عقلم اودن کیتدی طشره اگر شراب بوایسه · دیدم از پیش که در خانهٔ دینم
چه شود · کوردم اولدن که دینم اوی نه اولور مراد بودرکه عشق الهی عقل معاشمی باشدن چیقردی اگر شراب
یعنی عشق بوایسه اوکدندن کوردم یعنی قبل الوقوع بلدم که دینم اوی نیجه اولور یعنی ظاهر شریعته وایرشلکی
اونه طریقت وحقیقته مالک وواصل اولورین · صرف شد عمر گرانمایه بمعشوقه ومی · خرج اولدی آغر بهالو
عمر معشوقه · تا از آنم چه به پیش آید ازینم چه شود · تا اندن یعنی معشوقه دن اوکه نه کلور وشرابدن
نه اولور مراد معشوقه دن نفعدر وشرابدن عشق حقدر لاجرم بر مقدار عمر عزیزین نفس هواسنه وبر مقداری
عشق الهی به خرج اولدی کوره لوم اندن نه واقع اولور بوندن نه حاصل اولور حاصل کلام اولدرکه نفس اتباعی ایله
حاصل اولان ندامت ومحنت در · خواجه دانست که من عاشقم وهیچ نگفت · خواجه بلدی که بن عاشقم هیچ دیمدی

یعنی نسنه دیمدی · حافظ ار نیز بداند که چنینم چه شود · حافظ اگر بیلورسه که بویله یم نه اولور بوندن اول حکایت
درکه عزیزلردن بری خواجهٔ کائنات عم حضرتن دوشنده کورب حضرت خواجه اندن سؤال ایتمش که بنی سورمیسن
اول عزیز دیمش یا رسول الله بنی معذور دوت که حب حق قلبمی مالامال قلمشدر خواجهٔ کائنات دیمش بس نفسی
قلبک حب الهی ایله مالامال ایدکن بیلمجک نه اولور ولہ · دلا بسوز که سوز تو کارها بکند · ای کوکل یان که ١١٧
سنک یانمکک ایشلر ایدر · نیاز نیم شبی دفع صد بلا بکند · نصف اللیل نیازی یوز بلا دفع ایدر مراد منطوق کلامدر
ظاهردر · عتاب یار پری چهره عاشقانه بکش · پری یوزلو یارک عتابنی عاشقانه چک که یک کرشمه تلافی صد جفا
بکند · که بر نازایله یوز جفا تدارک ایدر وعوض ایدر مراد پری چهره دن خلوت نشین اولوب خلقه یوز
کوسترمین مرشددر اگر اول اصلاح نفسک ایچون ای دل عتاب ایدرسه عتابنی عاشقانه چک که بر عین عنایتی
یوز جفا وعتابه عوض ایدر · ز ملک تا ملکوتش حجاب بردارند · ملکدن ملکوته دک حجابی قالدررلر · هرانکه
خدمت جام جهان نما بکند · هر اول کمسه که جام جهان نما خدمتن ایدر مراد جام جهان نمادن قلب صافی در
بس هر کمکه تصفیهٔ قلب ایچون خدمت ایده اهل کشف اولور · طبیب عشق مسیحا دمست ومشفق لیک · عشق
طبیبی عیسی نفسدر ومشفقدر لیکن · چو درد در تو نبیند کرا دوا بکند · چونکه سنده درد کورمز کیمه دوا ایدر
مراد بودرکه طبیب عیسی نفس وساقی مرض کشفیق درامّا سنده مرض یوق کیمه دوا ایلسون · تو با خدای خود
انداز کار ودل خوش دار · سن کندو خداکه صالایشی وکوکلی خوش دوت · که اگر نکند رحم مدعی خدا بکند
که اگر دشمن رحم ایتمزسه الله ایدر · ز بخت خفته ملولم بود که بیداری · اویومش بختدن ملولم اولا برادبانی بوقت
فاتحهٔ صبح یک دعا بکند · صبح ایکندلی وقتنده بر دعا ایده مراد بو ایکی بیتده منطوق کلامدر ظاهر در · بسوخت
حافظ وبوئی بزلف یار نبرد · یانوب حافظ وبر قوقو یار زلفنه التمدی · مگر دلالت این دولتش صبا بکند
مگر انکا بو دولت دلالتن صبا ایده مراد بودرکه حافظ ریاضتله یاندی غیب هویة بر اثر التمدی وبولمدی مگر
١١٨ بو دولته نفحهٔ ربانیه دلالت ایده ولہ · صبا بتهنیت پیر می فروش آمد · صبا شراب صاتیجی پیر مبارکی تهنیت ایچون
کلدی · که موسم طرب وعیش وناز ونوش آمد · که شادلق وعیش وناز وایچمک موسمی کلدی مراد پیر می فروشدن
بایع عشق اولان مرشددر کچمش زماننده ابو سعید ابو الخیر حضرتیجه عبادتده کامل اولوب بهار کلدی عبادت زمانی
اولدی انوکیچون صبا انکا تهنیت ایدب دیرکه ذوق عبادت وعشرت طاعت وشوق وحالت موسمی کلدی · هوا
مسیح نفس گشت وخاک نافه گشای · هوا مسیح نفس اولدی وطپراق نافه آچیجی · درخت سبز شد ومرغ در خروش آمد
اغاج یشل اولدی مرغ خروشه کلدی بو دخی مقول قول صبادرکه تهنیتده داخلدر · تنور لاله چنان برفروخت
باد بهار · لاله تنورین اویله یاقدی بهار یلی · که غنچه غرق عرق گشت وگل بجوش آمد · که غنچه ترده غرق
اولدی وگل جوشه کلدی بو دخی تهنیتده داخلدر · بگوش هوش نیوش از من وبعشرت کوش · عقل قولاغی ایله
ایشت بندن وعشرته دورش · که این سخن سحر از هاتفم بگوش آمد · که بوسوز سحرده هاتفدن بنم قولاغمه
کلدی بو تهنیتده داخل اولوب مقول قول صبا اولمق احتمال غالبدر خواجه حافظ اولمق دخی محتملدر · ز مرغ
صبح ندانم که سوسن آزاد · بلبلدن بلمزم که سوسن آزاد · چه گوش کرد که با ده زبان خموش آمد · نه اشتدی
که اون دل ایله ساکت کلدی بو کلام خواجه حافظ اولمق احتمالی غالبدر مقول قول صبا اولمق دخی محتملدر
چه جای صحبت نامحرمست مجلس انس · نامحرم صحبتی یری دکلدر مجلس انس · سر پیاله بپوشان که خرقه پوش آمد

قدح باشن اورت که خرقه کبی کلدی مراد خرقه پوشلق اولوب اسرار الهیه‌دن خبردار اولمیاندن ستر قلوب کیدر
ز فکر تفرقه باز آی تا شوی مجموع • تفرقه فکرندن رجوع قیل تا مجموع اوله‌سن بحکم آنکه چو جشد اهرمن سرکش آمد
اولحکم بله که چون دیو کیدی ملک کلدی مراد بودرکه الشیطان یعدکم الفقر ویأمرکم بالفحشاء موجبنجه شیطان
فقر ایله قورقدوب معاصی وشهواته قدر با خاطره فکر تفرقه ویراندن رجوع ایدجک الهام ملکی کلدی • بگو بیت
سخن خوش بیار باده ناب • شکایت خوش سوزکتور شراب صافی • که زاهد ز بر جا رفت و می فروش
آمد • که زاهد بزم قنمزدن کیدی شراب صاتجی کلدی مراد بودرکه عشق واخلاص ایله عبادت قیل که زاهد خشک
اولان کبر بزدن دور اولوب ایدی شمدی اهل عشق واخلاص وکشف حاصل ولمش کلدی • ز خانقاه بمیخانه
می رود حافظ • خانقاهدن میخانه‌یه کیدر حافظ • مگر زمستی اهل ریا بهوش آمد • مگر اهل ریالکدن عقله کلدی
مراد مقام یاردن یعنی ریا ایله عمل قلمقدن مقام عشق واخلاصه یعنی شوق واخلاص ایله عمل اتمکه کیدر حافظ
که اهل ریالکدن آیلدی عقلی باشنه کلدی • ولا ایضاً • ابر آذاری برآمد باد نوروزی وزید • الک باز ١١٩
یاز آیی سحابی قالقدی ونسیم نوروزی اسدی • وجه می خواهم ومطرب که میگوید رسید • شراب ومطرب وجلفن
استرن کیم ویرار شدی مراد بودرکه بهار کلدی عبادته شروع وخلوت نشینه دخول زمانی اولدی بزم معاشره
وشینک جهاتنه صرف ایتمکه خجلق کرک کیم اولا که شنه ومال خرجلق ویره • شاهدان در جلوه ومن شرمسار کیسه‌ام
محبوبلر جلوه ده وبن کیسه‌مک تهیلوسی‌دن • ای فلک این شرمساری تا بکیم باید کشید • ای فلک بو اوتنمقلغی نیجه دک
چکملک کرک مراد شاهدلردن اسما وصفات وذات ایدرجلوه‌دن مراد بونلرک تجلیاتی در پس اسما وصفات وذات
تجلیده اما بنم خجلقم یوق که اهر معاشدن فارغ البال اولوب خلوتره وعبادته تجلیات شاهدلرینی مشاهده
ایدم دیوقلکدن شکایتدر • قحط جودست آب روی خود نمی باید فروخت • سخا قحطی در یوز صوین صاتمق اولماز
باده وگل از بهای خرقه می باید خرید • شراب وگلی خرقه بهاسندن صاتون المق کرکدر مراد بودرکه کرم قرلغی
وار ایسه کدالق ایدوب کمسنه‌دن هیچ حیان یوزکه صوبی ضایع اولورکه دونلنه استیوب خرقه وکلیمی صاتوب
عشق وکشف جهاتنه صرف اتمک کرک • غالبا خواهد گشود از دولتم کاری که دوش • غالبا دولتدن بکا بر
ایش آچلسه کرکدرکه دون کیجه • من همی کردم دعا وصبح صادق می دمید • بن دعا ایدر ایدم صبح صادق طلوع در
ایدی مراد صباح وقتنده اجابت دعا اولدیغن بیان در • با لبی وصد هزاران خنده آمد گل برون • بر طوداق
ونیجه یوز بیک کولمک ایله چقدی طشره گل • از کریمی گوئیا در گوشه بوئی شنید • بر کریمدن کانه بر کوشه ده
بر قوقو دیدی مراد کریم ظهورات کشفه باعث اولورده بکدر • خرقه گر چاک شد در عالم رندی چه باک • بر خرقه
اگر یرتلدی ایسه رندلک عالمنده نه غم • جامه در نیکنامی نیز می باید درید • بر قفتانی ایو آدلولقده دخی یرتمق
کرک مراد بودرکه بر مدت عمر اخلاص ایله عبادته اسکدی ایسه نه غم وکل عمرک بر لباسی کبی صلاح وفلاحده
اسکدوب حسن خاتمه کسب اتمک کرک • این لطایف کز لب لعل تو من گفتم که گفت • اول لطایف که سنک لعل لبکدن
بن دیدم کیم دیدی • وین تطاول کز سر زلف تو من دیدم که دید • بو اوزنلقی که سنک زلفک اوجندن بن کوردم
کیم کوردی مراد لب لعلدن بطون کلامدر یعنی بطون ومراتب کلامک وحقایق معارف ودقایق عوارفدن
بن سویلدوکم اسرار لطیفه واخبار شریفه کیم سویلدی وغیب هویتکدن بن کوردوکم طول مجاهده کیم کوردی
تیر عاشق کش ندانم بر دل حافظ که زد • عاشق اولدرجی اوقی بلمزم حافظک کوکلنه کیم اوردی • این قدر

دانم که از شعر نوش خون میچکید • بو قدر بلورم کیم انک تر شعرندن قان طملر مراد بودرکه حافظک قلبنه تیر قوی تأثیر
ده قلوب نفسانیتنی هلاک اتمشدر اما اول تیری اورن کمدر بلمزم بو قدر بلورم که شعر آبدارندن قان طمر
دار زجراحت وموت نفس ظاهر اولور • عدل سلطان گر نپرسد حال مظلومان عشق • سلطان عدلی اکر صورمزسه
عشق مظلوملرنک حالنی • گوشه گیران را ز آسایش طمع باید برید • گوشه گیرلره راحتلکدن طمع کسمک کرک
مراد بودرکه عشق مظلوملرنک حالنی عدل حق صورمز ایسه فضل قلمز ایسه گوشه نشین اولنلر راحت وعافیتدن
رجالی قطع اتمک کرک • ولا ایضاً • صوفی ار باده باندازه خورد نوشش باد • صوفی اگر شرابی اندازه ایله ایچرسه ١٢٠
اکا نوش اولسون • ورنه اندیشه این کار فراموشش باد • یوقسه بو ایشی فکری اکا فراموش اولسون مراد
صوفی که طریق حقه سلوک ایدر عشق الهی نوش اتمک سزا اکا لازمدر که انک اندازه‌سن رعایت ایده که
اولا خلوت وخلقدن عزلت کرکه وصیام یوم وقیام لیل کرکه وکثرة کلامی ترک ایدب جمع قلب ایلیوب ومتصل
ذکر قلبی کرکه • آنکه یک جرعه می از دست تواند دادن • اولکسه که بر جرعه شراب الدن ویره بیلور • دست
با شاهد مقصود در آغوشش باد • الی مقصود محبوبنی قوجقده اولسون مراد بودرکه شول سالک که کمال بولمز
شیخلق یعنی ارشاده اثر لمنه وار به بقیه‌دن غیری لره خفته ویرمکه قادر اولا انک الی مقصوده واصل
اولمقدن خالی اولمسون بس کامل ومکمل ولمینه ال صو محبوب وسنت تو یه‌سن ده تیغ اولمز • پیر ما گفت خطا
بر قلم صنع نرفت • بزم پیرمز دیدی خطا قلمی صنع اوزره کتمدی یعنی قلم صنعدن خطا واقع اولدی • آفرین
بر نظر پاک خطا پوشش باد • آفرین انک خطا ورتیجی پاک نظرنه اولسون بو بیتک اکی مصراعی اورتسنده منافات
کورنور اما مراد بیان اولنیجق منافات یوق ایدکی ظاهر اولور پس مراد بودرکه وجوده خبر مجتهد شر مطلق
یوقدر پس هر شنه بر حکمته نظر ترده بیر خیر جانبنه نظر ایدب شر جانبن ستر اتمش نظر پاکه کماله ناظر اولور عیبه نظر
قلمز ونظری پاک ایله توصیف عیب بین اولان نظردن احتراز ایچوندر • شاه ترکان سخن مدعیان می شنود
سیاهیلر پادشاهی دشمنلر سوزن اشیدر • شرمی از مظلمه خون سیاوشش باد • او تنمقلغی اکا سیاوشن
قانی ظلمندن اولسون مراد بودرکه پادشاه دشمنلر سوزن دکلیوب ناحق اولدروکی آدمک قانی ظلمندن
اوتنمق کرک • چشمم از آینه داران خط وخالش گشت • کوزم انک خط وخالنک آینه دارلرندن اولدی
لبم از بوسه ربایان بر ودوشش باد • طوداغم انک کوکسنک واموزنک بوسه قاپیجیلرندن اولسون مراد خطدن
عالم شهاده وخالده عالم غیبدر ولسینه‌دن مراد صفت علم واموزدن مراد صفت کبریادر یعنی کوزم انک
عوالمن مشاهده اوراغوم ده صفت علم وکبریاسی بیاننده اولسون • گرچه از کبر سخن با من درویش نگفت
اگرچه کبردن درویشه سوز سویلدی • جان فدای شکرین پسته خاموشش باد • جان انک ساکت شکرلو غنچه‌سنه
فدا اولسون مراد بسته خاموشدن حضرت حقک تکلملکی در مخلوق فهم وتصور ایتدکنه مغایر که اتحاد ایتدن
بر فوده الی سماع ایسیروکلدر • نرگس مست نوازش کن مردم دارش • انک غنچه‌جی وآدم طوتیجی مست کوزی
خون عاشق بقدح گر بخورد نوشش باد • عاشق قانینی اگر قدح ایله ایچرسه اکا نوش اولسون مراد نرگسدن
صفت بصر ومستدن معصیتی کوروب کاه ستر وعفو اتدکی در نوازش دیدکی بوکا نظر در وکاه زجر وقهر اتدکی در
مردم دار دیدکی اکا نظردر لاجرم نفس سالکی عشق وریاضت ایله هلاک ایدرسه کمال رضا کرک • بغلامی تو مشهور
جهان شد حافظ • سنک قوللغک ایله مشهور جهان اولدی حافظ • حلقه بندگی زلف تو در گوشش باد • سنک زلفک

قوللغی خلقه‌سی قولاغنده اولسون مراد غیب هویت تعلق ایدن منفک اولمسون دیمکدر وله بکوی میکده
یارب سحر چه مشغله بود میخانه خلقسنده سحر عجب نه غوغا ایدی که جوش شاهد و ساقی و شمع و مشعله بود
که محبوب و ساقی جوشی و شمع و مشعله ایدی مراد شاهددن محبوب حقیقیدر دانک جوشی تجلی و ظهوریدر
و ساقینک جوشی انک تکثیریدر و شمع و مشعله‌دن مراد انواردر حدیث عشق که از حرف و صوت مستغنیست
حدیث عشق که حرف و صوتدن مستغنیدر بناله دف و نی در خروش و ولوله بود دف و نی ناله‌سی
ایله خروشده و غلغله‌ده ایدی مرادی دن مرشددر و دف دن مراد طالبدر یعنی عشق حالدر قال استمز
لکن طالب و شیخ کلامی ایله ظهورده ایدی مباحثی که دران حلقه جنون می رفت بر مباحثه که اول جنون
عشق حلقه‌سنده واقع اولوردی ورای مدرسه و قیل و قال مسئله بود مدرسه و قیل و قال مسئله‌دن
اوته ایدی مراد بودرکه اول شریعت ایدن حاکه طریقتدر لاجرم مباحث طریقت شریعتدن
اوته‌در دل از کرشمه ساقی بشکر بود ولی کوکل ساقینک نظر نازندن شکرده ایدی اما زنا مساعدی
بختم اندکی گله بود بختمک عدم مساعده‌سندن آزجق شکایت وار ایدی مراد بودرکه ناصح و مرشدکه
عین عنایتندن کوکل شاکر ایدی کندونک نقصان استعدادندن بر پاره دلتنکلکی ایدی قیاس کردم و آن
چشم شوخ شعبده باز قیاس ایلدم و اول شوخ حقه باز کوز هزار ساحر چون سامری در گله بود بیک
سامری کبی ساحر اکا دوز افتاده ایدی مراد بودرکه محبوب مجازی ساحر ماهرلری ایله کرتار ایدر انک
اجتناب زیاده لازمدرکه انک عینی پنجه‌لری مغلوب ایتمه‌دیر بگفتمش که بلبم بوسه حوالت کن دیدم اکا
بنی برلبه بر بوسه حواله قیل بخنده گفت کیت با من این معامله بود کولمک ایله دیدی کیم سنک بنم ایله بو معامله ابلک
ایدی مراد حضرت حقدن بکا کلمه‌لی یسه اول حضرتک عظمت و کبریاسنی بیان ایدر ز اخترم نظر سعد در رهست
که دوشش بنم یلدیزمدن نظر سعد یولده درکه دون کیجه میان ماه و رخ یار من مقابله بود آی ایله بنوم
یارمک رخی اورته‌سنده مقابله ایدی مراد ماه هلال مرشد و یاردن رخ حدیر چون مقابله اسعد بالسعدا ولا
دلیل سعادتدر پس قلبه نظر سعد اولمغه محتاجدر دهان یار که درمان درد حافظ داشت یارک اغزی ایدی
دردی درمانده دوتر فغان که وقت مروت چه تنگ حوصله بود فریاد که مروت وقتنده نه طار حوصله
مراد یاردن شهدی بیان اولنان دهر یابند رها فطک دردنک درمانی که توبه و ذکردر انک اغزنده
١٢٢ ور اما فرقت و کرم زماننده فقط طارلق و وحشت ایدر وله یک دو جام دی سحر که اتفاق افتاده
بود براکی قدح بکا دون سحر وقتنده اتفاق دوشمش ایدی و ز لب ساقی شرابم در مذاق افتاده بود
ساقینک لبندن شراب بنم مذاقمه دوشمش ایدی مراد بودرکه دون سحر وقتنده براکی و فیض و فضل
حق واقع اولمش و شیخ معشوق کلامندن مذاق جانمه شراب ایرشش ایدن متکیف اولمش ایدم از سر مستی
دکر با شاهد عهد شباب مستلک باشندن ینه یکیتلک زمانی مجنونی ایله رجعتی میخواستم لیکن طلاق
افتاده بود رجعت دیلدم اما طلاق دوشمش ایدی مراد بودرکه شوق و کیفیت غلبه‌سندن یکیتلک
زمانه رجوع قصد ایلدم اما طلاق باین واقع اولمش ایمش رجعت میسر اولمدی نقش می‌بستم که گیرم گوشه‌ای
زان چشم مست نقش باغلردم که بر گوشه دوتم اول چشم مستدن طاقت صبر از خم ابروش طاق افتاده
بود صبرم طاقتی انک قاشی بوکلمندن طاق دوشمش ایدی مراد بودرکه ضعف که بنم کاه عاقی کاه

جانی دردن اندن تستر قصد ایلدم رموز الهیه بوندن استتار ممکن دکل ایدکنی اعلام ایدب عجز ظاهر اولدی
ای معبر مژده فرما که دوشم آفتاب ای معبر شتلی بیورکه دون کیجه بکا کونش در شکر خواب صبوحی
هم وثاق افتاده بود صباح شرابنک طاتلو اویقوسنده همخانه دوشمش ایدی مراد بودرکه دون کیجه سحر
وقتنده عشق الهی کیفیتی ایله طاتلو اویقوه وارب دوشمده کونشی کوردم بنمله همحجره کوردم لاجرم ای
معبر صورت رویا خوب در تعبیر ایت بوبیور در مقامات طریقت هر کجا کردیم سیر طریقت مقاماتنده هر قنده
سیر ایلدکایسه عافیت را با نظربازی فراق افتاده بود راحتلک نظربازلق ایله افتراقده دوشمش ایدی
مراد بودرکه مقامات طریقتده مشاهده میسر بولیه اولمشدر عشق حق الهی عافیت جسمانی بر یرده جمع اولمز ساقیا
جام دمادم ده که در سیر طریق ای ساقی دم بدم قدح ویر که طریق سیرنده هر که عاشق وش نیامد در نفاق
افتاده هر کیم عاشق کبی کلمدی نفاقده دوشمش ایدی مراد بودرکه ای واعظ و شیخ علی التوالی تعلیم عشق قلکه
عاشق کبی اولمین سلوکده نفاقه دوشر حافظ آن ساعت که این نظم پریشان می‌نوشت حافظ اول ساعتده
که بو نظم پریشانی یازر ایدی طایر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود انک فکری قوشی اشتیاق آغنه دوشمش
ایدی مراد بودرکه بو غزلده احوال عشق و اشتیاق و اخبار دردر فراق سویلدم زیرا اول وقتده بکا بو نلر
حسب حال ایدی وله اگر آن طایر قدسی ز درم باز آید اگر اول قدس منسوب قوشی قاپمدن کیرو کله ١٢٣
عمر بگذشته به پیرانه سرم باز آید کچمش عمر پیرلک وقتنده بکا کیرو کلور مراد جبرائیل صفت عزیز و نفس قدسیه
مربیسی بولمغی اهل تمیز شهودن کیمنک انک قدومی رجا ایدب قدمندن حیات تازه بولمغی بیان ایدر دارم
امید با این اشک چو باران که دگر امید دوترن بو یغمور کبی کوزیاشی ایله که کیرو برق دولت که برفت
از نظرم باز آید دولت شمشکی نظرمدن کتدی کیرو کله مراد اغلمق سببی ایله اول برق دولتی اولان
عزیزک کیرو کلمسن رجا ایتدکن ذکردر آنکه تاج سر من خاک کف پایش بود اول کیمسه که بنم باشمه تاج انک ایاغی
ایاغنک طپراغی ایدی از خدا می‌طلبم تا بسرم باز آید اللهدن دیلرم تا باشمه کیرو کله مراد اول عزیزک
خاکپای کندونک باشنه تاجی ایدکنی بیان کرو اول خاکپای تاج سرا اولمسن طلبدر گر نثار قدم یار گرامی
نکنم اگر یار مکرمک قدمنه نثار ایتمیم جوهر جان بچه کار دگرم باز آید جان جوهری نه فیده باشمه کیرو کلور
مراد بودرکه جان یار مکرمک اتچون فدا اولنه رواهدر خواهم اندر عقبش رفت بیاران عزیز انک ردیفه
کیتمک استرن عزیز یاران ایله شخصم ار باز نیاید خبرم باز آید شخصم اگر کیرو کلمزسه خبرم کله کیرو مراد اعلم
وارشدا ردیفه عزیز یاران ایله کیتمک آداب طریقتدن ایدوکنه اشارتدر گر نقش غلغل چنگست و شکر
خواب صبوح اول عزیزک مانعی چنگک غلغلی و صباح شرابنک طاتلو اویقوسیدر ورنه گر بشنود آه سحرم
باز آید یعنی اکر اشیده ایدی بنم آه سحرم کیرو کلوایدی مراد بودرکه صورت پیر و استغراق عشق انک
سماعنه مانع اولمشدر والا آهم استماع ایلسه کیرو کلور ایدی کوس نودولتی از بام سعادت بزنم یکی دولتلو
کوسنی سعادت دامندن اورم گر ببینم که مه نوسفرم باز آید اگر کورم که بنم یکی سفر ایدن آیم کیرو کلسه
مراد قدم قدوم اهل سعادت دلیل دولتدر ایدوکن بیلوب انکیچون شکر و شادمانی قلمقدر لا الغدر
آرزومند رخ شاه چو ماهم حافظ ای کبی شاه یوزنک آرزومندیین ای حافظ همتی تا بسلامت
ز درم باز آید بر همت قیل تا سلامت ایله قپومدن کیرو کله مراد بودرکه حاده وصول و یار مقبول ایچون استمداد

وطلب همت کورکدر ۰ ستاره بدر خشید وماه مجلس شد ۰ بو بیلدز بیلدرده مجلس آیی اولدی ۰ دل رمیده ١٢٤
ما ز رفیق ومونس شد ۰ بزم اورکمش کوکلمزه بولدکمش وانیس اولدی مراد اول بیلدزدن رسول الله صلعم درکه
کزرع اخرج شطاءه فازره فاستغلظ فاستوی علی سوقه حسبجه تولنوب مجلس دین ماهی اولوب حقدن
اورکمش قلبه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة موجبنجه یار ونکار اولدی ۰ نکار من که بمکتب نرفت وخط
ننوشت ۰ بنم نکارم که مکتبه کیتمدی وخط یازمدی ۰ بغمزه مسئله آموز صد مدرس شد ۰ غمزه ایله یوز مدرسه مسئله
اوکردیجی اوله مراد بنم نکارمدن رسول الله حضرتی در مکتبه وارمدی وخط یازمدی که بنی امی ایدی قال الله هو
الذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلو علیهم آیاته ویزکیهم ویعلمهم الکتاب والحکمة وان کانوا من قبل
لفی ضلال مبین واخرین لما یلحقوا بهم موجبنجه امتلره تعلیم ایتدکی بالذات اولدیغی کبی حکما وعلمایه ویوم قیامته
دک کلجک عقلایه ولیبلغ الشاهد الغایب اشارتیله تعلیم قلدی ۰ طرب سرای محبت کنون شود معمور
محبتک شنلک دوشمدی معمور اولدی ۰ که طاق ابروی یار منش مهندس شد ۰ که بنم یارمک قاشی کمری اکا
مهندس اولدی مراد طربخانه محبتدن دین درکه اکا داخل اولان غم ایدن امین اولور وبنم یارمدن
مراد رسول الله صلعم در انک طاق ابروسی انک رموزی درکه الشریعة اقوالی والطریقة افعالی والحقیقة
احوالی دیمک ایله واوتیت جوامع الکلم منطقنجه دین خانه سن انک ستاراتی مهندس اولوب معمور قلمشدر ۰ کرشمه
تو شرابی بعاشقان پیمود ۰ سنک نازک عاشقلره شراب اولچدی ۰ که علم بیخبر افتاد وعقل حس شد
که علم بیخبر دوشدی وعقل ناحس اولدی مراد بودر که رسول الله صلعم حضرتی علم ظاهر تعلیم ایتدی علمایه تکلیم بغمزه
مسئله آموز صد مدرس دیدیکی اکادر دلالت ایدر واول حضرت بونجلین علم طریقت تعلیم ایتدی عشاق حضرت خدایه
علم ظاهر اهلی ندن زاهل وعقل کاملی بوندن غافل در ۰ لب از ترشح می پاک کن از بهر خدا ۰ طوداغی شراب ترشحندن
وسرپندن پاک قل یعنی اغزکی سل الله ایچون ۰ که خاطرم بهزاران کنه موسوس شد ۰ که خاطرم بیکنجه بیک کناهه وسوسه
ایدیجی اولدی مراد مخاطبدن رسول الله صلعم حضرتنک خلیفه سی اولان واعظ عالم دکلدر طریقندر یعنی سعت رحمتی
وحب شفقتی چوق سویله که نغمه کرمه غلبه ایله معصیته اقدام قیلمسون ۰ بصدر میکده ام می نشاند اکنون دوست
میخانه صدرنده نصب ایلدی بنی شمدی ۰ دوست کدای شهر نکه کن که میر مجلس شد ۰ شهر فقیرینه کورکه میر مجلس اولدی
مراد بودرکه بر فقیر طریق حقه سلوک ایدر درکاه حقه ملازمت قلوب خانقاه ومقام ارشاده صدر نشین
اولوب عامی ایکن عالم وعاصی ایکن محترم اولور ۰ ببوی او دل بیمار عاشقان چو صبا ۰ انک قوقوسیله عاشقلرک
خسته کوکلی صبا کبی ۰ فدای عارض نسرین وچشم نرکس شد ۰ نسرین عارضنه ونرکس کوزینه فدا اولدی مراد بودرکه
عاشقلرک کوکلی حسن ظاهره مایل وهالک اولدیغی در دوست کوکسی یعنی حضرت حقک اثر جمالی اولدیغیچون
خیال آب خضر بست وجام کیخسرو ۰ خضر صوینی وکیخسرو قدحی خیالن باغلدی یعنی کدای شهر آب حیات بولمن
واولو پادشاه قدحن الیندن بو خیال باغلدی ۰ بجرعه نوشی سلطان ابو الفوارس شد ۰ شد لفظنک فاعلی
خیاله راجع ضمیر در او خیال آنلولر با بکی سلطانک جرعه سن ایچمک ایله اولدی مراد شول باب حقده کدا وسالک
راه هدی اولان که آب حیات حقیقی که سعادت اخره در وپادشاه اعظم جامی که قلب صافی در بونلره طالب
بونلردر بونلری سلطان الانبیاء جرعه سن نوشی لکی ایله بولدی وآنلر بوکا انک ایله حاصل اولدی ۰ چو زر عزیز وجود ست
شعر من آری ۰ التون کبی عزیز الوجوددر بنم شعرم بلی ۰ قبول دولتیان کیمیای این مس شد ۰ دولتمند

اولانلرک

اولانلرک قبولی بو بقرک کیمیاسی اولدی لفظ قبول مبتدا در مضاف در دولتیان لفظنه وشد لفظنک
فاعلی کیمیایه راجع ضمیر در وکیمیا مضاف در این مس لفظنه جمله خبر مبتدا در مراد بودر که بنم شعرم حد نفسنده بقر ایدی
دولت آخرته منسوب اولانلرک قبولی بو فقیره کیمیا اولوب بونی آلتون کبی عزیز ایلدی ۰ زراه میکده
یاران عنان بکردانند ۰ میخانه یولندن یاران اویاندن دوندررد که ۰ چرا که حافظ ازین راه رفت
ومفلس شد ۰ نیچون که حافظ بو یولدن کیتدی مفلس اولدی مراد بودر که خانقاهه وموضع عبادته توجه ایدن
دنیای ترک ایدر فقر اختیار ایتمک کرک بونجلین واگر انک یولندن عنان عزیمتی دوندرمک کرک ۰ ردیف کاف
١٢٥ آن کیست کز روی کرم با من دمی یاری کند ۰ اول کمدر که کرم یوزندن بکا بر دم یارلق ایده ۰ فرمای
بدکاری چو من یکدم نکوکاری کند ۰ بونجلین بدکارلق کرنه کدم ایواشلولک ایده مراد بو بیتدن ایدن
بیان ایدر ویر ۰ اول بیانک چنک ونی آرد دل پیغام دهی ۰ اول چنکک ونی آوازی کتوره کوکلم
انک خبرن ۰ وانکه بیک پیمانه ی با من وفاداری کند ۰ الندن صکره بر قدح شراب ایله بکا وفا
دارلق ایده مراد بودرکه پیر مراقبه وشیخ مخاطب اوازی ایله اولا بنم کوکلمه دوست خبرن کتوره
اندن صکره بر قدح شراب ایچورب یعنی طریقتدن وعشق حقدن طاتدره بو شویله وفادارلق
ایده ۰ دلبر که جان فرسود ازو کام دلم بکشود ازو ۰ دلبر که جان اوزلدی اندن کوکلمک ایشی آچلدی
اندن ۰ نومید نتوان بود ازو باشد که دلداری کند ۰ مایوس اولمق اولمز اندن اولا که دلدارلق
ایده مراد دلبردن صفت فیض درکه اندن جان سالک ازلور اما قلبه الهی فرحیچون علم رغبت
قوبرلاجوم اندن امید کسمک اولمز وجودرکه فیض وفضل ایده ۰ کفتم کره نکشوده ام زان طره تا من
بوده ام ۰ دیدم دوکوم آچمدم اول طره دن تا که بن وار ایدم ۰ کفتا منش فرموده ام تا با تو طراری
کند ۰ دیدی اکا بن بیورمشم تا سکا یانکیجیلک ایده مراد بودر که غیب هویتدن حل عقده ایده مدکمدن
عرض شکایت ایلدم جواب الهامی بو اولدی که بنم ارادتم بوکا متعلق اولدی که اکا کمسنه اطلاع ویرلمیه
وقطع قدرت قلنه ۰ پشمینه پوشی تندخو از عشق نشنیدست بو ۰ کینه قرب بوکی خولو عشقدن دویمامشدر
قتو ۰ از مستیش رمزی بکو تا ترک هشیاری کند ۰ مستلکندن اکا اشارت دی تا ایقلغی ترک ایده مراد
بودرکه شول صوفی که زاهد خشک در عشق الهیدن قتو ودیمه نکر اکا عشق حقدن بر رمز دمک کرک
تا مست حق وعشقه مستغرق اولا ۰ چون من کدایی بی نشان مشکل بود یاری کند ۰ بونجلین فقیر بی نشان
مشکل اولور یار ایتمک ۰ سلطان کجا عیش نهان با رند بازاری کند ۰ پادشاه قنده عیش خفی ایده
رند بازاری ایله مراد کند ونک حقارتنی وحضرت حقک عظمتن بیاندر ۰ زان طره پرچین اکرم سهلست
اکر بینم ستم ۰ اول چیزرم فتورم وبوکلم بو کلم طره دن اسانـدر اکر کورم ظلم ۰ از بند زنجیرش چه غم باشد
که عیاری کند ۰ زنجیر بندندن نه غم هرکسیه که عیارلق ایده مراد بودرکه عیارلق ایدن زنجیر بندندن قورقمز
کبی غیب هویت طالبی اولان دخی انک جفا وصعوبتنی چکر ۰ شد لشکر غم بی عدد از بخت میخواهم مدد
غم لشکری اولدی بی عدد بختدن دیلرن مدد ۰ تا فخر دین عبد الصمد باشد که غمخواری کند ۰ تا فخر الدین
عبد الصمد اولا که غم یمکلک ایده مراد کند وزمانه بزرکوارندن استمداد وطلب اعانت در ۰ با چشم
پر نیرنگ او حافظ مکن آهنگ او ۰ انک سحر وتسخیرلو کوزی ایله حافظ اکا قصد ایله ۰ کان طره شبرنک او

بسیار مکاری کند · که انک کیجه رنکلو طره سی جق مکارلق ایدر مراد بودر که عین کوفات در والله خبیر
الماکین حسینچه انک مکری توبه سی جوقدر لاجرم غیب هویته اطلاع یوقدر که جوق مکر ایدر ولَه اکر باده مشکین
کشیده ام شاید · اکر مشکین شراب جکرسه هم کوکلم بارر که بوی خبر ز زهد وریا نمی آید · که خیر قوسی زهد وریادن
کلمز مراد باده مشکین دیدکندن عشق الهی و اخلاص عباده در لاجرم کوکلی اکا جکمک کرک خیر آنده در ·
جهانیان همه گر منع من کنند از عشق · جهان اهلی اکر بنی منع ایدرلرسه عشقدن · من آن کنم که خداوندگار فرماید
بن آنی ایدرم که ایش اتسی بیورر مراد بودر که امارة حب الله اتباع رسول در بنی قبول ودر پس اهل دنیا کلامن
استماع اتمیوب قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی امرنه امتثال ایدرم · طمع ز فیض کرامت مبر که خلق کریم · طمع فیض
کرامتدن کسمه که کریمک خلقی · گنه ببخشد و بر عاشقان ببخشاید · گناهی بغشلر وعاشقلر رحم ایدر مراد حضرت حقک
فیاض کرامت ایدکن بیان و وهاب وغفار ورحیم وارحم ایدکی ایله تعلیل در · مقیم حلقه ذکرست دل بدان
امید · حلقه ذکر مقیمی در کوکل اول امید ایله · که حلقه ئی ز زلف یار بکشاید · که بر حلقه یار زلفندن اجه مراد بودر که
ذکردن مراد بودر غیب هویتدن وذات حقدن اکا فتح وکشف اولور · ترا که حسن خدا داده است ای مهرو سکا
که الله ویردوکی حسن وار در ای آی یوزلو · چه حاجتست که مشاطات بیاراید · نه حاجتدر که مشاطه لر بزه یه
مراد مهرودن صفة الله در انک جمالی ذات اللهدندر که ذات واجب صفاته نسبت موجبدر پس صفات
الله غیرک توصیفندن مستغنیه در · چمن خوشست وهوا دلکشست ومی بی غش · چمن خوشدر وهوا کوکل جکیجی در
وشراب جرکسز · کنون بجز دل خوش هیچ در نمی باید · شمدی خوش کوکلدن غیری کرکمز مراد چمندن معرفة الله در
وهوادن مراد نفحات ربانیه در وشراب بی غش اخلاص ایله اولان عشق حق در چون اسباب حضور حاضر در
بونده همان صفای قلب کرک که فیضان کلی ظهور ایده · جمیله ایست عروس جهان ازو هش دار · بر جمیله در جهان
کلینی اندن عقل دوت یعنی عقلک جمع قل · که این مخدره در عقد کس نمی آید · که اول مستوره کمسنک عقد نکاحنه
کلمز مراد بودر که دنیا جمیله در اما کمسنه نکوحه اولمز پس عقلک باشکه کوتر بونک کمسه زوجه اولمدوغن بیلوب انک
طعنه اولمه · بخواهد این چمن از سرو ولاله خالی ماند · بو چمن سرو ولاله دن قالمه کرکدر · یکی همی رود و
دیکری همی آید · بری کیدر بری کلور مراد معرفة آثاری وکفتاره خالی اولمز دیمکدر · ز دل کدای اخلاق
ماهیر وبیین · کوکلدن بزم اخلاقمز فقرینی صورمه ونظر قلمه · که هرچه هست در آیینه روی بنماید · که هر نه وار
آیینه ده یوز کوسترر مراد بودر که بزم اخلاقمز قلبمزدن صورمه بلکه حاجت یوقدر که قلب آیینه کبی در اکا نظر ایدجک
اندن اولان کورنور خلاصه مراد بودر که ارباب قلوب قلبه ناظر اولوب احوالنی نظر ایله بیلور یا کل اناء
یترشح بما فیه مضمونجه قلبده نیجه اخلاق وار ایسه آثار ظاهره سندن معلوم اولور · بلا به گفتمش ای ماه رخ چه باشد
اگر · بیلورمق ایله دیدم ای آی یکالو نولا اگر · بیک شکر ز تو دلخسته ای بیاساید · بر شکر یعنی بر بوسه ایله سندن
بر کوکلی خسته راحت اولا مراد تجلی صفة طلبی در دلخسته دن مراد استعداد بولمیندر · بخنده گفت که حافظ خدا را
مپسند · کولمک ایله دیدی که حافظ الله ایچون قبول قلمه یعنی روا کورمه · که بوسه تو رخ ماه را بیالاید · که سنک
١٢٧ بوسک ایکی یوزن بولاشدره مراد استعدادسز بر مقامی استدعا آنی تلوث کبی در دیمکدر ولَه از سر کوی
تو هر کو بملامت برود · سنک محلک باشندن هر کمسه ملامت ایله کیدر · نرود کار وی و آخر بخجالت برود · اینی
کتمز و آخر خجالت ایله کیدر مراد بودر که هر کیمکه جناب عزتدن عمل خیر وطاعت ایله کیتوب معصیت وملامت ایله کیده

اینی

اینی ایلرو به وارمیوب آخرده نادم وشرمسارلق ایله کیده · سالک ز نور هدایت طلبد راه بدوست ·
سالک نور هدایتدن استر یولی دوسته · که بجایی نرسد گر بضلالت برود · که بر یره ایرمز اکر ضلالت ایله کیدرسه
مراد بودر که سالکه هدایت ایتمسه وصول الی الله میسر اولمز لاجرم ضلالت اوزره اولان هیچ بر مقامه ایرمز · کر روی
آخر عمر از می ومعشوق بگیر · بر اوکدک آخر عمرده شرابدن ومعشوقدن طوت · حیف اوقات که یکسر ببطالت برود
اوقاته حیف که جمله بطالت ایله کیده مراد بودر که آخر عمرده عشق الهیدن ومعشوق حقیقیدن حصه آلوب
جمله عمری ضایع اتمه که حیف در یکتنک کبی بر آز زمانی دخی بطالت ایله کیده · ای دلیل دل گمگشته خدا را مددی
ای آزمش کوکلک دلیلی الله ایچون بر مدد · که غریب ار نبرد ره بدلالت برود · که غریب اکر یول التمز دلالت
ایله التر مراد بودر که شیخ ومرشد خال اولانه دلالت اتمک کرک که غریب کنی یولی باشه التمه دلالت ایله
التر · حکم مستوری ومستی همه بر خاتمتست · مستورلک ومستلک حکمی ده کلی خاتمه ده در · کس ندانست که آخر بچه حالت
برود · کمسه بلمز که آخر نه حالت ایله کیدر مراد بودر که حالیا کمسنک عاقبتی نیجه اوله کرک ونه حالت اوزره
اوله کرک معلوم دکلدر انونیچون العبرة بالخاتمة دیمشلردر · کاروانی که بود بدرقه اش لطف خدا · بر
کاروان که انک قولاغوزی اولا لطف حق لکی · بتجمل بنشیند بجلالت برود · خانمان وتزیین ایله اوتورر
عظمت ایله کیدر مراد بودر که هر کمسه که لطف حق هادی اولا اول کمسه هر حالده معزز ومکرم اولور · حافظ از
چشمه حکمت بکف آور آبی · ای حافظ حکمت چشمه سندن اله کتور بر صو · بو که از لوح دلت نقش جهالت برود ·
اولا که سنک کوکلک لوحندن جهالت نقشی کیده مراد حکمت الهیه بلمین جهالتدن قورتلمز دیمکدر ولَه
١٢٨ صبا وقت سحر بویی ز زلف یار می آورد · صبا سحر وقتنده بر قوقو یار زلفندن کتوررودی · دل دیوانه مارا
بنو در کار می آورد · بزم کوکلمزی یکیدن ایشه کتوررودی مراد سحر وقتنده نفحه رحمانیه کلوب قلبه شوق
ورغبت ویردوکن بیان در · من آن شاخ صنوبر را ز باغ سینه برکندم · بن اول جام ایکی بوداغن سینه
باغندن قوبردم · که هر گل کز غمش بشکفت محنت بار می آورد · که هر چیچک که اول بوداق غمندن آجلدی
محنت ایمش کتورردی مراد اول شاخ صنوبردن محبوب مجازیدر که انک غمی چیچکلنمشی محنت · ز بیم غارت
عشقش دل خونین رها کردم · اول محبوبک عشقی یغماسی قورقوسندن قانلو کوکلی صالیویردم یعنی قاجمش
قورتلمش دیدم · ولی می ریخت خون وز ره بدان هنجار می آورد · ولی دم وکردی قانی بولره بوا نیجه یول
ایله کتوررودی یعنی کوکل قان ایقدررودی کیدر ایدی عشقی انی اول قاندن قنده کیتدکین بیلوب بولوب
کتوررودی مراد بودر که قضادن بجوب قورتلمق اولمز · فروغ ماه می دیدم ز بام قصر او روشن · آی
ضیاسن کوردم انک کوشکی طامندن روشن · که روی از شرم آن خورشید در دیوار می آورد · که یوزی
اول کونک شرمندن دیواره کتورردی یعنی ایک نوری اول محبوبدن اوتندغندن یوزن دیواره
ایدررایدی مراد مهر جمیل کندوحن اجلدن خجل اولدغن بیان در · بقول مطرب وساقی برون رفتم
زمنزلکه · مطرب وساقی قولی ایله کندم قوناقدن · کزان راه گران قاصد خبر دشوار می آورد · که اول
آغر یولدن ایلچی خبری مشکل کتورردی مراد شوق ویرجی وفیض ایرشدرجی کرک کلامی ایله طریق
حقه سلوکی اتدکن بیان در واول طریقک صعوبتن ذکر در بعض نسخه بو ایله واقع اولمش · بقول مطرب
ساقی برون رفتم که وبیکه · مطرب وساقی قولی ایله طشره کتدم وقتلو وقتسز · که شیخ زین ره مشکل

خبر دستوار می آورد • که شیخم بو مشکل بولدن خبری مشکل کوتوردی مراد بودر که شیخ مشوق و واعظ مذوق
ارشادی بکاکاه و بیکاه تسهیل سلوک راه قلدی که بنم شیخ عاجی وزاهد یا بس ولان قرنده خبری مشکل
کوتوردی • سرا بر بخشش جانان طریق لطف و احسان بود • باغدن باشه جانان عطا طریقی لطف و احسان
ایدی • اکر تسبیح می فرمود اکر زنار می آورد • اکر تسبیح بیوردی اکر زنار کتوردی مراد بودر که حق تعالی مخلوقاتنک
صورتلرن مختلف خلق اتدکی کبی استعدادلرن دخی مختلف خلق ایلدی زیرا اکر جمله مخلوقات بر استعداد اوزره
اولیدی عالمه نظام اولمزدی و هر اسم و صفت مظهرون بولمز ایدی مثلا اکر جمله اعضا بر استعداد اوزره اولسلر
آدمی ناقص اولوردی لاجرم بعض عضو شریف اولدی بصر و سمع کبی بعضی خسیس قلیندی آلت جماع و مقعد کبی پس حضرت
حق بعضی ناسی مؤمن و بعضنی کافر خلق اتدکی مجموع عالمه نسبت من حیث هو مجموع خیر و صواب در لاجرم مصراع
ثانی مضمونی مجموع خلقه نسبت در هر فرده نسبت دکلدر و بونده بعض تفصیل ممکن در اما کمسنه نسبت فهمی مشکلدر
انوکیچون اکا تعرض اولنمدی • عفا الله چشم و ابرویش که چه ناتوان کرد • الله عفو ایلسون انک کوزی و قاشی
اکرچه بنی ضعیف ایلدی • بعشوه هم پیامی بر سر بیمار می آورد • شیوه ایله هم بر خبر خسته باشی اوزره کتوردی
مراد بودر که تجلی ذات و رموز صفات سالکی ضعیف و بی مجال ایلر اما اندن بر تسمیه خبر دار ایلر • خوشان وقت
وآن ساعت که زان زلف کره بندکش • نه خوشدر اول وقت و اول ساعت که دوکم بغلیجی زلفندن • بدر می برد
کار دل که خصم اقرار می آورد • طشره چیقردی کوکل ایشنی که خصم اقرار کتوردی مراد غیب هویتدن کشف
وکرامات فایض وظاهر اولوب خصم بالضرورة المشاهدة اقراره کلدکی وقتی استحسان در • ز رشک تا زلف
دوست بر باد هوا می داد • دوستنک زلفی تلنک کونیندن باد هوا اوپر ایدی • دمی هر نافهٔ مشکین که
از تاتار می آورد • بردمده هر نافهٔ مشکین که تاتاردن کتوردی بو بیت بعض نسخه ده مطلعک عقبنده
واقع اولمش اول تقدیرجه می داد لفظنک فاعلی صبا و می آورد لفظنک فاعلی دل دیوانه در بونده واقع
اولدیغی تقدیرجه می داد لفظنک فاعلی وقت و ساعت در و می آورد لفظنک فاعلی خصم در • عجب می داشتم
دی شب ز حافظ جام و پیمانه • عجب طوتردم دون کیجه حافظدن قدحی • ولی تحسین می کردم که صوفی
وار می آورد • ولی تحسین ایدر ایدم که صوفی کبی کتوردی مراد مسندن صوفیلر کبی صفای قلب واقع
١٢٩ اولدیغی تحسین در • و له هر آنکه خاطر مجموع و یار نازنین دارد • هر اولکه که خاطر مجموعی و یار نازنینی
وار در • سعادت همدم او کشت و دولت همنشین دارد • سعادت انک مصاحبی اولدی و دولت
قرینی در مراد بودر که شول کمسنه که قلبی مشاغل دنیایه متفرق اولمیه و بر صالحه مقارن اولا سعادت و دولت
دنیا و آخرت انک قرینی در • حریم عشق را درکه بسی بالاتر از عقلست • عشق حریمنک درکاهی عقلدن
چوق یوجه رکدر • کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد • بر کمسنه اول اشیکی اوپر که جانی یکنده
اولا مراد بودر که عشق الهی درکاهی عقلدن اعلی در اول حضرته وصول شول کمسنه میسر اولور که جانن نثار
و بذل اتمک جائز اولا • دهان تنک شیرینش مکر ملک سلیمانست • انک طاتلو طار اغزی مکر ملک سلیمان در
که نقش خاتم لعلش جهان زیر نکین دارد • که انک لعل خاتم نقشنک جهان قاشی التنده در مراد دهاندن
صفت کلامدر تنک لفظی صفت مخلوقاته مشابهتدن مقدس اولدیغی در و شیرین اولدیغی خیر محض اولدیغی در
و خاتم لعلنک نقشی لفظ کن در که اذا اراد الله شیئا ان یقول له کن فیکون موجبنجه جهان انک التنده در

لب

لب لعل و خط مشکین چو آنش هست اینش نیست • یعنی ظاهر محبوبک لب لعلی و خط مشکیندن بری وار ایسه
بو قدر • بنازم دلبر خود را که حسنش آن و این دارد • کوستنیکندو دلبرمه که حسنی اول و بو دار در مراد محبوب
حقیقی حضرتی جمیع کمالاتی جامع اید کن ذکر در • چو بر روی زمین باشی توانایی غنیمت دان • چو بر یوزی اوزره
قادر لغی غنیمت بیل • که دوران ناتوانیها بسی زیر زمین دارد • که دورانک نیجه ضعیفلکی یر التنده وار در
مراد قوی و قادر اولانلره پند درکه بونی غنیمت بیلوب عدل و عطا اتمک کرک که نیجه قوی و قادر اولان
ضعیف ایله یر التنده درسندی اویله اولسک کرکدر • بخواری منکر ای منعم ضعیفان و نحیفان را • خوارلق
ایله نظر اتمه ای مالدار ضعیفلره و ارقلره • که صدر مجلس عزت فقیر ره نشین دارد • که عزت مجلسنک صدری
یولده اوتوران فقیرکدر مراد منطوقندن ظاهر در • بلا کردان جان و تن دعای مستمندانست • جان و
تن بلاسن دوندرجی درد مندلرک دعاسی در • که بیند خیر ازان خرمن که ننک از خوشه چین دارد • کیم خیر کورر
اول خرمندن که بشتق دکشورجیدن عار ایده مراد فقیر دن عار ایدن غنیدن خیر اولمز دیمکدر • صبا از عشق
من رمزی بکو با آن شه خوبان • ای صبا بنم عشقمدن بر رمزدی اول خوبلر شاهنه • که صد جمشید بخیر و غلام
کمترین دارد • که یوز جمشید بخیر و اسکندر کبی قولی وار در مراد صبادن بونده توجه سوی در و اول شاه حقیقی
حق تعالی در که نیجه کسنه و کمترین قوللرین پادشاهلر در • وکر کوید نمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس • اکر دیرسه
استمزم حافظ کبی عاشق • بکویید ش که سلطانی کدایی همنشین دارد • دیکز اکاکه بر پادشاه بر کدایی همنشین
دوتر مراد بودر که اکر محبوب مجازی عاشق مفلس استمزم دیرسه اکا جواب ویرک که پادشاه اعظم فقیری
همدم ایدر • و له ایضا درست که دلدار پیامی نفرستاد • چوقدندر که دلدار بر خبر کوندرمدی • ننوشت ١٣٠
کلامی و سلامی نفرستاد • بر کلام یازمدی و بر سلام کوندرمدی مراد بر بزرکوار که ندو به خبر و مکتوب کوندرمکدن
شکایت و اهمال سلوکه مناسب ولدر اول بزرکوار شیخ و مقتدی اولا • صد نامه فرستادم وان شاه سواران
یوز نامه کوندردم اول سوارلر شاهی • پیکی ندوانید و پیامی نفرستاد • بر پیکی یلدرمدی و بر خبر کوندرمدی مراد
کندونک مکاتبه جواب کلمدکندن شکایت در • سوی من وحشی صفت عقل رمیده • بن عقلی اورکمش وحشی
جانبنه • آهوروشی کبک خرامی نفرستاد • بر آهو یوریشلو کلک صالنشلو کوندرمدی مراد کندونک اعمال لله
مصاحبتندن وحشی کبی ولوب و عقلی اورکوب بیابان دنیا یه کتدکن حکایت اتمک دیر رفتار روش یو
ارشاده قادر کمسه کوندرمدکدن شکایت در • دانست که خواهد شدنم مرغ دل از دست • بیلوردی که بنم
کوکلم قوشی الدن کیته کوکدر • وز آن خط چو سلسله دامی نفرستاد • اول زنجیر کبی خطدن بر طاغ کوندرمدی
مراد بودر که اکر انک مکتوبی کلسه ایدی زنجیر کبی مسلسل یازلن خط مرغ قلبمه دام اولوب قلب انکله آرام بولور
ایدی • فریاد که آن ساقی شکرلب سرمست • فریاد اول شکر طودقلو سرمست ساقی • دانست که مخمورم و
جامی نفرستاد • بلدی که مخمورون بر قدح کوندرمدی مراد بودر که اول شیخ مشوق که شیرین کلامدر و مست
مدام در بنم مخمور یعنی عبادتده متکاسل اتدکم بلورکن بر دافع تکاسل رساله قلمدی • چندانکه زدم لاف
کرامات مقامات • اول قدرکه اوردم کرامات مقامات لافنی • هیچم خبر از هیچ مقامی نفرستاد • هیچ بکا بر مقامدن
خبر کوندرمدی مراد مراتب سلوکدن بعض مقاماته ارشد کم جوبدوم اندن بر مقام ارشادن وجه رجا
قلدم اما هیچ بر مقام خبرن کوندرمدی • حافظ بادب باش که واخواست نباشد • ای حافظ ادب ایله اول

که تحتراتک وه یلک اولمز کوشاه یا جی بقلای نوشاده اکر شاه برخری برقول کوندرمه ولە ايضا ١٢١
ای پسته تو خنده زده بر حدیث قند ای دلبر سنک پستک خنده اورمغه شکر سوزنه مشتاقم از برای خدا یک
شکر بخند مشتاق ابله ایچون بر طتلو کل مراد مخاطبدن واعظ وشیخ در که اغزی شکره خنده ایدروا کا
سالک مشتاق در جایی که یار من بشکر خنده دم زند بر یرده که بنم یارم شکر خنده ایله سویلیه ای پسته
کیستی تو خدا را بخود مخند ای فستق سن کیمسن الله ایچون کندوکه کولمه مراد واعظ وشیخ کلە حکمت سویلیک ظاهر
معمور اولوب باطنی اولمیلر سویلک کندوکی رسوای اتمکدر طوطی ز قامت تو نیارد که دم زند طوطی سنک
قامتکدن قادر دکلدر که نفس وره زین قصه بکذرم که سخن می شود بلند بو قصه دن کچلم که سوز بلند اولدر
مراد بودر که مقامات الهیه ودرجات معنویه مراتب ظاهر ودن بلندر ونحث وبیان غامض ودقیق در که کنج
سوز عالی ودقیق اولور کر طعنه می غنایی و کر طعنه می زنی اکر لطیفه کوستر کسن و کر طعنه اورکسن ما نیستیم معتقد
مرد خود پسند بز کولو زبسندکشینک معتقدی دکلز مراد طعان اولان نکسیه بندر که معتقد اولمغه لایق دکلدر
ز آشفتکی حال من آکاه کی شود بنم حالم آشفته لکندن کیم اکاه اولور آنرا که دل نکشت کرفتار این کمند
اول کمسنه که کوکلی ولمیه بو کمند کرفتاری مراد بو مرضه مبتلا اولمین اول مرض حریفلرینک حالنی بلمز دیمکدر خواهی
که برنخیزدت از دیده رود خون دیلرسک که سنک کوزلردن قانلو قان ارمانی دل در وفای صحبت رود
کسان مبند کوکلک کیمسه لرک کوزل اوغلانلر وکلمه باغلمه مراد حسن ظاهره مبتلا اولان عبث قان اغلر دیمکدر
بازار شوق کرم شد آن شمع رخ کجاست شوق بازاری کرم اولدی اول شمع یکاقلو قنده در تا جان
خود بر آتش رویش کند سپند تا کندو جانی انک یوزی اودنه یوزرلک ایدم مراد شمع رخدن واعظ وشیخ در
بازار شوق کرم اولیجق انک جانی استیوب یانمق مناسب کورنور حافظ چو ترک غمزه ترکان نمی کنی
ای حافظ سن محبوبلر غمزه سی ترکن ایلمزسن دانی کجاست جای تو خوارزم یا خجند بیلورمیسن قنده در سنک
یرک خوارزم دریا خجند در او ترکاندن طریقت محبوبلری وغمزه دن مراد انلرک رمز واشارتلری در
لاجرم بو کا طالب اولان بو قدیق شهرده بولنور اطلبوا العلم ولو بالصين حکمنجه اندە وارمق کرک ولە ايضا ١٢٢
دست از طلب ندارم تا کام من بر آید الی طلبدن دوتمزم تا بنم مرادم حاصل اولە یا تن رسد بجانان یا جان
زتن بر آید یا تن جانانه ایرشه یا جان تندن چقه مراد طالب مجد اولمق کرک ایدکن بیان هر دم چو بی وفایان
نتوان کرفت یاری هر دم بی وفالر کبی بر یار دوتمق اولمز ماییم وخاک کویش تا جان زتن بر آید بز وانک
محله سی طپراغی در تا جان تندن چقه مراد من قرع الباب ولج ولج موجبنجه در کاه ملازمتن ترک اتمزم دیمکدر
جان بر لبست وحسرت در دل که از دهانش جان لب اوزره در وحسرت کوکلده در که انک اغزندن نکرفته
هیچ کامی جان از بدن بر آید دهنش ودجان هیچ بر مراد بدندن چقه مراد مقصده وصول بولنمزسه موتدن
قورقندن خوف وشکایت در از حسرت دهانش آید بتنک جانم انک اغزی حسرتندن طارلغه کلور جانم
خود کام تنکدستان کی زان دهن بر آید الی طاراولانلرک مرادجق اول اغزدن حاصل اولور مراد بودر که
نعم المال الصالح بید الرجل الصالح بجه مالیله تحصیل مرام آخرت اولور فقیر اولانلره عبادت مالیه میسر اولمز دیمکدر
بکشای تربتم را بعد از وفات بنکر آچ بنم قبرمی بن اولدکدن صکره نظر قیل کز آتش درونم دود از کفنم
بر آید ایچمک اودندن توتن کفندن چقر مراد بودر که عشق الهی بنده شویله ثابت در که وفاتدن صکره ازی

ظاهر اولمق جایزدر بر خیز تا چمن را از قامت وقامت طور تا چمنده کی سنک قامتکدن وقیامتکدن هم
سرو در بر آید هم نارون بر آید هم سرو پتشکلو رهم نارون بوقدیکلو ر مراد چمندن معرفة الله مقامی در چون
برکه اکا کلاندن فواید واثار ظهور ایدر زبوی آنکه در باغ باید کلی چو روید اول قیوبه یعنی اول رجایه
که باغده بر کل بوله بوزکه کبی آید نسیم وهر دم کرد چمن بر آید کلو ریل وهر دم چمن اطرافنه چقه کلور مراد هوادار
اولان عاشق معرفة الله اولان یرلرکی کزوب جمال حقدن اثر استر دیمکدر بنمای رو که خلق واله شوند وحیران
کوستر یوزکی که بر خلق حیران اولالر بکشای لب که فریاد از مرد وزن بر آید آچ طودانک که فریاد ارکندن
عورتدن قالقه مراد تجلی جمال طلبی در که موجب حیرت در وصفت کلام ظهوری در که مورث فریاد وفغان
نفس در هر یک شکست زلفت بنجاه شب دارد زلفک هر بر بوکلمنک اللی قرانکو کیجه سی وار در جو این دل
شکسته باان شکن بر آید نیجه سنه بو خستق کوکل اول بکمه یوقدیکلو ر یعنی غالب اولور مراد غیب هویتک صفوتی
بیان در کویند ذکر خیرش در خیل عشقبازان ذکر خیرن دیرلر عشق بازلر جماعتنده هر جا که نام حافظ در
انجمن بر آید هر یرده که حافظک آدی دیرنکده بوقر وکله یعنی آدی یاد اولنه مراد خیر ایله ذکر اولدغی شکر
قلندر در ولە ايضا نسبت روی اکر با ماه وپروین کرده اند سنک یوزک نسبتنی اکر آیه واولکره اتمشلر در ١٢٣
صورت نادیده از اطلاق تخمین کرده اند صورتی کورمدن بر اطلاق تخمین ایله اتمشلردر مراد بودر که جمال
حقی کاه آیه کونه کاه پروینه تشبیه ایدرلر اول جمال جمیلی کورمدن تخمین وظن ایله اطلاق اتمشلردر شمه
از داستان عشق شور انکیز ماست بنم شور قوبرجی عشقمز قصه سندن بر شمه در آن حکایتها که از فرهاد
وشیرین کرده اند اول حکایتلر که فرهاد وشیریندن اتمشلردر مراد عشق مجازی عشق حقیقی یه نسبت
بر شمه دینیجک قلیل ایدکن بیان ایدر ساقیا می ده که با حکم ازل تدبیر نیست ای ساقی شراب ویر که حکم ازل
ایله تدبیر یوقدر قابل تغییر نبود آنچه تعیین کرده اند قابل تغییر اولمز اول نسنه که تعیین اتمشلردر مراد بودر که
ای شیخ بزی اهل دنیا تقدیر اتمشلردر بس بزه عشق الهی ویر که حکم ازل ایله تدبیر یوقدر بزه تقدیر اتدکلری ایسه
تغییر اولنمز هیچ مژکان دراز وغمزه جادو نکرد هیچ اوزن کربک وجادو غمزه اتمدی آنچه آن خال سیاه
زلف مشکین کرده اند اول سنه که اول قره بک وزلف مشکین اتمشلردر مراد موثر ظاهر فهم اولنلردن
اسرار الهیه ومؤثرات غیبیه نک تاثیری زیاده در دیمکدر در سفالین کاسه رندان بخواری منکرید
رندلرک صقسیدن چناغنه خوارلق ایله نظر اتمک کین حریفان خدمت جام جهان بین کرده اند که بو حریفلر
جام جهان بین خدمتن اتمشلردر مراد بودر که فقراء مخلصین اکرچه اوانی وظروف خاکی استعمال ایدرلر
انلرک قابلرینک سفالین وفقیرانه اولدوغنه حقارت ایله نظر اتمک که بونلر تصفیه قلب خدمتن ایدوب عالم
همه سن ایدر قلبلری لک اولمشلردر از دو بیکانه چون واند اندر بر کشید عقلدن بیکانه اولان نیجه سنه جکه بیلور
دختر رز را که نقد عقل کابین کرده اند اوزم چیچکنی قزن که عقل نقدنی کابین اتمشلردر مراد بودر که عشق الهی
مهر معجل اولان عقل معاشدر اول عقلدن یاد اولان انی قوچغنه قنده قادر اولور که مهره مالک دکلدر
خاکیان بی بهره اند از جرعه کاس الکرام خاک منسوب اولانلر نصیبسزلردر کریملر قیاغی جرعه سندن این تطاول
بین که با عشاق مسکین کرده اند بو ظلمی کور که مسکین عاشقلره اتمشلردر مراد بودر که عشاق مسکین که
خاک وخاک نشین لردر کریملرانلره جرعه کاسندن نسنه بذل وعطا اتمزلر بونلره بو ظلم صریح در شهیر زاغ

درغن زیبای صید و قید نیست فرقه دوولتنک قادی صید و قید لایق دکلدر این کرامت همره شهباز
شاهین کرده اند بو کرامتی شهباز و شاهین بولداشی ایتمشلردر یعنی بونلری صیده اهل قلمشلردر مراد
بودر که جیفه‌یه مایل اولان صیده قوت قلمغه اهل دکلدر نکهت جان بخش دارد خاک کوی دلبران
قوقوسی واردر دلبرلر محله‌سی طپراغنک عارفان اینجا مشام عقل مشکین کرده اند عارفلر بونده عقل مشامنی
مشکین ایتمشلردر مراد دلبرلردن کوکل آلیجی اهل دللردر انلرک محله‌سی که عبادتخانه‌در انک قوقوسی جان بخشدر
تا که عارفلر اندن مشام عقللرین مشکین ایتمشلردر شعر حافظ را که یکسر وصف احسان شماست حافظک
شعری که با کلیه سزک احسانکز وصفیدر هرکجا بشنیده اند از صدق تحسین کرده اند هر قنده که اشتمشلردر
صدقدن تحسین ایتمشلردر مراد بودر که شکر احسان اولان شعر لایق تحسیندر که رسول الله علیه السلام بیورر الشعر
١٢٤ کلام فحسنه حسن وقبیحه قبیح وله صورت خوبت نگارا خوش با یین بسته اند سنک خوب صورتکی ای
نگار خوش ترتیب ایله باغلمشلردر کویا نقش لبت از جان شیرین بسته اند کویا لبک نقشنی جان شیریندن باغلمشلردر
مراد بوندن مصنوعدن صانعه انتقال و صنعی کورب صانعک کمالنه استدلالدر خط سبز و عارضت بس خوب و
دلکش یافتم یشل خط و عارضکی زیاده خوب و کوکل چکیجی بولدم سایبان از کرد عنبر کرد نسرین بسته اند عنبر
توزندن نسرین اطرافنه سایبان باغلمشلردر مرادی اول کبیدر و غرابت صنع حق بیاندر از برای خیل
خیالت قهرمان سنک خیالک عسکرنک کلسی ایچون کتبلر زان سنک زنکین در دیار دیده آیین بسته اند زنکین
کوز یاشندن کوز دیارنده زینت باغلمشلردر مراد مردمانندن کوز یکاریدر که انلرک کوزی و یارن افکک زنکین
بزه مشلردر خیل خیال حضرت الهیه ایچون کار زلف تست مشک افشانی بر عاشقان سنک زلفک ایشیدر مشک
افشانلق عاشقلر اوزره مصلحت را تهمتی بر نافهٔ چین بسته اند مصلحت ایچون تهمتی نافهٔ چینه باغلمشلردر
مراد بودر که طیب طیب عاشقلره غیب هویتدن در بوی سر ایچون رایحهٔ طیبه نافهٔ چینه اسناد ایتمشلردر
یارب آن رویست و دور پیرامنش بند کلاه آن مبتدادر رویست خبریدر اندن آنشغه اولان جمله حالیه‌در
یعنی عجبا اوله یوزمیدر و اطرافنده کلاه باغی وار تا بکرد ماه تابان عقد پروین بسته اند ماه تابان
اطرافه اولکردو دکن باغلمشلردر مراد نجم عادتی اوزره تاتاری کلاه اطرافه جواهر دوزرلر انی اولکره و
یوزی ماه تابانه تشبیه ایدر اما صنع حق ماه تابان اطرافه عقد پروین تزیین اتدکن تذکیر ودر زینتکم بو بیته ایله
رمز ایدر جمله وصف عشق من بودست و حسن روی تو جمله بنم عشقم و سنک یوزک حسنی وصفیدر بیضی ازین
آنها که بر فرهاد و شیرین بسته اند بونلر اول اثرلری که فرهاد و شیرینه باغلمشلر بری حسن فایق بری عشق
لایق ایله توصیف ایتمشلردر مراد عشق مجازی صورت عشق حقیقی و انک تحقیقیدر دیمکدر زینتکم دیر حافظا
محض حقیقت کوی یعنی سر عشق ای حافظ محض حقیقت سویله یعنی سر عشق سویله غیر ازین دیکر خیالاتی
١٢٥ تخمین بسته اند بونلر غیری خیالاتی تخمین ایله باغلمشلردر مراد منطوقدن ظاهردر وله بوی مشک از
ختن باد صبا می آید مسک قوقوسی باد صبا ختندن کلور این چه بادست کزو بوی تمنا می آید بونه یل‌در
کم اندن سزک قوقوکز کلور مراد صبادن نفحات ربانیه‌در که جانب الهیدن بوی کتورر و خطاب حضرت خدایه‌در
نکهت مسک ختن می دمد از جیب نسیم مسک ختن قوقوسی یلور ریل یقه‌سندن کاروانی مکر از ملک خطا
می آید برکاروان مکر خطا ملکندن کلور مراد سبا بعده کبیدر بر ندارم دل ازو تا تن و جان زنم

کوکلی اندن قالدرمزم یعنی انک محبتن ترک ایتمزم تا که تنیمده جان تنمدن کوش کن این سخنم بوی وفا می
آید ایشت بو سوزمی وفا قوقوسی کلور مراد بودر که مادام که حیاتده اولم حقک محبتن ترک ایتمزم
بیش تیر غمش ای دل سپر از سینه مساز انک غمی اوقی اوکنده ای کوکل قلقانی سینه‌دن دوزمه دیده‌ها
بر بند که پیکان ز هوا می آید کوزی باغله که هوادن تمرن کلور مراد حضرت غنی بیاندر که من لم یملک
عینه لم یملک قلبه جسمیه کوزی ضبط ایلمک کرک که النظر سهم مسموم من سهام ابلیس موجبنجه ضرر ایرر عشق
ابروی تو بپیوسته مراحی ابر بید سنک قاشک محبتی متصل بکا ایرشور پادشاهیست که با دشمن زکدا می آید
بر پادشاهدر که کدادن اکا اکمک کلور مراد یحبهم و یحبونه مقتضاسنجه اول عشق حق طرفندن اولور ... بر
که کمال کرمندن پادشاهی حقیقی عبد فقیری یاد ایدر بس که از شک منت پای فرو رفت بگل بنجه بنم
کوزم باشندن آیاق بالجغه باتدی مردم چشم مرا از تو حیا می آید بنم کوزم بیکی سندن ... کلور مراد
بودر که کوزم بیکی سندن اوتندیغی ایچون کوزم باشنکل بالچغه باتدی یعنی اوتندغندن بره کیردی حافظ
از باده مپرهیز که کل باز بباغ ای حافظ شرابدن پرهیز قلمه که کل کرو باغه از پی عیش بصد برک و نوا می آید
عیش ایچون یوز برک و نوا ایله کلور مراد بودر که عشق حقدن پرهیز قلمه که باغ عبادتخانه‌یه کشف و فیض نور
١٤٠ فضل رحمت ایله کلور وله روز وصل دوستداران یاد باد سوکیلرک وصالی کونی اکلسون یاد باد آن
روزکاران یاد باد اکلسون اول روزکارلر اکلسون مراد صفا و رقت واقع اولان اوقات ایچون تحسر و
تحزندر کامم از تلخی غم چون زهر کشت بنم طماغم غم آجیلغندن زهر اولدی بانک نوش باده خوران یاد باد
باده شرابنک ایچیجلرک طاتلو آوازی اکلسون مراد اول اوقاتدن عشق الهی ایله ... اولوب نعره اوران
صوفیان پر شوق ایدکن بیاندر کرچه یاران فارغند از یاد من اکرچه یاران فارغلردر بنی اکمقدن
از من ایشان را هزاران یاد باد بندن انلره بیک اکمک اولسون مراد و کیند و صدق و محبتی بیاندر
مبتلا کشتم درین بند بلا مبتلا اولدم بو بلا بندنده کوشش آن حق کذاران یاد باد اول حق کذارلرک
سعیی اکلسون مراد بودر که انلرک حضورنده ایکن بنی بلادن تخلیصه سعی ایدرلر ایدی شمدی دور اولدغم
بلایه کرفتار اولدم کرچه صد رود است در چشمم مدام اکرچه بنم کوزمده دائما یوز ایرماق واردر کوز زنده
رود و باغ کاران یاد باد اصفهانده زنده رود باغ قرانلر اکلسون مراد یاران اصفهانیدر دور اولدغی
ذکر ایدر نیک در تدبیر غم بیچاره ایم ایو غم تدبیرنده بیچاره یوز چاره آن غمگساران یاد باد اول
مصاحبلرک چاره‌سی اکلسون مراد منطوقدن ظاهردر راز حافظ بعد ازین ناگفته ماند حافظک رازی
بوندن صکره دنلممش قالدی ای دریغ آن راز داران یاد باد ای دریغ اول راز دوستانلرک اکلسون
١٤١ مراد بودر که اسرار الهیه صحفا کسه یوق شمدن کرو حافظک رازی کیمسه دنلممک کیدر وله مطرب عشق
عجب ساز و نوایی دارد مطرب عشقک عجب ساز و نواسی واردر نقش هر نغمه که زد راه بجایی دارد
هر نغمه‌سی نقشنک بر بهره یولی واردر مراد مطربن نیچه کره معلوم اولان شوق و بیرجی درکه کلاهنک
هر مرتبه‌سی بر مقامه اشارتدر عالم از ناله عشاق مبادا خالی عالم عاشقلر ناله‌سندن خالی اولمسون
که خوش آهنگ و فرح بخش صدایی دارد که خوب آهنک و فرح ویرجی صداسی واردر مراد طالب حق
اولانلرک عدم انقطاعن استمکدر پیر دردی کش ما کرچه ندارد زر و زور بزم بو بیچاره پیرمز که اکرچه

بوقدر زری دخی زوری خوش عطابخش وخطا پوش خدایی وار خوش نعمت بخشلیجی وخطا اورتیجی خداسی
وار دیو مراد بوله رکه شیخ ریاضت کشنک مال ومنصبی یوق اما معطی وستار خداسی وار دیر محتشم
وار دیر لکین منکس فند برست عظمتلو دولتلو کوکلی که بو شکره طبر بنک تا هوا دار توشد فرتهایی
وار دیر تا سنک هوا دار کی اولدی هما قوتی طاردیر مراد بوله رکه اگرچه قلب فقیر منکس کبی حقیر ولنما
جون عاشق حق دورهما کبی قدرتی وار دیر که همکه کوکلکینه واقع اولا پادشاه یا غنی اولور ازعدالت
بنوده دور اگرنش پرسد حال عدالت بعید دکلدر اگر صورت حال پادشاهی که بهمسایه کدایی دارد
بربا بمانده که بر کدا اکوکشی وار در جوار حقده اولانک حالن حضرت حق تفحص وعین عنایت ایله نظر ایدکی
تمثیلدر اشک خونین بنموده بطبیبان گفتند قانلو کوزیش کوستردم طبیبلره دیدیلر درد عشقست
ده کوسوزه وای داره دردعشقدر وجکر یاقیجی درد کبی واردر مراد دورد عشقک دواسی
وارایدکن بیان در که شفاء القلوب لقاء المحبوب ستم از غمزه میاموز که در مذهب ما ظلمی غمزه دن
اوکرنمه که بزم مذهبمزده هر عمل اجری وهر کرده جزایی وار در هر عملک اجری وهر معمولک جزاسی وار در
مراد بوله رکه اجر حسنتم حسنتم تعظیم وان اسأتم فلها بجنبه هر عمل خیرک اجری وهر فعل شرک جزاسی وار در که
فمن یعمل مثقال ذرة خیرا یره ومن یعمل مثقال ذرة شرا یره نغز گفت آن بت ترساجه باده فروش
کوزل دیدی اول شراب صاتیجی ترسا اوغلانجغی بت حی بشادی کسی خور که صفایی وار در شرابی بر کمسنک
شادیلغنه ایچ که صفاسی وار در مراد بوندن معتقدی وترساجه دن مقام ارشاده قریب اولمش ایله کمر
انوکیچون باده فروش ایله صفتلدی که مراد اندن مرشددر که وانک خوب کلامی مصراع ثانی مضمونی در یعنی
عشق حقی بر مرشدک شادیلغنه وسوقنه نوش قیل که صفاسی وار در خسروا حافظ در کاه نشین فاتحه
خواند ای پادشاه درکاهده اوتوران حافظ فاتحه اوقیدی وزربان تو تمنای دعایی دار در
سنک دلکدن دعا تمناسن دونر مراد مخاطب سلطان المعانی پادشاه دین اولان شیخ در حافظ خلوت
نشین اندن دعا وهمت طلبه ولمحقه نیست در شهر نگاری که دل ما ببرد بوقدر شهرده بر نگار که ١٤٢
بزم کوکلمز اله بختم ار یار شود رختم ازینجا ببرد بختم اگر یار اولورسه اسبابم بو یردن التر مراد بودر که
شهرده بر مرشد یوقدر که کوکلمز الاجق بختم بکا یار اولورسه ترک وبار ایدب طلب مرشد قلمق کرک کوچرنی
کشتی سرمست بینش کرمنش فنی برکوزل مصاحب ترست که انک کرمی اوکنده عاشق سوخته دل نام
تمنا برد کوکلی یانمش عاشق تمنانا من الله مراد کریم طریقت بو قلعه دن شکایتدر باغبانا ز خزان
بیخبرت می بینم ای باغبان سنی خزاندن بیخبر کورورم آه از آن روز که بادت گل رعنا ببرد آه اول
کوندن که یلی سنک گل رعنا کی الله مراد اهل دنیانک زخارف دنیایه اغتراری وموتدن غفلتنی بیاندر
رهزن دهر نخفتست مشوا ایمن ازو دهر زهرنی اویمامش در امین اولمه اندن اگر امروز بروست بفردا ببرد
اگر بکون التمدی ایسه یارن التر یعنی اگر بکون اسبابکی غارت اتمدی ایسه یارن ایدر مراد مال
ومنال دعم حسن حال باقی قالمدغن بیاندر در خیال این همه لعبت بهوس می بازم خیالده بو دکلی
لعبتی هوس ایله اوینرم بو که صاحب نظری نام تماشا ببرد اولاکه بر صاحب نظر تماشا آدینه الته مراد
بودر که معارف الهیه صورت مجازده وشعر تخیل نشکلنده ایراد اتدم بوامیده که اهل نظر اولان

تماشا ایدب بوندن معرفة الله فهم ایلیوب سالک طریقت اولالر علم وفضلی که بحیل سال دلم جمع آورد
علم وفضلی که قرق ییلده کوکلم جمع ایلدی ترسم آن نرگس مستانه بیغما ببرد قورقرن که او نرگس مستانه یغما ایله
الله مراد عین محبوب مجازی علم وفضلی یغما ایدب مقتضای علم اولان عملی ایتدرمز دیمکدر سحر با معجزه
پهلو نزند ایمن باش سحر معجزه ایله یان اوریمز امین اول سامری کیست که دست از ید بیضا ببرد
سامری کمدر که ید بیضایه غالب اولا مراد منطوقدن ظاهر در راه عشق ارچه کمین گاه کمان داران است
عشق یولی اگرچه یای دوتانلرکه پوسیسی یر بدر هر که دانسته رود صرفه ز اعدا ببرد هر که علم ایله کیده
فرقه دوشمندن التر یعنی قورتر مراد بودر که طریقتک بنجه عقبات وآفاتی وار در که شیاطین جن الخاده
دوشورمک وشیاطین انس اضلال اتمک دیلو راهل عالم وصاحب عقل اولان آفاتدن سالم کیدر
حافظا ار جان طلبد غمزه مستانه یار ای حافظ اگر جان استه یارک مستانه غمزه سی خانه ز غیر
بپرداز وبهل تا ببرد اوی غیردن خالی قل قوکه تا الته مراد حضرت عین الله ایچون بذل روح قبل
دیمکدر بعض نسخده بو بیت بولندی جام مینایی من سد ره تنگ دلیست بنم مینایی قدحم کوکل طارلغنک
سد راهی در منه از دست که سیل غمش از جا ببرد الدن قومه که سیل غم انی یرندن التر یعنی یرندن ایررر
١٤٣ کیدررم مراد اول قدحدن عشق الهی وانک تجلی در بس انک صبا نتی لازمدر ودا الکفا جهان بر ابروی
عید از هلال وسمه کشید جهان بیرام قاشنی اوزره هلال رنکنتی چکدی هلال عید در ابروی یار باید
دید برادر هلالنی یارک قاشنده کورمک کرک مراد هلالدن رموز الهیه در الاجوم هلال عیدی وانک
شاهدین رموز الهیه کورمک کرک شکسته کشت چو پشت هلال قامت من صندی هلال ارقسی کبی بنم
قامتم کمان ابروی یارم چو وسمه باز کشید یارمک یای قاشی چون رنکنتی چکدی مراد در موز الهیه نک تستری
وخفاسی بنم قدم لام ایلدی دیمکدر مپوش روی ودمشو در خطا ز تتبع خلق اورتمه یوزی ودخی ده
اولمه خلق تتبعندن که خواند خطا تو بر روی وان نکاه دمید کیمکه او قیدی سنک خطک یوزک اوزره
دان نکاه الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم آیتنی اوقورده مراد مخاطبدن مرشد در که خلوت اختیار
اتمد راکا خطاب ایدب دیر که تستر اتمه خلقدن که سنک جمال وکمالکی کوزلرکوز دیکمکلیکچون اقنان
آیتی اوقیب اوقورلر مگر نسیم تنت صبح در چمن بگذشت مگر سنک تنک نسیمی صباح چمنه او غرادی که گل
بوی تو بر تن چو صبح جامه درید که گل سنک قوقوک نسیمی ایله تنی اوزره قفتانن چاک اتدی مراد نسیم
محبت گلستانه ار شوبکل انکیچون بغلن چاک اتدی دیمکدر بنوو چنگ رباب و گل ونبید که بود چند
وافلیق وگل وشراب یوق ایدی که وار ایدی گل وجود من اغشته گلاب ونبید بنم وجودم بالجمله
گلابه وشرابه اصلمش مراد بزم طبیعتمزده عشق وسوز ازلده مخمر اولمشلیدر دیمکدر بیا که با تو بگویم
غم ملالت دل کل که سکا دیم کوکل ملالتی غمنی چراکه بی تو ندارم مجال گفت وشنید نیچون که سنسز
بوقدر دیمک واشتمک مجالم مراد اهل حال اولمیجق مقاله مجال اولمز بهای وصل تو گر جان بود خریدارم
سنک وصلک بهاسی اگر جان اولورسه دخی مشتریم که جنس خوب مبصر بهرچه دید خرید که خوب جنسی یعنی متاعی
مبصر اولان نه کوررسا الور مراد طالب وصل ووصول بذل روح اتمک روادر دیمکدر مریز آب سرشکم که
بی تو دور از تو دو کمه کوزم یاشن که سنسز سندن ایراغ اولسون چو باد می شد ودر خاک راه می غلطید

بیل کبی کتدی وطراغه بوالندی مراد فرقتده کوزی یاشی یل کبی کیدب طراغه بولدیغنی بیان ایدر بویله الحق
سندن اراق اولسون ده بو حالیطی شیخ طریقته دعا ایلر ایدر چو ماه روی تو در شام زلف می دیدم چون
سنک یوزکه آیین زلف اخشمنده کوردم شبم بروی تو روز گشت چو روز کردید کیجه سنک یوزک ایله کون
کبی روشن اولدی مراد غیب هویت ملاحظه‌سنده تجلی جمال اولدیغی کیجه بکا کوندز کبی روشن کلور دیمکدر
بلب رسید مرا جان بر نیامد بکام آغزمه ایردی جانم حاصل اولمادی مرادم بسر رسید امیدم طلب
بسر نرسید امید توکندی طلب توکنمدی مراد حصول مراد زمانی حمد اولدیغندن شکایتدر ز شوق زلف
تو حافظ نوشت حرفی چند سنک زلفنک شوقندن حافظ بریچ حرف یازدی بخوان ز نظمش و در گوش کن
چو در واریبدا اوقی انک نظمندن و قولاقده قل اینجو کبی مراد طیبدن شیخ طریقتدر انک سلسله سلوکدر
١٤٤ لاجرم انک نظمنی اوقیوب قولاقده اینجو کبی قلمغه لایقدر ولها حافظ مسجد نشین دوش بمیخانه شد
مسجد نشین اولان حافظ دون کیجه میخانه یه کتدی از سر پیمان برفت با سر پیمانه شد عهد ایتمسندن کتدی
قدح باشی ایله اولدی مراد اهل ظاهر مقامندن کیدب اهل سلوک عشق اولدی دیمکدر شاهد عهد شباب
آمده بودش بخواب یکیتلک زمانی محبوبی آکا دوشده کلمش ایدی یعنی یکیتلکی دوشده کوردی ایدی باز
به پیرانه سر عاشق و دیوانه شد کرو پیرلک زمانده عاشق و دیوانه اولدی مراد پیرلک زماننده
سالک طریقت اولدی دیمکدر مغبچه میکده راه زن دین و دل میخانه مغبچه‌سی دین و دل
راه زنی دریغ آن آشنا از همه بیگانه شد اول آشنا ایچون دوکلیدن بیگانه اولدی مراد بودرکه
سالک قریب للارشاد و اهل ذوق و سودا که انقیاد ظاهر و قلب باغی راهزنی ایدی اول عالم
الهی شناسی ایچون جمله بیگانه اولدی آتش رخسار گل خرمن بلبل بسوخت گل رخسارنک آتشی بلبل
خرمن یاقدی چهره خندان شمع آفت پروانه شد شمعک کولر یوزی پروانه‌نک آفتی اولدی مراد
معشوق کلشغنی افنا ایتمک مستردر دیمکدر گریه شام و سحر شکر که ضایع نگشت شام و سحر آغلمسی
شکر که ضایع اولمدی قطره باران ما گوهر یکدانه شد بزوم یغمورمزک قطره‌سی گوهر یکدانه اولدی
مصراع ثانی اوّلی بیان اولوب مراد عبادتدر صوفی مجنون که دی جام و قدح می شکست دون صوفی
که دون قدح چرایدی زود بیک جرعه می عاقل و فرزانه شد تزجک بر جرعه شراب ایله عاقل و حکیم اولدی
مراد بودرکه صوفی خام که نفسی ایدی قلب اناسی صوب دیوانه لک بدر ایدی عشق الهی تلذذ ایلدکب
عاقل و نیک خصلت اولدی نرگس ساقی بخواند آیت افسونگری نرگس ساقی اوقیدی افسونکرلک آیتن حلقه
اوراد ما مجلس افسانه شد بزم اوراد حلقه‌سی حکایت مجلسی اولدی مراد بودرکه عین کثرتده منتوق
اخلاص وسحر آیتی اوقیوب یعنی وما امروا الا لیعبدوا الله مخلصین له الدین آیتن وفی من کان
یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا ولا یشرک بعبادة ربه احدا آیتن اوقیوب بزم ریا ایله انتکوز جمعیت
مجلس افسانه ایدکی ظاهر اولدی منزل حافظ کنون بزم که پادشاست حافظک منزلی شمدی
پادشاه محفلکاهیدر دل بنی دلدار رفت جان بر جانانه شد کوکل دلداره کتدی جان جانانه
١٤٥ کتدی مراد بودرکه وصول الی الله اولدیغنی بیان ایدر ولها هرگزم نقش تو از لوح دل و جان نرود
هرگز سنک نقشنک بنم دل جانم لوحندن کتمز هرگز از یاد من آن قد خرامان نرود هرگز بنم یادمدن

اول صالنچ قدکتمز مراد ملاحظه حقدن خالی اولمدوغنی بیان ایدر از دماغ من سرگشته خیال رخ تو بیچ انکر
دماغمدن سنک رخک خیالی بجفای فلک و غصه دوران نرود فلک جفاسی و دوران غصه‌سی ایله کتمز
مراد هموم والام بنی فکر جمال حقدن فارغ قلمز دیمکدر در ازل بست دلم با سر زلفت پیوند ازلده
باغلدی کوکلم سنک زلفنک وجی ایله اتصال تا ابد سر نکشد و ز سر پیمان نرود تا ابد باش چکمز و عهد
باشندن کتمز مراد غیب هویت وحضرت ذاته حبی ازلی و ابدی ایدکن بیان ایدر هرچه جز عشق تو
هست آن بدل و جان منست هرنسنه که سنک عشقکدن وار در بنم دل و جانمده در برود این دل
من و ز دل من آن نرود کیدر بو بنم کوکلم و کوکلمدن اول کتمز مراد عشق حق قلبنده ثابت ایدکن بیان ایدر
بشکم و بر اینچنان مهر تو در دل و جان جای گرفت اینچلین سنک محبتک بنم کوکلمده و جانمده یورد طوتدی
که اگر سر برود از دل و جان نرود که اگر باش کیدرسه اول دل و جاندن کتمز مراد بوندن عشق حقده
ترقیسن بیان دورکه عشق الهی قلبنده ثابت اولدیغی کبی جانده دخی ثابتدر گر رود از پی خوبان دل
من معذورست اگر خوبلر ارده کیدرسه بنم کوکلم معذوردر درد دارد چکنند کز پی درمان نرود
دردی وار ده نیجه ایده درمان اردنجه کتمیه مراد خوبلردن طریقت محبوبلری اولان شیخدر لاجرم
درد الهی بیماری اولان طالبلر انلرکه اردنجه کیدب درمان استر هر که خواهد که چو حافظ نشود سرگردان
هرکیمکه دیلرسه که حافظ کبی اولمیه حیران دل بخوبان ندهد و ز پی ایشان نرود کوکلنی خوبلره ویرمسون
و انلرک اردنجه کتمسون مراد ظاهره نظر خوبلره کوکل ویرن حیران جهان اولدیغنی بیان ایدر تحقیقه نظر
شیخه کوکل ویرن حیران حق اولدیغن ذکر ایدر هرکیمکه حیران جهان اولمق استمز خوبلره کوکل ویرمز هرکیمکه حیران
حق اولمق استر مشایخه کوکل ویرر ولها عشق تو نهال حیرت آمد سنک عشقک حیرت فدانی در ١٤٦
وصل تو کمال حیرت آمد سنک وصالک کمال حیرتدر مراد بودرکه عشق الهی ابتدا حیرت و وصل حق نهایت
حیرتدر بس غرقه حال وصل کاخر بنجه وصل دکزنک غریقی که آخر هم با سر حال حیرت آمد حال حیرت باشنی
اوزره کلدی مراد حیرت غالب اولدی دیمکدر نه وصل بماند و نی واصل نه وصل قالدی نه واصل آنجا
که وصال حیرت آمد اول یرده که وصال حیرت کلدی مراد اتصال حیرت اولیجق وصل و واصل محو اولور
دیمکدر از هر طرف که گوش کردم هر طرفدن که اشتدم آواز سؤال حیرت آمد حیرت سؤالی آوازی کلدی
مراد سالک طریقت اولانلر هر طرفدن حیرت سؤالن ایدرلر دیمکدر یکدل بنما که در ره او بر کوکل کوستر که
انک یولنده بر چهره نه خال حیرت آمد انک یوزی اوزره حیرت بکی کلمیه مراد جمله سالکلر یوزنده نشان
حیرت وار در دیمکدر شد منهزم از کمال عزت صندی کمال عزتندن از آنکه جلال حیرت آمد آنکه جلال
حیرت کلدی مراد بودرکه آنکه جلال حیرت کلنجه کمال عزت غلبه‌سندن منهزم اولور سر تا قدم وجود حافظ
باشندن آیاغنه حافظک وجودی در عشق نهال حیرت آمد عشقده نهال حیرتدر مراد کندو ذاتنی برفدانه
تشبیه ایدر که اول فدان حیرت فدانی اولا که ثمره‌سی حیرت اوله ولها دوش می آمد و رخساره برافروخته بود ١٤٧
دون کیجه کلوردی یناغی یاقمشدی تا کجا باز دل غمزده سوخته بود تا کرو قنده بر غم او رشک
کوکلنی یاقمش ایدی مراد تجلی جمال ظهور ایدب تمکین کمسنک قلبنی محو و فانی ایتدیکن ذکر ایدر رسم عاشق
کشی و شیوه شهر آشوبی عاشق اولدرمک عادتی و شهر فتنه ایرامق شیوه‌سی جامه بود که بر قامت او

دوخته بود • بر قفتان ایدی که انک قامتنه دیکلمش ایدی مراد قهر واهلاک وجذب قلوب صفات ذات حقدر
دیکدر • جان عشاق سپند رخ خود می دانست • عشاقک جانینی کندو رخنک یوزرکی بیلوردی • آتش
چهره بهر این کار برافروخته بود • یوزی اودی بو ایش اوزره یاقلمزمش ایدی مراد عشاقک جانینی یاقمق
وانلره اود براقمق کندونک کمال ظهوری ایدکن بیان • در بعض نسخه بو بیت واقع اولمش • کفر زلفش ره دین
می زد وان سنکین دل • انک زلفی کفری دین یولن اورر ایدی واول کاتش کوکلو در رهش مشعله از
چهره برافروخته بود • کندو یولنده یوزندن مشعله یاقلمزمش ایدی مراد کفردن تستر در یعنی غیب هویت تستری
دین یولن اورردی که اهل دین اولن اکا وارمزدی واول کبریا صاحبی کرچه یولنده جمالندن تجلی مشعله
یاقرایدی • دل بسی خون بکف اورد ولی دیده بریخت • کوکل نیجه قان الله کتوردی ولی کوز دوکدی • الله الله
که تلف کرد وکه اندوخته بود • الله الله کم تلف ایلدی وکم قزنمش ایدی مراد بودر که نیجه کمسنه تحصیل مال ایدر
کندو خجلنمز بر آخره نصیب اولور • یار مفروش بدنیا که بسی سود نکرد • یاری صاتمه دنیایه که چوق فایده
اتمدی • انکه یوسف بزر ناسره بفروخته بود • اولکه که یوسفی بچز اقچه یه صاتمش ایدی یعنی یوسفک قرنداشلری
دنشروه بثمن بخس دراهم معدودة • نیجه یوسفی بچز اقچه یه صاتدلر چق فایده اتمدلر اکرچه حضرت حق دنیایه چیقانلر
دخی بویله در • کرچه می کفت که زارت بکشم می دیدم • اکرچه دیرایدی سنی زار قتل ایدرم کورر ایدم • که نهانش
نظری بامن دلسوخته بود • که انک کزلوجه بن کوکلی یانمشه نظری وار ایدی مرادی نفسی قتل اتدکی عین عنایت
ایله نظر اتدکی در دیکدر • کفت وخوش کفت برو خرقه بسوزان حافظ • دیدی وخوش دیدی • یوری خرقه ی
یاق ای حافظ • یارب این قلب شناسی زکه اموخته بود • عجب بو قلب بلکی کمدن اوکرندی ایدی مراد نیجه
خرقه کیوب صوفی صورت اولدیغی ریا و قلبلق درانی احراق و محو له امر اتمک ریا وقلب شناسلق اثری در
١٤٨ دیکدر • ولد ایضا • قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود • بو خسته نک قتلی سنوک قلیجک ایله مقدر دکل ایمش • ورنه
از غمزه جادوی تو تقصیر نبود • یوقسه سنک جادو غمزه کدن تقصیر یوق ایدی مراد مخاطبدن نفس در که اهلاک
روحده یعنی عذابه کرفتار قلمقده سعی چوقدر اما المعصوم من عصمه الله حسبی ایله اولکه حضرتدن امین
اولدم • یارب آیینه حسن تو چه جوهر دارد • سنک حسنک آیینه سنک نه جوهری وار در که در واه مراد قوت
تاثیر نبود • که اندرو آه مرا قوت تاثیری یوقدر مراد بودر که نفس انسانیه که النفس هی الصنم الاکبر موجبنجه
موجود ومعبوده در انوکه اصحابک چون عقل جد و سعی ایدوب آه ایلرلر اما انک آیینه سنه تاثیر قلمز • من دیوانه
چو زلف تو رها می کردم • بن دیوانه چون سنک زلفنک صالیویوردم • هیچ لایق ترم از حلقه زنجیر نبود
هیچ زنجیر حلقه سندن بکا لایقرک یوقدر یا هیچ بکا لایقرک زنجیر حلقه سی یوقدر مراد بودر که نفسک دایم
زلفن دوتوب اکا ارخاء عنان اتمک کرک چونکه بن انی ضبط ایتمدم بن دیوانه زنجیردن غیری یه لایق دکلم یا
هیچ بر زنجیر لایقرک دکلم که زنجیر ایله اوصلنا چق دلو دکلم • نازنین تر ز قدت در چمن ناز نخاست • سنک
قدکدن نازنین رک ناز چمنده قالقمش در • خوشتر از نقش تو در عالم تصویر نبود • سنک نقشکدن خوبرک
عالم تصویرده اولمشدر مراد بونک نازن حسن صورت و اغاز بیان در • تا مکر همچو صبا باز بکوی تو رسیم
تا مکر صبا کبی کرینک کلکه ایرشم • حاصلم دوش بجز ناله شبگیر نبود • حاصلم دون کیجه ناله شبکیردن غیری دکل ایدی
مرادی مخاطبدن نفس در وانک محله سی عالم الهی در که انده نکلمش در کرک اکا ایرشم دیکدن مراد اسقا

اول

اول ایدک کرد اول حضرته وصول میسر اولسه دیکدر • سر ز حیرت بدر میکده ها می کردم • باشنی حیرتدن میخانه لر
قپوسنه دولاندرر دم • چون شناسای تو در صومعه یک پیر نبود • چون سنی بیلیجی صومعه ده بر پیر یوق ایدی مراد
بودر که کسی صومعه پیرلرندن بیلور بر پیر بولنمدی بن حیرتدن عشق الهی اولان پیرلری دولاشوردم • آن کشیدم
زتو ای آتش هجران که چو شمع • اول چکدم ای هجران آتشی که شمع کبی • جز فنای خودم از دست تو تدبیر نبود
کندو فنامدن غیری سنوک الوکدن تدبیر یوق ایدی مراد فنای نفس و طبیعت هجراندن خلاص اولنمز که و
صول الی الله بولنمز دیکدر • آیتی بود ز عذاب انده حافظ بی تو • بر آیت ایدی عذابدن حافظک غصه لی
سنسز • که بر هیچ کسش حاجت تفسیر نبود • که هیچ کمسنک قتنده تفسیره محتاج دکلدر مراد غصه دوکسنسز
١٤٩ آیت عذاب ایدوکی ظاهر در بیانه محتاج دکلدر دیکدر • ولد ایضا • دل شوق لبت مدام دارد • کوکلک سنک
لبک شوقن دوتر • یارب زلبت چه کام دارد • عجب سنک لبکدن نه مراد دوتر مراد لبدن کلام الهیدر
اندن عجب نه مراد دوتر دیکدن مراد انک موجبی ایله عمل می قصد معنی وعملدن غافل کیده می دیکدر
جان شربت مهر و باده شوق • جان محبت شربتن و شوق شرابن • در ساغر دل تمام دارد • کوکل قدحنده
تمام دوتر مراد قلبی قدحه تشبیه انده اولان محبتی شربته و شوقی شرابه تشبیه • شوریده زلف یار دایم
یار زلفی شوریده سی دایم • در دام بلا مقام دارد • بلا اغنده مقام دوتر مراد غیب هویته و غایت
مبتلا اولان نهایتنه ایرمز غایه کرفتار قلور دیکدر • تا صید کند دلی بشوخی • تا صید ایده بر کوکلی شوخلق
ایله • بر حلقه دام دارد • کل اوزره بنفشه دن اغی وار در مراد کلدن کشف در و بنفشه دن خط و علم
ظاهر در که اول علم ظاهر نیجه لره دام اولوب موجبی ایله عمل اتمیوب کشفدن محروم قلورلر • افرسیدم که
با زیر سیم • اخراکا دوکم که سوزم • کان دلبر ما چه نام دارد • که اول دلبرمزک نه آدی وار در مراد که
ذات معلوم اولمق متعذر اما اسرار اسما تفتیش اولنمق روا در دیکدر • با یار یگانه شیند آن کو با ر
ایله قجن او تورر اولکه • اندیشه خاص وعام دارد • خاص وعام فکرن دوتر مراد مصالح ناسه مشغول اولوب
مناصب دنیایه مقید اولان خلوت و عزلت حظن بولمیوب معشوق حقیقی ایله صحبت اولمز ومصاحبته مالک
اولمز • خرم دل انکسی که صحبت • شاد اول کمسنک کوکلی که صحبتی • با یار علی الدوام دارد • یار ایله علی الدوام
دوتر مراد عزلت و خلوت اختیار ایدن یار حقیقی ایله انس تحصیل ایدر حظ کلیه ایرر دیکدر • حافظ چه
دمی خوشست ومجلس • ای حافظ نه خوش بر دم در و خوش مجلس در • اسباب طرب مدام دارد • که شنلک
١٥٠ اسبابنی مدام دوتر مراد اسباب فراغ اولانوک حسن حالنه رغبت در • ولد ایضا • زمن صلاح و سلامت
کس این گمان نبرد • بندن صلاح وسلامتی کمسه بو ظنی الترمز • که کس برند خرابات ظن آن نبرد • که کمسه خرابات
رندنه اول ظنی الترمز مراد بودر که بن ملامیه طایفه سندن و عملن اخلاص ایله قلنلردنم ظاهرده کندیمی
رند خرابات و عاصی کوستردرم کمسه بندن صلاح اعمال وسلامت احوال ظن اتمز • من این مرقع دیرینه
بهر آن دارم • بن بو اسکی خرقه ی انوکیچون دوترم • که زیر خرقه کشم می کس این گمان نبرد • که خرقه التنده
چکم شرابی کمسه بو کمانی التمیه مراد اسکی خرقه دن بودر که بن کرو اسکی قفتانی کیوب صوفیانه کسوته کرزم
تا که عشق الهی و اخلاص ایله عبادتی عوام الناس بلمیه التنده ایدم بنی کمسه صوفی وعابد صانمیه • مباش
غره بعلم وعمل فقیه مدام • مغرور اولمه علم وعمله ای فقیه مدام • که هیچ کس ز قضای خدای جان نبرد

که هیچ که الله تعالی قضاسندن جان المتز مراد بودر که السعید سعید فی بطن امه والشقی شقی فی بطن امه بیت
قضا آخذ اوه سعید اولان سعید شقی اولان شقی دیرا ولکن شقی تقدیرا لدمش ولا اول سعید اولمز ادم علم و
عمله مغرور اولمق روا دکلدر · مشو فریفته رنگ و بو قدح درکش · رنگ و بویه الدنمش اوله قدح چک که زنک
غم ز دولت جرعه مغان بنره · که غم پیلسن کوکلدن مغان شرابندن غیری التمز مراد رنگ بودن ظاهری آرایشه
اولان شیخ واهل کسوت ودر مغانلدن مراد شیخ صفا حالت دیرا مدی ظاهری آرایشه ویر ایسه اولانه الدنمه
یعنی ظاهرک تزیین اتمک یله کندوکی ایو اولدم صانمه عشق الهی نوش ایدب عملی اخلاص ایله قیل که غم جهان
پیلسن ظاهر کدن عشق بر سو زکیدر · اکرچه دیده بود پلپان تو ای دل · اکرچه کوز سنک پلپانکدر ای کوکل
بهوش باش که نقد تو پلپان بنره · عقل ایله اول که سنک نقدک پلپان التمیه مراد بودر که اصحاب نسخ الله دیدکم
خلق الله العین فی اعظم البدن کحارس البستان پس کوز پاسبان دیرا ماغا اولمق اولمز که کاهی پلپان و بکچی
کشینک مالن سرقه ایدر زاجم النظر سهم من سهام ابلیس بیت ومن لم یملک عینه لم قلبه مقتضاسنجه کوزنی حب ما
سوی یه ومیل دنیایه دوشورب سرمایه عمرکی ضایع اتمیه · بسعی کوش اکو مژده باید ت ای دل · سعی ودورش
اکر ثواب کوکی ایسه سکا ای کوکل · کسی که کار نکرد اجر رایکان بنره · بر کمسه که ایش ایشلمدی اجرتی رایکان التمز
مراد بودر که لیس للانسان الا ما سعی وان سعیه سوف یری بیت ان الله لا یضیع اجر المحسنین مقتضاسنجه عمل ایدنه ثواب
سخن بنز و سخندان اداکن حافظ · سوزی سوز بیلورکمسه قتنده ادا قیل ای حافظ · که تحفه کس در و کوهر بنجو
کان بنره · که کمسه در و کوهری سحو کانه التمز مراد بودر که سخندان نحو وکان منزلهسنده در نحوه اجو دونه جوهر
١٥١ التمک روا دکلدر پس فضلا فصحا قتنده عرض کلام وکمال عیب در · ولا منه · دی پیرمی فروش که ذکرش
بخیر باد · دون شراب صاف بیرکه ذکری خیر اولسون · کفتا شراب نوش وغم دل ببر زیاد · ویدی شراب
ایچ وکوکل غمن کیدر یاد دن مراد پیر می فروشدن واعظ ومرشددر که عشق الهی نوش ایدب غم دنیایی فراموش
اتمکله امر ایدر · کفتم بباد می دهدم باده نام وننگ · دیدم یله ویرر شراب نام وعاری کفتا قبول کن سخن
و هر چه باد باد · ویدی قبول قیل سوزی هرنه اولورسه اولسون مراد عشق الهی اختیار ایدب نام وناموسی
ترک اتمک کوکی دیمکدر · سود وزیان ومایه چو خواهد شدن ز دست · اصی وزیان وسرمایه الدن کیدر
کوهر این معامله غمکین مباش وشاد · دی بومعامله دن اوتوری غمکین وشاد اولمه مراد بودر که لکیلا تأسوا
علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما اتیکم مقتضاسنجه متاع دنیانک فوتی حصولی ایچون غمکین وشاد اولمق اولمز · بادت
بدست باد اگر دل نهی بهیچ · الکده یل اولور اکر کوکل ویررسک هیچه · در معرضی که تخت سلیمان رود بباد
بر عرض یرنده که سلیمان تختی کیدر یله مراد هیچدن دنیادر که نیست هست نما در هر کیمکه اکا کوکل ویره وقت
موتده وحضور حقده الینده یل اولور · حافظ گرت ز پند حکیمان ملالتست · ای حافظ اکر سکا حکیملر نصیحتندن
ملامت وار ایسه · کوته کنیم قصه که عمرت دراز باد · قصه ایده لوم کوز عمرک اوزون اولسون مراد بودر که
١٥٢ پند حکیمدن مرکیم که ملالت کلور ایسه اکا ویرز سکا سوز مز یوق صاغ اول وار اول · ولا منه · از آن که جام صافی
صبحش می دهند · اکا که صافی شراب قدحن ویررلر می دانم که در حریم حرم جاش می دهند · که حرم حریمنده
اکا یر ویررلر مراد عشق الهی ویرلن مقرب الحضرت اولور دیمکدر · صوفی مجلس منکر رندان که سر عشق ای
رندلر منکری اولمه که عشق سرّن · روز ازل بدم قلاش می دهند · ازل کوننده خراباتی کشی یه ویررلر

مراد ملامتیه واهل اخلاص واقف اسرار اولور دیمکدر · ساقی بیار باده که گلرنگ مشکبوی · ای ساقی کتور
کل رنکلو مشک قوقولو شرابی · کارباب عقل زحمت اوکش می دهند · که عقل اهللرینه بیکاره زحمت ویررلر
مراد عشق الهی نوش ایدب کار دنیادن بطال اولنلره عقل معاش صاحبی اولانلر زحمت ویررلر امدی
شیخ انلره دخی عشق الهی نوش ایتدرکه هم حال اوله لر · از لذت حیات ندارد دمی حیات لذتندن
دوتمز بر فائده لنفق · امروز هر که وعده بفردا کشش می دهند · بکون هر کمکه یارنه وعده ویرلر مراد جمیع
اعملوا الاخرتکم کانما تموتون غدا موجبنجه عمل اخرته استعجال کرک شو لکم انی یارنه تاخیر ایدوب فلکده اهمال
ویره لر انک لذت آخرتدن فائده لنمسی اولمز · مطرب بساز پرده عشاق بی نوا · ای مطرب دوزبر پرده عشاق
بی نوایی · کانرا که بی نواست نواکش می دهند · کیم اول که نواسزدر اکا نوا ویررلر مراد مطربدن شوق ده
حالت ویرن در که انک کلامی فیضان الهی یه باعث اولور · حافظ بترک جنت فردوس میکند · حافظ جنت
فردوسی ترک ایدر · کردر حریم وصل توما جاش می دهند · اکر سنک وصلک حریمنده اکا مکان ویررلر مراد
١٥٣ تمکین حرم وصل یار بولان مائل فردوس اولمز دیمکدر · ولا منه · کارم ز دور چرخ بسامان نمی رسد · ایشم دور
فلکدن صلاحه ایرمز · خون شد دلم ز درد بدرمان نمی رسد · قان اولدی کوکلم دردن درمانه
ایرمز مراد زمانه دن شکایتدر · با آنکه خاک کوی شدم همچو سگ هنوز · بونک برله که محله طپراغی اولدم
کلب کبی هنوز · آب رحم هیچ رو و نان نمی رسد · بوزم صوینی کیدرالمک ایرمز مراد تذلل منتفع دکلدر
هنوز کلب کبی پاره نمی کنم از هیچ استخوان · برکسنک قوبرمزم هیچ برکموکدن · تا صد هزار زخم بدندان
نمی رسد · تا یوز بیک زخم دیشه ایرمیه مراد جفا مشقت ایله آز منفعت حاصل ایدرم دیمکدر · سیرم ز جان
خود بدل دوستان ولی · طویدم کندو جانمدن دوستلر کوکلی ایچون · بیچاره را چه چاره چو فرمان نمی رسد
بیچاره یه نه چاره چو فرمان ایرمز مراد کمال جنتدن موت استرن اما اجل ایرمز دیمکدر · یعقوب
را دو دیده ز حسرت سپید گشت · یعقوبک ایکی کوزی حسرتدن آغوردی · آوازهء ز مصر بکنعان نمی
رسد · آوازه مصردن کنعانه ایرمز مراد بودر که تقدیر حقده زمان حسرت تمام اولمدی امدی ایوب جون
یوسف طرفندن کنعانه خبر کلمدی ایدی بنم حالم دخی بوکبیدر · از آرزوست گشته گران بار غم دلم
سنک آرزوکدن آغر اولدی کوکلمک غم یوکی · آوخ که آرزو بمن ارزان نمی رسد · وای که آرزو بکا
اوجز ایرمز مراد مطلوبدن ظاهردر · تا صد هزار خار نمی روید از زمین · تا یوز بیک دیکن بتمیه بیرون
از گلبنی گلی بگلستان نمی رسد · بر گل فداندن بر گل گلستانه ایرمز مراد چوق زحمت ایله آز منفعت حاصل
اولور دیمکدر · از دست برد جور زمان اهل فضل را · جور زمانک غلبهسندن اهل فضله این غصه
بس که دست سوی جان نمی رسد · بو غصه یتر که ال جان جانبنه ایرمز مراد جانلری تدبیری ایده منزلر معاشن
لری امرنده عاجزلردر · از فضیلت اهل جهل بکیوان رسیده اند · عظمتدن جهل اهلی کیوانه یعنی زحل
یلدزنه ایرشدیلر · حافظ ز علم و فضل بکیوان نمی رسد · حافظ علم وفضلدن کیوانه ایرمز مراد بودر که
اهل جهل عظمتدن زحل یلدزی اولدوغی یدنجی فلکه ایرشدیلر حافظ علم وفضلدن کیوان نام قول مرتبه
ایرمز مصراعنک بعض نسخهده بو یله جزاء اهل فضل بکیوان نمی رسد · وتخلص بیتی بویله واقع اولمش
حافظ صبور باش که در راه عاشقی · ای حافظ زیاده صبر ایدجی اول که عاشقلق یولنده · هر کس که جان

نداوه جانان نمی رسد هرکه که جان ویرمدی جانانه ایرمز مراد وصول الی الله صبرله اولدوغنی بیان در
١٥٤ ولہ ایضا زهی خجسته زمانی که یار باز آید زهی مبارک بر زمان که یار کرو کله بکام غمزدکان غمکسار
باز آید غم اورنشلر مرادنجه مصاحب کرو کله مراد تجلی وانسی حق زمانی مرحمت در به پیش شاه خیالش
کشیدم ابلق چشم انک خیالی شاهنکا وکنه چکدم کوزک الاجه آتن بدان امید که آن شهسوار باز آید
اول امیدیله که اول شهسوار کرو کله مراد خیالی کلمکی فضل بیلوب اکا رغبت قلمقدر در انتظار خدنگش
همی برود دل صید انک اوقی انتظارنده اوجه صید کوکل خیال انکه بر شکار باز آید اول خیال ایله
که شکار اعادتی اوزره کرو کله مراد اندن کلمکلم وفیق لطف در دوباره آنی استر مقیم بر سر راهش
نشسته ام چون کرد انک یولی باشنده مقیم اوتورمشم توز کبی بدان هوس که بدین رهکذار باز آید
اول هوس ایله که بویوله اوغراغه کرو کله مراد قمر ورضا وعهده فقیر وحقیر ولانه عنایة الله کلور دیمکدر
اکوئه در خم چوکان او دوده سر من اکر انک چوکانی بوکلمنده کتمز سه بنم باشم زسر چکویم و سر خود چکار باز آید
باشیندن نه دیم وباش خود نه ایتیم کرو کلور مراد باش اکا فدا اولمغه یاره یولغه یاره دیمکدر دلی که
باسر زلفین او قراری کرد برکوکل که انک اکی زلفی باشی ایله قرار ایلدی کمان مبر که دران دل قرار باز آید
کمان اتمه که اول کوکلده قرار کرو کله مراد غیب هویته تعلق ذات ایله قرار ایدن کوکلده قرار اولمز دیمکدر
سرشک من برنزد موج بر کنار چو بحر بنم کوزم یاشی موج اورر کنارنا دوزره کز کبی اکر میان ویم بکنار باز آید
اکر انک بلی بنم کنارمه کرو کله مراد بو در که قربیتی عاشقه غلبه شوق ویره ذوق سروره احکمه بخش ور
چه جورها که کشیدند بلبلان دوفران نیجه جورلر که چکدیلر بلبللر خزاندن ببوی انکه که دکر نوبهار باز آید انک
قوقوسی ایله که نوبهار کرو کله مراد جفا چکمیجه وفایه ارلمز دیمکدر ز نقش بند قضا هست امید آن حافظ قضا
نقش باغلیندن اول امیدوار در حافظ که همچو سرو بدست نگار باز آید که سرو کبی الوکه نکار کرو کله مراد
١٥٥ بو در که قضای فضلدن رجا بو در که علو درجه کبی مطلوب حاصل اوله ولہ ایضا بر سر بازار جان باز ان
منادی می زنید جان او دنیا بجیلر بازاری باشنده جارچیلق ایدر که بشنوید ای ساکنان کوی
جانان بشنوید ایشدک ای جانان محله سی ساکنلری ایشدک بو بیت مرهوندر دختر زچندروزی شد که
از ما کم شد بدست اوزم چیچکی قزی بر نیچه کون اولمشدرکه بزدن ناپدید اولمشدر رفت تا کیر و سر خمخانه
تا حاضر شوید کندی تا خمخانه یکتنه دوه تا حاضر اولک مراد عشق الهی وسلوک وارشاد ومرشد شیخ ایله
بر نیچه کون ایدی که غایب اولمش ایدی کرو خانقاه جانبنه کندی حاضر اولک کی عشق الهی یکوش ایدوب
یعنی سلوک طریقت قلوب شیخدن ارشاد حاصل قیلک دیمکدر جامه دارد ز لعل ونیم تاجی از حباب
اول دختر رزک قفتانی وار در لعلدن یعنی قزل در ویارم تاجی وار قبرجقدن عقل ودانش برد تا
ایمن از وی نغنوید عقلی وعلمی آلدی وکندی اندن ایمن اویمک مراد عشق الهینک حرمت شوقی وهوای
تاجی وار در عقل معاشی وعلم ظاهری الوب کتمدر انزن غافل اولمک دیمکدر هر که آن تلخم دهد حلوا
بها جانش دهم هر کیم اول آجیمی بکا ویره حلوا بها اکا جان ویرورم در بود پوشیده پنهان بدوزخ
در روید اکر مستور دکزلنو رسه جهنمه کیدرکه مراد آجیدن ریاضت در که نفسه غایده آجی کلور انی ویرب
ارشاد ایدن شیخه جان ویرب تسلیم اولمق کرک وجهنمدن مراد مکاره نفس یعنی مکروه کلنلر در اکا کرینجه

جنته دوصله ارلمز دختر رز کرچه تلخ وتیز وکلرنگست ومست اوزم چیچکی قزی اکرچه آجی وایتی وکلرنک
ومست در کر بیاید بکنش بسو کا خانه حافظ برید اکر بولورسکوز انی حافظ اوی جانبنه التک مراد کندو
حجره وخلوتنده عشق الهی اولدوغنی طلب در ولہ بنفشه دوش بکل کفت وخوش نشانی داد بنفشه دون ١٥٦
دون کیجه کله دیدی وخوش نشان ویردی که تاب من بجهان طره فلانی باد که بنم بوکلم جهانده فلانک
طره سی اولسون مراد بنفشه دن کتابدر ده اولن خطدر که لسان حال ایله کشف وبیان معنیلرینک طبقاتی غیب
هویت دکلرار الهیه اولسون دل خزینه اسرار بود ودست قضا کوکلم خزینه اسرار ایدی وقضالی درش
ببست وکلیدش بدلستانی داد قپوسن باغلدی ومفتاحن بر کوکل ایجی النه ویردی مراد دلستاندن
مرشد در که مریدانک اوشنسی فتح باب المحبوب مجازا ولمز سنن ارشاده اقدام اتمک کرک شکسته وار
بدرکاهت آمدم که طبیب صنق کبی درکاهکه سنک کلدم که طبیب بمومیائی لطف توام نشانی داد سنک
لطفک مومیالغه نشان ویردی مراد طبیبدن الهام حق در که ارشاد شیخ دوا اولور دیو اعلام ایدر کذشت
بر من مسکین وبا رقیبان کفت چکری دلبر من مسکینا اوزرنه ورقیبلره دیدی دریغ عاشق مقتول من چه
جانی داد دریغ بنم مقتول عاشقم نه جان ویردی مراد نفسی هلاکه اولانه غایة ایله مرور وشفقت اتدکن
بیان در تنش درست ودلش شاد باد وآن عارف تنی درست ولی شاد اولسون اول عارفک که دوست
دادش یاری ناتوانی داد که ال ویردی وبر ضعیف یارده ویردی که مراد اول مرشد معین اولانه دعادر
برو معالجه خود کن ای نصیحت کوی یوری کندو علاجک قل ای نصیحت ایدجی شراب وشاهد شیرین کرا زیانی داد
شراب وشیرین محبوب که زیان ویردی مراد طلب نیا ایچون نصیحت ایدنه جوابدر که عشق الهی ومحبوب حقیقی کمه زیان
اتدی خزینه دل حافظ زکوهر اسرار حافظک کوکلی خزینه سی اسرار کوهرندن بیمن عشق تو سرمایه جهانی داد
سنک عشقک برکتنده جهان سرمایه سن ویردی مراد بودر که عشق الهی حافظه بر فیض ایلدی که بوده کلو معارف
دقیقه اهل عالمه سرمایه قلدی ولہ ایضا عشقت نه سرسریست که از سر بدر شود سنک عشقک قولایله کلدر که ١٥٧
باشدن چقه مهرت نه عارضیست که جای دکر شود محبتک عارضی دکلدرکه غیری یره کیده مراد منظور اولان
ظاهر در عشق تو در نهادم ومهر تو در دلم سنک عشقک بنم ایچمده ومحبتک کوکلمده با شیر اندرون شد و
باجان بدر شود سوداایله ایچمه وکندی جان ایله چقه مراد بودرکه عشق الهی چون حال صغردن طبع ایله سرشته در
مادام که جان تنده در اندن منفک اولمز جان ایله بیله چقه دردیست درد عشق که اندر علاج او هر چند
عشق دردی که انک علاجنده هر چند سعی بیش نمایی بتر شود هر نه کلو سعی زیاده کوستره سن بتر اولور
مراد بودرکه عشق الهی علاجی معشوق حضرتنه وصول وقرب ایله اولور لاجرم اول حضرته وصول وقرب زیاده
اولدوقجه شوق محبت غالب اولور اول یکی منم که در این شهر هر شبی اول بری بنم بو شهرده که هر کیجه فریاد
من ز عشق با فلاک بر شود بنم افغانم عشقدن افلاک اوزره کیدر مراد بودرکه عاشق حق اولان وکلی
کیجه او محبوب هر کیجه مناجات وافغانی افلاکه عروج اتمک کرک بو شهرده اول بری بنم ویوتن غیبی جماعت
ابدر ور زانکه من سرشک فشانم بزنده رود اکر بن کوز یاشی صاچرسم زنده روده کشت عراق وفارس
بیکبار تر شود عراق وفارس اکینی بر اوغوردن اسلنور مراد بودرکه اکر کوزم یاشی شوقم قدر جاری
اولوب زنده روده ارماغنه منضم اولوب مزارع عراق وفارس اکنلرینی سیوارلمق ایچون اجرا قلنیدی جمله سنه

كفايت ايدر ايدی دی در میان زلف بدیدم رخ نگار دون زلف اورتسنده کوردم نکارك یوزینی برهیاتی
که ابر محیط قمر شود بر هیاته آوزره که بولت قمری محیط اوله کفتم که ابتدا کنم از بوسه گفت نی هدیم که ابتدا
ایدرن بوسه دن دیدی یوق بگذار تا که ماه زعقرب بدر شود کوکه آنی عقربدن طشره چقمق مراد بودر که
تجلی ذات نکار و راه حجابدن واقع اولوب دعوی وصل و قصد وصول ایتدم هنوز وقت اولمدی زمان
نخوست یکدی دیو رخصت ویرمدی عاشق سر از طرب بر آرد به پای بوس کلکی باشی قیرون چقر او بکه
کرخاک او بپای شمای سپر شود اکر عاشقک طرانی سنرکه ایاغوکزه قلقانسز یعنی بره سز اوله مراد صفت
احیا متعلق اولیجی حیات حادث اولور دیکدر حافظ بیاد لعلش اکر باده می خوری ای حافظ انک لعلی
یادنه اکر شراب ایچرسک مگذار رهان که مدعیان راخبر شود قومه یعنی تیز اول غافل اولمه که مدعیلره خبر
اولور مراد بودر که توبه و انابت و سلوک طریقت قصد ایدن کیمسه استعجال اتمک کرکه که اعدا یعنی شیاطین جن
١٥٨ وانس مانع اولورلر وله اگر خدای کسی را بهر گناه بگیرد اکر الله بر کمسه یی هر گناه ایله دوتسه زمین بناله
بنالد زمانه آه بگیرد یر ناله ایله ایکلر زمانه آه دوتر مراد بودر که اکر حق تعالی هر کناه کسبی ایله مؤاخذه ایدیدی
ولو یؤاخذ الله الناس بما کسبوا ما ترک علی ظهرها من دابة پس نجه قهر کلی ایدردی برابرست که و کوه پیش حضرت
مولی برابر و رضمان وطاع حضرت مولی اوکنده کهی بکوه بنجد کهی بکاه بگیرد کاه طاغ باغشلر کاه صمان
ایله دوتر مراد بودر که ذنوب کبیره و کثیره ایله رحمتدن مأیوس اولمق کرکه و ذنب صغیر ایله عذاب ایدن امین
اولمق کرکه که کاه چوق کناهی عفو ایدر کاه آز کناه کسبی ایله عذاب ایدر کناه روی زمین چی کنی نه دانی یر یوزنده
کناه ایدرسن بلمزسن که ماه بر فلک ز شومی گناه بگیرد که آی فلکده کناه شومندن طوتلور مراد بودر که کناه شومندر
ضرری سماده بیله ظاهر اولور ان الشمس والقمر آیتان من آیات الله لا ینکسفان لموت احد ولا لحیوته بل یخوف
الله بهما عباده پس نجه انجسا قمر معصیتدن اثر در واندن اهل ارضه نیجه ضرر مترتب ولور تو پاک دامنی ای
ولی شود بیدل سن پاک دامن سن بلی دلی ظاهر اولور کناه های تو فرداکه دادخواه بگیرد سنک کناهلرک
که یارن شکایتچی دوتر یعنی انکلی مراد ظلم یه بیدر که بکون کناهی فاد کیوب فخر ایدر پاک دامن بو رسی
اما یارن مظلوملر دامنک دوتیجق ظاهر اولورکه ملوث و صاحب معاصی ایمشسن شبی ز شرم کنه من چنان
بکریم زار بر کیج کناه حجابندن بن شویله زار اغلرن که هیچ کاه من آن شب هم کیاه بگیرد که بنم هیچ کاه هم
اول کیجه دکلی اوت دوتر مراد کثرت کناهی ایچون اغلدوغنی حکایت ایدرکن کوزم یاشندن اوتلر بیتر دیو
مبالغه در کهی وداع بگیریم بدان مثابه که یار وداع وقتنده اغلرن اول مثابه ده که یار بهر زمین
که رود آب دیده راه بگیرد هر یره کیدر کوز صوتی یولی دوتر مراد دمت فرقتنده کثرت بکاسن حکایت
ایلیوب مبالغه در چو شاه قصد دل بیدلی کند حافظ چون شاه بر بورکسز یعنی عاشق کوکلی قصدن ایده
ای حافظ کراست زهره و یارا که پیش شاه بگیرد کیمه اوده و قدرت اولور که شاه او کنن دوته یعنی مانع
اوله مراد پادشاه ظاهرون پادشاه حقیقی یه انتقال در که حضرت حق جل جلاله قچن قهر و عذاب امر ایده
انک حضرتنده کیمسه نسوزه سویلیوب تخلیص ایده بیلور
١٥٩ وله ایضا هر سودای تو اندر سر ما جای کرده سنک سوداک
باشی بزم باشمزده دولانور بین که اندر سر شوریده چه جا می کرده کور که شوریده باشمزده نیلر دولانور
مراد بودر که این الرب الجلیل واین العبد الذلیل موجب نه بن قندن سنک سوداک قندن هم که دل درجم

جوکان

چوکان سر زلف نویست هر کمکه کوکلی سنک زلفک ریجی بوکلنده باغلندی تا جوم کوی صفت برسر و پا می کردد
لاجرم طوب کبی باشی ایاقی دوزره دولانور مراد غیب هویت و ذات حضرته کوکل باغلین متصل طلب ده کرکه
دیمکدر کرچه بیداد و جفای کند آن دلبر من اکرچه ظلم و جفا ایدر اول بنم دلبرم هیجان دری او دل
بوفا می کردد انجلین انک رنجه کوکل وفایه دولانور مراد طالب صادق جفا ایله ترک رجا اتممک کرک
دیمکدر از جفای فلک و غصه هجران صد بار فلک جفالرندن و هجران غصه سندن یوز کره برتنم پیرهن صبر
قبا می کردد بدنم اوزره صبر قفتانی قبا اولور یعنی یرتیلور اوکی آچق قفتان اولور مراد کثرت آلام
واقع اولوب کندوسی تحمل قلدوغنی حکایه بدر درضعیفی و نزاری تن بیچاره من ضعیفلکده و زیفلکده
بنم بیچاره بدنم چون هلالیست که انگشت نما می کردد هلال کبی در که برماق ایله کوستریلور مراد ضعیف
اولان و ریاضت ایله نحیف اولان مشار الیه بالبنان اولدوغن بیان در بلبل طبع من از ذوق گلزار
رخش بنم طبعم بلبلی انک رخی کلزاری ذوقندن دبرگاهیست که بی برگ و نوا می کردد چوق زماندرکه یپراق
وآزقسز دولانور مراد مدت مدیده فرقت چکیبنچ وصلت بولنمز دیمکدر چند گویم هوای دل زپی نفس و هوا
نیچه دیم کیمه ای کوکل نفس و هوا ارد بچه کین هوائیست که در عین خطا می کردد که بو بر هوا در که خطا ده
دولانور مراد نفس و هوا اردنجه کیتمک عین خطا ایدوکن بیان در بهوا داریت ای سرو قد ولاله عذار
سنک هوادارلغکده ای سرو قامت ولاله عذار بس که آشفته و سرگشته چو ما می کردد نیجه آشفته و حیران
بزکبلین دولانور مراد اولعالی حضرت خوب طلعت ایچون نیجه حدو عد عاشق طالب وار ایدوکن ذکر در
دل حافظ چو صبا بر سر کوی تو مقیم حافظک کوکلی صبا کبی سنک محلک باشنده مقیم دردمندست و با امید
دوا می کردد دردلودر دوا امیدی ایله طولانور مراد صبا نیجه دولانور سه حافظک کوکلی دخی در کاه
١٦٠ حقده دولانور دیمکدر وله می زنم هر نفس از دست فراقت فریاد اورورم هر دم سنک فراقک الندن
فریاد آه اگر ناله و زارم نرساند بتو باد آه اکر ناله و زارم ارشدرمزسه سکا یل مراد ظاهر نظر ظاهر در
وحقیقة نظر اه اکر توجه و تضرعم مقبول حضرت اولمزسه دیمکدر چکنم گر نکنم ناله و فریاد و فغان نیلیم اکر ایتمزسم
ناله و فریاد و افغان کز فراق تو چنانم که بد اندیش تو باد که سنک فراقکدن اویلیم که سنک بد اندیشک
اولسون مراد مراده نظر بودر که حضرتدن بعدم اول حضرته سوء ظن ایدنلر بعدی کبی اولمق مصیبت عظیمه در
انو کیجون چوق ناله و فریاد و افغان اتمک موقعنده در روز و شب غصه و خون می خورم و چون نخورم
کیجه و کوندز غصه و قان ایچرم نیچه ایچمیم چون ز دیدار تو دورم بچه باشم دلشاد چون سنک دیدارکدن
اراغم نیجه اولم کوکلی شاد مراد سوق کلامدن ظاهر در تا تو از چشم من سوخته دل دور شدی تا که سن
بن کوکلی یانمشک کوزمدن اراغ اولدک ای بسا چشمه خونین که دل از دیده گشاد ای نیجه قان چشمه سی
کوکل کوزمدن آچدی مراد فرقت حضرت ایچون قان اغلرم دیمکدر از بن هر مژه صد قطره خون بیش شود
هر کریک دبندن یوز قطره قان اوکده اولور چون برازد دلم از دست فراقت فریاد چون قالدره
کوکلم سنک فراقک الندن فریاد مراد بودر که سنک فرقتکدن کوکلم فریاد ایدجک کوزمدن قان جریانی سبقت
ایدر حافظ دلشده مستغرق صنعت شب و روز کوکل کیتمش حافظ سنک لطفک مستغرقی در کیجه و کوندز تو از آن
بنده دل رفته بکلی بی خبر او سن بو کوکلی کیتمش قولدن بالکلیه کسلمه مراد بودر که اکرچه کم قلبم پریشان در اما

جانم مستغرق جمالک و رشندن رجا اتدکم کمال احسان و حسن کمالکدر «و منه» ،، مرا بوصل تو کرز انکه دست ١٠٦١
رس باشد بکاسنک وصلکو کرال ایرمکلو ل ه کر زطالع خویشم چه ملتمس باشد ه چه کند و طالبدن نه
مطلوب اولور مراد بودرکه سلوک کیه که وصول الی الله میسر اولا حتی اکا مطلوب کرکمز برآستان تو غوغای
عاشقان چه عجب سنک اشیکک اوزره عاشقلرک غوغاسی نه عجب که هر کجا شکرستان بود مکس باشد که قنده
شکرلک کلابیکک اولور مراد بودرکه باب حقده مزاحمهٔ ارباب حاجات اولسه عجب دکلدر که ملجاء اصحاب حاجات
چه حاجتست بشمشیر قتل کلشق را نه حاجت در قلیچ ایله عاشقی قتل ایتمکه که نیم جان مرا یک کرشمه بس باشد که بنم
یارم جانمه بر نظریله مراد اهلاک نفسیه عین عنایتدن بر نظر کافی در دیمکدر کر بهر دو جهان یکنفس زنم با دوست
اکر ایکی جهانده بر نفس کورسم دوست ایله مرا زهر دو جهان حاصل آن نفس باشد بکا ایکی جهاندن حاصل اول
بر نفس اولور مراد بودرکه اکر تقرب الهی میسر اولورسه اندن اعظم مقصد و اندن اشرف وقت اولمز ازین هوس
که مرا دست بخت کوتاهست بو هوسدن که بکا بخت الی قصه در که بسر و بلند تو دسته رس باشد قچن بکا
سنک سر و بلندکه ال ایرمک اولور مراد بودرکه سودای عشق الهی ایدرک اما بختم الی اندن قصه که اکا لایق
عبادت ایده مزن بس قچن درجهٔ عالیه و قرب حضرت عزت حاصل قیلم ره خلاص کجا باشد ان غریقت را خلاص
یولی قنده اولور اول غریقکه که سیل محبت عشقش زیش و کس باشد که عشق محبتی سیلی اکا اوکدن و آردن
اولور سیل محبت محبت هر طرفدن احاطه قلدغی غریقه خلاص میسر اولمزه دیمکدر فراز بار رشوه آشنا ده بکر بار
بیک کره آشنا اولور و کرو مرا به بیند و کوید که این چه کس باشد بنی کورر و بر بونه کسه در مراد کبریای حضرتدن باندر
«وله ایضا» ،، هوس باده بهار مسر صوابره بهار ایلی هوسی بنی صحرایه التدی باده بوی نو بهار و رده و قرار از ١٠٦٢
ما برده بیل سنک قتوک کتوردی و قراری بزدن آلدی مراد عشق مجازی بنی صحرای طاعة التوب نفحهٔ ربانیه
رایحهٔ الهیه کتورب بنی قرار اتدی دیمکدر هر کجا بوده ولی چشم تو برده از راه منی هر قنده که بر کوکل وار ایدی
سنک کوزکه یولدن چقردی نه دل خسته و بیمار مرا تنها برده بلکه بنیم مجروح خسته کوکلم التدی مراد بودرکه
عین الله نظر قلبیجی اقویانی بیله جذب ایدر ضعفانی جذب التمسی خود بالطریق الاولی امدو کرم ببرده
آب رخم اغنک چو سیم کلدی و حرارت ایله التدی بوزم صوین کمش کبی کوز یاشنی زر بزرده کسی کا جمد
وا بن کالا برده نقدی نقده و یروی دیمکه کلدی بو قماشی الدی مراد روی زرده و سیم اشک اکسینی دفی عند الله
عزیز و شریف و نقد نفیس در دیمکدر دل مسکین تو را اشک من آورده براه سنک کلبنی کبی کوکلکی بنم کوز م
یاشی کتوردی بوله سنک رکیل نوا مند بلبب دریا برده کلبنی سیل قا در ره کز کنارینه التمکه مراد محاطبک
نفس و متکلمدن روحدر دکش ذوق طرّم سلسلهٔ شوق نوشت ده دن کیجه شنکک ذوقی بکا سنک شوقنک
زنجیرن باغلدی پای فیل خردم لشکر غم از جا برده عقل عسکرنک ایاغنی غم لشکری یرندن التدی مراد بوند
محاطبدن حضرت حقدر و عقلدن تعرا و عقل معاش در و غمدن مراد غم آخرت در راه ما ابروی آن ترک
کمان ابروزده بزم یولمز اول یای قاشلو محبوبک قاشلی وردی زلفت مکه سنبل کمر کهی بالا برده
بزم متاعمز اولر که کهی بالا انک سنبلی التدی مراد مشارالیه دن حضرت حقدر و ابرودن مراد رموز الهیه در که
راه عقل مکاهی اور دمامی روحی غیب هویت الور جام می وی زلبت دم زروان بخشی زده شراب
قدح دن سنک لبکدن جان بغشلیجیلقدن دم اورودی اب می رالب جان بخش و روان افزا برده

شرابک صوینی جان بغشلیجی وجان ارتریجی طودی التدی مراد بودرکه اشربهٔ منکشفه ذوق و حالت
و روان وقوت ویرمکلکلفن اوررایدی اما کلام الهی انک یوزی صوین دوکدی که ذوق و شوق
و روحه قوت بوندن اولور انک بوکه هرکز نسبتی یوقدر بحث بلبل بر حافظ مکن ازخوش سخنی بلبلک بحثنی
سوزلو کلکدن بخشی حافظ قتنده قلم بیش طوطی نتوان نام هزار آوا برده طوطی اوکنده بلبل آدن
اکمق اولمز مراد حافظ طوطی و بلبلک اکا هرکز مشابهتی یوقدر دیمکدر «وله ایضا» ،، سحر چون خسرو خاور علم ١٠٦٣
بر کوهساران زد صباح چون مشرق پادشاهی سنجاغنی طاغلر اوزره اوروی بدست مرحمت یارم
در امیدواران زد مرحمت الی ایله یارم امیدوارلر قپوسن اوردی مراد صباح وقتنده اجابت
دعوات و رحمت قاضی الحاجات اولدغن بیاندر چو پیش صبح روشن شد که حال مهر کردون چیست
چون صبحا اوکنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلکک کنشنک حالی ندر برآمد خنده خوش بر غرور
کامکاران زد خوش کلمک ظاهر اولدی کامکارلر غرورینه اوروی مراد بودرکه صباحک ظهوری
کویا خنده در کامکار اولانلرک غرورینه چون شمسک زوالی غروبندن فنایه انتقالی تمزلر نکارم
دوش در مجلس بعزم رقص چون برخاست نکارم دون کیجه مجلسده رقص قصدی ایله قالقدی کره بکشاد
از کیسو و بر دلهای یاران زد دوکم آجدی زلفلرن و یاران کوکلنه اوروی مراد نکاردن صفت قبض حق
جون اول ظهور ایده غیب هویت قیدی یارانک کوکلنه دوقنور من از رنک صلاح آندم بخون دل
بشستم دست بن صلاح رنکندن اولدم بورکه قانی ایله ال یودم که چشم باده پیما یش صلا بر هوشیاران
زد که انک شراب اوججی کوزی صلابی آتقره اوروی مراد صلاحدن مصالح دنیایه صالحدر جون ذات
الله که عشق اوججی یعنی تجلی شوق ایدیجی اولا سالک مصالح دنیایه قابلیتدن بورکه قانی ایله ال یوب تجلی
مست حق اولورلر کدام آهن دلش آموخت این آیین عیاری قنغی دمور کوکللو اوکرتدی اکا عیارلق
رسمن که اول جون برون آمد ره شب زنده داران زد که اول جون طشره چقدی احیاء لیل ایدنلرک
یولن اوروی مراد آهن دلدن صفت قهردر اوکرتمکدن مراد انک تجلیسی در اول تجلی فواتدن صادر
اولوب احیاء لیل ایدنلرک یولن اوروب انلری صلاح مصالح دنیادن منع ایدر جمله دارلرن کندو حکمنده
ایدرکه فسخ قهر و ارادت اولورلر خیال شهسواری تخت وحالی شد دل مسکین شهسوارلق خیالن بشور جکی
دشمدی کندی مسکین کوکل خداوندا نکه دارش که بر قلب سواران زد یا ربی صاقله آنی که آتلولر قلبنه
یعنی آلابنک ورتسنه اوروی مراد بودرکه مسکین کوکلم شهسوارلق خیالن باغلیوب یعنی طریقت سلوکه
ایلیوب هوا حبس نفس و ساوس شیطان عسکرینه دوقندی یا ربی لسن آنی صاقله مکر و ضرردن از آن
ساعت که جام جم بدست او مشرف شد اول ساعتدن که جم قدحی انک الی ایله مشرف اولدی زمانه
بساغرشادی بیاده کسماران زد زمانه شادیلق قدحنی مدمن خمرا ولانلر یادینه اوروی مراد
بودرکه قلب عشق الهی نوشنه شروع ایدجک زمان صوفیلر یادینه فرح قدحن دوقندی که اخواندن
بری زیاده اولدغی انده شادمانی در در آب و رنک رخسارش چه جان دادیم وجان دادیم انک
رخسار رنکی آب و رنکنده نه قان ایچرک و جان ویروک جو نقشش دست داد اول رقم بر جان سپاران
زد جون انک نقشنی ال ویروی اول رقمی جان اصمرلینلره اوروی یعنی اول آنلره وصول قلدی مراد بودکه

والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا یعنی جهادده مجاهده زیاده اولوب بذل روح ایدنلره فضل حق زیاده
اولور منتش با خرقهٔ پشمین کجا اندر کمند آرم بن انی که خرقه ایله نجه کمنده کتورم زره موئی که مژکانش
ره خنجر گذاران زده برزره قللوکه آنک مژکانی خنجر گبی یجکیر که یولن اوردی مراد بن ضعف لقا ایله انی
نیجه صید قلیم که آنک صفت جلالی قوتلو اولوب اوزرنده دیمکدر نظر بر قرعهٔ توفیق ویمن دولت شاه است
نظر توفیق قرعه سنه وشاه دولتی برکتنه در که حافظ فال ازین دفتر بنام بختیاران زده که حافظ فالی
بو دفتردن بختیار آدینه اوردی سانقا بیان ایلمشدر که خواجه حافظک عادتی در که بعض غزللرنده تخلصدن
صکره بر یا ایکی بیت ایله بر صاحب وجودی ذکر ایدر شهنشاه مظفر فر شجاع ملک و دین منصور لفظ شجاع
بهادر معناسنه وکندونک محمودی اولان شاه شجاع مراد اولمغله ایهام ایدر که جودش بی دریغش خنده
بر ابر بهاران زده که آنک دریغسز سخاسی بهارلر سحابنه کولمک اوردی یعنی سخاسنی شویله کثیردر که بهارلرکه
کثیر المطر سحابنه بونک سخاسی قلیلدر دیو کولر زشمشیر زر افشانش ظفران روز بدرخشید انک التون
صاچیجی قلیجدن ظفر اول کون یلدز گبی که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زده که یلدز یقیجی
کون گبی یعنی یلدزلری محو ایدن گنش گبی بیکلره اوردی دوام عمر وملک او بخواه از لطف حق ای دل
انک ملکی عمرینک دوامن لطف حقدن ای کوکل که چرخ این سکهٔ دولت بدور روزگاران زده
که فلک بو دولت سکه سن روزگارلر دورنه اوردی یعنی انک ملکنک دوام عمری روزگارلره سکه
١٦٤ دولتدر بیا که رایت منصور پادشاه رسید کل که پادشاهک منصور سنجاغی ایرشدی نوید
فتح و بشارت بمهر و ماه رسید فتح وبشارت آوازی کونه و آیه ایرشدی مراد پادشاهک سنجاغی کلوب
فتح وظفر ایله عودت قلمسندن بیان در جمال بخت زروی ظفر نقاب انداخت بخت جمالی ظفر یوزندن
نقاب اتدی کمال عدل بفریاد دادخواه رسید کمال عدل شکایتچی فریادنه ایرشدی مراد کندی پادشاهی
کمال عدالتله وصف در سپهر دور خوش اکنون زند که ماه آمد زند لفظنک فاعلی ضمیر سپهره در ومفعولی دور
خوشدر یعنی فلک شمدی خوش دوران اورر که آی کلدی جهان بکام دل اکنون رسد که شاه رسید جهان
کوکل مرادینه شمدی ایرر که شاه ایرشدی ز قاطعان طریق این زمان شوند ایمن شوند لفظنک فاعلی
مصراع اخیرکه اولی در یعنی قوافل دل و دانش که مرد راه رسید یول کسیجیلردن بوزمانده امین اولورلر
کوکل وعلم قافله لری که یول اری ایرشدی مراد مرد راهدن سزدن کلمن پادشاه ظاهر در یا پادشاه
طریقتدر عزیز مصر برغم برادران غیور عزیز مصر غیور حسود برادرلر رغمنه ز قعر چاه برآمد براوج جاه
رسید قیودن بندن چقدی منصب وجاهه ایرشدی کجاست صوفی دجال شکل ملحد کیش قنده در دجال
شکل وملحد مذهب صوفی بکو بسوز که مهدی دین پناه رسید وی یان که دین صقناغی مهدی ایرشدی
مراد قزلباش صوفی جایزدر صبا بگو که چها بر سرم درین غم عشق ای صبا دی که نلر بنم باشمه بو عشق غمنده
ز آتش دل سوزان و دود آه رسید یانجی کوکل اودندن و دود آهدن ایرشدی مراد چوقلق آلام چکوب
حالیا خلاص بولدغن ذکر در زشوق روی تو شاها بدین اسیر فراق سنک یوزک شوقندن شاها بو فراق
اسیرینه همان رسید که آتش بروی کاه رسید اول ایرشدی که اود صمان یوزینه ایرشدی مراد
عذاب ناردن خلاص ولدم دیمکدر مرو بخواب که حافظ ببارگاه قبول اویقویه کتمه که حافظ قبول بارگاهنه

زده

زورد نیم شب و درس صبحگاه رسید نصف لیل وردندن وصباح وقتی درسندن ایرشدی مراد ورد شب
١٦٥ ودرس سحر مراده وصوله سبب اولدیغن ذکر واکا ارشاددر داد گرا ترا فلک جرعه کش پیاله باد
ای عدل ایدیجی سکا فلک قدح جرعه سن ایچیجی اولسون دشمن دل سیاه تو غرقه بخون چو لاله باد سنک کوکلی
قره دشمنک لاله گبی قانه غرق اولسون مراد پادشاه مدحی واکا دعادر بانظام پادشاهی مراد پادشاهی
مراددر فروه کاخ رفعتت راست زفرط ارتفاع سنک رفعتک قهرینک دیمک ایچون زیاده ارتفاعدن
راه روان وهم را ره هزار ساله باد وهم یولجیلرینه بیک ییللق یول اولسون مراد اول پادشاهک
کمال علوی ورفعتن استکدر زلف سیاه بر گرفت چشم و چراغ عالمست سنک بر خم اولان زلف سیاهک
چشم وچراغ عالمدر جان ز نسیم دوش در شکن کلاله باد جان انک دولتی نسیمندن زلف بوکلمنده
اولسون مراد انک کنف حمایتنده اولمغی طلبدر ای مه چرخ معدلت نور جمال عالمی ای چرخ عدللو
ای نور جمال عالمین باده صاف دایمت در قدح وپیاله باد صاف شرابک دایما سنک قدحکده اولسون
مراد عشق صافی قلبکده اولسون دیمکدر چون بنوای مدحتت زهره شود ترانه ساز چون سنک مدحک
نواسی ایله زهره ترانه دوز اولا حاسدت از سماع آن همدم آه وناله باد سنک حاسدک انک
سماعندن آه وناله مصاحبی اولسون مراد پادشاهه دعا وحسودینه دعا علیه در نه طبق سپهر وان
قرصهٔ سیم وزر که هست فلک طقوز طبقی واکمش والتون چورکه که واردر از لب خوان حشمتت
سلیه تربین نواله باد سنک عظمتک سفره سی کنارندن اسایرکی لقمه اولسون مراد طقوز فلک طقوز طبقه
تشبیه وقمری اکمش چورکه وشمسی التون چورکه تشبیه در وبونلر سنک سفره کک کمترلقمه سی اولسون دیو دعادر
دختر فکر بکر من همدم مدحت تو شد بنم بکر فکرم قزی سنک مدحک مصاحبی اولدی مهر جهان عروس
را هم بکفت حواله باد انجلین کلن مهری سنک الک حواله اولسون مراد فکرنی بکر قزه تشبیه واکا مهر
معجل پادشاه الندن اولمق استدعاسی در حافظ تو درین غزل حجت بندگی بداد سنک حافظک بو غزلده
قوللق حجتن ویردی لطف عمید پرورت شاهد این قباله باد سنک قوللریی لطفک بو حجه شاهد اولسون
مراد بودر که چونکه قول بسلمک لطفنک عادتی در بن قولک حقی لطفک بسلیوب قولک ایدرمه لطفک شاهد
١٦٦ حجت اولسون سپیده دم چو که صبا بوی زلف جان گیرد طاک پیری آغوغی وقنده چون صبا
جان زلفی قوقوسن دوتا چمن ز لف هوا نکته بر جنان گیرد چمن هوا لطافتندن جنتله نکته دوتر
هزار نکهت کل در چمن تتق بندد بیک کل قوقوسی چمنده پرده باغلر افق ز رنگ شفق رنگ گلستان
گیرد کوک کناری شفق رنکندن گلستان رنکین دوتر نوای چنگ بدان سان زند صلای صبوح
چنک آوازی اول رسم ایله اور رصباح شرابی کلکلن که پیر صومعه راه در مغان گیرد که خانقاه
پیری مغان قپوسی یولن طوتر یعنی زاهد یابس اولان شیخ صاحب حرارته مائل اولور شه سپهر چو
زرین سپر کشد در روی فلک پادشاهی که التون قلقان چکر یوزه بتیغ صبح وعمود افق جهان گیرد
صبح قلیچی وافق کوندری ایله جهان دوتر برغم زاغ سیه شاهباز زرین بال قره قرغه رغمنه التون
قنادلو شاهباز درین مقرنس زنگاری آشیان گیرد بو زنکاری مقرنسده یوه دوتر یعنی
آفتاب عالمتاب که طالع وتابان اولا بو بیتی بیت مرهوندر ببارگاه چمن رو که خوش تماشاییست

چمن بار کاهنه کیت که خوش تماشادر چو لاله کاسه نسرین وارغوان کیرد چونکه لاله آق کل وارغوان
چناغن دوته آق لاله وقزل لاله آق وقزل قدحه تشبیه ایدر چه حالتست که کل درو نماید رخ نه حالتدر
که کل بوده یوزکوستره چه غلغلست که در مرغ صبح خوان کیرد نه غلغلدر که بلبلده دوتمراد کلک آچلمسیله
وبلبلک ناله سندن عبرت المق کرکدر دیمکدر چه پرتویست که نور چراغ صبح دهد نه ضیادر که صباح چراغنک
نوری ویرر چه شعله ایست که در شمع آسمان کیرد نه شعله در که شمع آسمانده دوتمراد نور آفتاب ندر
ونه ندر که عالمی بویله منور ایدر دیو الله نور السموت والارض مضمونته اشارت ایدر حضرت حقک
صنایع غریبه سن بیان ایدر خیال شاهی اگر نیست در سر حافظ باد ث هیچ یوق ایسه اکر حافظک کلنده
چرا بتیغ زبان عرصه جهان کیرد ینچون قلیجی ایله جهان میدانن دوتمراد کندونک نظم بلیغ ایله جهانکیر
لکن بیان در بعض نسخه بوندن اشعه بو ابیات واقع اولمش چو شهسوار فلک بنکرد بجام صبوح چون
فلک شهسواری نظر ایده صبوح قدحنه که خوب شعشعه نور تجلی جانکیرد که کنش نور بلا یمندن جان سرجمین
دوتمراد اول رخشنا لغدن جان زیاده بصرا ولور دیمکدر صبا نگر که دماد م چو رند شاهد باز صباکی
کور که هروقت رند مجبوب دوست کبی کهی لب کل وکه زلف ضیمران کیرد کاه کل طوداغن کاه ریحان زلفن
دوتمراد صبانک بونلره تشبثن الخ شعفه تشبیه در ورا اتحاد هیولی واختلاف صور ماده بر اولوب
صورتلر مختلف اولمقده خرد ز هر کل نو نقش صد بیان کیرد عقل هر یکی چچکدن یوز بیان نقش دوتمراد
بودر که چچکلرک ماده سی بردر که عناصر اربعه دن مرکبلردر اما صورتلری مختلف وخاصیتلری ورایحه لری
ورنکلری وطعملری مغایردر ورنکلری بر اولانلرک هیأتی وخواصی وروایحی وطعومی متغایردر وبعضنک
بریوزی بر درلو رنکده بریوزی که درلو رنکده وبعضنک بریوزنده برنچه درلو رنکی واردر پس عقل بوندن نیچه
نقش بیان فهم ایدر که کاه بر ایکن صورتلر مختلف ومتغایر اولمق انی اقتضا ایدر که فاعل مختار که ارادتی
بو وجهله اولمش ولا لاجرم حضرت حق فاعل ایدکی وافعال کثیره یه قادر ایدکی ومختار ایدکی ومشیئه اختیاری
متعلق اولدیغی ومشیئه ارادتی تعلق اتدکی وارادتی نه وجهله تعلق اولورسه قدرتی اول وجهله ایجاد
وخلق اتدکی ومهر جزئی وهر جزئینک هر بر جزئی علی حده علمی وارادتی متعلق اولوب قدرتی علی وفق الارادة
خلق اتدکی ظاهر اولور فتبارک الله احسن الخالقین من اندر ان که دم کیست این مبارک دم بن انده یم که
کیمک نفسی در بو مبارک که وقت صبح درین تیره خاکدان کیرد که صباح وقتنده بو طوتق چوبلکده دوتمراد
بودر که نفس رحمانی وامر سبحانی در بوده کلوا ثاری اظهار ایدر چرا بصد غم وحسرت سپهر دایره شکل نیچون
یوز غم وحسرت ایله دایره شکللو فلک مرا چو نقطه پرکار در میان کیرد بنی نقطه پرکار کبی اورتنده دوتر
مراد فلکدن شکایت وهموم وغموم احاطه اتدکن حکایت در ضمیر دل نکشایم بکس مراآن به کو کل ضمیرن
ایچمزن کمسیه اچا اول یکدر که روزکار غیور ست وناکهان کیرد که روزکار غیوردر ناکهان دوتمراد
کتمان سر اولی ایدکن بیان در نیتکم در برچو شمع هر که بافشای راز شد مشغول شمع کبی هر کمسه راز افشاسنه
مشغول اولدی تبشش زبانه مقراض در زبان کیرد کیجه مقراض دلی انک دلن دوتر یعنی کسر مراد بودر که
افشای راز ایدنک دلن بلکه باشن کسرلر که سلامة الانسان فی حفظ اللسان کجاست ساقی مهر روی
من که از سر مهر قدح در بزم آی بو زلو ساقیم که محبت اوجندن به نیم مست خودش ساغر گران کیرد کندیکی

نیم مستنه آغر قدح یعنی طلودوته مراد طلب فیض وفضلدر پیاپی که آوردانه درجنش جامی برخبر
کتوره یارون ارمغه بر قدح بشادی رخ ان یار مهربان کیرد اول شفقتلو یارک یوزی شادلیغی
ایله دوته مراد جناب قدسدن خبر ویرب عشق الهی صونه دیمکدر نوای مجلس ما را اگر کشد مطرب بزم مجلسمز
نواسن اکر چکه مطرب کهی عراق زند کاه اصفهان کیرد کاه عراق اورر کاه اصفهان دوتمراد
مطرب طریقت بزی نوالندرمک ایچون صدا به ودعوت خدایه مشغول الدیسه مراتب ودرجات سلوکی ذکر
ایدر دیمکدر فرشته تحقیقت سر وش عالم غیب فرشته در حقیقتده عالم غیب ملکی که روضه کرمش نکته بر
جنان کیرد که انک کرچی باغچه سی جنتاره طعن دوتمراد سروش عالم غیبدن وعظ طریقت وعالم الهیدن
اخبار رسولیدر ویا خود که اول اکرچه صورتده بشر اما حقیقتده ملکدر وانک بذل فضل اتدکی مجلسی ذوق
روضه جنته نکته دوتر که بونده جمال حق وابرار حقیقت سویلیور وجنتده اولمین اخبار ایدکلیور سکندری
که مقیم حریم او چون خضر برا سکندر که انک حرمی مقیمی اولان خضر کبی در رفیق خاک ورش عمر جاودان
کیرد انک قپوسی طپراغنک یولداشی عمر ابدی دوتمراد اسکندر دن کندونک ممدوحی در که بو بیتده آنی
ذکر ایدر دبر جمال چهره تابید شیخ ابواسحق تقویت یوزنک جمالی شیخ ابواسحق که ملک در قدمش زیب
بوستان کیرد که ملک انک قدمنده بوستان زینتن دوتمراد ملکی مزین قلدی دیمکدر کهی که بر فلک
سروری عروج کند بر وقتده که سرورلک فلکی اوزره چقه نخست پایه اول فرقدان کیرد اول پایه سی
انک فرقدان دوتمراد فرقدان یدیکر یلدزلرنک اکی نورلولرنک اسمی در چراغ دیده محمود که دشمن را محمود
شاهنک کوزی چراغی سن که دشمنی ز برق تیغ تو آتش بره زبان کیرد سنک قلیچک شمشکدن اوداون یالک
ایله دوتر باوج ماه رسد موج خون چو تیغ کشند آی اوجنه ایرر قان موجی چون قلیج چکه بتیر چرخ بر د
حمله چون کمان کیرد فلک عطاردی اتر حمله ایچون یای دوتمراد انک عظمتی وقوت تاثیرن بیان در عروس
خاوری ز شرم رای انور او مشرق منسوب کلنی انک زیاده نورلو فکری حجابندن بجای خود بود ار راه قیر
وان کیرد کندو یرنده اولور اکر کاروان یولن دوتمراد کنش انک زیاده نورلو فکرندن اوتنوب کندو
یرنه کیدر ایا عظیم وقاری که هر که بنده تست ای وقاری عظیم هر کمسه سنک قولکدر ز وضع قدر کمربند
تو امان کیرد سنک قوشاغک باغی قدر رنک وضعندن امان دوتمراد قهر وجهابتن بیان در رسد ز چرخ
عطارد هزار تهنیت اریشور عطاردن فلکندن بیک تهنیت سکا چو فکر تت صفت امر کن فکان کیرد چون
سنک فکرک کن فکان امری صفتن دوته مراد چرخ عطارددن الکچی فلکدر چون افواه اولده شئیا ان یقول
له کن فیکون شیخه فکرک امر الهی کبی صواب وسریع الجریان اولا فلک عطارددن نیچه مبارک باد اریشور
مدام در پی طعنست بر حسود وعدوت دایم طعن ارده جه در سنک حسودک وعدوک اوزره سماک رامح
از آن روز وشب سنان کیرد سماک رامح انوک ایچون کیجه وکوندز کوندز دوتر سماک رامح سکزنجی فلکده بر یولدز
کوکبدر انکا وکنده بر کوکب دخی وار دوراکا زیج دیرلر داوبودر که سماک رامح دیدکلری یلدزلرنده رمح
دوتمشدر سنوک حسودک وعدوک دوتمک استر دیوب مدحده مبالغه ایدر فلک چو جلوه کنان بنکرد سمند ترا
فلک چون جلوه ایدرک نظر ایدر آنکا تو که کمینه بای کهنش اوج کهکشان کیرد اچی قدمسی کهکشان یوقر
سنی دوتمراد کاه کشان وکهکشان دیدکلری برج دیدکی در ترکجه حاجیلر یولی وصمان اوغریسی

ویدکلری دور ملامتی که کشندی سعادتی دهرته ملامت که چکلرک سکا بر سعادت ویرر که مشتری نسق کار
خواه ازان کیرد که مشتری کندو ایشی ترتیبی اندن دوتر مراد مشتریدن کواکب سبعۀ سیاره دن التیجی فلکده
اولان آق یلدزدر اکرچه کوکب سعددر اما اکا منسوب اولانلر سعادتی اواخر عمرده بولورلر اوایلده جفا
چکرلر از امتحان تو آیام را غرض اینست سنک امتحانکردن ایامه غرض بودر که از صفای ریاضت لیاقت
نشان کیرد که ریاضت چکلندن سنک کوکلک نشان دوته مراد بودر که محنت وجفا منتج خلوص صفادر
دکر نه پایۀ معصف ازان بلندترست بوخسه مصحف مرتبه سی اندن اعلی در که روزکار بر وحرف امتحان کیرد
که روزکار اکا امتحان حرفین دوته مراد مصحف کبی شریف کس دیو مدوح تعظیمدر دلیر درخ دانکس بودکه
در همه حال بها ور عقلده اولیا اولورکه دوکلی حالده نخست بنکر وانکه طریق آن کیرد اولکی کوره اندن
صکره انک طریقن دوته مرادبودر که عقلی قوی اولان حق کورب انک طریقنی دوتر مذاق جانش زتلخی
غم بشود این جانی مذاقی غم آجیلغندن امین اولور هر انکه شکر بشکر تو در دهان کیرد هر اولکه اکا شکر
شکرن اغزده دوتر مراده نظر لحاظ حضرت حق اولمق مخلبدر زهر بر جوره انکس که در جمیع صفات عمرون
بمش بر اولکه که جمیع صفاتده نخویش بنکرد انکه آن کیرد کندو به نظر ایده اندن صکره انک یولن دوته مراد
بودر که عمرنک حاصلن المق استین کندو صفات واحوالن کورب انک اصلاحنده اولمق کرک چو جای
جنک به بیند نجام نا رو دست چون جنک یرن کوره قدح الکتورمیه جو وقت کار بود تیغ جان ستان کیرد
چون ایش وقتی اولا جان قلیج دوته مراد جنک وقتنده عیشه مشغول اولمیوب قدح یرینه تیغ قلیچ دوته
دیمکدر ز لطف غیب بسختی رخ از امید متاب لطف غیبدن قیتلقده یوزی امیددن دوندرمه که مغز
نغز مقام اندر استخوان کیرد که پاک ایلک مقامی کموکده دوتر مراد بودر که کموک برکدر اچنده لطیف ایلک
اولور لاجرم قیتلق اچنده لطف اولمقدن امید کسمک کرک شکر کمال حلاوت پس از ریاضت یافت
شکر کمال حلاوتی ریاضتدن صکره بولدی نخست در شکن تنک ازان مکان کیرد اول طار بوکمکده
انوکیچون مکان دوندی مراد ریاضت ومضایقه چکن حلاوت ولطافته مالک اولور دیمکدر در ان
مقام که سیل حوادث از چپ وراست اول مقامده که حوادث سیلی صولدن وصاغدن چنان رسد که امان
ازمیان کران کیرد اویله ایرشه که امان اورته دن کناره دوته یعنی اورته ده امان قالمیه بوبیت مرقوم
جه غم بود بهمه حال کوه ثابت را نه غم اولور دوکلی حالده ثابت طاغه که حملهای جنان قلزم کران کیرد
که کوکل حمللری آغرلکز دوتر مراد حضرت حقه واثق اولان قلب ثابت حوادثدن متغیر اولمز دیمکدر
اکرچه خصم تو کستاخ می رود حالی اکرچه سنک خصمک کستاخ کیدر حالیا تو شاد باش که کستاخیش عنان
کیرد سن شاد اول که کستاخلغی انک ویا بنن دوتر مراد مدوحه تسلیت در اکرچه در حق این خاندان ولات
کفت اکرچه بو دولت خاندانی حقنده دیدی جزاش ورزن وفرزند وخانمان کیرد جزاسی عورتده
داوغلانده ومال وملکنده دوتر مراد جزاء سیئة سیئة مثلها سیجه کندو عملی جنسندن جزاسن کورر دیمکدر زکات
عمر تو با بنده باد کین دولت سنک عمرک زمانی باقی اولسون که بو دولت عطیه ایست که درجان انس وجان
کیرد بر عطادر که انس وجان جانده دوتر یعنی انلره بیله خیر ونافعدر سر ملوک سخن حافظست ازان
مرقوم سوز پادشاهلرنک باشی حافظ انوکیچون مرقوم بذو الفقار سخن عرصه بیان کیرد سوزه ذو الفقاری

١٦٦ ایله بیان میدانن دوتر تنم ز رنج فراوان همی نیابد راه بنم بدنم وافر صیقدن راحت
اولمز دلم ز انده بیحد همی بفرساید کوکلم حدسز غصه دن ازیلور مراد منظومدن ظاهردر بخار حسرت
چون بر شود ز دل بسرم حسرت بخاری چون قالقه کوکلدن باشمه زدیده کان نم باران غم فرو آید
کوزلردن غم یغموری نمی اشغه اینر مراد بودر که نیتکیم بخار تصاعد ایدب سحاب اولور اندن مطر نزول
ایدر بنم کوکلمدن دخی حسرت بخاری باشمه قالقوب کوزلرمدن یغمور کبی یاشلر دوکلور دو چشم من رخ
من زرد دید نتوانست بنم ایکی کوزم بنم بکا غم صارو کوردی قادر اولمدی یعنی اویله کورمکه ازان
بخون دل از انهمی بیند ایدن انکیچون کوکل قانی ایله ای صیوار مراد بودر که کوزمدن آقن یاشلر قزل
یورکم قانی در یوزمی اول قزله بویایوب صارولغی مستور اولور نیتکیم دیر که کر به بیند بدخواه روی
من روزی که اکر کوره یرمز صابحی یعنی دشمن بنم یوزمی برکون بچشم او رخ من زر درنک نماید
کوزنه انک بنم بکا غم صارو رنکلو کورنمیه زمانه بدو هرجا که فتنه باشد زمانه هر یرده که یرمز وفتنه
اولا جو نوبه کسی در چشم من بیاراید بر بیکی کلین کبی بنم کوزمه زینت ایدر مراد بودر که زمانه هر یرمزی
وفتنه بر کلین کبی دوزر دوشر بکا کوندرر زمانه خود بر بود از من انچه بود مرا زمانه خود قابدی
اولکه بنم ایدی بجز محبت جانان که در همی بابد جانان محبتندن غیری که ثابت اولور مراد زمانه
بنم نم وارایسه آلدی همان جانان محبتی قالدی دیو زمانه دن شکایت در چرا نکرید چشم چرا نالد
جان نیجه اغلمیه کوزم نیجون اکلمیه جان چکونه کم نشود صبر وغم نیفزاید نیچون اکسلمیه صبر وارتمیه
غم بو بیت مرهوندر فلک چو شادی من دید مر مرا بشمرد فلک چون بنم شادیلغم کوردی بنم ایچون صاید
یعنی بکا شادیلغی عدد ایله از چی ویرر کنون که می دهدم غم همی نپیماید شمدی که بکا غم ویرر اولچمز
یعنی اولچیوب حسابسز وافر ویررم اوزمانه دن شکایتدر که شادیلغی ویرسه صایوب بیتی قلیل ویرر
غمی حساب وحدسز کثیر ویرر چو دوستان من از من کرفت بیزاری چون بنم دوستلرم بندن بیزارلق
دوتدی چکونه دشمن من بر تنم ببخشاید نیجه سنه بنم دشمنم تنم اوزره عطا ایدر اکر ننالم وکو بندی
بنیست حاجتمند اکر اینکلمه سم دیرلر محتاج دکلدر وکر بنالم وکویند زار زی خاید اکر اینکلرسم دیرلر مرزه
یچین مراد زمانه سی اهلندن شکایتدر که هیچ وجهله رحملری یوقدر دیو کندویه تسلی ویرب دیر غمی نباشد
ازانکه خدای عزوجل برغم یوقدرانوکیچون که حضرت حق جل وعلا دری نه بنده دنا دیکری بنکشاید بر
قپو قپه مزتا بر غیری آچمیه بو غزل بعض دیوانده بولنوب اما مخلص بیتی بولنموب گفتم چالم اولدیغی
١٦٨ یا زب بتیج اندم ودیدم گفتم که خطا کردی وتدبیر نه این بود دیدم که خطا ایلدک تدبیر بو دکل
ایدی گفتا چه توان کرد که تقدیر چنین بود دیدی نیلمک اولور که تقدیر بو نجلین ایدی مراد متکلمدن
روح انسانیدر یا عقل معاددر مراد مخاطبدن نفس اماره در روح یا عقل اکا اعتراض ایدب افعال
قبیحه اتمک خطا ایدی ایوا مدکه دیمک اول جواب ویرب تقدیر بویله ایدی دیر کندونک صرف اختیار
ومباشرت اسباب وکسب سیئات اتدکن انکر لاجرم اکا دیمک کرک گفتم که بسی خط خطا بر تو کشیدند
دیدم که نیجه خط خطا سنک اوزرکه چکدیلر یعنی یزدیلر گفتا همه ازان بود که بر لوح جبین بود دیدی هم
اندن ایدی که آلن لوحنده ایدی مراد متکلمدن کر روح یا عقل در مخاطبدن نفس مزبوره در که اکا

پنجه گناهلرک یازلدی دیمک بوده که آلنمده یازلمش ایدی دیو بسل کاه دیمک کرک گفتم که خوان بدرت
افکند بدین روز دیدم که یوزم یوللاشنک براقدیغی بو کونه گفتا که مرا بخت بدخویش قرین بود دیدی
که بکا یوزم گلنم قرین ایدی مراد بودرکه روح یا عقل نفس مذکوره یه شیطان که بشیل لترین و راکلکه بو یوزم
کونه وصل قبیحه دوشوردی دیمک اول جواب ویرب بوزم بخت و تقدیر قبیح بکا ازلدن قرین ایدی دیو
لاجرم معصیت کندویه و شیطانه اسناد ایدب توبه و انابت اتمز خسرانده قالمغی اختیار ایدر بسل کاه دیمک کرک
گفتم ز من ای ماه چرا مهر بریدی دیدم ای آی بندن نیچون محبتی کسدک گفتا که فلک با من مهر بکین
بود دیدی که فلک بن ستمکشه کین ایله ایدی مراد بودرکه الصنم الاکبر حسبنجه نفس معشوقه روح دراکا
ای ماه نیچون بندن محبتی کسوب موافقت طاعت اتمدک دیمک اول جواب ویرب فلکک بکا انتقامی وار ایدی
دیو کندونک روحه عدم موافقتن یاد اتمز گفتم که بسی جام طرب خوردی ازین پیش دیدم که نیجه شنلک قدحی
ایچرک بوندن اوکدن گفتا که شفا در قدح بازپسین بود دیدی که شفا صکره کی قدحده ایدی مراد بودرکه
روح یا عقل نفسه بیدار ایدب بوده کلو شهواته ارتکاب اتدک و بو قدر تلذذات ذوق اتدک من بعد فراغت و انابت
قل دیمک دیه که آرزودم ادم وار در انی کورمینجه و اول مراده ارمینجه تمام فراغت کلمز دیو جواب ویرر
گفتم که تو سی عمر چرا باز بر فتی دیدم که سن عمر نیچون کرو کندک گفتا که فلانی چه کنم عمر همین بود دیدی که
ای فلان نیلیه یم عمر همین ایدی یعنی انجق بو قدر ایمش مرادی مخاطبدن کرو نفس درکه منزله عمر ده در یا عمر کندو
درکه اکا نیچون کندک دیمک همان مدت عمر بو ده کلو ایمش دیمکدن غیری جوابی یوقدر جوق رجال بو بله در
عبادتده مبادرت اتمک کرکه گفتم که نه وقت سفرت بود چنین زود دیدم که سنک سفرکه وقتی بو بله تیز دکل
ایدی یعنی بو بله تیز کتمک وقتی دکل ایدی گفتا که مگر مصلحت وقت درین بود دیدی که مگر مصلحت وقت بونده
ایدی یعنی تیزجک کتمک خیر و نافع ایدی اولا مراد بودرکه نیجه کمسه وار درکه عمری جوق اولدقجه معصیتی جوق
ایدر انک کبی تیزجک موت مصلحت وقت و خیر و منفعت اولور سعادت اول کمسه درکه عمر طویل اولوب عملی حسن
اولا که خبرده وارد اولمشدر طوبی لمن طال عمره وحسن عمله بلکه کم بو غزل دیوان حافظده و دیوان کمالنده
بعینه بولنور اما دیوان کمالنده مخلص بیتی بولنمیوب و دیوان حافظک بعض نسخه لرنده دخی مخلص بیتی بولنمیوب
بعض نسخه لرنده بولندی کم بودر گفتم که ز حافظ بچه موجب شده دور دیدم که حافظدن نه سبب ایله بعید
اولدک گفتا که همه وقت مرا داعیه این بود دیدی که جمیع وقتده بکا اقتضا بو ایدی مراد بودرکه امعان نظر
ایلینه بو معنی معلوم و ظاهر اولورکه نفسک دایما اقتضاسی بودرکه روح انسانی و عقل معاددن بعید اولوب
فساده و عذابه قریب اولا نعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیئات اعمالنا

حرف الراء

الا ای طوطی گویای اسرار آگاه اول ای اسرارک طوطی گویاسی مبادا خالیت شکر ز منقار شکر خالی اولسون
منقارکدن مرادی مخاطبدن نفس ناطقه درکه اسرار الهیه سویلر اولا و اکا دعا ایدب دیر که فیض لذیذ سنک
دهانکدن خالی اولمسون سرت سبز و دلت خوش باد جاوید باشک یشل و تازه و کوکلک خوش اولسون
ابدی که خوش نقشی نمودی از خط یار که خوش بر نقش کوستردک یار خطندن مراد نفس ناطقه یه و اسرار
تکلم ایدن متکلمه دعا در و اکا دعا اتدکنی تعلیل در صورتجه زوده و الغاز وجهی ایله سویلدکی بله
سخن سربسته گفتی با حریفان سوزی باشی اورتلو دیدک مصاحبلره خدارا زین معما پرده بردار الله

ایچون بو معادن برده قالدر مصراع اول بیت اولکن مصراع ثانیکسن بیان در و مصراع ثانی ایله کشف مرادی
استدعا در والله الحمد که بو فقیرک لسان قلمی ایله بو معادن برده مکشوف اولدی و بو دکلدر الا فضل حق
وان الفضل بید الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم بروی ما زن از ساغر کتابی بزم بو مزه
اورمقدن بر کتاب که خواب آلوده ام ای بخت بیدار کم اویقویه بولشمشز ای اویانق بخت مراد
بخت بیداردن اویانق بختی میسر اولان کشیدر یعنی ای غفلتدن بیدارلق بختی نصیب اولان کمسه بزم
یوزمزه عشق الهیدن بر کتاب اور یعنی معارف منبهه سویلیوب اویاندر معنیسی قل چاره بوده این
که زد در پرده مطرب نه یول ایدی که اوردی پرده ده مطرب که می رقصند باهم مست و هشیار که رقص
ادرلر بربری ایله مست و آیق مراد مطربدن خبر وار ایدب شوق ویرن در و اول بر پرده اوردی یعنی بر نیجه
قلدی که هشیار و مست یکسان و بی اختیار اولوب رقص ادلر ازین افیون که ساقی در می افکند بو
افیوندن که ساقی شرابه براقدی حریفان را نه سر ماند نه دستار مصاحبلرک نه باشی قلور نه دلبندی
مراد بودرکه واعظ و شیخ عشق الهی ذکرنده بر مکیف قور و بر کیفیت ایله ادا ایدر که صوفیان مجلس و
مستمعان محفل دلبندلرن یره اورر فارغ کبی باشلرن دخی یره اوررلر سکندر را نمی بخشند آبی سکندره
بعقلم لر بر صو بزور و زر میسر نیست این کار قوت و التون ایله میسر دکلدر بو ایش مراد بودرکه آب حیات
معنوی که فیض فضل الهی در درویش اهل محنته و یرلور پادشاه صاحب شوکته و یرلمز من کان یرید حرث
الدنیا نؤته منها وماله فی الآخرة من نصیب حسبنجه طالب دنیا صاحب غنی اولمز خرد هر چند نقد کاینات
عقل هر نه قدر کلو که نقد کاینات در چه سنجد پیش عشق کیمیا کار نه وزنی وار در کیمیا شکلی عشق اکنده
مراد عقل معاشدن عشق حقیقی اولی و اعلی ایدکن بیان ایدر بیا و حال اهل درد بشنو کل اهل دردک حالنی
ایشت بلفظ اندک و معنی بسیار از جق لفظ و جوق معنی ایله مراد بودرکه اوتیت جوامع الکلم حسبنجه لفظ
قلیل و معنی کثیر خاصه رسول مختار و امت اخیارده خصوصا اهل درده ولانزه بو خصوصده نهایه در
بت چینی عدوی دین ما شد صنم چینی بزم دینمزه دشمنی اولدی دل اندر دوام و مهر چین عدار کوکل آغزه
و شکاریکی الیدی مراد دنیانک زخارف و نقوشی دین دشمنی ایدکن بیان و قلب اکا گرفتار و نفس
دنیا مکاره و غداره ایدکن ذکر در بت حسنی عدوی دین و ما را صنم حسن دین دشمنی در و بره خدا
وندا اول دو دینم نگه دار یا رب کوکلمی و دینمی صاقله مراد حسن ظاهر فانی ایدکن ذکر و حضرت حقدن طلب
حفظ در بمستوران مگو اسرار مستی مستورلره دیمه مستلک اسرارنی حدیث جان مپرس از نقش دیوار جان
خبرن صورت دیوار نقشندن مراد بودرکه محجوب اولانلره مستلک اسرارن سویلمک و بوا زنقشندن جان خبرن
صورتی کبی بی وجه و غیر مناسبدر بیمن رایت منصور شاهی علم منصور شاهی بر کشنده علم شد حافظ
اندر نظم اشعار سنجاق اولدی حافظ نظم اشعارده مراد التفات عالی علو آثار مه باعث اولدی دیمکدر
خداوندی بجای بندگان کرد افندیلکی قوللر حقنده ایلدی خداوندا ز آفاتش نگه دار یا رب آنی
آفاتدن صاقله مراد بونی اعلامدر که شول افندی که قوللری حقنده افندیلک ایده افندی الی حفظ اتمکه مستحق
اولور وله گر بوده عمر بمیخانه رسم بار دگر اگر عمر اولا میخانه یه وارم بر کره دخی بجز از خدمت رندان
نکنم کار دگر رندلر خدمتندن غیری ایش اتمیم دخی مراد میخانه دن خانقاهدر و رندلردن مراد افاضل

ایله عبادت ایدنلر در طریق ما خدمتست موجبنجا اناره خدمت موروث وصلت در خرم آن روز که با دیدهٔ
گریان بروم خرم اول کون که آغلر کوز ایله کیدم تا زنم آب در میکده یکبار دگر تا اورم میخانه قپوسی صوین
بر کره دخی مراد خانقاه قپوسنه وارمق آغلمق آرزوسی در معرفت نیست درین قوم خدایا سببی معرفت
یوقدر بو قومده یا رب بر سبب یعنی بر بهانه قیل که برم جوهر خود را بخریدار دگر کاتیم کندی جوهری بر مشتری یه
دخی مراد اهل معرفت اولمیوب قدر بلمیین کمسه‌لردن شکایتدر یار اگر رفت و حق صحبت دیرین نشناخت یار
اگر کتدی و صحبت قدیم حقنی بلمدی ایسه حاشا لله که روم من ز پی یار دگر حاشا لله که کیدم بن بر یار آخرک
دخی مراد کندونک حق شناس سلطان بیلدر گر مساعد نشود دایرهٔ چرخ کبود اگر بکا مساعد اولمزسه
کوک چرخ دایره‌سی هم بدست آورمش باز ببرکار دگر الی اگتورم که دیر غیری برکار ایله مراد یار صادق
کشیج موافق حضورندن دور اولدغندن بیحضور اولوب کرو آکا وصول طلبیدر عافیت می طلبد خاطرم
اربگذارند عافیت استر خاطرم اگر قویرلرسه غمزهٔ شوخش و آن طرهٔ طرار دگر انک شوخ غمزه‌سی و اول
طرهٔ طرار دخی غمزه ده و طره مانع حضور و عافیت ایدکن بیاندر راز سر بستهٔ ما بین که بدستان گفتند بزم
باشی اورتیلو سرمزی کور که قصه ایله دیدیلر هر زمان با دف و نی بر سر بازار دگر هر زمان دف و نای
ایله بر بازار باشنده دخی مراد اهل ساز و سرود سویلدکلری احوال عشق در دیمکدر هردم از درد بنالم که فلک
هر ساعت هردم درددن ایکلرن که فلک هر ساعت کندم قصد دل ریش بازار دگر ایدر بنم یاره لو کوکلم قصد
بر اجتنک ایله دخی مراد جور فلکدن شکایتدر باز گویم نه درین واقعه حافظ تنهاست گوینم بو واقعه ده
حافظ یالکز دکلدر غرقه گشتند درین واقعه بسیار دگر غرق اولمشلردر بو واقعه ده چوقلر دخی مراد آلام و آثامه
چوقلر مبتلا ایدکن ذکر ایدوب تسلیت در ولها ایضا یوسف گم گشته باز آید بکنعان غم مخور یاوی
قلنمش یوسف کرو کلور کنعانه غم ییمه کلبهٔ احزان شود روزی گلستان غم مخور غصه لو حجره‌سی بر کون گلستان
اولور غم ییمه مراد بو غصه‌لی سر حجنوه بر ترک بر فرح وار ایدکن بیاندر رنجتکدیر ای دل غمدیده حالت به شود
دل بد مکن ای غم کورمش کوکل حالک ایو اولور یورکی بوزمه ای سر شوریده باز آیی بسامان غم مخور
ای قرشمش باش کرو کلورسن ایو حاله غم ییمه مراد کندو یه تسلی ویرمکدر گر بهار عمر باشد باز بر تخت چمن اگر
عمر بهاری اولورسه کرو چمن تختی اوزره چتر گل بر سر کشی ای مرغ شب خوان غم مخور گل سایبانن باشنه چکرسن
ای گیجه اوتیجی قوش غم ییمه مراد مرغ شب خواندن بلبل قلب در که شب خیز و مستغفر در آکا وصول مطلوب ایله
بشارتدر هان مشو نومید اگر واقف نهٔ ز اسرار غیب نومید اولمه اگر واقف دکل ایسک اسرار غیبدن باشند
اندر پرده بازیهای پنهان غم مخور اولور پرده ده گزلو اوینلر غم ییمه مراد کاهی غم و الم کاهی نشاط و وصل حق
و خیر اولور پردهٔ غیبده نیجه گزلو اوینلر وار در غم ییمه دیمکدر دور گردون گر دو روزی بر مرادی ما نگشت
دور فلک اگر ایکی کون بزم مرادمزجه دونمدی ایسه دایماً یکسان نماند حال دوران غم مخور دایما بر حال
اوزره قالمز دوران حالی غم ییمه مراد منطوقندن ظاهر در در بیابان گر زشوق کعبه خواهی زد قدم بیا
بانده اگر کعبه شوقندن اوریق استرسک قدم سرزنشها گر کند خار مغیلان غم مخور باشنه قاقیقلر اگر ایدرسه
مغیلان دکنی غم ییمه مراد کعبه استین بریده خار مغیلان باشنه دوقندغن اختیار ایتمک کرک دیمکدر لاجرم
هر مطلوب ایچون محنت چکمک لازمدر ای دل ار سیل فنا بنیاد هستی بر کند ای کوکل کر فنا سیلی وارسه

بنیادن قوپاره چون ترا نوحست کشتیبان ز طوفان غم مخور چون سکا نوح در کمیجی طوفاندن غم ییمه
مراد موت اضطرابی غرق طوفان آخرت اولورسه چون شفیع سکا رسول الله در غم ییمه دیمکدر حال ما در
فرقت جانان و ابرام رقیب بزم حالمزی جانان فرقتنده و رقیب ابرامنی جمله می داند خدای حال
گردان غم مخور جمله‌سنی بیلور حال دوندرجی الله غم ییمه مراد هجراندن و مکرندن شکایت ایدوب حضرت
حقه التجا ایتدکن ذکر در گرچه راه پس خطرناکست و مقصد بس بعید اگرچه یول زیاده خطرلو در و مقصد
زیاده ایراقدر هیچ راهی نیست کان را نیست پایان غم مخور هیچ بر یول یوقدر که آکا نهایت اولمیه غم
ییمه مراد طریق حقک صعوبتی و وصول حقک بعیدلغی بیان و آخر وصول دخی اولدیغن ذکردر حافظا در
کنج فقر و خلوت شبهای تار ای حافظ فقر بوجاغنده و قره کیجه‌لرده تا بود وردت دعا و درس قرآن
غم مخور تا که سنک وردک دعا و درس قرآن غم ییمه مراد بودر که کنج فقر محل جبرت و قره کیجه‌لر زمان جمعیت در
اما ورد دعا و درسی قرآن اولا نه بونلردن غم ییمه ولها ایضا روی بنمای و وجود خودم از یاد ببر
یوزی کوستر کندو وجودم خاطردن کیدر خرمن سوختگان را همه گو باد ببر یانمشلرک خرمنین یله دی دوکلی
کیدر مراد بودر که چون تجلی جمال اولا طالب عاشق بیخود اولوب جمله وجودی یله ویرب فانی محض اولور
بو حاله آکاه اشن در ما چو دادیم دل و دیده بطوفان بلا بز ویردک کوکلی و کوزی بلا طوفانه گو
بیا سیل غم و خانه ز بنیاد ببر دی کل ای غم سیلی اوی بنیاددن کیدر مراد فنای کلی بسبب الهی در آکا ارتحاج
ایدر دولت پیر مغان باد که باقی سهلست پیر مغان دولتی اولسون باقی آساندر دگری گو برو و نام
من از یاد ببر غیره دی یوری و بنم آدمی خاطردن کیدر مراد بودر که مرشد صاحب حالک دولتی باقی اولسون
که باقی یعنی اندن غیری مهم و لازم دکلدر زلف چون عنبر خامش که ببوید هیهات انک عنبر خام کبی
زلفنی کیم قوقلر هیهات ای دل خام طمع این سخن از یاد ببر ای خام طمع کوکل بو سوزی خاطردن کیدر
مراد غیب هویت استشمامی متعذر ایدکن بیاندر دوش میگفت بمژگان سیاهت بکشم دون کیچه دیدی
سنی قره کرپک ایله اولدرورم یارب از خاطرش اندیشهٔ بیداد ببر یارب انک خاطرندن ظلم فکرن کیدر
مراد نفسک کیجه وسوسه ایدوب عشقن ظاهر ایله هلاک ایتدوی یه قصد ایتدکن حکایت و حضرت حقه استعاذه در
سینه گو شعلهٔ آتشکدهٔ پارس بکش سینه یه دی پارس قلیمی آتش خانه‌سی شعله‌سن چک یعنی یرت دیده گو
آب رخ دجلهٔ بغداد ببر کوزه دی بغداد دجله‌سی یوزی صوین کیدر مراد بودر که سینهٔ عاشق آتش کبی
و عینی سیل ز بر کرک سعی نابرده درین راه بجایی نرسی سعی ایتمزسن بو یولده بر یره ارمزسن مزد
اگر میطلبی طاعت استاد ببر ثواب اگر استرسک استاده اطاعت ایلت مراد عمل صالحسز وصول الی الله
میسر اولمز و مرشده اتباع ایتمزسه ثواب طریقت حاصل اولمز دیمکدر روز مرگم نفسی وعدهٔ دیدار بده وفاتم کوننده
بر نفس وعدهٔ دیدار ویر وانگهم تا بلحد فارغ و آزاد ببر اندن صکره بنی تا قبره فارغ و آزاد ایلت
مراد بودر که تتنزل علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون موجبنجه آکا کم
حالت نزعده بشارت اولا موتدن فارغ البال و قیغودن آزاد اولا مرغ کبی نی پروا کیدر حافظ اندیشه
کن از نازکی خاطر یار ای حافظ فکر قیل یارک خاطر نازکلکن برو از درگهش این ناله و فریاد ببر
یوری انک درکاهندن بو ناله و فریادی کیدر مراد بودر که ذکر جهری و اعلان حالت شایبهٔ ریادن

ولە ایضاً

خالی دکلدر ربا حضرت حقدن کوکل مقبول اولور دیکلدر لاجرم ربادن اجتناب واخلاص حاصل ایدر
ای صبا نکهتی از خاک در یار بیار ای صبا بر خوش قوقو یارک قپوسی طپراغندن کتور بر اندوه دل و مژدهٔ
دلدار بیار کیدر کوکل غمنی دلدار مژده سنی کتور مراد صبادن بونده نفحات ربانیه در که جناب الهیدن کلور
کوکلدن غمنی کیدرب مژدهٔ الهی کتور نکتهٔ روح فزا از دهن یار بکو جان ارتورجی نکته یارک اغزندن دی
نامهٔ خوش خبر از عالم اسرار بیار خوش خبرلو نامهٔ عالم اسراردن کتور مراد دهن یاردن کلام الله در نفحات
ربانیه نک کتوردکی کلام حق در عالم اسراردن نامهٔ خوش خبر در کرد از رهکذر دوست بکوری رقیب
برتوزی دوستک یولندن رقیب کورلکنه بهر آسایش این دیدهٔ خونبار بیار بو قان یاغدیرجی کوزک راحتلکی
ایچون کتور مراد توزدن اثر طریق حق در رقیبدن مراد شیطان در که مانع رحمن در چون نفحات ربانیه اثر
اثر طریق الهی ارشدر شیطان کور اولوب دیدهٔ غم بینا راحت اولور خامی و ساده دلی شیوهٔ جانبا
زان نیست خاملق و بونلک جان اوینیلر شیوه سی دکلدر خبری از بر آن دلبر عیار بیار بر خبر اول دلبر
عیار قتندن کتور مراد بودر که اول خبر ایله بزده عیار اولوب خاملغ و بونلکمز کیدوب جانبازلق ایدوب
بذل فانی و تحصیل باقی ایده وز تا معطر کنم از لطف نسیم تو مشام تا معطر ایدم سنک نسیمک لطافتندن مشامی
شمهٔ از نفحات نفس یار بیار بر شمه یارک نفسنک خوش قوقولرندن کتور مراد نفحات ربانیه ایله مشام دل و جان
معطر المسی طلبدر رسول الله عم بیورر ان لربکم فی ایام دهرکم نفحات الا فتعرضوا لها والا تعرض تطهیر
نفس و تصفیهٔ قلب ایله اولور وساوس شیطانیه و شهوات نفسانیه دن اوتکچون دیر بو فانی تنوکه خاک ره
آن یار عزیز سنک وفاک حقیچون که اول یار عزیزک یولی طپراغی بی غباریکه بدید آید از اغیار بیار اغیاردن
ظاهر اولان غبارسز کتور مراد وساوس شیطانیه و شهوات نفسانیه کدورتسز واصل و حاصل اولسون دیمکدر
روزکاریست که دل چهرهٔ مقصود ندید بر زماندر که کوکل مقصود یوزن کورمدی ساقیا آن قدح آینه
کردار بیار ای ساقی اول آینه فعللو قدحی کتور مراد شیخ وقدحدن قلبی صافی ایدیجی عشق الهی طلبدر
زیرا کدورات نفسانیه و شیطانیه دن قلب صافی اولیجق مقصود یوزی کورنمز شکر آنرا که تو در عشرتی
ای مرغ چمن انک شکرینه که عشرتده سن ای بلبل باسیران قفس مژدهٔ کلزار بیار قفس اسیرلرینه کلزار مژده سن
کتور مراد واصل حق اولاندن محجوب اولان ایچون ارشاد طلبیدر کام جان تلخ شد از صبر که کردم بی
دوست جان طماغی آجی اولدی صبردن که دوستسز ایلدم عشوهٔ زان لب شیرین شکر بار بیار بر عشوهٔ
اول شکر یاغدیرجی طاتلو طوداقدن کتور مراد فرقتدن شکایت و کلام الهیدن حلاوت طلب
ایدب شیخدن بوامره فیض و اعانت طلبیدر دلق حافظ بچه ارزد بمیش رنکین کن حافظک خرقه
سی نه دکرلی شراب ایله بویه وانکهش مست و خراب از سر بازار بیار اندن صکره مست و خراب
بازار باشندن کتور مراد خرقه دن بدندر و اول عزیز المقدار دکلدر بغدای مورو ما رادلمق در انی عشق
الهی ایله ملون اتمک کرک اندن صکره کبر و ناموسنی کسر ایچون صوفیانه لباس و عاشقانه هیأت ایله خلقه
کوسترمک کرک ولە ایضاً ای صبا نکهتی از کوی فلانی بمن آر ای صبا بر خوش قوقو فلانک محله سندن
بکا کتور مراد صبادن غزل سابقده کبی نفحات ربانیه فیضان کشف در اندن جناب قدس رایحه سن
طلب ایدر زار و بیمار غمم راحت جانی بمن آر غمک خسته و زاری یم راحت جانی بکا کتور مراد منظوقدن

ظاهر در

ظاهر در قلب ما حاصل ما را بزن اکسیر مراد بزم بیحاصل قلبمزه اورمراد کیمیاسن یعنی از خاک در دوست
نشانی بمن آر یعنی دوست قپوسی طپراغندن بر نشان بکا کتور مراد بودر که جناب قدسدن بر اثر
کیمیای قلب نی زر در کیمین کاه نظر با دل خویشم جنکست نظر که پوسی بر زده کندو کوکلمه جنکم وار در
زابرو و غمزهٔ او تیر و کمانی بمن آر انک قاشندن و غمزه سندن اوقی و یایی بکا کتور مراد ابرودن
رمز الهی و غمزه دن تاثیر حق در یعنی عقل معاد در که کندو قلبم ایله جنکده یم که اول دنیایه منقلب
اولور بن آخرته جذب ایدب جنک ایدرن رمز الهی و تاثیر حق بکا تیر و کمان اولیجق غلبه ایدرن در
غریبی و فراق و غم دل پیر شدم غریبلکده و فراقده و کوکل غمنده پیر اولدم ساغری ز کف تازه جوانی
بمن آر شراب قدحی بر تازه جوان الیندن بکا کتور مراد غریبلکده دار دنیاده اولمق در که وطن اصلی
عالم الهی در و فراقدن مراد حضرت عزت الهیدن افتراق در و قلب غمندن مراد قلبک هر برنسنه
تعلقلرندن قلقلک تالمی در لاجرم بو قدر آلام و غموم آدمی تیز جک پیر ایدر بر جوان طریقت و وصلده
نو دولت الندن عشق الهی و ذوق شاهی واصل و لیجق مراد حاصل اولور منکران را هم از این می
دو سه ساغر بچشان منکرلره هم بو شرابدن ایکی اوچ قدح طاتدر و کر ایشان نستانند روانی بمن
آر اکر الماز لرسه یعنی منکرلر المزلر ایسه فی الحال و علی الفور بکا کتور مراد بودر که تعمیم ارشاد و دعوت عامه
سنتیدر منکر ساعی اولانلره ده عشق الهی و ذوق اندر مکه سعی قل اکر انلر قبول اتمزلرسه بن که طالبم
بکا کتور که لا تعطوا الحکمة لغیر اهلها فتظلموها ولا تمنعوها عن اهلها فتظلموهم حدیثنجه اهل و طالب حکمت
الهیه منع اتمک ولمز ساقیا عشرت امروز بفردا مفکن ای ساقی بکونکی عشرتی یارینه قومه یا ز دیوان
قضا خط امانی بمن آر یا دیوان قضادن امان خطن بکا کتور مراد بودر که ای شیخ دل شربکونکی عبادتی
یارینه تأخیر اتمه که هلک المسوفون موجبنجه و فی التأخیر آفات حکمنجه تأخیر ده فوت غالب در بس
اعملوا الا خرتکم کما تموتون غدا حدیثنجه عمله استعجال کرکدر اکر تأخیر ایدرسک قضا و قدر دیوان خانه سندن
بکا حکم شریف امان و مهلت و زمان ممکن کتور ربا عتهنز حصول مرام و وصول مقام ایچون برات عالیشان
کتور دلم از پرده بشد دوش که حافظ می کفت کوکلم پرده دن کتدی دون کیجه که حافظ دیر ایدی
ای صبا نکهتی از کوی فلانی بمن آر مراد بودر که چون دوستدن خبر وار واصل اولمق رجاسی اولا
عاشق طالب دیوانه وار بی اختیار اولور ولە ایضاً ای خرم از فروغ رخت لاله زار عمر ای محبوب
شاد و معمور در سنک رخک نورندن عمر لاله زاری باز آکه ریخت بی کل رویت بهار عمر کرو کل که دوکلدی
سنک یوزک کلنسز عمر بهاری مراد بودر که عمر باغچه سنک طراوتی تجلی جمال الهی ایله در اول اولمیجق بهار
عمر خزان و خراب اولور اندیشه از محیط فنا نیست هر کرا محیط فنادن غصه یوقدر هر کمه که بر نقطهٔ دهان
تو باشد مدار عمر سنک اغزک نقطه سی ور اولا عمر دوری مراد دهاندن کلام الهی در لاجرم
کیمک که عمری کلام حق ایله دور ایدب محیط فنادن و دایرهٔ موتدن اکا غم یوقدر که عمری ثواب
آخرت ایله تمام اولور از دیده کر سرشک چو باران چکد رواست کوزدن اکر یاش یغمور کبی طمله سه روادر
کاندر غمت چو برق بشد روزکار عمر که سنک غمکده شمشک کبی کتدی عمر روزکاری مراد بودر که سر عشق
در در عمرا ایچون وافراغلنمق وجه در بی عمر زنده ام من و این بس عجب مدار عمرسز دیری بن و بو لی

چوق عجب ودکه . روز فراق راکه نهند در شمار عمر . فراق کوننی کو عمر حاصلنده مراد بودر که بن دایم
فراقده یم فراق کونی عمر محسوب دکلدر اویله عمرسز زنده یم دیدکم عجب دکلدر . از هر طرف ز خیل حوادث
کمین کهیست . هر طرفدن حوادث عسکرندن بوصی کاهدر . زان رو عنان گشیده دواند سوار عمر . اول
یوزدن اویانجکلش بیلدرر عمر آتلوسی مراد بودر که حوادث مهلکات و شهوات مغنیات چوقدر عمر آتنه سوار
اولان عاقل تنک اویانق جکرکه کیدب مواضع زلات و مهالک بیلالتدن اجتناب ایتمک کرک . این یکدم
دم که صحبت دیدار ممکنست . بو برا کی دم که صحبت دیدار ممکندر . دریاب کار ما که نه پیداست کار عمر . دکی
بوزم ایشمزکه ظاهر دکلدر عمر ایشی مراد بودر که شمدی که برا کی نفس وقت و زمان حالهمز کلمش بونده تحصیل
مشاهده و صحبت دیداره قادرسن غافل اولمه عجلوا بالصلوة قبل الفوت وعجلوا بالتوبة قبل الموت موجبنجه
عمل عملدن غافل اولمه که عمل و بقاء عمر معلوم دکلدر . تاکی می صبوح شکرخواب بامداد . تا قجنه دکه صباح
وصباحک طاتلو اویقوسی . بیدارکرد هان که گذشت اختیار عمر . اویانق اول بیلکه کجدی عمر اختیاری مراد
بودر که بنجه بودکه عیش و عشرتده و خواب غفلتده اولدک عملدن فارغ و غافلسن غفلتدن اویان که عمرک اختیار
ایله دکلدر . دی در گذار بود و نظر سوی ما نکرد . دون کجکده ایدی و بزم جانبمزه نظر ایتمدی . بیچاره
دل که هیچ نه دید از گذار عمر . بیچاره کوکل که هیچ کورمدی عمر کچیسین مراد قلبک غفلتنی بیاندر که عمر کچدکن
کورمز آخرت تدبیری قلمز . نظریست در دل من که ز جان خبر ندارد . که در جهان نبیند از آن که زر ندارد . حافظ
سخن بگوی که بر صفحهٔ جهان . ای حافظ سوز سویله که جهان صفحه سنده . این نقش ماند از قلمت یادگار عمر .
بو نقش قالدی سنک قلمکدن عمر یادکاری مراد بودر که عاقل صحیفهٔ جهانده اثر قومق کرکه اهل کلام و نظم اولان
قلم ایله رقم ایدب یادکار عالم قلمق کرکه . وله . عیدست و آخر گل و یاران در انتظار . بیرامدر و کل آخریدر
و یاران انتظارده در . ساقی بروی شاه ببین ماه و می بیار . ای ساقی شاه یوزنده کور آیی دخی شراب
کتور مراد بودر که بیرام کلوب کشف و فیض آخری اولوب خلوتدن چقجق زمان ایرشوب یاران طریقت انتظارده در
بس کلیخ ماهی جمال شاهیده مشاهده ایدب شراب عشق کتورب یارانه نوش ایتدرب جوش و خروش ایتدر
دل برگرفته بودم از ایام گل ولی . کوکلی کتورمش ایدم کل ایامندن اما کاری بکرد همت رندان روزه دار
براتش ایلدی اوروج دوتن رندلر همتی مراد بودر که کشف و کرامت حصولندن امیدی کسمش ایدم پیران مخلص
وعابدان خالص همتی اثر ایدب بنده کشف و حالت ظهور ایلدی . دل در جهان مبند و زمستی سؤال کن . کوکلی
جهانه باغلمه و بر مستدن سؤال قل . از فیض جام و قصهٔ جمشید کامکار . قدح فیضندن و جمشید کامکار قصه سندن
مراد بودر که دنیایه تعلق ایتمه سلطنت دخی اولورسه کنه بقادر فیر و نافع اولان قلب بر صفادر مست حق اولوب
واصل حقیقت اولاندن سؤال قل که صفای قلب مشاهدهٔ حقه باعثدر سلطنت عالم محنت و ندامته مؤدیدر
جز نقد جان بدست ندارم شراب کو . جان نقدندن غیری المده یوقدر شراب قنی . کان نیز برکرشمهٔ ساقی کنم
نثار . که آنی دخی ساقی نازی اوزره ایدم نثار مراد بودر که صرف فیض و فضل حق ایچون جاندن غیری نقده
قادر دکلم شیخ مرشد که بر نظر عنایتی اولورسه آنی دخی فدا ایدرم . خوش دولتیست خرم و خوش خسروی کریم
خوش بر دولت خرم و خوش بر پادشاهدر کریم . یارب ز چشم زخم زمانه نگاه دار . یا ربی زمان کوزی
زخمندن صاقله مراد بودر که فیضه مالک اولان مست حق دولتی بر خوش دولتدر و فوائی برخوش کرم

پادش

پادشاهدر لاجرم هنر نماندن صقنمه لایقدر . می خور بشعر بنده که زیبی دگر دهد . شراب ایچ بنده منک شعری
ایله که بر زینت دخی ویرر . جام مرصع تو بدین در شاهوار . سنک مرصع قدحک بو لؤلوی ابداردن مراد جام
مرصعدن شول قلبدر که جواهر حکم ایله مزین اوله بیل کاشوق و ذوق ویرر کلام ضم اولنوب انکیبی ایله
عشق الهی نوش قلنیجی وعظ و نصیحتک زیب و زینتی و تأثیر و حالتی زیاده اولور . زان جا که پرده پوشی عفو
کریم تست . اول یردن که سنک عفو کریمک پرده پوشلقدر . بر قلب ما ببخش که نقدیست کم عیار . بزم قلبمزی عفو قل
که بر و زنی اکسک نقددر مراد کند و قصور استعدادمزه معذور طوت دیمکدر . گر فوت شد سحور چه نقصان صبح
هست . اگر فوت اولدی ایسه سحور نه نقصان شرابی وار در . از می کنند روزه گشا طالبان یار . شرابدن
ایدرلر اوروج آچیجی یار طالبلری مراد بودر که کیجه بعض نوافل فوت اولدی ایسه نه نقصان چون سحوده شوق
و ذوق ایله توحید و اداء فرض وارلاجرم یار طالبلرنک روزه ده روزه شروعی کشیده افطاری عشق و
شوق ایله در زیرک عادت که بوده با وجد و حال به زطاعتها که باشد با کسل . ترسم که روز حشر عنان بر عنان
رود . قورقرن که حشر کوننده اویاننه کیده یعنی برابر یوریه . تسبیح شیخ و خرقهٔ رند شراب خوار
شیخک تسبیحی و رند شراب خوارک خرقه سی مراد بودر که شیخ مرائی فلق فقیر چون فضله حالت کوستر محجوب بوم
قیامتده برابر اولالر بو قورقرن . حافظ چو رفت روزه و گل نیز می رود . ای حافظ چون اوروج کتدی کل
دخی کیدر . ناچار باده نوش که از دست رفت کار . ضروری شراب ایچ که الدن کتدی ایش مراد بودر که
ایام صوم زمان طاعت و حالت ایدی چون صوم کتدی اول کشف و حالت دخی کیدر عشق الهی ایله متکیف
اولوب سالک طریقت اول والا ضلاله دوشرسن . وله . صبا ز منزل جانان گذر دریغ مدار . ای صبا
جانان منزلندن اوغرامغی دریغ دوتمه . وز و بعاشق مسکین خبر دریغ مدار . اندن عاشق مسکینه خبره
دریغ دوتمه مراد صبادن بونده توجه شیخدر اندن استدعا ایدر که جناب شیخه توجهی اکسک ایتمیوب سالک
طالبدن اندن خبری دریغ ایتمیه . بشکر آنکه شکفتی بکام دل ای گل . اول شکره که آچلدک کوکل مرادی ایله
ای گل . نسیم وصل ز مرغ سحر دریغ مدار . وصلک یلینی بلبلدن دریغ دوتمه مراد کلدن صاحب کشفدر
اکا دیر که اول نعمت شکرانه سنه که اهل کشف و صاحب فیض اولدک کوکلک مرادنجه خبر اولان سالک
طالبدن وصول الی الله قوتسن دریغ دوتمه . کنون که چشمهٔ قندست لعل نوشینت . شمدی که شکر چشمه سی در
سنک طاتلو لبک . سخن بگوی و ز طوطی شکر دریغ مدار . سوز سویله و طوطیدن شکر دریغ دوتمه مراد شیخ
صاحب معرفتدن کلمهٔ حکمت طلبیدر . حریف عشق تو بودم چو ماه نو بودی . سنک عشقک مصاحبی ایدم
چون یکی آی ایدک . کنون که ماه تمامی نظر دریغ مدار . شمدی که تمام آیسن نظری دریغ دوتمه مراد
ابتداء حالکدن سکا محب ایدم انتهاء کمالکده بندن نظری دریغ ایتمه دیمکدر . جهان و هر چه در و هست
سهل و مختصرست . جهان و هر نه که انده وار در سهل و مختصردر . ز اهل معرفت این مختصر دریغ مدار . اهل
معرفتدن بو مختصری دریغ دوتمه مراد بودر که قل متاع الدنیا قلیل حسبنجه دنیا و انده هر نه که وار در شیئ قلیلدر
آنی اهل علم و معرفتدن دریغ ایتمک وجه دکلدر . مکارم تو بآفاق می برد شاعر . سنک مکرمتلرکی آفاقه
التر شاعر . از و وظیفه و زاد سفر دریغ مدار . اندن سفر ازقی و وظیفه سن دریغ دوتمه مراد شاعر و عالم
آفاق عالم سیر ایدب اهل کرمک مکارم و لطافتی عالمه التر لاجرم شاعر و عالمی احسان ایله مالی ایدب

کوندرمک کرک که عالمی ذکر کرم ایله مالی ایده جو ذکر خیر طلب میکنی سخن اینست چون ذکر خیر استرسن سوزیوهر
که در بهای سخن سیم وزر دریغ مدار کسوز بکلنده کومشی والتونی دریغ دوتمه مراد بودر که چونکه ذکر خیر
اولنمق استرسن اهل نظم ونثر وصاحب نکتا واهل اولانلردن درهم ودیناری دریغ اتمه که انلر سنك مدحك
اولالر غبار غم برود حال بهشود حافظ غم توزی کیدر حال ایو اولور ای حافظ تو آب دیده ازین
رهکذر دریغ مدار سن کوز صوین بو یولده دریغ دوتمه مراد اغلمق موجب فرحدر دیمکدر ولا ایضا
روی بنمای ومرا کو که زجان دل برکیر یوز کوستر وبکا دی که جاندن کوکلی قالدر یعنی جاندن تعلقی
کس واندن مفارقتی مقرر بیل بپیش شمع آتش پروانه بجان کودرکیر شمع اوکنده آتش پروانه یه
وی جانه تأثیر قل مراد بودر که یوزك آتش شمع در اول تنی جاندن دور ایدر نیتکم بر پروانه جاندن
مهجور ایدر لاجرم تجلی جمال باکمال ظاهر اولیجق وجود عاشق طالبی فنا ایدر در لب تشنه ما بین ومدار
آب دریغ بزم کوهر طودراغز کورو صوبی دریغ اتمه بسرکشته خویش آی وزخاکش برکیر کنده مقتولك
باشی اوزره کل انی طپراقدن قالدر مراد طلب فیض ورفع درجاتدر ترك درویش مکن کر نبود سیم وزرش
درویشی ترك اتمه اکر کومشی والتونی یوق ایسه در غمت سیم شمار اشك ورخش را زر کیر غمکده کومش
حای کوزی یاشنی وبکا عشقك التون طوت مراد بودر که اغنیانك سیم وزری وار ایسه فقرانك سیم اشکی وزر وجهی
وار در عند الله سیم وزر اعتبار اتمه وجهی وار در چنك بنواز وبساز ار نبود عود منال بزنکی نغمه لندر عود ولو
اکر عود اولمز ایسه انکله آتشم عشق ودلم عود وتنم مجمر کیر اودم عشق وکوکلم عود وبدنم مجمر طوت مراد چنکدن
شیخ مغنی در عوددن واعظ در یعنی شیخ مراقبی نغمه لندر انك ایله موافقت قیل کر واعظ دکل ایسه وجهی
قیرمز زیرا اول عود یوق ایسه غیری عود وار در در سماع آی وز سر خرقه بر انداز برقص سماعه کل وتنکدن
خرقه اتی رقصده ورنه در کوشه رو وخرقه ما در سر کیر یوخسه بر کوشه یه کیت آنانك خرقه کس باشه طوت مراد
بودر که سالك طریقت اولان مردانه میدانه کیرمك کرك یوخسه زنانه کبی بر کوشه ده اوتورمق کرك نیچون
صوف برکش زسر وباده صافی درکش یوك قفتانی باشدن چك وصافی شراب چك سیم در بازو بزر وسیم
برکه در بر کیر کومشی اوینه ویوری برکومش کوکسلی سینه ده طوت مراد بودر که چون مردانه صوفیلق ایده جکسن
صوفی صورتنده قلمق اولمه اوزرکدن صوف قفتانی چقر شراب ایچون اقچه خرج ایدب اقچه تناولی قیج
بنتکم بر صوفی صورت وکلی سیرت حقنده قلمش معرفت سویلمکده کس طوطی لیك فسق اهلیدن قتی لوطی
دوست کر یار شود خلق جهان دشمن باش دوست اکر یار اولور ایسه خلق جهان دشمن اولسون بخت کر پشت
شود روی زمین لشکر کیر بخت اکر آرقه اولا یر یوزن لشکر طوت مراد بودر که اکاکیم حضرت حق نصیر اولا
جمله عالم دشمن اولسه غم یوقدر اکاکم بخت ظهیر اولا وما یعلم جنود ربك الا هو هیچ اکا عسکر جوقدر میل رفتن
مکن ای دوست دمی باما باش کتمکه میل اتمه ای دوست بردم برزمله اول برلب جوی طرب جوی ولب
ساغر کیر ارماق کناری اوزره شنلك استه وقدح لبن طوت مراد مخاطبدن نفس در جویدن مراد جهان
در که جاری وسریع المرور در وساغردن مراد ذوق شوق در لاجرم عقل وروح نفسه خطاب ایدب دیرلر ای دوست
بزی ترك ایدب کتمه بردم برزمله اول جهان کناردن برکنار ده فرح فراغت وسرور آخرت استه بو ذوقی
بربار ده طوت رفته کیر ازبرم وزآتش وآب دل وچشم کتمش طوت بنم قتمدن کوکل وکوز آتش وآب ایدن

گوزنام زرد ولبم خشك کنارم تر کیر بکزمی صار ودوداغم قوری وکنارم یاش طوت مراد بودر که کلنك فرقتك
فرض ایدب بنم حالمه نظر اتسك کوکلم اودندن بکزم صار ودوداغم قوری وکوزم یاشندن کنارم یاش بولورسن
حافظ آراسته کن بزم وبکو واعظ را ای حافظ بزمك قل صحبتی ودی واعظه که ببین مجلسم وترك سر منبر کیر
که کور بنم مجلسمی منبر باشنی ترك طوت مراد بودر که هنر اخلاص ایله خلوت اختیار ایدب عبادت ایتمکدر منبره
وکرسی یه چقوب خلقه حکم وحکومت ایتمك دکلدر ولا جکر زنشانه سرو سهی بلبل صبور حفی سرو سهی
بوداغندن صبر ایدجی بلبل کلبانك زد که چشم بد از روی کل بدور کلبانك اوردی که بد نظر کوز کل
یوزندن ایراغ اولسون مراد سرو سهی بوداغندن علو مرتبه دن بر شعبه در وبلبل صبوردن مراد سالك صابر
ونغمه جابردر وکلدن مراد شیخ صاحب کشف لاجرم سالك صبور چون مرتبه علیه دن بر شعبه یه واصل ولا
شیخنه دعا ایدر واندن مدد رجا ایدر ای کل شکر آنکه توئی پادشاه حسن ای کل انك شکرینه که سن حسن
پادشاهی با بلبلان عاشق بیدل مکن غرور یوزکمز عاشق بلبلاره اتمه غرور مراد بودر که ای شیخ صاحب کشف
سالك عاشقلره مرحمت ایدب ارشاد قیل از دست غیبت تو شکایت نمی کنم سنك غیبتك الندن شکایت
اتمزم تا نیست غیبتی نبود لذتی حضور تا بر غیبت اولمیه بر لذت وبر حضور مراد بودر که احتجاب واستتار
اولمیجق تجلی جمال لذتی ظاهر اولمز زاهد اکر بحور وقصور است امیدوار زاهد اکر حور وقصوره امیدلو
ایسه مارا شرابخانه قصور است ویار حور بزه شرابخانه قصوردر ویار حوردر مراد بودر که زاهد زهد یا بغی ایله
یارن حور وقصور امید ایدر بر که سالك عاشقه حجره خانقاه قصور ومحبوب حقیقی حور حاضردر می خور بانك
چنك ومخور غصه ورکسی شراب ایچ چنك آوازی ایله وغم یمه اکر برکسه کوید ترا که باده مخور کو هو الغفور دیر
سکا شراب ایچمه دی اول غفوردر مراد بودر که پیر مراقب وشیخ مغنی کلامی واحوال واسرار طریقت اخباری
ایله عشق الهی نوش ایدب رموز طریقت کلماتی ایله خرکش محل کر برکسه جرب سکا اسرار طریقت افشا ایدن اهل
ظاهر اعدادر حذر ایدر جواب ویر که حضرت حق غفور وستاردر بنی ستر وحفظ ایدر کر دیگران بعیش وطرب
خرمند وشاد اکر غیری یار عشرت وشنلك ایله خرم وشاد ایسه مارا غم نکار بود مایه سرور بزه یار ونکار رنجی
مایه فرح وسرور مراد منطوقدن ظاهر در حافظ شکایت از غم هجران چه میکنی ای حافظ غم هجراندن شکایت
نه ایدرسن در هجر وصل باشد ودر ظلمتست نور هجرده وصل اولور وظلمتده نور مراد بودر که هجر چکن
وصله ایرر لاجرم صابر اولان مراد بولور ولا ایضا شب قدر است وطی شد نامه هجر قدر کیجه سی در ودوری
هجر نامه سی سلام فیه حتی مطلع الفجر سلامتدر یا سلام ویرمکدر تا ینه فجر طلوعی وقتنه ده مراد شب قدر وصلی
در دلا در عاشقی ثابت قدم باش ای کوکل عاشقلقده ثابت قدم اول که در این ره نباشد کار بی اجر
که بو یولده اولمز عمل اجرسز مراد بودر که عمل دنیاده وملازمت شاه پرجاهده چوق عمل ضایع اولوب اجر حاصل
اولمز اما طریق مولی ده وملازمت بارکاه اعلی ده عمل ضایع اولمز من از رندی نخواهم کرد توبه بن رندلکدن
توبه اتسم اولمز ولو آذیتنی بالهجر والحجر اکر بکا اذا ایدرسك هجر له ومنع ایله مراد بودر که اخلاص ایله عبادت
مقتضای طبعمدر استحقاق ذاتکی ایچون بر غرض ایچون دکلدر دلم رفت ونبدیدم روی دلدار کوکلم کتدی وکوریدم
دلدار یوزن فغان ازین تطاول آه ازین زجر فریاد بو تعدیدن آه بو منعدن مراد ابتدا وحصول مراددن
وقصور ایتمکدن شکایت دیر برآ ای صبح روشن دل خدارا طوغ ای کوکلی روشن صبح الله ایچون که بس

تاریک می بینم شب ابجر که زیاده قمرکوکوروم بوکیجه‌دن مراد سعت فیض وفضل ووصول وحصول وصل
طلبی در وکندوبه تسلیت ایچون دیر دفا خواهی جفاکش باش حافظ وفا استرسک جفاکش اول ای حافظ
فان الربح والخسران فی التجر تجارتا اصی وزیان تجارتده در مراد بودرکه تجارت ایدن گاه زیان ایدر
گاه اصی ایدر بکلیق وفی گاهی جفاچکرگاهی وفاکوررلاجرم طالب حقه گاه استتار وانقباض اولور
گاه تجلی وانکشاف اولور والقسا نصیحت گوییمت بشنو وبهانه مگیر بر نصیحت ایدرن سکا اشت وبهانه
دوتمه هرانچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر هرآنی که شفقت ایدیجی ناصح دیرسکا قبول قیل بوبیتی دیونده
زوصل روی جوانان تمتعی بردار بیگتلر یوزی وصلندن بر فائده قالدرکه دربکمین که عمرست مکر عالم
پیر که بو پوسی کامنده در عالم پیر مکری مراد بودرکه تازه طالبلر مشاهد کهی ایله طریقتدن حظ ونصیب
آل که عمره زمانه‌دن بقا یوق ومانع جوقدر نعیم هردوجهان پیش عاشقان بدجو اکی جهان نعمتی
عاشقلر اوکنده اکی اربه که ان متاع قلیل است واین بهای کثیر که اول متاع قلیل در وبوبهای
کثیردر مراد بودرکه عاشقلر جمال حق استرلر اکی جهان نعمتی انلرک قتنده شی قلیل در واکی اربه انکا
نسبت کثیردر معاشری خوش ورودی بساز میخواهم برخوش مصاحب وبرابری سازده استرن
که درد خویش بگویم بناله بم وزیر که کندوه دردم دیم بیقرد واجی ناله ایله مراد بودرکه بر مصاحب اهل
حال وبرمقال حسب حال استرن تاکه دردم ذکرایدم گاه بلند وگاه پست بران سرم که ننوشم می وکنه نکنم
اول سودا اوزره‌یم که شراب ایچمیم وگناه اشلمیم اگرموافق تدبیرمی زده تقدیر اگر تدبیره موافق واقع
اولورسه تقدیر مراد ترک عصیان اتمک استرن اگر المعصوم من عصمه الله بیجه تدبیرم تقدیره عصمت حقه موافق
واقع اولورسه بعزم توبه نهادم قدح زکف صدبار توبه عزمی ایله قودم قدحی اباودن یوزکره ولی کرشمه
ساقی نمی کند تقصیر لکن ساقی نازی تقصیر اتمز مراد بودرکه بنجه کره طریقتدن رجوع اتمک قصد اتدم لکن
بند وشیوه شیخ مانع اولمغده تقصیر اتمدی می دوساله ومحبوب چارده ساله اکی ییللق شراب اوون
درت یلشنده محبوب همین بست مرا صحبت صغیر وکبیر بهمان بنم بکا صغیر وکبیر مصاحبتی مراد بودرکه صلوة
اللیل مثنی مثنی حسبیجه اکثر رکعت نافله نماز واون درت روایت ایله منقول اولان قران بنم بکا صغیر و
کبیر مصاحبتی چوقسمت ازلی بی حضور ما کردند چون ازلی قسمتی بر حاضر دکل ایکن اتدیلر گر اندکی نه
بوفق رضاست خرده مگیر اگر ازجق رضایه موافق دکل ایسه طعن اتمه مرادمنطوقدن ظاهر در که قضایه رضایه
ارشاددر چولاله دم قدحم ریز ساقیا می لعل لاله کبی قدحمه دوک ای ساقی شراب لعل که نقش خال
نگارم نمی رود زضمیر که نگار رنگک خالی نقشی کتمز ضمیردن مراد بودرکه لاله‌نک ایچنده قره طاغ کبی بنم قدحم
یعنی قلبم بوبله در ولاله‌نک ایچنده قره بک ولدیغی کبی قلبمده عالم غیبت صنع نی دیب نقشی مقرردر یعنی
لاله کبی قلبمه ای شیخ عشق رنگین وشوق مشکین دوک که بیخود اولم نگفتمت که حذر کن زرلف او ای
دل دیدم می سکا که حذر قیل انک زلفندن ای کوکل که می کشند درین حلقه باد در زنجیر که جکلر بو حلقه ده
یلی زنجیره مراد بودرکه غیب هویت ادراک قصد اتمک کرک زیرا انده باد کبی چالاک وچابک اولنلر
مقید ومحبوس ومتحیر ومنکوس در قلب ضعیفک نه قدرتی واردرکه آنی فهم ایده خلاص اولا بیار ساغر
یاقوت وفیض دوز خوشاب کتور یاقوت دفی لولوی آبدار رفیقی قدحی حسود کوکرم آصفی ببین وبمیر حسوده

دی آصفه منسوب کرمی کور وهلاک اول مراد بودرکه جواهر ولآلی ایله ارکلسته اولان قلبی کتور که عشق
الهی ایله مالی اولا وحسود آصف کبی ولی عکلده علی کرمن کور وهلاک اول دی لاجرم ای عالم علم ایله
ارکلسته اولان قلب عشق حق وذوق ولی مطلق ایله پیراسته گرک اکا حسد ایدن هلاک اولورسه نه باک
دل رمیده ما راکه پیش می گیرد بزم اوزکش کوکلمزی اوکن دوتر یعنی ضبط ایدر خبر دهید بمجنون خسته
اززنجیر خبر ویرک خسته مجنونه زنجیردن یعنی زنجیر ایله بند ایدک مراد قلبی غیب هویت ابتلاسی ایله مقید
ایدرن دیگدر چه جای گفته خواجو وشعر سلمانست که خواجو کلامی وسلمان شعری یربیدر که شعر حافظ ما
به زنظم خوب ظهیر که بزم حافظک شعری بیگدر ظهیرک خوب نظمندن مراد بودرکه خواجو یا اگرچه نقلینده شعرا
دیرلر اما نه شاعر ماهر دیرلر اما ظهیر بونلردن اولی واعلی در انوکیچون دیلنلردر دیوان ظهیر فاریابی
در کعبه بدزد اگر بیابی لکن احوال سلوک بیاننده ومعارف الهیه ذکرندن خالی در بزم حافظک شعری
بونلر ایله مالی در لاجرم اعلی دن اعلی در حدیث توبه درین بزمگه مکو حافظ توبه سوزن بو صحبتکاهده
دیمه ای حافظ که ساقیا کمان ابروت زنند بتیر که بای قنلو ساقیلر او دبلرسنی اوق ایله مراد بودرکه
طریقتدن وصحبت اهل حقیقتدن رجوع ایده‌یم دیمه که مشایخ اصحاب رموز سنی مجروح ایدرلر والقسا
دلا چندم بریزی خون زدیده شرم دار آخر ای کوکل نیجه دوکرسن بنم قانم کوزدن اوتان آخر تو نیز
ای دیده خوابی کن مراد دل برار آخر سن دخی ای کوز برادنی کوکل مرادن حاصل قیل آخی مراد قلبه عتاب
کوزه جون قان اغلتدیغ ایچون وکوزه عتاب دراومحبوب قلبک مرادن ویرمدیکی ایچون منم یارب
که جانان از لعلش بوسه می چینم بنی یارب که جانانک لعلندن بوسه دکشورورم دعای صبحم دیدی
که چون آمد بکار آخر صباح وقتی دعالی کومکی نیجه کلدی ایسه آخر مراد دعالی سحرگاهی اجابته قرین
اولوب کلام الهیدن سره واقف اولندغن بیاندر مراد دنیی وعقبی بمن تخفید روی تخت دنیا وعقبی
مراد بکا بغشلدی تخته یوزی بکوشم قول چنگ آمد بکتم زلف یار آخر قولاغمه چنک قولی والوم
زلف یار کلدی آخر مراد دنیادن شیخ مرادب کلامی قولاغمه کلدکی ومراد عقبیدن غیب هویة الی
ارشدکی در چوباد از خرمن دونان ربودن خوشه تا چند بیل کبی خسیسلر خرمندن قاپمق بر خوشه
نیجه دک زهمت توشه بردار وخود تخمی بکار آخر همتدن برازق قالدر وکندک بر تخمک مراد بودرکه
مشایخ دون همتدن کشیوخ ناقص مجلسندن معرفت جزئیه وفیض قلیل قاپمغی ترک ایدب همت ایله تحصیل
فضل وفیض ایلیوب تخم طاعت اکوب حاصل کرامات قالدر همه سعی قیل نگارستان چین دانم نخواهد شد
سرایت لیک نگارستان چینی بیلورم سنک سرایک المیه گرکدر اما بنوک کالک مشکامیز نقشی می نگار
آخر مشک قرشدرجی قلم او دخی ایله بر نقش تصویر قیلمغی مراد بودرکه نگارستان چینه قادر دکلسک قلمک ایله نقش
معنی اتمکه قادرسین آنی قیل یعنی مالا یدرک کله لا یترک کله موجبنجه اعمال دقیقه وافعال انیقه یه قادر
دکلسک بالکلیه ترک ایلمک ولمز قادر اولدغک قدر عمله سعی قیل دلا در ملک شب خیزی کر از اندوه نکر بزی
ای کوکل کیجه قالقمق ملکنده اگر غصه بحجرسک یعنی زحمتدن بحجرسک او یقمق اختیار ایدرسک دم صحبت
بشارتها بیارد زان دیار آخر صبح نفسی سکا بشارتلر کتوررا ول دیاردن آخر مراد شب خیزا ولانلره
جانب الهیدن بشارت فیض وفضل کلور دیمک بتی چون ماه زانو زدمی چون لعل پیش آورد ای

کبی بر بت دیرجو کری لعل شرابی اوکه کتوردی تو کوتی تائبم حافظ زساقی شرم دار آخر سن دیرسن
تائبن ای حافظ ساقیدن اوتان آنی مراد ماه کبی بتدن مقتدی ومتبوع وصاحب نور اولان مرشد
وشیخ درکه دیرجو کوب لعل کبی لطایف معانی اوکه کتوردی بن اندن تائب وراجعم واکتساب لطایفه متوجهم دیکر
اول ساقی اولان شیخ دن شرمنده اولتیمق در **وله ایضا** ساقیا مایه شراب بیار ای ساقی شراب مایه سن
کتور یک دوا غم شراب ناب بیار براکی قدح شراب صافی کتور مراد شیخ دن شرابدن غرض مایه سن
استمکدر که براکی نوبت زیاده صافی عبادت ایلمکدر دارو درد عشق یعنی می مرض عشق و واسعی عشق
شراب کوهست درمان شیخ و شباب بیار کداولد پیر و جوان درمانی کتور مراد مرض قلبده و او پیر و بر علاج
عبادت مولی در دیمکدر آفتابیست و ماه و باده وجام کوندروایدر وشراب ابدر وقدحدر درمیان مه
آفتاب بیار ای اورتسنده کون کتور مراد آفتابدن الله نور السموات والارض حسبنجه آفتاب حقیقی در وماهدن
مراد نور القمر مستفاد من الشمس موجبنجه رسول الله صلعم درکه نوری اول حضرتدن دربادجم نبی یه اتباع ایجنده
مطالب ومقصد الله کرکدر می کند عقل سرکشی تمام عقل تمام باش چلکلک ایدر قیدیش ازلف چون طناب
بیار آنک قیدنی جادو ایبی کبی زلفدن کتور مراد عقل معاش غیب هویه مقید قل دیمکدر بزن این آتش
وآبی اوربنم بو ودمی صو یعنی اول آتش جواب بیار یعنی اول کبی اودی کتور مراد بو بنم اوده
شهوا بدتراتی عشق الهی ایله سوندر مک کرکه اگرچه آتش سوزناکدر اما آب کبی غیری آتشی اطفا ایدر
گل گورفت گشاده رو گل گرکندی ایسه دی شادیلق ایله کیت باده ناب چون کلاب بیار صافی
شرابی گلاب کبی کتور مراد کلدن کشف وحال درکه باقی وکلدر و باده ناب خلاص ایله عبادتدرکه کلاب
کبی زبده طاعاتدر غلغل بلبل رعنا ندم غم بلبل غلغلی کرقالمدی ایسه نه غم قلقل شیشه شراب بیار
شراب شیشه سی قلقلنی کتور مراد وغلغل بلبلدن کوینده وخواننده سرودیدر اول اولمز ایسه غم دکل قلقل
شیشه شرابدن مراد ترغیب عبادت شیخ درانی کتورمک کرککه نافع اولان اولدر غم دوران مخور که رفت
بباد دوران غمی یمه که یله کتدی نغمه بربط ورباب بیار قپوز واقلیق سرودن کتور مراد بودرکه
جهان فانی درانک غمن یمیک نادانی درلاجرم غم آفت سویلیوب دوست طلبی ایچون ناله ایدنلرکبی لکن
کوشش اتمک کرکه وصل و جز بخواب نتوان دید آنک وصلنی ادیتودن غیریده کورمک ولمز دارو نی
کوست بهر خواب بیار بردوا که ادیتوا ایچون بدر کتور مراد وصل دوست قنده ایسه اکا طلبه ارشاد وطلبه
مباشرته ترغیبدر گرچه مستم سه چار جام دکر اگرچه مستم اوچ درت قدح دخی تا بکلی شوم خراب بیار
تا بالکلیه خراب اولم کتور یک دو رطل گران بحافظ ده براکی اغر رطل یعنی طلو قدح حافظ ویر گر صوابست
وگر عذاب بیار اگر صوابدر و اگر عذابدر کتور مراد بوراکی بیتدن عشق الهی یه و ریاضت شدیده یه
دلالتدر **وله ایضا** سرو بالا بلند خوش رفتار لفظ سرو مخاطب ومابعدی اکا صفتدر دلبر نازنین
گل رخسار لفظ دلبر مخاطب ومابعدی اکا صفتدر لاجرم اول مخاطبه دیر دل ما برده بعیاری برزم
کوکلمزی الدک عیارلق ایله ازبرای خدا نگاهش دار الله ایچون انی صاقلیه مراد مخاطبدن شیخ ومرشد
علو مرتبه صاحبی وخوب یورشلو وکوکل آلیجی وعزیز حسن الوجه درچون سالکه طالب قلبینی الدی اندن
رجا ایدرکه تربیت وحفظ ایدب اغراض قلبیه دن محفوظ دوته تا بدیدم دو چشم جادوییت تا کوردم سنک

سنک جادو کوزک درول من نماند صبر وقرار بنم کوکلمده قالمدی صبر وقرار مراد سنکا کی نسنک کوکلک
اکی نسنه سن الدی دیمکدرا امائی لطیفه عین ذات برجاذبه وعین صفات برجاذبه اولوب بنی مجذوب قلدلر
دیمکدر سنبل زلف اگر برافشانی زلف سنبلین اگر صاچدیغن بوده مشک راه کرم مقدار اولمز مشکه دخی
مقدار مراد غیب هویت رایحه سی ظهور ایدجک سایر روایح طیبه یه قدر واعتبار قالمز دیمکدر نی وفایی
مکن وگر پیشه وفاسزلغی اته دخی صنعت بوفا کوش ای بت عیار وفایه دورش ای عیار بت مراد
بونده مخاطب نفس درچون استشمام رایحه اندی وسلوک طریقت قلدی نقض عهد ایلمک روا دکلدر
گاه گاهم بیک بنواز گاه گاه بنی بربوسه ایله اوخشه تا که گردی زعمر برخوردار تا که بن عمردن بر
خوردار اولاسن مراد نفسدن ذوق عبادت وحلاوت طاعت طلبی درکه بو بیله اولمجق نفس عمردن فایده لنور
حافظ دردمند حیرانست خسته حافظ حیراندر بنده شست نی زر ودینار سنک قوللکدر التونسز وفلوسز
حرف الزاء مراد مخاطبدن معشوق حقیقی درکه حافظ دردمند حیران وانک قولیدر رشوتسز واشتراسز
منم که دیده بدیدار دوست کردم باز بن کوزی دوست دیدارنه آچدم یعنی دوست دیدارن کوردم
که شکر کویمت ای کارساز بنده نواز نه شکر دیم سکا ای ایش دوزیجی قول اوخشیجی مراد دوستدن شیخ ومرشد
درچون انی کورمک میسر اولدی انوکیچون حضرت حقه شکر واجب اتمک روادر نیازمند بلا کورخ از غبار مشوی بلا
محتاجنه دی یوزی توزدن یومه که کیمیای مراد دست خاک کوی نیازکه مراد کیمیاسی در احتیاج محله سنک
مراد بودرکه اکاکه احتیاج ودعا وبرلده حصول مراد واجابت اکا حاضردر من رزق له الدعاء
لم یحرم من الاجابه موجبنجه احتیاج ودعایی ترک اتمک ولمز بیک دو قطره که ایثار کردی ای دیده براکی
قطره بیلی ایله که ویردک دو دوکدک ای کوز بساکه بررخ دولت کنی کرشم وناز بیچه دولت یوزی اوزره
ایدرسن نظر شیوه وناز مراد بودرکه کوزک براکی قطره دوکمسی دولت وسعادت یوزنه نیچه نظر سبب اولور
طهارت ارنه بخون جگر کند عاشق طهارت اگر جگر قانی ایلا اتمزسه عاشق بقول مفتی عشقش درست نیست نماز
مفتی عشق قولی ایله درست دکلدر انک نمازی مراد بودرکه عاشقک طهارت ووضوئی جگر قانی ایله اولمز
نماز ونیازی اهل عشق قتنده مقبول ولمز زمشکلات طریقت عنان متاب ای دل مشکلات طریقدن اویان
دوندرمه ای کوکل که مرد راه نیندیشد از نشیب وفراز که یول ارای تشویشلنمز اینشدن ویوقشدن مراد
بودرکه برطریقه سلوک ایدن انک شدایدن اختیار اتمک کرک من از نسیم سخن چین چه طرف بر بندم بن
قوجی نسیمدن نه کوشه باغلیم وراحت اولم چو سرو راست درین باغ نیست محرم راز چو دوغری سروکبی بو
باغده بو قدر محرم راز مراد هواتی اولانلره کشف راز امیبوب مستقیم اولانلری همراز ایدنمکه ارشاددر
هیچ درنروم بعد از این زحضرت دوست هیچ قپویه کیتمزن بوندن صکره دوست حضرتندن چو کعبه یافتم
آیم زبت پرستی باز چون کعبه بولدم بت طبقدن رجوع ایدرم مراد بودرکه چون درگاه حق ملازمته مقام
اولدم غیری قپویه وارمزم واجنبی وبنی نعبد الاصنام موجبنجه چون حقیقت کعبه سن بولدم اهل دنیا خانه سنه
وانلرکه بتخانه سنه وارمزم انلری معبود ایدنمزم شبی چنین سحر که زبخت خواسته ام بو بخلین بر کیجه ده سحر
وقتنده بختدن دیلدم که با تو شرح سرانجام خود کنم آغاز که سکا کندو سرانجامم شرحن باشلیم مراد بودرکه
شول کیجه که فنای دنیا وبقای عقبی فکر ایدم یا کیجه اولیتو وصباح اوینجق کوربا موت وظلمت قبری وفرود

قیامت تذکر ایده بنم آهکارم بنجه اولسه کرک که آنی سویلیوم غزل سرائی ناهید صرفه نبرد زهره نک غزالی بر
بر زیاده التزدر ان مقام که حافظ برآورد آواز اول مقامده که حافظ قالدره آواز مراد بودر که
زهره که سازنده فلک درساز نده نک غزلی نهراته تحریک بیلمکدر آواز حافظ معارف الهیه سویلمکدر یا انجم
انک بونکا وزرنه هرکز مزیتی یوقدر انوکیجون بو غزلک نظیر کمسنده دیر وله ایضا هزار شکر که دیدم بکام
خویشت باز بیک شکر که کوردم کندوم مرادجه لبنی کرو زروی صدق وصفا گشته با دلم دمساز صدق
وصفا یوزندن کوکلم ایله مصاحب اولمش مراد مخاطبدن نفس روح متکلمدن مراد یا عقل معاد در یا روح در
چون نفس قلبه صدق وصفا یوزندن مصاحب وموافق اولا عقله وروحه بیک شکر لازمدر رونده کان طریقت
ره بلا سپرند طریقت سالکلری بلا یولن بیحرلر رفیق عشق چه غم دارد از نشیب وفراز عشق یولداشنک
نه غمی واردر اینشدن وییقشدن مراد غول سابقده بیان اولنان کبیدر غرض کرشمه حسنست ورنه
حاجت نیست غرض حسن نازی و ریغنه حاجت یوقدر جمال دولت محمود را بخسن ایاز محمودک دولتی
جمالنه ایازک حسننک مراد بودر که حسن معشوق عاشقک عشقی تزیین وجمالنه محتاج دکلدر اما عاشقک
عشقی معشوقک حسننک کرشمه وتجلیسی ظهوری در اکرچه حسن تو از عشق غیر مستغنیست اکرچه سنک حسنک
غیرک عشقندن مستغنی در من آن نیم که ازین عشق بازی آیم باز بن اول دکلم که بو عشق بازلقدن رجوع
ایدم مراد بودر که حسنکی عشق عاشق تزیین اتمکه محتاج دکلدر اما بن اکا عاشق اولمغه قادر دکلم
حضرت حق جمله عالمدن غنی وعشق غیردن مستغنی در اما عاشق بی اختیار پروانه وار آتش عشقده وقلوب
محو وفانی اولوب کدورتی کیدب نورانی اولور با یکخبابش که مجلس منور بست بدوست بوشکر که مجلس
منور در دوستیله کرت چو شمع جفا بی رسد بسوز و ساز اکر سکا شمع کبی جفا ایریشه یان وموافق اول
مراد بودر که مقام مشاهده ده اولان یانمق و فنا اختیار قلنق کرک بنیم یکه دعای سحر زاهل دلی
یارم بکه ایله بر دعا ال بر اهل دلدن که کید دشمنه از جان وجسم دارد باز که دشمن مکرینی سنک جانکدن
وجسمکدن کرو دوتر یعنی منع ایدر مراد مخاطبدن نفس متکلمدن عقل در یارم بکه دون توبه در که طاعات
نوافله مقارن اولوب تمام دکلدر لاجرم نفس توبه ایدب اهل طریقتک دعاسن آلمغی مکر شیطاندن جانی
وجسمنی منع ایدر ملامتی که بروی من آمد از غم تو بر بلا که بنیم یوزمه کلدی سنک غمکدن ز اشک پرس حکایت
که من نیم غماز کوز یاشندن صور حکایتی که بن غماز دکلم مراد بودر که عاشق اولدر که کاتم سر اولا عشق
وجهنده اشکدن ظاهر اولا دربن مقام مجازی بجز پیاله مکیر بو مجازی مقامده قدحدن غیری دوتمه
دربن سراچه بازیچه غیر عشق مباز بو اوینجق اوجکزنده عشقدن غیری اوینمه مراد بودر که دنیا که مقام
حقیقی دکلدر بونده عشق الهی وعمل آخرتدن غیری عمل تضییع عمردر ودنیا انما الحیوة الدنیا لعب ولهو مضمونجه
اوینجق اوجکزی در بونده عاقبت محمودی اولور اوینجق اوینمق کرکدر نوای بانک غزلهای حافظ شیراز
شیراز حافظنک غزللرنک صوتنک کوکلمی مراد کندو شعر عشق الهی افشا اتدکنی بیان ایدر وله ایضا خوش آن شبی
که در آیی بصد کرشمه وناز خوشدر اول کیجه که چقه کلسن یوز کرشمه وناز ایله کنی تو ناز بشوخی ومن کشم نیاز
ایدهکسن سن ناز شوخلق ایله و بن چکم نیاز ایله مراد ناکاه کیجه ده تجلی ایده و اوقات اولوب عیش ودولت اقبال کیدر سنک
تفحص ونیاز آتشن استدعا در چو غنچه سر درکشم بجا نهان ماند غنچه کبی ایچنک سری قنده کزلو قلور دل

مراد

مراد شبهات محرم راز بنم کوکلم که صبا یلی در محرم راز مراد بودر که اهل هوایه مقارن اولانلرک سری کاشف
اولور امید قد تو می داشتم زبخت بلند سنک قدک امیدن دوتر ایدم بخت بلنددن نسیم زلف تو می
خواستم ز عمر دراز سنک زلفک خوش قوقولو یلنی استردم اوزن عمردن مراد بودر که دولت عالیه دن مرتبه
عالیه امیدن دوترن حضرت قبله وغیب هویت رایحه سن دیلرن چوق یشمقدن چه فتنه بود که مشاطه بلا
انگیخت نه فتنه ایدی که بلا دوزنجیسی قوبردی که کرد نرکس شوخ خویش پرمه ناز که ایلدی سنک شوخ کوزکی
قره نازی سرمهسی ایله مراد مخاطبدن نفس محبوب مجازی اوینجق مراد ظاهر در مراد مخاطبدن محبوب حقیقی اوینجق
مراد بولور که نه فتنه حادث اولدی که بر بلا اکا باعث اولدی که سنک صفت پورک که جمیع شئ غایتی علی الفور ناظر
ایکین بندن عین عنایتی سترا ایدر حکایت شب هجران بدشمنان مکنید هجران کیجه سی حکایتن دشمنلره
دیمک که نیست سینه ارباب کینه محرم راز که دشمنلر انتقام اهلی سینه سی راز محرمی مراد بودر که وصل الهی
میسر اولمیدغن عوام نسه دیمک منهی در چه حلقها که زدم بر در دل از سر سوز نه حلقه لر اوردم کوکل قپوسنه اوزره
حرارت اوجندن بسوز شمع وصال تو در شبان دراز سنک وصالک شمعی نوزنه یعنی انک ربطنه اوزن
کیجهلرده مراد بودر که من قرع الباب ولج ولج مضمونجه کوکل قپوسی حلقهسن نیجه کره شوق وحرارت ایله قادم
اوزن کیجهلرده تا شمع وصال نوری ظاهر اولا واجه فکر زجور وجفای رقیب بکا نه فکر سنک جورکدن
و رقیب جفاسندن اسیر عشق ندارد غم از نشیب وفراز عشق اسیرینک یوقدر غمی اینشدن و یوقشدن مراد
بودر که اسیر اولان خلاص استمیه زحمتی اکا آسان کلور اکرچه مستی عشقم خراب کرد ولی اکرچه عشق مستلکی
بنی خراب ایلدی اما من آن نیم که ازین عشق آیم باز مراد عشق مست وخراب اولان ظاهری خراب
وباطنی معمور اولور بونی بیلن عشق ایله خراب اولمغی اختیار قلور غبار خاطرما چشم خصم کور کند بنم
خاطرمزک غباری خصم کوزن کور ایدر تو رخ بخاک نه ای حافظ و بسوز و ساز سن یوزیی طپراغه قوای
حافظ یان وموافق اول مراد منظوردن ظاهر در وله ایضا براه میکده عشاق راست درتنک وتاز میخانه
یولنده عشاقه وار در بلکه ده وسکردمده جهان نیاز که حجاج را براه حجاز اول نیاز که حاجیلر در
حجاز یولنده مراد بودر که طریقت کلمکلرنه خانقاه یولنده حاجیلر طریق حجازده اولان شوق وذوق
اولور آنلر بو یولده حاجیلر تو این بولور تنم بهر چشم از جهان وجان بدوخت بنم تنم فرقت کبی ایکی کوزی
جهان وجاندن دکدی یعنی میت اولوب آنلردن کوز یومدی نوید دولت وصل تو داد جانم باز سنک
وصلک دولتی مژده سی بکا جان ویردی کیرو مراد بودر که کاهی حیات معنویه وجهان آخرتدن امید کسرن
کاهی فیض وصل مژدهسی ایرشوب تازه جان بولورن اول مژده گم کشته کنه رمزا چون دیر صبا بمقدم گل
روح روح روی بخشد صبا کل کلمهسی ایله روحه راحت بغشلر هزار رحمت حق باد بر چنین غماز بیک حق رحمتی
اولسون بونک کبی غمازه مراد صبادن بونده توجه سوی ده کلدن کشف وحالت در چون توجه ده کا
کشف وحالت الهی کوره روحه راحت کلوب بشارت وصله واصل اولور بونک کبی غمازه دعا خیر حاصل اولور
دلا ز هجر مکن ناله زانکه در عالم ای کوکل هجردن ناله اتمه زیرا عالمده غمست وشادی وخار وکل ونشیب وفراز
غم وشادی دکن وکل دکن اینش و یوقش در مراد بودر که دایما وصل اولمز کاهی هجر اولور دوتا شدم
چو کمان از غم و نمی کویم اکی قات اولدم یای کبی غمدن وحیلزم هنوز ترکه کمان ابروان تیر انداز هنوز

یای قاشلواوق آنجیلر ترکنی مراد نفسک ترک هوا ایتمکدن شکایتدر خصوصا بر لک زمانده اولمق زیاده
قاحدر ٭ روندکان طریقت ره بلا بپویند ٭ طریقت سالکلری بلا یولنده یلرلر ٭ گزین رهست برایشان
درسعادت باز ٭ که بو یولدن در بونلرکا وزره سعادت قپوسی آچق مراد بودر که سالک طریقت بلا یولنه
کتمیجه اکا فتح باب سعادت اولمز ٭ زشوق مجلس آن ماه خرکهی حافظ ٭ اول خرکاهه منسوب ایک مجلسی
شوقندن ای حافظ ٭ گرت چوشمع بسوزند پای دار وساز ٭ اکرسنی شمع کبی یاقرسه ثابت و موافق اول
مراد ماه خرکهیدن دنیایه تعلقی اولمیوب جانب آخرته انتقال اوزره اولان در چون انجلیدن ماه که
استفاده نور ایله ایدر مجلس وعظ ونصیحت یا اظهار کشف وحالت ایده سکا شوق حاصل اولا اکر جانب
الهیدن حرارت ظاهر اولوبسنی یاقوب نفسانیتک فنا ایده لر ثابت قدم اولوب موافقت قل وله ایضا
عروس گل چو کرآمد به بزم گلشن باز ٭ گل گلینی کرو کلدی گلشن صحبتنه ٭ کجاست بلبل خوش گوبر آورد آواز
قنده در خوش سویلیجی بلبل که قالدره آواز مراد کشف وحالت مجلس اهل الله ده غالب اولیجق واعظ
دلخند سوز سویلیک محلی اولور دیمکدر ٭ زطره تو پریشانی دلم شد فاش ٭ سنک طره کدن بنم کوکلم پریشانلغی
فاش اولدی ٭ غریب نیست زمشک آری ار بود غماز ٭ عجیب دکلدر مشکدن بلی کرا اولوب غماز مراد بودر که
عنبر هویت مشک کبی خوش قوقولودر لاجرم انک خاطرمک پریشانلغی ظاهر اولور زیرا مشکک خاصه سی
افشا واظهاردر ٭ نه این زمان من سوز دیده دل نهاده ام روی ٭ بن کوکلی یوانمش بو زمانده قومدم یوزی
برآستان تو که اندر ازل بسوز وساز ٭ سنک اشیکک اوزره که ازلده حرارت ونیاز ایله در مراد بودر که
بنم عبودیت ومحبتم حضرت عزته ازلیدر ٭ هیچ کس نرود بعد ازین زحضرت دوست ٭ هیچ کیسه کیتمزن بونک
حکره دوست حضرتندن ٭ هیچ در نبرد دیگر از در تو نیاز ٭ هیچ قپویه التمزن دخی سنک قپکدن نیازی
مراد منطوقدن ظاهردر ٭ غم حبیب نهان به زجست وجوی رقیب ٭ حبیب غمی کزلو یکدر رقیب تجسسندن و
طلبندن ٭ که نیست سینه ارباب کینه محرم راز ٭ اصل معنی ومرادمز کوراولمندر ٭ چه گویمت که زسوز درون
چه می بینم ٭ نه دیه یم سکا ایچ حرارتندن نه کورورم ٭ زاشک پرس حکایت که من نیم غماز ٭ اصل معنی ومراد منکور
اولمندر بو اکی بیتده مصراع ثانی کندونک آخر غزلندن تضمین وجهی ایله در ٭ یکیست صعب وسهل در طریق
حافظ را ٭ بردرجب وکمز طریقده حافظ ٭ که مرغ راچه تفاوت بود نشیب فراز ٭ که قوشه نه تفاوت اولور
انیشدن و یوقشدن مراد العاشق طایر حیثنجه کندوسی اهل عشق اولوب سلوکی بحسب السیر اولمیوب بل علی وجه الطیران
ایدکن بیاندر ٭ درآکه در دل خسته توان در آید باز ٭ ایچرو کل که خسته کوکله قوت کله کرو ٭ بیاکه
در تن مرده روان در آید باز ٭ کل که میت تنه جان کیره کرو مراد بودر که چون صدره نور الهی داخل اولا
حب دنیا ومیل ماسوی انفساخ اولان قلبه قوت کلوب میت مثابه سنده اولوب عملدن معطل اولان
تنه جان کیروب اعمال صالحه ایدر اولور نتکم رسول الله عم بویورر اذا دخل النور القلب انفسح وانشرح صحابه
دیدیلر بونک علامتی وار میدر یا رسول الله عم دیدی نعم التجافی عن دار الغرور والانابة الی دار الخلود
والاستعداد للموت قبل نزوله ٭ بیاکه فرقت تو چشم من چنان دربست ٭ کل که سنک فرقتک بنم کوزمی شویله
قیادی ٭ که فتح باب وصالت مکر کشاید باز ٭ که سنک وصالک فتح بابی مکر اچه کرو مراد بودر که حضرت حقدن
محجوب اولمقلغم کوزی مستور اولوب حق باطلدن فرق ایده مزا نوکچون رسول الله عم دعا ایدوب دیرایدی

اللهم

اللهم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعه وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه وحتی دیرایدی اللهم
ارنا الاشیاء کما هی ٭ غمی که چون سپه زنک دل بخون بگرفت ٭ بر غم که زنک سپاهی کبی کوکلمی قان ایله دوتدی
زخیل شادی روم رخت زدایم باز ٭ سنک رخک رومی شادیلغی عسکرندن صیقل نور کرد مراد بودر که
حضرتدن محجوب اولمق سببی ایله بل ران علی قلوبهم حکمنجه قلب پاسلنوب جلایه محتاج اولور روان العبد
اذا اذنب نکتت فی قلبه نکتة سوداء فان هو نزع واستغفر وتاب صقل وان عاد زید فیه حتی یعلو قلبه
موجبنجه کناه ایله قلبی سیاه زنک کبی ژنک دوتوب قره قاره بو یا نقش کبی قرار رامانجلی جمال ایله جلا نور
یا توبه واستغفار ایله صیقل نور ٭ به پیش آینه دل هر آنچه می دارم ٭ کوکل آینه سی وکنده هر نه که وار در
بجز خیال جمالت نمی نماید باز ٭ سنک جمالک خیالندن غیری کوریمز کرد مراد بودر که قلب مرآت مثابه سنده در
انک جلاسی نفی ماسوی در چون ماسوی اندن منفی اولا تجلی جمال ظاهر اولور نتکم اخبار شانجده وارد
اولمشدر قلب المؤمن کالمرآت اذا صقل تجلی ربه فیه ٭ بدان مثل که شب آبستنست روز از تو ٭ اول مثل ایله
کیجه بوکلودر یعنی مثل مشهوردر که اللیل حبلی دیرلرسنده ارتق ٭ ستاره می شمرم تا که شب چه زاید باز
ییلدز صایارن تا کیجه نه طوغره کر مراد بودر که قم اللیل الا قلیلا موجبنجه وکانوا من اللیل ما یهجعون موجبنجه
انبیا واولیا به قیام لیلدن منافع اخرویه حاصل اولور عجبا بکا نه اولورا ولا دیوا انتظار واضطرابده یم
بیاکه بلبل مطبوع خاطر حافظ ٭ کل که حافظک خاطرینک مطبوع بلبلی ٭ به بوی غنچه وصل تو می سراید باز ٭ سنک
وصلک گلشنی قوقوسی ایله ایرکرد مراد بودر که انا جلیس من ذکرنی موجبنجه بن سنی ذکر ایدرم تا که بکا احسان و فضلک
ایله قرین اولکدر وله ایضا ای سرو ناز حسن که خوش می روی بناز ٭ ای حسن سروناز که خوش کیدرسن
ناز ایله ٭ عشاق را بناز تو هر لحظه صد نیاز ٭ عاشقلرک سنک نازکه هر لحظه ده یوز نیازی وار در مراد خطابدن
معشوق حقیقیدر وناز جذبه در که تعزز وکبریا ایله وکلیدی وال حضرتدن جذبه ظهور ایدر حکنامه دلیل
عاشقلره هر آنده یوز تضرع اولور که حصول مرام ووصول مقام بونک ایله اولور ٭ فرخنده باد طلعت نازت
که در ازل ٭ مبارک اولسون سنک نازک قدک ٭ نازفتان مراد بودر که العظمة ازاری والکبریاء ردائی
حسبنجه صفت عظمت وکبریا صفت قدیمه حضرت خداور ٭ از راکه بوی عنبر زلف تو آرزوست ٭ اکا که سنک
زلفک عنبری قوقوسی آرزودر ٭ چون عود گو بر آتش سوزان بسوز وساز ٭ عود کبی دی بازاوده یان و موافق
اول مراد بودر که غیب هویتدن رایحه اوراک ایتمکه تا سوتیتی افنا ایتمک کرک ٭ از طعنه رقیب نکردد
عیار من ٭ رقیب طعنندن دونمز بنم وزن خلوصم ٭ چون زر اگر برند مرا در دهان گاز ٭ آلتون کبی
اکر آلتلر بنی حیندی اغزنه مراد بودر که طعن اغیار وجفای روزکار ایله بنم اخلاص ایله عبادتم متغیر اولمز
پروانه را زشمع بود سوز دل ولی ٭ پروانه یه شمعدن اولور کوکل حرارتی ولی ٭ بی شمع عارض تو دلم را
بود گداز ٭ سنک عارضک شمعنسز اولور کوکلم اریمک مراد بودر که پروانه یانمق شمع وصلندن اولور
بنم کوکلم اریمک فرقت دیداردن اولور که حضرت عزت الهیه دن دور اولدیغم ایچون یانمقده [؟]
الدمقده یم ٭ دل کز طواف کعبه کویت وقوف یافت ٭ کوکل که سنک کعبه کویکدن وقوف بولدی ٭ از شوق
آن حریم ندارد سر حجاز ٭ اول حریمک شوقندن حجاز سوداسن دوتمز مراد بودر که مشاهده ایله عبادته قادر اولان
محجوب اولوب عبادت ایتمک استمز زیرا بو رتبه عالیه دن تنزل مرادم ٭ زخون دیده چه حاصل وضو چو نیست

هردم کوزلری ایله صودن نه حاصل چون بو قدرنی طاق ابروی تو نماز مرا جواز. سنک قاشنک کمرندر
بنم نمازمه جواز مراز نماز مراد ایدکندن اهل طریقت نمازی دیمکدر که انلرک قتنده نماز کمال اخلاص
ومشاهده باری ایله اولمقدر نتکه قل ان صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له جمیع
نماز شریعت طریقتده جواز اولا. صوفی که ز توبه زمی کرده بود دوش. صوفی که کیجه شرابدن توبه ایتمش
ایدی دون کیجه. بشکست عهد چو در میخانه دید باز. صدی عهدی چون میخانه قپوسن آچق کوردی
مراد بودر که صوفی یه وصول الی الله وقربت حضرت حق حاصل اولمیوب انسز اولدیغی ایچون عشق الهیده
توبه ورجوع ایدوب طریقتدن فراغت عزم اتمش ایدی دون کیجه میخانه دن یعنی شوق وذوق حاصل
اولان عالم الهی طرفندن فتح باب کوروب اول عهدی صیوب کرد عشق الهی نوشنی مقرر ایلدی. چو باده مست
بر سر خم کف زنان. شراب کبی مست کوپ بلنه کندی کف اورارق. حافظ که دوش از لب ساغر شنید
راز. حافظ که دون کیجه قدح لبندن ایشتدی راز شرابک کوپ بلنه کتمسی کلامکم سنندن عبارتدر وکف اورمسی
کوپکلمنی جمیعه رو حافظک کوپ بلنه کتمسی شیخدن فیض طلب اتمکه کتمسی در وکف اورمسی اول اله قارصوب
بر شوق المسی در وقدحدن بونده مراد کیفیت جرعه سی اولاندر مریدر چون حافظ انندن راز طریقت
وسر الهی ایشتدی بر ذوق اولوب کوپ یعنی شیخ جانبنه کتدی. وله ایضا بر نیامد از تمنای لبت کامم هنوز
حاصل اولمدی سنک لبک تمناسندن بنم مرادم هنوز. بر امید جام لعلت دردی آشامم هنوز. سنک لعلک
قدحی امیدنه بولنه ایچیجی یم هنوز مراد لبدن کلام والهامدر وجام لعلدن مراد بطون کلام واسرار الهامدر
دردی آشاملق ریاضتدن عبارتدر یعنی کلام الهی والهام شاهی تمنی ایدر ایدم هنوز اول مراد حاصل
اولمدی و بطون کلام واسرار الهام امیدنه ریاضت ایدرم امیدوارم که اول مرادم حاصل اولا. روز
اول رفت دینم در سر زلفین تو. اول کونده کتدی دینم سنک ایکی زلفک ایچنده. تا چه خواهد شد از ین
سودا سر انجامم هنوز. تا نیجه اوله کرکدر بو سودادن بنم آخر کارم هنوز مراد دیندن معنای لغویسی در که عادت
وانقیاددر و زلفیندن مراد غیب هویت وصفاتدر یعنی ازلده اتباع وانقیادم ذاته وصفاته اولمشدر
آخر کارم نیجه اوله کرک بو سودا ده بلمزم اما فضل واحساننده امیدی کسمزم. ساقیا یک جرعه زان آب
آتشکون که من. ای ساقی بر جرعه ویر اول او دکبی صودن که بن. در میان پختکان عشق او خامم هنوز
انک عشقی پخته لری اورته سنده خامم هنوز مراد آب آتشکوندن ریاضتدر که آب حیات معنویدر اما
آتش کبی سوزنده در لاجرم ای ساقی یعنی شیخ ومرشد بر بقیه سلوکی اندن بکا ویر تا که بن دخی انلر کبی پخته اولم
از خطا گفتم شبی موی ترا مشک ختن. خطادن دیدم بر کیجه سنک زلفکه مشک ختن. می زند هر لحظه
تیغی مو بر اندامم هنوز. اورر هر لحظه بر تیغ قیلی اندامم او زره هنوز مراد اول شبه ومثلدن منزه اولان غیب
هویتی بر شینه تشبیه اتسم انداممده هر قیل تیغ تنم کبی با توب افزا ایدر. نام من رفتست روزی بر لب جانان
بسهو. بنم آدم کتمش بر کون جانان لبی اوزره سهو ایله. اهل دلرا بوی جان می آید از نامم هنوز. اهل
دله جان قوقوسی کلور آدمدن هنوز مراد بوندن شول حدیث شریف مضمونیدر که رسول الله صلعم بیورمشدر
یحب حق تعالی بر قولی سوسه جبرائیله دیر الله فلانی سور سن دخی سو جبرائیل دخی سوراندن صکره ملا اعلی یه
ندا ایدوب دیر الله فلانی سور سزده سوک آنی ده سوراندن صکره انک قبولی دوشر اهل ارض قلوبنه. بر تو

رخ تو در خلوتم دید آفتاب. سنک یوزک ضیاسی بنم خلوتمده کوردی کونشی. می رود چون سایه
هردم بر در و بامم هنوز. کیدر کولکه کبی هردم بنم قاپم وطامم اوستنه هنوز مراد خلوتده متجلی جمال اولدیغی
بیان ایدر و اهل شوق اکا طالب ایدکن نوکرده. در ازل داده ست ما را ساقی لعل لبت. ازلده ویرمشدر
بکا لعل لبک ساقیسی. جرعه جامی که من مدهوش آن جامم هنوز. بر قدح بقیه سن که اول قدحک عقلی
کتمشی بم هنوز مراد الست بربکم نداسی بکا کیفیت ویرمشدر که هنوز اول کیفیت باقیدر. ای که گفتی جان
بده تا باشدت آرام دل. ای اولکه دیدک جان ویر تا سکا قرار قلب اوله. جان بغمهایش سپردم نیست
آرامم هنوز. جانی انک غملرینه تسلیم اتدم یوقدر قرارم هنوز مراد بودر که ای اولکه بکا موتوا قبل ان تموتوا
حدیثیله کندوبی میت قیلوب ومیت بیلوب قرار قلب حاصل قیل دیرسن بن کندومی جمیع ما سوی دن میت قیلوب
ترک غیر ماسوی ایلیوب جانی جانان غملرینه تسلیم قلدم اما هنوز قرار قلب حاصل قلدم. در قلم آورد
حافظ قصه لعل لبش. قلمه کتوردی حافظ انک لبی لعلی قصه سن. آب حیوان می رود هردم ز اقلامم
هنوز. آب حیات کیدر هردم قلملرمدن هنوز مراد بودر که حافظک قلمی کلام الهی یازارکن چون قلملرندن
آب حیات اولمق حیات جاننه سبب اولور معارف جاری اولور. وله ایضا حال خونین دلان که کوید باز
قان کوکلولر حالنی کم دیر کرو. وز فلک خون جم که جوید باز. وفلکدن جم قانینی کم استر کرو مراد بودر که
معاصی ایله کوکلی قان اولوب توبه وتدارکسز اولانلرک حالنی و اعتذارنی کم دیر کرو یعنی کندودن
صکره انلر کبی کیم اعتذار و عرض حال ایدر وجم که عیش وعشرته اشتغال ایله هلاک اولدی فلکدن
انک قانینی کم دعوی ایدر لاجرم اجلدن مهلت وفرصت وار ایکن عمل آخرته اشتغال کرک فوت اولدقدن صکره
تدبیر میسر دکلدر. شرمش از چشم می پرستان باد. اوتنمسی چشم می پرستلر کوزندن اولسون. نرکس مست اکر بروید باز
نرکس مست اکر بتمسه کرو مراد اولکم علم وعمل نظر دعوی ایدر وکندوکی انکه ایله اظهار ایلر علم وعمل بلنلردن
وانک سببی ایله کیفیت حاصل قلندن اوتنمی کرک. جز فلاطون خم نشین شراب. شراب کوپنی اوتورجیسی
افلاطوندن غیری. سر حکمت بما که کوید باز. حکمت سرینی بزه کم دیر کرو مراد کامل طریقتدن غیری حکمت
الهیه دن بزه خبر ویرمز دیمکدر. هر که چون لاله کاسه گردان بود. هر کیمسه که لاله کبی چنقی دوندره یعنی انواع
نعم والوان طعام کتوره ایدی. زین جفا رخ بخون بشوید باز. بو جفادن یوزی قان ایله یور کرو یعنی
تا اهلک بکلدن یوزنی ملوث ایدر مراد بودر که شول که علوم ومعارف ایله اراسته اولا وانواع حکم وعوارف
ایله پیراسته اولا کندوسی علمی ایله عامل اولمیوب بلکه خلافنه عزا راهب اولدیغی اجلدن یوزنی معاصی ایله
تلویث ایدر. بس که در پرده چنگ گفت سخن. یعنی چنگ پرده ده نیجه که سوز سویلدی. ببرش موی تا نموید
باز. ببرش لفظنده اولان ضمیر باز رو نموید لفظنده اولان ضمیر مستتر چنگه راجعدر یعنی کس چنک قلنی تا ساغ
ساغ کرو مراد بودر که چنکدن شیخ مراقب ومنجذب مراد اولکه مراتب سلوکده ویرده طریقتده سوز سویلر حضرت
حقه اتصال وتعلقی اکا باعث اولمش ایدی بس مودن مراد اول اتصال وارتباطدر زیرا بر زلت ومعصیت
سببی ایله اول اتصال وارتباط منقطع اولمسه آولکی کبی فرقت دوشوب اغلیوب ساغوساغ لازم کلور نیتکیم
آدم عم بر عصیان سببی ایله نیجه ییللر آغلدی ونوح عم ان ابنی من اهلی دیمک ایله معاتب اولوب فرق ییل اشمنده
باشن آسمانه قالدرمدی وداود عم بر زلت باعثی ایله قرق ییل اغلدی ورسول الله صلعم بر خطا ایله قطع

اولوب فرق کون منفعل اولدی و اولیاء الله دن بنچه کمسلر معصیت باعثی ایله مرتبه لرندن دوشوب
کریان اولدلر · یک بیدهم چو غنچه اکر · آچیلور کوکلم غنچه کبی اکر · سازی از لبش بپوید باز · برقدح انک لبندن
توکیلور کورمراد بودر که منقبض و منفعل اولان قلب کلام الهیدن بر شمه دوکه آچلوب انبساط و فیض
حاصل ایدر نیتکم آدم عم فتلقی آدم من ربه کلمات فتاب علیه حسبنجه و رسول الله عم ما ودعک ربک و ما
قلی موجبنجه تسلی بولدلر یعنی معصیت و زلتلری صکره قبول و رحمت بولانلر توبه و انابت و تضرع و زلت
سببی ایله بولدلر · کرد بیت الحرام خم حافظ · کوب بیت الحرامی قراکن حافظ · کر تواند بسر بپوید باز · اکر
قادر اولورسه باشی ایله کورمراد حافظ شیخ بر حالت در وانک بیت الحرامی خانقاه در و جمیع عبادتدر که
محل اکرام و محل تعظیم و عزتدر اکا باشدن قدم ایدب سکردوب وارمغه لایقدر · ولم ایضا · خیز در کاسه
زر آب طربناک انداز · آیاق اوزره قالق آلتون جنغه شنلک صواق آت · پیشتر زانکه شود کاسه سر خاک
انداز · اندن اوکدین که اولکمش جنغی طبراغه آتلمش مراد آلتون جاقدن قلبدر که اعتقاد شیخه انکر کوز
در که آلتون کبی عزیزدر و آب طربناکدن مراد عشق الهیدر که غم دنیایی فراموش ایتدررلادم باشی جنغی
طبراغه دوشمزدن اول اکا سعی اتمک کرک که تضییع عمر خسران عظیمدر · عاقبت منزل ما وادی خاموشانست
عاقبت بزم منزلمز ساکتلر دره سی در · حالیا غلغله در کنبد افلاک انداز · حالیا غوغا و صدایی فلکلر
کنبدسنه آت مراد بودر که ای صیت و صدایی و شهرت و غوغای فلکلره چقرن کمه عاقبت بزدکان و قوناغمز
مقابر الهیه کرکدر که اکا محله خاموشان درلر · چشم آلوده نظر از رخ جانان دورست · کوزکه بوشلق نظر
اولا جانان یوزندن بعیددر · بر رخ او نظر از آینه پاک انداز · انک رخی اوزره نظری آینه پاکدن آت
مراد شول عین که تلوث شهواتدن و میل ماسوی دن پاک اولان مشاهده جمال حقه لایق اولور · بسر سبز
تو ای سرو که چون خاک شوم · سنک یشل باشک حقیچون ای سرو که چون طبراق اولام · ناز از سر بنه و سایه
بر این خاک انداز · نازی باشندن قو و کولکه بو طبراق اوزره آت مراد مخاطبدن بونده طراوت و لطافتی
و علو درجه و رفعتی اولاندر اندن ذکر واقع اولمشدر بالخیر موجبنجه دعای خیر و زیارت قبر رجا ایدر · دل ما را که
زمار سر زلف تو بخست · بزم کوکلمزی که سنک زلفک اوجی یلانندن مجروح اولدی · از لب خود بشفاخانه
تریاک انداز · کندو لبکدن تریاک شفاخانه سنه آت مراد غیب هویتدن مجروح اولنی کلام فیض ایله
ارزانی قیل دیمکدر · ملک این مزرعه دانی که ثباتی نکند · بو مزرعه نک ملکی بیلورسن که برثبات اتمز آتش
از جگر جام در املاک انداز · بر آتش قدح جگرندن که شراب در املاکه آت مراد بودر که بو مزرعه دن الدنیا مزرعة
الآخرة حسبنجه دنیا در لادم بونک ملکی ثبات و قرار اتمز چون بویله در محبت حق زبده سندن املاکه آتش اورب
افنا ایدب قلبدن انک تعلقنی نفی ایله که طوبی لمن ترک الدنیا قبل ان تترکه نصیحتیدر · غسل در اشک
زدم کاهل طریقت کویند · غسلی کوز یاشندن اوردم که اهل طریقت درلر · پاک شو اول وپس دیده
بر آن پاک انداز · پاک اول اول و اندن صکره کوزکی اول پاکه اوزره آت مراد پاک اولان مشاهده
جمال حقه لایق اولور دیمکدر · یارب آن زاهد خودبین که بجز عیب ندید · یارب اول کندن کورجی زاهد که
عیبدن غیری کورمدی · دود آهیش در آینه ادراک انداز · آه توتنن انک ادراکی آیینه سنه آت تا که آیینه
ادراکی طونب عیب کورمز اولا · چون گل از نکهت او جامه قبا کن حافظ · گل کبی انک خوش قوقوسندن قفتانی

فاعقل ای حافظ · وآن قبا در ره آن قامت چالاک انداز · اول قبایی ول چابک قامت یولنه آت
مراد جامه دن بدندر که جان کبی مثابه سنده در و انی قبا اتمک ریاضت ایله چاک اتمک یا جی ب
و نسترتی رفع اتمکدر و قامت چالاکدن علو درجه درلادم تحصیل قربة علت الهیه ایچون بدنی انک
سبیلنده بذل اتمک کرک · ولم ایضا · دلم ربوده لولی وشیست شورانگیز · بنم کوکلمی بر قرجی کبی فتنه انگیز
نک قاپلمشدر · خلاف وعده و قتال وضع و رنگ آمیز · وعده یه خلاف ایدجی و قتال وضعلو و حیله
کار مراد بوندن نفس اماره در که بو کلو اوصاف قبیحه ایله متصفدر و قلبک متعلقدر نیجه تلوث
حاصل اولمشدر که اندن کورا ولنی عقل کم ترک ایلمز بردم · فدای پیرهن چاک ماه رویان
باد · آی یوزلولرک یرتق کوملکنه فدا اولسون · هزار جامه تقوی و خرقه پرهیز · بیک تقوی قفتانی
و پرهیز خرقه سی مراد آی یوزلولردن نظرانیت حاصل ایدن فقرادر که بیتلرکه کهنه انلره فدا اولسون
صورتن آراسته ایدب متقی و اهل پرهیز نچه کمسلرک کیبان تزئین و ریایی · فرشته عشق نداند که چیست ای
ساقی · فرشته عشقی بلمز که ندر ای ساقی · بخواه جام و گلابی بخاک آدم ریز · استه قدح و گلابی آدم طبراغنه
دوک مراد بودر که ملائکه ده عشقه استعداد یوقدر اکرچه عبادت جوقدر لادم عشق الهی قدحن الوب
اندن رایحه طیبه بدن طبراغنه دوکوب عشق ایله عبادتده اولمق کرک · فقیر و خسته بدرگاهت آمدم جانا
فقیر و خسته درکاهکه کلدم ای جان · که جز ولای توام نیست هیچ دست آویز · که سنک محبتکدن غیری
بنم بوقدر هیچ ارتقام مراد بودر که حضرت باریه تحفه فقیرانه ایچون محبتم وار در · غلام آن کلماتم که آتش
افروزد · اول کلماتک قولی یم که اوده یاقلینه ررز · نه آب سرد زند در سخن بآتش تیز · صوغوق صو اورمز
سوزده ایتی اوده مراد بودر که سوز اولدر که آتش شوق یاقلندره سوز اول دکلدر که اولانجه
شوق سوبیندره بس اول کلمه ایله مصاحبت اتمک کرک که حرارت و شوق ویره انک ایله اختلاط اتمک کرک که
اول شوق و حرارتی افنا ایده · بیا که هاتف میخانه دوش با من گفت · کل که میخانه هاتفی دون کیجه
بکا دیدی · که در مقام رضا باش و ز قضا مگریز · که رضا مقامنده اول قضادن قچمه مراد خانقاه
و عبادتخانه هاتفی بکا قضایه رضا ویر و بویندا اتدی دیمکدر · مباش غره ببازوی خود که در خبرست
مغرور اولمه کندو قوتوکه که غیبده در · هزار تعبیه با بارگاه حکم انگیز · بیک خلط و ستر حکم قوپرجی پادشاهده
ایله مراد بودر که قوت عمله مغرور اولمق منهیدر زیرا که حکم ازلی و صنع سلطان لم یزلی نچه ایدکی معلوم دکلدر
پیاله بر کفنم بند تا سحرکه حشر · قدحی کفنمه باغله تا حشر سحری وقتنده · بمی ز دل ببرم هول روز رستاخیز
شراب ایله کوکلدن کیدرم قیامت کونی قورقوسن مراد بودر که کفنم دعای قدح باغله که انک خاصه سی هول
قیامتدن امین قلمقدر · میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست · بعضی نسخه ده بو مصراع بدلی بو مصراع واقع
اولمشدر · نقاب پرده ندارد نگار دلکش ما · تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز · سن خود کندی حجابک سن
ای حافظ اورته دن قالق مراد بودر که جانب حقده کندو ایله عاشق اورتسنده مانع و حجاب یوقدر همان
عاشقک بنلکی حائل در اول رفع اولیجق وصول بولور · ولم ایضا · بیا و کشتی ما در شط شراب انداز · کل
بزم کمیمزی شراب ارماغنه آت · غریو و ولوله در جان شیخ و شاب انداز · فریاد و غلغله پیر و جوان جاننه
آت مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیر که بزم کمیسنده یوز بزم شرع علمزی طریقت ارماغنه براق تا که عقل نقل جاننه

فریاد عشق و غلغلهٔ شوق واقع اولور مرادیکنی باده در افکن ای ساقی یعنی شرابی کسینه براق ای ساقی
که گفته اند نکوئی کن و در آب انداز که دیمشلردر ایلکلک ایله و صوبه آت مراد بودرکه یعنی عشق الهی کسینه
براق ذکر و جد و حال که شاب اکلاش ز کوی میکده برگشته ام ز راه خطا میخانه محله سندن دونشم خطا
یولندن مراد کوز کرم باره صواب انداز یعنی کرم ایدوب صواب یوله آت مراد بودرکه خانقاه طریقت
محله سندن رجوع ایدوب خطا ایلدم بنی طریق صوابه آت یعنی سالک طریقت قیل بیار ازان می که رنگ مشکبو
جامی کتور اول کلردن که رنگی مشک قوقولو شرابدن بر قدح شرار رشک و حسد در دل گلاب انداز کونی
حسد قلجی گلابه بخشه آت مراد بودرکه عشق الهی کوتش ایدوب غم دنیایی فراموش ایده حتی حالی و طیب
ماکی اولانک حالنه ارباب دنیا و اهل عیش و هوانک غبطه حسدی اولوب ایچلرنه اوده دوشه
اگرچه مست و خرابم تو نیز لطفی کن اگرچه مست و خرابم سنده بر لطف قیل نظر برین دل سرگشتهٔ خراب
انداز نظری بو حیران و خرابه کوکله آت مراد مرشددن عین عنایت طلبیدر بنیم شب اگرت آفتاب
می باید نصف لیلده اگر سکا کونش گرک ایسه ز روی اختر گلچهره زر نقاب انداز گل یوزلو یلدزیوزندن
نقابی آت مراد گل یوزلو یلدزدن کوز درکه گل کبی نازکدر و آلتون نقابدن مراد کوز قپاغی درکه
آلتون کبی صاردر لاجرم گیجه نصف اللیلده نور آفتاب حقیقی استرسه کوزندن قپاغی بر دفع قالدر و گرکه
مهل که روز وفاتم بخاک بسپارند قومه که وفاتم کوننده طپراغه تسلیم ایده لر مرا بمیکده بر در خم شراب انداز
بنی میخانه یه الت شراب کوپنه آت مراد عبادتخانه قبرنده صالحلر اولنلر مقبره سنده دفن قیل دیمکدر
رسول الله صلعم بیورمش ما من احد من اصحابی یموت بارض الا یکون قائدا و نورا لهم یوم القیمة بوکا بنا در
صلحا جوارنده دفن طلب ایتدکلری ز جور چرخ چو حافظ بجان رسید دلت بچرخ جورندن چونکه ای حافظ جانه
ارشدی سنک کوکلک بسوی دیو محن ناوک شهاب انداز محنتک شیطانی جانبنه شهاب اوقن آت مراد
جور چرخ شکایتندن زمانه فتنه کاریخ و بدعه ابتلادر دانی شهاب اوقیله هلاک ایتمک علم و ورع ایله
عامل اولوب اتی افنا تمکدر نیتکم رسول الله صلعم بیورر فقیها واحدا متورعا اشد علی الشیطان من الف عابد

حرف السین

ای صبا گر بگذری بر ساحل رود ارس ای صبا اگر اوغرسک ارس رماغی کنارنه
بوسه زن بر خاک آن وادی و مشکین کن نفس اوپ اول دره‌نک طپراغن مشکلو قیل نفسی مراد توجه سحریدر
سیار شدر که جانب الهیه ایرسه اندن کیفیت طیبه حاصل ایده منزل سلمی که بادش هر دم از ما صد سلام
منزل سلمی که اولسون اکا هر دم بزدن یوز سلام پر صدای ساربانان بینی و بانگ جرس دوه جیلر صداسندن
و جاک آوازندن طلو کورسن سلمی اسم معشوقه در مراد بونده معشوق حقیقی در و دوه جیلردن مراد هادیان
سبیل هدی و جرسدن سالکان بر هوی و هاد در محمل جانان ببوس آنکه بزاری عرضه ده محمل جانانی
اوپ اندن صکره زارلق ایله عرض قیل کز فراقت سوختیم ای مهربان فریاد رس که سنک فراقکدن
یاندق ای شفقتلو مدد ارشی مراد رب رحیمدن طلب مددر من که قول ناصحان را خواندمی قول رباب
بن که ناصحلرک قولنه قول رباب اوقردم گوشمالی دیدم از هجران که اینم پند بس بر قولاق بورتی کوردم
هجراندن بوبکا نصیحت بتر مراد بودرکه ناصحلرک کلامی بکا آواز ساز کبی هوا کلور ایدی فرقت بکا گوشمال
اولوب پند کافی اولدی عشرت شبگیر کن می نوش کاندر راه عشق گیجه اویاقلغی عشرتنی قیل و نوش کو تیز که عشق

نغمه زه

نغمه زه شب روان را آشنائیهاست با میر عسس گیجه گیدنلرک آشنالقلری وار عسس بکی ایله مراد احیاء لیل
ایدوب جوف لیلده عبادت ایدنلری خوف اولیوب ربادن امین و انیس رب العالمین اولدقلری بیاندر
پادشاهی کار بازی نیست ای دل سر باز پادشاهلق اوین دکلدر ای کوکل باشی اوینه ورنه کوی
عشق نتوان زد بچوگان هوس یوقسه عشق طوبنی اورمق اولمز هوس چوکانی ایله مراد بودرکه سلطنت الهیه
پایه بلنددر اکا خدمت اهل هوسه کلدر انوکیچون باشی اوینمق گرکدر لاجرم عشق طوبین اورمق هوا و کوی
ایله اولمز دل برغبت می سپارد جان بدست چشم یار کوکل رغبت ایله ویرر جانی یار کوزی الینه که
هشیاران ندادند اختیار خود بکس گرچه آیقلر و برمدیلر کندو اختیارلرن کمسیه مراد بودرکه عاقلی دنیانک
اختیارلرن کمسنه‌یه ویرمزلر اما عاشق اولان جانینی رغبت ایله هبه و فدا ده حتی و برر طوطیان در
شکرستان کامرانی می کنند طوطیلر شکرلکده مراد سورچیلک ایدرلر از تحیر دست بر سر می زند مسکین
مگس تحیردن الی باشه اورر مسکین سنک مراد علوم معارف وصول ولانلر حظ و صفاده اما جاهل
و عاصی اولانلر حیرتده در دیمکدر نام حافظ گر بر آید بر زبان کلک دوست حافظک ادی گر
کلوسه دوست قلمی دولنه از جناب حضرت شاهم بس است این ملتمس بنم شاهم حضرت جنابندن یتر بو ملتمس
مراد بودرکه لوحده قلم ایله اگر حافظک نامی خیر ایله مکتوب ایسه بو سعادت اکا یتر وله جانا ترا که
گفت که احوال ما مپرس ای جان سکا کیم دیدی که بزم احوالمز صورمه بیگانه کرد و قصهٔ هیچ آشنا مپرس
یاد اول هیچ آشنا قصه‌سن صورمه مراد مخاطبدن معشوق حقیقی در که اللهم لا مانع لما اعطیت حسبنجه اکا کیمسه
بز عاصیلرک احوالن صورمه دیمدی قلم دیمز و الست بربکم کونندن آشنا اولانه یاد اول انک قصه‌سن صورمه دیمز
و مغفرتدن منع ایلمز انوکیچون دیر زانجا که لطف شامل و خلق کریم تست اول یردن که سنک لطف شاملک
و خلق کریمکدر جرم نکرده عفو کن و ماجرا مپرس ایشلنمش گناهی عفو قیل و ماجرایی صورمه مراد وسعت
رحمتک و عموم رافتک اقتضاسی ایله ایشلنمش گناهمزی عفو ایدوب مضی مامضی موجبنجه واقع اولانی صورمه من
ذوق سوز عشق تو دانم نه مدعی بن سنک عشقنک حرارتی ذوقن بیلورم مدعی دکل از شمع پرس قصه
ز باد صبا مپرس شمعدن صور قصه‌یی باد صبادن صورمه مراد محبت الهی کندو به ملکه و حال اولدیغی ذکر در
هیچ آگهی ز عالم درویشیش نبود هیچ خبرداراکی درویشلک عالمندن یوق ایمش آنکس که با تو گفت که
درویش را مپرس اول کیمسه که سکا دیدی درویشی صورمه مراد بودرکه نااهل اولان اهل اولانک قدرنی
بلمز لاجرم درویشلکدن آگاه اولمین درویشک حالنی بلمز و لا یحض علی طعام المسکین حسبنجه مسکینک حالن صورمغه
ترغیب ایتمز بلکه نهی ایدر از خرقه پوش صومعه نقد وفا مجوی خانقاه خرقه پوشندن وفا نقدن استمه
یعنی مفلسان سخن کیمیا مپرس یعنی مفلسلردن کیمیا سوزن صورمه ما قصهٔ سکندر و دارا نخوانده ایم
بز اسکندر و دارا قصه‌سن اوقیمدق از ما بجز حکایت مهر و وفا مپرس بزدن مهر و وفا حکایتندن غیری
صورمه مراد بزم علم و معرفتمز وعظ و نصیحتمز محبت و وفا حکایتی دیمکدر درد فراق طبیب خود باب عشق
نیست عقل طبیبی دفترنده عشق بابی یوقدر ای دل بدرد خو کن و نام دوا مپرس ای کوکل درد ایله
خو قیل دوا آدن صورمه مراد بودرکه وصول الی الله ایچون طریق اقرب عشق و درددر عقل نا و دکلدر حافظ
رسید موسم گل معرفت مگوی ای حافظ گل موسمی ارشدی معرفت سویلمه دریاب نقد عمر و ز چون و چرا مپرس

عمر نوحی اکله وارثی بینه دیجوندن صورمه مراد بودرکه وقت مکاشفه وافاضه ارشدی وزمان استمرار
و استفاضه یتشدی علم ومعرفت وقول نی حالت ذکرنی ترک ایلیوب رعایة تلف قلیوب تحصیل فیضه سعی ایدب کیف
یکون هذا ولم لایجوز ان یکون کذا بحثنی قو بیت دارم از زلف سیاهت گله چندانکه مپرس . زلفک سیاهکدن
شکایتم واردر اولدکلوکه صورمه . که چنان زوشده ام بی سر و سامان که مپرس . کرا ویله اولدم آندن باخصوص
ویوندرکه صورمه مراد بودرکه غیب هویتکه آب حیات کبی ظلمت تستره تحقق ورا اکا طالب واو اطلاعه اثر
ظاهر اولمیوب انوکچون سعی وعلم ضایع اولدیغندن شکایتم واردر . کس بامید وفا ترک دل وجان مکناد
که وفا امیدی ایله دل ودین ترکن المسون . که چنانم من ازین کرده پشیمان که مپرس . که بن بواندکدن
اویله پشیمانم که صورمه مراد بودرکه غیب هویت وفا ایده واندن اطلاع طلوع ایده دیو تمسک قلبن اکا تعلق
قلوب دین وطاعتن انک ایچون المسون که بن اویله اتدکمدن زیاده پشیمانم . بیکی جرعه که آزار کسش
در پی نیست . بر بقیه قدح ایله که کمسه یی اینجتمک انک ردینده یوقدر . زحمتی میکشم از مردم نادان که مپرس
بر زحمت چکرم جاهل کشیدن که صورمه مراد بودرکه بر جرعه عشق الهی نوش ایدب و بستر غیب هویت ایله خرقش
ایدب و بوندن کمسه یه آزار وهزل کفتار ایلمیوب بو مضمون موجبی ایله بعض اغبار هسو ایلرم وانک ایله
کمسه رنجیده اتمزم اما جاهل کشیدن چوق زحمت چکرم . زاهد اما زسلامت بگذر کین می لعل ای زاهد
بردن و دین مستانه ایلیکچ که بو لعل شراب . دل ودین میبرد از دست بدان سان که مپرس . کوکلی ودینی آلور
الدن انک کبی که صورمه مراد بودرکه ای زاهد یا بس نکه عشق الهی دن غافل و بونک کیفیتندن فاهل سن
سالک عشق مشربلردن علت وسلامتده اولکه عشق الهی قلبی و شیخ ظاهری جذب ایدب عقلی رجا جنت
وخوف نار ایچون اتمزلر . گوشه گیری وسلامت هوسم بود ولی . گوشه ودنج وسلامت هوسم ایدی لکن عشق
می کند آن نرگس فتان که مپرس . بر شیوه ایدر اول فتان گوز که صورمه مراد بودرکه بر گوشه فراغت و محل سلامت
اختیار اتمک مرادم ایدی اما اول عین ذات که متحیر در بکا بر شیوه وجذبه ایدرکه نه اختیار ترک اختیار ایدرم
گفت وگوهاست درین راه که جان بگدازد . سوز وساولروار در بویولده که جان ایدر هر کسی عربده
این که مبین آن که مپرس . هر کسه برجنکده که بونی کورمه آنی صورمه مراد بودرکه راه آخرتده وسلوک طریقتده
بنجه خطر و بیم ضررلر واردر عاصی وجاهل وابله وغافل اولانلر بونی کورمه وآنی صورمه دیوب احتیاط واهتمام
کلامن استمزلر . گفتم از گوی فلک صورت حالی پرسم . دیدم فلک طوپندن بر صورت حال صورم . گفت آن میکشم
اندر خم چوگان که مپرس . دیدی آنی چکرم چوکان توکلمنده که صورمه مراد بودرکه قضا وقدر سرینی و مشیت الهیه
وتقدیر ازلی خبرن فلکدن صورمق دیلدم لسان حال ایله بکا جواب ویروب دیدی که چوکان قضا وتقدیر خدا
بنی شویله سرگردان ایلمشدرکه قابل تعبیر و متحمل تقریر دکلدر لاجرم وکلمرادن بن بیخبر وار اولورن . گفتمش
زلف بکین که شکستی گفتا . دیدم اکا زلفکی کیمک انتقامندن صدک دیدی . حافظ این قصه درازست بقرآن که
مپرس . ای حافظ بو قصه اوزوندر قرآن حقیچون صورمه مراد اوزلف صمد غیب هویتک تعالی و عظمتی در
انی سؤال سره استطاعت و مطول در انی صورمه حکمدر مراد کاهی غضب الهی لطف ایچون اولور کاهی قهر
ایچون اولوراندن سؤال اتمیوب قضایه رضا ویرمکه ارشاد در . ولها ایضاً درد عشقی کشیده ام که مپرس . بر عشق
دردن چکمشمدرکه صورمه . زهر هجری چشیده ام که مپرس . بر هجر زهرن طاتمشمدرکه صورمه مراد عشق الهی دردنک

لدی

سگندتی داول حضرت فرقتنک صعوبتنی ذکر دور . گشته ام در جهان و آخر کار . طولاشدم جهانده وآخرالامر
دلبری بر گزیده ام که مپرس . بر دلبر اختیار اتمشمدرکه صورمه مراد سیر قلب و فکر ایدب حضرت حق اختیار
اتدکمدن بیان ایدر . آن چنان در هوای خاک درش . انکلین انک قپوسی طپراغنی هوسلنده میروی آب
دیده ام که مپرس . کیدر گوزم یاشی که صورمه مراد وصول الی الله مشقت وعنا ودرد وبکا ایله اولدیغن ذکر در
که اکا ارتمز محبت چکن ایلردر . من بگوش خود از دهانش دوش . بن کندو قولاغم ایله انک اغزندن دونکی
کیجه . سخنانی شنیده ام که مپرس . بر سوزلر ایشتمشمدرکه صورمه مراد کیجه مناجات وندای قاضی الحاجات ایدن
لبیک عبدی جوابن اشتدکنه اشارتدر . سوی من لب چه می گزی که مگوی . بنم جانبمه طوداغنی نیچون
ایررسن که دیمه . لب لعلی گزیده ام که مپرس . بر لعل لب اصرمشمدرکه صورمه مراد بودرکه بکا اسرار الهی سویلمه دیرسن
بن کلام الهی تلذذ قانندم که کتم قدرم یوقدر . بی تو در کلبه گدایی خویش . سنسز کندو دیلنجیلک حجره سنده
رنجهایی کشیده ام که مپرس . بر زحمتلر چکمشمدرکه صورمه مراد بودرکه سالک طریقت وطالب حق اولان انک
فرقتنده حجره وخلوتنده زحمتلر چکرکه کوندز صایم وکیجه قایم وذکری دایم وقلبی هایم اولور . همچو حافظ غریب
دره عشق . حافظ غریبی کبی عشق یولنده . بمقامی رسیده ام که مپرس . بر مقامه ارشمشمدرکه صورمه مراد بیت بو
بیاننده ظاهردر . ولها ای رفیق سفر بخت نیکخواهت بس . ای کوکل سفر یولداشی یلوکک ایستیجی بختک یتر
نسیم روضه شیراز پیک راهت بس . شیراز باغچه سی یلی سکا یول ییکی یتر مراد بودرکه خواجه حافظ کندو
شهری اولان شیرازدن سفر ایدب آخر شهره کیدب اولشهردن دلکیر اولوب حب الوطن من الایمان حسبنجه
کرو شیرازه کیتمک عزم ایدب کندو قلبنه خطاب ایدب بو مطلعی دیمشدر . دگر زمنزل جانان سفر مکن درویش
وطن جانان منزلندن سفر اتمه ای درویش . که سیر معنوی و کنج خانقاهت بس . که معنوی سیرک وخانقاهک
بوجانبی یتر مراد بودرکه سالک طریقت اولانه بیندرکه محل عبادت منزل جانان حقیقی دراندن سفر المحبوب
خانقاه بوجاغنده ساکن اولوب معنی بوزندن سیراتمک یتر . بهوای مسکن مألوف وعهد یار قدیم . انس
دوتلمش مسکن محبتی و یار قدیم عهدی . زره روان سفر کرده عذرخواهت بس . سفر اتمش سالکلردن
سنک عذرک دیلجی یتر مراد بودرکه سالک کیتاج اولانلر نیچون بر مرحله سفر اتمیسن دیرلرسه حب وطن اهل
وعهد یار قدیم سفره مانع اولدیغن بهانه وعذر ایت . بصدر مصطبه بنشین و ساغر می نوش . مصافحه چی خانه نک
اوتور وشراب قدحن ایچ . که این قدر زجهان کسب مال وجاهت بس . که بو مقدار جهاندن مال و
منصب کسبی کا یتر مراد بودرکه صدر خانقاهده صدارت سکا منصب جلیل شراب یعنی قلب که محل عشق الهی در
مال وسرمایه یتر . دگر کمین بگشاید عدو بگشور دل . اگر پوسو آچه دشمن گوکل مملکتنه . حریم در که پیر مغان
پناهت بس . پیرمغان درگاهنک حریمی سکا صغنق یتر مراد بودرکه اگر الشیطان عدو مبین حسبنجه
وحی اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک موجبنجه شیطان ونفس هجوم وغلو ایدرسه شیخ صاحب حالت
درگاهی وانک خانقاهی پناه یتر . زیادتی مطلب مکن و بر خود آسان کن . زیاده لک طلب اتمه ایشنی کندوکه
آسان قیل . که شیشه می لعل و بتی چو ماهت بس . که بر لعل شراب شیشه سی و آی کبی بر بت سکا یتر مراد بودرکه
مشایخدن حق تعالیه التجا و اوراددن حوقلق اسما قلبه حرارت و جمله صعوبتی ویررلا جرم بر اسم اعظم و شیخ
مکرم کافیدر . فلک بمردم نادان دهد زمام مراد . فلک جاهل کشی یه دیر مراد یولارن . تو اهل فضلی

وحاشیه همین کناهت بس سن اهل فضل و کلامن همین کناهک بتر اوا اهل کمال نامرادا ولدغی
ذکروه . هیچ ورد دکر نیست حاجت حافظ . هیچ بر ورده بوقدر رسنک حاجتک حافظ . دعای نیمشب
ودرس صبحگاهت بس . نصف اللیل دعاک صباح وقتی درسک یتر اوا اورادک کثرتی لازم دکل وقت قریبده
قلیل ودایم واخلاصه مقارن اولان یتر دیکدر . ز منت دگران خو مکن که در دو جهان . عجبا که منتی خوانمه
که اکی جهانده . رضای ایزد وانعام پادشاهت بس . الله رضاسی وسنک پادشاهک انعامی یتر اودیاکاه
پادشاه حقیقی یعنی ایزد اولمق اولی در بو تقدیرجه عطف صفت علی الصفت اولور و پادشاه زمان مراد اولمق
محتملدر . ومنها گلعذاری ز گلستان جهان ما را بس . بر گل یوزلو جهان گلستاندن بزه یتر . زین
چمن سایه آن سرو روان ما را بس . بو چمندن اول یورییجی سروک کولکه سی بزه یتر مراد گلعذاردن شول مرشددر
انک یوزندن کشف اولا وجهان گلستاندن مراد عالم مکاشفه در و بو چمن مکاشفه دن اول یورییجی سروک یعنی
درجه عالیه یه ولان آدمک ظل حمایتی وسایه عنایتی بزه یترکه تعلیم اخلاص ایدوب بزی صیانت ایدر . من
و همصحبتی اهل ریا دورم باد . بن واهل ریا همصحبتلکی بندن ایراغ اولسون . از گرانان جهان رطل
گران ما را بس . جهان ثقیللرندن بر آغر طلو بزه یتر مراد ثقیللردن ریاضت ثقیله امر ایدنلر در آنلردن
ریاضت کلیه بزه یترکه سبب وصول حق اولور . قصر فردوس بپاداش عمل می بخشند . فردوس کوشکن عمل عوضی
ایچون ویررلر . ما که رندیم وگدا دیر مغان ما را بس . بزکه رند وگدایوز دیر مغان بزه یتر مراد بودرکه شونلرکه عمل
وطاعتی جنت ایچون ایدرلر انلره جزاء عمل جنت ویررلر بزکه عملی خلاص ایله ایدرز و عملده اعتماد ایتمزز و
حضرت حقه عرض افتقار ایدیوز بزه مخلص واهل شوق اولانلر عبادتخانه سی یتر . بنشین بر لب جوی
وگذر عمر ببین . اوتور ارماق کناری اوزره عمرک گچمسن گور . این اشارت ز جهان گذران ما را بس . بو اشارت
گچیجی جهاندن بزه یتر مراد آب جوی … آب یجری بجریان ایسه عمر دخی بویله ایدوکن اهل اشارت فهم ایدر دیمکدر العارف
یکفیه الاشارة والذی فهم له البشارة . نقد بازار جهان بنگر وآزار جهان . جهان بازارینک نقدن و جهانک
انجمسن گور . گر شما را نه بس این سود و زیان ما را بس . اگر بو اصنی و زیان سزه یتمزسه بزه یتر مراد بودرکه جهان
بازارینک نقدی وار ایسه آزار دخی وار در بر آنک نقدن زحمتی … توب فراغت ایدک . یار با ماست
چه حاجت که زیادت طلبیم . یار بزمله در نه حاجت که زیاده طلب ایده وز . دولت صحبت این مونس جان
ما را بس . بو جان مونسنک صحبتی دولتی بزه یتر مراد بودرکه شویلهکه انس حق حاصل اوله انک غیرینه
حاجت اولمز . از در خویش خدا را به بهشتم مفرست . کندو قپکدن یارنی بنی جنته گوندرمه . که سر کوی تو از
کون و مکان ما را بس . که سنک محلکک باشی کون و مکاندن بزه یتر مراد قرب حق حاصل ایدن غیری نسنه استمز
بیاندر . حافظا از مشرب قسمت گله نا انصافیست . ای حافظ قسمت مشربندن شکایت انصافسزلقدر . طبع چون
آب و غزلهای روان ما را بس . صو کبی طبع و روان غزللر بزه یتر مراد بودرکه غیریلره منصب و مال ویرلدی
ایسه بزه طبع و کلام حسن ویرلدی بونک شکرین بلمیوب شکایت قلمق انصافسزلقدر .

حرف الشین

اگر رفیق شفیقی درست پیمان باش . اگر شفقت ایدیجی یولداشسن ایسک عهدکده اول . حریف حجره و گرمابه
و گلستان باش . حجره و حمام و گلستان مصاحبی اول مراد رفیقدن الرفیق ثم الطریق … کافه
ایدوب و با کر شفقت ایدیجی یولداشن ایسک صحیح العهد اول هر مکانده مریدلره مصاحب اولوب مفارقت قلمه انلرک

اتمام

اتمام سلوکی حضور حضرتک ایله در . پشکنج زلف پریشان بدست باد مده . زلف پریشانک بوکلمنی یله ویرمه
مکو که خاطر عشاق گو پریشان باش . دیمه که عاشقلر خاطری دخی پریشان اولسون مراد بودرکه غیب الهویت مرات
طبقاتن افشا اتمه که عاشقلرک یعنی مرید و مجذوبلرک خاطری پریشان اولور کسلی نی نهان اتمک دخی در
کرت هواست که با خضر همنشین باشی . اگرسنک هواک ایسه که خضره همنشین اولاسن . نهان ز چشم سکندر چو آب
حیوان باش . اسکندرک گوزندن آب حیات گزلو اول مراد بودرکه ای شیخ اگر قرین خضر اولمق استرسک آب حیوان
اسکندردن گزلو اولدیغی کبی سن دخی پادشاه و اغنیادن گزلو اول . رموز عشق نوازی نه کار هر مرغیست
رموز مبتدا و مضاف در عشق نوازی لفظنه ولفظ نه کار هر مرغیست خبر مبتدا در یعنی نغمه لندرمک رمزلری هر قوشک
ایشی دکلدر . بیا و نو گل این بلبل غزل خوان باش . گل بلبل غزلخوانک یکی گلی اول مراد بودرکه بن عشق نغمه لندرمک
رموزنه قادرن گل بنم گلم اول عشق نغمه لری رموزن سویلیم . طریق خدمت و آیین بندگی کردن . مرحوهند ز خدا را
تو رها کن بما و سلطان باش . معنای بیت بودرکه الله ایچون خدمتک اتمک طریقن و قوللق ایلمک رسمن سن قو بزه سلطان
اول مراد بودرکه کثرت مجاهده و عبادتی بز مریدلر ایده وز سن بزه حاکم سلطان اول . دگر بصید حرم تیغ بر مکش زنهار
دخی صید حرمه قلیچ چکمه زنهار . وز آنچه با دل ما کرده پشیمان باش . وانن که بنم کوکلمه ایتمشسن پشیمان اول مراد
بودرکه مریدکه حرم الهی صیدی در آکا استغنا قلیچن حواله قلمه کهملاً کا ایدرسن و انکا ایتدیککه فعلکدن دخی نادم اول . تو شمع
انجمنی یک زبان و یک دل شو . سن مجمع شمعیسن بر دللو و بر کوکللو اول . خیال و کوشش پروانه بین و خندان باش
پروانه نک دورشیمسن و خیاللن گور خندان اول مراد بودرکه ای شیخ سن مریدلر جمعینک شمعیسن پروانه کبی بونلرک آتشن
ریاضته آتلمسن گور ب کان یهدی الله بک قوما خیر من ان یکون لک حمر النعم … انا ابا هی بکم و لو بسقط …
شاد اول . کمال دلبری و حسن در نظر بازیست . کمال مبتدا و مضاف در دلبری لفظنه و حسن معطوف در آکا و لفظ در نظر
بازیست خبردر . بشیوه نظر از نادران دوران باش . یعنی گوکل الملق و حسن کمالی نظر بازلقده در نظر شیوه سی ایله
زمان نادرلرندن اول مراد بودرکه قلب مریدی المق و حسن طریقت کمالی گوزل گوزلمکده در امدی ای شیخ نظر
شیوه سی ایله یعنی مریدلری گوزل گوزلمک ایله نادر زمان اولنلردن اول . خموش حافظ و از جور یار ناله مکن
ساکت اول ای حافظ جور یاردن ایکلمه . ترا که گفت در روی خوب حیران باش . سکا کیم دیدی که گوزل یوزه حیران
اول مراد بودرکه عشق اختیار ایدن جور یاری چکمک گرک و طالب حق اولان ریاضت و عبادت ایدوب شیخ ارشادی
ایله لکرا ایدی قبول اتمک گرک . ومنها ای همه شکل تو مطبوع و همه جای تو خوش . ای دلبر سنک دوکلی شکلک
مطبوع و دوکلی یرک خوش . دلم از عشوه یاقوت شکرخای تو خوش . کوکلم سنک شکر چینیجی یاقوتک شیوه سندن
خوش مراد مخاطبدن شیخ در که شکلی سنت اوزره اولوب خلوتی و سلوکی یکسان اولا و لفظی کبی شیرین و غذای
قلب حزین اولا . همچو گلبرگ طری هست وجود تو لطیف . تازه گل یپراغی کبی در سنک وجودک لطیف . همچو سرو چمن
حمله سراپای تو خوش . سرو چمن کبی سن باشدن ایاغه خوش مراد عزیزلرکه وجودی شریف و لطیف و افعال و حرکاتی
مقبول و موزون ایدیکن ذکر در . شیوه و شکل تو شیرین خط و خال تو ملیح . سنک شکلک شیوه سی شیرین و سنک خط و
خالک گوزل . چشم و ابروی تو زیبا قد و بالای تو خوش . گوزل و قاشنک براشق و قد و بالاک خوش مراد شکلک
شیوه سی سنته مطابق خطک علوم دینیه و خالک اندن متأثر اولمق در که ملیح رکوزکه عین عنایت ایله نظر ایدر
و رمزک بطون معانی یه تنبیه قیلور که یراشق در و قدک که علو درجه یه ارشاد ایلر خوش در . هم گلستان خیالم

الزو برنقش ونگار هم بنم خیالم گلستانی سنده بر نقش وتصویر هم مشام دلم از زلف سمن سای توخوش هم بنم گوکلم
مشامی سنک سمن مو ایدکی زلفکدن خوش در اکثرنک مصاحبتی ایله علوم لدنیه وفیضیه ایله خیالم طلودر وکوکلمك
مشامی اسرار غیبیه اخباری ایله طیب در که سمن رایحه سی انک قتنده مخصوص در بیش چشم تو بمیرم که بدان بیماری
سنک گوزنک اوکنده اولورم که خسته لغده می کند درمان از رخ زیبای توخوش بنم دردمی سنک بر اشتی یوزکدن
خوش ایدر مراد چشمدن عین دراندن مراد ذات شیخ در یعنی کی شیخ اگرچه ذاتک زار ونزار دور اما وجهیله نظر ضم
صحت ویررلا جرم بن انک اوکنده هلاکم در ره عشق که از سیل بلا نیست گذر عشق یولنده که بلا سیلندن گچك اولمز
کرده ام خاطر خودرا بتماشای توخوش امتثمد رکه کند وخاطرمی سنک تماشاک ایله خوش مراد بودرکه ریاضات شدیده
ومجاهدات کثیره بکا وصوله مانع اولورکه اینه عزم اندن کچه مزم اما مشاهده شیخ تسلی ویرب انک ایله خاطرم
خوش ایدرم در بیابان بلا گرچه ز هر سو خطریست بلا بیابانده اگرچه هر طرفدن خطر وار در می رود حافظ بی دل
بتولای توخوش کیدر یورکسز وعاشق حافظ سنک محبتک ایله خوش مراد بیت سابقده کی عقل دایر کمسنده اولان
کلامنک عدول عشق دایر کمسنده اولان مرتبه یه انتقال ونزول در وله فکر بلبل همه آنست که گل شد یارش بلبلك
فکری دخی گلی ولدر که گل ولانک یاری گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش گل فکروه که نه شیوه ایده انک ایشنده
مراد عاشق طالب صادق ومعشوق شیوه فکر ایدکن بیاندر که معشوقه ناز و عاشقه نیاز صفت لازمه در دلربائی
همه آن نیست که عاشق بکشند گوکل قبحیلق دخی اول دکلدر که عاشق اولدرهلر خواجه آنست که باشد غم خدمتکارش
افندی اولدرکه اولا اکا خدمتکاری غمی مراد بودر که شیخ وهم دخی اول دکلدرکه گوکل قید اما ریاضات شدیده ایله مرید
ومحبتی هلاک قلمیه بلکه شیخ اولدرکه مزاج مریدی دخی رعایت ایده جای آنست که خون موج زند در دل لعل انکیچون یریدرکه
قان موج اوره لعل یورکنده زین تغابن که خزف می شکند بازارش بوغبونلقدن که صقصی چرانک بازارن مراد
بودرکه اهل فضل ولانک یورکنده قان دریاسی اولوب تموج اتسه یریدر شوغبونلقی ایچون که نا اهلک انک بازارن
کاسد ایده که نا اهله رغبت اولوب اهل اولان بی قدر اولا بلبل از فیض گل آموخت سخن ورنه نبود بلبل گل فیضندن
اوکرندی سوزی یوغیسه یوق ایدی این همه قول وغزل تعبیه در منقارش بر دخی گلی سوز وغزلکز لنمش وقرشنی انک
منقارنده مراد بودرکه معشوق حقیقی فیضندندر بوهکو معارف ظهوری عاشق لسانندده والا انک غونده بونک
کبی کلام لطیف ونصح شریف یوق ایدی آن سفر کرده که صد قافله دل همره اوست اول سفر قلنش کمسه که یوز قافله
کوکل انک یولداشی در هرکجا هست خدایا بسلامت دارش هر قنده اولورسه یا رب انی سلامت [illegible] مراد سفر کیدن یار عزیز
ایچون دعادر ای که بر کوچه معشوقه ما می گذری ای کمسه که بزم معشوقه مز سوقاغندن کچرسن بر حذر باش که سر می
شکند دیوارش حذر او زره اول که باشی جراغک دیواری یعنی مست کبی کیم که باشک دیواره دوقنوب یارلمسون
مراد بودرکه طریق حقه سالک اولان غافل ولیوب کندویه ضرردن اجتناب اتمک گرک صحبت عافیتت گرچه
خوش افتاد ای دل سنک عافیتک صحبتی اگرچه خوش دوشدی ای دل جانب عشق عزیزست فرو مگذارش
عیش جانبی عزیزدر انی ترک اتمه مراد بودرکه سلوک طریقت اغیوب کثرت عبادته مشغول اولمق خوشدر اما عشق الهی
وصحبت مشاهدتنا هی عزیز وشریفدر انی ترک اتمک دلمز اگر وسوسه نفس وهوا دور [illegible] ندنه راق اولکان نی
شکر راه بری در حرم دیدارش شکسز بولالر سن انک دیدار حرمنه مراد بودرکه نفس وهوا مانع وصول حضرت خدا اولور
گمکه بونلردن اراق اولوب سالک راه وطالب الله اولاد دیداره وصول اکا میسر اولور صوفی سرخوش از ین

ولنك

دست کج کرد کلاه سرخوش صوفی که بوالدن اکثر ایلدی کلاهی بدو جام دگر آشفته شود دستارش اکی قدح
ایله دخی قرشنش وبوزلمش اولور دستاری مراد بودرکه صوفی که کیفیت جزئیه ایله احوالی فی الجمله متغیر اولورجون
زیاده جه کیفیت حاصل ایده بالکلیه متغیر الاحوال اولوب عوام رحمی ولکلندن چقوب تمام اهل تعشقا اولور دل
حافظ که بدیدار تو خو گر شده بود حافظک گوکلی که سنک دیدارکا ایله خو ایدنمش ایدی نازپرورد وصالست
مجو آزارش وصال نازی ایله بسلنمش در انی اینجتمك استه مراد بودرکه چون عالم ازلده حضرت عذبت الهیه ومحبت معنویه
وروحانیه حاصل اولوب وصال ایله مرتبی الهش ایدم اول حالی بندن زایل قلمه وله باز ای دل تنگ مرا
مونس جان باش گر وگل بنم طار کوکلمه مونس جان اول وین سوخته را محرم اسرار نهان باش بو یانمش اسرار نهانی
محرمی اول مراد مخاطبدن شیخ در مکر غیری بره کیتمش یا عزلت اختیار اتمش ایمش انک گلمسن وقلبه مونس جان المسن و محرم
راز نهان اولمسن طلب ایدرکه تنگدل اولمقدن خلاص بولوب سر الهیه خبردار اولا زیرا اهل ریا صحبتی قلبی خراب
وجانی بی نور وتاب ایدر زان باده که در میکده عشق فروشند اول شرابدن که عشق میخانه سنده صاتارلر ما
را دو سه ساغر بده وگو رمضان باش بزه اکی اوچ قدح ویرو دی رمضان اول مراد بودرکه شیخ رمضانده خلوته گیرب
مریدلره ارشاددن فارغ اولورلا جرم اکا مقدما بر مقدار عشق الهی وذوق طریقت اوراق ایدب بوده کندو
خلوت واعتکافکه شروع قل دیر در خرقه زن آتش زدی ای عارف سالک خرقه یه اوجاق [illegible] ای عارف سالک
جهدی کن وسر حلقه رندان جهان باش بر سعی قل وجهان رندلرنک سرحلقه سی اول مراد بودرکه عارف اولان
سالک صوفیانه کیمی کیمز کندوسی ریایه نسبدن تجرید کالا زمدر که مجاهده ایدب مخلصلر رئیسی اولا وبو اهل
دور واصحاب صلاح قرین اولمق ایله اولور آن یار که گفتا بتوام دل نگرانست اول یارکه دیدی سکا
کوکلم متعلقدر گو می رسم اینک بسلامت نگران باش دی ارشورم شمدی که سکا ایله ناظر اول یعنی گوزله مراد
بودرکه اول مرید که قلبم سکا متعلقدر دیه اکا تربیت واصلاح ایچون وعده وروب قل خون شد دلم از حسرت آن
لعل روان بخش قان اولدی گوکلم اول جان بغشلیجی لعل حسرتندن ای درج محبت بهمان مهر ونشان باش ای محبت
حقه سی اول مهر ونشان ایله اول مراد کلام الهی والهامات آلهی ایچون قلب قان اولدن اکا مهر ونشان اولمق
مدوح ایدکن بیاندر که آخر باعث فیض اولور تا بر دلش از غصه غباری ننشیند تا گوکلنه غصه دن توز
قونمیه ای سیل سرشک از عقب نامه روان باش ای گوز یاشی سیلی نامه نک ردیفه روان اول مراد بودر که
دفع عصیانم عفو حضرت عوض اولنمز توبه وانابت ایدب آب دیده کر یا سیل روان اولوب انک کاره [illegible]
محو اتمك گرك حافظ که هوس میکندش جام جهان بین حافظ که هوس ایدر جهان گوزجی قدح گو در نظر آصف
جمشید مکان باش دی اکا جمشید مکان وزیرکه نظرنده اول مراد بودرکه قلب صافی استرسک که عالمی مشاهد
اتدره خلیفة الله اولان رسول الله عم حضرتلرینک زیرکا اولان شیخ نظرنده اول که الصحبة مؤثرة حکمنجه ظاهر اولا
وله ایضا بدور لاله قدح گیر وبی ریا می باش لاله دورنده قدح طوت وریاسز اول ببوی گل نفسی همدم
صبا می باش گل قوقوسی ایله بر نفس صبا یه مصاحب اول مراد دور لاله دن داغ عشق درون ولره اولدیغی
زماندرکه انده ریا اثری اولمیه لاجرم اول وقتده طاعته اشتغال کوکلدر اخلاص ایله وراحه کشف بردم نفحه
ربانیه معارن گوکلدر نگویمت که همه ساله می پرستی کن دیمزم سکا که دخی ییل جمله بر سالک قل سه ماه می خور و
نه ماه پارسا می باش اوچ آی شراب ایچ طقوز آی زاهد اول مراد بودرکه دایما عشق الهی ورياضت قل

دیمزم اوج آی صوم وعبادت واعتکاف وخلوت زمانی ودر مجاهده قلطوز آی ریاضتدن زاهد وفا بیغوا الا
کوزت هواست که چون جم بستر غیب رسی اگر سنک هواکا ایسه که جم کبی ستر غیبه ایرکسن بیا وهمدم جام جهان نما جی باش
کل جام جهان نما مصاحبی اول مراد بودرکه اگر پادشاه ودین کبی سر غیبدن خبردار اولمق استرسنک صفای قلبه قرین
اول که قلب مصفی مرآت جهان نمادر چو بیر سالک عشقت بمی حوالت کرد چونکه سنی عشق سالکی پیر خیر ابجواله
ایلدی بنوش ومنتظر رحمت خدا باش ایچ ورحمت خدایه منتظر اول مراد بودرکه چونکه پیر سنی طریق عشقه ارشاد
ایلدی اکا سالک اولوب فیض ایچون رحمت حقه منتظر اول چو غنچه گرچه فروبستگیست کار جهان غنچه کبی گرچه
باغلنمقدر جهان ایشی تو همچو باد بهاری گره‌گشای باش سن بهار یلی کبی دوکم آچیجی اول مراد بودرکه
دنیا ایشی انعقاددن وعدم مساعده وانقباضدن خالی دکلدر سن ای عاشق حلال مشکلات اولوب فتح وقلتدن
وانقباض وعلتدن متشکی اولانلری فضا ایله تسلی قلوب خاطرلرندن عقده‌یی کیدرمک کرکسن وفا مجوی
زکسی وگر بمی لشنوی وکلاسیمرغ جهاندن اگر استمع نیست بهرزه طالب سیمرغ وکیمیاگری باش بطلان ایله عنقا
وکیمیا طالبی اول مراد بودرکه جهانده وفا یوقدر اگر دنکه اسمع اگر بنم نصیحتم استمیوب وفا استرسنک عنقا
وکیمیایه طالب اولورسن که بونلر موجود الاسم معدوم الجسم ودوری بسبر الاسم عدیم الجسم در مرید طاعت بیگانگان مشو حافظ
باده لر طاعته مرید اولمه ای حافظ ولی معاشر رندان آشناجی باش ولی آشنا رندلرک مصاحبی اول مراد بودرکه
سالک مخلص اولمیانلرک عبادتنه مرید اولمه سالک مخلص وعاشق صادق اولانلرک عبادتنه مباشر ومصاحب اول
ولها ایضا باغبان گر پنج روزی صحبت گل بایدش باغبانه اگر بش کونلک کل صحبتی کرک ایسه بر جفای خار هجران
صبر بلبل بایدش هجران دکنی جفاسنه صبر بلبل کرک کا مراد بودرکه هر طالب دنیا وعاشق ماسوی زمان قلیلده
انتفاع وتمتع ایچون عاشق کبی مشقت شدیده چکمک کرک باوجودکه فانیدر ای دل اندر بند زلفش از پریشانی
منال ای کوکل زلفی بندنده پریشانلقدن اینکله مرغ زیرک چون بدام افتد تحمل بایدش زیرک قوش چون
آغه دوشه تحمل کرک کا مراد بودرکه بر قیده مبتلا ومقید اولان پریشان اولدم دیوب انکلمک وضجرت ایتمک کرک
والا قید محکم اولوب خلاصی مشکل اولور با چنین زلف ورخش باد انظربازی حرام بو مثللو زلف ورخ ایله عاشق
حرام اولسون هر که روی یاسمین وجعد سنبل بایدش هر کمه که یاسمین یوزی وسنبل قورجغی کرکدر اکا مراد بودرکه
هر کمه که یاسمین یوزی وسنبل قورجغی کرکدر بونلره متعلقدر اکا اول جمال جمیله وزلف جان آسایه عشق محبت حرام اولسون
لاجرم غیب هویه وجمال جمیل حضرته محب اولان ماسوی یه وزخارف دنیایه تعلق ایتمک کرک رند عالم سوز را
بمصلحت بینی چه کار عالم یاقجی رندک مصلحت کوزیجیلک ایله نه ایشی وار زیرا کار مملکتست آنکه تدبیر وتأمل بایدش
مملک ایشی در اول که تدبیر وفکر کرک کا مراد بودرکه فقیر مخلصک تدبیر عالم ایله کاری واول فکر ایله انکساری یوقدر
اما صاحب ملک ولانک تدبیر وتأملی ومرادده حکم ترسلی جوقدر تکیه بر تقوی ودانش در طریقت کافریست
تقوی یه وعلمه اعتماد طریقتده کفردر راهرو گر صد هنر دارد توکل بایدش سالک اگر یوز هنری دخی وار ایسه توکل
کرک کا مراد بودرکه حضرت حقدن غیری یه اعتماد حضرت حقه آنی تشریک ایلمکدر تشریک غیر مع الحق کفردر لاجرم اهل طریقت
هر ندکلو علمی کثیر اولسه اعتماد وتوکلی حضرت حقه ایدر نازها زان نرگس ترکانه اش باید کشید مراد ندر ابن حال
شوریده تا آن جعد کاکل بایدش کشید لفظنک فاعلی این دل شوریده در معنی بیت بودرکه نازلری انک ترکانه
نرگسندن چکمک کرک بو دل کوکل تا اول قورجق بیرچم کرک ایسه اکا مراد بودرکه ذات الله دن نازونعیم چکمک کرک

شول کوکلکه غیب هویت وازفیض حضرت استر ساقیا در گردش ساغر تعلل تا بکی ای ساقی قدح دورنده
تعلل نیجه یه دک دور چون با عاشقان افتد تسلسل بایدش دور چون عاشقلره دوشه تسلسل کرک کا مراد
بودرکه ای شیخ عشق الهی بکوشش اندرمکده بهانه نیجه یه دک چون نوبت عاشقلره وطالب صادقلره ایرشدی علی الدوام
شرب مدام اولمق کرک کیست حافظ تا ننوشد باده بی آواز رود کیمدر حافظ تا ایچمیه شرابی قبیل آوازنسز
عاشق مسکین چرا چندین تجمل بایدش عاشق مسکینه نیچون بو دکلو تجمل کرکه مراد بودرکه حافظ عشق الهی کوشش
انتکه شهرت واعتبار لازم دکلدرکه عاشق مسکین وفقیره تمکین تجمل وتزئین استمز ولها ایضا خوشا شیراز ووضع
بی مثالش نه خوشدر شیراز وانک مثلسز وضعی خداوندا نکه دار از زوالش یارب سن صاقله زوالدن
انی مراد حب الوطن من الایمان نیجه که دو وطنه محبتی اعلان وآنی مدحت ویا ندر زرکناباد وصد لو
حسن الله بلکه لفظ لوحسن الله اصلده لا احسن الله ایدی عربلر بر مقامده دعا اتسه‌لر لا احسن الله دیرلر ایدی حکایة
الله وحشتت ویرمسون یعنی خلقی بوندن کیدرب خالی قالمسون حکمه وغلط ایدب اکی النی حذف ایدب لا یی واوه
متصل قلوب لوحسن الله دیدیلر وصد فکر اندکی دعاده تکثیر ایچوندر یعنی رکنه لا احسن الله دکل یوز لا احسن الله
که عمر خضر می بخشد زلالش که خضر عمرن ویرر انک زلالی زلال شول صوبه دیرلرکه لطیف اولوب یکیچ اولا مراد انک
زلالی آب حیات دیو بو حده مبالغه ایدر میان جعفراباد ومصلا جعفراباد ومصلی اورتسنده جعفراباد
آنده بر باغک اسمیدر مصلا دخی لغتده بیان اولنمشدر صبا امیزمی آید شمالش صبا کون طوغیسی دیدکلری یلدرکه
مشرقدن اسر شمال بو بیر زدیدکلری یلدرکه قطب شمالدن اسر مراد اکی لطیف وحمده وجبل بربره ایله مخلوط
اسر دیمکدر بعض نسخه ده صبا یرنه نسیم واقع اولمشدر یعنی خوش قوتیله دخی کلور انک شمالی بشیراز آی وفیض روح
قدسی مهوندر نخواه از مردم صاحب کمالش یعنی شیرازه کل جبرئیله منسوب فیضی اسم انک حبیب کمال تکمیلندن
مراد شیراز کی کمالی کمالکشی سی جبرائیل کبی فیض ایدر دیمکدر احتمال واردرکه مردم صاحب کمالش دیدکندن
مراد کندوسی اولا صبا از آن لولی شنگول سرمست مراد ندر چه داری آگهی چونست حالش لولو ولولیه ره
کوزلی دیمکدر ومهر فتان کوزله اطلاق اولنور وشنگل وشنگول مطبوع کوزل وشیرین حرکات دیمکدر یعنی
بیت بودرکه صبا اول محبوب فتان وشوخ جهان ومست ستدن نه خبر وار لغک وار در نیجه در انک حالی مراد
بر شخص معهوددرکه محرک عشق وجوش وعشقه سبب وجد وحال اولوب اندن خواجه حافظ کشف وفیض بولوب شکر نعمت
قلوب انی بو وجهله ذکر ایدر که نام قند مصری بروانجا کم قند مصری آدن آلدی انده که شیرینان نداده
انفعالش که شیرینلر اکا انفعال ویرمدیلر یعنی نکمکه شیرازده شکر مصری آدن آکسه اکا شیرینلر بر لذت
کوستررلر که انک قننده شکر مصری لذیذده کل ایدکی ظاهر اولوب آنک آدن ذکر ایتدکندن منفعل وبیچون اولور
مکن بیدار ازین خوابم خدایا بنی اویندرمه اویقودن یارتی که دارم عشرت خوش باخیالش که خوش
عیشم واردر انک خیالی ایله مراد خیالش ضمیرنک مرجعی الیهندن اول لولی شنگلدرکه اویقوده قوه متخیله ده
انک صورتی مرتسم اولوب انک ایله عیش میسر اولور گر آن شیرین پسر خونم بریزد اگر اول شیرین اوغلان قانم
دوکرسه دلا چون شیر مادر کن حلالش ای کوکل انا سودی کبی اکا حلال قل مراد اول شیرین پسردن
اول لولی شنگلدر یا خود دخی تاده ای نازنین پسر تو چه مذهب گرفته کت خون ما حلال تر از شیر مادرست
دیدکی محلده ذکر اولنان در چرا حافظ چو میترسیدی از هجر نیچون حافظ چون قورقر ایدک هجردن نکردی

شکر ایام وصالش: ایتمدک آیام وصالی شکرینی مراد بودرکه اول یار عزیزک هجرندن قورقرایدک نیچون ایام
وصالی شکرین ایتمدک که انک وصالی نعمتی الندن زایل اولمیدی لاجرم یار عزیز صحبتندن دور و مهجور اولدیغچون
تأسف ایدرر ولہ برد از من قرار و طاقت و هوش: التدی بندن قرار و طاقت و عقلی بت شیرین لب سیمین
بنا گوش: شیرین لب گمش تنلو کلوب: نگاری چابکی شنگی کله دار: بر نگار چابک شیرین حرکتلی کلاه اهلو ظریف
مهوشی ترکی قباپوش: بر ظریف آی کبی محبوب قبا پوش فی الواقع قنغی صلحا ایدن نگار چابک و شیرین حرکات و ظریف
وماه چهره که باطن غافلکین در که بونلر تحریک شهوت در اهل نفس و شهوت پرست اولنه عارض اولنه دکل: ز تاب آتش
سوزان عشقش: انک عشقنک یاقیجی اودنک حرارتندن: بشان دیگ دایم می زنم جوش: جولمک کبی دایم
قاینرم مراد شهوت اودنک غلیانی بیاندر: چو پیراهن نشوم آسوده خاطر: کوملک کبی خاطری دکلمش اولورم
کرم ایچون قبا گیرم در آغوش: اگر قفتان قوجاغه دوزسم یعنی قوجرسم مراد نفسک دلبری قوجیجی سکوننی
بیاندر: بی رنجم زجور او که نی خار مهوندر: نیا بد گل کسی بی نیش بهم نوش: انجنم انک جورندن که دیکنسز بولمز
گلی برکمسه و نیشترسز بال عسل مراد جور و جفا چکن محو وفایه ایرر دیمکدر اگر جکدکی جور طلب آخرت ایچون ایسه سعادت
بولور اگر هوای نفس ایچون ایسه تفاوت بولور: اگر پوشیده کردد استخوانم: اگر جور بم کوکسم: نگردد مهرش از جانم
فراموش: اولمز انک محبتی جانمدن اونودلمش مراد نفسک جبلتی هوا اوزره اولوب شهوتی اکا طبیعت ایدکن
بیاندر: سرانداز کن اندر پاش ای دل: باشنی آت انک آیاغنه ای کوکل که در سر پای او بهتر که بر دوش: که
باش انک ایاغنه یگرکدر اوموز اوزره اولمقدن مراد نفسی آیاغنه سورمک یگرکدر اوموزنده اولمقدن بیکدر
یاباش انک آیاغنده اولمق یگرکدر انک ایاغی اوموزده اولمقدن و بالجمله شهوتدن اراغ اولمق بکدر: دل و
دینم دل و دینم بر دست: کوکلمی و دینمی کوکلمی و دینمی آلمشدر: برده دوشش برده هوش: انک کوکسی اوموزی
انک کوکسی اوموزلری انک کوکسی و اموزی فی الواقع نفسک کوکلنی و دینی الور محبوبک کوکسی و اموزی: دوای
تو دوای تست حافظ: سنک دواک سنکدر ای حافظ: لب نوشش لب نوشش لب نوش: انک طاتلو طوداغی
انک طاتلو طوداغی انک طاتلو طوداغی مراد حافظدن نفسی حافظدر انک دردی حظ نفسانی در لاجرم لب دلبر انک
درمانی در ولہ دلم رمیده شد و غافلم من درویش: کوکلم اورکدی غافلم بن درویش: که آن شکاری
سرگشته را چه آمد پیش: که اول آوره شکاره نه کلدی او که یعنی واقف دکلدی مراد کوکلمک واره لکندن شکایتدر
چو بید بر سر ایمان خویش می لرزم: سکود کبی تیتررم ایمانم باشی اوزره دیترزن: که دل بدست کمان ابروست
کافر کیش: که کوکل بر یای قاشلونک النده در که کافر مذهب در مراد روحک یانی ایچون خوفی در که قلب
بد مذهبک النده در: خیال حوصله بحر می پزم هیهات: دکز حوصله سی خیالن پیشورورم هیهات: چهاست در سر
این قطره محال اندیش: نلر وار در بو محال فکر ایدیجی قطره باشنده مراد علم و عمله تحصیل فکر ایدکن و کندونک
ضعف حالندن بوجال کلدکن حکایتدر بو تعبیر بیله عزیزلره بندونک تواضع دلالتدر: بنازم آن مژه شوخ عافیت کش را
ناز ایدرم اول عافیت اولدرجی شوخ کرپکی: که موج می زندش آب نوش بر سر نیش: که موج اورر طاتلو صو انک نیش
اوزره مراد مژه دن حضرت حقک جذبه و غلبه سیدر که عقل اوزره کی در که صورة قهرده لطفدر: ز آستین
طبیبان هزار خون بچکد: طبیبلرک یکنندن بیک قان طملر: گرم بتجربه دستی نهند بر دل ریش: اگر تجربه ایچون قو بلر
یاره یورکم اوزره مراد قلبنده یاره اولدقن بیاندر: بکوی میکده گریان و سر فکنده روم: میخانه محله سنه آغلیوق

[illegible]

و باشمی اشغه برقیش کیدرم: چرا که شرم همی آیدم ز حاصل خویش: ینچون که حجاب کلور بکا کندو حاصلندن مراد که
طریقت و طلب حقیقت ایدرجک اغلق و باشی اشغه قلمق ایله یاپدرم زیرا کندو عملدن شرمنده یم دیمکدر: نه عمر
خضر بماند نه ملک اسکندر: خضر عمری قالمز و اسکندر ملکی قالمز: نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش: نزاع
دنیای دون باشی اوزره ایتمه ای درویش مراد چونکه دنیا فانیدر بو نیچون نزاع ایتمک لایق دکلدر دیمکدر
تو بنده گله از دوستان مکن ای دل: سن قول سن دوستلردن شکایت ایتمه ای کوکل: که شرط عشق نباشد
شکایت از کم و بیش: که عشق شرطی اولمز شکایت آزلقدن و آرتقدن مراد بودرکه دوستلردن دوست
حقیقی حضرتندن جور و قهر ازتق و مهر و لطف اکسک واصل اولمقلغی چکمک و مهر کاری درویشانه ایتمک کرک: بیا که گر نرسد
دست هر کدا حافظ: اول قوشاغه ارشمز هر کدا ای حافظ: خزینهٔ بکف آور ز گنج قارون بیش: بر خزینه الله
کتور گنج قاروندن زیاده مراد وصول حق و وصل الهی عمل قلیل ایله میسر اولمز بذل مال کثیر و صرف اعمال بسیار
لازم دکلدر دیمکدر ولہ دوش با من گفت پنهان کاردانی تیزهوش: دون بیجه بکا دیدی گزلو بر ایشی
بیلور ایتی عقللو: کز شما پنهان نشاید داشت راز می فروش: که سزدن گزلو دوتمق اولمز شراب صاتیجینک
رازنی مراد کاردان تیزهوشدن شول مرید درکه عمل آخرت بیلوب طریقتدن خبردار اوله و می فروشدن مراد
شیخ درکه عشق الهی بایعی در لاجرم مرید عالم عمل و خبیر طریقت بکا شیخ رازنی و سلوک احوالنی بیان و عرضه ایدب
گفت آسان گیر بر خود کارها کز روی طبع: دیدی آسان طوت کندوا وزرکه ایشلری که طبع یوزندن: سخت
می گیرد جهان بر مردمان سخت کوش: برک دوتر جهان برک دوتیجی کمسنه لره مراد بودرکه اول مرید خبیر بکا
رازنی ایدوب دیدی که ایشلری کندوکه آسان قل یعنی عمل دنیا ایله عمل آخرتی جمع ایده بیلدیه بلکه عمل
دنیای ترک قل که من جعل الهموم هما واحدا کفی الله سایر همومه حسبنجه حق تعالی سکا عملی آسان ایده واما مقتضای
طبع فلک بودرکه ای جهان عملنه سعی ایدنی برک طوتوب مرادی سهولت ایله حاصل اولمز: وانگهم در داد جامی
کز فروغش بر فلک: اندن صکره بکا ویردی بر قدح که انک نورندن فلکک اوزره: زهره در رقص آمد و بربط
زنان می گفت نوش: زهره رقصه کلدی و قپوز اورارق ایچ دیدی مراد بودرکه اول مرید غم دنیای فراموش
ایدجک سوزنی سویلیوب عقل که مقامی انک فلک رتبه سی در سماع کلوب بیننده دوکوب عشق الهی نوش قیل کار
دنیایی فراموش قل دیو امر ایلدی: گوش کن پند ای پسر وز بهر دنیا غم مخور: ایشت نصیحتی ای اوغل دنیا
ایچون غم یمه: گفتمت چون در حدیثی گر توانی دار گوش: دیدم سکا انجو کبی بر سوز اگر قادر ایسک قولاق
طوت مراد طلب دنیایی ترک ایدوب طلب عشقی و قرب مولی به ارشاددر: بادل خونین لب خندان بیاور همچو
جام: قانلو کوکل ایله کولر طوداق کتور قدح کبی: نی گرت زخمی رسد آیی چون چنگ اندر خروش: بوینه دکل که اگر
سکا بر زخم ایره چنک کبی فریاده کلسن مراد بودرکه قدحک ایچی قان اما کندوسی خندان لبدر و چنکک زخم
دوقنیجی افغان ایدر پس عاشق صادق و طالب حق قدح کبی ایچی قان ایکن لب خندان گرک چنک کبی
بر زخم ایله نالان گرکمز: تا نگردی آشنا زین پرده رمزی نشنوی: تا که آشنا اولمیسن بو پردهدن بر رمز
اشتمزسن: گوش نامحرم نباشد جای پیغام سروش: نامحرم قولاغی اولمز فرشته خبری یری مراد بودرکه صوفی اهل
حال اولمیدن بو کلام اسرارینه فهم ایتمز: در حریم عشق نتوان زد دم از گفت و شنید: عشق حرمنده نفس اورمق
اولمز دیمکدن و ایشتمکدن: زانکه آنجا جمله اعضا چشم باید بود و گوش: زیرا آنده جمله اعضا گوز و قولاق اولمق

کرک مراد احوال عشق قیل وقال ایله اولمز انکا وجد حال کرک دیمکدر • در بساط نکته دانان خودفروشی شرط نیست
نکته بیلنلر دوشکنده کندوبی صاتمق شرط دکلدر • یا سخن دانسته گوای مرد عاقل یا خموش • یا سوزی بیلوب دی
ای عاقل ریادن مراد بودرکه اهل تصوف مجلسنده اظهار فضل قصد ایدوب اصطلاحات تصوفی کمالی ایله بلمیوب سوزن
سویلمک اوب دکلدر یا تمام بیلوب سویلمک یا ساکت اولمق کرک که انلردن استفاده ایده سن • ساقیا می ده که
رندیهای حافظ فهم کرد • ای ساقی شراب ویر که حافظک رندلکلرن انکلدی • آصف صاحب قران جرم بخش عیب پوش
کناهی باغشلیجی عیب اورتیجی صاحب قرانک وزیری مراد اولنه بیلور قراندن رسول الله عم انکه وزیری شیخ کامل و مرشد مکملدر
وساقیدن مراد واعظدر لاجرم واعظدن کلمه حکمت استیوب اخلاص حضرت شیخه معلوم اولمقدر یا حضرت رسول علیه السلام
حضرتی جرم بخشلق وعیب اورتمک ایله وصف ایدرکه امتنک ذنوبنی عفو اولنمق وانلرک عیوبنی ستر اولنمق استر ایدی
ولا انشا • در عهد پادشاه خطابخش جرم پوش • خطا باغشلیجی کناه اورتیجی پادشاه عهدنده • حافظ قرابه کش شد و
حافظ پیاله نوش • مفتی قبا قولاق چکیجی اولدی حافظ قدح ایچیجی مراد اول پادشاه عهدنده شمدی بیان اولنان
رسول الله عم درلا جرم علم کثیری اولان انما یخشی الله من عباده العلماء حکمنجه حق تعالی حضرتندن زیاده خوف
ایدر پس خوف الهی نوشی زیاده ایدر و حافظ یعنی حفظ کلام الله ایدن معنی بلمز پس نوشی عشق قلتی قلیل اولور
وبعض نسخه ده مفتی یرنه حافظ حافظ یرنه مفتی واقع اولمشدر اول تقدیرجه مراد بو بیله اولور سالک اولوب عشق غالب
اولان حب الهی شرابنی چوق ایچر علم ظاهر اهلی اولان آز ایچر • صوفی زکنج صومعه با پای خم نشست • صوفی خانقا
بوجاغندن کوب دیبنده اوتوردی • تا دید محتسب که سبو می کشد بدوش • تا کوردی محتسبی که دستی چکر و موزنده مراد
محتسبدن اهل ظاهردر چون صوفی اهل ظاهر اولانی کوررکه کوبدن یعنی شیخدن فیض الوب کندو وجودی دستیسن اندن
طولدروب کیدر پس صوفی کندوسی کوب دیبنده اوتورب یعنی شیخ خدمتنده مقیم اولمغی اختیار ایدر و بلا انسانی سبو
تشبیه ایدرلر باشنی قولیدی قولاری در • احوال شیخ و قاضی و شرب الیهودشان • شیخ و قاضی احوالنی
و بونلرک خفیسانه شربنی باطل دی بیانسنی • کردم سؤال صبحدم از پیر می فروش • سؤال ایتدم صباح وقتنده پیر می فروشدن
بو بیت مرهوندر • کفتا نه کفتنیست سخن کرچه محرمی • دیدی دیلو سوز دکلدر اکرچه محرمسن • درکش زبان و پرده نکه
دار و می بنوش • دل که چک وپرده صاقله و شرابنی ایچ مراد شیخدن سؤال ایتدی که اهل دنیا و ارکان ایله اختلاط
ایدرا ولا وقضا ومراد حاکم و درو شرب الیهوددن مراد خفیسانه نقل حضوریا ارتشا واخذ مالدر بو احوالی کندو
شیخدن سؤال ایتدم جواب ویروب دیدی بونک جوابی دیلو سوز دکلدر حفظ ایدرم که بونک جوابی بودرکه شول شیخ که
اهل ظاهر ایله صحبت ومعاشرت ایدر و حاکم اولوب مهمات ناسی کورن جمی عشق الهی نوشی ایترلر وعبادته توغل قلملر
اوشیخک ارکان فتنه مصالح ناسی کوروب دردمندلرک حاجتی روا اتمسی عبادتدر و حاکم عدل ایدرسه عدل
ساعة یوازی عبادة ستین سنة حکمنجه افضل عبادتدر یا اوشیخک خدمال اتمسی اغنیایه ثواب صدقه بولدرمسی
و قاضی وحاکم طلب مال ایله قضایه ومصالح ناسه مبتلا اولوب بو قیود ایله مقیدا لمسی عبادتدر لاجرم صوفی اولان
بونلره طعن عیوب تری اجیوب کندو عبادتنده اولمق کرک • ساقی بهار می رسد و وجه می نماند • ای ساقی بهار ایرر
شراب خرجلغی قالمدی • فکری بکن که خون دل آمد زغم بجوش • بر فکر قیل که کوکل قانی کلدی غمدن جوشه مراد بودرکه
ای شیخ بهار فیض ایرر اولدی اما بنم مکلفی ایچون مالا احتیاجم توجه کلی یه مانع در بنم ایچون بر تدبیر قیل عشقست
ومفلسی وجوانی و نوبهار • عشقدر مفلسلک و یکتلک ور یکی بهاردر • عذرم بپذیر و جرم بذیل کرم بپوش • عذرمی

گوردکناهی کرم اتکی ایله اورت مراد بودرکه ای شیخ عشق طلبم و محل فیضم وار اما فقر ودفی و ارتمام شغل ایدرمی
عبادتنده تقصیر ایتدکمه عذرمی کوریب کرم اتکی ایله ستر ایدوب بعض قصورم معذور دوت • تا چند همچو شمع زبان آوری
کنی • تا نیجه دک دل اورکلکن وفصاحت ایدرسن • پروانه مراد رسید ای محب خموش • مراد پروانه سی ایرشدی ای محب
ساکت اول مراد بودرکه سالک ومریده کثرت کلام مانع مرام در پس شمع کبی چرب زبانلکی قوب عبادته اشتغال ایله
ای پادشاه صورت و معنی که مثل تو • ای صورت ومعنی پادشاهی که سنک مثلک • نادیده هیچ دیده و نشنیده
هیچ کوش • کورمشدر هیچ کوز واشتمشدر هیچ قولاق مراد مخاطب روح انسانی درکه بو پادشاهی در زمانی
ببینش از بن ملک دنیا بوکش وهم ملک دین • حیثجه هم ظاهر پادشاهی هم دین پادشاهی در اما دیسالونک
عن الروح قل الروح من امر ربی موجبنجه انی کوز کورمش وقولاق اشتمش در و بو بیت مرهوندر • چندان بمان
که خرقه ازرق کند قبول • اول دکلو قال که کوک خرقه قبول ایده • بخت جوانت از فلک پیر ژنده پوش • سنک
ییکت بختنک فلکدن که بکلاس پوش پیردر مراد روحک بدنده بقاسی و تعلقن استمکدر تا شول وقته دکن که تا بدن اولیا
سلوک طریقته قبول و بحسن حال ایله ضم اوله ولا انشا • سحر زهاتف غیبم رسید مژده بکوش • سحرده هاتف غیبدن
ایرشدی مژده قولاغمه • که دور شاه شجاعست می دلیر بنوش • که شاه شجاع دوری در شرابی شجاعت ایله ایچ مراد
شاه شجاعدن بزدولایتنک پادشاهی درکه محب صلحا ایدی پس شول پادشاه که صلحایه محب اوله انک دورنده
عشق الهی وکلمات تصوف فاش سویلمک جایز اولور والا تصوف اهلنک علامتی چوقدرکه جمیع فساق وعوام
وجمله غیر سالک خام انلره دشمن درکه کلاملرن فهم ایده میوب کفر وضلاله نسبت ایدوب قصد هلاک ایدرلر وارباب تصوف
پادشاه حلاوتنده بند ایدوب دیرلر اکر پادشاه الحق مر تنقضا بجنکه کلام حق رنجیده اولوب العوام کالهوام واهل ظاهر
و خام اولانلره مساعده ایدرسه اهل نظر و هجر اولانلر عزلت و صمت اختیار ایدرلر نتکم شاه شجاعدن اول ایکیلرش
نتکم خواجه حافظ دیر • شد آنکه اهل نظر برکناره می رفتند • کتدی اول که اهل نظر کناره کیدرلر ایدی • هزار کونه
سخن در دهان ولب خاموش • بیک درلو سوز آغزده وطوداق ساکت ایدی اولدغی حالده یعنی بو بدن اول بو بیله
که بیک سوز بیلنلر کناره کیدوب سکوت اختیار ایدوب کمونده ایدیلر شمدی اول حال کیتدی • بصوت چنک بکوییم آن
حکایتها • چنک صوتی ایله دیرم اول حکایتلری • که از نهفتن آن دیک سینه می زد جوش • که انی کزلمکدن سینه چولمکی
جوشش ورر مراد شیخ منحنی و پیر مراقب حضرتی ایله اسرار الهیه فاش سویلیم که انک کتمندن سینه مز چولمک کبی قاینر
ایدی • شراب خانگی زترس محتسب خورده • او منسوب شرابی محتسب قورقسندن ایچمش ایدک • بروی یار بنوشیم و
بانک نوشا نوش • یار یوزنه ایچلم متصل ایچمکک آوازی ایله مراد بودرکه اول اسرار طریقتی واخبار حقیقتی مخفی
و مستور سویلر ایدک شمدی آشکار و علی الدوام سویلر اولوق • زکوی میکده دوشش بدوش می بردند • میخانه
محلسندن دون کیجه اوموزده الندلر یعنی کتوردیلر • امام خواجه که سجاده می کشید بدوش • امام خواجه که سجاده چکر
یعنی کتورر ایدی اوموزده مراد بودرکه اهل ظاهردن بری که جهان ظاهر شرع بیلور ایدی جماعته امام و متبوع
انام ایدی طریقته سلوک ایدوب کسب حالت قیلوب بیخود اولدی یا خود خانقاهده وفات ایدوب اندن اوموزه
کتوروب قبره کتدیلر • دلا دلالت خیرت کنم براه نجات • ای کوکل سکا خیر دلالت ایده یم نجات یولنه • مکن بعشق
مباهات و زهد هم مفروش • عشق ایله فخر ایتمه و زهد صاتمه مراد بودرکه طریق نجات بودرکه عشق مجازی ایله یا
عشق حقیقی ایله فخر ایتمیوب و زهد صاتمیه سن که عشق مجازی فسق قبیلندندر و عشق حقیقی ایله فخر ریایه راجع و زهد

صافیتی خود جهن ایتیقع در بونلر که بری کسبیل تجاره ولیل دکلدر نیتکم خاقانی عطا خصهند دمشدر محل نور تجلیست
رأی انور شاه نور تجلی محلی درشاهک زیاده نورلو فکری جوقرب او طلبی در صفای نیت کوش چون انک
قربن استرسن صفای نیته دورش مراد شاهدن رسول الله عم در انک رأیی کسنی در دانک کسنی محل نور تجلی در شو لکم
رعایت قلمه مظهر نور تجلی اولور دیمکدر اکا قرب طلب ایدره تصفیه نیت ایدب عمل ایتدکی کسنی سنت رسول در دیمک
کرک رسول الله عم بیورمشدر من احیا سنتی فقد احیانی ومن احیانی کان معی بحر ثنای جلالتش مسازو دخضر اول نهک
جلالی ثنالرنده غیری قلمه کوکل وردی که هست کوش دلش محرم پیام سروش که انک کوکلی قولاغی ملکک خبرنک
محرمی در مراد بودر که رسول الله عم حضرتنک صلوات وسلامی ملائکه واسطه ایله قلب منورینه و روح مطهرینه واصل اولور
نیتکم بیورمشدر ان لله ملائکة سیاحین فی الارض یبلغون عن امتی السلام ونحوه رموز مصلحت ملک خسروان دانند
ملک مصلحتنک رمزلرن پادشاهلر بیلورلر گدای گوشه نشینی تو حافظا مخروش گوشه ده اوتورجی گدا ایکن اجی حافظ
خروش ایتمه مراد بودر که عالم ملک تصرفاتی تدابیرنه اقطاب واوتاد اولانلر بیلورسن انلردن دکل گوشه ده ساکن
بر فقیرسن دعوی تصرف وکرامت اورمکه و آداب طریقت دکلدر ولم شراب تلخ می خواهم که مردافکن بود زورش
اجی شراب استرن که اربرابجی اولا انک قوتی مکر یکدم برآسایم ز دنیا و شر و شورش مکر بر دم کلمم دنیادن
وانک شرندن و فتنه و غوغاسندن مراد شراب تلخدن عشق و محبت و فقر و ریاضتدر که آدمی لا یعقل ایده که استیلاسندن
ملوایی فراموش ایتدره نیتکم الدنیا ساعة فاجعلها طاعة تحسیجه بردم راحت اولم یعنی دنیادن وانک شر و غوغاسندن
فراغت بولم دیو مرادی ابن یمین تفصیل ایدر بیاور می که نتوان شد ز مکر آسمان ایمن کتور شرابی که آسمانک مکرندن
ایمین اولمق اولمز بلعب زهره چنکی و مریخ سلحشورش زهرۀ چنکی وانک سلحشور مریخی اوینی ایله مراد بودر که
زهره که اکا چنکی فلکده دیرلر که تصویرلر چنکی صورتنده یازلر و مریخ که انده قلیچ وار در سلحشور فلکده بری چنک
چالوب بری سلحشورلک ایدب لعب ایتدکلرندن مغرور اولیوب مکر فلکدن غافل اولمق کرک لاجرم عشق الهی و طاعت
پادشاهی عیش و کوشه اشتغال ایتمک کرک سماط دهر دون پرور ندارد شهد آسایش دون لیلجی زمان سفره سنک
راحتلک بالی یوقدر مذاق حرص رای دل بشوی از تلخ و از شورش حرص مذاقنی ای کوکل بو انک آجی سندن
وطوزلوسندن مراد بودر که زمان دون پرور اهل پرور دکلدر بونک سفره سندن راحتلک عسلی یوقدر لاجرم
بونک نعمتندن رجایی قطع کرکدر کمند صید بهرامی بیفکن جام جم بردار که بهرامه منسوب صید کمندنی براق جام جم قالدر
که من پیمودم این صحرا نه بهرامست و نه گورش که بن اولچدم بو صحرایی نه بهرام وار و نه قولانی مراد بودر که بهرام نام
بر پادشاه وار ایدی شکاره مشغول اولوب اکثر قولان دیدکاری حیوانی شکار ایدب بریابان ایدر ایدی وجم دیرلر
بر پادشاه وار ایدی عیش و عشرته مشغول و کار عالمدن فارغ ایدی لاجرم خواجه حافظ پند ایدب دیرکه بهرامک صید کمندنی
الدن براغوب جام جم که مراد اندن قلبدر الی اله آلوب عیش و عشرت آخرته مشغول اول که بن بو صحرایی اولچدم
دکزدم نه بهرامی و نه شکارین بولدم لاجرم متاع دنیا باقی قلمز و صاحبی بونده اولمز انی ترک ایدب و الآخرة خیر
و ابقی حسبنجه عیش و عمل آخرته اشتغال کرکدر نظر کردن بدرویشان منافی بزرکی نیست درویشلره نظر ایتمک اولولغه مخالف و مانع
دکلدر سلیمان با چنین حشمت نظرها بود با مورش سلیمان بو عظمتی ایله نظرلری وار ایدی قریچه سنه مراد اولوره
فقیرلره نظره دلالت و تواضعه ارشاد در بیا تا در می صافیت راز دهر بنمایم کلکه شراب صافیده سکا زمان
رازنی کوسترم بشرط آنکه ننمایی بکج طبعان دل کورش اول شرط ایله که کوسترمیه سن اکر طبعلولره کور کوکلنی مراد بودر که

عشق

عشق الهی که انی ریا اولا اکا نظر ایدن دنیانک فتنه سن و خلقی اهلاک و اکثرین کورر لاجرم اکا ترکین ایدب باقی یه
میل ایتمیلورسن مالک که بوکا واقف اولور طالب دنیا اولانلره بونی کوسترمیوب انلری غفلتلرنده قومق کرک که لولا
الحمقی لخربت الدنیا حسبنجه انلر اولمه نظام عالم مختل اولور ایدی زیرا امالی منصب هواسی وانلرک سوداسی
غوغالری ایکن لر عالمه نظام و انتظام ویررلر اما اهل دنیایه دیمیلودر کمان ابروی جانان نمی پیچد سر از حافظ
جانانک قاشی یایی باش دوندرمز حافظدن ولیکن خنده می آید بدین بازوی بی زورش ولیکن کولمک
کلور انک قوتسز بازوسی اوزره یعنی قوتسز بازوسنه کولر مراد بودر که رموز الهیه حافظدن اعراض ایلمز اما استغراب
واستعظام ایدر انک قصور استطاعتندن و نقصان استعدادندن که فهم رموزه کمال قوت و قدرت کرک در
ولم ایضا صوفی کلی بچین و مرقع بخار بخش ای صوفی بر کل دیر و خرقه دکه بغشله وین زهد تلخ را بمی خوشگوار
بخش بو آجی زهدی خوش ایچیمی شرابه بغشله مراد صوفی یه بند در که بر کسنه تحصیل ایدب هیئاتی و صورتی
ریایه ویرب یعنی صوفیانه لباس ریادن خالی دکلدر انی ترک ایلیوب و ریاضت بی عشقی و زهد خشکی عشقه
بذل ایتمک کرک که وصول بو طریق ایله اسهل در طامات و شطح در ره آهنک چنگ نه رسوم و الفاظ یعنی
کلمات رعونت و دعوی حقیقتی چنک آهنکی یولنده قو تسبیح و طیلسان بمی و می کسار بخش تسبیح و طیلسانی
شرابه و شراب خواره بغشله مرادی چنکدن شیخ مراقب در راهدی ای صوفی اصطلاحات و عبارات تصوف و دعوی ارشادی
شیخ طریقته قو یعنی اول اصطلاحات طریق ارشاد ده اولان شیخکدر ترک تسبیح و طیلسان یعنی صوفیانه وضعی صورتی
عاشق ملامتی یه ویر یعنی لسندی صورت قیدی ایله مقید اولمیوب عاشق مشرب اولانلر دن اول زهد کران که
شاهد و ساغر نمی خرند آغر زهدی که محبوب و قدح المزلر در حلقه چمن بنسیم بهار بخش چمن حلقه سنده بهار
یلنه بغشله بو دخی صوفی یه بند در که زهد ثقیلی محبوب حق اولوب قلب صافی اهلی اولانلر رغبت ایدب المزلر کشف و فیض
محلنده آنی فضل الهی یلنه ویر راهم شراب لعل زد ای میر عاشقان یولمی لعل شراب اوردی ای عاشقلرک
خون مرا بچاه زنخدان یار بخش بنم قانمی یارک اکلی چقورینه بغشله مراد میر عاشقاندن مرشد کامل عاشق مشرب در
اکا خطاب ایدب دیرکه بنم یولمی عشق خالص اوروب و مشکلات اسرار ربنی هلاک قلدی بنی اکا فدا قیل یعنی توجهی
وفا تم مسلم طوت یا رب بوقت گل گنه بنده عفو کن یا رب گل وقتنده قولک کناهنی عفو قیل وین ماجرا بسرو لب
جویبار بخش بو ماجرایی ارماق کناری سروینه بغشله مراد کشف زماننده بعض اسرار ربانیه اولجریان فیض ایله
واقع اولان درجه عالیه دن ناشی اولورلر لاجرم بنم اظهار اسرار ایتدکم عفو ایدب مرتبه علیه دن حادث اولمندر
دیو اکا نسبت قیل ای آنکه ره بمشرب مقصود برده ای کشی که یولی مقصود مشربنه الیتمسن در زین بحر قطره
بمن خاکسار بخش بو دکزدن بر قطره بن طپراغه قو یعنی بغشله مراد مقصوده واصل اول بحر وحدته داخل اولانلر
فیض جزوی استدعا در که اول حضرت علیایه عرض حال واسطه سی محتاج در شکرانه را که چشم تو روی بتان
ندید اول شکرانه یه که سنک کوزک بتلر یوزن کورمدی ما را بعفو لطف خداوندگار بخش بزی خداوندکار
لطفی عفوینه بغشله مراد مخاطبدن اول مشرب مقصوده ارندر یعنی بنی دنیا بتلری عوق ایتدی سن انلری کورمدک
شکرانه سی بنی عفو حقه تسلیم ایدب حق تعالی قصورک تکمیل ایدب و تقصیرک عفو ایده دیو دعا قیل ساقی چو خواجه نوش
کند باده صبوح ای ساقی چون خواجه نوش ایده صباح شرابن کو جام زر بحافظ شب زنده دار بخش دی
اکا التون قدحی کیجه یی دیری دوتن حافظ بغشله مراد ساقیدن ذوق و شوق ویرن خواننده در و خواجه دن

مراد شیخ کاملدر والتین قدحدن مراد انک قلبیدر لاجرم اول خوانندهیه دیرکه چونکه شیخ سبو ایله وفیض وفضل
ایله اکاه احیای لیل ایدن حافظ قلب صافیدر واقف عطاء قلبیدر. ولهما: کنار آب وپای بید وطبع شعر و
یاری خوش. صو کناری وسکود دبی وشعر طبیعتی وبر خوش یار. معاشر دلبر شیرین وساقی کلعذاری خوش
مصاحب بر دلبر شیرین وساقی بر خوش کلعذار مراد بودرکه صفای قلب سیابی صو کناریدر وسکود کولکهسیدر
وعلم طبعدر وخوش یاردر وکوکل الوب کندویه مائل قیلان شیرین دلبردرکه جذبهٔ الهیهدر وذوق وبن بر [illegible]
کشف یا بر وجهدن کشف حاصل اولان نکتهدر بو بیت مضموندر. الا ای طالع دولت که قدر وقت میدانی
اکاه اول ای دولت طالعی که وقت قدرنی بیلهسن. کوارا بادت این عشرت که داری روزکاری خوش
سکیجی ولسون سکا بو عشرت که بر خوش روزکارک واردر مراد بودرکه طالع دولته خطاب ایدب دیر سکا بو جمعیت
خاطر ووقت شریف حاصل اولیجق بونک قدرنی بیلوب تضییع قلیوب عبادته صرف ایدهسن بعده دعا ایلیه لاجرم
عاقل اولدرکه تعطیل وقت وتضییع عمر ایتمیه که صوکی ندامتدر. هرانکس اکه بر خاطر زعشق دلبری باریست. هر اول
کمسنهکه خاطری اوزره بر دلبر عشقندن بر یوک واردر. سپندی کو درآتش نه که داری کار وباری خوش. یوزرلکی
ذی آتشه قوکه سنک بر خوش کار وبارک واردر مراد بودرکه یوزرلک اوتنی یاوز کوزدن مرا اولمق ایچون
توتسیسی ایدرلر شونککه کوکلنده دلبر یوکی واردر انک خوش کار وباری واردر نیجه کوز دکمک ایچون یوزرلک یاقمق
کرکدر. عروس طبع را زیور زفکر بکری بندم. طبع کلیننه زینتی بکر فکردن باغلرم. بود کز نقش ایامم بدست نکاری
خوش. اولا که ایام نقشندن الومه دوشه بر خوش نکار مراد عروس طبعدن کلام غیبیدر انک زینتی بکر فکر اولمق کرک
که زمان ایله کلام مرغوب ونظم محبوب الهکله واحوال زحمت چکمیجه کمال کلام حاصل اولمز. شب صحبت غنیمت دان
وداد خوش دلی بستان. صحبت کیجهسن غنیمت بیل وخوش دللک دادنی ال. که مهتاب دلفروزست وطرف
جویباری خوش. که کوکل بولندرجی آی ایدیکیدر وبر خوش ارمق کناریدر مراد بودرکه صفای خاطر حاصل
اولدیغ وقتی غنیمت بیلوب انک کبی کیجهده خوش دللک مقتضاسی اوزره اولوب. میی در کاسهٔ چشمست
ساقی را بنامیزد. بر شراب کوزی چناغندهدر ساقینک [illegible]. که مستی میکند با عقل ومی آرد
خماری خوش. که مستلک ایدر عقل ایله وکتورر بر خوش خمار مراد بودرکه شیخ نظری عقله بر کیفیت ویررکه دنیایی
فراموش ایدرر وبر خوش خمار ویررکه اودنیاده [illegible]. بغفلت عمر شد حافظ بیا با ما بمیخانه. غفلت ایله عمر
کندی ای حافظ کل بزمله میخانهیه. که شنکولان خوش باشت بیاموزند کاری خوش. که سنک خوش اولیجی شنکل
لرک اوکونهلر بر خوش ایش مراد میخانهدن خانقاه ومعبددر وشنکولاندن خوش باشدن مراد قوای نفسانیهدر
لاجرم انلره خوش عمل وکرتمک ایچون عبادتخانهیه التوب غفلت ایله اولمامق کرک. ولهما. مجمع خوبی ولطفست
عذار چو مهش. خوبلق ولطف مجمعیدر انک آی کبی عذاری. لیکنش مهر ووفا نیست خدایا بدهش. لیکن اکا
شفقت ووفا یوقدر یا رب ویر اکا بلکه بونده اوچ ضمیر غایب محبوبه راجعدر مراد اول محبوبدن نفسدرکه
روحک معشوقیدر ونفس مجمع حسن ولطفدرکه کمالات کثیرهیه استعدادی واردر اما روحه وعقله وقلبه شفقتی
ومهده وفا وحجتی یوقدر انوکیچون توفیق الهی وعطاء شاهی لازمدر اللهم اهد نفسی فانها امارة بالسوء
دلبرم شاهد وطفلست وببازی روزی. بنم کوکلم الن محبوبدر وکوچکدر اوین ایله برکون. بکشد زارم ودر
شرع نباشد کنهش. اولدررینی زار وشرعده اولمز کناهی مراد اول کوکل الن شاهددن نفسدرکه طفله تشبیه اولنور

عذاب آخرته کرفتار اولور عجبدرکه شرعده اکا مفصل ویرلر جرم دیمزلر. من ازان حسن بیکران زونیکه دارم دل
بن اول جهانه الیکدرکه اندن ایو صقلیم کوکلی. که بد ونیک ندیده است ندارد نکهش. که بر هرزه وایو کورمه [illegible]
صقلر مراد بودرکه عقل طبعی صقلیوب نفسه تسلیم اتممک کرک که نفسک بو هرزه بلمز قلبی وکاینجی صقلر. چارده ساله
بتی چابک وشیرین دارم. اون درت یاشنده بر چابک لذیذ محبوبم واردر. که بجان حلقه بکوش است مه چارده
هشش. که جان ایله قولدر اکا اون درت کیجهلک آیی مراد چارده ساله محبوبدن قرآن عظیمدرکه اون درت
روایت ایله یدی شیخدن مرویدر وچابک وسریع الزواردرکه تلاوت تکرارسز حفظا ولنمز ولذیذدرکه بر اعلی
شهد وکلوب قرآن استماع ایدر بهذا کلام من فان له حلاوة وقع العسل دیو [illegible] المتنی. بوی شیر از لب
همچون شکرش می آید. سود قوقوسی انک شکر کبی لبندن کلور. کرچه خون میچکد از شیوهٔ چشم سیهش. اکرچه قان
طاملر انک قره کوزی شیوهسندن مراد بودرکه نفس کر نصایح سویلیه شکر کبی کلام لذیذ سویلر اکر شهوانی نظر قلسه
هلاک جانه باعث اولور انوکیچون عقله خطاب ایدب دیمشلر. ولهما. پای از جد وه شرع برون می نهی مه خودرا
اسیر نفس وهوای کهی کن. نی چکل شرعه نیست خلاص زچاه طبع. این رشتهرا زدست رهائی کنی کن. یار دلدار
من از قلب بدین سان شکند. بنم کوکل دوجی یارم اکر قلبی بونک کبی صرسه. برد زود بجان داری خود پا
دشمنش. التزجک کند جلا ولکنه پادشاه انی مراد اول یاردن که کوکلی دوست نفسدرکه کوکلی لور کندویه
مایل قلور. راه معصیته ارتکاب ایتمک ایلا انی بر وجهله منکسر ایدرکه هلاک ایدییه ارسه بر روشویله شفقتسزدر کیم
کند وجانه دخی رحم اتمز بس بویله نی رحم اولا پادشاه جلاده لکنه لایق ولور نعوذ بالله من شره. ورقی ان
کل نورسته دل ما یارب. اول یکی بتمش کلی ردنجه بزم کوکلمز یا رب. خود کجا شد که ندیدیم دربن چند کهش
قنده کندی که کورمدک بو ده کلو وقتده مراد یکی بتمش کلدن ابتدا حالده واقع اولان کشفدر لاجرم
کشف الهی واقع اولیجق قلب جانب حقه منقلب اولور بیل نکه مقام وحال الله بیلور. جان بشکرانه کنم صرف
کران دانه در. جانی شکرانهیه صرف ایدرم اکر اول انجو دانهسنه. صدف دیدهٔ حافظ بود آرامکهش. حافظک
کوزی صدفی اولا انک قرارکاهی مراد مشاهدهیه ایرلور اولورسه جانم شکرانه ایچون فدا ایدرم حکیمدر. ولهما
ما آزموده ایم درین شهر بخت خویش. بز تجربه ایتمشز در بو شهرده کندو بختمز. بیرون کشید باید ازین ورطه
رخت خویش. طشره چکمک کرک بو ورطهدن کندو اسبابمز مراد اولدیغ شهرده طالع مساعد اولمیوب واشی
راست کلمیوب وقدری بیلنمیوب وفیض الهی اولمدیغندن شکایت ایدب آخره انتقال اتمک قصد ایتدکی
بیاندر. ازبس که دست می کزم واه می کشم. نیجه که الم صیررواه چکرم. آتش زدم چو کل بتن لخت لخت خویش
اودا وردم کل کبی پاره پاره تنمه مراد حق باطنی وظاهری آلام چکوب منفعل اولدیغی حکایتدر. دوشم زبلبلی
چه خوش آمد که می سرود. دون کیجه بر بلبلدن نه خوش کلدی که ایرلار ایدی. کل کوش پهن کرده زشاخ درخت
خویش. کل قولاغنی ایلتمش ایدی کندو اغاجی بوداغندن یعنی کل قولاغنی یصیلیوب اوکا آچوب دیکلر ایدی
وبلبل ایرلادیغی بیت ثانی مضمونیدرکه دیر. که ای دل صبور باش که آن یار تندخوی. که ای کوکل صبر ایدیجی
اول که اول صرب خولی یار. بسیار تندخوی نشیند زبخت خویش. چوق صرب خولو اوتورر کرکر کندو بختندن مراد
بودرکه یاردن یاران تندخولق ایدب دوستی انجتمک اول دوستی جلب ایدوب خوش دل اولمق کرک ایمش که اول
تندخولق ایدن چوق تندخولق ضرری کلسه کرکدر. خواهی که سخت وسست جهان بر تونکذرد. دیلرسک کبی جهان

سنک اوزاکوبرکه وسست بکجیه • بگذر ز عهد سست و سخنهای سخت خویش • یعنی کندنک سست عهدلکی و برکه سوزلردن
مراد بودر که هر نگکه سست عهد اولا وقتی سوزلو اولا الکلیبی کجبوتون باعالم جیبوجهاندن سستلک و برکلک کورر
گر موج خیز حادثه سر بر فلک زند • اگر حادثه نک فالیجی موجی باشی فلکه اوره • عارف باب تر نکند رخت و بخت
خویش • عارف صو ایله اکصلر کندو اسباب و متاعنی مراد بودر که عارف اولان قضایه رضا ویرب حوادث کثرتندن
متأثر اولمز • ای حافظ ار مراد میسر شدی مدام • ای حافظ اگر مراد مدام میسر اولیدی • جمشید نیز دور نماندی
ز تخت خویش • جمشید دخی ایراق قالمز ایدی کندو تختندن مراد دنیانک زوالی و دولتک انتقالی بیاندر
وله هاتفی از گوشهٔ میخانه دوش • بر هاتف میخانه کوشه سندن دون کیجه • گفت ببخشند گنه می بنوش • دیدی بغشلر
گناهی شراب ایچ مراد میخانه دن خانقاهدر انک کوشه سندن هاتف غیبی سالک مبتدی یه ندا ایدر که گناهک بغفور
توبه قیل و عشق الهی نوشنه مشغول اول دیدکی خبر ویرر • عفو الهی بکند کار خویش • عفو الهی ایدر کندو ایشنی • مژدهٔ
رحمت برساند سروش • رحمت مژده سنی ارشدرر ملک مراد بودر که حق تعالی کندو وصفنده وهو الذی یقبل التوبة
عن عباده ویعفو عن السیئات بیوردی و والله لا یخلف المیعاد دیو بیورشدر و تائب و مؤمن اولانلر حقنده تتنزل
علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون بیورمشدر لاجرم توبه ایدنلرک عفو الهی وعد
حسنی حسبی ایله گناهلری عفو دخی انلره مژدهٔ رحمت کتورر • لطف خدا بیشتر از جرم ماست • حق تعالینک لطفی بزم گناهمزدن
زیاده در • نکتهٔ سربسته چه گوئی خموش • باشی باغلو نکته نه دیرسن سوس مراد بودر که مغفرت مشیته متعلقدر و کثرت معصیت
غفرانه مانع دکلدر لا یقدر بیوب توبه یه اقدام اتمک کرک که کثرت عصیان دارایکن غفران سر پنهانی در • این خرد خام
بمیخانه بر • بو خام عقلی میخانه یه ایلت • تا می لعل آوردش خون بجوش • تا لعل شراب انک قانی جوشه کتوره مراد
بودر که عقل مشغل ذوق عشق الهیدن غافلی خانقاهه ایلت تا شراب عشق حق انک قانن جوشه و کندویه
خروشه کتوره • گرچه وصالش نه بکوشش دهند • اگرچه انک وصالن دوشمکله ویرمزلر • هر قدر ای دل که
توانی بکوش • هر مقدار که قادرسن ای کوکل دوش مراد بودر که سعی البته منتج اولمز اما اکثر ساعی اولانلر محروم قالمز
گوش من و حلقهٔ گیسوی یار • بنم قولاغم و یارک زلفی حلقه سی • روی من و خاک در می فروش • بنم یوزم و شرابجینک
قپوسی طپراغی مراد بودر که بنم قولاغم غمزه عجب هویت حلقه سی طاقلمشدر و بنم یوزم شیخ کامل قپوسی طپراغنه سورلمشدر
یعنی دل طلبدن و بو ملازمتدن خالی اولمزم لاجرم من طلب جدّ وجد ومن قرع الباب ولج نتیجه سی حصول
حاصل ایدرم که هر که جوید یوید و هر که پوید یابد • رندی حافظ نه گناهیست صعب • حافظک رندلکی مشکل گناه
دکلدر • با کرم پادشه عیب پوش • عیبلر ورتجی پادشاه کرمی ایله یا انک کرمنه مراد بودر که حضرت حقک سعت رحمتی
بر مرتبه ده در که اکا نسبت حافظک رندلکی مشکل گناه دکلدر • داور دین شاه شجاع آنکه کرد • دین حاکمی شاه
شجاع اول که ایلدی • روح قدس حلقهٔ امرش بگوش • جبرائیلک انک امری حلقه سن قولاقده مراد حاکم دین اولانه
جبرائیل امین خدمت و عبودیت ایدر دیمکدر • ای ملک العرش مرادش بده • ای عرش پادشاهی انک مرادن
ویر • وز خطر چشم بدش دار گوش • بر مزکوز زخمندن قولاق دوت اکا مراد پادشاه اولانه خیر دعادر **وله**
یا رب آن نوگل خندان که سپردی بمنش • یارب اول یکی خندان کلکه اصمرلدک یعنی تسلیم اتدک بکا آنی • می سپارم
بتو از چشم حسود چمنش • اصمرلرن سکا چمن حسودی کوزندن انی مراد اول کل خندان نفس انسان در که اشبو
فرح دنیا طرغم اخرت دکلدر حسود چمندن مراد ابلیس که حسود جنت اولوب آدمی اندن اخراج اتمشدر لاجرم نفسی حضرت

حقه اصمرلمق کرک که شیطاندن حفظ ایچون بلکه جمیع اموره تسلیم و اعتماد اول حضرته کرک • گرچه از کوی وفا گشت
بصد مرحله دور • اگرچه وفا محله سندن یوز قوناق ایراق اولدی • دور باد آفت دور قمر از جان و تنش • ایراق
اولسون دور قمر آفتی انک جان و تنندن مراد مصراع اولک مضموندن نفسک حالنی بیاندر که عهده وفا اتمکدن
غایت بعدده در و مصراع ثانی مضمونی دعادر که نفسک ضلالی زیاده اولمیه جانه و تنه ضرر عذاب کلمیه طلبدر
گر بسر منزل سلمی رسی ای باد صبا • اگر معشوقه سر منزلنه ایرشه ک ای صبا یلی • چشم دارم که سلامی برسانی ز منش • کوز
دوتارم یعنی امید ایدرم که بر سلام ارشدرسن بندن اکا مراد توجه سوی حضرته مناجات و عرض حاجات اتمسی طلبدر
با ادب نافه گشائی کن از آن زلف سیاه • ادب ایله نافه آچ اول زلف سیاهدن • جای دلهای عزیزست بهم بر مزنش
عزیز کوکللرک یریدر بربرینه اورمه مراد بودر که غیب هویت قلوب اولیا توجه و تمکن اتدکی مقامدر انک کلراره
افشاردن اهل شریعت و طریقت دیدکلرنک خلافنه آچمق کرک • گو دلم حق وفای خط و خالت دارد • دی
کوکلمک حق وفاسی سنک خط و خالکه واردر • محترم دار در آن طرهٔ عنبر شکنش • محترم طوت اول عنبر بکلمه طره ده
آنی مراد بودر که روح انسانی توجه سوی یه خطاب ایدوب دیر که معشوق حقیقی حضرتنه عرض ایله کس که اگرچه نفس عهده
وفا اتمز اما قلبمک حق وفاسی واردر سنک شریعتک خط و طریقتک زمزمه لاجرم انی عزّ حضرتده عزیز و محترم دوتمه
کرکسن • در مقامی که بیاد لب او می نوشند • بر مقامده که انک لبی یادنه شراب ایچرلر • سفله آن مست که باشد خبر از
خویشتنش • دنی در اول مست که کندولکندن خبری اوله مراد بودر که عشق الهی نوش ایدنلر بیخود اولوب ملکوته
بلکه کندودن بیله فراموش اتمزسه دنی در عالی همت دکلدر • عرض و مال از در میخانه نشاید اندوخت • عرض و مالی
میخانه قپوسندن قزنمق اولمق • هر که این آب خورد رخت بدریا فگنش • هر کیم بو صوی ایچه متاعی دکزه آتسون مراد
بودر که خانقاهه وارن طلب عرض و وقار زندقه و اعتبار کسب و تحصیل مال قصد ایلیوب طالب حق الهی
کرک که عشق الهی نوش ایدن و حب حق اختیار ایدن عرض و ناموس و مال و متاعی محو و افنا اتمک کرکه • هر که ترسد
ز ملال انده عشقش نه حلال • هر کمکه قورقرسه ملالدن عشق غصه سی اکا حلال دکلدر • سر ما و قدمش یا لب ما و
دهنش • بزم باشمز انک ایاغی یا بزم لبمز و انک اغزی مراد بودر که عشق اختیار ایدن نفع و ضرر زمینه واقع اولور
آنی قبول اتمک کرک و حقارت و عزت و فرقت و وصلت اکا یکسان اولمق کرک • شعر حافظ همه بیت الغزل
معرفتست • حافظک دوهلی معرفت سوزی بیتی در • آفرین بر نفس دلکش و لطف سخنش • آفرین انک کوکل
چکیجی نغمه و سوزینک لطافتنه مراد منطوقدن ظاهر و روانقابودر که خواجه حافظک جمله شعری معرفتدر بو اهل
غیبدر که صورت مجازده بو دکلو لطایف درج ایلمشدر پیران طریقت اسرار حقیقت فهم ایدرلر اگرچه جوانلر شرب
شرابه ترغیب گمان ایدرلر ایدی لکن بو فقیرک شرحندن معلوم ایدیورلر که مراد مجازده کل حقیقتدر و وصایاده
ارشاد و نصیحتدر **وله** چون شکست صبا زلف عنبر افشانش • چونکه صبا انک عنبر صاچیجی زلفنی بهر
شکسته که بپیوست زنده شد جانش • هر شکسته که اوغرادی جانی دیرلدی مراد بودر که شول کمسنه که توجه
سریسی غیب هویتدن کسر و فتح ایده یعنی اندن حصه و فیض الوب وجعلنا منهم ائمة یهدون بامرنا حکمنجه
امامت و ارشاده محل اولا منکم اولا غیری کمسه لرک جانه حیات ویرب لولا المزنی لما عرفت ربی موجبنجه
اولور • کجاست همنفسی تا بشرح غصه دهم • قنده در بر همنفس که غصه شرحن ویرم • که دل چه میکشد از روزگار هجرانش
که کوکل نه چکر انک هجرانی زمانندن مراد بودر که روح آشنا عالم غیبده حضرت عندیت الهیه ده ایدی چون اندن

عالم کون وفساده کلدی آدم اول حضرتندن دورا اولدی اندن دوره ایچره ظاهر اولوب سالک مبتدی وطالب
وصول الی الله اولوب وصوله بولمدقده سالک طالب ستر که اکا ارشاد ایده کیمسه دریغی بروره دوری
بیلن تا اکا شیخوان قیلم وارشاد ایلیوب وروانه ورمان قیلم· نسیم صبح وفا نامه که بر دیدوست· وفا
صبا هنک یلی بر نامه که الدی ویکسه· زخون دیده ما بوده مهر عنوانش· بزم کوزمز قانندن ایدی انک عنوانی
مهری مراد بودرکه الست بربکم ندا سنده اولان عهده وفا ایدوب والمستغفرین بالاسحار موجبنجه که استغفار و
عباداتی قبول توجهسی جناب عزته نامه طاعتی الدکیدوب عنوانی ومهری کوزم یاشی ایدی که آغلق
ابتداء عالم ایدی· زمانه از ورق کل مثال روی تو ساخت· زمانه کل یپراغندن سنک یوزک مثالن دوزدی
ولی زشرم تو در غنچه کرد پنهانش· ولی سنک حیابکدن غنچه ده کزلدی· تو غنچه وسنده عشقی را کرانه بدید· سن
مجروکسن وعشقه کنار ظاهر اولمدی· تبارک الله ازین ره که نیست پایانش· اعلی هر الله بو یولدن که یو قدر
نهایتی انک مراد بودرکه ای طالب سن مجروح ومانده اولورسن ویعلم الله نهایت بولمز· جمال کعبه مکر عذر ره
روان خواهد· کعبه نک جمالی مکر بوله کیدنلرک عذرن دلیه· که جان زنده دلان سوخت در بیابانش· که کوکلی
دیریلرک جانی یاندی بیابانینده انک مراد کعبه دن حضرت عزتدر وانک سالکلری انک طریق طلبنده یاندیلر
لاجرم انک جمال جمیلی بونلرک عذرن دلیوب یعنی اعتذار خیلی ایلیوب تکثیر تجلی قلوب کرکدر· بدین شکسته بیت
الحزن که می آرد· بو غصه دولی شکسته کم کتورر· نشان یوسف دل از چه زنخدانش· کوکل یوسفی نشانی انک اکلکی چقورندن
مراد شکسته دن روح منکسر یا عقل منکسردر وبیت الحزن حجره خلوتدر وچاه زنخدانندن مراد مشکلات اسرار مشاهده‌در
لاجرم روح منکسر البال وعقل مختل الاحوال یوسف قلبک مشکلات اسرار مشاهده نشانن کم کتورر دیو انتظارده دررلر
بگیرم آن سر زلف وبدست خواجه دهم· دوتر اول زلف اوجنی افندیک النه ویررم· که داد من بستاند ز مکر و
دستانش· که بنم دادم الا انک مکر وحیله سندن مراد بودرکه سلسله عشقک نیجه عقبات ومشکلات وارددرکه سالک
طالبه مساعده ومساهله ومکاشفه کوسترمز لاجرم انک اوجنی دوتوب شیخ افندی الینه ویرمکدرکه تاکه حل مشکلات وتسهیل
معضلات ایده· سحر بطرف چمن می شنیدم از بلبل· صباح چمن کوشه‌سنده بن اشتدم بلبلدن· نوای حافظ خوش لهجه
خوش الحانش· خوش دلکو وخوش آوازلو حافظک نواسنی مراد طرف چمندن جانب حقیقت وآغزدر وبلبلدن
مراد واعظ طریقتدر لاجرم انک کوشی حافظک زبان شیرینی واداز رنکینی دردر· ولد· بمن خراب
زغم یار خراباتی خویش· بن خرابن کندو خراباتی یارمک غمندن· می زند غمزه ناوک غم بر دل ریش· اورر
انک غمزه سی غم اوقنی یاره لو کوکله مراد خراباتدن بونده دنیا در وخراباتی دنیایه منتسب اولاندر ویار
خراباتی نفس اماره درکه دایم بر فعل قبیح وعمل شنیع ایله قلب مجروحه براوق اورر المرشد رانوکیجون دخلو
ملعب· ببرهیز از نفس این مجلس که بدتر ز صفتا شیطان بود· کو چلیپای سر زلف ز هم بکشاید· اکر زلف اوجی
خاجینی بربریندن اچه· بنی شیطان که ستوده فتنه ان کافرکیش· نیجه ان اولور اول کافر مذهبلونک مفتونی
مراد بودرکه نفس اینجون طبقات اضلال ومراتب مکاید وارددرکه بران چلیپا صنم ایدی کوستر نجک نیجه مسلمانی
مفتون ومغبون ایدر نعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیئات اعمالنا· با تو پیوستم واز غیر تو ببریدم دل· سکا اولشدم
دلسنک غیرکدن کسدم کوکلی· آشنای تو ندارد سر بیگانه وخویش· سنک آشنالک یوقدر یاد وخصم سوداسی مراد تکلدن
روح انسانی یا عقل جسمانی در وخطابدن مراد نفس در لاجرم روح یا عقل نفسه بر سکا اتصال وتعلقم اولالدن

بر وکوکلی غیرکدن کسدم زیرا سکا آشنا اولوب مطیعک اولانلرکه یاد وخصم قیدی رعایت واقربا صلاتنی قطع ایتمز
بعنایت نظری کن که من دلشده را· عنایت ایله نظر قیل که بن کوکلی کتمشه· نرود بی مدد لطف توکاری از پیش
کتمز سنک لطفک مددی سز بر ایشی ایلرو مراد نفسدن عین عنایت ایله نظر طلب ایدوب انک اعانتی وموافقتی ایله عقلک
تقدم اتدکین ذکر ایدر· آخر ای پادشه ملک ملاحت چه شود· ای کوزللک ملکنک پادشاهی نوله را فی گر لب لعل تو ریزد نمکی
بر دل ریش· که سنک لعل لبکدن دوکله بر طوز یاره لو کوکله وزره مراد ووحک غمزدن بر کلام نفسی طلبی درکه قلبه
اندن واصل وملهم اولا واول کلام شوق انکیز اولوب قلب مجروحه حرکت باعث اولا· خرمن صبر من سوخته دل بوده
بباد· بن کوکلی یانمشک صبری خرمنی ویردی یله· چشم مست تو که بکشادکمین از پی هیش· سنک مست کوزک که
چون آجدی یوسی آردندن اوکدن مراد بودرکه روح یا عقل نفسه خطاب ایدرکه سنک شهوات ایله مست اولمش کوزک که
آرده وادوکه بعلل محرمه نفسانیت وشهوانیت ایله نظر ایدیجک بن کوکلی یانمشک صبری قالمیوب شهوانه مائل
اولوب معصیته ارتکاب ایدرم العیاذ بالله· مرهمی بر دل حافظ نه از آن حقه نوش· برمرهم حافظک کوکلی وزره
قو اول بال حقه‌سندن· که جکر خون شد از آن غمزه چون نشتر و نیش· که جکر قان اولدی اول نیشتر کبی غمزه‌دن
مراد اول حقه نوشندن اغزدر یعنی اغزدن تو به انکا ایله بر مرهم قو حافظک قلبنه که جکری قان ومجروح ایتمشدر
اول نیشتر کبی غمزه دن یعنی اول شهوانی نظردن که رسول الله علیه السلام بیورمشدر النظر سهم مسموم من سهام ابلیس
چو جام لعل تو نوشم کجا بماند هوش· چونکه سنک لعل قدحن ایچم قنده قالور عقل· چو چشم مست تو بینم که دارد کوش
چونکه سنک مست کوزک کورم بکا کم قولاق دوتر مراد جام لعلدن طوداق در وقدح ایچمکدن مراد ذکر محل اراده
حال اعتباری ایله کلامدر وکبی روح انسانی نفس ظلمانیه دیرکه بن سنک سوزک اشیدیجک قنده قالور عقل که
مجنون کبی افعال قبیحه ایدرم وچونکه سنک شهوانیه ناظر اولان کوزک کورم بکا کیمه قولاق دوتر که بند بکلام
خیر صاحب اولمز یا کلام حکمته دوه تأثیری اولمز· منم غلام تو وز آنکه ازمن آزادی· بن سنک قولکم اکر بندن
آزاد ایسک· مرا بکوزه فروشان شراب خانه فروش· بنی میخانه براق صاتیجیلرنه صات· مراد میخانه دن خانقاه
واکابر براق صاتیجیلرندن انک حوایجی صاتن دروانکا قول اولوب خدمت ایدن وکیل خرجدر لاجرم روح یا عقل
نفسه دیرکه بن سکا قول اولوب الله قولاقلقنه واللهک ایدرم اکر بندن آزاد وفارغ ایسک بنی خانقاه خدمتنه
نصب قیل یعنی ای نفس خانقاه حجره سنده ساکن اولوب عبادته وریاضته موافقت ومساعده ایده مز
ایسک باری خانقاه خدمتنه مساعده وموافقت قیل· بیوی آنکه ز میخانه کوزه یابم· اول قوقو ایچون که میخانه
دن بر براق بولم· روم بیوی خراباتیان کشم بر دوش· کیدرم خراباتیلرک دستی لکن جکرم اوموزم ایله
مراد بودرکه اول رجا ایله که خانقاهدن بر صوفی حصه سن بولم اهل خانقاهک دستی لکن اوموزم ایله
چکرم زیرا مشایخ اتفاق ایتمشلردرکه خادم خانقاه اولانه صوفی مرتاضدن رفیق اولور· زشوق لعل
تو سقای کوی میخوران· سنک لعلک شوقندن میخورلر محله سی سقاسی· بدیده آب زند آستان باده فروش
کوزی ایله صو ریر شراب صاتیجینک قپوسنه مراد مخاطبدن معشوق حقیقیدر چون خواجه حافظ خادم خانقاه
احوالن بیان قلدی ایسه سقاسی حالن ذکر ایدر که صوفیلرکه بری سقالق ایدوب یارانه صو کتوررکا ساده
وبرلر ایسه میخورلردن مراد عشق الهی نوکش ایدن صوفیلر در وباده فروش شیخ لاجرم سقای خانقاه لعل الهی
وکلام شاهی شوقندن صوفیلره آب ویرب آستانه شیخه کوزیاشن سپر· فرا مکوی که خاموش باش وهم ورکتس

بکادیمه که ساکت اول دنفس چک که هر چن نوا ن کفت مرغ زار که خوش که چنده وبکا ولمز قونشه ساکت اول
مراد بودر که مجلس انس ومحلع عظا دیجی نفس ناطقه طوطی کویا وبلبل پرنوا کبی تکلم وترنم کلوریس اول وقده
سکوت ایلدم بلبله گلستانده ساکت اول دیمکدر وهیچ عاشق بربلا سکوته قادر اولورمی اگر نشان توجویم کدام
صبر وقرار اگر سنک نشانک استیم بکا قنغی صبر وقرار دگر حدیث تو کویم کدام طاقت وهوش اگر سنک سوزک سویلیم
بکا قنغی طاعت وعقل مراد بودر که معشوق حقیقی نشانن استیوب اول جانبه متوجه اولیجق صبر وقرارم قالمیوب
اوله جذبه انجذاب کلی ایدب بی صبر وقرار اولورم واگر انک کلامن سویلسم طاعت وعقلم قالمز شراب بخته بجا
نهای ول فرده دهند پخته شرابی کوکلی طوکش جانلره ویررلر که باده آتش تیزست پختکان ورجوش
که شراب ایتی اوده زنخته قاینمقده در مراد بودر که عوام الناسدن اولان مبتدی سالکلره ریاضت شدیده
تکلیف ایدرلر نخته لر اتمرلر زیرا عشق الهی ومجاهده قویه اینتی اوده زنخته اولانلر قاینمقده درانلرکه اتنغه
حاجتی یوقدر کامل ومبتدی یکسان دکلدر نسیم روضه جنت بذوق آن نرسد جنت باغچه سی یلی اول ذوقه ایرمز
که یار نوش کند باده وتو کوئی نوش که یار شراب ایچه وسن دیه سن ایچ مراد بودر که نسیم روضه جنت حظی
حظ جسمانی در ویار شراب ایچمسی یعنی نفس عشق الهی نوشن ایدب عقل اکا نوش قل دیمسی حظ روحانی در ذوق
روحانی حظ جسمانیدن اولی در لاجرم نسیم روضه جنت حظندن نفس عباده مشغول اولوب عقل اکا رغبت قلدیغی
اولی واعلی در مرا چو خلعت سلطان عشق می دادند بکا چون سلطان عشق خلعتن ویردیلر ندا زدند که حافظ
خموش باش وبپوش ندا اوردیلر که حافظ ساکت اول دیکی مراد خلعت سلطان عشقدن لباس فقردر لاجرم دیدلر فقر ده
شکایت اتمیوب ساکت اولوب لباس فقری اول حرف الصاد نیست کس را ز کمند سر زلف تو خلاص یوقدر کیسه نک
زلفک دوجی کمندندن خلاص میکشی عاشق مسکین بی ترسی ز قصاص اولدررسن عاشق مسکینی قورقمزسن قصاصدن
مراد محاطبدن نفس در که هر کسه انک قیدنه مبتلا در واول عذاب فرقتدن بی پرواد عاشق سوخته دل تا به بیابان
فنا کوکلی یانمش عاشق تا فنا بیابانه نرود در حرم جان نشود خاص الخاص کیمسه جان حرمنه اولمز خاص الخاص
مراد عاشق سوخته دلدن سالک طالب در اولکه فنا فی الله ده کلمنده نفسی ترکندن امین اولمیوب روح حرمنه
واصل ولمیه مقبول حضرت الهی اولمز تا وکی غمزه تو دست برآورد ز رستم سنک غمزه ک اوقی الندن ال رستمدن
یعنی اکا غالب ولدی حاجب ابروی تو بر ده کرو از وقاص سنک قاشنک حاجبی وبو انی وکدن البتدی یعنی
الدی سعد بن ابی وقاصدن که اوق آتمقده پهلوان ایدی مراد محاطبدن نفس در واول روح ایله غالبدر که
شجیع وپهلوانلر انک مغلوبی درلر بهواداری اوشمع صفت از سر ذوق انک هوادارلغی ایله شمع کبی ذوق
باشندن کردم ایثار تن خویش ز روی اخلاص ایلدم ایثار کندو تنمی خلاص یوزندن مراد اخلاص ایله
عبادتدر وریاضتده تنمی فنا اتمکلی قتبار اندم دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت واردر خوش بهوا داری ز اخلاص
جو پروانه ز شوق هواداری واخلاص ایله پروانه کبی شوقدن تا نسوزی تو نیابی ز غم عشق خلاص
تا یانمیه سن بولمزسن عشق غمندن خلاص مراد بودر که تا ریاضت ایله نفس نیتکی شوق ایله فنا ایتمیه سن قرب الهی
غمندن خلاص ولمیوب وصول الی الله حاصل اتمزسن آتشی در دل دیوانه ما افکندی برادوی بزم دلو
کوکلمزه اتدک که جو کردیم همیشه بهوا بت رقاص که تو زکبی بو زدایم سنک هواک ایله رقص اوریج مراد محاطبدن
بونده محبوب حقیقی واتش انک اشتیاقی در لاجرم انک اشتیاقی ولرح جبینه عشاقی تو زکبی رقاص وقصره کبی

مولوی داروداراید کیمیای غم عشق تو تن خاکی ما سنک عشقک غمی کیمیاسی بزم خاکی تنمزی زر خالص
کندار چند بودهیچ رصاص خالص التون ایدر هر نه کلو قلای بسه داخی مراد عشق الهینک خاصیتن بیاندر که
اخلاق ذمیمه اخلاق حمیده یه تبدیل ایدر وقلیل القدر اولانی عزیز المقدار ایلر قیمت در کرانمایه چه دانند
عوام آغر بهالو انجو قیمتنی نه بیلور عوام حافظا گوهر یکدانه مده جز بخواص ای حافظ گوهر یکدانه
ویرمه خواصدن غیری یه مراد کند وکلامنی عوام اکلمیوب انکاره دیمک وجه کوهر بی خواصه تخصیص اتمک کرکه
ایدکن ذکر در ده از رقیبت دلم نیافت خلاص سنک رقیبکدن کوکلم بولدی خلاص مثل العاص لا یحب
القاص قصه خوان قصه خوانی سومز مثلی مرادیدر که اهل دنیا که رقیب خدادر وعد واهل الله در انلرکه کانم
حب دنیا وماسوی در وانلرکه اهل الله ایشلری غوغادر که بونلرکه کلامنده تحقیق خطادر محتسب خم
شکستن وبنده گرسرش محتسب کوپ قاتدی بنده باشنی سن بالسن والجروح قصاص السن بالسن والجروح
قصاص مراد محتسبدن اهل ظاهر در وکوبدن شیخ کاملدر لاجرم مادامکه اهل ظاهردن شیخ طریقته مضرت ارشدر
بن اکا جزاسنی اتمکدو اودر زیرا ان النفس بالنفس والعین بالعین والانف بالانف والاذن بالاذن
والسن بالسن والجروح قصاص قول خدادر هیچ عیشیست جام می که مدام عیش کبی در شراب قدحی که دایم درده
رانده میکند بخواص اولور هیچ کور رخواص عیراد جام میدن قلب کاملدر که شراب عشق الهی ایله مالی در لاجرم
قلوب میته احیا اتمک انک حالی در مطربا من زهی بزن که زنخ بنم مطربم بر یول اور که فلکده مشتری هیچو زهره شد
رقاص مشتری زهره کبی رقاص اولدی مراد مطربدن شوق ویرن شیخ واعظ در ومشتریدن مراد علم ظاهر ایله در که
علم نجومده مبیندر که مشتری یه علما منسوب در وزهره دن مراد ذوق وطرب در که علم نجومده مبیندر که زهره یه
اهل عشرت وسازنده منسوب در لاجرم کند ومطربنه یعنی واعظ شیخه خطاب ایدب در یر که بر وجهله وعظ ونصیحت وتعلیم
طریقت قل که علم ظاهر اهل صوفی صاحب شوق کبی وجد وسماعه کلسنلر در فضلت از عشق باده از عقل فضلک
عشقدن اولسون عقلدن ده کل تا که خالص شوی چو زر خلاص تا که خالص اولهسن کزیده التون کبی مراد عالم
اهل فضله بیندر که فضل وکمالک وغیرون تفضل جمالک عشق کامل در علم شامل ایله اولسون بلکه عشق الهی ایله
اولسون کراکی جهتی جامع اولوب کزیده دون کزیده اوله سن حافظا از دل زمصحف رخ دوست حافظ کوکلندن
دوستک یوزی مصحفندن خواند الحمد وسوره اخلاص اوقودی فاتحه وسوره اخلاص مراد کوکلدن اد
قلبدن یا از براوقدی یا صدق ایله وقتی در وجه حبیبی مصحفه تشبیه ایدرلر اما بونده مراد تجلی جمال الهی
فاتحه واخلاص اوقدیغی ذکردر حرف الضاد حسن وجمال تو جهان جمله کرفت طول وعرض سنک
حسن وجمالک جهانی دوتدی اوزننه وانننه شمس فلک خجل شده از رخ خوب ماه عرض فلک کونشی خجل اولمشدر
پراینک خوب یوزندن مراد محاطبدن رسول الله در که انک حسن وجمالی جهانی دوتمشدر واول نور الهی در
لاجرم انک یوزندن شمس فلک شرمنده وخجل در دیدن حسن وخوبیت بر همه خلق واجبست سنک حسنکی وخوبلغکی
کورمک جمیع خلق اوزره واجب در رؤیت روت بلکه بر جمله ملائکه است فرض سنک یوزک کورمک بلکه
جمله ملکلر اوزره فرضدر مراد بودر که شول ذات شریف که حضرت حق انی حبیب اختیار ایده جمله خلق جهان واهل
آسمان آنی کورمک استمک لازمدر از رخ تست مقتبس خور ز چهارم آسمان سنک یوزکدن شعله ایچر
کونش دردنجی فلکده هیچو زمین هفتمین مانده بزیر بار قرض یدنجی یر کبی قالمشدر قرض یوکی التنده مراد

بوورکه لولاک لما خلقت الافلاک حسنجه فلک رابع شمسنک نوری سنک یوزکدن الغمش دیمک اولمسنکک
اولمز وشمس اولمزدی اکا نور اولمز ایدی لاجرم شمس سنک یوزک درر اول دین التنده درکه اکا دین بارکران
اولمشدر جان که فدای او نشد مرده جاودان بماند جان که انک فداسی اولمدی ایدی میت قالدی تن کرا بیر
او نشد لایق او دست قطع و برص تن که انک اسیره اولمدی انک لایقی درکسلک و اکسلک مراد بوورکه شول جان که
رسول الله عم حضرتنه فدا وتسلیم اولمیه کفر وضلالتده قالور رو کافر وضال میت مثابه سنده درر و هر تن که انک مقیدی
اولمیه یعنی شریعتی ایله مقید اولمیه قطع علاقه و نقصان ثوابه مستحق اولور بوسه بخاک پای او دست کجا دهد تن را
انک خاک پایی اوپمک بخت زوال ویر رسکا قصه عشق حافظا با و رساند بو صبا قصه عشقی ای حافظ ایل رشد رکا
عرضه مراد بوورکه رسول الله عم حضرتنه زیاده شوقک سروکلر یا فقیر اول اقری قریبه وار رتی عبیر درر اما عن
عشق وشوق مستهل درکه رسول الله عم بیورمش من صلی علی بقربی سمعته ومن صلی نائیا ابلغته یعنی بر کیمسه بکا
صلوات ویره قبرم عنده بن آنی اشیدرم و بر کیمسه بکا صلوات ویره بعید ایکن بکا یتشورلر دلم بیا که همی شنوم
بوی جان ازان عارض کلکه دوایرم جان قوقوسن اول عارضدن که یافتم دل خود را نشان ازان عارض
که بولدم کندو کوکلم ایچون نشان اول عارضدن مراد مخاطبدن رسول الله عم درکه روح مطهرندن توجه طلب
ایدرد اول وجه ایلر روح اعظم استشمام اتدکن ذکر و قلبی ایچون اول قبلدن نشان بولندغن بیاندر معانی که
زحور بنج همی کویند شول معنی لرکه حوریدن بنج ایله دیرلر زحسن لطف بکی بیان ازان عارض لطف
حسندن صوره کسی بیان اول عارضدن مراد بوورکه حورکه حاصن بنج ایدرکه سویلرلر ولطافت حسن که
ذکر ایدرلر اول عارضدن بیان صورکه حسن ولطافت وجلال جمال وملاحت انک عارضنده اولوب دروحسن
نیچه ایدکن بوندن مبین درر بگل بمانده قد سرو ناز ازان قامت با جمله قالمشدر سرو نازکه قدی ولاقامتنک
خجل بمانده کل گلستان ازان عارض خجل قالمشدر گلستان کلی اول عارضدن مراد حضرت رسالت پناهک
علو درجه سن بیاندر که انا سید بنی آدم ولا فخر حسنجه درجه عالیه سی ولادنه نسبت بستدر واهل مکاشفه
کشف اول وجه جهتندن شرمنده درر بشرم مانده تن یاسمن ازان اندام خجلتده قالمشدر یاسمینک
تنی اول اندامدن بخون نشسته دل ارغوان ازان عارض قانه او تورمشدر یعنی قانه غرق اولمشدر
ارغوان یورکی اول عارضدن مراد رسول الله عم حضرتنک ملاحتی بیاندر که یوسف ابیض منی وانا املح
منه موجبنجه باحض اولانک تنی انک ملاحت اندامندن شرمکین درو سرخ روی اولان انک غم عشقنده قلبی
قانه غرق اولدیغیچون رنکین درر کرفته نافه چین بوی مسک ازان کیسو دوتمشدر چین نافه سی مسک قوقوسن
اول کیسودن کلاب یافته بوی جنان ازان عارض کلاب بولمشدر جنتک قوقوسن اول عارضدن
مراد بلاد بعیده ده اولان اولیاء کرام سلسله شریفه دن رایحه طیبه بولمشلردر واهل ریاضت اولان اول وجهدن
بوی طریقت بولمشلردر دیمکدر زمهر روی تو خورشید کشته غرق عرق سنک یوزک محبتندن کونش اولمش غرقه عرق
نزار مانده مه آسمان ازان عارض ضعیف قالمشدر آسمان آیی اول عارضدن مراد رسول الله عم
حضرتنک جمال وبالن واکا اصحاب جمال وارباب حال عاشق اولدیغن ذکردر زنظم دلکش حافظ چکیده آب
روان حافظک کوکل چکیجی نظمندن طامشدر اوصو چنانکه خوی شده جان چکان ازان عارض اوبلکیم
ترلنمش جان طاملار اول عارضدن مراد کندو نظمی عارض یاره تشبیه بوندن ترشح وظهوریدر معنی لطیف آب

روان

روانه و عرق جانانه تشبیه درر حرف الطاء کرد عذار یار من تا بنوشت دو و خط عذار اطرافنه
بنم یارمنک یازدی خط دور بنی یا بنم یارمنک عذاری اطرافنه تا یازدی دور خطنی ماه فلک زروی
او راست قبا درغلط فلک آیی یوزندن راست دونمشدر غلط یعنی ماه فلکدر انک عذارنی اطرافنه
خطایله کوریجک کندونی صانورجمالنه ایرکجی ایچنده مراد غرابت صنع حقی بیاندر از هوس لبش که آن
زآب حیات خوشترست انک لبی هوسندن که آب حیاتدن خوشترق درر کشت روان زدیده ام چشمه
آب چو شط اولمشدر روان کوزمدن چشمه سی شط کبی مراد کلام الهی ایچون اغلدیغن ذکردرکه سلف
صالحین قرآن اوقیجق اغلرلر ایمش و برکیمسه مصحف اچوب تلاوت ایدب اغلسه هذا القرآن وابن البکاء دیرلر
ایمش که بهوات میدهم کرد مثال جان و دل کاه کسنک هواکه ویرورم توز کبی جان و کوکلی کاه باب میکشم
آتش عشق تو چو بط کاه صویه چکرن سنک عشقک اودنی قاز کبی مراد کاه محبتکه توز کبی جان و دلی بر آن
ایدرم کاه آتش عشقکی سوبیدرمک ایچون کندو صوده نهان ایدرم دیمکدر خال سیاه او بران عارض
سیم رنگ بین انک قره بکنی اول کومش رنکلو عارض اوزره کور زانشد مشک ماند آن بر رخ ماه
یک نقط راست مشکه بکزر اولاکی یکانی اوزره بر نقط یعنی انک قره بکی آق یوزنده آی یوزنده
مشک نقطه یه بکزر مراد بوندن دخی غرابت صنع حقی بیاندر زلف کشاده کرده خوی چون بچمن در آمدی زلفک
چوزمش و ترلمش چون بچمنه کردک شد رخ گل چو ارغوان مشک و کلاب شد سقط گل یوزی ارغوان اولدی
یعنی قیزردی و مشک و کلاب سقط اولدی مراد غیب هویتدن رفع حجاب ایدب استعجال فیض یلیوب جمع مکاشفه
دخول ایدب اهل کشفی شرمسار وروایح طیبه صاحبلی ولانظری بی کار قلدیغن بیاندر لاجرم تجلی جمال عزیزه
بی مجال ایدر کر بغلامی خودم شاه قبول می کند اکر بنی کندو قوللوغنه شاه قبول ایدرسه تا بمبارکی دهند
بنده به بندکیش خط تا مبارکلکله ویره قول انک قوللغنه خط یعنی تمسک مراد عبودیت ایله مقبول اولمغه کاه
وراغب اولدیغن بیاندر آب حیات حافظا کشت زنظم تو خجل آب حیات ای حافظ اولدی سنک نظمکدن خجل
کس بهوای عشق او شعر نکفت ازین نمط کمسه انک عشقی هواسنده شعر دیمدی بو اسلوب اوزره کند شعرینی مرج
فی الواقع بو اسلوب اوزره کمسه شعر سویلمشدرکه صورت مجازده بولکلو حقایق طریقت ودقایق حقیقت
کمسه دن واقع اولمشدر و آب حیات بو نظمدن خجل اولسه جایزدرکه اول حیات دنیای فانیه یه باعث در
و بو حیات عقبای باقیه یه مورثدر حرف الخاء زچشم بد رخ خوب ترا خدای حافظ یعنی کوزدن
سنک خوب یوزکی الله صقلیجی که کرد جمله نکوئی بجای ما حافظ که ایلدی جمله ایولکی بزم ایچون ای حافظ
مراد مرشد طریقت دعا درکه انک کاری ایولک اتمکدرکه جناب عزتدن فیض وفضله باعث درر دنیاده و آخرتده
بیا که نوبت صلحست و دشمنی بکذار بکل کیم صلح نوبتی درر دشمنلکی ترکه قیل که با تو نیست مرا جنک ماجرای حافظ
که سنک ایله بکا یوقدر جنک و ماجری ای حافظ مراد محبوب حقیقی طرفندن کلامدرکه اولجانبده جنک و ماجرا
یوقدر رنجش درکاهنه وار لسله قبال و قبول ایدر زاکرچه خون دلت خورد لعل من کستاخ اکرچه سنک کوکلک
قانینی ایچدی بنم لعل ال بجان من زلبم بوسه خون بها حافظ بنم جانم حقیچون لبمدن بوسه قان بهاسی ای حافظ
مراد بوندن دخی محبوب حقیقی طرفندن کلامدرکه و ریاضت مقابله سنده وفا و غایت ایدرم دیر تو از کجا
و امید وصال او زکجا سن قنده انک وصالی امیدی قنده بر امنش نرسد دست هر کدا حافظ انک

انکنا رمزهر کدا الی ای حافظ مراد حضرت حقک عظمت وجلالنی وعبد حقارت وحالنی ذکر ودرکه مشایخ
دیمشلردر این الرب الجلیل واین العبد الذلیل اما عجب درکه بوقدر کمال استغنا ایله بنده کناهکاره ترک ما
سوی امر ایدب کندو جنابنه دعوت ووعد قرب ایدر دبو لطف عظیم وفضل جسیم جلیل بودرکه وعصی آدم ربه فغوی
دیوب ان الله اصطفی آدم خبرن ویرب ای اجتبا اتدی لاجرم ترک غیر ایدنه معاصی ما مضی واستوی لوقد
بیتنا حسبنجه کمال لطفندن دیر بزلف وخط بتان دل مبند وجان حافظ بتلرکه زلف وخطنه کوکل وجان باغلمه
اکر نجستی ازین بند وازین بلا حافظ اکر قورتلورسک بو بنددن وبو بلادن ای حافظ مراد بودرکه
عشق مجازی وحب غیره مبتلا اولما اندن خلاصه سعی ایدب ودرجه اکا کرفتار اولمغه کرک بیا که حال غزلی
خوب وتازه وتر ونو کل دیمی خوب وتازه وتر ویکی غزلی که شوشت فرح بخش وجان فزا حافظ که سنک شوکدر
شادملق بغشلیجی وجان آرتورجی ای حافظ مراد بوندن بر نظم طلب اتمکدرکه غم دنیایی فراموش اتدرب جانه جوش
وخروش اتدره تو دلق شعبده پوشیده برو زاهد پس حقه باز لق خرقه سن کیمشسن یوری زاهد زهده درد
تو کشیده بیا حافظ درد کشندن ایچمشسن کل ای حافظ مراد بودرکه مرائی مردود درکاه واهل درد مقبول
حضرت الهدر اولور بصبحگاه چو رندان بنال از دل وجان صباح وقتنده رندلر کبی یکدل وجاندن بکارمن
کبی آن دم بکی دعا حافظ بتنا یشم ایده سن اولدم بو دعا ای حافظ مراد بودرکه صبح وقتنده ناله وتضرع
رندلر یعنی مخلص جانی درد اول وقت اجابت دعا محلی در لاجرم عموما دعا کم حسبنجه غیرلره دخی دعا اتمک
کرکدر وغیرلر سحر خیز ومخلص اولانلردن التماس دعا اتمک کرکدر

حرف العین

بنز دولت کیتی فروز شاه
شجاع شاه شجاعک جهان نورلندرجی دولتنک قوتی حقیچون که باکسم نبود بهر مال وجاه نزاع کیمسه ایله بوقدر
بنم مال ومنصب ایچون نزاعم مراد ظاهر نظم شاه شجاع بزه باقجاهی یاشیر زیاده شاهی درکه سخی وکریم شاه
ایدی طریقه نظر مراد اول شاه دین درکه نفس وشیطان جنکنده شجاع در لاجرم انک عالمی نورلندرجی نصیحتنک
دولتی وعلم دعرفتی قوتنده مال ومنصب ایچون کیمسه ایله نزاعم یوقدر سلطنت فراغت ونعمت قناعت استغنای کلی حاصل
اتمشمدر بیار می که چو خورشید مشعل افروزد کتور شرابی که چون کنش مشعل یاقلمدز رسد بکلبه درویش
نیز فیض شعاع ایرر درویشک اوه دخی شعاع فیضی مراد شراب عشق الهی در پس بیتوله که علم وعمل درویشی
اولا آفتاب حقیقی که حضرت حقدر چون بذل نور وفیض فضل ایده اول فقیر علم وعمل ولانک قلبی خانه سنه دخی فیض
نور ایرر صراحی وحریفی خوشتم زدنیا بس بر صراحی وبر خوش مصاحب بکا دنیادن یتر که غیر ازین همه اسباب
تفرقست وصداع که بوندن غیری دوکلی پریشانلق وباش آغریسی سبابیدر مراد صراحیدن مقامدر وخوش مصاحبدن
مرشد طریقت ورفیق طریق حقدر دنیادن بولکیسی طالب حقه کافی در بوندن غیریسی بهره واراینه تفرقه قلبه باعث
اغریسنه سبیدر بروا دیب بجامی بدل کن این شفقت یوری ای ادیبم بر قدحه بدل قیل بو شفقتی
که من غلام مطیعم نه پادشاه مطاع که بن مطیع قولم پادشاه مطاع دکلم مراد ادیبدن معلم واستاددر کم
عبادت ساکادر بر لرا کر بکا شفقت ولطفک وار ایسه اول شفقتی عشق الهی یه بدل قیل یعنی شفقتک بکا
عشق الهی اولسون که سکا انده اقتدا ایده یم که سن مطاع سن وبن مطیعم لاجرم اطاعتم بکا نافع اولور
خصوصده اولسون زمسجدم بخرابات می فرستد عشق مسجددن بنی خرابا ته کوندرر عشق حریف باده رسید
ای رفیق توبه وداع شراب مصاحبی ارشدی ای توبه بولدغمی دوداع مراد بودرکه اهل ظاهر مقامندن

خانقاهده کوندردی بنی عشق الهی پس عشق بولدشی یعنی شیخ دسالک ارشدی وبکا قوشلدی ای توبه
بولدشی یعنی اخرتدن رجوع ایلجی اولان اهل دنیا سکا وداع هنرمی خرد اتام عیر از نیم نیست هنر
المزایام بنم بوندن غیری یوقدر بکا روم بتجارت باین کساد متاع قنده کیدم تجارته بو کساد متاع ایله
مراد منطوقدن ظاهردرکه اهل زمان هنره التفات ایلمزلر واکا رغبت قلمزلر لاجرم ان الدهر قد فسد وان السوق
قد کسد حسبنجه قنده کیده لم بز بو کساد متاع ایله پس کوشه فراغت اختیار اتمک کرکدر ز زهد حافظ وطامات
او ملول شدم حافظک زهدندن وانک دعوی ایلدی اولان اصطلاحاتندن اوصندم بساز زهد
غزلخوان من سرود وسماع دوزقیله بنم غزلخوانم سماع ایرنی مراد بودرکه زهد خشکدن وقولسز
دعوی ولافدن اوصندم ویکرندم ای بکا شوق ویرن سماع وذوق ویر رصدای بید اقل ول
بامدادان که زخلوتکه کاخ ابداع صباح وقتنده که ایجاد کوشکنک خلوتکاهندن شمع خاور فکند بر همه
اطراف شعاع مشرق شمعی اته دوکلی اطراف اوزره شعاع مراد ایجاد کوشکندن فلکدر شمع مشرقدن
مراد کونشدر یعنی چونکه فلکدن شمع طلوع ایدب اطراف عالمه شعاع براغه برکشد آینه ز جیب افق چرخ و
دران چکه اینه کنار آسمان یعنی تشدن چرخ واننده روی کیتی بنماید بهزاران انواع فلک یوزن
کوستره بیچه بیک انواع ایله مراد آینه دن شمس درکه چرخ آنی کنار دن چکوب چیقروانده جهان یوزن کوسترر
بیچه بیک نوع ایله درزوایای طرب خانه جمشید فلک فلکک پادشاه جنک شنلک وه بوجاقلرنده ارغنون
ساز کند زهره با آهنک سماع ارغنون ساز ایده زهره سماع آهنکی ایله مراد اسباب فرح وسرور ونظامی
اولادیمکدر بچنک درغلغله آید که کجا شد منکر چنک غلغله یه کله که قنده کتدی منکر جام در قهقهه
آید که کجا شد مناع قدح قهقهه یه کله که قنده کتدی منع ایدجی مراد چنکدن شیخ مغنی درکه چنک کبی قدی
بوکلمشدر وجامدن مراد قلب درکه نشاط حاصل اتمش اولا بو دیت بیت مرهوندر وخلاصه مراد بودرکه
بیتدن بودرکه چون صباح اولوب اشراق وضحی نمازی قلنوب شیخ تعبیر واقعه وبیان لطایف طریقت
قلوب نشاط اصحاب حاصل اولا وضع دوران نکر وساغر عشرت برکیر دوران وضعنی کور وعشرت
قدحن دوت که بهر حالتی اینست بهین اوضاع که هر حالتده بودر ایورکه اوضاع مراد بودرکه
وضع دوران غم جهان وافنای عمردر لاجرم عارف اولان انی کوروب عشق الهی یه کوشه مشغول اولمق
کرکدر دنیایه واخرته نظر ایلمک وضعدر طره شاهد دنیا همه بندست وفریب دنیا محبوبی کرهسی دوکلی
بنددر والدقدر عارفان بر سر این رشته نجویند نزاع عارفلر بو ایپلک اوزره نزاع اتمزلر مراد
بودرکه دنیا زلفی بند وخدعه در وبو ایپلک که طره دنیادر چون سبب قید در عارفلر انک اوزرینه
نزاع اتمزلر عمر خسرو طلب از نفع جهان می طلبی پادشاهک عمرن استه اکر جهان فایدهسن استرسک که
وجود دست عطا بخش وکریمی نفاع که بر وجوددر عطا بغشلیجی وبر کریمدر فایده ایدجی مراد ظاهر نظم
پادشاهی مدح وعموم نفعنی بیان واکا دعا فیر نفع جهان ایدکن ذکردر وطریقه نظر شیخ طریقت
وشاه حقیقت ایچون دعادرکه عطا ایدجی جود وکریم وصاحب جود وکثیر النفعدر مظهر لطف ازل
روشنی چشم امل لطف ازلک نظرکاهی وامید کوزنک روشنلکی جامع علم وعمل جان جهان شاه شجاع
علم وعملک جامعی جهانک جانی شاه شجاع مراد منطوقدن ظاهردرکه ظاهر نظر مدح شاه مخصوص ایدر وطریقه

نظر هدایت ازلیه یه مظهر اولوب عین رضانک رهشناسی و علم و عملک جامعی اولان شیخ کامل و مکمل
لاجرم انکا ملازمت گرکدر حافظا بنده صفت بر در او باش مقیم ای حافظ قول کبی انک قپوسی اوزره
مقیم اول که جهاندار مطیع است شهنشاه مطاع که مطیع جهان هوکچی در و اطاعت انلرنک اولور پادشاه
مراد اول شاهدر که امر الهی یه مطیع اولوب کندوسی سلطان مطاع اولدغی بیاندر و طریقته نظر شاه
شجاع دن مراد ما تعابیان اولنان نفس و شیطان جنکنده شجیع اولان مرشد کاملدر لاجرم انک
قپوسنده قول کبی مقیم اولمق کرک که جهانی هوتن اولدر که اولیاء الله اوتاد ارضدر و هم
حقه مطیع و کندوسی مطاع و دعالری مستجابدر و مراد بو ایدوکی کلیک غزلدن ظاهردر ولد ایضا
قسم بحشمت و جاه و جلال شاه شجاع اندم شاه شجاعک منصب جلالی عظمتنه در که نیست با کسم
از بهر مال و جاه نزاع که بو قدر رکسه ایله بنم مال و منصب ایچون نزاعم یوقدر غزل اول مطلعنده که
کبی در بعاشقان نظری کن بشکر این نعمت عاشقلره بر نظر قیل بو نعمت شکرینه که من غلام مطیع تو
پادشاه مطاع که بن مطیع قولم و سن سلطان مطاعسن مراد بوندن ظاهر پادشاهنه خطاب دکل
ایدوکی ظاهردر لاجرم مراد سلطان طریقتدر که مجاهدلندن نظر رجا ایدر رسول اکرم ایچون که بن عبد مطیع
سنک امرکه و ارشادکه و سن سلطان مطاعسن و بر بفیض جرعه جام تو تشنه ایم ولی سنک قدحک جرعه سی
فیضنه صوسزولی نمی کنیم دلیری نمی دهیم صداع بهادرلق ایتمز باش آغرسی ویرمز مراد مخاطبدن
شیخ در که انک جامی قلبی در اندن بقیه فیضنه صوسز و محتاجز لکن جرأت و اقدام و تصدیع ایتمز جرعه
شراب خانکیم بس می مغانه بده اوده کی شرابم انجق یعنی تمام اولدی شراب مغانه ویر حریف باده
رسید ای رفیق توبه وداع بو مصراع بعینه غزل اولده بحث اولندی مراد کندیدن اولان عشق و حالتی تمام
اولدی مرشد کشیخ عشق و ذوقی کرکدر چون اندن فیض اولا کیفیتدن رجوع ایتدرن رفیقدن
یعنی اهل دنیادن وداع خدای را بمی شست و شوی خرقه کنید الله ایچون بنم خرقه می شراب ایله
یو یب ارتمق ایدک که من نمی شنوم بوی خیر ازین اوضاع که بن هوبنم خیر قوقوسن بو اوضاعدن مراد
خرقه دن وجود انسانی و خلق جسمانیدر انی عشق ایله یویب پاک ایتمک طلب ایدر که حالیا اولان
اوضاعدن بوی خیر کلمز دیو اهل دنیا زیندن شکایتدر ببین که رقص کنان می رود بناله چنک کورکه
رقص اوروب کیدر چنکک ناله سی ایله کسی که رخصه نفرمودی استماع سماع برکسه که اجازت ویرمز
ایدی سماع اشتمکه مراد بودر که علم ظاهر اهلی اولوب سماعدن نهی ایدن سالک طریقت اولوب
ذوق و حالت کسب ایدوب شیخ فنخی و مراقبت ناله سی ایله صاحب وجد و حالت اولمشدر دیمکدر جبین و
چهره حافظ خدا جدا مکناد حافظک آلنن و یوزن الله ایرلغ ایلمسون ز خاک بارکه کبریای شاه
شجاع شاه شجاعک کبریایی بارکاهی طپراغندن مراد غزل اول مخلصنده اولان کبی در ولد ایضا
در وفای عشق تو مشهور خوبانم چو شمع سنک عشقک وفاسنده خوبلر مشهوری بن شمع کبی شب نشین
کوی سربازان و رندانم چو شمع سربازلرک و رندلرک محله سنک کیجه مصاحبی بن شمع کبی مراد خوبان
طریقت ایچره عهده وفا ایتمکده و بذل روح قلوب ایتمکده مشهور و باش ایدنلر و مخلصلر محله سنده
کیجه مصاحبی بن یعنی احیای لیل و افنای وجود ایدن شمع کبی دیمکدر شب ز خوابم نمی آید

بچشم

بچشم غم پرست اویقو شب روی کلمز بنم غم طپجی کوزمه بس که در بیماری هجر تو کریانم چو شمع نیچه که سنک
هجرک خسته لکنده اغلیجی بن شمع کبی مراد اولدرکه نیق اولوب مرض هجرده کریان اولدغن بیاندر رشته
عمرم بمقراض اجل ببریده شد عمرم ایپلکی اجل مقراضی ایله کسلدی همچنان در آتش عشق تو خندانم
چو شمع انکلیه سنک عشقکده اونده خندانم شمع کبی مراد سنک عشقکده حالت نزعده دخی اولوریم
شاد و خندانم دیمکدر در شب هجران مرا پروانه وصلی فرست هجران کیجه سنده بکا بر وصل پروانه سن
کوندر ورنه از دردت جهانی را بسوزانم چو شمع یوغسه سنک دردکدن جهانی یقرم شمع کبی مراد انکا
ارفاضه قیل یوخسه شمع جهان یاقدغی کبی بن جهانی یقرم یا شمع یاندغی کبی جهانی یقرم دیمکدر کر کمیت
اشک کلکونم نبودی کرم رو اکر بنم اشک کلکونم آتی کرم یوریجی اولمیدی کی شدی راز من بکیتی
راز پنهانم چو شمع بکیتی رازمش اولور ایدی جهانه بنم راز پنهانم شمع کبی مراد کوزم بنم راز پنهانم آشکار
قلدی دیمکدر در میان آب و آتش همچنان سرکرم تست آب و آتش اورته سنده انکلیه باشم سنک
فرشتکدر این دل زار و نزار و اشک بارانم چو شمع بو قلب زار و ضعیف و کوز یاشی یاغدرجی
بن شمع کبی مراد کندوبی بر وجه ایله شمعه تشبیهدر که شمعک باشی آب و آتش اورتسنده فرشته در کندو
دخی اویله در و انک قلبی زار و ضعیف در کندو دخی اویله در و دل کوز یاشی یاغدرر کندو دخی
اویله در کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت بنم صبرم طاغی یومشدی موم کبی سنک غمک الینده
تا در آب و آتش عشقت کدازانم چو شمع تا سنک عشقک آب و آتشنده اریجی بنم شمع کبی مراد
ظاهردر بی جمال عالم آرای تو روزم چون شبست سنک عالم بزیجی جمالکسز کوندزم کیجه کبی در با
کمال عشق تو در عین نقصانم چو شمع سنک عشقک کمالی ایله عین نقصانده بن شمع کبی مراد تجلی
جمالسز کوندزم کا قرکو کلدکن بیاندر و کمال عشق ایله نقصانده اولمق کمال ایدوکن ذکردر سرفرازم
کن شبی از وصل خود کردن کشا بنی سرفراز قیل بر کیجه کندو وصلکدن بو بنی آج تا منور کردد
از دیدارت ایوانم چو شمع تا منور اولا سنک دیدارکدن بنم ایوانم شمع کبی مراد تجلی ایله انکشای
صدر حاصل اولدغن بیاندر و آنی طلب در همچو صبحم یک نفس باقیست بی دیدار تو صبح کبی بر نفسم
باقیدر یعنی همان بر نفسم وار در سنک دیدارکسز چهره بنما دلبرا تا جان برافشانم چو شمع یوزکی کوستر
ای دلبر تا جان صاچم شمع کبی مراد تجلی ایله تسلیم روح و وصول کلی طلبیدر آتش مهر ترا حافظ
عجب در سر کرفت سنک محبتک آتشی حافظ عجب باشنده دوتدی آتش دل کی باب دیده بنشانم
چو شمع کوکل آتشن نیجه کوز صوتی ایله سوندریرم شمع کبی مراد آنجده اولان اتش آب ایله سوندر
یوکسه اولان سوندرمز آتشم بالاده صوندم دیمکدر

حرف الغین

سحر ببوی گلستانه
همی شدم در باغ صباح کلستان قوقوسی ایله کتدم باغه که تا چو بلبل بیدل کنم علاج دماغ که بلبل عاشق
کبی ایدم طماغ علاجنی مراد وصول الی الله رایحه سی ایله سیر باغ جهان ایلدم تا عاشق مکاشف
و مرد عارف کبی بوندن عبرت الم و عمل آخرت قلم دیمکدر بچهره گل سوری نگاه می کردم گل سوری
یوزینه نظر ایلر ایدم که بود در شب تاری بروشنی چو چراغ که قرکو کیجه ده ایدی آیدنلقده چراغ کبی
بو بیت مفهومدر چنان بحسن و جوانی خویشتن مغرور اویله کندو حسننه و یکتلکنه مغرور که داشت از دل

بلبل هزار زكونه فراغ . كه دار ايدى بلبل كوكلدن بيك درلو فراغى مراد ارباب مناصب ودولت
اولانلرى واغنيا وصاحب نعمت اولانلرى محتاج وفقير اولانلردن غافل وفارغ كورورم ديمكدر
كشاده نركس رعنا زحسرت آب از چشم . آچمش رعنا نركس حسرتدن صولى كوزدن نهاده لاله ز سودا
بجان ودل صد داغ . قومش لاله سوداكدن جان وكوكله يوز داغ مراد خلقك بعضنى نمناك وكر
عقبى ايله غمناك كورورم ديمكدر . زبان كشيده چو تيغى بسرزنش سوسن . ولچكمش قليج كبى باش قاقمغه
سوسن . دهان كشاده شقايق چو مردم ايغاغ . آغز آچمش شقايق غماز وچوق سويلر كشى كبى مراد
مردم جهانك بعضنى دل آزار وموذى ومبهوت وآخرندن فارغ وغافل كورورم ديمكدر . كهى چو
باده پرستان صراحى اندر دست . كاهى باده پرستلر كبى صراحى الده . كهى چو ساقى مستان بكف
كرفته اياغ . كاهى مستلر ساقيسى كبى اياغ ده طوتمش اياغ مراد بعضنى مست دولت واهل كبر وحشمت
وبعضنى صاحب همت وغيره موصل نعمت ومعطى حالت كورورم ديمكدر . نشاط وعيش وجوانى چو كل غنيمت
دان . شنلكى وعيشى وكنجلكى كل كبى غنيمت بيل . كه حافظا نبود بر رسول غير بلاغ . كه اى حافظ اولز
رسوله بلاغدن غيرى مراد بودركه دولت ونعمتى وصحت وقدرتى وتحصيل قربت ايچون فرصتى فوت
ايمه ديو نصيحت ايتدم وما على الرسول الا البلاغ حسبنجه اتمام رسالت ايتدم قبول وعمل سنك عهده‌كده قالمشدر

حرف الفاء

طالع اكر مدد دهد دامنش آورم بكف . طالع اكر مدد ويره اتكنى كتوررم
اله . كر بكشم زهى طرب ور بكشد زهى شرف . اكر چكسم زهى شادلق اكر قتل ايده زهى شرف مراد بودركه
وصول الى الله اله ويرسه فيض حاصل اولوب بعده وصل كلى ميسر اولورسه زهى شادمانى
واكر قتل ايدرسه زهى شرف كه انك مقتولى اولدم وانك طلبنده اولدم . طرف كرم زكس نبست اين
دل پر اميد من . كرم كوزن كمسه‌دن باغلدى بونم پر اميد كوكلم . كرچه سخن همى برد قصه من بهر طرف
اكرچه سوزلر بنم قصه مى هر طرفه مراد قلب طلبده ساعى اولوب بونم قصه‌مدن شيخ وواعظ سوزلر
اتمكه‌دن مرادى حاصل اولوب حضور بولوب كوز يومش در ديو شكايت ايدر . چند بناز پرورم
مهر بتان سنكدل . نيجه ناز ايله بسلييم طاش كوكللو بتلر محبتنى . ياد پدر نمى كنند اين پسران ناخلف
اتايى اكمزلر بو ناخلف اوغلانلر مراد قواى نفسانيه وهواجس شهوانيه اصلاح ايچون پند حكمت
ايله بسلرم اما آخردن حصه اولوب ترك محرمات اتمزلر وتوبه وانابت قلمزلر . از خم ابروى توام
هيچ كشايشى نشد . سنك قاشنك بوكلمندن هيچ فتح اولمدى . وه كه درين خيال كج عمر عزيز شد تلف
واه كه بو اكرى خيالده عمر عزيز تلف اولدى مراد بونده خم ابرودن سقوط سالك ودرجه‌سندن
تقصيرى سببى ايله پس سالك كه تقصيرى سببى ايله درجه‌سندن ساقط اولا اكا هيچ كشف وفتح اولمز
لاجرم مادام كه سالك اهتمام ايتمه عمرن ضايع ايدر فيض حاصل اتمز . ابروى دوست كى شود دست
كش من ضعيف . دوستك قشى قچن اولور بن ضعيفك الى چكيجى . كس نزد ست ازين كمان تير مراد
بر هدف . كمسه اورمدى بو يايدن مراد اوقن نشانه مراد سقوط درجه دليل راه اولمز كمسه سقوطله
درجه ايله مراده واصل اولمز ديمكدر . من بخيال زاهدى كوشه نشين وطرفه انكه . بن زاهدلك
خيالى ايله كوشه نشينم وعجب اولكه . مغبچه‌ئى زهر طرف مى زندم بچنك ودف . بر مغ اوغلانجغى هر طرفدن

اورربنى چنك ودف ايله مراد بودركه بن زاهد خشك اولوب بر كوشه‌ده اوتوررمق استرم
ارادۀ غيبى بنى هر طرفدن شيخ معنوى ومراقب وذوق طلب ايله اورر سالك وطالب ايدر .
بيخبرند زاهدان نقش بخوان ولا تقل . بيخبرلردر زاهدلر نقشى اوقى وديمه . مست رياست محتسب
باده بده ولا تخف . مست ريادر محتسب شراب وير وقورقمه مراد بودركه زاهد خشك اولانلر
اسرار طريقتدن غافللردر اولر اسرارى اوقيوب آناره ديمك كرك واهل ظاهركه عالم غير
عاملدر مست ريادر عشق الهى صون وقورقمه كه اولر بونى ادراك ايده‌مز . صوفى شهر بين كه
چون لقمۀ شبهه مى خورد . شهر صوفيسن كوركه چون لقمۀ شبهه يوتسن يير . پاردمش دراز باد اين حيوان
خوش علف . قوسقونى اوزون اولسون او خوش حيوانك مراد كه شبهاتدن احتراز اتمينى
حيوانه تشبيه در . حافظ اكر قدم زنى در ره خاندان عشق . اى حافظ اكر قدم اورر سك عشق
خاندانى يولنده . بدرقۀ رهت شود همت شحنۀ نجف . سنك يولك قولاغوزى اولور نجف حاكمنك همتى
مراد بودركه اكر سالك طريقت اولورسك نجف ولايتنده حاكم وآنده مدفون اولان امير المؤمنين
على رضى الله عنه حضرتلرينك همتى سنك قولاغوزك اولوركه اكثر طريقتك سلسله‌سى امير المؤمنين على يه منتهى
اولور ودخى كيم طريقته سلوك ايده انك روحانيتندن اكا همت ومدد وتقويت واصل اولور

حرف القاف

مقام امن ومى بيغش ورفيق شفيق . امن مقامى وغش سز شراب
وشفيق يار كرت مدام ميسر شود زهى توفيق . اكر سكا دايم ميسر اولا زهى توفيق مراد بودركه
موضع عبادت كه شيطاندن امن مقامى در وشراب صافى كه عشق خالص واخلاص عبادت در ورفيق
مشفق اكر سكا اى سالك دايم نصيب اولورسه زهى توفيق الهى . جهان وكار جهان جمله هيچ در
هيچست . جهان وكار جهان جمله هيچ در هيچدر . هزار بار من اين نكته كرده‌ام تحقيق . بيك كره
بو نكته‌ئى تحقيق اتمشمدر تحقيق مراد منطوقدن ظاهردر . بيا كه منى رود وفرصتى غنيمت وقت . بر امن يرنه
كيت وفرصتى واى وقت غنيمتدر . كه در كمين كه عمرند قاطعان طريق . كه عمر يولى كامنده در قطع ايدجيلر
مراد موضع عباده كيدوب وقتى غنيمت صايوب فرصتى فوت اتميه دلاليدركه اجل وامل وحرص
قطع سلوك ايدجيلردر ديمكدر . دريغ ودرد كه تا اين زمان ندانستم . حيف ودردكه بو زمانه دك بلمدم
كه كيمياى سعادت رفيق بود رفيق . كه سعادت كيمياسى يولداش ايمش يولداش مراد يار طريقت
ومرشد طريق حق كيمياسى سعادت ايدكن شمدى بلدم ديمكدر . بيا كه توبه ز لعل نكار وخندۀ جام
كل كه لعل نكاردن وخندۀ جامدن توبه . تصوريست كه عقلش نمى كند تصديق . بر تصوردر كه عقل
آنى تصديق اتمز مراد بودركه عقل معاد كلام الهيدن وفيض قلبيدن رجوع تصورنى تصديق
اتمز يعنى عاقل اولان كلام الهيدن وفيض قلبيدن تصوردن قبول قلمز . ملاحتى كه تراد چه
زنخدانست . بر ملاحت كه سكا چاه زنخدانده در . بكنه آن نرسد صد هزار فكر عميق . انك كنهنه ايرمز يوز
بيك فكر عميق مراد ملاحتدن كمالاتدر وچاه زنخدان مشكلات اسرار مشاهده در وانده بر وجهله
كمالات ومراتب عليه واردركه انك كنهنه چوق عميق ايرمز كجاست اهل دلى تا كند دلالت خير
قنده‌در بر اهل دل كه دلالت خير ايده . كه ما بدوست نبرديم ره بهيچ طريق . كه بز دوسته التمدك يولى

هیچ بر طریق ایله مراد حضرتدن وصول الی الله اولمزه دیمکدر • اگرچه موی میانت بچون منی نرسد • اگرچه سنک
بیلک قیلی بنم کبی یه لایشمز • خوشست خاطرم از فکر این خیال دقیق • خوشدر خاطرم بو خیال دقیق فکریدن
مراد موی میاندن دقایق طریقتدر که اوله ضعیف ایرمز اما خاطر فاتر انک فکری ایله خوشدر • اگر برنک
عقیقست اشک من چه عجب • اگر عقیق رنکنده ایسه بنم کوزم یاشی نه عجب • که مهر خاتم چشمم لبیست همچو
عقیق • که کوزم یوزکی مهری بر لب در عقیق کبی مراد رنک معشوق عاشقده تاثیر ایدب انک اثری بونده
ظهور ایدر دیمکدر • بخنده گفت که حافظ غلام طبع توام • کولمک ایله دیدی که حافظ سنک طبعک قولیم
ببین که تا بچه حدم همی کند تحمیق • کور که تا نه حده دک بنی تحمیق ایدر مراد بو دست خواجه حافظک معارف
کثیره سن کوروب مدح و تحسین ایتدکن حکایت و کندوسی تواضع و تنزل ایلیوب انک کلامنی تحمیقه حمل
ایتدکن بیان ایدر • وله • زبان خامه ندارد سر بیان فراق • قلم دلنک بیان فراق باشی یوقدر
چکونه شرح دهم با تو داستان فراق • نیجه شرح ویرم سکا فراق قصه سن مراد فرقت حبیب قلم ایله تحریر اولنمز
بیاندر • رفیق خیل خیالیم و همرکاب شکیب • خیالک آتلولرینه یولداشز و صبر همرکابنی • قرین آتش
هجران و هم قران فراق • آتش هجرانه یولداشز و فراق ایله قوشلمشز مراد هجر و جهله فرقتده اولوب
خیال و صبر ایله قرار ایتدکن بیان ایدر • دریغ مدت عمرم که بر امید وصال • دریغ عمرم مدتی وصال امیدی
اوزره • بسر رسید و نیامد بسر زمان فراق • باشه ایردی بتمکدی فراق زمانی مراد عمر آخر اولدی
فراق زمانی آخر اولمدی دیمکدر • سری که بر سر گردون بفخر می سودم • بر باشی که فلک باشی اوزره
فخر ایله سورر ایدم • براستان که نهادم بر آستان فراق • دوغرولقچون قودم فراق اشیکی اوزره
مراد تفاخر و تکبر ایدر ایدم شمدی تنزل ایدب وصل استر اولدم • چگونه باز کنم بال در هوای وصال
نیجه آچیم قنادی وصال هواسنده • که ریخت مرغ دلم پر در آشیان فراق • که دوکدی کوکلم قوشی
قنادی فراق یوه سنده مراد منطوقندن ظاهردر که فراق آشیانندن خلاص آلات و اسبابم یوقدر
دیر • چکونه دعوی وصلت کنم بجان که شدست • نیجه وصلت دعوی سن ایدم جانه که اولمشدر • تنم وکیل
قضا و دلم ضمان فراق • بدنم قضا وکیلی و کوکلم فراق کفیلی مراد بنده ضد وصل ظاهر لکن وصل
دعوی سن ایتمک صحیح دکلدر دیمکدر • ز سوز شوق دلم شد کباب دور از یار • شوق حرارتندن کوکلم
کباب اولدی یاردن ایراق • مدام خون جگرم می خورم ز خوان فراق • دایم جگر قانن ایچرم
فراق صفره سندن مراد منطوقندن ظاهردر که فراقدن المدن غیری خط یوقدر • کنون چه چاره که
در بحر غم بگردابی • شمدی نه چاره که غم دکزنده گردابه • فتاد زورق صبرم ز بادبان فراق
دوشدی صبرم صندلی فراق یلکنندن مراد فراق یلکنی بنم صبرم صندلن سوروب غم دکزنده گردابه
دوشوردی که خلاص چاره یوقدر دیمکدر • بسی نماند که کشتی عمر غرقه شود • چوق قالمدی که عمر کمیسی
غرق اوله • ز موج شوق تو در بحر بی کران فراق • سنک شوقک موجندن فراقک قراکسز دکزنده
مراد منطوقندن ظاهردر • فلک چو دید سرم را اسیر چنبر عشق • فلک چون کوردی باشمی عشق چنبری اسیر
ببست گردن صبرم بریسمان فراق • باغلدی صبرم بوینی فراق ایپنه مراد عاشقه غالب احوال
فرقتده اولوب حصول وصلت سهولت ایله اولمزه دیمکدر • فراق هجر که آورد در جهان یا رب • فراق

وهجری کم کتوردی جهانه یا رب • که روز هجر سیه باد و خانمان فراق • که هجرک کونی قره اولسون
و فراق خانمانی مراد هجر و فراقه دعاء علیه در • برهای شوق گر این ره بسر شدی حافظ • شوق
ایاغی ایله اگر بو یول باشه وارر ایدی ای حافظ • بدست هجر ندادی کسی عنان فراق • هجرانه
ویرمز ایدی کمسه فراق عنانن مراد شوق ایاغی ایله فراق مسافه سی قطع اولنمز یاردن عنایت
اولمینجه وصلته ایرلمز دیمکدر • وله • کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق • کمسه اولمسون بن خسته کبی
فراق مبتلاسی • که عمر من همه بگذشت در بلای فراق • که بنم عمرم هپ کچدی فراق بلاسنده مراد
کندونک فراقدن بلای عظیمه مبتلا ایدکن بیان و وصول الی الله حصول بولمه دیغندن شکایت ایدر
اگر بدست من افتد فراق را بکشم • اگر بنم الیمه دوشرسه فراقی اولدیرورم • زهی دو دیده بهم باز
خون بهای فراق • اکی کوزدن دیده ورم کر و فراق قان بهاسن مراد بودر که وصل و وصول حصول بولورسه
فراق کیبی اولدیرن اولدوم شوقدن قان اغلارم که قان بهای فراق اولور • غریب و عاشق و مسکین
فقیر و بیچاره مکن • بو مراحل عمر یوندر • کشید محنت ایام و جور بهای فراق • چکدی ایامک محنتی و فراق
جورلرنی مراد بودر که المؤمن فی قلة او علة او ذلة اولماسی خسته ومن محنت و جور چکمکدن خالی اولمز
کجا روم چکنم در دول کرا گویم • قنده کیدیم نه ایلیم کوکل دردینی کیمه دیم • که داد من بستاند دهد
سزای فراق • که بنم داد مه الم وره فراقک لایقنی مراد بودر که فلنی بر ارشاد و همت قادر
اهل تصرف و صاحب حال که بکا ارشاد و همت ایدب وصول تحصیل تدریب فراقی مهجور ایدن
دور ایده • فراق را بفراق تو مبتلا سازم • فراقی سنک فراقکه مبتلا ایدرم • چنانکه خون
بچکانم ز دیده های فراق • اویله کم قان طاملدرم فراق کوزلرندن مراد مانع وصلت و قربت
اولانه سنک عشقک دوشرب آنی هجر مبتلای فراق ایدب قان اغلدرم تا که بنم ایله همحال اولور
من از کجا و فراق از کجا و غم زکجا • بن قندن و فراق قندن و غم قندن • مگر بزاده مرا مادر از
برای فراق • مگر طوغوردی بنی انا فراق ایچون مراد هجر بریون کلوب بریکه تجمع اولدقی
که انابمدن مفارقت ایتدم لکن آنم بنی آناره مجال اولمق ایچون دوغرمش دیمکدر • فراق و هجر که آورد
در جهان یا رب • فراق و هجری کم کتوردی جهانه یا رب • که روی هجر سیه باد و خانمان فراق • کم
هجرک یوزی قره اولسون و فراق اولری غزل سابقده بونک مثلی کچمشدر • ازین جهت من و حافظ
چو بیدلان شب و روز • بو جهتدن بن و حافظ عاشقلر کبی کیجه و کوندز • چو بلبل سحری می زنم نوای
فراق • سحر بلبلی کبی اوررم فراق نواسنی مراد بودر که اهل فراق اگرچه فرقتده در اما
بلبل سحری کبی خوب نوا در

حرف الکاف

ای دل ریش مرا با لب تو حق نمک
ای دلبر بنم پاره لو کوکلمک وار در سنک لبک ایله طوز حقی • حق نگه دار که من می روم الله معک
حقی صقلا که بن کیدرم الله سنکله اولسون مراد معنا طبدن نغدر که قلب مجروحک انک اصلاحی
ایچون حق و انک ایله حق نان و نمکی وار در لاجرم اوله ضایع اولتیوب نصیحت قبول قلمق گرکدر تا که
تن و قلب قبره کیدجک نفس حضرت عزت الهیه ده اولا • تو تی آن جوهر پاکیزه که در عالم قدس
سنسن اول جوهر پاکیزه که عالم قدسده • ذکر خیر تو بود حاصل تسبیح ملک • سنک ذکر خیرک اولور

تسبیح ملک حاصلی مراد مؤمن اولانلر ایچون ملائکه ذکر باطن ایدب تسبیح ایتدکلرن بیان ایدر
نیتکیم حم مؤمن سوره سنده حق تعالی خبر ویرر الذین یحملون العرش ومن حوله یسبحون بحمد ربهم ویؤمنون
به ویستغفرون للذین امنوا ربنا وسعت کل شیء رحمة وعلما فاغفر للذین تابوا واتبعوا سبیلک
وقهم عذاب الجحیم ربنا وادخلهم جنات عدن التی وعدتهم ومن صلح من ابائهم وازواجهم
وذریاتهم * درخلوص منت ار هست شکی تجربه کن * بیم سکا خلوصمده بر شکک وار ایسه تجربه قیل
کس عیار زر خالص نشناسد چو محک * که خالص التونک عیارن بلمز محک کبی مراد قلبک نفسه
کلام روحانی سن بیان در که قلب نفسه دیر اکر بنم سکا اخلاصمده شکک وار ایسه تجربه قیل که کلامی
محک شریعة وطریقة اوره کوره که شریعت وطریقت موجبنجه کلام حق وخیردر * گفته بودی که شوم مست و
دو بوسه بدهم * دیمش ایدک که مست اولاین دخی سکا ایکی بوسه ویره یین * وعده از حد بشد و
ما نه دو دیدیم و نه یک * وعده حددن کچدی بز نه ایکی کوردک نه بر مراد مخاطبدن نفس در که
قلب اکا ویروعده ایتمش ایدک که مست عشق الهی اولاین دخی ترک دنیا واخری قلاین وعده
حددن کچدی نه اکیسن ترک ایتدک نه برن * بگشا پسته خندان وشکر ریزی کن * آچ پسته خندانک
وشکر دوکیجیلک قیل * خلق را از دهن خویش مینداز بشک * خلقی کندو اغزکدن شکه برا قمه
مراد قلبک نفسه خطابی در که اغزکی آچوب کلمات عبادت سویله خلقی بوکمه ذکر تسبیح ایتمز وتلاوت
قران قلمز دیسونلر * چرخ بر هم زنم ار غیر مرادم گردد * چرخی بزوزنه اوروروم اکر مرادم
غیری دونرسه * من نه آنم که زبونی کشم از چرخ فلک * بن اول دکلم که زبونلق چکم چرخ فلکدن
مراد مستجاب الدعوتم حضرت حقدن مرادم حاصل ایدر دونر فلکدن قتی فندن غم چکمزن دیمکدر * چون
بر حافظ خویشش نگذاری باری * چون کندو حافظی قتنده قومزسن باری * ای رقیب از بر او یک
دو قدم دورتر که * ای رقیب انک قتنده برایکی قدم ایراغه چک مراد مخاطب اولان رقیبدن
شیطاندر اکا دیکلر روحی یا نیس ان علیکم لحافظین کراما کاتبین حسبنجه حافظ اولان ملک قتنده
قومزسک باری قتی اضلال ایتمیوب بر مقدار ایراق اول ٤٩١ اگر شراب خوری جرعه فشان
بر خاک * اگر شراب ایچرسک بر جرعه صاچ خاک اوزره * ازان گناه که نفعی رسد بغیر چه باک * اول
گناهدن که بر فایده ایره غیره نه غم مراد ظاهره نظر بودر که اکر عشرتده اولورسک فقرایه دخی
حصه ور قیل که اسراف دخی ایدرسک لا خیر فی السرف ولا سرف فی الخیر حسبنجه غم یوقدر وطریقته نظر
مراد بودر که عشق الهی یولنده ایدب طریقته سلوک ایدرسک غیر یارکی ارشاد و دعادن فراموش
ایتمه اکرچه سلوک طریقت اهل ظاهر قتنده خطا وگناهدر اما شول گناه که اندن غیره نفع اوله غم دکلدر
برو بهر چه تو داری بخور دریغ مدار * بوری هرنک وار ایسه یی حیف دوتمه که نه دریغ زند روزگار
تیغ هلاک * که دریغ وتفتر اوروزکار هلاک قلیجنی مراد موتدن اول بذل مال ارشاد در
بخاک پای تو ای سرو نازپرور من * سنک خاک پایک حقیچون ای بنم نازیله بسلنمش سروم * که روز واقعه
پا وامگیرم از سر خاک * که اجل کوننده ایاق چکمزم طپراق باشندن مراد موتدن وفاک التنه گرمکدن
احتراز ایتمزم دیمکدر که رسول الله عم الموت راحة المؤمن و فی الموت تحفة المؤمن بیورمشدر * چه دوزخی

چه بهشتی چه آدمی چه ملک * نه اهل جهنم نه اهل جنت نه آدمی نه ملک * بمذهب همه کفر طریقتست
امساک * دوکلینک مذهبنده کفر طریقتدر خستت مراد جمیع طوایف خستنک وامساک مالک طریقتده
خطا ایدکنه اتفاق ایتدکلرن دیمکدر * مهندس فلکی راه دیر ششجهتی * فلکه منسوب مهندس جهات سته
منسوب دیری * چنان ببست که ره نیست زیر دام مغاک * اویله باغلمشدر که یول یوقدر چقوردوزاغی
التنه مراد مهندس فلکیدن تقدیر الهی در دیر ششجهتدن مراد دنیا در یا جوم تقدیر حق بو فنی
شویله باغلمشدر که هرکسه بر التنه کرمسه کرکدر * فریب دختر رز طرفه میزند ره عقل * اوزوم چبوغی قزی
الدامسی عجب اور عقل یولن مبادا بقیامت خراب طارم تاکی * اولمسون قیامته دک خراب اوزم
چبوغی مراد بودر که شراب که عشق الهی در عقل مغلس یولن اوررقیامته دک انک اوی یعنی خانقاه
خراب اولمسون * براه میکده حافظ خوشش از جهان رفتی * میخانه یولنه حافظ خوش جهاندن کیتدک
دعای اهل دلت باد مونس دل پاک * اهل دل دعاسی سنک پاک قلبکه مونس اولسون مراد
بودر که ای جهان ایدب سلوک طریق خانقاه قلدک اهل دل دعاسی سنک پاک قلبکه مونس اولسون
دیو دعا ایدب هرکیم بویله ایده دعایه مستحق اولور دیو اشعار ایدر ٤٩٢ هزار دشمنم ار
کنند قصد هلاک * بیک دشمن اکر ایدرسلر بکا قصد هلاک * گرم تو دوستی از دشمنان ندارم باک * اکر
سن دوست ایسک دشمنلردن بکا نه غم مراد بودر که شیاطین جن وانس ونفس خبیثه وقوای نفسانیه
اکر بنم هلاکم قصد ایدرلرسه المعصوم من عصمه الله حسبنجه حضرت حق بکا عاصم و دوست اولورسه انلردن
غم یوقدر * مرا امید وصال تو زنده میدارد * بنی سنک وصالک امیدی دیری دوتر * وگرنه هردمم
از هجر تست بیم هلاک * یوخسه هردم واردر سنک هجرکدن هلاک قورقوسی مراد منظوردن خاطر
نفس نفس اگر از باد نشنوم بویت * نفس نفس اکر یلدن دویمیم سنک قوقک * زمان زمان کنم از غم چو گل
گریبان چاک * زمان زمان ایدرم غمدن کل کبی یقه می چاک مراد بوی الهی استشمام اتمسم نی جبر
اولوب یقه می چاک ایدرایدم دیمکدر * رود بخواب دو چشم از خیال تو هیهات * کیدرمی اویقویه ایکی
کوزم سنک خیالکدن هیهات * بود صبور دل اندر فراق تو حاشاک * صبر ایدیجی اولورمی کوکل سنک
فراقکدن حاشا وکلا مراد سنک خیالکدن ایکی کوزم اویقویه کیتمز وکوکل سنک فراقکده صبر ایتمز دیمکدر
اگر تو زخم زنی به که دیگران مرهم * اکر سن زخم اورسک یکدر که غیریلر مرهم اوره * وگر تو زهر دهی
به که دیگران تریاک * اکر سن زهر ویرسن یکدر که غیریلر تریاک ویره مراد دوستدن جور وجفا عاشقه
لطف و وفا کلور دیمکدر * بضرب سیفک قتلی حیاتنا ابدا * سنک قلیجک ضربی ایله بنم قتلم حیاتمزدر
ابدی * لان روحی قد طاب ان یکون فداک * زیرا بنم روحم کوچک اولور که سنک فداک اوله
مراد نفسمی قتل ایتدکک حیات ابدیه در که ریاضت ایله بذل روح ایتدکم طیب عیش در دیمکدر * عنان
مپیچ که گر میزنی بشمشیرم * اوبان دوندرمه اکر بنی اورسک قلیج ایله * سپر کنم سر و دستت
ندارم از فتراک * قلقان ایدرم باشم و الم چکمزم سنک قاپشکدن مراد قتل دستدن قاچیوب
اکا جانن فدا ایتدکن بیان ایدر * ترا چنانکه توئی هر نظر کجا بیند * سنی بویله که سنسن هر نظر قتده کوررر
بقدر بینش خود هرکسی کند ادراک * کندو نظری مقداری هرکسه ادراک ایدر مراد مشاهده حق

مراتب متفاوته ایله اولدغن بیاندر • بچشم خلق عزیز آن زمان شود حافظ • خلقک کوزینه عزیز
اول زمان اولور حافظ • که بر در تو نهد روی مسکنت بر خاک • که سنک قپک اوزره قو مسکنت
یوزن خاک اوزره مراد درگاه حقده ذلت و عرض نیاز ایدن کمسه خلق نظرنده عزیز اولدغن بیاندر

حرف اللام

اگر بکوی تو باشد مرا مجال وصول • اگر سنک محلکه اولا بکا مجال
وصول • رسد بدولت وصلت نوای من باصول • ایرشور سنک وصلک دولتنده بنم نوام اصوله مراد
ترتیب سلوکی حاصل ولیحق وصول حصول بولوب انتظام احوال و ثانی بنم مقالم سیر اولور دیمکدر • قرار
بکه زمن آن دو سنبل رعنا • قرار التمز بندن اول ایکی سنبل رعنا • فراغ بکه زمن آن دو نرگس
مکحول • فراغی التمز بندن اول ایکی سرمه‌لو کوز مراد غیب هویت ذات و کنه صفات بنی بی قرار قلدی
و عین ذات و عین صفات که مستورلردر بنم فراغ قلبمی الدی دیمکدر • دل از جواهر مهرت صیقلی دارد
کوکلک سنک محبتک جواهرندن بر صیقلی واردر • بود ز زنگ حوادث هر آینه مصقول • اولور حوادث
پاسندن البته صیقللنمش مراد قلب محبة الله ایله مصقول اولیجق حوادثدن مصقول و صاف اولور
دیمکدر • من شکسته بدحال زندگی یابم • بن بر یوزی حالالو صنق حیات بولورم • دران نفس که بتیغ غمت
شوم مقتول • او نفسده که سنک غمک تیغی ایله اولم مقتول مراد نفسی قتل ایتدکک نفسده حیات ابدیه
بولورم دیمکدر • چه جرم کرده ام ای جان و دل بحضرت تو • نه گناه ایلدم ای جان و دل سنک حضرتکده
که طاعت من بیدل نمی شود مقبول • که بن عاشقک طاعتی اولمز مقبول مراد منظور اولمیدر ظاهردر • چو بر در
تو من بی نوای بی زر و زور • چون سنک قپک اوزره بن التونسز و قوتسز بی نوا • بهیچ باب ندارم
ره خروج و دخول • هیچ باب ایله دخی یوقدر خروج و دخول یولی بو بیت مرهوندر • کجا روم چکنم چون
شوم چه چاره کنم • قنده گیدم نه ایدم نیجه اولم نه چاره ایدم • که گشته ام ز غم و رنج روزگار ملول • که اولمشم
غم و رنج روزگاردن ملول مراد بودر که اگرچه هیچ وجه ایله وصوله مجالم یوق غم و رنج روزگاردن
ملولم اما قنده گیدب نه چاره ایده یم که سنک درگاهکدن غیری قرارگاهم یوقدر • خراب تر ز دل
من غم تو جای نیافت • بنم کوکلمدن خرابرک سنک غمک یر بولمدی • که ساخت در دل تنگم قرارگاه
نزول • که دوزدی طار کوکلمده قونمق قرارگاهی مراد بودر که غم مناسب مکان خرابه در چون بنم قلبم
غایتده خراب ایدی سنک غمک انی مکان اختیار ایتدی • بدرد عشق بساز و خموش کن حافظ • عشق دردیله
ایله دوزل و ساکت اول ای حافظ • رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول • رموز عشقی فاش ایتمه
اهل عقول اوکنده مراد اهل حال و همزبان اولمین کمسه ایله مکالمه و کشف راز روا دکلدر دیمکدر

وله ایضا بعهد گل شدم از توبه شراب خجل • گل عهدنده اولدم شراب توبه سندن خجل • که کس مباد زکردار
ناصواب خجل • که کمسه اولمسون ناصواب عملدن خجل مراد زمان مکاشفه ده عشق الهیدن فراغت ایتدکمدن
شرمسارن دیوب کمسه خطالو عملدن خجل اولمسون دیو دعادر • صلاح ما همه دام رهست و من زین بحث
نیم صلاح خرده و کلی یول دوزاغیدر و بن بو بحثدن • نیم زشاهد و ساقی بهیچ باب خجل • دکلم محبوبه
ساقیدن هیچ بابله خجل مراد بودر که بزه صلاح و تقوا اولان که کار دنیادر دامدر و بند طریقتدر
اما بن اکا مقید دکلم لاجرم محبوب حقیقی و شیخ طریقتدن هیچ وجهله شرمنده دکلم • ز خون که رفت شب

دوکش

دوکش از سر انجه چشم • قاندن که کتدی دون کیجه کوزم ایچندن • شدیم در نظر شبروان خواب
خجل • اولدق اویقو شبروانی نظرنده خجل مراد خواب شبروانی کلمکه کوزمدن اقتوقان یاشم مانع اولدی
انلردن شرمنده اولدم دیو کندو بیحواللغن حکایت ایدر • تو خوب روی تری ز آفتاب شکر خدا • سن
کندن خوب یوزلورکسن شکر خدایه • که نیستم ز تو در روی آفتاب خجل • که دکلم سندن کنش یوزینه خجل مراد
وجه محبوب جان آفتابدن احسن ایدکن بیاندر • بود که یار بپرسد گنه ز خلق کریم • اولا که یار صوریه گناه
خلق کرمندن • که از سؤال ملولیم و از جواب خجل • که سؤالدن ملولز و جوابدن خجل مراد بودر که حضرت
حق که کریم و رحیم و غفار الذنوب و ستار العیوبدر امیدوارز که کندو لطفندن بزم عصیانمز سؤاله
والا سؤالمز و جوابدن ملالتده و خجالتده در • رخ از جناب تو جای دگر نتافته ایم • یوزی سنک
جنابکدن غیری یره دوندرمدم • نیم بیاری توفیق از آن جناب خجل • دکلم توفیق یارلغی ایله اول
جنابدن خجل مراد جناب حقدن غیری یه توجه اتمدم که توفیق رفیق اولدیغیچون جناب حضرت حقدن
شرمنده دکلم دیو شکر و ذکر ایدر • چرا بزیر لب از جام خنده بزند • نیچون لب التنده قدحدن بر خنده ملدی
اگر نه از لب لعل تو شد شراب خجل • اگر سنک لعل لبکدن دکل ایسه شراب خجل مراد شرابک خنده سی
خنده خجلتدر دیمکدر پس انک خنده سی مغرور و مفتون ایدیجیدرکه • رواست نرگس مست ار فکند سر در
پیش • روادر نرگس مست اگر باشن اوکه براغور ایسه • که شد ز شیوه آن چشم پر عتاب خجل • که اولدی
اول چشم پر عتاب شیوه سندن خجل مراد شرمنده اولان باشن اشغه ایدر نرگس کوزکدن اوتانوب باشن
اشغه ایتمشدر دیوب ذات تجلیسندن عصاة عرصه عرصاتده ولو تری اذ المجرمون ناکسوا رؤسهم
عند ربهم حسبنجه باشن اشغه ایتدکلرینه رمز ایدر • حجاب ظلمت از آن بست آب خضر که گشت • ظلمت حجابی
باندی باغلدی خضر صوینک که اولدی • ز طبع حافظ و زین شعر همچو آب خجل • حافظ طبعندن و بو صو
کبی شعردن خجل مراد کندونک طبع لطیفنی و حقایق طریقته بیان ایدن شعرنی آب حیاتدن ترجیحدر
اول حیات اشباحدر بو حیات ارواحدر دیمکدر • ازان نهفته رخ خویش در نقاب صدف • لؤلؤ جون
اورتندی کندو یوزنی صدف نقابنده • که شد ز لؤلؤ نظم تو خوشاب خجل • که اولدی بنم نظم انجوسندن
خوش صولو انجو خجل مراد کندو نظمنی لؤلؤ آبداردن ترجیحدر • **وله ایضا** ای رخت چون خلد و لعلت
سلسبیل • ای دلبر رخک جنت کبی در و لبک سلسبیل در • سلسبیلت کرده جان و دل سبیل • سلسبیلک ایلمش
سکا جان و کوکل سبیل مراد بودرکه عاشق دیدار رخک جنت جمال حق و سلسبیل جمال الهیدر لاجرم انک
کلامی سلسبیل جان و دل سبیل ایتمشدر • سبز پوشان خطت بر گرد لب • سنک خطک یشل کیینلری لبک کنارنده
همچو مورانند گرد سلسبیل • قرنجه لر کبی در سلسبیل کنارنده مراد ملائکه مقربین که کلام الهی حفظ سی در
اول حضرته نسبت قرنجه کبی در سلسبیل قراکنده • یا رب این آتش که در جان منست • یا رب بو اود که
بنم جانمده در • سرد کن زانسان که کردی بر خلیل • صووق قل انک کبی که ایتدک خلیل اوزره
مراد بودر که بنم اودمی یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم حسبنجه بارد و گلستان ایت مستلا قل • من نمی یارم جمال
ای دوستان • بن قادر دکلم جماله ای دوستلر • زانکه دارد جمال بس جمیل • زیرا انک زیاده
جمیل جمالی واردر مراد تجلی جمال حقه مجالم و قدرتم یوقدر دیوب اول جمال غایتده جمیل ایدکن بیاندر

بای ما لنکست و منزل جون بهشت • ایا غزا عشق و قوناق جنت کبی • دست ما کوتاه و خرما بر نخیل
المز قصه و خرما اغاجی اوزره مراد منزل مطلوب بعید و ایاغمزده استطاعت منی یوق و مطلبمز اعلی المز
قصه و یوقصور زندن شکایتدر • ناوک چشم تو در هر کوشه • سنک کوزک اوقنک هر کوشه ده • همچو من افتاده
ده صد قتیل • بن افتاده کبی یوز مقتولی واردر • مراد ذات الهی سهمی ایله مقتول کثیر ایدیکن بیاندر
حافظ ار سر پنجه عشق نکار • حافظ عشق نکار سر پنجه سندن • همچو مور افتاده شد بر پای پیل • قرنجه کبی
دوشمشدر فیل ایاغنه مراد کندونک ضعیف و هالک اولدیغن بیاندر • شاه عالم را بقا و عز و ناز
شاه عالمه بقا و عز و ناز باد • هر چیزی که خواهد زین قبیل • اولسون هر نه که استر بو قبیلدن • خواجه افلاک
عادتی در مجلس بیتندن صکره شاهنه دعا ایدر • ولد ایضا • ره روان را عشق بس باشد دلیل • سالک ره
عشق یتر دلیل • آب چشم اندر رهش کردم سبیل • کوز یاشن انک یولنده قلدم سبیل مراد عشق الهی سالکک
دلیل راهی اولدیغن ذکر و عاشق سالک انک یولنده اشکن سبیل قلدیغن حکایتدر • موج اشک
ما کی آرد حساب • بزم کوز یاشلرمز موجی قنده حسابه کتورر • آنکه کشتی راند بر خون قتیل • اولکه کمی
سوردی مقتول قانی اوزره مراد بودر که محبوب حقیقی که انک مقتوللری کثیردر و مقتوللری قانی
بحر المثدر بزم کوزمز یاشی بحر متلاطم اولدیغی انک حضورنده حسابه کلمز و اعتبار بولمز لاجرم اعمال کثیره سی
و طاعات کاملهسی اولان انبیا و اولیا و زمره ملأ اعلی یه بزم افعالمزک احتیاجی یوقدر • اختیاره
نیست بدنامی من • اختیاری دکلدر بنم بدنام اولمغم • ضللنی فی العشق من یهدی السبیل • ازدردی
بنی عشقده یول هدایت ایدن مراد تصرف و فعل حق تعالی حضرتنک قدرتنده در عبد خلق فعله قادر دکلدر
دیمکدر • آتش روی بتان را خود مزن • بتلر یوزی اودن کندوکه اورمه • یا بر آتش خوش گذر کن چون
خلیل • یا آتش اوزره خوش اوغره خلیل کبی مراد نا عشق ذاته وصفاته توجه اتمه یا خود ریاضته
دخولی اختیار قیل دیمکدر • ره مرو با خود که مقصد کم کنی • یوله کیتمه کندوک ایله که مقصدی یتورسین • یا منه
تواند زین ره بی دلیل • ایاق قومه بو یولده • کلیطسز مراد بودر که الدلیل ثم السبیل و الرفیق ثم
الطریق موجبنجه سالک طریقته شیخ و مرشد لازمدر • سالها در فکر آن بیتم که گفت • نیجه ییللر اول بیت
فکرنده یم که دیدی • پیلبانی بر لب دریای نیل • دیکلجی نیل ارماغی کنارنده بو بیت حق و هندر • یا رسوم
پیلبانان یاد کن • یا فیلجیلر عادتن خاطره کتور • یا مرو هندوستان بر یاد پیل • یا کتمه هندستانه فیل
یادنه مراد بودر که بر مطلب عظیم طالب اولان انک اهلینک رسوم و عادتن رعایت اتمک کرکه
لاجرم طالب حق اولان اهل الله عادتن رعایت اتمک کرک • یا مکش بر چهره نیل عاشقی • یا چکمه
یوز اوزره عاشقلق داغن • یا فرو بر جامه تقوی بنیل • یا طالدر تقوی قفتانن نیله یعنی جویده مراد
عاشق مشربلر سیماسی کبی سیما اختیار اتمه یا خود زهد خرقه سنی عشق رنکنه بویا یوب عاشق محض اول دیمکدر
نی نی و مطرب بزم و بیم تحول ان • شراب بز و مطربمز بنی قورقوتدی اوقیم • راحتی فی الراح لا فی السلسبیل • بنم
راحتم شرابده در سلسبیلده دکلدر مراد بنی عشق الهیمز و شیخ طریقتمز جنته دعوت اتمه که بنم حظم عشقده در
تنعم جنانده دکلدر دیمکدر • حافظا کر معنئی داری بیار • ای حافظ اکر معنیک وار ایسه کتور • زانکه
دعوی نیست غیر از قال و قیل • زیرا دعوی یوقدر قال و قیلدن غیری مراد قال و قیل دعویده اعتبار

در نسخه

اکا دکل معنی یه در دیمکدر • ولد ایضا • خوش خبر باد ای نسیم شمال • خوش خبر اول ای شمال یلی • که بما می
رسد زمان وصال • که بزه ایرشور وصال زمانی مراد نفحه ربانیه مدحیدر که مقدمه وصالدر
یا برید الحمی حماک الله • ای قوری بیکی الله صقلسون سنی • مرحبا مرحبا تعال تعال • مرحبا مرحبا کل کل
مراد برید حمی دن کرد نفحه ربانیه و فیضان الهیدر • ما لسلمی و من بذی سلم • نولدی سلمی یه و نولدی سلمیده اولنلره
این جیراننا و کیف الحال • قنده در بزم قونشیلرمز و نیجه اولدی حال مراد معشوق حقیقی طرفندن و عالم
الهیدن وانده اولان یاراندن احوالندن استفساردر • عرصه بارگاه خالی ماند • بارکاه میدانی
خالی قالدی • از حریفان و رطل مالامال • مصاحبلردن و طوبطولو قدحدن مراد اخوان صفا و خلا
وفا کیدب مجلس انس انالردن خالی و عشق الهی زائل اولدیغن ذکردر • عفت الدار بعد عافیة
اسکدی او دعا فیتدن صکره • فاسئلوا حالها عن الاطلال • صورک اول دار حالنی اثرلردن مراد
دار عشق الهی مدرس اولوب صحبت بوزلدیغن حکایتدر • حالیا خواب رفت و فکر آمد • شمدی اویقو
کیتدی و فکر کلدی • تا چه بازند شب روان خیال • تا نه اوینیه لر خیال شب رولری مراد اویوب
فکر و تخیل قلوب بر نتیجه صحیحه ظهورن استدعادر • قطع العشق لا انفصام لها • عشق قطعه سنک انقطاعی
یوقدر • فسحت لبیان ههنا مقال • چندی بونده مقال دلی مراد اخبار عشق متناهی دکلدر لاجرم سویلمک
ایله توکنمز لسانی مقال ایله بورلوب صنوب عاجز قلور دیمکدر • ترک ما سوی کس نمی نگرد • بزم جگوز
کمه جانبنه نظر اتمز • آه ازین کبریا و جاه و جلال • آه بو کبریا و منصب و جلالدن مراد عظمت و جلال
جناب عزتی ذکردر • سایه افکند حالیا شب هجر • کولکه براقدی شمدی هجر کیجه سی • تا چه زایند شب
روان خیال • تا نه طوغره لر خیال شب رولری مراد هجر هجوم ایدجک تدبیر نیجه اولور دیمکدر • فی
جمال الکمال نلت منی • کمال جمالنده ارشدم آرزوله • صرف الله عنک عین کمال • الله دفع ایده سین
سندن عین کمالی مراد مخاطبدن شیخ کاملدر که انک کمال جمالنده مراد اردوکی ایچون اکا کوز دکمسون
دیو دعادر • حافظا عشق و صابری تا چند • ای حافظ عشق و صبر ایدجیلک نیجه یه دک • ناله عاشقان
خوشست بنال • عاشقلرک نالهسی خوشدر اینکله مراد منظوم ظاهردر • ولد ایضا • ای بهره دلم
را تو بدین شکل و شمایل • ای که کوکلی بو شکل شمایل ایله • پروای کسی نیست
جهانی بتو مایل • سکا کیمسه پرواسی یوقدر بو جهان سکا مایل مراد حسن و جمال حقه عاشق اولوب
و اول حضرتک استغناسی و خلقک اکا و لله الغنی و انتم الفقراء موجبنجه احتیاج اولدیغن بیاندر
بس عاقل اولان اعمل لدنیاک بقدر مقامک فیها و اعمل لآخرتک بقدر بقائک فیها و اعمل لله
بقدر حاجتک الیه حدیث شریفی موجبنجه عمل اتمک کرکدر • که آه کشیم از دل و که بر تو ای جان • کاه
آه چکرن کوکلدن کاه سنک اوکنک ای جان • بیش تو چکویم که جها می کشیم از دل • سنک اوکنکده
نه دییم که نه جفالر کوکلدن چکرم مراد فلک تغلبندن شکایتدر • وصف لب لعل تو چکویم برقیبان
سنک لعل لبک وصفنی نه دییم رقیبانه • نیکو نبود معنئ رنکین بر جاهل • اییو دکلدر رنکین معنی
جاهل قتنده مراد الهی کلامی و اسرار طریقتی نا اهله دیمک مذموم ایدیکن بیاندر • هر روز
چو حسنت زهر روز فزونست • هر کون سنک حسنک غیری کوندن زیاده در • مه را نتوان گفت

بروی تو مقابل: آتی دیمک اولمز سنک یوزکه مقابل مراد ظهور حق و اظهار آثار اندکی بیدل
وهو بیدار اولوب غیری آکا مقابل قلمق جایز اولمدیغن ذکر ایدر: دل بردی وجان می دهمت بم چه
ترستی: کوکلی الدک وجان ویرردم سکا غیبنه کوندررسن: چون نیک غنیم چه حاجت بمحاصل چون
زیاده غنا کزنه حاجت حاصل اتدیرکی بو مراد منطوقدن ظاهردر: حافظ چو تو باده حرم عشق نهاده
ای حافظسن ایاغی چون عشق حرمنه قوده که: ورد امین اوده ست زن وازهم بکسل: انکلی اتکنه
ال اور وجملهدن کسل مراد بودر که سالک ابتداء حالده وتبتل الیه تبتیلا حکمنجه جملهدن کسلوب
حضرت حقه توجه کلی ایتمک کرکدر ولہ بسعی چشم تو ای لعبت خجسته خصال: سنک کوزک سعی ایچون
ای رعنا محبوب خولری مبارک: برمز خط تو ای آیت همایون فال: سنک خطک رمزی ایچون ای
مبارک فال آیت مراد چشمدن عین در وعین ذات شیء معناسنه در یعنی ذات تسخیری ایچون ورمز
قرآن ایچون دیمکدر بو بیتدن مخلص بیتنه وار نجهدک مرهوندر: بنوش لعل تو ای اب زندکانی
من: سنک لعلک بالی ایچون ای بنم آب حیاتم: برنک وبوی تو ای نوبهار حسن وجمال: سنک رنکک و
قوقک ایچون ای تازه بهار حسن وجمال مراد کلام حقه وانوارینه قسمدر: بآنکه راه تو یعنی سبا یابد
امید: سنک یولک توزی ایچون یعنی امید بیابانی: بخاک پای تو یعنی برشک اب زلال: سنک ایاغنک
طپراغی ایچون یعنی آب زلالی کوینسی مراد غبار طریق حقه قسم و آنی سبا بانا ایمیددر دیمکدر
وطریق حقده بست اولانه قسم وانی آب خوشکوار کوینسی در دیمکدر: بجلوه های تو در شیوه های
رفتن کبک: سنک جلوهلرک ایچون کلکلک شیوهلرنده: بغمزه های تو چون عشوه های چشم غزال: سنک غمزه
لرک ایچون غزال کوزی شیوهلری کبی مراد تجلیات الهیه و انظار حقه قسم وانواری مددر
بطیب خلق تو و نکهت شمامه صبح: سنک کوچک خلقک وصبح شمامهسی نکهتی ایچون: ببوی زلف تو و
نکهت نسیم شمال: سنک زلفک قوقوسی نسیم شمالک کوچک قوقوسی ایچون مراد اخلاق الهیه یه قسم درکه
اول صبح فیض شمامهسنک نسخهسیدر وغیب هویت رایحهسنه قسمدرکه اول نفحات ربانیه قوقوسیدر
بآن عقیق که ما راست زیر خاتم چشم: اول عقیق ایچون که بزم واردر کوز یوزکی التنده: بآن
کهر که شما راست در درج مقال: اول کوهر که سزکدر مقال درجی ایچنده مراد قلوب یتیمه وکلام
الهی یه قسمدر اولی عقیقه وبونی کوهره ولؤلؤیه تشبیه در: بآن صحیفه عارض که کشت کلشن عقل
اول صحیفه عارض ایچون که اولدی عقل کلشنی: بآن حدیقه بینش که شد مقام خیال: اول نظر
باغچهسی ایچون که اولدی خیال مقامی مراد مشاهدات الهیه و مناظر حقه قسمدرکه آنی کلشن عقلدر
وبو بونی مقام خیالدر دیو وصف ایدر: که در رضای تو حافظ کر التفات کنی: که سنک رضاکده
حافظ اکر التفات ایدرسک: بعمر باز نماند چه جای مال ومنال: عمره قالمز نیجه مال ومنال مراد
بو هکلا قسم ذکریندن مراده بودرکه اکر عین عنایتک اولورسه حافظ سنک رضاکده جانن ویرر
نه مال وکلباب ولہ دارای جهان ناصر دین خسرو کامل: جهانک حاکمی دینک یاری وکچیسی
پادشاه کامل: یحیی بن مظفر ملک عالم وعادل: مظفر اوغلی یحیی پادشاه عالم وعادلدر مراد
ظاهره نظر شاه مخصوصی مدحدر طریقته نظر سلطان دین اولان انسان کاملی مدحدر که عالم وعادل

عدل اولا. ای درکه اسلام پناه تو کشوده: ای پادشاه سنک اسلام صغنغی در کاهک آچلمش: برروی
جهان روزنه جان ودر دل: جهان یوزی اوزره جان پنجرهسن وکوکل قپوسن مراد ظاهره نظر
پادشاه مخصوصی وصفدر طریقته نظر سلطان دینی وصفدر که انک حالی جان پنجرهسن وکوکلی
قپوسن آچوب جهان جانبنه ایلتمکدر: تعظیم تو بر جان وخرد واجب ولازم: سنک تعظیمک جان
عقل اوزره واجب ولازمدر: وانعام تو بر کون ومکان فایض وشامل: وسنک انعامک
کون ومکان اوزره فیضان ایدجی یعنی اقیجی وشاملدر مراد بیت سابق کبیدر که پادشاه
مخصوصی تعظیم لازم ایدکن ذکر ایدر وانک عموم انعامنی بیان ایلر طریقته نظر شاه دین اولان
عزیزک تعظیمی جان وعقل اوزره واجب لازمدر دیوب وانک انعامی کون ومکانه عام وفایض
ایدکن بیان ایلر که لولا الشیوخ الرکع والصبیان الرضع والبهایم الرتع ما قطر قطرة وصب
علیکم البلاء صبا حسبنجه طایفه عباد باغ بقا عبادتدر: روز ازل از کلک تو یک قطره سیاهی
ازل کوننده سنک قلمکدن برقطره مرکب: برروی مه افتاد که شد حل مسائل: ای یوزی اوزره
دوشدی اول حل مسائل مراد ظاهره نظر ظاهردر وطریقته نظر حضرت حقک قلم قدرتندن بر
قطره رسول الله عم اوزره واقع اولوب فطرت قطرة فی فمی علمت بها علم الاولین والاخرین
موجبنجه رسول الله عم حلال مشکلات اولمشلر دیمکدر لاجرم علم افضل وطلبی فرض در: خورشید چو آن
خال سیه دید بدل کفت: کونش اول قره بکی کوردی وکوکله دیدی: ای کاج که من بودمی آن
هندوی مقبل: ای کاشکی بن اولیدم اول هندوی مقبل مراد بودرکه اول قطره که علوم
الاولین والاخرین المشدر شمس اکا رشک ایتمه ییدر: شاها فلک از بزم تو در رقص وسماعست
ای پادشاه فلک سنک صحبتکدن رقص وسماعدهدر: دست طرب از دامن این زمزمه مکسل
شنلک الن بو زمزمه اتکندن کسمه مراد ظاهره نظر ظاهردر طریقته نظر سلطان طریقت شوقندن
فلک وملک انک مجلس علم وذکرنده ذوق وسماعدهدر لاجرم اکا ینبغی اولدرکه شنلک الن
بو صحبت اتکندن کیدرمه یعنی ترک ایتمه دیمکدر: می نوش وجهان بخش که از زلف کمندت: شراب
وجهان باغشله که سنک کمند زلفکدن: شد کردن بدخواه کرفتار سلاسل: اولدی بدخواهک
بوینی زنجیرلره کرفتار مراد ظاهره نظر باینده مستغنیدر طریقته نظر شیخ وکندهه عشق الهی نوشن
ایدوب جهان اهلنه عطا ایلمک کرکدر ایدکن تذکیردرکه انک قوه علم بندندن شیطان بند وقیده
اولور: دور فلکی یکسره بر منهج عدلست: فلکه منسوب اولان دور بالکلیه عدل طریقی اوزرهدر
خوش باش که ظالم نبرد راه بمنزل: خوش اول که ظالم التمز یولی منزله مراد ظاهره نظر شاه مخصوصه
تسلیتدر طریقته نظر کوشه فراغت وکنج عبادت مقام راحت ومحل استراحت ایدکن بیان وانده
اولان دور فلکدن عدل وذکر ملکدن فضل بولدیغن ذکر ظالم اولان طریق حقده منزل مطلوب
حقه واصل اولمدیغن بیان ایدر: حافظ قلم شاه جهان مقسم رزقست: ای حافظ شاه جهانک قلمی رزق
مقسمیدر: از بهر معیشت مکن اندیشه باطل: معیشت ایچون اتمه فکر باطل مراد ظاهره نظر شاه
ظاهرک اقسام رزق اولدیغن ذکردر طریقته نظر حضرت حق رزاق ایدکن بیان ورزق ایچون غم چکمکه

ارشاددر ولە شمّتُ روحَ ودادٍ وشمتُ برقَ وصال لفظ شممت نفس متکلم وحده در
شمّ الشیء دن ولفظ روح فتح را ایله راحتلک معناسنه در ولفظ وداد فتح دال ایله محبت معناسنه
ولفظ شمتُ بعت وزنی اوزره نفس متکلم وحده در شام البرق دن بونک اصل معناسی شمشک
سحابنه نظر ایلدی قنده یاغدرر کوره یچون دیو بونده مطلقا کورمک معناسنه در معناء مصراع بودر که
قوقلدم محبت راحتلکن وکوردم وصال شمشکن · بیا که بوی تو را میرم ای نسیم شمال · کل که سنک قوقوک
ایچون اولورم ای شمال یلی مراد جانب الهیدن محبت استراحتن ورایحه سن استشمام ایتدم
ولمعان وصال کوردم کل ای نفحه ربانیه که سنک قوقوکی ایچون هلاکن دیکدر · الغاه یا جمال
الحبیب قف وانزل · همزه حرف ندادر حادی شول دوه جی یه دیرلر که دوه یی یولده سوروب
کیدرکن اورلیه · جمال کسر جیم ایله جمع جمل در حبیب تجوید رقف امر حاضر در وقف دن عدو زنی وزره
انزل امر حاضر نزل دن اضرب وزنی اوزره معناء مصراع بودر که ای حبیب دوه لرنک
اوریجیسی وسوریجیسی قیلن وقون · که نیست صبر جمیلم ز اشتیاق جمال · که یوقدر صبر جمیلم اشتیاق جمالدن
مراد خوف افتراقی بیان وفرط اشتیاقی ذکر حکایت شب هجران فرو گذار ای دل · هجران
کیجه سی حکایتن ترک قیل ای کوکل · بشکر آنکه بر افکند پرده روز وصال · اول شکره که پرده
اتدی یعنی حجابی رفع اتدی وصال کونی مراد بودر که وصل ظهور ایدجک فراق ذکرن اتمک روا
طریقت قنده منهی در · چو یار بر سر صلحست وعذر می خواهد · چون یار صلح باشی اوزره در وعذر دیلر
توان گذشت ز جور رقیب در همه حال · بچمک اولور رقیب جورندن هر حالده مراد بودر که چون
رحمن الطاف غفران ایده اعمال شیطان فراموش اولنمق کرک · بیا که پرده گلریز هفت کاری
چشم · کل که کوزک هفت کاری کلریز پرده سنده · کشیده ایم بتحریر کارگاه خیال · چکمشیز در تحریر ایله
خیال کارکاهین یعنی کم مصراع اولده طبقات عینه اشارت ایدر واول طبقات تفصیلی بودر که طبقه
اولی یه صلبیه دیرلر وطبقه ثانیه یه مشیمیه دیرلر وطبقه ثالثه یه شبکیه دیرلر واندن صکره بر رطوبت
واردر مرجه کبی اکا رطوبت زجاجیه دیرلر واندن صکره بر رطوبت واردر بوز کبی اکا رطوبت
جلیدیه دیرلر وطبقه رابعه یه عنکبوتیه دیرلر واندن صکره بر رطوبت واردر یمورطه اغی کبی
اکا رطوبت بیضیه دیرلر وطبقه خامسه یه طبقه عنبیه دیرلر وطبقه سادسه یه طبقه قرنیه دیرلر
وطبقه سابعه یه طبقه ملتحمه دیرلر ونور اولان موضع حجکدن کوچک قره در که مردمک کورن اوّلدر
مراد عینی ماسوی دن تصفیه اتدم تجلی جماله استعداد کلدی وقتی در که کلسن دیو طلب مشاهده
ایدر · بجز خیال دهان تو نیست در دل تنگ · سنک اغزک خیالندن غیری یوقدر طار کوکلده · که
کس مباد چو من در پی خیال محال · که کمسه اولمسون بنم کبی خیال محال اردنجه مراد سالک کمال
اشتیاقندن وحضور وضیق قلبندن حین مناجاتده کلام حق استماعن طلب اتدکن ذکر در
ملال مصلحتی می نمایم از جانان · بر مصلحت ایچون ملال کوستررن جانان دن · که کس بجد ننماید
ز جان خویش ملال · که کمسه جد وقصد ایله ملال کوسترمز کندو جاننه مراد بودر که کاهی مزاجمده
فتور اولوب استراحت ایچون عبادتده قصور کوستررب نشاط عبادت حاصل اولسون ایچون

ملال کوستررن که رسول الله عم بیورمشدر ان الله لایمل حتی تملّوا پس ملال طاعتم نشاط
عبادت حاصل اولمق مصلحتی ایچون در والا عبادت کندو جانم ایچون وتقرب جانانم ایچون
هیچ عاقل کندو جانندن قصد ایله ملال کوسترمز · قتیل عشق تو شد حافظ غریب ولی · سنک عشقک
مقتولی اولدی غریب حافظ ولی · بخاک ما گذری کن که خون مات حلال · بزم طپراغمزه وغره که بزم
قانمز سکا حلال مراد مخاطبدن معشوق حقیقی در آنک گذری مدد ورحمتی در · و له · هر نکته که گفتم
در وصف آن شمایل · هر نکته که دیدم اول شمایل وصفنده · هر کو شنید گفتا لله در قائل · در
فتح دال وضم را ایله لبن مراد فی در رفع مخلّنده لا در کذا ره دیرلر خیری چوق اولسون دیمک
اولور ومبتدا منه لله دره دیرلر علی الله ایچوندر واجری الله ویره دیمک اولور پس معنای
مصراع بودر که هر کیم اشتدی دیدی الله ایچوندر علی واندن در اجری مراد بودر که بنم ذکر اتدکم
اوصاف الهیه در بس اشیدن دیر علی الله ایچوندر تواکلی اندن اولور · گفتم که کی ببخشی بر جان
ناتوانم · دیدم که نه وقت بغشلرسن بنم ضعیف جانمه · گفت آن زمان که نبود جان در میان حائل · دیدی
اول زمان که اولمیه جان اورتانده حائل مراد بودر که وصول فیض رحمت وحصول عین وصلت
بدندن روح مفارقت ایدجک اولور · تحصیل عشق ورندی آسان نمود اول · عشق ورندلک
تحصیلی آسان کورندی اول · لیکن بسوخت جانم در کسب این فضائل · لیکن جانم یاندی بو فضائل
کسبنده مراد بودر که بکا عشق الهی واخلاص عمل آسان کورنور ایدی اول اما حب الله که خالص
اولا وعمل که اخلاص ایله اولا غایتده مشکل ایمش انونچون مشایخ دیمشلر مامن عمل الا وفیه شائبة
من الریا · حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید · حلاج منصور دار باشی اوزره بو نکته خوشی ایلدی
از شافعی نپرسید امثال این مسائل · شافعیدن صورمک بو مسائل امثالین مراد بودر که طریقت
اهلنی کلامنی وافعالنی واوضاع احوالنی شریعت اهلنده صورمک که اهل ظاهر اهل سلوک
حالنی وقالنی بلمز · دل داده ام بیاری شوخی کشی نگاری · کوکل ویرمشم بر یاره بر شوخ بر قاتل
بر نگاره · مرضیة السجایا محمودة الخصائل · خولری رضا اولنمش وخصلتلری بکنلمش مراد بودر که کوکل
ویردکم یار حضرت حق در واول اوصاف متضاده وصفات کامله ایله متصف در · در عین گوشه گیری
بودم چو چشم مستت · کوشه دوتمق عیننده ایدم سنک مست کوزک کبی · واکنون شدم چو مستان
بر ابروی تو مائل · شمدی اولدم سنک قاشنک کبی مستلره مائل مراد بودر که اوّل عشق الهی
مستلرندن غافل وفارغ ایدم شمدی اناره مائل اولدم · از آب دیده صد ره طوفان نوح
دیدم · کوزلرمدن یوز کره طوفان نوح کوردم · از لوح سینه نقشت هرگز نگشت زائل · سینه
لوحندن سنک نقشک هرگز اولمدی زائل مراد بودر که قلبده تصور حق شول مرتبه یه بالغ اولدی که
ندکلو ماء کثیر اکا جاری اولسه محو اولمز · دردا که در بر خود بارم نداد دلبر · دردا که کندو
قتنه اجازت ویرمدی بکا دلبر · چندانکه از جوانب انگیختم وسائل · اول دکلو که جوانبدن
قوبدم وسیله لر مراد وسائط ایله وصول الی الله میسر اولمز کندودن عنایت کرکدر · ای
دوست دست حافظ تعویذ چشم زخمست · ای دوست حافظک الی کوز دکمک هیکلی در · یا رب

برمینم ازنزاد در کوه نت حائل • یارب کورم آنی سنک بو سکده حائل مراد در وحکایته فطانی در که
دیدارای بنم دوست ومحبوبم اولان نفس نفیسه بلنم دستم کنک بوسکده حائل اولوبسن بنم ضبطیده اولیجق
سکاضرر اراصیب صلاح وفلاحنده اولورسن

حرف المیم

اکر برفیض دوا ز
دستم که باده لدار بنشینیم • اکر المدن کلورسه که دلدار ایله اوتورم • ز جام وصل می نوشیم زباغ
عیش کل چینم • وصل قدحندن شراب ایچم عیش باغندن کل دکشورم مراد بودر که اکر وصول الی الله
حاصل ایدرسم اول حضرتدن فضائل وفواضل تحصیل ایدیم • شراب تلخ صوفی سوز بنیادم بخواهد بره
صوف یا تیج آتی شراب بنیادم کیدرمک دیلر • لبم ز لب نه ای ساقی وبستان جان شیرینم • طوه لغم
طوداغه قوای ساقی واول جان شیرینم مراد عشق الهی وریاضت بنی هلاک اتمکدر استر الهدی ای
شیخ بکالسرار الهیه سویلیوب بنی بنلکدن الوب ارشاد واعانت قلهیکدر • مکر دیوانه خواهم
شد که از عشق تو شب تا روز • مکر دیوانه اولوسم کرکدر که سنک عشقکدن کیجه تا کوندزه دک • سخن باماه
می کویم پری در خواب می بینم • سوزی آی ایله سویلرن جنی دوشنده کورورن مراد خلاف اعتقاد وضع
عقلا جنون دو دیمکدر • لبت شکر بمستان داد چشمت می بمیخواران • سنک لبک مستلره شکر ویردی
کوزک میخوارلره شراب ویردی • منم کز غایت حرمان نه با انم نه با اینم • بنم که غایت محروملکدن
نه انک ایله بن نه بونک ایله بن مراد کلامکدن عشق الهی مستلری لذت بولدی وعشق الهی شاربلره
کیفیت حاصل قلدی اما بن قصوریمدن هیچ بر طایفه دن اولمدم دیو تاسف در • شب رحلت هم
از بستر روم بقصر حور العین • کوچ کیجه سی دوشکدن کیدرم حور العین کوشکنه • اکر در وقت جان دادن
تو باشی شمع بالینم • اکر جان ویرمک وقتنده سن اولورسک یصدغم شمعی مراد مخاطبدن شیخدر چون
حالت نزعده لیله مونده چراغ کبی یصدغم اوزره اولوب کلمه شهادت تلقین ایدب آخر کلامم
لا اله الا الله اولوب وفات ایدیم متاع جنت اولور • چو مهر خاکی که باد آورد فیضی ز دل ز لقاعت
جو هر بر طبراغی که یل کتوره بر فیض الدی سنک لقا مکدن • ز حال بنده یاد آور که خدمتکار
دیرینم • بنده نک حالنی آک که اسکی خدمتکارک مراد مخاطبدن شیخ اکادیرکه هر فیض کیمسه که سوایله
کلدی سنک انعام عامکدن فیض الدی بن بنده یاد قیل هیتدن که اسکی خدمتکارکن • نه هر کو
نقش نظمی زد کلامش دلپذیر آمد • هرکمسنه که نظم نقشن اوردی انک کلامی کوکل قبول ایدر اولمدی
دکلدر • تذر وطرفه می کیرم که چالاکست شاهینم • طرفه سکلن دوزن که چابک در شاهینم مراد
بودرکه هر اهل نظمک کلامی محبوب القلوب اولمز اما بن عجیب شکار ایدرم که چابک در شاهینم
یعنی بن علوم معارف ایله مزین اولانلری صید ایدرن که کلام غریبه قادرن • اکر باور نمیداری
رو از صورت کر چین پرس • اکر اینانمزسک بوری چین نقاشندن صور • که مانی نسخه می خواهد
ز نوک کلک مشکینم • که مانی نسخه دیلر مشکین قلمم اوجندن مراد بودر که اکر بنم کمالاتمه تصدیق
ایتمزسک بوری عالم شریعت اولان شیخ طریقتدن صور که نقاش ماهر اولان یعنی عالم ظاهر و
ظاهرده ماهر نسخه وخصه ایلور وتعلم طریقت قیلور بنم قلمدن • صباح الخیر زد بلبل کجایی ساقیا برخیز
صباح الخیر اوردی بلبل قنده سن ای ساقی طور • که غوغا می کند در سر نوای چنک دوشینم که غوغا

ایدر باشنده دون کیجه کی چنک نواسی مراد صباح اولدی ای شیخ طور بزه عشق الهی ومعارفی حقی
نقش ایتدرکه دون کیجه کی صدا ای شیخ حالتی باشمده دردیمکدر • رموز عشق وسرمستی زمن بشنو نه از حافظ
عشق وسرمستلک رموزنی بندن ایشت حافظدن دکل • که با جام وقدح هر شب ندیم ماه وپروینم • کیجه
وقدح ایله هر کیجه آی واولکر مصاحبی یم مراد بودرکه عشق الهی وبیخودلک رمزلرنی بندن ایشت
علم ظاهره حافظدن دکل زیرا بن هر کیجه قلب صافی وعقل وافی ایله شیخ وزمره صوفیان مصاحبی یم
وفاداری وحق کویی نه کار هرکسی باشد • وفادارلق حق سویلیک هرکسنک ایشی دکلدر • غلام آصف
دورانم جلال الحق والدینم • دوران آصفی جلال الحق والدین قولی یم یعنی اول وفادارلقده
وحق سویلکده تمام کامل در بونده تنبیه واردر که وزیر وفادار کرکه جفاکار اکرکمز دحق کوی کرکه
جفاکار اکرکمز ولـه بکذار تا ز شارع میخانه بکذریم • کوتا میخانه نک اولو یولندن کچلم • کز بهر جرعه
همه محتاج این دریم • که بر جرعه ایچون جمله بو قپویه محتاج مراد میخانه دن خانقاهدرکه طالب درکاه
اولان هر کسه بر جرعه ایچون یعنی تحصیل فیض قلیل ایچون اکا محتاجدر لاجرم عقل وروح نفس در انفانکده
اولو یولده قو بزی سالک اولالم تا که رحمت رحمن بولالم • روز نخست چون دم رندی زدیم عشق
اول کونده چون رندلک وعشق نفسن اوردق • شرط آن بود که جز ره آن شیوه نسپریم • شرط
اودر اولورکه بو شیوه یولندن غیری اصمرلیه وز مراد بودرکه چون ازل کوننده الست بربکم ندا سنده
یا عالم ارواحده اخلاص عشق الهی نفسن اوردق واول دعوی قلدق شرط اولدرکه اول
دعوی عهدی اوزره اولوب اندن غیری طریقت سلوک قلمیه وز • جایی که تخت ومسند جم می رود بباد
بر یعنی که جمک تختی وتکیه کاهی ییلیه کیده • کر غم خوریم خوش نبود به که می خوریم • اکر غم یرسک خوش
اولمز یکدرکه شراب ایچه وز مراد بودرکه دنیاکه دار فنادر همیشه یه بونده بقا اولمز لاجرم هم التعبد
آخرته وهم السعی دنیاه موجب بوندن اتوکیجون غم یمک خوش دکلدر بیک اولدرکه عشق الهی یه وز
تا بو که دست در کمر او توان زدن • تا اولاکه الی انک کمرنه اورماق اولا • در خون دل نشسته
چو یاقوت احمریم • کوکل قاننده یاقوت احمر کبی اوتورمشز مراد بودرکه لعل ویاقوت نیچه مدت قان
ایچنده طوروب ایله کوهر اولوب کمربار ده ترصیع قلنوب الی کمر یاره ایررسی بز دخی بر نیجه مدت
خون دلده اوتوروب ریاضت اتمک کرکز که وصول الی الله حاصل ایده وز • واعظ مکن نصیحت
شوریدکان که ما • ای واعظ شوریده لره نصیحت اتمه که بز • با خاک کوی دوست بفردوس ننکریم
دوست محله سی طبراغنده فردوسه نظر اتمز مراد بودرکه واعظ که ترغیب جنت ایدر عاشق
شوریده لره آنی دیمک کرککه که بونلر دوست محله سی خاکنده وقرب الهی منزلکاهنده جنته
ناظر دکللردر • چون صوفیان بحالت رقصند مقتدی • چون صوفیلر حالت رقصده مقتدی در بز
ما نیز هم بشعبده دستی بر آوریم • بزدخی حقه باز لغه ال قالدرلم مراد صوفیلر حالت ریا ایله
بیشول اولنلردر بزده مکرو ریا یه ال قالدرلم اما اعتبار بونکا دکل اخلاصدر • هیکدر از جوهم
تو خاک زمین در ولعل یافت • سنک جوهکدن یرک طبراغی لولو ولعل بولدی • بیچاره ما بپیش
تو از خاک کمتریم • بیچاره بز سنک اوکنده طبراقدن کوتیرکز مراد مخاطبدن شیخ کامل ومکمل در

بس اکا دیرکه سنک بقیهٔ شراب عشقکدن ای لؤلؤ ولعل یعنی فیض وفضل بولدیلر امّا بن بیچاره
تحصیل فیض ایده مدک وینه افاضه اتدک که زسنک تکدیه خاکدن کمتر ایمشز. زان بیشتر که عمر
گرانمایه بگذرد. اندن اول که آخر بها لو عمر چو بگذرد تا مقابل روی تو بنگریم. تو که سنک یوزک
مقابلی اکا نظر ایده لم مراد عمر گچمدن مشاهدهٔ حقه توجه اتمک گرکدر دیمکدر. حافظا چو ره بکنگرهٔ
کاخ وصل نیست. ای حافظ چون وصل قصری بدننه یول یوقدر. با خاک آستانهٔ آن در بسر بریم
اول قپو آستانه سی طپراغنه باش ایله تمام مراد وصل الهی قصرینک خدمتنه وصوله میسر دکلدر. اما
اول قپو آستانه سی طپراغنه باش قوییب طالب اولمق گرکدر دیمکدر. و له : الم یان للاحباب
ان یترحموا. همزه استفهام ایچوندر واستفهام انکار ایچوندر. ولم حرف جزمدر ویان فعل مضارعدر
اصلده یانی ایدی جزم ایچون یا دوشمشدر. والاحباب جمع حبیبدر اقتابی وترحم اسرکمک معناسنه در
وان یترحموا جمله سی محلا مرفوع فاعلیدر فعل مذکورک معنای مصراع بودرکه وقت اولمدیمی که دوستلره
شفقت ایده لر. وللنا قضین العهد ان یتندموا. واو عطف ایچوندر ولام حرف جردر وناقضین
انک ایله مجروردر ولفظ العهد لفظا منصوب مفعولیدر ناقضینک که جمع ناقضدر که اسم فاعلدر
وان یتندموا جمله سی محلا مرفوعدر وللناقضین لفظی للاحباب لفظنه وان یتندموا جمله سی ان
یترحموا جمله سنه معطوفدر معنای مصراع بودرکه وفی عهده صحیح کشیلر پشیمان اولالر مراد بودرکه الم یان
للذین امنوا ان تخشع قلوبهم لذکر الله حسبنجه وقت اولمدیمی یعنی وقت اولدی یه دوستلره که
وجود انسانیده روح وعقل ونفس وبونلرکه قوالریدر شفقت ایدیشه لر یعنی بدن اسرکیوب کندولری
عذاب ناردن تخلیصه سعی ایده لر وفی الست بربکم ندانده بلی عهدن اید بعده الذین ینقضون
عهد الله من بعد میثاقه موجبنجه عهدی جیسلره وقت اولمدیمی یعنی وقت اولدی پشیمان اولوب
الندم توبة مقتضاسنجه تائب اولالر. الم یاتهم انباء من بات بعدهم. همزه ولم مذکور اولان
کبیدر ویأت اصلده یاتی وانباء جمع نبادر که خبر معناسنه در فعل مذکورک فاعلیدر وضمیر
جمع مفعولیدر راجعدر احبابه ایله ناقضین لفظلرینه جمعا یا علی سبیل البدل وبات فعل ماضیدر
اکنجی بابدن یا دردنجی بابدن مصدری بیتوتتدر گیجه لمک معناسنه بعدهم ضمیری دخی ضمیر سابق
کبیدر معنای مصراع بودرکه گلمدیمی بونلره خبرلری شول کمسنه لرک که گیجه لدی آنلردن صکره یعنی
کندولردن صکره وجوده بولوب کندولردن اول وفات اید کیدنک خبری معلوملری اولدی یه
وفی صدره نار الاسی یتضرم. واو واو حالیه در صدره لفظنده اولان ضمیر من لفظنه راجعدر
وفی صدره مقدم خبر درنار موخر مبتدادر والاسی غصه در وتضرم اوده یا قلنمقدر ویتضرم لفظنک
میمی اشباع ایله اوقنوب واو متولد اولوب وزن وقافیه صحیح اولور معنای مصراع بودرکه حالا که
انک کوکسنده غصه وتاسف اودی یاقلنور مراد بودرکه میت اولانلرکه اکثر صباح اهل النار
مولتسویف موجبنجه غصه بدکاری وحیف دیدکاری معلوم اولمشدر. فیالیت قومی یعلمون بما جری
فا جزائیه در یا حرف نداد رلیت حرف دروف مشبهه بالفعلدن تمنی ایچوندر وقومی اسمیدر
ویعلمون جمع فعل مضارع غایبدر واندن اولان ضمیر جمع قومه راجعدر وما ماء موصوله در یا مصدریه در

باکلده

باکلده در ویعلمون نک یا ماء استفهامیه در یا کلمه سی در جری نک معنای مصراع بودرکه نوله یدی
بنم قومم بیلیدی جاری اولانی یا جریانی. علی مرتج منهم یجفون وجول. مرتج اسم فاعلدر اصلده مرتجی
ایدی وضمیر منهم قومه راجعدر یجفو مضارع مفرددر جفودن التنمق واینجلمک دیمکدر بعض نسخه ده یعفو
عفودن ویدلوا مضارع جمعدر معنای مصراع بودرکه بونلردن امید دوتان اوزره رفیق اولوب
رحم ایده لر ایدی مراد بودرکه میت اولان ان المیت کالغریق یتغوث موجبنجه لسان حال ایله
دیر نولیدی قومم بکا نه جاری اولدغن بیلیدی دعاء خیر قیلالر ایدی. حکی الدمع عنی ما الجوارح
اضمرت. لفظ جوارح جمع جارحه در اعضا معناسنه یعنی گوز یاشی حکایت ایلدی بندن ایکو
کمولکلری گیزلدکن. فیا عجبا من صامت یتکلم. عجب دیر ساکت سوئیلر مراد گوز یاشی افشاء عشق اتدکن
بیان ولی استغراب در. الی موسم النیروز والخضرة الزبی. نیروز نوروزدر ولفظ زبی ضم زا ایله
جمع زبوه در وزبوه دپه در یعنی بهار موسمی گلدی ودپه لر یشیل اولدی. فاللغوانی الغید لاتترنم
غوانی غانیه نک جمعیدر غانیه شول عورته دیرلرکه زیبندن مستغنیه اولا لفظ غید اصلده فتحتین
ایله در بونده سکون یا ایله اوقنور وزن ایچون معنای مصراع بودرکه نولیدی زباده گوزل یوشق
عورتلره ایرلمزلر مراد زمان عیش وسروره تغنی وقولدن ذوق وشوق عمل آخرته ترغیب در
شهور بها الاوطار تقضی من الصبا. شهور شهرک جمعیدر اوطار وطرک جمعیدر وطر حاجت معناسنه
تقضی قضادن دریرلمک معناسنه صبا کسر صاد ایله محبت ومیل وتازه لک معناسنه معنای مصراع
بودرکه آیلردرکه آنده حاجتلر عشقدن وتازه لکدن. وفی شأننا عیش الربیع تحرم. بزم
شأنمزه بهار عیشی حرامدر مراد کندویه اوقات شریفه ده فیض اولمدیغندن شکایتدر بلکه مراد
غیره تعریضدر. بنو عمنا جادوا علینا بجرعة. عممز اوغلانلری بزه سخا اتدیلر بر جرعه ایله فضل
اسباب بها یتوسم. فضل ایچون اسباب واردر انک ایله علامتلنور مراد بودرکه هر کمسنک فضل
وکمالی نه ایسه غیره اول ظاهر اولوب کندونک علامتی حالی اول اولور اگر خیر اولسنه چوق
عطا ایدرسه. یسود المرء قومه بالاحسان الیهم حسبنجه کندونک فضلی کبی اولدی ظاهر اولور. ازیا من علا
کل السلاطین سطوة. ای عالی اولنان جمیع سلطانلره قهر جهتندن. ترحم جزاک الله فالخیر مغنم
لفظ ترحم امردر جزاک الله جمله سی دعائیه در مغنم غنیمت معناسنه در معنای مصراع بودرکه ترحم قیل الله سکا
جزا ایلسون که خیر غنیمتدر مراد ظاهره نظر پادشاهی رحمته دلالت ایدر وخیر غنیمت اولدیغی
الی فوت اتمک گرکدر دیمکدر طریقته نظر روح یا عقل ایدرکه جمیع قوای بدنیه اوزره سلطان
غالبسن ترحم قیل کندو رعای اعضای جسمکه خیر غنیمتدر مدت حیات ایچون فرصتدر. لکل من
الخلان فقر ومنیة. دوستلردن هر بری ایچون ازق [illegible] واردر. ولحافظ المسکین فقر و
مغرم. حافظ مسکین ایچون واردر فقر وزیان مراد انک قوتی اوجلق اعمال وآرزو به وصول
ایچون اسبابی یوقدر انک نصیبی فقر وضمان وغم دیده خسران دردیکدر. و له بعزم توبه سحر گفتم
استخاره کنم. توبه قصد نه سوداسم که استخاره ایدم. بهار توبه شکن می رسد چه چاره کنم. توبه صبحی
بهار ایرشوره نه چاره ایدم مراد توبه دن سلوک دن رجوع ایدب کسب معناسنه شروع در وبهار دن

مراد مقام عالم بسطدر یعنی سلوکدن عدول ایدب کسب مالکیتقال ایچون قصد ایدرم لما
بسط الهی توفیقاتن شاهی کلوب بکا جذبه حالوب بنی بی اختیار ایدر؛ سخن درست بگویم نمی
توانم دید؛ درست سوزدیم قادر دکلم کورمکه؛ که می خورند حریفان ومن نظاره کنم؛ که شراب
ایچلر مصاحبلر وبن نظر ایدیم مراد یاران طریقت شراب الهی نوشی ایدب ذوقده اولوب
بن عوام الناس کبی خارجدن نظر اتمکه قادر دکلم لاجرم ارباب ذوقدن اولمق کرکن دیمکدر
بدور لاله دماغ مرا علاج کنید؛ لاله دورنده بنم دماغم علاج ایدک؛ کر از میانه بزم طرب کناره کنم
اکر سزلک صحبتی اورتسندن کناره ایدرم مراد لاله دن تجلی جمالدر یعنی چون تجلی جمال الهی
اولا وبن بزم طرب اورتسنده جقوب کنار اختیار قلم دماغم مختل المزدر بکا علاج ایدک که بویله
اتمک عاقل ایشی دکلدر؛ بتخت کل بنشانم بتی چو سلطانی؛ کل تختنه دیکم بر بتی سلطان کبی؛ ز سنبل
وسمنش ساز طوق ویاره کنم؛ سنبل وسمندن اکا طوق وبیلزک یاراغن ایدرم مراد بودر که کل
سلطان لاله زهار وسایر ازهار ارکان محتشاتدر دیدکلری بس بر صفت کل کبی سلطان نصب ایدب
سایر نوافل عبادلی اکا محتشات اعتبار ایدب سیر کلستانه ذن مستغنی اولوب حجره خلوت
بکا محل عشرت ایدندر؛ ز روی دوست مرا چون کل مراد شکفت؛ دوست یوزندن بکا چون مراد
کلی اچلدی؛ حواله سر دشمن بسنک خاره کنم؛ دشمن حوکه سی قتی طاشه ایدرم مراد بودر که
چون تجلی جمالدن بکا کشف ولذت اولدی دشمن باشنه طاش طوقنسون بن اندن نی یرولم بن
کدای میکده ام لیک وقت مستی بین؛ میخانه کداسی یم اما مستلک وقتنده کور؛ که ناز بر فلک
وحکم بر ستاره کنم؛ که فلکه ناز ویلدزه حکم ایدرم مراد بودر که اکرچه خانقاه فقیری یم اما کیفیت
وحالت زماننده مستجاب الدعوه ومقبول الحضرت اولورن که رب اشعث اغبر لو اقسم علی الله
لابره حسبنجه سوزمک تاثیری اولور؛ مرا که نیست ره ورسم حرفه پرهیزی؛ بکا یوقدر خرقه پرهیزی
یولی وعادتی؛ چرا ملامت رند شرابخواره کنم؛ نیچون رند شرابخواره ذم ایدرم مراد بودر که خرقه
پوش اولان متقی اولمیجق رند میخواره یا تکلق خلاصه طعن اتمک اولمز؛ چو غنچه با لب خندان بیاد
مجلس شاه؛ غنچه کبی طوداق کولر ایله شاه مجلسی یادنه؛ پیاله کیرم واز شوق جامه پاره کنم؛ قدح
دوتم دخی شوقدن قفتانی پاره ایدیم مراد بودر که عشرت وانشراح یادنه غنچه خندان لب اولوب
جامه چاک قلدی کبی بن دخی عشق الهی نوش ایدب شوق ذوقدن شاد وخندان اولوب جامه
چاک ایدرن؛ اکر ز لعل لب یار بوسه رسدم؛ اکر یارک لبی لعلندن بوسه ایرشه بکا؛ جوان شوم
ز سر وزندکی دوباره کنم؛ یکیت اولم باشدن وحیاتی اکی کره ایدم مراد بودر که اکر صفت کلام
اثری بنده ظهور ایدرسه موجبنجه حیات بولوب عالم وعامل اولوب ثوابم مضاعف اولور زیاده خوردی
پنهان ملول شد حافظ؛ کزلو شراب ایچمکدن ملول اولدی حافظ؛ بیانک بربط ونی راز
اشکاره کنم؛ چنوز ونی آوازی ایله رازی اشکاره ایدم مراد حضرت شیخ سلوک اتمکدن
ملول اولدی حافظ لاجرم واعظ پرشوق شیخ صاحب ذوق بنده ارشادی ایله سالک طریقت
وشارب حقیقت اولمق استرن دیمکدر؛ وله ایضا؛ بیا تا کل برافشانیم ومی در ساغر اندازیم

کل تا کل چیلم وشرابی قدحه اتلم؛ فلک را سقف بشکافیم وطرح نو در اندازیم؛ فلکک سقفن
پاره لم وبر یکی طرح اتلم مراد کل صاحب کشف اولوب عشق حق وصدق عشقی قلبه پراغوب فلکک
ظاهرندن کچوب یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب حسبنجه عالم اخرت ملاحظه سن ایدب لوکشف الغطا
ما ازددت یقینا موجبنجه علی ولی کبی عالم غیب وجهانی ریب مشاهده سنده اولمقدر دیمکدر؛ اکر غم
لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد؛ اکر غم لشکر قوپره وعاشقلر قانن دوکه؛ من وساقی بر تازیم
وبنیادش بر اندازیم؛ بن دخی ساقی انک اوزرینه چیلم وانک بنیادن یقوب اتلم مراد بودر که
سالک طریقت اولانلره غم معاشی راه زن اولور اکر بزه دخی بویله ایدرسه بن وشیخ اکا آیت
بجیوب وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها ملاحظه سی ایله انک بنیادن یقوب خراب
ایده لوم؛ شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم؛ شراب ارغوانی یه قدحده کلاب دوکلم
نسیم عطر کردانرا شکر در مجمر اندازیم؛ عطر کزدیجی یل مجمره شکر اتلم مراد عشق الهی اولان
قلبه اثر کشف ذوق شورت نفحات ربانیه لذت عبادت پراغوب اتمام سلوک ایده لوم دیمکدر؛ چو در
دستست رود خوش بزن مطرب سرود خوش؛ چونکه الده خوش قیل اوراری ساز ینه خوش ایر
که دست افشان غزل خوانیم وپاکوبان سر اندازیم؛ که ال سلکرک غزل اوقیالم ایاق قفرق
باش اتلم مراد مطربدن شیخ واعظدر وروددن مراد سبب ذوق اولان کلمه حکمتدر ولنک
ایری تعبیری واعظ دیدر لاجرم شیخ واعظ کلمه حکمتی تعبیر حسن ایله ذکر ایدجک سامع اولانه
وجد وحالت کلوب سماع ایدر؛ صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز؛ ای صبا بزم و
جودمز طپراغنی او عالی جنابه آت؛ بود که ان شاه خوبانرا نظر بر منظر اندازیم؛ اولا که
اول کوزللر شاهنک کوریجک یرنه نظر اتا وز مراد نفحات ربانیه بزی جناب الهی یه اتسون
تا که مشاهده حق میسر اولا دیمکدر؛ یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد؛ بری عقلدن
لاف ایدر بری اصطلاحات تصوف دوقور؛ بیا کین داوریها را به پیش داور اندازیم
کل بو حاکملقلری حاکم اوکنه اتالم مراد بودر که علماء علم ظاهر عقل کامل لافن اورلر وارباب
طریقت اصطلاحات تصوف سویلرلر اکی طایفه دخی شویله اتمک کرک دیو خلقه حکم وحکومت کوستروب
قبول دعوی ایدرلر اما اخلاص بودر که بو حکومتی ترک ایدب حضور حقدن مسکنت قلوب عمل
وکرمه منوط قلنه؛ بهشت عدن اکر خواهی بیا با ما بمیخانه؛ جنت عدن اکر استرسک کل بزم ایله
میخانه یه؛ که از پای خمت روزی بحوض کوثر اندازیم؛ که کوب دیبندن سنی بر کون حوض کوثره اتلم
مراد میخانه دن خانقاه وکوبدن شیخدر که شراب عشق وکیفیت اندن النور بس هر کیم ترک دنیا
ایدب شیخ نظرنده عبادتده اولوب اول حالده وزره وفات ایده اندن حوض کوثره ونهر جنته
واصل اولور؛ سخن دانی وخوش خوانی نمی ورزند در شیراز؛ سوز بیلمکی وخوش اوقومغی طوتمزلر
واعتبار اتمزلر شیرازده؛ بیا حافظ که تا خود را بملک دیکر اندازیم؛ کل حافظ که کندوزی
غیری ملکه اتلم مراد مصراع اولدن کندو شهرنده کندو قدرنی بلمدکلرن بیان ودوم مصراع ثانیدن
مراد قدر بلنمین شهردن اخر ملکه انتقاله ارشاددر؛ وله ایضا؛ بارها گفته ام وبار دگر میگویم

نیجه کوره دیدم ودکره دخی دیدم. که من گم شده این ره نخوده می جویم. که بن ازمش بو یولی کندم ارهزم
مراد بودرکه نیجه کره دیمشم و نه دیدم بو سوزی که مرشدسز طریق حقی ارمزم یعنی مرشدسز طریق ارهیق
اولمز که دلیلسز بو سبیل بولنمز. در پس آینه طوطی صفتم داشته اند. آیینه اوکنده طوطی کبی بنی دوندرمشلر
آنچه استاد ازل گفت بگو می گویم. ازلی که استاد ازلدی دیدی دیدیم مراد بودرکه طوطی یه تکلم تعلیمی
بو یوله اولورکه طوطی اوکنه آیینه قورلر طوطی آیینه نک اوکنده اولور و آیینه نک بو طرفنده
بر آدم سویلر طوطی آیینه ده کندو صورتن کورب سویلینی کندو کبی بر طوطی صانوب اکا تقلید ایدب اول
نه سویلرسه دخی انی سویلر ایمش بکا دخی عالم الهیدن تعلیم والهام اولور سویلدکم کندو کلامم دکل
جانب حقدندر. من اگر خارم و گر گل چمن آرایی هست. بن اگر دیکن و اگر گلم بر چمن زینتجی
یعنی باغبان واردر. که از آن دست که می پرورد می رویم. که اول الدن که بسلر بنی بیتیرم
مراد حرفی نیجه تربیت ایدرسه بندن دخی اثر اول وجه ایله ظهور ایدر دیمکدر. دوستان عیب من بیدل
حیران مکنید. ای دوستلر بن عاشق حیرانی عیبلمک. گوهری دارم صاحب نظری می جویم. بر گوهرم
واردر بر صاحب نظر ارهرن مراد بودرکه بن شیخده قرار ایتمیوب گاه او شیخ گاه بو شیخ ایله مصاحبت
ایتدکم تعییب ایتمک که فیضان الهی یه استعدادم واردر بر مرشد کامل ومکمل استرن که بکا تعلیم
طریقت ایدب بنی تکمیل ایده. گرچه با دلق ملمع می گلگون عیبست. اگرچه آلاجه خرقه ایله گلگون
شراب عیبدر. مکنم عیب کزو رنگ ریا می شویم. بنی عیبلمه که اندن ریا رنکن یوررم مراد دلق ملمعدن
درلو درلو رنکلو پاره لر یامانش خرقه در و شراب گلگوندن مراد اول کیمسیه تغییردر پس لباس صوفیانه
و خرقه فقیرانه عامیانه کیلمه تبدیل عیب در اما بنی عیبلمه که اول خرقه ده ریا رنکی واردر یعنی انک
کبی خرقه کیمک ریادن خالی دکلدر عامیانه لباس ریادن پاکدر. گریه و خنده عشاق ز جایی دگرست.
عاشقلرک اغلمسی وکولمسی بر غیری یردندر. می سرایم بشب و وقت سحر می مویم. ایرلرم کیجه ده وسحر
وقتنده اغلارن مراد بودرکه عاشقلرک اغلمسی فوت وخسران دنیا ایچون دکلدر وکولمسی حصول
حطام دنیا ایچون دکلدر بلکه کولملری وصل یار ایچون و اغلملری فرقت نکار ایچون در بینه کیم
کیجه ده یار ایله خلوت و صحبت اولدیغیچون ایرلرن اما صباح اولوب اول صحبت فوت اولدیغیچون
اغلارن. حافظم گفت که خاک در میخانه مبوی. حافظ بکا دیدی میخانه قپوسی طپراغن قوقمه. گو مکن عیب
که من مشک ختن می بویم. دی عیبلمه که بن مشک ختن قوقلرم مراد خانقاهدن نفحه ربانیه استشمام
ایتدکن بیان ایدر. **وله** بمژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم. قره کربکلر ایله ایتدک نیجه بیک
کدک بنم دینمده. بیا کز چشم بیمارت هزاران درد برچینم. کل که کوزنک خسته کوزکدن نیجه درد
دکشوره یم یعنی خسته کوزکدن اول دینمده اولان کدککی مرضلرن جمع ایدب رفع و دفع ایده یم
مراد مژگان سیاهدن اسرار خفیه الهیه درکه اهمال اعمال سالکه و تقصیر نوافل عباداته باعث
اولور و مراد چشم بیماردن ذات حق صفت ستر و عفو ایله تجلی ایتمکدر صفت سطوت و قهر ایله
دکل لاجرم حضرت حق عفو ولطف ایله تجلی ایدجک اهمال و اعمال و تقصیر عبادات معفو اولوب
بلکه اهمال نفس اعمال و تقصیر عبادت تکثیر طاعت اولور. الا ای همنشین دل که یارانت برفت

ازباده

ازباده. ای کوکل مصاحبی که یارانک یادکدن کیتدی. مرا روزی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینم
بکا میسر اولمسون اول وقت که سنی یاد ایتمزسزن اوتورم مراد مخاطبدن نفس درکه مصاحبت قلب در
و یارانی روح و عقل و قلب در و بونلرک کوکلدن دن لاجرم نفسک شانی بونلری انسیاندر و مشکلدن مراد
روح در یا عقل در پس اناد بونی دیارلرکه نفسی فراموش ایتمیه انک ضبط و تدبیرنده اولالر
جهان پیرست و بی بنیاد ازین فرهاد کش فریاد. جهان پیردر بنیادسزدر بو فرهاد اولدریجیدن
فریاد. که از افسون و نیرنگش ملول از جان شیرینم. که انک افسون وحیله سندن جان شیریندن
بیکندم مراد بودرکه چون جهان قتال و مکاردر عاقل اولدرکه اکا گرفتار اولمیه که فی الحقیقه
پادشاه اولدرکه جهان قیودی ایله مقید اولمیه. ز تاب آتش دوری شدم غرق عرق چون گل
ایرلیق اودی حرارتندن تره غرق اولدم گل کبی. بیار ای باد شبگیری نسیمی زان عرق چینم
کتور ای کیجه اویانق اولان یل بر خوش قوقو اول عرق چیندن مراد فراق حقدن بیان ضجرت
و طلب نفحه وصلت در. جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی. فانی و باقی جهان محبوب ساقیه
فدا اولسون. که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم. که عالم سلطانلغن عشق تابعی و اوینجقی کوررم
مراد شاهددن محبوب حقیقیدر و ساقی انک عشقی توکتی ایدن در پس عشق الهی صاحبنه و عاشق حقه
دولت عالم پادشاهلغی تابع و لازمدر. اگر بر جای من غیری گزیند دوست حاکم اوست. اگر بنم یریمه
غیری اختیار ایده دوست حاکم اودر. حرامم باد اگر من جان بجای دوست بگزینم. حرام اولسون
بکا اگر بن جانی دوست یرینه اختیار ایدرسم مراد مصراع اولدن قضایه رضانی بیاندر و مصراع ثانیده
جانانی جانه ترجیح در. حدیث آرزومندی که در این نامه ثبت افتاد. آرزومندلک سوزی که
بو نامه ده ثابت دوشدی. همانا بی غلط باشد که حافظ داد تلقینم. شویله بلکه غلطسز اولا که
حافظ ویردی تلقینمی مراد حافظدن ان علیکم لحافظین حسبنجه ملک حافظدر لاجرم الهام ملکی ایله
اولان کلامده غلط اولمز. **وله** بغیر از آنکه بشد دین و دانش از دستم. اندن غیری که کیتدی
دین و علم الیمدن. بیا بگو که ز عشقت چه طرف بربستم. کل دی که سنک عشقکدن نه نصیب باغلدم
فحواء بیت بودرکه سنک عشقکدن بر فایده بکا دین الیمدن کیتدکی در فایده علم الیمدن کیتدکیدر
کل دی بکا که سنک عشقکدن نه حصه و نصیب حاصل ایتدم مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیرکه افمن
اتخذ الهه هواه حسبنجه اولا بنم دینم دین اهل دنیا اولان هوا ایدی و علم یعلمون ظاهرا من الحیوة
الدنیا موجبنجه علم ظاهر حیات دنیا ایدی شمدی سنکا محبت ایدب سالک طریقت اولوب اول دین
که هوادر الیمدن کیدب دین حق الومه کلوب و علم ظاهر دنیات دنیا الیمدن کیدب علم باطن و علم آخرت
الومه کلدی بوندن غیری مراتب سلوکدن تحصیل ایتدکم و نه مقامه یتدکم سنکا معلومدر بکا انی بیان قیل
اگرچه خرمن عمرم غم تو داد بباد. اگرچه عمرم خرمنن سنک غمک یله ویردی. بخاک پای عزیزت که عهد
نشکستم. سنک عزیز ایاغک طپراغی حقیچون که عهدی صیمدم مراد بودرکه اهل ظاهر قتنده حاصل عمر
کسب مال و منصب در بن سنک ایله عقد توبه و عهد طریقت قلوب غم آخرت که سندن حاصل اولمشدر اکا
مبتلا اولوب حاصل خرمن عمرم بحسب الدنیا هبا اولمشدر اما بکا بو خصوصده ندامت کلیوب عهد طریقتی

صیدم چو ذره گرچه حقیرم ببین بدولت عشق ذره کبی اگرچه حقیرم کور که عشق دولتنده که درهواله
رفت چون بمهر پیوستم که سنک رخک سوه کنده نیجه کنه اولشدم مراد کندونک ذره خاک ایکن
عشق الهی دولتنده آفتاب حقیقی یه اتصالن یعنی وصول الی الله حاصل قلدیغن بیان ایدر بیار باده
که عمریست تا من از سر امن کنوز نشر ازلی که بر عمر در تا بن امن اوجندن بکنج عافیت از بهر عیش ننشستم
عافیت بوجاغنده عیش ایچون اوتورمدم مراد بودر که سالک طریقت اولنلرن امن وفراغ خاطر
بولمیوب عافیت بوجاغنده عیش ایچون اوتورمیوب اضطرابدن خالی دکل ایدم شمدی سالک اولوب
امن وفراغ حاصل قلوب گوشه فراغنده ساکن اولدم لاجرم عشق الهی کتور که جمعیت خاطر ایله عیش
اوت وصحبت طاقت قالم اگر زمرحوم هشیاری ای نصیحت گو اگر آیق کشیلردن ایسک ای نصیحت
چه ایچی سخن بخاک میفکن چو کر که مستم سوزی طپراغه اتمه نیچون که بن مستم مراد بودر که شولکه کبکا
نصیحت ایدر ترک دنیا قلدکه سالک طریقت اولدکه مال ومنصبدن محروم قالدک دیرسه اکا جوابم
بودر که اگر آیق وعاقل ایسک سوزکه ضایع اتمه که بن مست عشق الهی یم سنه نصیحت اثر اتمزم چه
گونه سر زخجالت بر آورم بر دوست نیجه سنه باشی خجالتدن قالدرم دوست قتنده که خدمتی بسزا بر
نیامد از دستم که بر خدمت لایق گلدی الیمدن مراد کندونک عباده ده نقصانن وعجز وعصیانن
بیان ایدر بسوخت حافظ وان یار دلنواز نگفت یاندی حافظ واول گوکل اوخشیجی یار دیمدی
که مرهمی بفرستم چو خاطرش خستم که بر مرهم کندره یم چون خاطرن یاره لدم مراد اول یاردن انفرکه
دلنواز در زیرا گوکل اوخشیجی مساعده ایدر اما حافظ که روح در انک فغاندن مجروح در وخصوصا
یاندی واول نفس مرهم توبه کندرب علاج ایده یم دیمدی دیو شکایت ایدر وله بازای ساقیا
که هوا خواه خدمتم گر گوکل ای ساقی که خدمت آرزولیجی بن مشتاق بندکی ودعاکوی دولتم
مشتاق دولت دعاکو دیجی بن مراد ساقیدن شراب عشق الهی کوکش ایتدر انکنجی درمکر غیری مکانه
گتمش ایمش که اکا دیر گل که خدمت آرزولنده یم وقوللغک مشتاق ودولت افزونکه دعا ایدیجی یم
زانجا که فیض جام سعادت فروغ تست اولیده ن که سنک سعادت نورلو قدحک فیضی در برون
شدن نمای ز ظلمات حیرتم طشره چیقق کوستر بکا حیرت ظلمتلرندن مراد جامدن قلب شیخ در که سعادت
نورلو در وفیض اندن در وفیض فضل الهیدر لاجرم شیخدن دیلرکه اول فضل الهی مقامندن
بوکا همت ایدب حیرت ظلمتلرندن چیقق ارشاد ایده هرچند غرق بحر گناهم ز صد جهت هر ند کلو
گناه دکزنه غرقن یوز جهتدن تا آشنای عشق شدم اهل رحمتم تا آشنای عشق اولدم اهل رحمتم
مراد بودر که شول کمسه که جهات کثیره دن گناه دکزینه غرق اوله چون توبه وانابت قلوب سالک
طریقت اوله التائب من الذنب کمن لا ذنب له موجبنجه اهل رحمت اولور عیبم مکن برندی وبدنامی
ای فقیه بنی عیبلمه رندلک وبدنام ملک ایله ای فقیه کین بود سرنوشت ز دیوان قسمتم که بویلیش
باشم یازکسی قسمت دیوانندن مراد بودر که اخلاص عبادتم وظاهر شرعدن متجاوز حالتم اوله
ومجنون صفت حرکتم وتصفدن فارغ اولدیغم عیبلمه که تقدیر الهی بویله ایمش که ظهور ایتدی می
خور که عاشقی نه بکسبست واختیار شراب ایچ که عاشقلق کسب واختیار ایله دکلدر این موهبت رسید

ز دوران بفطرتم بو هبه ازرشدی الله دن خلقتمده مرادی ما طیدن کند ونفسی در که اکا دیرچون فطرت
حق بکا عشقی هبه اتمشدر اصل فطرتمده پس عشق الهی بنده کلتفالوم گر کدر من کز وطن سفر نگزیدم
بعمر خویش بن که وطندن سفر اختیار اتمدم کند عمرمده در عشق دیدن تو هواخواه غربتم سنی کورمکه
عشقنده غربت آرزوکش ایده رن مراد بودر که وصول الی الله غربت اتمینجه اولمز لاجرم سنو درر
وطن موجبنجه غربت آرزولنده یم یاخود روحک حقه اتصالی بدندن انفصالی اولمینجه اولمز
پس اول مرام ایچون بندن هجرت طالبی یم دورم بصورت از در دولت پناه دوست از راه غم
صورتده دوستک دولت صفتلی قپوسنده ایکن بکان ودل ز مقیمان حضرتم لکن جان کوکل ایله حضرت
مقیملرندن مراد ظاهرده اهل دنیا وباطنده مقرب مولی یم دیمکدر دریا وکوه در ره ومن خسته
وضعیف ای خضر پی خجسته مدد ده بهمتم دکز وطاغ یولده بن خسته وضعیف ای ایزی مبارک
خضر مدد وبر بکا همت ایله مراد وصول الی الله مشکلدر خضر صفت شیخدن همت اولمینجه اولمز دیو انده
استمداد ایدر گر دم زنی نظره مشکین آن نگار اگر نفسلی ورسک اول نکارک مشکین طره سی نسیمی
فکری کن ای صبا ز مکافات غیرتم فکر قل ای صبا بنم غیرتم جزا سندن مراد صبادن بونده اهل
هوا اولوب اسرار الهیه یه وقوف دعوی ایدن در اکا دیر که بویله لاف اورمه که بن غیرت ایدب
سکا عوض ایلیوب سر مشار اتمیم در ابروی تو تیر نظر تا بکوش مهوش سنک قاشکده نظر
اوقن تا عقل قولاغنه دک اوروده وکشیده موقوف فرصتم کتورمشم وچکمشم وفرصته موقوفم
مراد بودر که بر کمسه ظاهرده اوقی کزلیوب کرشی چکوب چاق قولاغنه التوب فرصت کوزلیوب محل فرصت
اولیجق اتوب صید اتدکی کبی بنده فی نظر اوقنی کزلیوب وزنک کرشنی معنی یوزندن چکوب تا عقل
قولاغنه الیتمشم تا که رموز الهیه یه فرصت بولیجق نظر اوقن اتوب صید ایدم خلاصه مراد رموز
الهیه یه استعداد حاصل اتمشم دیمکدر حافظ به پیش چشم تو خواهد سپرد جان حافظک سنک کوزک
اوکنده جان اسلم لق استر در این خیالم ار بدهد عمر مهلتم بو خیالده یم اگر عمر مهلت ویرر
مراد بودر که حافظ ذات حق مشاهده سنده و وصول الهی حصولنده تسلیم روح اتمک استر اگر عمر دن
مهلت و زمان اولورسه وله بشری اذا لسلامة حلت بذی سلم لفظ بشری مصدر در حلت
حلولدن در وسلم فتحتین ایله اسم شجر در وذی سلم اول اغاج اولان مکانک اسمی در لله حمد معترف
غایة النعم جار مجرور محلا مرفوع متقدم خبردر حمد لفظا مرفوع مؤخر مبتدادر مضاف ومعترف لفظا
وغایة لفظی نزع خافظله اوزره منصوب در ولفظ نعم کسر نون وفتح عین ایله جمع نعمتدر مراد بودر که
پادشاهک بر خصمی نقض عهد ایدب پادشاه واررب الی هلاک ایدب انک مژده سی خبری کلوب
بوغزلی اول وقت دیمش وبو مطلعک معناسی بودر که بشارتلق سلامت حلول ایلدی ذی سلمه والله
ایچوندر نعمتلر غایتنه معترف اولانک حمدی از آن خوش خبر کجاست که این فتح مژده داد لفظ خوش
خبر وصف ترکیبی در یعنی اول کمسه که خبری خوش در قنده در که بوفتح مشتلدی تا جان فشانمش چو زر و
سیم در قدم تا جان صچلم انک قدمنه التون وکومش کبی مراد منطوقدن ظاهر در پیمان شکن هر
اینه گردد شکسته حال لفظ پیمان شکن وصف ترکیبی در معنای مصراع بودر که شول کمسه که عهد صحیح

لابته شکسته حال اولور ان العهود عند مليك النهى ذمم عهود جمع عهددر مليك مالك معناسنه در
ونهى جمع نهيه در وذمم جمع ذمه در ذمه امان وامانت معناسنه در یعنی عهدلر عقللر صاحبی قتنده
امانتلردر مراد اولدر عهد صیین که شکسته حال اولوب وعهدی صنقلین صاحب عقل ایدکین
بیاندر از بازکشت شاه چه خوش طرفه نقش بست شاهک رجوعندن نه خوش عجب نقش باغلدی
آهنگ خصم او بسرا پردهٔ عدم انک خصمنک قصدی عدم سرا پرده سنه در مراد نه عجب عدم پرده سنه
کتدی دیو خصمک موتندن خبر ویرمکدر می جست از سحاب امل رحمتی ولی استردی امید سحابندن
بر رحمت ولی جز دیده اش معاینه چیزی نداشت نم کوزندن غیری اشکاره ایسنه ویرمدی نم
مراد اب رحمت یعنی کندونک کوزی یاشی نصیب اولدی اکا دیمکدر در نیل غم فتاد سپهرش بطنز گفت غم
نیلیه دوشدی فلک اکا طعن ایله دیدی الان قد ندمت وما ینفع الندم شمدی پشیمان اولدک
الکیشیمانلق فایده ایتمز مراد اولدر خصمک حالی فرعون حالی کبی اولوب بلی وقت توبه وایمان کتوروب
مقبول اولمدی دیمکدر ساقیا پیاله که دور کلست وزمان عیش ای ساقی کل که کل دوری وعیش زماندر
بیش آر جام وغم مخور از دور بیش وکم او که کتور قدحی وغم یمه دور زیاده ونقصاندن مراد
درویش صاحب کشف وقت عبادتنده دورک زیاده ونقصانندن غم یمیوب کندو عالمنده اولدغن
بیاندر بشنو زجام باده که این زال نو عروس ایشت شراب قدحندن که بو یکی کلین بسیار کشت
شوهرچون کیقباد وجم چون قتل ایتدی ارنی کیقباد وجم کبی مراد بودرکه شیخ دیرکه بو دنیا برقریدر
اما هرکاه یکی کلین اولور رنجیه پادشاه عظیم اولان ارنی هلاک ایتمشدر بسین شیخک بو کلامنی اشید
انک موجبنجه ایش ایدوب فقر اختیار ایدوب ترک دنیا ایتمک کرک حافظ بکنج میکده دارد قرار
کاه حافظک میخانه بوجاغنده در قرارکاهی کالطیر فی الحدیقة واللیث فی الآجام باغچه ده قوش
وبیشه ده ارسلان کبی مراد حافظ خانقاه بوجاغنده عیش وعشرتده وامن ولاقنده در دیمکدر
بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر حافظ تو ملک جم مطلب جام می بخواه ای حافظ
سن ملک جم ایسته شراب قدحی ایسته کین بوده قول بلبل بستان سرای جم که ایدی جمک سرایی باغچه سی
بلبلنک قولی مراد ملکتک خطر عظیمی واردر انی ایستیوب فقر اختیار ایتمک کرکدر ایدکین بیاندر
ولە ایضا ای تو لاکسرو روان با کل وکلشن چه کنم سنسز ای سرو روان کل وکلشن ایله نیلیه یم
زلف سنبل چه کشم عارض سوسن چه کنم زلف سنبلی نه چکیم وعذار سوسنی نیلیه یم مراد کسر ووطن
علو مرتبه در روان اولدغی سیر فی الله اولوب بیحد دوریوب کیتدکی در وکل کشف وکلشن محل
کشف اولان موضع عبادتدر وزلف سنبل سلسلهٔ طریقتدر وعارض سوسن صحیفهٔ سواد خط
کتابدر یعنی سیر فی الله اولمزسه که وصول الی الله دن صکره اولان منازل رفیعه در کشف وموضع
عبادتی نیلیه یم وسلسلهٔ طریقتی نیه دوتوب کتابلری نیه مطالعه ایده یم آه کز طعنهٔ بدخواه
ندیدم رویت آه که کرز دیمه طعنه سندن کورمدک سنک یوزکی نیست چون آینه ام روی ز
آهن چه کنم دکلدر آینه کبی یوزم دمور روی نیلیه یم مراد بدخواهدن نفس در وطعنه بولنده دورتمک
معناسنه در آجرم نفس بنی دورتوب مرتبه ومقامدن دوشوروب مشاهده یه مانع اولورنده دور

کبی

کبی ارکه بوزکرکه ایدیکه اندن متاثر اولمیوب مقصوده واصل اولیدم بر ولی ناصح نادر در
کشان خرده مکیر یوری ای ناصح بو سرچکیجیلره طعن ایتمه کار فرمای قدر می کند این من چکنم لفظ
کار فرمای وصف ترکیبیدر وقدر فتحتین ایله قضا معناسنه در ولفظ کار فرمای کسر یای ایله اوقنور
زیرا مضاف در قدر لفظنه ومی کند لفظنک فاعلی ضمیر کار فرمای در ولفظ مفعولی در که اشارتدر
بو سرچکمه معناسی مصراعک بودرکه قدر که ایش بیوریجیسی ایدر بو سرچکمکی بن نیلیه یم مراد ناصحلر
دنیا طرفنه توجه ایدوب ریاضت وعبادت ایدنلری تضییع عمر ایدرلر مال ومنصبدن محروم قالورلر
دیو طعنه در اکا جوابیز بودرکه بونی بزه قضاء الهی ایتدرکه صفت هدایته مظهر اولمشزدر
ای غیرت چو چنین می جهد از مکمن غیب غیرتنک چون بویله جوشر غیب پوسی کامندن
تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم سن بیورکه بن خرمنی یانمش نیلیه یم مراد بودرکه غیرت الهیه
بنم غیره تعلقم استمز لاجرم بنم دنیامی خراب واخرتمی معمور استرانوکیچون دنیوی حاصلم اولمدین
ای ناصح بن نیجه ایده یم شاه ترکان چو پسندید وبچاهم انداخت ترکلر شاهی چون بنی بکندی
وقیویه اتدی دستکیر ار نشود لطف تهمتن چکنم دستکیر اولمزسه تهمتن لطفی نیلیه یم مراد ظاهر
نظر ترکاندن افراسیاب نام پادشاهدرکه پهلوانلری حبس وهلاک ایدرلر ایدی بیژنکم سیاوش
ترک ولایتنه واروب افراسیاب اکا رغبت ایدوب قزین ویروب واول اقلیمده بونک نامی و
نشانی مشهور ایدی افراسیاب اندن قورقوب حبس ایدوب هلاک ایتمش ایدی وتهمتن بر اولو
پادشاه ایدی واول پهلوانلره معین ومرتبی ایدی ومعنی بوندن مراد پادشاه ترکاندن نفس در که
قلبی قبول ایدوب کندویه مختص وتابع قیلوب جاه جاهه ومال دوشوب هلاک ایدر تهمتن کبی ر
پهلوان دین کرکدر که دستکیر اولوب انک چنکندن خلاص واهلاکندن نجات ویره مددی کر بچراغی
نکند آتش طور بر مدد ایتمزسه اکر بر چراغ ایله طور اودی چارهٔ تیره شب وادی ایمن چکنم ایمن
درهسنک قرکوکیجه سی چاره سنی نیلیه یم مراد ظاهر نظر بودرکه موسی علیه السلام خاتونی ایله کیدرکن آتشه
حاجت اولوب طور طاغی طرفندن بقعهٔ مبارکه دن نور الهی ظهور ایدوب موسی علیه السلام نارصانوب
واروب کلیم الله اولدی ومعنی بوندن مراد بودرکه طریقت وعبادت وسلوک طریقنه حضرتک
وادی مبارکیدر لکن بشریت ونفسانیت ظلمتی ایله مقصده وصول بغایت صعبدر لاجرم نور
الهی هدایت ایتمیونجه هدایت میسر اولمز حافظا خلد برین خانهٔ موروث منست ای حافظ خلد
اعلی بنم میراث قالمش اومدر اندرین منزل ویرانه نشیمن چکنم بو ویرانه منزلده اوتورمغی
نیلیه یم مراد بودرکه جنت بنم بابام آدم علیه السلام دن میراث قالمشدر اکا وصوله جهد
سعی ایتمک کرک بو ویرانه خانه ده نیلیه یم **ولە** بتیغم کر کشد دستش نکیرم قلچ ایله بنی قتل
ایدرسه الندن دوتمزم یعنی منع ایتمزم وکر تیرم زند منت پذیرم واکر اوق اورسه منت قبول ایدرم
مراد بودرکه نفسانیتم هلاک ایدرسه منع ایتمزم یعنی کرکمز دیمزم که بونم مرادمدر واکر بکا تنبیه وایقاظ
ایچون کندو طرفندن تاثیر اظهار ایدرسه انی انعام بیلوب اندن منت قبول ایدرم کمان ابرویت
را کو بزن تیر قاشک یاینه دی اوق اور که بپیش دست بازویت بمیرم که سنک بازوک

الى دوكنده اولمق مراد كمان ابركى اودمقدن سالكك دركمندن ستوطن كندويه اعلام در اكا
ايصال الم ايله تاكه متنبه اولوب تاييد الهى ايله اعمال صالحه يه اشتغال ايده بحسن خاتمه اوزره
اوله. غم از گیتی گرا زیا یم در ار ده جهان غم اگر بنى ابا قدن دوشور سه بجز ساغر كه باشد دستگيرم
قدحدن غيرى كم اولور دستگير مراد بودر كه عشق الهى بكشنه مشغول اولوب شئ قليل ايله قناعت
اتمك ايله كار جهان غمندن خلاص اولور غيرى ايله دكل. برآى آفتاب صبح اميد طوغ اى اميد
صباحنك كنشى. كه در دست شب هجران اسيرم. كه هجران كيجه‌سى الندە اسيرم مراد جناب حقدن
فيض فضل طلبيدر. بفريادم رس اى پير خرابات. بنم فريادمه ايرش اى ميخانه پيرى. بيك جرعه
جوانم كن كه پيرم. بر جرعه ايله يكت قل بنى كه پيرم مراد او قطره كلدم شيباتدن خلاص اولمدم
دستندن اثر بولمدم بقية فيض و ارشاد و تكميل ايله مدد قيل اى پير خانقاه تاكه جوان معصوم
كبى پاك اولم. بگيسوى تو خوردم دوش سوگند. سنك گيسوكه دون كيجه انديچدم كه از جاك
رهت سر بر نگيرم. كه سنك يولك طپراغندن باشى قالدرميم مراد گيسودن طريق طلب حق يا غيب
هويتدر يعنى سنك طريق طلبكه يا ذات مستور الماهيته اولان حضرتكه انديجدم كه سلوكدن
فراغت ايتميوب اول يولدن باشى قالدرميم. بسوز اين خرقه تقوى تو حافظ. ياق بو تقوى خرقه
لكسن حافظ. كه گر آتش شوم در وى نگيرم. كه اگر اود اولورسم اكا دوتمم مراد صورتكيلدن
كچ كه اندن حالت شوق بولمدم ديمكدر. وله ايضا. تو همچو صبحى و من شمع خلوت سحرم. سن صبح كبى
بن سحر خلوتنك شمعى بن. تبسمى كن و جان بين كه چون همى سپرم. بر تبسم قل و كور كه بن نيجه جان اصمرلرم
مراد ظاهره نظر بودر كه چون صبح تبسم ايدر ظاهر اولا شمع سوينديرلوب جان ويرر و معنى يه نظر
مراد بودر كه جناب قدسيدن انبساط فيض و بسط فضل ظاهر اولنجق بن بذل روح ايدرم. چنين
كه در دل من داغ زلف سركش تست. بوكيله كه بنم كوكلمده سنك زلف سركشك داغى واردر. بنفشه زار
شود تربتم چو در گذرم. بنفشه لك اولور بنم قبرم چون بگچم مراد بودر كه كشى نه صفت ايله متصف
اولورسه وفاتندن صكره انك اثرى ظهور ايدر. ز راستان اميدت گشاده ام در چشم. سنك
اميدك آستانه‌سنه چشم كوز قپوسن. كه يك نظر فكنى خود فگندى از نظرم. كه بر نظر براغه‌سن بر اوزكه
خود بنى نظردن مراد بودر كه هر كمكه معصيت و ذلت سببيله نظر الهى منظرندن ساقط اولسه
مال و بزمال اوزره اولمق كركدر كه منظور حضرت حق اولا. چه شكر گويمت اى خيل غم عفاك الله
نه شكر ديه يم سكا اى غم الايى الله عفو ايليسون. كه روز بى كسى آخر نمى روى ز سرم. كه بيكسلك كوننده
كتمزسن قتيمدن مراد غم انسانيدن منفك اولمز ديمكدر. غلام مردم چشمم كه با سياه دلى. كوزم بيكنك
قولى بن كه قره كوكلولك ايله. هزار قطره ببارد چو درد دل شمرم. بيك قطره ياغدرر چونكه كوكل
دردن صايرم مراد اهل شفقت اولنى مدح در كه الراحمون يرحمهم الرحمن حسنجه اهل رحم و شفقت
اولان محل رحمت اولور. بهر نظر بت ما جلوه مى كند ليكن. هر نظره بزم صنمز جلوه ايدر اما كسه بو
كرشمه نه بيند كه من همى نگرم. بو نازى كورمز كه بن كورورم مراد مشاهده حق مراتب مختلفه ايله
اولدوغن بيان و كندونك مشاهده‌سى غالب ايدوكن ذكردر. بنگاك حافظ اگر بار بگذرد چون باد

حافظك

حافظك طپراغنه اگر يار اوغرايه بلكه. ز شوق در دل آن تنگنا كفن بدرم. شوقدن اول طارلق ايجنده
كفن يرتم مراد بودر كه وجاء ربك والملك صفا صفا حسبنجه چون زمان قيامت اولا امر الهى كلوب
يل اسوب مقابرى احوب موتى در ملك زمانى اولوب آثار الهيه ظهور ايدوب وجى يومئذ بحكمهم
موجبنجه طارلق و خوف اولميجق روح شوق حق غالب و قلبه جمال الهى به طالب اولوب اوله
شوقدن كفنم يرتم. وله. تا سايه مبارکت افتاد بر سرم. تا سنك مبارك كولكك دوشدى بنم باشمه
دولت غلام من شد و اقبال چاكرم. دولتم بنم قولم اولدى و اقبال خدمتكارم مراد ظل الهى
و عنايت شاهى بنم اوزرمه واقع اولوب جناب حقدن فيض و فضل بولدن دولت دنيا و
اقبال اخرى بنم قسمتمه حقير اولمشدر ديمكدر. شد سالها كه از سر من رفته بود بخت. ييللر اولدى
كه بنم باشمدن كتمشيدى بخت. از دولت وصال تو باز آمد از درم. سنك وصالك دولتندن
كرو كلدى قپودن مراد بخت اخرت و عمل عبادت مسكنم واصل اولدى. بيدار در زمانه نديدى
كسى مرا. كه او بابنى كورمز ايدى زمانه ده بنى. در خواب اگر خيال تو گشتى مصورم. او يقوده
اگر سنك خيالك بكا مصور اولسيدى مراد منطوقدن ظاهردر كه اگر اويقوده سنك خيالك كورمك
ميسر اولسيدى هر گز او يقودن خالى اولمز ايدم كمسه بنى او يانقن كورمز ايدى خلاصه مراد مشاهده
حقه كمال رغبتم واردر ديمكدر. من عمر و رغم تو بپايان برم ولى. بن عمرى سنك غمكده اخره التيرم
ولى. باور مكن كه بى تو زمانى بسر برم. اينانمه كه سنسز بر زمانى باشه التيرم مراد دوام مشاهده
حقه و مراقبه مواجهه‌يه ديمكدر. درد مرا طبيب نداند دوا كه من. بنم دردمه طبيب دوا بلمز كه
بن بى دوست خسته خاطر و با درد خو كرم. دوستسز خسته خاطرم و درد ايله خوشرغم مراد بودر كه
بنم مرضم جسمانى دكل مرض عشقدر كه روحانيدر شوله كه مشاهده دوست ايله خسته خاطرم و مرض الهى
ايله خوشرغم لاجرم مرض بدنه علاج ايدن طبيب ظاهر بنم دردمه درمان ايده مز. گفتى ميار رخت
اقامت بكوى من. ديدك كتورمه اقامت اسبابن بنم محله من. خود نجان توكه از اين كوى نگذرم
بن خود سنك جانك حقيچون بو محله دن كتمزم مراد بودر كه سنك محلكه اسباب اقامت كتورمك بوندن
زيده كتمك ايله اولور بن خود كتمزم رخت كتورمك نيجه ميسر اولور خلاصه مراد بودر كه دركاه
حق ملازمتنى ترك ايتمزم اگرچه منفعت آخرت ايجون تحصيل مال و منال دخى اولورسه. هر كس غلام
شاهى و مملوك حاجتيست. هر كمسه بر شاهك قولى و بر وزيرك مملوكيدر. حافظ كمينه بنده سلطان
كشورم. اى حافظ كمينه مملكت سلطاننك بنده‌سى بن مراد بودر كه هر كمسه كه بو دنيا اكلمنه انتساب
ايتمشدر بن مالك الملك و خالق الكل اولان حضرت حقك بنده‌سى و انك افكنده‌سى بن ديمكدر
وله ايضا. جوزا سحر نهاده حمايل برابرم. جوزا سحر حمايل قودى مقابلمده يعنى غلامم شاهم سوكندى
خورم. يعنى شاهك قولى بن و اندن بجرم بلكه كه هو الذي جعل في السماء بروجا حسبنجه فلكده بروجلردن
ايكى دوپيكر برجدر كه برى جوزادر و جوزا لغتده بيلى اق قيونه ديرلر كه انكا حمايل جوزا نوكيجون
جوزا برجنه حمايل ثنا ديلدى و اكا يمين ايدوب شاهك قولى يم ديدوكى مراد ظاهره نظر جهتيله
اولان پادشاه ظاهردر و معنى يه نظر حضرت حق تعالى در كه علويات انك عبوديتنه معترف و امره عاملدر

مطيع در: ساقى بيا كه از مدد بخت كارساز: ساقى كل كه ايش دوزچى بخت مددندن كامى كه خواهتم
زخدا شد ميسرم: بو مراده كه يتيشدم ايدم اسنه نجيلى اولدى مراد ظاهره نظر مجلس عيشده اولان ساقيدر كه
شاهمك جمالى مشاهده سى ايله خوشنود اولدم ديو انى دعوت ايدر ومعنى يه نظر مرادنك بنجه كه جناب
حقدن تجلى ظاهر اولوب عشرت الهى يه مايل ولوب كنجدن عطاء ذوق كه استدعا ايدر: جامى بده
كه بازبشادى روى شاه: بر قدح ديگر وشاهمك يوزى شادلغنه: پيرانه سر هواى جوانيست
در سرم: بيرلك وقتنده يكتلك هواى واردر باشمده مراد ظاهره نظر پادشاهمك مشاهده سندن
باشمه يكتلك هواى كلوب عشرته ميل ايتدم ديمكه معنى يه نظر مشاهده الهى ايله شوق غالب اولوب
جوانلر كبى قوى وطالب اولوب فيض راغبى اولدم ديمكدر: زاهم مترن بوصف زلال خضركه
من: بولم لورمه خضر صوتى وصفى ايله كه بن: از جام شاه جرعه كش حوض كوثرم: شاه قدحندن حوض
كوثر جرعه سى جكرن مراده ظاهره نظر ظاهر شاهمك قدحندن ذوق حوض كوثر بولدم ديمكدر معنى يه
نظر شراب عشق الهيدن حوض كوثر حظنى بولدم ديمكدر: شاها من اربكش رسانم بسرير فضل: اى
شاه اگر بن عرشه ارشدرم فضل تختنى: مملوك اين جنابم ومسكين اين درم: بو جنابك مملوكى وبو
قپونك مسكينى بن مراده مخاطبدن ظاهره نظر كند وپادشاهيدر ومعنى يه نظر حضرت حقدر كه اگرچه
بن فضل وكمال تختنى عرشه ارشدرورم ايسه دخى فضله اعتزالدم بوقدر كنك جنابك وبابنك
المائكك بنده سى وافكنده سى بن دير: من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال: بن سنك مجلسك جرعه
نوشى ايدم بيك بيل: كى ترك ابخورده كند طبع خوكرم: نجين كند وصولدن ترك ايده خوى طبع
مراده ظاهره نظر پادشاهه خطاب ايدب سنك صحبتكدن مدة مديده وركه حصه دار اولى
كلدم انى ترك اتمزم ديمكدر ومعنى يه نظر حضرت حقه خطاب ايدب عالم ارواحده سنين ماضيه جون
صحبت روحانيه دن فيض اولى كلدر اول معتادى ترك اتمزم ديك: ورباورت نمى شود ازبنده
اين حديث: اگر سكا اينمزسه كلمزسه بنده دن بو سوز: از گفته كمال دليلى بيا ورم: كمال سوزندن
بر دليل كتوررم مراده بوركه بنم كلامم دعوى بلا دليل دكلدر دليلم واردر كمال اصفهانى
كلامندن داود كلام بر غزلنك آخر بيتى در: گفتند بر گرفت فلان دل زمهر تو: من داورى
روم جاهلانم گر بر گنم اول از تو وبر دارم از تو مهر: اگر قويرم كوكلمى سندن وقالدرم محبتى
سندن: آن مهر بر كه افكنم آن دل كجا برم: اول محبتى كيمه براغم واول كوكلمى قنده الته خواجه
حافظك دليل كتوره كى بو بيت ايدر مراد ظاهره نظر پادشاهه خطابدر كه سندن كوكلمى
الوب كيمه ويرم كسندن محبتى قويرم كيمه محبت ايدم ديمكدر ومعنى يه نظر حضرت حقه خطابدر: عهد الست
من همه با مهر شاه بود: بنم عهد الستم دوكلى شاه محبتى ايله ايدى: وزشاه راه عمر بدين عهد بگذرم
عمرك اولويولندن بو عهد ايله كجرم مراده بوركه بنم محبتم الست بزمندندر لاجرم عمرمى اول
عهد اوزره تمام ايده رم ظاهره نظر شاهى محبتى ايله اتمام عمر ايدرم ديمكدر ومعنى يه نظر حب
الهى ايله عمرى تمام ايدرم ديمكدر: منصور بن محمد غازيست حرز من: محمد غازى اوغلى منصور در
بنم هيكلم يعنى بو اسم بنم تعويذم در: وزاين خجسته نام بر اعدا مظفرم: بو مبارك آددن دشمنلر

روزنه

روزنه غالبن مراد بوركه چونكه تعويذم منصور در بن منظفرم: گردون چو كرد نظم ثريا بنام
شاه: فلك چون ايلدى اولكرد ديزه سن شاه ادنه: من نظم در چرا نكنم از كه كمترم: بن انجو نظمنى
نيچون ايتميم كيمدن كمركم مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاه ظاهر مدحنده مبالغه ايدر ومعنى يه نظر مراد
بوركه فلك حضرت حق ذكرنده نظم ايدر ايسه نظم ثريا ايدر ايدى بن نيچون انجو مثال لفظ نظم
ايتميم كه نظمده كيمدن كم دير: شاهين صفت چو لقمه چشيدم زدست شاه: شاهين كبى چون لقمه طاتدم
شاه الندن كى باشد التفات بصيد كبوترم: نچين اولا التفاتم كوكرجين شكارينه مراد ظاهره
نظر ظاهر پادشاهى الندن لقمه طاتدم انك الندن اولمين طعامه التفاتم يوقدر ديمكدر ومعنى يه
نظر جناب الهيدن تلذذ ايتدم من بعد دنيا شكارينه ميل اتمزم ديمكدر: اى شاه شيرگير چه كم
گردد ار شود: اى شاه دوتجى شاه نه اكسلور اگر اولورسه: در سايه تو ملك فراغت ميسرم
سنك كوكلكده فراغت ملكى بكا ميسر مراده ظاهر پادشاهمك سايه سنده كوشه فراغده تقاعد
اتمك استرن ديو باطل عنايت حقده تمكن استدكن اشعار در: بال وپرى ندارم واين طرفه تركه
نيست: قنادم وقويرغم يوق وبو عجب دركه يوقدر: غير از هواى منزل سيمرغ در سرم: سيمرغ منزلى
هوسندن غيرى بنم باشمده مراده كندونك ضعف حالى وقلت اعمالى وار ايكن تارك دنيا
اولانلرك وكوشه عزلت اختيار قيلانلرك رئيس رئيسى اولان كبى مكان قاف قناعت استدكن
استغراب در: بشنوم زين مدح تو صد ملك دين گشاده: بنم شوم سنك مدحك بو كتنده يوز كوكل ملكى
فتح ايتدى: گوئى كه تيغ تست زبان سخن ورم: كانه سنك قلچكدر بنم سوزلو لسانم مراد حقايق
معارف سويلين لسانن مدح دركه قلوبى فتح ايدب داخل ومالكى اولمشدر شعر موثر ايله
بر گلشنى اگر بگذشتم چو باد صبح: بر گلشنه اگر اوغرادم ايسه صباح يل كبى: نه عشق سرو بود ونه شوق
صنوبرم: نه سرو عشقى ايدى نه صنوبر شوقى ايدى مراد حسنيات صورتنده اولان كلاجمدن الهيات
در ديمكدر: بوى تو مى شنيدم وبر ياد روى تو: سنك قوقوك دويدم وسنك يوزك يادنه: دادند
ساقيان طرب يكدو ساغرم: وبو شفقتلك ساقيلرى برايكى قدح بكا مراد جناب الهيدن فيض
دويوب صفات الهيه علم وكلام خصوصا وير كندودن علم وكلام اثارى ظهور ايتدكن بيان در
مستى باب يكدو عيب وضع بنده نيست: مستلك برايكى اوزم صوتى ايله بنده نك وصفى دكلدر
من سال خورده پير خرابات پرورم: بن بنجه بيل مشى پير خرابات مربى سى بن مراده بوركه بنم
شراب ذكر ايتدكمدن مراده اوزم صوتى شرابى دكلدر عشق الهيدر وسستلكدن مرادم ايتدن حاصل
كيفيت دكل بوندن حاصل ولاندر كه بن بنجه بيل عمر سورشن برجا نقامك مربى سى بن لاجرم صحبت
موثر در: با سير اختر فلكم داورى بسست: فلك يلدزى سيرى ايله بنم حكومتم يتر: انصاف شاه
باده رين قصه داورم: شاه انصافى اولسون بو قصه ده حاكم مراد بوركه كوكب فلك
سيرى بكا حاكم اولوب انك تعنتندن بيزار ولدم من بعد شاهك عدل وانصاف حكومتن استرم
يعنى شاه بكا ملك فراغت احسان اتسون ديو شاه ظاهره خطاب ايدر اما فى الحقيقه مراد حق
شاه حقيقى حضرتندن بو قضيه ده عنايت رجا ايدر: شكر خدا كه باز درين اوج باركاه: شكر

خدا به کرد بو بارکاه اعلی سنده • طاوس عرش می‌شنود صوت شهپرم • عرش طاوسی کشید رنیم
قنادینک جلکی صوتنی مراد بو در که بن طایر قدس اولمشم در که قنادم آوازنی ملائکهٔ عرش اشیدرلر
یعنی کلام حکمت آمیزم مسموع و مقبول ملائکه اولمشدر لاجرم بونکله چوق شکر ایدرم • شبل الاسد
بصیدم اگر حمله کرد من • ارسلان یوری بنم کوکلم صیدنه حمله ایلدی و بن • کر لاغرم وگرنه شکار
غضنفرم • اکر اریغین واکرچه کلن ارسلان شکارینم مراد شبل الاسد دن صفة الله در که
ذات الله دن صادره در و بکا حمله ایدن صفت هدایتدر که بنم کوکلمی شکار ایتدی اکر قلیل
العلم واکر کثیر العلم ارسلان صیدی بن دو بو مباهات ایدر • تا هم زکارخانهٔ عشاق محو باد • بنم
ادم اهل عشق کارخانه سندن محو اولسون • کر جز محبت تو بود شغل دیکرم • اکر سنک محبتکدن غیره
شغلم اولورسه مراد محبة الله دن غیری شغلم یوقدر دیمکدر • بنما بمن که منکر عشق رخ تو کیست
کوستر بکا که سنک رخک عشقنک منکری کیمدر • تا دیده‌اش بکزلک غیرت برآورم • تا انک کوزنی
غیرت بچاغی ایله چقارم مراد عشق جمال حقه منکر اولانک کوزن چقارملو دیمکدر • زمن قناد
سایهٔ خورشید سلطنت • بنم اوزریمه دوشدی سلطنت کونشی کولکه‌سی • اکنون فراغتست زخورشید
انورم • شمدی بنم فراغتم واردر نورلو کونشدن مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی کونشه تشبیه ایدر
انک کولکه‌سی بنم اوزریمه دوشدی لاجرم ظاهر کونشدن مستغنی اولدم دیمکدر اما معنی به نظر آفتاب
حقیقی ظلی بنم اوزریمه واقع اولوب سایر انواردن بکا فراغت حاصل اولمشدر دیمکدر • مقصود ازین
معامله بازار تیز نیست • مقصود بو معامله دن تیز بازارلک دکلدر • نه جلوه می فروشم و نه عشوه می خرم
نه جلوه صاتارم نه شیوه الورم مراد بو در که بو معامله دن مرادم کندومی قیمتلندرمک دکلدر لاجرم خلقه نه
جولان و ناز صاتارم و نه خلقدن شیوه و رغبت الورم • ای عاشقان روی تو از ذره بیشتر • ای کیمسنک
یوزکه عاشقلری ذره دن زیاده در کی • من کی رسم بوصل تو کز ذره کمترم • بن نیجه ایریشم سنک وصلکه
که ذره دن کمترم مراد حضرت حقک عاشقلری کثرتن و کندونک کمال حقارتن بیان و اول حضرته عدم
لیاقتن ذکردر • حافظ زجان محب رسولست و آل او • جانیدن حافظ رسولک و آلنک محبیدر • حقا
برین گواست خداوند داورم • حق بوکا شاهددر خداوند و حاکم مراد آل رسول دن کل مؤمن تقی
نقی الی یوم القیمه فهو آلی حدیثنجه هر مؤمن متقی ظاهردر یا خود آل رسول تخصیص بالذکر ایدنلر بکا
رافضیلک نسبتیله طعن ایدر بونلر آل رسولی سوزلرده انلری رد ایچون آل رسول تخصیص بالذکر اولنور
انوکیچون شیخ سعدی بوستانده دیمش شعر • اگر طاعتم رد کنی ور قبول • من و دست و دامان آل رسول
ولا بعضه • چرا نه در پی عزم دیار خود باشم • نیچون کندو دیارم عزمی ارده‌جه اولمیم • چرا نه خاک سر کوی
یار خود باشم • نیچون کندو یارمک محله‌سی طپراغی اولمیم مراد بو در که بنم وطن اصلیم عزم و یارم قدمکم
عالم الهی در پس نیچون تدبیر آخرت و استعداد موت قلمیم و موتوا قبل ان تموتوا ایله عمل ایلمیم • غم غریبی و
محنت چو بر نمی تابم • غریبلک و محنت غمنه چونکه طاقت کتورمزم • بشهر خود روم و شهریار خود باشم • کندو شهریمه
کیدم کندو پادشاهم اولم مراد بو در که بو دنیاده رغبت و تحمل محنت در بونک غمنه تحمل متعذر بلکه متعذر در
و دیار آخرت مقر اصلی و محل عشرتدر لاجرم اکا توجه و رغبت قلوب حضور و استراحت تحصیل ایتمک کرک • زمحرمان

سراپردهٔ وصال شوم • سراپرده وصال محرملرندن اولم • زبندکان خداوندکار خود باشم • کندو خدا
وندکاریمک قوللرندن اولم مراد سراپرده‌دن ایچ حولی در یعنی وصول الی الله حاصل قلوب حرم
خاص و اصل اولان محرملردن اولوب و سلطان حقیقی که حضرت حقدر اکا بندهٔ مخلص و مختص اولم
• چو کار عمر نه پیداست باری آن اولی • چونکه عمر ایشی ظاهر دکلدر باری اول اولیدر • که روز واقعه
پیش نگار خود باشم • که واقعه کوننده یعنی اجل ارشدکده کندو نکاریمک اوکنده اولم مراد بو در که
عمر نه زمانده اخر اولور اجلنه وقت ارشور معلوم دکلدر لاجرم متعددتما حضرت حقه توجه ایدوب اجل
ارشدکده حضور حقده و قبول حضرتنده بولنمق کرک • همیشه پیشهٔ من عاشقی و رندی بود • همیشه بنم صنعتم
عاشقلق و رندلک ایدی • دکر بکوشم و مشغول کار خود باشم • کرو دوشم کندو ایشمه مشغول اولم مراد
بو در که چونکه طالب حق ایدوب و عمل صالح قلمق بنم عادتم ایدی لاجرم کرو اول حال اوزره اولمق
بکا لازمدر • ز دست بخت گران خواب و کار بی سامان • اویقوسی اغر بختک الندن و بونسز ایشدن
کرم بود گلهٔ راز دار خود باشم • اکر بنم شکایتم وار ایسه کندو صاحب سرم اولم مراد بو در که اکر بختم
اغر اویقوده و غافل اولوب و عملم نا وجه و بی نفع ایسه کندو کنه قدر کندومه سویلیوب بو عجز اوزره
اولمق و بو حال اوزره اولمک خبر عقلا دکلدر دیو کندو اصلاحمده اولم • مگر که لطف ازل رهنمون
شود حافظ • مکر که لطف ازل یول کوستریجی اوله حافظ • و گرنه تا به ابد شرمسار خود باشم • یعنی تا ابدی
کندو شرمسارم اولورم مراد بو در که مکر عنایت ازلیه هدایت ایده و الا ابدی کندو افعالمدن
خجالتم مقرردر • و له • صلاح از ما چه می جوئی که مستان را صلا گفتیم • صلاح بزدن نه ارستن که مستلره صلا
دیدک • بدور نرگس مستت سلامت را دعا گفتیم • سنک نرکس مستک دورنده سلامته دعا دیدک یعنی وداع
ایتدک مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن نفس در که عقل اکا در که بزدن صلاح حال و انتظام احوال و جمعیت
منال و جمعیت قلب و بال استمه که بز مست عشق اولوب و انده مقام ارشاد و طلوب ستان عشقه صلا دیدک
سنک مست کوزک که شهوات و تلذذات دنیایه و سلامت حال و اسباب هوایه ناظر در انک بو زمانده
اول بو حال اوزره ایکی بر سلامته وداع ایدوب فقر و ملامت اختیار ایتدک • در میخانه‌ام بگشا که هیچ از
خانقه نگشود • میخانه قپوسن آچ بکا که هیچ خانقاهدن اچلمدی • گرت باور بود ورنی سخن این بود و ما
گفتیم • اکر اینانرسک اکر اینانمزسک سوز بو در که بز دیدک مراد میخانه‌دن خانقاه عشق الهی اولان
درکاه در و خانقاه دیدکندن اهل ظاهر معبدی اولان مسجد و عبادتکاه در لاجرم عقل نفسه دیر
بکا خانقاه عشق الهی و سلوک طریقت اولان عبادت خانه قپوسن آچ که اهل ظاهر عبادت خانه سندن
نسنه فتح و فیض اولمدی کرک اینان کرک اینانمه واقع حال بو در که بکا دیدم • من از چشم تو ای ساقی
خراب افتاده‌ام لیکن • بن سنک کوزکدن ای ساقی خراب دوشمشم لیکن • بلائی کز حبیب آید هزارش مرحبا
گفتیم • بر بلا حبیبدن اکا بیک مرحبا دیدک مراد ساقیدن شیخ در اکا دیر که سنک نظرکدن مست الهی اولوب
جهت دنیا خراب اولوب عمل دنیادن دوشمشم و احوالی مختل اولمشم در و بو حال اگرچه بلادر لکن بلای
حقیقت در اندن کلن بلایه بز بیک مرحبا دیدک یعنی دوستدن کلن بلایه کمال رغبتمز واردر • قدت گفتم
که شمشاد است بس خجلت ببار آورد • قدک شمشاد در دیدم و چون خجلتیمی کتوردی یعنی سنک قدک شمشادله

ویدیمک ثمره‌سی ونتیجه‌سی بو اولدی که رسوا اولدم · که این نسبت چو اقرار کردیم واین بهتان چو گفتیم که بو
نسبتی نیچون ایتدک وبو بهتانی نیچون ویدک مراد قدردن علو مقامات مراتب الهیه دن انی شیناده قرب
دنیایه تشبیه ایتدی وده لاجرم بونک نتیجه‌سی وحاصلی رسوا اولمقدر · اگر بر من نبخشایی پشیمانی خوری اگر
اگر بکا رحم ایتمز ایسک پشیمانلق چکرسن آخر · بخاطر دار این معنی که در خدمت کجا گفتیم · خاطره طوت
بو معنیی خدمتکه قنده ویدک مراد عقلک نفسه محاکمه‌سی بیان ایدر که عقل کاه در ای نفس بکا رحم قیل
ترک عصیان ایله واگر ایتمز ایسک پشیمانلق چکرسن آخر واخر فرده · جگر چون نافه‌ام خون گشت کم زینم نمی
بایست · جگرم نافه گبی قان اولدی بوندن اکسک گرکمز ایدی · جزای آنکه با زلفت سخن از چین خطا
گفتیم · آنک جزاسی که آنک زلفنه سوزی چین وخطادن ویدک مراد بودر که غیب هویتدن بحث ایدب
انی نافه ایله باطن زلفنه تشبیه ایتدم لاجرم بونک جزاسی جگرم قان اولدی پس بو جزا بکا سزادر · تو آتش
گشتی ای حافظ ولی با یار درنگرفت · سن آتش اولدک ای حافظ ولی یاره تاثیر ایتمدی · ز بدعهدی
گل گوئی حکایت با صبا گفتیم · گلک بدعهدلکندن صنعتین صبایه حکایت ویدک مراد ظاهره نظر در که
حسن وجمالنی بقادر نیتکم عهد گلنی وفادر وصبایه حکایت ایدم بونک گبی حرارتلو آتشین کلام یاره
تاثیر ایدب جمالنه مغرور اولمق گرک ایدی بن بویله آتش اولوب بو سوزی سویلدم اما یار بوندن
متاثر اولمدی ومعنی یه نظر مراد بودر که بهجت دنیانک وفا دربوا عقبا وحظا دریدی نفسم بند ایتدم که
پر شوق وحرارت اولوب بو سوزی سویلدم اما اکا تاثیر ایتمیوب ترک دنیا قلمیوب طلب عقبی ایتمدی
ولا ایضا چل سال رفت وبیش که من لاف می زنم · قرق ییل گیتدی ودخی زیاده که بن لاف اورورم
کز ساکنان دیر مغان کمترین منم · که مغان عبادت خانه‌سی ساکنلرندن کوتیرکی بنم مراد بودر که نفسی
بند ایده طریقنده کمال وصول قرق ییلده اولور مراد دیر مغاندن اول مقام طلبدر که انده سالک
ظلمت نفسی ایله نور حق اورته‌سنده اولور نیتکم مغان یعنی آتش پرست تو تن ایله آتش اورته‌سنده
اولور پس بن قرق ییل ودخی زیاده در که سلوک طریقت ایدب مقام طلبده یم · هرگز بیمن عاطفت
پیر می فروش · هرگز شراب صاتیجی پیرک میلی برکتی ایله · ساغر تهی نشد زمی صاف روشنم · بنم قدحم
بوش اولمدی شراب صاف روشندن مراد پیر می فروشدن مرشد در که عشق الهی اندن النور وقدحدن
مراد قلبدر لاجرم شیخک بکا میلی اولدیغیچون قلبم عشق صادق وحب خالصدن خالی اولمشدر · از جاه
عشق ودولت رندان پاکباز · عشق منصبندن وپاکباز رندلرک دولتندن · پیوسته صدر مصطبها بود
مسکنم · متصل میخانه‌لر صدری بنم مسکنم ایدی مراد بودر که عشق الهی مرتبه‌سندن ومخلص متقی ونقی‌لر
دولتندن علی الدوام خانقاهلر صدری اولدی بنم مقامم که اشرف اماکن انلردر · در شان من
بدرد کشی ظن بد مبر · بنم شانمده بودرجیلک ایله یراماز ظن ایتمه · کالوده گشت خرقه ولی پاکدامنم
که آلوده اولدی خرقه ولی پاک دامنم مراد دردکشی عبادت وعشق ومحبت صاف اولمیوب ریا ایله
وحب دنیا ایله ملوث اولدیغیدر خرقه‌دن مراد بدندر که روحک لباسی مثابه‌سنده در وپاکدامانلق
عزم ونیت وقصد عاقبت نظافت اوزره ایدوکی در معنی اگرچه ظاهر حالمده ریا وتلوث گورنور اما
نیتم صاف وپاکدر · شهباز دست پادشهم یا رب از چه خاست · بن پادشاه الی شهبازی یم یا رب

نه قالدی یعنی نولقم اولدی · کز یاد برده اند هوای نشیمنم · که خاطرمدن التشلر در مکانم هواسنی
مراد بودر که بنم مقامم حضرت عندیت الهیه ایدی واول حضرتده قربت معنویه ایدی یا رب نه واقع اولدی که
که بکا اونتدردیلر اول مکان اصلی ومقام قدیمم خلاصه‌سی مراد دنیایه وماسوی یه انتقال قرب حضرت
عزتی نسیانه باعث اولدی ودیو استغراب ولاندن انفعال در · حیفست بلبلی چو من اکنون درین چمن
حیفدر بنم گبی بر بلبل شیمدی بو چمنده · با این لسان عذب که خامش چو سوسنم · بو طاتلو دل ایله ساکت
اولم سوسن گبی مراد کندونک لسانی معارفدن ساکت اولمق معقول دگل ایدکن ذکر در · آب وهوای
پارس عجب سفله پرور است · پارس آب وهواسی عجب دنی پرور در · کو همرهی که خیمه ازین خاک
برکنم · قنی بر یولداش چادری بو طپراقدن قالدرم مراد شیراز ولایتی دون پرور اهلدر
دکلدر قنی بکا بر رفیق طریق که بو دیاری ترک ایدب اخیره گیدم دیو قدر بلمیین دیاری ترک
ایدب مکان اخره انتقال عزم ایتدکن ذکر در · حافظ زیر خرقه قدح تا بکی کشی · ای حافظ خرقه آلتنده
قدح نیجه‌دک چکرسن · در بزم خواجه پرده زکار تو برافکنم · خواجه صحبتنده پرده‌سنک ایشکدن ایدم
مراد عشق الهی وسلوک طریقت مخفی اولمق وعرض وناموس سکا پرده وحجاب اولمق وهم دکلدر رشد
کامل مجلسنده پرده‌کی آچوب عشقکی کاشف ایتمک گرکدر دیمکدر بعض نسخه‌ده بو بیت واقع اولمش · توران
شه خجسته که در من یزید فضل · توران مملکتی شاهی که مبارکدر فضلک بیع من یزید نده · شد منت مواهب
او طوق گردنم · انک هبه‌لری منتی اولدی بنم بوینم طوقی مراد انک انعام کثیری اولوب اول انعامک
منتی بویننده طوق اولمشدر وشکر نعمتی ذمتنده در دیو انک فضل وکشانی ایدکن ذکر در ولا
حاشا که من بموسم گل ترک می کنم · حاشا که بن گل موسمنده شرابی ترک ایدم · من لاف عقل می زنم این کار
کی کنم · بن عقل لافن اورورم بو ایشی نیچون ایدم مراد وقت مکاشفه‌ده عشق حقی ترک ایتمک عقل
ایشی دگلدر دیمکدر · مطرب کجاست تا همه محصول زهد وعلم · مطرب قنده در تا جمله محصول زهد وعلمی در
کار بانگ بربط وآواز نی کنم · تیوز اوازی ونی اوازی ایشنده ایدم مراد شیخ مشوق قنی که زهد
خشکی وعلم رسمی انک کلامنه صرف ایدب موجب کلامی ایله عامل اولم دیمکدر · از قال وقیل مدرسه
حالی دلم گرفت · مدرسه‌نک قال وقیلندن شمدی کوکلم دوتلدی · یک چند نیز خدمت معشوق ومی کنم
بر مدت دخی معشوق وشراب خدمتنی ایدم اوعلم رسمیدن وقول بلا عملدن اوصندم بر مدت معشوق
حقیقی وعشق الهی خدمتنده اولایم دیمکدر · کی بود در زمانه وفا جام می بیار · نیچون اولور زمانه‌ده وفا
شراب قدحن گتور · تا من حکایت جم وکاوس کی کنم · تا بن جم وکاوس کی حکایتن ایدم مراد بودر که اگر زمانه‌ده
وفا اولسه جم وکاوس کی نام پادشاهلر اولورلر ایدی چونکه زمانه‌ده وفا یوق ایمش انی ترک ایدب
عشق الهی وعمل شاهی یه سعی ایدب گوشه فقر اختیار ایتمک گرکدر · از نامه سیاه نترسم که روز حشر
قورقمم که حشر گوننده · با فیض لطف او صد ازین نامه طی کنم · انک لطفی فیضی ایله یوز بو نامه دن دوررم
مراد حضرت حقک عنایتی اولیجق اعمال سیئات وفقرلری ندکلو چوق اولورسه دورلور دیمکدر · کو بیک صبح
تا کلبهای شب دراز · قنی صبح بیکی تا اوزون گیجه شکایتلرن · با آن خجسته طلعت فرخنده پی کنم · اول
یوزی مبارک وآیاغی فرخنده‌یه دیم مراد ظاهره نظر صبح طالع الهه اکا اوزون گیجه شکایتلرن ایتسم دیمکدر.

معنی بو نظر مراد فیضان نور الهی ظاهر اولسه ایکا ظلمات نفسانیه وکدورات جسمانیه منکا تیلرین اتسم
دیمکدر • این جان عاریت که بحافظ سپرد دوست • بو عاریت جانی که حافظ اصمارلدی دوست • روزی
رخش ببینم وتسلیم وی کنم • بر کون انک یوزن کورم واکا تسلیم ایدم مراد مشاهده الهیده اتمک تسلیم روح
طلبیدر • وله • حجاب چهره جان می شود غبار تنم • جان یوزنک حجابی اولور بنم تنم توزی • خوشا دمی
که ازین چهره پرده بر فکنم • خوشدر اول دم که بو یوزدن پرده آتم مراد مشاهده الهیه وصول
حقیقیه مانع وحجاب اولان بدن درنه خوشدر اول وقت که روح اندن مفارقت ایدب وصلت
مقصود حاصل اولا دیمکدر • چنین قفس نه سزای چو من خوش الحانیست • بو مثللو قفس بنم کبی خوش اوازه
لایق دکلدر • روم بگلشن رضوان که مرغ آن چمنم • کیدرم کلشن رضوانه که اول چمن قوشی بم مراد دنیا
قفسندن مفارقت وجنت رضوانه وصلت رجاسیدر • عیان نشد که چرا آمدم کجا بودم • ظاهر اولمدی که
نیچون کلدم وقنده ایدم • دریغ ودرد که غافل زکار خویشتنم • حیف ودرد که کندو ایشمدن غافلم مراد
بودر که مکانم حضرت عندیت الهیه ایدی ودنیایه کوندرمکدن حکمت الهیه فرقت المنی ادراک ایدب
وصلت قدرن بیلوب کرو اول درکاهه واصل اولمق ایچون سعی قلمق ایدی اعمال صالحات ایله دریغا
بن بوندن غافل اولدم • چگونه طوف کنم در فضای عالم قدس • نیجه طواف ایدم عالم قدس میدانن
چو در سراچه ترکیب تخته بند تنم • چون بدن تخته بندی اوجکره منه بن مراد بدنه تعلق ایله عالم قدسه کلمز
دیمکدر • مرا که منظر حورست مسکن ومأوی • بنم که حور نظرکاهی در مسکنم ومأوم • چرا بکوی خراباتیان بود
وطنم • نیچون خراباتیلر محلهسی اولا وطنم مراد اهل جنت واهل الله اولان اهل دنیا الهی منتسب
دکلدر دیمکدر • اگر ز خون دلم بوی شوق می آید • اگر کوکلم قانندن شوق قوقوسی کلورسه • عجب مدار که
همدرد آهوی ختنم • عجب دوتمه که اهوی ختن ایله درد اوبن مراد درد درونی اولانک قانی
مسک اولور رنجیده رایحه طیبه بولنور دیمکدر • طراز پیرهن زرکشم مبین چون شمع • بنم التون چکلمش
کوکلکم علمن کورمه شمع کبی • که سوزهاست نهانی درون پیرهنم • که حرارتلر وار درکزلو کوکلکم ایچنده
مراد ظاهرم مزین کورب بنی شاد صانمه که حالم شمع کبی در ظاهرم نورانی وفقدان وباطنم سوز وکریاندر
بیا وهستی حافظ ز پیش او بردار • کل حافظک وارلغنی انک اوکندن قالدر • که با وجود تو کس نشنود
ز من که منم • که سنک وجودک ایله کمسه اشتمسون بندن که بنم مراد افتاب حقیقی طلوع ایدجک وجود انسانی
ستاره مثال محو اولور دیمکدر • وله • گر دست دهد خاک کف پای نگارم • اگر ال ویرسه بنم نگارمک
ایاغی ایچی طپراغی • بر لوح بصر خط غباری بنگارم • بصر لوحی اوزره خط غباری نقش ایدم یعنی یازم مراد
نگاردن روح در انک ایاغی ایچی یعنی کحال قدم صدق وثباتی در طریق حقده وانک طپراغی حقده
اثردر چون طریق حقدن بر اثر ظاهر اولا ای نظر لوحنه غبار خط کبی نقش وثبت اتمک کرک که نور بصر
کبی انک ایله اهتدا حاصل اوله • پرواز نکرد آنکه رسیدم در طلب جان • انک پروانه سی یعنی تذکره سی
وحکمی اکرایرسه بکا جان طلبنده • چون شمع همان دم بدمی جان بسپارم • شمع کبی همان اول دمده برنفده
جان اصمرلرم مراد جانب الهیدن طلب روح ایچون بر امر کلدکی کبی اول اوجاده اجلهم بلا استاخره
ساعة ولا یستقدمون حکمنجه واول حضرته کمال اشتیاقدن همان تسلیم روح ایدرم دیمکدر • گر قلب دلم را

بنهد دوست عیاری • اگر کوکلم قلبنه قومسه دوست بر وزن واعتبار • من نقد روان در رهش از دیده
شمارم • بن نقد روانی انک یولنده کوزدن صایارم مراد بودر که اگر کوکلمده قلبلق اکلنوب قبول اتمز
کوزم یاشنی خالص کوهر روانی یولنه کوزدن نثار ایدب ایثار ایدهیم • دامن مفشان از من خاکی که
پس از مرگ • انک سکلم بن خاکه منسوبدن که موتدن صکره • زین در نتوانند که برد باد غبارم • بو قپودن
قادر اولمزیل که کیدره توزم مراد بودر که بنی رد ایتمه که بن رد ایله مردود اولمزم درکاهکی قلمزم
ز بوی کنار تو شدم غرق وامید است • کنارکه انک قوقسنده غرق اولدم امید در • از موج سرشکم که رساند
بکنارم • کوزم یاشی موجندن که ارشدره بنی کناره مراد کناردن قوجمق یعنی وصول
حاصل قلمق در چوق اغلیوب کوز یاشنه غرق اولان امیددر که انک موجندن وصول حاصل ایده
زلفین سیاه تو بدلداری عشاق • سنک ایکی قره زلفنک عاشقلرک دلدارلغنه • دادند قراری
وببردند قرارم • قرار ویردیلر یعنی متوقرقلدیلر وبنم قرارمی الدیلر مراد غیب هویت ذات وکنه صفات
عشاقه قرار ویرب اضطراب قلب ویرمیوب بنم قرارمی الوب مضطرب قلدیلر دیمکدر • امروز مکش سر
ز وفای من واندیش • بو کون چکمه باشنی بنم وفامدن واندیشه قل • زان شب که من از غم بدعا دست برآرم
اول کیجه دن که غمدن بن دعایه ال قالدرم مراد منکلمدن روح یا عقل در ومخاطبدن نفس در که
بوندن موافقت طلب ایدب منافاة ذکر ایدر • ای باد از آن باده نسیمی بمن آور • ای یل اول
شرابدن بر کوچک قوقو بکا کتور • کان بوی شفا می دهد از رنج خمارم • که اول قوقو شفا ویرر بکا خمار
مرضندن مراد نفحه ربانیه دن بوی عشق الهی طلبیدر که اول رایحه طیبه صداع وخمار دنیادن
صحت ویرر • با وصف سر زلف تو همی شد سخن من • سنک سر زلفک وصفی ایله اولدی بنم سوزم • پیوسته از آنست
همنفس مشک تتارم • متصل اونکچون مشک تاتار همنفسی بن مراد هویت ذات وصفن ایدنک نفسی طیب
اولدوغن بیان ایدر • حافظ لب لعلش چو مرا جان عزیز است • ای حافظ انک لعل کبی بکا جان عزیز در عمری
بود آن لحظه که جان را بلب آرم • بر عمر اولور اول لحظه که جانی لبه کتورم مراد ظاهره نظر انک لبی اغزنه
کلدکی لحظه بر عمردر دیمکدر ومعنی یه نظر مراد بودر که کلام الله ایله جان لبه کلمک بر عمردر یعنی کلام الله
ایله وفات حیاتدر • وله • حالیا مصلحت وقت در آن می بینم • حالیا مصلحت وقتی انده کوررم
که کشم رخت بمیخانه وخوش بنشینم • که چکم اسبابی میخانه یه وخوشنود اوتورم مراد بودر که مصلحت وقت اولان
حالت حالیا اولدر که اسبابی خانقاه الته دوب دنیادن الچکوب بی غم اوتورم • جز صراحی وکتابم
نبود یار وندیم • صراحیدن وکتابدن غیری اولمیه یار ومصاحبم • تا حریفان دغا را زجهان کم بینم
تا الدیجی مصاحبلری جهاندن اکسک کورم مراد مقام خلوت وکتاب طریقت ایله صحبت ایدب یاران
دنیادن واهل دغل ودغادن عزلت وانقطاع لاوفی ایلکن ذکر در • جام می گیرم واز اهل ریا
دور شوم • شراب قدحن دوتیم واهل ریادن ایراق اولایم • یعنی از اهل جهان پاک دلی
بگزینم • یعنی اهل جهاندن پاک دللک اختیار ایدهیم مراد کندو تغییرندن ظاهردر • بس که در خرقه
آلوده زدم لاف صلاح • نیجه ملوث خرقه ده اوردم صلاح لافن • شرمسار از رخ ساقی ومی رنگینم
ساقی یوزندن وشراب رنگیندن شرمسارم مراد ساقیدن شیخ وشراب رنگیندن عشق الهیدر یعنی صلاح

لافن اوروزن اما بدنم افعال قبیحه ایله ملوث در لاجرم اول جهتدن بنم خون عشق حقدن شرمنده یم
سربازه کی از خلق برارم چون سرو * باشی ازاده لکه خلقدن قالدرم سرو گبی * کر دهد دست که دامن
زجهان برچینم * اکر ال ویره انکی جهاندن دیم مراد خلقدن و دنیادن عزلت ایدب الین چکن سرو
گبی ازاده اولورم * مکدر بود لم کرده ستمهاست خدایا مپسند * کوکلم اوزره ظلمکر توزی وار دریا دتی قوله
ایتم * که مکدر شود آیینهٔ مهر آیینم * که مکدر اولا آیینهٔ محبت آیینم مراد ظلم شیطان و ظلم نفس و ظلم هوا
غباری وار در خاطرمده بنی بوندن پاک قل تا که مکدر اولمیه خاطرم که آیینهٔ محبت آیین در * بعض
حقه تفرعدر * سینهٔ تنگ من و بار غم او هیهات * بنم طار کوکسم و انک غمی یوکی هیهات * مرد این بار گران
نیست دل مسکینم * بو اغر یوکه ارکی کلدر بنم مسکین کوکلم مراد منطوقدن ظاهر در * من اگر رند خراباتم
وگر حافظ شهر * بن اگر میخانه رندی یم ولو کر حافظ شهرم * این متاعم که همی بینی وکمتر زینم * بو در متاعم
که کورسن و بوندن دخی کمم مراد بودر که بنی ظاهر الحال خانقاه و حافظ شهر کورسن اما حقیقتده بوندن
کمم * بندهٔ آصف عهدم دلم از رده مدار * زمان وزیرینک قولی یم کوکلمی اینجتمه * که اگر دم
زنم از چرخ بخواهد کینم * که اگر نفس اورسم چرخدن الور بنم انتقامم مراد کندونک زمانی وزیری قدر
شناس اولوب انک یانده شکا و شکایتی مقبول ایدوکن بیان ایدر * دله * خیز تا جامهٔ صوفی
بخرابات بریم * خیز الم دخی خرابات میخانه در که خانقاه مراد در * و لوغ طامات ببازار خرافات بریم
دلق خرقه در طامات رسوم و عرف در بازار خرافات ... واسکی کتاب صاتلن بازاره کیده لم
ویا رنده بیت بازاری دیرلر مراد بودر که کل صوفی قفتانن کیوب خانقاهه واره لم عرف کلماتی جمع
بیت بازارنه التوب صاتوب سلوک طریقت ایده لوم * کوش بگشیم و زلاف رنه و اعظ رکنیم * قولاغی
باغلدق و واعظ افسانه سندن قورتلدق * چند چون بیخبران ننگ خرافات بریم * نیجه یه دک بیخبرلر
گبی جزوه واسکی عارن التلم مراد بودر که خلوته کیروب قولاغمزی باغلیوب علم ظاهر اهلینک افسانه
و اخبار حوادثندن قورتلدق نیجه یه دک غافللر گبی اسکی دلبند و کلمات عرف و تاج اعتبار عارن
چکلم * تا همه خلوتیان جام صبوحی گیرند * تا وکلی خلوتیلر صباح شرابنی قدحن دوتلر * چنگ صبحی بدر پیر
مناجات بریم * صباح چنگنی بیر مناجات قپوسنه التلم مراد خلوت اهل صباح عبادته قالقیجق بز شیخ قپوسنده
و حجره سی اوکنده مراقبه یه مشغول اولالم که مبتدی ابتدای حالده نکر ... اولوب تربیت حاصل قلمق کرکدر
سوی رندان قلندر بره آورده سفر * قلندر رندلر جانبنه سفر ارمغانی * دلق شیطانی و سجاده و طامات
بریم * شیطانه منسوب خرقه و سجاده و عرفی التلم مراد مخلص صوفیلره ارمغانمز سنته مخالف قفتان و سجاده
عرف و کلماتکه تکبر و اعتبار اولسون تا که صوفیلر انلری بیع ایدوب طعام اهل خانقاهه صرف ایتسونلر * ور
نهد در ره ما خار ملامت زاهد * اکر قورسه بزم یولمزه ملامت دکنن زاهد * از گلستانش بزندان
مکافات بریم * گلستانندن انی جزا زندانینه التلم مراد زاهد حاله وکا نوابن الزاهدین نحو انجه
طریقته رغبت ایتمین در لاجرم اول بزم یولمزه طعن و ملامت دکنن قورسه یعنی بزم سلوکمزه طعن ایدوب
مانع اولورسه بز انی گلستان عبادتدن زندان دنیایه التوب لکم دینکم ولی دین حسبنجه دنیا و عالمکوره
اولک دیوب بو وجهله مکافات و عوض ایدوب دنیا زندانینده محبوس اولنلردن ایده رز * ترجمان

با دو پشمینهٔ آلودهٔ خویش * بزم حیامز اولسون کند و ملوث خرقه مزدن * گر بابن فضل و کرم نام
کرامات بریم * اگر بو فضل و کرم ایله کرامات نامن استرسک مراد بودر که کرامات نامن اورمغه
فضل غالب و کرم طاعت کرک در بزم خود تنمز معاصی ایله ملوثدر اگر کرامات نامن سویلرسک بزم
ملوث تنمزدن اوتنمز کرک یعنی بو حال ایله کرامات لافن اورمق کرک * نقد وقت ار نشناسد دل
وکاری نکند * نقد وقتی اگر کوکل بلمزسه و عمل ایلمزسه * بس خجالت که ازین حاصل اوقات بریم
نیجه خجالتی بو اوقات حاصلندن التز مراد نقد وقتک قدرنی بلمیوب عمل صالح قلمیوب وقت
عمری معصیته صرف ایدرسک حاصل اوقاتمز خجالت اولور دیمکدر * فتنه می بارد ازین سقف مقرنس
برخیز * فتنه یاغر بو مقرنس لو رتیدن قالق * تا بمیخانه پناه از همه آفات بریم * تا میخانه یه پناهی
جمع آفاتدن التلم مراد بودر که فلکدن حوادث و فتن یاغمقدن و اهل دنیایه الم و غم ارشمکدن
خالی دکلدر لاجرم خانقاهده ساکن اولان درویش جمیع آلام و غمومدن سالمدر نفعی لکا التجا
ایده لوم که خانقاه جمیع آفاتدن پناهکاهدر * در بیابان هوا گم شدن آخر تاکی * هوا بیابانده
ازمق نیجه یه دک * ره بپرسیم مگر پی بمهمات بریم * یول صوره لوم مکر ایزی مهماته التوز مراد بودر که
دلیم هوا بیابانده ازمقده یوز نیجه یه دک بویله ضال اولالم رشدن کرو یول صورب قدمی مهمات
رفعته التمک کرکدر * با نوازن عهد که در وادی ایمن کردیم * سنک ایله اول عهدکه ایمن دره سنده
ایتدک * همچو موسی ارنی کوی بمیقات بریم * موسی گبی ارنی دیو دیو وعده یره التز مراد
وادی ایمندن الست بربکم دنلوب بلی دنیلن مقام در که انده عهد عبودیت ایتمش ایدک
لاجرم رب ارنی انظر الیک موجبنجه تا رؤیت جمال وعده کاهنه دک مشاهدهٔ جمال طلب ایده رز
کوس ناموس تو از کنگرهٔ عرش زنیم * سنک ناموسک کوسنی عرش برندن اوره لم * علم عشق تو بر بام
سموات بریم * سنک عشقک سنجاغنی سموات طامی اوزره التلم مراد بودر که سالک طریقت اوج
مقامات عالیه یه واصل اولوب نجان زنی آگاهی صداسنی عرش اعظم برنده اوروب عشق الهی
لواسنی سبع سموات اوزره التلم * خاک کوی تو بصحرای قیامت فردا * سنک محلک طپراغنی صحرای
قیامتده یارن * همه بر فرق سر از بهر مباهات بریم * دوکلی باشم دپه سی اوزره فخر ایچون التز
مراد بودر که سالک طریقت اولوب سنک سمتکه توجه ایدب اول جانبدن برار تز بولوب اول
اثری باشم اوزره دوتوب انک ایله افتخار ایدب عرضحقه وار سم کرکدر * بکذری و بکذاری
نه نشان کرمست * بجک و بجورمک کرم نشانی دکلدر * این میانجی بر ارباب کرامات بریم * لفظ میانجی
لفظ فارسی در واسط و مصلح معناسنه در یعنی بو مصلحی اهل کرامات قتنه التز یعنی اهل کرامات
دن اصلاح دیلرز مراد بودر که شیخ طریقت اول دکلدر که هوای نفسی ایدب بچه و غیریاری دخی
هوای نفسی کوردکدن صکره بچوره یا مراد بودر که شیخ طریقت اول دکلدر که مراتب سلوکی تربیه
ایلدکچه و سالکی دخی ریاضات ایله بچوره لاجرم مصلح و مربی و اهل کرم اولدر که هوای نفسی یا
مراتب سلوکی کرامات ایله قطع ایتدرب تزجک وصول الی الله ایتدره * حافظ آب رخ خود بر در هر
سفله مریز * لفظ سفله کسر و ضم سین ایله کوتی و دونی در یعنی ای حافظ کندو یوزک صوینی هر دونینک

قپوسی اوزره دوکه حاجت ان بو که بر قاضی حاجات کریم حاجتی اول بیکدر که قاضی الحاجات
قتنه التوزم مرادم هر دمی قپوسنه واروب ملازمت ایدب یوزکه طوین دوکه قاضی الحاجات که حضرت حقدر
اندن غیری یه عرض حاجت ایتمه دیمکدر بو غزلده بونک ایله عمل قلدم و له خیز تا از در میخانه
کشادی طلبیم تا لوق تا میخانه قپوسندن فتح طلب ایدلم بر ره دوست نشینیم ومرادی طلبیم دوست
یولنده اوتورالوم و بر مراد طلب ایده لم مراد خانقاه قپوسنه واروب کشف طلب ایتمک وطریق حقده
اوتوروب وصول مراد طلب ایتمکدر زاد راه حرم وصل نداریم مکر حرم وصل یولنک ازغی بوقدر
که ماک بکدایی زد رحطه زادی طلبیم ... ایله میخانه قپوسندن بر ارزق طلب ایده لم مراد
وصول حرم وصله اعمال وطاعات ازغز بوقدر اولا که میخانه قپوسندن کدالق ایله زاد وصول وصل
بولاوز اشک آلوده ما کرچه روانست ولی برسم بولانق یاشمز اکرچه روان در ولی برسالت
سوی او پاک نهادی طلبیم انک جانبنه خبرجیلکه بر پاک طبیعت طلب ایده لم مراد اکرچه کوزم یاشی
طریق حقده روان در اما تلوثدن خالی دکلدر ... رساله لایق دکلدر پس رسالت ایچون
بر مرشد پاک نهاد کرکدر دیمکدر لذت داغ غمت بر دل ما باد حرام سنک داغ غمنک لذتی بزم کوکلمزه
حرام اولسون اکر از جور غم عشق تو دادی طلبیم اکر سنک عشقک غمی جوریندن بر داد طلب ایدرسک
مراد غمکدن شکایت ایدب داد واسترسک ... داغ غمک لذتی حرام اولسون دیمکدر نقطه خال
تو بر لوح بصر نتوان زد سنک خالک نقطه سی کوز لوحنه اورمق اولمز مکر از مردمک دیده مدادی
طلبیم مکر کوز بیکندن بر مرکب طلب ایده وز مراد ظاهره نظر بودر که کوز بیکی سنک خالک نقطه سنه
بکزرلکی کوزده یازمق اندن مرکب المق ایله اولور معنی یه نظر مراد بودر که سر غیب بیلکه ظاهر کوزی
محو اولمق کرکدر که باطن کوزی بو ملیج ... کوکل کوزی آچلمز عشوه از لب شیرین تو دل خواست بجان بر شیوه
سنک لب شیرینکدن کوکل دیلدی جان ایله بشکر خنده لبت کفت مزادی طلبیم شکر خنده ایله لبک دیدی
ارتورمق طلب ایده رز مراد ظاهره نظر شیوه لب المق پاک جان ایله اولمز دفع زیاده ویرمک کرکدر
دیمکدر معنی یه اسرار کلام الهی یه اطلاع جاندن کچمک ایله اولمز جکدن دفع کچمک کرکدر که ... در
تا بو نسخه عطری دل سود ازده رل تا بو خوش قوقو نسخه سی اولا سودازده کوکله از خط غالیه سای تو
سوادی طلبیم سنک غالیه مسک ازیجی خطکدن بر قره خط مسوده طلب ایده لم مراد خطوط علوم الهیه
سوادی اولمینجه طیب حاصل اولمز دیمکدر جون غمت را نتوان یافت مکر در دل شاد چون غمکی بولمق
اولمز مکر شاد کوکلده ما بامید غمت خاطر شادی طلبیم بز سنک غمک امیدی ایله شاد کوکل طلب ایده رز
مراد بودر که غم حق شول کوکلده اولور که اول کوکل شاد اولا یعنی غم دنیا اولمیه پس بز غم حق تحصیلی ایچون
بر خاطر استرز که انده غم دنیا اولمیوب شاد اولا بر در مدرسه تا چند نشینی حافظ مدرسه قپوسی اوزره
نیجه به دک اوتورسن ای حافظ خیز تا از در میخانه کشادی طلبیم رد مطلع در مراد بودر که نیجه به دک
علم ظاهر طلبی اوزره اولورسن خانقاهه واروب سلوک طریقته اوزره اولمق کرکدر دله ایضا
خیال روی تو چون بکذرد بکلشن چشم سنک یوزک خیالی چون کوز کلشننه ... دل از پی نظر آید
بسوی روزن چشم کوکل نظر ایچون کلور کوز پنجره سی جانبنه مراد بودر که کوکلم مشاهده جماله شویله

مشغولدر که کوزمه خیال جمال کلسه کوکل کوزه کلور بیا که لعل وکهر در نثار مقدم تو کل که لعل وکوهری سنک قدومک
نثارنده ز کنج خانه دل می کشم بمخزن چشم کوکل اوی بوجاغندن چکرم کوز مخزننه مراد بودر که کمال اشتیاقدن
کوزم یاشنی کاه کوهر کبی صافی کاه لعل کبی رنکین مقدم وقدومکه نثار ایتمک استرین سزای تکیه کهت منظری
نمی بینم سنک تکیه کاهک اولمغه لایق بر منظره کورمزم منم ز عالم واین کوشه معین چشم بنم عالمده
دبو کوزکه معین کوشه سی در مراد منع الحاصل لمغه لایق ما زاغ البصر وما طغی حسبنجه غیره نظر ایتمین کوزدر
دیمکدر نخست روز که دیدم رخ تو دل می گفت اول کونده که کوردم سنک یوزکی کوکل دیلدی اکر برسد
خللی خون مکردن نبه چشم اکر ضرر ایرسه بنم قانم کوز بوینینه مراد النظر سهم من سهام ابلیس حسبنجه ومن لعلک
عینه لم یملک قلبه موجبنجه ضرر قلبه کوزدن ایرر دیمکدر بوی نه سنک روان نه سر خرابی داشت صباح جاری
یاشمک خرابلغی باشنی وار ایدی اکر نه خون جکرمی کرفت دامن چشم اکر جکر قانی دامنیدی کوز
اتکن مراد کوز یاشی افشای راز ایدر ایدی خون جکر انی منع ایتدی دیمکدر خلاصه مراد کتمان سر
مستجب ایدکن ذکر ایدر بیوی مژده وصل تو تا سحر شب دوش سنک وصالک مژده سی قوقوسنه دون کیجه سحره دک
براه باد نهادم چراغ روشن چشم یل یولنه قودم کوزک روشن چراغنی مراد کیجه اولانج اوقاتلر مراده
واصل اولمق وجوده دیمکدر بر اضطراب کسی رحم کن که نیم شب بر کمسنک اضطرابنه رحم ایت نصف اللیلده
رخ روانه کنیم خون دل ز روزن چشم یوزنه روانه ایدر کوکل قانن کوز پنجره سندن مراد بودر که قانی
اغلین محل رحمت اولمغه لایق ایدکن ذکر وصدق قلب ایله اغلمغه ارشاددر بمردمی که دل دردمند
حافظ را کشیلک حقیچون حافظک دردمند کوکلنه مزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم اورمه کوزک
ادم دوشوریجی کوکل دکیجی اوقنی مراد سهم نظر شرندن صیانت طلبیدر و له ایضا خرم ان روز که زین
منزل ویران بروم خرم اول کون که بو منزل ویراندن کیدم راحت جان طلبم وز پی جانان بروم
جان راحتن استیم وجانان ارده نجه کیدم مراد بودر که مبارک وشاد اول کون که ویران دنیایی
ترک ایدب طلب آخرت ایدب سلوک طریقت قلوب جان راحتن استیوب جانان حقیقی طلبنده اولم
که وصول الی الله حاصل قیلم کرچه دانم که بجایی نبرد راه غریب اکرچه بیلورم که بر یره التمز یولی غریب
من ببوی خوش ان زلف پریشان بروم بن اول زلف پریشانک خوش قوقوسی ایله کیدرم مراد بودر که
طریق حقده اشنا اولمیوب غریب اولان وصول حاصل ایدمز اما جذبة من جذبات الرحمن توازی
عمل الثقلین حسبنجه غریب هو تیک طریق مختلفه سنی وار در انک رایحه سی ایله سلوک ایدب کیدرم
دیمکدر با خود الطرق الی الله تعالی بعدد انفاس الخلایق موجبنجه قنغی طریقدن فیض غالب اولور
اول رایحه ایله سالک اولورم دیمکدر چون صبا با دل بیمار وتن بی طاقت صبا کبی خسته کوکل و
طاقتسز تن ایله بهواداری ان سرو خرامان بروم اول سرو خرامانک هوادارلغی ایله کیدرم
مراد بودر که اکرچه کوکلم خسته وتنم بی طاقتدر بویله ایکن مراتب سلوکدن سیر فی الله هوادارلغنده
صبا کبی چابک کیدرم دلم از وحشت زندان سکندر بکرفت کوکلم اسکندر زندانی وحشتندن طاریلدی
یعنی بیکندی رخت بر بندم تا ملک سلیمان بروم اسباب باغلیه یم تا سلیمان ملکنه کیده یم مراد بودر که
جانب دنیا زندان عالم ملکدر انک وحشتندن اوصندم جانب عقبی وسلوک طریق هدی عالم ملکوت

ونبوتدن حصه دارلق واركا متوجه اولماین تازیان را چو غم حال گران باران نیست عربی
وبدوی اتاره چون آغر یوكلولر حالنك غمی یوقدر یعنی اناركه یوكی چكمزلر پارسایان مددی تا خوش
وآسان بروم زاهدلر مدد تا خوش وآسان کیدم مراد بودر که مجذوب وواصل اولانلر سالك
مبتدیلر حالی غمین بلمزلر انلره ارشاد ایده مزلر لاجرم اول سلوك وریاضت ایله واصل اولانلری مدد
وارشاد ایدك تا خوب وآسان قطع مراتب ایدب وصول الی الله حاصل ایده وز دره او
چو قلم گر بسرم باید رفت انك یولنده قلم کبی باشم اوزره کتمك کرك ایسه با دل زخم کش ودیده
گریان بروم زخم چكیجی کوكل واغلایجی کوز ایله کتمك کرك مراد بودر که قلم باشی اوزره کیدر که ایچی زخم
چکمش وکوزی اغلایجیدر لاجرم انك کبی باش اوزره طریق دوستده کتمك استرکن کوكلی شکسته وکوزی یاشلو
کرك نذر کردم گر این غم بسر آید روزی نذر ایلدم که اگر بو غم باشه کلورسه یعنی آخر اولورسه بر کون
تا در میکده شادان وغزل خوان بروم تا میخانه قپوسنه شادان وغزل اوقیجی کیدم مراد بودر که حالیا
غم دنیایه وحب ماسوایه مبتلایم اگر اندن خلاص اولورسم خانقاهه کمال نشاط ایله کیدم ودفع دنیایه
میل ومحبت ایتمیم همچو ذره که رود در صفت رقص کنان انك هواداری لغنده ذره کبی رقص ایدرك
تا لب چشمه خورشید درخشان بروم تا پاریلدایجی کونش چشمه سی کنارنه دك کیدم مراد بودر که ذره اگرچه حقیر و
آفتاب کبیردر اما چون ذره هوادار آفتاب در کنار آفتابدن دور دکل وانك صحبتندن مهجور
دکلدر لاجرم انسان حقیر چون طالب رب کبیر اولا اکا وصول حاصل ایدر ور چو حافظ نبرم ره زبیا
بان بیرون اگر حافظ کبی یول التمزسم بیابان طشره یعنی اگر بیابانده چقه مزسم اندن خلاص
اولمزسم همره کوکبه آصف دوران بروم وزیر دورانك قوللری جماعتی یولداشلغی یعنی اناركه
مقارنتی ایله کیدرم مراد بودر که شولکم طلب دنیاده وحب ماسواده اولا بیابانده در ایدن چقمق لازمدر
یوله کیرب طریق هدیه یوکلیس کشی کندولکی ایله چقه مزسه قطب زمان وزیری اولان شیخ کامل مریدلری
مقارنتی ایله چقوب طریق هدایت بولور ولة در خرابات مغان نور خدا می بینم مغان خراباتنده
نور خدا کورورن این عجب بین که چه نوری زکجا می بینم بو عجبی کور که نه بر نوری نره دن کورورن
مراد خرابات مغاندن خانقاه شیخ رساله اندن نور خدا کورر بو عجبی کور که نور خدای اعظمی متاع و
اسباب اولمین ویران حجره خانقاهده کورورن دوست کیست فردی کشی این میکده یارب که درش
کیمدر بو میخانه نك بوسه سن چکیجی یارب که انك قپوسی قبله حاجت ومحراب دعا می بینم حاجت قبله سی
ودعا محرابی کورورن مراد بو خانقاهك ریاضت چکیجی شیخ کیمدر که انك قپوسنی قبله اهل حاجت
ومحراب دعای اهل طاعت کورورن منصب عاشقی ورندی وشاهد بازی عاشقلق منصبی ورندلکی
وشاهد بازلكی همه از تربیت لطف شما می بینم دوکلی سزك لطفكز تربیتندن کورورن مراد مخاطبی
شیخ خانقاهدر اکا دیرکه عاشقلق واخلاص وحب محبوب پایه سن سزك لطفكز تربیتی ایله رندان
کورورن جلوه بر من مفروش ای ملك الحاج که تو بكا جلوه صاتمه ای امیر الحاج که سن خانه می
بینی ومن خانه خدا می بینم اوی کورسن بن او اوك صاحبنی کورورن مراد امیر الحاجدن حاکم
ظاهر اولوب یا عالم علم ظاهر اولوب ظاهر شریعت بیلن در اکا دیرکه سن ظاهر حکومتی وشریعتی کورورسن

بن حضرت حق مشاهده کس ایلدوم کس ندید است ز مشك ختن ونافه چین کمه کورمشدر مشك ختندن
ونافه چیندن آنچه من هر سحر از باد صبا می بینم اول که بن هر سحر باد صبادن کورورن مراد بودر که
سولرده بکا نفحه ربانیه کلوب اندن بر طیب لطیف استشمام ایدرم که اول طیب مشك ختن ده
ونافه چینده بولنمز نیست در دایره جز نقطه خلاف کم وبیش یوقدر دایره ده نقطه دن غیری
اکسك وارتق خلافی که من این مسئله بی چون وچرا می بینم که بن بو مسئله نتیجه سز ونیچون کسز کورورن
مراد بودر که دایره وجودده نقطه وحدت یعنی حضرت حق تعالیدن غیری یوقدر خلاف زیاده
وناقص بونی تحقیق ایده مکدن ناشی اولور اما بن بو مسئله نتیجه سز ونیچونكسز یعنی بحث وجدالسز
یا خود کم وکیف سز تحقیق اتمشم ومشاهده ایله هردم از روی تو نقشی زندم راه خیال هر دم سنك
یوزکدن بر نقش اورر بنم خیالم یولن با که گویم که درین پرده چها می بینم کیمه دیم که بو مرتبه ده نلر
کورورن مراد جناب حقدن حضرات واقع اولوب هر حضرت خیال یولن اورب قوت خیالیه معطل
قلوب بو مرتبه لرده نلر کوروم کیمه دییم دیو استغراب واستعجاب ایدر خواهم از زلف بتان نافه
گشایی کردن دلبر بتلر زلفندن نافه آچیجیلق اتمك فکر دور است همانا که خطا می بینم اراق
فکردر بلکه خطا کورورن مراد بتلردن ذات وصفات درانارکه زلفی غیب هویتلری
انارك کشف ایتدیکی دیرن اما بو فکر بعید در که بلکه بو رؤیت ورایم خطادر سوز دل اشك
روان آه سحر ناله شب کوکل حرارتی واقر کوز یاشی وصباح آهی وکیجه ناله سی این همه مرتبه
از لطف خدا می بینم بو دوکلی مرتبه لطف خدادن کورورن مراد بودر که قلبده حرارت اولمق
دلیل شوق وکوز یاشی روان اولمق اثر عشق وآه سحر اولمق امارت ذوق وکیجه ناله سی دلیل
احیای لیل وجانب حقه میلدر لاجرم جمیع بو مرتبه لطف حقدن بیلورن دوستان عیب نظربازی حافظ
مکنید دوستلر حافظك نظربازلکی عیب اتمك زانکه او را ز محبان شما می بینم زیرا انی
سزك محبلرکزدن کورورن مراد بودر که حافظ هر کوزلی ومه رویی سور که کلامی مظهریدر لاجرم
ای دوستلر سزی سودکی نیجه ایسه کوزللر سودکی دخی اویله در ولة دوستان وقت گل آن به که
بعشرت کوشیم دوستلر کل وقتنده اول یکدر که عشرته دوریشوز سخن پیر مغانست بجان بنیوشیم
پیر مغان سوزیدر جان ایله اشیده لم مراد وقت کلدن زمان مکاشفه ووارن فیضان الهی در
لاجرم اول زمان عشق الهیه وعشرت طاعته دوریشمك کرکدر پیر خانقاه سوزی بودر جان ایله
اشتمك وموجبی ایله ایش اتمك کرکدر نیست در کس کرم ووقت طرب میگذرد یوقدر کسده
کرم کشلك ووقتی بکر چاره آنست که سجاده بمی بفروشیم چاره اولدر که سجاده شرابه صته وز
مراد بودر که صفای قلب وفیض حق اولدیغی زمانده کسنده تدبیر بزده اولمیوب عشق الهی
اشتغال کرك بزم ایچون بذل مال وکرم ایلدرسه بو قدر لاجرم سجاده مز صاتوب عشق الهی وطاعت
شاهی یه صرف ایدب فرصت فیوضی فوت اتمك کرك خوش هوائیست فرح بخش خدایا بفرست
خوش هوادر فرح باغشلیجی یارب کوندر نازنینی که برویش می گلگون نوشیم نازنین که انك یوزنه
کل رنکلو شراب ایچلم مراد بودر که زمان فیض فضل خوش فرح بخش هوادر اول وقتده بر محبوبك مستغرق

دولان شیخ صاحب ارشاده کوندر که انک مواجهه سنده عشق الهی جوشش ایدوب ذوق طاعت بولم . ارغنون
ساز فلک رهزن اهل هنرست . فلکک ارغنون سازی اهل هنرک قطاع طریقی در . چون ازین غصه
ننالیم وچرا نخروشیم . نیچه بو غصه دن اکلیمیلم ونیچون کورلمیلم مراد منطوقدن ظاهردر . کل بجوش آمد
از می نرسیدش آبی . کل جوشه کلدی وشراب ایدن اکا صو اورمدق . لاجرم ز آتش حرمان و هوس می جوشیم
لابد محروملق وهوسلق وده ندن قینیز مراد بودر که بر قزغان قاینیوب کلشمولوب اکا صو قویوب تسکین
ایدرلر طاشوب ضایع اولمغه قومزلر پس کشف وفیض جوشه کلدی بز عشق الهی صوتی ایله انی تسکین
وضبط اتمدک لاجرم محروملق وهوسلق دوندن قینیزاعتیزکه مکاشفه وفیضی ضایع ایدرز . می کشیم
از قدح لاله شراب موهوم . جکر ز لاله قدحندن موهوم شرابی . چشم بد دور که بی مطرب و می مدهوشیم
. کوز اراق اولسون که مطربسز وشرابسز مست وحیرانز فنی عقل وسکرانز مراد بودر که لاله صنق جناغ
کبی در که ایچنده شراب واب دوزنز بزم دخی المزده مالمز یوق اما خاطرمزده استغنا چوق لاجرم کندو
صفای خاطرمز اولدیغیچون اسباب مقلکسز عیش وعشرتده وصحبتدن ذوق وحالتده یوز . حافظ این حال
عجب باکه توان گفت که ما . ای حافظ بو عجب حالی کیمه دیمک اولور که بز بلبلانیم که در موسم کل خاموشیم
بلبلرز که کل موسمنده ساکتز مراد بودر که طریقت بلبلری یوز وقت کشف وفیضده تکلم وترنمده کرک
ایدی که طالب وسامع وراغب وسامع اولدیغیچون ساکت اولمشزدر اما بو حالی کیمه دیلم . وله ایضا دی شب
بسیل اشک ره خواب می زدم . دون کیجه کوز یاشی سیلی ایله اویقو یولن اورردم . نقشی بیاد خط تو
بر آب می زدم . نقشی سنک خطک یادی ایله صو اوزره اوررم مراد کوز یاشی ایله اویقویی
دفع ایدردم وکوزمده اولان یاشده خط معرفت حق تصویر ایدردم که قلبمده اثر کم تصور کوزمده متصور
اولور ایدی دیمکدر . ابروی یار در نظر و خرقه سوخته . یارک قاشی نظرده وخرقه یانمش اولدیغی حالده
جامی بیاد کوشه محراب می زدم . بر قدحی کوشه محراب یادنه اوررم مرادم رمز الهی بکا محراب اولوب
بدنم محو اولوب اول رمز کوشه سی یادنه شراب عشق الهی ذوق ایدردم دیمکدر . روی نکار در نظرم
جلوه می نمود . نکارک یوزی نظرمده جلوه کوستردی . وز دور بوسه بر رخ مهتاب می زدم . ارادن
بدر ایک یکاغن اوپردم مراد حضرت حق نحن اقرب الیه من حبل الورید نجه بکا اقرب اما بن غفلتمدن
بعید تصور ایدوب وغلط ایلیوب غیره توجه ورغبت ایدردم دیمکدر . چشمم بروی ساقی وکوشم بقول
چنک . کوزم ساقی یوزنده وقولاغم چنک قولنده . فالی بچشم وکوش درین باب می زدم . بر فالی کوز
وقولاق ایله بو قبوده اوررم مراد کوزم واعظ یوزنده وقولاغم اول پیر سخنی قولنده بابا ایده
بو کوز وقولاق بکا بر فال دره حسن عاقبتمه دلالت ایدردم دیمکدر . نقش خیال روی تو تا وقت صبحدم
سنک یوزک خیالی نقشنی تا صباح وقتنه دک . بر کارکاه دیده بی خواب می زدم . اویقوسز کوزک کارخانه
سنده اوررم مراد مشاهده حق خیالی هر کیجه صباحه دک خیالمدن خالی دکلدر دیمکدر . ساقی بصوت این
غزلم کاسه می کرفت . ساقی بو غزلم صوتی ایله جناقی یعنی قدحی دوتردی . می کفت این سرود ومی ناب
می زدم . بو ایری دیر ایدی وشراب صاف اوررم مراد واعظ بنم الهی نظمم اوقیوب ظرف کلمه حکمت
دوتردی بن اول شوقه عشق الهی ذوق ایدر ایدم دیمکدر . هر مرغ فکر کز سر شاخ سخن بجست . هر فکر قوشی

که سوز بوداغندن اوچدی . بازش ز طره تو بمضراب می زدم . کرو اکا سنک طره کدن زخمه اوررم
مراد سوزدن فکر که اوجوب قاچمش ایدی غیب هویت اطرافندن اکا زخم اوروب کرو شکار اتدم
دیمکدر . خوش بود وقت حافظ وفال مراد وکام . خوش ایدی حافظک وقتی وفال مرادی . بنام عمر و
دولت احباب می زدم . احبابک عمر ودولتی نامنه اوررم مراد احباب عمر ودولتی نامنه اوردوغم
مبارک وواقع اولور ایدی حافظک وقتی خوش اولور دیمکدر . وله ایضا دوش سودای رخش کفتم
ز سر بیرون کنم . دون کیجه دیدم انک یکاغی سوداسن باشدن طشره چیقرم . کفت کو زنجیر تا تدبیر این
مجنون کنم . دیدی قنی زنجیر که بو مجنون تدبیر ایدم مراد حق جمال حقی ترک ایتمک جنوندر واول
فکری ایدن مجنوندر لاجرم زنجیره اوروب انک تدبیرن اتملکرکه . قامتش را سرو کفتم سرکشید از من بخشم
انک قامتنه سرو دیدم باشی چکدی بندن خشم ایله . دوستان از راست می رنجد نکارم چون کنم . دوستلر
دوغرودن انجنور نکارم نیجه ایدم مراد نکاردن نندر اما علو مرتبه طریقتی اکا دیسم وترغیب اتسم
بکا موافقت اتمیوب باشن چکوب غضب ایدر دوستلر دوغرودن انجنورلرسم وار نیجه ایدهیم دیوب آندن
شکایت ایدر . نکته نا سنجیده کفتم دلبرا معذور دار . نکته طارتمش دیدم ای دلبر معذور طوت . عشوه فرمای
تا من طبع را موزون کنم . بر شیوه بیور تا بن طبعی موزون ایدم مراد ای خطابدر که بن سکا تدریج ایله
ریاضت امر اتمکر که ایدم او ایله ایلیدم شیوه وناز وغلظت وتعززقیل تا طبعی موزون وتعلیم وارشاده
تدریج ایله ایدم . زرد رویی می کشم زان طبع نازک بی کناه . صاری یوزلولک چکرن اول نازک طبعدن بی
کناه . ساقیا جامی بده تا چهره را کلکون کنم . ای ساقی بر قدح ویر تا یوزمی کل رنکلو ایدم مراد ای نازک طبعی
بن اکا خیره دلالت ایدرن اول بی کناه بکا غضب ایدر خوفدن بکزم صارردر ای شیخ وواعظ بر
صفای خاطر ویر که خوفدن خلاص اولوب صاری یوزم کلرنک اوله . ای نسیم منزل سلمی خدا را تا بکی
ای سلمی منزلنک یلی الله ایچون یعنی اللرك تا نیجه یه دک . ربع را برهم زنم اطلال را جیحون کنم . منزلی بر
بر برنه اورم اثاری دخی جیحون ایدم مراد صبا الهیدن نفحه ربانیه وفیض استدعا ایدوب نیجه یه دک
مکانم خراب ومقامم اشکم چشم ایله سیل ایدیم دیمکدر . من که ره بردم بکنج حسن بی پایان دوست بن که یول
الدم دوستک پایانسز حسنی خزینه سنه . صد کدای هیچ خود را بعد ازین قارون کنم . یوز کدایم کبی کدایی
بونده صکره قارون ایدم مراد بودر که سیر الی الله ایدوب وصول حضرت حق حاصل قلدم سیر فی الله خوف بابانی
لاجرم بوندن صکره نیجه کندم کبی کدالری وصول الی الله ایله غنی ایدم . ای شه صاحب قران از بنده
حافظ یاد کن . ای صاحب قران پادشاه بنده حافظی آکه . تا دعای دولت آن حسن روز افزون
کنم . تا اول هر کون ارتن حسن دولتی دعاسن ایدم مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهدن رجادر اما
معنی به نظر سلطان طریقت اولان مرشد کاملدن استدعا ایتمکدر . وله ایضا دیده دریا کنم وصبر بصحرا
فکنم . کوزی دکز ایدم وصبری صحرایه اتم . واندرین کار دل خویش بدریا فکنم . بو ایشده کندو کوکلمی دکزه
آتم مراد بودر که کوزمی بحر وحدته ناظر ایدوب محل دریا وعین دریا ایدوب واول حضرتده صبری بیابانه آتوب
بو عالمده کندو قلبمی بحر وحدته آتیم که کوز کوروب کوکل سومک مقتضای طبیعت بشریه در . از دل تنک کنهکار دم
بر آرم آهی . طار کنهکار کوکلدن قالدره بن براه . کآتش اندر کنه آدم وحوا فکنم . که آتشی آدم وحوا کناهنه

آتم مراد بودر که توبهٔ خالصه ایده یین که عقلدن نفسدن صادر اولان گناه بیله یا ذنب مجهول اولسون زیرا
عقلی زوجه نفسی زوجه تشبیه ایدرلر خورده ام تیر فلک باده بده تا سرمست · یعنی فلک اوقی شراب
ویر تا سرمست · عقده در بند کمر ترکش جوزا فکنم · یانی جوزانک بلک قوشاغی بنده اتم مراد بودر که کناه کار
فلک و نکبت معصیت اوقی طوقمقدر عشق الهی یه ویرب کیفیت حب حق ایله متکیف اولم تا که اوقی یه بند
وعقد ایدب دفع مضرات ایدم · جرعهٔ جام برین تخت روان افشانم · قدح جرعه سن بو تخت روان اوزره
صاچه یین · غلغل چنک درین گنبد مینا فکنم · چنکک غلغلنی بو قبهٔ مینایه آتم مراد تخت رواندن دنیادر که
باقی دکل کتمکده در ساچم بونده شئ قلیل ایله اکتفا ایدب استغفادن خصه دار قلوب دهمتی ملأ اعلایه ایلتوب
یتیشک کلامی فغانی یا مراقبه کلماتی فلکه یتشدررم · مایهٔ خوشدلی انجاست که دلدار انجاست · کوکل خوشلغی
مایه سی انده در که دلدار انده در · میکنم جهد که خود را مکر انجا فکنم · جهد ایده یین که کندومی مکر آنده آتم
مراد بودر که دنیاده حضرت حق بولنمز بونی ترک ایدب عقبی یه میل ایده یین واهل دنیادن اولمیوب اهل آخرتدن
اولایین تا که مطلب حقیقی حضرتن بولایین · بکشا بند قبا ای مه خورشید کلاه · آچ قبانک دوکمه سن ای کنش کلاهلو
آی · تا چو زلفت دل سودا زده در پا فکنم · تا زلفک کبی سودالو دوشش کوکلی ایاغه آتم مراد متکلمدن عقلدر
ومخاطبدن روحدر انک بند قباسی بدنه تعلقیدر و روح کندوسی آی کبی منوردر وانک تاجی ایمانیدر که
اندن انوردر و انک زلفی سفلیاته تعلقی و تنزلیدر کاه جرم عقل روحه دیر بدندن تعلقنی قطع قیل تا سنک سفلیاته
ارتباطک کبی سوداء دنیا اوروشن قلبی ایاغه آتوب نظردن دور ایدوب اکا تابع اولمیم · حافظا تکیه بر ایام
چو سهوست و خطا · ای حافظ ایامه اعتماد سهو در و خطادر · بس چرا عشرت امروز بفردا فکنم · بس نیچون
بکونکی عشرتی یارنه آتم مراد بودر که ایام عمره اعتماد خطادر لاجرم اعملوا لا فنیکم کما تموتون عدالموجبنی عبادتده
وطاعتده تعجیل ایدب یارنه تأخیر ایتمک کرک بیننکم خبرده وارد اولمشدر عجلوا بالصلوة قبل الفوت وعجلوا
بالتوبة قبل الموت · وله · دوش بیماری چشم تو ببرد از دستم · دون کیجه سنک کوزک خسته لکی الدی
بنی الدن · لیکن از لطف لبت صورت جان می بستم · لکن سنک لبک لطفندن جان صورتن باغلردم مراد
دون کیجه دن عالم ارواحدر که بکونکی دنیا کوننده مقدمدر چشمدن عین در و عین بونده ذات بیننک
مکنسهٔ در وانک بیمارلغی اختفاسیدر و لبدن مراد کلام حقدر یعنی عالم ارواحده رؤیت ذات الله دن بیمسیر
اولمدغندن بیخود و بی وجود ایدم اما ارواحه اولکونولا الست بربکم کلامی اشتدرلوب اندن جان
صورتن باغلردم یعنی جانم موجود اولدی یا جانم مصور و موهوم اولدی · عشق من با خط مشکین تو امروزی
نیست · بنم عشقم سنک مشکین خطکه بوکونلک دکلدر · دیر کاهیست کزین جام هلالی مستم · چوق وقت زماندر کم
بو هلالی قدحدن سرمستن مراد خط مشکیندن کلام الله در و اکا محبتم بو دنیا کوننده دکلدر عالم ارواحده
در که بو هلالی قدحدن و لفظ حقیقتدن سرمستم · تا ز نبات خودم این نکته خوش آمد که بجور · کندو نباتمدن
بو نکته خوش کلدی بکا که جور ایله · بسر کوی تو از پای طلب ننشستم · سنک محلک باشی اوزره طلب ایاغندن
اوتورمدم مراد کندونک طریق حقده ثباتن مدح در که ریاضتلردن و حجاب کبی یا تعززی ایله فراغت
ایتدم کرو طلبده ثبات قدمن لاجرم کندو ثباتمدن بو نکته یعنی مصراع ثانی مضمونی بکا خوش کلدی طلبدن
تقاعد ایتمدم دیو ذوق ثبات طلب ایدر · عافیت چشم مدار از من میخانه نشین · عافیت کوزه دمه

یعنی امید اتمه بن میخانه نشیندن · که دم از خدمت رندان زده ام تا هستم · که نفسی رندلر خدمتندن
اوردم تا که وارم مراد بودر که بن خانقاه نشیندن فراغت سلوکه ریاضتله امید اتمه که اوللدن
وکندم بللدن بر و مخلصلر خدمتندن نفس اوردم اناکه خدمتنده دورورم دیوب بیت سابقک
مضمونلنی تحقیق ایدر · در ره عشق از ان سوی فنا صد خطرست · عشق یولنده اول فنا جانبندن
یوز خطر واردر · تا نکوئی که چو عمرم بسر آمد رستم · تا دیمیه سن که چون عمرم اخر اولدی قورتلدم مراد
بودر که طریق حقده وجانب فناده خطر چوقدر رهان و فات ایتدم قورتلدم دیمیه سن موضع بوتدن چوقدر
دفنه دکل بنجه سؤاللر وقبرده بنجه سؤال وحاللر ومواقف حشرده بنجه مخوف قاللر واردر واتقوا یوما
ترجعون فیه الی الله ثم توفی کل نفس ما کسبت وهم لا یظلمون محوی سندن غافل اولمق کرکدر · بعد
ازینم چه غم از تیر کژ انداز حسود · بوندن صکره بکا نه غم حسودک اکری آتیلیجی اوقدن چون بمحبوب
کمان ابروی خود پیوستم · چون کندمک یای قاشلی محبوبه اولاشدم مراد حسوددن ابلیس در انک
اکری آتیلیجی اوقی طرق ضلاله دلالتیدر چون محبوب حقیقی که صاحب رموزدر اکا وصول بولدم ابلیس
حسوددن نه غم که المعصوم من عصمه الله حسنجه حضرت حقک کنف عصمتنده اولورم · بوسه بر درج عقیق تو
حلالست مرا · سنک عقیقک درجن اوپمک حلالدر بکا · که بافسوس و جفا مهر و وفا نشکستم · که طعن و
جفا ایله محبت و وفایی صیمدم مراد درج عقیقدن جواهر معانی و اسرار نهانی اولان طرق معنوی در
چون بن خلقک طعنی و جفای ریاضت ایله محبت و وفایی صیمدم ان للقرآن بطنا ولبطنه بطنا الی سبعة
ابطن حسنجه معانی دقیقه و حقایق انیقه کشفنه اغز آچمق روادر · صنم لشکریم غارت دین کرد و
برفت · بر سپاهی صنم دینمی یغما ایتدی وکتدی · آه اگر عاطفت شاه نگیرد دستم · آه اکر شاه میلی دستمی
المی مراد صنم لشکریدن فرشته در که انی معبود ایدنمش طایفه واردر کسپاهی اولدیغی الهی اولدیغی
وعند الله ده اولدیغی در لاجرم الهام ملکی کلوب بنم دنیایه اطاعتم وانقیادم الوب اما حضرته
ارشاد ایتمیوب کتدی آه اکر حضرت حقدن میل و رحمت اولمزسه المدوتب هدایت اتمزسه جیرنده
قالوب مقصده واصل و مقصودی حاصل قلمزم دیو حضرت حقدن استمداد ایدر · رتبت دانش
حافظ بفلک بر شده بود · حافظک علمی مرتبه سی فلک اوزره کتمش ایدی · کرد غمخواری شمشاد بلندت
بستم · سنک یوجه شمشادک مونسلکی ایلدی الچق یعنی مراد علم ظاهرده مهارتم وعلو تیبم واردر
اما انس حق ظهور ایتدکده الچق دیمسنه بلمز اولورم دیوب علم کشفی ولدنی ظهور ایلیدجک علم کبی ظاهره
مجهول اولدیغن بیان ایدر · وله · دردم از یارست و درمان نیز هم · دردم یاردن و هم درمان دخی
دل فدای او شد و جان نیز هم · کوکل انک فداسی اولدی هم جان دخی مراد درد عشق و دوا
حقدر فیض وصل و ذوق دواقدر کوکل و جان هر ایکی اکا فدا اولدیمکدر · این که می کویند آن بهتر
ز حسن · بو که دیرلر آن بکا کوزلکدن · یار ما این دارد و آن نیز هم · بزم یارمزک بو واردر اول
دخی هم مراد ظاهره نظر بودر که آن دیدکلری شول جاذبه در که بعض محبوبلرده اولور اکر حسنی فایق
دکل ایسه دخی بس دیرلر که آن بکا کوزلکدن که آنده آن اولمیه و مصراع ثانیده مذکور اولان این
لفظی حسنه اشارتدر و آن لفظی یارنه اشارتدر یا ان کندوسی مراددر یعنی بزم یارمزک حسنی فایق واردر

هم جذب صادقی واردر یعنی بنظر مراد بودر که جذبة من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین موجبنجه
جذبهٔ الهیه حسن عملدن یکدر اما بنم یارم که حضرت حقدر آنك هم جذبهٔ صادقه‌سی هم حسن عمله رغبتی
هم حسن عملی یعنی فضل رحمتی واردر • همه عالم یك فروغ روی اوست • هراکی عالم یوزنك بر ضیاسی
گفته شد بیدار و پنهان نیز هم • دینلدی آشکارا وگزلو دخی هم مراد بودر که دنیا وآخرت تجلیات الهیه‌دن
وظهورات حقدن بر نشته در یوسوز دینلدی آشکارا وگزلو هم • داستان در پرده می گویم ولی حکایت
وقصه پرده ده دیرم ولی • گفته خواهد شد بدستان نیز هم • دینلسه گرکدر حکایت وقصه ایله دخی
هم مراد عشق الهی قصه‌سی گزلو سویلیوب خلقه کلاتنی اتمز ایدم اما شان عشق ظهوردر قصه وحکایت
ایله گورکدر دیمکدر • خون ما آن نرگس مستانه ریخت • بزم قانمز اول نرگس مستانه دوکدی • وآن سر
زلف پریشان نیز هم • اول پریشان زلفك اوجی دخی هم مراد ذات الله هلاك ایتدگی کبی صفات
دخی هلاك ایدر دیمکدر • اعتمادی نیست بر کار جهان • بر اعتماد یوقدر جهان ایشنه • بلکه بر گردون
گردان نیز هم • بلکه دونن فلکه دخی هم مراد بودر که جهانك اعمالنه یعنی فلکك تأثیراتنه اعتماد
یوقدر بلکه فلکك کندو اعتمادی یوقدر که فانی وهالك اولسه گرکدر • یاد بادا انکه بقصد خون ما
اگلسون اولکه بزم قانمز قصدنه • عهد را بشکست وپیمان نیز هم • عهدی صیدی واوجی دخی هم
مراد نفسك روحك ضرری قصدنه عهد وپیمان صیدغنی بایندر • چون سر آمد دولت شبهای وصل چون
باشه کلدی وصل کیجه‌لری دولتی • بگذرد ایام هجران نیز هم • کچر هجران ایامی دخی هم مراد وصل باقی
اولمدغی کبی هجران باقی اولمز لاجرم دنیانك نه دولتی باقیدر ونه محنتی باقیدر دیمکدر • نقش
خالش خون چشم یار رها • آنك خالنك نقشی بنم گوزم قانن نیچه کره • آشکار اخورد وپنهان نیز هم • آشکار
ایچدی گزلو دخی هم مراد ستر الهی یه وقف ایچون آشکاره وگزلو قان اغلدم دیمکدر • عاشق از
قاضی نترسد می بیار • عاشق قاضیدن قورقمز شراب گتور • بلکه از یرغوی دیوان نیز هم • بلکه دیوان
یساغندن دخی هم مراد بودر که اهل شرع عشق الهی یه مانع دکلدر لاجرم عاشق اندن قورقمز اهل
عرف خود قلب حالن بلمز عشق خوددر ونی دربس عاشق اندن دخی قورقمز • محتسب داند که حافظ عاشق
است • محتسب بیلور که حافظ عاشقدر • آصف ملك سلیمان نیز هم • سلیمان ملکنك وزیری دخی هم
مراد بودر که بنم عاشق حق ایدکم اهل حکمك ادنی اولانی بلدگی کبی اعلی اولانی دخی بیلور که طالب
حقدن طالب منصب ومال دکلن • دله • در نهان خانهٔ عشرت صنمی خوش دارم • عشرت کلارنده بر خوش
معبودم واردر • کز سر زلف ورخش نعل در آتش دارم • آنك زلفی اوجندن ویکاغندن اوده
نعلم واردر مراد نهان خانهٔ عشرتدن عبادتخانه در حجرهٔ خلوتدر وخوش معبوددن مراد حضرت حقدر وزلفك
اوجی اکری اولدیغیچون نعله تشبیه در ویکاق حمرت رنکی ایچون آتشه مشابه در پس اول صنمك سر زلفی
بکا نعل ویکاغی آتش در شول کمسنه که کوکلنی قردریق کسنه‌لر آنك نیتنه نعلی آتشه قورلر لاجرم
بنم غیب هویت اوجندن وجمال حضرت حقدن قرارم واردر • عاشق ورندم ومیخواره بآواز بلند
عاشقم ورندم وشرابخوارم آواز بلند ایله • وین همه منصب از آن حور پری وش دارم • بو جمله
منصبی اول پری کبی حوردن دوتم مراد بودر که عاشق حق ومخلص مطلق وشراب نوش محقق اولدغم

که

که بو جمله منصب عالیدر اولدخی جمال مستوردن دوتم • گر تو زین دست مرا بی سر وسامان داری
اگر سن بنی بو الدن یعنی بو منصبم ایچون که عاشق ورند ومیخواره یم بی باش سز یعنی قدرسز ویونسز دوتر سك
من بآه سحر زلف مشوش دارم • بن اه سحر ایله سنك زلفك مشوش دوتم مراد بودر که حضرت حق
عاشق ومخلص وعشق الهی یه کلش قلانی بحسب الظاهر خوار وفقیر دوتر اما فقیر دعای سحرگاهی ده کوکرده
ردلان آهی ایله آنك غیب هویتندن آثار مشاهده ایدرب انده تأثیر ایدر • گر بکاشانهٔ رندان
قدمی خواهی زد • اگر رندلر حجره سنه بر قدم اوره جق ایسترسنك • نقل شعر شکرین ومی بیغش دارم
شکر کبی شعر نقلی وصافی شرابم واردر مراد حجرهٔ خلوتده حضرت حقدن تجلی استدعا ایدر طالب تلو
علم ومعرفتم وعشق صافم واردر • ور جنین جهره گشاید خط زنگاری دوست • اگر بو حلیه یوز اچرسه
دوستنك زنگاری خطی • من رخ زرد بخونابه منقش دارم • بن صاری یوزمی قانلو صو ایله منقش
دوتم مراد خط سبزدن قرآن عظیمك خط لطیفیدر اول آچلدقده بن شوقدن قانلو اغلیوب
صاری یوزمی قزیل رنك ایدرم که سلف صالحین مصحف آچوب اوقدقچه اغلرلر ایدی اغلین کمسه
گورسلر هذا تلاوة القرآن فاین البکاء دیرلر ایدی • ناوك غمزه بیار وزره زلف که من • غمزه اوقنی
وزلف زرهنی گتور که بن • جنگها با دل مجروح وبلاکش دارم • جنگلرم واردر مجروح وبلا چکیجی گوکل
ایله مراد بودر که تأثیر عین ذات وصفات استرن که شیطان شرندن مجروح وبلا چکش قلبمی جنك ایله
مغلوب ومضبوط ایدم • حافظا چون غم وشادی جهان در گذر است • ای حافظ چون جهانك غم وشادیسی
بچمك اوزره در • بهتر آنست که من خاطر خود خوش دارم • یگ اولدر که بن کندو خاطرمی خوش دوتم
مراد بودر که چون جهانك غمی وفرحی باقی دکلدر یگ اولدر که بن دخی خاطرمی خوش دوتب غم چکمیه
دخی اونی نیز بگذرد دیم • دله • دیدار شد میسر وبوس وکنار هم • دیدار میسر اولدی واوپمك وقوچمق
هم • از بخت شکر دارم واز روزگار هم • بختدن شکرم واردر روزگاردن هم مراد تجلی جمال ومناجات
ووصال میسر اولدی بختمدن شاکرم وروزگاردن دخی دیوب اظهار شکر ایدر • زاهد برو که طالع اگر
طالع منست • ای زاهد یوری اگر طالع بنم طالعم ایسه • جامم بدست باشد وزلف نگار هم • قدح
بنم المده اولور زلف نگار هم مراد بودر که ای زاهد خشك یوری که اگر طالع بنم طالعم ایسه که عاشق
مشربم عشق الهی المده وغیب هویت دخی المده در لاجرم فیض وفضل حاصل اتمشمدر • ما عیب کس
برندی ومستی نمی کنیم • بز کمسنه‌نك عیبنی رندلك ومستلك ایله اتمزز • لعل بتان خوشست ومی خوشگوار
هم • بتلرك لعلی خوشدر وکیجی شراب هم مراد بودر که رندی اخلاص در مستی عشق الهی در هر کیمده که بونلر
اولسه عیبلمزز زیرا اخلاص باعث تقرب خاص در وعشق الهی غذای خواص در • ای دل بشارتی
ده همه محتسب نماند • ای کوکل سکا بر بشارت ویره‌یم محتسب قالمدی • از می جهان پرست وبت
میگسار هم • شرابدن جهان طلودر شرابخور محبوبلردن هم مراد محتسبدن شول اهل ظاهردر که تصوف
اهلنه منکر اولوب مضرت قصد ایده لاجرم اهل زمانه بونسز اولمق سعادت ومحل بشارتدر
پس بر زمانه بولیه اولوب عشق الهی غالب واکثر ناس اکا طالب اولمش آنك شکرن ذکر ایدر
ان شد که چشم بد نگران بود از کمین • اول کتدی که بز مز گوزی ناظر ایدی بوسیدن • خصم از میان

برفت وسرشک از کنارم هم خ. اورته‌دن کندی و کوز یاشی کناردن هم مراد بودر که بزه گزلو
رمز نظر ایدر کوز وار ایدی اول کندی وخصم اورته‌دن کندی و بزم کوز یاشی کناردن
کندی که اندن اغلمز اولدق بو بیت مضمونی ایله بیت سابق مضمونی تحقیق ایدر. خاطر بدست تفرقه
داده‌ن نه زیرکیست. خاطری پریشانلق الله ویرمک زیرکلک دکلدر. مجموعهٔ بخواه وصراحی
بیار هم. بر مجموعه کتاب وصراحی کتور هم مراد بودر که مشاغل دنیایه اشتغال خاطری پریشان قلمقدر
بویله ایتمک زیرکلک دکلدر بر کتاب تصوف استه ومحل عشق الهی اولور بار کتور که جمعیت قلب
بولاسن. بر خاکیان عشق فشان جرعهٔ لبش. عشق خاکیلرینه صاچ انک لبی جرعه‌سن. تا خاک لعل گون شود
ومشکبار هم. تا خاک لعل کبی اولا ومشک یاغدرجی هم مراد بودر که عشق الهی بیتی وخاک نهادی
اولانلره کلمات الهیه‌دن بر نشئه صاچ تا که اول خاک وخاکی اولانلر لعل کبی عزیز وشریف اولوب
وکلمات طیبه ایله مشک یاغدرجی اولوب معارف الهیه اهلی اولالر. چون کاینات جمله بوی تو زنده
اند. چون کاینات جمله سنک قوقوک ایله دریلردر. ای آفتاب سایه ز ما بر مدار هم. ای گنش کولکه‌ک
بزدن قالدرمه هم مراد مخاطبدن آفتاب حقیقیدر که عالم اندن حیات بولمشدر لاجرم اندن بر ظل عنایت
ونور هدایت استر. چون آب روی لاله وگل فیض حسن تست. چون لاله‌نک وگلک یوزی صوئی سنک
حسنک فیضیدر. ای ابر لطف بر من خاکی ببار هم. ای لطف سحابی بن خاکی اوزره یاغ ویاغدر هم مراد
مخاطبدن حضرت فیاضدر چون هر لطیفک لطافتی انک فیضندندر لاجرم اندن آب فیض طلب ایدر
اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس. اهل نظر سنک اسیرک اولدی الله‌دن قورق. وز انتصاف
آصف جم اقتدار هم. جم قدرتلو وزیرک عدل اتمسندن هم مراد مخاطب نفسدر که نظر سببی ایله نیجه اهلی
اسیر اتمشدر لاجرم لکا دیر الله‌دن قورق کر شیخ قهار عدل اندن قورق که سنی ریاضت ایله هلاک ایدر
برهان ملک ودین که ز دست وزارتش. ملکک ودینک دلیلی که انک وزارتی الندن. ایام کان
یمین شد ودریا یسار هم. ایام معدن یمینلو اولدی ودکز یسارلو هم مراد ظاهره نظر وزیر زمانی
مدح ومعنی یه نظر خلیفة الله اولان وخلیفهٔ رسول الله اولان شیخی مدح ایدر که ملک ودینک دلیلی در که
وزارتی الندن زمان صانع الی معدن وصول الی دریا اولمشدر یا غنای دریا بولمشدر خلاصه مراد
ملک ودینک قولاغزیدر وتعلیم قناعت ایله اهل زمانی غنی ومستغنی قلمشدر دیمکدر. بریاد رای
انور او آسمان صبح. انک نورلو فکری یادینه صبح آسمانی جان میکند فدا وکوکب نثار هم. جانی
فدا ایدر وکوکبی نثار هم مراد ظاهره نظر وزیرک رای انورن ومعنی یه نظر شیخک رای انورن مدح
ایدب انوکچون آسمان صباح جان ویرب میت کبی اولانلری دیرلدب ویلدزلری نثار ایدر دیو وصف
ایدر. گوی زمین ربوده چوگان عدل تست. بر طوبی سنک عدلک چوکاننک قاپلمشیدر. وین برکشیده
گنبد نیلی حصار هم. بو چکلمش قبه وکوک رنگلو حصار هم مراد زمین وآسمان مسخر فرمان الهی ایدکن
بیان ایدر. عزم سبک عنان تو در گردش آورد. سنک چابک اویانلو عزمک دونمکه کتورر. این پایدار
مرکز وعالی مدار هم. بو ثابت مرکزی وعالی مداری هم مراد مشیت الله متعلق اولمق ایله زمین وآسمان
متحرک اولور دیمکدر. تا از نتیجهٔ فلک وطور دور اوست. تا فلکک وانک دورنک طوری نتیجه‌سندندر

تبدل

تبدیل سال وماه وخزان وبهار هم. ییلک وآیک وخزانک وبهارک تبدیلی هم بو بیت مرهوندر. خالی
مباد کاخ جلالت ز سروران. خالی اولمسون سنک جلالک کوشکی سرورلردن. وز ساقیان سرو قد و
گلعذار هم. سرو قد وگلعذار ساقیلردن هم مراد ظاهره نظر وزیره دعادر ومعنی یه نظر شیخ زمانه
دعادر که اکا دیر که سنک خانقاه عظمتک دین سرورلرندن وبلند مرتبه وصاحب کشف شوقی وذوقی
کامل ومکمل لردن خالی اولمسون. حافظ که در ثنای تو چندین گهر فشاند. حافظ که سنک ثناکده
بوقدر کوهر صاچدی. بینش کفت بود خجل وشرمسار هم. سنک ایاککه اوکنده خجل اولور شرمسار هم مراد
سنک الکدن واقع اولان احسان بنم جواهر نثارمدن زیاده در دیمکدر یا بنم نثار اتدکم کوهر اعتباری
سنک اعطا اتدکک کوهر حقیقیدر دیمکدر. وله. روزگاری شد که در میخانه خدمت میکنم. بر زمان
اولدی که میخانه‌ده خدمت ایده‌رم. در لباس فقر کار اهل دولت میکنم. فقر لباسنده اهل دولت
ایشن ایده‌رم مراد بودر که بر مدتدر که خانقاهده خدمت ایدرم لکن بنم فقیرانه اما اهل دولت
باقیه واصحاب آخرت عملن ایدرم. واعظ ما بوی حق نشنید بشنو این سخن. بزم واعظمز حق قوقوسن
دویمدی ایشت بو سوزی. در حضورش نیز میگویم نه غیبت میکنم. حضورنده دخی دیرم غیبت اتمزم
مراد بودر که علم ظاهر بیلن وعظ عوام ایدن سلوکدن غافل وارشاده قادر دکلدر فی الواقع بو کلامی
مواجهه‌سنده دخی دیمک جایزدر غیبت دکلدر. تا کی اندر دام وصل آرم تذروی خوش خرام. تا قچن
وصل اغنه کتوررم خوش صالنجی بر ککلکی. در کمینم وانتظار وقت فرصت میکنم. پوسیده‌یم فرصت وقتی
انتظارن ایدرم مراد بودر که سیر الی الله مرتبه‌سندن یا سیر فی الله مرتبه‌سندن بر مرتبه صید وتحصیل اتمک
ایچون خلوت پوسیسنده‌یم اولا که فرصت بولم تحصیل قلم. چون صبا افتان وخیزان میروم تا کوی
دوست. صبا کبی دوشرک وقالقرق کیدرم تا دوست محله‌سنه یعنی غایت استعجال ایله کیدرم که گاه دوشرم
گاه قالقرم. وز ریاحین وگل استمداد همت میکنم. فسلکنلردن وکللردن همت مددن طلب ایدرم
مراد بودر که وصول قرب حقده استعجال ایدرم واثناده یعنی معارف الهیه‌سی اولانلردن وصاحب
کشف اولانلردن مدد وطلب ایدرم. زلف دلبر دام راه وغمزه‌اش تیر بلاست. دلبرک زلفی یول
آغیدر وغمزه‌سی بلا اوقیدر. یاد دار ای دل که چندینت نصیحت میکنم. خاطرکده دوت ای کوکل
که سکا بوقدر نصیحت ایده‌رم مراد حسن مجازی وحب شهوانی مانع راه حق ایدکن بیان واندن اجتناب
واحتراز اتمکه ارشاددر وبو بندی خاطرده دوتمغه تنبیه در. خاک کوی تست مابر تا بدبینی از زین
سنک محلک طپراغی بنم زحمتمه قادر دکلدر بوندن زیاده. لطفها کردی بتا تخفیف زحمت میکنم. لطفلر
ایلدک ای بت زحمت تخفیف ایده‌رم مراد بوندن محبوب مجازیدن معارف طریقتی تعلیم درکه حسن
تعبیر ایله اندن بعد اختیار ایدب معشوق حقیقی ملازمتن اتمک گرکدر. دیده بدبین بپوشان ای کریم
عیب پوش. بر مز گوره کوزی اورت ای عیب اورتیجی کریم. زین دلیریها که من در کنج خلوت میکنم
بو بهادرلقلردن که بن خلوت بوجاغنده ایده‌رم مراد بوندن حضرت رب کریمه ستر عیوب وعفو ذنوب
ایچون تضرع تعلیمیدر که بنم خلوتده معصیته جرأتم واردر لاجرم ای ستار العیوب وغفار الذنوب
ورب کریم اول خلوتده اولان جرأتمه نظر اتمه. خاتش لله گر حساب روز حشرم باکی نیست. تنزیه

ایده رم اللهی که حشره کونی حساب بندن اکا غم یوقدر • فال فردا می زنم امروز عشرت میکنم • یارن فالن
دورورم بکون عشرت ایدرم مراد بودرکه بکون توبه ایدوب عشرت عبادت ایدن الحسنات یذهبن السیئات
حسبنجه یارن حشر کوننده حسابدن غم چکمزکه بکونکی توبه وطاعت یارن امانه ورحمة خال وعلامتدر • از
یمین عرش آمین میکند روح القدس • عرشک صاغندن آمین ایدر جبرائیل • چون دعای پادشاه ملک و
ملت میکنم • چونکه ملک وملت پادشاهنک دعاسن ایدرم مراد ظاهره ظاهر پادشاهی دعاسی در حقیقته
نظر حقیقت پادشاهی دعاسی در • خسروا امید اوج جاه دارم زین قبیل • ای پادشاه منصب اعلی امیدن
دوتم بوجهتدن • الکلس آستان بوس حضرت میکنم • حضرتک آستانن اوپمک طلبن ایدرم مراد ظاهره نظر
پادشاه مجازی یه خطابدر معنی یه نظر پادشاه حقیقی یه خطابدر که منصب اعلی اولدرکه اننده کوموت ایله مفارقت
اولمیه لاجرم هرکمکه عتبهٔ علیهٔ الهیه اوپمک طلبنده اولا امیدر که غزل وموت ایله مفارقت واقع اولمیجق منصب
اعلی یه واصل اولا • حافظم در محفلی دردی کشم در مجلسی • حافظن بر محفلده بر جکیجی بر مجلسده • بنکر این
شوخی که چون با خلق صنعت میکنم • کور بو اوتنمزلق که نیجه خلقه صنعت ایدرم مراد کندو ذاتی صورت ایدوب
خلق یوزنه اهل قرانه ومجلس فسقده شارب الخمر اولانی تشنیع ایدوب اکا بند ایدر • وله • زدست کوته
خود زیر بارم • کند وقصه المدن یوک التنده یم • که از بالا بلندان شرمسارم • که قامتی یوجه لردن اوتنورم
مراد بودرکه مرتبهٔ طریقتده اچقلیغمدن معلومم که مرتبهٔ عالیه صاحبی اولانلردن اوتنورم • مکر زنجیر موی
کیرم دست • مکر بر صاچ زنجیره دونه الم • وکرنه سر شیدایی برارم • والا شیاطین ولوک کتوروم مراد بودرکه
مکر بر ظاهر غیب هویت اهل بکا تسلی ویره والا دیوانه اولورم • زچشم من بپرس اوضاع کردون • بنم کوزمدن
جور فلک اوضاعنی • که شب تا روز اختر می شمارم • که کیجه صباحه دک یلدز صایارم مراد بودرکه اویانقلیلوب
که فلکک قراری وثباتی یوقدر ساعة فساعة دکرکون اولور • بدین شکرانه می بوسم لب جام • بو شکرانه یه
اوپرم قدح دوداغن • که کرد آکه ز راز روزکارم • که بنی خبردار ایلدی روزکار رازندن مراد
جامدن عشق الهی تجلی اولان اهل حال درانی اوپرسو دکم اولدر که عالمک بی بقا وثباتی هبا
ایدکن بکا بلدردی • من از بازوی خود دارم بسی شکر • بن کندو بازومدن چوق شکرم وار • که زور
مردم آزاری ندارم • که آدم انجتمک قوتم یوقدر مراد بودرکه بن فقیر اولدیغم ایچون شکر ایده رم که کمسه
انجتمکه قادر دکلم • اکر کفتم دعای می فروشان • اکر دیدم ایسه شراب صاتیجیلر دعاسن • چه باشد حق نعمت
می کذارم • نولا حق نعمت ادا ایده رم مراد بودرکه بکا افاضه وافادهٔ عشق الهی ایدنلره دعالی
ایتوکچون ایدرم که بنم اوزریمده حق نعمتلری وار در انک شکرن ادا ایده رم • تو از خاکم نخواهی بر
کرفتن • سن بنی طپراقدن قالدرمسک کرکدر • بجای اشک اکر کوهر ببارم • کوزیاشی یرینه اکر کوهر یاغدرم
مراد مخاطبدن نفس درکه روحک کوزیاشنه رغبتی وشفقتی یوقدر • مکن عیبم بخون خواری ازین دشت • بنی
عیبلمه قان ایچمکله بو چولدن • که کار آهو ز آهوی تتارم • که آهوی تاتاره ایشی اوکوجیم مراد بودرکه
هوای جهاندن ریاضت ایله قان ایچوب زحمت چکدم عیبلمه که الکلس طینه صاحبی اولنلره تعلیم عمل ایده رم
سری دارم چو حافظ مست لیکن • برباشم وار در حافظ کبی مست لیکن • بلطف آن سری امیدوارم • اول
برباشک لطفنه امیدلویم مراد بودرکه بو طرفدن مست حق اولانه اول طرفدن لطف اولمق امیدی وار در.

وله ایضاً در خرابات مغان کر کذر افتد بازم • اکر مغان خراباتنه اوغرمق دوشه کرو بکا • حاصل
خرقه وسجاده روان در بازم • خرقه وسجاده حاصلن روان اوینایم مراد خرابات مغاندن خانقاه
شیخلردر لاجرم اکا کروا وغرسم بدنم ومالم حاصلن والذین جاهدوا باموالهم وانفسهم حسبنجه اکا فدا
ایدم • خلقهٔ توبه چو زهاد کر امروز زنم • توبه خلقه سن زاهدلر کبی اکر بکون اورسم • خازن میکده فردا
نکند در بازم • میخانه خزینه داری یارن قبول اچز بکا مراد توبه دن سلوکدن رجوعدر وزهاددن
مراد وکانوا فیه من الزاهدین موجبنجه اندن اعراض ایدنلردر یعنی اکر ترک خانقاه ایدوب انلره
اعراض ایدرسم خانقاه بوانی وحافظی بکا قبول اچزکه اننده مرتد طریقت اولان مردود اولور
مقبول اولمز • ور چو پروانه دهد دست فراغ البالی • اکر پروانه کبی ال ویرسه بر فراغ بالی • جز
بران عارض شمعی نبود پروازم • اول شمعه منسوب عارض دن غیری یه اولمیه اوچم مراد اکر بکا فراغ قلب
حاصل اولورسه پروانه کبی جمال الهیدن غیری یه اولمز پروازم دیمکدر • همچو جنک ار بکناری بدهی کام
دلم • جنک کبی اکر برکناره ویرسن کوکل مرادن • باز چون نی ز لبانت نفسی بنوازم • کرونی کبی
سنک لبلرکدن بر نفسی اویونغملندرم مراد بودرکه شیخ کبی بکا بر کناره فیض قلب وحصول فضل ایدرسک
نی کبی سنک کلامکی بر نغمه سویلیم علمکی شفیدن معارف الهیه بیان ایلیم • صحبت حور نخواهم که بود
عین قصور • حور صحبتن استمزم که عین قصور اولور • با خیال تو اکر با دکری پردازم • سنک خیالک
ایله اکر بر غیر ایله قوشلم مراد سنک خیالک میسر اولمیجق غیر ایله صحبت اتمک استمزم اکر اول غیر حور دخی
اولورسه عین قصور دو دو ون سقطه دور دیمکدر • ماجرای دل خون کشته نکویم باکس • قان اولمش
کوکل ماجراسن دیمزم کمسه یه • زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم • زیراکه سنک غمک قلیجندن غیری یار
برکمسه بنم مصاحبم مراد کوکل غمنی غم ارشدرن دل غیری یه دیمزم دیمکدر • سر سودای تو در سینه بماندی
پنهان • سنک سوداک رازی سینه ده قالوردی کزلو • چشم تر دامن اکر فاش نکردی رازم • اکر
یاش کوز اکر فاش اتمیدی رازمی مراد سنک سوداک رازنی کمسه یه دیمزایدم اما کوزیاشی فاش
اتدی دیمکدر • مرغ سان از قفس خاک هوایی کشتم • قوش کبی طپراق قفسندن هوایی اولدم • بهوای
که مکر صید کند شهبازم • بر هوایه مکر صید ایده بنی شهباز مراد مرغ کبی هوایی اولوب کاروانیانی
ترک اتدکم بر شهبازه شکار اولمق هوایله در دیمکدر • کر بهر موی سری بر تن حافظ باشد • اکر بهر قیل
بر باش اولورسه حافظک تنی اوزره • همچو زلفت همه را در قدمت اندازم • زلفک کبی جملسن دمکه
اتم مراد هر قیل باش اولورسه ایچون قطع اولنوب قدمکه نثار قلنمغه راضی یم خلاصه مراد جمیع ارواح
وقوای روحانیه فناسنه حضرت حق ایچون وفی سبیل الله فدا اولسون دیمکدر • وله ایضاً • زلف بر باد
مده تا ندهی بربادم • زلفی یله ویرمه تا یله ویرمیه سن بنی • ناز بنیاد مکن تا نکنی بنیادم • نازه بنیاد
قومه تا کیدرمیه سن بنم بنیادم مراد متکلمدن روحدر ومخاطبدن نفسدر ونفس روحک محبوبی مثابه سنده در
دیلدکن اندر رونفسک زلفی انکا رطوبتیسی وطول املی در لاجرم روح نفسه دیرانکار کی هوایه ویرمه
که بنی دخی هوایه ویرب ضایع ایدرسن وتعزز وتلذذ بنیاددن اورمه که بنم بنیادم خراب ایدرسن
رخ برافروز که فارغ کنی از برک کلم • یوزکه نورلندرکه فارغ ایده سن کل یپراغندن بنی • قد برافراز که از

سروکنی ازادم قدرکه قالدرکه سروون ازاد ایده کن بنی مراد بودرکه نفسك جمالی طاعت ایله منور ایلیجی
روح اندن متلذذ اولوب کلرن مستغنی ولور ونفسك عند الله علو درجه سی اولیجق روح مرتبه ظاهره
دن ازاد اولور شهره شهر مشو تا نشم سرو درکوه شهر مشهوری اولمه تا قوییم باشی طاغه شور شیرین
منما تا نکنی فرهادم شیرین شورن کوسترمه تا فرهاد ایتمیه سن بنی مراد بودرکه نفس شهرت بولیجق
الشهرة آفة حسبیجه روحه نقصان وضرر اولورکاه طاغه وبیابانه چقوب خلقدن عزلت ایتمك لازم کلور
نفس شیوه شیرین ایدجك روح بلکه دیوانه اولور می مخورباد کران تا نخورم خون جکر شراب ایچمه
غیرلرایله تا جکرقانن ایچیم باده هرقوم مکن تا نزوی ازیادم هرقومه ایکمه تا کتمیه سن بنم یادمدن مراد
بودرکه روح نفسه دیرسن غیرلرایله محبته وعشرت ارتکاب ایتمه که بن بیحضور اولوب جکرقانن ایچمیم
وغیرلرذکرنه مشغول اولمه تا که بنی فراموش ایتمیم زلف را حلقه مکن تا نکنی دربندم زلفی حلقه ایتمه
تا بنی بندده ایتمیه سن طره راتاب مده تا ندهی بربادم بوکمه تا یله ویرمیه سن بنی مراد بودرکه روح
نفسه دیرانکارکی حیله لر ایله تا بنده دوشورمیه سن وخلقی بوزرنه اولان عملك ریا ایله ایتمه که بنی ضایع
وعملی باطل ایدرسن یار بیگانه مشو تا نبری ازخویشم یاده یار اولمه تا کیدرمیه سن بنی کندمدن
غم اغیار مخور تا نکنی ناشادم اغیار غمن ییمه تا بنی غمناك ایتمیه سن مراد بودرکه روح نفسه دیرحقدن
بعید ویادلرایله یار اولمه تا که بنی دخی بعید وکندمدن کیدرمیه سن که شیاطین واعداء دین غمن
ییوب انلرك قیدنده اولمه تا بنی غمکین ایتمیه سن شمع هرجمع مشو ورنه بسوزی مارا هرجمعك شمعی اولمه
یوخسه یقرسن بزی سرمکش تا نکشد سربفلك فریادم باش جکمه تا باش جکمیه فلکه فریادم مراد بودرکه
روح نفسه دیرسن هرمجمعه شمع اولوب ناس ایله اختلاطی چوق ایدرسنك عملدن قالوب بنی یاقوب ضایع
ایدرسن وبکا موافقتدن باش چکرسك فریادم فلکه چقر سرم ازدست شد ووصل تو بنمود جمال باشم
الدن کتدی سنك وصلك جمال کوسترمدی دست کیرم که زهجر تو زپا افتادم الم دوت که سنك هجرکدن
ایاقدن دوشدم مراد بودرکه روح نفسه دیرکه عمرم آخر اولمه اولدی سندن مواصلت یوزی کورمدی
تا جرم الم دوتسن بکا موافقت قل واتا خرابه وبیابانه وضایع وتباه اولدم رحم کن بر من مسکین وبفریادم
رس رحم قل بن مسکینه وفریادمه ارش تا بجاکه درکف زسد فریادم تا وزیر قیلوسی طبراغنه ارمیه
فریادم مراد روحك نفسدن رحم وشفقت وموافقت عبادت طلب ایتدکی دروتشنیع قهرسندن شکایت
ایدرم دیو تهدید بدرر چون فلك جورمکن تا نکشی حافظرا فلك کبی جورایتمه تا قتل ایتمیه سن حافظی
زلم تلوتا بدهد طالع فرخ دادم مطیع اول تا ویره مبارك طالع بنم عدلم مراد روح نفسی ظالم النفسه
وظالم لغیره اولمقدن که کندولی ور روحی هلاکه قلمقدن نهی ده وعظ وعنه ترغیب دره تا طالع مبارکدن
عدل وداد وحصول مراد میسر اوله بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش حافظ ازجور تو حاشاکه
بنالد روزی حافظ سنك جورکدن حاشا که ایکلیه برکون که ازان روزکه دربند توم دلشادم که اول
کوندن بروکه سنك بندکده یم کوکلی شادم مراد بونده مخاطبدن شیخ ترکه ریاضت ومجاهده اندرراندن
شکایت ایتمك ولمزکه شیخ قیدنده وضبطنده اولانلرك کوکلی شاد اولور وله الغزل صنما باغم عشق
توچه تدبیرکنم ای صنم سنك عشقك غمی ایله نه تدبیر ایدم تا بکی درغم تو ناله شبکیرکنم تا نیجه یه دك نیجه

او بیین ناله ایدم مراد بونده دخی روحك نفسه خطابی درکه دیرای بنم محبوب ومتبوعم اولان نفسنك
محبتکده نه تدبیر ایدم که سکا مطاوعت ایتمکدن خلاص اولم ونیجه یه دك سنك سببکله غم عصیاندن
ناله ایدم دل دیوانه ازان شد که بدرمان برسد دلو کوکل اندن کتدی که درمانه ایره مکرش هم ز
سرزلف تو زنجیرکنم مکر انی سنك زلفك دخی زنجیر ایدم مراد بودرکه قلب هوای نفسه تابع اولیجق ایره
عقلدن کیدب قابل علاج اولمز درمکر انکار نفس خیره اولوب انك ایله زنجیربند قلنه که عمله وصلاح کله
با سرزلف تو مجموع پریشانی دل سنك زلفك دخی ایله کوکلك مجموع پریشانلغنی کو مجالی که سراسر همه تقریر
کنم قنی برمجال که تا تمام کلدی تقریر ایدم مراد بودرکه روح نفسه دیرسنك افکار طویله وطول املك ایله بنم
کوکلم زیاده پریشان اولمشدرکه اول پریشانلغك جمله سن تقریر ایتمکه مجال یوقدر آنچه درمدت هجرت کشیدم
هیهات ای که سنك هجرکده مدتنده جکدم هیهات دریکی نامه محالست که تحریرکنم برنامه ده محال درکه
تحریر ایدم مراد بودرکه روح نفسه دیرسن بکا موافقت ایتمیوب مهاجرت ایدلدن بروبن جوق جفا وعصیان
وبلای طغیان چکدم که انی برنامه ده تحریر ایتمك محالدر آن زمان کارزوی دیدن جانم باشد اول
زمان که جانمی کورمك آرزوسی اولا درنظر نقش رخ خوب تو تصویرکنم نظرده سنك خوب یوزك نقشنی
تصور ایدرم مراد بودرکه روح ونفس بالذات بر بالاعتبار مغایر دکلری قول اوزره کنی کندو جانی
کورمك استسه کندو نفسنی برذی صورت خوب تصور وتصویر ایدجك جانی کورمش اولور کربدانم که وصال
تو بدین دست دهد اکر بیلسم که سنك وصالك بونکله اله ویرر دل ودین راهم دربازم وتوفیر
کنم کوکلی ودینی جمله اوینایم دخی وافزاایدم مراد بدین لفظندن مصراع ثانی مضمونه اشارتدر یعنی
روح نفسه دیر اکر کوکلی ویرب واطاعت قیلوب سنی حقه واصل ایتمك ممکن اولسه کوکل ویرب اطاعتی کوکلده
دخی زیاده ایدرایدم دور شو از برم ای واعظ و بیهوده مکو اراق اول بنم قتمدن ای واعظ
وباطل سویلمه من نه انم که دکر کوش بتزویر کنم بن اول دکلم که دخی قولاغی تزویره ایدم مراد واعظدن
شول کمسه درکه سالك طریقت اولان کمسنك یانته کلوب نصیحت ایدوب علم ومنصبك وکسب وتجارتك
ودکان وصنعتك ترك ایله بونلرایله دخی عبادت میسردرکه هم کسب دنیا هم تحصیل آخرت ایدرسن دیر
تا جرم سالك صادق وطالب تحقیق اکا دیرکه یوری بنم قتمدن وباطل سویلمه که حب دنیا وآخرت قلبده
جمع اولمز نیتکم برجنیا قده قوراینه صو جمع اولمزبس بن اندن دکلم که بونك کبی تزویر اشیدم بعض نسخه ده
قافیه تذکیر دراول تقدیرجه مراد بواولورکه بن اول دکلم که بونك کبی وعظی اشیدم نیست امید
خلاصی زفساد ای واعظ یوقدر خلاص امیدی فساددن ای واعظ چونکه تقدیر چنین است
چه تدبیرکنم چونکه تقدیر بویله در نه تدبیر ایدم مراد بودرکه نفسك خلقت وطبیعتنده فساد واردر
اندن خلاص غایتده اصعب در وله کردست رسد درسرزلفین توبازم اکرال ایره سنك ایکی
زلفك باشنه کروبنم چون کوی چه سرها که بچوکان توبازم طوب کبی نه باشلری سنك چوکانك ایله اوینایم
مراد ایکی زلفدن غیب هویت ذات وصفات درکه انلرکه اوجنه ال ایرمك میسر اولورسه نیچه باشلری
شهوتلردن دفع نیتدن سندن اولان قوة کامله ایله اوینایوب یعنی رد ایدب بیابانه اتم زلف
توم اعمردراز ست ولی نیست سنك زلفك بنم وزن عمر درولی یوقدر درودست سرموئی ازین عمر

در ازم · لده بر قیل باشی بو عمر درازدن مراد بودر که عیب هویتی سالک طالبه عمر درازده اما اکا حصول
وصول صعبدر · بر وکز راحت بده ای شمع که امشب · راحت تسکین ویرا که شمع که بو کیجه در اتش دل
بیش تو چون شمع کدازم · کوکل اودنده سنک اوکنده شمع کبی اریهیم مرادیر وانه دن بونده تمسک روانه
مراد جانب حقدن قرب مونده اولان بشارت در نیتکم بیورر تتنزل علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا
وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون لاجرم بکا دخی بو یله بشارت اولورسه قلبمده اولان نار شوق ایله
موم کبی اریوب تسلیم روح ایدم · اندم که بیک خنده دهیم جان چو صراحی · اول دمده که بر خنده
ایله جان ویرم صراحی کبی · مستان تو خواهم که کذارند نمازم · دیلرم که سنک مستلرک قلالر بنم نمازم
مراد بودر که صراحینک ایچنده جان کبی شراب چوقکن قهقهه ایله کولر کبی اوتر لاجرم بن دخی نزع روح
حیننده خنده ایله تسلیم روح ایدرسم دیلرم که صلحاء عباد و زهاد وعبّاد جمع اولوب نمازم قلالر
چون نیست وجود من آلوده نمازی · چون بن ملوثک وجودی منسبی نماز دکلدر · در میکده زان
کم نشود سوز نیازم · میخانه ده انوکیچون اکسک اولمز یانم ونیازم مراد بودر که وجودم چون تلوثی
ایچون نمازه لایق دکلدر انوکیچون خانقاهده مرادم ونیازم اکسک دکلدر خلاصه مراد فیض
الهی به قصور استعداده ندن شکایتدر · در مسجد و میخانه خیالت اکر آید · مسجده ومیخانه یه کرسنک خیالک
کله · محراب وکمانچه ز دو ابروی تو سازم · محرابی واقلغی سنک اکی قاشکدن دوزرم مراد بودر که
مسجده خیال حق ظهور ایدجک محل توجهم رمز الهی اولور وخانقاهده خیال حق بروز ایدجک
آلت شوق ونیازم رمز نهانی اولور · کر خلوت ما را شبی از رخ بفروزی · اکر بزم خلوتمز بر کیجه
یکاقدن نورلندررسن · چو صبح در آفاق جهان سر بفرازم · صبح کبی جهان اطرافندن باش قالدرورم
مراد حجره خلوتده تجلی جمال بولورسم سرفراز عالم اولورم دیمکدر · محمود بود عاقبت کار در این راه
محمود اولور آخر کار بو یولده · کر سر برود در سر سودای ایازم · اکر باشم کیدرسه ایازمک سوداسی
اوغرنده مراد بودر که بنم معشوقم سوداسی اوغرنده اکر باشم کیدرسه عاقبت کارده محمود اولورم
حافظ غم دل با تو نکویم که درین دور · ای حافظ کوکل غمنی سکا دیمزم بو دورده · جز جام نشاید
که بود محرم رازم · قدحدن غیری یرمز که بنم رازم محرمی اولا مراد بودر که کوکل غمی که غم آخرت
وحق در انی نفسه دیمک اولمز که دور عشق الهیده قدحدن غیری که جام وظرف عشق حقدر محرم راز
بولنمز · وله · سالها پیروی مذهب رندان کردم · نیجه ییللر رندلر مذهبنک اردنجه کیتمک ایلدم
تا بفتوی خرد حرص بزندان کردم · تا عقل فتواسی ایله حرصی زندانده ایلدم مراد نیجه ییللر مخلصلر
مذهبنه تبعیت ایلدم تا که عقل معاد فتواسی ایله حرصی حبس ایدوب قناعت اختیار قلدم دیمکدر
من بسر منزل عنقا نه بخود بردم راه · بن عنقانک منزلی باشنه کندم ایله یول ایلتمدم · قطع این مرحله
با مرغ سلیمان کردم · بو قوناغک قطعنی سلیمان قوشی ایله ایلدم مراد منزل قاف قناعته کندولکم
ایله ارمدم دلیل که مرشد راه واسطه سی ایله قطع مسافه اتدم دیمکدر · نقش مستوری ونه بدست من
ونست · مستورلک ومستلک نقشی بنم وسنک الکده دکلدر · انچه سلطان ازل کفت بکن آن کردم · انی که
سلطان ازل دیدی قل قلدم مراد مستور ومحجوب اولمق ومرغوب اولمق عبدک اختیاری ایله دکلدر

تقدیر الهی واراده الله ایله متعلق اولدی ایسه ان ایدرم دیمکدر السعید سعید فی بطن امه والشقی
شقی فی بطن امه موجبنجه واقع اولور · دارم از لطف ازل منظر فردوس طمع · لطف ازلدن فردوس
نظرکاهندن طمع ایدرم · کرچه دربانی میخانه فراوان کردم · اکرچه میخانه قپوجیلغنی چوق ایلدم مراد بودر که
اکرچه خانقاه خدمتنده اولمشم اما امیدم واعتمادم عمله دکلدر بلکه لطف ازلیه درکه اول
بنی نظرکاه قدوسه ومشاهده حق الله · این که پیرانه سرم صحبت یوسف بنواخت · بوکه پیرلک وقتنده
بنی یوسف صحبتی اوقشدی · اجر صبریست که در کلبه احزان کردم · صبر اجریدر که غصه لر اونده ایلدم
مراد بودر که نیجه مدت حجره حزن وخلوتده صبر اتدم انک عوضی یوسف حقیقی ایله آخر عمرده صحبت میسر اولدیکه
سایه بر دل ریشم فکن ای کنج روان · بر کوکلی بنم یاره لو کوکلم اوزره براق ای کنج روان · که
من این خانه بسودای تو ویران کردم · که بن بو اوی سنک سوداک ایله ویران اتدم مراد بودر که
سیر الی الله وسیر فی الله مرتبه سی ایچون خانه وجودی وبیت قلبی زخارف وعلایقدن وفنادن خالی
وویران اتدم لاجرم ای مرتبه جاریه بنم اوزرمه سایه صال · توبه کردم که نبوسم لب ساقی وکنون
توبه ایلدم که اوپمیم ساقی لبنی وشمدی · می کزم لب که چرا کوش بنادان کردم · طوداغمی اصیررم
نیچون جاهله قولاق اوردم مراد بودر که واعظ شیخ لبن اوپمیم وانک سوزن اشتیم دیو توبه
اتمش ایدم بر جاهل سوزی ایله اولمش ایدی شمدی پشیمان اولمقدن وحیرتدن طوداغم اصیروب دیرم
که نیچون جاهل وعامی سوزن اشیدوب بو یله توبه اتدم · از خلاف آمد عادت بطلب کام که من · عادتک
خلافی کلمکدن کلاسته مرادی که بن · کسب جمعیت از آن زلف پریشان کردم · جمعیت کسبنی اول زلف پریشا
ندن ایلدم مراد بودر که ترک العادة عبادة موجبنجه مراد ترک عادت ومعتاد ایله بولنور که بن بونی
تجربه اتدم بو یله بولدم · صبح خیزی وسلامت طلبی چون حافظ · صباح قالقیجیلق وسلامت طلبی قلقلغ
حافظ کبی · هرچه کردم همه از دولت قرآن کردم · هرنه اتدم ایسه دوکلی قرآن دولتندن ایلدم
مراد سحرخیزلق وسلامت حصولی قالقوب تلاوت قرآن اتمکدن بولدم دیو شکر ایدر بعض نسخه ده
مخلص بیتی بو یله واقع اولمش · هیچ حافظ نکند در خم محراب فلک · هیچ حافظ ایده مز فلک محرابی کمنده
آن تنعم که من از دولت قرآن کردم · اول تنعمی که بن قرآن دولتندن ایلدم مراد بودر که فلک که
قدی محراب کبی بوکلمش در هیچ بر حافظ بو محراب فلکده بن قرآن دولتندن اتدکم تنعمی اتمز در که
هم لفظنی حامل اولدم معناسی ایله عامل اولدم هم بونک سببی ایله حقه واصل اولدم غیری حافظلر
کبی قرآنی وسیله دنیا ایلیوب بو یله قلدم · کر بدیوان غزل صدر نشینم چه عجب · اکر غزل دیوانده
صدر نشین اولسم نه عجب · سالها بندگی صاحب دیوان کردم · نیجه ییللر صاحب دیوان قوللغن
ایلدم مراد بودر که دیوان جمع اتمش صاحب دیوان اولمش صاحب کمالک چوق مدت قوللق قلدم
انوکیچون دیوان غزلده نشین اولدم که شعرده تمام صنایع شعریه مرعی اولدقدن غیری جانب نا
اولوب حقایق تصوف ودقایق سلوک وعوارف ومعارفی بیان ایلدم که هیچ بر شاعر ماهر بو
مرتبه قادر اولمشدر یا مراد صاحب دیوان الهی اولا نه چوق خدمت ایلدم انوکیچون بو ظاهر
باطن کمالاتن بولدم دیمک اولا · وله · سرم خوش است وبانگ بلند می کویم · مستم ویوجه

اوازایلدیدن • که من نسیم حیات از پیاله می جویم • که بن حیات نسیمنی قدحدن استرن مراد بودر که بن مست عشق
الهی بن فانی بونی سویلرن که حیات ابدیه نسیمنی شیخ طریقتدن دکل پیالهدن استرن • عبوس زهد بوجه خمار نشیند
زهدیوزا کشیلکی خماریوزینه اوتورمز • مرید خرقهٔ دردی کشان خوش خویم • خوش خولو یعنی جلبیلر خرقه سنک
مریدی بن مراد بودر که اهل زهد اولانه عبادتدن کسل کلوب عبوس الوجه اولمق اولور اما اهل عشق
اولان دلربا نشاط عشق و رغبت عبادت اوزره نیک خصلت اولورلر لاجرم بن انلرک خرقه سی مریدیین
کرم نه پیر مغان در بروی بگشاید • اگر پیر مغان قپوسنی بوزمه اچمزسه • کدام در بزنم چاره از کجا جویم
قنغی قپوسنی اوره یم چاره یی نیره دن ایستیین مراد پیر طریقت بکا فتح باب ایتمزسه تعلیم سلوک و ارشاد
طریق بکا کیمده اولور دیو تأسف و تلهف ادر • مکن در این چمنم سرزنش بخود رویی • بو چمنده بکا
توبیخ ایتمه کندو بیتیجیلک ایله • چنانکه پرورشم می دهند می رویم • اویلکم پرورش ویررلر بیترم مراد
بودر که چمن طریقتده بنی مربی و مرشدسز سالک دیمه که بنم مربی و مرشدم واردر بکا نه وجهله تربیت
ویررسه اویله سالک اولوب ظاهر اولورم • تو خانقاه و خرابات در میانه مبین • سن خانقاهی و میخانه یی
اورته ده کورمه • خدا گواست که هر جا که هست با اویم • الله شهیددر که هر قنده اولسم انکله یم بن
مراد بودر که عبادتخانه و خرابات دنیاده اولدیغی نظر ایتمه و هو معکم اینما کنتم موجبنجه فی رجال
لا تلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله موجبنجه هر قنده اولسم خاطرم حق ایله در • غبار راه طلب کیمیای بهروزیست
طلب یولنک توزی ایو کونلیلک کیمیاسیدر • غلام همت آن خاک عنبرین بویم • اول عنبر قوقولو طپراغک
همتی قولی یم مراد بودر که کمکه طلب یولنه سالک ولا واندن بر اثر بولا کونی ایو اولمق کیمیاسی حاصل
قلورلر لاجرم اول عنبر قوقولو طپراغک همتی قولی یم که بکا دفع همتی واصل اولوب مقصودم حاصل اولا
زشوق نرگس مست بلند بالایی • بر قامتی بوجه نک مست کوزی شوقندن • چو لاله با قدح افتاده
برلب جویم • لاله کبی قدح ایله ارماق کناره دوشمشم مراد بلند بالادن درجهٔ عالیه و مرتبهٔ علیه سی
اولان کمسنه در که عینی مست حق در انک شوقندن قلب ایله نهر طاعت کناره دوشمشمدر • شدم فسانه
بسرگشتگی و ابروی دوست • قصه اولمشم باشی دونمک ایله دوست قاشی • کشیده در خم چوگان خویش
چون گویم • چکدی کندو چوکانی بوکلمنده بنی طوب کبی مراد بودر که سرگشته و حیران و اوره و سرگردان
اولوب بونک ایله قصه و دستان اولمشم ایدم رمز الهی جذبهٔ قوته صالوب بنی خم چوکان طوب چکر کبی
چکوب مجذوب و واصل قلوب مرادم حاصل ایلدی • بیار می که بفتوی حافظ از دل پاک • کتور شرابی
که حافظ فتوی کسی ایله پاک کوکلدن • غبار زرق بفیض قدح فرو شویم • ریا توزنی قدح فیضی دانک
ماء ارشادی ایله یویب تطهیر ایدم **ولـه** صوفی بیا که جامهٔ سالوس برکشیم • ای صوفی کل که ریا
قفتانن چکلم یعنی چیقره لم • وین نقش زرق را خط بطلان بسر کشیم • بو ریا نقشنک باطللق خطن باشه
چکلم یعنی چللم مراد ریا خرقه سن چیقروب و ریا خطن چلوب مخلص اولالم دیمکدر • نذر و فتوح صومعه در وجه می نهیم
خانقاهک نذر و صدقه لرن شراب فرجنه قویلم • دلق ریا بآب خرابات برکشیم • ریا خرقه سن میخانه صوینه چکلم
مراد بودر که نذرلر و صدقه لر که خانقاهه کلورلر انی زته باغلیوب جمع مالی ایتموب عشق الهی یه خرج و فی سبیل
الله صرف ایده لم و ریا کیلمن اخلاص زنکنه بویایلم • بیرون جهیم سرخوش از بزم مدعی • طشره چیقه لم سرخوش

و مدعی صحبتندن • غارت کنیم باده و شاهد بدر کشیم • یغما ایده لم شرابی و محبوبی طشره چکلم مراد
مدعیدن بونده شول شیخ و صوفیدر که صاحب کرامت و اهل ولایت و تصرف قدرت و حال و حالت لافن
اورب مجلسنده عشق الهی سویلنوب اما کندوده انکله کیفیت اولمیوب و حقه وصول بولمش اولا لاجرم
بز مست عشق الهی اولوب بزم ده ن صحبیوب مدعی مجلسندن شراب عشقی آلوب انک ایله کیفیتمز زیاده
اولوب معشوق حقیقی یه وصول حاصل قیلالم • سر خدا که در تتق غیب منزویست • سر حق تعالی که غیب پرده
سنده کیزلودر • مستانه اش نقاب ز رخساره برکشیم • مست کبی انک یوزندن نقابی چکلم مراد اخلاص
و صدق ایله عبادت ایدوب اطلاع اسرار ده ای همته کلوب اسرار غیبیه یه دکین اچلم دیمکدر • کاری
کنیم ورنه خجالت برآوریم • بر عمل ایده لوم یوخسه خجالت کتوررز • روزی که رخت جان بجهانی دگر کشیم • بر کون
که جان یوکیهابن بر غیری جهانه چکرز مراد بودر که شمدی عمل و طاعت ایده لم والا جان اخرته انتقال
ایدجک شرمنده اولورز • فردا اگر نه روضهٔ رضوان بما دهند • یارن اگر روضهٔ رضوانی بزه ویرمیه لر
غلمان ز غرفه حور ز جنت بدر کشیم • غلمانی چارطاقدن حوری جنتدن طشره چکلم مراد بودر که یارن
روضهٔ رضوان و محل مشاهدهٔ رحمن بزه ویرلمزسه غلمان و حوری رد ایدرز که بز عاشق دیدار ذوالجلالز
حور و غلمان دکلز • کو عشوه ز ابروی او تا چو ماه نو • قنی بر شیوه انک کاشندن تا یکی ای کبی • گوی
سپهر در خم زر کشیم • فلک طوبنی التون چوکان بوکلمنه چکلم مراد بودر که رمز الهیه بر اعانت اولورسه
فلک بزه طوب اولوب هلال کبی التون چوکان بوکلمی ایله الی دولندررز یعنی حضرت حق قطبیت عطا
ایدرسه متصرف عالم اولورز • حافظ نه حد ماست چنین لافها زدن • ای حافظ بزم حدمز دکلدر بو کلبین
لافلر اورمق • پای از گلیم خویش چرا بیشتر کشیم • ایاغی کندو کلیممزدن نیچون زیاده ره چکرز مراد بودر که
تصرف و حالت لافن اورمق حدمز دکلدر کلیممزه کوره کوسترمک کرکدر **ولـه** عمریست تا من در طلب
هر روز گامی میزنم • بر عمردر تا بن طلبده هر کون بر آدم اورورم • دست شفاعت هر زمان بر نیک
نامی میزنم • شفاعت الینی هر زمان بر ایو آدلو یه اورورم مراد مدت مدیده در که طلب حقده قطع
مسافه ایتمکده یم و بر ایو آدلو عزیزک اتکنه شفاعت الن اوروب بکا شفاعت و عنایت قیل دیمکده یم
دیمکدر • بی ماه مهر افروز خود تا بگذرانم روز خود • کندو محبت ارتورجی آیمز تا کوریمیم کندو کونم
دامی براهی می نهم مرغی بدامی میزنم • بر آغی بر یوله قورم بر قوشی بر اغه اورورم مراد وجال الهیه صید
ایتمک و عمری ایله کچورمک ایچون طریقتده بر مسلک عبادتدر اختیار ایدوب و بر شیخی اکا وسیله ایتدرم دیمکدر
تا بوکه یابم آگهی از سایهٔ سرو سهی • تا اولا که بولم خبردارلق بر سرو سهی کولکه سندن • گلبانگ عشق
از هر طرف بر خوش خرامی میزنم • عشق اوازنی هر طرفدن بر خوش صالینیه اورورم مراد بودر که
حضرتدن خبردارلغی مرتبهٔ عالیه بولمش عزیزک ظل ارشادندن بولمق ایچون بر خوش یورشلو
عزیز سالکک عشق آوازن اورب اکا ارادن کوستوررم • اورنگ کو جمشید کو تخت وفا و مهر کو زینت
قنی و کل بوز قنی وفا و محبت قنی نقشی قنی • حالی من اندر عاشقی داو تمامی میزنم • شمدی بن عاشقلقده
تماملق داون اورورم مراد بودر که صورت حسنه و سیرت حسنه کم ده در قنی حالیا بن عشقده تماملق داون
اورورم که حسن صورتی و حسن سیرتی جمع ایتمشمدر • داغم سر از دقضه را دنکین بر از دقضه را بیلورن

باشه کتور غصه‌سی رنکین کتور رقصه‌سی این آه خون افشان که من هر صبح وشام می‌زنم بوقانلو صیحی
آهی که بن هر صباح واخشام اورورم مراد بودر که بنم صبح وشام آه خون فشانم غصه‌سی تمام وقصه‌سی رنکین
ایدر لاجرم آه صادق کارکر اولور هر چند کان آرام دل دارم بخش کام دل هرنه کلوکه اول کوکل
آرزوسی بیلورن بغشلر کوکل مرادن نقش وصال می‌کشم فال دولتی میزنم وصال نقش چکرن بر دولتم
فالن اورورم مراد بودر که حضرت قاضی الحاجات ومجیب الدعوات معطی مرادات درلاجرم اندن
بن صورت وصال طلب ایدب دولتم اتصال فالنی اورورم با آنکه از خود غایبم وزمی چو حافظ تایبم
بونکله که کندمدن غایبم دخی شرابدن حافظ کبی تایبم در مجلس روحانیان که کاه جامی میزنم
روحانیلر مجلسنده کاه کاه بر قدح اورورم مراد بودر که اکرچه تدبیرمدن غفلتم وار در انوکیجون عشق
الهیده راجح وفارغم اما کاه کاه روحانیلر مجلسنده بر قدح چکوب عشق الهیده ذوق ایدرم وله
روز عیدست ومن امروز در آن تدبیرم بیرام کونی در وبن بوکونده اول تدبیرده یم که دخی حاصل
سی روزه وساغر کیرم که وریم اوتوز کونلک حاصل قدح دوتم مراد بودر که اوتوز کون صایم اولوب
خلوتده قایم اولوب عبادت اتمش ایدم شمدی اولوب خلوتدن چقدم اول تدبیرده یم که بو اوتوز
کون عبادتنک نتیجه وحاصلی قلب شیخه دوتم واکا مالک اولمق اولا تا که قلب شیخ بنم اولوب اندن
فیض کامل واصل اولا وه که روزست که دورم زمی وساغر وجام ای اوج کوندر که ارزغن
شرابدن وقدحدن وجامدن بس خجالت که بدید آید از ین تقصیرم چوق خجالت ظاهر اولور بنم بو
تقصیرمدن مراد بودر که بیرام اولوب هوا لی دوشوب عشق الهی وقلب شیخ وصفای خاطردن
آیراق اولدم چوق خجالت وندامت حاصل اولور بو تقصیرمدن پس عبادتده دولتم ونظر شیخده
مستدام اولمق کرکدر من بخلوت ننشینم پس ازین وبقتل بن خلوتده اوتورمزم بوندن صکره اکر مثلا
زاهد صومعه بر پای نهد زنجیرم خانقاه زاهدی ایاغمه زنجیر قورسه ده مراد بودر که نظر شیخک بنم
مشربمه تاثیری زیاده در خلوتده اولان عبادتدن لاجرم من بعد خانقاهک زاهدی ایاغمه
زنجیر دخی اورورسه خلوتده اوتورمزم پند پیرانه دهد زاهد شهرم لیکن پیرانه نصیحت ویرر شهر
زاهدی لکن من نه آنم که دکر پند کسی بپذیرم بن اول دکلم که دخی کمسنک نصیحتن قبول ایدم مراد
بودر که بکا سلوکدن فراغت قل وکسب وتجارت قل دیو معرض طریقت نصیحت ایدر اما بن اول دکلم
که کمسنک نصیحتنی بو خصوصده قبول ایدم آنکه بر خاک در میکده جان داد کجاست اول کمسه که میخانه
قپوسی طپراغی اوزره جان ویردی قنده در تا نهم بر قدمش این سر وبیشش میرم تا بو باشی
آنک قدمی اوزره قویم واوکنده اولم مراد بودر که خانقاهده ساکن اولان سالک که آنده شیخم
روح ایده ایاغنه باشی قویوب اوکنده اولمکم لابدر خلاصه مراد سالک طریقت اولوب صومعه‌ده
ساکن اولوب اندن چقیوب عوام الناسه ایو اولمیوب انده ختم اولان کمالی تحسین واستحسان ایتمکدر
می کشم باده وسجاده تقوی بر دوش چکرن شرابی وتقوی سجاده‌سی اوموزمده وای اکر خلق
شوند آگه ازین تزویرم وای اکر خلق خبردار اولورسه بنم تزویرمدن مراد بودر که کزلو کلق اولوب
اشکاره صلاح صورتنده وظاهر مهانتده اولمق خطادر که خلق مطلع اولیجق رسوالیق اولور خلق

کویند که حافظ سخن پیر نیوش خلق دیرلر که ای حافظ پیر سوزن ایشت سال خورده می امروز به
از صد پیرم ییل ایمش یعنی اسکی شراب بکون بکدر یوز پیردن بکا مراد بودر که عوام کلکلاری بکا پیر
دریص نصیحتلرین ایشت طلب دنیا ایت دیرلر بنم انلاره جوابم بودر که عشق عتیق که الهیدن وجانب فقادن
واقع اولمشدر بکا بو دنیاده بکدر یوز پیر دریصدن وله عشق بازی وجوانی وشراب لعل فام
عشق اوینمق ویکیتلک ولعل رنکلو شراب مجلس انس وحریف همدم وشرب مدام انک مجلسی وهم صنعت
مصاحب وشرب شراب یا شرب دایم مراد بودر که عشق الهی یه اشتغال وایام شباب کوکلم زنکین شرابی
ومجلس انسی اولا ومصاحب هم صنعت وهم حال اولا وشرب شراب یا علی الدوام اولا بوغلک سکز
بیتی طقوزنجی بیتنه مرهوندر ساقی شکر دهان ومطرب شیرین سخن شکر اغزلو ساقی وطاتلو
سوزلو مطرب همنشین نیک کردار وندیم نیک نام بیله اوتورجی ایو عملو وشراب مصاحبی ایو
ادلو مراد شیخ لذیذ النغم وواعظ حلو الکلام ومصاحب صالح وندیم شراب که صلاح ایله معروف
اولا شاهدی از لطف وپاکی رشک آب زندکی بر محبوب لطفندن وپاکلکدن آب حیات کونیسی
دلبری در حسن وخوبی غیرت ماه تمام بر دلبر حسنده وخوبلقده تمام ایک غیرتی مراد شاهددن
صنعت بسط الهی در که آب حیاتدن لطیف وپاکدر ومراد دلبردن صنعت فیض الهی در که تا قصد
تجلی ایتمز بزمکاهی دلنشان چون قصر فردوس برین بر صحبتکاه که کوکل قرار اندر جی فردوس اعلی
کبی کلشنی پیرامنش چون روضه دار السلام بر کلشن آنک کنارنده جنت باغچه‌سی کبی مراد ذکر اولان
صحبتکاهدن الا بذکر الله تطمئن القلوب حسبنجه مجلس ذکردر وکلشن مزبوردن اذا مررتم بروضه
من ریاض الجنة فارتعوا موجبنجه مجلس وعظ وعلمدر صف نشینان نیکخواه وپیشکاران باادب
صف نشینلر ایولک دیلیجی وخدمتکارلر ادب ایله دوستداران صاحب اسرار وحریفان دوستکام
دوستلر دوتنانلر اسرار اراسی وهم صنعتلر دوست مراد بجه ادیبی مراد خانقاهده اولان فقیرلر که
صفه‌ده صف نشینلردر ایولک استیوب ایو عمل اتمکده وخانقاه خدامی ادب ایله خدمت اتمکده
واهل محبت صاحب اسرار ومصاحبلر تمام موافقلر اولا باده کلرنک تلخ وتیز وخوش خوار وسبک
کلرنکلو شراب آجی واییتی وبیسی خوش وخفیف نقلش از لعل نکار ونقلش از یاقوت خام مزه‌سی
نکار لعلندن ور وایتی یاقوت رنکلودن مراد ریاضت وعبادت که نفسه آجی وایتی درور دخی
خوش خور وخفیف در واول شرابک مزه‌سی کلام الهیدر ونقل ور وایتی یاقوت مثال لب رنکین
شیخدن اولادیمکدر غمزه ساقی بیغمای خرد آهخته تیغ ساقی غمزه‌سی عقل یغماسنه قلیج چکمش زلف
جانان از برای صید دل کسترده دام جانان زلفی کوکل شکاری ایچون آغ دوشه‌مش مراد
واعظ وشیخک رمز غمزی ونظر قهری عقل معاشی یغماسنه کویا تیغ چکمش انی هلاک قصد اتمشدر
وغیب هویت ذات کوکل شکاری ایچون کانه آغ در نکته دانی بذله کو چون حافظ شیرین سخن
بر نکته بیلیجی لطیفه سویلیجی حافظ کبی حلو الکلام بخشش آموز وجهان افروز چون حاجی قوام عطا اوکرنجی
جهان نورلندرجی حاجی قوام مراد بودر که بر نکته دان که لطیفه سویلیجی در حافظ کبی شیرین کلام اولا
اول عطایه مقتدا ومشتمل منور جهان حاجی قوام اولا هر که این صحبت نخواهد خوش دلی بروی تباه

هرکمکه بو صحبتی استمیه کوکل خوشلغی اکا باطل؛ وانکه این عشرت بخواید زندکی بروی حرام؛ واولکه
بو عشرتی آرامیه دیرلک اکا حرام مراد بودرکه بر خانقاهده که انده بو تفصیل وزره احوال سلوکده
جمعیت ظاهر حاصل اولا وامر مخلی حاجی قوام عطاسی ایله انتظام بولوب جمعیت باطن دخی حاصل
اولا شول سالک که بو صحبتی استمیه کوکل خوشلغی اکا میسر اولمز و بو عشرته طالب اولمیانه حیات ابدیه
حرام اولور؛ وله عمریست تا براه عشقش رو نهاده ایم؛ بر عمردر تا انک عشقی یولنده یوز قومشزدر مراد
مدت طویله درکه حضرت حقک عشقنده اولوب انک یولنده یوز قومشزدر یعنی طریق حقه سالک اولوب
نام وناموسی وشهرت واعتباری ترک ایتمشزدر دیمکدر بعض نسخه ده مصراع اول بو واقع اولمش؛ ما بنشین
خاک پای توحد رو نهاده ایم؛ بز سنک خاک پایک اوکنده یوز قومشزدر اما تصوفه منافی اولان
متن اختیار اولنلان در؛ روی ریای خلق بیکسو نهاده ایم؛ خلقک روی وریاسن برجانبه قومشزدر
مراد خلق یوزنه کندی بر متعین شخص وصاحب نام اولمق اعتبارندن چکلمشزدر دیمکدر؛ ناموس چند
ساله اجداد نیک نام؛ ایوادلوده لرکه نیچه ییللق ناموسی؛ در راه جام وساقی مهرو نهاده ایم
قدح وآی یوزلو ساقی یولنده قومشزدر مراد بودرکه اباعن جد وکابراعن کابر نسل عالی ونسب
شریف واهل منصب وصاحب قدر ایدک بوده کلو ییللق ناموسی واعتباری صفای قلب کچون شیخ
الوده یولنده قودق وفدا ایتدک دیمکدر بعض نسخه ده مصراع اول بو واقع اولمشدر؛ طاق ورواق مدرسه
وقیل وقال فضل؛ مدرسه نک رن ورواقینی وفضل وقیل وقالنی؛ نهاده ایم بار جهان بر دل ضعیف
قومشزدر جهان یوکنی ضعیف کوکل اوزره؛ وین کار وبار بسته بیکسو نهاده ایم؛ بو ایشی وکلیبابی باغلیوب
بر یکا قومشزدر مراد بودرکه فقر اختیار ایدوب مال ومنصبی ترک ایدوب جهان یوکنی کوکله یوکلنیوب
ل زاده وخوش حال اولوب کار وباری برجانبه قومشزدر دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت بدلی واقع اولمش
بنهاده ایم بار کران بر دل ضعیف؛ قومشزدر آغر یوکی ضعیف کوکل اوزره؛ این کار وبار بسته
بیک سو نهاده ایم؛ بو کار وباری باغلیوب بر قیله قومشزدر مراد بودرکه انا عرضنا الامانة علی السموات
والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه کان ظلوما جهولا نجه
تصوف وسلوک وریاضت وصعلوک عملاری بار ثقیل در آنی ضعیف قلبه قومشزدر کوییا کار وباری
بر قیله یوکلتمشزدر؛ ما ملک عافیت نه بلشکر گرفته ایم؛ بز عافیت ملکینی لشکر ایله دوتمشزدر؛ ما
تخت سلطنت نه ببازو نهاده ایم؛ بز سلطنت تختنی بازو ایله قومشزدر مراد فقر وسلوک اختیار
ایدن ملک عافیته مالک اولور اما عسکر ایله دکل سهولت ایله تحصیل ایدر وسلطنت فراغت وآفت
تختنی قور وقور را ما زحمتسز دیمکدر؛ هم جان بدان دو نرگس جادو سپرده ایم؛ هم جانی اول اکی
چشم جادویه اصمرلمشزدر؛ هم دل بدان دو سنبل هندو نهاده ایم؛ هم کوکلی اول اکی سنبل هندویه
قومشزدر مراد اکی نرگس جادودن صفت بصر وصفت اراده در که اناره هرسنه مسخر اولاجق جان
امری انلرک تصرفنه مفوض در واکی سنبل هندودن مراد غیب هویت واسرار الهیه درکه قلب انلرک
توجهنده در؛ تا سحر چشم یار چه بازی کند که باز؛ تا یار کوزی سحری نه اویون ایده که علمه بنیاد
بر کرشمه جادو نهاده ایم؛ الهاسی جادو ونظرنه قومشزدر مراد سحر چشمدن تصرف عین ذاتدرکه علما انک

التفاتنه متعلقدر؛ در گوشه امید چو نظارگان ماه؛ امید کوشه سنده ایه نظر ایدنلر کبی؛ چشم طلب
دران خم ابرو نهاده ایم؛ طلب کوزنی اول قاشک بو کلمه قومشزدر مراد خم ابرودن برجانبه میله
میله اشارتدر لاجرم سالک طریقت اولوب امید کوشه سنده اوتوروب طلب کوزنی رمز الهی میلنه دوز
درکه نه طرفه اشارت اولورسه اول جانبه مائل اولا و بعض نسخه ده بو بیت بدلی بو بیت واقع اولمش
بر بوی عید وصل چو نظارگان ماه؛ وصل برامی قوقوسنه آیه نظر ایدنلر کبی؛ چشم امل بدان خم ابرو
نهاده ایم؛ امید کوزنی اول قاشک بو کلمه قومشزدر مراد بودرکه امید کوزنی رمز الهی میلنه قومشز
درکه وصول الی الله نه جانبه میل ایله اولورسه اول ظهور ایدوب قلب حضور بوله و بعض نسخه ده بو بیت
واقع اولمش؛ وز اشارتی که دو چشم امیدوار؛ بر اشارت بیورکه اکی امیدلو کوزی؛ بر کوشه های آن
خم ابرو نهاده ایم؛ اول قاشک بوکلمی کوشه لرنه قومشزدر مراد خم ابرودن اشارت ومیل ایدکنه
ایدوب سندن نتک کبی اشارت بشارت اولورسه بز اکی کوزلریله انی کوزلرز دیمکدر؛ بی تا زنرگس تو سر
سودایی از ملال؛ انک نرگس نازکندن سوداتی باشی ملالدن؛ همچون بنفشه بر سر زانو نهاده ایم
بنفشه کبی دیز باشی اوزره قومشزدر مراد نرگسدن عین در و عین ذات بنفشه معاطفه در و نازکلکدن
وکبریا ایله تجلی در چون اول تجلی اولمیه سالک طالب محزون اولوب بنفشه کبی بوینن بوروب ملال
وحیرتدن سودالی باشی دیزنه قویوب مراقب ومتحیر اوتورر؛ حافظ بعیش کوش که ما نقد عقل و هوش
ای حافظ عیشه دوش که بز نقد عقلی و هوشی؛ از بهر یار سلسله گیسو نهاده ایم؛ زنجیر گیسولی یار
ایچون قومشزدر مراد عیش عبادته دوش بز عقلمزی غیب هویت حاجبی یار ایچون یعنی طلب حق
ایچون قومشزدر طلب دنیا وماسوی ایچون دکل بعض نسخه ده مخلص بیتی بو واقع اولمش؛ گفتی که
حافظا دل سرگشته ات کجاست؛ دیدک که ای حافظ باشی دونمش کوکلک قنده در؛ در حلقهای آن
خم گیسو نهاده ایم؛ اول گیسو بوکلمنک حلقه لرنده قومشزدر مراد کوکلم مراتب غیب هویتده وسیر
فی الله درجاتنده در مراتب مناصب دنیا طلبنده دکلدر دیمکدر؛ وله الله؛ عاشق روی جوانی
خوش و نو خاسته ام؛ بر یکی قالقمش خوش جوانک یوزی عاشقی یم؛ وز خدا شادی این غم بدعا
خواسته ام؛ الله دن بو غمک شادلیغن دعا ایله استمشم مراد بودرکه حق تعالی حضرتندن دعا ایله
بر یکی ظهور ایتمش مرشد دیلر ایدم لاجرم میسر اولوب بر یکی ظاهر اولمش شیخک یوزنه عاشقی ولدم
عاشق ورند و نظر بازم و میکویم فاش؛ عاشقم و رندم و کوزل کوزیجی یم واشکاره دیر یم
تا بدانی که بچندین هنر آراسته ام؛ تا بیلسن که بو دکلو هنر ایله بزنمشم مراد بودرکه عاشقم زاهد
خشک دکلم و مخلصم مرائی دکلم و کوزل کوزیجی عیب بین دکلم بونلری اشکاره دیرم که
بونلر هنرلردر؛ شرمم از خرقه آلوده خود می آید؛ بکا کندو ملوث خرقه دن اوتنمق کلور؛ که بر پاره
بصد شعبده پیراسته ام؛ که انک اوزرنه پاره یی یوز حقه بازلق ایله دوزب قومشم مراد بودرکه
شول صوفی که درلو درلو حیله لر ایله خرقه سن بزنمش و کندو ده اولمیان حالت ایله ریا اوضاعن کوسترمش
اولا اول کندو خرقه سندن اوتنمق کرکدر؛ خوش بسوز از غمش ای شمع که امشب من نیز؛ خوش یان
انک غمندن ای شمع که بو کیجه بن دخی؛ هم بدین کار کمربسته و برخاسته ام؛ هم بو ایشه قوشاق باغلمش

وطورمشم مراد بودرکه شمع نیجه کیجه قایم اولوب یانرسه طالب حق دخی کیجه قایم اولوب یانمق اریکه
با چنین گوهر تر از دست بشدم فرمکار · بونک کبی حیرت ایله المدن کیتدی ایشی تفرقه · در غم افزوده
ام انجه از دل وجان کاسته ام · یعنی ارتوردم آنی که دل وجاندن اکسدم مراد بودرکه حضرت
حقه عاشق حیران اولوب کسب کاردن قالدم کرچه تلذذات جسمانیه دن وقوت غدای اوکون
اکسدم اما غم الهیدن ارتوردم · تا بسودای غمت از سر جان برخیزم · تا سنک غمک سوداسنده جان
باشندن قالقم · عشق تو در دل پر وسوسه بنشسته ام · سنک عشقکی وسوسه ایله طلو کوکلده اوتورتمشم
مراد بودرکه وسوسه ایله طلو اولان کوکل جان عنده اولوب اعتدادات دنیا ملاحظه قلور اما
غم جانانی واهوال احوال اخرتی الکز ایدی سنک عشقک دل پر وسوسه کوکلده ساکن قلدم تاکه
سنک غمکده اولوب غم جانی فراموش ایده · هیچ حافظ بخرابات روم جامه قبا · حافظ کبی میخانه یه
کیدرم قفتانی پرتق وسینه چاک · بوکه در بر کشیدن دلبر نوکشته ام · اولا که سینه یه چکه اول یکی
قالغمشی دلبرمی مراد بودرکه خانقاهه وارن ترک عرض وناموس وترک تجملی ایدب وفنا اختیار
اتمک کرک که مرشد طریقت انی حسن قبول ایله قبول ایده · وله · غم زمانه که هیچش کران نمی بینم · زمانه
غمنه که هیچ اکا کنار کورمزم · دوایش جز می چون ارغوان نمی بینم · اول غمک دواسنی ارغوان کبی
شرابدن غیری کورمزم مراد بودرکه غم دنیایی بی نهایت کوررم که دنیانک چوغیدر ولانک غمی چوق طور
لاجرم انک علاجی عشق حقدر که خوش رنکدر یعنی ترک دنیا وفنا حقدر · بترک خدمت پیر مغان نخواهم
کفت · پیر مغانک خدمتی ترکنی دیسم اولمز · چراکه مصلحت خود دران نمی بینم · نیچون که کندو مصلحتمی
انده کورمزم مراد پیر مغاندن شیخ صاحب حرارتدر انک خدمتی ترکنی اتمک خلاف مصلحتدر · درین
خمار کسم جرعه نمی بخشد · بو خمارده کمسه بکا بر جرعه باغشلمز · ببین که اهل دلی در جهان نمی بینم · کورکه
بر اهل دلی جهانده کورمزم مراد بودرکه وصول الی الله کثرت ریاضت وعبادته میسر اولمز واندن اسهل
کلورکه خمار طریقت دربر شوق ویر شیخ صاحب حاله احتیاج اولور اما انی عطا ایدر کمسه بولنمز کویا
جهانده وبر اهل دل کامل ومکمل بولنمز · ز افتاب قدح ارتفاع عیش بکیر · قدح افتابندن ارتفاع
عیش طوت · چرا که طالع وقت انچنان نمی بینم · نیچون که وقت طالعن اویله کورمزم مراد بودرکه
اصطرلاب ایله اوقات ارتفاعن الوب برساعت مبارکه بولوب عمله شروع ایدرلر لاجرم قدحکه قلب
شیخدر اندن ارتفاع سلوک وقت شریفن بیلوب عبادته شروع قلمق کرک زیرا وقت طلب ونیاده
مساعده کورمزم · نشان اهل خدا عاشقیست باخود دار · ایله اهل خدانی عاشقلق درکندکده
طوت · که در مشایخ شهر این نشان نمی بینم · که شهر مشایخنده بو نشانی کورمزم مراد بودرکه اهل الله
اولمق ووصول الی الله حاصل قلمق علامتی عشق حقدر بونی اونتمه خاطرکده طوت که عمده طریقتدر
اما شهرک مشایخنده بو علامتی کورمزم که بعضی زاهد خشک وبعضی مرایدر · نشان موی میانش
که دل در وبستم · انک بلی قیلی نشانی که کوکلی اکا باغلدم · زمن مپرس که خود در میان نمی بینم
بندن صورمه که کندی اورتده کورمزم مراد موی میاندن واسطه وصول حق اولان علم وحالدر
وانک نشانه وحصولنه کوکل باغلمشم وانک طلبنده اولمشم · آنی بندن صورمه که کندی اکا واسطه

لدی

کورمزم وانک ارشادیه کندمده لیاقت اکلمزم · بدین دو دیده حیران من هزار افسوس · بنم اکی
اغلیجی کوزمه بیک حیف · که با دو آینه رویش عیان نمی بینم · که اکی آینه ایله انک یوزن کورمزم مراد
مشاهده جمال حق وتجلی وحده مطلقدر اولمدیغندن تأسف وتلهف در · قدت نباشد از جویبار
دیده من · سنک قدک تا که کندی بنم کوزم ارماغی کنارندن · بجای سرو جز آب روان نمی بینم · سرو
یرنه آب رواندن غیری کورمزم مراد علو درجه قربت حق ضایع ایدب انوکیچون اغلدیغن حکایت ایدب
کرو بلدیغن ذکر ایدب شکایت ایدر · من وسفینه حافظ که جز درین دریا · بن ودخی حافظک سفینه سی بو دکزدن
غیریده · بضاعت سخن دلستان نمی بینم · کوکل الیجی سوز بضاعتن کورمزم مراد سفینه حافظدن انک دفتر
اشعاریدر دکزدن مراد حافظ کندکیدر که بحر المعارفدر لاجرم دیرکه بن وحافظک اشعاری
دفتری کافیدر وحافظ که کوکلدن غیری یه ده کوکل الیجی سوز متاعنی کورمزم چون انک دفتر
اشعاری بنم ایله اولا کوکلم قرار وتسلی بولوب ترک دنیا وطلب اخرت قلوب بلکه بونلری ترک ایدب
طالب حق اولور نیتکم بو غزل مطلعنده دیر · وله ایضا · فاش می کویم واز کفته خود دلشادم · اشکاره
دیرین وکندو سوزمدن کوکلی شادم · بنده عشقم واز هر دو جهان آزادم · عشق قولیین واکی جهاندن
ازادن مراد بودرکه الدنیا حرام علی اهل الآخرة والآخرة حرام علی اهل الدنیا وکلاهما حرامان علی
اهل الله نیجه حسب بنا معلوم اولدی اهل الله اولمغک نشانی عشقدر بن عشق حقه بنده اولوب اهل الله
عداوندن اولوب دنیا واخرت عبودیتندن ازاد اولدم · طایر کلشن قدسم چه دهم شرح فراق · قدس کلشننده
اوچیجی ایدم نه دیم فراق شرحنی · که درین دامکه حادثه چون افتادم · کم بو حادثه آغی یرنه نیجه
دوشدم مراد بودرکه بن عالم قدسده حضرت عندیت الهیه ده طایر ایدم اندن دور اولدم تمام اصلمدن
وقرب حقدن مهجور اولدغم ایچون الم فراقده بن موجبنجه شرح فراقی نیجه دیم وکیم دیم · من ملک بودم
وفردوس برین جایم بود · بن ملک ایدم فردوس اعلی بنم یرم ایدی · آدم آورد درین دیر خراب
آبادم · ادم کتوردی بنی بو خراب آباد کلیسایه مراد بودرکه بن ملک مثابه سنده جنتده ساکن اولور
ایدم هبوط آدم سببی ایله بو دنیایه کلدم که کلیسا کبی اصنام تعاوی رجلی دربس سعی ایدب کرو وطن
اصلیه ومقام حقیقیه وارمق کرکدر · سایه طوبی ودلجویی حور ولب حوض · طوبی کولکه سی وحورک
کوکل آراسی وحوض کناری · بهوای سر کوی تو برفت از یادم · سنک محلک باشی هواسی ایله کندی
خاطرمدن وحفظمدن مراد بودرکه چون مقام سابقم عندیت حضرت ایدی کروا دل هواده واکا ذکر
فکرنده اولوب طوبی وحور وکوثر ذوقن فراموش اتمشلردر · کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت · بنم بختم
یلدزن هیچ منجم اکلمدی وبلمدی · یا رب از مادر کیتی بچه طالع زادم · عجب جهان آناسندن نه طالعله
طوغدم مراد بودرکه بنم دنیوی بختم مساعد اولمیوب هیچ بر منجم بنم طالعم ولادتم قنغی کوکب ایدکن بلمدی
الدنیا والآخرة کاللیل والنهار کلما ازداد من احدهما نقص من الآخر حسبنجه جانب اخرتم معمور اولمق
علامتی در دیو شکایت · نخست دنیا ایدب شاکر سعادت آخرت ایدر · تا شدم حلقه بکوش در میخانه
عشق · تا عشق میخانه سنک قپوسی قولی اولدم · هر دم آید غمی از نو بمبارکبادم · هر دم یکیدن بر غم کلور
بنم مبارکبادمه مراد بودرکه خانقاه عشق قپوسی قولی اولانه یکی یکی غم حق کلور مبارکباد ایچون

که غم الهی جلاء قلب وصفای خاطر ویرن جوهر بر جوهر شاکردر • میخورد خون دلم مردمک چشم وسزاست
کوکل قانن ایرکوزم بیبکی ولایق در • کجا ولبجکر کوشه مردم دادم • که نیچون کوکلی کشینک جکر کوشه سنه
ویردم مراد بودرکه بنم کوکلم عاشق حق اولوب وعشق حقیقی ولمق کرکه ایدی چون انی خلقک دغلا مختلفلرینه
ویردم یعنی عشق مجازی اولدی لاجرم کوکلمک قانی مردم چشم ایچوب یعنی کوزبیکی قان ایچوب قرمزی
اولمغه لایق در دیورکم قانی کیت حسنی بودر • نیست در لوح دلم جز الف قامت دوست • بوقدرکه کوکلم لوحنده
دوستک قامتی الفندن غیری • چکنم حرف دکر یاد ندادکه استادم • نیجه ایده یین غیری حرف ازبرلتمدی
استادم مراد مطلب لوم وخاطرمده امرکوزا ولان علودرجه قرب حق در • بوندن غیری دکلدرکه
استاد طریقت بکا انی تعلیم اتمشدر • پاک کن چهرهٔ حافظ بسر زلف زاشک • پاک قیل حافظک یوزنی
زلف او ۸ ایله کوز یاشندن • ور نه این سیل دمادم ببرد بنیادم • یوخسه بو متصل سیل کتورر بنم بنیادم
مراد غیب هویتدن وتجلی ذاتدن اثر کوستر کوزم یاشی کسون والا اغلیو اغلیو کندمی افنا
ایدرم دیمکدر • وله ایضا فتوی پیر مغان دارم وقولیست قدیم • پیر مغاندن فتوام وار در وقول
قدیم در • که حرامست می انجاکه نه یارست وندیم • که حرامدر شراب انده که یار ومصاحب ولمیه مراد
مراد بودرکه شیخ صاحب حالدندن فتوام وار در واول فتوی قول قدیمدرکه مشایخ متقدمین دخی
اکا قایلدرکه عشق الهی وسلوک طریقت حرامدر جذبهٔ الهیه ولمیجه ومرشد طریقت بولنمیجه که جذبهٔ
من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین حسبنجه جذبهٔ الهیه علت تامه در ومن لا شیخ له فالشیطان شیخه
موجبنجه مرشدسز سالک اولان ضلالده در لاجرم جذبه سز ومرشدسز سلوک حرامدر • چاک خواهم زدن
این دلق ریائی چکنم • یرتمق استرن بو ریائی خرقه نیجه ایده یین • روح را صحبت ناجنس عذابیست
الیم • جانه ناجنس مصاحبتی عذاب الیمدر مراد نفسدن شکایتدرکه خرقهٔ ریائی کیوب خلقه کندوی صوفی
کوسترب روحه اخلاصده موافقت اتمز لاجرم اول ریائی خرقه یرتوب روح نفس مرائی مفارقتندن
قورترمق استرن روح مخلص نفس ناجنس یعنی مرائی مصاحبتی عذاب مولم در • تا مکر جرعه فشاند لب جانان
برمن • تا مکر جرعه صاچه جانان لبی بنم اوزرمه • سالها شد که مقیم در میخانه مقیم • نیچه ییللر اولدی
که اولدم میخانه قپوسی اوزره مقیم مراد کلام الهیدن نغمه برفیض ایره ویو مدت مدیده خانقاه
قپوسنده مقیم ولدم ویو حصول فیض انتظار مدیکمزا ولمدغن ذکر ایدر • مکرش خدمت دیرین
من ازیاد برفت • مکر بنم اسکی خدمتم خاطرندن کیتدی • ای نسیم سحری یاد دهش عهد قدیم • ای سحر یلی
اکدرا اکا عهد قدیمی مراد بودرکه عالم الهیده الست بربکم دنلدکده خدمت واعتراف عبودیت
اتمشیدک نغمه انی اونتدی ای نفخهٔ سحری اول عهد قدیمی اکا اکدر • بعد صد سال اکرم بوی توبر خاکم
وزد • یوز ییلدن صکره اکرسنک قوقوک بنم طپراغمه اوزره اسه • سربرارد زکلم رقص کنان عظم
رمیم • باش قالدره باطپغمدن رقص ایدرک چورمش کمکم مراد بودرکه مدت مدیده دن صکره نفخهٔ
احیا ایرجک چوریمش کمکم حیات بولوب موضع عشقدن دونه جناب قدسه وارورم • دلبرا زما
بصد امید ستد اول دل • دلبر بزدن یوز امید ایله اول کوکلی الدی • ظاهرا عهد فرامش نکند خلق
کریم • ظاهر عهدی اونتمز کریم خوتی مراد بودرکه تجلیهم وتجبونه حسبنجه اول حضرت حقدن حب اولوب

اندن صکره

اندن صکره بزدن کوکل المش ایدی لاجرم خلق کریم انی اقتضا ایدرکه اول لطف سابقی فرامش اتمیه
غنچه کوتنکدل ازکار فروبسته مباش • غنچه کبی باغلنمش ایشدن کوکلی طار اولمه • کزدم صبح مدد یابی وانفاس
نسیم • که صبح نفسندن مدد بولورسن دخی خوش قوقولو نسیم یلیرن مراد غنچه دن سالک مبتدی در اکا بند ایدر
دیمک کرکه دلتنک اولمه فیض منتظرا ولدغکدن که فیض سحری واصل اولوب نفحات ربانیه حاصل اولور
فکر بهبود خود ای دل زدری دیکرکن • کندو ابوا ولمغک فکرن ای کوکل برغیری قپودن قل • درد
عاشق نشود به بمداوای حکیم • عاشقک دردی ابوا ولمز حکیم دواسیله مراد بودرکه درد عشق مرض
تن دکلدرکه طبیب امراض بدنیه اکا علاج ایده مز لاجرم اکا درمانی ارباب قلوب واصحاب کشف
اولانلردن طلب اتمک کرک • کوهر معرفت اندوزکه باخود ببری • معرفت کوهرن قزان که کندک ایله الته سین
که نصیب دکرانست نثار زر وسیم • که غیرلر نصیبی در التون کومش نثاری مراد بودرکه معرفةالله
تحصیلنه سعی قیل التون وکومش کسبنه سعی اتمه که سنک کی کیدجک فضائل نفسانیه وکمالات روحانیه در
مال دنیا دکلدرکه اول غیره قاله کیدر • دام سختست مکر یار شود لطف خدا • زیرا که آغدر مکر لطف
خدا یار اولا • ورنه آدم نبرد صرفه زشیطان رجیم • یوخسه آدم فایده التمز شیطان رجیمدن مراد بودرکه
شیطان رجیمک ضلالی محکم آغدر اندن انسان عمل صالح قورترب درکاه حقه فایده ونصیب التمک
اولمز مکر لطف حق یار اولوب عصمت الهی قرین ومعین اولا • حافظا ارسیم وزرت نیست چه
شد شاکر باش • ای حافظ اکر کومشک والتونک یوق ایسه نولدی شاکر اول • چه به از دولت
لطف سخن وطبع سلیم • نه وارد ریک لطف کلام وطبع سلیم دولتندن مراد بودرکه مالک یوق ایسه
نولا لطف کلامک وطبع سلیمک وار در بوندن ییک دولت یوقدر اما شاکر اولوب فقردن شکایت
اتمه بعضی نسخه ده مخلص بیتی بو واقع اولمشدر • نکذا بیم امیدست مرا چون حافظ • خدایه دور قورقم وامیدم
حافظ کبی • دیکر از هیچ کسم نیست نه امید ونه بیم • وغیری هیچ کمسه دن یوقدر نه امیدم نه قورقم مراد
منطوقندن ظاهر در که خوف ورجام اللهدن در غیریدن دکلدر • وله ایضا • کرچه ما بندکان پادشهیم
اکرچه بز پادشاه قوللری یوز • پادشاهان ملک صبح کهیم • صباح وقتی مملکتنک پادشاهلری یوز
مراد بودرکه اکرچه عبادالله زمره سی یوز اما وقت سحر ملکنک پادشاهلری یوزکه سحرلرده
دعامز روا وامرمز جاری وحکممز نافذ در • کنج در استین وکیسه تهی • خزینه یکده وکیسه بوش • جام کیتی
نما وخاک رهیم • جهان کوسترجی قدح ویول طپراغی یوز مراد بودرکه علوم ومعارفه مالک ومال
دنیادن خالی وجام جهان نمای اسکندریز ویول طپراغی کبی حقیریز • هوشیار غرور ومست حضور
غرور آیغی یوز وحضور مستی • بحر توحید وغرقهٔ کنهیم • توحید دکزی یوز وکناه غرقی مراد بودرکه غرور
بزی مست قلمشدر وحضور حق کیفیتی ایله مست اولمشزدر توحید دکزی یوز اما اعمالمز قصور ونقصانه
اولدیغی ایچون کناهه غرق اولمشزدر • شاهد بخت چون کرشمه کند • بخت محبوبی چون نظر شیوه ایده
ماش آیینهٔ رخ چومهیم • بز آی کبی یوزنک ایینه سی یوز مراد مظهر تجلی الهی اولان برطایفه یوز
دیمکدر • شاه بیدار بخت را هرشب • بختی اویانق شاهه هرکیجه • ما نکهبان افسر وکلهیم • بز تاج وکلاه
بکجیسی یوز مراد کیجه اویانق اولان سالک طالبک مراقبه ومحافظه سنده یوز انک دماغنی غرور برشته

ودسوسهٔ شیطانیه افساد اتمکدن حفظ ایدر دیمکدر. فی الواقع شیخ کامل ومکمل مریدی طالبک محافظ
سنده اولور. کو غنیمت شمار همت ما. دی غنیمت صای بزم همتمز. که تو در خواب وما بدیده کهیم. که سن
اویقوده وبز کوزی نده یوز قرلدبوز که سالک مبتدی که خواب غفلتده در بزانی کوزلیوب ایقاظ
اتمکده وانک ایچون همت اتمکده یوز. شاه منصور واقفست که ما. شاه منصور خبردار در که بز. روی همت
بهرکجا که نهیم. همت یوزنی هر قنده که طوترز مراد بودر که انا الحق دیین که حضرت خدا در سالکه که بز
همت یوزن طوتوب توجه ایده رز اول حضرت اکا فیض ایدر. دشمنان را زخون کفن سازیم. دشمنلره
قاندن کفن دوزه رز. دوستان را قبای فتح دهیم. دوستاره فتح قفتانن ویررز مراد شیاطین جن
وانسک خلاف مرادنجه کیدوب ونفوذات ایله هلاک ایدوب قانه غرق ایلیوب کویا کفنلرن قاندن
ایده رز ومحب مریدا ولانره فتح وکشف خلعتن ویرب صاحب کشف ایده رز دیمکدر. رنگ تزویر
پیش ما نبود. تزویر رنکی بزم اوکمزده اولمز. شیر سرخیم وافعی سیهیم. قزل ارسلان وقره افعیک بلانی
یوز مراد طبیعتی ریا [illegible] کیمز [illegible] شکل لا جل الاکل [illegible] نفس وشیطانی اهلاک ایده قزل ارسلان کبی
پهلوان وقره افعی کبی مهلک ومفنی یوز دیمکدر. وام حافظ بکو که باز دهند. حافظ بورجی دی که کرو
ویره لر. کرده اعتراف وما کواهیم. اقرار ایدوبدر بز شاهدز مراد بودر که ان الله لا یضیع اجر
المحسنین بیورلمشدر بوکا بز شاهدز بیلورز ان الله لا یخلف المیعاد حکمنجه ووعد الکریم دین موجبنجه
ادا اولنمان قل. وله. کرچه با ما جفا کرد چو خاک راهیم. اکرچه جفا پایمال قلدی یول طپراغی
کبی بنی. خاک می بوسم وعذر قدمش می خواهم. طپراغی اوپرم وانک عذر قدمن دیلرم. مراد شیخ طریقت
ایله روح احوالن بیاندر که روح دیرا که شیخ جفای ریاضت ایله بنی یعنی نفسمی یول طپراغی کبی ذلیل
ایلدی اما انک تذلیلندن حظ ایدوب تعظیما طپراغ اوپوب وزحمت اولدیغی ابوابنغ عذرن
دیلرن. من نه آنم که بجور تو بنالم حاشا. بن اول دکلم که سنک جوری ایله ایکلیم حاشا. چاکر معتقد وبندهٔ
دولتخواهم. معتقد خدمتکار ودولت دیلیجی قولم مراد روحک شیخه خطابی بیاندر که دیر بن ریاضت
جوری ایله خلافت کسندن ایکلیم زیرا ریاضت ودنیا سعادت عقبی یه سبب بیلدکمه معتقدم ودولت آخرت
استیجی عبد متعبدم. بسته ام در خم کیسوی تو امید دراز. باغلمشم سنک زلفک بوکلمنده اوزن امید
آن مبادا که کند دست اجل کوتاهم. اول اولمسون که اجل الی بنی قصه ایده مراد خم کیسودن سلسلهٔ
طریقتدن کنده شیخنه مخصوص اولان عروه وثقی در اکا تشبث ایدوب سیر الی الله وسیر فی الله امیدن
اتمشدر اول اولمیه که اکا واصل اولمدن وفات ایدم دیمکدر. ذرهٔ خاکم ودر کوی توام وقت خوشست
بر طپراق ذره سی یم سنک محلکده بنم وقتم خوشدر. ترسم ای دوست که بادی ببرد ناکاهم. قورقرن
ای دوست که بر یل بنی ناکاه الوب کیده مراد بودر که جوار شیخده بر حقیرن اما وقتم خوشدر قورقرن بر
هوای نفس ودنیا بنی بوندن دور ایده. صوفی صومعهٔ عالم قدسم لیکن. عالم قدس صومعه سی صوفیسی یم
لیکن. حالیا دیر مغانست حوالتکاهم. حالیا مغان کلیساسی در بنم حواله کاهم مراد بودر که عالم
الهی وقدس که خانقاه مثابه سنده در بن انده عقد بیعت وعهد عبودیت ایدوب صوفی اولمشدر لکن بکا
فیض وصولی وقرب حصولی شیخ جنابی درکه خانقاه حواله اولنمشدر که بونده ساکن اولوب ریاضت

چکن

چکوب وعبادت قلمق ایله مقصودم حاصل اولور. پیر میخانه سحر جام جهان بینم داد. میخانه پیری صباح
بکا کورجی قدح ویردی. واندران آینه از حسن تو کرد آکاهم. واول آینه ده سنک حسنکدن خبردار
ایلدی مراد پیر خانقاه که سحر وقتنده بکا قلب صافی وصفای خاطر ویردی که جهانک کنهن انده مشاهده
ایدوب حسن بقای حقدن خبردار قلدی دیمکدر. با من راه نشین خیز وسوی میکده آی. بن یولده
اوتورجی ایله قالق میخانه وتکیه جانبنه کل. تا ببینی که در آن حلقه چه صاحب جاهم. تا کوره سن
که اول حلقه نیجه صاحب منصبم مراد بودر که روح خطاب ایدوب سالک راه ایله خانقاهه کل یعنی موافقت
قل تا کوره سن که انده نیجه تکمیل طریقت اتمش مرتبهٔ ارشاده یتمش صاحب جاهم وقدرم. مست بکذشتی واز
حافظت اندیشه نبود. مست کچدک وحافظکدن غصه وفکرک یوق ایدی. آه اکر دامن حسن تو بکیرد
آهم. آه اکر سنک حسنک اتکن دوتسه بنم اهم مراد بودر که روح خطاب ایدر مست اولوب کچدک وتضییع
عمر اتدک بن که سنک حافظکم بنم اندیشه وفکرم اتمدک آه اکر بنم آهم سنک حسنک اتکن دوتب اهل نار
ایدرسه. خوش آمد که سحر خسرو خاوری کفت. خوش کلدی بکا که سحر مشرق پادشاهی دیدی. با همه
پادشهی بندهٔ تورانشاهم. دوکلی پادشاهلق ایله تورانشاه قولی یم مراد ظاهره نظر توران
ولایتی پادشاهنی مدح در یا تورانشاه نام شاهی مدحدر که خواجه حافظک عادتی اوزره
مخلصدن حکایه فکر ایدر ومعنی یه نظر توران ولایتنده بر شیخ بزرکواری مدحدر. وله. کرچه
از آتش دل چون خم می در جوشم. اکرچه کوکل اودندن شراب کوپی کبی قاینرم. مهر بر لب زده خون
میخورم وخاموشم. اغزیمه مهر اورلمش قان ایچرم وساکتم مراد بودر که مخلص اولان اوکلیه کرکدر
کوکلنده آتش عشق الهی اولوب اما ریا وتواجد ورقص وتصنع اتمیوب اغزینه مهر سکوت اوروب
قان یوتوب صبر وسکوت ایده. قصد جان است طمع بر لب جانان کردن. جان قصدی در جانانن
لبنه طمع ایلمک. تو مرا بین که درین کار بجان میکوشم. سن بنی کور که بو ایشده جان ایله دورشرم
مراد بودر که محبوب مجازی لبنه طمع کنده جانه قصد انی عذاب اخرته کرفتار اتمکه سعی در بنم نفسمی
بو عملده جان ایله سعی بلیغ ایدر. من کی آزاد شوم از غم دل چون هر دم. بن نیجه ازاد اولم کوکل
غمندن چون هر دم. هندوی زلف بتی حلقه کند در کوشم. بر بتک هندوی زلفی حلقه ایده قولاغمده
مراد بودر که بن کوکلمک عشق مجازیسی غمندن نیجه خلاص اولم که هر دم بر محبوبک زلفی قولاغم حلقه وش
بنی بندهٔ حلقه بکوش ایدر. خرقه پوشی من از غایت دین داری نیست. بنم خرقه پوشلغم غایت
دین دارلقدن دکلدر. پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم. پرده یوز کزلو عیب باشنه اوزره
اورترین مراد بودر که صوفیانه لباس کیدکم زهد وصلاحدن دکل کزلو عیبم چوقدر انلری ستر ایچوندر
من که خواهم که ننوشم بجز از راوق خم. بن که دیلرم ایچمیم کوب صافیدن غیری. چکنم کر سخن پیر مغان
ننیوشم. نیلیم اکر پیر مغان سوزن اشتمزسم مراد کوپ دن شیخ واعظ در کیفیت عشق الهی اندن حاصل
اولور وانک صافی خلاصه کلامی وزبدهٔ کلماتی در وانی ایچمک حسن قبول ایله استماع در پس حاصل
مصراع اول بن شیخک خلاصه کلماتن وکلام اخلاصن سماع قبول ایله استماع ایدرن دیمکدر. ومصراع
ثانی اکا تعلیل در اوکا نیجه فهم قل که معنی جمیل در. حاشا لله که نیم معتقد طاعت دوست. حاشا لله

که بن دوست طاعتم ... [illegible] ... گه بکله • فردا جی نوشتم دیو قدر روا رکه گناه کاه لر قدح
ایچوم مراد بودر که طاعتم حضرت حقه لایق دکلدر بزم همان بو قدر روا درکه گناهی عشق الهی نوش ایدب
نوافل عبادت ایدوم • هست امیدم که علی رغم عدو روز جزا • امیدم واردر که دشمن رغمنه جزا کوننده
فیض عفوش ننهد بار گنه بر دوشم • انک عفوی فیضی قومیه گناه یوکنی اوموزمه مراد بودر که غفور الله گناهمی
شیطان رغمنه عفو ایدب وحملت اوزارهم علی ظهورهم اولدیغی یوم حشرده نا رکناهم ارقمه قومیه • پدرم
روضهٔ جنت بدو کندم بفروخت • بابام جنت باغچه‌سن اکی بغدایه صاتدی • من چرا باغ جهان را بجوی
نفروشم • بن نیچون جهان باغنی صاتمیم مراد آدم علم جنت باغچه‌سن بغدای ایدن شیئ قلیله صاتدی
بن جهان باغنی قیمت وعدد جهتندن بغدای ایدن اقل ولانه نیچون صاتمیم دیمکدر بعضی نسخه مصراع
ثانی بو واقع اولمش • ناخلف باشم اگر من بجوی نفروشم • یعنی قائم مقام بابا اولام اگر بن برا ربیه صاتمزسم
مراد بودر که آدم علم جنتی اکی بغدایه صاتدی بن خیر خلف اولمق بودر که بابامدن ترقی ایدب اندن
دها آلچق بهایه صاتم اگر اندن الچقیه صاتمزسم ناخلف اولورم بابامدن ترقی اتمش اولمزم خلاصهٔ
مراد آدم اوغلانلرینک حضرت آدمدن ترقیلری ازدیاد معصیت‌ده درکه جنت وآخرتی وقربت حضرتی
ادنی بهایه صاتمق در کمال خود بودر دیمکدر • گر ازین دست زند مطرب مجلس ره عشق • اگر بولا
اوره مجلس مطربی عشق یولنی • شعر حافظ برد وقت سماع از هوشم • حافظک شعری اثر سماع وقتنده
بنی عقلدن مراد بودر که اگر واعظ مجلس عشق یولنی بوالدن اورب وبو یوزدن موعظ بیان ایدب
که حافظ شعرنی مجاز صورتندن چقوب حقیقتن تحقیق ایدرسه شعر حافظ اهل مجلسک وقت سماعده
عقللن آلور • و له • گر من از سرزنش مدعیان اندیشم • اگر بن مدعیلرک باشه قتمندن غصه لنسم • شیوهٔ
رندی و مستی نرود از پیشم • رندلک و مستلک شیوه‌سی کتمز اوکدن مراد اگر مدعیلر طعنندن غصه لنورسم
دخی رندلکی و مستلکی یعنی لاابالیلکی و شوریده لکی ترک اتمزم دیمکدر • زهد رندان نوا موخته راهی
بدنیست • یکی وکرمش رندلر زهدی بریول دکلدر • من که بدنام جهانم چه صلاح اندیشم • بن که جهان
بدنامی یم نه صلاح فکر ایدیم مراد بودر که طریق حق سالکلری اکی قسم در بری زهد و صلاح صورتنده
اولان وبری عامیانه و رندانه شکلده اولان در که بو قسمه ملامیه دیرلر لاجرم درکه قسم اول
طریقی برمز طریق دکلدر اما ریا وهمی وار در لکن بزم طریقمز ریا یه قابل دکلدر • شاه شوریده سران
خوان من بی سامان را • باشی بولانق شاهی اوقی بن عقسزه • زانکه در کم خردی از همه عالم بیشم
زیرا عقل اکسکلکنده جمله عالمدن ارتغم مراد بودر که عقل معاش اهلی ولانلر ترک دنیا قلندری شوریده
و دیوانه عد ایدرلر امدی انی خسن بکا دیوانه لر باشی دی زیرا عقل معاش نقصانده جمله خلق
عالمدن زیاده یم • بر جبین نقش کن از خون دل من خالی • النوکا اوزره نقش قل بنم کوکلم قانندن
بر خال • تا بدانند که قربان توکافر کیشم • تا بیلسونلر کیم سنک کافر مذهبک قربانی بن مراد درخال خطابی
ذکر در که دیرا انی خسن بکا فر مذهبسن بنی هلاک وقربان ویوردکم قان اتمش سن در صوفی صورتنده
اولمیوب ظاهر کیده بر نشان قل سن بنی هلاک ایتدکک معلوم اولا • اعتقادی بنما و بگذر بهر خدا
بر اعتقاد کوستر وکچ الله ایچون • تا ندانی که درین خرقه نا خوشیم • تا بلمیه سن که بو خرقه صوفی ده کلم

مراد بودر که فرهادوش اولانلرک حسن اعتقادی وقلبی جوانی عقد هیچ قطع نیاز تعقیبوش اولیب جهوقی دیکر
ایدکن بلمیه‌سن • شعر خون بار من ای باد بر یار نگون • بنم قانیاغدریجی شعرمی ای یل یارقتنده اوقی
که زمزه کانکیسه برک جان زده نیشتم • که قره کرپکلدن جان طرنه نیشترا وردی مراد فلکک نفسندن
شکایتن بیاندر که دیرای نخه دریا بکه بنم قانیاغدریجی کلامی یاره وقتنه اوقی اولان نغمه اوقی که
قره کوز لره نظر ایدب انلرکه کرپکلدن جانم غفه نیشترا ورب مجروح اتمشدر تا که من بعد انی ترکه
ایده • دامن از رنگ خون دل ما در رهم چین • انکی بزم کوکلمز قانی بکنندن دشور • که اثر در تو کند
جون نگاه اشتی رسیم • که سکا اثر ایدر جون خطه لیه‌سن یاره یی مراد بودر که روح نفسه دیر بنم قلبم کثرت
عصیاندن مجروح اولمشدر جون تکرار عصیان ایده‌سن قلبمک یاره‌سن طوملکرسن بس اندن سکا ضرر
ایرامدی انکک دکشور غافل اولمه یعنی تکرار عصیان ایدرسک بر نکبت وبلا ایر کسن قلبمی تکرار
مجروح اتمه اضلالک اتمکه سعی قلمه • من اگر رندم اگر شیخ چه کارم باکس • بن اگر رندن اگر شیخم نه ایشم
وار کمسه ایله • حافظ راز خود و عارف وقت خویشم • کندو رازمک حافظی وکندو وقتمک عارفی یم
مراد بودر که بن رند اولوب غیره ارشاد و شیخلک دعوی‌لنده اولمزسم یا شیخ اولوب غیره ارشاد
قیدنده اولورسم کمسه ایله ایشم یوقدر یعنی غیره ارائت دریا و سمعه قصد اتمیوب عبادت قصد ایلیوب تضییع
عمر اتمزم بر حاله کندو رازمک حافظی وکندو وقتمک عارفی یم • و له • گر ازین منزل غربت بسوی خانه
روم • اگر بو غربت قونا غندن اوجانبنه کیدرم • دگر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم • دخی انده که
کیدم عاقل وحکیم کیدم مراد دیار غربتده سلوک طریقت قیلوب تحصیل علم ایدب وفیض ارشاد بولوب
بوندن وطنمه کیدرسم عاقل وحکیم ویکمل کیدرم دیو اظهار شکر در • زین سفر گر بسلامت بوطن باز رسم
بو سفردن اگر سلامت ایله وطنه ایرشورسم • نذر کردم که هم از راه بمیخانه روم • نذر ایلدم که یولدن میخانه‌یه
کیدم مراد بودر که بو غربت دیارنده خانقاه و معبدده صفا و کلامت بولوب کروصحت ایله وطنه وارجق
اولا انده یولدن خانقاهه وارم نیتکیم رسول الله صلعم سفردن کلیجک مسجده واروب نماز قلوب اندن خانه
ایله مصاحبت ایدب اندن صکره حجره وخانه‌یه داخل اولورلر ایدی • تا بگویم که چه کشفم شد ازین سیر و
سلوک • تا دیم که نه کشف اولدی بو سیر وسلوکدن • بر در صومعه با بربط و پیمانه روم • میخانه قپوسی
اوزره قپوز ایله وقدح ایله کیدم مراد بودر که دیار غربتده سلوک طریقتده بکانه حاصل وکشف اولدیغنی
بلدرمک ایچون وطنمده خانقاه قپوسنه وارب آوازهٔ علم ومعارفی ظهار وصفای قلبمی اشکار ایدیم
آشنا یان ره عشق اگرم خون بخورند • عشق یولنک آشنالری اگر قانمی ایچرلر ایسه • ناکسم گر بشکایت بر
بیگانه روم • ناکسم کر شکایت ایله یاده قتنه کیدم مراد بودر که شیخ واصحاب طریقت بکا مجاهده و
ریاضت اندرب قانمی ایچر کبی ضعف نفسانیت ویررلر ایسه حقا ناکس دونیم اگر عوام الناسه واهل
وسواسه اولانلره شکایت ایدرسم • بعد ازین دست من و زلف چو زنجیر نگار • شمدن صکره بنم الوم
ونگارک زنجیر زلفی • چند چند از پی کام دل دیوانه روم • نیچه نیچه دلو کوکل مرادی ارد نجه کیدم مراد
بودر که من بعد الم سلسلهٔ طریقتدن کیدرمزم و نفسمی ضبط و حبس ایدرم نیچه بر دکی قلب مجنون مراد نه تابع
اولوب غیر مضبوط ومطلق العنان اولم • گر ببینم خم ابروی چو محرابش باز • اگر کورم انک محراب کبی قاشی

بو کلمنی کرو سجدهٔ شکر کنم وز پی شکرانه روم · سجدهٔ شکر ایدیم و شکرانه ارهجه کیدم مراد بودر که اگر
بن رمز الهی میلنی و بکا اولان التفاتنی کورم سجدهٔ شکر ایدب شکرانه ارهجه اولم که بو نعمت جلیله
شکر ایدب و شکرانه ویرمک رهجه اولمق اقتضا ایدر · خرم آن دم که چو حافظ بتولای وزیر · شاد اول
وقت که حافظ کبی وزیر محبتی ایله · سرخوش از میکده با دوست بکاشانه روم · مست میخانه دن کاه
ایله اوه کیدم مراد بودر که حالیا دیار رغبتده محل عبادتده و کوشه طلب قربنده بن کندو یارمک
وزیری بکا رغبت و محبت کوستروب دعوتده در لاجرم خوشدر اول وقت که وزیر محبتنه کیفیت عشق الهی
ایله متکیف اولب حضرت دوست مقارنتی ایله اوه کیدم · وله ایضا · گر چه افتاد ز زلفش گرهی در کارم
اگر چه دوشدی انک زلفندن بر دوکم بنم ایشمده · همچنان چشم گشاد از کرمش می دارم · انجلین
اچلمق کوزن انک کرمندن دوتم مراد بودر که غیب هویت زلفندن ایشمده دوکوم دوشوب یعنی دنیا
علم با غلنوب بکا عملک اثری ظاهر اولمدی انجلین کوزم اچلمق یعنی آخرتم فتح اولمق و بکا کشف
اولمق امیدن انک کرمندن دوتم یا کوز اچلمق انک کرمندن دوتم · بطرب حمل مکن سرخی رویم
که چو جام · شنلکه حمل ایتمه یوزوم قزللغن که قدح کبی · خون دل عکس برون میدهد از رخسارم · کوکل
قانی عکسی طشره ویریر بکا یوزمن مراد ظاهره حمرتم شادیلقدن دکلدر بلکه کوکل قاننک عکسی طشره
اورر خلاصه مراد اهل درد اولانده طرب اولمز دیمکدر · پردهٔ مطربم از دست برون خواهد برد
مطرب پردهسی بنی الدن طشره چیقاره کرکدر · آه اگر زانکه درین پرده نباشد بارم · آه اگر اندن بو پردهده
اولمسه بنم یولم مراد بودر که واعظ پردهٔ الحانی و موعظ و کلامی بنی الدن چیقاروب ضبط و اختیارمی
کیدرسه کرکدر آه اگر پردهٔ الهیه اجازت و یول اولمزه که کار دنیادن معطل و قرب حضرتدن
محروم اولورم · پاسبان حرم دل شده ام شب همه شب · کوکل حرمنک پاسبانی المشم کیجه دوکلی کیجه
تا درین خانه جز اندیشهٔ او نگذارم · تا بو اوده انک فکرندن غیری قویمیم مراد بودر که نفی خواطره
و دفع خاطره مشغولم دوکلی کیجه تا که خاطر رحمانیدن غیری نسنه قلبمه و نه خطور اتمیه · دیدهٔ بخت بافسانهٔ
او شد در خواب · بخت کوزی انک فسانهسی ایله ویقویه واردی · کو نسیمی ز عنایت که کند بیدارم
قنی عنایتدن بر یل که بنی اویاندره مراد بودر که کلمات الهیه و اصطلاحات صوفیه سویلیب اما
نسنه فیض اولمیوب خواب غفلتده و پردهٔ حیرتده قالدم قنی بر فیض عنایت که بنی بیدار و صاحب حالت
ایده · من ازان شاعر ساحر که بافسون سخن · بن اول شاعر ساحرم که سوز افسونی ایله از نی کلک
همه قند و شکر می بارم · قلم قلمندن قند و شکر یاغدررم مراد کندونک مهارتن بیان در که ان من
البیان لسحرا و ان من الشعر لحکمة حسنجه سحر کلام ایله قلمی قمشندن نک کبی قند و نبات و شکر کبی
اب حیات یاغدرر · بصد امید نهادیم درین بادیه پای · یوز امید ایله قودق بو بیابانه ایاق · ای
دلیل دل گم گشته فرو مگذارم · ای ازدش کوکل قولاغزی بنی ترک اتمه مراد بودر که طریقت بریهسنه جی
امید ایله که بکا فیضان الهی و ولایت نامتناهی و اطلاع اشیا کماهی و قرب پادشاهی اولا
دیو سلوکه اندم لاجرم ای قلب هماله راه نما اولان بنی ترک ایلمه که بو مقاصده واصل اولم
چون منش در گذر باد نمی یارم دید · چون بن انی یل وغرغده کورمکه قادر اولمیم · با که گویم که بگوید

سخنی با یارم · کیمه دییم که بنم سوزمی یاره مراد ویلدن بو بنده نفحهٔ ربانیه یا هوای حقیقت جهتی لاجرم
مشاهده بونک ایله اولور بو اولمیجق انکا ایصال خبر و حصول اثر نیجه اولور دیمکدر · دوش می گفت
که حافظ همه رویست و ریا · دون کیجه دیرمش که حافظ دوکلی روی و ریادر · بجز از خاک درش با که بگو
در کارم · انک قپوسی طپراغندن غیری کیمک ایله ایشده بن مراد بودر که دون کیجه وسواس نفس روحه
سنک کارک روی و ریادر دیدی روح دخی انکا دیدی روی و ریا خلقه اراءت ایچون اولور بنم
خود خلقدن عزلتم وار دکتانه باب حقدن غیری یه ملازمتم یوقدر کیم ریا ایدن اولور · وله · من دوستدار
روی خوش و موی دلکشم · بن خوش یوزی و کوکل چکیجی قیلی سوزیجی بن · مدهوش چشم مست و می صافی
بی غشم · چشم مست و صاف و بی غش شرابک حیرانی بن مراد بودر که بن شول شیخ محبتم که انک یوزی بکا
خوش کلور زیرا المشایخ دیمشلردر من لم ینفعک لحظه لم ینفعک لفظه و موبدن مراد سلسلهٔ طریقتدر
و اول سلسلهٔ طریقت که بنم کوکلم چکر انکا دخی محبتم و چشم مستدن مراد شول ذات شیخدر که مست الهی
اولا و شراب صافیدن مراد عشق الهیدر و بی غش اولان اولدر که انده شایبهٔ ریا اولمیه · گفتی
ز سر عهد ازل یک سخن بگوی · دیدک که عهد ازل سرندن بر سوز دیی · آنگاه گویمت که دو پیمانه
درکشم · اول وقت دیرم سکا که ایکی قدح چکم مراد بودر که اسرار الهیه سویلمکه مست حق اولمق
کرکدر زیرا اوراکه دنیا ایله اولان غافل مطلق اولور · در عاشقی گریز نباشد ز ساز و سوز · عاشق
لقده قاچق اولمز ساز و یانمقدن · استاده ام چو شمع مترسان ز اتشم · طورمشم شمع کبی قورقتمه
بنی اوددن مراد عشق الهی و سلوک طریقت اتشی ریاضته یانمق ایله اولور لاجرم بن شمع کبی
یانمغه طورمشم دیمکدر · من آدم بهشتیم اما درین سفر · بن جنته منسوب ادمم اما بو سفرده حالی
اسیر عشق جوانان مهوشم · شمدی ای کبی یکتلر عشقی اسیری بن مراد روح طرفندن کلامدر که روح در
بن ادم بهشتی بن که حضرت عندیت الهیه مقامم ایدی اما اول مقامدن سفر ایدب بدنه تعلق
ایدلدن برو بونده حوادث اولان قوای جسمانیه و شهوانیه که هر بری کوزل کوربوز مثلا الهم
بخت ار مدد دهد که کشم رخت سوی دوست · بخت اگر قورکه حکم اسبابی دوست جانبنه · گیسوی
حور گرد فشاند ز مفرشم · حور صاچی بلوکی توز سلکر بنم دوشکم دوشنجه بردن مراد روحک بقیهٔ
کلامن حکایتدرکه دیر اگر توفیق الهی مدد ایدرسه چوق دنیادن آخرته رحلت ایدم که ایمان و عمل
صالح ایله کیدم حوریکا خدمتکار اولب گیسولرن جاروب ایدب دوشکم ایندن توزی کسوب پاک
ایدهلر · شیراز معدن لب لعلست و کان حسن · شیراز لب لعل معدنی و حسن کانیدر · من جوهری
مفلس ازان رو مشوشم · بن جوهری مفلس اول یوزدن مشوشم مراد بودر که شیرازده جواهر
معارف سویلر خوب طریقت کمسه چوقدر اما بن طالب معارفک و راغب عوارفک صدق و اخلاص
ده قصوری وار انوکیچون مشوش الحال و متفرق البالی المشم دیر و بو کلام غیری یاره تعریض در که بن
دخی اول معارف و عوارف جواهرن سویلیجی دل و جمال معنی صاحبی بن اما طالب و راغب
یوقدر · از بس که چشم مست درین شهر شد پدید · نیجه که بو شهرده مست کوز ظاهر اولدی · حقا که
من نمی خورم اکنون و سرخوشم · حقا که بن ایچمزم شمدی دخی مستم مراد بودر که مست حق اولمش نیجه

مرشد طریقت بو شهرده ظاهر اولمدی دیو سلوکه آغمکدن انلری کوروب مشاهده ایلدکلرندن دیکی بوندن
دخی تعریض قصد ایدر. شهریست پر کرشمه وحوران ز شش جهت. بر شهر در نازنظری ایله مالامال دخی دلبر
جهات ستدن وار. چیزیم نیست ورنه خریدار هر ششم. یعنی بو قدر یوغمم جهات ستنه مشتری یم مراد
نظر و همت اهلی و رمز و حالت صاحبی مجذوب طریقت هر طرف شهرده واردر اما بنده استعداد یوقدر
وانلره بر مشتری ایدم دیمکدر بوندن دخی مقصود تعریض در که بن بونلردن بری بلکه غیریلردن
بکرکی بن اما طالب قابل ومرآت مقابل یوقدر دیمکدر. حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست
ای حافظ بنم طبعم کلینه جلان ارزودر. آیینه ندارم از آن آه میکشم. بر آیینم یوقدر آنوکیچون آه چکرن
یعنی آه ایدرن مراد بودر که بنم طبعمده ارشاد طریقت عرض جالان ایتمک ارزوسی واردر اما جا لم
مشاهده کسنه بر آیینه یعنی طالب قابل یوقدر آنوکیچون منفعل اولوب آه ایدرن بعض نسخه ده بیت بونده
لفظ حافظ قرینه لفظ حسن واقع اولوب تخلص بیتی بو واقع اولمش. حافظ زتاب فکرت بیحاصلان
سوخت. حافظ بیحاصللر فکری حرارتندن یاندی. ساقی کجاست تا زند آبی بر آتشم. ساقی قنده در تا
بر صو اوره بنم آتشمه مراد بودر که بیحاصللر و ناقابللر واردر انلره ارشاد و تعلیم فکری بکا حرارت
ویروب اول حرارتدن یاندم بر شیخ واعظ و بر پند کوی قنی که بنوم آتشمه نصیحت و تسلیت صوین اوروب
تسکین ایده منظومة وله ایضا ما بر آریم شبی دست و دعایی بکنیم. بز بر کیجه ال قالدره لم بر دعا
ایده لم. غم هجران ترا چاره زجایی بکنیم. سنک هجرانک غمنه چاره نی بر یردن ایده لم مراد بوندن
عقلک روحه خطابن بیان ایدر که دیر بز ایکیمز بر کیجه ال قالدروب حضرت حقه دعا ایلیوب سنک اول
حضرتدن مهجور اولدغکک غمی چاره سن جناب حقدن ایده لم که ان ربکم حی کریم یستحیی من عبده اذا
رفع الیه یدیه ان یردهما صفرا موجبنجه اجابت ایدر. دل که بیمار شد از دست رفیقان مددی. کوکل
خسته اولدی یولداشلر الندن بر مدد. تا طبیبش بسر آریم و دوایی بکنیم. تا انک طبیبنی کتوره لم انک باشنه
و بر دوا ایده لم مراد بودر که عقل روحه دیر کوکل خسته اولدی نفسک و قوای نفسانیه نک و شیاطین جن
وانسک النده بکا مدد ایدوب موافقت قل که انک باشنه بر طبیب دین کتوروب علاج ایده لم. آنکه بی جرم برنجید
بتیغم زد و رفت. اول که کناهسز انجندی و بر قلیچ ایله بنی اوروب کتدی. باز ش آرید خدا را که صفا
یی بکنیم. کرو کتورک الله ایچون که بر صفا و مصافاة ایده لم مراد بوندن عقلک قوای روحانیه یه
خطابن ذکر ایدر که دیر اول کمسه که نفس در بنم کناهم یوق ایکن انجندی بکا عصیان قلیجن اوروب هوایه
تابع اولوب کتدی انی کرو کتورمکه سعی ایدک که صلح و مصافاة و مابینمز اصلاح ایده وز. مدد از
خاطر رندان طلب ای دل ورنه. مددی رندلر خاطرندن استه ای کوکل یوخسه. کار صعبست مبادا که خطا
یی بکنیم. مشکل ایشدر اولمیه که بر خطا ایده وز مراد عقلک قلبه خطابن بیان ایدر که دیر مددی تخلص
اولانلر خاطرندن استه که وصول الی الله مشکل ایشدر اولمیه که خطاب مقصود و مطلوبدن محروم قلاوز
دیر که نفس کرو سینهٔ ما بتکده بود. نفس یولنده اندن بزم سینه مز کلیسا ایدی. تیر آهی بکشاییم و غزایی
بکنیم. بر آه اوقن آچلم و بر غزا ایده لوم مراد عقلک روحه یا قلبه خطابن ذکر ایدر که دیر نفس یولنده سینه مز
کلیسایه دونوب دنیا صنملری و تصورلری ایله طولمشدر پس تیر آه چکوب غزا ایدوب نفسی هلاک ایدوب سینه یی پاک

ایده لم. دلتنگ شد پیر طربخانه خرابات کجاست. قورندی کوکلک کوکی میخانه یولی قنده در تا دران اقلیم
هوا نشو و نمایی بکنیم. تا اول هواده بتمک و بیومک ایده وز مراد فتح دین ونشاط یقین کوکی قوربدی
خانقاه یولی قنده در که تا انده واروب نشو و نما بولوب زیاده لک میسر اوله دیمکدر. سایهٔ
طایر کم حوصله کاری نکند. قورسقی آلچاق قوشن کولکه سی بر ایش قلمز. طلب سایهٔ میمون همایی بکنیم
بر همانک مبارک کولکه سن طلب ایده لم مراد شیخ ناقص سایه سندن فایده اولمز بر شیخ کامل ظلنی استیه لم
دیمکدر. دلم از پرده بشد حافظ خوش لهجه کجاست. کوکلم پرده دن کتدی خوش سوزلو حافظ قنی
تا بقول و غزلش ساز و نوایی بکنیم. تا انک سوزی و غزلی ایله بر دوزن و نوا ایده لم مراد معارف
الهیه و کلمات لطیفه ایله قلبی پرده یه و نظام احواله کتوره لم دیمکدر. وله ایضا ما ز یاران چشم
یاری داشتیم. بز یاراندن یارلق امیدن دوتردق. خود غلط بود آنچه ما میپنداشتیم. غلط ایمش
اول که بز صانور ایدق مراد بودر که عقل و روح دیرلر بز نفسدن و قوای بدنیه دن بزه طاعتده
موافقت و مشارکت امیدن ایدر ایدک بزم ظنم. غلط ایمش انلر بزه مظاهرت و معاونت ایتمیوب
عداوت و مخالفت ایتدیلر. تا درخت دوستی کی بر دهد. محبت آغاجی یمش ویره. حالیا رفتیم
و تخمی کاشتیم. بز کتدک شول حالده که تخمی اکدک مراد بودر که روح و عقل دیرلر عشق الهی جوان ایکن
کرک ایمش بر فانی پیرلک زمانینه قودق پس محبت الهیه شجره سی نیجه یمش ویره که بز تخم اکدکمز زمانده
آخره کتدک. گفتگوها رفت و شکایت کس نکرد. نکته لر واقع اولدی کیمسه شکایت ایتمدی. جانب حرمت
فرو نگذاشتیم. حرمت جانبن ترک ایتمدک مراد بودر که نفسدن و قوای بدنیه دن نیجه شکایت ایدجک
عمللر واقع اولدی یکن بز شکایت ایتمدک یاران حرمتن ترک ایلمدک. گفت و گوآیین درویشان
نبود. دیمک و ایتمک درویشلر رسمی دکلدر. ورنه با تو ماجراها داشتیم. یوخسه سنک ایله ماجرالرمز
وار ایدی مراد روحک و عقلک نفسه خطابن بیان ایدر که دیرلر شکایت درویشلک عادتی دکلدر یوخسه
بزم سندن چوق شکایتمز محل واردر. شیوهٔ چشمت فریب جنگ داشت. سنک کوزک شیوه سنک
جنک آلدسی وار ایمش. ما ندانستیم و صلح انگاشتیم. بز بلمدک صلح ظن ایتدک مراد بودر که عقل و
روح نفسه دیرلر سنک عجایب جهانه نظرک عین عبرت صنع حضرتی مشاهده سی صانوردق اول کوکل
نظر شهوت و عین شهوانیت ایمش. گلبن حسنت نه خود شد دلفریب. سنک حسنک کل فدانی کندودن
کوکل آلدیجی اولمدی. ما دم همت برو بگماشتیم. بز همت نفسن انک اوزرینه حواله ایتدک مراد روح و عقل
نفسه سنک حسنکه الدنمز مجرد اندن حادث اولمشی کوکلر بزدن نفس همت و اکا موافقت اولدی
انوکیچون کوکلمز آلدندی دیمکدر. نکته خوددادی با دل حافظا. دیکر کیمدر که ویردک بزه کوکلی
ای حافظ. محصل بر کسی بگماشتیم. بر تحصیل ایدیجی کمسه اوزرینه حواله ایتدک مراد نفسک و قوای
بدنیه نک جوابن بیان ایدر که انلر دیرلر سن کندک بزه کوکل ویروب عاشق و تابع اولدک بز کمسه یه
حواله ایدوب جبر ایتمدک. وله ایضا مرحبا طایر فرخ پی فرخنده پیام. مرحبا ای ایزی مبارک خبری
بختلو قوش. خیر مقدم چه خبر یار کجا راه کدام. صفا کلدک نه خبر یار قنده در یولی قنغی در مراد شول
شیخ قادمه خطابیدر که کلامی مبارک قدمی مبارک بختلو و کلیشی اکا مرحبا دیوب توصیف ایدوب دعا ایتدکدن

صکره جبر الهی صوربو وصول الی الله قنده اولور طریق قنقی دردیو . یا رب این قافله را لطف ازل
بدرقه باد . یا ربّی بو قافله یه لطف ازل قولاغز و بکجی اولسون . که از وهصم بدام آمد ومعشوق بکام
که اندن خصم آغه کلدی ومعشوق مراده مراد اصحاب طریقت دعا ومدح ایدرکه دیر بو قافله دن
نفس محبوس ولیه و وصول محبوب میسر اولدی . ماجرای من ومعشوق مرا پایان نیست . بنم ماجرامه
ومعشوقه نهایت یوقدر . هرچه آغاز ندارد نپذیرد انجام . هر نسنه که ابتداسی اولمیه انتهاسی اولمز
انمز مراد حضرت حقک ازلی وابدی ایدکن بیاندر . زلف دلدار چو زنار رهی فرماید . زلف محبوب
چو زنار رهبودر . برو ای خواجه که شد بر تن من خرقه حرام . یوری ای خواجه که بزم تنمزه خرقه حرام اولدی
مراد بودرکه غیب هویّت ذات وما امروا الا لیعبدوا الله مخلصین له الدّین موجبنجه کمال الخلاص
امر ایدرکه ملامیه صوزنده اولوب کیلس طایفه صوفیه مز اولمیه لاجرم بزه خرقه وشکل صوفی حرامدر
مرغ عرشم که همی در رسد از سدره صفیر . عرش قوشی یم که ایرشور سدرة المنتهی دن اواز . عاقبت
دانه خال تو فکندم در دام . عاقبت سنک خالک دانه سی بنی آغه دوشوردی مراد روحک
نفسه خطابن ذکردرکه حضرت عندیت الهیه وعرش اعلی ایدی وده ایما الهام جبرائیل بکا ایرشوردی
اما سنک جنبک جبتی بنی ادم دنیایه وقید ماسوی یه گرفتار ایتدی . کل ازحد بر و تنعم بکرم رخ بنمای
کل حددن التذی تنعمی کرم ایله بکا قی کوستر . سروقی ناز و خوش نیست خدا را بخرام . سروقدو نور
وخوش دکلدر الله ایچون صالین مراد اهل کشفه دیمدن مدعی تن پرورلکی حددن آشوردی
ای شیخ مخلص ومرتاض یوز کوستر که سیمای صلاحی کورسون واهل منصب ولان ناز وتبختر ایدرد
انک نازی وتعظمی خوش دکلدرکه مست دولت اولوب فانی یه اعتنا ایدب مغرور اولورلا جرم
ای شیخ علو درجه کوستر که مرتبه باقیه در رغبت بوکادر . چشم خونبار مرا خواب چه در خورباشد
بنم قان یاغدرجی کوزمه اویقونه لایق اولور . من یقتل داء دنف کیف ینام . شول کمسه که انک هلاکی ایدر
مرضی لازمی اوله نیجه اویور مراد منطوقدن ظاهردر . تو ترحم نکنی بر من مسکین کفتم . سن مرحمت
ایتمزسین بن مسکینه دیدم . ذاک دعوای وها انت وتلک الایام . بو بنم دعوامدر رکیمه سن وبو ایام
مراد روحک نفسه خطاب غتابن بیاندرکه سندن رحمت کلمسه کرکدر وبو دعوامک صدقی زمان ایله
ظاهر اولور دیر . حافظ ار میل با بروی تو دارد شاید . حافظ اکر سنک قاشنکه میلی ایدرسه یارز جای
در گوشه محراب کنند اهل کلام . یری محراب کوشه سنده ایدرلر اهل کلام مراد حافظ رمز الهی یه مایل
الهیه یا رشوردرکه اهل کلام محل رمزده اولورلر دیمکدر . وله ایضا . ما بی غمان مست دل از دست داده
ایم . بز غمسز مست کوکلی الدن ویرمشلردر . همراز عشق وهمنفس جام باده ایم . عشق همرازی وشراب
قدحی همنفسی یوز مراد بودرکه بز دنیا غمسز مستحق اولوب اهل عشق ایله وقلب شیخ یاده وهمان شیخ ایله
همنفسلردر . بر ما بسی کمان ملامت کشیده اند . بزم اوزرمزه چوق ملامت یاین چکمشلردر
تاکار خود ز ابروی جانان کشاده ایم . تا اشمزی جانان قاشندن اچمشزدر مراد بودرکه بز رمز
حق واسرار الهیه سویلیوب اذن علی وخیر کشف اتدکمز ایچون اهل ظاهر وعوام الناس بزه طعن وملامت
یا یین چکوب چوق دخل وتشنیع اتمشلردر . ای کل تو دوش داغ صبوحی کشیده . ای کل سن دون کیجه

شراب صباح داغن چکمشسن کبی . ما آن شقایقیم که با داغ زاده ایم . بز اول شقایقیز که داغ ایله
طوغمشزدر مراد بودرکه ای اهل کشفه دیو دعوی ایدن دون کیجه یعنی زمان قلیلدن بردو داغ محبوب
وصباح شراب ایچر کبی داغ ودرد ایچون اه چکمشسن دربزی کورکه داغ عشق عالم الهیده بیله کتورمشزدر
پیر مغان ز توبه ما کر ملول شد . پیر مغان اکر بزم توبه مزدن ملول اولدی ایسه . کو باده صاف کن که
بعذر ایستاده ایم . دی شرابی صافی قیل که عذرده طورمشزدر مراد بودرکه بو طریقدن رجوع ایدوب اهل
دنیا مسلکنه سالک اولدغمزدن شیخ رنجیده خاطر ایسه کادی که عشق حق احضار اتسون که بز رجوعدن
ایدوب کرو طریقته سلوک ایدب حضور شیخه وارب عذر ایتمکه طورمشزدر . کار از تو میرود مددی ای دلیل
راه . ایش سندن کیدر بر مدد ای یول قولاغوزی . انصاف می دهیم که از ره فتاده ایم . انصاف ویرورزکه
یولدن دوشمشزدر مراد مرشد طریقت اولانه تضرعدرکه دیر ایش سنک کبی ایله یلرو کیدر بر مدد قیل که بز
انصاف ایدرزکه یولدن قوده انمشزدر . چون لاله می مبین وقدح در میان کار . لاله کبی شراب کورمه
وقدح ایشل ورتسنده . این داغ بین که بر دل پر خون نهاده ایم . بو داغی کورکه قان ایله طولو کوکله قومشز
مراد بودرکه عمل ورتسنده لاله کبی قرمزی شرابی وقدحی وار کورمه یعنی ظاهرمزه ناظر اولوب تنعم و
عشرتده صانمه بلکه لاله کبی پرخون کوکلمزده داغ وار دربانی کور . کفتی که حافظا این همه رنگ و خیال
چیست . دیدک که ای حافظ بو دکلی رنگ وخیال ندر . نقش غلط مخوان که همان لوح ساده ایم
غلط نقش اوقیمه که همان نقش ساده یوز مراد بودرکه اشعارمده رنک لطافت وخیال وصنعت
کوروب طریقت وحقیقتدن عاری شاعر مایم ظن اتمه بلکه تصنع وتکلفدن خالی صافی قلب سالک
طریقت وطالب حقیقت مردقدم . وله ایضا . بزن بر دل ز نوک غمزه تیرم . اورکوکلمه غمزه سیوریسندن
اوق . که بپیش چشم بیمارت بمیرم . که سنک خسته کوزک اوکنده اولم مراد مخاطبدن شیخدر اکادیر
بکا عین عنایتکدن تیر ریاضت اور تا سنک ذات مرتاضکدن وکندو نفسانیتم میّت اولوب روحانیتم
حیات ایده یه بولا . نصاب حسن در حدّ کمالست . حسن نصابی حدّ کمالده در . زکاتم ده که مسکین وفقیرم
زکاة ویر بکا که مسکین وفقیرم مراد شیخ کامل همتّه فاورسن بکا همت قیل که مستحقم دیمکدر . من آن مرغم
که هر شام وسحرگاه . بن اول قوشم که هر اخشام وصباح . ز بام عرش می آید صفیرم . عرش طامندن کلور بکا
اواز مراد بو قوده ذکره فکرا ایشندر یا الهام ملکی کلور دیمکدر یا کلام جبرائیل یا وحی روحانی کلور
دیمکدر . قدح پر کن که من در دولت عشق . قدحی طولدر که بن عشق دولتنده . جوانبخت جهانم کرچه پیرم . جهانک
جوانبختی یم اکرچه پیرم مراد شیخدن طلب فیض ایدوب وارشاد وریاضت استدعا ایلیوب کندونک استعداد
فیض وریاضته تحمّلن بیاندر . رخان پر شد فضای سینه از دوست . اویله طولمشدر سینه میدانی دوستدن که فکر
خویشتن کم شد در ضمیرم . که کندو فکرم بتدی خاطرمده مراد غلبه عشقن بیاندرکه صدرم دوست ایله شویله مالی
المشدرکه کندو فکرمدن خالی اولمشدر . مبادا جز حساب مطرب و می . اولمسون مطرب وشراب حسابندن
غیری . اکر حرفی کشد کلک دبیرم . اکر بر حرف چکرسه کاتبم قلمی مراد بودرکه بنم اعمالمه قرنده یازلمشده عشق الهی
حسابندن غیری اولمسون اکرکرام کاتبین بر حرف دخی یازرسه . در آن غوغا که کس کس را نپرسد . اول غوغاده
که کمسه کمسه یی صورمز . من از پیر مغان منت پذیرم . بن پیر مغاندن منت قبول ایدیجی یم مراد بودرکه عرصه

قیامتده اول محل خوف وخطرده نفرتنی دنیلدكی حالنده بن شیخ طریقتدن شفاعت كورب وسالك
طریق حق اولدیغم ایچون شفا بولوب شیخدن منت قبول اتسم كركدر جو طفلان تاكی ای زاهد فریبی
اوغلانجقلری كبی الجنه دك ای زاهد الدرسن بسیب بوستان وشهد وشیرم بوستان المجی بال
وسودایله مراد بودركه زاهد نعیم جنته ترغیب ایدر اما عاشقه جمال یار كركدر لاجرم اكا دیرینی اوغلانجقلر
كبی نیچه بر الدرسن بكا نعیم جنت كرك كمز جمال حق كركدر قراری كرده ام باقی فروشان برقرار اتمشم كه شراب
صاتیجیلر ایله كه روز غم بجز ساغر نكیرم كه غم كوننده قدحدن غیری دوتمیم مراد شراب صاتیجیلردن
علما طریقتدركه انلردن حاصل اولان علم ومعرفت بكا بونی متذكر ایتدردیكه غم كلدكده واستعینوا
بالصبر والصلوة موجبنجه عبادته مشغول اولام خوش آن دم كه استغنای مستی خوش اولدرا اول دم كه مستلك
استغناسی فراغت بخشد از شاه ووزیرم فراغت بخشلیه شاهدن ووزیردن بكا مراد بودركه عشق حقه
دعا آخرته شوبله متوجه ومستغرق اولم كه اهل دنیادن بالكلیه فراغت ایدم من انكه بركرفتم دل ز حافظ
بن اول وقت كوتردم كوكلی حافظدن كه ساقی كشت یار ناكزیرم كه ساقی اولدی ناچار یعنی ضروری
اولان یار بكا مراد بودركه نفس اماره ده دیر اول وقت حافظك اضلالندن امید كسدم وقطع تعلق
ایدم كه اذا اراد الله بعبد خیرا جعل من نفسه واعظا موجبنجه نفس لوامه بلكه نفس مطمئنه اكا عشق الهی ایچوردی
وشهوات ومطالبات دنیادن بچوردی فراوان كنجها درسینه دارم واكر ویرانه لرم كو كعمده وارده
اكرچه مدعی بیند حقیرم اكرچه مدعی بنی حقیر كورر مراد بودركه علوم معارفدن وفنون عوارفدن وكشف
خفایادن وفیض دفاینیدن صورمده خزینه لر كثیره وار دیرا اكرچه بنی منكر ودشمن متكبر حقیر وذلیل كورر
ولـه ایضاً من ترك عشقبازی وساغر نمی كنم بن عشقبازلغی وقدح تركه اتمزم صد بار توبه كردم ودیكر
نمیكنم یوز كره توبه ایلدم دخی ایلمزم مراد بودركه بن عشق الهی علمی وصفای قلب تركن اتمزم وطلب
دنیا وما سوی قلمزم یوز كره بو عملدن رجوع ایدب یعنی سالك طریقت ایكن طالب دنیا وتابع هوا
اولدم بردخی اتمزم باغ بهشت وسایه طوبی وقصر حور جنت باغنی وطوبی كولكه سن وحور قصرنی
با خاك كوی دوست برابر نمیكنم دوست محله سی طپراغنه مقابل یا اكا مساوی اتمزم مراد نعیم جنانی
قربت دركاه حقك دنی مرتبه سی مقابلی ویرابری قلمزم دیمكدر تلقین درس اهل نظر یك اشارتست
اهل نظرك درس تلقینی بر اشارتدر كفتم كنایتی ومكرر نمیكنم بر كنایت دیدم تكرار اتمزم مراد بودركه
اهل نظر اولوب حقی كورنلرك درس تلقینی بر اشارتدر یعنی الف دیرلرا هدیلرلر شیخم بطیره كفت برو
كفت عشق ترك برقوجه بكا غضب ایله دیدی یوری عشقی ترك قل محتاج جنك نیست برادر نمی كنم جنكه محتاج
دكلدر قرداشم ترك اتمزم مراد بودركه بكا بر دنیا قوجه سی غضب ایله عشق حقی ترك قل وطلب دنیا ایله كل دیدی
بن اكا دیدم جنكه حاجت یوقدر قرداشم ترك اتمزم این تقوی تمام كه با شاهدان شهر بو تقوی بكا تمامدر
كه شهر محبوبلری ایله نازوكرشمه بر سر منبر نمیكنم نازی وكوز اوجی ایله بقمغی وكوز قیقمغی منبر باشلی وزره اتمزم
مراد بودركه بكا بو زهد وتقوی یتر كه منبره فرارثله جقدم واعظ كبی شهر محبوبلرینه ناز واشارت اتمزم نتیكم بر
واعظ عشق الهی افشا اولنمق كركه دیوب مجلسده قوشنده اولان بر محبوبه رمزا یدب دیمش حد بعد از امروز
اشكارا دست می دارم ترا از تو چون بوشم كه پیدا دوست می دارم ترا هركز نمیشود ز سر خود خبر مرا هركز

كندو

كندو باشمدن خبرم اولمز ایچم تا در میان میكده سر بر نمیكنم تا میخانه اورتاسنده باش قالدرمیم مراد
بودركه مشاغل دنیایه ومصالح غیره مشغول اولانلر كندو باشندن خبری اولمیوب كندو تدبیرندن
غافل اولورلر اما خانقاهده مراقب اولوب جانب حقه متوجه اولان كیشیلرتن تذكر ایدب استغفار ایله
تدبیر كندو باشنی بیلور چون فكر آخرت ایدر ناصح بطنز كفت حرامست می مخور نصیحت ایدجی طعن ایله
دیدی حرامدر شراب ایچمه كفتم بچشم وكوش بهر خر نمیكنم دیدم كوزی وقولاغی هر خره اتمزم مراد بودركه
اهل دنیا ناصحی كاسب ماله واهل عیاله عشق الهی حرامدرسن كاسب مالله واهل عیالكله اندن فراغت
قل دیدی بن دیدم بو دیدیكك خره دنیا واحمق عرب القفا فعلی وقولی در بن هر دنی وبادانه كوكل
جهانه كوز وقولاق دوتمزم حافظ جناب پیر مغان جای دولتست ای حافظ پیر مغانك اوی طرفی دولت
یریدر من ترك خاك بوسی این در نمیكنم بن بو قپو طپراغنی اوپمك تركن اتمزم مراد بودركه اهل الله
ومرشد راه جنابی وباب نعم المآبی دولت آخرت یریدر لاجرم بن اول تراب اوپمكی ترك اتمزم
اوباقی قپوب باب اهل دنیایه كیتمزم ولـه ایضاً ما درس سحر در سر میخانه نهادیم بز سحر درسنی میخانه
اوجنده وسوه كسنده قودوق محصول دعا در ره جانانه نهادیم دعا محصولنی جانانه یولنده
قودوق مراد بودركه اول بز سحر درسنه مشغول اولوردق شمدی خانقاه عملنه مشغول اولدق ومحصول
ونتیجه دعا قولا طلب دنیا ایدی شمدی لا اشتغال همتك لا ایاك موجبنجه حضرت مولی در در خرمن
صد زاهد عاقل زند آتش یوز زاهد عاقل خرمننه اود اورر این داغ كه ما بر دل دیوانه
نهادیم بو داغ كه بز دلو كوكله قودق مراد بودركه زاهد عابد یابس مزاج اولور وصل محبوبه اكا
مشقت ایله حصول بولور اما سالك عاشق ترجك واصل اولور لاجرم بز حاصلنز سریع الوصول ادبجه
یوز زاهد عاقلك محصولنی افنا ایدب كالعدم قیلور سلطان ازل كنج غم عشق بما داد ازل سلطانی
عشق غمی خزینه سن بزه ویردی تا روی در این منزل ویرانه نهادیم تا یوزی بو منزل ویرانه قودق
مراد حضرت حق بزه خزینه غم عشق ویروب شول وقتده كه ویرانه دنیایه توجه ایتدك دیمكدر در خرقه
ازین بیش منافق نتوان بود خرقه ده بوندن زیاده منافق اولمق اولمز بنیاد ازین شیوه
رندانه نهادیم انك بنیادن بوندن اوتوری شیوه رندانه قودق مراد خرقه یه منتسب عمل ودیمیجی
منافق كبی ظاهری باطنه موافق اولمیوب لازم كلور لاجرم زیاده منافقانه وضع اولور بونك
بر خرقه یوكش اولمیوب خرقه بنیادن رندانه قلندرانه كه ملامتیه وار عادیانه لباس كیدك دیمكدر در
دل ندهم ره پس ازین مهر بتان را كوكله یول ویرمز بوندن صكره بتلر محبتنه مهر لب او بر در
بتخانه نهادیم انك لبی مهرنی بتخانه قپوسنه قودق مراد بودركه قلبمه محبوبلر صورتلری وتماثیل دنیا
كیرب بتخانه یه دونمش ایدی شمدن كرو انلرك محبتی قلبمه كیرمكه قومزم كه ما هذه التماثیل التی انتم
لها عاكفون موجبنجه كلام حقدن بو خانه قپوسنه مهر اورمشمدر آن بوسه كه زاهد بتغنی دست بما داد
اول بوسه كه اندن صكره زاهد بزه ال ویرمش ایدی از روی صفا بر لب پیمانه نهادیم صفا یوزندن
قدح اغزنه قودق مراد بودركه سلوكدن زاهد یعنی اعراض قلن بزی اویوب اندن طلكه الن
صونوب بكا ارشاد قلدیش ایدی اول بوسه یی بز شیخ اغزنه قودق كه انك اغزن اوپدك نفسانیت

وشهوت ایله اولان بکشه ترک ایتدکی الحمد لله که چو ما بیدل ودین قدر منت اللهه که زجلین نی ولد
دین اولدی از آنکه خرد پرور و فرزانه نهادیم ای که عقل تربیت ایده و حکیم قودق مراد بودر که
شول کمسه که بزاکا مرنی عقل وحکیم وعالم دیرایدک عشق الهیدن تلذذ ایدب زجلین قلبی کیدب
ودین اهل دنیایی وحب ماسوایی ترک ایدب منت اللهه که بزم ایله محال اولدی چون میرود
این کشتی سرگشته که آخر بنجه کیدر بونابلی کمی که آخر جان در سر آن گوهر یکدانه نهادیم جانی اول
کوهر یکدانه سوداسنده قودق مراد طالب حق فرد وراغب صمد احد اولان دریای طلبده سر
کردان کردابه دوشمش کمی کبی قالوب چقمز دیمکدر قانع بخیال زتو بودیم چو حافظ بزخیاله قانع
ایدکلسندن حافظ کبی یا رب چه گدا همت و بیگانه نهادیم عجب یا رنی گدا همت و باد طبیعت ایتمشز
مراد بودر که وصول حقدن برخیال ایله قانع اولان گدا همت و بیگانه طبع در لاجرم علو الهمة من الایمان
حسبجه بلند همت و آشنا طبیعت اولمق گرکدر ولها خیال روی تو در کارگاه دیده کشیدم سنک
یوزک خیالن کوز کارکاهنده چکدم یعنی یازدم بصورت تو نکاری ندیدم و نشنیدم سنک صورتک کبی
بر نکارینه کوردم نه اشتدم مراد تصورنده حضرت حقی عینده مشاهده ایدرکبی ملاحظه ایدرم اما بو جمله
تصور وصول اولورکه هیچ بر صورت خوب اکا بکزمز امید خواجگیم بود بندگی تو جستم بن افندیلک امیدم
وار ایدی سکا قول اولمق ایستدم هوای سلطنتم بود خدمت تو گزیدم بنده سلطنت هواسی وار ایدی
سنک خدمتک اختیار ایتدم مراد حضرت حقه قول اولمق افندیلک در و اکا خدمت ایتمک سلطنت در دیمکدر
اگرچه در طلبت همعنان باد شمالم اگرچه سنک طلبکده شمال یلی همعنانی ین بگرد سرو خرامان قامتت
نرسیدم سنک قامتک صالنجی سروی توزینه یا قراکنه ارشمدم مرادم ندکلو عنت النمه سیر فی الله نهایتی
توزنه و قرینه ارشلمز دیمکدر امید در سر زلفت بروز عهد ببستم سنک زلفک وجهنه امیدی عهد کوننده
باغلدم طمع بدور دهانت زکام دل نبریدم سنک دهانک دورنده طمعی کوکل مرادندن کسمدم
مراد بودر که الست بربکم عهدی کوننده محبت هویته امید باغلدم کلام الهی دورنده وانک مضمونی
عملنده مراده وصولدن طمعی کسمدم که بو رشدر والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا گناه چشم سیاه
تو بود و گردن دلخواه سنک قره کوزنک و کوکل دیلکی بوینک گناهی ایدی که من چو آهوی وحشی
ز آدمی ببریدم که بن وحشی آهو کبی آدمیدن کسلدم مراد ذات ستوره جذب ایدب و میل قلبیم اکا اولوب
مجنون صفت خلقدن عزلت قلدم که الاتصال بالحق بقدر الانفصال من الخلق ز شوق چشمهٔ
نوشت چه قطرها که فشاندم سنک طاتلو چشمه ک شوقندن نه قطره لرکه صاچدم ز لعل باده فروشت
چه عشوها که خریدم سنک شراب صاتیجی لعلکدن نه غنچه لرکه الدم مراد ذوق روحانی شوقندن
چوق اغلدم و کلام الهی ذوقندن چوق معنی اکلدم دیمکدر ز غمزه بر دل ریشم چه تیرها که کشادی
غمزه دن یاره لو کوکلمه نه اوقلر که آچدی یعنی آتدی ز غصه بر سر کویت چه بارها که کشیدم غصه دن
سنک محلک باشنده نه یوکلر و نه تحمللر چکدم مراد نفسانیتم قهری ایچون ابتغات چوق و ایذالر اولوب
نفسمدن و شیاطیندن اولان غصه لرما ولدر کاهمه چوق عرض ایتمشمدر دیمکدر ز کوی یار بیار ای
نسیم صبح غباری یار محله سندن کتور ای صبح یلی بر توز که بوی جان خود از آن تراب شنیدم

کرکند

کرکند و جانم قفس اقوادن طبلغندن طویدم مراد نفخهٔ ربانیه دن اثر عالم الهی طلبی در که بانگ جاع
اول اثردن طویلور زیرا روح اول عالمدن در چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی غنچه کبی
باشیم اوزره آنک محله سندن بکچدی بریل که پرده بر دل مسکین بوی او بدریدم که پرده مسکین کوکل
اوزره آنک قوقوسی ایله ییرتدم مراد غنچه سویلندن بکچن جاکه ایدر بین دفی نفخهٔ ربانیه کلدکندن پرده
ییرتوب عاشق فاش اولورم دیمکدر زخاک پای تو سوگند نور دیدهٔ حافظ سنک خاک پایک حقی حافظک
کوزی نورنه اندی که بی فروغ رخت با چراغ دیده ندیدم که سنک یکاغک ضیاسنسز کوز چراغی ایله
کورمدم مراد تجلی جمال اولمینجه ظاهر کوزی مشاهده حقیقت اتمز و اشیایی کما هی کورمز دیمکدر
ولها ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم بز بو قپویه هیبت و منصب ایچون کلمشدکلز از بد
حادثه اینجا به پناه آمده ایم حادثه نک یمزندن بورایه صغنغه کلشزدر مراد باب حقه صوفی کنج اولمق
عظمت و اعتبار ایچون کلدک نفس وهوا و شیاطین و دنیا حادثه لرنک زرندن صغنمق ایچون
کلدک دیمکدر ره رو منزل عشقیم و ز سرحد عدم عشق منزلنک یولجیسوز و عدم سرحدندن تا باقلیم
وجود این همه راه آمده ایم تا وجود اقلیمنه بو دکلو یولدن کلمشزدر مراد عالم الهیده عاشق
حق اولوب کتم عدمدن عالم کونه بودکلو مسافه قطع ایدب کلدک دیمکدر سبزهٔ خط تو دیدیم و ز
بستان بهشت سنک خطک سبزه سنی کوردک وجنت بستاننده بطلب کاری آن مهرگیاه آمده ایم
اول محبت اوتی استمک ایچون کلمشزدر مراد وعلم آدم الاسماء کلها سینجه طلب آمده بهشت مکرمده
ایکن علم الهی مشاهده ایدب آنک تکمیلی ایچون دنیایه کلدک دیمکدر تا چنین گنج که شد خازن
ارواح امین تا بو بخلین خزینه که آنک خزینه داری جبرائیل ولدی بگدای بدر خانهٔ شاه آمده ایم
دلنجیلک ایله شاه اولدی قپوسنه کلمشزدر مراد قرآن و مهر وحی الهی که وانک خزینه داری جبرائیل
امین در بزانی دلنمک ایچون یعنی وحی قلبی و کشف الهی و الهام ملکی طلبی ایچون درکاه حقه
ومحل عباده کلمشزدر دیمکدر لنگر حلم تو ای کشتی توفیق کجاست سنک حلمک لنگری ای توفیق کمیسی
قنده در که درین بحر کرم غرق گناه آمده ایم که بو کرم دکزنه گناه غرقی کلمشزدر مراد توفیق الهی
کمیسی لنگر حلم صالوب بحر کرمده قرار ایلیوب مستغرق گناه اولنلره نجات طلبی در آب روی رود
ای ابر خطاپوش ببار یوز صوینی گیدر ای خطا یورتیجی سحاب یاغدر که بدیوان عمل نامه سیاه
آمده ایم که عمل دیوانینه قره نامه لو کلمشزدر مراد نامهٔ اعمالم سیاه ایدر اندن یوزم صوینی دوکمیدر
سحاب کرم یاغوب سیئاتم سیاهین یومق کرکه دیو استدعای کرم ایدر حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز
که ما ای حافظ بو یوک خرقه آت که بز از پی قافله با آتش آه آمده ایم قافله اردنجه آه اودی
ایله کلمشزدر مراد بودر که بوکی یاقمغه قابل اولور بز آه اودیله کلورز او داوان صفتی خلاصه مراد
او ده یانه جقدن احترازدر قل دیمکدر ولها ما نگوییم بد و میل بناحق نکنیم بز بره سوز دیمیلم و ناحقه
میل اتمیلم جامهٔ کس سیه و دلق خود ازرق نکنیم کمسه نک اوبین قره وکندو خرقه مزی کوک اتمیلم مراد
بودر که بره سوز سویلیلم و ناحق ایش تمیلم و کمسه یه تعدی ایدب آهی توتنندن اوبینی سیاه و کندو خرقه مزی
صوفیانه کوک و نشل خرقه کیمیلم عیب درویش و توانگر بکم و بیش بد است درویشی و غنیی کسک

ایله وارتق ایله عیبلمق یرمزدر. کار بد مصلحت آنست که مطلق نکنیم. یرمز ایشی مصلحت اولدر که مطلقا
وعموما ایتمیوز مراد منطوقدن ظاهردر. خوش برانیم جهان در نظر راه روان. خوش سورلم سکردیکی
یولجیلر نظرنده. فکر اسب سیه وزین مغرق نکنیم. قره آت وزینته غرق المش آیر فکرن ایتمیلم مراد
سالک طریقت اولانلرک نظرنده واونجه پیاده سوریاساکره ده لم قره آت ومزین ایر فکرن یعنی
اکا سوار اولمق ملاحظه ایتمیلم دیمکدر. رقم مغلط بر دفتر دانش نزنیم. مغلطه رقمن علم دفترینه اورمیلم
سرحق باورق شعبده ملحق نکنیم. سرحقی حقه بازلق ورقنه ایتمیلم مراد بودر که علم کتابنه سؤال
صورتنده مغلطه لریازب حقه بازلق اوراقی کبی ایدب سرحقی اکا ضم ایتمیلم. زاهدا منع من
از باده کندان بهتر. زاهد اگر بنی شرابدن منع ایدرسه اوله یکدر. که التفاتش بمی صاف وروق
نکنیم. که انک التفاتن شراب صافی وسوزمشیله ایتمیلم مراد بودر که شولکم عشق حقدن منع ایدرسه
ذوقی اکا بونده صاف ولطیف واسرار خفیه اشراب ایتمیلم. شاه اگر جرعه رندان نه بحرمت
کیرد. شاه اگر مجلسلرک بقیه اسرارن وکندویه واصل اولان اخبارن عزت ایله دوتمزسه. هیچ کارش
زسر صدق وبروتق نکنیم. هیچ انک ایشنی سرصدقدن ورونق ایله ایتمیلم مراد بودر که اسرار
طریقتدن واخبار حقیقتدن بر مقدار شاه نظرنه ایرشوب صلاح حمل ایدب عزت ایله دوتمزسه
هیچ انک دعاء دولتن سرصدق ورغبتدن ایتمیلم. آسمان کشتی ارباب هنر می شکند. فلک اهل
هنرک گمیسن صر. تکیه ان به که برین بحر معلق نکنیم. اعتماد اول یکدر که بو اصلسی دکزده ایتمیلم مراد
بودر که فلکدن دائما اهل کماله ضرر ایرر لاجرم بز اکا اعتماد ایتمیوب بلکه احتراز ایدهلم. گر بدی گفت
حسودی و رفیقی رنجید. اگر بریره مز دیدی ایسه بر حسود وانجندی ایسه بر یولداش. گو تو خوش باش
که ما گوش باحمق نکنیم. دیکسن خوش اول که بز قولاغی احمقه ایتمزز مراد بودر که حسود صوفیلر حقنده
بر مز سوز سویلیوب بر رفیق طریق اندن انجندی اکا ده که بز احمقه قولاق دوتمزز وانک سوزن
اشتمزز لاجرم سندخی اشتمه. حافظ ار خصم خطا گفت نگیریم برو. ای حافظ اگر خصم خطا دیدی ایسه
اکا دوتمزز. ور بحق گفت جدل با سخن حق نکنیم. اگر حق دیدی ایسه حق سوز ایله جدل ایتمیلم
مراد بودر که اگر خصم بزه افترا ایدب ناحق سوز سویلرسه بز اکا مؤاخذه ایتمیلم اگر دیدکی واقع حالی
ایسه حق سوزه انجنیوب نزاع ایتمیلم. وله ایضا مرا عهدیست با جانان که تا جان در بدن دارم
بنم عهدم واردر جانان ایله که تا جانم بدنمده واردر. هواداران کویش را چو جان خویشتن دارم
انک محله سی هوادارلرن کندو جانم کبی دوتم مراد بودر که حضرت حق ایله عهدم بویله در که انک درکاهی
محبلرن جانم کبی عزیز دوتم ومحبت ایدم. صفای خلوت خاطر از ان شمع چکل بینم. خاطر خلوتنک
صفاسن اول شمع چکلدن کوررم. فروغ ونور دل از ان ماه ختن دارم. کوزک ضیاسن وکوکلک
نورن اول ختن ایندن دوتم مراد صفای خاطرم ونور عینم وقلبم محبوب اقلیم اقوندر دیمکدر.
بکام وارزوی دل چو دارم خلوتی حاصل. کوکلک آرزوسی ومرادی ایله چون بر خلوت حاصل واردر
چه فکر از خبث بدگویان انجمن دارم. نه فکرم واردر یرنک دیرسنده یرمز سویلیجیلرک خبثندن مراد
بودر که چون کوکلم آرزو ومراد اتدکی اوزره بکا بر خلوت حاصل اولمشدر نه تشویشم وار اگر یرمز سویلیجیلر

مجمعه خیانت ایدرلرسه. گرم صد لشکر از خوبان بقصد دل کمین سازند. اگر خوبلردن یوز لشکر کوکل
قصدینه پوسو دوزه لر. بحمد الله والمنه بتی لشکر شکن دارم. بحمد الله والمنه لشکر صیجی بر صنم واردر
مراد بودر که اگر جهان محبوبلری بنم کوکلم قصدینه پوسو ایدرلرسه غم نه که لشکر صیجی بر معبودم واردر
خدارا ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه. الله ایچون ای رقیب بو کیجه بر زمان کوز قپه. که من با لعل
خاموشش نهانی صد سخن دارم. که بنم انک ساکت لعلی ایله کیزلو یوز سوزم واردر مراد نفسه بر مقدار
زمان اغماض عین ایدب مهلت ویرب مانع اولمه که بنم حضرت حقه مخفی مناجاتم واردر دیمکدر
چو در گلزار اقبالش خرامانم بحمد الله. چون انک توجهی گلستاننده صالنورن بحمد الله. نه میل لاله و
نسرین نه برگ نسترن دارم. لاله و نسرینه ونسترن یپراغنه میلم یوقدر مراد جناب حقدن گلزار
مکاشفه ومراقبه ایچنده ین گلستان جهان شکوفه لرینه میلم یوقدر دیمکدر. الا ای پیر فرزانه مکن عیبم
بمیخانه. آگاه اول ای عاقل پیر بنی عیبلمه میخانه ایله. که من در ترک پیمانه دل پیمان شکن دارم
که بنم قدح ترکنده بر عهد صیجی کوکلم واردر مراد بودر که ای عقل مرشدی اولان پیر بنی خانقاه ایله عیبلمه
اگرچه ترک شراب عشق الهی اتمک ایچون عهد ایدرن اما قلبم کروا ول عهدی صر. شراب خوشگوارم
هست و یار چون نگارم هست. خوش کیجی شرابم واردر ونگار کبی یارم واردر. ندارد هیچکس یاری
چنین یاری که من دارم. یوقدر هیچ کمسنک بر یاری بویله یار که بنم واردر مراد عشق الهی قلبیمه
نافذدر ورفیقم حق تعالیدر بویله یار اهل دنیادن هیچ کمسنک یوقدر دیو اظهار رشکدر. مرا
در خانه سروی هست کاندر سایه قدش. بنم اوده بر سروم واردر که انک قدی کولکه سنده. فراغ
از سرو بستانی وشمشاد چمن دارم. بوستانی سرودن وچمن شمشادندن فراغ واستغنام واردر علو
مرتبه الهیه حاصل اولمشدر که مراتب مناصب عالیه دن فراغم واردر دیمکدر. سزد گر خاتم لعلش زنم
لاف سلیمانی. لایقدر که انک لعلی یوزکندن سلیمانلق لافن اورم. چو اسم اعظم باشد چه باک از اهرمن
دارم. چون اسم اعظم اوله دیودن نه غمم واردر مراد بودر که کلام الهیدن بر آیت کریمه بیلورم که خاتم سلیمان
غم کبی سبب سلطنت اخرتم وضرر شیطاندن امن وامانم اولدر که اسم اعظم بلنه واکا مدد وحق قلنه
شیطاندن نه غم واردر وله آیت بودر که ثم انزل علیکم من بعد الغم امنة نعاسا دیدکدن والله علیم
بذات الصدور دیدکنه وارنجیه دک. بر ندی شهره شد حافظ میان همدمان لیکن. رندلک ایله شهرت
اولدی حافظ بودکلو یرنکارلکدن صکره. چه غم دارم چو در عالم امین الدین حسن دارم. نه غمم
واردر چون عالمده امین الدین حسنم واردر مراد بودر که اهل تصوف عوام ناسدن تهمت ایدب
ضرر قصد ایدکن اولو ارباب دولت اولانلر حمایت وصیانت ایتمک ضرورتدر یرلر بنم دخی
دکلو تقوی وزهدمدن صکره رند وقلاش ومیکش دیو شهرتم وتهمتم اولدی اما غمم یوق چونکه
امین الدین حسن حافظمدر. وله ایضا من که باشم که بر ان خاطر عاطر گذرم. بن کم اولم که اول خاطر
عاطره اوغریم. لطفها میکنی ای خاک درت تاج سرم. لطفلر ایدرسن ای کمسنه که سنک قپک طپراغی بنوم
باشمک تاجیدر مراد بودر که بزرگوار خواجه حافظی تذکر ایدب سلام وکلام ارسال اتمش انوکیچون اظهار
شکر ایدر. دلبرا بنده نوازیت که اموخت بگو. ای دلبر سکا قول اوقشمغی کم اوکرتدی دی. که من این ظن

برقيبان نومهر كزنبرم كه بن بو ظني سنك رقيبلركه انمزم مراد بني سنكا رقيبلر تذكير اتمش دكلدر كم تذكير ايتدي

ديو استخبار ور رقيبلردن شكايتي اشعار ور همتم بدرقه راه كن اي طائر قدس همتي بكا يول

قولاغوزي قل اي قدس طائري كه درازست ره مقصد ومن نوسفرم كه اوزاقدر مقصود يولي وبن يكي

سفره چقمشم مراد وصول الى الله مسافه بعيده قطع اتمكله اولور وبن هنوز سالك اولمشم ديوا ول بزركوارن

استمداد همتدر اي نسيم سحري بندكي من برسان اي سحر يلي بنم قوللغمي يتشدر كه فراموش مكن وقت

دعاي سحرم كه اونتمه بني سحر دعاسي وقتنده مراد اول بزركواردن سحر وقتنده طلب دعادر خرم

آن روز كزين مرحله بربندم رخت خرم اول كون كه بو قونا قدن كلهباي بغلايم وز سر كوي تو پرسند رفيقان

خبرم سنك محلك باشندن صوره لر يولداشلر خبرم مراد اول بزركوارك جوارنه وارمغي استدعاسي دركه

ياران خبري اولدن صوره لر راه خلوتكه خاصم بنما تا پس ازين خلوتكاه خاص يولني كوستر تاكه بوندن

صكره مي خورم با تو ودكر غم دنيا نخورم شرابي بنم سنك ايله ودخي دنيا غمني يميم مراد اول بزركوار ايله

خلوت خاصه اولوب عشق الهي يه مشغول اولوب غم دنيادن فراغ طلبيدر پايهٔ نظم بلندست و

جهانكير بكو نظم پايه سي بلندر وجهان دوتجي در وي تا كند پادشه در دهان پرگهرم تا ايده دهر

پادشاهي اغزمي كوهر ايله طولو مراد نظمنك بلند پايه ايدكن بيان و پادشاه زمانندن طلب احسان ندر

حافظا شايد اكر در طلب كوهر وصل اي حافظ يارراكر كوهر وصل طلبنده ديده دريا كنم از اشك

ودر غوطه خورم كوزي دريا ايدم كوز ياشندن واندنه تلز يييم مراد كوهر وصله وصول كوز ياشي وافر

اقوب دريا كبي تموج ايدب وطالب انكا طالب انك قعرندن صدف الوركبي اولمق ايله حاصل اولور ديمكدر

ولد ايضا مرا مي بيني ودردم زيادت مي شود دردم بني كورسن وفي الحال باكدن كيدر دردم

ترا مي بينم وميلم زيادت مي شود هردم سني كورورم وميلم زياده اولور هردم مراد متكلمدن روح

ومخاطبدن نفس مراددر جسن روحك دردني في الحال اوبندر روحك نفسه هردم تعلقي زياده

اولور بسامانم نمي پرسي نمي دانم چه سر داري بنم صلاح صورمزسن بلمزم نه سوداك واردر بدر

مانم نمي كوشي نمي داني مكر دردم بنم درمانمه دوشمزسن مكر دردمي بلمزسن مراد كروه نفس قطابي در

تعذيرمرام منطوقدن ظاهردر نه راهست اين كه اندازي مرا در خاك وبكريزي بو ينه دكلدر بوكه

اتهسن بني طپراغه وقچه سن كذاري ار وبازم بپرسي كه خاك رهت كردم اوغره كروصوركه سنك يولك

طپراغي اولم مراد بودركه روح نفسه ديربو يوله دكلدركه بني خاك كناهه دوشورب كيده سن يعني فراموش

ايده سن كرو كلوب بكا موافقت قل كه سنك يولك كه طريق حقدر انك طپراغي اولم يعني غبار طريق

حقدن برگمتر اولم ندارم دامنت از دست جز در خاك وآن دم هم دوتمزم يعني چكمزم اتككي اليمدن

طپراقدن غيري واول دم هم كه بر خاكم روان كردي بگيرد دامنت كردم كه طپراغم روان اولديغي

دوتر اتككي توزم مراد بودركه روح نفسه دير حال حياتده وحضيض عصابته كندن انفصالم منقطع اولمز

تا جسم حالده موافقت قل تاكه سعادت اخرت ميسر اولا فرورفت از غم عشقت دمم دم ميدهي

چون ني طالدي وباتدي كندي سنك عشقنك غمندن بنم نفسم اوفورسن ني كبي دمبار از نمي براور

دي بني كوني براوردم بندنا انتقام الدكه ديمزسن برنفس كتور يعني صولقلني مراد بودركه اوقنغ

ويرنكسه وقيلري ذا انتقاميك ابتعد اولدي ديكتره دكيلني ديمزسن بشني دل را بتاربكي زلفت

بازمي جستم بر كيجه كوكلي قره كولكده سنك زلفكدن استدم مراد قلبك ميلي غيب هويته دراشيجك

اندن بولنور ديمكدر رفتن مي ديدم وجاي زلعلت بازمي خوردم يوزكه كوردم وبر قدح لعلكدن

كروا يچدم مراد تجلي جمال الهيدي مناجات حقه فتلا وتنه وازكاره ميل زياده اولور ديمكدر كشيدم

دربرت ناكاه وشد در تاب كيسويت جكدم سني ناكاه سينه يه قيورلدي صاچك بوكلمي نهادم

برلبت لب را وجان ودل فدا كردم قودم لبكه لبي وجان وكوكلي فدا ايلدم مراد بودركه عقل نفس

دريسني ضبط اندم طول املك منفعل اولدي وچون بنمله اغز برابر اتفاق اتدك جاني وقلبي فدا

اندم يعني سن حما نفعا يدر رايد كه چون موافقت اندك جاني وكوكلي في سبيل فدا ايلدم بعزم سبزه

وصحرا چه مي كردي روان بي ما سبزه وصحرا عزمي ايله نه طولا نوكرسن روان بزسز سرنگك سرخ مي

كرد از ان بر چهره زردم قزل كوز ياشي يوالنورا نوكچون صاري يوزم اوزره مراد روحك نفسه

خطابني ذكردركه ديرسن بن سز يعني موافقتسز سير وتماشايه ودنيا وماسوايه تابع اولورسن انوكچون

بن قان اغلرم تو خوش مي باش با حافظ بر وكو خصم جان مي كن سن خوش اول حافظ ايله خصم

يوري جان چكشن دي چو كرمي از تو مي بينم چه باك از خصم دم سردم چون حرارتي سندن كورورم

نه غم بكا نفسي صوق خصمدن مراد بودركه روح نفسه ديرسن بنمله متحد وموافق اول شيطان جان

چكشسن چون سندن حرارت اولا نه غم نفسي باردعدودن ولد ايضا من نه آن رندم كه ترك شاهد و

ساغر كنم بن اول رند دكلم كه محبوبي وقدحي ترك ايدم محتسب داند كه من اين كارها كمتر كنم

محتسب بيلوركه بن بو ايشلري اكسكركه ايدم مراد بودركه بن اول مخلص دكلم كه حب حقي وصفاي

قلبي ترك ايدم اهل دنيا كه عيب بين اهل تصوف دربيلو ربوني كه بن ترك حبي وترك صفاي قلبي

اتمزم من كه عيب توبه كاران كرده باشم بارها بن كه توبه كارلري عيبلمش اولم نيچه كره توبه

از مي وقت كل ديوانه باشم كر كنم شرابدن توبه كل وقتنده ديوانه اولم اكركه ايدم مراد بودركه

بن طريق تصوفدن رجوع ايدنلري نيچه كره عيبلمش اولم مكر ديوانه اولم كه كشف وفيض وقتنده طريقت

دن رجوع ايدم عشق دردانه است ومن غواص ودريا ميكده عشق انجودر وبن طالغج ودكز

ميخانه در سر فرو بردم در آنجا تا كجا سر بر كنم باشم طالدردم بوده كره زدن باشي چقرم مراد

بودركه عشق الهي ووصول شاهي انجودر وبن طالبي واخانقاه دكزدر بوده كره طالدم زه دن

باش چقرم وينه فيض له كتورم ديو اظهار تحير ايدر من كه از ياقوت ولعل اشك دارم گنجها بنم كه كوز

ياشي لعل وياقوتدن خزينه لرم واردر كي طمع در فيض خورشيد بلند اختر كنم نيچون طمع بولدز لو

كنش فيضنه ايدم مراد بودركه كنش تربيتي ايله لعل حاصل اولور چون بنم كندوفا تمده لعل وياقوتم

واردر باجوم جوهرلر اعتبار انزكي لعله واهل دنيا متاعنه وانك كسبنه حاجتم يوقدر من كه دارم

در كدايي گنج سلطاني بدست بنم كه واردركدا الكده خزينهٔ سلطاني المده كي طمع در گردش

كردون دون پرور كنم نيچون فلك دون پرورك دونشنه طمع ايدم مراد بودركه فقر ايكن خزينهٔ فيض

وفضل الهي يه مالك اولدم نيچون مرتبي ادا ني اولان فلكك حركت دورنيه سي بكا مساعده دولت

ومال ایده یو طمع ایدیم · لاله ساغر گیر و نرگس مست و بر ما نام فسق · لاله قدح دوتجی و نرگس مست
دفسق نامی بزم اوزرمزه · داوری دارم بسی یا رب کرا داور کنم · دعوام وار در چوق یا رب
کمی حاکم ایدیم مراد بودر که نیجه کمسنلر واردر فسقلری ظاهر وفجورلری باهر اما انلره طعن اتمزلر فسق
نامنی بزه طقرلر بو مقوله دعوالروم واردر اما کمی حاکم اختیار ایدیم که حق اوزره حکم ایده · ور تو
می کوئی که زاهد شو بچشم و سر ولی اگر سن دیرسک زاهد اول باش و کوز اوزره دیسنه اما می روم کیکن
مستوری با شاهد وساغر کنم · وارهیین بو مستورلقی محبوب ایله قدح ایله ایدهیین مراد روحک نفسه
خطابن ذکردر که دیرسن بکا طریقتدن اعراض قل وطلب دنیا ایله کل دیرسن سنک سوزک رد اتمزم
اما استخاره وصفای قلب ایله مشاوره ایدهیین یعنی جانب الهیدن وصفای خاطردن جواب صحیح
مساعده یوقدر · عاشقان را گر در آتش می پسندد لطف دوست · عاشقلری اگر آتشده اولمق
بکنورسه دوست لطفی · تنگ چشمم گر نظر در چشمهٔ کوثر کنم · طار کوزلو یین اگر نظری چشمهٔ کوثره ایدرسم مراد بودر که
حضرت حقک قضاسی نیجه ایسه انکا تمام رضام واردر قهرن دخی لطف بیلورن · ور چو بیدلی تمر تاکه چنین
صافی شوم · اگر بنم کبی سز سکو دکبی تا کاه بو تجلیدن صافی اولم · بعد ازین از شرم روی گل کجا سر بر کنم
بوندن صکره گل جمالندن نرهدن باشم قالدیرم مراد بودر که شمدی بن بیش سز سکو دکبی بو ایله خالی یین
طریقتدن بهره مند اولمدم وفیض الهی بولمدم اهل کشف اولمده جمالیدن نیجه باشم قالدیرم · چون صبا
مجموعهٔ گل را بآب لطف بشست · چون صبا گل مجموعهسن لطف صوی ایله یودی · کج دلم خوان گر نظر بر صفحهٔ
دفتر کنم · اگر کوکلو اوفق بکا اگر دفتر یوزینه نظر ایدرسم مراد بودر که نسخهٔ ربانیه اهل کشف اولانک قلبندر
علوم رسمیه کیدررلا جرم بن که طالب کشفن کتابه نظر اتمیوب تصفیهٔ قلبه سعی اتمک کرکدر اویله اتمزسم کنز
طبع دی بکا · ور چنین بی راه خواهد گفت با ما مدعی · اگر بو تجلیدن یولسز دیرسه بزه مدعی · خاک راه
پادشاه از دست او بر سر کنم · پادشاهک یولی طپراغن انک الندن باشم ایدیم مراد بودر که طریق حقده
اولنلره مدعی یولسز دیرسه پادشاهه اندن محکم شکایت ایدب باشم طپراق صاچم · گرچه گرد آلود فقرم
شرم باد از همتم · اگرچه فقر توزینه بولشغم اما همتمدن اوتنسون که · گر باب چشمهٔ خورشید دامن تر کنم
اگر کونش چشمهسی صویندن اتکم اصلادرسم مراد بودر که اگرچه فقر توزینه بولشمشم اما همتمدن اوتنورم که
اغنیادن واهل دنیادن اتکم یاش ایلیم یعنی تحصیل معاش ایلیم · عهد وپیمان فلک را نیست
چندان اعتبار · فلکک عهد وپیمانه یوقدر اولقدر اعتبار · عهد با پیمانه بندم شرط با ساغر کنم
عهدی پیمانه ایله وشرطی قدح ایله ایدیم مراد عهد فلک وانک مساعدهسی معتبر دکلدر عهدی قلب
شیخ وصفای خاطر ایله ایدهیین دیمکدر · بازکش یکدم عنان ای ترک شهر آشوب من · ای بنم جک
ای بنم شهره فتنه براغچی محبوبم · تا ز اشک وچهره راهت پر زر وگوهر کنم · تا کوز یاشندن ویوزدن
یولکی پر التون وکوهر ایدیم مراد روحک نفسه خطابن بیاندر که ای وجود شهرینه فتنه براغچی محبوبم
مغرور اولوب کتمه تا که دمع صادق وسیمای صلاح ایله یولکی تزیین ایدیم که بو یولدن وارب مقبول
حضرت الهیه اولاسن · شیوهٔ رندی نه لایق بود وضعم را اکنون · رندلک شیوهسی لایق دکل ایدی
بنم وضعم شمدی · چون در افتادم چرا اندیشهٔ دیگر کنم · چون دوشدم نیچون غیری فکر ایدیم مراد بودر که

بنم

بنم وضعم شدی اخلاص وصلاح ولایق دکل ایدی که ذوق هوا وهوا ر ایدی چونکه بو حاله دوشدم من بعد
فکر غیر وغیره نه سبب جایز دکلدر · دوش میگفتم که لعلت شکری بخشد ولی · دون کیجه دیر ایدم سنک لعلک شکر
باغشلر ولی · تا نه بینم بر دهان خود کجا باور کنم · تا کورمیم کند واغزمده قنده اینانورم مراد بودر که کلام حق
وذکر الله لذت وحلاوت ویرر ایدیم بو علم الیقیندر عین الیقین دخی حق الیقین اولمینجه وحال قلبنجه
قلبم مطمئن اولمز · گوشهٔ محراب ابروی تو میخواهم ز بخت · سنک قاشک محرابی گوشهسن استرم بختدن
تا در آنجا صبح وشامی درس عشق از بر کنم · تا انده صباح واخشام عشق درسن ازبر ایدیم مراد بودر که بر
گوشهده رمز حق بولمق استرن مساعدهٔ توفیق الهیدن تا انده علی الدوام درس عشق ازبر ایلیم · من که
امروزم بهشت نقد حاصل می شود · بکا که بکون بالفعل جنت حاصل اولور · وعدهٔ فردای زاهد را
چرا باور کنم · زاهدک یارینکی وعدهسنه قنده اینانم مراد بودر که سلوک طریقت ووصول حضرت بکا میسر اولمقله
که جنت نقددر بوندن اعراض ایدهنک یارن اولور جنت وبن یارن جنت بولورن دیدکنه قنده
اینانورن · من غلام شاه منصورم نباشد دور اگر · بن شاه منصور قولی یین بعید اولمز اگر · از سر تمکین
تفاخر بر شه خاور کنم · قدرت اوجندن مشرق پادشاهی یعنی کنش اوزره تفاخر ایدرسم مراد ظاهر
نظر ظاهره منصور نام پادشاه قولی اولمق ایله اقتدار جهتندن شمس اوزره تفاخر ایدرسم بعید دکلدر
دیمکدر ومعنی به نظر مؤید من عند الله اولانه قول اولمق ایله قدرت جهتندن شمس اوزره تفاخر ایتسم
بعید دکلدر دیمکدر · دوش لعلت عشوه می داد حافظ را ولی · دون کیجه سنک لعلک شیوه ووعد
ویردی حافظه ولی · من نه آنم که ز وی این افسانها باور کنم · بن اول دکلم که اندن بو افسانلری
اینانم مراد روحک نفسه خطابیدر وانک اغوا بنی حکایتدر که ای نفس دیرسن بکا ترک هوا وشهوت
ایدرم وموافقت طاعت قیلورم دیرسن اما عهدکده بی وفاسن بس سنک اغزکدن بو افسانلره اینانمزم ولم
ایضا
مژده وصل تو کو کز سر جان بر خیزم · وصل مژدهسن ویر که جان سوداسندن قالقم · طایر قدسم واز دام
جهان بر خیزم · قدس طائری یین جهان اغندن قالقم مراد حضرت الهیه مژده وصول طلبیدر که انک سببی
ایله ترک جان وجهان ایدب طیران ایدم دیر · بولای تو که گر بندهٔ خویشم خوانی · سنک محبتک حقیچون
که اگر بکا کند وقولم دیرسن · از سر خواجگی کون ومکان بر خیزم · کون ومکانک خواجهلکی اوجندن قالقم
مراد بودر که حضرت حقه قول اولمق کون ومکان یعنی جمله جهان افندیلکندن راجحدر · یا رب از
ابر هدایت برسان باران · یا ربی هدایت سحابندن ارشاد یاغمور · پیشتر زانکه چو گردی ز میان
بر خیزم · اندن اوکدین که توز کبی اورتهدن قالقم مراد حضرت حقدن هدایت طلبیدر موتدن اول
بر سر تربت ما با می ومطرب بنشین · بزم قبریمز باشنه اوزره شراب ایسنز وخواننده ایله اوتوره · تا ببویت
ز لحد رقص کنان بر خیزم · تا قوقوک ایله قبردن رقص ایدرک قالقم مراد زیارتمه کلوب ذکر الله ایله
اوتورسن وخوش الحان حافظ کتورسون تا قیام قیامته دک فرح وسرور ایله قالقم دیمکدر · گرچه پیرم
تو شبی مست در آغوشم کن · اگرچه پیرم بن بر کیجه بنی مست قوچ · تا سحرگه ز کنار تو جوان بر خیزم · تا سحر وقتنده
سنک کنارکدن یکیت قالقم مراد مخاطبدن شیخ صاحب حالدر انکا خطاب ایدب دیر حضرت شوقندن
وعشق الهی ذوقندن خوش حال اولدغک کیجهده بنی خاطرکه کتور یا خلوتکده اسکان ایدب انده

مکان ویرنا که بر عصیان ایکن سنا اک جوارء قالتم خیز و بالا بنما ای بت شیرین حرکات قالق قامت
کوستر ای محبوب شیرین حرکات که چو حافظ ز سر جان وجهان برخیزم که حافظ کبی جان وجهان سودا
سندن قالقم مراد مخاطبدن نفس هر عقل کاه بر قیام صلوة ایله قالقوب قامت کوستر ای نفس صنم اکبر ودن کا
منتهی اولان دلبر تکلنک قیام قاتنکدن وعبادته موافقتکدن حافظ ده والله کبی جان وجهان
سودن کچهدن قالقوب عزم جناب قرب رحمن قیلم ودله ایضا نماز شام غریبان چو کریه اغازم غریبانه اشی
نمازی چون اغلمغه باشلیم بمویهای غریبانه قصه پردازم غریبانه صاغولرایله قصه تمام ایدرم مراد بودر که
ادم عوم جنبده ظلمت کورمش ایدی که اینوب اخشم اولیجق ظلمتدن و غمندن زیاده منفعل ومتغیر
اولوب اغلدی اخشم اولیجق بندخی اویله ایدرم بیاد یار ودیار اکچنان بگریم زار یار ودیار یادنه
اول قدر اغلیم زار که ازجهان ره ورسم سفر براندازم که جهاندن سفر یولنی وعادتنی اتم مراد
بودر که یار ودیار یادندن شول دکلو اغلیم که یار ودیار رفیقی مشکل ولور ایمش دیکه سفر اختیار
ایمیوب یار ودیارن ترک اتمیه من از دیار حبیبم نه از بلاد غریب بن حبیب دیارندنم غریب
شهرلردن دکل مهیمنا برفیقان خود رسان بازم الهی ناظر وحافظ بنی یوالشلرمه ارشد ایکوم مراد
روحکه مناجاتن ذکر دره که هر بر مقام حضرت غیبت الهیه ویار ایم ارواح طیبه دیری بنی کر وحضرت عزت
قربته وارواح مجرده مقارنته ارشد خلاصه مراد معراج روحانی طلبیدر خدای را مددی ای دلیل
ره تا من الله ایچون برمدد ای یول قولاغزی تا بن بکوی میکده دیگر علم برافرازم میخانه محلهسنده
یینجاق قالدرم مراد مرشدون استمداد ده که خانقاهدن اظهار رایت دولت ایده خود زبیری من کی
حساب بردارد عقل بنم بیرلکمدن قچن حساب کوزه ده که باز با صنمی طفل عشق می بازم که کر و برکوچک
صنم ایله عشق اوینارم مراد عقل بنم بیرلکم نیچه اعتبار ایده که نغلم و غلا بچوغنه کر و محبت ایدب انکله کولنده
بیم دیگر بجز صبا وشمالم نمی شناسد کس صبا وشمالدن غیری بنی کمسنه اکلمز عزیز من که بجز باد نیست
همرازم بنم عزیزم که یلدن غیری یوقدر بنم همرازم مراد بودر که بنم اسرار اخبار نفحات ربانیه به معلومدر که کمسنه
افشا ای سر ایتمزم وعزیز من دیو تعبیر بنده اشارتدر که اصحاب طریقتدن اولانلره کشف راز اتمزم
فکیف که عوام شانه کشف ایدم هوای منزل یار آب زندگانی ماست یار منزلنک هواسی دیم اب حیاتمز در
صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم ای صبا بر خوش قولوبل کتور بکا شیراز طپراغندن مراد وطن اصلی که
عالم الهی در اندن کلن فتوحات ابدیه در دیگر و شیراز دیوا ول عالمدن تعبیر ایدب نفحه ربانیه
ون رایحه طیبه سنه دعا ایدر سرشکم آمد وعیبم بگفت روبروی کوز یاشی کلدی وعیبم دیدی یوزه
یوز شکایت از که کنم خانه کیست غمازم کمدن شکایت ایدم که اوده کی در غمازم مراد کل اناء
یترشح بما فیه حسبنجه کندو اثار قبایح اعمالم اظهار ایدر دیگر ز چنگ زهره شنیدم که صبحدم می گفت
زهره چنکندن اشتدم که صباح وقتنده دیر ایدی نوید حافظ لهجه خوش ادا زم خوش سوزلو و ازلو
حافظک مژده کینی من التسبیح وافکارم وصوت حسنم مقبول حضرت اولوب سماوات اهلی مژده قبول
سویلوبن سمع روحانی ایله اشتدم دیگر ودله ایضا هر چند پیر وخسته دل وناتوان شدم هر ندکلو پیر و
مریض القلب وضعیف اولدم هر که یاد روی تو کردم جوان شدم هر وقت که سنک یوزک اکدم یکیت اولدم

مراد کندونک ضعف حالنی و تصور جمال ایله اولان قوتی وصالنی بیاندر شکر خدا که هر چه طلب کردم
از خدا شکر الله که هر نه طلب ایتدم ایسه الله دن بر منتهای همت خود کامران شدم کندو همتم نهایتنجه
مرادمه ایریچی اولدم مراد بودر که ان الله لا یضیع اجر المحسنین موجبنجه وفی ان الله لا یخلف المیعاد حسبنجه
سعیم مقدارنجه قرب حضرت حاصل قیلدم در شاهراه دولت سرمد بتمکین بخت دولت سرمدک اولویولنده
بخت برکتی ایله با جام می بکام دل دوستان شدم شراب قدحی ایله دوستلر کوکلی مرادنجه اولدم
دولت سرمددن سعادت الهیه در وانک اولویولی طریق شریعت وطریقت وحقیقتدر وبختدن مراد
توفیق الهی در وجام می قلب در لاجرم بن دوستلر مرادنجه اولدم یعنی مقصوده وصول بولدم ای گلبن
جوان بر دولت بخور که من در سایه تو بلبل باغ جهان شدم ای تازه کل خدانی دولت بخشینی کیم بن
سنک کولکهکده جنتلر باغی بلبلی اولدم مراد متکلمک نفس ناطقه ومخاطبدن قلب در وتقریر مرام بخوای
کلام شوقندن ظاهردر ازان زمان که فتنه چشمت بمن رسید اول زماندن که کوزنک فتنهسی
بکا ارشدی ایمن ز شر فتنه آخر زمان شدم اخر زمان فتنهسی شرندن امین اولدم مراد
مفتون ذات حق اولوب اخر زمان فتنهسی شرندن امین اولدم دیگر اول ز حرف و
صوت وجودم خبر نبود اول وجودم حرف وصوتندن خبرم یوق ایدی در مکتب غم تو چنین نکتهدان
شدم سنک غمک مکتبنده بو یکلین نکته بیلیجی اولدم مراد اول اسرار وجودندن یعنی اظهار وجوددن
بنم هیچ خبرم یوق ایدی سنک عشقک مکتبنده شویله عارف ونکتهدان اولدم در بو حضرت حقه خطاب
ایدر ان روز بر دلم در معنی گشاده شد اول کون کوکلمه معنی قپوسی اچلدی کز ساکنان درگه پیر مغان
شدم که پیر مغان درکاهنک ساکنلرندن اولدم مراد خانقاه اهلی اولدن روکا معنی قپوسی
اچلدی دیگر قسمت حوالتم بخرابات می کند قسمت بنی خرابات حواله ایدر هر چند کاین چنین
شدم وانچنان شدم هر ندکلو که بو یکلین اوروم انکلین اولدم مراد بودر که قسمت ازلی و تقدیر
لم یزلی بنی خانقاهه سوق ایدر هر ندکلو که نفسم دنیا طرفنه میل ایدر و اولجانبه طوغرو اقتضای
قسمت غالب وظاهر اولور من پیر سال وماه نیم یار بیوفاست بن یل وای پیری دکلم یار بی
وفادر بر من چو عمر می گذرد پیر از آن شدم بنم اوزرمه عمر کبی کچراندن پیر اولدم مراد زیاده
مونس دکلم انجقدر که یارم وقرینم و ترنی وفادر انک بی وفالق ایله کچوب کتدیکندن پیر اولدم دیگر
دوشم نوید داد عنایت که حافظا دون کیجه مژده ویردی عنایت که ای حافظ باز آ که من بعفو
گناهت ضمان شدم کر وکل که بن سنک گناهک عفوینه کفیل اولدم مراد عنایت الهیه در ولیکن معصیت
عفو اولندیغنی ذکر دور ودله ایضا این چه شوریست که در دور قمر می بینم بو نه طالعدر که دور قمرده
کورورم همه آفاق پر از فتنه وشر می بینم دوکلی آفاق فتنه و شردن طلو کورورم مراد زمانه
ده اولان اضطراب وفتنهلری استغراب ایدر دختران را همه جنگست وجدل با مادر قزلرک
دوکلی جنکی وجدلی واردر انا ایله پسران را همه بدخواه پدر می بینم اوغلانلری دوکلی
بابانک یرمز لوغنی دیلیجی کورورم مراد منطوقندن ظاهردر ابلهان را همه شربت زگلابست وعسل
ابلهلرک دوکلی شربتی کلابدن وعسلدندر قوت دانا همه از خون جگر می بینم عالمک فتنی دوکلی

جکر قانندن کورورم مراد جهال اهل ذوق و معنتم رعالملر فقیر ذوقم دیکدر · است نازی شده مجروح
بزیر بالان · عزی الت مجروح اولمشدر سمر التنده · طوق زرین همه بر گردن خری بینم · التون حلقه دکلی
مرکب بو بینده کورورم مراد واجب لرعایه اولانلر الم ومحنتده ومحتی ال ایهانه اولانلر کمال عزتده
دیمکدر · پند حافظ شنو خواجه برو نیکی کن · حافظک نصیحتن ایشت یوری خواجه ایولک قیل · که من این پند
به از گنج گهر می بینم · که بو نصیحتی گوهر خزینه سندن یک کورورم مراد منطوقدن ظاهردر که ایولک ایتمک
ایچون اولان نصیحت خزینه گوهردن یکدرکیس بوندن معلوم که ایولک بو ایدکی نا یدا الوصف در

حرف النون

افسر سلطان گل پیدا شد از طرف چمن · گل سلطاننک تاجی ظاهر اولدی چمن جانبندن
مقدمش یارب مبارک باد بر سرو و سمن · انک گلمسی مبارک اولسون یارب سرو و سمنه مراد صاحب کشف ظاهر
اولدی جانب التهیدن که انکا خلافت ویرلدی لسان انک قدوم قدومی مبارک اولا علوم رکمی اولان عالمه
وصفای قلبی اولان عاجی به دیمکدر · خوش بجای خویشتن بود این نشست خسروی · خوش یرنده ایدی
بو پادشاهلق اوتورسی · تا نشیند هر کسی اکنون بجای خویشتن · تا اوتوره هر کس کندو یرنه مراد اول صاحب کشفک
سجاده یه جلوسی وخلافتی تمام اولمقده واقع اولدی تا که هر سالک استعدادینه کوره مقام بولا دیمکدر
خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتمت · جم یوزکنه ایشتله حسن خاتمه ایله · کاسم اعظم کرد ازو کوتاه دست
اهرمن · که اعظم اندن قصه ایتدی اهرمن الین مراد جمدن روح انسانی در وانک خاتمی ایمانی در انکا حسن
خاتمه میسر اولور که اهل طریقت مشغول اولدیغی اسماء الله و وظیفه اوراد وادکار شیطان الین قطع ایتدی
بلکه قطع ایلدی دیمکدر · تا ابد معمور باد این خانه کز خاک درش · تا ابدی معمور اولسون بو اوکه انک قپوسی
طپراغندن · هر نفس با بوی رحمن می وزد باد یمن · هر نفس رحمن قوقوسی ایله اسر یمن یلی مراد عمارت خانقاه
ایچون دعادر که بونده تلمیح الا انی اجد ریح الرحمن من قبل الیمن بنجه بوی رحمن کتوردر · شوکت پور پشنگ و
تیغ عالم گیر او · پشنگ اوغلنک شوکتی وانک عالم دوتیجی قلیجی · در همه شهنامها شد داستان انجمن
جمیع شهنامه لرده افسانه اولدی وبرنک قوتیسی مراد اول صاحب کشف شاه طریقت اوغلی درکه شوکتی وجهان
کیر اولان تیغ زبانی تذکرة الاولیا کتابلرنده مجلس و محفل قصه سی اولدی دیمکدر · خنگ چوگانی چرخت
رام شد در زیر زین · چرخک چوگانی اتی مطیع اولدی سکا ایر التنده · شهسوارا چون بمیدان آمدی گوئی بزن
ای شهسوار چون میدانه کلدک بر طوب اور مراد اول صاحب کشف وشیخ طریقت اولوب میدانه
کلندن علم و معرفت و کلمه افاده سی وارشاد طریقت و پند و موعظت اجاره سی ایچون اقدام طلبیدر
جویبار ملک را آب روان شمشیر تست · ملک ارماغنه آب روان سنک قلیجکدر · تو درخت عدل
بنشان بیخ بدخواهان بکن · سن عدل اغاجن دیک بدخواهلر کوکن قاز مراد ملک ارماغنه یا وجود
انسانی ارماغنه آب روان لسان فایضک و کلام نافذکدر جمایل حمیده نصب تربیت و رذایل قبیحه
قلع و قمع قیل دیمکدر · بعد ازین نشگفت اگر با نکهت خلق خوشت · بوندن صکره عجب دکلدر سنک خوش
خلقک قوقوسیله · خیزد از صحرای ایذج نافه مشک ختن · ایذج صحراسندن مشک ختن
نافه سی مراد اخلاق حمیده کک رایحه طیبه سی ایله عاجی اولنلردن روایح معارف حاصل اوله عجب دکلدر
دیمکدر · گوشه گیران انتظار جلوه خوش میکنند · گوشه دوتنلر خوش جلوه انتظارندن ایدرلر · بر شکن

آمدی م

طرف

طرف کلاه و برقع از رخ بر فکن · جبهی یعنی بورکه و قیور کلاهک اوجنی و برقعی یوزوندن کوتور مراد خلقدن
منقطع اولوب گوشه فراغت اختیار ایدنلر سنک جولانکه حسن وجهکه منتظرلردر پرده و حجابی رفع ایدوب
عرض جمال کمال ایلیوب ارشاد و رشاد قیل دیمکدر · مشورت با عقل کردم گفت حافظ باده نوش · عقل
ایله مشورت ایلدم دیدی ای حافظ شراب ایچ · ساقیا می ده بقول المستشار مؤتمن · ای ساقی شراب
ویر المستشار مؤتمن قولیله مراد عقل ایله مشاوره ده انزم عشق الهی کتمشه دلالت ایتدی امدی شیخ کامل مستشار
مؤتمن قولی ایله موجبنجه بکا ارشاد عشق الهی قیل دیمکدر · ای صبا بر ساقی بزم اتابک عرضه دار · ای صبا
پادشاهک صحبتی ساقیسنه عرض قیل · تا ازان جام زرافشان جرعه بخشد بمن · تا اول التون صاچیجی
قدحدن بر جرعه عطا ایده بکا مراد صبادن توجه معنوی در انکا اجرا ایدرکه ساقی مجلس نبی قدحدن کندوبی چون
انک قلب زرافشانندن استدعاء فیض بقیه عشق الهی ایده · ولنا · ای نور چشم من سخنی هست
گوش کن · ای بنم گوزم نوری گوزم بر سوز وار دیر ایشت · چون ساغرت پرست بنوشان و نوش کن · چون قدحک
طلودر ایچور وایچ مراد شول جوانه پند درکه کوکلی علوم و معارف ایله مالی اولا انکا دیرکه غیره تعلیم علم و عمل
ویکندک دخی عمل قیل · پیران سخن بتجربه گویند گفتمت · پیرلر سوزی تجربه ایله دیرلر سکا دیدم · هان ای پسر
که پیر شوی پند گوش کن · آگاه اول ای اوغلان که پیر اولاسن نصیحت ایشت مراد بودر که پیرلر کراف سوزلر
دیکتلر پیرلرکه بندن اشتمک پیر اولمق نشانی در · بر هوشمند سلسله ننهاد دست عشق · عاقله زنجیر قو
مدی عشق الی · خواهی که زلف یار کشی ترک هوش کن · استرسک که یار زلفن چکه سن عقلی ترک قیل مراد بودر
که عقل بکلیلی ولا عشق زنجیر اورمز که الی کندویه مخصوص قلمز امدی اکر زلف یار چکه یین واکا متقید او
لایین دیرسک عقل بکلیی ترک قیل · تسبیح و خرقه لذت مستی نبخشدت · تسبیح و خرقه مستلک لذتن بغشلمز سکا
همت درین عمل طلب از می فروش کن · بو عملده همتی شراب صاتیجیدن طلب قیل مراد عمل ظاهر و تبدیل
کسوت عشق و حالات ویرمز لذت عشق استرسک شیخ صاحب شوقدن و معطی ذوقدن همت طلب قیل دیمکدر
با دوستان مضایقه در عمر و مال نیست · دوستلر ایله عمرده و مالده مضایقه یوقدر · صد جان فدای
یار نصیحت نیوش کن · یوز جانی نصیحت ویریجی یاره فدا قیل مراد بودرکه دوستلره عمر و مال دریغ اولنمز
پس نصیحت شدید الحال اولان یاره یوز جانی فدا قیل بر جان و مال خو ونددر · در راه عشق وسوسه
اهرمن بسیست · عشق یولنده اهرمن شیطان وسوسه سی چوقدر · هش دار و گوش دل به پیام سروش کن
عقلی جمع قیل قولاغی فرشته خبرینه قیل مراد بودرکه سالک طریقت اولانه شیاطین جن وانس چوق وسوسه
ایدرلر انکا اعتبار ایتمیوب فرشته خبرن اشتمک کرک · برگ نوا تبه شد و ساز طرب نماند · نغمه یراغی باطل
اولدی و ساز شنلک قالمدی · ای چنگ ناله برکش و ای دف خروش کن · ای چنک ایله چک و ای دف فریاد
قیل مراد قرب حضرت یراغی باطل اولدی وانس حق سازی قالمدی ای پیر مراقب و منحنی و طالب حق
وعاجی خروش قیل دیمکدر · ساقی که جامت از می صافی تهی مباد · ای ساقی قدحک شراب صافیدن بوش اولمسون
چشم عنایتی بمن دردنوش کن · بر عنایت گوزینی بن بو ... ایچیجییه قیل مراد شیخ صاحب شوق و معطی ذوق
خطابدرکه انکا در قلبک عشق خالصدن خالی اولمسون بن عملی ریا ایله مخلوط اولاندن عین عنایتک جمیع
انعمه · سرمست در قبای زرافشان چو بگذری · سرمست التون صاچیجی قفتان ایله چون کچه سن · یک بوسه

نذر حافظ پشمینه پوش کن برکه حافظ خرقه پشمینه نذر قل مراد کیفیت عشق الهی ایله متکیف اولدغک
حالده عطا بخش اولوب توجه و مروده و سیر منازله و قطع طریقده ایکن بر ذوق نذرنی و بر حالت بذلنی
حافظ پشمینه پوشه قل دیمکدر ولد ایضا بالا بلند و عشوه گر و نقش باز من قدری بچه کشوه ایدجی و بنم
نقش باز م کوتاه کرد قصه زهد دراز من قصه ایلدی بنم اوزون زهدم قصه سنی مراد بودر که غنجم که طول
املی کیشوه سکری و درلو درلو تصوری واردر بنم زهد طویلم قصه سنی قصه ایدب احکامک کثیر ضایع
ایلدی دیدی هلا که اخر پیری و زهد و علم کورده پی ای کوکل یارلک خنده و زهد و علمده با من چه
کرد دیده معشوق باز من بکانه ایلدی معشوقه باز کوزم مراد روحک قلبه شکایتن حکایتدر که
روح قلبه در کوزم نسبتم معشوقه مائل اولوب پیرلک اخرنده و زهد و علمده کمال صلاح و فلاح بولاجق
وقتده نفس مرادنه مائل و هواسنه تابع اولدی از اب دیده بر سر اتش نشسته ام کوز یاشندن اود
اوزرنه اوتورشم کو فاش کرد در همه افاق راز من که اول فاش ایلدی جمیع افاقده بنم رازم مراد
کوزم کورب عاشق اولوب عشق مجازی ایچون اغلیوب رسوای عالم اولدغمدن اود اوزره بیندیکو
شکایتدر کفتم بزرق دلق بپوشم نشان عشق دیدم خرقه ریا ایله اورتیم عشق نشاننی غماز بود
اشک و عیان کرد راز من غماز ایدی کوز یاشی عیان ایلدی بنم رازم مراد بودر که ریایی خرقه ایله عشق
مجازی نشاننی اورتمک استدم اشتهاعی اغلدغم و اثنا را عالم بنی رسوای ایلدی مستست یار و باده
حریفان نمی کند مست دربار و مصاحبلری اکمز ذکر بخیر ساقی مسکین نواز من ذکری خیر اولسون
بنم مسکین اغنیجی ساقیمک مراد یاردن نفس درکه مست شهوتدر روح و عقلی قوای روحانیه و عقلیه
اکمز مسکین اغنیجی ساقی که شیخ طریقتدر که انک ذکری خیر اولسون مصاحبلری اکوب عشق الهی ایلرکنن
اندرن اولدر می ترسم از خرابی ایمان که می برد قورقرن ایمان خرابلغندن که الر محراب ابروی
تو حضور نماز من سنک قاشنک محرابی بنم نمازم حضورنی مرادلغندن شکایتدرکه اعدای عدوکا نفسک
التی بین جنبیک حسبنجه بر دشمن درکه جمله دشمنلردن اشددر زیرا سائر اعدانک ضرری جانه و بونک
ضرری ایمانه در لاجرم اکا دیرزوال ایماندن قورقرن که سنک رمز و مکرک بنم نمازم حضورن کیدرر شمع
بر خود چو شمع خنده زنان گریه میکنم کندومه شمع کبی کولرک اغلرن تا با تو سنکدل چه کند سوز و ساز
من تا سن طاش کوکللویه نه ایده سوز و سازم مراد کند و نفسه خطابدرکه و بر بنم سوز و سازم سن غلیظ
و قاسی قلبه اثر ایده می دیو اغلیوب اما قساوه قلبک بیلوب اغلدغمه دخی کولرم نقشی بر اب می زنم
از گریه حالیا صو اوزره نقش اوروروم اغلمقدن شمدی تا کی شود قرین حقیقت مجاز من تا کیجه اولا
حقیقت بولدقنی بنم مجازم مراد بودرکه کوزم یاشنه ناظر اولوب المجاز قنطرة الحقیقه موجبنجه بونک
صورت مجازیه سی صورت حقیقته نجه مقارن اولاد بو تصور ایده رن یا رب کی آن صبا بوزد که نسیم
ازو عجب نجی اول حبیبله که انک خوش قوقولو یلیندن کرد شمامه کرم بخش کارساز من انک کرمی
بیلنغی بنم کارسازم اولا مراد بودرکه نجه نفخه ربانیه ظهور ایدب انک رایحه طیبه سی بنی جذب ایدب
مجازدن حقیقته الله دیم زاهد چو از نماز تو کاری نمی رود ای زاهد چون سنک نمازکدن بر
ایش کیتمز هم مستی شبانه و سوز و گداز من هم بنم کیجه کی مستلکم و یانوب ازیم مراد بودرکه ای زاهد سن

کیجه کی نمازلرکیب و مستی و حالتی و حرارت اوزره اولوب اما صباح زخارف و محابیب دنیایه مائل
اولوب سنک نمازکدن و بنم سوز و گدازمدن نتیجه حاصل اولمز حافظ بغصه سوخت بگو حالتش ای صبا
حافظ غصه ایله یاندی دی حالن ای صبا با شاه دوست پرور دشمن گداز من بنم دوست
بیلیجی و دشمن اریدیجی شاهمه مراد توجه سعودن عرض حال طلب ایدب حضرت حق تقویت روح و عقل و قهر
نفس و شیطان التمس استدعادر وله ایضا چندانکه گفتم غم با طبیبان اول دکلو که دیدم غمی طبیبلره
درمان نکردند مسکین غریبان درمان اتمدیلر مسکین غریبلر مراد غم طریقتی علما و علم ظاهر و دیدم
انلر علاج ایده مدیلر دیمکدر درج محبت بر مهر خود نیست محبت حقه سنی کند و مهری ایله اکلدر یا رب
مبادا کام رقیبان یا رب اولمسون رقیبلر مرادی مراد درج محبتدن قلب در اول محبة الله مهری
ایله مهرلنمش دیمکدر رحت غیر دخی کیرمکه قابلدر یارزی شیاطین مرادی حاصل اولمسون کوکلم محبت ما
سوی داخل اولمسون دیمکدر ان گل که هر دم در دست خاریست اول کلکه دایم دیکن الندهدر
کوشرم باد ت از عندلیبان دی اکا اوتن بلبللردن مراد بودرکه شول صاحب کشف اهل دنیایه
مقید در اوتنسن طالب مریدلردن یا رب امان ده تا باز بیند یا رب امان ویر تا کرو کوره چشم
محبان روی حبیبان محبلرک کوزی حبیبلرک یوزن مراد حقدن مساعده طلبی در روح و عقل و قلب
تجلی افعال و صفات و ذات مشاهده اتمکه ما درد پنهان با یار گفتیم بز کیزلو دردی یاره دیدک
نتوان نهفتن درد از طبیبان گیزلمک اولمز دردی طبیبلردن مراد مرض عشق و دوا حضرت حقدن
استدم زیرا حقیقی طبیبلردن گیزلمک اولمز دیمکدر ای منعم اخر بر خوان جودت ای غنی اخر کلک سفره
اوزره تا چند باشیم از بی نصیبان نیجه بوکه اوله لم نصیبسزلردن مراد والله الغنی وانتم الفقراء
حسبنجه حضرت صاحب النعم جنابندن طلب عطاده ایکن حرمان اولمیوب درمان اولمق استدعاسیدر
حافظ نکشتی شیدای گیتی حافظ اولمز ایدی جهان دیوانه سی گر می شنیدی پند ادیبان اگر ایشیده
ایدی ادیبلرک نصیحتنی مراد اهل الله نصیحتن قبول ایدن دنیا دیوانه سی اولمز دیمکدر وله ایضا
ای روی ماه منظر تو نوبهار حسن ای کمسه که ای نظرکاه هلو یوزک حسن نوبهاریدر خال و خط تو مرکز
لطف و مدار حسن سنک خالک و خطک نقطه لطف و مرجع حسن در مراد مخاطبدن رسول الله صلعم در که انک
یوزی کالقمر لیلة البدر ایدی و اول وجه حسن الهی نوبهاری و انک زبده اثاری در و انک
سر خفیسی لطف قرارکاهی و خط وجهی حسن مرجعی و دلیلی در در چشم پر خمار تو پنهان فسون سحر سنک
پر خمار کوزکده گیزلودر سحر فنلری در زلف بیقرار تو پیدا قرار حسن سنک قرارسز زلفکده ظاهردر
حسن قراری مراد دواتکده فنون بلاغت واردر و فوانک جانب الهی یه تعلق ایله دعوت امته
اشتغال جهتندن متکدردرکه نه خماری واردر و روایات شریعت و سلسله طریقتکده حسن قراری
دیمکدر ماهی نتافت همچو تو از برج نیکویی برای یلا بیمدی سنک کبی ایولک برجندن سروی نخاست
چون قدت از جویبار حسن بر سرو قالقمدی سنک قدک کبی حسن ارماغی کنارندن مراد توجه وجهک ملیح
و قدر رفیعک اعلی درکه افضل الرسل دیمکدر خرم شد از ملاحت تو عهد دلبری شاد اولدی سنک ملاحتکدن
دلبرلک عهدی فرخ شد از لطافت تو روزگار حسن مبارک اولدی سنک لطافتکدن حسن روزکاری

مراد ملاحت وجهی کوکل لغه دماغی تازه اولمغه باعث اولورایدی که کوزلره یوزا فدجکی خوب
دیرلرایدی وکنتم خیر امة بنجه حسن دین زمانی سنک لطف ولطافتکدن مبارک اولدی دیمکدر از
دام زلف ودانه خال تو در جهان سنک زلفک اغندن وخالک دانه سندن جهانده نیک مرغ
دل نماند نکشته شکار حسن بر کوکل قوشی قالمدی ولمش حسن شکاری مراد سلسله وروایات شریعتک
ورموز اسرار طریقتک اهل ظاهری وارباب باطنی صید ایمشدر دیمکدر کرد لبت بنفشه ازان تازه وتر
لبک کنارنده بنفشه انوکیچون تازه وتردر که اب حیوة میخورد از چشمه سار حسن که اب حیات ایچر حسن
چشمه سندن مراد الفاظک واحادیثک قربنی اولان اصحاب الحیوة خیر القرون القرن الذی انا فیه
هو جبنجه خیرلو دمتربیلر ورطب ولطیفلردرکه منبع چشمه سندن اب حیات معنوی نوکش ایدرلر دایم بلطف
دایه طبع ازمیان جان دایم لطف ایله طبع دایه سی جان اورتسنده می پرورد بناز تراد رکنار حسن
بسلیی نازایله حسن کنارنده مراد بودرکه اقربنی زنی وجهن تا دیبی جبنجه لطفه الهی مقتضای حکمت
ایله علی وجه الاهتمام سنی تربیت ایدر تعظیم واعزاز ایله حسن وجمال حق جوارنده که انک لعلی خلق عظیم
شانکده نازلدر حافظ طمع برید که بیند نظیر تو حافظ طمع کسدی که کوره سنک نظیرک دیار ز
نیست جز رخت اندر دیار حسن برفرد یوقدر سنک رخکدن غیری حسن دیارنده مراد خاتم الانبیاء
والمرسلین وسید الاولین والاخرین دیمکدر بهار ورد کل طرب انگیز گشت وتوبه شکن بهار ورد کل شنکلک
قرشدر هیچ اولدی وتوبه صیدی بشادی رخ کل بیخ غم ز دل برکن کل یوزنک شادلغی ایله غمی کوکلدن
قوپر مراد بسط وکشف سالکه فرح ویرر وطریقتدن رجوع ایتدی لاجرم ای طالب کشف وجهنک فرحی ایله
غم جهانی کوکلدن بالکلیه چیقار دیمکدر رسید باد صبا غنچه در هواداری ارشدی صبا یلی غنچه
هوادارلغنده زخود برون شد وبر خود درید پیراهن کندودن چقدی یرتدی کوکلکی مراد نفحه
ربانیه ارشوب طالب متعدی وسالک مستعد لباس بشریتی یرتوب بشریتدن چقوب تخلقوا باخلاق
الله بخوا اخلاق حمیده ایله متصف اولدی دیمکدر طریق صدق بیاموز از اب صافی دل صدق
اوکرن کوکلک اب صافیسندن براستی طلب ازادگی چو سرو چمن طوغرولقده کلاسته ازاده لکی سرو
چمن کبی مراد سالکه بودرکه صدق صفای قلبدان تعلیم ایدب وازاده لکی استقامتده طلب ایتمک
کرکه عروس غنچه بدین زیور وتبسم خوش عروس کلی بو زینت ایله وخوش صرتمق ایله بعینه دل ودین
می برد بوجه حسن کوکل کبی کوکلی ودینی الور کوزله یوز ایله مراد سالک قابل حق فیض الهی زینتی
وکشف وبسط مساعدلکی ایکلی شیخ صاحب کشف کبی جذب قلب ایدر ودین عوام که حق دنیادر الور
وچمن علم وعمل ایله دیمکدر صفیر بلبل شوریده وفغان هزار بلبل عاشقک اوازی وهزارک فغانی
برای نقد کل امد برون زبیت حزن کل نقدی ایچون چقدی غصه اوندن مراد بودرکه طالب عاشق
وسالک صادق غصه اونده فریاد وفغانده ایدی کشف وبسط اولدیغی اجلدن مراده واصل
ومقصودی حاصل اولوب غصه اوندن چقدی دیمکدر زدست باد صبا کرد کل کلاه نگر صبا یلی الندن
کل قولاغنده جیچک دسته سن کور شکنج گیسوی سنبل ببین بروی سمن سنبل کیسوسنک بوکلمنی کور سمن
یوزی اوزره مراد نفحه ربانیه وفیضان الهی سببی ایله صاحب کشف اطرافنده عارف کثیره وعوارف

واقعه مشاهده قیل دیو یوزی اوقی اولانلرکه مواجهه سنده طبقات غیب هویتدن مراتب مشاهده قیل دیمکدر
حدیث قصه دوران زجام جو حافظ دوران قصه سی حدیثنی قدحدن استه ای حافظ بقول
مطرب وفتوی پیر صاحب فن مطرب قولی وپیر صاحب فن فتواسی ایله مراد بودرکه استفت قلبک جنجه دو
رانک قصه سی وبونک سبعه وکلامی وکتابی یوق ایدکن قلبکدن استفسار قیل کی واعظک قولی کی شیخ فو
فونک فتواسی بودرکه حدیث روایت ایدیجیلر استفت قلبک وان افتاک المفتون ولمنعکا
چوکل هردم ببویت جامه درتن کل کبی هردم سنک قوقوک ایله قفتانی تنمده کنم چاک از کریبان تا بدا
من یرترن یقه دن اتکه دک مراد متکلمدن عقل معاد ومخاطبدن نفس در که هردم عقل نفسک نفسانیتی
وهوای قلبلی ایله لباس صیانتی تمام یرتوب خراب ایدر کل باد صبای ایله جامه سی چاک ایتدکی کبی تنت
را دید کل کوئی که در باغ سنک تنکی کوردی کل صنه سن باغده چو مستان جامه را بدرید برتن مستلر
کبی قفتانی یرتدی تنی اوزره مراد کلدن صاحب کشف در بس عقل نفسه خطاب ایدب دیر که صاحب
کشف اولان دخی باغ وجودنده نفسی کوربستلر کبی لباس عصمتی یرتوب عاصیلر کبی اولمشدر من
ازدست غمت مشکل برم جان بن سنک غمک الندن مشکل قورترم جانی ولی دل را تو اسان
بردی ازمن ولی کوکلی سن اسان الدک بندن مراد بودرکه عقل نفسه دیر بن سنک غمکدن وحزنکدن
جانی خلاص ایلمک مشکلدر ولی سن بنم کوکلمی اسانلق ایله الوب تاراج ایتمشسن درر بقول دشمنان برکشتی
از دوست دشمنلر قولی ایله دوندک دوستدن نکرد هیچ کس با دوست دشمن هیچ کمسه دوست
ایله دشمن اولمز مراد بودرکه عقل نفسه دیر شیاطین جن وانس سوزی ایله دوست حقیقیدن یا روحدن
یا بندن رجوع ایتدک هیچ کمسه بویله دوست ایله دشمن اولمز مکن کز سینه ام اه جکرسوز اتمه که سینه مدن
جکر یاقیجی اه بر ایده [illegible] ود ازراه روزن جقر توتون بنجره یولندن مراد بودرکه عقل دیر بویله اتمه
که اه جکر سوزاندر سن بکا تنت در جامه چون در جام باده سنک تنک قفتانده قدحده شراب کبی
دلت در سینه چون در سیم آهن سنک کوکلک سینه ده کمشده دمور کبی در مراد بودرکه عقل نفسه دیر
جسم لطیفسن اما غلیظ القلبسن بباری شمع اشک از دیده چون من یاغدر ای شمع کوز یاشن کوزدن
بنم کبی که شد سوز دلت بر خلق روشن که ایتمشدر کوکلک یارتی خلقه روشن مراد فهم شرندن جرارنم
وار در شمع کبی و بحالتم ظاهر اولمشدر لاجرم بن انک کبی واول بنم کبی علمده اتحاق واردر دیمکدر
دلم را مشکن ودر پا مینداز کوکلمی صیم وایاغه اتمه که دارد در سر زلف تو مسکن که سنک زلفک
اوجنده مسکنی مراد بودرکه عقل [illegible] کوکلمی عصیان ایله جیوب قلیل اتمه که سنک سلسله وشریعتکده
وطریقتکده ومنتهای صیانتکده در سکونی وقراری چو دل در زلف تو بستست حافظ چون
کوکلی سنک زلفکه باغلادر حافظ بدین سان کار او در پا میفکن بونک ایشنی اسان اشنی یا غم
براقمه مراد بودرکه بن کوکلمی سنک حالکده حسن مالکده باغلمشم درلاجرم ای نفس سن بنم عملمی بطاله ضایع
اتمه که ضروری سکا مترتب اولور ولمنعکا چو نشوم خاک رهش دامن بیفشاند زمن چون انک یولی
طپراغی اولم اتک سلکر بندن ور بکویم دل بکردان رو بکرداند زمن اکر دیرسم کوکل دوندر یوز
دوندرر بندن مراد عقلک نفسدن شکایتی حکایتدر که دیر اکر یولی طپراغی اولوب اکا تذلل ایدرسم

اول بکا مساعده ویرانتی اتمز قصدیرکی غیرتدن رسیم یوز دوندرمزینه انکله انتقام ایدرک
نفسک التی بیمن جنبیک سرحده دیکلر در سایر اعدا جهانان اشسک یا ترک عداوت یا تقلیل عداوت
ایدر انجمله اولک تدریجیم عداوتی و مخالفتی زیاده اولور • روی رنگین را بهر کس می نماید همچو گل
رنگین یوزی هرکسه کوستر گل کبی • ور بگویم باز پوشاند زمن • اگر دیرسم اورت بندن مراد
بودر که عقل دیر نفس هرکسه یوز کوستر گل کبی اجلوه اگر یوزکی اورت احتراز قیل دیرسم بندن یوزن
اورتوب اجتناب ایدر • گر چو شمعش پیش میرم بر غمم خندد چو صبح • اگر شمع کبی انک وکنده اولم بنم غمه کولر
صبح کبی • ور برنجم خاطر نازک برنجاند زمن • اگر انجنورسم خاطر نازکی انجیدر بندن مراد بودر که عقل دیر
نفسک فعالندن سکوت ایدرب هلاک و مغموم اولسم بنم غمه کولر و حجت قیلمز اگر انجنوب خصومت
ایدرسم خاطر نازکن انجیدر بندن لاجرم هیچ بر حال ایله انک ایله اصلاح میسر دکلدر • دیده را گفتم که
آخر یک نظر سیرش ببین • گوزه دیدم که آخر بر نظرانی توق گور • گفت می خواهی مگر تا جوی خون راند
زمن • دیدی دیلرسن مکر قان ارماغی سوره بندن مراد بودر که عقل حکایت ایدر دیر که گوزه دیدم نفسک
مرادانی ویرسک طویسته بر نظرانی توق گورسک گوز دیدی اگر نفسک مرادانی ویررسم حددن زیاده
طغیان و عصیان ایدر انک فعالنک نفعالندن اغلیوا غلیو قان ارماغی اقیتملو اولورز • او نجوم
تشنه و من با لبش تا چون شود • اوله قانه صوسز و بن لبنه صوسز یا نیجه اولا • کام جستان ازو یا داد خواستاند
زمن • مرادم المرادندن یا داد اله بندن مراد بودر که عقل دیر نفس کثرت عصیانه حریص اولوب بنم هلاکمه
قصد ایدب قانومه صوسز و بن انک لبنه یعنی لبندن توبه صادر اولمغه مشتاق و صوسزیم مراد الام اندن
که لبندن توبه صادر اولا یا داد و فریاد ایسندن و شکایت اله بندن • دوستان جان داده ام از بهر
دهانش بنگرید • ای دوستلر جان ویردم انک اغزی ایچون نظر ایدک • کو بچیز مختصر چون با زمی ماند زمن
که اول بر مختصر نسنه ایچون نیجه کرو قالور بندن مراد عقلک و قوای روحانیه و عقلیه یه شکایتی حکایاتدر که
عقل اندن دیر زیاده طالب اولدم نفسک اغزندن توبه صادر اولمغی ایچون بو بر مختصر نسنه در آنی کورکه آنی
بر مختصر نسنه ایچون نیجه کرو قالور بندن • گر چو فرهادم بتلخی جان بر آید عیب نیست • اگر فرهاد کبی آجیلق ایله
جانم چیقسه عیب دکلدر • بس حکایتهای شیرین باز می ماند زمن • نیجه طتلو حکایتلر کرو قالور بندن مراد بودر
اگر ریاضت حرارتی ایله جانم چیقسه خلق دکنده ریاضت و عبادتک طتلو حکایتلری سویلنه کرکدر
ختم کن حافظ که گر زین سان بود درس غمش • ختم قیل ای حافظ که اگر بونک کبی اولورسه انک غمی درسی
عشق در هر گوشه افسانه خواند زمن • عشق هر بر گوشه ده بر قصه اوقور بندن مراد بودر که نفس غمندن
چون مسائل باین قلدم بو قدر ایله اکتفا اتمک کرکدر که اهل عشق بندن هر گوشه ده بر قصه روایت اتمکه
بوکافی در • ولم ایضا • خدا را کم نشین با خرقه پوشان • الله ایچون آکسک اوتور خرقه پوشلر ایله • رخ
از رندان بی سامان مپوشان • یوزی یوقسز رندلردن اورتمه مراد عقلک روحه بیدن بیان در که
دیر خرقه پوش اولوب اهل ریا اولنلر ایله از اوتور و مخلصلر که ظاهرده صلاحلری کورنمز انلردن اعراض
قلمه • درین خرقه بسی آلوده گی هست • بو خرقه ده چوق تلوث وار در • خوشا وقت قبای می فروشان • نه خوشدر
شراب صاتیجیلرک قفتانی وقتی مراد خرقه ده نیجه ریا تلوثی وار در اما انلرکه عشق الهی حاضر لمحصر

اکر

اکر باعاشقی نکتایس کیمشدر اولبابه مالک وقتی خوشکه زبا جنت عارنی چه دیکدر • تو نازک طبعی و طاقت
نداری • سن نازک طبعسن و طاقتک یوقدر • گرانیهای مشتی دلق پوشان • بر اوچ خرقه کیمشلرک ثقیل القلرنه
مراد اهل ریانک فعالندن روح منفعل اولدیغن فکر در • درین صوفی وشان دردی ندیدم • بو صوفی کبیلر
ایچنده کورمدم • که صافی باد عیشش باده نوشان • که صافی اولسون شراب ایچیجیلرک عیشی مراد بودر که صوفی
صورتنه کیرب تغییر شکل لاجل الاکل ایدنلرده بر درد عشق کورمدم اما عشق الهی نوشلر ایدب مختلط اولنلرک
حالی خوش اولسون دیمکدر • بیا و ز غبن این سالوسیان بین • کل بو مرائیلر الدتمسندن کوز صراحی
خون دل و بربط خروشان • صراحی کوکلی قان و قوبر خروشن ایدی مراد مرائیلر خدعه سندن صاحب معارفک
قلبی قان و واعظ شیخک اغلیغی ایله فریادی وار یعنی بونلردن منفعل کرکدر • چو مستم کرده مستور
منشین • چون بنی مست ایلدک مستور اوتورمه • چو نوشم باده زهرم منوشان • چون بکا باده ویردک بکا
ایچورمه مراد عقلک روحه خطاب معنوی سی ذکردر که دیر چون عالم ارواحده بنی مست عشق ایتدک
مستور اوتورمه چون عسل کلام الهی طاتدردک زهر فراق ایچورمه لاجرم کیفیت عشق و حالتده و لذت
عمل و طاعتده مشارکت و موافقت قل • لب میگون وجشم مست بکشا • شراب کبی و مست کوزی آچ • که از
شوق تو می خامست دجوشان • که سنک شوقکدن شراب خام در قیناییجی مراد بودر که عقل روح معارف
الهیه تکلم ایدب فوائدکده اولان حالتی اظهار قیل که قلبده اولان کیفیت خامدر و قینمقده در
تا که کمال بولا دیر • ز دل گرمی حافظ بر حذر باش • حافظک کوکلی حرارتندن حذر اوزره اول
که دارد سینه چون دیک جوشان • که وار در سینه سی قیناییجی چولمک کبی مراد کندونک کمال حرارتن
و تأثیر حالتن بیان ایدر • وله ایضا • خوشتر از فکر می و جام چه خواهد بودن • شراب و قدح فکرندن خوشرق
نه اوله کرک • تا ببینم که سرانجام چه خواهد بودن • تا کورم که آخر کار نه اوله کرک مراد عشق الهی
و ذوقی فکرندن یکرک یوقدر که بونک عاقبتی خیر در دیمکدر • بیت • گوی چوگان تو کردم سر سودایی را • تا به
بینم که سرانجام چه خواهد بودن • غم دل چند توان خورد که ایام نماند • کوکل غمن نیجه ییمک اولور که ایام
قالمدی • که نه دل ماند نه ایام چه خواهد بودن • نه کوکل قالمدی و ایام قالمدی نه اوله کرک مراد بودر که
زمان بکدی و کوکل مرادی حاصل اولمدی دیمک اولمز که نه کوکل قالور نه ایام پس بو غمی چکمک اولمز
باده خور غم مخور و پند مقلد منیوش • شراب ایچ غم ییمه مقلد نصیحتن اشتمه • اعتبار سخن عام چه خواهد
بودن • عوامک سوزنه اعتبار نه اوله کرک مراد بودر که عشق الهی یه مشغول غم جهان ییمه و عوام سوزنه
اعتبار اتمه • مرغ کم حوصله را گو غم خود خور که برو • قوش صغی الکسک قوشه دی کندو غمک یی انک اوزرنه
رحم آنکس که نهد دام چه خواهد بودن • آغ قویانک کمسنک رحمی نه اوله کرک مراد بودر که سالک مبتدی یه
دی کندو تدارکنده اولسون شیخ ناقصه اعتماد اتمسون زیرا اول آغ قورب بونی شکار ایدندر
اندن بوکا نه رحم اوله کرکدر • دست رنج تو همان به که شود صرف بکام • سنک الک امکی اول یکدر که
مراده خرج اولا • دانی آخر که بناکام چه خواهد بودن • بیلورسن آخر که نامراد و ضروری نه اوله کرک
مراد بودر که کسب ایتدکک مال مراده آخرته صرف و خرج اولنمق کرک بیلورسن آخر که موت ایرب الس آخرته
کیدرب مال دنیاده قالسه کرک • پیر میخانه همی خواند معمایی دوش • میخانه پیری اوقور ایدی بر معمایی دون

کبی: از خط جام که فرجام چه خواهد بودن. یعنی حفظندن که عاقبت نه اوله‌جق کرک مراد بودر کی شیطاننک
دون کیجه‌سی وقیدی صفای قلبدن که عاقبت نه اوله‌جق کرک یعنی موت کلسه کرکدر ایمان ایله می
ختم اولنور و قبره داخل اولوربن عجبا نیجه جواب ویره‌یم و حشر اولنسه کرکدر عجبا حسابک آسان
اولا می هم فریق فی الجنة و فریق فی السعیر اولور عجبا قنغی فرقه‌دن اولدن. بردم از ره دل حافظ
بمی وچنک غزل. چقردم یولدن حافظ کوکلنی شراب ایله وچنک ایله وغزل ایله. تا بجزای من بدنام
چه خواهد بودن. تا بن بدنامک جزاسی نه اوله‌جق کرک مراد بودر که حافظک کوکلنی دنیا یولندن
وکسب ملکدن چقردم عشق الهی و شیخ مغنی و کلام تصوف ایله پس بن ام معاصی بلمزدیدکلری بدنامک
جزاسی نه اوله‌جق کرکدر. وله ایضا دانی که چیست دولت دیدار یار دیدن. بیلورمیسین ندر دولت دیدار
یار کورمک. در کوی او کدایی بر خسروی گزیدن. انک محله‌سنده کدالکی شاهلق اوزره اختیار اتمک
مراد دولت مشاهدهء دیدار حقدر کو سلطنت دنیادن انک طرفنده فقر اختیار اتمک یکدر. از جان طمع
بریدن آسان بود ولیکن. جاندن طمع کسمک آسان اولور ولیکن. از دوستان جانی مشکل توان بریدن
جانه منسوب دوستلردن مشکل اولور کسمک مراد بودر که جاندن طمع کسمک آسان درکه اندن فرقت
مقرردر اما حیات ابدیه سبب اولان دوستلردن کسمک مشکلدر که موت حقیقی عذاب آخرتدر. خواهم شدن
ببستان چون غنچه با دل تنگ. بوستانه کتمک استرن غنچه کبی طار اولو کوکل ایله. وانجا بنیک نامی پیراهنی
دریدن. اندە ایو اولوق ایلیه برکوکلک یرتمق مراد بودر که خانقاهه وارمق استرن ضعیف قلب ایله
تا اندە عمل صالح ایله کباس وجودی افنا ایدم. که چون نسیم با گل راز نهفته کفتن. کاه یل کبی کل ایله
کزلو راز سویلمک. که سر عشقبازی از بلبلان شنیدن. کاه عشقبازلق سرنی بلبللردن اشتمک مراد
کاه اهل کشف ایله راز کشفی مخفی سویلشمه وکاه بلبل خوش مشرب سالکلردن سر عاشقلقی اشیدم دیمکدر
بوسیدن لب یارا اول زدست مکذار. یارک لبن اوپمکی اول الدن قومه. کاخر ملول کردی از دست و
لب گزیدن. که آخر ملول اولورسن ال وطوداق ازمقدن مراد بودر که صحتده وحیاتده ایکن ذکر الله
وکلام الله مداومتی ترک اتمه که آخروقتده و قبرده لا اله الا الله دیمکه وحق بزنی سویلکه ثابت و کلام
یننده کم سویله یثبت الله الذین امنوا بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة اکر ذکر الله و کلام الله
مداومتی اتمزسک آخروقتده عاجز و محروم اولوب ندامت ایدوب ملکا چکوب الک و طوداغک ازمسک
کرکدر العیاذ بالله. فرصت شمار صحبت کز این دوروزه منزل. فرصت حای صحبتی که بو ایکی کونلک منزلدن
چون بگذریم دیگر نتوان بهم رسیدن. چونکه وزدقی بو منزلدن ارشمک ولمز مراد بودر که مصاحبت اخوان
صفایی و صحبت خلان وفایی یا بدنده اولان اجتماع عقل و روح قوابی واقتدار و طاعت و توفیق
خدایی فرصت حای و غنیمت بیل که زمانی قلیل اولان جهانی چکوب کیدجک بو جمعیت الهیه کرکدر. کوتی
برفت حافظ از یاد شاه منصور. صنمن کیتدی حافظ شاه منصوریادندن. یا رب بیاد کش او درویش
پروریدن. یا ربی خاطرینه کتور درویش بسلمکی مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی اولان شاه منصوریدی یاد
اتسون دیو دعا ومعنی به نظر منصور و مؤید من عند الله اولان شاه طریقت بن درویش سالکی تربیت
واصلاح اتسون دیو دعادر. وله ایضا زهره وراى و شبستان ما منور کن. قدح ایچوکبی بزم قدسی

اودر منور قل هواسی مجلس از روحانیان تا معطر کن. روحانیلر مجلسی کوکلی معطر قل مراد عقلدن عقل و مخاطبدر
نفس جوهر عقله در حجره خلوت قیلسندن ایچوکبی عبادتده برمله موافقت ایلیه‌سن جون جوهر نورانی
سن بزم خلوت خانه‌مز منور قل قوای روحانیه مجلسی کوکلی طیب طیبک ایله معطر قل. بچشم و ابروی جانان
سپرده‌ام دل و جان. جانانک کوزینه و کمانچه اصمرلدم کوکلی و جانی. بیا بیا و تماشای طاق و منظر
کن. کل کل کمر و پنجره تماشاسن قل مراد بودر که بحقیقت دیرسن کوکلی و جانی جانان مجازی کوزینه و قاشنه
تسلیم ایدیب کمر و پنجره در دیو تماشا ایدرسن اما بن جانان حقیقی ذاتنه و انک اشاراتنه تسلیم اتمشمدر
فی الحقیقة تماشا بونلردر کل کل بونلری تماشا قل. زخاک مجلس ما ای نسیم باغ بهشت. بزم مجلسمز
طپراغندن ای جنت باغی یلی. ببر شمامه بفردوس و عود مجمر کن. ییلنیج ایلت جنت فردوس مجمر عودن
قل مراد عبادت یرنک طپراغی طیب جنتدر اولمغه لایقدر که اول حضرتده مکرم دردیکدر بعض نسخه‌ده
بو بیتک بدلی بو بیت واقع اولمش. بکوی مخازن جنت که خاک این مجلس. دی جنت حافظنه که بو مجلس طپراغنی
بتحفه بر سوی فردوس و عود مجمر کن. تحفه ایلت فردوس جانبنه عود مجمر قل مراد بونده دخی سابق کبی در.
حجاب دیدهء ادراک شد شعاع جمال. ادراک کوزینک حجابی اولدی جمال شعاعی. بیا و خرکه خورشید
را منور کن. کل کنشی اوتاغن منور قل مراد عقلک نفسه خطابی حکایتدرکه دیر شعاع جمال حق ادراک
کوزینه حجاب دیده اولمشدر سن کل بزه موافقت قل خورشید حقیقی حاشیه که لا یسعنی ارضی و لا سمائی
ولکن یسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی الورع حسبنجه قلب مؤمن حرای منور قل تاکه جمال حقی کوکل
کوزی ایله مشاهده ایده‌وز. ستاره شب هجران نمی فشاند نور. هجران کیجه‌سی یلدزی نور صاچمز
ببام قصر بر او چراغ مه برکن. کوشک طامنه چیق ای چراغن یوقرو قل مراد دکر و عقلک نفسه خطابی بحکمیدر
که دیرسن موافقت اتمیجک هجران و فراق زایل اولمز لاجرم اثر طاعت یلدزکبی اولوب نوری
راهنما اولمز اکمالن کلوب موافقت ایلیه‌ب عروج روحانی میسر اولوب نور ماه کبی نور فاشی ظاهر
اولوب دلیل راه اولور. چو شاهدان چمن زیر دست حسن تواند. چون چمن محبوبلری سنک حسنک الی
التنده دوررلر. کرشمه بر سمن و ناز بر صنوبر کن. کرشمه سمنه و نازی صنوبره قل مراد چمنده وجودی
در و سمن دن قلب در و صنوبردن حواس و دماغ در لاجرم عقلک دیدیکی که حسن عبادتده اولکلن قلب
و حواس سنک حسنکه تابع اولورسن نظرا التفاتی قلب صافیه و تعززی حواسه قلسک روادر. فضول
نفس حکایت بسی کند ساقی. نفسک زوایدی جوق حکایت ایدر ای ساقی. توکار خود مده از دست
می بسماغ کن. سن کند ایشکی الدن قومه شرابی قدحده قل مراد بودرکه عقل شیخه دیرنفس طریقت سلوکده
وعشق الهی بحثده اتمکده جوق زواید سویلیوب تعلل ایدرسن کند ایشکده اولوب قلبه عشق الهی
طولدرمقده اول. طمع بنقد وصال تو حد ما نبود. طمع سنک وصالک نقدینه بزم حدمز دکلدر. حوالتم
بدان لعل همچو شکر کن. بزی حواله اول شکر کبی لعله قل مراد بونده دخی عقلک شیخه خطابیدرکه
دیر بزم سنک مقامکه یعنی وصال الی الله در جهسنه بالفعل طمعمز حدمز دکلدرسن لب شیرینک دن بندر بکیمی
قل که انک سببی ایله قطع مسافه ایدوب وصول الی الله حاصل ایده‌وز. لب پیاله ببوس انکهی بمستان ده.
قدح طوداغن اوب اندن صکره مستلره ویر. بدین دقیقه دماغ خرد معنبر کن. بو دقیقه ایله عقل دماغنی

خوش قتولو قل مراد اولکوز شیخ خطابدر کا ... ترک عبادتدن ... عاشقلره تعلیم قلدی بو دقیقه اکر عقل
ممکناس دماغن خوش قتور اقل خلاصه مراد شیخدن عقل معاشه لذت عبادت طاندرمق وبوی حضرت
یتشدرمک طلبیدر · اکر فقیه نصیحت کند که می مخورید · اکر فقیه نصیحت ایدرسه شراب ایچمکه یو · پیاله بدامش
کو دماغ را ترکن · اکابر قدح ویردی دماغی قل مراد بوندن دخی شیخ خطابدر اکا دیرکه علم ظاهر اهلی
سلوکدن منع ایدرسه اکا عشق الهی صونوب دماغکه ییوست کلوب مختل اولمش دخی عشق الهی ایله ترطیب دماغ
قل که اختلالی مرتفع اولا دی · ازین مزوج وخرقه نیک درتنگم · بو مزوج وخرقه دن ابو طار لقده یم
بیک کرشمه صوفی کشتم قلندر کن · بر صوفی قتلایدی نظر ایله بنی قلندر قل مراد کرو شیخه خطابدر که دیر
بو مزوج وعرف قفتا نلدن محکم مضایقه ده یم صوفی اولمین اهلی یک نفسانیتی اهلاک وافنا اتدکگ
نظر ایله بنی دخی قلندر صوفی قل · بس که زملازمت عیش وعشق مهرویان · عیشه وآی یوزلولر عشقنه ملازمتدن
صاکه زکارها که کنی شعر حافظ از بر کن · ایشلردن که ایشلرسن حافظ شعرن از بر قل مراد بودر که عنایت
ایدب وذات وصفات طلبنه اشتغالدن صاکه که بر ایش ایشلرسن اول ایش حافظ شعرن از بر لمک
اولسون که اسرار طریقت واخبار حقیقت ودنیا وماسوی دن فراغت واقبال حضرت تعلیم ایدر
ولد ایضاً شراب لعل کش وروی مه جبینان بین · شراب لعل چک وآی آلنلولر یوزن کور · خلاف
مذهب آنان جمال اینان بین · انلرکه مذهبی خلافی بونلرکه جمالن کور مراد شراب لعلدن مجاهده
لعل رنگ وآتش تابدر وکثیر الثمن وکم یابدر ومه جبینلردن مراد افعال وصفات وذاتدر
وانلرکه یوزی تجلی لری در وانان دیو اشارت اتدکی مصراع ثانیده مذکور اولان کوته آستینان در
پس هرکه ریاضت ومجاهده ایده اکا تجلی افعال وصفات وذات اولور حتی تغییر شکل لاجل الکل
ایدن مکارلرکه · بزیر دلق مرقع کمندها دارند · یملو خرقه التنده کمندلری واردر · دراز دستی این
کوته آستینان بین · بو یکی قصه لرکه اله اوزلغن کور مراد صوفیانه لباس پوش اولان مکارلردر نخمین
دو جهان سر فرو نمی آرند · اکی جهان خرمننه باش اندرمزلر · دماغ وکبر گدایان وخوشه چینان بین
دماغ غنی وکبری گدالرکه وباشق دکشورتجیلرکه کور مراد اولدرکه شونلرکه عزیزلردن نفع دین وقوت
یقین جمع وتحصیل ایدرلر اگرچه فقیرلردر اما منافع دنیا واخرته باش اندرمزلرکه مطالب ومطلوبلری حضرت
الهی در لاجرم بونلرکه دماغ واستغناسی وترک ماسواسنی کور · بهای نیم کرشمه هزار جان طلبند · یارم
نظر بهاسی بیک جان طلب ایدرلر · نیاز اهل دل وناز نازنینان بین · اهل دلک نیازنی ونازنینلرک
نازن کور مراد بودرکه تجلی افعال وصفات وذات التفات اتمکه چوق نفس مرادلری وغفل مقاصد هوالرکه
ترک اولنمق کرک · حدیث عهد محبت زکس نمی شنوم · عهد محبت سوزنی کمسه دن اشتمزم · وفای صحبت یاران
همنشینان بین · یاران ومصاحبلر صحبتی وفاسنی کور مراد نفسدن وقوالندن دعقل ومعانیه ... وعهد
الست بربکم بدنسنده اولان محبت عهدی سوزن اشتمزم یارانک ومصاحبلرک وفاسنی کور یعنی وفالری
یوقدیمکدر · اسیر عشق شدن چاره خلاص منست · عشق اسیری اولمق بنم خلاصم چاره سیدر · ضمیر عافیت
اندیش وپیش بینان بین · سلامت فکر ایدنلرکه واوکن کورنلرکه ضمیرنی کور مراد بودرکه عشق الهی یه
اسیر اولمق نفسک وقواسنک وعقلک هواسنک اسیرلکندن خلاص اولنور سلامت اندیش اولانلرکه داوکنی

یعنی ... کهنه لرکه ضمیری فکری بودر بونی ... بو مطلب قل دیمکدر · غباری حافظ خاطر
بر دو صیقل عشق · حافظک خاطری توزنی کیدر دی عشق صیقلی · صفای طینت پاکان وپاک بینان بین
پاکلرک ضمیری صفاسنی وپاک کوریجیلرک کور مراد بودرکه پاک وپاک بین اولانلر عشق الهی افتیار ایدرلر
که غبار خاطر اولان غم جهانی صیقل عشق پاک ایدرلر · ولد ایضاً نکته دلکش بکویم خال آن مهرو ببین
کوکل چکیجی بر نکته دیدم اول آی یوزلو خالن کور · عقل وجان کابسته زنجیر آن گیسو ببین · عقل وجانی
اول گیسو زنجیرنه باغلنمش کور مراد بودرکه زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین حسبنجه
قلب انسان حسن صورته مائل ولورکه خال جمال دلکش در عقل وجان مقید زلفلر کشیدر · عیب دل
کردم که وحشی وضع وهرجایی مباش · کوکلی عیبلدم وحشی وضع وهرجایی اولمه · گفت چشم شیرگیر وغنج آن
آهو ببین · دیدی اول آهونک ارسلان دوتجی کوزنی ونازنی کور مراد بودرکه تعییب قلب ایدب
هرجایی وهرجایی اولمه دیدم جواب ویردی که قوت جذب آهو هیئات بنی آواره وحشی صنعت اتمکدر
حلقه زلفش تماشاخانه باد صباست · انک زلفی حلقه سی باد صبا تماشاخانه سیدر · جان صد صاحب
دل انجا بسته یک مو ببین · یوز صاحب دلک جانینی انده بر قیله باغلو کور مراد بودرکه با وجاد ایکن
زلفه وارر تماشا ایدر اهل دل اولانلر صاحب عقللردر اکر قیللر ایسه عجب دکلدر · عابدان آفتاب
از دلبر ما غافلند · کنش طپنلر بزم دلبرمزدن غافللردر · ای ملامت گر خدارا رو ببین رو ببین
ای ملامت ایدیجی الله ایچون کندوکی یوزکور مراد بودرکه کنشده نهان بر نور واردر رنگ در رو
چشم وابرو ولب شیرین وکلام رنگین وسایر لطافت وجذب وحالت یوقدر لاجرم اکا طپنلر
انسانک اسباب حسنندن غافلدر ای بکا عشق حسن ایچون طعن ایدن کبری ترک ایدب حسن وجهه
نظر قل تا که فذلکن الذی لمتننی فیه موجبنجه عذرم ظاهر اولا · زلف دل دزد صبا را بند بر کردن
نهاد · انک کوکل صارقی زلفنی صبانک بوینینه بند قودی · با هواخواهان ره رو حیلت هندو ببین
یوله کیدیجی هواخواهلره اول هندونک حیله سن کور مراد بودرکه انک کوکل صارقی اولان زلفی
صبایی دوترکه یل انده قرار ایدر اهل هوا اولان سالکه حیله اتسه عجب دکلدر · انکه من در جستجوی
اوز خود بی سو شدم · اول کمسه که بن جستجو ایدیجی کندمدن هر طرف اولدم · کس ندیدست
ونه بیند مثلش از هر سو ببین · کمسه کورمشدر وکورمز انک مثلنی هر طرفدن کور مراد بن عاشق
اولوب کندمدن کتدکم بر محبوب درکه بس کمسنه شی ... انک مثلن کورمشدر وکورمز دیمکدر
حافظ ار در کوشه محراب می نالد رواست · حافظ اگر محراب کوشه سنده ایکلرسه روادر · ای ملامت
گر خدارا آن خم ابرو ببین · ای ملامت ایدیجی الله ایچون اول قاشن بوکلمنی کور مراد بودرکه حافظ
کوشه محرابده انوکیچون ایکلرکه اول محراب کبی قاشن مکریندن خلاص اولا · از مراد شاه منصور
ای فلک رخ بر متاب · شاه منصور مرادندن ای فلک یوز دوندرمه · تیزی شمشیر بنگر قوت بازو
ببین · قلیچک کسکنلکنه باق قوت بازوی کور مراد معنی به نظر موید من عند الله اولان شاه دینه محتاج لغت
انمه که انک مقبول حضرت اولور کلام نافذی وقوت تأثیری واردر دیمکدر · ولد ایضاً شاه شمشاد
قدان خسرو شیرین دهنان · شمشاد قدلرک شاهی شیرین دهنلرک خسروی · که بمژگان شکند قلب

همه صف شکنان · که کر بکا ایله چهره وکلی صبحیلر که قلبنی مراد ایتمشدر قدلرندن علو درکه ایلانلر اوشدیلر
وهمنلردن مراد کلام علم وحکمت سویلینلردر · وصف شکنلردن مراد شیاطین جن وانس ونفس وقواسی
وعقل معاش وهواهی در · ومرکاندن مرام رموز الهیه وکلمات حقدر که تاثیر بونلرکه شانیدر لاجرم حرکر
درجات عالیه سی واندکه پادشاهی ووعظ ونصیحت ایدنلرکه سرداری یعنی بر شیخ کامل ومکمل که رموز و
اشاراتی وکلمات طیباتی ایله روحک وعقل معادک بونلرکه جنودنک صفنی صیح اعدانک قلبنی صر
بو بیت مفهومنرز · مست بگذشت ونظر برمن درویش انداخت · مست یکدی ونظری بن درویشه اوزره
اتدی · گفت کای چشم وچراغ همه شیرین سخنان · دیدی ای طتلو سوزلولرک کوزی وچراغی مراد بودرکه اول
شیخ بزرکوار کیفیت الهیه ایله تکیف اولدیغی حالده بن درویشه اوغردی ونظر قلدی ودیدی ای اهل
کلامک وارباب نطقک چراغ رهنمای چشم راه بینی مقبول قولی بوندن صکره اولان اوچ بیت حر
تاکی از سیم وزرت کیسه تهی خواهد بود · تا نیجه بر دک کوشده والتوندن کیسهک بوش اولسه کرکدر
بنده من شو وبرخور ز همه سیم تنان · بنم قولم اول بیمش تنی ودکلی سیم بدنلیدن مراد بودرکه نیجه بر دک
وجودک کیسه سی فضایل وکرامات حقدن خالی اولور بکا عبد مطیع اول جمیع اهل دنیادن وارباب
عطادن بهره منداول · کمتر از ذره نه پست مشو مهر بورز · ذره دن اکسکرک دکلسون الچق اولمه
محبت صنع · تا بخلوتگه خورشید رسی چرخ زنان · تاکنش صحبتکاهنه ایره سن چرخ وسماع اوروری مراد
بودرکه محبت آفتاب ایدب اکا وصلت ومصاحبت حاصل قلدر اندن کونی دکلسن الچق اولمه علو
الهمة من الایمان حسبنجه محبت حق قل تاکه اتصال حق وصحبت آفتاب مطلق حاصل اوله سن ذوق
وشوق وسماع ایله · بر جهان تکیه مکن ور قدحی می داری · جهانه اعتماد ایتمه اکر بر قدح شرابک
وار ایسه · شادی زهره جبینان خور ونازک بدنان · زهره النلولرک ونازک بدنلرک شادیلغنه
ایچ مراد بودرکه بقای حیاته وعمر وثباته اعتماد قلمه اکر قلبکده عشق حق وار ایسه عبادت قل جبینی
نور عبادت ایله منور وریاضت ایله بدنی نحیف اولانلر شادیلغنه که انلر عشق الهی نوشندن شاد
اولورلر · پیر پیمانه کش من که روانش خوش باد · بنم قدح چکیجی پیرم که روحی خوش اولسون · گفت پرهیز
کن از صحبت پیمان شکنان · دیدی پرهیز قل عهد صیجیلر صحبتندن مراد بودرکه عشق الهی شرابنی
اولان شیخم روحی شاد اولسون بکا دیدی احتراز قل توبه وعهدی صیوب فسق وهوایه وکسب
دنیایه مشغول اولانلر مصاحبتندن · با صبا در چمن لاله سحر می گفتم · صبایه لاله چمنده سحرده دیدم
که شهیدان کیند این همه خونین کفنان · که کیمک شهیدلری در بو دکلی قانلو کفنلولر مراد بودرکه
توجه سحری به مصایب ارنلر بدن وقضا ارشنلردن سؤال ایتدم که بونلر بو آفات ندندر · گفت حافظ
من وتو محرم این راز نه ایم · دیدی ای حافظ بن وسن بو رازک محرمی دکلز · از می لعل حکایت کن و
شیرین دهنان · لعل شرابدن حکایت قل وطاتلو اغزلولردن مراد بودرکه توجه سحری بکا جواب ویردی
که قضا وقدر سرنی کمسه بلمز بونی سویله عشق وریاضتدن واهل علم دمعنی قدن سویله · دامن دوست بدست
آر وز دشمن بگسل · دوست اتکن اله ال دشمندن کسل · مرد یزدان شو وایمن گذر از اهرمنان · الله
اری اول امین کچ دیولردن مراد حضرت حقه تشبث ایدب اعدادیندن کسلوب اهل الله دن اولوب.

رطل

شیاطین جن وانسدن تعبیر اولنه جقلردر · وله ایضا · کلبرک را ز سنبل مشکین نقاب کن · کل یپراغنه سنبل
مشکیندن نقاب قل · یعنی که رخ بپوش وجهانی خراب کن · یعنی یوزی اورت جهانی خراب قل مراد
مخاطبدن شیخدر وکلدن کشف جمال در ویپراغندن اثر کشف در وسنبل مشکیندن غیب هویت در
پس دیرکه ای شیخ سالکه کشف جمال اثری ظهورا بدجک غیب هویت ایله انی ستر قل تاکه جهان وجودی
استغراق مشاهده ذاتده ومطالعه هویتده خراب وبیخود اوله · بفشان عرق ز چهره واطراف
باغ را · صاچ تری یوزدن وباغ اطرافنی · چون شیشهای دیده ما پر کلاب کن · بزم کوزمز شیشه سی
کبی طتلو کلاب قل مراد بودرکه رسول الله صلعم حضرتنه وحی کلدیکجک ترلرایدی اندن صکره اصحابه سویلر
ایدی سکا دخی وقلبی اولوب معارف عشق حقیقت وعوارف حب طریقت وصعوبة احوال ذوق
واهوال عز حضرت سویلیوب اهل مجلسک اطرافنده اولوب سالکلردن اولیانلره دخی اندن ذوق
وحالت وسوز وحرارت یتشدرب کوزلری یاشن ایله طولوب بزکه سالکلر ومیان مجلسده اولانلر
دکوزی یاشن ایله طولانلر زانلرکه کوزی دخی بزم کوزمز کبی پر آب اولسون · بگشا بشیوه نرگس پر
خواب مست را · اچ شیوه ایله نرگس پر خواب مستی · وز رشک چشم نرگس رعنا بخواب کن · کوزیندن نرگس
رعنا کوزن اویتوره قل مراد بودرکه شول سالک مست عشقک کوزنی خواب احتجاب وستر حجاب ایله عالی
اوله انی شوق الهی وذوق شناهی ایله اچ وشول عامی که عین رعنالی عشق حقدن استغناسی
اوله انی کوزیندن اویتوره ایلت که تا اهله صرف حکمت اضاعت در · ایام کل چو عمر برفتن شتاب کرد
کل ایامی عمر کبی چون کتمکه استعجال ایتدی · ساقی بدور باده کلگون شتاب کن · ای ساقی کل رنکلو شراب
دورنه استعجال قل مراد بودرکه کشف ایامی عمر کبی استعجال ایله کتمکده در امدی ای شیخ عشق کل رنکی
دور انزه مکه استعجال قل کی فرصت فوت اولمیه · بوی بنفشه بشنو وزلف نکار گیر · بنفشه قوقوسن طوی وزلف
نکار طوت · بنکر برنک لاله وعزم شراب کن · لاله رنکنه کور وعزم شراب قل مراد بودرکه سالک عاشق
بنفشه سی زلف نکار وغیب هویت حجابدر ورنک لاله سی شراب عشق جمال در · زانجون حباب دیده
بروی قدح کشان · حباب کبی کوزی قدح یوزنه اچ · وین خانه را قیاس اساس از حباب کن · بواوکه بنیادی
قیاسنی حبابدن قل مراد بودرکه حباب کبی کوزکی بلوردن قلب باطن کوزلیوب ظاهر جهانه نظر قلمه بو خانه
جهانک بنیادنی حباب کبی بی ثبات قیاس قل · زانجا که رسم وعادت عاشق کشی تست · اول مقامدن
که سنک عاشق قتل ایتمک رسم وعادتکدر · با دشمنان قدح کش وبا ما عتاب کن · دشمنلر ایله قدح
چک وبزه عتاب قل مراد بودرکه عادت الهی بودرکه اشد الناس بلاءً الانبیاء ثم الاولیاء ثم الامثل
فالامثل حسبنجه عاشقلرک نفاسینه قتلی یدب المؤمن فی قلته او فی علته او فوله موجبنجه دنیاده محنتده
قالورلر اخر اول عادت اوزره اعدا کی عیش وعشرتده وبزی عتاب ومحنتده قلدر · حافظ وصال
می طلبد از ره دعا · حافظ وصال طلب ایدر دعا یولندن · یارب دعای خسته دلان مستجاب کن · یا ربی
خسته کوکللولرک دعالرنی مستجاب قل دیمکدر مراد بودرکه بر مطلب ومطلوب طلب ایدر واکا وصول وحصول
استر حافظک سنک وصالک استر یا رب سن بو مجلس خسته دللرک دعالرن مستجاب قل · وله ایضا · صحبت
ساقیا قدح پر شراب کن · صباح در ای ساقی بر قدح طتلو شراب قل · دور فلک درنگ ندارد شتاب

کن . دور فلک اکلنمز کمال استعجال قل فرصتکه غنیمتدر طلبنی عشق الهی ایله طولدر حق طلبنی در که عجلوا بالصلوة قبل
الفوت وعجلوا بالتوبة قبل الموت حدیثی استعجال ایدر . زان پیشتر که عالم فانی شود خراب . اندن اوکدین که
عالم فانی خراب اولور . ما را ز جام باده کلکون خراب کن . بزی کل رنکلو شراب صوتلی ایله خراب قل مراد
بودر که عالم وجود انسانی که بی ثبات وفانی در یا اول خراب اولمزدن و موت ارمزدن اول عشق ایله الهی
بزی بیخود و خراب قل . خورشید می ز مشرق ساغر طلوع کرد . شراب کونشی قدح مشرقندن طوغدی . کر برک عیش
می طلبی ترک خواب کن . اکر عیش زاد استرسک اویقویی ترک قل مراد بودر که عشق الهی شمس کبی قلبدن
ظهور ایتدی اکر عیش اخرت استرسک اویقویی ترک ایدب عبادتده اول . روزی که چرخ از کل ما کوزها کند
ترکون که چرخ بلچقمزدن بزم بردقالر ایدر . زنهار کاسه سر ما پر شراب کن . غافل اولمه بزم باشمز جناغنی
شراب ایله طلو ایله مراد بودر که موت ایرب خاک اولمزدن و طپراغمزدن بردقلر قلنمزدن اول باشمز
جناغنی عشق الهی ایله مالامال قل . ما مرد زهد و توبه و طامات نیستیم . بز زهد و توبه ورسوم وعادات
اری دکلز . با ما ز جام باده صافی خطاب کن . بزه قدحدن وشرابدن وساقیدن خطاب قل مراد بودر که
بز زهد خشک و توبه صوری که بی خلق وصوفیلق رسم وعادتی اری دکلز بزه صفای قلب وعشق حق و شیخ
طریقتدن خطاب واندن فتح باب قل . کار صواب باده پرستیست حافظا . صواب عمل شراب پرستلک در ای
حافظ . برخیز و عزم جزم بکار صواب کن . قالق تیز جک صواب عمله عزم قل مراد عمل صوابدن عشق حق واخلاص در
ای حافظ قالقوب عمل صوابه عزم قل دیوب ترک عمل دنیا واشتغال عمل مولی یه ترغیب ایدر . وله ایضا
فاتحه چو آمدی بسر خسته بخوان . چون برخسته باشنه اوزره کلدک بر فاتحه اوقی . لب بکشا که می دهد لعل
لبت بکشته جان . طوداغک آچ که لبک لعلی ویر مقتوله جان مراد بودر که بر زمانده خسته اولوب زبان زیر
ای عبادته کلمتیلرندن فاتحه طلب ایتمش انی ذکر ایدر . آنکه به پرسش آمد و فاتحه خواند و میرود . اول کمسنه که
صورمغه کلدی و فاتحه اوقیدی وکیدر . کو نفسی که روح را میکنم از پیش روان . قنی بر نفس که روحی ایدم
ارد نجه روان مراد بودر که زیاده ضعفندن بر تنفسه قدرتم یوق واللا بر تنفس ایدب روح اولی یار زیر
ارد نجه روان ایدر ایدم . ای که طبیب خسته روی زبان من ببین . ای کمسنه که خسته نک طبیبیسن بنم دلم
یوزن کور . کین دم و دود سینه ام بار دلست بر زبان . که بو نفسم و سینه مک توتنی کوکلک یوکی در دل اوزره
مراد بودر که طبیبلر نظر ایدب اندن مرضی تشخیص ایدرلر بنم قلبمده اولان حرارتم واتشم اثری در نفسم
وسینه مک توتنی که دلم اوزره ظاهر در اندن قلبم حالن بیلورسن . کرچه تب استخوان من کرد ز مهر کرم و رفت
اکرچه بنم کمکم محبتدن اسی قلدی وکتدی . همچو تبم نمی رود آتش مهر از استخوان . استمه کبی کمکمدن تجلیله دوک
کمکمدن مراد بودر که عشق وحرارتدن حمی حادث اولدی وکتدی اما حمی کتدیکی کبی اتش محبت کتمز . حال دلم
چون خال تو هست بر آتش وطن . بنم کوکلم حالی سنک خالک کبی آنک وطنی اتش اوزره در . چشمم از آن
چو چشم تو خسته شد است و ناتوان . جسم اندن سنک کوزک کبی خسته وضعیف اولمشدر مراد بودر که سنک
خالک یوزک آتشی اوزره اولدیغی کبی بنم کوکلم بویله در که آتش عشق اوزره در آنک ایچون چشمم بیمار که
کبی جسمم خسته وضعیف در خلاصه مراد بودر که خسته وضعیف اولدیغن بیان ایدر . باز نشان حرارتم ز آب دو
دیده و بابین . تسکین قل حرارتمی اکی کوزم یاشندن وکور . نبض مرا که می دهد هیچ ز زندگی نشان . بنم نبضمی که

ویرمدیکی هیچ حیاتدن نشان قو جمعه که چو عبرت را دیده تسکین ایدن نبضمی کوررب حیات ابدیه دن نشان ویرمز
انی بکا بلدر . آنکه مدام شیشه ام از پی عیش داده است . اول کمسنه که بکا شیشه مدام عیش ایچون ویرمشدر
شیشه ام از چه می برد پیش طبیب هر زمان . شیشه می نیچون التر طبیبه وکنه هر زمان مراد بودر که شیخ طریقت
بکا شیشه قلبی صفای خاطر عیش طاعت ایچون ویرمشدر پس شیشه می اهل ظاهره نیچون التر کوندرر . حافظ
از آب زندگی شعر تو داد شربتم . ای حافظ ابحیاتدن سنک شعرک بکا شربت ویردی . ترک طبیب کن بیا نسخه
شربتم بخوان . طبیبی ترک قل بکا شربت نسخه سن اوقی مراد بودر که سنک کلامک اب حیات معنویدن شربتدر
پس طبیب ظاهری ترک ایدب آب حیات معنوی شربتنک نسخه سن اوقی که امراض قلبیه وروحانیه یه شفا اندن اولور
وله ایضا منم که شهره شهرم بعشق ورزیدن . بنم که شهرشهوری یم عشق صنعتی ایله . منم که دیده نیالوده ام
ببد دیدن . بنم که کوزنی ملوث ایتمشمدر بر نسنه کورمک ایله مراد کندونک عشق الهی ایله شهرده شهرتن بیان وعیب
بین اولمیوب کوزنی عیب کورمک ایله ملوث قلمدیغن ذکر ایدر . وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم . وفا ایده لم
وملامت چکرز وخوش اولورز . که در طریقت ما کافریست رنجیدن . که بزم شریعتمزده کافرلقدر انجمک مراد
کندونک وفادارلغن وملامت چکوب صبر قلوب وانجنیوب خوش خاطر اولدیغن بیان وطریقت شریعتنده
انجمک کفران نعمت یا کفر طریقت ایدوکن ذکر ایدر . به پیر میکده کفتم که چیست راه نجات . میخانه پیرینه دیدم
ندر نجات یولی . بخواست جام می و کفت عیب پوشیدن . استدی شراب قدحن و دیدی عیب اورتمک مراد
بودر که خانقاه شیخنه طریق نجات صوردم عشق اولان قلب استیوب عیب اورتمک دیدی . مراد ما ز تماشای
باغ عالم چیست . بزم مرادمز باغ عالم تماشاسندن ندر . بدست مردم چشم از رخ تو کل چیدن . کوز بیکی الی
ایله سنک یکاغکدن کل دیرمک مراد بودر که باغ عالم تماشاسندن مرادمز عالمک ارباب حسن وجمالنی کوروب
جمال جمیل حضرت حقدن بونلری ورق دیو عبرت المقدر . بمی پرستی از آن نقش خود بر آب زدم
شراب پرستلک ایله انونیچون کندو نقشمی صو به اوردم . که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن . که خراب ایدم کندو
طاپوق نقشنی مراد بودر که نام وناموسی ترک ایدب صوفیلق اعتبارلرن ایلیوب کندو انانیتم صورتنی ونقش تصویرنی
صویه اوردم کبی ابعنقه اوردم تا که خود بینلکی وخود پرستلکی وکبر وانانیتی خراب وهبا ایدم . برحمت سر زلف
تو واثقم ورنی . سنک زلفکک رحمتنه اعتماد ایدرم یوخسه . کشش چو نبود از آن سو چه سود کوشیدن
جذب اولمیجق اول جانبدن نه فایده دورشمکدن مراد غیب هویت ذات بکا مرحمت قلمغه اعتماد ایدرم
کندو سعیمه دکل اکر اول جانبدن جذب اولمزسه عاشقک طلبی نتیجه ویرمز ولمز . ز خط یار بیاموز مهر با رخ خوب
یار خطندن اوکرن کوزل یوزه محبتی . که کرد عارض خوبان خوشست کردیدن . که خوبلر عارضی طرفنی خوشدر
طولانمق مراد بودر که محبوب یوزنه محبت ایدب انک اطرافن طولانمغی خط محبوبدن اوکرن که بغایت خوبدر
پس محبوب حقیقی جانبنی طولانمغی ترک ایتمه . عنان بمیکده خواهیم تافت زین مجلس . اوبانی میخانه یه دوندرمک
استرز بو مجلسدن . که وعظ بی عملان واجبست نشنیدن . که عمل ایتمزلر وعظنی واجب در اشتمک مراد علمی ایله عمل ایتمزلر
سوزن اشتیوب خانقاهه وارب عمل قلنلر ایله اولمق استرن دیکر بعض نسخه ده بو بیت بولندی . بطوف میکده
زاری کنان روم هر شب . میخانه طولانمغه زارلق ایدرک کیدرم هر کیجه . که بس خوشست چه جام شراب خندیدن
که زیاده خوشدر شراب قدحی کبی کولمک مراد بودر که تلوث معصیت مورث قساوت در وطلب دنیا باعث غفلت در

ومصایب جهان وغیرت اقران فهمی ... ایجوم بونلردن خلاص موجب فرح وراحتدر دایم بو دعوالر
اغلیورق خانقاهه وارب عشق حق ایله طولوب عجزدن خلاص اولوب کوکلک زیاده خوشدر مبوس جز لب
معشوق وجام می حافظ اوبه معشوق وشراب قدحی لبندن غیری ای حافظ که دست زهد فروشان خطاست
بوسیدن که زهد صاتیجیلرینی اوپمک خطادر مراد لب معشوقدن کلام الله وذکر الله در وجام می شیخ صاحب
ذوق درلا جرم اوپوب اغزه کتورمک انلره زهد وصلاح صاتیجی مرائی کمسنهلری اوپمک خطادر ولد ایضاً
می فکن بر صف رندان نظری بهتر ازین بر آق رندلر صفنه بر نظر بوندن یکرک بر در میکده میکن کذری
بهتر ازین میخانه قپوسنه بر اوغرامق قلی بوندن یکرک مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیرکه مخلص سالکلره نظر کرم ایده
دکه اولاندن یکرکه اولسون وخانقاهه مرورکه وانده حضورک ده یکرکه اولسون در حق من لبت این لطف
که می فرماید بنم حقمده سنک لبک که بو لطفی بیورر سخت خوبست ولیکن قدری بهتر ازین غایتله کوزلدر
ولکن بو مقدار بوندن یکرک مراد بودرکه شیخ دیرکه وعظ وارشاده لطفنی که طوداغک ایدر بغایت خوبدر
لکن بوندن بر مقدار دخی یکرکه اولسون آنکه فکرش کره از کار جهان بکشاید اولکسه که انک فکری جهان
ایشندن دوکمی چوزر کودرین نکته بفرما نظری بهتر ازین دی بو نکتهده بیور بر فکر بوندن یکرک مراد بودرکه
اول شیخ که کشاف مشکلات وحلال معضلات در بکا لطف خصوصنده دخی یکرکه فکر وتدبیر بیورسن دل بدان
رود کرامی چکنم کویندهم کوکلی اول مکرم کوزل اوغلانه نیلیم اکر ویرمزسم ماه رحم نیدار دو سری بهتر ازین
زمان اناسنک بو قدر بر اوغلانی بوندن یکرک مراد بودرکه روح دنفخت فیه من روحی حسبنجه مکرم وحدانندن
بغایت کوزلدر کوکلی اکا ویرب تعلق اتسم عجب میدرکه زمانه ننک اندن یکرک اوغلانی بوقدر ناصحم کفت که جز
غم چه هنر دارد عشق بکا نصیحت ایدیجی دیدی عشقک غمدن غیری نه هنری واردر برو ای خواجه عاقل هنری
بهتر ازین اولور می ای خواجه عاقل بو هنر بوندن یکرک مراد بودرکه بکا نصیحت اهل ظاهر عشق الهی و محبت
حقک غمدن غیری هنری یوقدر دیدی بن اکا جواب ویرب دیدم که غمدن یکرک هنر می اولور که غم آفت مورث
سعادتدر من چه کویم که قدح کیر ولب ساقی بکس بن چون دیم که قدح طوت وساقی لبن اوپ بشنوای جان
که نکوید دکری بهتر ازین ایشت ای جان که دیمز بر غیر بوندن یکرک مراد متکلمدن عقل معاد ومخاطبدن روح
که دبرچون دیم عشق الهی ایله مالی اولان قلبی طوتان شیخ کلماتن تقبیل قیل سوزمی ایشت انک موجبی ایله ایش ایت
ای جان که بر غیر بوندن یکرک سوز دیمزکه بوندن یکرک سوز اولمز کلک حافظ شکرین میوه نباتیست بچین حافظک
قلمی شکرلو بمیش نباتی درکه دوشور یعنی بمیشن که درین باغ نه بینی ثمری بهتر ازین که بو باغده کورمزسن بر یمیش بوندن
یکرک مراد منطوقدن ظاهردرکه حافظک قلمی بر نباتدرکه لذیذ میوهسی واردرکه معارف الهیه یازر لاجرم باغ عالمده
بوندن یکرک یمیش اولمز ای دکشور مک کرکدر ولد ایضاً می سوزم از فراقت روی از جفا بکردان یا نرم سنک
فراقکدن یوزی جفادن دوندر هجران بلای جانست یا رب بلا بکردان هجران جان بلاسیدر یا ربی
بلایی دوندر مراد متکلمدن عقل معاد ومخاطبدن نفس حریص عقل معادنفسه دیرکه یانرم سنک حقکده فراقکدن
یوزی جفا ومخالفتدن دوندر ونفسک هجرانی جانه بلادر یا ربی بلایی دوندر نفسم توفیق هدایت قیل دیر
مه جلوه می نماید بر سبز خنک کردون ماه جلوه کوستر فلک آتی اوزره تا او بسر درآید بر رخش پا بکردان
تا اول بکنی اشغه کلهلرن اوزره ایاق قیل مراد بودرکه عقل نفسه دیرکه ای فلک آتی اوزره جولان ایتکده در

اکر کس طاعت زیده وعبادت برافته سوار اولورسنک اندن اعلی طورکس یغمای عقل ودین را برون خرام سرمست
عقل ودین یغماسی ایچون طشره صالن سرمست بر سر کلاه بشکن در بر قبا بکردان باشنا اوزره کلاهی صی
اوزرکده قفتانی دوندر مراد بودرکه عقل معاد نفسه دیرکه عقل ملکنی وعوام دین اتخاذ ایتدکی عادتی تالان
ایتمک استرسنک طبیعت بشریه وعادت مالوفهدن طشره چیق مست عشق حق اولدغک حالده وتاجکی تغییر و
لباسکی تبدیل قیل مرغول را برافشان یعنی برغم سنبل اورلمش صاچی سالکه یعنی سنبل رغمنه کره بخور وعنبر کرد
صبا بکردان بخور وعنبر توزنی صبا طرفنه دوندر مراد بودرکه عقل معاد نفسه دیر تزیین صورتی تغییر قیل یعنی
رنک بو ایله کندوکی تزیین ایدنلر رغمنه تزیناتی محسناتی بلدور ای نور چشم مستان در عین انتظارم اکی
مستلرکه کوزی نوری عین انتظاردهین چنکی حزین وجامی بنواز با بکردان برخوش اواز چنکی ویرقدحی
ایوچال یا دوندر مراد بودرکه عقل معاد نفسه دیر قوای نفسانیه که مست شهوتلردر انلر کبی کوزلرنک نوری سن
بن سکا مشغول انتظارده یم که برخوب کلام شیخ مغنی ومرافقی نوازش ایلیوب یا قلبی بر حالدن بر حالده دوندره
دوران چو می نویسد بر عارضت خطی خوش دوران چون یازر عارضک اوزره خوش خط یا رب نوشته
بد از یار ما بکردان یارب یازی یزمز یازنی بزم یاردن دوندر مراد بودرکه عقل معاد نفسه خطاب ایدر بو نوبه
وانابت وطاعت وریاضت ایدرسنک حضرت یزدان بحول الله ملکنا وبنیت موصنجه دخی التنبی قد سبقت حجتم
سنک یوزکه ایو خطی یازدیب بعده حضرت حقه مناجات ایدب بزم بدبنده رفیقمز اولان نفسدن بلایی دوندر
دیوب دعا ایدر حافظ زخوب رویان بختت جزین قدر نیست ای حافظ کوزل یوزلردن بختک بو مقداردن
غیری دکلدر کر نیست رضایی حکم قضا بکردان اکر سنک رضاک یوق ایسه حکم قضایی دوندر مراد بودرکه کوزل
نفسانیه اصلاحنده وانلرکه سکا موافقتنده طالع وبختک همان بو قدردر اکر کوکل ایسک تغییر قیل قضایی ولد کر شیوه
کن وبازار ساحری بشکن بر ناز قیل ساحرلک بازارن صی بغمزه رونق ناموس سامری بشکن غمزه ایله سامری
ناموسی رونقن صی مراد بودرکه عقل معاد نفسه دیرکه جانب روحه نظر قیل ساحرلک بازارن صی وکیدر و
اشارت ایله سامری ناموسی وانجلین اولان رونقکی بوزکیدر خلاصه مرادی نفسی صلاحه دعوت وسحر ومکری
ترک ایتمکه دلالتدر بباد ده سر ودستار عالمی یعنی یله ویر عالمک باشنی ودلبندنی یعنی کلاه کوشه
بآیین دلبری بشکن کلاه کوشهسن دلبرلک عادتی ایله صی مراد بودرکه عقل وعالم وجودک باشنی
ودلبندنی یله ویر یعنی سندهکوکلی المق وباشکده غرور تاجی واردر اول عادت وکبری صی بزلف کوکه
ره ورسم سرکشی بکذار زلفه دیکه سرکشلک راه ورسمنی ترک قیل بغمزه کوکه سپاه ستمکری بشکن غمزه یه دی
که ظلم سپاهنی صی مراد بودرکه عقل نفسه دیرکاه زلف سرکشلکی عادتن دوترکاه سپاه ظلم هجوم ایدرسن لاجرم
بواکی خصلتی ترک قیل برون خرام وبرکوی خوبی از همه کس طشره صالن دخوبلق طوبنی الکهمهدن سزای
حوربده رونق پری بشکن حور لایقن ویر وجن رونقن صی مراد بودرکه عقل نفسه دیر طبیعت بشریهدن
چقوب صفت ملکیه ایله متصف اولورسنک همیشه غالب اولوب حوردن وجندن اعلی اولورسن باهوان
نظر شیر آفتاب بکیر نظر اهولری ایله کونش ارسلانی طوت بابروان دوتا قوس مشتری بشکن اکی قات قاشلر
ایله مشتری یاینی صی مراد بودرکه عقل دیر صلاح وفلاح ایله کمال کرامت بولیجق آفتاب عالمتاب سنک
نظرکدن دوتلور تنکیم عمر رضی نظرندن دونلدی وکوکب مشتری اشارتنک منکری اولور چونکه ساکن

شوه زلفکه سنبل از دم باد · چون عطار ازای که سنبل زلفنی یل انفسدن · تو قیمتش بشکن زلف عنبر جانان · سن انک
قیمتن زلف عنبری ایله اوچه صی مراد بودر که تخلیه و تحلیه اهل ظاهر نفسندن رایحهٔ طیبه ظاهر اولورسه سن انک قیمتن
انفاس طیبهٔ روحانیه ایله صی · چو عندلیب فصاحت فروشند ای حافظ · چون بلبل فصاحت صاته ای حافظ
تو رونقش سخن گفتن دری بشکن · سن انک رونقن فارسی سویلکله صی مراد علم ظاهر اهلی فصاحت عربیه صاتوب
عبارات لطیفه ایله سوز سویلرایسه ای حافظ سن انک قدر و رونقنی عشق آمیز کلمات فارسیه ایله صی یوب ·
کلام شوق انگیز ترغیبه · ولە ایضاً · مرغ دلم طایریست قدسی عرش آشیان · گوکلم قوشی بر قدسی طایردر
عرش یوه لو · از قفس تن ملول سیر شده از جهان · تن قفسندن ملول و جهاندن طویمش مراد ظاهر در که قلب انسان
کامل بر قدسی طایردر که انک یوه سی عرش در لاجرم قفس تندن بیکرغتی و عالمدن اوصغنمیدر · از در این خاکدان
چون بپرد مرغ راه · بو چوبلک قفسندن چون اوچه یول قوشی · باز نشیمن کند بر در بان آستان · کر و مکان
ایدر اول اشیک قپوسی اوزره مراد بودر که سالک طریقت روحی چون بو جهان چوبلکندن اوچه حضرت عندیت
الهیه ده کر و مکان ایدر · چون بپرد زین جهان سدره بود جای وی · چون اوچه بو جهاندن سدره اولور انک
یری · تکیه که بازما کنگرهٔ عرش دان · بزم طوغانمزک تکیه کاهنی عرش بیل مراد بودر که روح انسان کامل
بو جهاندن کیدجک سدرة المنتهی یه و عرش علایه وارب انده متمکن اولور · سایهٔ دولت فتد بر عالم همی
دولت کولکه سی دوشر عالم باشی اوزره · گر بکند مرغ ما بال و پری در جهان · اگر چکرسه بزم قوشمز قناد و قویرق
جهانده مراد بودر که انسان کاملک ظلی سایهٔ دولت در عالمده · در دو جهانش مکان نیست بجز فوق چرخ · اکی
جهانده انک مقامی یوقدر عرشک اوزرندن غیری · کان وی از معدنست جای وی از لامکان · انک کانی معدن
ارواح و مقامی لامکاندر مراد بودر که روح کامل مکانی عرش اوزره عالم ارواحده حضرت عندیت الهیه
در که انک لامکاندر · عالم علوی بود جلوه گه مرغ ما · عالم علوی اولور بزم قوشمزک جلوه کاهی · انخوراو
بود گلشن باغ جنان · انک صواوی اولور بهشت باغی گلشنی مراد روح انسانی که تکمیل روحانی قابل اولا
انک مکان جولانی عالم علوی در و تنعم مقامی گلشن باغ جنان در دیمکدر · تا دم وحدت زدی حافظ شوریده
حال · چون وحدت نفسن اوردک ای حافظ شوریده حال · خامهٔ توحید کش بر ورق انس و جان · توحید قلمن
چک انس و جان ورقی اوزره مراد بودر که چون وحدت نفس اوردک قلم ایله خط چکر کبی انس و جانی توحید
قلمی ایله جاروب محو و فانی قل کل شیء هالک الا وجهه موجبجه اندن غیر باقی کالعدم بیل · ولە ایضاً · یا رب
آن آهوی مشکین بختن باز رسان · یا رب اول آهوی مشکینی ختنه کرو ارشدر · وان سهی سرو روان
را بچمن باز رسان · اول طوغرو سرو روانی چمنه کرو ارشدر مراد کندودن دور اولان رایحهٔ طیبه و علو
درجه صاحبی اولان یار عزیزی کر و مکان وطننه کلمس حضرت حقدن نیاز ایلمکدر · بخت پژمردهٔ ما را
بنسیمی بنواز · بزم صولمش بختمزی بر یل ایله اوخشه · یعنی آن جان ز تن رفته بتن باز رسان · یعنی اول تندن
کتمش جانی تنه کرو ارشدر مراد بودر که صولمش بختمزی نسیم ارشته تازه لنور انجلیبن تندن کتمش جانی یعنی اول
یار عزیزی بدنمزه کرو ارشدر دیو تضرع ایدر · ماه و خورشید بمنزل چو بامر تو رسند · ای کون منزلره چون سنک
امرکله ایریشورلر · یار مه روی مرا نیز بمن باز رسان · بنم آی یوزلو یارمی دخی بکا کرو ارشدر مراد بودر که
وسخر الشمس والقمر کل یجری لاجل مسمی موجبجه ای کون منزللرینه سنک امرک ایله ایریشورلر بنم ماهمک دخی منزلکی بریدم

دالتر قدرناده رهنا زلمو جمیعیانی بکا ارشدره بو حضرت حقده دعا ایدر · دیده ها در طلب لعل یمانی خون شد
کوزلر لعل یمانی طلبنده قان اولدی · یا رب آن کوکب رخشان بیمن باز رسان · یا رب اول یلدزی یمنه
یمنه کرو ارشدر مراد اول عقیق یمانی طلبنده اغلقدن کوزلر قان اولدغن ذکر و اول سهیل یمانی و کوکب
نورانی کر و مکانه کلمس طلب در · سخن اینست که ما بی تو نخواهیم حیات · سوز بودر که بز سنسز حیات استمز بکنو
ای پیک خبر گیر و سخن باز رسان · اینست ای پیک خبر دوت و سوزی کرو ارشدر مراد بودر که مصراع اول مضمونی
پیکه امر ایدب اول یار عزیزه ارشدر در · دیده ای طایر میمون که همای از وند کوردکه ای مبارک قوش
که همای انجذلر بیتش عنقا سخن زاغ و زغن باز رسان · عنقا اوکنه قرغه و دوکنج سوزن کرو ارشدر مراد
بودر که زاغ و زغن کبی نا اهل و مردار خوارلر همای بی همتای و عنقای انجذلر جون ای طالب مبارک رای
درویش سبکبای بو حالی کوردک بونلرک خبرن اول عنقای رعنایه یتشدر · آنکه بوی وطنش دیده حافظ
یا رب اولدمه که انک وطنی حافظک کوزی ایدی یا رب بمرادش ز غریبی بوطن باز رسان · انی مرادی
ایله غربتدن وطنه کرو ارشدر مراد منظوقدن ظاهر در · ولە ایضاً · در بدخشان لعل اگر از سنگ می آید برون
بدخشانده لعل اگرطاشدن چقرسه · آب رکنی چون شکر از تنگ می آید برون · رکن آباد صوی شکر کبی تنکدن
چقر مراد بودر که بدخشانده لعل طاشدن چقرسه شیرازده آب رکنی دخی حرب دره دن چقر تنکم شکر بوک دنکیدی
چقر دو بو شیرازی مدح ایدر · در درون شهر شیراز از در هر خانه · شهر شیراز ایچنده هر اوک ایچندن · دلبر رعنای
شوخ و شنگ می آید برون · دلبر رعنا و شوخ و شنگ چقر مراد شهر شیرازی مدحدر کثرة محبوب ایله · از سرای
قاضی و مفتی و شیخ و محتسب · قاضی و مفتی و شیخ و محتسب اوندن · باده های ناب عشق گلرنگ می آید برون
جگر کبی گلرنکلو شرابلر چقر مراد بودر که شهر شیراز محل عشق الهی و شوق حق در که انده عشق خالص و شوق صحیح
رجا اولنان منزلدن و رجا اولنمین محللردن دخی ظهور ایدر · بر سر منبر بوقت وجد ز راعی حال منبر باشی
اوزره وجد وقتنه حال رئیسی وقتنده · از سر دستار واعظ بنگ می آید برون · واعظک دلبندی اوجندن
بنگ چقر مراد بودر که شهر شیراز محل اخلاص در که اهل ریا انده رسوای اولور · در درون باغها آواز
مطرب صبح و شام · باغلر ایچنده مطرب آوازی صباح و اخشام · وای بلبل با نوای چنگ می آید برون · بلبل
فریادی چنگ آوازی ایله چقر مراد بودر که شیرازک باغلرنده خواننده لر و کوینده لر شیخ صحنی و پیر مراقب
و ناصح و واعظ کلامی ایله بلبل صداسی و عاشق نواسی چقر اولور · اینچنین شهری بهجر یار وانده وه فراق
بو کبی شهرده یار هجری و فراق غصه سی ایله · حافظ از خانه از آن دلتنگ می آید برون · حافظ اودن
انونچون کوکلی طار چقر مراد کندونک فرقت هجردن و غم فراق دوستدن اودن دلتنک چقدغن بیاندر

حرف الواو

ای قبای پادشاهی راست بر بالای تو · ای که پادشاهلق قفتانی
راست در سنک قامتوکه · زینت تاج و نگین از گوهر والای تو · تاج و یوزک زینتی سنک یوجه قدرلو گوهرکدن در
مراد ظاهر نظم ظاهر پادشاهی مدحدر معنی بو نظر معنی پادشاهی مدیح در که انک قامتنه در سلطنت اخرت
و طریقت کبلسی راست در و تاج دولت اخرت و نکین تصرف و قدرت زینتی انک عزیز القدر اولان کلکا کوهر
مثالندن در · آفتاب فتح را هردم طلوعی می دهد · فتح گشفه هردم برضیا ویرر · در کلاه سروری رخسار مه
سیمای تو · سرورلک کلاهنده سنک آی سیمالو رخسارکه مراد بودر که معنی پادشاهی شمس کشف و فتح و فیضه هردم

نور ویررسن ودهن اولمق تا جنده اولان ای کبی یوزندندر • کرچه خورشید فلک چشم وچراغ عالمست • اکرچه
فلککنکی عالمک کوزی وچراغیدر • روشنی بخش چشم اوست خاک پای تو • انک کوزینه نور بخشلیین سنک خاک
پایکدر • مراد منور عالم اولان نور ویرن سنک توتیای خاک پایکدر دیمکدر • جلوه کاه طایر اقبال شد
هرکجا • عرش بوه لو قوشنک جلوه کاهی اولور هرقنده • سایه انداز همای چتر کردون سای تو • کوککه اتسه
سنک فلکه سور چتر چادرک همای مراد بودرکه هرقنده قونسک وخیمه قورسک انده عبادت وذکر الله ایدرسن
لاجرم ملائکه عرش مکان اول محلی طواف ایدرلر وعبادت وذکر الله اولان خانه وخیمه سما کبی علیدر • در
رسوم شرع وحکمت با هزاران اختلاف • شرع وحکمت رسملرنده بنجه بیک اختلاف ایله • نکته هرگز نشد فوت از دل
دانای تو • بر نکته هرگز فوت اولمدی سنک عالم قلبکدن مراد علوم شرعیه وطریقده حدیث نبوی حسبجه که اختلاف
امتی رحمة در چوق اختلافات مذاهب واقوال واردر سنک دانا قلبکدن بر نکته فوت اولمز در جمله سنه عالمسن
دیمکدر • اب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد • اب حیات انک بلاغتی منقارندن طملر • طوطی خوش لهجه یعنی
کلک شکر خای تو • سوزی خوب طوطی یعنی سنک شکر چینیجی کلکک مراد بودرکه سنک قلمک بر شکر چینیجی خوش
سوزلو طوطیدرکه انک بلاغتی منقارندن اب حیات طملر • انچه اسکندر طلب کرد ونداد ش روزکار • اول
نسنه که اسکندر طلب ایلدی وروزکار اکا ویرمدی • جرعه بود از زلال جام جان افزای تو • بر جرعه در سنک
جان ارتوریجی قدحک زلالندن مراد بودرکه اب حیات که اسکندره نصیب بولمدی سنک جام فیضکدن
بر جرعه در یعنی اب حیات حقیقی ابدیه اخرویه یه سبب اولاندر اول سنک جام فیضکدن حاصلدر اب حیات
دنیوی اندن بر جرعه در • عرض حاجت در حریم حضرتت محتاج نیست • عرض حاجت سنک حضرتک حرمنده محتاج
دکلدر • راز کس مخفی نماند با فروغ رای تو • کمسنک رازی کزلو دکلدر سنک فکرک نورنه مراد کشف وکرامات
صاحبیسن هر سالکک حالنه اطلاعک واردر سکا عرض حال اتمکه حاجت یوقدر دیمکدر • خسروا پیرانه سر
حافظ جوانی میکند • ای پادشاه پیرلک وقتنده حافظ یکیتلک ایدر • بر امید عفو جان بخش کنه بخشان تو • سنک
جان بخشلیجی وکناه رحمت ایدیجی عفوک امیدینه مراد بودرکه سلوک طریقت وجهد ریاضت جوانلق زماننده اسان
ایدی حافظ پیرلک زماننده وکثرت عصیاننده ایکن اتمکه استرسه امیده که سنک عفو ومرحمتک اکا قوت
وقدرت ویروب کناهنی محو ایده • وله ایضا • ای خون بهای نافه چین خاک راه تو • ای کمسنه که نافه چینک
قان بهاسی سنک یولک طپراغیدر • خورشید سایه پرور طرف کلاه تو • کونش سنک کلاهک کنارینک سایه پرورده سیدر
مراد مخاطبدن شیخ کاملدر اکا ویرکه سنک خاک راهک نافه چینک بدلیدر ویوزکه تاجکک لبنده بر کونشیدر
کونکه وکلاهک • نرگس کرشمه می برد از حد برون خرام • نرکسک نازی حدندن الترطشره صالندی • ای جان فدای
شیوه چشم سیاه تو • ای کمسنه جان فدا اولسون سنک قره کوزک شیوه سنه مراد اهل ظاهر نازی حدندن اشوردی
سن صفت بصرکی وبصیرتک واسراره واخباره اطلاعک ظاهر قیل دیمکدر واول عین حقیقت بین جان
فدا اولسنه لایقدر اولیقچون اکا دعا ایدر • خونم بخور که هیچ ملک با چنان جمال • قانم ایچ که هیچ ملک اول
جمال ایله • از دل نیایدش که نویسد گناه تو • کوکلندن کلمزکه یازه سنک کناهک مراد نفسانیتدن ملک قبیل
کرمعصیته یازمز دیمکدر • ارام وخواب خلق جهان را سبب توئی • خلق جهانک دکلنمه وارولنه سنه سبب
سنسن • زان شد کنار دیده ودل تکیه گاه تو • انکیچون اولدی کوز کناری وکوکل سنک تکیه کاهک

مراد جهان دیره خلقک یعنی جوانب دخواس ظاهره نک سکوتنده حواس باطنه وقوای روحانیه نفسانیه
نه استراحتنه شیخ ناظر اولوب نظرنده اولمق دشیخ قلبنده حاضر اولوب انک اوابن ملاحظه قلمق سببیدر
انوکیچون کوزم کناری کبی کوزلیوب وقلبده اخلاقک واداب حاضر در دیکی شیخه خطابیدر • با ستاره
سرو کار ست هرشبم • هر بر یلدز ایله سوداوم واشم واردر هرکیجه بنم • از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو • سنک
ای کبی رخک نوری حسرتندن مراد بودرکه حضرت شیخ مشاهده سنده ولمسم صوفیلردن هر بری ایله هر کیجه
مصاحبت وکسب نورانیت ایدرم • یاران همنشین همه از هم جدا شدند • مصاحب یاران بری برندن ایرلدیلر
ماییم واستانه دولت پناه تو • بزز وسنک دولت صغناغی اشیککدر مراد صوفیلر خانقاهدن کیدوب متفرق
اولدیلر بز بو استانه ترک اتمدک دیمکدر • حافظ طمع مبر زعنایت که عاقبت • ای حافظ طمع کسمه عنایتدن که عاقبت
اتش زند بخرمن غم دود اه تو • اوداور غم خرمنه سنک اهک توتنی مراد اهل درد اولانک اهنک تاثیری
اولوب عاقبت غم یانوب فتح وکشف اولور • وله ایضا • ای افتاب اینه دار جمال تو • ای کمسنه که سنک کونش جمالک
اینه داریدر • مشک سیاه مجمره کردان خال تو • قره مشک سنک خالک مجمره دولاندیریجیسیدر مراد مخاطب
حضرت خدادرکه کونش انک جمالک اینه سی یعنی حسنک نمونه سی ونورینک بر فرکیسیدر ومشک سیاه انک صنایع
عجیبه سنک بر شمه سیدر • صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود • کوز سرایی میدانن یودم ولی نه فایده • کین گوشه
نیست در خور خیل خیال تو • که بو کوشه دکلدر سنک خیالک عسکری لایقی مراد عین ایله بو دنیاده حضرت
حق مشاهده سی اولمز دیمکدر • این نقطه سیاه که امد مدار نور • بو قره نقطه که نورک مداری در • عکسیست
در حدیقه بینش ز خال تو • عکسیدر کوز باغچه سنک خالکدن مراد خال بنجه سر الهی یه کوز نوره اولان قره
نقطه ده نور اولمق ده بو بلکه سر الهی در دیمکدر • تا پیش بخت باز روم تهنیت کنان • تا بختک اوکنه کدم مبارک
باد ایده • کو مژده ز مقدم عید وصال تو • وی بر مژده سنک وصالک قدومندن مراد بخت ودولت
مساعده سی حضرت مشاهده در لاجرم از خبر وصال واصل ولیجق بخته تهنیت موقعی در دیمکدر • تا اسمان
ز حلقه بکوشان ما شود • تا فلک بزم قوللرمزدن اولا • کو عشوه ز ابروی همچون هلال تو • وی بر شیوه هلال
کبی قاشکدن مراد بودرکه رمز حق بزه واصل ولیجق مستجاب الدعوه اولورز لاجرم اسمان دخی بزه مطیع
فرمان اولور • در اوج ناز ونعمتی ای افتاب حسن • ناز ونعمت اعلیسنده سن ای حسن کونشی • یارب مباد
تا بقیامت زوال تو • یارب اولمسون قیامته دکین سنک زوالک مراد مخاطبدن شیخ کاملدر که عزت ونعمتک
اعلی مقامنده در ولا یزال امتی ظاهرین علی الحق حتی یاتی امر الله حجتنجه اکا وامثالنه قیام قیامته دک
بقا دعاسن ایدر • در چین زلفش ای دل مسکین چکونه • انک زلفی بوکلمنده ای مسکین کوکل نیجه سن
کاشفته گفت باد صبا شرح حال تو • که قرشتق دیدی صبا یلی سنک حالک شرحنی مراد قلبه غیب هویتدن اولکده
حالک ندر که توجه سری مشوش سویلدی سنک حالک شرحنی دیمکدر • مطبوع تر ز روی تو صورت نبست
باز • سنک یوزکدن مطبوعکی صورت باغلدی کرو • طغرانویس ابروی مشکین مثال تو • سنک مشکین مثال
قاشک طغراسن یازیجی مراد مخاطبدن نفس درکه صنم اکبردر قلب اکا مایلدر هواسنه تابعدر لاجرم قلم صنع اندن
مطبوع صورت یازمدی • برخاست بوی گل ز در اشتی در ای • قالقدی کول قوقوسی صلح قپوسندن ایچرو کیر
ای نوبهار ما رخ فرخنده فال تو • ای کمسنه که بزم بکی بهارمز سنک مبارک فال یوزکدر مراد بودرکه عقل نفس

ویر کشف ظهور ایتدی بر زمله جنکی ترکه ایدب درکنج قبوسندن ایچرو خلوته کیر که بهاء جدید سنکه بازه توقعک در
دربیش خواجه عرض کد امین جفا کنم خواجه اکمنده قمنی جفایی عرض ایده یین شیخ نیاز مندی خود با ملال
تو کند و نیاز مندلکمی هی یا سنکه وصفکی هی مراد بودر که تغافل ویرافذی او کنده بنم سکا احتیاج و تضرعم هی
وبین یا سنک بندن فراغ و استغناغی وبین حافظ درین کمند سر کشان بسیست ای حافظ بو کمندده
سرکشلر باشی چوقدر سودای کج میز که نباشد مجال تو اکری سودا ایشورمه که اولمز سنک مجالک مراد بودر که
نفس کمندنده کرفتار نیجه پادشاه و سروالرسری واردر بن اندن کندمی خلاص ایدرم دیو ذوقی اورمه که سکا اکا
مجال یوقدر وله ایضا بجان پیر خرابات وحق نعمت او بیر میخانه جانی ایچون وانک نعمتی حقی ایچون که نیست
درسر من جز هوای خدمت او که بنم باشمده یوقدر انک خدمتی هوسندن غیری مراد شیخ خانقاهک روحنه
وحق نعمتنه یمین ایدب انک خدمتنده وخلوتنده اولمقدن غیری هوسم یوقدر دیمکدر بهشت اگرچه
نه جای کناه کارانست جنت اگرچه کناهکارلر یری دکلدر بیار باده که مستظهرم بهمت او کتور شرابی
که ارقه لنجیم انک همتنه مراد بودر که اگرچه بن عاصیم وجنت عاصیلر یری دکلدر اما عشق الهی یه اشتغال
ایدب اصحاب طریقتدن واهل همتدن اولمغه همتنه اعتمادم واردر چراغ صاعقهٔ آن سحاب
روشن باد اول بولت یلدرمی چراغی روشن اولسون که زد بخرمن ما آتش محبت او که بزم خرمنمزه اوردی
انک محبتی اودنی مراد بودر که شول بلا ومصیبت که بزم فنا بیتمز افنا ایدر اکا دعا ایتمکمز اودر که بزی اصطلاح
ایدر بیار باده که دوشم سروش عالم غیب کتور شرابی که دون کیجه عالم غیب فرشته سی نوید داد که عامست
فیض رحمت او مژده ویردی که عاملرانک رحمتی فیضی مراد عموم فیض رحمت بشارتی اولدغی فکر ایدب
شکر ایدر براستانه میخانه کر سری بینی میخانه اشیکی اوزره اگر باش کوره سن مزن بپای که معلوم نیست
نیت او ایاق ایله اورمه که معلوم دکلدر انک نیتی مراد بودر که شول کمسه که خانقاه استانه سنه باش قویمش
کوره سن انی دیب تخفیف ایتمه که معلوم دکلدر انک نیتی یعنی سن انی تغییر شکل لاجل الاکل ایتمش صنمه احتمال
واردر که طلب حقده مخلص اولا مکن بچشم حقارت نگاه بر من مست حقارت کوزی ایله نظر ایتمه بن مسته
که نیست معصیت و زهد بی مشیت او که دکلدر معصیت و زهد انک ارادتسز مراد بو ذوقه صادر اولان
افعال وما تشاؤون الا ان یشاء الله رب العالمین موجبنجه حضرت حقک مشیتی ایله در پس جرم قضایه رضا ویرمک
کرکدر نمی کند دل من میل زهد وتوبه ولی بزم کوکلمز زهده وتوبه یه میل ایلمز اما بنام خواجه بکوشیم ودولت
او خواجه اونک دولتی قوتنه دوشلم مراد اگرچه قلبمز زهده وتوبه یه تمام مائل دکلدر لکن شیخ بدنام
ایتمک ایچون وانک قوت صلاحی ایچون سعی ایده لوم دیمکدر دلا طمع مبر از لطف بی نهایت دوست
ای کوکل طمع کسمه دوستک نهایتسز لطفندن که می رسد همه را لطف بی نهایت او که ایرشور هرکسه انک
نهایتسز لطفی مراد منطوقنه ظاهردر مدام خرقهٔ حافظ بباده در گروست مدام حافظک خرقه سی شرابده
رهن در مکر زخاک خرابات بود فطرت او مکر میخانه طپراغندن در انک خلقتی مراد خرقه دن بدندر که
مدام عشق الهی ایچون خانقاهده مرهون ومحبوسدر مکر خانقاه طپراغندن مخلوقدر که بالطبع اکا مایل دیمکدر
وله ایضا تاب بنفشه می دهد طرهٔ مشکسای تو بنفشه یه کلمز ویرر سنک مشک زلف صاچک بولوکی یعنی
سنک صاچک بولکی که مشکی ازمشکی کبی رایحهٔ طیبه ویرر بامشکی از ب محو ایدر بنفشه بوکرودور مراد مخاطبدن

حضرت خدادر دنیفشه دولان مراد خط کتاب علم ظاهردر تا چه حضرت حقک غیب هویتنک بر بلوکندن رایحهٔ طیبه
ظاهر اولوب علم کشفی حاصل ولیجی علم ظاهر کتابتنک خط صدورلو یعنی علم کسبی یه حاجت اولمز پردهٔ
غنچه می درد خنده دلکشای تو غنچه نک پرده سنی یرتر سنک کوکل آچیجی کولمک مراد پردهٔ غنچه دن مستور حق
وخنده دن مراد ظهور فیض وفضلدر که قلب سالک انک سببی ایله اچلور پس تجلی فیض الهی و فضل
خدایی ظهور ایده ستر خفی ظاهر اولوب سالک عاشق عالم واسرار الهیه یه واقف اولور ای کل خوش نسیم
من بلبل خویش را مسوز ای نسیمی خوش کل کندو بلبلکی یاقمه کز سر صدق می کنند شب همه شب دعای تو که صدق
باشندن ایدرده وکلی کیجه سنک دعاکی مراد کل خوش نسیمدن حضرت خدادر اکا خطاب ایدب دیر سالک
عاشقکی یاقمه یعنی فراق اوده یانمه که صدق واخلاص ایله اول ده وکلی کیجه سکا دعا ایدر دولت عشق
بین که چون از سر فخر واحتشام عشق دولتنی کور که نیجه فخر وعظمت اوجندن کوشهٔ تاج سلطنت می شکند
برای تو سلطنت تاجنک کوشه سنی سنک ایچون مراد بودر که عشق الهی دولتنی کور فخر وعظمتدن پادشاهلر که
تاج وحنجر یعنی پادشاهلر عشق الهی ایله بر مرتبه ده فخر وعظمت معنوی تحصیل ایدرلر که تاج سلطنتی ترک ایدب
تاج فقر اختیار ایدرلر ابراهیم ادهم کبی من که ملول کشتمی از نفس فرشتکان بن که ملول اولور ایدم فرشته لر
نفسندن قال ومقال عالمی همی کنم از برای تو بر عالمک قال ومقالنی چکرم سندن اوتوری مراد بودر که
عالم ارواحده حضرت عندیت الهیه ده ایکن ملکلرک اتجعل فیها من یفسد فیها دیدکلرندن بیلا استغراق مشاهده ده
ایکن ملائکه مکالمه سندن ملول ومنفعل اولور ایدم شمدی خلق عالمک نیجه طعن وتشنیع وتقبیح وتعرض
اشیدب صبر ایدرم سنک ایچون عشق تو سرنوشت من خاک در تو بهشت من سنک عشقک دربنم باشم یازوسی
وسنک قپک طپراغی دربنم جنتم مهر رخت سرشت من راحت من رضای تو سنک یوزک محبتی دربنم طبیعتم
بنم راحتم درسنک رضاک مراد بودر که ازلده عشقک باشمده یازلمش وباب درکاهکده اولمق بکا
عین جنتدر ویوزک محبتی عالم ارواحده ایکن طبیعتمده قوتمش حالا در وجون رضاک بنم ریاضتم در پس
اول بنم راحتمدر خرقهٔ زهد وجام می گرچه نه در خور همند زهد خرقه سی وشراب قدحی اکرچه لایق دکلدر
این همه نقش میزنم از جهت جفای تو بو وکلی نقشی اورورم سنک جفاک جهتندن مراد بودر که زهد خشکنک
ومشرب عشق ایده مخالف در بن سنک جفاک ایچون یعنی بسط وتجلی ایتمدکک ایچون جمع ایدرم یعنی
زهد خشکه ایدب تجلی حاصل اولمیوب مشرب عشق اختیار ایدرم ومشرب عشقده اولمز عکسی اختیار ایدرم
دلق کدای عشق را گنج بود در آستین کدای عشق خرقه سنک یکنده خزینه اولور زود بسلطنت رسد
هر که بود گدای تو تیزجک سلطنته ایرر هرکمسه سنک کدایک اولورسه مراد بودر که عرب وعجم بوکی بکلو قفتانلر کیوب
اقچه لرن وفلوریلرن بکلرنده حفظ ایدب حاجت اولدقجه اندن اخراج ایدب خرج ایدرلر لاجرم سنک کدایکه اولانک
خرقه سی یکنده خزینه اولور که غنای قلب سببی ایله مال کثیره مالک کبی استغناسی ویرزقه من حیث لا یحتسب حکمنجه
مال غیر محسوبی اولوب تیزجک سلطنت معنویه یه ایرر شاه نشین چشم من تکیه که خیال تست بنم کوزمک شاه
نشینی سنک خیالک تکیه کاهیدر جای دعاست شاه من بی تو مباد جای تو دعایر بیر رای بنم شاهم سنسز
اولمسون سنک یرک مراد عینیم ایله مشاهده خیال اتدکجه دعام وثنام زیاده اولور لاجرم خیالکه بندن
آیرلمسون اولمسون تا کل متصل دعاده اولم دیمکدر شور شراب عشق تو آن نفسم رود ز سر سنک عشقکک

کیفیتی و حالتی اولمدوغم کیدر بنم بو شهردن کر بیرون نشود خاک در سرای تو بو جهتدن ملول اولان باش
اوکلمنک سرایک قپوسنک طپراغی مراد اولمیجه سنک عشقکک کیفیت و حالتندن خالی اولمزم دیمکدر خوشتر
جنیست عارضت خاصه که در بهار حسن خوش چندر سنک عارضک خصوصا که بهار دنده حافظ خوش کلام
شد مرغ سخن سرای تو کلامی خوش حافظ اولدی سنک سوزکه ایرلیجی مرغ مراد تجلی جمال خوب چین در خصوصا
زمان بسط ده اولا اولدجنک بلبل خوش کلامی حافظ در دیمکدر وله ایضا خط عذار یار که بکرفت ماه ازو
یار که عذاری خطی که ده تلدی ای آندن خوش حلقه ایست لیک بدر نیست راه ازو خوش حلقه در لکن چقمز
یول اندن مراد عذار یاردن جانب حضرت تجلیاتندن برشمه دروانک خطی عالم برزخ در وماهدن مراد قلب
طالبدرکه کاهی طالب حقه شمه تجلی واقع اولوب عالم برزخ ده وشوب قلبی کاه دوتلور بوده برخوش دائره
درکه عوامدن اولمیوب سالکلر سلکنه سلوک ایدر اما بوندن کند ولکی ایله یول بولمیوب حقه واصل اولمز
بر مرشد کامل تخلیصنه حاجت اولور ابروی دوست گوشه محراب دولتست دوست قاشی دولت محرابی
کوشه سیدر انجا بمال چهره و حاجت بخواه ازو اوراده یوز سور یوزی حاجت دیله اندن مراد بودرکه اهل
مجازک ابروی دوست دیدکی اهل حقیقت قتنده محراب دولت یعنی محل عبادت کوشه سیدر پس ای طالب
اول کوشه یه یوز سور و حاجت دیله اولمقصد ندن ای جرعه نوش مجلس جم سینه پاک دار ای جم مجلسنک
جرعه نوشی سینه یی پاک طوت کاینه ایست جام جهان بین که آه ازو که اینه در جهان کوسترجی قدح آه
اندن مراد مجلس جمدن طلب حق مجلسیدر انک جرعه نوشی سالک مبتدی در لاجرم اکا لازمدرکه صدرنی
تصفیه ایده و مراد جام جهان بیندن مرشدک صافی اولان قلبیدرکه اول نهایتسز نازکدر آه اندن که
رعایتی مشکلدر یعنی سینه پاک اتمیجه اندن فیض اولمز کردار اهل صومعه ام کرد می پرست اهل صومعه عملی
بنی می پرست قلدی این دود بین که نامه من شد سیاه ازو بو قوم و قبیله کورکه بنم نامم سیاه اولدی
اندن مراد اهل صومعه دن ظاهر عبادت خانه سنده اولان عوام اهلیدر انلرک عملی اعمال شریعت و عبادات
ظاهره در سلوک طریقت و وصول حق و حقیقت دکلدر لاجرم انلرک عملندن وصول الی الله بولنمدیغن کوردی
سالکه طریقت و طالب حقیقت اولدم زیرا انلرک صحبتندن نامه قلبم سیاه اولوب نورانیت حاصل اولمدی
شیطان غم هر انچه تواند بگو بکن غم شیطانی هر نه قادر ایسه دی سویلسون من برده ام بباده فروشان
پناه ازو بن التجا شراب صاتیجیلره صغندم اندن مراد بودرکه غم دنیا شیطان کبی وسوسه ویروب اضلال
ایدر اما بن کیفیت الهیه ویرجی مشایخ طریقته التجا ایدرم انلر بنی تعلیم توکل ایله انک اضلالندن حفظ
ایدرلر ساقی چراغ می بره افتاب دار ای شرابجی چراغنی کنش یولنه دوت کوی فروز مشعله صبحگاه ازو
دی یاککلنه رصباح وقتی مشعله سین اندن مراد افتابدن علم ظاهر ایله منور اولانلردر لاجرم نتیجه در عشق الهی
چراغنی انک وکنه دوت تا که عالمه نور ویره یعنی علمنی انک ایله تمام منور قلسون آبی بروی نامه اعمال ما فشان
برصوی بزم اعمالمز یوزی اوزره صاچ بتوان مکر ستر حروف کناه ازو قادر اولینه کناه حرفلرنی قازیمغه
اندن مراد بودرکه بزم اعمالمز دفترنده نیجه کناه خطلری واردر لاجرم ای شیخ اکا توبه صوین صاچ تا اول کناه
خطلری محو ایده آیا درین خیال که دارد کدای شهر عجبا بو خیالده که شهر کدالسنک واردر روزی بود
که یاد کند پادشاه ازو برکون اولا می که اکا پادشاه آنی مراد بوده که فقیر سالک بو خیالده درکه بر کون

حضرت رحیمک تذکیر رحمتی ید اقرار اطاقی بس عجبا او خیالده اولانلر و وقوع بولمامی دیوب انک وقوعن رجا ایدر
حافظ که ساز مجلس عشاق ساز کرد حافظ که عاشقلر مجلسی سازنی دوزدی خالی مباد عرصه این بزمگاه
ازو خالی اولمسون بو صحبت بزمنک میدانی اندن مراد بودرکه حافظک کلماتی عشاق مجلسنک سازنی دوزدی
منا بهنده دو مجالس عشاق اندن خالی اولمسون دیو دعا ایدر وله ایضا گلبن عیش می دمد ساقی گلعذار کو
عیش گل فدانی بلوری بور رکل عذارلو ساقی قنی باد بهار می وزد باده خوشگوار کو بهار یللی سه یورر
خوش ایچیلجی شراب قنی مراد انس حق و کشف الهی اثری ظهور ایده یور شیخ حسن الوجه قنی و کلمه طیبه نغمه سی هم
اولیور رعشق الهی وطاعت سلوک قنی دیمکدر هر گل نوز کلرخی یاد همی کند ولی هر یکی گل بر گل یوزلودن
آکدرمق ایدر ولی گوش سخن بشنو کجا دیده اعتبار کو سوز ایشیدجی قولاق قنده اعتبار کوزی قنی مراد ظاهر نظر
بودرکه هر یکی گل بیتر یرالتنده مدفون اولان هر بر گلرخی آکدرر اما سوز ایشیدر قولاق و عبرت الور کوز یوقدر دیمکدر
و معنی یه نظر مراد بودرکه هر کشف جدیدکه ظاهر اولور تجلی افعال و صفات و ذات خبرن ویررکما ینبغی استماع
ایدر قولاق و بوندن آلور سالک قابل و طالب متقبل یوق دیمکدر مجلس بزم عیش مدام غالیه مراد نیست
عیش صحبتی مجلسنه مراد غالیه مسکی یوقدر ای نفس خوش صبا نافه زلف یار کو ای صبانک خوش نفسی یار زلفنک
نافه سی قنی مراد عیش حق صحبتی مجلسنه مراد که رایحه طیبه سی یوق یعنی اثر فیض ظاهر دکل ای توجه هوی نفحه
غیب هویت قنی دیوب اول حضرتدن استشمام فیض ایدر حسن فروشی گلم نیست تحمل ای صبا گلک کوزللک صاتا
تماسنه تحملم یوقدر ای صبا دست زدم بخون دل بهر خدا نگار کو ال اوردم کوکل قانینه الله ایچون نگار قنی
مراد بودرکه صباحتیله غم دیبی گمنک کند و کسن صاتوب تغافل ایتدکنه صبرم یوقدر ای توجه هوی لاجرم انفعالمدن
الم قانه بویادم تغافل حضرت نگار قنی یعنی بکا دخی کشف الهی میسر اولوب غیرکی تغافلدن متألم اولمیم شمع
سحرگهی اگر لاف زعارض تو زد سحرشمعی دخی تقلقندن عارضکدن لاف اوردی خصم زبان دراز شد
خنجر آبدار کو خصمک دلی اوزادی خنجر آبدار قنی مراد بودرکه زخارف دنیا و نقوش ماسوی بن دخی صاحب
حسنیم دیوب جلب قلب ایدر تجلیات جاذبه اظهار قل که انی افنا ایدر قلب سالکه تأثیرن دفع ایده کس
گفت همکو ز لعل من بوسه نداری آرزو دیدی مکر بنم لعلمدن بوسه آرزو ایتمزسن مردم ازین هوس ولی قدرت
اختیار کو اولدم بو هوسدن ولی قدرت اختیار قنی مراد جانب الهیدن بکا خطاب روحانی اولوب وجی
قلبی ستمزسن مکر که تصفیه قلب ایتمزسن دینلوب بن دخی جواب ویروب آرزونک هلاکی بن اما قدرت اختیارم
یوق حضرت عزت عنایتی کرکه دیدم دیمکدر حافظ اگرچه در سخن خازن گنج حکمتست حافظ اگرچه سوزده
گنج حکمت خزینه داری از غم روزگار دون طبع سخن گذار کو روزگارک غمندن سوزویجی طبع قنی مراد
بودرکه حکمت خزینه نک خزینه داری بن اما غم زمان طبعم سوزدن قلوق مجالن قومز خلاصه مراد حکمت و معرفت
اظهارینه ملال بال اولمق کرک بنم خاطرم روزگار دون غمگین در اول جهتدن چوق معارف و لطایف
ابرازایده مزم دیمکدر وله ایضا مرا چشمیست خون افشان زدست آن کمان ابرو بنم بر کوزم واردر
قان صاچیجی اول قاشلولندن جهان بس فتنه خواهد دید ازان چشم وازان ابرو جهان چوق فتنه کورسه گرکدر
اول کوزدن و اول قاشدن مراد روحک کوزدن محجوب مجازیدن شکایتی درکه کوزم محجوب گورب قلب اکا
محبت قیلوب میل ماسوی ایتدکندن یا اندن جفا کوردکندن کوزم قان اغلر لاجرم جهان وجوده چوق فتنه

کورسه کوکدر اول کوزدن که محبوب مجازی یه ناظردر یا محبوب مجازی کوزیدر اول نشاندر که انده وار دردر
غلام چشم آن ترکم که در خواب خوش مستی اول محبوبک کوزی قولی یم که سنبلک خوش اویقوسنده نگارین
گلشنش از دوست و مشکین سایبان ابرو کوزلکلی یوزدر و مشکین سایبانی قاشدر مراد کوزی کورب
قلبی قول اولدیغی محبوبک کوزن وصف در که دیرانک کوزی سنبلک خوش اویقوسنده یوزی کلشننده و مشکین
قاشی سایبانندهیا تورر دیمکدر هلالی شد تنم زین غم که با طغرای مشکینش برهلال اولدی بدنم بوغمدن
که انک مشکین طغراسی ایله که باشد مه که بنماید ز طاق آسمان ابرو کرا اولا ای که کوستره آسمان کمرندن
قاشی مراد بودرکه حکم الهی یا زلن خط مرخطدن اعلی در لاجرم هلال آسمان انکا مشابه کو زند کندن
منفعل اولوب تنم هلال کبی نحیف المجتدر ابروی محبوب مجازی ندر که انکا بکزیه نوکا قردلینی بندی نقاب زلفنه
می ترسم سن کافر قلب زلف نقابن با غلمیسن و قورقرم که محرابم بگرداند خم آن دلستان ابرو که محرابم
دوندره اول کوکل الیجی قاشن بکلی مراد روحک نفسدن شکایتی درکه دیرسن کافرقلبسن که غیب هویت
نقابی ایله کوزکی اورتمز و محبوب مجازی یه نظره حجاب تمزسن اندن قورقرن که محرابم انک قاشی ولا روانی
کوشه گیران را جبینش طرفه گلزاریست کوشه دوتانره انک آلنی عجب کلستاندر که بر طرف سمن زارش همی
گردد چمان ابرو که انک سمنلکی جانبنه صالنجی اولور قاشی مراد جبیندن ظهور الهی در و سمن زار عالم
مکاشفه در و ابرو رموز الهیه در لاجرم کوشه کیرلر کلستانی ظهور الهی درکه انک عالم مکاشفه سنده رموز
حق درکاتش مشاهده ایدرلر همیشه چشم مستت را کمان ابرو زه بادا همیشه مست کوزکه حسن یایی کرشده الهونی
یعنی قورلمش وحاضر اولسون که از شست تو تیر او کشد بر مه کمان ابرو که سنک شستکدن حسن یاینک اوقی آیه
قاش یا بن چکر مراد مخاطبدن حضرت حق در چشم مست ستر الهی در انک جمالنک دایما حاضر اولمسین طلب
ایدر که انک کتبه سی اسمائیه بیله جاریدر و بو وصف ایدر رقیبان غافل و ما را ازان چشم و جبین هردم
رقیبلر غافل در و بزه اول کوزدن و آلندن وایما هزاران کونه پیغامست و حاجب در میان ابرو نیجه بیک
درلو خبروارد رو قیوجی اورنده قاشدر مراد چشمدن صفت بصر در و جبین ظهور الهی در لاجرم دیرزم
صفت بصر و ظهور حق ایله چوق خبرلشمز وار در و اسطه اورنده رموز الهیه در اما اهل ظاهر بوندن غافلدر
که حور و پری را کس نگوید با چنان حسنی که فی حور و پری یه کیمسه دیمز انجلاین حسن ایله که تا ز اینچنین حسنست
واین را انچنان ابرو که انکا بو نجلاین حسن وار در و بوکا انجلاین قاش مراد که حور و پری حسن حسن
حقه نسبت ایده مزدیمکدر اگرچه مرغ زیرک بود حافظ در نکو نامی اگرچه زیرک قوشی ایدی حافظ ایوآدلو
لقده بتیر غمزه صیدش کرد چشم ان کمان ابرو غمزه اوقی ایله صید ایلدی او یای قاشلونک کوزی مراد
کندونک فریفته جمال اولدیغن حکایه یدر ودله ای پیک راستان خبر سرو ما بگو ای طوغرولر پیکی بزم
سرومز خبرن دی احوال گل به بلبل دستان سرا بگو گل احوالنی قصه ایرلایجی بلبله دی مراد راستان پیکی
نفحه ربانیه در که اول تهنیم اولانلره خبر ویریجی در لاجرم اندن رب اعلی خبرن طلب ایدب دیرا اول مکتو
لطیف و محبوب نظیف احوالنی عاشق حکایت کو یه و حقیقت جویه دی ما محرمان خلوت انسیم غم مخور زنجکو
انس محرملری یوز غم یمه یا یار آشنا سخن آشنا بگو آشنا یاره آشنا سوزن دی مراد بودرکه عالم ارواح
خلوت انسیدی اول حضرتده محرم ایدک الست بربکم ندکلس استماع ایدن انسیل ایدک لاجرم ای پیک بزانیسم

خبر ویرمکدن تحاشی ایدیب بزی اجنبی صانوب غم یمه یار آشنا به فخر آشنا دی بر این فقیر نامه آن محتشم بخوان
بو فقیره اول هیبتلو نامه سن اوقی با این گدا حکایت آن پادشا بگو بو گدایه اول پادشاه حکایتن دیکه
مراد اول سلطان اعظم امرنی بو فقیره اوقی و اول شاه معظم حکایتن بو گدایه دی دیمکدر دلها ز دام
طره چو بر خاک می فشاند کوکللری طره اغندن چون طرانغه صاچدی بان غریب ما چه گذشت از هوا بگو
بزم اول غریبمزه نه واقع اولدی هوادن دی مراد حضرت نعت الهیه ده ایکن ارواح خاکی دنیایه
صالدی بزم روحمزه تقدیر ازلی وجب لم یزلی نه واقع اولدی دی دیمکدر گر دیگرت بدان در دولت گذر
بود اگر بر دخی سکا اول دولت قپوسنه اوغرمق اولورسه بعد از ادای خدمت و عرض ثنا بگو خدمتکه هندن
و عرض ثنادن صکره دی مراد اول پیکه حضرت عزته ایصال خبر سپارشی درکه اول خبر بودر در راه عشق
فرق غنی و فقیر نیست عشق یولنده غنی و فقیر فرقی یوقدر ای پادشاه حسن سخن با گدا بگو ای حسن پادشاهی
سوزی گدا یه دی مراد کندوسی فقیر ایکن اول حضرتدن وحی قلبی و الهام الهی طلبی درکه طریق عشقده
فقیر و غنی یکساندر هر چند ما بدیم تو ما را بدان مگیر هر نه کلو بز بر منزه سن بزی انکا ایله طوتمه شاهانه ما
جرای حدیث گدا بگو پادشاهانه گدا سوزی ماجراسین دی مراد بودرکه بز بر منزه سن بزی منزه دن حاصل اولور
رب افعل بنا ما انت اهله ولا تفعل بنا ما نحن اهله بجولسن بزی انک ایله مؤاخذه ایته علو شانکه و قرم کرمکه
لایق اولان عفو و رحمت در ان قبل هرکس که گفت خاک در دوست توتیاست هرکیمکه دیدی دوست قپوسی
طپراغی توتیادر کو این سخن معاینه در چشم ما بگو دی انکا بو سوزی معاینه بزم کوزمزده دی مراد جانبی الهیدن
اثر و خبر توتیای بصر در و بایکم به دی بو سوزی بزم کوزمز مواجهه سنده دیسون تا که کوزمز اچیله صوفی که منع
ما ز خرابات می کند صوفی که بزی میخانه دن منع ایدر کو در حضور پیر من این ماجرا بگو دی بنم پیریم اوکنده
بو ماجرایی دی مراد بودرکه سالک ولمین عامی بزی خانقاهدن منع ایدرانکا دی کل بو منعک المین نم
شیخمز مواجهه سنده سویله که اول سکا سلوک طریقت و طلب حقیقت منافعن بیان ایتسون آن می که در
سبو دل صوفی بعشوه برد اول شرابه که دستنده ایکن صوفی کوکلنی شیوه ایله الدی کی در قدح کرشمه
کند ساقیا بگو قدحده نه ناز ایله نظر ایدر ای ساقی دی مراد بودرکه عشق الهی سبوی وجودده ایکن
شیوه و لطافتی و کیفیت و حالتی ایله عاجی اولانک کوکلنی الوب سلوکه مائل قلدی قدحی اولوکه قلبی قدحه
گیرب نا زو تعزز ایدر ای شیخ دی که مطلب مهم در بر هم چو می زد آن سر زلفین مشکبار بزه چون اوکره
اول یا غروجی اکی زلف او جنی ایا سر چه داشت بیا ای صبا بگو عجبا نه سودایی وار در کله ای صبا
دی مراد بودرکه ان قلوب بنی آدم بین اصبعین من اصابع الرحمن موجبنجه چون صفت هدایت و خذلان
قلوب عباده صاجلب اوررلدی عجبا سر الهی ندر و بزه نه واقع اولدی ای نفحه ربانیه دی مرغ چمن بحوبنه
من در گوش می گریست چمن قوشی بنم صاغمدن دون کیجه آغلدی آخر تو واقفی که چه رفت ای صبا بگو اخرجن
بیلورسن نه واقع اولدی ای صبا دی مراد دون کیجه مناجات و عرض حاجات ایدب صاغدم بنم صاغمدن
سالک عاشق دخی اغلدی اما بنم صاغمک درکاه حضرته تاثیری وده عامک انجابتی اولدیمی ای نفحه ربانیه
دی و بو اخبار ایدر جان پرورست قصه ارباب معرفت جان بسلیجی در اهل معرفت قصه سی رمزی بپرس
حدیثی بیا بگو بر رمزی یوری صور بر خبری کل دی مراد اول پیکدن استفسا رمز و حال ایدب واندن صکره

کند ویه خبر ویرمک طلبی درکه بو ترهیت اروح وکسب فتوح در حافظ گرت بمجلس او راه می دهند ای حافظ
اگر سکا انک مجلسنه یول ویررلر ایسه می نوش و ترک زرق ز بهر خدا بگو شرابی ایچ وریانی ترک ایله
ایچون مراد بودرکه اگر سکا سلوک طریقت میسر اولورسه عشق الهی نوشنه و اخلاص ایله عمل ایتمکله مشغول اوله
وله ایضا مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو فلکک یشل اکنلکن کوردم و یکی آی اوراغن یادم
از کشتهٔ خویش امد و هنگام درو کند و اکلنیم خاطره کلدی بیچن وقتی مراد بودرکه فلک که کوک اکن
کبی در و هلال که اوراق کبی در بوندن کونکک الدنیا مزرعة الاخرة حسبنجه کندو اکدوکم دوقت حصادی
اکدم که نه اکدم ایسه انی بیچسم کرکدر گفتم ای بخت بخسبیدی و خورشید دمید دیدم ای بخت یاتدک و اویدک
کنش بلوردی گفت با این همه از سابقه نومید مشو دیدی بو وکلی ایله سابقه دن مایوس اولمه مراد بودرکه
بختمه خطاب وعتاب ایدب دیدم کیجه یاتوب اویدک عباده نه قالقدک شمس طلوعه کلدی اول بکا جواب ویروب
دیدی بویله ایکن سبقت رحمتی غضبی موجبنجه رحمت سابقه دن امید کس گر روی پاک و مجرد چو مسیحا بفلک
اگر کیدرسک پاک و مجرد عیسی کبی فلکه از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو سنک چراغکدن کنشه ایشق یوز ضیا
مراد بودرکه عیسی علیه السلام کبی اهل الدنیا و شهوات ایله کندوکی ملوث قلمدک لاجرم فلکه پاک و مجرد کتدی اگر سنده
تجرد و نظافت ایله معراج روحانی یه واصل و سمایه عروج ایدرسک نورک ایشق اولان سندن چوق استفاده ایدر
تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار اعتماد ایتمه کیجه اوغرسی یلدزه که بو عیار تاج کاوس برد و کمر کیخسرو
کاوسک تاجنی و کیخسروک قوشاغنی الدی مراد بودرکه بنم طالعم کوکب سعد دکلدر اول کیجه ده عمر او غرسنه
اعتماد ایتمه که بو کوکب عیار و فلک دوار کاوس پادشاهک تاجنی و کیخسرو پادشاهک قوشاغنی المغ
انلری هلاک قلمدر آسمان گو مفروش این عظمت کاندر عشق ای فلک دی بو عظمتی صاتمه که عشقده ایچنده خرمن
مه بجوی خوشهٔ پروین بدو جو ای فرهنی براربه و اولکرسا لقمی کی اربه مراد بودرکه فلک ماهه و پروینه
قادر اولمق ایله بو عظمت صاتمسون و کندوکی یوکسک دوتمسون که عشق الهی ایچنده خرمن ماه بهاسی
براربه و اولکرسا لقمی بهاسی کی اربه در یعنی آغر بها لو دکلدر گوشوار از زر و لعل ارچه گران دارد گوش اگرچه التون
و لعلدن کوپه اگرچه آغر یعنی صاغر ایدر قولاغی دور خوبی گذرانست نصیحت بشنو گوزللک دوری گچیجی در به
نصیحت ایشت مراد بودرکه التوندن و لعلدن کوپه و اره یوقولاغک صاغر اولوب ماله و جاه مغرور اولمه گوزللک
زمانی باقی دکلدر نصیحت استماع ایدب دولته و زینته فریفته اولمه چشم بد دور ز خال تو که در عرصهٔ حسن
بر مزگو ز از انی اولسون سنک خالکدن که حسن بساطنده بیدقی راند که بر دا زمه و خورشید گرو بر بیدق
سوردی و آلدی آیدن و کوندن اوکه مراد مخاطبدن حضرت خداوندکار انک نکتهٔ حکمتی و نقطهٔ صفتی در
که بساط حسن عالمده جمیع ارباب حسنه غالب در آتش زهد و ریا خرمن دین خواهد سوخت زهد و ریا دوی
دین خرمنی یاقسه کرک حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز و برو ای حافظ بو یوک خرقه ات دیوری مراد بودرکه
زهد صوری و ریا حضوری دینی خراب ایتسه کرکدر امدی ای حافظ کبلی ریانی چقروب اخلاص ایله سالک
اولمق کرک وله ایضا گفتا برون شدی بتماشای ماه نو دیدی طشره کتدی یکی آی تماشاسنه از ماه ابروان
منت شرم باد رو بنم قاشلرم ایندن سکا او تنمق اولسون یوری مراد تنکلمدن معشوق حقیقی و مخاطبدن
سالک عاشقدر که چون حجرهٔ خلوتدن تماشای هلال ایچون چقه ول حضرتدن خطاب روحانی اولور که یکی

آی تماشاسی ایچون حجرهٔ خلوتدن چقدیکی اانده خود بنم رموزدم مطالعه ایدرا ایدک که هر بر رمز یکی آیدن
یک ایدی امدی اول رموزدن اوتان یوری حجرهٔ خلوته دیر عمریست تا دلت ز اسیران زلف ماست
بر عمردرکه سنک کوکلک بزم زلفمز اسیرلرندن در غافل ز حفظ جانب یاران خود مشو کندو یارانک جانبی
حفظدن غافل اولمه مراد اول حضرتدن خطاب روحانی درکه مدت مدیده در کوکلک بنم غیب هویتمده
وحب فواتمده اسیر اولوب اکا مبتلا اولانلردن در اول قیدی و انده اولان یاران اسیرانی ترک ایتموب
اندک جانبی حفظدن غافل اولمه مفروش عطر عقل بهندوی زلف ما صاتمه عقل عطرنی بزم زلفمز هندوسنه
کانجا که هزار نافهٔ مشکین بنیم جو که انده بیک نافهٔ مشک براربه در مراد بودرکه سنک عقلک عطری تحمیل التقیمت
درآنی بنم غیب هویتمه صاتم در بو عزیز طوتمه که انده بنجه ارواح طیبه و نفوس نفیسه براربه یعنی قیمتی قزودرکه
ارواح اولیا اکا مبتلا و انده بی بها در تخم وفا و مهر درین کهنه کشت زار وفا و محبت تخمی بو اسکی
اکنلکده آنکه عیان شود که رسد موسم درو اول وقت ظاهر اولور که بیچن وقتی اوله مراد بودرکه ملکه
حضرت حقه محبت ایده و انک عهدنه وفا ایلیه بو کهنه اکنلکده که دنیادر اول محبت و وفا تخمنک حاصلی
بیچن وقتی که زمان موت و آخرتدر انده ظاهر اولور ساقی بیار باده که رمزی بگویمت ای ساقی کتور
شرابی که سکا بر رمز دیه یین از سر اختران کهن و سیر ماه نو اسکی یلدزلر سرندن و یکی آی سیرندن مراد بودرکه
شمدیه دک کواکب سبعهٔ سیاره نک حرکات و اوضاعنک و یکی آیک تبدلاتی اعتباری ایله اولان تاثیرلرن
سویلر ایدم بونلرکه سر و سیرنی بلمز ایدم امدی ای شیخ بکا عشق الهی کتورکه بونلردن سکا بر رمز دیه یین
که تاثیر حرکات و اوضاع کواکبک دکلدر بلکه حضرت حق شول اموره که اراده سی متعلق اولور بونلری
اسباب ظاهره قیلور سحابی مطره سبب ظاهر قلدیغی کبی دخی و یسئلونک عن الاهلة قل هی مواقیت
للناس والحج حسبنجه یکی آی اولمه مواقیت کسنیین ووقت حج و سائر امرده بن بلمز ایدی لاجرم جمله رموز
الهیه دن بری بودر شکل هلال هر سر مه می دهد نشان هلال شکلی هر آی باشنده نشان ویرر از
افسر سیامکش و ترک کلاه زو سیاوشک تاجندن و زوک کلاهی ترکندن مراد بودرکه هر آی باشنده
هلالک کورنوریکجکی پادشاهلرک تاجندن و کلاهی ترکندن نشان ویرر که انلرک بونک کبی تاجی
و کلاهنک ترکی وار ایدی بعده کندولر هلاک و باشلری و تاجلری خاک اولدی حافظ جناب پیر مغان
جای دولتست ای حافظ پیر مغان جنابی دولت یریدر درس حدیث عشق بر و خوان و ز و شنو حدیث
عشق درسنی اکا اوقی و اندن ایشت مراد بودرکه اوقیوب دولته ارمک استرسک دولت یری که شیخ جنابیدر
حدیث عشق الهی درسنی اکا اوقی و اندن ایشت که دولت ابدیه بو که انکله عزلی و محنت ایله اندن
مفارقت اولمیه حرف الهاء ای که با سلسلهٔ زلف دراز آمدهٔ ای کمسه که اوزون
زلف زنجیری ایله کلمش سن در فرصتت باد که دیوانه نواز آمدهٔ فرصتک اولسون که دلو اوخشیجی کلمش سن در
مراد مخاطبدن شیخ در و سلسلهٔ زلف درازدن مراد سلسلهٔ طریقتدرکه شیخدن تا حضرت رسالت پناهه وارر
لاجرم اکا دعا ایدب دیرکه سنک فرصتک اولسون که معصیته مبتلا اولان نفس دیوانه اوخشیوب یعنی انی سلسله
طریقته باغلیوب تربیت و اصلاح ایچون کلمش سن ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت بر ساعت ناز
بیورمه و دوندرمه عادتی چو بپرسیدن ارباب نیاز آمدهٔ چون اهل نیاز صورمغه کلمش سن در مراد

بو ورکه اگرچه شیخ عزیز سن تعززا اتمکه حق سنک ایچون خادم الفقرا اولورلاجرم سید القوم خادمهم حسبنجه بر ساعت
نازی ترک ایدب عادی دوندرب سالک طالب اولانلرکه احوالن صورب اصلاح وتربیت قیلدیو
حال سنک عززتکه مانع دکلدر : بنیش بالای تو تازم چه بصلح وچه بجنگ : سنک قدک اوکنده کوکنوب
آنی مدح ایدرم نه صلح نه جنک : که بهر حال برازنده ناز آمده : که هر حالده تازه بر اشق کلمش سن حد
مراد علو مرتبه کی مدح ایدرم کرک اتباع وموافقتده کرک نزاع وجفا لقنده اولایقن که بهر حال مدحه
لایق سن یا ناز وتعززا سنک حق سن دیمکدر : آب وآتش بهم آمیخته از لب لعل : صو ایلی واودی
بربرنه قرشدرمش سن لعل لبدن : چشم بد دور که خوش شعبده باز آمده : یعنی کوزنا راغ اولسون که خوش
حقه باز کلمش سن حد مراد بو در که وعظ وکلامک کاه جمالدن کاه جلالدن خبر ویرب لطف ایله راجی
قهری ایله خایف ایدب عجب صنعت ایدرسن یعنی کوزلمندن اراغ اولسون : آفرین بر دل نرم تو که از
بهر ثواب : آفرین سنک یومشق کوکلکه که ثواب ایچون : کشته غمزه خود را بنماز آمده : کندو غمزه کک مقتولنه
نمازه کلمش سن حد مراد بو در که نفسنی ریاضت ایله واسمایه مواظبت ایله هلاک ایدب کرو اکا رحم ایلیوب
دعا وتعلیم وتحصیل ثواب ایچون کلدک آفرین سنک قلب رحیمکه : زهد من با تو چه سنجد که بیغمای دلم
بنم زهدم سکا وزنی وار در چون کوکلم یغماسنه : مست وآشفته بخلوتکه راز آمده : مست وقرشق
راز خلوتکاهنه کلمش سن حد مراد بو در که عاشق حق اولان زهد وطاعته مغرور اولمز واکا التفات قلمز لاجرم
بنم زهدمک سنک قتکده وزن وقدری یوقدر که بنم قلبمی جلب ایدب عاشق صادق وطالب حق قلدک ایسرسن
گفت حافظ دگرت خرقه شراب آلوده است : دیدی ای حافظ ینه سنک خرقک شراب آلوده در : مگر از مذهب
این طایفه باز آمده : مگر بو طایفه مذهبندن کرو کلمش سن حد مراد بو در که شیخ دیدی ینه ای حافظ خرقه بدنی
عشق الهی یه بولشدرمش سن مگر مذهب صوفیه دن اولوب کلمش سن یا خرقه کی فاسقانه قلمش کندو کی ملامیه
طایفه سندن ایدر کلمش سن وله ایضا : از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه : کوکل قانندن یازدم
دوست قتنه نامه : انی رایت دهرا من هجرک القیامه : تحقیقا بن کوردم وبلدم زمانی سنک هجرکدن
قیامت مراد متکلمدن روح ودوستندن نفس در روح نفسه اعلام ایدر که کوکل قانندن مکتوب یازب دیر که
تحقیقا بن زمانی سنک هجرکی ایچون قیامت کوردم یعنی قیامتده نیجه نفسی نفسی دیرلر سه بنده فتنفل نفسی
دیوب سنی دعوت وموافقتک طلب ایدرم وقیامتده اولان احوالی واهوالی شمدی مشاهده ایدرم : دارم من
از فراقش در دیده صد علامت : واردر بنم کوزمده انک فراقندن یوز علامت : لیست دموع عینی هذا لنا العلامه
دکلدر بو کوزمک یاشلری بکا علامت مراد بو در که بو دیرکندو قیامتده ملاحظه ایدب انما یؤخرهم لیوم
تشخص فیه الابصار مهطعین موجبنجه وفکشفنا عنک غطاءک فبصرک الیوم حدید حسبنجه کوزلرم زیندن اللغوب
وهیبتدن متغیر اولوب وقیمه مجالی ولمیوب وحیرتدن اکسیلی بره میوب واغی قلنه بو یا نوب وبر طرفدن
بر طرفه نظر ایده میوب بو تجلین علایم واردر بهمان تجلیدن کوزم یاشنی دکلدر اگرچه بونک ایله مباهات ایدرمحتشم
بیت چندان گریستم که من بعد اگر کسی : ایدبکوی تو نتواند زما گذشت : هرچند که از موه هم ازوی نبود سودم
هر ندکلوکه صنادم اندن نفع اولمدی : من جرب المجرب حلت الندامه : سو شکله که تجربه اولنمشی تجربه ایده
اکا پشیمانلق حلول ایدر مراد بو در که نفسمی نیجه کره تجربه ایتدم اندن فایده کورمدم لا جرم اعتماد ایتمک کرکدر

دان

دان حکاره پشیمان اولور دانو کیچون بر قرغمدم دیمش وما ابرئ نفسی ان النفس لامارة بالسوء بیت هر که
بدی کرد و بدیار شد : هم بدی خویش گرفتار شد : برسیدم از طبیبی زحال دوست گفتا : صوردم بر طبیبدن
دوست حالندن دیدی : فی قربها عذاب فی بعدها السلامه : اکا یقین لقده عذاب واردر وانک ایراق
لغنده سلامت واردر مراد بو در که بر طبیب دیندن نفس حالنی صوردم دیدی که اکا قرب وجفا ورتده عذاب
واردر واندن بعد وجفا لغنده سلامت واردر : یا دصبا زماهم نا گه نقاب برداشت : صبا یلی بزدن هم
ناگاه نقاب قالدردی : کالشمس فی الضحی تطلع من الغمامه : کنش کبی قبا قوشلقده چقه بولتدن مراد بو در
کاهی نفحه ربانیه وعنایت سبحانیه ناگاه بزدن حجابی ونقابی رفع ایدر لاجرم قبا قوشلقده یعنی قبا قوشلقده
بولتدن چقن کنش کبی منور اولورز : گفتم ملامت آید گر گرد کوی گردم : دیدم ملامت کلور اکر سنک محلک
طرفن طولا نورسم : والله ما راینا حبا بلا ملامه : والله کورمدک بر محبتی ملامتسز مراد بو در که شول کیم ترک
دنیا وطلب مولی ایدب عبادتنا نه جانبنی دورانده اولا اهل ظاهردن طعن اشید اما محبتنه تحقیق اولنر
لاجرم ولا یخافون لومة لائم حسبنجه ملامت وتشنیعه اعتبار ایتمک کرکدر : حافظ چو طالب آمد جامی بجان شیرین : حافظ
چون طالب در بر قدح جان شیرین ایله : حتی یذوق منه کاسا من الکرامه : حتی طاده اندن بر جنا ق
کرامت مراد بو در که شول کم نفسنی ریاضت ایله عشق الهی یه ویرب انی الوب مالک ولا اولی حضرتدن
اعزاز وکرامت ذوق ایدر لاجرم ان اکرمکم عند الله اتقیکم حسبنجه مکرم وصاحب کرامت اولور وله ایضا
از من جدا مشو که توام نور دیده : بندن ایراق اولمه که سن بنم کوزمک نوری سن : محبوب جان مونس قلب رمیده
جان مجنونی واورکمش کوکلک مونسی سن مراد متکلمدن بدن وخطابدن نفس در یعنی بدن نفسه دیر بندن جدا اولمه
که سن اولمسک بن کور مزایدم زیرا بدن ایا قلو اعمی کبی در ونفس ایا قسز بصیر کبی در لاجرم ایا قسز بصیر ایا قلو
اعمی یه سوار اولوب بوانکله کوره بیلور ایدر ونفس روحک مجنونی وعقل جقدن نفرت ایتمش قلبک مونسی در
بونلر مجتمع ومتفق وموافق اولوب طاعت ایدرلر مقصد اقصی یه ومطلب علی یه واصل اولورلر : از چشم بخت
خویش مبادت گزند از آنکه : کندو بختمک کوزندن سکا ضرر اولمسون زیرا : در دلبری بغایت خوبی رسیده
دلبرلکده خوبلق غایتنه ایرشمش سن مراد السنا بونلرن نفس خطیب در که بدنک نوری وجانک مجنونی وقلبک
مونسی اولوب جمله قوای بدنیه وروحانیه وقلبیه حاکم اولدیغکدن مغرور اولوب سکا کندو بختمک کوزی دکوب
اغترار ایله ضلالته دوشمه دیمکدر : از دامن تو دست ندارند عاشقان : سنک اتککدن ال دوتمزلر عاشقلر
پیراهن صبوری ایشان دریده : بونلرکه صبر ایدجکلری کوکلکن یرتمش سن حد مراد السنه بدن وروح وقلب
بونلرکه قواسی طرفندن نفسه خطاب در که عاشق حق اولانلر سنک اتککدن قوپمیوب طاعته دعوت ایدرلر زیرا
بونلرکه صبری کوکلکن یرتوب عصیان اتدرن سنسن لاجرم ضرره باعث اولان نفعه سبب اولور نیته کیم یوسف
علیه السلام کوکلکی وجاؤا علی قمیصه بدم کذب حسبنجه یعقوب علیه السلامک کوزنه ضرر بخشان اولوب اذ
هبوا بقمیصی هذا فالقوه علی وجه ابی یات بصیرا موجبنجه سبب صحت بصر اولدی : دل بر مدار بهمان که زسی
هم روز وصل فرقتی غافل ولمه وصل کوننه ارسن : شبها چو زهر فرقت جانان کشیده : کیجه لر چون جانان
فرقتی زهرن چکمش سن حد مراد بو در که هرکم که ریاضت زحمتن چکه وصلت نعمتنه واصل اولور : منعم مکن
زعشق وی ای مفتی زمان : بنی منع ایلمه انک عشقندن ای زمانه مفتیسی : معذور دار مت که تو اوارا

ندیده معذوره وترک ایتمکه ای کورمش کمن دیرمراد کند وزمانندن مفتی انولان تحقیق الهیدن ورموز
الهیدن ورموز طریقتدن غافل ولدیغیچون منع وطعن اتمشلر ایمش الی حکایت ایدب ومنعدن منع ایلیوب .
وبلدکی ایچون منع ایلدکین معذوره وتدرغن خبر ویرر این سرزنش که کرد ترا دوستش حافظا بو طعنی که ایلدی
سکا دوستك کیم ای حافظ بیش از گلیم خویش مکر پا کشیده کند وگلیمکدن زیاده مکر ایاق چکمش و
اوزاتمش سن دیرکو لفظنك فاعلندن مفتی زمان اولدیغی تقدیرجه سکا انك طعنی حدکدن تجاوز
اتدککایچوندر که رحم الله امراء عرف قدره ولم یتعد طوره بیچه کسنی حددن تجاوز اتمک کرکدر
دیمك اولور وکرد لفظنك فاعلندن مراد دوست اولدیغی تقدیرجه غیردن واقع اولان طعنی حضرت
حقدن اکلیوب تادیب الهی وکوشمال حق ملاحظه قلق کرك دیمکدر ولد ایضا ای از فروغ رویت روشن
چراغ دیده اینکه سنك یوزك ضیالندن روشن کوز چراغی روشن زچشم مستت چشم جهان ندیده
سنك مست کوزکدن روشن جهان کوزی کورمشدر مراد متکلمدن بدن ومخاطبدن نفس دیر مصراع اول
مفهومی بیت سابق مطلعی کبی در ومصراع ثانی مفهومی بودر که جهانك کوزی سنك چشم مستك کبی شهوات
کورمکده روشن کوز کورمشدر همچون تو نازنینی سرتا بپا لطافت سنك کبی بر نازنین باشدن ایاغه لطافت
کیتی نشان ندادہ ایزد بنیا فریده جهان نشان ویرمشدر حق تعالی یرتمشدر مراد نفسك کمال لطافتنی بیان
وانك کبی لطیف بو جهانده مخلوق وکل ایدکین ذکر در بر قصد خون عشاق ابرو وچشم تو جفت عاشقلرك
قانی قصدنه سنك شیخ قاشك وکوزك گاه این کمین کشاده گاه آن کمان کشیده کاه بو پوصو اچمش
کاه اول یای چکمش در مراد بودر که روح وانك قواسی بلکه بدنك جمیع اعضاسی نفسك عاشقلری وبو جملهسی حقه
عاشقلر وار در رانمش بو عاشقلرک قانی وهلاکی قصدنه کوز پوصو اچمش وقاشی یاین چکمش یعنی کوز
وقاشی سببی ایله بونلری هلاکه قصد اتمش تاکی کبوتر دل باشد چو مرغ بسمل تا نیجه یه دك کوکل کوکرجنی
بوغزلنمش قوش کبی از زخم تیر چشمت در خاك وخون طپیده سنك چشمك اوقی زخمندن طپراقده وقانده
طپا نیقده در مراد بودر که بدن نفسه دی نیجه یه دك کوز اوقی کوکلمه اورب انك زخمنده بوینی بوغزلنمش
قوش کبی مضطرب ایدرسن از سوز سینه هردم دودم بسر برآید سینه حرارتندن هردم توتنم باشمه چقر چون
عود جنید باشم در آتش ارمیده عود کبی نیچه یه دك اولم اوده قرار اتمش مراد بودر که بدن نفسه در که سنك
اودکدن کوکسمده اولان حرارتدن توتنم باشم چقر نیجه یه دك عود کبی اوده اولم گر زانکه رام
گردد بخت رمیده با من اگر مطیع اولورسه اوزاقمش بخت بکا هم زان دهان برآرم کام دل رمیده
هم اول اغزدن حاصل ایدم اورکمش کوکل مرادن مراد بودر که بدن دیرکه اگر میل طاعت بکا الطاف ایدرسه
اغزدن ذکر وعبادت مرادن حاصل ایدرم میلی اگر ندارد با عارض تو ابرو اگر یوقیسه میلی انك سنك
عارضکله قاشك پیوسته از چه باشد چون قوس خمیده متصل ندن اولور بنم قدم کبی بکلمش مراد ابرودن
رمز حق در انك میلی وجه الله طرفنه در واشادی الکا در انوکیچون بنم قامتم کبی منحنی در که مائل اولان
منحنی وراکع وساجد اولور گر بر لبم نهی لب یابم حیات باقی اگر لبمه قورسك لب بولم حیات باقی ان
دم که جان شیرین باشد بلب رسیده اول وقت که طاتلو جان لبه ارشش اولا مراد بودر که جان
اغزه کلدکی وقتده من کان آخر کلامه لا اله الا الله فقد دخل الجنه خبرنجه چون سنك کلامك ونامك بنم لبم

کله

کله حیات ابدیه بولورم کو ایمان ایله اولورم وجنته داخل اولورم تاکی فروگذاری چون زلف خود دلم
را تا نیجه یه دك اشغال ایدرسن کندو زلفکی کوکلم کبی سرگشته وپریشان ای نور هر دو دیده باشی دونمش
وپریشان ای اکی کوزم نوری مراد بدنك نفسه خطابیدر که نیجه یه دك کوکلمی زبون ومغلوب وحیران
ومنکوب ایدرسن در پای خار هجران افتاده در کشاکش هجران دکنی دیبنده دوشمش اضطرابده
ودرکلشن وصالك هرگز کلی نچیده سنك وصالك کلشنندن هرگز بر کل درمامش مراد بدنك نفسه شکایتی
قلبك حالنی حکایتیدر که دل خار هجران دیبنه دوشوب گلشن وصلندن منتفع اولمدی سنك کبی
ایله دیر ما را بضاعت اینست گردر مذاقت افتد بزم قاشیمز بودر اگر سنك مذاقکه دوشرسه دریای
شعر حافظ بنویس در جریده حافظك شعری دریلن یاز دفترده مراد نفسه بند در اگر مذاقکه واقع اولوب
بنده ذوق صحیح وار ایسه حافظك شعری دریلن یازوب اندن جواهر اخراج ومنافع استخراج ایدب نصیحت
پذیر وبکا دخی تنبیه اول گر دست من نگیری با خواجه باز گویم اگر بنم الم دوتمزسك افندیه کرودیرم
کز عاشقان مسکین دل می بری بدیده که مسکین عاشقلرك کوکل الورسن کوز ایله مراد بودر که بدن
نفسه دیر اگر بنم المه آلوب عباده موافقت اتمزسك ولا تکلفنی الی نفسی طرفة عین موجبنجه حضرت حقه
ولد ایضا
مناجات ایدرم که کوکلم کوزنه زخارف دنیا وشهواتی کوسترب کوز ایله کوکلری الورسن
خنك نسیم معنبر شمامه دلخواه لفظ خنك ضم خا ونون ایله مرادف طوبی در تختلوهکانه نسیم خوشی قوقولو
یل در معنبر اسم مفعول صیغهسیدر عنبر لفظندن شمامه لفظ عربیدر ریلنیج در لفظ دلخواه وصف ترکیبی در معنای
مصراع بودر که تختلو خوش قوقولو عنبرلنمش یل که کوکل دیلکی ییلنیجدر که در هوای تو برخاست بامداد بگاه
لفظ برخاست الف ایله قالقدی معناسنه در بامداد صباح در بگاه ارکن در معنای مصراع بودر که سنك
هواکده قالقدی صباح ارکندن مراد مخاطبدن حضرت خدا در اکا دیکی تختلوغه نفحهٔ ربانیه طیبه که سنك
محبتکده ظاهر اولدی سحر وقتنده ارکندن لاجرم اول نفحه طیبه یه خطاب ایدب دیر دلیل راه شو ای
طایر خجسته لقا لفظ لقا عربی لغتده صتنمق وبولشمق معناسنه در عجم استعمالنده صورت معناسنه در مصراع بودر
یول قولاغزی اول ای صورتی مبارك قوش که دیده آب شد از شوق خاك آن درگاه که کوز طپراغی اولدی
اول درکاهك طپراغی شوقندن مراد اول نفحهٔ ربانیهدن دلالت درگاه حقی طلبی وکوزی اول شوقدن
اغلمقدن آب محض اولدی دیو مبالغهدر بیاد شخص نزارم که غرق خون دلست بنم اریق شخصم یادنه
که کوکل قاننه غرق در هلال را زکنار افق کنند نگاه هلال افق کنارندن نظر ایدرلر مراد شو ایله
ضعیف اولدم که هلال نمونه اولدیا بنم یادمه کا نظر ایدرلرانی کورب بنی کوزرش کبی اولورلر خلاصه
مراد طالب دخی فرتاض وضعیف اولمق کرکه نحیف اولان مشار الیه بالبنان ومنظور عیون انسان
اولور دیمکدر زشوق روی تو روزی که از جهان بروم سنك یوزك شوقندن برکون که جهاندن کیدم
زتربتم بدمد سرخ گل بجای گیاه بنم قبرمدن بیتر قزل کل اوت یرینه مراد ظاهر نظر یوزك کل کبی قرمزی
انك شوقی ایله اولیجك قبرمده اوت یرینه قزل کل بیتر دیمکدر معنی یه نظر مراد بودر که وجه الله شوقندن
اولیجك قبرمدن اثر کشف ظاهر اولور که زائر اولنلر اندن مستفید اولورلر منم که بی تو نفس می کشم زهی
خجلت بن که سنسز نفس چکرم زهی شرمسارلق مگر تو عفو کنی ورنه چیست عذر گناه مکر سن عفو ایده سن

يعنى ندر عذر كناه مراد بودر كه عكفن اولان بر فضل الله ذكرندن خالى اولمق كوكمه بر انسيان حق ذنب
عظيم در مكر حضرت حق عفو ايده كه بو كناهه عذر يوقدر · ز دوستان تو اموخت در طريقت مهر · سنك دوستلركدن
اوكرندى محبت طريقتنده · سپيده دم كه هوا چاك زد شعار سياه · ارته يرى اغردوغى وقتده كه هوا چاك
قلدى قره ايچ قفتانن مراد بودر كه حضرت حق دوستلرى سحر خيز اولورلر اول وقتده جامه چاك ايدرلر هوا دخى
بونلردن اوكرندى مكر كه نجم طلوعى زماننده سياه ثيابنى چاك ايدر · مده بخاطر نازك ملامت از من زود · خاطر
نازكه ملامت ويرمه بندن ترجك · كه حافظ ار نخورد اين لحظ كفت بسم الله · كه سنك حافظك خود بو لحظه ده ويده
بسم الله مراد بونده روح هكا نفسه خطابى حكايتدر كه روحه اكادر كه بر كمسه چوق سويليه وجق افسه انك كلامندن
اوصنورلر سنك نازك خاطرك بنم كلامدن ترجكا مضمونن كه ابتداء كلامده بن كه شهدى بسم الله الرحمن الرحيم
ديدم · وله ايضا · در سراى مغان رفته بود واب زده · مغان سرايى قپوسى سپورلمش ايدى وصو اورلمش
نشسته پير وصلايى بشيخ وشاب زده · اوتورمش پير توجه يه ويكيده صلا ورمش مراد خانقاه قپوسى سپورلمش
وصو سپيلمش كه شيخ اوتورمش پير جوانه ارشاد ايچون صلا ديمش ديمكدر · سبوكشان همه در بندكيش بسته كمر
دستى چكيجيلر دخى كلى انك قوللغنده باغلمشلر قوشاق · ولى ز ترك كله چتر بر سحاب زده · ولى كلاه تركندن چادرى
بولت اوزره اورمش مراد بودر كه شيخ شراب كوينه تشبيه ايدرلر عشق الهى وكيفيت منبعى در دسبوكش يعنى كوزه يى
ايله شراب كتورنى يان شخص در بسبو ارمش سالكدر كه غير پيرجدن افاضه يه قادر در لاجرم انلر خانقاهده
خدمته بيل بغلمشلردر وترك تاج دولت دنيا اتدكلرى ايچون دولت اخرته واصل اولوب درجهٔ عاليه يه ولمشلردر
فروغ جام وقدح نور ماه پوشيده · جام وقدحك ضياسى اى نور رنكى اورتمشدر · عذار مغبچكان راه افتاب زده
مغبچكلرك عذارى كونشك يولن اورمش مراد جام وقدحدن قلب شيخ ولسان واعظ در كه انك نورى علم ظاهر
اهلنك نورينه غالب اولمشدر وسالك مبتدى وشاب مهتدى الشاب التائب عندى بمنزلة ملائكتى حبيبم
ملك كبى محبوب در كه محبوب ظاهر كه يولن اورب اهل فقنده انك رغبتن كيدرمشدر · ز ناز وعربدهٔ شاهدان
شيرين كار · لذيذ عملى محبوبلرك ناز وجنكندن · شكر شكسته وكل ريخته رباب زده · شكر صنمش وكل دوكمش
ورباب اورمش مراد بودر كه اول سالك مبتديلر وطالب معتقدلر كه لذيذ العمل لردر انلر كه تعرزندن وانلرك
شياطين جن وانس ايله جنكلندن مجلس فسق وهوا مختل وخراب اولمشدر · كرفته ساغر عشرت فرشتهٔ رحمت
عشرت قدحن دوتمش رحمت ملكى · ز جرعه بر رخ حور وپرى كلاب زده · جرعه دن حور وپرى يوزينه كلاب
اورمش مراد بودر كه مجلس مذكوره ملائكهٔ رحمت حاضر اولوب عباد ايله مشارك اولوبا بعده مقاملرنه
رجوع ايدب حورلره وجاننه وجنته بونلرك بقيهٔ حالتندن وفيض عبادتندن خبر ويررلر · سلام كردم و
با من بروى خندان كفت · سلام ويردم وبكا كولر يوز ايله ديدى · كه اى خماركش مفلس شراب زده · كه اى
خمار چكيجى شراب اورمش مفلس مراد بودر كه اول خانقاه شيخنه سلام ويردم اول بشاشت وجه ايله ديدى
اى دنيا شرابى اورمش مخمور خمر غفلت اولمش عمل اخرتدن مفلس بو بيت مفهوم ندر كه اين كند كه تو كردى
بضعف همت ورأى · كم ايدر بونى كه سن اندك همت وفكر ضعفى سببى ايله · ز كنج خانه شده خيمه بر خراب زده
او خزينه سندن كتمش اولمش خراب اوزره چادر اورمش مراد بودر كه بوسنك اندكك ايشى كم ايدر كه همتنك
ضعفندن كنج خلوتده اولان كنج اخرتدن كيدب خراب دنيا اوزره چادر قورب انك ايچنده اولكلن وصاله

دولر

بيدار دولت نرسمت نه همقند · اويانمق دولت وصالنى قورقارن سكا ديرميلر كه خفته تو واغوش بخت
خواب زده · كه ياتمشسن در بخت قوجاغنده اويقو اورمش مراد بودر كه سكا دولت وصال ويرلميه دير
قورقارن كه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد موجبنجه سكا قرب حق حاصل ايكن سن غفلتده سن · فلك جنيبه
كش شاه نصرة الدين است · فلك نصرة الدين شاهنك يدكن چكيجيدر · بيا ببين ملكش دست در ركاب
زده · كل كور كه ملك اوزنكيسنه ال اورمش مراد بودر كه شاه نصرة الدين كه رسول الله عم حضرتى يا هر مؤمن
متقى در كه فلك انك يدكن يدنجى ومراكبن كوچجىدر كه براق جنتده انكايچون بسلنور وفلكلرك ترتيبنده
اولور وليلهٔ معراجده جبرائيل نى براقه بندرمشدر ويوم قيامتده حضرت رسولى وهر مؤمن مقبولى ملك براقه
بندرب طرقوللرن قوابعنى صاوولك ويولدن كيدرك ويوده جنته يكنه كركدر · ز نركس بخت در آن جمله با هزاران ناز
بخت كلنى اول كره كه اونده بنجه بيك ناز ايله · شكفته كشته ودر برك كل كلاب زده · اچلمش وكل يراغى
اوزره كلاب اورمش مراد عروس بختدن حوردر وكره كه اوندن مراد جنتلرندر حور بنجه بيك ناز و
اعزاز ايله اچلوب كل يوزى اوزره يا كل يوزى اوزره كلاب اورر · خرد كه ملهم غيبست بهر كسب شرف
عقل كه خبر الهام ايدجيدر شرف كسبى ايچون · ز بام عرش صدش بوسه بر جناب زده · عرش طامندن يوز
بوسه اورلمش جانبنه اورمش مراد عقل مجرده يا ملائكهٔ مقدسه كه خبر الهام ايدجيلردر انلر كندولره تحصيل
شرف ايچون عرشك اوزرندن اهل جنت اوى جانبنه اوپرلر كندولره بونى شرف بيلورلر ديمكدر · بيا
بميكده حافظ كه بر تو عرضه كنم · كل ميخانه يه حافظ كه سكا عرض ايدهيم هزار صف ز دعاهاى مستجاب زده
بيك صف مستجاب اولمش دعالردن مراد كه ميخانك كلامن نقلدر كه بكا ديدى كل خانقاهه اى حافظ كه
سكا عرض ايدهيم چوق مستجاب دعالر كه استجابت دعا صلاح عمل وصفاى قلب ايله اولور بو حال
اهل خلوتده وكنج عزلتده اولانلرده بولنور مستجاب اولور دعالر وار در انلرك شيخى ارباب طريقته
تعليم ايدر كه انلر اول دعالره طلب مولى ايچون مشغول اولورلر · وله ايضا · دوش رفتم بدر ميكده
خواب الوده · دون كيجه كيتدم ميخانه قپوسنه اويقو بولشمش · خرقه تر دامن وسجاده شراب الوده · خرقه نك اتكى
ياش وسجاده شرابه بولشمش مراد بودر كه خانقاه قپوسنه واردم تمام تيقظ اوزره دكل ايدم ظاهر بدنم
تلوث ايله ونيت عبادتم عشق ايله مخلوط ايدى · امد افسوس كنان مغبچهٔ باده فروش · كلدى حزن غم
ايچره اولدوغى حالده شراب صاتيجى مغبچه · كفت بيدار شو اى ره رو خواب الوده · ديدى اويان اى
يوله كيدجى اويقو بولشمش كه مراد بودر كه بر سالك ناصح كه هنوز تمكين بولمش ايدى بكا نصيحت ايله ديدى
اويان اى سالك غفلت الوده كه سالك طريق حق كمال تيقظ ايله اولور · شست وشويى بكن انكه
بخرابات خرام · يومق وارمق قيل اندن خراباته صالن يعنى كل · تا نكردد ز تو اين دير خراب الوده · تا
اولميه سندن بو خراب كلب ملوث مراد بودر كه اول سالك ناصح ديدى اولا كندكى يويب وارتق انى
خانقاهه كلمك كرك تا كه بو كهنه عبادت خانه سندن ملوث اولميه · بطهارت كذران منزل پيرى ومكن
پاكلك ايله كچور پيرلك منزلنى واتمه · خلعت شيب چو تشريف شباب الوده · پيرلك قفتانى يكيتلك كبى
بولشمش مراد بودر كه يكيتلك زمانى معصيت ايله ملوث اولمشدر پيرلك زمانن پاكلك ايله كچور تا معصيت
زمان عمرك استغراق اتميه · در هواى لب شيرين پسران چند كنى · طاتلو اوغلانلر لبى هواسنده بنجه ايدرسن

جوهر روح بیاقوت مذاب الوده · جوهر روحی اریمش یاقوت ایله بولشمش مراد دلبرلرک الی ایله بنجه بر شرب شراب
ایدرسن دیمکدر فی الحقیقه پیرلک زماننده اوغلانه میل لایق دکلدر بو حالدن شکایت ایدب مولانا جامی
دیمش شعر گفتم نکنم میل جوانان چو شوم پیر · فریاد که چون پیر شدم حرص فزون شد · کیفیت که شراب دخی
ایچرا وغلانه مفتون اولوب شعر واد قد کرمنا فی بنی ادم · فتنه انسان بانسان · آشنایان ره عشق
درین بحر عمیق · عشق یولنک آشنالری بودر یک کروه · غرقه کردند ونکردند باب الوده · غرق اولدیلر
واولمدیلر صویه بولشمش مراد بودر که آشنالر بحر وحدته غرق اولوب اما اصلنیوب یعنی حصه دار المیندر
لسن خارج ایکن فیجی حصه دار اولسنک کرکدر · پاک وصافی شو وازچاه طبیعت بدر آی · پاک وصافی
اول وطبیعت قیوسندن چیق · که صفایی ندهد اب تراب الوده · که برصفا ویرمز طپراغه بولشمش صو
مراد بودر که لن یلج ملکوت السموات والارض من لم یولد مرتین حسبنجه اولا والده دن طوغمق ثانیا
طبیعت بشریه دن طوغمق کرک زیرا مادام که طبیعت بشریه ایله اختلاط اوله صفای کلی میسر اولمز
گفتم ای جان وجهان دفتر کل عیبی نیست · دیدم ای جان وجهان کل دفتری عیب دکلدر · که شود
فصل بهار ازمی ناب الوده · اکرا ولا بهار فصلنده شراب صاف بولشمش مراد کلدن کشف فصل بهاردن
زمان بسط در وساقی شرابدن عشق خالص در چون اکا بویله رموز ایله سوز سویلدم · گفت حافظ لغز و
نکته بیاران مفروش · دیدی ای حافظ لغزی ونکته یی یارانه صاتمه · آه ازین لطف بانواع عتاب الوده
آه بو لطفدن که انواع عتاب ایله بولشمش در مراد بودر که اول سالک دیدی طریقه سلوک ایدن کمسه صوفیلره
علم ظاهر صنعتی ترک ایتمک کرک که خواجه حافظ دیرکه اگرچه بنم علوم ومعارف ایله اتصافمی ذکر ایدر اما سلوک
ادابن بلمزسن دیمکدر که سالک مبتدی ساکت کرک و ترک دعوی ایتمک کرک وعلم لافن اورتمک کرک وکندوکی
آنی کبی حقیر عد ایتمک کرک واجی صوفیلرندن بکدر دیمکدر لاجرم بوچوق نوع عتاب در · وله ایضاً
دامن کشان همی شد در شرب زرکشیده · انک سوزی یره کیدر ایدی التون چکلمش قطیفه ده یعنی
التونلو قطیفه قفتاننده · صدماه روزعشقش جیب قصب دریده · یوزآی یوزلونک عشقندن اینجه
کتان قفتان یقه سن یرتمش غزل سابقک بعض ابیاتی بوکا دلالت ایدر که خواجه حافظک یاراندن
بر باده نوش محبوب اولا کندیسی اکا مساعده ایتمیوب باقی یارانی دخی نهی ایدب اکا بند ایلیوب لاجرم
الحق محبوب بنجه اول بوندن رنجیده خاطر اولوب التونلو قفتانی ایله متکبرانه ومستانه اتکن سوری یره کیدرب
بنجه محبوبلر انک محبتندن یقه لرن چاک ایده پس بوغزلده ماجرایی حکایت ایدب انی وصف ایدر · از تاب
آتش مهر کرده عارض خوی · شراب اودی حرارتندن انک یوزی اطرافنده تر · چون قطرهای شبنم بر برگ
کل چکیده · شبنم قطره لری کبی کل یپراغی اوزره طاملمش مراد اول محبوبک وصفن ایدکی ظاهر در نطقدن
لفظی فصیح شیرین قدی بلند چابک · یعنی لفظ فصیح شیرین بر وجه قد چابک · روی لطیف دلکش چشمی خوش
کشیده · کوکل چکیجی لطیف یوز بر خوش کشیده کوز مراد چشم کشیده دن اولدرکه ظار اولوب کاف مسیح کبی اولوب
قصد ایله کوزن اچرنمازایدب کوزنی سوزب نظر ایدر کبی کورنه که · یاقوت جان فزایش ازاب لطف زاده
انک جان ارتورجی یاقوتی یعنی لبی لطف صویندن طوغمش · شمشاد خوش خرامش درناز برورریده · انک خوش
صالنجی قامتی نازده بسلنمش مراد آشنا دن قامتی دراً فرین خواجه حافظه که عجب وصف حسن ایله حسن مجوبی وصف

ایلمش

ایلمش وهزاران افرین که انکا مساعده ایلیوب رضایی دیدکتی دیمکی · آن لعل دلکشش بین وان خنده
پرآشوب · اول کوکل چکیجی لعلی کور واول پرفتنه کولمکی کور · وان رفتن خوشش بین وان کام آرمیده · اول
خوش کیتمسن کور واول دکلنمش ادیمن مراد بونده دخی وصف بلیغ ایدکی ظاهر در · دیدرکن کاه کاه توقف
نازده بر نوع در ویاراندن مساعده اولوب دعوت توقفی ایچون · آن اهوی سیه چشم ازدام ما برون
اول قره کوزلو آهوی بنم الممزدن چیقدی · یاران چه سازیم با این دل رمیده · ای یاران نه چاره
ایده لم بو اورکمش کوکل ایله مراد انک بونلرک مصاحبتندن کیدب کندونک دخی کوکلی کیدب کروانی صید
ایتمک صددنده اولوب طریق صیدده حیرتن ذکر ایدر · زنهار تا توانی اهل نظر میازار · زنهار کوچک
یتنجه اهل نظری اینجتمه · دنیا وفا ندارد ای یار برکزیده · دنیانک وفاسی یوقدر ای یار مختار مراد
اکا نصیحت صورتنده هریار مختاره پند در · تا کی کشم عتابت زان چشم دلفریبت · تابکی نه وقته دکین عتابکی
اول کوکل الدیجی کوزکدن · روزی کرشمه کن ای نور هر دو دیده · برکون نازنظر ایت ای اکی کوزک نوری
مراد عین عتابدن شکایت وعین عنایتن رجادر · کرخاطر شریفت رنجیده شد ز حافظ · اکر خاطر شریفک
اینجنمش ایسه حافظدن · بازا که توبه کردیم از گفته وشنیده · کرو کل کر توبه ایلدک دیمشدن واشیدلمشدن
مراد کرودعوت ایدب حق نان ونمکی ضایع ایتممکدر · بس شکر باز کویم از بندکی خواجه · چوق شکر دیم افندی
قوللغندن · کراو فتد بدستم ان میوه رسیده · اکرال الیمه دوشرسه اول ارشمش میوه مراد بر تربیه یه قابل شخص
ضایع اولدغنه تأسف ایدب انوکیچون سوق الهی طلبیدر · وله ایضاً · سحر که رهان مخمور شبانه · سحر قلقدم
که کیجه یه منسوب مخمورلغدن · گرفتم باده با چنگ وچغانه · شراب دوتدم چنک واقلی ایله مراد بودر که زمان
غفلت کیجه کبی در که عالم الهیده حاصل والان کیفیت اندن بجوب خمار حالتی کلور دیمو وقتی زمان انتباه
لاجرم چونکه غفلت مخموری ایدکه اول خماری دفع ایچون سحر قلقدم یعنی انتباه ایامنده عشق الهی یه
وطاعت شاهی یه مشغول اولدق شیخ مبخی واعظ صاحب صدا ایله که الرفیق ثم الطریق دیمشلر بوبیت
مرهوندر · نهادم عقل را ره توشه ازمی · قودم عقله یول ازغی شرابدن · ز ملک مستیش کردم روانه
انی وارلیق ملکندن قلدم یوله کیدیجی مراد بودر که عقل مکتسبی وایما تشویش رزق چکوب سالک طریقه
اولمغه مانع ایدی اکا عشق الهی غدا ایتدیروب وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها فحوی سنی
تعلیم ایدوب کلابه وغنا زیره ازقنی وین رزاق کندودر کاهنده اولان وابناج قومدغن تفهیم ایدب
وجود انانیتی ملکندن انی طریق حقه روانه وسالک قلدم · نگار می فروشم عشوه داد · نکار شراب صاتیجی
نکار بر شیوه ویردی · که ایمن کشتم از مکر زمانه · که ایمن اولدم زمانه مکرندن مراد بودر که شیخ مرشد که
محبوب طالب سالک در روعشق الهی صاتوب بزی مست ایدن اولور اول بکا برشیوه ویردی که ومن یتوکل
علی الله فهو حسبه مضمونی اوکرتدی لاجرم حضرت حقه توکل قلوب مکر زمانه دن امین اولدم · زساقی کمان
ابرو شنیدم · یای قاشلو ساقیدن اشتدم · که ای تیر ملامت را نشانه · که ای ملامت اوقنه نشانه مراد
بودر که بر شیخ واعظ وصاحب رمز وتأثیر بکا ندا ایدب ای ملامت اوقنه اولوب یعنی طعن انام وتشنیع عوام
هدفی اولان کمسه معمول قول ابیات آتیه در · نبندی زان میان طرفی کمروار · یا علم بسن اول بیلدن برخصه
توشاق کبی · اگر خودرا ببینی در میانه · اکر کندوکی کورسک اورتده مراد بودر که کسن محو وفانی اولمزسک

كه كندوكى داعما لكى بلمزسك اول حضرتدن غصه دار اولمزسين · بر او اين دام برمرغ دكرنه · يورى بو
اغى برغيره قوشه قو · كه عنقا را بلندست اشيانه · كه عنقانك يوجه در يوه سى مراد بودركه وجود انانيت
وطلب بشريت ايله حضرت حق صيد اولنمز وبولنمز · نديم ومطرب وساقى همه اوست · مصاحب وشوق
ويرجى وساقى ده وكلى اولدر · خيال اب وكل در ره بهانه · صو وبالچق خيالى اورتده بهانه در مراد بودركه
عشق الهى صاحبى وشوق وحالت ويرجى عشق حق نوش اتدرجى ظاهرده بالجمله خلق اولمشلردر
اوغلانلرى در اما بونلر اورتده ده بهانه در فى الحقيقه رفيق طريق وصاحب توفيق كندودر ومعنى نديم
حضرت حق در · بده كشتى مى تا خوش برانيم · كشتى لفظنك مى لفظنه اضافتى اضافت بيانيه در يعنى ويرشول
كمى كه شرابدر تا خوش سوره لم · ازين دريای ناپيدا كرانه · بوكنارى پيدا اولميين دكزدن مراد بودركه
عشق الهى بوكمى يه سوار اولوب دنيا وحرص كه نهايتى بولنمز دكزدر بوندن سوريب كيدب
جانب حضرته روان اوله لم بو معنى حرف يا ده وضع كلنه كركدر · كه بنده طرف وصل از حسن شاهى · كم با غلم
وصل حصه سن كرشاهك حسندن · كه با خود عشق بازد جاودانه · كه كندويه عشق اويننه ايدى مراد بودركه
كنت كنزا مخفيا فاحببت ان اعرف حسبنجه حضرت حق كندويه عشق باغلن رسيل ول شاه اعظمك حسندن
وصل حصه سن باغلمق يعنى انك حسننه واصل اولورن ديمك كيمك حدى در مراد كندودن عنايت اولمينجه
اولمز ديمكدر · وجود ما معمايست حافظ · بزم وجودمز معمادر حافظا · كه تحقيقش فسونست وفسانه · كه
كه انك تحقيقى افسون وقصه در مراد معمانك معناى لغويسى دركه اورتلمش ديمكدر يعنى بزم وجودمز پرده ء
غفلت التنده در وجودكبى كورنور اما تحقيق نظرى ايله نظر اولنسه كل شيئ هالك الا وجهه حسبنجه وجود كل
افسون وافسانه كبى لاشيئ در لا موجود فى الدار غيره ديار · وله ايضا · چراغ روى ترا شمع كشت پروانه
سنك يوزك چراغنه شمع پروانه · مرا ز خال تو با حال خويش پروانه · بكا سنك خالكدن كندو حالمه پروا يوق
مراد مخاطبدن حضرت خدادركه انك وجه انورنه شمع پروانه در واكا بكا سنك ستر مستوركى ايچون
كندو حالم وملالم بر كوهى بوقدر ديرو شمعدن مراد نفس اولمق ركوشن در وبومطلعده تجنيس لاحق در · فو كه
قيد مجانين عشق مى فرمود · عقل كه عشق مجنونلرنه قيد بورر ايدى · ببوى حلقه ء زلف توكشت ديوانه
سنك زلفك حلقه سى قوقوسى ايله اولدى ديوانه مراد بودركه شول عاقل كه عشق ديوانه لرنه بند امر ايدر
ايدى كندوسى غيب هويت قوقوسى ايله بند اتملو ديوانه اولدى · بمژده جان بصبا داد شمع در
نفسى · داد لفظنك فاعلى شمع مفعولى جان در معناى مصراع بودركه مژده ايله شمع جان ويردى صبايه
بر نفسده · شمع روى تو اش چون رساند پروانه · رساند لفظنك فاعلى صبادر و تو اش لفظنده اولان
ضمير غايب مصراع اولده اولان شمع لفظنه راجع در معناى مصراع بودركه سنك يوزك شمعندن چون صبا
شمعه ارشدروى پروانه مراد پروانه دن تذكره وخبر در اكا كم خبر كمال حق واصل ولا على الفور جان
ويرسه رواد ر · ببوى زلف توگر جان بباد رفت چه شد · سنك زلفك قوقوسى ايله اكر جان يله كتدى ايسه
نولدى · هزار جان گرامى فداى جانانه · بيك جان مكرم جانانه فدا در يا فدا اولسون مراد غيب
هويت ايچون جان بذل اتمكه جان لياقت وار ايدكن ذكر در · بر آتش رخ زيباى تو بجاى سپند · سنك
بر اشيق يوزكه اتشلى وزره يوزرلك يرنه · بغير خال سياهش كه ديد به دانه · اول رخك قره خال ندن ۵

غيرى كم كوروى ايوه دانه مراد مخاطبدن محبوب مجازى حضرا خاديكه اتشلو وزره يوزرلك قوپيب برار
سنكه رخك اتشلى وزره يوزرلك يرنه دانه ء خالك قومشدركه اكا اندن يك دانه اولمز بوكلامدن
مقصود اعطى كل شيئ خلقه حسبنجه حضرت حقك كمال صنعن بيان در وكندونك نظرى صانعه اولوب
صنعه دكل ايدكن ذكر در · من رميده ز غيرت ز پا فتادم دوش · بن اورمش غيرتدن اياقدن دوشدم
دون كيجه · نگار خويش چو ديدم بدست بيگانه · كندو نگارم كوردم چون ياد النده مراد در وحك عقله
حكايت وشكايتى روايت در ونكاردن مراد نفس در لا جرم روح عقله دير بن غيرتدن اياقدن دوشدم
جونكه نفسى غيرك النده وآخرك حكمنده كوردم واحتمال واردر كه نكاردن مراد حضرت حق اوله
اوله حضرت غيره تجلى اتدكندن غيرت اتدكن حكايت اوله واحتمال واردر مجازيدن حقيقى به انتقال
اوله · چه نقشها كه برانگيختيم وسود نداشت · سود نداشت جمله سى برانگيختيم جمله سنه معطوفدر · فسون
ما بر او گشته است وافسانه · ولفظ بر عند معتلمنه در يعنى چوق نقشلر قبلدرد وق وفايده اتمدى
بزم افسونمز انك قتنده افسانه اولمش مراد نفسك صلاحى ايچون چوق نصيحت ودعوت اتدك اما
انك قتنده قصه وافسانه كلوب اعتبار قلمدى ديمكدر لا جرم انك صلاحندن واخرتن فلاحندن سعى
بليغ كركدر · مرا بدور لب دوست هست پيمانى · بكا دوستك لبى دورنده واردر بر عهد · كه بر زبان نبرم
حديث پيمانه · كه اول اوزره التميم پيمانه خبرندن غيرى مراد بودركه صفت كلام تجلى ايدجك عهدم
بودركه لسانمده عشق حق وذكر الله دان غيرى اولميه · حديث مدرسه وخانقه مگوى كه باز · مدرسه وخانقاه
سوزن ديمه كرو · فتاد در سر حافظ هواى ميخانه · دوشدى حافظك باشنه ميخانه هواسى مراد بكا علم ظاهر
وزهد عوام مقامن اكمه چونكه بنم باشمه عشق الهى هواسى دوشدى ديمكدر · وله ايضا · عيشم مدامست از لعل
دلخواه · عيشم تمام دركوكل ديلكى لعلدن · كارم بكامست الحمد لله · ايشم مرادايله در الحمد لله مراد
لعلدن بطون كلام وظهور اسراردركه مطلوب قلب در چون اول حاصل وكيفيت مدام وعمل على وفق
المرام در لاجرم محل شكردر · اى بخت سر كش تنگش بر كش · اى باش چكيجى بخت محكم سينه يه چك · كه جام زر كش
كه كام دلخواه · كاه التون چكلمش قدح كاه كوكل ديلدكى مرادى مراد متكلمدن يا عقل معاد يا روح در
وبخت سركشدن نفس دركه تكبر وامتناع ايدجى در لاجرم اكا دير اى نفس متكبره وممتنعه محكم صدركه چك كاه علوم
ومعارف ايله مذهب ومهذب اولان قلبى كاه مراد قلبله اولان حب حق وعشق صدق · ما را بمستى افسانه
كردند · بزى مستلك ايله قصه اتدلر · پيران جاهل شيخان گمراه · جاهل پيرلر وازغون شيخلر مراد بودركه
بز مست عشق اولوب طلب حق قلوب ملامت اختيار ايدب ترك دنيا اتدكمز ايچون جاهل قوجه لر ودنيا
محبتى ايله ازمش پيرلر بزى عيبلرلر · از قول زاهد كرديم توبه · زاهدك قولندن اتدك توبه · وز فعل عابد
استغفر الله · عابدك فعلندن استغفر الله مراد زاهددن وكانوا فيه من الزاهدين حسبنجه حب حقدن
اعراض ايدن دركه انك قولى غيريلرى اضلال ايدر لاجرم انك قولندن توبه ورجوع اتدم ومراد عابددن
ريا ايله عبادت ايدن در انك عمل ريايى سندن استغفر الله · جانا چگويم شرح فراقت · جانانه ديم سنك فراقك
شرحن · چشمى وصد نم جانى وصد آه · بر كوز ويوز نم وبر جان ويوز آه مراد بودركه فراق حقدن بر كوزم
يوز اغلر وبرجانم يوز آه ايدر · كافر مبيناد اين غم كه ديدست · لفظ كافر مبيناد جمله ء دعائيه در وديدست

لفظنک مفعولی این غم درد فاعلی برد ماه درکه مصراع ثانیدن مذکوردر • از قامتت سرو از عارضت
ماه • یعنی کاف کورمسون بوغمی که کوره‌سی سنک قامتکدن سروسنک عارضکدن آی مراد بودرکه شوکمسه که
منکردر بوغمی کورمسون که علو درجه‌سی اولانلر سنک مرتبهٔ عالیه‌کک طلبندن واهل نور اولان استفاضهٔ
نور قلان تجلی جمالک شوقندن کوره • شوق رخت برد از یاد حافظ • بر لفظنک فاعلی شوق رخت در
مفعولی مصراع ثانی مضمونیدر یعنی سنک رخک شوقی اللذی حافظک خاطرندن • درس شبانه ورد سحرگاه
کیجه‌لک درسی صباح وقتی وردنی مراد زمان تجلی جمال و وقت مشاهدهٔ دیدارا ویجق حال استغراق
اولوب نوافل عبادات خاطردن کیدب اکا اشتغال اولنمز بنیتکم نظر محبوبده مطالعهٔ جمال اولور عرض
حال ممکن اولمز زیرا زمان مشاهده‌ده عرض حال ممکن اولمیوب وجه محبوبه نظردن محجوب اولیانکرکی
محروم قلوب کاغده نظر قلمغه مشغول اولمق در بعض نسخه‌ده مخلص بیتی بو واقع اولمش • حافظ نکتی رسوای کینی
حافظ اولمز ابدی جهان رسوایی • کرزانکه کردی این قصهٔ کوتاه • اکر اوکیجون ایدیدی بوقصهٔ قصه مراد
بودرکه شونککه که اعلان عشق ایدر کندوینی عوام ایچنده رسوای وخواص انام ایچنده بدنام ایدر بوکی نسخه‌ده
اوچ بیت بولندی بونلر آنلردر • از صبر عاشق خوشتر نباشد • عاشقک صبرندن خوشترکه اولمز • صبر از خدا
خواه صبر از خدا خواه • صبری اللهدن دیله صبری اللهدن دیله مراد صبر ممدوح ایدکن ذکردر • دلق طمع چون
زنار راهیست • طمع خرقه‌سی چون یول زناریدر • صوفی ندارد این رسم واین راه صوفینک دکلدر بورسمی
بو یولی مراد بودرکه طمع ایچون خرقه کیمک زنار طریقتدر صوفی صافی بوعادتی وبویولی دوتمز • وقتی بروش
خوش بود وقتم • بر وقتده انک یوزی جهتی ایله خوش ایدی بنم وقتم • از وصل جانان صد لوحش الله جانانک
وصلی اجلندن یوز وحشت ویرمسون الله مراد وصل وقتی خوش وقت ایدکن ذکر واکا دعادر ولاوحش الله
لفظی اصلده لا اوحش الله ایدی عربلر اکی لامی حذف ایدب لوحش الله دیرلر وصد ذکری دعاده تکثیر ایچوندر
ولهُ ایضاً کر تیغ بارد در کوی ان ماه • اکر قلیچ یاغسه اول آی محله‌سنده • کردن نهادیم الحکم لله • بوینی
قودق الحکم لله مراد بودرکه اکر طلب حق صوبنده قلیچ یاغوب اسباب هلاکی دفع ظهور ایدرسه قضایه
رضا ویرب وانک یولنده اولمکی اختیار قلدق الحکم لله • آیین تقوی من نیز دانم • تقوی آیینن
بن دخی بیلورن • لیکن چه چاره با بخت کمراه • لکن نه چاره آزغون بخت ایله مراد رسوم واسلوب
تقوی وزهدی بیلورز انفس کمراه مساعده ایلمز دیمکدر رونفس کمراه نفسی تماره در • ما شیخ وواعظ
کمتر شناسیم • بز شیخی وواعظی آز بیلورز • یا جام باده یا قصهٔ کوتاه • یا شراب قدحی یا قصه قصه مراد بودرکه
جهان دیده قوجه‌لی وطلب دنیا ایچون نصیحت ایدنی بز آکسک بیلورز وسوزلرن اصغا اتمز زیرا عشق
الهی ظرفی قلب کرکه یا ارتوق سوز کرکمز • من رند وعاشق وانکاه توبه • بن رند وعاشق اندن صکره
توبه • استغفر الله مراد بودرکه بن ملامه‌دن اولم وعاشق حق اولم اندن صکره بوحرفدن
وبوطلبدن توبه ورجوع قیلم بونی بن هیچ ایدرم • عکسی ز رویت بر ما بیفتاد • بر عکس سنک یوزکدن
بزم اوزرمزه دوشدی • آیینه رویا آه از دلت آه • ای آیینه یوزلو آه کوکلدن آه مراد هنگامی رجع
ومخاطبدن نفس درد رجیع اکا دیرکن بزه توجه اتمدکه سنک وجهکدن بر عکس بزم اوزرمزه واقع اولمدی
ای یوزی بر کلنفس اه سنک قلبکدن اه • الصبر مر والعمر فانی • صبر آجی در وعمر فانیدر • یا لیت شعری

حتام القاه • یا حرف ندادر منادا کلاهی محذوف ولیت حرف در حروف مشبهة بالفعلدن که تمنی ایچون در
وشعر کسر شینی ایله علم معناسنه در یای متکلمه مضاف در حتام القاه لفظی حتی ما القاه لفظندن مخففدر
معنای مصراع بودرکه نولیدی علم اولیدی نه وقت ملاقی اولورن بن اکا مراد بودرکه مطلب ومطلوبم عسیر
الوصول صبر کثیر ایله وعمر طویل ایله محصل اولورسه صبر آجی اکا تحمل مشکل عمر ایسه فانی اعتماده قابل دکل
نولیدی وصول نه وقت حصول بولور علم اولیدی • حافظ چه نالی کر وصل خواهی • ای حافظ نه ایکلرسن
اکر وصالی استرسک • خون بایدت خورد درگاه وبیگاه • قان ایچک کرککسن وقتلو وقتسز مراد بودرکه
وصول الی الله مجاهده وریاضت ونفسک مرادنه مخالفت ایله میسر اولور لاجرم خون جکر ایچوب چوق ریاضت
قلمق کرکدر بعض نسخه‌ده مخلص بیتی بو واقع اولمش • مهر رخش بردا از یاد حافظ • انک یوزی محبتی الذی
حافظک خاطرندن • آواز زهره آیینهٔ ماه • زهره آوازی وآی آیینه‌سین مراد بودرکه حب وجه
الهی نغمانی آوازی وحسن ظاهر مشاهده‌سین حافظا ونتردی • وله ایضاً عیدست وموسم کل ساقی
بیار باده • بیر اهدر وکل موسمی درکتور ساقی شراب قدح • هنگام کل که دیده بی می قدح نهاده
کل وقتنده کم کورمشدر شرابسز قدح قونلمش مراد بودرکه وقت قبول حاجت وموسم کشف وکرامتدر
اهدی ای شیخ عشق الهی کتورکه کشف زماننده کم کورمشدر معقول عیدرکه قلب سالک عشق الهیدن
خالی اولا • زین زهد بارسایی بکرفت خاطرمن • بو ابو دیرلکلوکشی به منسوب زهددن دوتلمده
بنم خاطرم • ساقی بده شرابی تا دل کشاده • ای ساقی ویر شرابی تا کوکل آچلمش اولا مراد بودرکه
شول کشی که ابو تنقده اولوب زهد ایده اول زهددن بنم خاطرم منقبض اولمشدر ای شیخ سن بکا
عشق الهی ویرکه کوکل مکشوف اولوب اکا کشف حاصل اولا • صوفی که دی نصیحت می کرد عاشقان را
صوفی که دون نصیحت ایدر ایدی عاشقلره • امروز دیدمش مست تقوی بباد داده • بوکون کوردم
آنی مست تقوایی یله ویرمش مراد بودرکه شول عالی که عاشقلره نصیحت ایدب طلب دنیا ده
اولک دیر ایدی بعد زمان کوردم اول سالک طریقت اولمش کندوسی مست اولوب فقردن
تقوی وخوفنی یله ویرمش • این یک دو روزه دیار کل را غنیمتی دان • بو برایکی کونلک کلی
بر غنیمت بیل • کر عاشق طربجوی با ساقیان ساده • اکر شنلک استر عاشق ایسک ساده ساقیلر ایله
مراد بودرکه زمان کشف وحال باقی دکلدر انی فی الحال غنیمت بیل صافی قلبلی شیخلر ایله اکر سالک
عاشق ایسک • کل رفت ای حریفان غافل چرا نشینید • کل کیتدی ای مصاحبلر غافل نیچون اوتورورسز
نی بانک رود وچنگی نی یار وجام باده • بر چنک قیلی وار نسز یار نسز وشراب قدحنسز مراد بودرکه زمان
کشف مرور ده در ای صوفیلر شیخ محبتی آرازنسز وانس حق نسز وصفای خاطرسز نیچون اوتورورسز
بعض نسخه‌ده حریفان یرنه عزیزان واقع اولمش انک معنای مراد ده ولا لنی ظاهردر • در مجلس صبوحی
دانی چه خوش نماید • صبوحی مجلسنده بیلورمیسن نه خوش کورنور • عکس عذار ساقی در جام می فتاده
ساقینک عذاری عکسی شراب قدحنده دوشمش مراد بودرکه شیخ صباحدن قالقوب یارانه نصیحت
ایدب وعلم معرفت سویلیوب انک وجهنک عکسی قلب سالکده نیجه خوش کورنور بیلورمیسن • مکر
جو پیر ده ساله شاید اکر نخواهد مطرب چون پرده دوزه یارا اکرا اوقیه • از طرز شعر حافظ در بزم

شاهزاده حافظك شعری طرزندن شاهزاده صحبتنده مراد بودر که واعظ چون پرده بنده وزه
لایق درکه حافظ طرزندن یعنی مجاز صورتندن معارف طریقت وعوارف حقیقت سویلیه شیخ زاده
مجلسنده ولهٔ ایضاً نصیب من چو خرابات کرده است اله بنم نصیبم چون خرابات ایلمش الله دربن میانه
بگو زاهد امرا چه گناه بو اورتده ای زاهد بکا نه گناه مراد بودرکه چون بنم نصیبم حق تعالی خانقاه
قلمش ای معرض خانقاه وغیر راغب درگاه بکا نه گناه کسی که جام میش در ازل نصیب افتاد بر کسه که
شراب قدحی انک ازلده نصیبی دوشدی چرا بحشر کنند این گناه از او درخواه بیچون حشرده ایدرلر
بو گناهی اندن سؤال مراد بودرکه شول کمسنه یه که تقدیر ازلی انک قلبی عشق ایله مالی اولمق قلمش اوله
انکا حشرده بو گناه در دیو سؤال اولنمز بگو بصوفی سالوس وخرقه پوش دورو دو مرایی وخرقه کیجی
واکی یوزلو صوفی یه که کرده دست درازی وآستین کوتاه که ایلمش ال اوزونلغن وبیك قصه لغن
مراد منطوقدن ظاهردر ومعقول اولمق بیت اخیردر توخرقه را ز برای ریا همی پوشی سن خرقه ریا ایچون
گیرسن که تا بزرق بری بندگان حق از راه که ریا ایله چقرسن الله قوللرن یولدن مراد بودرکه
الله قوللرینی کوربه اخلاك کبیلکه مناسب وملائم ظن ایچون طریق حقه سلوکدن چقرلر غلام همت رندان
بی سرو پایم عریان رندلرك همتی قولی یم که هردو کون نیرزد به پیش شان یك کاه که انلرك جهان دیکز
انلرکه اوکنده بر صمان مراد بودرکه شول مخلصلر وملامتیه دن اولانلرکه صوفیانه لباسدن عریانلر وفقیر
جهانلر در انك همتی قولی یم که دنیا وآخرت انلرك قتنده بر صمان قدر دکلدر که انلرك مطلبلری حق
حقدر مرا چو من ز خرابات چونکه شد حاصل بنم مرادم خراباتدن چون حاصل اولدی دلم ز مدرسه وخا
نقاه گشت سیاه کوکلم مدرسه وخانقاهدن قره‌دی مراد بودرکه چون مرادم خانقاهدن حاصل اولدی
علم ظاهر معنا منه دعوام الناس معبدینه تنزل بنم کوکلم قره‌سنه سبب در بر وگدای در هر گدا امشو حافظ یوری
هر گدا قپوسنك گداسی ولمای حافظ که این مراد نیابی مگر بشتی الله که بو مرادی بولیمزسن مگر شیاً
لله ایله مراد بودرکه مراد وصول الی الله در بولیمز الا الله دن استمك ایله لاجرم کندوکی کرو کندوکدن استمك
کرك ولهٔ ایضاً ناگهان پرده برانداخته یعنی چه ناگهان پرده اتمشسن یعنی نیلدکه مست از خانه برون
تا خته یعنی چه مست اودن طشره چاپمشسن یعنی نیلدکه مراد متکلمدن عقل ومخاطبدن نفس که نفس دیر
ناگاه پرده عفتی وعصمتی آتدك ومست خانهٔ خلوتدن چقدك بوندن غرض اندك وبه فایده اتدك که کندوکی
رسوای ایلدك زلف در دست صبا گوش بفرمان رقیب زلفك صبا النده قولاق رقیب امرنده این
چنین با همه درساخته یعنی چه بو مخلصی دوکلی به موافقت قلدك یعنی نیلدك مراد عنان اختیارکی
هوایه ویرب شیطان امرنه اتباع ایدب کمسه یه موافقت قلدك ایوی اتدك دیمکدر شاه خوبان و منظور
گدایان شده خوبلر شاهیسن وگدالر منظوری اولدك قدر این مرتبه نشناخته یعنی چه بو مرتبه نك قدرنی
اکلمدك یعنی نیلدك مراد بودرکه عقل وروح وقوای عقلیه وروحانیه که خوبلر درای نفس سن بونلرك پادشا
هیسن اما قوای نفسانیه واقتضای هوانك تماشاگاهیسن بو مرتبه نك قدرنی اکلمدك خطا اتدك
نه سر زلف خود اول تو بدستم دادی کندو زلفك وجنی اولکسن بنم الیمه ویردکی بازم از پای در انداخته
یعنی چه کرو بنی ایاقدن اتدك یعنی نیلدك مراد بودرکه عقل نفسه وی ابتداء تعلق بدنده سن عنان اختیارکی

بنم الومه ویرب اطاعت ایدب حکمه اولدك اطاعتی بوزرب بنی ایاغه دوشوردك ایوایلمدك سخنت رمز
دهان گفت وکمر سرّ میان سوزك اغز رمزن دیدی قوشاق بیل سرّنی دیدی وز میان تیغ بما آخته یعنی
چه اورتدن قلیچی بزه چکدك یعنی نیلدك مراد اول سنك قولك کلام الهی واول دنیا ناپسته لکك سویلمه
وصول سرّی ایدی بو اورتده تیغ خشم وعصیانی کرو بزم اوزرمزه چکدك دیمکدر هرکس از مهره مهر تو بنقشی
مشغول هرکسه که سنك محبتك مهر کمندن بر صورته مشغولدر عاقبت با همه کژ باخته یعنی چه عاقبت دوکلی
ایله اکری اویندك یعنی نیلدك مراد روح وعقل وبونلرك قوالری سنك محبتکدن بر عمله مشغولکن موافقت ایدب
طاعتده مشارکت ایده سن امّا سن جمله سنه مخالفت ایدب خیره موافقت وطریق حقده مرافقت اتمدن حکمکدر
حافظا در دل تنگت چو فرود آمد یار ای حافظ سنك طار کوکلکه چون قوندی یار خانه از غیر نپرداخته
یعنی چه اوی غیردن پاك قلمدك یعنی نیلدك مراد عقلك روحه خطابی ذکر دررکه دلکنك طار قلبکه محبوب
حقیقی نزول ودخول ایلدی اما سن اوی یعنی قلبی ما سوادن پاك اتمدك ایو اتمدك دیمکدر ولهٔ ایضاً
وصال او ز عمر جاودان به انك وصالی ابدی عمردن یکدر خداوندا مرا آن ده که آن به یا رب بکا انی
ویرکه اول یکدر مراد ولفظلك عشار الیه سندن حضرت خدادر که حاضر غایب منزله سنه تنزیل التفاتدر یعنی
بودرکه سنك وصالك ابدی عمردن یکدر مهر انی انك حصولی ایچون دعا در بشمشیرم زد وباکس نگفتم یعنی
قلیج ایله اوردی وکمسه یه دیمدم که راز دوست از دشمن نهان به که دوست رازی دشمندن کزلو یکدر
مراد بودرکه حضرت حق تعالی نیتم هلاك اتدی کبی احیا النفس اما تنهاجه حیات بولدم اما بو خبری کمسه یه
دیدم که راز اغیاردن مستور اولمق کرکدر ده لاه ایم گدای کوی او وباش ای کوکل دایم انك محله سی گداسی
اول بحکم آنکه دولت جاودان به اول حکم ایله که دولت ابدی یکدر مراد بودرکه دایم جانب الهی یه افتقارده
اول که دولت ابدی اولدر یا دولت ابدیه یه سبب اولدر لاجرم اول یکدر بخلدم دعوت ای زاهد
مفرمای بنی جنته ای زاهد دعوت بیورمه که این سیب زنخ زان بوستان به که انك الماسی اول
بوستاندن یکدر مراد الحبیب زنخك مشاهده جمالدن حاصل اولان لذت روحانیه در لاجرم اهل
جنتدن یکدر که اول لذت جسمانیه در بداغ بندگی مردن بدین در که قولیق داغی ایله اولمك بو قپوده
بجان او که از ملك جهان به انك جانی حقیچون جهان ملکندن یکدر مراد بودرکه درگاه حقده
علامت عبودیت ایله اولمك سلطنت دنیادن یکدر که سلطنت آخرت باقیه باعث در گلی کان پایمال
سرو ما گشت برگل که بزم سرومزك ایاغی اولمغنی اولدی بود خاکش ز خون ارغوان به انك طراقی
اولا ارغوان قاننده یکدر مراد گلدن اهل کشف حال در سرودن مراد علو درجه صاحبی رب
ذو الجلال در ارغواندن مراد شهید در یعنی ولی صاحب کشف که حضرت حقك هلاکی وانك طریقنك
خاکی اولان اول خاك شهید قانندن یکدر خدا را ز طبیب من بپرسید الله ایچون بنم طبیبمدن صورك
که آخر کی شود این ناتوان به که آخر قچن ایو اولور بو ضعیف مراد طبیبدن شیخ طریقت در بس یا رانکم
ویرب اندن سؤال ایدك که نفسم قچن ایو اولور دیو انجیله صحت ایدر جوانا سر متاب از پند پیران ای یکیت
باش دوندرمه پیرلر نصیحتندن که رای پیر از بخت جوان به که پیرك فکری یکیت بختندن یکدر مراد
منطوقدن ظاهردر اما مراد پیر طریقتدر شبی می گفت چشم کس ندیدست بر یکچه دیدی که کوزی کورمز

زمروا رید گوشم در جهان بو بنم قولا غم انجوسندن بیک جهانده مراد کند و بر کوو الهام الهی و اولیا لیه یصعد الکلم
الطیب والعمل الصالح یرفعه بنجه بنم صنعت سیمجو بولی اولان انجودن بیک گوهری کم گوزای گوز حمدره بو خطاب
روحانی اولدیغی حکایات در سخن اندر جهان دوست گوهر سوز دوست ازنده گوهر در ولیکن گفته
حافظ از آن به ولیکن حافظک کلامی اندن بیکدر مراد حافظک سندن کنجوره انکا غزنده اولان کلماتی جواهر حکمت و موعظت در
لکن کلام حافظ اندن بیکدر مجاز صورتنده بیان حقیقت در لاجرم اهل مجاز ذوق اکا تامل اولوب المجاز قنطرة
الحقیقة موجبنجه بیدار اولوب اهل حقیقت اولورسن بس فوجهتین اولان کلام عام النفع در بو جهتدن اندن بیکدر
وله ایضا ای دل بکوی دوست گذاری نکرده ای گوکل دوست محله سنده اوغرامق ایمدک یعنی اوغرامدک
فرصت ز دست داده و کاری نکرده فرصتی الدن دیده که و برایش ایلمدک مراد جانب حقه توجه و سلوک
طریقت ایمدک که نعمتان مغبون فیهما کثیر من الناس الصحة والفراغ بحکم فرصت صحتی و فراغ خاطری ضایع ایتدک
و بر عمل صالح ایمدک دیگر زمیدان فراخ دیده و گوئی نبرده میدانی نگ گورمش و بر طوب التمش سن در
شاهین چنین بدست و شکاری نکرده بو نجلین شاهین الکده و بر شکار ایمدک مراد عمر که مدت
مدید طلمنده طرب عبادت المدک و شاهین صحت و شباب الکده تحصیل فضل و ثواب و وصول رب الارباب
ایمدک دیگر این خون که موج می زند اندر جگر ترا بوقان موج اور رنک جگرکده در کار رنک روی
نگاری نکرده ای نگارک رنک روئی کار رنده ایمدک مراد بودر که اگرچه جگرک خونا المش در اما الله
دکلدر بلکه ماسوی الله ایچون اندک مشکین از آن نشد دم خلقت که چون صبا مشک کبی نو کبی جون
اولمدی خلقتک نفسی که صبا کبی بر خاک کوی دوست گذاری نکرده دوست محله سی وزره طرایق اوغرامق
ایمدک مراد مشکین نفس و ملفه صوب باب حقه مرور کرکسن ایمدک دیگر ترسم کزین چمن نبری آستین
گل قورقرن که بو چمندن التمیه سن گل یکبی یعنی بکلی گل ایله طولدر ب اولوب کیمه سن گز گلشنش تحمل خاری
نکرده که او چمن گلستاندن بر دیکن تحمل ایمدک مراد جهان چمندن گل المیس دیو خوف ایدرن
که بو گلشن علم و عبادتندن خار ریاضت تحمل ایمدک دیگر آری غرور سلطنتیست از دست برده است
بلی سلطنک غروری کسنی الدن الیجتدر اندیشه از بلای خماری نکرده خمار بلاسندن فکر ایمدک مراد صحت
و دولته مغرور سن انو کبی چون فکر موت و اخرتدن مهجور سن دیگر گر دیگران بجان غم جانان خریده اند
اگر غیرلر جان ایله جانان غمی صاتون المشلر در حافظ تو این معامله باری نکرده ای حافظ بو معامله
سن حیف که ایمدک یا برکره ایمدک مراد بودر که عاشق صادق اولانلر جان و یروب غم جانان حقیقی الورلر
سن بونی ایمدک **حرف الیاء** ای دل آن دم که خراب از می گلگون باشی ای گوکل اول وقت
که گل رنکلو شراب خرابی اولکان نی زر و گنج بصد حشمت قارون باشی التون و خزینه سوز یوز قارون
عظمتی ایله اولکان مراد بودر که چون عشق الهی ایله بیخود و لا یعقل اولکان غنای قلب حاصل قلوب امر معاشی
تشویشندن مستغنی اولورسن در مقامی که صدارت بفقیران بخشند بر مقامده که صدارتی فقیرلر بغشلیه لر
چشم دارم که بجاه از همه افزون باشی گوز دوترن که منصب جهتندن و گلیدن زیاده اولکان مراد بودر که
یوم آخرتده که صدر نشین و صاحب تمکین فقیرلری قلسه لر گوکدرا امید دوترن هر کسه دن زیاده اولکان زیرا
غیرلردن اقدمسن در ره منزل لیلی که خطرهاست در آن لیلی منزلی یولنده که خطرلر وار در اند شرط اول

قدم انست که مجنون باشی اول قدم شرطی اولدر که مجنون اولکان مراد بودر که معشوق حقیقی وصولنک
طریقنده که کم من عقبات حجب و خطرلر واردر اکا سلوک ایدنک اول قدمنک شرطی اولدر که عقل معاشدن
بری اولوب مجنون اولا نقطه عشق نمودم بتو هان سهو مکن عشق نقطه سن گوستردم سکا غافل اولمه
سهو ایلمه ورنه چون بنگری از دایره بیرون باشی یوخسه چون نظر ایده سن دایره دن طشره اولورسن مراد
بودر که دایره عشقک نقطه و مرکزن سکا بیان ایلدم بو مرکز و نقطه ده ثابت اولمق گرکسن والا نظر ایتسک
گندوکی دایره دن طشره بولورسن کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش کاروان گتدی
و سن اویقوده سن و بیابان اوکده در کی روی ز که پرسی چکنی چون باشی قنی گیدرسن یولی کیمدن
صوررسن نیجه اولورسن مراد سلف صالحین گتدیلر و انلره مقصده یتدیلر سن غفلتده سن و بیابان آخرت
و صحرای غربت اوکنکده در چون غفلتده سن و یول بلمزسن قنی گیدرسن یولی کیمدن صوررسن حالک نیجه اولور
دیگر قدحی نوش کن و جرعه بر افلاک افشان بر قدح نوش قیل و بقیه سن فلکه صاچ چند چندا زغم ایام
جگر خون باشی نیجه نیجه ایام غمندن جگری قان اولورسن مراد عشق الهی یه مشغول اولوب تعینه عنکبی
طرف اعلی یه توجه صرف قیل ایام غمندن جگر خون اولیوب شاکر اول دیگر تاج شاهی طلبی گوهر ذاتی
بنمای شاهلق تاجی استرسن گوهر ذاتی گوستر ور خود از گوهر جمشید و فریدون باشی اگر خود جمشید و فریدونک
گوهرندن ایسک و حتی مراد بودر که درجه عالیه و سلطنت اخرویه استرسک گندوده انکدن کمالات دینیه
گوستر که اعتبار اکا در نسبت شرفه دکلدر حافظ از فرمکن ناله که گر شعر اینست ای حافظ فقردن
شکایت ایلمه که اگر شعر بو ایسه هیچ خوش دل نبند که تو محزون باشی هیچ گوکلی خوش کمسنه بکینمز و قبول
قلمز که سن محزون اولکان مراد شعردن بونده معنای لغویسی یعنی علم در لاجرم چون حضرت حقه علمک بوله در
یا خود چونکه بو کلو علم مالک سن بن فقردن اغلمق گرکسن که بر عاقل بو ایله علمی اولا انک فقردن اغلدیغی وجه
گورمز **وله ایضا** احمد الله علی معدلة السلطانی احمد لفظی نفس متکلم وحده در و فعل و فاعل در لفظ الله
انک مفعولی بو صریحی در معدلت کر واله ایله و فتح وال ایله عدل معناسنه در السلطان لفظنده اولان حرف یا
کسره نک اشباعندن متولد الملحقدر احمد شیخ اویس حسن ایلخانی احمد شیخ اویس عطف بیان لور سلطانی لفظنه
و لفظ ابن مقدر در که اول احمد شیخ اویس حسن اوغلی در که ایلخانی در و ایلخان بر پادشاه اسمی در ایلکان
دخی دیرلر معنای بیت بودر که حمد ایدرن سلطان عدالته که حسن اوغلی احمد شیخ اویس در که ایلخانی در خان
بن خان و شهنشاه شهنشاه نژاد خان اوغلی سلطان دیگر شهنشاه شاهنشاه لفظندن مخفف در سلطانلر
سلطانی دیگر نژاد اصل و نسب معناسنه در حاصلی بودر که اول سلطان اوغلی و سلطان سلطانلر سلطانی در که
سلطانلر سلطانی اصلی نسبندن در آنکه می زیبد اگر جان جهانش خوانی اولدر که یاریشور اگر اکا جان
جهان اوقیه سن دیده نادیده باقبال تو ایمان آورد گوز گورمدن سنک دولتکه ایمان گتوردی مرحبا
ای بچنین لطف خدا ارزانی مرحبا ای بو نجلین لطف خدایه لایق ماه اگر بی تو برآید بدو نیمش بزنند
ای اگر سنسز طوغسه اکی پاره اورلر یعنی اکی پاره ایدرلر دولت احمدی و معجزه سبحانی احمده منسوب
دولت و سبحانه منسوب معجزه یعنی سنکله سکا مخالفت و مقابله ایدرسه دولت محمدیه و معجزه صمدیه انی هلاک
ایدر جلوه بخت تو دل می برد از شاه و گدا سنک بختک جولانی گوکل الور شاه و گدادن چشم بد دور

که هم جانی و هم جانانی. یعنی گوزدن که هم جان ایسن هم جانان ایسن. بر شکن کاکل ترکانه که در طالع تست
یعنی قور ریسپا هیانه کاکلی که سنک طالعکده در. بخشش و کوشش خاقانی و چنکزخانی. خانه منسوب
عطا و چنکزخانه منسوب در شمک خاقان بر پادشاه اسمیدر که عطا ایله معروف در و چنکزخان بر پادشاه
اسمیدر که جد و اقدام ایله موصوف ایدی خواجه حافظک عادتی در که هر کاه که بر شاه مدح ایله ظاهره نظر
مدحن مراد ایدر اما المعنی بو نظر شاه طریقت مدحن ویرلاجرم بحسب الظاهر شاه بغدادی مدح ایدر اما فی
الحقیقه انده اولان بر شاه طریقت مدح ایدر انوکیچون دیر. کرچه دوریم بیاد تو قدح می کیریم. اکرچه ایراغز
سنک یادکه قدح دوکرز. بعد منزل نبود در سفر روحانی. منزل ایراقلغی اولمز روحانی سفرده مراد بودر که
اکرچه ملاقات واقع اولمیوب بحسب الظاهر مستفید و مستفیض اولمادق اما غایبانه استمداد ایدوب طریقتکه سلوک
ایلیوب و سلسله شیوخکه تشبث ایدر عشق الهی و وصول حقی ایچون رسم طریقتوکه دوتز. از کل پارسیم غنچه عیشی
نشکفت. لفظ کل کسر کاف عجمی ایله باغچه معناسنه در پارسی پارسه منسوب دیمکدر و پارس شول دیاره دیرلر که
شیرازانک تختکاهیدر که خواجه حافظ اول شهردن در لاجرم دیر پارس باغچه سندن بکا بر عیش غنچه سی آچلمدی
حبذا دجله بغداد و می ریحانی. حبذا لفظی فعل مدح در نعم کبی و دجله بغداد ارماغی در معنای مصراع بودر که
نه کوزل بغداد ارماغی و شراب ریحانی مراد بودر که چونکه وطنمده کشف اولمدی بغداده وارمق کرکدر که آلت
تطهیر عشق معطر انده در. سر عاشق که نه خاک در معشوق بود. عاشق باشی که معشوقک قپوسی طپراغنه اولمیه
کی خلاص بود از محنت سرکردانی. نجق خلاص اولور اکا سرکردانلق محنتندن مراد بودر که طالب حق اولان
باب حضرتده متمکن و مستقر اولمق کرک و الا حیرانلق و سرسیملک محنتندن خلاص بولمز که وصول بولان عشاق
بونکله بولمشلردر. ای نسیم سحری خاک در یار بیار. ای سحره منسوب یل یارک قپوسی طپراغنی کتور. که کند حافظ
از و دیده دل نورانی. کما یده حافظ اندن کوکل کوزن نورانی مراد بودر که نفخه ربانیه سحریه جانب الهی
اثرن کتور تا کیم عین قلب نورانی اولوب حقیقت بین اولور لاجرم نفخه سحریه ربانیه دن اثر استر تا که بصیرتی
کشاده اولوب اللهم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعه حسبنجه حقی و حقیقتی کوروب اکا اتباع میسر اولا. ولـه
ایضا ای پادشه خوبان داد از غم تنهائی. ای خوبلرک پادشاهی فریاد یالکوزلق غمندن. دل بی
تو بجان آمد وقتست که باز آئی. کوکل سنسز جانه کلدی وقتدر که کلسن مراد مخاطبدن حضرت خداوندکار
سلطان المحابیب اکا انس اولمدغندن شکایت ایدوب انس حق طلب ایدر. مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم
کرد. مشتاقلق و متروکلک سندن ایراق بنی شویله ایلدی. کز دست نخواهد شد پایاب شکیبایی. که الدن
کیته کیدر صبر طاقتی مراد اول حضرته خطابدر که بنوم مشتاقلغوم و عذاب عزتک بنی ترک اتدکی بنی شویله ایلدی
که صبره طاقتم قالمدی. ای درد توام درمان در بستر ناکامی. ای پادشاه خوبان سنک دردک بکا درمان
نامرادلق دوشکی اوزره. وی یاد توام مونس در کوشه تنهائی. وی پادشاه سنی انمق بنوم مونسم در تنهالق
کوشه سنده مراد بودر که شول کرشه انده درد حق اولا اکا اول درمان در و طالب حقه مونس کوشه خلوتده
ذکر الله در. در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم. قسمت دائره سنده بز تسلیم نقطه سی یوز. لطف انچه تو اندیشی
حکم انچه تو فرمایی. لطف اولدر که سن فکر ایدرسن حکم اولدر که سن بیورسن مراد بودر که بزم سنک قضاکه کمال رضامز
وار کمال انقیادمز وار در هر نه که تقدیر ایلدک ایسه لطف در و هر نه حکم ایدرسک امرسنک بزم مخالفتمز یوقدر

فکر خود و رای خود در عالم رندی نیست. کندو فکری و کندو تدبیری رندلک عالمنده اولمز. کفرست درین
مذهب خود بینی و خود رایی. کفر در بو مذهبده کندی کورمک و کندو فکری مراد بودر که عالم اخلاصده
تفویض کلی اولور کندو فکری و کندو تدبیری اولمز زیرا که طریقتده و مذهبده خطا صدده انانیت و فکرده تفرد
یا رب بکه شاید گفت این نکته که در عالم. عجب کیم دیمک اولور بو نکته که عالمده. رخساره بکس ننمود آن شاهد
هرجایی. یوزی کمسنه یه کوسترمدی اول هرجایی محبوب. مراد بودر که اول حضرت که و هو معکم اینما کنتم حسبنجه هر یرده
اما کمسه یه عرض جمال ایتمیوب عشاق بر شوق و حال المزلر بو نکته کمسه دیمکه قادر اولمز یوقدر. دی شب گله
زلفت با باد همی گفتم. دون کیجه زلفک شکایتن یله دیدم. گفتا غلطی بگذر زین فکرت سودایی. دیدی
غلطسن کچ بو سودایی فکردن. مراد بودر که دون کیجه توجه سحری ایله غیب هویت ظاهر اولمدغندن شکایت
ایتدم جواب الهامی ویروب دیدی غلط و خطا ایدرسن کچ بو سودا غلبه ایدن دیوانه لک فکرندن که اکا
اطلاع میسر دکلدر. صد باد صبا اینجا با سلسله می رقصند. یوز باد صبا بوراده زنجیر ایله رقص ایدرلر
اینست حریف ای دل تا باد نه پیمایی. بودر مصاحب و معامل ای کوکل تا یل ولچیمیسن. مراد بودر که بونجه
توجه سحری غیب هویتده اکنده معتقد اولوب طلبده در پس اکا کمسه یه اطلاع میسر اولمزلر لاجرم بو مطلب
ممکن الحصول دکلدر رغبت یل و لچوب زحمت چکمک کرکمز. ساقی چمن و گل را بی روی تو رنگی نیست
ای ساقی چمنه و کله سنک یوزکسز بر رنک یوقدر. شمشاد خرامان کن تا باغ بیارایی. شمشادی صالندر
تا باغی بزه یه سن یعنی مزین ایده سن مراد بودر که شیخه خطاب ایدوب دیر که سنک یوزکسز کشفک و محالنک رنکی
و لطافتی یوقدر قدکی خرامان ایدوب محل مکاشفه یه و مجلس مشاهده یه کل تا که انی مزین ایلیوب دیده
باراتی روشن ایلیه سن. دایم گل این بستان شاداب نمی ماند. دایم بو بستانک کلی تازه و صو ویه قانمش
قالمز. دریاب ضعیفان را در روز توانایی. طوی ضعیفلری قدرتک کوننده. مراد کشف و حال و بسط و حسن
احوال دایم و باقی اولمز زمان کشف و حالت و وقت بسط و قدرتده ایکن ضعیف سالکلری و تمیوب
انلره همت قل دیمکدر. زین دایره مینا خونین جگرم می ده. بو کوک دایره دن جکری قانلویم شراب
ویر. تا حل کنم این مشکل در ساغر مینایی. تا حل ایدم بو مشکلی صرچه کبی قدحده. مراد بودر که دائره دور
و سلوک طریقتده فیض اولمدغندن حکایه قاندر عشق الهی کوکش اندر ب ارشاد قل تا که فیض حصولنه
وصول و طریق حصول بولم قلبمده که صرچه کبی نازکدر. حافظ شب هجران شد بوی خوش صبح آمد. ای
حافظ هجران کیجه سی کیتدی صبحک خوش قوقوسی کلدی. شادیت مبارک باد ای عاشق شیدایی. شادیلغک
مبارک اولسون ای عاشق دیوانه دوش مراد ظلمت استتار و قبض کیدوب رایحه طیبه فیض کلوب سرور تجلی
اولدی شادیلغک مبارک اولسون دیو دعا در. وله ایضا ای دل بکوی دوست گذاری نمی کنی. بو مصراع
یوقروده ذکر اولان کبی در انده ردیف نکره ده ایدی بونده ردیف نمی کنی در که اتمزسن دیمک اولور. اسباب
جمع داری و کاری نمی کنی. اسباب جمعک وار در و ایش اتمزسن یعنی عمل صالح قلمزسن مراد نعمتان مغبون فیهما
کثیر من الناس الصحة والفراغ حسبنجه مساعده اسباب وار اما عمل صالح اتمزسن دیمکدر. میدان بکام خاطر و
گوئی نمی زنی. میدان خاطر مرادنجه و بر طوب اورمزسن. بازی چنین بدست و شکاری نمی کنی. یوقروده
مصراع ثانی اوتی شاهین بونده بازی در و لفظ شاهین عربیده و فارسیده و ترکیده بر صنف طوغانه دیرلر

وفا رسیده تراز دمحو ده نه دیرلر وبازی یاد اصلیه ایله ۶ بیده طوغاندر وباز فارسیده طوغاندر یاد وحدت
ایله بر طوغان دیمکدر • این خون که موج می زند اندر جگر ترا • در کار رنگ وروی نگاری نمی کنی • بو بیتک
رویفدن غیری الفاظی یوقروده ذکر وشرح اولنمشدر • ترسم کزین چمن نبری آستین گل • کز گلشنش تحمل
خاری نمی کنی • بو بیتک دخی رویفدن غیری الفاظی یوقروده ذکر وشرح اولنمشدر • آری غرور مستیت
از راه برده است • اندیشه از بلای خماری نمی کنی • بو بیتک دخی رویفدن غیری الفاظی بعینها ذکر وشرح
اولنمشدر • مشکین از آن نشد دم خلقت که چون صبا • بر خاک کوی دوست گذاری نمی کنی • بو بیتک دخی
رویفدن غیری الفاظی بعینها ذکر اولنمشدر • در آستین جان تو صد نافه مدرجست • سنک جانک یکنده یوز
نافه کزلنمشدر • وانرا فدای طره یاری نمی کنی • ای بر یار طره سنه فدا ایتمزسن مراد جانکده علوم کثیره
وفیوض وافره به استعدادات متوافره واردر اما انی معارف دانه وصفا تدن اهرینک حلقه سنه فدا ایتمزسن
دیمکدر • حافظ بروکه بندگی بارگاه دوست • ای حافظ یوری که دوست درکاهی قوللغنی • گر جمله می کنند
تو باری نمی کنی • اکر جمله ایدرلرسه سن حیف یا بر کره ایتمزسن مرادی درکاه حقه عبادت وعبودیتن ایدرسه
سن ایتمزسن دیو کندو نفسنه توبیخ وغیرلره تعریض وعمله ترغیب در • وله ایضاً • انت روایح رند الحمی وزاد غرامی
انت فعل ماضی مؤنثدر وروایح جمع رایحه در فعل مذکورک فاعلیدر رند فتح را وسکون نون ایله
دخی وعود اغاجیدر لفظا مجرور مضاف الیه در وحمی کسر حا وفتح میم ایله قوروده که اکا کمسه یکمکه ساقجر
تقدیرا مجرور مضاف الیه در وزاد فعل ماضیدر بونده لازم در معطوفدر انت جمله سنه وغرام بونده درد وعشق
معناسنه در ویا متکلم مضافدر معنای مصراع بودر که قوروک دخی وعود اغاجی قوقولری کلدی بنم عشقم و
دردم زیاده اولدی • من المبلّغ عنّی الی سعاد سلامی • کلمه من استفهامیه در استفهام انکاریدر
ومبلغ اسم فاعلدر تبلیغدن وسعاد اسم معشوقه در غیر منصرفدر علمیت وتانیث ایچون معنای مصراع
بودر که کم ارشد ایدر یعنی کمسه ارشد ایتمز بندن معشوقه یه بنم سلامم مراد بودر که صوب الحمیدن روایح طیبه واصل
اولوب بکا زیاده عشق حاصل اولوب اول حضرته عرض اخلاص مقتضای حال اولوب وکمسه انی ایصاله
مجال اولمیوب کندم بالذات عرض حال اتمک لازم اولمشدر • پیام دوست شنیدن سعادتست وسلامت
دوست خبرن اشتمک سعادتدر سلامتدر • فدای خاک در دوست باد جان گرامی • دوست قپوسی طپراغنه
فدا اولسون جان مکرم مراد بودر که چون اول حضرتدن استشمام روایح طیبه اتدم واول درکاهه خبرم
ایصال ایدر کمسه یوق کندم عزم ایدب کندم انده کلام الهی صماخ قلبمه استماع اولنورا اول خود سعادت
عظمی وسلامت کبری در دیو اکا ترغیب ایدر • بیا بشام غریبان وآب دیده ما بین • کل غریبلر اخشمنه وبزم کوزمز
یاشن کور • بسان باده صافی در آبگینه شامی • صافی شراب کبی شامی سرچه ده مراد کعبه یه وه کمال شوقدن
اغلدغن ذکردر • وان رغبت بخلد وصرت ناقض عهد • کلمه ان حرف شرطدر رغبت فعل ماضی نفس متکلم
وحده در که فعل شرطدر وخلد جنت در وصرت دخی فعل مذکور کبیدر واو اکا معطوفدر وناقض اسم فاعلدر
نقضدن • فما تطیب نومی ومااستطاب منامی • کلمه ما اکی یرده نافیه در تطیب واستطاب فعل مضارعلردر
نومی تطیب نک فاعلیدر ومنامی استطاب نک فاعلیدر نوم اویقو ومنام اویقو یری در مصراع اول شرط
ومصراع ثانی جزادر معنای بیت بودر که اکر بن جنته رغبت ایدب عهدی صیحی اولورسم بنم اویقوم واویقوم یری

دلی

خوش دلم مراد بودر که بن طلب دولت وصلنده اتمش ایدم اکر جنت استرسم نقض عهد اتمش اولورم
ایجاد ولم • اذا تغرد عن الاراک طائر خیر • اذا حرف شرطدر تغرد غین ایله فعل ماضی غایبدر اراک مسواک
اغاجیدر طائر لفظا مرفوع فاعلیدر تغردنک وصفا فدر خیر لفظه • فلا تغرد عن روضها انین حمامی
تغرد فعل مضارعدر تفعیل بابندن نیتکم تغرد ماضیدر تفعیل بابندن وروض جمع روضه در باغچه معناسنه در
وروضها ضمیری معشوقه راجعدر وانین اکلمکدر وحمامی جمع حمامه در کوکرجن وقمری معناسنه در مصراع اول
شرط ومصراع ثانی جزادر معنای بیت بودر که چون انسه اراک اغاجی اوزرنده خیر قوشی اوتمز معشوقه
باغچه لرندن کوکرجنلر اکلمکی کسلمز وبنم قصور حالمدن تحسر وتحزن در • بسی نماند که روز فراق یار اید
چوق قالمدی که بزم فراق کونی باشه کله • رایت عن هضبات الحمی قباب خیام • رایت فعل ماضی نفس متکلم
وحده در هضبات جمع هضبه در که دوبه معناسنه در وخیام جمع خیمه در که چادر معناسنه در معنای مصراع بودر که
کوردم قوروه دوبه لرندن چادرلر طوره وغیبن مراد منزل جانانه قریب اولدم که انک چادرلری اولدقجه
دلره کلدم چادرلرین کوردم فراق یاری اخر اولور خلاصه مراد وصول الی الله اثاری یا موت علی الخطامه
اولدی دیمکدر • خوشا دمی که در آیی وگویمت بسلامت • خوش اول دمدر که ایچرو کلمه سن وسکا دیم سلامتله
ایله • قدمت خیر قدوم نزلت خیر مقام • کلدک خیر کلمک ایله وقوندک خیر مقامه مراد ملائکه رحمتک روح
خطابنی ذکردر که وصول الی الله حاصل ایدب ورحمت حقه وصول حصول بولیجق سلام علیکم طبتم فادخلوها
خالدین حسبنجه مصراع ثانی مضمونی ایدرلر • امیدهست که رویت بجنت نیک ببینم • امیدوارم که سنوک
یوزوکی ایی بخت ایله کورم • تو شاد گشته بفرمان دهی ومن بغلامی • سن شاد الهیمن حاکملق ایله وبن
شاد اولام قوللق ایله مراد بودر که تخلف دیرامیدم واردر که سنک یوزکی ای بخت ایله کورم که اذا اراد الله
بعبد خیرا اجعل من نفسه واعظا موجبنجه سن خیر وطاعت ایله حاکم اوله سن وبن قولک اولام اطاعت ایله بعض نسخده
بو بیت واقع اولمشدر • من ارچه هیچ ندارم سزای صحبت شاهان • بنم اکرچه هیچ نسنم یوقدر شاهلر صحبتنه لایق
زهی کار ثوابم قبول کن بغلامی • ثواب ایشی ایچون بنی قبوله قل قوللغه مراد کندو نفسنه تقصیرن ذکردر که
اکرچه اهل صحبتنه لیاقتم یوقدر اما عمل ثواب ایچون بنی خدمته قبول قل دیر • بعدت منک وقدمت
فوائبا کهلال • بعدت فعل ماضی نفس متکلم وحده در وقدمت دخی اولدر وذائب اسم فاعلدر ذوبان
دن معنای مصراع بودر که ایراق اولدم سندن وارینچ اولدم هلال کبی • اکرچه روی چو ماهت ندیده ام
تمامی • اکرچه سنک ای کبی یوزوکی کورمدم بالتمام مراد طالبک اهجوب نحیف اولوب مشاهده علی وجه
الکمال میسر اولمدیغن ذکردر • چو سلک در خوشابست نظم پاک تو حافظ • ابدار انجو دیزیسی کبیدر سنک پاک
نظمک ای حافظ • که گاه لطف سبق می برد ز نظم نظامی • که لطف وقتنده تقدم ایدر نظامی نظمندن مراد
سنک نظمک نظامی نظمندن لطافت وقتنده ییکدر که انوک نظمی مجرد مبالغه شعر وتحسینات در سنک نظمک
ارشاد طریق حق وتحقیقات در لاجرم وقت لطف خواده سکا ثواب واجر اولور • وله ایضاً • ای دل اکر
ازان چاه زنخدان بدر آیی • ای کوکل اکر اول الکک چقورندن چقه سن • هر جا که روی زود پشیمان
بدر آیی • هر یره که کیدرسن تیز چک پشیمان چقه سن مراد چاه زنخدان مشکلات اسرار مشاهده در بس طالب ایم
انک فکرنده اولمق کرک که غم دنیادن خلاص اولا شویلکه اندن چقوب طلب دنیاده اولا هر یره کیدرسه

پشیمان اولور شاید که باتی فلکت دست نگیرد یار که بر صو ایله فلاک الک دوتمیه گوتشنه لب از چشمهٔ
حیوان بدرآیی اگر صوکسز چشمهٔ حیواندن چقرسک مراد بودر که حیات باقیه باعث عمل صالح در و شول کمسه کیانندن
حصه دار اولمدن چقه دنیادن اکا آخرتده بر ایچم صو ایله مدد اولنمز لایقدر که اغیار دنیانجدن حذر ایده خاف
شقاوة الدنیا ما اکتسب سعادة العقبی هش دار که گرد وسوسهٔ نفس کبی کوش عقلک طوت اگر نفس سوز
اشیدرسک آدم صفت از روضهٔ رضوان بدرآیی آدم کبی رضوان باغچه سندن یعنی جنتدن چقرسن
مراد بودر که محل سلوک و موضع عبادت بالفعل جنت دریا اکا کبیلهٔ وصلت و نفس فقر ایله تخویف ایدب
طلب دنیایه ترغیب ایدر اگر انک وسوسه سن اشیدرسک یعنی قولنی قبول ایدرسک آدم کبی جنتدن چقرسن جان
می دهم از حسرت دیدار تو چون صبح جان ویرورم سنک دیدارک حسرتندن صبح کبی باشد که چو خورشید
درخشان بدرآیی اولا که یلدیزلی گنش کبی چقه سن مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن آفتاب حقیقی در لاجرم
عقل ول حضرته ویرسک جمالک حسرتندن ریاضت ایله جان ویرمک مرتبه سنه کلورن تا که تجلی جمال حاصل
قلم چندان چو صبا بر تو کمارم دم همت اول دکلو صبا کبی سنک دوزرکه حواله ایدرم همت نفس کز غنچه چو گل
خرّم و خندان بدرآیی که غنچه دن گل کبی خرم و خندان چقه سن مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن روح در لاجرم
عقل روح دیر مقتضاسی دو قوب غنچه آچلوب گل خرم و خندان چقر بن دخی سنک دوزرکه اول دکلو همت نفسی حواله
ایدرم تا که چقیبچه شاد و خندان و کمال ایمان ایله چقه سن در تیره شب هجر تو جانم بلب آمد سنک هجرکک
قره کوکیجه سنده جانم طوداغه کلدی وقتست که همچون مه تابان بدرآیی وقتدر که طلوع آی کبی طوغه سن
مراد تجلی اولمدقدن نشقه اولوب تجلی طلبی در بر خاک درت بسته ام از دیده دو صد جوی سنک قپوک
طپراغی اوزره باغلمشم گوزدن اکی یوز ایرمق تا بو که تو چون سرو خرامان بدرآیی تا اولا که سن صالنجی
سرو کبی چقه سن یعنی چقه سن مراد ظهور الهی طلب شدید و دمع کثیر ایله حاصل اولور بند چوق آغلرم تا که
اول مرامه واصل اولام دیمکدر در خانهٔ غم چند نشینی و ملامت غم اونده نیجه اوتورسن و ملامت قفست
که از دولت سلطان بدرآیی وقتدر که سلطان دولتی اجلندن چقه سن مراد روحک نفسه خطابی فکرودر
روح نفسه دیر نیجه دکه غم عصیان اونده ساکن اولوب ملامت و رسوای اولورسن وقت و انقضا اولدی که کلمکه
بدن اولان عقل دولتی اجلندن غصهٔ معصیتدن چقوب طرق ملامتدن خلاص اوله سن حافظ مکن اندیشه
که آن یوسف مه روی ای حافظ غصه لنمه که اول ای یوزلو یوسف باز آید و از کلبهٔ احزان بدرآیی
گرد کلور غصه لنوا وندن چقرسن مراد فرقت مؤبد اولمز آخر وصلته ره ویمکدر ولمؤلفه ان غالیه خط
گر سوی ما نامه نوشتی اول غالیه مسک خطلو اگر بزم جانبمزه نامه یازه ایدی گردون ورق هستی ما در ننوشتی
فلک بزم وارلغمز ورقنی دورمز ایدی مراد بودر که هر کیمه که حق تعالی ازلده قلم تقدیر ایله لوح محفوظده ملائکه
کتبهٔ تقدیر اهل سعادت یازه یا یازدیره حیله و مکر جهان انک وجودنی تغییر ایده میوب سعادت
ایله ختم اولور هر چند که بهجران تو وصل بر آرد هر نه کلو که هجران وصل ایرمش بیتر دهقان ازل کاج
که این تخم نکشتی ازل کویلوسی کاشکی بو تخمی اکمیدی مراد بودر که اگر چه فرقت مؤبد اولمز و اهل هدایت
معصیتده قالمز کرو وصلته یسر و توبه و انابت مقرر اولور اما کاشکی مشیت ازلیه اولا خذلانه اوغرایوب
عصیان و ضلالت و هجران معصیت ابتداده اولمیوب سعادت طاعت اولا و اخر مستمر اولیدی دیمکدر

ملکت

ملکت که مرنزا و زبان شکر ریزش سنوک فلک که انک شکر کبی دلی دو کلسون مهر از تو ندیدار نه جوانی
بکذشتی سندن محبت کورمدی یوخسه جواب یازار ایدی مراد بودر که قلم تقدیر یازمقده تقصیر ایتمز اما اراده
الله هرکسنک سعادتنه متعلق اولمز و اراده الله دخی تابع علم الله در و علم الله تابع معلومدر پس حق تعالی
هر شخصک ازلده استعدادنی و اختیار جزئیسنی نه صرف ایده جکنی بیلور چونکه بو وجهله معلومنه علم ازلیسی
متعلق در و علمنه ارادتی تابع اولوب اکا کوره تقدیر ایدر لاجرم جبر صرف لازم کلمز معمار وجود از ردی
رنک نو بر عشق وجود معماری اگر اورمیدی سنک رنککی عشق اوزره ذرات محبت کل دم نزدتی
محبت ذره لری آدم بالجمع یوغورمز ایدی مراد معمار وجوددن صفت تکوین در و رنکدن مراد صفت
ارادت در و صفت ارادتن ایجاد عالمه تعلقده عشقه مبنی در زیرا کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف
فخلقت الخلق لاعرف حسبنجه خلق عالمه عشق و محبت باعث اولمشدر چون بناء وجود عشق اوزره در ابی
خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا موجبنجه تعلقات تکوین حبتی طینت آدمی یوغردی پس تخمیری عشق
ایله اولدی انوکیچون آدمده وجوه مختلفه ایله عشق و محبت ظهور ایتدی که منکم من یرید الدنیا و منکم
من یرید الآخرة حسبنجه کیمی دنیا محبتنه مبتلا و کیمی آخرته ابتلاده در اما من یرید الله غایتده اقل اولدیغی
اکا تعرض اولنمدی زاهد مکن از نسیه حکایت چو نقدم ای زاهد ورسیده حکایت ایتمه چونکه بالفعل
ترکیست چو حوری و سرایی چو بهشتی بر محبوب واردر حوری کبی و بر سرای واردر جنت کبی مراد بودر که
زاهد خشک اولان یا سلوکدن معرض اولان آخرتده مشاهدهٔ حق و جنت اولور دیو حکایت ایدر
انی اول حکایتدن نهی ایدوب دیر که بزه بالفعل خیال حق نسبتی دیمکدن خالی حجرهٔ خلوت واردر که
بالفعل حوری و جنتدر معرکش بباغ ارم و جنت شداد ارم باغنه و جنت شداده صاتمم یک شیشهٔ
می و نوش لبی و لب کشتی بر شیشه شرابی و بر بال طوداغی و تار که کنارن مراد عشق الهی ایله مالی اولان
قلب و ذکر کلام لذیذی اولان مصاحب و بر زرع آخرت کناری میسر اولا انی ارم باغنه و شداد جنتنه صاتمم یعنی
اهل دنیا سرا سنه رغبت ایتمه دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش آمرزش نقدست کسی را که درینجا
بالفعل مغفرت در بر کمسه یه که بونده یعنی دنیاده یار یست چو حوری و سرایی چو بهشتی بر یار اولا حوری کبی
و بر سرای اولا جنت کبی مراد بودر که اولکه توبه ایده التائب من الذنب کمن لا ذنب له موجبنجه بالفعل مغفرت
بولور و انس خیال حق یا حوری صفت بر شیخ طریقت و جنت کبی بی غم بر حجرهٔ خلوت اولا یاران اولاجق اکا
بالفعل حاصل اولور جهل من و علم تو فلک را چه تفاوت بنم جهلمک و سنک علمکک فلکه نه تفاوتی واردر
آنجا که بصر نیست چه خوبی و چه زشتی اول یرده که بصر یوقدر خوبلق ندر چرکینلک ندر مراد بودر که فلک که
بصری یوقدر اکا علم و جهل یکسان در بو کا تقابل ایله هر کمکه انک بصری و بصیرتی اولمیه علم و جهلی فرق ایتمز
تنها نه منم کعبهٔ دل بتکده کرده بالکز بن دکلم کعبه سن بتخانه ایتمش در هر قدمی صومعه هست و کنشتی
هر بر آدمده بر صومعه واردر بر کلیسا واردر مراد بودر که جعلت الارض لی مساجد مقتضاسنجه و فیما هذه
التماثیل التی انتم لها عاکفون حسبنجه عابده هر یر موضع عبادتدر و صحبت ماسوی ایدنه هر یر موضع طاعت
ماسوی الله در در مصطبهٔ عشق تنعم نتوان کرد عشق مسافرخانه سنده تنعم ایتمک اولمز چون بالش زر نیست
بسازیم بخشتی چونکه التون یصدق یوقدر زیلله بر کرپیچ ایله مراد حجرهٔ خانقاه اختیار ایده نه التون

يصدق دينه كريچ ايله اكتفا اتمكلركه اول مقام تنعم يرى دكل عبادت يرى در بعض نسخه‌ده مصراع اول بو واقع
اولمش برخاك در خواجه كه ايوان جلالست افندى لرك قپوسى طپراغى كه عظمت وجلال ايوانى در مراد عبادت
خانه ايوان عظمت درانده تنعم صورى اولمز ديمكدر تاكى غم دنيى دنى اى دل دانا تا نيچه يه دك دنياى دنى
غمى اى عالم قلب حيفست زخوبى كه شود عاشق زشتى حيف در برخوبدن كه عاشق اولا بر چركينه مراد بودر كه
قلب كه عالم اولا خوب در دنيا كه دنى در قبيح در لاجرم اكا حيف دركه بوكا عاشق مائل اولا آلوده كى خرقه خرابى جهان
نيست خرقه نك ملوثلكى جهان خرابلغى در كو راه روى اهل دلى پاك سرشتى قنى بر سالك بر اهل دل
برپاكه يوغرلمش مراد بودر كه خرقه پوش اولوب خرقه سنى حب دنيا ايله ملوث قلمق يا خرقه وحب ماسوى ايله
آلوده قلمق جهان وجود خراب ولمقدر قنى بر مرشد كه طريق و پاك سيرت كه بو حالدن تطهير ايده از دست بدرامشت
سر زلف تو حافظ الدن نيچون قودى سنك زلفكى اوجى حافظ تقدير چنين بود چه كردى كه نهشتى تقدير
بويله ايمش نيلسون قوميوب مراد حافظك غيب هويت طلبن ترك اتدكى بودر كه اراده الله وتقدير الهى اكا
متعلق اولمشدر كه اكا مكنه مطلع اوليه بعض نسخه‌ده تخلص بيتى بو واقع اولمش ترسا بچه خوش مى كفت كه حافظ بر
ترسا اوغلانجغى خوش نيجه ديدى كه حافظ حيفست كه هر دم كند آهنك كنشتى حيفدر كه هر دم كليسا قصدن
ايده مراد بودر كه بر سالك مبتدى ديدى حافظ حيف در كه هر دم بركليساى دنيايه وحب ماسوى يه ميل ايده
وله ايضا اى كه مهجورى عشاق روا مى دارى اى كمسه كه عاشقلرى متروك قلمغى روا دوترسن عاشقان
را زبر خويش جدا مى دارى عاشقلرى كندو قتكدن ايراق دوترسن مراد مخاطبدن شيخ در كه قچن مريدلرده
زلات وترك طاعات وتقصير عبادات وميل شهوات المسه شيخ انلردن عزلت وكنج خلوت اختيار اتمك
ادب طريقتدر چونكه شيخ بويله ايده مريد صادق وطالب عاشق عرض نيازانكا وب ارادت دركا جرم
خواجه حافظ بو وادى اختيار اتمشدر تشنه باديه را هم بزلالى درياب بيابان وبريه صوسزلرينى بر زلال
ايله طوى باميدى كه درين ره بخدايى دارى بر اميد كه بو يولده خدايه دوترسن مراد بودر كه شيخه دير بو
طريقتده عطشان اولانلرى زلال حكمت ايله تذكر قيل اول اميد كه سنك حق حاجاتك حضور حقده روا او ولا
دل ربودى وبحل كردمت اى جان ليكن كوكلى قايدك حلال اتدم سكا اى جان اما به ازين دار نكاهش
كه مرا مى دارى بوندن يك صقله كوكلى كه بنى دوترسن يعنى صقلاسن مراد كرو شيخه خطابدركه دونكى قلبمى ماسوى يه
ميلدن محكم حفظ قيل واحتمال وارد كه نفسك روح خطابى اولا ساغر ما كه حريفان دكرى مى نكشند بزم
قدحمزكه غيرى مصاحبلر ايچمزلر ماتحمل نكنيم ار تو رواحى دارى بز تحمل اتمزز اكر سن رواه دوترسك مراد بودر كه
بزه اولاجق فيضى غيريلر الورلر كه انلر مستفيض اولورلر بو حالى سن جايز كورر سك بز تحمل اتمز زبزم حصه مز بزه
عنايت قيل ديمكدر اى مكس حضرت سيمرغ نه جولانكه تست اى سنك سيمرغ حضرتى سنك جولانكاهك دكلدر
عرض خود مى برى وزحمت ما مى دارى كندو عرضك كيدررسن وبزه زحمت دوترسن مراد بوندن نفسكه دخى خطابدر كه
اى سن مكس كبى حقيرسن وحضرت الهى سيمرغ كبى عظيم در سن لو حضرت سنك تحمل جولانك وموضع سيرانك اولمز لاجرم
كه اكا طالب سن واصل اولميوب كندو عرضكى ضايع ايدوب بزه زحمت ويررسن تو بتقصير خود افتادى ازين در
محروم سن كندو تقصيرك سببيله دوشدك بو قپودن محروم از كه مى نالى وفرياد چرا مى دارى كيمدن اكلرسن
وفرياد نيچون دوترسن مراد كرو نفسك روحه خطابى ذكر اولور كه دكلسن تقصير عبادات اتدكك ايچون باب سبحانيدن

بلكه

بلكه باب حقدن محروم اولدك پس شكايت سنك كيمدن در وفرياد كه نيچون ايدرسن حافظ از پادشهان پايه
بخدمت طلبند اى حافظ پادشاهلردن مرتبه خدمت ايله استرلر كار ناكرده چه اميد عطا مى دارى ايش
اتمدن نه عطا اميدن دوترسن مراد بودر كه منصب دنيا خدمت واهتمامسز ويرلمز فيض الهى عشقسز تحصيل اولنمز ديمكدر
بعض نسخه‌ده تخلص بيتى بو واقع اولمش حافظا عادت خوبان همه جورست وجفا اى حافظ خوبلرك عادتى
دوكلى جور وجفادر پس چرا اين همه ناله زجفا مى دارى پس نيچون بو دوكلى ناله جفادن دوترسن مراد
خوبلرك عادتى جفادر لاجرم محبوب حقيقى دخى جفا اتسه روادر امدى سن جفادن ناله اتمكنكه وجه يوقدر
وله ايضا اى كه دايم بخويش مغرورى اى كمسه كه دايما كندوكه مغرورسن كر ترا عشق نيست معذورى
اكر سكا عشق يوق ايسه معذورسن مراد بودر كه شو لكه اهل عشق اولوب كندو وجوده مغرور اوله نيت ايلدرر
اولا اول اهل عشق ديمكدر لاجرم طالب عاشق نفس ونفى نيتدن محبوب فنا اختيار اتمك كركدر كرد ديوانگان
عشق مكرد لفظ كرد كاف عجمى ايله قرا كه معناسنه در ولفظ مكرد كرديدن لفظندن نهى در يعنى عشق ديوانه
لرى اطرافنى طولنمه كه بعقل عقيله مشهورى عقيله شريف وعزيز معناسنه در يعنى عقل شريف ايله مشهورسن
مراد بودر كه عقل معاش كاملى وانك ايله شهرت بولان عشق الهى ديوانه لرى اطرافن طولنمق كرك كه
عقل ايله عشق بربرده جمع اولمز مستى عشق نيست در سر تو عشق مستلكى بو قدر سنك باشكده روكه مست شراب
انكورى يورى كه اوزم شرابى مستى سن مراد بودر كه مست شراب حرام اولاسن شراب حلال اولمز روى زرد است
وآه درد آلود صارو يوز ودرد ايله قرشق آه در عاشقانرا دواى رنجورى عاشقلره فرض تحصيلى
مراد بودر كه عاشقلر درونك دوكلسى صارو يوز ودرد آلود آه در بنوده باغ خلد را رونق جنت باغنه رونق
اولمز نى چى رادوق ولب حورى صافى شرابسز وحورى طوداغسز مراد عشق وذوق اولميجق جنتده
رونق اولمز واندن حظ اولنمز ديمكدر مهر آن ماه بايدت ورزيد اول ماهك محبتن صناعتوق كرك سكا
ورچه چون آفتاب مشهورى اگرچه كون كبى مشهور ايسك دخى مراد حب الهى اختيار اتمك كركه هر نه
قدر مشهور ايسك دخى بو اولى دردى ديمكدر بكذر از نام وننگ خود حافظ كچ كندو نام وعارك دن اى حافظ
ساغر مى طلب كه مخمورى شراب قدحن استه كه مخمورسن مراد بودر كه نام وناموس سلوك طريقت وكثرة
عبادته مانع اولورلار لاجرم صفاى قلب كه محل عشق اولان قلب صافى استمك كركه كه خمارلردن يعنى كسل
عبادتدن خلاص اولوب نشاط طاعت حاصل اولا وله ايضا اى كه در كوى خرابات مقامى دارى
اى كمسه كه خرابات محله سنده بر مقامك واردر جم وقت خودى ار دست بجامى دارى كندو وقتنك
جمى سن اكر الك بر قدحه دوترسك مراد بودر كه اول كمسه كه خانقاه محله سنده يعنى اهل سلوك مستمنده بر مقامى
واردر پادشاه زماندر اكر النده قلب صافى وار ايسه اى كه با زلف ورخ يار كذارى شب وروز
اى كمسه كه يارك زلف ورخى ايله كچورورسن كيجه وكوندزى فرصتت باد كه خوش صبحى وشامى دارى فرصتك
اولسون كه خوش صباحك واخشمك واردر مراد بودر كه شول كمسه كه غيب هويت وتجلى ذات ايله كيجه وكوندزى
كچورمكده در انك فرصتى اولسون كه خوش صباح واخشمى واردر وى كه با وصل دلارام كزيدى خلوت
اى كمسه كه دلارام وصلى ايله اختيار اتدك خلوتى بغنيمت شمر اين لحظه كه كامى دارى غنيمت صاى بو لحظه
كه بر مرادك واردر مراد بودر كه شول كمسه كه خلوت اكا وصل حق ايله اولا اول لحظه غنيمت صايمق كركه

مرادی حاصل در · ای صبا سوختکان بر سر ره منتظرند · ای صبا یانمشلر یول باشنی اوزره منتظرلردر · کر ازان
یار سفرکرده پیامی داری · اکر اول سفر اتمش یاردن بر خبرک وار ایسه مراد بودر که ای فیضان صوی سلوکه
طریقنده عشاق محترقین منتظرلردر اکر اول یاردن دور اولان حضرتدن خبرک وار ایسه ارشاد ایت · کر بهنکام وفا
کرچه ثباتت نبود · اکر وفا وقتنده اکرچه سنک ثباتک یوقدر · می کنم شکر که بر جور دوامی داری · شکر ایدرن
جور اوزره بر دوامک وار در مراد بودر که تجلی جمال وانکشاف حال اکرچه ثابت و برقرار دکلدر اما شکر در
اکا که غمزه عصیاندن زجر بر دوام در بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش · کر بعمری صنمی رسم جفایی بنهد · اکر بر عمرده
بر صنم بر جفا رسمنی قورسه · تو یی ای جان که درین شیوه دوامی داری · لکن سن ای جان که بو شیوه ده بر دوامک
وار در مراد سایر محابیب عمرده بر جفا رسمن قورلر اما سنک غمزه جفا رسمک وانی عصیاندن هجرک علی الدوام در
خال سرسبز تو خوش دانه غیبست ولی · سنک تازه بکک خوش غیب دانه سیدر ولی · بر کنار چمنش وه که چه دامی
داری · انک چمنی کناری اوزره واه که نه آغک وار در مراد ظاهر نظر بودر که خال دانه غیب در وانک چمنی
که یوزکدر انک کنارنده زلفک دام در حقیقه نظر مراد بودر که سر الهی دانه غیب در انک هنگامی کنارنده غیب
هویت عجب کرفتار اولاجق محلدر که اندن خلاصه مجال یوقدر · بوی جان از لب جان بخش قدح می شنوم
جان بخش قدحک لبندن طویرم · بشنو ای خواجه اکر زانکه مشامی داری · طوی ای خواجه اکر بر مشامک
وار ایسه مرادلر روح حقیقی رایحه سن تحمل عشق اولان جان وحیات ابدی ایدیجی قلبدن طویرم ای مرد بزرکوار
سن دخی طوی اکر قوة شامه مشامک وار ایسه دیمکدر · نامی ارجی طلبید از تو غریبی چه شود · اکر برآه استرسه سنلی
غریب تولا · تو کی امروز درین شهر که نامی داری · سن سن بکون بو شهرده که بر آدک وار در مراد خطاب نفس در
وغریبدن روح در لاجرم عقل کادر کندی اکر روح غریب نامدارلق استرسه تولا که شهر تنده شهریار و نام آلدکسن
بس دعای سحرت حارس جان خواهد بود · بنجه سحر دعاسی سکا جان حافظی الله کرکدر · تو که چون حافظ شب
خیز غلامی داری · سن که بنجه قالیقجی حافظ کبی بر قولک وار در مراد بودر که تخلیص دیر سحرلرده اولان دعای
واقف سنک جانک حافظی اولور که قیام دلیل بدر حافظ سنک قولکدر · وله ایضا · ای که بر ماه از خط مشکین
نقاب انداختی · ایکم که ای اوزره خط مشکیندن نقاب اتدک · لطف کردی سایه بر افتاب انداختی
لطف ایلدک که کولکه کنش اوزره اتدک مراد تنکلی عقلدر ومخاطب حضرت حقدر وماه دن قلب ویا افتاب
حقیقیدن یوز استفاده ایدر وخط مشکیندن علم لدنی در که علم غیب سایه سیدر وافتابدن مراد روح انسانی
که ونفخت فیه من روحی بنجه نفس رحمانی واول حضرتدن بر لمحه در لاجرم عقل حضرت حقه خطاب ایدر ویا ای رب
کریم قلبمه علم لدنی نقابن القا اتدک لطف ایدب روحه علم غیبدن بر نمند اتدک · تاچه خواهد کرد با ما آب
رنک عارضت · تا نیلسه کرکه بزه سنک عارضک آب ورنکی یعنی لطافت حسنی · حالیا نیرنک نقش خود بر آب
انداختی · حالیا کند ونقشنک رسمنی صویه اتدک مراد بودر که انی رایت ربی لیلة المعراج علی صورة شاب امرد
موجبنجه ماء نطفه دن خلق اولنان آدمه حسنی کند ونقشنک رسم ونمونه ایدیب یعنی او حسن وجماله فریفته قلدک بس
کندک عرض حسن وتجلی جمال ایدجک انک لطافتی بزی بنجه ایدرسه اولا · کوی خوبی بردی از خوبان عالم شاد باش
خوبلق طوبن الدک عالم خوبلرندن شاد اول · جام کیخسرو طلب کافراسیاب انداختی · کیخسرو قدحن طلب ایله که افرا
سیابی اتدک یعنی جم مشهوردر که مراد تجلی جمال اولوب عالمک جمله خوبلری مغلوب وقلوب طالبان مسلوب اولدی

لاجرم نفس که افراسیاب کبی قتال ایدی مقتول اولوب روح که سلطان قوای بدنیه در اندن جام عشق طلب اتدی جمع
محل طلب که قلب عشق ایله طولدی دیمکدر · کنج عشق خود نهادی در دل ویران ما · کندو عشقنک خزینه سن بزم ویران
کوکلمزده · سایه رحمت برین کنج خراب انداختی · رحمت کولکه سن بو خراب کوشه اوزره اتدک مراد بودر که
عشق ومحبت سایه رحمتدر چونکه انی قلب خرابده قودک کوشه ویرانه سایه رحمت صالدک خلاصه مراد قلبده
محبت اماره رحمتدر دیمکدر · هر کسی با شمع رخسارت بوجهی عشق باخت · هر برکیمسنه رخسارک شمعنه وجهله انیله
عشق اویناری · زان میان پروانه را در اضطراب انداختی · اول اورته دن پروانه یی اضطرابه اتدک
مراد بودر که هرکسده که بر نسنه عشق وار در اول جمال حقه روحه ایله جمال حقه ویا بواسطه عشق در اما پروانه
که مراد اندن سالک عاشقدر اضطرابده وبذل روحده اولان اولدر که حضرت حقی انی بو یله قلمشدر
طاعت من کرچه از مستی خرابم ره مکن · بنم طاعتم اکرچه مستلکدن خراب ره اتمه · کاندرین شغلم بامید ثواب
انداختی · که بو شغله بنی ثواب امیدی ایله اتدک مراد بودر که اکرچه طاعتم کیفیت وحالتم ایچون قبوله لایق
دکلدر چون جناب عز حضرت توفیق رفیق ایدب بنی عباده یه مشغول قلدک وکوکلمه امید ثواب صالدک لاجرم
محروم قلمق دخی کرمه لایق دکلدر · پرده از رخ بر فکندی یکنظر در جلوه کاه · پرده یوزدن براقدک بر نظر
جلوه یرنده · وز حیا حور وپری را در حجاب انداختی · حیادن حور وپری یی حجابه اتدک مراد بودر که فلما
تجلی ربه للجبل جعله دکا وخر موسی صعقا بنجه تجلی جمال الهی اولیجق حور وپری محجوب ومغلوب ومستتر ومنکوب اولور
ادی ندر که بیخود ومسلوب اولمیه · خواب بیداران ببستی وانکهی از زلف وخال · اویانقلرک اویقوسن باغلدک
واندن صکره زلف وخال ایله · تهمتی بر شب روان خیل خواب انداختی · بر تهمت اویقو بولکی شب رولره
اتدک مراد اویانقلردن غفلتده اولمیانلردر وزلفدن غیب هویت وخالدن سر خفی در یعنی غافل اولمیانلرک
غیب هویت وسر خفی ملاحظه سی ایله اویقولرن باغلیوب اندن صکره اویقوکندوکی کلمز دیو اویقو الاینه
تهمت اسناد اتدک خلاصه مراد بودر که غافل اولمیانلرکه کوزلرینه غیب هویت وسر خفی فکری ایله اویقو
کتورمیوب خاطرلرینه اویقوکندوکی کلمز فکرن کتوردک · از فریب نرکس مخمور ولعل می پرست · نرکس مخمور ولعل
می پرست الدسندن · حافظ خلوت نشین را در شراب انداختی · حافظ خلوت نشینی شرابه اتدک مراد بر سن
کوز یعنی صفت بصر در ومخمور اولدیغی مستور اولدیغی در وانک فریبی یعنی الداتمسی لهندراجی واهمالی در یعنی
معصیتی کوروب کوزلنوب تیز جک عقوبت اتمدکی در ولعلدن مراد کلام الهی در ومی پرست اولدیغی یعنی
شراب سودکی کندو عشقی وکندو بی ذکری سودکی در که سنکم بو بزنزدر فاذکرونی اذکرکم وحدیث قدسی ارد
اولمشدر که من ذکرنی فی نفسه ذکرته فی نفسی ومن ذکرنی فی ملاء ذکرته فی ملاء اعلی من ملائه وانک یعنی کلامک
فریبی فاذکری ذکر اتدکن اکا اسماع اتمدکی در لاجرم حافظ خلوت نشین صفت بصر وکلامک الدندراجی واخفاسی
بلدکی ایچون خلوتده معصیته جرأت اتدر موب عشق الهی ایله وذکر حقه مشغول قلمشدر · وز برای صید دل درکردنم زنجیر
زلف · کوکل صیدی ایچون بو بنم زلف زنجیرنی · چون کمند خسرو مالک رقاب انداختی · سلطان مالک الرقاب
کمندی کبی اتدک مراد کمند شاه کبی غیب هویتی بو بنمه اتدک بنی صید اتمک ایچون دیمکدر · نصرة الدین شاه
یحیی آنکه خصم ملک را · دینک نصرتی شاه یحیی که ملک خصمنی · از تیغ شمشیر چون اتش در آب انداختی · اول
کبی قلیجک طوداغندن صویه اتدی مراد ظاهر نظرنا صردین اولان سلطان یحیی مدحی در که ملک خصمن وانی

تیغ آبدار ایله پاره‌لا که اثر دعتی یعنی نظم مراد شول ناصح دین اولان مرشددر که یحیی پیغامبر کبی سیدا و حصور حسنیجه
خوابه مجوّدر که مطلقا وجود و خصمنی کلام مؤثرا وجهدن آتش و شن آبه اکر دوار ودارا عنکوه ای آنکه تاج آفتاب
دارا هیبتلو حاکم ای ولیکم که کنش تاجنی از سر تعظیم بر خاک جناب انداختی تعظیما وجهدن جناب عزت
طپراغنه اتدک مراد ظاهره نظر سلطان ظاهر عظمتنی ذکر و انی عظمت و تکبر ایله توصیف در یعنی به نظر طریقت
سلطاننک هیبتنی وصف ایدر انک قتنده تاجک قدری یوقدر اول تاج آفتاب دخی الحاصل انی جناب
حضرت الهیه‌یه اتوب اوله حضرته نسبت انی بست عدایه رویکدر ز باده نوشی از جام عالم زانکه بر او زنک جم
شراب ایچ عالم قدحندن زیرا جم تختی اوزره شاهد مقصود را از رخ نقاب انداختی مقصود محبوبنک یوزندن
نقاب اتدک یعنی ایچدکه مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاه عشرت قلکه جم تختی اوزره متمکن اولوب مقصود محبوبنک
یوزندن نقابی رفع اتدک دیمکدر یعنی به نظر سلطان طریقت اولاکیش ذوحال قل که سلطنت معنویه تختنده
ثابت اولوب مقصود اولان محبوب حقیقی وجهندن نقابی کشف اتدک یعنی سکا انکشاف کلی و تجلی تام حاصل
المشدر لاجرم سکا عشرت یاره شور دیمکدر زینها را زاب شمشیرت که شیر انرا زان امکلنک قلیجک صوینده
که ارسلانلری اندن تشنه لب کرده‌ی و کردان را در آب انداختی صوسزلقدن و قویلدی صویه اتدکه مراد
ظاهره نظر پادشاه ظاهری قوت قاهره و قدرت کامله ایله مدح در و معنی به نظر سلطان معنی اولان صاحب رتبت
و تصرفی در که دیر لسانک شمشیر کبی مؤثر و آب کبی لطیفدر که شیر طریقت اولانلری منقطعینی و علم قوی صاحبی
اولانلری ماء عذبه اتوب غرق و مستغرق ایدرسن ولم ایضاً ای دریغ تو بید انوار پادشاهی اه
که سنک یوزکده ظاهردر پادشاهلق نورلری در فکرت تو پنهان صد حکمت الهی سنک فکرکده کزلودر
یوز حکمت الهیه مراد مخاطبدن ظاهره نظر ظاهر پادشاهی در و معنی به نظر معنی پادشاهی در که اکا دیر سنک همکده
انوار سلطنت معنویه ظاهردر و فکرکده چوق حکمت الهیه مخفیدر کلک تو بارک الله بر ملک و دین کشاده سنک کلک
بارک الله دین ملکی اوزره اچشی چشمه آب حیوان از قطره سیاهی یوز آب حیات چشمه‌سن بر مرکب
قطره‌سندن مراد کرواوله پادشاه مخاطبدر که دیر سنک قلمک تحریری ایله دین ملکنه بر قطره مرکبدن چوق آب
حیات روحانی چشمه‌لری اچلوب جاری اولدی بر اهرمن نتابد انوار اسم اعظم اهرمن اوزره یلدره مز
اسم اعظم نورلری ملک آن تست و خاتم فرمای هرچه خواهی ملک سنکدر دیوزکه بیوره ولرسک مراد
کرواکا خطاب درکه دیرسن سلیمان زمانسن ملکه دین وارشاد و خاتم اصلاح و سداد سنکدر بس مظهر اسم
اعظمسن زیرا بو صفت اولانلر دکلدرکه اهرمنه انوار اسم اعظم اشراق اتمز در حشمت سلیمان هرکس که
شک نماید سلطان اولوغنده هر که شک کوستره بر عقل و دانشش او خندند مرغ و ماهی انک عقلنه
و علمنه کولرلر قوش و بالق مراد بودرکه هرکمکه سلیمان معنوی اولان عزیز دینک عظمتنده شک ایدرسه انک عقلنه
و علمنه هوادة مرغ و دریاده ماهی کولرلر یعنی حیوانات دخی استهزا استلا یقدر بازار چه کاه کاهی بر سر
نهد کلاهی طرفان اکرچه کاه کاه باشنی اوزره تاج قور مرغان قاف داند آیین پادشاهی قاف قوشلری
بیلورلر پادشاهلق رسمنی مراد بودرکه ظاهر حاکمی بلشنه تاج واسکوف قورا اما حاکم سلطنت و ملک عافیت رسمنی
بلمز قاف قناعت و کوشه فراغت قوشلری بیلورلر و آیین لطفنی تیغی که آسمانش از فیض خود دهد آب بر قلیج
فلک اکا کندو فیضندن صو ویره تنها جهان بکیرد بی منت سپاهی بلکه جهان دوتر سپاهی منتسز مراد بودرکه شول کیم که

نوید من عند الله او کا متعلق تا نیرا ایدر غزوان اعانه محتاج دکلدر کلک تو خوش نویسد در شان یار و اغیار سنک
قلمک خوش یازر یار و اغیار شاننده تعویذ جان فزایی افسون عمر کاهی جان ارتورجی هیکلن و عمر اکسلتجی
افسونی مراد بودرکه سلطان معنویه دیر سنک قلمک دوست جانن ارتورمق و دشمن عمرن اکسلتمک هیکل و افسون
یازر ای عنصر تو مخلوق از کبریای عزت ای سنک اصلک مخلوقدر عزت کبریاسندن ای دولت توایمن از صدمت
تباهی ای که سنک دولتک امیندر بطلان دوشمسندن مراد کمال سلطان معنوی به خطاب ایدب دیر العزة
لله جمیعا و لرسوله و للمؤمنین حسنجه جبلت و فطرتک کبریای عزتدن خلق اولنمشدر و دولتک دولت ابدیه
در که اکا زوال اولمز کر پرتوی ز تیغت بر کان و معدن افتد اکر بر ضیا سنک قلیجکدن کانه و معدنه دوشه
یاقوت سرخ رو را بخشد رنگ کاهی قزل یوزلو یاقوته ویررلر صمان رنکنی مراد بودرکه سنک قهر کون
بر ضیا معدنه دوشسه قزل یوزلو یاقوت انک هیبتندن صمان کبی صارو بکزلو اولور عمریست پادشاها کز
می تهیست جامم بر عمر در ای پادشاه که شرابدن خالیدر قدحم اینک ز بنده دعوی و ز محتسب کواهی
اشته قولدن دعوی و محتسبدن شهادت مراد اوله پادشاه دنیا و طریقته خطابدرکه دیر بنده مدیده
قلبم عشق الهیدن خالیدر بن بو دعوایی ایدرن اهل ظاهر اولان دخی شهادت ایدر و زیوبجه مدت در
طریقت تصوفده سالک درسته تحصیل غذا ها کمدر دانم دولت بخشد بر عجز شب نشینان بیلورن کوکلک عطا
ایدر کیجه اوتوروجیلرک عجزنه کر حال من بپرسی از باد صبحگاهی اکر بنم حالم سوررسک صباح وقتی یلندن مراد
باد صبحگاهدن توجه سحری در یعنی سحر وقتنده توجه ایدب بنم حالم بیلمک استرسک عجزم بیلوب کیجه‌لرده یمیوب
احیای لیل ایدب فیضدن محروم اولدوغم اکلیوب بکا رحم و عطا ایدرایدکه ساقی بیار آبی از چشمه خرابات
ای ساقی کتور بر صو خرابات چشمه‌سندن تا خرقها بشوییم از عجب خانقاهی تا خرقه‌لری یویلم خانقاهلرک تکبرندن
مراد ساقیدن اولیا سلطان طریقتدر که اکا دیر خانقاهدن آب فقر و مسکنت کتور تا که اهل ظاهر عرف و اعتبارن
لباس وجودمدن تطهیر ایده‌وز دور زمان ادم تا وضع سلطنت هست ادم زماندن دور زمانه تا کیم وضع
سلطنت واردر مثل تو کسی ندانست این علم را کماهی سنجلین کمسه بیلمش بو علمی کماهو حقه مراد ظاهره نظر ظاهر دنیا
پادشاهیدر و حقیقته نظر رسول الله علیه السلام دی مدح در جور از فلک نتابد با تو ملک صفاتی فلکدن جور یلدرمز سن ملک
صفات ایله ظلم از جهان برین شد تو جهان پناهی ظلم جهاندن اولدی بنم قتمده یعنی بکاسن که جهان صغناغی
سن مراد فلکدن ظلم ظاهر اولمز سن ملک صفات ایله عجب درکه بکا ظلم اولدی جهاندن سن جهان صغناغی ایکن
جایی که برق عصیان بر آدم صفی زد بر یروه که عصیان شمشکی ادم صفی یه اوروی ما را چگونه زیبد دعوی
بی کناهی بزه نیجه یارشور بیکناهلق دعواسی مراد بودرکه طبیعت انسانیه‌ده میل عصیان قونلمشدر لاجرم
ادم صفی یه بو دکلو صفوتی ایله حضرت معصیت ارشدی زم حد مزه دکلدرکه بیکناهلق دعواسی ایده‌وز حافظ
چو پادشاهت که گاه می برد نام ای حافظ چون پادشاه سنک کاه کاه اوکه ذکر ایدر رنجش ز بخت منما
باز آ بعذر خواهی بختدن انجمنک کوسترمه کرو کل عذر دلمکه ایله مراد بودرکه حضرت حق عصایدن اعراض ایدکی
کبی توبه لرنه دخی اقبال ایدر پس ای حافظ سو حالدن و نفس بد فعالدن شکایت ایتیوب درکاه حقه انابت
قیل یا ملجا البرایا یا واهب العطایا ای خلقک صغناغی وی عطالری بخشنده عطفا علی مقل حلت به الرزایا
شفقت بر فقیره که حلول اتمشدر اکا مصیبتلر ولم ایضاً ای قصهٔ بهشت ز کویت حکایتی ای کم جنت قصه‌سی

سنک محلکدن برحکایتدر. شرح جمال جو ز رویت روایتی. جو ر جمالنک شرحی سنک یوزکدن بر روایتدر مراد
مخاطبدن محبوب حقیقیدر که جنت بو کلو قصه تفصیل نعمی ایله انک قرب حضرتندن بر حکایتدر و جمال حور بو کلو زینتی
ایله انک حسن فایقندن بر روایتدر. آنکه لطیفه سی از لب لعلت لطیفه. عینیلری سنک لعل لبکدن بر لطیفه و ابجعفر
زنوش و دهانت کنایتی. و خضر صوتی طاتلو اغزکدن بر کنایتدر مراد بودر که انکلی عیسی سنک بطون کلامکدن
بر لطیفه جزئیه در و آب حیات سنک کلامکدن بر کنایتدر که اثر حیات جسمانیه فانیه سبب اولور. هر پاره از دل من و
از غصه قصه. هر پاره بنم کوکلمدن غصه دن بر قصه در. هر سطری از فضایل تو از رحمت آیتی. هر بر سطر اخلاقکدن رحمتدن
بر آیتدر مراد بودر که قلبم اجزاندن پاره پاره اولشدر که هر پارسی غصه دن بر قصه در و هر سطر سنک اخلاقکدن
والطافکدن رحمتدن بر آیتدر. کی عطرسای مجلس روحانیان شدی. یعنی روحانیلر مجلسنک عطر آمیزیسی اولور ایدی
گل را اگر نه بوی تو کردی رعایتی. گلی اگر سنک قوقوک رعایت اتمیدی مراد گل سنک بویکدن حصه دار اولمیدی
و سنک قوقوک اکا ارمیدی رایحه طیبه بولمز ایدی دیمکدر. در آرزوی خاک ره یار سوختیم. یارک یولی طپراغنک
آرزومنده یاندق. یاد آور ای صبا که نکردی حمایتی. که ای صبا که بر حمایت و حفظ اتمدک مراد طریق عشقدن بر
شمه ده ایق آرزومنده بن نذکر قلدای نفحه ربانیه که حفظ و حمایت و فضل و عنایت اتمدک دیمکدر. در آتش ار خیال
رخش دست می دهد. اوده اگر انک رخی خیالی ال ویرسه. ساقی بیا که نیست ز دوزخ شکایتی. ای ساقی گل گل
بو قدر جهنمدن بر شکایت مراد اهل جنتک حظ اعظمی مشاهده دیدار در اگر اهل ناره اول مشاهده ال ویریدی
اهل نار دخی جهنمدن شکایت اتمزلر که الم ناری ادراک ایلمزلر ایدی. بوی دل کباب من آفاق را گرفت. بنم کباب
کوکلمک قوقوسی آفاقی دوتدی. این سوز اندرون بکند هم سرایتی. بو ایچ حرارتی ایده رهم بر سرایت مراد بودر که
کیمده که حرارت اوله انک اثری غیره ده ظهور ایدر. ای دل بهرزه دانش و عمرت ز دست شد. ای کوکل بطالت
ایله علم و عمرک الدن کیتدی. صد مایه داشتی و نکردی کفایتی. یوز سرمایک وار ایدی بر کفایت اتمدک مراد بودر که
علمکی و عمرکی عبث یره صرف ایدوب چوق سرمایه یه مالک ایدک سرمایه یی ضایع ایلیوب کسب تجارت و کفایت و منفعت حاصل
اتمدک. دانی مراد حافظ ازین درس غصه چیست. بیلورمیسن حافظک مرادی بو غصه درسندن نه در. از تو کرشمه
وز خسرو عنایتی. سندن بر کوز اوجیله نظر و پادشاهدن بر عنایت مراد مخاطبدن شیخ و خسرودن حضرت حقدر که
دیر حافظک بو کلو غصه درسنی قصه اتدکندن مرادی سندن بر نظر و حضرت حقدن بر عنایتدر. وله ایضا
این خرقه که من دارم در رهن شراب اولی. بو خرقه که بنم واردر شراب رهنی اولمق اولیدر. وین دفتر بی معنی
غرق می ناب اولی. بو معنیسز دفتر صافی شرابه غرق اولمق اولیدر مراد بودر که بو لباس وجودم که واردر عشق الهی
و مصروف اولمق اولیدر و بو کتاب بی عمل وار ایسه عشق حقه غرق اولوب مستغرق عمل اولمق یکدر. چون عمر تبه کردم چندانکه
نکه کردم. چون عمری باطل و ضایع ایلدم اول وقتکه نظر ایلدم. در کنج خراباتی افتاده خراب اولی. بر خرابات
بوجاغنده خراب و سرخوش اولمق اولیدر مراد بودر که هر بارکه نظر قلدم عمرمی باطل و ضایع الهمش بولدم پس خانقاه
بوجاغنده عمل دنیادن فارغ و خراب یاتمق اولیدر. چون مصلحت اندیشی دورست ز درویشی. چون مصلحت فکر ایتمک
بعیددر درویشلکدن. هم سینه پر از آتش هم دیده پر آب اولی. هم سینه طولو آتش بکه هم کوز طولو صو اولیدر مراد
بودر که فکر متعلق دنیا نسیان عیش عقبی درویشلکدن بعیددر لاجرم درویش اولان دنیایی و متعلقاتنی فراموش
ایدوب تدبیر آخرت ایلیوب درد الهی ایله مالی اولمق کرک. من حال تو ای زاهد با خلق نخواهم گفت. بن کوکل حالنی

ای

ای زاهد خلقه دیمسم گرکدر. این قصه اگر گویم با چنگ و رباب اولی. بو قصه اگر دیرسم چنگ و ربابه اولیدر مراد
بودر که کوکلمک حالی عشق الهی ایله مالی اولمقدر بن بو حالی عوام الناسه و اهل وسوسه دیمزم اگر دیلو اولورسم شیخ طریقه و
پیر مغنییه و اهل شوق و حالت اولان واعظه دیرم. تا بی سر و پا باشد اوضاع فلک زین دست. تا باشی و آیاغی سز
اولور فلکک اوضاعی بو الدن. در سر هوس ساقی در دست شراب اولی. باشده ساقی هوسی الده شراب اولیدر
مراد بودر که اوضاع فلکک ابتدا و انتهادن علم بشر آکا منتهی اولور دیمکدر لاجرم بو جهدن باشده عشق و محبت
شیخ و الده عمل حب الهی اولمق اولیدر. از همچو تو دلداری دل بر نکنم آری. سنک کبی دلداردن کوکل قالدرمزم
بلی. گر تاب کشم باری زان زلف بتاب اولی. اگر زحمت چکرسم باری اول بوکلمولو زلفدن اولیدر مراد بودر که
خواجه کلمان کلامی مضمونی در لاجرم حرارت و رحمت و شوق و ضجرت چکیجک بر نکار زیبا نظیر و زلف کره گیرا ایچون چکمک
اولیدر. چون پیر شدی حافظ از میکده بیرون آی. چون پیر اولدک ای حافظ میخانه دن چیق. رندی و
هوسناکی در عهد شباب اولی. رندلک و هوسل بله اولمق یکتلک زماننده اولیدر مراد بودر که چون پیر اولدک
خانقاهدن چیقای حافظ زیرا اخلاص عبادت و ریاضت و هوس وصول حضرت یکتلک زماننده اولمق
اولیدر که منحول شاه قدس سره جوانلره نصیحت ایدوب دیر ایمش ای یکتلر شمدی طاعت و ریاضت ایدوب
وصول حضرت تحصیل ایدک والا پیر اولیجق بنجلین بکلکده کرکی ایمش دیو نادم و متاسف اولورسز. وله ایضا
ای که در کشتی ما هیچ مدارا نکنی. ای کیمسه که بزم قلمزده هیچ مدارا ایلمزسن. سود و سرمایه بسوزی و محابا نکنی
اصلیی و سرمایه یی یقرسن و اوجنز بازار ایتمزسن مراد متکلمدن روح انسانی و عقل معاد و بونلرک قواسی در و
مخاطبدن مراد نفس در لاجرم انلر بو کادیرلر ای نفس بزم هلاکمزده هیچ ملایمت و توقف ایتمزسن که و قد خاب من
دسیها جنبجه نفع علم و عملی و سرمایه عمر و زمانی ضایع ایدرسن که قد افلح من زکاها موجبجه ان الله اشتری من المؤمنین
انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة حکمنجه اوجنز بازار ایتمزسن دیمکدر. درد مندان بلا زهر هلاهل دارند. بلا دردمندی
لرینک زهر قاتللری واردر. قصد این قوم خطا باشد هان تا نکنی. بو قومک قصدی هلاکه قریب اولمقدر زنهار
اتمیه سن مراد بلا درد مندلرندن تکلیف عبادتیه مبتلا اولان روح و عقل معاد و بونلرک قوالریدر بونلرک زهر
قاتلی واردر دیمک معناسی بودر که لحوم العلماء مسمومة کبی بونلره ضرر قصد ایدن متضرر اولور لاجرم ای نفس
بو قومه قصد ضرر اتمه که متضرر اولورسن دیمکدر. رنجها را که توان بردن بیک گوشه چشم. بزم مرضمز که کیدرمک اولور
بر کوز کوشه سی ایله. شرط انصاف نباشد که مدوا نکنی. انصاف شرطی اولمیه که دوا اتمیه سن مراد بودر که بزم
مرضمزی ای نفس بر عین عنایت ایله نظر اتمک ایله ازاله ممکن در انصاف و کلدر که بو قدر سهولت ایله دفع
اولنمق مرضه علاج اتمیه سن. دیده ما چو بامید تو دریاست چرا. بزم کوزمز چون سنک امیدک ایله دکز در نیچون
بتفرج گذری بر لب دریا نکنی. تفرج ایچون دکز کنارینه او غرامزسن مراد کوز و متکلمدن روح و عقل و قوالریدر و مخاطبدن
نفس در لاجرم انلر بو کالسان حال ایله دیرلر بزم کوزمز باطنی سنک فراقکدن و خلافکدن اغلمقدن دکز المشدر
نیچون بکسن سیر و تماشا و مشاهده ما ایچون بزم جانبمزه میل ایتمزسن. نقل هر جور که از خلق کریمت کردند. هر جور نقلنی
که سنک کریم خلقکدن اتدیلر. قول صاحب غرضانست تو آنها نکنی. صاحب غرضلر قولیدر سن انلری اتمزسن مراد
مخاطبدن شیخ طریقتدر که قایم مقام رسول الله عم در پس عوام الناس نقل ایدر چوق ریاضت اندرب زیاده
جفا ایدر دیرلر لاجرم اکا دیر انک لعلی خلق عظیم جنبجه سنک خلق کریمکدن بعیددر که بویله ایده سن بو صاحب

نوضلر یعنی منکر طریقت اولانلر سوزی و رسن جورلرا تمرسن بلکه اصلاح نفس ایدرسن · بر تو گر جلوه کند شاهد
ما ای زاهد · سنک اوزرکه اگر جلوه ایدرسه بزم محبوبمز ای زاهد · از خدا جز می معشوق تمنا نکنی · الله دن
شراب و معشوقدن غیر تمنا التمزسن مرادی خطابدن وکانوا فیه من الزاهدین موجبنجه موحش طریقت در یا زاهد
خشک در و بزم محبوبمز نوری مراد تجلی افعال و صفات و ذات در لاجرم اکا دیر اگر سکا تجلی افعال یا تجلی صفات
یا تجلی ذات الهیه حضرت حقدن عشق الهی و تجلی جمال استر غیری نسنه استمز ایدک · حافظا سجده با بروی چو
محرابش کن · ای حافظ انک محراب کبی ابروسی سجده کن قل · که دعایی ز سر صدق جز آنجا نکنی · که بر دعایی صدق
باشندن اندن غیری یرده التمزسن مرادی بودر که رمز الهی یه خضوع ایدب طلب مرام قل که استجابت دعا انده اولور
ولہ ایضا · ای بیخبر بکوش که صاحب خبر شوی · ای خبرسز کمسه دورش که صاحب خبر اولاسن · تا راه رو نباشی کی راهبر
شوی · تا یول کتمیسن قنده قولاغز اولورسن مرادی بودر که جانب الله دن خبردار اولمغه سعی قیل که صاحب خبر اولاسن
تا سالک طریقت اولمیه سن مرشد اولمزسن · در مکتب حقایق و پیش ادیب عشق · حقایق مکتبنده عشق استادی
اوکنده · هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی · غافل اولمه ای اوغلان دورش که بر کون اتا اولاسن مراد مکتب
حقایقدن خانقاهدر و ادیب عشق شیخ در و اوغلاندن سالک مبتدی در و پدر شیخ در لاجرم دیر که خانقاهده
شیخ نظرنده ای سالک مبتدی سعی قیل که بر کون شیخ منتهی اولاسن · خواب و خورت ز مرتبه عشق دور کرد · اویقو و ییمک
سنی عشق مرتبه سندن اراق ایلدی · آنگه رسی بعشق که بیخواب و خور شوی · اول وقت که ایرسن عشقه که اویقوسز
و ییمکسز اولاسن مراد نوم کثیر و کثرت اکل مرتبه طریقتدن و وصله حضرتدن سنی دوراندی اول وقت ایرسن
که انلری ترک ایده سن دیمکدر · گر نور عشق حق بدل و جانت اوفتد · اگر حقک عشقی نوری سنک کوکلکه و جانکه
دوشه · والله کز آفتاب فلک خوبتر شوی · والله فلک کونشندن خوبتر اولورسن مرادی بودر که نور الهی نور شمسدن
احسن در اکا مظهر اولان بوندن اظهر در · دست از مس وجود چو مردان ره بشوی · ای وجود بقرندن یول
ارنلری کبی یو · تا کیمیای عشق بیابی و زر شوی · تا عشق کیمیاسن بولاسن و التون اولاسن مراد بودر که وجود
انانیت بقر کبی نی قدر بوندن پاک اولیجق کیمیای عشقه مالک اولوب التون اولمق مقرر در · ز پای تا بسرت
همه نور خدا شود · ایاقدن تا باشکه دک دوکلی نور خدا اولور · در راه ذو الجلال چو بی پا و سر شوی · ذو
الجلال یولنده چون ایاقسز و باشسز اولاسن مرادی باش ایاغکده و باشکده بهای زینت اولمیوب
فقیر اولمق در چونکه بویله اولاسن باشدن ایاغه نور خدا ایله مالی اولورسن · یکدم غریق بحر خدا شو گمان مبر
یکدم الله دکزنه غرق اول ظن اتمه · کز آب هفت بحر بیک موی تر شوی · که یدی دکز صویندن بر قیل ایله صلنمیسن
یعنی بر قیلک صلنه مراد بحر حق غریق اولان کمسنک یدی دکزدن بر قیلی صلنمز فکیف که غرق اوله دیمکدر · وجه
خدا اگر شودت منظر نظر · الله یوزی اگر سنک نظرکه منظری اوله · زین پس شکی نماند که صاحب نظر شوی · بوندن
صکره برشک قالمز که صاحب نظر اولورسن مراد ناظر حق اولان صاحب نظر اولور دیمکدر · بنیاد هستی تو چو زیر و
زبر شود · سنک وارلغک بنیادی چون زیر و زبر اوله · در دل مدار هیچ که زیر و زبر شوی · کوکلده دوتمه
هیچ که زیر و زبر اولاسن مراد وجود انانیتک زیر و زبر اولیجق هرگز زیر و زبر اولمزسن اول تشویشی کوکلکه کلمسون
دیمکدر · گر در سرت هوای وصالست حافظا · اگر باشکده وصال هواسی وار ایسه ای حافظ · باید که خاک درگه اهل
بصر شوی · کرکدر که اهل بصر درکاهی طپراغی اولاسن مراد وصال حق ایستین اهل بصر قپوسنده طپراق اولمق کرکدر دیمکدر

ولہ ایضا · با مدعی مگویید اسرار عشق و مستی · مدعی یه دیمک سزلک احوالنی · تا بیخبر بمیرد در درد خودپرستی
تا خبرسز السه خود پرستلک دردنده مراد مدعیه سویلمکه در که بن شیخ صاحب کرامت و درویش صاحب حالتم
دیو دعوی ایدب لاف اوره لاجرم یارانه دیر مدعی یه عشق و سکر احوالنی دیمک تا که خود پرستلکده بیخبر اوله
پس سویلمکه که انانیت ولافده اولا فیض حاصل قلمز و اکا کشف اسرار طریقت جایز اولمز که تعلیم و ارشاد و
مسکنت و عرض حاجت ایده نه لایق در · با ضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش باش · ضعف ایله و کوچسزلک ایله ییل کبی
خوش اول · بیماریست اندرین ره خوشتر ز تندرستی · خسته لق بو یولده یکرک تندرستلکدن مراد ارباب سلوکه ضعف
و عجز کوسترمک اولادر دیمکدر · در گوشه سلامت مستور چون توان بود · کوشه سلامتده مستور نیجه اولمق اولور
تا نرگس تو گوید با ما رموز مستی · تا سنک نرگسک دیه بزه مستلک رمزلرنی مراد صفت بصر سکر رمزلرن کوستردکجه
کوشه سلامتده مستور اوتورمغه قدرت اولمز دیمکدر · عاشق شو ار نه روزی کار جهان سر آید · عاشق اول یوخسه
بر کون جهانک ایشی باشه کلور · ناخوانده نقش مستی از کارگاه هستی · اوقومامش ایکن مستلک نقشنی وارلق کار
کاهندن مراد بودر که طالب حق اولوب ذوق الهی حاصل قل و انی عمرک تمام اولوب جهان کارخانه سندن
مستلک و عشق الهی نقشن اوقومدن یعنی شویله حقدن غافل کیدرسن · در آستان جانان از آسمان میندیش
جانان اشیکنده آسماندن فکر اتمه · کز اوج سربلندی افتی بخاک پستی · که سربلندلک رفعتندن الچقلق طپراغنه
دوشرسن مراد بودر که عتبه حقده ایکن تاثیر فلک ملاحظه سن اتمه یا عتبه حقده ایکن ظاهرده اولان علو درجه
ملاحظه قلمه و الا مقام اعلی دن ادنی یه دوشرسن · خار ار چه جان بکاهد گل عذر آن بخواهد · دیکن اگر
چه جانی اکسلدر کل انک عذرن دیلر · سهلست تلخی می در جنب ذوق مستی · آساندر شراب آجیلغی مستلک ذوقی
قتنده مراد بودر که ریاضت اگرچه جانی ناقص ایدر لکن کشف انک عذرن دیلر یعنی اکا بدل اولور نیته کم
شراب اجیلغی مستلک ذوقی قتنده چوق دکلدر پس هرکم که مستلک ذوقن استر شراب اجیلغن اختیار ایدر
لاجرم کشف و فتح و فضل فیض استین ریاضته صبر اتمک کرک · صوفی پیاله پیما عابد قرابه پر کن · صوفی قدح
اولچیجی عابد قابلاقلا طولدرجی · ای کوته آستینان تا کی دراز دستی · ای یکی قصه لر تا قچنه دک الا اوزونلغی
مراد بودر که صوفی صورت اولان قلبی قدحی حب دنیا ایله طولدرر و دنیا پرست اولان اندن دخی
زیاده حریص اولور لاجرم صورتا صوفی و دنیا عابدی اولانلره دیر ای یکی قصه اولوب یعنی صوفی لباسن
لابس اولانلر قچنه دک الا اوزونلغی · از راه دیده حافظ تا دید زلف پستت · کوز یولندن حافظ تا کوردی
الچق زلفکی · با جمله سربلندی شد پایمال پستی · جمله سربلندلک ایله اولدی الچقلغک پایمالی مراد زلفدن
بونده سلسله طریقتدر دوتوب ارشاده مشغول اولمقدر که حافظ انی ظاهرده رخصت کوردکجه خلق طریقتن
دوندی اندن اول حضرت حقدن غیری ایله انسی یوق ایدی شیمدی خلق ایله مانوس اولوب سربلندلکدن
الچقلغه دوشدی زیرا انسی حق ایله منحصر اولمق اعلی خلق ایله دخی مختلط اولمق اندن ادنی در انوکیچون
انبیاده اولان درجه ولایت مرتبه نبوتدن افضل در دیرلر · ولہ ایضا · ای دل گهی نشد یکدم خالی ز عشق
و مستی · ای کوکل بر دم اولمه خالی عشقدن و مستلکدن · زانگه برو که رستی از نیستی و هستی · اندن صکره کیت که
قورتلدک یوقلقدن و وارلقدن مراد بودر که شویله که عشق الهی یه مستغرق اولوب بیخود اولا فقر و فنادن
وجود عدمدن خلاص اولوب نی غم دنیا اولور · گر خرقه پوش بینی مشغول کار خود باش · اگر خرقه پوشی کورسن

کندو ایشکه مشغول اول • هر قبله که باشد بهتر زخودپرستی • هر قبله که وار در کندو به طپمقدن یکدر مراد بودر که
شولکه که صوفی صورت اولوب کندوینی زی صوفیه ایله تزیین ایدب بویله اولمغی معبود ایدنمش انی کورب
کندو عملکه مشغول اولوب خودپرست اولمه زیرا هرشئ که معبود ایدنورسن خودپرستلکدن یکدر • ورنه همه طریقت
خامی نشان کفرست • طریقت مذهبنده خاملق کفرنشانی در • آری طریق رندی چالاکیست وچستی • یعنی رندلک
طریقی چالاکلک ودرچستلق در مراد بودر که نااختخ لک دکلده اهمال کفر طریقتدر لاجرم طریق اخلاص چابک
وچست اولمقدر • تا فضل وعقل بینی بی معرفت نشینی • تا فضل وعقل کوررسن معرفتسز اوتوررسن • یک نکته
ات بکویم خودرا مبین ورستی • برنکته دیین سکا کندوکی کورمه قورتلدک مراد بودر که اکر کندو فضلوکی وعقلکی
کورب بن اهل فضل وصاحب عقلم دیرسک معرفتسز اوتوررسن یعنی معرفة الله دن خالی اولورسن سکا بر نکته
دیین کندوکی کورمه که مکر نفس وشیطاندن خلاص اولسن • ان روز دیده بودم این فتنها که برخاست • اول
کون کورمش ایدم بو فتنه لری که قالقدی • کز سرکشی زمانی باما نمی نشستی • که سرکشلکدن برزمان بزم ایله اوتورمدک
مراد رحمت نفخه خطابی فکر در که روح نفخه دیرسک مخالفتک فتنه وفساده باعث اولجغن اول کون بیلدم که
سرکشلکدن برزمان بزم ایله مجالست ایتمدک • سلطان من خدا را زلفت شکست ما را • ای سلطانم الله ایچون صحبت
بزی • تا کی کند سیاهی چندین دراز دستی • تا نیجه دک ایدر بر سیاه بو دکلو ال اوزلغی مراد بودر که روح نفخه
دیرای بنم وجودمده سلطان اولکن نفسنک زلفنک واکا میلک حدی بزی یعنی جمله قوایی واعضایی منکسر قلدی
نیجه دک بر قره بو دکلو ال اوزلغن ایدر • خوش ان صنم چه خوش کفت در مجلس مغانم • دون کیجه اول صنم نه
خوش دیدی مغان مجلسنده • با کافران چه کارت کر بت نمی پرستی • کافرلر ایله نه ایشک وار چون صنم طپنمزسن
مراد بودر که معبود حقیقی طرفندن خطاب روحه بویله اولدی مجلس شیخ صاحب حرارتده که الوانی ستر ایدب پیر کبکلک
اختیار ایدنلر ایله اوتورن انلر که معبودن معبود ایدنوب وانلرک مسلکنه سلوک اتمک کرک • حافظ بزیدا قولی
این عم کرفت مهمل • حافظ کورمه اول بو غمی مهمل دوندی • کز اوج سربلندی افتد بجا که پستی • که سربلندلک
رفعتندن دوشر اجتماعی قوبه سنه مراد بودر که طریق حقده عقبیلر ونیجه منزلتلر وار در حافظ بونی اولدن
کورمیوب اهمال ایله دونوب احتیاطی ترک ایلیوب قرب حضرت حاصل اتمش ایکن دوره بسندن دوشدی • ولہ
ایضا • بشنو این نکته که خود را زغم آزاده کنی • ایشت بو نکته که کندوکی غمدن آزاده ایدهسن • خون خوری
کر طلب روزی ننهاده کنی • قان ایچرسن اکر قونمش رزق طلب ایدرسک مراد بودر که رزق مقدر در هیچ کیمسه نک
مقرر در ومقدر اولمین رزق مقرر دکل تحقیق بودر که توکل قوی صاحبی اولان طلب رزق اتمک لازم دکلدر
اما توکلی ناقص اولان ناس بارکران اولمق ایچون طلب رزق وکسب اتمک لازمدر • اخر الامر کل کوزه کران
خواهی شد • اخرکار بر دوا قجه با الجمع اولسک کرکدر • حالیا فکر سبو کن که پر از باده کنی • حالیا دستی فکرین قل که
شرابدن طلوب که هس مراد بودر که اخرالامر خاک اولسک کرکدر حالیا بدنک دستیسی عشق الهی ایله مالی قلمق فکرن
قل که حکره پشیمان اولمیه سن • کر از ین ادمیانی که بهشتت هوس است • اکر بو ادمیلردن ایسک که جنت سنک
هوسکدر • عیش با آدمی چند پری زاده کنی • عیشی نیجه بر پری زاده ادمی ایله ایدرسن مراد بودر که جنت
استین آدمی پری زاده آدمیلر یعنی حسن ظاهر اهلی ایله شیاطین انس ایله مصاحبت اتمک کرک • تکیه بر
برجای بزرگان نتوان زد بکزاف • تکیه یی اولولر یرینه اوردق اولمز قولاینه • مکر اسباب بزرکی همه آماده

کنی • مکر اولولوک اسبابی بن ده کلی بر اقلمش ایدکن مراد مقام شیخوخت وارشاده اوتوروق اولمز مکر اکا
ارشادی حاضر قلمش اولسن دیمکدر • خاطرت کی رقم فیض پذیرد هیهات • خاطرک نجه فیض رقمن قبول ایدر
هیهات • مکر از نقش پراکنده ورق ساده کنی • مکر پریکنده نقشدن ورقی ساده ایدهسن مراد خاطرکی فیض
خطنه اول وقت لایق اولور که اول ورقی پریشان خطرلردن صافی قیله سن یعنی تصفیهٔ قلب قلمینجه فیض الهی
حاصل اولمز دیمکدر • اجرها باشدت ای خسرو شیرین دهنان • اجرلر اولور سکا ای طاتلو اغزلو خسروی • کر نکا
هی سوی فرهاد دل افتاده کنی • اکر نظری کوکلی دوشمش فرهاد جانبنه ایدهسن مراد شیرین دهنلردن
مواعظ ومعارف سویلین علماء دین ومشایخ صاحب یقین در انلرک خسروی کندونک اختیار اتدکی شیخ در
لاجرم اکا دیرکه کوکلی دوشمش فرهاد وعاشق جانبنه نظر ایدرسک لان یهدی الله بک قوما خیر لک من ان
یکون حمر من النعم حسبنجه سکا اجرلر اولور • کار خود کر بکرم باز کذاری حافظ • کندو ایشکی اکر کرمه قورسک ای حافظ
ای بسا عیش که با بخت خدا داده کنی • ای نیجه عیشی خدا اوپرمش بخت ایله ایدرسن مراد کاه دنیایی حضرت حقه
قورسک نیجه حضوظلر ایله عیش اخرت وعمل طاعت ایدرسن دیمکدر یا عملکی حقک الله ایدرسک نیجه عیش بهشتی الله
ویردکی بخت سعید ایله ایدرسن دیمکدر • ای صبا بندکی خواجه جلال الدین کن • ای صبا خواجه جلال الدینه قولوغی
قل • تا جهان پر سمن وسوسن آزاده کنی • تا جهانی سمن وسوسن آزاده ایله طولدره سن مراد ظاهرده نظر خواجه
حافظک عاشقنه بنا تخلص بیتی اره جلال الدین نام بزرکواری مدح در وانک خلقی سبب فتح در در
ومعنی به نظر جلال الدین وصف اولمق اعتباری ایله او حضرت ذوالجلال در لاجرم اکا عبادت وعبودیت
جهان وجودی پرسپیده وفراغت قلمغه باعث در • ولہ ایضا • بصوت بلبل وقمری اکر ننوشی می • بلبل وقمری
صوتی ایله اکر شراب ایچمزسک • علاج کی کنمت آخرالدواء الکی • لفظ کی فتح کاف وتخفیف یا ایله لفظ فارسی در
فتح واو وبا ونساء معناسنه در وعربیسی اصلده یا مشدد ایله در که داغ یعنی دوکون در واخرالدواء الکی عرب
مثللرندن در شول مرض که اکا ادویه واغذیه وضماد وکماد ایله علاج اولنمیه داغ ایله علاج اولنورسن معنی مصرع
بودرکه علاجک ایچ ایدم سکا اخرالدوا داغدر مراد بلبلدن واعظ خوش کلامدر وقمریدن شیخ صاحب ردا
در امدی انلرک صوتی ایله عشق الهی نوش اتمک کرک که اکر اتمزسک سکا علاج کشل مذکور جهنم نار فراق ایله فراق
یا نار جحیم ایله عذاب الیم در • آخر کار دیمکدر • چو کل نقاب برافکند ومرغ زد هو هو • چون کل نقاب آتدی وقوش
هو هو اوردی • منه ز دست پیاله چه می کنی هی هی • لفظ منه نهی صیغه سی در نهادن لفظندن ولفظ هی هی
ایچون موضوع لفظ در تکریری تاکید ایچون در معنای مصراع بودر که قدحی الدن قومه نه ایدرسن اتمه مراد کل نقاب
اتمقدن کشف ظهور اتمکدر ومرغدن مراد اول بلبل وقمری در یعنی واعظ خوش اوازکه شیخ صاحب ردا در لاجرم
اول مرغ پر شوق اولوب هو هو دیرا ولیجک اول وقت عشق طاعتی نوش قدحی الدن قومق اولمز • چو هست
آب حیاتت بدست تشنه ممیر • چون ابحیاتک وار در الکده صوسز اولمه • فلا تمت ومن الماء کل شئ حی • اولمه
صوسز در هم دیری تشنه مراد اب حیات دن حیات ابدیه یه سبب اولان دین اسلام وعمل صالح در چون اکا مقدرک
وار در فلا تموتن الا وانتم مسلمون موجبنجه دین اسلام وعمل صالحسز اولمه حیات ابدیه تحصیلنه سعی قل دیمکدر
ذخیره بنه از رنگ وبوی فصل بهار • برازوق قو فصل بهار رنکندن وقوقوسندن • که می رسند زپی رهزنان بهمن
ودی • که ایرشورلر ارده نیجه قیش وکوز یولاویجیلری مراد بودر که بهار دنیا وصحت وحیات وار ایکن اعمالی

دنیاکه لا خرتک وفی صحتک لمرضک وفی حیاتک لمماتک حسبنجه اعمال حسنه وطاعت یا عالم بسط وار ایکن قرب حضرت
خبر کمس قوکه صحتدن صکره مرضدن وحیاتدن صکره موت وبسطدن صکره قبض قطاع طریقلری کلسلر کرکدر نیتکم
بهاردن صکره خریف وشتاره زنلری کلورلر زمانه [illegible] بخشد که باز نستاند زمانه هیچ بخشلمز که کرو المیه تجوز
سغلم مروت که شیوه کلشی استمدوی دن مروت که انک شیوه سی سنه دکلدر مراد منظومه دن ظاهردر شکوه سلطنت
وحکم کی ثباتی داشت سلطنت وحکم هیبتنک هیچ بر ثباتی وار میدر تخت جم سخنی مانده است وافسر کی جم تختندن
بر سوز قالمشدر وکی تاجندن مراد سلطنتک وحکومتک ثباتی یوقدر بیچش پادشاهلردن هیچ بهمان بر افسانه قالمشدر
دیکدر خزینه داری میراث خورکان کفرست میراث خورلر خزینه دارلغی کفردر بقول مطرب وساقی بفتوی دف
نی مطرب وساقی قولی ودف ونی فتواسی ایله مراد بودر که ایکم ماله احب الیه من ماله وارثه موجبنجه اکثر ناس
کندو مالنی سوزکه صدقه وخیراته صرف ایدب مالک اولمز بلکه وارثنک مالنی سوب حفظ ایدب بن وفات ایدجک
وارثه قالسون دیو لاجرم وارثنک خزینه داری اولور وارث خزینه دارلغی کفر طریقتدر واعظ کی شیخ قولی لعل
شوق وصاحب حال فتواسی ایله نوشته اند بر ایوان جنة الماوی یازمشلردر جنة الماوی صفه سی اوزره
که هر که عشوه دنیی خرید وای بوی که هر کمکه دنیا شیوه سن الدی واکا آلدندی وای اکا مراد بودر که جنة
الماوی اول جنتدرکه اکا متقیلر یا ارواح شهدا راجع اولورلر پس دنیایه فریفته اولان اندن محروم اولمق مقرر
ثابتدر سخا نماند سخن طی کنم شراب کجاست سخا قالمدی سوزی دوره لم شراب قنده در بده بشادی روح
وروان حاتم طی ویر حاتم طی روح وروانی شادلغنه مراد بودر که اول زمانده اولیای کمل وار ایدی که بذل فیض
وحالت ایدرلر ایدی فی زماننا انجلیدن افاضه ایدرسه قالمدی پس سالک عشق الهی وریاضته طالب وجاد
ومجرا اولمق کرکدر اول کمل اولیا وفیضده اسخیا ارواحی شادلغنه که سعی بلیغ وجد قوی فلان سالک والذین
جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا موجبنجه مقصده واصل اولور بخیل بوی خدا نشنود بر وحافظ بخیل اولان رایحه
حق دویمز یوری ای حافظ بیا له کیر وکرم ورز والضمان علی قدح دوت وکرم صنعه یعنی کرم قیل کفالت بنم اوزرمه
یعنی بن کفیل مراد خواجه حافظک روحنک علنه خطابی ذکردر که دی بخیل طریقت اولکه فیض الهی وفیضانه شاهی
کستیما منده محروم اولور پس عشق الهی طرفی اولان قلبی دوت طالب اولکه سالکه بذل قیل که سکا بوی خدا واصل
المجسه بن کفیل که باذل اولانه حق تعالی بذل ایدر بونده تخلف اولمز ولـه ایضًا بفراغ دل زمانی نظری بماه روئی
کوکل فراغی ایله بر زمان بر نظر برآی یوزلویه به ازانکه پادشاهی همه عمر وهای وهوئی بکدر اندن که پادشاهلق
اوله وکلی عمر وهای وهوی مراد بودر که حضور قلب وجمعیت خاطر ایله تجلیات صفاتدن برصفت تجلیسنی مشاهده
قلمق وبرنظر اکا ناظر اولمق دوکلی عمرده سلطنت وحکومتدن یکدر بخدا که رشکم آید بر چشم خویشتن الله
حقیچون بکا کونی کلورسنک رشکه کندو کوزمدن که نظر دریغ باشد بچنان لطیف روئی که نظر دریغ اولور انجلیین
لطیف یوزه مراد بودر که تجلی تجلیسی برجمال ومشاهده جمال برمنوالدر که کشی کندو کوزندن غبطه اتمک جایز اولور
دل من شد وندانم که چه شد غریب را بنم کوکلم کندی بلمزم که نولدی بزم غریب مزه که کذشت عمر ونامد خبری زهیچ سوئی
که کچدی عمر وکلدی برخبر هیچ برجانبدن واقف حلبه تجلی ذات اولمیوب وقلب بوطلبده کیدب بولنمدغندن اظهار
تحسر وتحزندر نفسم باخر آمد نظم نه دید بس نفسم آخره کلدی نظم انی دو نیجه کورمدی بجز این نماند
ماراهوسی وآرزوئی بوندن غیری قالمدی بزه برهوس وبرآرزو مراد مشاهده تجلی فانه استغراق کمال مقصودکم

عمر آخره ایردی اول مراده ایرمدم محبوب اکا کمال رغبت اظهار ایدر مکن ای صبا مشوش بسر زلف آن
پری وش قلمه ای صبا مشوش اول پری وشک زلفی اوجنی که هزار جان حافظ بفدای تار موئی که بیک حافظ
جانی بر قیل تلنه فدا دریا فدا اولسون مراد توجه سوی یه خطاب در که دیر غیب هویتی مشوش قلمه اکا اطلاع
ارزو کسنده اولمه که بغایت عزیز وشریف دقیق ولطیف در ونیجه بیجه بذل روح ایدن بر شبهه یه لایق در ولـه ایضًا
بکرفته کار حسنت چو عشق من کمالی دوتدکه سنک حسنک ایشی بنم عشقم کبی بر کمالی خوش باش زانکه نبود این هم
دور از زوالی خوش اول زیرا اولمز بوکی یه برزوال مراد مخاطبه محبوب حقیقی در انک حسنی کمالده ایدکی بیاندن
مستغنی در آحسنک علی یعنی قلوبده تأثیره وعشاقنی تکثیری کماله مجذبه رنتکم عشاق اکجنده بنم عشقم کمال او کبی
محبتم علی وجه الاخلاص در بر وجه تصنع وریا دکلدر بوکی حاله قابل زوال دکلدر دیکدر در وهم می نکنجد
کاندر تصور عقل وهم صنفم که عقل تصور ایده آید بهیچ معنی زین خوبتر مثالی کله هیچ معنیده بوندن خوبکه برمثال
مراد بودرکه محبوب حقیقی حضرتی تجوب جوری یا تشبیه وتمثیل یدرلر زیرا تصور عقلده وهم بوندن خوب که هیچ بر مثال
کلمز شد حظ عمر حاصل کرزانکه باتو مارا عمر نصیبی حاصل اولور اکر سنک ایله بزه هر کز بعمر روزی روزی شود وصالی
برزمانده عمرده برکون رزق اولورسه بر وصال مراد اکر برکون سنک وصالک نصیب اولورسه حظ عمر حاصل المشمش
اولور بکا دیمکدر آن دم که با تو باشم یکساله هست روزی اول وقت که سنک ایله اولم بر ییل برکون در وآن
دم که بی تو باشم یک لحظه هست سالی واول وقت که سنسز اولم بر لحظه بر ییلدر مراد بودر که ان لیلة الوصل
الهجر سنة جسنجه وصل وتجلی زمان کثیرده الـسه اول زمان قلیل کلور ونیجه مستتار زمان قلیلده الـسه اول
زمان کثیر کلور چون من خیال رویت جانا بخواب بینم چون بن سنک یوزک خیالنی جانا دوشده کورم کز خواب
می نبیند چشمم بجز خیالی اویقودن کورمز بنم کوزم خیالدن غیری مراد بودرکه دوشده مشاهده حق میسر اولمجق بکا او
قدر فرح کلورکه اویقو کوزمه خیال اولور یعنی کوزمه اویقو کلمز اویقونک خیالی کلور رحم آر بر دل من کز مهر روی
خوبت رحم کتور بنم کوکلمه که سنک کوزل یوزک محبتندن شد شخص ناتوانم باریک چون هلالی اولدی بنم ضعیف
شخصم اینجه هلال کبی مراد رحم قل بنم قلبمه که سنک وجهنک محبتندن تنی ضعیف ونحیف هلال کبی اینجه اولمشدر
دیمکدر حافظ مکن شکایت کر وصل یار خواهی ای حافظ شکایت ایتمه اکر وصل یار استرسنک زین بیشتر بباید
بر هجرت احتمالی بوندن زیاده ترک کرکه سکا هجره تحمل مراد وصل دوست استین الم فرقته صبر وتحمل ایتک کرکدر دیمکدر
ولـه ایضًا بلبل زشاخ سرو بکلبانک پهلوی بلکل که پهلوی لفظی پهلوه منسوب دیمکدر وپهلو فتح لام ایله
ایران شهرنک اسمیدر لامک ضمی ایله دخی مستعمل ایدرلر که اهی مبالغه قصد ایدب الف ونون زیاده ایدب پهلوانی
دیرلر نیتکم کیه نسبتده کیانی دیرلر خسروه نسبتده خسروانی دیرلر وپهلوی فرس قدیم معناسنه مستعمل اولنور بونده
مراد اولدرکه معنای مصراع بودرکه بلبل سرو بوداغدن فرس قدیم آوازی ایله می خواند دوش درس مقامات
معنوی اوقور ایدی دون کیجه مقامات معنوی درسنی مراد بلبلدن شیخ واعظ در شاخ سرودن مراد
علو درجه دون قصه در لاجرم شیخ واعظ علو درجه خصه لسندن فرس قدیم اکا اهلی ایله دون کیجه مقامات
معنویه درسنی اوقور ایدی یعنی بیا که آتش موسی نمود کل یعنی کل که آتش موسی کوستردی کل تا از
درخت نکته توحید بشنوی تا اغاجدن توحید نکته سن اشیدسن مطلعک مصراع ثانیسی مضموننی تفسیر در مراد
بودرکه شیخ واعظ اوقودیغی درس بودرکه دیرکل که کشف ظهور ایدب موسی یه دم شجره مبارکه دن نور الهی نارد

کبی کورندکی کبی بنم بدنم دوختندن تکمهٔ توحید استماع قلب فرغان باغ قافیه کسجد وبدله کوی باغ قوشلری قافیه
طاربجیدر ولطیفه سویلیجی تا خواجه می خورده بغزلهای پهلوی تا خواجه شراب ایچه پهلوه منسوب غزللر ایله
مراد اهل مجلس وارباب سلوکک کلام متقی ولطیفه‌لرینه سویلر المختار تاکه نفس خالکشق الهی نوکش ایده
پهلوه منسوب کلمات ایله بلکل که فارسیده زبان دری فصیحه دیرلر نیته کم یوقروده بیان اولندی و پهلوی غیر
فصیحه دیدیلر پس مراد پهلوی غزللرندن شول صوفیلر مجلسلرنده انلرکه اوقدقی متقی وموزون کلماتدرکه انده
چندان فصاحت اولمز پس نفس بو صوفیلر اوقدیغی نظم وکلماتی استماع ایدب وجد وحالت تحصیل ایلیوب ذکره
مشغول اولور و بنجه الحق نفس وهوا بو مقوله کلمات استماعندن سماع ایدب صوفی واهل فقرا لحظه‌ده لاجرم خواجه حافظک
تا خواجه می خورده بغزلهای پهلوی دیدکنک معناسیدر خوش وقت بوریا وکدایی وخواب امن خوشتر حضور وقتی
وفقر وامن اویقوسی کین عیش نیست در خور اورنک خسروی که بو عیش وکلدر خسروه منسوب تخت لایق مراد
بودرکه حصیر وشتنده یاتوب فقیر الحال اولوب امن اویقوسنده اولمق خوشدر که بو عیش پادشاه تختنه لایق دکلدر
که انده بو استراحت وخواب امن اولمز جمشید جز حکایت جام از جهان نبرد جمشید نام پادشاه جهاندن قدح حکایتندن
غیری التمدی زنهار دل مبند بر اسباب دنیوی زنهار کوکل باغلمه اسباب دنیویه مراد بودرکه متاع دنیا
وار عقبایه بیله کتمز لاجرم اسباب دنیویه محبت اتمک اولمز بلکه فی سبیل الله بذل اتمک و بو طریق ایله بیله‌لوب
کتمک کرک دهقان سالخورده چه خوش کفت با پسر ییل ییش یعنی چوق یاشمش کوبلو نه خوش دیدی اوغلنه
کای نور چشم من بجز از کشته ندروی ای بنم کوزم نوری اکدکدن غیری بچمزسن مراد فعلکک جزاسن کوررسن
دیمکدر که الناس مجزیون باعمالهم ان خیرا فخیر وان شرا فشر چشمت بغمزه خانهٔ مردم خراب کرد کوزک غمزه ایله
خلقک اوینی خراب ایلدی مخموریت مباد که خوش مست می روی مخمورلق اولمسون سکا که خوش مست کیدرسن
مراد مخاطبدن شیخدر که رمز نظر ایله خلقک طول امل وحب ماسوی مکانی اولان قلبنی خراب ایدب اندن غیری
ماسوی اندی پس اکا دعا ایدب دیرکه عشق الهی مستی اولوب کیدرسن سکا مخمورلق اولمیوب وکسل کلمیوب سلوکده
فتور اولمسون این قصه عجب شنو از بخت واژکون بو عجب قصه ایشت که باشنی شقه بختدن مارا بکشت یار
با نفاس عیسوی بزی قتل اتدی یار عیسی یه منسوب نفسلر ایله مراد متکلمدن روح ومخاطبدن عقلدر وبخت واژ
کوندن مراد نفسدر و یاردن حضرت خدا یا شیخ دیمکدیدر که انک کلامی نفس عیسی کبی احیای موتی ایدر لاجرم
روح عقله دیر بو قصه ایشت که نفسی مغلوبسک اجلندن انفاس عیسویه حیاجبی ولاع یار بزی هلاک اتدی خلاصه
مراد شامت نفسدن تحزندر ساقی مکر وظیفهٔ حافظ زیاده داد ساقی مکر حافظک وظیفه‌سن زیاده ویردی
کاشفته کشت طرهٔ دستار مولوی که قاریش موریش اولدی مثلا یا نه دلبندک قیوری مراد بودرکه مکر شیخ حافظ
عشق الهی وظیفه‌سن زیاده ویردی که مثلا یانه دلبندنک بورمه‌لری قریش موریش اولوب کندوسی مست ومدهوش
اولدی ولہ ایضاً بیا با ما مورز این کینه داری کل بزم ایله عادت اتمه بو کین دوتمغی که حق صحبت دیرینه
داری که قدیمی مصاحبت حقن دوترسن مراد متکلمدن روح وعقلدر ومخاطبدن نفسدر لاجرم روح وعقل نفسه
دیرلر بزم ایله انتقامی عادت اتمه یعنی معاصی یه جرأت اتمه که سنک ایله حقوق صحبت قدیمه‌مز وار نصیحت
کوش کن کین در بسی به نصیحت ایشت که بوا بچوق یکدر ازان کوهر که در کنجینه داری اول کوهردن که
خزینکده واردر مراد سعادت آخرت ایچون اولان نصیحت جواهر دنیادن افضل وانفعدر دیمکدر بنیاد خمار

مغبچان درس مغلسلرده که خماری فریاد دنار رش خدارا کری دکشینه داری الله ایچون اکر دون کیجه‌لک
شرابک وار ایسه مراد مغلسلردن عملدن خالی اولان قوای نفسانیه‌در وانلرک خماری عبادتده فتورلریدر
وفریادلری عملسزلکدن بیحضورلقلریدر لاجرم روح دخی نفسه دیرلر اکر اراده‌ده اولان حب الهیدن وقرب
شاهیدن کندده بقیه وار ایسه اول اهمال اولان قوایه لله مدد قیل که کسللری دفع اولوب عبادته
رغبت ایده‌لر ولکن کی نمایی رخ برندان ولکن نچون کوستره‌سن یوزی رندلره تو کز خورشید ومه آیینه داری
سن که کوندن وایدن آیینه‌که اردر مراد رندلردن عابد مخلصلر واهل فقر سالکلردر نفس که حسن وجاله فرخ
دنیا وماله ناظردر اول عابد مخلصلره یوکوسترمیوب وانلره متوجه اولمیوب اقبالی وتوجهی حسن ومتاع دنیایه‌در
لاجرم اندن شکایت ایدر بد رندان مکو ای شیخ وهش دار رندلرک یرمزلقن دیمه ای شیخ وعقل دوت
که با حکم خدایی کینه داری که خدایه منسوب محبته انتقامک وانکارک واردر مراد که جهان شول پیر دنیا پرست که
عابد مخلصلرک عیبن سویلیوب بونلر فقیرلردر دیو طعن ایدر لاجرم اکا دیر مخلصلره طعن ترک دنیا ایله طعن اتمه
که انلرده محبة الله واردر انلره بو وجهله طعن محبت حقه انتقام وانکاردر نمی ترسی ز آه آتشینم تو قرز
سن اودولو آهمدن تو دالی خرقهٔ پشمینه داری سن بیلورسن که یونکدن خرقک واردر مراد باطنه التعداد
اولانک اوددن احترازی اولمق کرکه ایدی عجبدر که سنک اندن خوف واحترازک یوقدر دیمکدر نبودم
خوشتر از شعر تو حافظ کورمدم سنک شعرکدن خوشتر که ای حافظ بقرآنی که اندر سینه داری بر قرآن حقیچون
که سینکده واردر مراد بودرکه سنک شعرک نصایح ومعارف واحوال سلوک وعوارف درکه هیچ بر شعر بوکا
بکزمز پس سنک شعرکدن خوبرک شعر یوقدر قران حقیچون ولہ ایضاً بچشم کرده ام ابروی ماه سیمایی کوزده
اتمشم بر آی سیمالو کاشی خیال سبز خطی نقش بسته‌ام جایی بر یشیل خطلو خیالنی نقش باغلمشم بر یرده مراد کوزمده
مصور قلمشم بر شیخ حسن الوجه رمزنی دکوکلده باغلمشم اول حسن الخطا اولانک نقشنی دیمکدر امید هست که منشور
عشق بازی من امیدوار درکه بنم عشق بازلغم براتی ازان کمانچهٔ ابرو رسد بطغرایی اول کمانچه ابرو غمزه‌لی
اریشه نشان شاهی یه مراد بودرکه بنم عشق بازلغم تمکنی که قلبمده امیدم واردرکه اول رمزدن نشان قبولی
حقه اریشه سرم ز دست شد وچشمم از انتظار بسوخت باشم الدن کیتدی وکوز انتظاردن یاندی در
آرزوی سر چشم مجلس آرایی بر مجلس بزیجینک باشی وکوزی آرزوسنده مراد بودرکه اول آرزو ایتدکم عزیز
که مجلسی تزیین ایدر آنی کورمک نظر ایده اولمق غایتده آرزومدر لاجرم اول آرزوده باشم چقدم وکوزم
محو اولدی مکدرست دل آتش بخرقه خواهم زد مکدردر کوکل خرقه‌یه اود اورمق استرن بیا ببین که کرامی
کند تماشایی کل کورکه بر مکرم بر تماشا ایدر مراد بودرکه اول عزیز که انک قدومی مراد ایدنور اکا دیرکه کل
والاقلبم مکدردر خرقه‌یه اود اوروب صوفی مکرم بر حادثه ایدر دران مقام که خوبان بغمزه تیغ زنند اول
مقامده که خوبلر غمزه ایله قلیچ اورالر عجب مدار سری اوفتاده در پایی عجب دوتمه که بر باش دوشمش اوله بایاغه
مراد صفات الهیه ظهور تیغندن اورتجی عاشق طالب محو وفانی اولمسه عجب اولمز مرا که از رخ او ماه در شبستانست
بکا که انک یوزندن آی قیشن اونده در بجا بود بفروغ ستاره پروایی نچون اولور یلدز ضیاسی پرواسی مراد
بودرکه حجرهٔ خلوتده بکا تجلی میسر اولشدر زخارف دنیا نوری پرواسی یوقدر زمام دل بکسی داده ام من درویش
کوکل یولارن برکسیه ویرمشم بن درویش که نیستش بکس از تاج وتخت پروایی که یوقدر اکا برکسنک تاج تختی

ایچون بر بر وار مراد بودر که بر شیخ مستغنی یه تسلیم قلب ایتمشمدر که انک کمسیه تاجی وتختی ایچون اعتباری یوقدر فراق و
وصل چه باشد رضای دوست طلب فراق و وصلدن اولور دوست رضاسن استه که حیف باشد از و غیر او
تمنایی که حیف اولور اندن غیری تمنا مراد بودر که فراقدن شکایت و وصله رغبت ایتمیوب دوست رضاسن
استه یعنی حضرت حقک رضاسن استه کندونک مرادن استه که حیفدر اندن اندن غیری تمنا ایتمک بروز واقعه
تابوت ما ز سرو کنید واقعه کونده بزم تابوتمز سرودن ایدک که می رویم بداغ بلند بالایی که کیده رز بر تیغ
قامتلونک داغی ایله مراد چون علو درجه صاحبی ولانک داغ محبتی ایله کیده رز وفاتمز کونده تابوتمز سرودن
ایدک که اکا استحقاقمز واردر دیمکدر در زشوق بر آرند ماهیان بنثار انجولری شوقدن چیقاررلر بالغلر
صاحبیه اکر سفینه حافظ رسد بدریایی اکر حافظ کمیسی یعنی دفتر اشعاری ایرشسه بر دکزه مراد بودر که
حافظک دفتر اشعاری دریا کنارنه ایرشسه بالغلر امتحان ایدب اکا نثار ایچون دکزدن انجولر چیقارر ایدی
خلاصه مراد معارف الهیه ایله مالی اولان اشعارینک لآلی نثارینه لایقدر دیمکدر ولا ایضاً بجان او که کرم دوست
رس بجان بودی انک جانی حقیچون اکر جانمه ایرمکه ولیدی کمینه پیشکش بندکانش ان بودی قوللرینک
اکا ایلچی پیشکشی ول یعنی جان اولور ایدی مراد اول شیخ بزرکوارکه جانینه قسم درکه دیرانک جان عزیزی
حقیچون اکر جانومه الم ایرمکه ولیدی اکا آنی کمینه تحفه ایدرایدم اکر دلم نشدی پای بند طره او اکر کوکلم
انک طره سنک بانی باغلوسی اولمیدی کیم قراردرین تیره خاکدان بودی نجه بکا بو بولانق جوبلکده قرار
اولور ایدی مراد قلبم غیب هویت تعلقی باغلندر والا بو جهانده قرار اتمز ایدم خلاصه مراد جهانه تعلقم لایق
دکلدر دیمکدر بونده قرارم اوراکه یارم ایچون دیمکدر در آمدی ز درم کاشکی چو لمعه نور ایچرو کلیدی قپودن
کاشکی نور یلدیزیمسی کبی که بر دو دیده من حکمش روان بودی که بنم ایکی کوزمده انک حکمی روان اولیدی مراد
اول عزیزک کلوب ایکی کوزنک نوری اولمسن طلبدر بیچ چو مهر فلک نی نظر آفاقست یوزایله فلکک کنشی کبی نی
نظر آفاقدر بدل دریغ که یک ذره مهربان بودی کوکل ایله دریغ که بر ذره شفقتلو اولیدی مراد بودر که
اکرچه اول عزیز آفتاب عالمتاب کبی نی نظر جهاندراما درومندلره مهربان دکلدر بوصورتده کایتده طلب
شفقت و اعانت ایدر بخواب نیز نمی بینمش چه جای وصال دوشنده دخی کورمزم انی نه وصال یری بجوابن
بنوده وندیدم باری ان بودی چون بوا ولمدی دکورمدکه باری اول اولیدی مراد بودر که چون وصال
اولمدی یعنی وصول الی الله حاصل ولمدی وانی مشاهده قلمدق باری دوشده کورمک رؤیای صادقه
اولیدی بر بندکی قدش سرو معترف کشتی انک قدی قوللغنه سرو معترف اولور ایدی اکرچه سوسن آزاده اشی
زبان بودی اکر سوسن آزاده کبی دلی اولیدی مراد اولدر که هر عالی قدر حضرت حقک علوینه قائلدر اما
بعضنک لسانی اولمدیغی ایچون استماع اولنمزدی واهل ظاهرانی فهم قلمز نیتکیم بیوررروان من شئ
الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم زپرده ناله حافظ برونکی فتادی پرده دن حافظک ناله سی
طشره چقمه دوشرایدی اکر نه همدم مرغان صبح خوان بودی اکر صباح اوقیجی قوشلره مصاحب اولمیدی
مراد بودر که حافظ سحرخیزلر ایله مصاحب اولوب انلر کبی صباحلرده قالقوب افغان ایدر انوکیچون ناله سی فاش
اولوب بین الناس مشهور اولدی ولا ایضاً چه بودی ار دل آن یار مهربان بودی نولیدی اول یارک
کوکلی شفقتلو اولیدی که کار ما نه چنین بودی ارچنان بودی که بزم ایشمز بویله اولمزایدی کراولیه

اولدی مراد بودر که اول یار عزیزک قلبی بزه متعلق اولیدی اعمالمز واحوالمز علی وجه الانتظام اولور
ایدی کرم زمانه سرافراز داشتی وعزیز اکر زمانه بنی باشی یوجه وعزیز دوتیدی سر بر عزتم آن خاک
آستان بودی عزتم تختی اول آستانه طپراغی اولور ایدی مراد بودر که اکر زمانه بنی عزیز ومحترم دوتسه
بنم مقام عزتم ومنتهی سعادتم اول یار عزیزک یا حضرت عونک اشیکی طپراغی اولور ایدی بلکنمی که بها
چیست خاک پایش را دیرایدم که بهاندر انوک ایاغی طپراغنه اکر حیات کرانمایه جاودان بودی اکر غ
بهالو حیات ابدی اولیدی مراد بودر که انک خاک پایی غایتده بهالودر اکا ثمن اولمغه لایق ایچی حیات
ابدیه درامدی انک خاک پایینه بن مشتریسی اولدیغم بها ندر دیو صورر ایدم اکر آنی المغه ثمنم اولیدی کم
اول حیات ابدیه در زپرده کاش برون امدی چو قطره اشک پرده دن کاشکی طشره چقیدی کوز یاشینک
قطره سی کبی که بر دو دیده ما حکم او روان بودی بو مصراع اولی تفسیر ایله بو فقره تحت ده مراد اول عزیزک
ظهوری وایکی کوزنک نوری اولمسن طلبدر بکفتمی که چه ارزد نسیم طره دوست دیرایدم نه دکر دوستک
طره سنک خوش قوقولو یلی کرم بهر سر موئی هزار جان بودی اکر بنم هر قیلم بکنه بیک جان اولیدی مراد
بودر که عنبر هویتنک نسیم طیبی آغربهالودر که هر قیلم بکنه بیک جان الهیه آنی المغه ایچی ثمن اولور و بن
مشتری اولوب نه دکر دیو صورر ایدم اکر هر قیلک بکنه بیک جان اولیدی برات خوش ولی ماچه کم شدی
یا رب بزم خوش دل لکمز براتی ندن الکسک اولور ایدی یا رب کرش نشان امان از بد زمان بودی
اکر اکا زمان یرمزندن امان نشانی اولیدی مراد زمان یرمزلغندن امان اولا قلب خوش اولور
دیمکدر اکر نه دائره عشق راه بر بستی اکر عشق دایره سی یولی باغلمیدی چو نقطه حافظ بیدل درا ان
میان بودی نقطه کبی حافظ عاشق اول اورتده اولور ایدی مراد بودر که حافظ قلبی عشق دایره سی
ایچنده بولنوب اندن چقمغه قادر اولمیوب حوادث دنیا وحب ماسوی ایچنده دکشمدی والا حوادث
اورتسنده واقع اولور ایدی ولا ایضاً تو همکر بر لب ابی بهوس نشینی سن همکه صو کنارنده سن هوس ایله
اوتورسن ورنه هر فتنه که بینی همه از خود بینی یوخسه هر فتنه که کورسن دوکلی کندکدن کورسن مراد کوکلک
روح ومخاطبدن عقل در لاجرم روح عقله دیرسن کنار آبده اولوب ملک هوس غرور ایله ناظرسن والا فتنه یی
کندکدن کوررایدک یعنی عاقل ولان آبی کندو یه مرآت ایدنوب کندو عیبنی کورمک کرکن بخدایی که تو
ئی بنده بکزیده او بوالله حقیچون که سنسن انوک مختار قولی که برین چاکر دیرینه کسی نکزینی که بو اسکی
قول اوزره برکسه اختیار اتمیه سن مراد بودر که روح عقله دیر اول الله حقیچون که سنی عبد مختار قلدی بن که
عالم الهیدن بروبنده دیرینه بن بنم اوزرمه غیری اختیار وترجیح اتمیه سن بعد ازین ما وکدایی که بشر منزل
عشق بوندن صکره بز وکدالق که عشق سر منزلنده روان رانبود چاره بجز مسکینی سالکلره اولمز چاره
مسکینلکدن غیری مراد روحک عقله کلامنی حکایت درکه روح عقله دیر چونکه طریق حقه سالک اولدق
من بعد بزه فقر ومسکنت اختیار اتمک کرک که زیرا عشق منزلی بلنشده سالکلره مسکنتدن غیری چاره یوقدر
بعضی نسخه ده بو بیت واقع اولمش صبر بر جور رقیبت چکنم کر نکنم سنک رقیبک جورینه صبر اتمزسم نیلیم عاشقانرا
نبود چاره بجز مسکینی عاشقلره اولمز چاره مسکینلکدن غیری مراد بودر که روح عقله دیر سنک رقیبک
نفس در انک جورینه صبر دن غیری چاره یوقدر زیرا عاشقلر صبر ایله مراده واصل اولور ادب وشرم ترا خسرو

مروبان کرد ادب واوتموقلسنی ای یوزلولرکه پادشاهی ایتدی آفرین بر توکه شایستهٔ صد چندینی ازین
سکاکه یوزبوده کلوبه لایقسن مراد بودرکه روح عقله دیرسنک تجملکسنی قوای بدنیه پادشاهی ایتدی افرین
سکا یوزبوده سلطنته لایقسن کر امانت بسلامت برم باکی نیست اکر امانتی سلامت ایله الترسم غم دکلدر
نی دلی سهل بود کر نبود نی دینی کوکلسزلک آساندر اکر اولمزه دینسزلک مراد بودرکه روح عقله دیر
اکر امانت ایمانی سلامت ایله دیرکاه حقه الترسم دنیاده فقر وفاقه دن غم وضرر یوقدر زیرا کوکلسزلک آساندر
نی دین اولمق مشکل سخن نی غرض از بندهٔ مخلص بشنو غرضسز سوزی بندهٔ مخلصدن ایشت ای که منظور
بزرکان حقیقت بینی ای کسه که حقیقت کورجی اولولرکه منظوریسن مراد روح عقله خطابنی حکایت دیرکه
روح عقله دیرسن که حقیقت کورجی اولولرکه منظوریسن سکا بر غرضسز سوز دیه یم ایشت واول سوز بودر
نازنینی چوتو پاکیزه دل وپاک نهاد بر سنجلین کوکلی وطبیعتی پاکیزه وپاکی نازنین بهتر انست که با مردم
بدنشینی بکرکه اولدر که بدهمنشینی ایله اوتورمیه سن مراد بودرکه عقله که بر پاکیزه قلب وپاک طبیعت در اولی
اولدرکه بوموقرین نفس بدآیین ایله مجالست ومصاحبت واکا موافقت اتمیه حیفم آید که خرامی بتماشای چمن
حیف کلور بکا کسن چمن تماشاسنه صالنسن که توخوشتر زکل وتازه تر از نسترینی که سن کلدن خوشترق وهم
نسترن دن تازه رکسن مراد عقلک هوایه وزخارف دنیایه مائل ولدغندن روحک انفعالن ذکر دیرکه
عقلده نیجه معارف وعوارف وچوق فضایل وفواضل وارکه بونلر زینت ظاهر وفائده دن احسن [illegible] بوکا میل
قبیحدر عجب از لطف تو ای کل که نشستی با خار عجبدرسنک لطافتکدن ای کل که دیکن ایله اوتورسن ظاهرا
مصلحت وقت درین می بینی ظاهرا وقت مصلحتی بونده کورورسن مراد بودرکه عقل نفس خبیث ایله اشتغال مطلق
لایق دکلدر که کندویه نفعی اندن ملاحظه ایدر شیشه بازی سرشکم نکری از چپ وراست کوزم یاشنک شیشه
اوینتمش کورسن صولدن وصاغدن کر بدین منظر بینش نفسی بنشینی اکر بو نظر منظرنده بر نفس اوتورسن مراد
کوزم یاشنک هر بر قطره سی بر شیشه کبیدر لاجرم کوزم یاشی هر شیشه روان ایدب شیشه بازلق ایدر سکا عینیم
بونی مشاهده ایدر خلاصه مراد کوزم خوش تماشاکاهدر انده کل دیوب طلب مشاهده ایدر سیل اشکنک
روان صبر دل حافظ برد بوا قیاشنک سیلی حافظک کوکلنک صبرن الدی بلغ الطاقة یا مقلة عینی بینی
بلغ لفظی بونده متعدی در بلغت المکان بلوغا کبی الطاقة لفظی فاعلی در یا حرف ندا در مقله کوزک یاغی در که
آغنی وقره سنی جمع ایدر مضاف در عینی لفظنه ولفظ بین فتح با ایله فراق معناسنه ووصل معناسنه کلور بونده
معنای اول مراد در ومضاف در یاء متکلمه مفعولی در بلغ لفظنک معنای مصراع بودرکه طاقت ایرشدی ای بنم
کوزم یاغی فراقه مراد طاقت ومجال بندن مفارقت اتملو اولدی دیمکدر تو بدین نازکی وخوش دلی ای قمع
چکل لفظ چکل ترکستانده بر محبوبی چوق یرکه اسمیدر سن بو نازکلک وخوش دللک ایله ای محبوب عالم الهی لایق
بزمکه خواجه جلال الدینی خواجه جلال الدین صحبتنکا هنک لایقسن مراد عقله خطابدرکه سن بو ایله لطافتک
وخوش دللکک ایله شیخ جلال الدین صحبتنه لایقسن که جلال الدین اوکلان دیمکدر وله ایضا خوش کرد یاوری
فلکت روزه داوری خوش یاره تحجیلق ایلدی فلک سکا حکومت وخصومت کوننده تا شکر چون کنی وچه شکرانه
آوری تا شکری نیجه ایدکسن ونه شکرانه کتورکسن مراد حقی طیدن کند وپادشاهی درکه انک بر خصمی وار ایمش
چوق اضطراب ومضایقه کورمش نیته کم کلجک غزلی انی بیان ایدر آخر بوا کاه مظفر اولمش لاجرم اکا دیر بونک ایچون

نیجه شکر ایدکسن ونه شکرانه ویرکسن در کوی عشق شوکت شاهی نمی خرند عشق محلنده شاهلق شوکتن الزر
اقرار بندکی کن ودعوی چاکری قوللق اقرارن قل وچاکرلک دعوی کن مراد جناب الهیده پادشاهلق شو
کتنی المزلر واکا اعتبار قلمزلر اولدرکه انده عبودیت ومسکنت معتبردر پس اقرار عبودیت ودعوی رق قیل
دیو بیورر انکس که اوفتاد وخدایش کرفت دست اول کسه که دوشدی وحق الله انک الن دوتدی کو بر تو
باد تا غم افتادکان خوری دی اکا انک اوزرکه اولسون افتاده لرغمن ییه سن مراد بودرکه شوکلکه مغلوب
وضعیفا لکن حضرت حق اکا معین اولوب قدرت بوله اکا زنهار که افتاده لرغمن ییوب یعنی انلرک غمن ازاله
ایده ساقی بمژدگانی عیش از درم درآی ای ساقی عیش مژده کانیسی ایله قپودن ایچرو کیر تا یکدم از دلم غم
دنیا بدر بری تا برهم کوکلمدن دنیا غمن کیدرهسن مراد بودرکه چون دنیا اهلنده چوقلق غم اولور فقر اهلنده
وافر راحت اولور ایمش فقیر سالک بونی بلمزایدی اکا شیخ خلوتنه کلوب بکا تسلی ویروب مژده ایدوب
دیسن حضور قلب ایله تعیش فقره در زنهار دنیا ایچون غم چکمه در شاه راه جاه وبزرکی خطر بسبست
منصبکه اولو لغک ولو بولنده خطر چوقدر آن به کزین کریوه سبک بار بکذری اول یکدر که بو بوجکدن
یوکی یینی یکچسن مراد بودرکه منصب وعلو قدری اولان دنیاده چوق خوف وخطر وار فقیرا اولان خفیف
الحال در لاجرم بوندن سبک بار کچمک ولی در سلطان وفکر لشکر وسودای کنج وتاج پادشاه وفکر عسکر
وخزینه وتاج سوداسی درویش وامن خاطر وکنج قلندری درویشی وخاطر امینلکی وقلندرلک بوجاغی
مراد پادشاهده عسکر فکری وخزینه وتاج سوداسی اولور درویشده امن خاطر وقلندرلق بوجاغی اولور
دیمکدر رضاعه مراد دنیاسی چوق اولانک محنتی چوق وفقیر اولانک راحتی چوق اولور دیمکدر نیل مراد
بر حسب فکر وهمتست مراد ایرمک فکر وهمت حسبنجه در از شاه نذر خیر وز توفیق یاوری شاهدن نذر خیر و
توفیقدن نصرت مراد بودرکه هر کسنک مراده وصولی کندونک فکر وهمتی وصدقه وخیر نیتی مقدارنجه اولور
پس شول شاه که نذر خیر ایده توفیق الهی اکا یاردیمجی اولور یک حرف صوفیانه بکویم اجازتست بر صوفیانه
حرف دیه یم اجازت ایسه ای نور دیده صلح به از جنک وداوری ای کوزم نوری صلح یکدر جنکدن وخصومتدن
مراد پادشاهه بندرکه اعدا ایله صلح اتمک یکدر جنک اتمکدن در خاطر غبار فقر وقناعت زرخ منتوی ای
حافظ فقر وقناعت توزنی یوزدن یومه کین خاک بهتر ز عمل کیمیا کری که بو طراق یکدر کیمیا کرلک عملندن
مراد فقر وفور قناعت غبارن کیدرمه یعنی غنی وتنعم طلب اتمه که غبار فقر وصبر کیمیاکرلکدن وثروتدن یکدر دیمکدر
وله ایضا دویار زیرک واز باده کهن دو منی اکی زیرک یار واسکی شرابدن اکی بتمن فراغتی وکتابی
وکوشهٔ چمنی بر فراغت وبر کتاب وبر چمن کوشه سی مراد بودرکه بن واکی زیرک یارکه غم دنیا اقتبارلرینه عشق
قدیدن بر مقدارا اوله وبر فراغ خاطر وبر کتاب طریقت وبر کوشه عزلت میسر اوله بو بیتک مضموندر من این مقام
بدنیا وآخرت ندهم بن بو مقامی دنیایه وآخرته ویرمزم اکرچه در پیم افتند هر دم انجمنی اکرچه بنم آرده
دوشرلر ایسه هر دم بر مجمع یعنی جمع کثیر مرادنم غیبتم ایدرلر یانی بو مقامدن کیدرمک ایچون آرده دوشوب
تحریک ایدرلر هر دم بر جماعت دیمکدر هر انکه کنج قناعت بکنج دنیا داد هر اولکه که قناعت بوجاغن دنیا خزینه
ویردی فروخت یوسف مصری بکمترین ثمنی صاتدی یوسف مصری اکسک بهایه مراد بودرکه شول کمسنه که قناعت
بوجاغنده اوتور رکن ماله مائل ولوب اهل دنیا وثروه بثمن بخس دراهم معدوده کبی یوسف جمیلی [illegible]

قلیلر حالتنی اولور بیا که قسمت این کارخانه کم نشود کل بو کارخانه نک قسمتی اکسلمز بزهد هیچو توئی با لبنفع هیچو
منی سنک کبینک زهدی و بنم کبینک فسقی ایله شمدیه دک نیچه محلده معلوم اولمشدر که خواجه حافظ نیچه موضعده
تعبیر بالنقیض ایدر یعنی زهد طریقندن اعراض ایدب دنیایه اقبال ایتمکدر فسق دنیادن اعراض ایلیوب طریقه
اقبال ایتمکدر لاجرم دیر که کل ای طالب دنیا که بونک قسمتی وحصه‌سی اکسلمز سنک کبینک کسب وتجاری وبنم کبینک ترک
وعزلتی ایله بکوشه بنشین خوش دل وتماشا کن بر کوشه‌ده اوتور کوکلی خوش وتماشا قیل که کس بیاد ندارد چنین
عجب زمنی که کسه خاطرنده یوقدر بوکبی عجب زمان مراد کندو پادشاهنه عدو وهجوم ایتدکی زمانی حکایت
که هیچ کسنک خاطرنده بونک کبی حادثه یوقدر دیر یعنی بونک کبی حادثه اولمش دکلدر بعضی نسخه‌ده بو بیت واقع
اولمشدر بروز واقعه غم با شراب باید گفت واقعه کونده غمی شرابه دیمک کرک که اعتماد بکس نیست در چنین
زمنی که کمسنه‌یه اعتماد یوقدر بونک کبی زمانده مراد بودر که حادثه واقع اولدقده غمی عشق حقه وقلب صافی‌یه
دیمک کرک غیره دیمک کرک که کمسنه‌یه اعتماد ایدجک زمان دکلدر نگار خویش بدست کسان همی بینم کندو نگارمی
کیمسه‌لرک النده کورورم چنین شناخت فلک حق خدمت چو منی بوکبی بیلدی فلک بنم کبینک خدمتی حقنی
مراد کندو پادشاهنک دولتی غیرک النده اولوب کندونک وکالتی فلک ضایع ایتدکندن شکایت ایدر بصبر کوش
تو ای دل که حق رها نکند صبره دوکوش ای کوکل که حق قومز چنان عزیز نکینی بدست اهرمنی انجلین عزیز
یوزکی کلتش دیو النده مراد حضرت حق خاتم سلطنتی اول عدووی دیو صفت الننده قومز صبر قیل دیو کندو قلبنه تسلیت
ایدر فی الواقع ویلاو اولمش سنه کم غزل سابق الی بیان ایتدی زتندباد حوادث نمی توان دیدن حوادث نک
صرصر یلندن کورمک اولمز درین چمن که کلی بوده است یا سمنی بو چمنده که بر کل وار ایمش یا بر سمن مراد شدت هجوم
اعدا کل وسمن چوقدی یاسمین وتماشا جمال چوقدی دیمکدر بعضی نسخه‌ده بو بیت واقع اولمشدر ازین سموم که بر طرف
بوستان بکذشت بو اصی صرلو یلدن که بوستانه اوغردی عجب که رنک کلی هست وبوی یاسمنی عجب درکه
بر کل ویاسمن قوقوسی اوله مراد شدت هجوم اعدا کل رنکنی ویاسمن قوقوسنی قومسه عجب دکلدر دیو مبالغه‌در
مزاج دهر تبه شد درین بلا حافظ زمانه نک مزاجی باطل اولدی بو بلاده ای حافظ کجاست
فکر حکیمی ورای برهمنی قنده‌در کیم بر حکیم فکری وبر برهمن تدبیری مراد بودر که مزاج انسانی فاسد اولسه
انکا طبیب حاذق وحکیم ماهر علاج وتدبیر مزاج ایلیوب اصلاح ایدر شمدی زمانه نک مزاجی باطل وفاسد
ورونق عالم کاسد اولدی انکا تدبیر علاج واصلاح مزاج ایدر طبیب کامل وحکیم فاضل کرکدر وبونده تنبیه
واردر که پادشاه فکر حکیم ایله مزاج عالم اصلاحنه سعی ایتمک کرکدر جهال اعتماد واعتبار وملکی ومالی
اغترار ایلمک اولمز وله بو شرحه اولناجی غزل اول غزلدر که مولانا جلال شرح ایتمشدر بو فقیر بو بیتنده اناری
شرحنی اولا علی وجه التلخیص یازب ثنا قیله کندو خاطر فاترمه خطجان ایدنی یازب بیان ایدرم درهمه دیر
مغان نیست چو من شیدایی دیر مغانده بنده یوقدر بنم کبی بر شیدا خرقه جایی کرو باده ودفتر جایی
خرقه بر یرده شراب رهنی ودفتر بر یرده مولانا جلال دیمشدر مراد دیر مغاندن مقام طلبدر شیدالق
انکا بنادر که طالبه حقیقت مطلب معلوم دکلدر پس حیران ومست وار طلب صحراسنه دوشمشدر وخرقه رسوم
زهددن کنایه‌در که نیجه ظاهر پرستلرک حجابی اولمشدر که انی واسطه جلب منافع فاسده ایتمشدر ودفتر اغیارلر
مرتبه جلالیه که نیجه‌لرک سد راهی اولمشدر که آز نسنه‌یه مغرور اولوب کندولری واصل ظن ایتمشدر یعنی جمیع مراتب

طلبده

طلبده بنم کبی آشفته وحیران یوقدر که باکلیه جناب فقره توجه ایدب علایق زهد وعلمی ترک ایتدم
وفقیر دیدم مراد دیر مغاندن خانقاهدر آنده بنده دیوانه وشیدا وطالب بی پروا یوقدر که ملامیه طایفه‌سنک
اولوب صوفیانه کبلتی یا عرف کبلتی عشق الهی ایچون بر یرده ترک وکتاب رسمی نوکیچون بر یرده ترک ایتدم
که طریقه بینی ووصوله عزیمتی برک ایتدم دل که آیینه شاهیست غباری دارد کوکل که آیینه شاهی
توزی واردر از خدا می طلبم صحبت روشن رایی الله‌دن استرم فکری روشن یار روشن فکرلو صحبتنی
مولانا جلال دیمشدر نفس ناطقه‌یه قلب دیرلر انی اعلی جوهر کی اثبات ایدب روح دیرلر نفس ناطقه‌دن
بدنه فایض اولان قوه‌یه نفس دیرلر پس قلب برزخ واکی جانبه تعلقی اعتباری ایله قلب دیرلر که القلب
بین اصبعین من اصابع الرحمن یقلبها کیف یشاء حسبنجه‌در لاجرم من لا یعرف الا بصحبة شیخ مرشد واستاد
کامل موجبنجه بر صفا ویرجی کرکدر دیر فقیر دیرم قلب مرآت الهیدر که اول حضرت جمال با کمالنی انده مشاهده
ایدر وقلبک ما سوی‌یه تعلقی سببی ایله غباری واردر وانی لکل شیء صقالة وصقالة القلب ذکر الله
حسبنجه مصقل وپاک قلمق کرکدر که یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم موجبنجه مقبول الهی
ومنظور شاهی اولا وانی پاک قلمغه بر کامل روشن رای ومکمل بزم آرای مصاحبتی ایله اولور که قلب
صفا بولوب مظهر تجلی ومشاهده تجلی اوله جو بحلقه ام از دیده بدامان که مکر ایرها قر با غلتم کوزلی
انکه که مکر درکنارم بنشانند سهی بالایی بنم کنارمه دکمیه‌لر بر سروی قدی مولانا جلال دیمشدر بو مقرردر که
طلب شوقسز متصور دکلدر وحرکت ارادیه‌یه درت نسنه کرکدر بری علم یعنی تصور بوجه ما وتصدیق بغایده
ما بری شوق بری عزم وجزم بری قوة محرکه کل منها ثانی به سببدر دیمراد کهی بالادن مطلوب حقیقیدر که اعلی
المطالبدر پس صدق طلبده کمال شوق کرکدر دیو فقیر دیرم مراد بودر که مراقب ومتوجه حضرت الهی اولوب
کمال اشتیاقدن چوق اغلدم کویا کوزمدن اتکما ارماقلر جاری اولدی لاجرم طلبده مجاهده قلدم تا که
والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا موجبنجه ومن طلب وجد وجد حسبنجه درجات علیه وتجلیات الهیه‌دن
بر مقام اعلی وتجلی مولی کنارمده ثابت اوله کشتی باده بیاور که مرا بی رخ دوست شراب کتیر یعنی شوله
کمی که شراب درکتور که بکا یاوز یوزنسز کشته هر کوشه چشم از غم دل دریایی اولمشدر هر کوز کوشه‌سی کوکل
غمندن بر دکز مولانا جلال دیمشدر غرض اظهار کمال شوقدر مطلوبه که مستلزم کثرت بکایی مراد دریادن
غموم دنیا ومراتب کثرتدر واندن خلاص عشق وتجلی ایله اولور دیو مراد هر کوشه چشمدن هر حاسه‌در که
اشهری ایله تعبیر اولنمشدر فقیر دیرم کشتی باده‌دن مراد عشق الهیدر وغم دل فرقت دوستدندر که یارسز
کوکل زیاده غمکین اولور وعاشقه اندن اعظم غم اولمز دیو چشم کندو معشوقنه منحصردر کوز که هر بر کوشه‌سی
دریا اولمشدر دیو مبالغه ایدر پس حاصل معنی ومراد بودر که عشق الهی کتور که یارسز کوکل زیاده غمناک اولوب
اغلمقدن هر بر کوشه‌سی دکز اولمشدر پس بو قدر دریادن خلاص کشتی عشق الهی وسفینه اولمز کرده ام توبه
بدست صنمی باده فروش توبه ایلدم بر شراب صاتیجی الی ایله که دکر می نخورم بی رخ بزم آرایی که دخی
شراب ایچمیم بر مجلس بزیجی یوزنسز مولانا جلال بونده معنی ظاهر ایله اکتفا ایلمشدر فقیر دیرم مراد صنم باده
فروشده بر شیخ ایدر سالک مبتدیدر وبزم آرایدن مراد شیخ منتهیدر چون شیخ ناقصک قصورن کوردم انک
الی وواسطه‌سی ایله توبه ایلدم که عشق الهی نوش ایتمیم وطریقه سلوک ایلمیم بر شیخ کامل ومنتهی فاضل حضوری

اولمیجق سر این نکته مکر شمع برآرد بزبان بو نکته نک سرّنی مکر شمع دله کتوره ورنه پروانه ندارد سخن
پروایی بو خصوصده پروانه نک یوز سوز بر ولکی مولانا جلال دیمش عشقک ایکی جانبی واردر بر معشوق بری عاشق اولکی
ظهور استر کبحی اختفا استر وعشق آنی اقتضا ایدر که عاشق معشوقده فانی اوله لاجرم عاشقده ظهور
ایدن اثر معشوقدر فقیر دیرم سر این نکته دیدکی نکته توحید سریدر که آنی مکر معشوق حقیقی یه بو خصوصده عاشق
صادق بو سرّی دیمز که بونی دیمک جرم عظیمدر ماخوذ من عرف الحق کلّ لسانه بجهة عاشق واصل الهی سویلمز
سخن غیر مکو با من معشوقه پرست غیر سوزن دیمه بن معشوقه یه طبیعی یه کتروی وجام بهم نیست بکی پروایی
که معشوقه دن وشراب قدحدن بکا بو قدر رنگ بر کوهی مولانا جلال دیمش عاشق جمیع ماسوادن یوز دوندرب
معشوقدن غیرنی کورمک دلشتمک کرکدر فقیر دیرم کر لفظده اولا زلفظی من اجلیه معناسنه در یعنی نیم شغلم
معشوقه وانک مراکزی اولان قلبه در که نفی خواطر وتصفیت قلب اشتغالنده بن لاجرم بونلره اشتغال بکا غیرک
احوالن اخبارن استماعه مانع اولمشدر نرگس ارلاف زد از شیوه چشم تو مرنج نرگس اکر لاف ور سنک کوزکه
شیوه سندن اچنمه ترونداهل نظر از پی نا بینایی کنتر لر اهل نظر اولانلر بر اعمی ردیجه مولانا جلال دیمش
نرکسک اکرچه کوز صورتی واردر اما بینا دکلدر آدم صورتلو دی بویله چوقدر فقیر دیرم مراد نرکسدن شیخ ناقصدر
که مشاهده یه قادر دکلدر چشمدن مراد ذاتدر عین لفظنک بر معناسی ذات شی اولمق اعتباری ایله
پس مراد بودر که شیخ ناقص تجلی ذات لافی اورسه اچنمه زیرا اهل نظر اولانلر اکا اقتدا اتمزلر زان حدیثم
چه خوش آمد که سحرگه می گفت اول حدیثدن بکا نه خوش کلدی که سحر وقتنده دیر ایدی بر در میکده با دف
نی ترسایی بر میخانه قپوسنده وزره دف ونای ایله بر ترسا مولانا جلال دیمش مراد سحرگهدن وقت انکشاف
وفیضدر میکده دن مراد مقام عشق وحالتدر ترسادن مراد سالک طالب دیندر خلاصه مراد معنی
بودر که بکا بو سوزدن غایتده خوش حال کلدی که بر سالک وقت انکشافده مقام عشق وحالنده شوق و
ذوق واعلان ایله دیدی فقیر دیرم سحرگهدن مراد وقت توجه میکده دن مراد خانقاهدر ترسادن مراد
کند واحوالن ستر ایدن صاحب حالدر دف دن مراد طلب معشوق ونایدن مراد پیغام محبوبدر خلاصه معنی
ومراد بودر که بکا اول سوزدن نه خوش کلدی که بر مرید صاحب حال کندی احوالن وقت توجهده خانقاه
قپوسنده طلب معشوق وجذب مطلوب وخبر محبوب ایله دیدی کر مسلمانی از انست که حافظ دارد کر مسلمانلق
اول اوسلوبدن ایسه که حافظک واردر آه اکر از پی امروز بود فردایی آه اکر بکون انجون اولیدی
یارنلق مولانا جلال دیمش یعنی یارن حقیقت ظهور ایدر مجاز اولمز واخلاص وما هو الواقع پیدا اولور
ریا وتصنع اولمز بکون اویله اولیدی یعنی اهل مجاز واصحاب ریا بکون اهل حقیقت ومخلص اولورلر ایدی
فقیر دیرم مراد بودر که یارن که جمیع ماسوی دن قطع تعلق قلنور وتوجه انجق حضرت حقه اولنور بوکون اویله
اولیدی وصول الی الله بالفعل حاصل اولوب سالک طالب واصل اولور ایدی صاحب نظر واهل انصاف اولانلره
ظاهردر که هر بیتک شرحنده مولانا جلالک ذکر اتدکی شرح تدقیقات فلاسفه قبیلندن واهل سلوکه اولمیان تفلسف
قبیلندندر وفقیر ذکر اتدکم درویشانه وتعبیر احوال سلوکه ملایم تفسیردر امدی انظر الی ما قال ولا تنظر الی من
قال سنجه نفس معقوله نظر ایدب قائله نظر اتمک کرکدر پس کاه نظر اتمه که مولانا جلال دیار عجمده عظیم وبو فقیر دیار
رومده حقیردر ولمؤلفه دیدم بخواب سحر کش که ماهی برآمدی کوردم دوشنده دون کیجه که بر ای طوغدی

کز عکس

کز عکس روی او شب هجران سر آمدی که انک یوزی عکسندن هجران کیجه سی تمام اولدی بو بیت
مفهومندر تعبیر چیست یار سفر کرده می رسد تعبیرندر سفر اتمش یار ارشور یعنی کلور ای کاج پیشتر زود
تر از در در آمدی ای حرف ندا ومنادی محذوفدر کاج بونده کاشکی معناسنه در یعنی ای زنی کاشکی
هپ ندن کلو تیزرک ایسه قپودن ایچرو کلیدی مراد بودر که خواجه حافظک یاری بر شیخ عزیز سفر اتمش ایمش ذکر
اتدکی رویا واقع اولوب انک تعبیری اول سفره کیدن یارک قدومی ولوب انک تیزجک کلمسنی استدعا اتدکن
حکایه یدر ذکرش بخیر ساقی فرخنده فال من ذکری خیر اولسون بنم ساقی مبارک فالم کز در مدام با قدح و
ساغر آمدی که قپودن مدام قدح وصغرق ایله کلور ایدی مراد بودر که اول شیخ مبارک قدمه دعا ایدب کلمکله
عشق الهی ایله مالی قلب صافی ایله کلور ایدی دیر خوش بودی از نخواب بدیدی دیار خویش خوش اولیدی
اکر دلنده کوریدی کندو دیارنی تا یاد صحبتش سوی ما رهبر آمدی تا اکا صحبتنی الکی بزم جانبمزه قولاغز کلیدی
مراد بودر که دلخنده کندو دیارنی کورسه بونده اولان صحبتنی تذکر ایدب اول تذکر اکا بو جانبه کلمکه قولاغز
اولور یعنی کلمکه باعث اولور ایدی انکو تر ابسنک دلی کشت رهنمون اول کمه که سکا کلمش کوکلی کله
قولاغز اولدی ای کاشکی که باش سنکی در آمدی ای دوست کاشکی باغی طاشنه کلیدی مراد بودر که
شول کمسه که سنی بو طرفه کلمکه مانع اولوب سنکدللکه ارشاد ایدر کاشکی باغی طاشه دوقنه ایدی که تنبیه [illegible]
فیض ازل بزر و روز از آمدی بدست فیض ازل اکر قوت والتون ایله الکیدی آب خضر نصیبه اسکندر
آمدی خضر صوتی یعنی آب حیات اسکندر نصیبی کلور ایدی مراد بودر که فیض الهی ضعیف وفقرا اولانلره
اولور قوی وغنی اولانلره اولمز والا آب حیات خضره نصیب اولمز اسکندره نصیب اولور ایدی یاخود فیض
الهی یه قوت والتون شرط دکلدر مشیة الله متعلق اولدیغی کیمسه اولور انکیچون خضره نصیب اولوب اسکندره
نصیب اولمدی جانش نثار کردمی آن دلنواز اکر جانی اکا نثار ایدر ایدم اول کوکل الیجی اکر چون روح
محض جلوه کنان در بر آمدی روح محض کبی جلوه ایدرک سینه یه کلیدی مراد اول یار عزیزک وصلنه کمال
رغبتی ذکردر آن عهد یاد باد که از بام ودر مرا اول عهد اکلسون که طامدن وقپودن بکا دایم پیام
یار وخط دلبر آمدی دایم یار خبری ودلبر خطی کلور ایدی مراد بودر که سن دلبر بونده ایکن کاه طامدن زبان
بکا خبر سویلر ایدک وکاه واقعده قپودن مکتوب کوندرر ایدک اول زمان اوندلمسون خلاصه مراد ذکر وکلمکه
اول حال کورلمسون دیمکدر هرکز از من دل برهمن نام او دلبرنهم لفظ دلبررا چو معنی دلبرنده بود همت
کی یافتی رقیب تو چندین مجال ظلم نجق بولور ایدی سنک رقیبک بو دکلو ظلم مجالنی مظلومی ازپی بدر دا
ور آمدی بر مظلوم بر کیجه اکر حاکم قپوسنه کلیدی مراد مظلومک دعاسیدر که کاه حجاب اولدیغن ذکر ایدر
که رسول الله عم معاذ بن جبله دیمش اتق دعوة المظلوم فان الله تعالی لم یجعل بینه وبینها حجابا خامان
ره نرفته چه داند ذوق عشق سالک اولمش خاملر نه بیلورلر عشق ذوقنی دریا دلی بجوی ودلبری سر آمدی
بر کوکلی دکز استه و بر بهادر دلبر سر آمد مراد اول شیخ عزیزه خطابدر که دیر سالک اولمیان خاملرا رشادی
ترک قل که انلر ذوق عشق بلمزلر بر دریا دل وریاضتده بهادر سر آمد استه که تربیتک ضایع اولمیه کر بر بحر را
عیان فرق نیستی اکر فوری وفکر اورتکنده فرق اولمیدی کاو بیهوده را زجبین عنبر آمدی معلوم
صغرک النندن عنبر کلور ایدی مراد بودر که بر نوعک فرقی واردر که کاه بحردن عنبر حاصل اولور کاه بردن

حاصل اولمز اکر بر وجهکه فرق اولمیدی استخدام اولنان بزه دن دخی عنبر حاصل اولورایدی · ورد یکری
بشیوۀ حافظ زدی رقم · اکر بر غیری حافظ شیوه سی ایله رقم اوربدی · مقبول طبع شاه هنر پرور آمدی
هنر سیلیجی شاهک طبعنک مقبولی کلمورایدی مراد حافظک کلامی مرغوب القلوب در اول کیمسه هنرمربیسی اولان
شاه قتنده محبوب در بر غیرک کلامی دخی بویله اولیدی اول دخی مقبول حضرت شاه اولورایدی دیمکدر
ولها ایضا روزکاریست که مارا انکران می داری · بر روزکار در که بزی منتظر دوتمسن · بندکان رانه بجنع
دکران می داری · قوللری غیرلر وضعی ایله دوتمزسن مراد اول یار عزیز کلمکده تاخیر ایدب انتظار ویردکن
حکایت وبنده مخلصلرن غیرلر کبی کورمدکندن شکایت در · کوشۀ چشم رضایی بمنت بازنشند · سنک رضایه
منسوب کوزک کوشه سی بکا آچلمدی · اینچنین عزت صاحب نظران می داری · صاحب نظرلره عزتن بویله می دوتمسن
مراد بودر که بز صاحب نظرلرز اما بزه رضا ایله نظر کوشه سن دوتمزسن یعنی رضا نظری ایله نظر ایتمزسن وصاحب
نظرلره عزت ایتمزسن · نه کل از داغ غمت رستت نه بلبل در باغ · کل سنک غمک داغندن قورتلمدی ودخی بلبل
باغده · همه رانعره زنان جامه دران می داری · دوکلیی نعره اوربجی قفتان یربجی دوتمسن مراد کل
داغ غمدن قفتانن یربجی وبلبل نعره اوربجی در لاجرم باغ عالمده عشق الهی موثر در دیمکدر · ساعدان
به که بپوشی تو که از بهر نکار · بیلکلری اول یکدر که اورتیه سن که نقشنی ورنکی ایچون · دست در خون دل پر
هنران می داری · الی چوق هنرلو کوکلی قانده دوتمسن مراد ساعدون قدرت قوت در لاجرم حضرت حقدن
الی استدعا ایدر که قدرت قوتک سنی ایتمویب اهل هنر اولکانلرک قلبنده تاثیر ایدب کندویه قلوبی منجذب قلوب
حب ماسوی دن ومحبوب مجازیدن تخلیص ایده دیمکدر · پند رنجه بای دل تو بی آخر چه روی · تجربه انتهسی ای
کوکل کسن انی نیوزدن · طمع مهر ووفا زین پسران می داری · شفقت ووفا طمعنی بو اوغلانلردن دوتمسن
مراد متکلمدن روح مخاطبدن قلب در که اول بوکا دیرسن کثیر التجربه سن اوغلانلردن شفقت ووفا کلمیه جکن
بیلورسن پس بونلردن نیچون بویله شفقت ووفا طمع ایدرسن · کیسۀ سیم وزرت پاک بباید پرداخت · التونک
وکومشک کیسه سن پاک اوپنمق کرک · زین طمعها که تو از سیمبران میداری · بو طمعلر اجلیچون که سن کومش کوکسلولردن
دوتمسن مراد بودر که کومش کوکسلولره طمع ایدن کمسه التونی وکومشنی کیسه سن تمام ایتمک کرک · دل ودین رفت
ولی راست نمی یارم کفت · کوکل ودین کتدی ولی طوغرو دیمکه قادر دکلم · که من سوخته دل را تو بدان
می داری · که بن کوکلی یانمشی سن اکا دوتمسن مراد بودر که قلب ماسوی یه کتدی ودین طریقت که ترک ما
سوی در اول یتدی ولی قادر دکلم یعنی اول حضرتده اول قدرم واکا اقتدارم بوقدر که دیم بن خسته
خاطری سن بوکا دوتدک وبویله اتدک ولکن · کرچه رندی وخرابی کنه ماست همه · اکرچه رندلک وخرابلق
بزم کناهمز در ولی · عاشقی کفت که تو بنده بران می داری · بر عاشق دیدی که سن قولی انک وزرنه دوتدک
مراد بودر که عاشق صادق اولان کسیا بی حضرت حقه اسناد ایتمکه قادر اولور یا خود عاشق اولان صرف
اختیاردن معطل اولوب هر فعل حضرت حقک اولوب بن ایتدم سن ایتدک دیمکه قادر اولور دیمکدر · ای که در
دلق ملمع طلبی ذوق حضور · اول کمسه که یالو خرقه ده استرسن حضور ذوقنی ومشاهده حق لذتنی · چشم سری
عجب از بیخبران می داری · بر عجایب کوزنی یعنی رجاسنی خبرسزلردن دوتمسن مراد بودر که مرقع خرقه کینلر اکثر
اهل ریا وحضرت حقدن بیخبرلردر سبیلی طالب حضور خدا اکرسن دخی لباس ریا کیوب حضور ذوقنی استرسک

سن عجب دام صعب رجاسن بیخبرلردن بعیدلردن استرسن طریق اخلاص اول دکل وخبردار اولان مخلصلر
اندر دکل · نرکس باغ نظر چون تو بی ای چشم وچراغ · نظر باغنک نرکسی چون سنسن ای کوز وچراغ · سرچرا بر من
شوریده کران می داری · باشنی نیچون بنم اوزرمه اغر دوتمسن یعنی التفات ایتمزسن مراد مخاطبدن نظر
الهی باغنک عینی اولان مرشد کاملدر اندن عین عنایت طلب ایدب التفات ایتمدکندن شکایت ایدر
تا صبا بر کل وبلبل ورق حسن تو خواند · تا صبا کله وبلبله سنک حسنک ورقن اوقیدی · همه را شیفته حال
ونکران می داری · دوکلیی دیوانه حاللو وعاشق دوتمسن مراد بودر که نفحۀ ربانیه معشوقه وعاشقه
حسن حقدن اثر اظهار ایدیجک جمله معشوق وعاشق حضرت حقه عاشق اولور · کوهر جام جم از کان جهان
دکرست · جام جم کوهری غیری جهان معدنلرندن در · تو تمنا ز کل کوزه کران می داری · سن بر دواقجیلر چامورندن
تمنا ایدرسن مراد بودر که عشق الهی کوهری اهل باطن وصاحب حقیقت اولانلرده بولنور سن انی اهل
ظاهر واصحاب ریا مادهٔ بی قدرلرندن استرسن انوکیچون بولمزسن · مکذران روز سلامت بملامت حافظ
بکورمه سلامت کونن طعن ایله ای حافظ · چه توقع ز جهان کذران می داری · بکیجی جهاندن نه رجا دوتمسن
مراد بودر که کشی سلامت کوننده طلب دنیاده الم رنجه طعن وتوبیخ استماع ایدرسه قل ولان فانی ایچون
تشنیع استماعن اختیار ایتمیوب نفسنی اندن بکورب سلامت کونن ملامت وملامت ایله کچورمز · ولها ایضا رفتم
بباغ صبحدمی تا چنم کلی · کتدم باغه صباح وقتنده تا بر کل دوشرم · آمد بکوش ناکهم آواز بلبلی · قولاغمه
کلدی ناکاه بر بلبل آوازی مراد منطوقدن ظاهر در که عاشق معشوق ایچون فریادده اولور معشوق
کانی یه عاشق اولان بویله اولیجق معشوق باقی یه عاشق اولان طلبی فریادده بونک اضعافی کرک
مسکین چو من بعشق کلی کشته مبتلا · یعنی بلبل کیبی بنم کبی بر کل عشقنه مبتلا اولمش · واندر چمن فکنده ز فریاد
غلغلی · وچمن ایچنه آتمش فریاددن بر غوغا مراد اولکی کبی عاشقده فریاد وفغان اولدیغن بیان در
می کشتم اندران چمن وباغ دمبدم · طولاندم اول چمن وباغده دم بدم · می کردم اندران کل وبلبل تاملی
ایلدم اول کل وبلبلده بر فکر بو اوج بیت مراد بودر · کل یار کشته وبلبل قرین عشق · کل خاره یار اولمش
وبلبل عشقه قرین · این را تغیری نه وان را تبدلی · بوکا تغیر یوق واکا تبدل یوق مراد کل خاره یار
اولمغی وبلبل عشقه قرین اولمغی ترک ایتمز دیمکدر خلاصه مراد کل که معشوق فانی در خاره یار عاشقدن
بیزار در خلاف معشوق باقینک وبلبل که عاشق مجازی در ترک عشق ایتمز عاشق حقیقی ترک عشق حق ایتمک
ندن جایز اولور · چون کرد در دلم اثر آواز عندلیب · چون کوکلمده اثر ایلدی بلبل آوازی · کشتم
چنانکه هیچ نماندم تحملی · شویله اولدم که هیچ بنم تحملم قالمدی مراد بودر که بلبل آوازی بکا اول قدر تاثیر
ایلدی که صبره مجالم قالمدی یعنی عاشق فانی بویله فریاد قلوب ترک عشق ایتمیجک عاشق باقی اولان نیچون
فریاد قلمیه وفانی زحمتسز حاصل اولمیجق باقی ندن سهولت ایله حاصل اوله دیو بی صبر وقرار اولدم · بس کل
شکفته می شود این باغ ولی · نیچه کل آچلور بو باغده اما · کس بی بلای خار نچیدست از او کلی · کمسه خار
بلاسنسز اندن دوشرمدی بر کل مراد باغ جهاندن بلاسز انتفاع اولمز نه دکلو چوق انتفاع قصد اولنسه اول
دکلو چوق بلا چکلور پس عاقل اولدر که باغ فانیی وانک انتفاعنی ترک ایدب باغ باقی وحضرت حقه نشاطی
قصد ایلیه · حافظ مدار امید فرج در مدار کون · آلکی مدار لفظی کافی در که نهی در دخی انتق لفظندن اکنجی مدار

لفظی عبیدر طولانجق یر وطولانمق معناسنه ولفظ کونك فتحی وکاف ایله عبیدر اولمق وجهان معناسنه در بونده
مر برنك اکنجی معناسی مراد اولمق ممکندر یعنی ای حافظ فتح امیدن ده وقته بو جهان دورندن دار هزار
عیب ونداره تفضلی * بیك عیبی واردر بر احسان اتمسی یوقدر مراد منطوقندن ظاهردر ولـه ایضاً زین
خوش رقم که بر گل رخسار میکشی * بو خوش رقمدن که گل یکاغی اوزره چکرسن خط بر صحیفهٔ گل وگلزار میکشی
خطی گل وگلزار اوزره چکرسن مراد مخاطبدن حضرت خدادر که قلم قدرت ایله گل یکاغی اوزره رقم چکوب
صحیفهٔ گل وگلزار اوزره خط یازر اشک حرم نشین نهانخانهٔ مرا * بنم گلار ریمك حرم نشینی اولان گوز یاشنی
زان سوی هفت پرده ببازار میکشی * اول یدی پرده جانبندن بازاره چکرسن مراد بودر که گوز که یدی طبقه در
گوز یاشنی اول یدی طبقه دن ایچروده مخفی اولان خمدن صنع الهی ایله طشره چیقواتی استغراب ایدوب صنع
حقی استحسان ایدر وگوز یدی طبقه واوچ رطوبتدن مرکب ایدکی یوقروده اکی کره تفصیل اولنمشدر کاهلی
روی چو باد صبا را ببوی زلف * لفظ کاهل روی وصف ترکیبی در یعنی باد صبا کبی بر کاهل کیدیجی مراد تعبیر
بالنقیض اعتباریله باد صبا کبی چابکی دیمکدر یعنی انك کبی چابکی زلف قوقوسی ایله هردم بقید سلسله
درکار میکشی * هردم زنجیر بابی ایله ایشه چکرسن مراد صبا کبی چابکلری عنبر هویت رایحه سی ایله زنجیر تسخیر ایله
باغلیوب استخدام ایدرسن دیمکدر فی الواقع صبا کبی سریع واندن اسرع افلاك اولان وملائکه حضرت حقك تسخیری
ایله مقیدلر اولوب عمله دررلر هردم بیاد آن لب میگون وچشم مست * هردم اول شراب رنکلو لب ومست
گوز یادی ایله از خلوتم بخانهٔ خمار میکشی * بنی خلوتدن شراب صاتیجی اوینه چکرسن مراد کلام مکیف وذات
جاذب تذکری ایله اهل خلق خلوتندن وانلرك صحبتندن کیفیت الهیه ویرن شیخ خانقاهنه الترسن دیمکدر
گفتی سر تو بستهٔ فتراك ما شود * دیدك که سنك باشك بزم قایشمز باغلنمشی اولمق لایقدر سهلست اگر تو
زحمت این بار میکشی * اما اندر اگرسن بو یوك زحمتی چکرسك مراد بو بنم ربقهٔ جذبهٔ حقده اولمق بكا آسان
بلکه مطلب جان دراگر عنایت الهیه بو کلفتی اختیار ایدرسه دیمکدر با چشم وابروی تو چه تدبیر دل کنم سنك گوزك
وقاشك ایله گوگل تدبیرن نیلیم یعنی نیجه ایدرم وه زین کمان که بر دل بیمار میکشی * واه بو یایدن که خسته گوگله
چکرسن مراد تجلی حضرت ذات ورمز خفی واشارات اولیجق قلب بی اختیار منجذب بلکه منسلب اولوب قابل
ضبط اولمز که بر ضعیف کمان قوی تیره مقابله ومقاومه ایده مز باز آ که چشم بد ز رخت دفع میکنم * گل که یوزك
گوزی سنك یوزکدن دفع ایدرم ای تازه گل که دامن از این خار میکشی * ای تازه گل که اتکی بو دیکندن چکرسن
مراد سالك مبتدی دعوتی درکه اکا دیرکه بر نظری یعنی یرمزلر نظرن سنك یوزکدن دفع ایده یین که خار
دنیادن اتك چکوب حجرهٔ خلوتده کامکار اولاسن حافظ دگر چه می طلبی از نعیم دهر * ای حافظ دخی نه استرسن
زمان نعیمندن می میکشی وطرهٔ دلدار میکشی * بو مصراع اخیرکه اولنده اولان لفظ کسر میم ایله اداجی اولور
اکنجی لفظ فتح میم ایله شراب معناسنه در معنای مصراع بودر که شمدیکی حالده شراب چکرسن یعنی ایچرسن ودلدارلفون
چکرسن یعنی دوگرسن مراد بودر که نعیم دنیاده بوندن اعظم اولمز که عشق حق نوش ایدوب وغیب هویتدن حصه دار
اولاسن ولـه ایضاً زهی رسالهٔ ... نوازش قلمی دلبر مدن کم ... قلم ... نجاست بیك صبا گر همی
کند کرمی * قنده در صبا بلکه گر بر کرم ایدرسه مراد بر گوگلی الن یار عزیزدن مکتوب کلمسن استدعادر نمی کنم کله
لیکن ابر رحمت دوست * بر شکایت اتمزن لکن دوستك رحمتی سحابی بکشت زار جگر تشنگان نداد نمی

جگرن صکوبزلرا کیبنیه ویرمدی بنم مراد شکایت اتمزم دیوب مکتوب کوندرمدکندن شکایت تعریضی در کیاهی
کردم وتدبیر عقل دوره عشق * تحصیل ایلدم وعقل تدبیرن ایلدم عشق یولنده چو شبنمست که بر بحر میکشد
رقمی * چه کبی در دیکره رقم چکه مراد بودر که بن اکا مکتوب کوندرمك فکر ایتدم اما تحصیل ایلدم که بو حال
مجه بحره رقم کوندرمکه دخلا صه مراد بن اکا مکتوب کوندرمك بر زیاده ادنی بر نهایتده اعلی یه مکتوب
کوندرمکدر هیچ مناسبت یوقدر دیمکدر بیا که خرقهٔ من گرچه وقف میکده هاست * گل که بنم خرقهم میخانه لر
وقفی در زمال بینی بنام من درمی * مال وقفدن گورمزسن بنم آدمه بر آقچه مراد بودر که خرقهٔ بنم
خانقاهلر وقفی در اما وقفدن بکا بر آقچه تعیین یوقدر چرا بیك نی قندش نمی خرد انکس * نیچون بر
شکر قمشی ایله المزکه اول که کرده صد شکرافشانی از نی قلمی * که بو زمان شکرافشانلق قلمو بر قلم نیحی ایله
مراد بودر که اولکسه تمام منشی وکاتب مغلق در که قلم قمشی ایله شکرافشانلق ایدر اما بنی بر قلم ایله
المدی ودهر کرا کمدی دلم گرفت ز سالوس وطبل زیر گلیم * گوگلم دونلدی یعنی بکرندی ریادن
وگلیم التنده طاولدن یعنی مخفی مستور عشقبازلقدن بیا که بر در میخانه بر کنیم علمی * گل میخانه قپوسی
اوزره قالدرم بر سنجاق مراد مستور سلوك اتمکدن ا وصندم من بعد اشکاره سالك طریقت اولوب
وساکن خانقاه اولمق استرن دیمکدر طبیب راه نشین سر عشق نشناسد * یولده اوتوریجی طبیب یعنی
یولارده بساط یایوب طبابت گوسترن طبیب عشق سرنی بلمز برو بدست کن ای مرده دل مسیح دمی * یورى
الدن قل یعنی تحصیل ایلکل ای گوگل میت بر عیسی نفسی مراد منتهی ولمیب بولدن ایوقرن شیخ ناقص عشق الهی
سرنی بلمزدر که دوا قلمز امدی ای قلبی مرده اولان سالکه بر احیای موتی یه مالك شیخ واصل حاصل قل که
قلبوگی احیا ایده سنی واصل مولی ایده حدیث چون وچرا درد سر دهد ای دل * نیچون ونیچون سوزی
باش اغریسی ویررای گوگل پیاله گیر وبیاسا زغم خویش دمی * قدح دوت وگلمن کند وغمکدن بردم مراد بودر که
علم ظاهره اشتغال وبحث وجدال یعنی لم لا یجوز ان یکون کذا نزاعی وکیف یکون کذا لك بحثی باش آغریسی گتوردر
عشق الهی نکتسنه وعبادت وفراغ خاطره مشغول اولوب عمردن بردم راحت اول بیچه بر بحث وجدال
وقیل وقال ایله کندوکه صداع ویرسن بیا که وقت شناسان دو کون بفروشند * گل که وقت بلنلر اکی جهانی
صتلر بیك پیاله می صاف وصحبت صنمی * بر قدح صافی شرابه وبر محبوب صحبتنه مراد بودر که شونلر که وقتك
قدرن بیلورلر اکی جهانی بر عشق خالصه ومحبوب حقیقت صحبتنه صتلر یعنی کام فایدرلر دوام عیش وتنعم
نه شیوهٔ عشقست * عیش وتنعم دوامی عشق شیوه سی دکلدر اگر معاشر مایی بنوش نیش غمی * اگر بزم مصاحبمز
ایسك ایچ غم نیشترن مراد بودر که عشق الهی طریقی دوام عیش وتنعم دکلدر بلکه انك شرطی مجاهده وریاضتدر
لاجرم اگر بزلم مصاحبمز ایسك غم نیشتری المن چك سزای قدر تو شاها بدست حافظ نیست * سنك قدرکه
لایق ای شاه حافظ النده دکلدر جز از نیاز شبی ودعای صبحدمی * گیجه لك نیازندن وصبح وقتی دعاسندن
غیری مراد بودر که حافظ سنك قدرکه لایق خدمته قادر دکلدر قدرتی انجق گیجه نیازنه وصباح دعاسنه در
ولـه ایضاً ز کوی یار همی آید نسیم باد نوروزی * یار محلسندن کلور نوروزه منسوب یلك خوش
قوقوسی ازین باد ار مدد خواهی چراغ دل برافروزی * بو یلدن اگر مدد استرسك گوگل چراغنی یاقلندررسن
مراد بودر که سالك طریقت اولانه جانب الهیدن نفحه ربانیه ظاهر اولور اگر سالك اول نفحه دن مدد استرسه

واکا تشبیت ایدب کیدرسه کوکلی رکش اولور چو گل گر خرده داری خدا را صرف عشرت کن گل کبی کر التون
خرده لرک وار ایسه لله ایچون عشرته صرف قیل که قارون را غلطها داد سودای زر اندازی که قارونه
غلطلر ویردی التون قزنمق سوداسی مراد بودر که گل ایچنده صاری چرده جقلر واردر التون اواقی
کبی اگر سنک دخی وار ایسه لله عشرته و ثواب آخرته صرف قیل که قارونه التون قزنمق غلطلر ویرب منع زکوة
ایدب موسی علیه السلامه افترا ایلیوب حطام دنیایه مشغول اولوب آخر الامر خسف اولدی می دارم چو جان
صافی و صوفی میکند عیبش بر شرابم دارم جان کبی صافی و صوفی عیبلر آنی خدا را هیچ عاقل را مبادا
بخت بد روزی یا ربی هیچ عاقله بر مز بخت رزق و نطیف بلمسون مراد بودر که عشق خالصم واردر روح کبی
صافی اما صوفی یعنی طالب لی عیبلر یا ربی هیچ عقل اهلنه بر مز بخت نصیب اولمسون که ترک باقی قلوب طالب
فانی اولمسون طریق کام جستن چیست ترک کام خود کردن مراد استمک طریقی ندر کندو مرادنی ترک ایلمک
کلاه سروری آنست اگر این ترک بردوزی سرورلک کلاهی ولدرا اگر بو ترکی دیکرسک مراد بودر که سرورلک
کلاهی وله وقت حاصل اولور که ترک مرادی کلاهک ترکی ایدب دیکه سن ندانم نوحهٔ قمری بطرف جویبار از
چیست بلمزم قمرینک فریادی ارماق کنارنده ندن در مگر او نیز ایچون من غمی دارد شبانروزی مگر انک
دخی بنم کبی غمی واردر کیجه و کوندز مراد بودر که شیخ خطاب ایدر انک دخی کنارنده فریادی ندن در بلمزم مگر
انک دخی بنم کبی کیجه و کوندز غم یاری و فکر آخر کاری واردر جدا شد یار شیرینت کنون تنها نشین ای شمع
آیرلدی سنک طاتلو یارک شمدی تنها اوتور ای شمع که حکم آسمان اینست اگر سازی اگر سوزی که حکم
آسمان بودر گرک دوزل گرک یان مراد بودر که همیشه طاتلو یارک ایله علی الدوام اولیمز البته مفارقت واقع
اولور تقدیر الهی بویله در گرک تقدیره موافقت و صبر ایتسون گرک یانوب فریاد قلسون سخن در پرده میگویم ز
خود چون غنچه بیرون آی سوزی پرده ده سویلرن کندیکدن غنچه کبی چیق که بیش از پنج روزی نیست حکم میر
نوروزی که بیش کوندن زیاده دکلدر نوروزلق بکلکی یا نوروزه منسوب بک حکمی مراد بودر که میر و حاکم دیو
پرده آرده غنچه کبی و تورمه گل کبی طشره چیق بو بندی سکا ستوره سویلیوب بطریق التمثیل نصیحت ایدر لا جرم تعظم
و تکبر ایله کندیکدن چقوب ظاهر اولوب انانیتی نفسانیتی ترک قیل زیرا بو نوروزلق حکومتی کبی دنیا لطفنی مدت
قلیله ده تمام اولور ز عجب علم نتوان شد ز اسباب طرب محروم علم کبری ایله سنک اسبابندن محروم اولمق اولمز
بیا ساقی که جاهل را هنی تر می رسد روزی گل ای ساقی که جاهله زیاده ترک ارشور رزق مراد ظاهر
نظر اهل علم اولان عجب علم سببی ایله رزقدن محروم اولور لا جرم الجاهل مرزوق حسبنجه جاهل اولوب متنزل درزقی
اولمق یکدر راه بمکدر و معنی یه نظر مراد بودر که کبر علم ایله سلوک طریقت ایتمیوب فرح آخرت اسبابندن محروم
اولمق اولمز گل ای شیخ که تکبر علم ایتمیوب صوفی اولانک فیضی زیاده اولور اکا ارشاد قیل بیا بلبل که از مطرب
رموزی عشق گیری یاد گل ای بلبل که مطربدن عشق رموزنی ازبرلیه سن بیا مطرب که از حافظ غزل گفتن بیاموزی
گل مطرب که حافظدن غزل دیمک وگرمسن مراد بلبلدن واعظ علم ظاهر در و مطربدن عالم علم باطن در
اکا دیر که گل بوندن علم طریقت اوگرن و بوکا دیر که گل بندن صورت مجازده تعلیم حقیقت اوگرن که حقه دعوتک
اهل مجازه دخی عام اولوب یا اهل رموزه خاص ولا بعض نسخه ده مخلص بیتی بو واقع اولمش ببستان رو که
از بلبل نوای عشق گیری یاد بگلستانه کیت که بلبلدن عشق نواسن ازبرلیه سن بگلشن رو که از حافظ غزل گفتن

بیاموزی

بیاموزی مراد تعلیم علم ظاهر اولوریره وارکه علم ظاهر تعلیم ایدکسن و محل تصوفه وارکه رموز طریقت
و صورت مجازده حقیقتی اوکرنه سن دیمکدر و بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش بیا مطرب که از بلبل
زبور عشق گیری یاد گل ای مطرب که بلبلدن عشق زبورن ازبرلیه سن بمجلس رو که از حافظ غزل گفتن بیاموزی
مراد سابق کبی در ولها ایضاً زان می عشق کز و پخته شود هر خامی اول عشق شرابندن که اندن خام پخته اولور
هر بر خام گرچه ماه رمضانست بیاور جامی اگرچه رمضان آیی در کتور بر قدح مراد مخاطبدن شیخ در اگرچه
رمضان آینده ولا تباشروهن و انتم عاکفون فی المساجد موجبنجه شیخ خلوتده اولوب ارشاد سالکدن فارغ
اولور اما اکا دیر اول عشق الهی که تعلیم ادب طریقت و ارشاد کثرت ریاضتدر که انک سببی ایله خاملر پخته
یعنی مبتدیلر کامل اولورلر بر قدح کتور یعنی کرواندن اذاقت قیل و ارشاد طریقت ایله کل همین خلوتده
غفلتده و فراغ ایله ساکن اولمه روزها رفت که دست من مسکین نگرفت کونلر کتدی که بن مسکینک الی دوتمدی
ساق شمشاد قدی ساعد سیم اندامی بر شمشاد قدک بالدرن و بر سیم اندامک بیلکن مراد بودر که رمضان
کلوب شیخ خلوتده اولوب بر نیجه کون نجدی علوم رحمانی و دقایق تلاقی اولان اسماء طریقتی شیخ بالکه
و معاصیدن فخبا اولنانک التی دوتمدم روزه هر چند که مهمان عزیزست ای دل اوروج هر نه قدر کلوکه عزیز
قونقدر ای کوکل صحبتش موهبتی دان و شدن انعامی انک صحبتنی بر هبه بیل کتمسن بر انعام مراد بودر که
شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن موجبنجه اوله مبارک اوسطه مبارک واخره عتق من النیران موجبنجه شهر رمضان
مهمان در اولی و اوسطی یعنی انک صحبت و مفارقتی عطاء الهی و مفارقتی انعام شاهی در مرغ زیرک
بدر خانقه اکنون نپرد زیرک قوشی خانقاه قپوسنه شمدی اوچمز که نهادست بهر مجلس وعظی دامی که قوشنر
هر بر وعظ مجلسنه بر اغ مراد بودر که سالک زکی اهل ریا معبدنه و واعظ غیر سالک محفلنه وارمز که انک هر بر
وعظ مجلسنه براغ قوشندر خلاصهٔ مراد واعظ صوری رزق و ریا ایدب خلقدن جلب مال و تحصیل اقبال
ایچون دام تزویر قوشندر طالب زیرک اکا گرفتار اولمز گله از زاهد بد خو نکنم رسم اینست یرمز خولو زاهددن
شکایت ایلمم یعنی ایلمزم عادت بودر که چو صبحی بدمد در پیش افتد شامی که چون صبح ظاهر اولا انک
اردنه دوشر بر شام زاهددن وکانوا فیه من الزاهدین موجبنجه سلوکدن معرض اولاندر انک کبی کمسنه خلق
ایدب سالکک ولانک اردنه دوشوب سلوکدن نهی و منع ایدر اما بنم اندن شکایتم یوقدر زیرا عادت چرخ
صبح روشنک اردنجه شام ظلام اولور یار من چون بخرامد بتماشای چمن بنم یارم چون صالنه چمن تماشاسنه
برسان زمنش ای پیک صبا پیغامی ارشد را اکا بندن ای صبا پیکی بر خبر مراد یار دن شیخ طریقتدر
و مراد چمندن اذا مررتم بریاض الجنة فارتعوا موجبنجه مجلس علم و صحبت اهل الله در چون شیخ خلوتدن
چقوب مجلس علم و صحبت اهل طریقته کله ای توجه سوی بندن اکا ارشد ر بر خبر کو حریفی که شب و روز می
صاف کشند دی بر مصاحبه که کیجه و کوندز شراب صافی چکر بوده آیا که کند یاد ز دردی آشامی اولورمی
عجبا که اکمق اکا بر سه جگر چکیجیدن مراد بودر که مشغول محبت که عشق خالص حضرت حق ایله مصافاتی اولانم کبی
مکندر شراب عشق نوش ایدن عجبا یاد ایدرمی دیوب اکا بنی تذکر اتمکی تذکر ایت دیمکدر حافظا گر ندهد
داد دلت آصف عهد ای حافظ اگر ویرمز سنک کوکلک عدلنی زمان آصفی کام دشوار بدست آوری
از خودکامی مرادی مشکل ایله کتورسن کندو مرادک ایله اولمقدن مراد آصف عهددن خلیفة الله و قایم مقام

رسول الله اولان شیخ در اکر اولیانک کوکلک اصلاحی ایچون اهتمام تام وعدل تمام ایتمزسه مرادی اکر
آسانلق ایله کتوریمزسن کندو مرادکجه اولمعدن دیمکدر ولها ایضا سوکه ره روی درسکرزمینی سجوقنده
برسالک برمملکت بلاشنده همی کفت این معما با قرینی دیرایدی بومعمایی برحولکشانه مراد برسالک مراتب
سلوکدن برمرتبه ده بوکستورسوزی دیرایدی اول سوز بودر که ای صوفی شراب آنکه شود صاف که ای
صوفی شراب اول وقت صافی اولور که در شیشه برآرد اربعینی که شیشه ده اربعین چقره مراد بودر که
عشق الهی وحب حق اول وقت صافی اولور که قلبده اربعین چقره که قرق عدد ونده تاثیری قوی واردر
انوکیچون رسول الله علیه السلام بیوردیکه من اخلص لله اربعین صباحا ظهر ینابیع الحکمة من قلبه علی لسانه کر انکشت سلیمانی
نباشد اکر سلیمانه منسوب بارمق اولمزسه چه خاصیت دهد نقش نکینی نه خاصیت ویریر یوزک نقشی مراد
بودرکه خاتم سلطنت سلیمان علیه السلام برماغنده اولمق ایله تاثیر تامی اولوب جمیع وحوش وطیور وسائر اشیایه
حاکم اولدی اما بو برماغنده اولمق ایله جمله ده تاثیری قلمدی خلاصه مراد کسوت طریقت اهل حقیقت
اولانلرده مؤثر اولور که انلرده فضل وکرامت ظهور بولور هر کسوت طریقت لابسنده اولمز انوکیچون دیر خدا زان
خرقه بیزارست صدبار الله اول خرقه دن بیزاردر یوز کره که صد بت باشدش در آستینی که یوز بتی اولا
بریکده مراد خرقه پوش اولوب انواع ریالی اولانک حضورنده قدری یوقدر دیمکدر واهل کسوتده ریا
غالب ومخلص اولانلردن ابتداده مناسب ولدیغیچون دیر درونها تیره شد باشد که ازغیب ایچلر بولاندی
وطوندی اولا که غیبدن چراغی برکند خلوت نشینی برچراق قالدره برخلوت نشین مراد بودرکه قلوب کلاً
تاریک اولوب تنویره محتاج اولدی اولا که برصاحب حال واهل عزلت رهنمالق ویره وبو دخی طلب ایدلمز
مروت کرچه نامی بی نشانست مروت اکرچه برنامدر نشانسز نیازی عرضه کن بر نازنینی برنیاز عرض قیل بر
نازنینه مراد مروت عنقا کبی موجود الاسم معدوم الجسم در اما نازنین وعزیز اولاندن امید مروت اتمک
اولور لاجرم برعزیز اولانه عرض نیاز قلمق کرکدر تا اندن اثر فضل وجود دیمکدر روانکه کبی که الله احسان
ایسه جایزدر انوکیچون دیر ثوابت باشد ای دارای خرمن ثواب اولور سکا ای خرمن دوتن واکا حالم
اولان اکر رحمی کنی بر خوشه چینی اکر بر رحم ایدرسک بربکلوک دکتفوریچی به مراد بودرکه صاحب جاه واهل حال ولان
کمسه سالک سائله رحم ایدوب فیض فضل الله اتسه ثواب اولور اکا اما بویله که ایدر غایه ده اقل قلیل اولدیغیچون دیر
نمی بینم نشاط وعیشی در کس کوزمز کشتلکی وعیشی کمسه ده نه درمان دلی نه درد دینی نه کوکل درمانی
نه دین دردن مراد بودرکه سرور وعشرت حق وعشق الهی کمسه ده ظاهر دکلدرکه مرض قلبه دوا اتمزلر ودخی دردن
چکوب اکا تدبیر قلمزلر پس طالب ارایوب بولمق کرک که درمیخانه بنما تا بپرسم میخانه قپوسن کوستر تا صورم
مآل خویش را از پیش بینی کندو مآلمی براوکی کوزنجیدن مراد بودرکه خانقاه قپوسن بکا کوستر تا بر آخر بین
اولان درویش کاملدن حالمک آخرن صوراین اکا کوره تدبیر آخرکار قلایین واندن فیض الاین اکرچه
رسم خوبی تند خوییست اکرچه خوبلق رسمی حرب خولیلق در چه باشد کربسازد با غمینی نولا کر موافقت ایدرسه
برغصه لو ایله مراد بودرکه کوزلر اکثر تند خو اولورلر لاجرم طریقت کوزلرده دخی اهل تحقیق وهوادن اعراض
قلوب انلره غضب ایدوب التفات اتمزلر اکر حزین ومعصیتدن غمکین ایله قرین اولوب انک اصلاحنه
سعی اتسهلر نولا که بوندن کندولرک کماله نقصان کلمز اکرچه عصیان غالب اولوب ترکی اعانت اتملو اولندر

سلمی

نیتکم دیر نه حافظ را حضور درس وخلوت حافظک درس وخلوت حضوری یوقدر نه دانشمند را علم الیقینی
دانشمنده علم یقینی یوقدر مراد اولیا نه حافظ حضور درس قرآن وصفوت تن وجان یوق وعالم علم یقین
وایقان یوق دیمکدر ولها ایضا سلیمی منذ حلت بالعراق الفی سلیمی تصغیر سلمی در وسلمی اسم معشوقه در
منذ حرف جردر ظرفیت ایچون ده کیستعمال اولنور حلت تانیث حل بالمکان در کلدی وداخل اولدی معناسنه
عراق بونده اسم دیاردر وحرف یا قافک کسره سنک اشباعندن متولد اولشدر معنای مصراع بودرکه سلمی جاک
کلدن برو عراقه یعنی بندن اراق اولدن برو الاقی من هواها ما الاقی لفظ الاقی نفس متکلم وحده در
مفاعله بابندن یعنی ملاقاتدن وهوا محبت معناسنه در معنای مصراع بودرکه صتاشدن انک محبتندن
صتاشد غم مرادم جمال اولیجی عشقدن بکا برعجب حال کلور دیمکدر الا ای ساربان محمل دوست
الا حرف تنبیه در ساربان دوه جی در ومحمل سوک محفه در معنای مصراع بودرکه آکاه اول ای دوست
محفه سنک دوه جیسی الی رکبانکم طال اشتیاقی رکبان جمع راکب در جار مع المجرور طال لفظنه متعلقدر
معنای مصراع سزکه راکبلرکزه اوزادی اشتیاقم دیمکدر مراد دوستک وانک اصحابنک ملاقاتنه اشتیاقم
کثرتن ذکر در درونم خون شد از نادیدن دوست ایچم قان اولدی دوستی کورمکدن الا تعسا
لایام الفراق تعسا مفعول مطلق در ناصبنک حذفی واجب در سماعا معناسی تعلق وهلاکه اولمق
دیمکدر معنای مصراع بودرکه آکاه اول که هلاک اولسون ایام فراق مراد دوست فرقتندن کمال ضجرتن
اعلام وایام فراقک زوالن طلبدر خرد در زنده رود انداز ومی نوش زنده رود نهر اصفهاندر
لفظ انداز انداختن لفظندن امردر معنای مصراع بودرکه عقلی زنده روده آرما غزآت وشراب ایچ
بکلبانک جوانان عراقی عراقه منسوب بکیتلر کلبانکی ایله مراد عقل مقتضاسی ترک ایدوب اهل شوق کلامن
استماع اتمک ایله عشق الهی یه اشتغاله ترغیب در بساز ای مطرب خوش خوان وخوش کوی دوزای خوش
اوقیجی وخوش سویلیجی مطرب بشعر پارسی صوت عراقی پارسی شعر ایله عراقی صوتی عراق بونده مقامات
موسیقیدن برمقام اسمیدر وبساز لفظنک مفعولی صوت عراقی در مراد واعظ وشیخدن کلام مؤثر طلبیدر
جوانی بازمی آرد بیادم یکتلکی کرو کتورر خاطرمه سماع چنک ودست افشان ساقی چنک سماعی وساقینک
ال سلکمه سی مراد بودرکه شیخ مفتینک کلامنی استماع وانک جولانی وسماعی وواعظک عالمدن ال سلکمه
سنی شوق ایله تکلمی واستماعی بنی جوان ایدوب سلوک طریقته رغبتم ارتوردی می باقی بده تا مست
وخوش دل شراب باقی ویر تا مست وکوکلی خوش بیاران برفشانم عمر باقی یارانه صاچم عمر باقی
مراد شراب باقیدن ترغیب عبادتدر که اکا مالک اولوب وعمل ایله سالک اولوب مست عشق حق واعمالندن
خوش قلب اولان یاران طریقته عمر باقی نثار ایدیب عذاب آخرتدن خلاص عطا ایدر بیا ساقی بده رطل
کرانم کل ای ساقی ویر بکا طولو قدح سقاک الله من کاس دهاقی الله سنی صوارسن طولو جامدن مراد
واعظ وشیخدن کلام مشبع طلبی در واکا دعالدر وکاساً دهاقاً بخمر شراب جنت سقیی ایله دعادر یا نیک
خواهان متفق باشی بدم ایولک استینلر ایله متفق اول بر دم غنیمت دان امور اتفاقی غنیمت بیل امور اتفاقیه
مراد بودرکه ایولک استینلرکه صلحادر انلرک کلامن استماع وانلر ایله صحبت وانتظام احوال امور اتفاقیه در
بونی غنیمت بیلوب انلر ایله متفق اول والا فوت ایدرسین ادم اولورسن رعینا الخشب فی مرعی رحاکم

رعینا لفظی نفس متکلم مع الغیردر اوچنجی بابدن عشب ضم عین وسکون شین ایله یاشل وتر دمکدن اولقدر
وجمی قوروده معنای مصراع بودرکه اوتازه وتر یاشل اوتی سزکه قورکز اوتلاغنده. جمالک الله یا عهد التلاقی
الکدسی حفظا یلیسون ای ملاقات زمانی مراد زمان وصالده ووقت تجلی جمالده فیضان وافر جولان متکاثر
حاصل اولدیغی ذکر ایدیکیچون شکر وربوبیده طلعا ایله متنفق اولوب فیض کثیر حاصل اولدیغی بیان ایلدی
من بعد فسقوا ایله صحبت سببی ایله فرصت فوت اولدیغی بیان ایدوب دیر. مضت فرص الوصال وماشعرنا
لفظ مضت فعل ماضی مؤنث در ولفظ فرص ضم فا وفتح را ایله جمع فرصت در وماشعرنا نفس متکلم مع الغیر منفی در
معنای مصراع بودرکه وصال فرصتلری کچدی وبز بیلمدک. وانی الان فی عین الفراق. ودخی بن شمدی عین فراقده
یم مراد بودرکه عمرون زمان کثیر وقتی بدن وصحبت شیخ دمشندر اراکن وصول الی الله میسر ایدی اول فرصتلر
فوت اندکه شمدی عین فراقده یوز دیوکزتن وتحسر اظهار ایدر. بگو کس بس خوشی ای دختر رز. زیاده کوزه
کلنس ای وزم چبوبی قزی. ولی که کہ سزاوار طلاقی. ولی کاه کاه طلاقه لایق سن مراد بودرکه مسکر محرم
اکرچه نسیان ما سوی الله ایدرر اول جهتدن ایودر لکن عصیان اولوب سلوکه مانع اولوب وصوله منافی اولدیغیچون
طلاقه لایق وفراقه مستحق در. مسیحای مجرد را برازد. لفظ برازد ضم با ایله فعل مضارع در برازیدن لفظندن که
یراشمق معناسنه در معنای مصراع بودرکه عیسای مجرد علیه السلام حضرتنه یراشور ولایق در. که با خورشید سیاز دهم وثاقی
کچکنش ایله دوزه بهم جاره اقلمی مراد بودرکه اولکه علایق دنیا وبه دن مجرد اولا مکان اعلی انک مقامی
اولمغه لایق در. نهانی الشیب من وصل العذارا. لفظ نهانی فعل ومفعولدر ولفظ الشیب مرفوع فاعلی در ولفظ
فتح شین وسکون یا ایله پیرلک معناسنه در وعذارا جمع عذرادر بکر معناسنه معنای مصراع بودرکه نهی ایلدی
بنی قوجه لق قزاوغلانلر وصلندن سوی تقبیل وجه واعتناقی یوزاو پمکدن وقوچمقدن صاالمقدن غیری
مراد عذارادن تجلیات الهیه واسرار خفیه در بونلرکه وصالی کثرت ریاضت استر پیراولدن اکا قادر
اولیمدم لاجرم پیرلک بنی انلره وصلدن منع ایلدی همان شمدی بعض تلذذوه وتقاربه یه قادرم دیر
دموعی بعدکم لاتحقروها. دموع جمع دمع در کوزیاشی معناسنه ولاتحقروا لفظی اکنجی بابدن جمع حاضر در وها مؤنث ضمیری
دموعه راجعدر معنای مصراع بودرکه بنم کوزیاشلرمی خوار کورمک. فکم بحر فجمع
من السواقی. لفظ کم بونده خبریه در تکثیر مراد در وجمع لفظی جمع مؤنث ماضی در نحوه صنعت در کثرة محافظه سی
ایله وسواقی جمع ساقیه در که ساقیه کوچک ارماق معناسنه در معنای مصراع بودرکه چوق دکز جمع اولور کوچک ارمقلردن
مراد بودرکه کوزیاشلرمک تاثیری اولور زینتکم نه صغیر جمع اولوب بحر اولور. وصال دوستان روزی
ما نیست. دوستلر وصالی بزم نصیبمز دکلدر. بکو حافظ غزلهای عراقی. ولی ای حافظ عراقی غزللرن مراد بودرکه
عراقی که عاشقانه ودردناک غزللر سویلر ایدی چون دوستلر وصال سکا میسر اولمدی عراقی کبی فراقلو غزللر
سویله یا انک غزللرن اوقی که سنک حالک بیانی اولا. ولد ایضا. صبا با دمی کفتم حدیث آرزومندی. جواب
بیلی بله دیدم آرزومندلک سوزنی. بوصلم مژده کانی داد الطاف خداوندی. بکا وصل مژده کاسن ویردی
خداونده منسوب لطفلر مراد بودرکه توجه سوی ایله عرض اشتیاق قلدم الطاف الهیه وصال ایله بکا مژده
ویردی وبعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع اولمش. خطاب آمدکه واثق شو بالطاف خداوندی یعنی
خطاب روحانی کلدی که معتمد اول خداونده منسوب الطافه. قلم را آن زبان نبودکه سر عشق کوید باز. قلمه

اول

اول دل یوقدرکه عشق سرن دیه کرو. ورای حد تقریرست شرح آرزومندی. تقریر حدندن اوته در یعنی
حدودن طشره در طور آرزومندلک شرحی مراد قلم شرح کلستنا قدرن عاجز ایدکن بیان وشرح آرزومندی یکچه
ایدکن ذکر در. دل اندر زلف لیلی بند وکار از عقل مجنون کن. کوکلی لیلی زلفنه باغله وایشی مجنون عقلنه
قول که عاقلی را زیان دارد مقالات خردمندی. که عاقلنه زیان ایدر عاقللق کلماتی مراد قلبی غیب
هویت معشوقه باغلیوب عملی عاشقانه ایتمک کرک که عاقلنه زبان در عاقلانه کلمات دیمکدر. الا ای یوسف
مصری که کردت سلطنت مشغول. اکاه اول ای یوسف مصری که سنی سلطنت مشغول قلدی. پدر را باز پرس
آخر کجا شد مهر فرزندی. بابا یی صور آخر قنده کیتدی یعنی نه مرتبه یه واردی وغلی محبتی مراد یوسف مصریدن
نفس در که سلطنت بدنه مشغول ومغرور در وبابادن مراد روح در که نفس محبتی آنی ضعیف ایتمشدر پس
نقل بی تذکرا ایتمک کرکدر. بسحر غمزه فتان دوا انگیختی ودردانگیز. غمزه فتان سحری ایله دوا اباییجی
سن ودرد قوپریجی سن. بجین زلف مشک افشان دلارامی ودلبندی. مشک صاجیجی زلف بوکلمی
ایله کوکل آرامی سن وکوکل باغلیجی سن مراد مخاطبدن نفس در که غمزه فتان ایله عین عنایت نظرن
ایدر سه دوا ویرر وشهوانیت ایله نظر ایدرسه مرض قلب ویرر وبوکلمین غیب هویت رایحه سی ایله
کوکله آرام ویرر وزلف حسن ظاهره نظر ایدرسه کوکلی باغلر. جهان پیر رعنا را ترحم در جبلت نیست. جهان
پیر رعنانک خلقتنده ترحم یوقدر. زمهر او چه می جویی درو همت چه می بندی. انک محبتندن نه استرسن وهمتی
اکا نیه باغلرسن مراد کرومخاطبدن نفس در که اکا دیر قری دنیا که رعنادر انک خلقتنده ترحم یوقدر
اندن محبت استمک وهمتی اکا باغلمق خطادر. درین بازار اکر سود ست با درویش خرسند ست. بو بازار
ده اکر فائده وار ایسه درویش قانع ایله در. خدایا منعم کردان بدرویشی وخرسندی. یارب بنی قول
درویشلک ایله وقناعت ایله مراد بودرکه دنیا فایده یرنی دکلدر بونده فایده وار ایسه درویش
قانعه واردر لاجرم حضرت حقدن درویشلک وقناعت نعمتلی استر. دعای صبح وآه شب کلید کنج
مقصودست. صباح دعاسی وکیجه آهی مقصود خزینه سنک مفتاحی در. بدین راه وروش می رو که با دلدار
پیوندی. بویوله بویورش ایله کیت که دلداره اولشه سن مراد دعای سحر وآه لیل وصول الی الله
باعث اولوب مقصوده وصول بونک ایله حصول بولدیغی ذکر در. همای چون تو عالی قدر وحرص
استخوان تا کی. بر سنک کبی عالی قدر هما وکموک حرصی نیجه یه دک. دریغ آن سایه دولت که بر نا اهل
افکندی. دریغ اول دولت کولکه سنه که نا اهل اوزره براقدک مراد بودرکه هما پردن کموک قبر آنی غذا
ایدنور دیرلر لاجرم روح انسانی خطاب ایدوب دیرسنک کبی عالی قدر هما که انده حرص خطادر دنیا
اولوب دولت وسعادت کولکه سن انک اوزرینه براقمق خطادر. بخوبان دل مده حافظ ببین آن
بی وفاییها. خوبلره کوکل ویرمه ای حافظ کورا ول بی وفالقلری. که با خوارزمیان کردند ترکان
سمرقندی. که خوارزم شهری خلقنه انلر سمرقند سپاهیلری مراد بونلر انلری یغما ایتدیلر پس ترک محبوب
بی وفا اولورانلره کوکل ویرمک خطا اولور. بعض نسخه ده تخلص بیتی بو واقع اولمش. بشعر حافظ شیراز
می رقصند ومی نازند. حافظ شیراز شعری ایله رقص ایدرلر وصالنورلر. سیه چشمان کشمیری وترکان
سمرقندی. کشمیر مملکتنک قره کوزلولری وسمرقندک محبوبلری مراد کند وشعرنک موجب ذوق وشوق

اولوب سایر حالکده شهر ذکر وا نوکیجون شکر در وله ایضاً ساقیا سایهٔ ابرست و بهار ولب جوی ای ساقی
بولت کولکه سی در و بهار در و ارماق کناری در من نکویم چکن ار اهل دلی خود تو بکوی بن دیمزم نه ایله کر
اهل دل ایسک سن سویله مراد بودر که شیخه خطاب وندا ایدب دیر محل استراحت واعتدال مزاج وفرح موجبی
اولدیغی وقتده سن دخی عشق الهی یکوشنه رغبت یرهدن عمری عباده صرف اتمک کرک بوقی بن دیمک لازم دکل سن
صاحب دل ایسک کندک دی بوی یکرنکی ازین نقش نمی آید خیز یکرنکلک قوقوسی بو نقشدن کلمز قالق
دلق آلوده صوفی بمی ناب بشوی صوفینک ملوث خرقه سن صافی شرابیله یو مراد بودرکه کوکدیکه خطابدر که
دیر شونلرکه دعوی صلاح ایدرلر اما سالک ومطلوب اتحاد صورت ومعنی تحصیل اتمشلردر انلرکه خرقهٔ وجودن
عشق الهی رنکیله تطهیر ایدب اهل طریقت کسوتنده قلمق کرک سفله طبعیست جهان بر کرمش تکیه مکن ای دنی
طبع در جهان انک کرمنه اعتماد اتمه ای جهان دیده ثبات از قدم سفله مجوی ای جهان کورمش کشی دنی قدمندن
ثبات استمه مراد منطوقدن ظاهردر که دنیادن و هر دنیدن کرم رجا اتمک خطادر کوش بکشای که بلبل بفغان
می کوید قولاق آچ که بلبل فغان ایله دیر خواجه تقصیر مفرما کل توفیق ببوی ای خواجه تقصیر بیورمه توفیق کلنی
قوق مراد بودرکه بلبل طریقتک فریادی وبندی بودرکه اهمال اتمیوب توفیق استشمام ایدب موفق اولمق
کرکلسن دو نصیحت کنمت بشنو وصد کنج ببر ای نصیحت ایدرین سکا ایشت و یوز خزینه ایلت از در عیش درآی
وبره عیب مپوی عیش قپوسندن کیر عیب یولنه یلمه مراد بودرکه ای نصیحت که موروث ثواب کثیر دیر بری عشق الهی
قپوسندن داخل اولکلن بری بودرکه عیب یولنه کتمیه سن بو بندی قبوله قل که مهذب ومثاب اولکلن روی
جانان طلبی آینه قابل ساز جانانک یوزن استرسن قابل آینه دوز ورنه هرکز کل ونسرین ندمد زآهن و
روی یعنی هرکز کل ونسرین بتمز دموردن وتوجدن مراد استعداد شرط ایدکن بیان در بس مشاهده یه صفای
قلب کرک بیتنلکم کل ونسرین بتمکه طپراق کرک کفتی از حافظ ما بوی ریا می آید دیدک بزم حافظمزدن ریا
قوقوسی کلور آفرین بر نفست باد که خوش بردی بوی آفرین سنک نفسکه اولسون که خوش قوقو دیدک مراد
سلف صالحون مسلکنه سلوک ایدنلر کندولره نسبت ایدنه تحسین ایدب ایو بلدک بنی دیرلر ایمش وله ایضاً
سلام الله ما کر اللیالی لفظ سلام لفظا مرفوع مبتدا در مضاف در جلاله یه وحرف ما ما مصدریه در ولفظ
کر فعل ماضی در اوکلی بابدن لازم ومتعدی استعمال اولنور بونده لازم در ولفظ اللیالی انک فاعلی در معنای
مصراع بودرکه اللهک سلامی اولسون مادام که کیجه لر دونز وجاوبت المثانی والمثالی جاوبت فعل ماضی
مؤنث در مجاوبه دن جوابلشمک معناسنه ولفظ المثانی انک فاعلی در ومثانی جمع مثنی در بونده ایکی قیللو
ساز معناسنه در ولفظ المثالی معطوفدر اکا ومثالی اصلده مثالث ایدی یا حرفی تادن ابدال اولنمشدر
ومثالث جمع مثلث در که بونده اوج قیللو ساز معناسنه در معنای مصراع بودرکه دخی مادام که جوابلشور ایکی قیللو
واوج قیللو سازلر علی وادی الاراک ومن علیها لفظ علی حرف جر در مجروری ایله محذوفه متعلق در
محلا مرفوع خبری در مبتدا انک یعنی اللهک سلامی اراک دره سی اوزرنه وانک اوزرنده اولانه اولسون
ودار باللوی فوق الرمالی لفظ دار معطوفدر وادی لفظنه ولفظ لوی قصر ایله قومدن یوقرو طاغ
بولنه دیرلر ورمال جمع رمل در قوم معناسنه معنای مصراع بودرکه دخی اولا داه اولسون که قومدن یوقرو طاغ
بولنده در مراد بودرکه خواجه حافظک بر یار عزیزی حج بیت الله وزیارت رسول الله عزم عزم ایدب کتمش ایمش

اکا دعا اتمک قصد ایدب اولا رسول الله حضرتنک دیارینه وکتدیکه دوادرکه کلام ایدب اندن حکوا اول یار
ایچون کلام ایدر دعا کوی غریبان جهانم جهان غریبلرینک دعاجیسی یم وادعوا بالتواتر والتوالی
دعا ایده رک بری بری اردنجه مراد اول یار غربته کتدکی وبنم عادتم غریبلره دعادر دیوب عموم
تخننده ای درج در بهر منزل که روی آرد خدایا بهر منزله که توجه ایده یا رب نکهدارش بلطف لایزالی
حافظ اول لطف لایزالی ایله مراد اول یاره مخصوص دعادر مثال ای دل که در زنجیر زلفش الکلام ای
کوکل که انک زلفی زنجیرنده همه جمعیت آشفته حالی دوکلی جمعیت در قریشق حاللولق مراد بودرکه
انک زلفنه تعلق اکرچه بحسب الظاهر پریشانلق در اما فی الحقیقه جمعیت خاطردر اموت صبابة یالیت
شعری لفظ اموت نفس متکلم وحده در امات یموتدن یعنی اولکی بابدن مستعمل لازمی در ولفظ صبابة
تمیز نیت اوزره منصوبدر عشق اشتیاق معناسنه ویا حرف ندادر منادی مقدردر لیت حرف ترجی وتمنیه
بالفعلدن شعر کسر شینیله بلمک معناسنه در ویاء متکلم مضافدر معنای مصراع بودرکه اولرن عشق واشتیاق
جهتندن نولیدی علم اولیدی متی نطق البشیر عن الوصالی متی ظرف زماندر نطق فعل ماضی در ولفظ
البشیر انک فاعلی در ولفظ عن مجروری ایله اکا متعلقدر معنای مصراع بودرکه نه زمانده سویلر یعنی خبر ویرر
مژده جی وصالدن مراد فرط اشتیاقنی بیان ومژده خبرینه انتظارینی ذکردر انوکیجون فاء تفریعیه ایله
دیر محبتک راضی فی کل حین سنک محبتک بنم راضیم در هر حینده وذکرک مونسی فی کل حالی سنک ذکرک
بنم مونسم در هر حالده مراد مخاطبدن اول یاردر سویدای دل من تا قیامت بنم کوکلمک قره نقطه
سی قیامته دک مبادا زشور وسودای تو خالی اولمسون سنک فتنه وسوداکدن خالی مراد انک محبتنک
دوامن طلب در نجی یابم وصال چون تو شاهی قنده بولم سنک کبی شاهک وصالنی من بدنام و رند
لاابالی بن بدنام ورند لاابالی مراد بنم ایله سنک ورتکده مناسب یوق که سنک وصالک طلب ایدم دیمکدر
زخطت صد جمال دیکر افزود خطدن سکا یوز جمال دخی آرتدی که عمرت باد صد سال جلالی که عمرک
اولسون یوز جلالی ییلی یعنی سلطان جلال الدوله ملکشاه سلجوقی زماننده اعتبار اولنان تاریخ اعتبار
ایله عمرک یوز ییل اولسون مراد اندن خط کلدکدن محبت وجمال آرتمشلغنی حکایتدر اما بحسب
النظام خطک کلمکله جمالک زیاده اولدیغی دیر بدان نقاش قدرت آفرین باد اول قدرت
نقاشنه آفرین اولسون که کردمه کشد خط هلالی که آی اطرافنه چکر هلالی خط مراد خط مکتوب مناسبتی
ایله خط محبوب وصفی در وانک سببی ایله قلم قدرتی توصیف وتحسین درکه آی کبی یوز اطرافنه هلال کبی
خط بازر توجی باید که باشی ورنه سهلست سن اولمق کرکسن والا آسانندر زبان مایهٔ جاهی ومالی
منصب ومال سرمایه سی زیانی مراد بودرکه منصب ومال زیانی چوق دکلدر جهانک جانان حاصل اولسون
خداوندا که حافظ را غرض چیست الله بیلورکه حافظک غرضی ندر وعلم الحسبی من سؤالی اللهک
علمی یتر بنم سؤالمدن مراد ابراهیم علیه السلام طریقته اتباع درمزبوده آتشه آتلدقده هواده آتشه آتلوب کیدرکن
جبرائیل کلوب الک حاجة یا ابراهیم یعنی احتیاجک وارمی دریا ابراهیم دیوب اول دخی اما الیک فلا واما
الی الله فنعم یعنی سکا احتیاجم یوقدر اما اللهه واردر دیوب جبرائیل دخی سله تسأله دیوب یعنی ایچون اللهه
سؤال اتمزسن دیوب اول دخی حسبی من سؤالی علمه بحالی دیمش یعنی اول بنم حالمی بلمک بکا سؤال یتر دیمش

خواجه حافظك دیدیکی دخی اول مضموندر و خلاصهٔ مراد بنم غرضم وصول الی الله در و بو غرض اول حضرته
معلومدر لاجرم انك علمی کافیدر بندن سؤال حاجت یوقدر ودخی سلامی چو بوی خوش آشنایی بر سلام
آشنالغك خوش قوقوسی کبی بدان مردم دیدهٔ روشنایی اول روشنالق کوزینك بیکنه مراد بوندن
شیخ طریقتدر که روشنالق کوزینك بیکی مثابه‌سنده در که طریق حقی کورمك انکله اولور درودی
چون نور دل پارسایان بر کلنك زاهدلرك کوکلی نوری کبی بدان شمع خلوتگه پارسایی اول
زاهدك خلوتگاهنك شمعنه مراد کرو بوندن شیخ طریقتدر که زاهدلرك کوکلی نوری کبیدر و زهد
خلوتگاهنك شمعیدر لاجرم اکا سلام و تحیت ارسال ایدردی نمی بینم ز همدمان هیچ بر جای کورمز
مصاحبلردن هیچ برنده دلم خون شد از غصه ساقی کجایی کوکلم قان اولدی غصه دن ای ساقی قنده سن
مراد بودر که صوفیلر ثابت قدم اولمدیلر اول غصه دن کوکلم قان اولدی ای شیخ قنده سن دیو شیخ
طریقته ندا ایدر ز کوی صوفی امکن کجایی فروشند صوفی دوشنجی شرابی قنده صترلر که در تابم از دست
زهد ریایی که چوارتره‌یم ریایی زهددن مراد صوفیلر ریا ایله زهد ایدرلر اولی جهتدن انفعالده یم
شول عشق الهی که صوفی بیقوب مست ایدجق اولا قنده در آنی ایچورکه بونلری مست و بیخود ایدب ریادن
قورتره رفیقان چنان عهد صحبت شکستند بولکنلر شویله صحبت عهدنی صدیلر که کویی نبود ست خود
آشنایی که کویا اولمشدر آشنالق مراد بودر که صوفیلر عهد طریقتی صیوب دنیایه بر وجهله مائل اولدیلر که
کویا هیچ اهل طریقتدن اولمیوب سلوك اتمدیلر و سالك اولامدیلر بودر که دری ز کوی مغان رخ مکردان
که آنجا مغان محله‌سندن یوزك دوندرمه که آنده فروشند مفتاح مشکل کشایی صترلر مشکل آچیجیلق مفتاحی
مراد سلوك طریقته اوزر مستمر اول که مشکلك کشفی سکا میسر اولوب جهان فانی وجهندن اعراض و عالم باقی
جهتنه متوجه اولسن عروس جهان کرچه در حد حسنست جهان کلینی کرچه حسن حدنده در زحد می برد شیوه
بی وفایی حددن آشیری وفاسزلق شیوه‌سن مراد صوفیلره پنددر طریقتی ترك ایدب طلب دنیاده اولمك که
دنیا اکرچه حسن حدنده در اما فانی و وفاسزلغی حددن بیرون در دل خستهٔ من کرش همتی هست بنم خسته کوکلمك
اکر همتی وار ایسه نخواهد ز سنگین دلان مومیایی استمز کاتش کوکللولردن بر مومیا مراد شول کوکل
که عالی همت اولا رضی وار ایسه دخی قساوت قلبی اولان اهل ریادن علاج استمز دیمکدر بیاموزمت
کیمیای سعادت سکا اوکره‌دیم کیمیای سعادت ز همصحبت بد جدایی جدایی بری همصحبتدن جدالق
جدالق مراد کیمیای سعادت یرمزدن انقطاعدر دیمکدر مرا کر توبکذاری ای نفس طامع بنی ای نفس اکر قویه‌سك
ای طمعکار نفس بسی پادشاهی کنم در کدایی چوق پادشاهلق ایدرم کدالقده مراد کدالقده پادشاهلق
وار در نفس طمعکار مانع اولمز دیمکدر مکن حافظا از جور دوران شکایت اتمه ای حافظ دوران جورندن
شکایت چه دانی توای بنده کار خدایی نه بیلورسن ای قول سن الله منسوب ایشنی مراد دوراندن
صادر اولان افعال تقدیر الهی ایله در اندن شکایت اتمه لطفیله اختیاره الله دیوب قضایه رضا و تیز
صبر و تسلیم قیل دیمکدر ودخی ایضاً سحرکه هاتف میخانه بدولت خواهی سحر وقتنده بکا میخانه هاتفی دولت
دیلك ایله کفت باز آی که دیرینهٔ این درکاهی دیدی کرو کل که بو درکاهك اسکیسی سن مراد
بودر که هاتف غیبی سحر وقتنده بکا ندا ایدب دیدی کل که بو درکاه الهی قدیمی سن همچو جم جرعهٔ ما کش

که ز سر ملکوت جم کبی بزم قدحمزی چك که ملکوت سرندن بر توجام جهان بین دهدت آگاهی جام جهان
بین صفالیی سکا خبردارلق ویره مراد بودر که هاتف غیبك پندی بوا ولدی که سکا طریقت کبی بغیته
عشق الهی نوش ایت که ملکوت سرندن سکا قلب صافی خبردارلق ویره بر در میکده رندان قلندر
باشند میخانه قپوسی اوزره قلندر رندلر اولورلر که ستانند و دهند افسر شاهنشاهی که الورلر و ویررلر
شاهنشاهلق تاجنی مراد خانقاه قپوسنده مجلس مجردلر اولورلر که اولو پادشاهلق تاجنی بر کسه‌دن
الورلر بر کسه‌یه ویررلر یعنی عالمده متصرفلردر شول مرتبه‌ده که سلطنت عزل و نصبنه قادرلردر خشت زیر سر و بر
تارك هفت اختر پای کرپیچ باشنك آلتنده و یدی یلدزك تپه‌سی اوزره ایاق دست قدرت نگر و منصب
صاحبجاهی قدرت الن کور و صاحب منصبلك مرادا اول مجلس مجردلری وصفدر که دیر ظاهرا بونلر
آلتنده کرپیچ که آنی یصدقلر و معنی جهتندن کواکب سبعهٔ سیاره یعنی افلاك سبعه دپه‌سی اوزره
آیاقلری قدرت بو قدرت و منصب و دولت بودر نظر قیل کور دیمکدر سر ما و در میخانه که طرف بامش بزم
باشمز و میخانه قپوسی که اول میخانه طامنك کناری بفلك بر شد و دیوار این کوتاهی فلکه اوزره
اولمشدر دیوار الچقلغی ایله مراد بودر که بزم باشمز خانقاه قپوسی اوزره در و خانقاهك طامنك کناری
معنی یوزندن فلك وزره چقمشدر اکرچه بحسب الظاهر دیواری آلچقدر با کدایان در میکده ای سالك راه
میخانه قپوسی کدالری ایله ای سالك طریق بادب باش اکر از سر خدا آگاهی ادب ایله اول اکر
سر حقدن خبردار ایسك مراد سالك طریقته پنددر که خانقاه فقراسی ایله ادب ایله اولمق کرك که
انلر مقربان حضرت الهیه‌درلر اکرت سلطنت فقر ببخشند ای دل اکر سکا فقر سلطنتی بغشلر ایسه
ای کوکل کمترین ملك تو از ماه بود تا ماهی سنك ملکك آلچغی آیدن بالغه دکین اولور مراد طریقت
فقراسی تصرفی اکر سکا ویرلور ایسه ادنی ملکك عالم مشاهده اولور دیمکدر قطع این مرحله بی همرهی خضر
مکن بو کوچ قطعی خضر یولداشلغنسز اتمه ظلماتست بترس از خطر کمراهی ظلمات واردر قورق
ازمق خطرندن مراد بودر که سلوك طریقتی شیخ مرشدسز اتمه که ظلمات و عقبات وار در ضلالتدن
صقن بعض نسخه‌ده بو بیت بدلی بو بیت واقع اولمش کذر بر ظلماتست بجو خضر وشی سنك و غومك
ظلماته دوشمسنه برخضر کبی نی که درین مرحله بسیار بود کمراهی که بو کوچده چوق اولور آزمق مراد بیت سابق
کبیدر تو در فقر ندانی زدن از دست مده سن فقر قپوسن اورمغی بیلمزسن الدن قومه مسند خواجگی
مجلس تورانشاهی وزیرلك تکیه‌کاهن و تورانشاهه منسوب مجلسی مراد اهل تنعم فقر طریقن اختیار
ایده مز دیمکدر بعض نسخه‌ده بو بیت بدلی بو بیت واقع اولمش بکر اندیشه جمیلست و کنون می باید فکر بکری
کوزلدر و شمدی کرکدر کوشوارش ز در و دانهٔ تورانشاهی انك کوپه‌سی تورانشاهه منسوب انجو
دانه‌دن مراد فکرم بکری قولاغنه تورانشاه انجوسی و کوهری کوپه اولمغه لایقدر دیمکدر حافظ
خام طمع شرمی ازین قصه بدار ای خام طمع حافظ بو قصه‌دن اوتان عملت چیست که مزد دو جهان
می خواهی عملك ندر که اکی جهان ثواب اجرتنی استرسن مراد بودر که شاه حقیقت ثوابن و شاه مجاز
عقابن استمك اکی جهان اجرتن استمکدر ینجه عملك واردر که بوکا استحقاقك وله ودخی ایضاً سینه مالامال
درد است ای دریغا مرهمی سینه درد ایله طپطولودر ای دریغا بر مرهم دل ز تنهایی بجان آمد

خدایا همدمی: کوکل یالکوزلقدن جانه کلدی یارنی بر مصاحب مراددر دونه درمان و بر رفیق طریق طلبیدر
چشم آسایش که دارد از سپهر تیزرو: راحتلق کوزن کم دوتر تیز کیدیجی فلکدن: ساقیا جامی بیاور
تا بیاسایم دمی: ای ساقی بر قدح کتور تا دکلنم بر دم مراد بودر که فلکدن راحتلق امیدن اتمکله ای
شیخ بکا بر صفای خاطر و حضور قلب ویر که تا دکلنم و راحت اولم بر دم: خیز تا خاطر بدان ترک سمرقندی دهیم
قالق تا خاطری اول سمرقندی محبوبه ویره لوم: کز نسیمش بوی جوی مولیان آید همی: که انک یلندن
مولیان ارماغی قوقوسی کلور مراد بودر که شول محبوب حقیقیه کوکل ویره لوم که انک نسیمندن عالم ارواح
قوقوسی کله و بو مصراع رودکی نصر بن احمد نام پادشاهی بخارایه کتمکه ترغیب ایتدکی غزلک مطلعنه قریبدر
که بودر: مطلع یاد جوی مولیان آید همی: بوی یار مهربان آید همی: لاجرم ترغیب جانب الهی یه کرکدر: زیرکی
را کفتم این احوال بین خندید و کفت: بر زیرکه دیدم بو احوالی کورکولدی و دیدی: صعب روزی بوالعجب
کاری پریشان عالمی: بر مشکل کون بر عجیبی چوق ایش بر پریشان عالم مراد بودر که احوال عشقی کوردیدم
اول دخی عشق بویله مشکلدر دیدی: سوختم در چاه صبر از بهر آن شمع چگل: یاندم صبر قیوسنده اول
شمع چگل ایچون: شاه ترکان غافلست از حال ما کو رستمی: ترکلر شاهی بزم حالمزدن غافلدر قنی بر رستم
مراد بودر که صبر و ریاضت قیوسنده یاندم افراسیاب کبی ترکلر شاهی یعنی شیخ ناقص بزم حالمزدن غافلدر
قنی بر رستم صفت پهلوان طریقت که بزی بو چاهدن خلاص ایدب جاه وصله ایصال ایده: در طریق عشق
بازی امن و آسایش بلاست: عشقبازلق طریقنده امن و راحتلق بلادر: ریش باد آن دل که با درد
تو خواهد مرهمی: یاره اولسون اول کوکل که سنک دردک ایله بر مرهم استیه مراد بودر که شویله که عاشقدر
انک امنی و راحتی بلا و محنتدر پس شول کوکل که درد دوست ایله مرهم استیوب بلادن قچه مجروح اولمغه لایقدر
انوکیچوندر: اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست: اهل مراده و نازه رندلک محله سنده یول
یوقدر: ره روی باید جهانسوزی نه خامی بی غمی: سالک کرک جهان یاقیجی یعنی کثیر الحرارة خام و غمسز دکل
مراد طریق حقه سالک اولان مراد نفسی و نازی ترک ایدب صاحب حرارت و اهل غم و محنت اولمق کرک
آدمی در عالم خاکی نمی آید بدست: بر آدم خاکه منسوب عالمده الده کلمز: عالمی دیکر بباید ساخت و ز نو آدمی
بر عالم دخی دوزمک کرک و یکیدن بر آدم مراد بودر که بو عالمده بر آدم همدم و محرم اولا بولنمز مکر حق تعالی
بر عالم دخی ایجاد ایدب بر آدم دخی خلق ایلیه دیمکدر: کریهٔ حافظ چه سنجد پیش استغنای عشق: حافظ اغلمه
سینک نه وزنی وار در عشق استغناسی و کنده: که اندرین طوفان نماید هفت دریا شبنمی: که بو طوفانده
کورینور یدی دکز بر چه مراد بودر که حضرت حقک استغناسنه نسبت حافظ اغلمه سنک هیچ وزنی و قدری یوقدر
زیرا طوفان استغنای الهی یه نظر یدی دکز بر قطره کورینور: وله ساقی بیا که شد قدح لاله پر ز می
ای ساقی کل که لاله قدحی طولدی شرابدن: طامات تا بچند و خرافات تا بکی: بزم رسوم و عاداتمز نیجه یه دکین
و خرده مرده اعتبارمز نیجه یه دک مراد قدح لاله دن وجود انسانی در وانک طولسی دخی سنه کرمکه قابل اولمیوب
تمام اولمسیدر خلاصه مراد علم ظاهر اهلنک شیخ طریقته ارشاد ایچون نداسیدر که دیر ای شیخ کل بزه شمدن
کرو ارشاد طریقت قیل که وجود پیمانه سی طولدی و عمر منزوی اولدی نیجه یه دک بو عرف و اضافاتمزه وجوه عجز
اعتبار اتمز: بکذر ز کبر و ناز که دیدست روزکار: چین قبای قیصر و

ترک کلاه کی: قیصر قفتانی دوشمنی و کی کلاهی ترکنی مراد بودر که دنیایه مغرور اولوب تکبر و تعزز اتمه که
زمانه قیصر رومک قفتانی دورلدکن و کی نام پادشاهک کلاهی ترکنی کوردیدر: هشیار شو که مرغ
سحر مست کشت هان: آیق اول که سحر قوشی مست اولدی غافل اولمه: بیدار شو که خواب عدم در پیست
مهی: اویان که عدم اویقوسی آرده در پی مراد عقلک باغنده جمع ایدب سحرخیز اول که بلبل یعنی مست
حق اولوب غلغلده در و غفلتدن اویان که الموت نوم ثقیل موجبنجه عدم و موت اویقوسی آرده در
دیمکدر: خوش نازکانه می چمی ای شاخ نوبهار: خوش نازکانه صالنورسن ای یکی بهار بوداغی که انشقیکی
مبادت از آسیب باد دی: که قیش موزشی اولمیه اولمسون سکا کورلیلی فتنه سندن مراد اکرچه ظاهر
اما فی الحقیقه مهر بهارکه برخزانی و کوزیلینک زیانی وار ایدکین بیاندر: بر مهر چرخ و شیوه او اعتماد
نیست: چرخک محبتنه و انک شیوه سنه اعتماد یوقدر: ای وای بر کسی که شد ایمن ز مکر وی: فریاد و آفرین
برکمسیه که امین اولدی انک مکرندن مراد بودر که نیجه کمسه چرخ مهر و محبت و مساعده دولتی کوسترر
و انلر انکا فریفته اولوب یعنی الدنورلر فکر عاقبتدن و عمل خیردن محروم قالورلر آفرین اولسونه که انک
مساعده سنده الدنموب مکرندن امین اولا: فردا شراب کوثر و حور از برای ماست: یارن کوثر شرابی
و حور بزم ایچوندر: امروز نیز ساقی مه روی و جام می: بکون دخی آی یوزلو ساقی و شراب قدحی مراد
بودر که بکون آی یوزلو شیخ طریقت و محل عشق حق اولان قلب بزمدر لاجرم عمل صالح ان الله لا یضیع اجر
المحسنین موجبنجه امارت ثواب آخرت و باعث شراب کوثر و حور جنتدر: باد صبا ز عهد صبا یاد می کند
صبا یلی اوغلانلق زمانن اکدر: جان داروئی که غم ببرد درده ای صبی: بر جان علاجی که غم کیدرر ویر
ای اوغلانجق مراد مخاطبدن شیخ جدیددر انکا دیر نغمه ربانیه نشاط و رغبت ویر که ریاضت و مجاهده
یه تازه میلمز اولور لاجرم عمل و طاقتی بزه ارشاد قیل و عبادته دلالت ایله کل: حشمت مبین و سلطنت
کل که می برد: عظمتی کورمه کلک سلطنتی که الدن: فراش باد هر ورقش را بزیر پی: یل فراشی انک هر ورقنی بز
النه مراد بودر که کل کرچه سلطان کبی تخت شاخده حسن و جمال و عظمت و جلال کوستر اما یل انک هر ورقنی
یره دوشر خلاصه مراد دولت دنیایه اعتبار جایز دکلدر دیمکدر: در ده بیاد حاتم طی جام یک منی
ویر حاتم طی یاده بر بطمانلق قدح: تا نامهٔ سیاه بخیلان کنیم طی: تا بخیللرک قره نامه سن دوره لم مراد
اسخیا کبی بذل و همت قیل که تارک دنیا و مقبل مولی اولوب بخیللره عرض حاجت ایتمیوب انلرک دفترن
دوره لم دیمکدر: آن می که داد حسن و لطافت بارغوان: اول شراب که ارغوانه حسن و لطافت
ویردی: بیرون فکند لطف مزاج از رخش بخوی: طشره براقدی لطف مزاجی انک یوزندن ترلیله مراد
بودر که عشق الهی هر کسیه استعدادی مقدارنجه اظهار آثار ایدر: مسند بباغ بر که بخدمت چو بندکان: تکیه
کاهی باغه ایلت که خدمتده قوللر کبی: ایستاده است سرو و کمر بسته است نی: دورمشدر سرو و قوشاق
باغلمشدر مراد بودر که باغ وارلسا کور که سرو وقتی جا و ایدکن ادا خدمت ایدرلر سرو قیام و قامش قوشاق
باغلمشدر لاجرم انسان صاحب روح و عاقل ایکن خدمتده اولمق شین عظیمدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش
بشنو که مطربان چمن راست کرده اند: ایشت که چمن مطربلری راست آهنکن ایدر: آواز چنک و بربط و
طنبور و نای و نی: چنک و قپوز و طنبوره و دودوک و قتی آوازی مراد نباتاتک بعضی فراقکبی بکش

الکمش وبعضی عریض وبعضی طویلدر وبعضی مجوفدر وان من شیء الا یسبح بحمده معناسنجه هر بری ذکر تسبیحده
آدمی عقل کامل ایله ذکرا ولمق معقول دکلدر حافظ حدیث سحر فریب خوشت رسید ای حافظ سنک سحر
الدیجی خوش سوزک ارشدی تا حد مصر وچین وباطراف روم وری تا مصر وچین حدینه وروم وری اطرافنه
مراد کندونک کلامنی مدحدر که سحر الدر یعنی آنی بیلنی تحیر ایدر وبویله اولان کلام غریب مصر وچین سرحدینه
وولایت روم وشهر ری اطرافنه ارشور وسماعه لایق واقتدایه مستحقدر ولد ایضا شهریست پر ظریفان
وزهر طرف نکاری برشهردر ظریفلر ایله طلو وهر طرفدن برنکار یاران صلای عشقست کر میکنید کاری
ای یاران عشق صلاسیدر اکر ایش ایدرسکز مراد بودر که شهر سلوکه برشهردر که ظریفلر ایله طلودر که ترک دنیا
ایدوب الرزق علی المولی دیوب واسما وصفاتدن هر برنکار هر بر طرفده اولوب هر بر طالب برینه مقید ومبتلا
المشدر لاجرم ای درکستد عشق الهی یه صلادر اکسزده عمل آخرته نیت واراسه چشمم جهان نه بیند زین تازه
ترجوانی جهان کوزی کورمز بوندن تازه رک بر یکیت در دست کس نیفتد زین خوبتر نکاری کمسنک النه
دوشمز بوندن خوبک برنکار مراد شیخ جدیدی مدحدر که بونک کبی بر تازه واصل کورنمز واله کرمز لاجرم بونک
صحبتنی غنیمت بلمک کرک جسمی که دیده باشد از روح آفریده بر جسمی کم کورمش اولا که روحدن یارادلمشدر
زین خاکیان مبادا بر دامنش غباری بو خاکه منسوب اولانلردن اولمسون انک اتکی اوزره توز مراد
بودرکه اول شیخ جدید روح مجسمدر اهل خاکی انک اتکنه غبار یتشدرمک وانی منزعج قلمق اولمز بعض نسخه ده بو بیت
واقع اولمشدر ای روی خوبت از کل صدبار نازنین تر ای دلبر سنک کوزل یوزک کلدن یوز کره نازنین
رکدر زین رهکذر مبادا بر دامن تو خاری بو یولدن اولمسون سنک اتکک اوزره بر دیکن مراد مخاطبدن
شیخ جدیددر اکا دیرسنک وجهک کلدن احسندر بو طریقدن یعنی اهل طریقتدن سنک اتککا اوزره خار اولمسون
یعنی سالکلر مخالفت ایدوب رنجیده خاطر اتمسونلر چون شکسته را ز پیش خود چه رانی بخلین صنعت کندو
اوکلدن نه سوررسن چون غایت توقع بوست یا کناری چون غایت رجا بر او پکدر یا بر قوچمق مراد
بودرکه مرید منکسری وعملده مقصری رد اتمک لایق دکلدر چون غایت رجاسی انک کمال وصولی دکلدر
واکا استعدادی یوقدر بلکه همان غایت توقعی بر شیم تلذذدر تا مقدمهٔ حصول وصولدر می بیغش است
شتاب وقتی خوشست دریاب شراب بی غشدر تیز اول بر خوش وقتدر دوکی صاکی دکر که دار وامید
نوبهاری بر بیلهده کیمک واردر نوبهارا امیدی مراد بودرکه اول شیخ جدید صحبتنده عشق الهی خالصدر
استعجال اتمک کرک و بر خوش وقتدر فوت اتمک کرک و هر وقت زمان بسط اولمز غافل اولمق کرکدر
بستان حریفان مانند لاله وکل بوستانده مصاحبلر لاله وکل کبی هر یک کرفته جامی بر یاد روی یاری
هر بری بر قدح دوتمشدر بر یارک یوزی یادینه مراد خانقاهده صوفیلر که هر بری بر اسمه مشغول اولمشدر دیمکدر
چون این کره کشایم وین راز چون نمایم بنجه بودردوکی آچم وبو رازی نیجه کوستریم دردی وبخت دردی
کاری وصعب کاری بردردر بر کوهدر بو ایشدر مشکل ایشدر مراد مشکلات طریقت حلی صعبدر اسرار الهی
افشاسی مشکل ایدکن ذکردر هر تازه موی حافظ در دست زلف شوخی حافظک هر بر قیلی بر شوخک
زلفی الندهدر مشکل توان نشستن در اینچنین دیاری مشکل اوتورمق بونک کبی دیارده مراد
بودرکه حافظ سالک اولوب خانقاهده ساکن اولوب کندودن ارادت واختیار مسلوب اولوبا اسماء

متفاوته یه وصفات متغایره یه محل اولوب کشاکشدهدر بو دیار سلوکده اولمق غایتده مشکل ایشی
ولد ایضا صبا تو نکهت آن زلف مشکبو داری ای صبا سن اول مشک قوقلو زلفک خوش قوقوسن دوتر
سن بیادکار بمانی که بوی او داری تحفه یه بکزرسن که انک قوقوسن دوترسن مراد بودرکه ای توجه
سحری سن اول غیب هویتدن که رایحهٔ طیبه بخشسن دلم که کوهر اسرار حسن وعشق در دست کوکلم که حسن و
عشق اسراری النده در توان بدست تو دادن کرش نکو داری سنک الکه ویرمک اولور اکر ای دوترسک
مراد بودرکه توجه سحری یه دیر قلبی سکا تسلیم وتابع قلمق اولور اکر ایو دوترسک یعنی جانب حقدن غیری
توجه اتمیوب آنی دخی اول سمته توجیه اتمزسک قبای حسن فروشی ترا برازد و بس حسن صاتمق قفتانی سکا
یاراشور انجق که همچو کل همه آیین رنگ وبو داری که کل کبی دقتوا آیینی دوترسن مراد توجه سحری
مدحدر که چون اول حضرتدن رنگ وبوی واردر حسن جمال دعوی سن اتسه روادر دم از زمانک خونی
جوا قتاب زدن به نفسی خوبلق مملکتندن کنش کبی اورمق ترا رسد که غلامان ماه رو داری سکا
ایرر یعنی یراشور که آی یوزلو قوللرک واردر مراد توجه سحری حسن دعوی سن ایلسه یعنی صاحب حسن وجمالم دیسه
یراشور زیرا حواس وقوای روحانیه اکا بنده وتابعلردر وران شمایل مطبوع هیچ نتوان کفت اول
شمایل مطبوعه هیچ دیمک اولمز جز این قدر که رقیبان تند خو داری بوندن غیری که حرب خولو رقیبلرک
واردر مراد بودرکه توجه سحری که جانب الهیدن خبرداردر غایتده خوبدر هیچ عیبی واردر دیمک اولمز همان
عیبی بودرکه نفس وقوای نفسانیه انک رقیبلری ووصولنه مانعلریدر نوای بلبلت ای کل کجا پسند افتد
بلبل آوازی ای کل سکا نیجه مقبول دوشر که کوش هوش بمرغان هرزه کو داری که عقل قولاغن باطل
سویلر قوشلره دوترسن مراد بونده مخاطبدن نفسدر اکا دیرسکا واعظ وشیخ کلامی مقبول اولسون که
شیاطین جن وانس کلامنه عقل قولاغن دوترسن بجز که توسرم مست کشت نوشت باد سنک بقیه قدحک
ایله باشم مست اولدی سکا نوش اولسون خود از کدام خمست این که در سبو داری قننکی کوپدندر
بو که دستیده دوترسن مراد مخاطبدن واعظ وشیخدر اکا دیرسنک بقیه فیضک بنی مست ایلدی قننکی
شیخ طریقتدندر بو وجود که دستی سنده اولان دیوانی امتحان واستغراب ایدر بسر کشی خود ای
سر وجویبار رمناز کندو سرکشی لکک ایله ای ارماق سروی نازلنمه که کر باو رسی از شرم سر فرو داری
که اکا ایررسک حجابدن باشنی آشغه دوترسن با با اشغه کتورسن مراد علو درجه سی اولان اول حضرت
عالیه مشاهده کلسندن خجالت ایله باشن اشغه ایدر دیمکدر دعا شنی کفتم وخندان بزیر لب می کفت
اکا دعا ایدم کولوب لبنک التندن دیدی که کیستی تو وبا من چه کفت وکو داری که کیمسن که بنم ایله نه دیمک اتمک
واردر مراد بوندن استعارهٔ تمثیلیه طریقی ایله حضرت حقک کمال علوینی وعبدک نهایت دنائتنی بیان
درکه برا علی کسه برادنی کشی سوز سویلسه اول اعلی کسه اکا بطریق التلطف کولرک سن کیمسن بکا سوز سویلرسن
دیسه بو بر عتابدر که لطف آمیزدر لاجرم حضرت حقه بزم دعامز ودخی زیاده ادنی بر غایتده اعلی یه خطاب اتمک مشابه
سندهدر لکن اول حضرت کمال کرمندن رد اتمز ز کنج صومعه حافظ مجوی کوهر عشق خانقاه بوجاغندن استه
ای حافظ عشق کوهرن قدم برون نه اگر میل جست وجو داری ایاغی طشره قو اکر استمک واراتمق آرزوسی
مراد بودرکه صومعه بوجاغنده اوتورمق ایله کوهر عشق بولنمز کندن نهایتکدن چقمق کرککس یا خانقاه شیخی

اولمقده نوع ریا واردر اندن چقوب کمال اخلاص اوزره اولمق گرکسن یا ملامیه دن اولمق گرکسن
که کوهر عشق بولمش ولد ایضاً طفیل هستی عشقند آدمی و پری · عشق مستلکنه اوغلسی هر آدمی وجن ارا
دتی بنما تا سعادتی ببری · بر ارادت کوستر تا سعادت الهیه سن مراد مخاطبدن نفس وهر اهل نفس لازم
اکا دیر شول که اند عشق حق وارادت صدق اولا متبوع اولوب انسی وجن ودوای روحانیه نفسانیه
اکا تابع اولورلر یعنی ارادت صادق وعشق حق کوستر که متبوع واهل سعادت اوله سن · چو مستعد نظر نیستی
وصال مجوی · چون نظر استعدادکه یوقدر وصال استمه · که جام جم نکند سود وقت بی بصری · که جام جم فایده
اتمز بصرسزلق وقتنده مراد بودر که اهل نظر اولمق گرکسن که سکا مشاهده وصال میسر اوله که جم جامنک و اسکندر
آیینه سنک فایده سی یوقدر بی بصر اولانه · دعای صبح وشکر خواب صبحدم تا چند · صبح سزایی وصبح وقتنک
طاتلو اویقوسی نیجه یه دکین · بعد ز نیم شبی کوش وگریه سحری · نصف لیل عذرینه دورش وسحر اغلمسنه مراد تنعم
توغلندن نهی واحیاء لیلی واستغفار سحره ترغیب در · بیا که سلطنت از ما بخر بمایه حسن · گل وبزدن سلطنت
صاتون آل حسن مایه سی ایله · وزین معامله غافل مشو که حیف خوری · بو معامله دن غافل اولمه که حیف یرسن مراد
بودر که ای نفس واهل نفس ویر کل حسن وجمالکی بذل ایدب بزدن سلطنت آخرت صاتون آل اگر بویله اتمزسک پشیمان
اولوب تأسف ایدرسن · بکوش خواجه و از عشق بی نصیب مباش · دورش خواجه وعشقدن نصیبسز اولمه
که بنده را نخرد کس بعیب بی هنری · که قولی صاتون المزکه هنرسزلک عیبیله مراد بودر که عشق وهمتی هنر بیلکدر
وهنرسزلک عیب عظیم در بلکه جمیع عیوبک اعظمی در بونک کبی اعظم عیوب ایله کیمسه قولی صاتون المز پس عشقی اولمیان
مقبول حضرت حق اولمز · جوهر که تو داری وری نخستاد · جوهر که سنکدر دوغیره برقپوجی آجدی
ازین سپس من و مستی و وضع بیخبری · بوندن صکره بن و مستلک و بیخبرلک وضعی مراد مصراع اولدن استفهام انکاری
مفهومی در یا جوهر روحکه سنکدر هنرکه خبر قپوسی آجدی یعنی خیره قپوسنی آجدی شمدن صکره بن مستلک و بیخبر
لک وضعی اختیار اولنمق گرک که · تو خود چه لعبتی ای نازنین شعبده باز · سن خود نه لعبتسن ای حقه باز کوزله
که در برابر چشمی و غایب از نظری · که کوز برابرنده سن ونظردن غایب سن مراد بونده دخی روحه نفسه خطابدر
که ویرسن نه توقلمه سن ای حقه باز کوزله که حاضرسن اما مرئی دکلسن بعض حضره بو بیتدن بدل بو بیت واقع اولمش
ز وصل و هجر تو در حیرتم چه چاره کنم · سنک وصلکدن وهجرکدن حیرتده یم نه چاره ایده یم · نه در برابر چشمی نه غایب
از نظری · کوز برابرنده دکلسن ونظردن غایب دکلسن مراد کوزدر روحه نفسه خطابدر که روح نفسه نه واصلدن ونه مهجوری
دیه بیلورز زیرا مرئی دکل وغایب دکلدر · هزار جان مقدس بسوخت زین غیرت · بیک پاک جان یاندی بو غیرتدن
که هر صباح ومسا شمع مجلس دکری · که هر صباح واخشم بر غیر مجلس شمعیسن مراد روحه نفسه شکایتی بیان ایدر
چوق جان پاک بو غیرتدن یاندی که نفس غیرلرک یعنی اهل فسق وهوانک شمع مجلسیدر · دعای گوشه نشینان
بلا بگرداند · گوشه نشینلرک دعاسی بلایی دوندرر · چرا بگوشه چشمی بما نمی نگری · نیچون بر کوز قویرغی ایله
بزه نظر اتمزسن مراد بودر که ارباب قلوب وارواح مقدسه دعاسی بلایی دفع ایدر انلر بونلره التفات اتمز که
بلای دنیا وغنای عقبی اندن دفع اولا · زمین بحضرت آصف که می برد پیغام · بندن وزیر حضرتنه کیم التر خبر
که یاد گیر دو مصرع ز من بلفظ دری · که ازبرله بندن ایکی مصراع فارسی دری لفظیله مراد بندن عقلکل معاشه
که وزیر نفسدر کیم بو خبری التر که نظم فارسی دریدن ایکی مصراعی بندن ازبرله دیه واول ایکی بو مصراع بودر

بیاکه

بیاکه وضع جهان را چنانکه من بینم · گل که جهان وضعنی اویله که کورورم · گر امتحان بکنی می خوری و
غم نخوری · اگر امتحان ایدرسک شراب ایچرسن غم یمزسن مراد بودر که بن جهانی بویله کورورم که حالی بلا ومنصبی
عنا وفقری راحت وخمولی استراحتدر اگر سن دخی امتحان ایدرسک کورر و بویله بیلورسن لاجرم عشق الهی یه
اشتغال ایدب غم جهاندن فارغ اولورسن · کلاه سروریت کج مباد بر سر حسن · سنک سرورلک کلاهی اگری
اولمسون حسن باشی اوزره · که زیب بخت سزاوار ملک و تاج زری · که تخت زینتی وملک والتون تاجه
لایقسن مراد یا عقله خطاب یا نفسه خطابدر که بری زینت تخت آخرت ولایق تخت وتاج دولتدرسن دنی
کلاهی حسن باشی اوزره اگری اولمیوب تمام استقامت اوزره اولسون · طریق عشق طریقی عجب خطرناکست
عشق طریقی عجب خطرناک یولدر · نعوذ بالله اگر ره بمقصدی نبری · نعوذ بالله اگر یولی مقصده التمزسک مراد
روحه نفسه خطاب یعنی در که وزیر عشق الهی طریقی خطرلو طریقدر نعوذ بالله اگر یولی مقصوده التمدن بو حال
ایله کیدرسک · ببوی زلف و رخت می روند ومی آیند · سنک زلفنک ورخک قوقوسی ایله کیدرلر وکلورلر · صبا
بغالیه سایی وگل بجلوه گری · صبا غالیه سک ازمک ایله یعنی خوش قوقو ایله وگل جلوه لک ایله مراد مخاطبدن
محبوب حقیقی در که نفحه ربانیه غیب هویتدن رایحه طیبه ایله کلور کیدر وگل اول جمال جمیلدن غنچ ایله کلور کیدر
بیمن همت حافظ امید هست که باز · حافظک همتی برکتی ایله امیدوار در که کرو · اری اسامر لیلای لیلة
القمری · اری نفس متکلم وحده در رؤیتدن کورمک معناسنه واسامر نفس متکلم وحده در مسامره دن کیجه ایله
سویلشمک معناسنه ولیلی اسم معشوقه در بونده یا متکلمه مضاف المحذر مفعولی اسامر در ولیلة منصوب ظرفی در
مضاف قدر القمر لفظنه واسامر جمله سی مفعولی در اری لفظنک معنای مصراع بودر که کورم معشوقم ایله کیجه سویلشدیکم
آی آیدنلق کیجه سنده مراد بودر که امیدوارم که کندوی معشوق حقیقی ایله مناجاته ومکالمه روحانیه ده
کورم روشنالق اولدیغی کیجه ده · ولد ایضاً · ای با غم تو ما را پیوند لایزالی · ای دلبر سنک غمک ایله بزه
اتصال لایزالی · قد ضاع من هواکم عمری ولا ابالی · تحقیقا ضایع اولدی سزک هواکز اجلندن بنم عمرم وقید
هزم مراد محبوب حقیقی حضرتنه خطابدر که ویرسنک غمک وعشقک بزه لایزالی در سنک محبتک اجلندن عمرم
ضایع المحذر اما غم یمزم زیرا فی الحقیقه اضاعت عمر دکلدر · عیش سکان کویت هر بیخبر چه داند · سنک محلک
کلبلرنک عیشنی هر خبرسز بلمز · یالیت لی مجالا فی ذلک الحوالی · نولیدی بکا مجال اولیدی اول جوانبده مراد
درگاه حق سمتنده اولان کلب اصحاب کهف کبی حضوده عیشی وسروره ایدکین فوق اتمین بلمز نولیدی
بن دخی انلردن اولیدم دیو تحسر ایدر · ازآب دیده یارا شد راز هم آشکارا · کوزم یاشندن ای یار سرم
آشکارا اولدی · ارحم علی دموعی یا من علمت حالی · ارحم لفظی در رحم بابندن امر حاضر صیغه سیدر دموع
جمع دمعدر کوز یاشی معناسنه معنای مصراع بودر که اسرکه بنم کوزم یاشنی ای بنم حالم بیلن مراد حضرت رحیمدن
طلب رحمدر · خوبان وفا ندارند ای جمع پاکبازان · خوبلرکه وفالری یوقدر ای پاکبازلر جماعتی · لا ترقبوا
وفاء عن صاحب الجمالی · لا ترقبوا نهی حاضردر اولکی بابدن وفاء لفظی منصوب مفعولیدر معنای مصراع بودرکه
وفا اوممک صاحب جمالدن مراد محبوب مجازیده وفا یوق ایدکین ذکر ایدر · ما تشنه لب گذشتیم بر آب زندگانی
بز صوسز کچدک آب حیات اوزره · یا ساقیا اغثنی من شربة الزلالی · یا حرف نداء ساقیا منادی نکره در
اغثنی امر حاضردر افعال بابندن معنای مصراع بودرکه ای ساقی مدد قیل بکا طاتلو شربتدن مراد سلوک

طریقت مرشدسز اولیجق انتفاع بولنمز لاجرم ای شیخ بزه مدد قل لذیذ شربتدن دیو طلب اذاقت لذت طریقت
ایدر ماترک دین و دنیا کرده یم از رویت بز دینی و دنیایی ترک ایتدک سنوک آرزوک ایچون جاوزت
فی هواکم عن حب جاه و مالی لفظ جاوزت نفس متکلم وحده در مفاعلة بابندن واکی حرف جر یعنی عن مجرورلری
ایله اکا متعلق در معنای مصرعی بودر که بن کچدم سزک هواکزده منصب و مال محبتندن مراد مخاطبدن محبوب
حقیقیدر و دیندن عادت اهل دنیادر یعنی بز سنک آرزوک و محبتک اچلیچون عادت اهل دنیایی و ملک
دنیایی ترک ایتدک دیمکدر حافظ اکر بمیرد بر خاک آستانت حافظ اکر اولورسه سنک اشیکک طپراغی اوزره
قد صار فی الحیات کانت بلا زوالی تحقیقا اولور حیات صاحبی و بیله حیات که زوالی یوقدر مراد درکاه
حقده عبادتده ایکن وفات ایدن حیات ابدیه بولور دیمکدر وله ایضا ای زشرم عارضت کل غرق
خوی لفظ خوی فتح خا و واو رسمیه ایله مرادف عرق در یعنی ای دلبر سنک عارضک حجابندن کل عرقه غرق در
بر عرق بیش عقیقت جام می طلوندر سنک عقیقک اوکنده شراب قدحی مراد جمال ذات حسن دن کل خجل
و کلام الهیدن شراب مسکر منفعل دیمکدر ژاله بر لاله است یا بر کل کلاب چه در لاله اوزره یا کل اوزره کلاب
یا بر آتش آب یا بر روت خوی یا اود اوزره صو یا یوزک اوزره تر در مراد صنع حق بیان در که محبوب مجازی
وجهی لاله کبی یا کل کبی یا آتش کبی قلمش در وانک اوزرنده عرق شبنم یا کلاب یا آب در و بر امر غریب بودر که
ژاله و کلاب و آب لاله و کل و آتش اوزره خارجده واقع اولور عرق محبوب وجهی اوزره ایچرودن ترشح
ایدر می شد از چشم ان کمان ابرو دل کیدردی کوزدن اول قاشلو و کوکل از پیش می رفت و کم
می کرد پی اردنجه کیدر ایدی یتوردی ایزی مراد محبوب مجازی اردنجه اولان ایزن ازوب متقید چوق
محروم اولد وعن ذکر در امشب از زلفش نخواهم داشت دست بوکیجه انک زلفندن ال دوتوق استرم
رو موذن بانک می زن کوکه بو یوری موذن آوازا و روی که کل بادیرلق مراد بودر که بن بو کیجه غیب هویت
ملاحظه سنه استغراق ده یم یوری کس موذن غفلتده اولانلری ایقاظ و دعوت قل چون بنی عامر سبی
مجنون شود بنی عامر قبیله سی کبی چوق مجنون اولور کر برون آید کل لیلی زحی اکر چقرسه لیلی کلی قبیله دن
مراد بودر که بنی عامر قبیله سندن لیلی نام محبوبه ظهور ایدیب قیس نام یکت اکا عاشق دیوانه اولوب مجنون
لقب ویردیلر انجلین هر قبیله دن کر جمال ظاهر اوله چوق کمسه مجنون اولور که ظهور جمال مجنتی در و مجنون
دیمش قطعه وکان فوادی فارعا قبل حبکم وکان یذکر الخلق یلهو و یمرح فلما دعی قلبی هواک اجابه
فلست اراه عن فنائک یبرح فان شئت واصلنی وان شئت لم تصل فلست اری قلبی لغیرک یصلح
نی و می لب بر لب مطرب نهاد نی بردم لبنی مطرب لبنه قودی چنک را در زیر ناخن کرد نی چنکی طرناق
التنده ایلدی نی مراد بودر که نی که رجل کامل در چون اول لبنی کلام الهی یه متصل قلوب اندن صدا ایدا
ایدی شیخ منحنی و مراقب انک طرناغی التنده اولوب یعنی اندن فیض آواز بیدا اولوب ساکت و مراقب
ایکن نالان اولور دیمکدر چنک را در دست مطرب نه دمی چنکی مطرب الندہ قوبردم کورکش نجر آتش
و نجر دشش زنالی دی مطربه انک طرنی قازی و خروش اندراندن صکره مراد بودر که شیخ مراقب و ساکتی
کلام الهی تکلم ایدنه تسلیم قل تاکه اول انک طرنی تحریک ایدب خروش اندره عود بر آتش نه و منقل بسوز
عودی اود اوزره قو منقلی یاق غم مدار از شدت سرمای دی غم ییم کوز صوغوغی شدتندن مراد

مراد جانب الهیدن رائحهٔ طیبهٔ اهل حرارت اولانلره ارشد رب و استعدادی اولانلره اوداور ب
باره سوز سوبلینلرکه و اهل هوا اولانلرکه شدت بردوتندن غم ییم دیمکدر با تو زین بس کر فلک خواری
کند سکا بوندن صکره اکر فلک خوارلق ایدرسه باز کو در حضرت دارای زری کر ودی زی شهری
حاکمنک حضرتنه مراکین طالب حق و سالک طریقت اولدیغکدن صکره اکر فلک سکا خوارلق ایدب
تحقیر ایلرایسه حاکم عالم اولان حضرت حقه شکایت قل که اول کفایت ایدر دیمکدر خسرو آفاق نخشی
ان کز سخا آفاق بخشلیجی پادشاه اول که سخادن یعنی انک سخاسندن نامه خاتم و نامش کشت طی
خاتم نامه سی وانک نامی دورلدی مراد بودر که اول پادشاهه شکایت قل که آفاق عالمه ایدر بو در
وانک سخاسندن کمال سخا ایله مشهور اولانک دفتری و نامی دورلدی و اول پادشاه حضرت حق تعالادر
انکه بهر جرعه جان می دهد اول اولدر که بر بقیه قدح ایچون جان ویرر جان الهستان و جامی ده
بوی انک جانن آل و بر قدح ویر اکا مراد بودر که اول پادشاهدر که قلبکدن بقیه عشق و افعان
ویرسک اول سکا حیات ابدیه ویررکسن اکا قلبکی کلیتی ایله تسلیم قلسک جان باقی الورسن که عذاب
سالم و نعیم ایله متنعم اولورسن جام می بیش آر دجون حافظ مخور شراب قدحن اوکه کتور دحافظ کبی
پیمه غم که کی بود و یا کاوس کی غمی که کی پادشاه عجم ایدی یا کاوس پادشاه عجم ایدی مراد بودر که
قلب صافی اوکه کتور عشق الهی بوکشنه مشغول اول و تواریخ علمی که علم لاینفع و جهل لایضر در انی ترک قلوب
امور نافعه یه اشتغال قل وله ایضا بیار باده و بازم رهان زنجوری کتور شرابی و کرو قورتر بنی
مخمورلقدن که هم بباده توان کرد دفع رنجوری که شراب ایله دفع مرض اتمک اولور مراد عشق کسلی و مرض
قلبی دفع اتدکن ذکر در بهیج وجه نباشد فروغ مجلس انس هیچ وجه ایله یا بزم مجلس انس ضیاسی مکر بروی
نکار و شراب انکوری مکر نکار یوزی ایله و اوزم ایله شرابی مراد معنی یه نظر استفهام انکاری در بیچ
غمزه فتان هیچ غره مباش غمزه فتان سحر یه هیچ مغرور اوله که آزموده م وسودی نداشت مغروری کم
تجربه اتدم بر فایده اتمدی مغرورلق مراد غرورشوم ایدکن ذکر در ادیبا چند نصیحت کنی که عشق مباز ای
ادیبلیجی نیجه نصیحت ایدرسن عشق اوینمه دیو اکرچه نیست ادب این سخن بدستوری اکرچه ادب دکلدر بو سوز
بروزیره مراد عقل معقلی وزیر روح بریه دردایما عشق الهیدن منع ایدر روح اکا نیجه نصیحت ایدرسن دیو
چوق سویلمکدن و صنعا نهی ایدر اکرچه وزیره بو یله سوزدیمک ادب دکلدر انما عاشق بی اختیار سویلیدر
بعشق زنده بود جان مرد صاحب دل عشق ایله دری اولور صاحب دل کشینک جانی اکر تو عشق نداری
بروکه معذوری اکر سنک عشقک یوق ایسه یوری که معذورسن مراد معذورسن دیمکدن عذر اولور خلک
وار در دیمکدر بنیک و زیب بداوم صلاح خویش زدست برالدق ایله ویردم الدن کندی صلاحمی دریغ
آن همه زهد و صلاح و مستوری دریغ اول دوکلی زهد و صلاح و مستورلکه مرادکند ونک فریفته اولدوغنه
تحزن در رسید دولت وصل و کذشت محنت هجر ارشدی وصل دولتی و کچدی هجر محنتی نهادمستور دلی
باز دو معموری کوکل ملکلنی کر و یوزی معمورلغه قودی مراد وصول حصوله متوجه اولوب قلب معمور المخمر
بوز دوتدی دیمکدر بهر کسی نتوان کفت درد او حافظ هر کسیه دیمک اولمز انک دردنی ای حافظ بکو
بدانکه کشنیدست محنت دوری دی اول کمسیه که چکمشدر ارقلق محنتنی مراد صحالا اولمیان احوالی بلمز

اکا ده باری دیمک ولمزه دیمکدر و له ایضاً ای باد نسیم یار داری ای یل یارک خوش قوقوسن دوتدک زان
نفحهٔ مشکبار داری اول مشکه یا غدری خوب قوقودن دوترسن مراد توجه سبحانی نفحهٔ ربانیه دن حصه دار
اولدیغی ایچون ای مدحت ده ر زنهار مکن دراز دستی صفت الهیهٔ زلفنه قلمه با طرّهٔ او چه کار داری
انک طرهسی ایله نه ایشک وار ده ر مراد توجه سبحانی غیب هویته تعرضدن نهی ده ر نیتکم رسول الله عم بیورر تفکروا فی
آلاء الله ولا تتفکروا فی ذات الله ای گل تو کجا و روی زیبا ای گل سن قنده یار اشق یوزی قنده او مشکین تو
خار داری انک مشکی کمسنک دیکنک وار ده ر مراد هیچ بر حسن او وجه جماله حقه نسبت اولنمق جایز دکلدر دیمکدر
ریحان تو کجا و خط سبزش ای سلکن سن قنده و انک یشل خطی قنده او تازه تو غبار داری اول تازه کسنک
توزک وار ده ر مراد شول خط که حضرت حقه متعلق ده ر دایما تازه ده ر سائر خطوط که هوایه و دنیایه متعلق ده ر
توزلو ده ر نرگس تو کجا و چشم مستش ای نرگس قنده و انک مست گوزی قنده او سرخوش و تو خمار داری
اول باشی کسنک خوش خمارک وار ده ر مراد صفت بصر غیری بصرلره نسبت اولنمق جایز دکلدر که صفت بصر
جمیع اشیایی محیط ده ر و صابر ده ر خلاف غیری بصرلرک ای سرو تو با قد بلندش ای سرو سن انک بو چه قدی ایله
در باغ چه اعتبار داری باغده نه اعتبارک وار ده ر مراد هر درجهٔ عالیه جانبک علوّنک حضرت حقک علوّینه
نسبتی یوقدر دیمکدر ای عقل تو با وجود عشقش ای عقل سن انک عشقی وجودی ایله در دست چه اختیار
داری الده نه اختیارک وار ده ر مراد عقل جذبهٔ الهیه ایله نه اختیاری اولور دیمکدر روزی برسی
بوصل حافظ برگون ارشورسن وصله ای حافظ گر طاقت انتظار داری اگر انتظاره طاقتک وار ایسه مراد
طالب منتظر اولان وصله ارشور دیمکدر و له ایضاً بدید آمد رسوم بیوفایی ظاهر اولدی بی وفالق عادتلری
نماند از کس نشان آشنایی قالمدی کسه دن آشنالق نشانی مراد زمانه خلقندن شکایت ده ر برند از فاقه
نزد هر خسیسی الترلر فقردن هر بر خسیس قتنه کنون اهل هنر دست گدایی شمدی اهل هنر دلنجیلک الینی مراد
اهل هنر فقیر و ذلیل اولوب ضرورتدن هر بر خسیسه عرض حاجت و ذلت ایدرکن حکایه ده ر کسی کو فاضلست امروز
در دهر بر کسه که او فاضلدر بوگون زمانه ده نمی بیند زغم یکدم رهایی کورمز بر دم غمدن خلاص مراد زمانه نک
بر مؤلفندن اهل فضل مغموم اولدیغی ذکر ده ر ولیکن جاهلست اندر تنعم ولکن جاهل تنعمده ده ر متاع او چو نیست
این دم بهایی انک متاعی چون شمدی بهالو ده ر مراد بو زمانه ده جهل معتبر ده ر دیمکدر دل را ز ان فزاید روشنایی
که کوکلدن آرتر روشنالق مراد اهل نظره ده رغبت اولدیغی توطئه در و بو بیت مربوطدر نبخشد یک جو نشی
از بخل و امساک بخیللر اکا برار به بخل فرستدن اگر خود فی المثل باشد سنایی اگر مثلا سنایی ده اولورسه
بلکل که سنایی شعراء صوفیه نک کبارندن ده ر و انک سوزلری استشهاد طریقی ایله کتابرده بنده و جهی ایله کتورلر
خرد در گوش هوشم دی همی گفت بلکل که خرد و هوش ظرفی خلقی اولان عقل معناسنه استعمال اولنور کاه اولور تجربه
امور ایله حاصل اولان بصیرت معناسنه استعمال اولنور بو تقدیرجه مند که اداة تحصیل و تحسین در اکا مقارن
اولور خردمند و هوشمند دیرلر کاه خرد عقل معناسنه و هوش اوص معناسنه استعمال اولنور که مقابل اغماء در انوک ایچون
بایلان کمسنه اوصی کتدی دیرلر کاه خرد بصیرت معناسنه و هوش خلقی اولان عقل معناسنه استعمال اولنور بونده مراد
بو اولمق ظاهر ده ر که معنای مصراع بو ده ر که بصیرت عقل قولاغنه دون دیر ایدی برو صبری بکن در بی نوایی یوری
بر صبر قل ز قسمت لقده قناعت را بضاعت ساز و تی ساز قناعتی قالنی ده و زو یان ده رین ده رده عنانه جو

نی نوایی بوده ده مشقتده چون قناعتکسن مراد صبر و قناعت ارشاد ده ر ایا حافظ بجان این پند بشنو ای حافظ
جان ایله بو نصیحتی ایشت که گر از پا در افتی با سر آیی که اگر ایاقدن دوشرسک باشه کلورسن مراد بو ده ر که
طریق بوب دوشرشک باشک آستغفر کلوب دفع بدتر حاله گرفتار اولورسن و له ایضاً برو زاهد بامیدی که داری
یوری زاهد بر امیده که سنک وار ده ر که دارم همچنان امیدواری که وار ده ر انجلین بنم امیدوارلغم مراد
زاهددن یا زاهد خشک ده ر که جنت استر باطل یقتدن معرض اولاندر که دنیا استر پس اهل بر نه دیر یوری کس
امیدده و ندعکه بن ده نجلین امیدوارلغم وار ده ر که دیدار حق استرم پس بن ده اکا طالب اولوب کیدرن
بجز ساغر چه داری لاله در دست قدحدن غیری نه سی وار لاله نک الده بیا ساقی بیاور تا چه داری گل ساقی
کتور نک ار ده ر مراد بو ده ر که نکرلیال اولان سالک ضعیف الحاله قلبیدن غیری نه سنه یه قادر دکلدر گل ای
شیخ کتور نک وار ایسه نی بوکا ارشاد قل مراد در گسته دیوانگان گشتی بنی دلولر صقندجک که مستی حسن شناخت
از هوشیاری که مستلک خوشدر کیدر آیقلقدن مراد دیوانه عشق اولمق دست حق اولمق عاقل و ایق اولمقدن
یکدر دیمکدر بپرهیز از من ای صوفی بپرهیز صقن بندن ای صوفی صقن که کردم توبه از پرهیزکاری که
توبه ایلدم پرهیزکارلقدن مراد شکلمدن عقل معاد و مجانبهٔ نفس ده ر لاجرم عقل معاد نفسه دیر بندن صقن که
نفس قتل ایلمک پرهیزکارلغندن توبه ایلدم پس غافل اولمه که کسنی ریاضت و مجاهده ایله هلاک ایدرم بیا دل
در خم گیسوی او بند گل کوکلی انک زلفی بوکلمنه باغله اگر خواهی خلاص و رستکاری اگر استرسک خلاص و
قورتلمق مراد بو ده ر که عقل معاد نفسه دیر کلبر و قلبکی غیب هویت مرتبه سنه باغله تا که صور دنیادن خلاص
بولاسن بدست گل خدا را توبه بشکن گل الی ایله الله ایچون توبه صی که عهد گل ندارد استواری که
گل عهدینک محکملکی یوقدر مراد ظاهره نظر وقتی کلنجک توبه صی تا گل وقتی گچمدن عیش ایده لوم که زمان گل باقی
دکلدر دیمکدر معنی به نظر مراد بو ده ر که کشف ظهور ایدجک طریقتدن رجوع صی تا سالک اولوب کشف و حال
حاصل ایده سن که زمان کشف ممتد و باقی اولمز عزیزان نوبهار عمر بگذشت ای عزیزلر کیکی بهاری گچدی
بجو بر طرف چمن باد بهاری چمن کناری اوزره بهار یلی گبی مراد عمرک سرعتنی حکایت و فرصتی فوت ایتمکه
ولا لقدر بیا حافظ نبید تلخ کن نوش گل ای حافظ اچی شرابی نوش قل چرا عمری بغفلت می گذاری
نیچون بر عمری غفلت ایله گچورسن مراد ریاضت اگرچه آچی ده ر اما کل مرد و واعظینجه علاج ده ر پس نیچون
عمری غفلت ایله گچورسن ده وکه ده رمان انتم بن دیمکدر و له ایضاً ترا که هرچه مرادست در جهان داری
سنک که هر نه مرادک ایسه جهانده وار ده ر چه غم ز حال ضعیفان ناتوان داری کوجسز ضعیفلر حالندن
نه غمک وار ده ر مراد روح و عقل معاد کی نفسه خطابی ذکر ده ر که دیرلر سکا که مرادات نفسانیه حاصل ده ر بز ضعیف
و عاجزلرک حالندن غمک یوقدر بخواه جان و دل از بنده و روان بستان استه جانی و کوکلی بنده دن
روان یعنی فی الحال که حکم بر سر آزادگان روان داری که آزاده لره روان حکمک وار ده ر مراد عقلک نفسه
خطابنی ذکر ده ر که عقل اکا دیر جانی و کوکلی بنده دن استرسک فی الحال الورسن که غالب مطلق اولوب آزاده لره
حکمک جاری ده ر میان نداری و دارم عجب که هر ساعت بیلک یوقدر عجب دوزرم که هر ساعت میان جمع
خوبان کنی میان داری مجبوبلر مجمعی اورتسنده اورته ده یه تجلیلوح ایدرسن یعنی صدر نشین سن مراد بو ده ر که نفس
اگرچه متجسم دکلدر اما تجرد روح و قوای روحانیه اورتسنده صدر نشین ده ر بیاض روی تو نیست نقش در

خورازانكه سنك يوزك بياضنه لايق نقش يوقدر زيرا سواد از خط مشكين بر ارغوان دارى خط مشكينك
سوادى ارغوان اوزره دوكلمش مراد محبوب مجازى يوزينه بكزر روا كاه كتابت نقش يوقدر كه ارغوان اوزره قره
خط يازلوب نقش اكا قرينة المقدر ديمكدر بنوش مى كه سبك روح اى ضعيف اندام شراب ايچ كه سبك روح سن
اى نداى ضعيف على الخصوص دربن دم كه سران دارى خصوصا شمدكى دمده كه باشنك اغرلغى وار در مراد
روحك نفسه پندى دركه اى كسن خفيف روح سن عشق الهى نوش قيل اى ضعيف اندام تا كه صحت و قوت بوله سن خصوصا
شمدى عبادتده كسلكه و طاعتده اهمالكك زياده در مكن عتاب ازين بيش وجور بر دل ما عتاب ايتمه بوندن
زياده وجور ايتمه بزم كوكلمزه بكن هر آنچه توانى كه جاى آن دارى قل هر نه كه قادر اولدغك اولديركه وار در
مراد عقل در روحك نفسه خطابنى بيان دركه ويرلر بزم كوكلمزه بوندن زياده عتاب وجور ايتمه و هر نه يه قادر ايسك
قل كه اوله يره وكسن يعنى وار تكليف ايلكسن ويره حكم ايتمكه قادرسن باختيارت اكر صد هزار تير جفاست سنك
اختيارك ايله در اكر يوز بيك جفا اوقى بقصد جان من خسته دل دركمان دارى بن خسته جانى قصد ايچون يايكده
دار در مراد عقلك نفسه خطابنى ذكر دركه وير سنك اختيارك و كثرت عصيانه جرائتك ايله دركه روحم قصد ايدرسن
برنيچه وجه ايله بكش جفاى رقيبان مدام وخوش دل باش چك رقيبلرك جفالرنى دايم و كوكلى خوش ايله كه سهل
باشد اكر يار مهربان دارى كه آسان اولور اكر شفقتلو يارك وار ايسه مراد عقلك نفسه پندنى ذكر دركه
وير قواى نفسانيه نك كشياطين جن وانسك وطعن ايدن اهل دنيانك جفالرين چك خوش دل اول ايسه سلوك
كه بونلرك جفالرى سهل و جزئى در اكر حضرت حق ايله انسك وار ايسه بوصل دوست كرت دست مى رسد يكدم
دوست وصلنه اكر سنك الك ارر ايسه بردم برو كه هرچه مراد است در جهان دارى يورى كه هر نه مرادك اينسه جهانده
دوكتس مراد عقلك نفسى سليتنى ذكر دركه اكا وير اكر دولت حقيقيه الك ارمك واقع اولورسه يورى كه جميع اوت
سنك ايچون حاصل در چو فكر لعل لبش ميكنى و مى شنوى چون انك لعل لبنى فكر ايدرسن و دكلنيدرسن حديث
با شكرست انچه در دهان دارى شكرلو سوز دركه آغزده دوكتس مراد اكر كلام الهى فكر ايدرسن يا انى اشيدرسنك
شكرلو سوز در كويا آغزكده شكرك وار در ديمكدر چو كل بدامن ازين باغ مى برى حافظ چو كل اتك ايله بو باغدن
الورسن اى حافظ چه غم زناله و فرياد و باغبان دارى باغبانك ناله و فريادندن نه غمك وار در مراد بودركه
اكر باغ جهاندن كل كشف و فيض [illegible] فضائل افعال سنك دنيا بندرمين ايله بيك فرياد و فغانندن نه غمك
واردر **وله ايضاً** چو سرو اكر بخرامى دمى بكلزارى سرو كبى اكر صالنهرق بردم بر كلزارده خورد زغيرت روى تو هر
كلى خارى بر سنك يوزك غيرتندن هر بر كل بر ديكن مراد متكلمدن عقل معاد و مخاطبدن نفس دركه عقل معاد نفسه
دير اكرسن سرو كبى غنج و دلال ايله كلزار هواده صالنورسنك اهل هوايه و جانب ماسوى يه توجهك غيرتندن
هر اهل كشف و لانك و قواى روحانيه نك خاطرلرينه خار انفعال باتوب منفعل اولورلر زكفر زلف تو هر حلقه و آشوبى
سنك زلفك كفرندن هر بر حلقه و بر فتنه زسحر چشم تو هر كوشه و بيمارى سنك كوزكك سحرندن هر بر كوشه ده خسته مراد بودركه
نفسك زلفه ميلندن و انك سترندن هر حلقه ذكر و جماعتده بر فتنه و تفرقه و عين شهوانيه سحرندن هر بر كوشه ده بر
خسته يعنى روح و قواى روحانيه مريض و بيحضورلردر مرو چو بخت من اى چشم مست يار بخواب كتمه بنم بختم كبى اى يارك
مست كوزى اويقويه كه در پى است زهر سوت آه بيدارى كه سنك ارديجه در هر طرفدن بر اويانق آهى مراد بودركه
عقل كه قوة نفس در اول بوكا ديراى بنم يارمك عينى بختم كبى اويقوده وغفلتده اولمه كه هر جانبدن روح و روحانيات

بيدارلر

بيدارلرينك آهى سنك ارديجه در نثار رخاك رهت نقد جان من هر چند سنك يولك طپراغنه نثار اولسون بنم
جانمك نقدى هر نه قدر كه نيست نقد روان را بر تو مقدارى كه يوقدر نقد جارى يه سنك قاتكده بر مقدار مراد بودر
عقل دير سنك طريقك يعنى كيدجك يولك كه جانب الهيه و آخرت در اكا نقد روحم نثار اولسون اكرچه نقد جاريك
سنك قاتكده مقدارى يوقدر لكن نقد روان كه روان در فى خلاصه عزيز و شريف در دلا هميشه مزن لاف زلف دلبندان
اى كوكل هميشه كوكل باغليجيلر لافن اورمه چو تيره راى كندى كى كشايدت كارى چون طرلقك قركرلو اولدكه نجين آچلور
سنك بر ايشك مراد بودركه عقل قلبه پند ايدر دركه دلبندلر اولانلرك زلفى لافن اورمه انده مهارت دعوى قلمه
كه اوله فكر تيره رايلق در تيره راى اولانلرك ايشى آچلمز و اكا كشف اولمز سرم برفت و زمانى بسر نرفت اين كار
باشم كندى و بر زمان باشه كيتمدى بو ايش دلم برفت و نبودت دلى كرفتارى كوكلم كندى و سكا بر كرفتار كوكلى
اولمدى مراد بودركه عقل دير علم خدا ولدى كنيدن عقل آخرت ميلى و كوكلم سكا مبتلا اولدى اما سنك بر مبتلا و كرفتاره
كوكلك و ميلك اولمدى چو نقطه گفتمش اندر ميان دائره ديدم اكا نقطه كبى دائره اورتسنده سن بخنده گفت
كه حافظا تو در چه بركارى كولمك ايله ديدى كه اى حافظ سن نه بركارده سن مراد بودركه تحقيقه نقطه بركار كبى
دائره اورتسنده سن خلاص و فراره مجالك يوقدر ديرا وله وفى بطريق [illegible] زاهدى مراتب سلوكدن
نه بركارده و نه دائره ده سن **وله ايضاً** جان فداى توكم هم جانى و هم جانانى جان سكا فدا اولسون
كه هم جانسن هم جانانسن سر فداى تو كه هم من و سر كردانى باش سكا فدا اولسون كه هم بن و سر كردانلق
مراد مخاطبدن محبوب حقيقى دركه و نفخت فيه من روحى مبنجا ارواح انسانيه اندن در بيل ولى بزم جانمز در
ارواح انسانيه جزئيه نك تعلقى اكادر انوكيچون جانانمز در و باش و جمله تن انك جمله مخلوقاتندن در اكا
فدا و تسليم اولنمق كركدر كه مملوك مالكنك حكمنده اولور اولمز يعنى باشمه باش جكر سه سر دانلق و حيرانلق اولور
سر سرى خاز سر كوى تو نيارم برخاست قطا ينه سنك محلك بكشندن قادر دكلم قال لعقد كار دشوار زنكير بند بدين
آسانى مشكل ايشى دوكملر بو آسانلق ايله مراد مخاطبدن محبوب حقيقى در يا شيخ طريقتدر اكا وير تكميل طريقت
ايتمكه سنك محلكدن قالقوب كيدرين مرشد اولدم جواب ارشاده شروع ايتم كه ارشاد مشكل ايش در انى
بويله آسانلق ايله دوتمق اولمز خام را طاقت پروانه پرسوخته نيست خام قادون يانقش پروانه طاقتى
يوقدر نازكان را نسد شيوه جان افشانى نازكلره برشمع جان صاچيجيلق شيوه سى مراد سالك مبتدى و ناز
و تنعم معتاد اولانلر مكه مرتاض و منتهى اولانلر كمى سنك عشقك ايتمكه قادر دكلدر ديمكدر نى توان گفتن بو وازنا
كامى سنرزارام دوتمق مراد هر لعلدن در با تو كستاخ نشستن بود از حيرانى سنك ايله كستاخ اوتورمق حيران
لقدن در مراد بودركه دلخسته و صبر و قرار ايتمك مراد هزلق در و دهشت ايله بى ادبانه وضع حيرانلقدن در
فاش كردند رقيبان تو ستر دل من فاش ايتدلر سنك رقيبلرك بنم كوكلمك سرنى چند پوشيده بماند سخن پنهانى
نيچه مستور قالا كزلو سوزم مراد سنك كوز جيلرك يعنى ملائكه حفظ بنم اوكار خفيه مى و اعمالى مستوره مى افشا ايدرلر
ديمكدر تا بمانى تر و شاداب نهال غم تو تا قالا تازه و صوبه قالمش سنك فدائى واجب آنست كه از چشم منش بنشانى
واجب ولدركه بنم كوزمه ديكه سن مراد وصولوبده اولان قتا زه تر و تازه اولور سنك عمك فدائى حفظ بنم كوزم دمده
كركه كه تازه و صوبه قالمش اولا ديمكدر دوش خلاصه مراد كوزيمك ياشى چوقدر ديمكدر در خم زلف تو ديدم دل
خود را روزى سنك زلفك بوكلمنده كوردم كندى كوكلمى بركون كفتمش چونى و چون مى زنى اى زندانى ديدم اكا

نیجه‌سن ونیجه دیرلورسن ای مجوسی مراد ساقیلردن عقل بهانه شدر کفت آری چه کنی کرنبری رشک بمن دیدی نیجه
کوی النیجه‌سن بکا یعنی نیجه کورینمیه‌سن مهر کدا اکر نبود مرتبهٔ سلطانی مهر کدا اولمه سلطانلق مرتبه‌سی مراد قلبلرنه جانلره
بودر که دیربن غیب هویت کرفتار اولمغنده کطانلغنده بن کس رشک ایدر رشک دلوارا ماهر کدا اکر سلطانلق مرتبه‌سی
اولمزیسی سکا بوکا استعدا دیو قدر درستی حد تو حافظ نبود صحبت ما درستی سنک حدک دکلدر ای حافظ بزم
صحبتمز بس اکر بر سر این کوی کنی سکباتی یتر اکر بو محله یا بثنی اوزره ایده سن سکبانلق مراد صحبت الهیه مهر سنک
حدی دکلدر دیمکدر ودله ایضا جون در جهان خوبی امروز کامکاری خوبلق جون جهانده بکون مراد اتمیلیجکسن
شاید که عاشقان را کامی ز لب برآری یرارکه عاشقلرک برمرادین لبدن حاصل ایتمکلکن مراد بودر که جون
فاعل مطلق وفا دیمکلکن بکمال قدرتکه وکرم حضرتکه لایق در که عشاقک مرادین صفت کلام ایله تحصیل قلاسن
با عاشقان بیدل تا چند ناز وعشوه کوکلسز عاشقلره تا نیجه‌یه دک ناز وشیوه بر بیدلان مسکین تا کی جفا و
خواری مسکین کوکلسزلره تا قجنه دک جفا و خواری مراد کثرت استتار واحتجابدن شکایتدر تا چند همچو
چشمت در عین ناتوانی تا نیجه‌یه دک کوزک کبی ناتوانلق عیننده سن تا چند همچو زلفت در تاب وبی‌قراری
تا نیجه‌یه دک زلفک کبی بوکلمکده سن وبی‌قرارسن مراد بودر که ذات الله مستور در کانه ظاهر مظهر دکلدر که عاشقه
تجلی جمال قلمز وکل یوم هو فی شأن حیثیجه ایما ایجاد وه وآثاری ابرازده در دردی که از تو دارم جوری که از
تو دیدم بر دردکه سندن دوتم بر جورکه سندن کوردم کر تشمه بدانی دانم که رحمت آری اکر بر تشمه بیلیدک بیلورم
که رحمت کوررایدک مراد درده واعتبارکه عالمک وار اولمغه تعلق ایجادیسی دلیحیج رحمت ظهور ایدر دیمکدر
اسباب عاشقی را بسیار مایه باید عاشقلق اسبابنک جوق سرمایه‌سی کرک طوفانهای همچو آتش چشمان روده
باری اود کبی کوکلر وارماق یاغدیرجی کوزلر مراد عاشق اولانلرک قلوبی نار کبی دارتلو وکوزلری ارماق
کبی کثیر الماکرک دیمکدر در هجر مانده بودم با دصبا ومانید هجرده قالمش ایدم صبا یلی بلورندی از بوستان
وصلت بوی امیدواری وصلت بوستانندن امیدوارلق قوقوسن مراد بودر که فراقده قالمش ایدم توجه نحوی
نفحهٔ ربانیه اظهار اتدی کرچه بوی وصلت در حشر زنده کردم اکرچه وصلک قوقوسی ایله حشرده دیری اولوردم
سر برنیارم از خاک از روی شرمساری باشمی قالدرمغه قادر اولمزم طپراقدن خجالت یوزندن مراد کثرت عصیان
خجلتندن حشرده قالقمغه قادر اولمیرم دیمکدر از باده وصالت کر جرعه بنوشم سنک وصالک شرابندن اکر بر جرعه
ایجسم تا زنده‌ام نورزم ایمن هوشیاری تا که دیری بن صنامزم آیقلق عادتن مراد بر باره مست وصاله
اولسم هرکز آیلمغ استمزایدم دیمکدر ما بنده ایم عاجز تو حاکمی قادر بز قولز وعاجز سن حاکم سن وقادر کرکی
کشتی بزورم ور می کشی بزاری اکرچه که سن بنی زور ایله واکر قتل ایده‌سن زار ایلق ایله مراد منطوقندن ظاهر در
آخر ترحمی کن بر حال زار حافظ آخر بر مرحمت قل حافظک زار حالنه تا چند ناامیدی تا چند خاکساری تا نیجه‌یه دک
امیدسزلک تا نیجه‌یه دک طپراغه قرشمق ودله ایضا ساقی اکرت هواست با می ای ساقی اکر سنک محبتک وار ایسه
شرابه جز باده میار پیش ما هی شرابدن غیری کتورمه بزم اوکمزه صنعتی مراد بودر که شیخه خطاب ایدیب دیر که ای
شیخ عشق الهی وفیض حقه قدرتنک وار ایسه بزه اندن غیری کتورمه سجاده وخرقه در خرابات سجاده وخرقه‌یی خانه‌ده
بفروش وبیار جرعهٔ می صات وکتور شراب بقیه‌سن مراد خانقاهده مقصود سجاده وخرقه دکل عشق الهی حراتی تحصیل
قل دیمکدر کر زنده دلی شنو ز مستان اکر قلبی دیری ایسک ایشت مستلردن وز کلشن جان ندای یا هی جان کلشننده

یا هو نکلهین مراد هست الهی اولانلر یا هو اسمنه مشغوللر دهیات ابدیه یو طالبلر در دیمکدر باور دورای هوی
درمان درد ایله کل درمان جانبنه کوبین نکره عشق لاشی اکی جهانی کور عشق ایلشنه دکل مراد عاشق حق
اولان دردناک اولوب اکی جهان محبتندن پاک اولوب طالب حق اولور دیمکدر اسرار دلست در رهٔ عشق
کوکل اسراری در عشق یولنده آواز سماع ونالهٔ نی سماعک آوازی ونی ناله‌سی مراد عاشق اولان آواز ساقیدن
عشقدن راز فهم ایدر دیمکدر یک مفلس پاک در ره عشق بر پاک مفلس عشق یولنده بهتر ز هزار حاتم طی بیکر دکلدر
بیک حاتم طیدن مراد فقیر صابر غنی شاکردن جوق یکدر دیمکدر سلطان صفت آن بت پری رو پادشاه کبی
اول پری یوزلو صنم می آمد وخلق شهر در پی کلیدی شهر خلقی انک ردینجه مراد الهام ملکی کلیجک جمله خلق شهر
وجود یعنی حواس وقوای بدنیه اکا تابع اولورلر دیمکدر مردم نکران بر روی خوبش خلق بقارلر انک خوب یوزنه
وز شرم کرفته عارضش خوی خجالتدن دوتمش انک یوزن تر مراد ملک اهل شرم اولور واهل شرم اولان ملک
صفت دار وشرم صفت ملک در دیمکدر حافظ ز غم تو چند نالد ای حافظ سنک غمکدن نیجه ایکلیه افغان من
شکسته تا کی بن شکسته‌نک کوکلی قچه‌یه دک مراد مخاطب اولان حافظدن نفسی در وشکسته دل اولان
روح در که دایم نفسدن انفعالده در ودله ایضا خوشتر از کوی خرابات نباشد جایی یعنی میخانه محله‌سندن
خوشترک یوقدر بر مقام که بو پیرانه سرم دست دهد ماوایی که بو پیرلک وقتنده بکا اول دیره بر صنعق مراد بودر که
خانقاهده خوشترک بر یوقدر که پیرلک زماننده انده ساکن اولوب عمل دیمکلکز قوت قلیل ومحل امن میسر
اولوب عبادته اشتغال اولنور آرزو می کندم از توجه پنهان دارم آرزو ایدرن سندن نه کزلیه سن
شیشهٔ باده وجای نزه وزیبا سمی شراب شیشه‌سن وبر خرم یر وبر اتشلی محبوب مراد بودر که شوقی آرزو
ایدرن که بر صفای قلبم اولا وبر خرم موضع اولا وبر کوزل شیخ طریقت اولا که حضور قلب ایله عمل آخرت قیلم
جای من دیر مغانست فروخ وطنی بر یرم دیر مغاندر راحتلک وطنی رای من رای بنا نست مبارک رایی
بنم فکرم محبوبلر فکری در مبارک فکر مراد بودر که بنم مقامم خانقاه شیخ در که راحت اولاجق مقام در بنم فکرم
ذات الله وصفات الله فکری در که مبارک فکر در هیچ کبی نوشی که در دیر چو من شیدا نیست نه ایچن کسن که دیرده
بنم کبی شیدا یوقدر نیست این هم سخن بو الهوسی رعنایی دکلدر بو بوالهوس رعنادن غیرنک سوزی
مراد دعوی شوق وذوق ودکی بوالهوسلک ورعنالک دردیمکدر باوب بابنی که هر کس نتواند کفتن
اوب ایله اول که هر کسه قادر اولمز دیمکه سخنی پیر مکر برهمنی یا رایی بر پیر سوزینی مکر بر حکیم اولا طاقتلو
مراد دعوی فضل وکمال ولاف ذوق وحال اتمک کرک ذات دربو سوزی رجال کامل ومکمل دیمک کرک صنما غیر
تو در خاطر ما کی کنجد ای صنم سنک غیرک بزم خاطره قچن صیغر که مرا نیست بغیر از تو بکس پروایی که بکا یوقدر
سندن غیری کمسه‌یه پرواسی مراد عاشق حق اولانک خاطرنه حقدن غیری اولمز دیمکدر رحم کن بر دل مجروح
وخراب حافظ رحم قل حافظک مجروح وخراب کوکلنه زانکه هست از پی امروز یقین فردایی زیرا واردر بوکنک
آردندن محقق بر یارن مراد رحم قل آخرت اولمق کرک در دیمکدر ودله ایضا صحبت وزاهد هم چکلا از ابر
یعنی صباحدر وجه طراوت بولوتندن بر که صبوح ساز وبده جام یک منی صباح شرابنی یراغن دوزه و بر
بر بطمنلق قدح یعنی بوکه طلو قدح مراد صباح وقتنده زمان باردده شوق ایله ذکره مشغول اولوب تحصیل
حرارت قلمغه ترغیب در در نحر ما تی ومنی افتاده‌ام بیار بزلک وبنلک دکزنه دوشمش کتور می تا خلاص

بخشندم ازمایی و منی · شرابی تا خلاص بخشدیه بکا بزلکدن و بنلکدن مراد عشق الهی و سلوک طریق فقرآدمی
انانیت و تکبردن خلاص ایدر انوکیچون انی طلب در · خون پیاله خورکه حلالست خون او · قدح قانن ایچ که حلالدر
انک قانی · در رکار باده باش که کار هست کردنی · شراب پشنده اول که ایدجکلیش در مراد پیالهدن قلبدر
انک قانن ایچمک یعنی نفسانیتن افنا ایتمک حلالدر یعنی عشق الهی عملنه مشغول اولمق کرک که ایدجکلیش در
و اهل عمل قتنده مراد بو ایدوکی ظاهردر · والاخمر حلالدر دیمک کفردر · کر صبوحم خمار شد او در سر دهد اکر صباح
وقتنده خمار سکا باش آغرسی ویره · پیشانی خمار بهان به که بشکنی · خمار اللتنی بهان بکدرکه صبحدن مراد
بودرکه ان اثقل الصلوة علی المنافقین صلوة العتمة والفجر اکر صباح وقتنده سکا عبادت کسلی کلورسه بهان
اولبکدرکه اعوذ بالله من الشیطان الرجیم دیوب کسلک باشنی یا رب عبادته دوربر و اذا قاموا الی الصلوة قاموا
کسالی زمرهسندن اولمیهسن · ساقی بدست باش که غم در کمین ماست · ای ساقی حاضر اول که غم بزم پوسنزده در
مطرب نگاه دار همین ره که می زنی · مطرب صاقله بو یولی که اورسن مراد شیخ و واعظ خطابدر شیخ دیر که
حاضر اول که غم دنیا بزم پوسنزده در انک ایله بزی طریقدن اخراج اتمکه استر و واعظ دیر که ای واعظ
بو بیان قلدغک یولی صاقله یعنی علمک ایله عمل قیل که غیریلر که سکا اقتداسی اولا · می ده که سر بگوش من آورده
چنگ گفت · شراب ویرکه چنگ باشنی بنم قولاغمه کتوروب دیدی خوش بگذران و بشنو ازین پیر منحنی · خوش کچور
واپشت بوکلمش پیردن مراد بودرکه شیخ مراقب بکا باشنی قولاغمه کتوروب دیدی عمری خوش کچور یعنی عبادت
ایله اتمام ایلکل و بو بوکلمش پیرکه بندن دیکلکل · حافظ به بی نیازی مردان که می خوری · ای حافظ ارنلر
استغناسی حقی ایچون که شراب ایچهسن · تا بشنوی ز صوت مغنی هو الغنی · تا اشیدهسن سازنده صوتندن
هو الغنی لفظنی مراد بودرکه عشق الهی نوش ایدوب توکل حق ایدهسک و واعظ کلامندن الله غنی در صوتن اشیدهسک
رزق ایچون غم دنیا چکمیهسن · وله ایضا · عمر بگذشت به بی حاصلی و بوالهوسی · عمر کچدی حاصلسزلق ایله و چوق
هوس ایله · ای پسر جام میم ده که به پیری برسی · ای اوغلان شراب قدحن ویر بکا که پیرلکه ایریشهسن مراد کندونک
عمری ضایع اولدغندن تاسف و شیخ جدیددن همت طلبیدر · لمع البرق من الطور وآنست به · لمع فعل ماضیدر
مصدری لمع و لمعان در یلامق معناسنه و لفظ آنست نفس متکلم وحده در افعال بابندن که مصدری ایناس در که
بو منده کورمک معناسنه در معنای مصراع بودرکه شمشک یلابیدی طوردن و بن کوردم آنی · فلعلی لک آت بشهاب
قبسی · آت مد ایله اسم فاعل در اتیاندن و شهاب اوداشکلهسی در قبس یانر اودن پارهسنه دیرلر معنای
مصراع بودرکه اولاکه کتورم سنک ایچون یانر اودن پارهسی شکلهسنی مراد متکلمدن عقل معاد یا روح انسانیدر
و مخاطبدن نفس در لاجرم اول بوکا دیر جانب الهیدن نور لمعان ایتدی و بن آنی کوردم امیدوارم که سکا بر شعله
واقتباس کتورم اندن تا که اهتدا بولهسن · چه شکرهاست درین شهر که قانع شده اند · نه شکرلر واردر بو شهرده که
قانع اولمشلردر · شاهبازان طریقت بمقام مگسی · طریقت شاهبازلری مگسلک مقامنه مراد بودرکه چوق تلذذات
جسمانیه واردر بو دنیاده که طریقت اولولری شاهبازدن ایکن مگس کبی اولمشلر کبی اولان حظوظ جسمانیهیه
الدنوب مگسلک واثرلمسنده و عوام الناس درجهسنده قالمشلردر · دوش در خیل غلامان درش می رفتم · دون
کیجه انک قپوسی قوللری جماعتنده کیدر ایدم · گفت کای بی کس بیچاره تو باری چه کسی · دیدی ای بی کس خسته سن باری
نه کسسن مراد کمل اولیا زمرهسنه دخول عرضی ایلم کیدر ایدم هاتف غیب سن کم سن که بو دایرهیه وصول و بو مقامه دخول

قصد ایدرسن دیدی · تا چو مجمر نفسی دامن جانان کیرم · تا مجمر کبی بر نفس جانانک اتککن دوتم · دل نهادیم بر آتش
ز پی خوش نفسی · کوکلی قودق اوده اوزره بر خوش نفسلک ایچون مراد بودرکه مجمر ایچنده او دوا ولوب اندهیانن طیب
اولدغیچون انکلا وزرنه مجبوبلر انککن دوتوب تطییب کبلی ایدرلر پس مجمر انلرکه انککن دوترین حقه دامن جانانی
دوتمق ایچون تنم مجمرنده قلبمی اوده اوزره قویوب یاقمق اوزرهیم خلاصه مراد وصوله دوکت اتش مجاهدهده
یاقمق ایله اولوردیمکدر بعض نسخهده بو بیت واقع اولمش · با دل خون شده چون نافه خوشش باید بود · قان
اولمش کوکل ایله نافه کبی خوش اولمق کرک · هر که مشهور جهان گشت بمشکین نفسی · هرکمکه مشهور جهان اولدی
مشکین نفسلکله مراد بودرکه مشکین نفس اولمغه نافه کبی کوکلی قان اولوب خاطری خوش اولمق کرک دیمکدر
کاروان رفت تو در راه کمینگاه بخواب · کاروان کتدی و سن پوصوبری یولنده اویقودهسن · وه که بس بیخبر از
غلغل چندین جرسی · واه که بوقدر چاکلرک فریادندن حبکره بیخبرسن مراد بودرکه دنیا بر پوصویری در که نیچه غدری
دل و جان و ایمان بونده پنهاندر و انبیا علیهم السلام و اولیاء عظام و اتقیاء کرام فریاد ایدوب الحذر الحذر
دیرلر اما عجبدرسن بوقدر فریاددن اویانمیوب خواب غفلتدهسن · بال بگشا و صفیر از شجر طوبی زن · قنادک
آچ و آوازی طوبی اغاجندن اور · حیف باشد چو تو مرغی که اسیر قفسی · حیف اولکه سنک کبی بر قوش که بر قفس اسیری
اوله مراد متکلمدن عقل معاد و مخاطبدن نفس ناطقه یا روح انسانیدر لاجرم اول بوکا خطاب ایدوب بال
همتی آچوب مقام اعلی یه اوجوب طوبی اغاجنه عروج ایدوب انده تکلم و ترنم اتمک کرککن سنک کبی قوشن
اسیر قفس اولمق لایق دکلدر دیر · چند پوید بهوای تو بهر سو حافظ · نیجه بر یلیرسنک هواک ایله هر طرفه حافظ
یسر الله طریقا بک یا ملتمسی · الله میسر ایده سکا بر طریق ای بنم مطلوبم مراد کندونک طلب حقنده تک و پوی
اتدکن ذکر ایدوب اندن کرو اکا طریق وصول طلبیدر و بو مصراع مضمونی اللهم اسال منک باکی قبیلندندر
وله ایضا · کتبت قصة شوقی و مدمعی باکی · کتبت نفس متکلم وحده در قصه مفعولیدر و مدمع اسم مکان در کوز
یاشی دیمک اولور که مراد کوزدر و باکی اسم فاعلدر بکی یکیدن معنای مصراع بودرکه یازدم بنم شوقم قصهسنی
حال بو که کوزم اغلر ایدی · بیا که بی تو بجان آمدم ز غمناکی · کل که سنسز جانه کلمشم غمناکلکدن مراد اظهار
کمال اشتیاقدر · بسا که گفته ام از شوق با دو دیده خویش · نیجه کره دیمشم شوقدن کندو ایکی کوزمه · ایا منازل
سلمی و این سلماکی · ای سلمینک منزللری قنده در سلماک مراد بودرکه ایکی کوزم معشوقه منزللری ایدی شمدی
انلرده حاضر اولمدیغی ایچون بونلردن نیجه کره استفسار ایلدم و بو معنی نظمنده کمال دقت · بیت · زمانه
زمان بدل و جان خویش می گفتم · ایا منازل سلمی و این سلماکی · عجیب واقعه و غریب حادثه ایست · عجیب واقعه
غریب حادثهدر · انا اصطبرت قتیلا و قاتلی شاکی · اصطبرت نفس متکلم وحده در افتعال بابندن اصلده
اصتبرت ایدی حرف تا طایه قلب اولنمشدر و قتیل فعیل بمعنی المفعولدر و قاتل اسم فاعلدر و شاکی اسم فاعلدر
شکا یشکو معنای مصراع بودرکه بن صبر ایدرم مقتول اولدیغم حالده حال بوکه بنم قاتلم شکایت ایدیجیدر فی
الواقع عجیب واقعه و غریب حادثهدر بو که مقتول شکایت ایتمیوب صبر ایده قاتل ظالم ایکن عذر ایتمیوب شکایت
ایده مراد بودرکه روح دینفس کثرت عصیان ایله بنی هلاک ایتدی حال بوکه بن مقتول ایکن صبر ایدرن
اول قاتل ایکن شکایت ایدر بنم مرادمه مساعده اتمدکه دیو · که را رسد که کند عیب دامن پاکت · کیم ارر
یعنی کیم لایقدرکه سنک دامن پاکک عیب ایلیه · که همچو قطره که بر برگ گل چکد پاکی · پاکی لفظنده اولان حرف یا

خطابیله بوندن معنای مصراع بودرکه کل برانی اوزره طلبین قطره کبی پاک ایسن مراد متکلمدن عقل ومخاطبدن
روحدرکه اکا دیرکه ایسن شویله پاکسن که سنک دامنکه عیب اسناد اتمکه مجال یوقدر ونظافتده کل برانی
اوزره طلبین قطره کبی سن زخاک پای توداد آب روی لاله وکل سنک خاک پایکدن ویردی لاله وکل
یوزینه صوینی چوکلک صنع رقم زد بر آبی وخاکی چون صنع قلمی رقم اوردی آبی وخاکی اوزره مراد عقلک روحه
کلامنی ذکردرکه خلقت الاشیاء لاجلک حسبنجه سنک روح آدم ایچون خلق اولنوب وآدمک جمالی آنک آثارندن
برشمه غیره آب روی المجنددر صبا عبیرفشان کشت ساقیا برخیز صبا عبیر صاچیجی اولدی ای ساقی دور وهات
شمسه کرم مطیب زاکی حرف واو عطف ایچوندرکه هات جمله سی برخیز جمله سنه معطوفدرکه خیز مرادف قم در
ولفظ هات اسم فعلدر اسماء افعالدن اعطنی معناسنه در وشمسه کنکره اولان در وکرم لفظی فتح کاف عربی وسکون
را ایله باغ در ومطیب اسم مفعول صیغه سیدر کوچک تصولندرلمش دیمکدر وزاکی ظاهر معناسنه در معنای مصراع
بودرکه دخی کتور ارزمک کنکره اولمش کوچک تصولو باکن مراد توجه سنی نفحه ربانیه صاحب فیضان الهی اظهار
ایدرا ولدی ای شیخ فالقوب افتاب شریعت ایله مزین ونجه اولان عبادات طیبه اخلاص ایله کتور تاکه مریده
تکمیل طریقیه اندر کمن دیمکدر دع التکاسل تغنم فقد جری مثل دع ادع حاضر در اترک معناسنه تغنم مجزوم در
امرک جوابی اولدیغیچون فقد جری شرط محذوفک جزاسیدر معنای مصراع بودرکه کاهللکی ترک قیل غنیمت بول که
تحقیقا مثل جاری اولمشدر که زاد راه روان چستیست وچالاکی که یوله کیدنلرک آزغی چستلکدر وچابک
لکدر مراد عبادتده نشاط ورغبته ترغیب درکه رسول الله عم ایبورمشسن ان الله لا یمل حتی تملوا اثر نماند زمن
نی شمایلت آری اثر قلمدی بندن سنک شمایلک زیرا بلی اری مآثر محیای من محیاکی اری نفس متکلم وحده در
وما آثر جمع مآثردر ابوخو معناسنه ومحیا فتح میم ایله حیات معناسنه در ومحیا ضم میم ایله وتشدید یا ایله یوز معناسنه در
معنای مصراع بودرکه کورورم بن حیاتمک ابو صفتلرن سنک یوزکدن مراد متکلمدن بدن در ومخاطبدن
روح لاجرم بدن روحدر سنک شمایلک حضورکه اولمیجق بنم مرکزا اثرم قالمز بلی بنم حیاتمک ابو خصلتلری
سنک یوزکدن در زوصف حسن توحافظ چکونه نطق زند سنک حسنک وصفندن حافظ نیجه نطق اوره که چون
صفات الهی ورای ادراکی که صفات الهیه کبی ادراک اولنمسندکن مراد مخاطبدن کرو روح انسانیدر
لاجرم انک حسن وجمالی بیان ووصفی عیان اولنمغه قابل دکلدر که ویسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی
حسبنجه علمی حضرت حقه مخصوص در پس صفات الهیه نیجه بلنمیها بلنمک میسر دکل ایسه روح دخی بویله در وبعض نسخه ده
مصراع ثانی بو واقع اولمش که ستر صنع خدایی ورای ادراکی مخاطب روح ایدکی بونده اظهردر وله ایضا
که برو بنز دشاهان زمن کدایی کم الله پادشاهلر قتنه بن کدا اون برخبر که بکوی می فروشان دو
هزار جم بجامی که شراب تجلی محله سنده اکی بیک جم بر قدحه مراد پادشاهلردن خانقاهده اولان اهل
سلوکدن اولیاء طریقتدر الملوک تحت الاطمار حسبنجه اندر بلاس پوشن پادشاهلردر وشراب تجلی یعنی
عشق الهی ویرجیلر اندر روانکه قتنده شاهلر معتبر دکل عشق الهی معتبردر پس اندرکه کبی بزرکوارلره بنم کبی
فقیرک خبرن کم الله یعنی کمسه اللهمدر بوکندوکی تنزیل وانلری تعظیم ایدر شده ام خراب وبدنام وهنوز امیدوارم
خراب وبدنام اولمشمدر وهنوز امیدلویین که بهمت عزیزان برسم بنیکنامی که عزیزلرک همتی ایله ایرشم ابو
آدلولنمه مراد کندونک احوالی مشوش اولدیغی جلدن شکایت ایدب عزیزلرک همتی ایله انتظام احوال حصول

بولمس

بولمسن رجا ایدکین حکایه ایدر تو که کیمیا فروشی نظری بقلب ما کن بلسن که کیمیا صاحبی سن بزم قلبمزه برنظر قیل
که بضاعتی نداریم وفکنده ایم دامی که بر قماشمز یوقدر وبر اغ دوشردر بر آغ مراد مخاطبدن شیخ کامل درکه
نظری کیمیادر اکا دیرسن که کیمیا ویرجی سن بزم قلبمزه نظر قیل که زرخالص اولا وبزم صیده بهانه اولور نسنه مز
یوق اما اغ قورمشزدر یعنی مجاهده مز یوق ایکن وصول الی الله رجاسنده یوز بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش
زرهم میفکن ای شیخ بدانهای تسبیح یولدن براقمه بنی ای شیخ تسبیح دانه لری ایله که چو مرغ زیرک افتد
نفتد بهیچ دامی که قوش که زیرک واقع اولا یعنی برقوش که زیرک اولا دوشمز هیچ آغه مراد تسبیحدن عقود
بیع وشری وسائر مکاسب دنیادر وانک دانه لری اندن حاصل اولان نقوددر وشیخ دیدکی شول قوجه در
اهل دنیا اوکلیل ولا اهل دنیا قوجه یه دیر یعنی طریق حقدن چقرمه نقود عقود ایله که زیرک اولان کمسه هیچ
دنیا آغنه دوشمز واکا دوتلوب آخرتدن محروم اولمز برروید بارسایان که برفت بارسایی بوزرکه زاهدلرکه
کتدی زاهدلک می ناب درکشیدیم برفت رنکناکی صافی شراب چکدک کتدی ابوا ولولق مراد بودرکه
یوزکه ای طریقت وسلوکدن معرض اولوب دنیایه مقبل اولانلرکه برخون اول طریقتدن اعراض ودنیایه
اقبال کتدی که عشق خالص بوکش ایدب ابونام که سزکی قتکرده کسب حطام دنیا وصاحب مال اولمقدر بز دون
اول حال کتدی عجب از وفای جانان که تفقدی نفرمود عجبدر جانانک وکلدندن که بر یوقلق بیورمدی
نه بخامه عسلامی نه بنامه بیامی برقلم ایله سلام یوق برنامه ایله برخبر یوق مراد بودرکه عجبدر لطف ووفای
حضرت حقدن که فیض ظاهر اولمدی نه قلم ایله لوحده اثر قبول ونه دفتر ملکده خبر وصول بوحال بندن مقدمه
ملال دربسر خدمت تو دارم بخرم بلطف مفروش سنک خدمتک سوداسی واردر ترم بنی لطفا ایله صاتون ال
صاتمه که چو بنده کمتر افتد بمبارکی غلامی که بوقول کبی اکسکر دوشمز مبارکلک ایله بر قول مراد حضرت حقدن
کمال قبول وعدم رد رجاسی واخلاص ایله عبادت ایدن عبد مبارک ایدکین ذکردر بکجا برم شکایت بکه کویم
این حکایت قده التم بوشکایتی وکیمه دیم بو حکایتی که لب حیات ما بود ونداشتی دوامی که سنک لبک
بزم حیاتمز ایدی وبردوام دوتمزسن مراد لبدن کلام الهی وقهردر وحی والهام قلبیدر واول سالکک ولانک
حیاتیدر اما علی الدوام اولمز بوندن کیمه شکایت ایده لم وبونی کیمه حکایت ایلیلم اکر این شراب خامست
وکر این حریف پخته اکر بو شراب خام ایسه واکر بو حریف پخته ایسه بهزار بار بهتر زهزار پخته جامی بیک کره یکدر
بیک پخته دن بر خام مراد سلوکه اکرچه جدید ایسه یعنی سالک جوان ایسه عالم علم ظاهر اکرچه پیر ایسه دخی
چون وصول الی الله طریقن بلمز بیک کره اول پخته دن بو خام یکدرکه وصول الی الله طریقنه سالکدر وعبدالله
اولان حضرت حقه اضافت ایله مشرفدر بکشای تیر مژکان وبریز خون حافظ آچ کر یک اوقنی ودوک
حافظ قانینی که چنان کشنده را نکند کس انتقامی که بویله اولدرجی قاتلکه بر انتقام اتمز مراد صفت قهر وجلال
ظاهر اولوب حافظک فنا بیتن نفس طلبیدرکه بونک کبی قاتله انتقام اولمز وقصاص قلنمز وله ایضا
کفتند خلایق که توئی یوسف ثانی دیدیلر خلایق که سنسن یوسف ثانی چون نیک بدیدم بحقیقت به ازانی
چون ایو کوردم حقیقتده اندن ییکسن مراد مخاطبدن رسول الله صلعم در اکا دیرکه خلق سکا یوسف ثانی دیرلر
اما چون ایو نظر ایتدم کان یوسف ابیض منی وانا املح منه موجبنجه سن اندن ییکسن شیرین ترازانی بشکر خنده
که کویند طاتلورقسن اندن که شکر خنده ایله دیرلر ای خسرو خوبان که شیرین زمانی ای کوزللرک پادشاهی

بسن زمانه‌نک شیرینی لبسن مراد بودر که رسول الله علیه السلام ابتسام ایدی و تبسمی غایتده ملیح ایدی که سلطان الانبیاء
و افضل الرسل و النجوم خاتم الانبیاء اولدی ایچون شیرین زماندر که اندن صکره بر افرا ایچون زمان نبوت
اولمز · تشبیه دهانت نتوان کرد بغنچه · سنک اغزیکی غنچه‌یه تشبیه ایتمک اولمز · هرگز نبود غنچه بدین تنگ دهانی
هرگز غنچه اولمز بو طار اغزلولق ایله مراد اول حضرته خطابدر که و اوتیت جوامع الکلم حسبنجه کلام قلیل اللفظ و
کثیر المعنی در و حقایق شریعتی و دقایق طریقتی و غوامض حقیقتی الشریعة اقوالی و الطریقة افعالی و الحقیقة
احوالی مقتضاسنجه بیان در لازم انک دهانی کبی ضیق یوقدر · گر سرو بماند از قد و رفتار تو برجای · اگر سرو سنک
قد و رفتارکدن یرنده قالدی ایسه · نخرام که از سرو گذشتی بروانی · حالانکه سرودن کچرکی یوز تجیلک ایله
مراد علو درجه‌ء ولانلر عیسی و ادریس و خضر و الیاس علیهم السلام کبی بنونلری کندو زمانلرینه مخصوص ایدی اول مقامده
قالدیلر اما سن صلن که قیام قیامته دک شرعک جاری و امرک رواندر · صد بار گفتی که دهم زین دهنت کام
یوز کره دیدک که ویرورم سکا بو اغزدن مراد · چون سوسن آزاده چرا جمله زبانی · سوسن آزاده کبی نیچون جمله
دلسن مراد مخاطبدن بو نفس در که مواعیدی چوق انجازی یوق دینجه کره توبه ایدب نقض ایلمکدر · گفتی
بدهم کامت و جانت بستانم · دیدک ویرورم سکا مرادک و الورم سنک جانک · ترسم ندهی کامم و جانم بستانی
قورقرن مرادم ویرمیه‌سن و جانم الیه‌سن مراد بودر که نفس سنک مرادک ویره‌یم جانکی الیم عذاب ایدن قور
تراین ویرمیه‌سن عقل نفسه ویرکه قورقرن جانمی الیه‌سن عمل اخرت مرادن ویرمیه‌سن · چشمت بخدنک مژه از جان گذراند
سنک گوزک اوقی جان قلقانندن کچورر · بیمار که دید ست بدین سخت کمانی · خسته گوزندر بویله یای بلولوی
ایله مراد بودر که نفس نظر شهوت ایله نظر ایدب جان قلقانی اولان توبه‌یی بوزر عجب درکه نفس فی قلوبهم مرض حسبنجه
بیمار ایکن یایی محکم درکه نیجه حصین توبه‌لری خراب ایدر · چون اشک بیندازیش از دیده مردم · گوز یاشی
کبی آتارسن خلق گوزندن · ان زاکه دمی از نظر خویش برانی · آنی که بر آدم کندو نظرکدن سورسن مراد بودرکه
نفسه خطاب ایدب دیر انی که کندو نظرکی ایچون سورر و عصیان اندرسن خلق نظرندن دوشوب قدر و اعتبارن
قوپرسن که فاسقک خلق نظرنده قدری اولمز و اکا عقلا اعتبار قلمز · در راه تو حافظ چو قلم کرد ز سر پای · سنک
یولکده حافظ قلم کبی باشدن ایاق قلدی · چون نامه چرا یکدمش از لطف نخوانی · نامه کبی نیچون بر دم آنی لطفدن
اوقومزسن مراد کندونک نفسه غایت موافقتن و نفسنک نهایت مخالفتن ذکردر و بعض مخلص بیتی بو واقعدن
ازین بیش مران حافظ غمدیده ز خود را · اوکدن سورمه کندو غم گورمش حافظکی · در عشق رخت داده دل و دین و
جوانی · سنک یوزک عشقنده ویردی گوکلی و دینی و یکیتلکی مراد مخاطبی یا محبوب حقیقی در یا نفس در و دین
ویردکی عادت نامجه‌سو ولها ایضا لبش می بوسم و در می کشم می · انک لبن اوپرم و شراب ایچرم · باب زندگانی
برده ام پی · آب حیاته التفیتم برمز مراد کلام حق قرائت ایدب عشق الهی ایله کوشش ایلیب آب حیات معنویه یا یز
التذدم یعنی آنی بولدم دیمکدر · نه رازش می توانم گفت با کس · انک رازن کیمسه‌یه دیه‌مزم · نه کس را می توانم
دید با وی · و کیمسه‌یی انک ایله گوره‌مزم مراد سر حقی فاش ایده‌مزم کیمسه‌یی اکا بکزر دیه‌مزم که آکا کسلی فتنه‌در
و انجق کلام مجازی تکلم در · لبش می بوسد و خون می خورد جام · انک لبنی و یر وفا انجق قدح · رخش می بیند و
گل می کند خوی · انک یوزنی گورر و گل ترلر مراد کلام الهی تلذذ ایدب گوکل قان ایچر و صاحب کشف اول حضرتی
مشاهده ایدب خجالت حضرتدن تا کمال حیرتدن ترلر · گل از خلوت بباغ آورده مسند · گل خلوتدن باغچه گتوردی

تکیه

تکیه گاهی · بساط زهد را چون غنچه کن طی · زهد دوشکن غنچه کبی دور مراد کشف و فیض حق ظهور ایتدیکن
دفع اعراض طریقتی دور ب اهل سلوکه اول دیمکدر · بده جام جم و وز جم مکن یاد · ویر جام جمی و جمدن
یاد ایتمه · که می داند که جم کی بود و کی کی · کیم بیلور جم قچن ایدی مراد بودرکه عشق الهی کوشش ایدب عمل و طاعت
خروش و جوشنه مشغول اولوب احوال جمی و کی نام شاه معظمی یاد ایتمه که آنلرک قصه‌سنک صحت ایله دوانتی
کم بیلور و آنی بلمکدن نه فائده اولور · بزن در چنگ چنگ ای ماه مطرب · اور چنگه چنگکی یعنی پنجه‌ء
ای مطرب آی · رگش بخراش تا بخروشم ازوی · طرن قازی تا خروش ایدم اندن مراد بونده مطربدن
خواننده و گوینده در اکا دیر شیخ مراقبه ویر مینجی به حالت ویر تاکه انک حالتندن بکا ذوق و جوش و خروش
حاصل اولا دیمکدر · چو چشمش مست را مخمور مگذار · گوزی کبی مستی مخمور قومه · بیاد لعلش ای ساقی بده
می · انک لعلی یادنه ای ساقی شراب ویر مراد بودرکه مست حق اولانه کسل عبادت کلیجک اول حال و زره
قومه کلام حق ذکری ایله اکا عشق الهی ویرب عبادته ترغیب قل · نگوید جان ازان قالب جدایی استم
جان اول تندن ایرولق · که باشد خون جامش در رگ و پی · که اولا انک قدحنک قانی انک طمرنده
و سکرنده مراد بودرکه شول کمسه که عشق الهی ایله مالی و لا جان اندن مفارقت استمز و شول کمسه که حب حقدن
خالی اولا جان انک ایله مصاحبت استمز · خروس صبح می گوید که هو هو · چون صباح قوشی هو هو دیر · منه
از دست جام باده هی هی · الدن قومه شراب قدحن امّا تمراد شیخ صباح وقتنده بر شوق و حال و نجیج
عیش طاعتی الدن قومق اولمز دیمکدر · زبانت درکش ای حافظ زمانی · دلک چک ای حافظ بر زمان
زبان بی زبانان بشنو از نی · دلسزلر دلن ایشت نیدن مراد بودرکه کثرت کلام فهم معنی یه مانع اولور
بس کلام کثیر دن لسانی چکوب نی کبی زبانسزدن یعنی رجل کامل بر حالدن که تکلم اسرار الهیه
لسان حال ایله استماع قل · ولها ایضا · مخور جز جام عشقم ساقی بده شرابی · عشق قدحنک مخموریم ای
ساقی ویر شراب · پر کن قدح که بی می مجلس ندارد آبی · طولدر قدحی که شرابسز مجلسک بو قدر صونی
مراد بودرکه عشق الهی بکا حیرت و کسل ویرمشدر ای شیخ نشاط عبادت ویر و قلبی بهانی قل که مجلس
انس عشق الهی سز صفوسز یعنی لطافتسزدر · عشق رخ چو ماهش در پرده راست ناید · انک آی کبی رخنک
عشقی پرده‌ده راست کلمز · مطرب بزن نوایی ساقی بده شرابی · ای مطرب نوا اور و ای ساقی بر شراب
ویر مراد بودرکه عشق الهی و سلوک طریقت مستور اولمق خوش دکلدر اهدی ای واعظ بر نوا اوروب
بزی بی اختیار قل و ای شیخ شراب عشق صون بزی کشیدا قل · شد حلقه قامت من تا بعد ازین رقیبت
حلقه اولدی بنم قامتم تا بوندن صکره سنک رقیبک · مردم ز در نراند مارا بهیچ بابی · مردم قپودن
سورمیه بزی هیچ بر باب ایله مراد بودرکه قامتم ریاضت ایله حلقه اولوب مزاجم ضعیف اولدی که شهوت
و غضب و سائر رذائل قبیحه ایله بنی شیطان سنک درکاهکدن سورمیه که نحیف اولان بونک کبی افعال
قبیحه ایده‌مز · در انتظار رویت مارا امیدواری · سنک یوزک انتظارنده وار در بزه امیدوارلق
در عشوه وصالت ما و خیال خوابی · سنک وصالک عشوه‌سنده بز و اویقو خیالی مراد تجلی جمال رحمانی
غالب اما وصول احتمالی مغلوبدر دیمکدر · مخمور آن دو چشمم آیا کجاست جامی · اول ایکی گوزک مخموریم
عجبا قنده در بر قدح · بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی · اول ایکی لعل خسته‌سی‌یم بر جواب اکسکمی در افراد

عین ذات وعین صفات مجوری دانک متحیری بن بر فتح یوقمیدر که بکا ذوق ویره وکلام لفظی وکلام
نفسی خسته سی بن بر جواب یوقمیدر که انک سببی ایله صحت حاصل قیلم ولفظ جواب تکلم کلام ممکنایسه دراجمالته بو
مناسب ره صوتی مکفلدر ۵۸۵ اولمق ایهام در حافظ چه می نهی تو دل در خیال خوبان ای حافظ نه
قورسن کوکلی خوبلر خیالنده کی تشنه سیر گردد از لمعهٔ سرابی تجلی ایدن صوصز قنه سراب پارلامه سندن مراد بودر که
ظاهر خوبلری کسراب بقیعة تحسبه الظمآن ماءً موجبنجه سراب نی آب کبی در آنلره کوکل ویرمک عشق وحالت
وذوق وکرامت ویره مکلدر دولم انگار می خواه وگل افشان کن از دهر چه می جوئی شرابله سته گل صاچ
دهردن نه استرسن این گفت سحر که گل بلبل تو چه می گوئی بونی دیدی سحر وقتنده گل ای بلبل سن نه دیرسن
مراد بوندن جوان اولانه پند درکه اکا در عشق الهیته وکل هوایی پریشان قل بو سوزی اهل کشف جیده
ای واعظ سن نه دیرسن فی الواقع بکت اولان بویله اتمک گرکمزمی مسند بگلستان بر تا شاهد وساقی را
تکیه کاه گلستانه ایلت تا محبوب وساقینک لب گیری ورخ بوسی می نوشی وگل بوئی ایله دونه سن
رخ اوپه سن وشراب ایچه سن وگل قوقه سن مراد بودر که جوانه در گلستان علم ومعرفت وگلشن شیخ طریقته وار
تا که انده کلام الهی دونه سن وتجلی جمال تلذذ ایده سن وعشق الهی نوش ایدب کشف وکرامات رایحه سن
دویه سن تا غنچهٔ خندانت دولت بکه خواهد داد تا سنک غنچهٔ خندانک دولتی کیم ویره گرکدر ای شاخ
گل رعنا از بهر که می روئی ای گل رعنا بو داغ کیمدن او توری بیترسن مراد بودر که ای جوان کبی غنچه
آچلمقدهسن دولتی روحمی ویرسن نفسمی ویرسن یعنی کیمک هواسنه مساعده ایدرسن کیمک ایچون
بیتوب بیورسن شمشاد خرامان کن وآهنگ گلستان کن شمشادی صالندر وگلستان قصدن
قل تا سرو بیاموزد از قد تو دلجوئی تا سرو واوکرنه سنک قدکدن کوکل رامنی مراد بودر که این جوان
قد بلندکی وهمت عالیه کی گلستان معنوی طرفنه قل تا که علو درجه سی اولانلرسندن جذب قلب اتمک اوکرنه
امروز که بازارت پرجوش خریدارست بکون که بازارک مشتری جوشی ایله طولودر دریاب وبنه گنجی
از مایهٔ نیکوئی دوی وقوی خزینه یولک سرمایه سندن مراد بودر که بکون که اعضاء ظاهره وباطنه
کمال قدرتده دورکنده در تحصیل ثواب آخرت وتقرب عز حضرت قل بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش چون
نکوروئی دوره مکذر یا دست چون ایو یوزلولک شمعی ال ورغنده در ظرف هنری بربند از مایهٔ
نیکوئی بر هنر حصه سن باغله ایولک سرمایه سندن مراد حسن وجمال وشباب وکمال محل فنا وزوالده در
امدی غافل اولمیوب طول امل قلمیوب هنردن حصه باغلیوب ثواب وقربت حاصل ایلیوب فراغت
ایلمکش دیمکدر تا نادم اولوب دیمیلوا اولمیه سن آن طره که هر جعدش صد نافهٔ چین ارزد اول طره که
هر قورجغی یوز نافهٔ چین دکر خوش بودی اگر بودی بوییش زخوش خوئی خوش ایدی اگر اولیدی
انک قوقوسی ایو خولولغدن مراد جوانک که طره سی مشک نافه سندن نیجه کره یکدر خوش ایدی اگر خصلت
حسنه رایحه سی دخی اولیدی دیمکدر هر مرغ بدستانی در گلشن شاه آید هر قوش بر قصه ایله پادشاه
گلشننه بلبل بغزل خوانی حافظ بدعاگوئی بلبل غزل خوانلق ایله حافظ دعاگولک ایله مراد مجلس الهی به
واعظ علم ومعرفت ایله حافظ دعا ونیاز ایله کلور دیمکدر دولم انگار نو بهارست در آن کوش که خوشدل
باشی یکی بهار در اکا دورش که کوکلی خوش اوله سن که بسی گل بدمد باز وتو در گل باشی که چوق گل بلورر

کروکه سن باغده اولورسن مراد بودر که چون زمان معتدل در ومزاجک کسب فضایله قابل در سن دخی
اکا سعی قل که بر عمل ایده سن که کوکلک خوش ولا که نیجه کلار آجله گرک که سن پرده مدفون اولسک گرکه چنک
در پرده همین می دهدت پند ولی چنک بر دده همین بو نصیحتی ویر سکا اما وعظت انگاه کند سود
که قابل باشی وعظ سکا اول وقت فائده ایدر که قابل اوله سن مراد بودر که شیخ مراقب پرده خلوتده سکا
بو نصیحتی ایدر لکن وعظ سکا اول وقت فائده ایدر که قابل نصیحت اوله سن من نگویم که کنون با که نشین
وچه بنوش بن دیمزم سکا که شمدی کیمک ایله اوتور ونه ایچ که تو خود دانی که اگر زیرک وعاقل باشی
که سن خود بیلورسن اگر زیرک وعاقل ایسک مراد بودر که اعتدال هوا اولدیغی هوا وصحت مزاج اولدیغی زمان
شغل طریقت وقتی وارباب طریقت واصحاب حقیقت ایله اوتوروب عشق الهی نوشنه مشغول اولاجق
اتا مدرین دیمک لازم دکل سن زیرک وعاقل ایسک بونی بیلورسن در چمن هر ورقی دفتر حالی دگرست
چمنده هر ورق بر غیری حاله دفتری در حیف باشد که زکار همه غافل باشی حیف اولور که دخی
نک ایشندن غافل اوله سن مراد بودر که چمنده هر ورق صنع الهیه وبر حالدن بر حاله انتقال دن
وفنا وزوالدن خبر ویرر حیف اولا که سن بو جمله نک عاقبتدن غافل اوله سن گرچه راهیست پر از بیم زما
تا بر دوست اگرچه بیم وار در قورقو ایله طولو بزدن دوست قتنه دک رفتن آسان بود ار واقف
منزل باشی گتمک آسان اولور اگر منزله واقف اولور سک مراد وصول الی الله حصولی بو نیجه خطر عظیم چوقدر
اما سلوک آسان اولور اگر منزله واقف ایسک وآداب طریقتی رعایت ایدرسک دیمکدر نقد عمرت
بر دو غصهٔ دنیا بگزاف عمرک نقدنی الور دنیا غصه سی قولا بنه گرشب وروز درین قصهٔ مشکل باشی اگر
گیجه گوندز بو مشکل قصه ده اولورسک مراد دنیا فکرنده سرمایهٔ عمرک عبث ضایع اولور دیمکدر حافظا
گر مدد از بخت بلندت باشد ای حافظ اگر سکا بو جه بختدن مدد اولورسه صید آن شاهد مطبوع شمایل
باشی اول خوبلری مقبول اولان محبوبک صیدی اولورسن مراد بودر که اگر سکا مساعدهٔ توفیق الهی
دولم انگار اولورسه اول صفات کامله ایله متصف اولان محبوب حقیقی شکاری اولوب اکا مبتلا اولورسن
نسیم صبح سعادت بدان نشان که تو دانی ای سعادت صباحنک یلی اول نشان ایله که سن بیلورسن
گذر بکوی فلان کن دران زمان که تو دانی فلانک محله سنه اوغره اول زمانده که بیلورسن مراد کیمی واسطه
ایدب انک ایله خبر ارسال در ار جام انی عاقل منزله سنه تنزیل ایدب دیر ای نسیم صبح سعادت برکه رسول
اولوب بر دور کام جسته بر علامت ولکلس ایله کیدرسن دخی اول حضرته نیجه کیلان ایله ونه علامت ایله وار معنی
وجه کوررسک اول بلدکک وجه کوردکک علامت ایله وار دخی نه زمانده وارمق اختیار ایدرسک اول
زمانده وار که سن مقبول الکلامسن تو پیک خلوت رازی ودیده بر راهت سن راز خلوتنک پیکی سن وگوز
سنک یولک باشنه وزره در یعنی سنک انتظارکده اولوب یولک گوزلر بم دمی نبض خان چنان بران که تو
دانی آدملق ایله دم ایله دخی دل ایله سور که سن بیلورسن مراد بودر که سن پیک خلوت راز سن وواسطه
اولمق ایله ممتازسن پس سکا انتظار ده بن که خبر التم سن اما جبر التمک کند وآدمیلکلر بر سکا ام اتمک
ایله دکلدر وکتمکده استعجال می گرک وتانی می گرک نیجه وجه کورر سک وجه کوردکک کبی اول
درکاهه وار بگو که جان ضعیفم زدست رفت خدا را دی که بیم ضعیف جانم الدن گیتدی هلاکه وار دی

الغذا چون ز لعل روح فزایش ببخش از آن که تو دانی جان ارتوروحی لعلدن اکا عطا قلندن که بیلورسن مراد
بودر که جانمک ضعفنی اکا عرض ایدب اندن دوای جان فزا طلب قل ول دوای جان فزاندن اولمق
وجه کورر سکا اندن عطا قلدی من این حرف نوشتم چنانکه غیر ندانست بو حرفی یازدم اویله که غیر بلمدی
تو هم زروی کرامت چنان بخوان که تو دانی سن دخی تعظیم یوزندن اویله اوقی که سن بیلورسن مراد
بودر که بن عرض حال مکتوبنی مخفی یازدم سن دخی اکا کرامت و تعظیم ایله نه وجه ایله اوقنق وجه کورر سک
اویله اوقی امید در بکر ز رکشت چگونه بنمایدم امیدی سنک التون جکلمش قوشاغکه نیجه یاغلیم دقیقه
ایست نکار او در ان میان که تو دانی بر دقیقه در ای نکار اول میانده که سن بیلورسن مراد بودر که وصله
مطلوبم و احاطه مقصودم در بونی مطالب مقصد ایدنسم عجب دکلدر که او رتده بو بر دقیقه در که هم کسه اکا
واقف دکلدر مگر سن بیلورسن خیال تیغ تو با ما حدیث تشنه و آبست سنک قلیجک خیالی بزه صو سز
و صو خبری در اسیر خویش گرفتی بکش چنان که تو دانی کندو اسیرک دوتدک قتل قل اویله که سن بیلورسن
مراد بودر که نفسانیتمی قتل ایچون صفت قهر خیالی صو صز که صویه اشتیاقی کبی در لاجرم سنک گرفتارکم بلدکک کبی
قتل قل بکیست ترکی و تازی درین معامله حافظ بر در ترکی و عربی بو معامله ده یعنی عشق بابنده ای حافظ
حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تو دانی عشق حدیثنی بیان قل هر دل ایله که سن بیلورسن مراد منطوقدن
ظاهر در وله ایضا نوش کن جام شراب یک منی ایچ بر بطمنلوق شراب قدحی یعنی طلوع ایچ تا بدان بیخ غم
از دل برکنی تا انکله غم کوکنی کوکلدن قوپره سن مراد بودر که عشق الهی یه مستغرق اول تا که غم دنیادن
بالکلیه خلاص اوله سن دل کشاده دار چون جام شراب کوکلکی آچق دوت شراب قدحی کبی سر گرفته چند
چون خم دنی باشنی برکنش بنجه ده که آچق کوب کبی سن مراد بودر که عشق الهی ایله کشاده دل اول کوب
کبی اغزی بر کنش منقبض اولمق کرک چون ز خم بیخودی رطلی کشی چون بیخودلق کوبندن بر رطل یعنی بر
طلو چکه سن کم زنی از خویشتن لاف منی آز اور سن کندکدن بنلک لافی مراد بیخودلق نعمتی یعنی اولان
بنلک دعوی کسن اتمز دیمکدر سنک نشان شود در قدم نی همچو آب طاش کبی اول قدمده صو کبی کل جمله
رنگ آمیزی و تر دامنی جمله رنک قرشدرجیلق و انک یاشلغی مراد کلش کبی ایاق التنده اولمق دیمکدر
آب کبی در لو در لو رنک قرشدرب یاش اتکلو اولمقدن دیمکدر دل بهی در بند تا مردانه وار کوکلی
شرابه باغله تا ار کبی کردن سالوس و تقوی بشکنی ریا و تقوی بوینن صیه سن مراد عشق خالصه کوکل
باغلیوب دخی مخلص اوله تا که ریایی هلاک ایده سن دیمکدر خیز و جهدی کن چو حافظ تا مگر دور
و بر جهد قل حافظ کبی تا مگر خویش را در پای معشوق افکنی کندوکی معشوق ایاغنه اته سن مراد
وصول الی المطلوب طلب شدید و جهد بلیغ ایله اولور اکا سعی قل دیمکدر وله ایضا وقت را غنیمت
دان آن قدر که بتوانی وقتی غنیمت بیل ول قدر که قادرسن حاصل از حیات ای جان این دمست
تا دانی حاصل حیاتدن ای جان بو دمدر تا بیلهسن مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن روح در یا در عقل
معاد روحه دیر وقتی غنیمت بیل قادر اولدغک قدر زیرا حیاتدن حاصل همان بو وقتدر اکر بیلورسنک
بنشکم جه بنا دردی رفت و نمی آید فردا با غنا و نشاید وقت اینست نمی باید کام بخشی گردون عمر در
عوض دارد فلککم اوغنشلی سنک عوضی عمردر جهد کن که از دولت داد عیش بستانی جهد قل که دولتدن

عیش بعدل دعوض الهسن مراد بودر که مراد دنیانک وصولنه دمنصب و دولتک حصولنه عوض عمردر اکا فخر
اولنوب عمل آخرتدن محروم قالنور و اول مراد دولت دخی باقی دکلدر پس سعی قل که دولتدن عیش
آخرت داد الوب مراد حقیقی یه واصل اوله سن بند عاشقان بشنو و ز در طرب باز ای نکا عقل
نصیحتن تابشت دشنلک یقوسندن کل کین همه نمی ارزد شغل عالم فانی که بو یعنی فلکک مراد
بو شغلسی دکلی دکمز عالم فانی شغلنه مراد بودر که عاشق حق اولانلرکه پندی بودر که غم دنیایی ترک
ایدب ذوق آخرت قپوسندن کیر سن زیرا فلک نقدر مراد ویرسه ده دولته ارکیرسه عالم فانی یه مشغول
اولمغه دکمز له منصبده اولانلر عالم فانی مصالحنه مشغوللر و عمل آخرتدن غافللردر بپیش زاهد از رندی
دم مزن که نتوان گفت زاهد اوکنه کل رندلکدن دم اورمه که دیمک اولمز با طبیب نامحرم حال درد
پنهانی نامحرم طبیبه کزلو دردک حالنی مراد بودر که زاهد خشک اولان یا مرض طریقت اولان جاهل
عشق حق و اخلاص و صدقی بلمز اکا بو دردک حالنی دیمک اولمز باغبان چو من زینجا بگذرم حرامت باد
ای باغبان چون بن بورادن یعنی دنیادن کچم و آخرته کوچم سکا حرام اولسون گر بجای من سروی
غیر دوست بنشانی اگر بنم یریمه یعنی قبرمه دوستدن غیری بر سرو دکرسک مراد بودر که بن وفات ایتدکدن
صکره قبرمه سرو دکیوب دوست دکسن یعنی حضرت حقی فکر ایدب علو درجه دعا ایده سن که ثابت و نافع
اولدر خم شکن نمی داند این قدر که صوفی را کوب صیان بلمز بو قدر که صوفینک جنس خانکی باشد همچو
لعل رمانی او منسوب جنسی یعنی او شرابی وار در لعل رمانی کبی مراد بودر که محتسب یعنی صوباشی
که شراب کوبینی صیوب شرابی دوکوب خلقی شرب شرابدن نهی و زجر ایدر اما بو قدر بلمز که صوفینک دده
یعنی درون دلده لعل رمانی کبی شراب رنکین و صافیسی وار در که انک کیفیتی ایله متکیف اولور می
روی و مژکان تت خون خلق می ریزد کیدر سن دکر بیک خلقک قانی دوکر تیز می روی جانا ترسمت
فرو مانی تیز کیدر سن ای جان قورقرم سنی عاجز قاله سن مراد عقلک نفسه خطابیدر که هوایه تابع اولوب
کیدر سن تیز اولان آلاتک خلق وجودک قانی دوکوب هلاک ایدر رقتی حدت ایدب تیز کیدر سن قورقرم
که وجود ملکنده اولانلری افنا ایدب عاجز قالوب مغلوب اوله سن با دعای شب خیزان ای شکر دهان
مستیز کیجه قالقیجلر دعاسی ایله ای شکر اغزلو عناد اتمه در پناه یک اسمست خاتم سلیمانی براسم صنعتنده
در خاتم سلیمان مراد بودر که سلطنت آخرت اسمک شب ولانره موافقت قل مخالفت قلمه و انلرک امرنه
عناد اتمه که سلطنت دنیا الحفیظ اسمنک پناهنده در دل زنار وکه جشمت کوش داشتم ولیکن کوکلی سنک
کوزک اوقندن صقلدم اما ابروی کماندارت می برد به پیشانی سنک یایلو قاشک الوراکن ایلم
مراد بودر که نفسک قلبی تسخیری و خدعه و مکری طرق معدده دن دربندن صیانت ایدرسم بر بنزنایده مزم
لاجرم اعتصام حضرت حقه کرکدر یوسف عزیزم رفت ای برادران رحمی عزیز یوسفم کیتدی ای قرنداشلر
برا رحم کز غمش عجب دیدم حال پیر کنعانی که انک غمندن عجب کوردم پیر کنعانی حالنی مراد متکلمدن عقل
دپیر یوسف کندی ای قوای عقلیه رحم ایدک که انک غمندن عجب کوردم روح پیرک حالنی زاهد پشیمان
را ذوق باده خواهد کشت زاهد پشیمانی ذوق شراب اولدر کرکدر عاقلا مکن کاری کاورد
پشیمانی ای عاقل بر ایش اتمه که پشیمانلق کتوره مراد بودر که عشق الهیدن معرض اولان آخرده پشیمان

اولورکه پشیمانلق اوزره وفات بولور یعنی ای عاقل شمدی حیاتده وصحتده ایکن تضییع عمر ایتمه ویرمز عمل قلم
که صکره پشیمان اولورسن • از در رم هر ا روزی تا زنم زشادی دست • قپودن ایچرو کیر برکون تا ال اورم
شادیدن • روشنی ببن پیوست کراستی بنمهاجی • روشنلق بکا اولشدی که استقامت قو تعلق ایله مراد بودرکه
چون فضل حق واصل اولا شادیدن ال قارصوب مسرور اولورم که روشنا بکا حاصل اولدی که استقامت قو تعلق
لفه کلمدی • جمع کن باحسانی حافظ پریشانرا • جمع قیل احسان ایله حافظ پریشانی • ای شکنج گیسویت جمع پریشانی
ای کاکلنک صاچک بوکلی بوکلمی پریشانلق مجموعه‌سیدر • مراد مخاطبدن نفس و نفسی که احسان ایده حافظ
پریشان مجموع اولورکه انک زلفی بوکلی بوکلوب صنمق پریشانلق جمع اولاجق یردر که انک جمعیتی بوزلمق
قلبک وروحک جمعیتی دوزلمک در • گر تو فارغ از من ای نکار سنکین دل • اکر سن فارغ ایسک بندن
ای طاش کوکللو نکار • حال خود نخواهم گفت پیش آصف ثانی • کندو حالمی دیمیم کرکه آصف ثانی اوکنه مراد
ظاهر نظر ظاهر محبوبنه خطابدر که دیر اکر بندن فارغ ایسک ای طاش کوکللو دلبر کندو حالمی وزیر زمان که آصف
ثانیدر انک اوکنده دیرم سندن شکایت ایدرم معنی به نظر مراد بودر که نفسه خطاب ایدب دیر اکر بندن
فارغ ایسک ای نفس سنکین دل کندو حالمی قائم مقام رسول الله اولان شیخ اوکنده دیوب سندن شکایت
ولہ ایضا هوا خواه توام جانا و می دانم که می دانی • سنک محبتک دیلرم یعنی سنک محبکم ای جان و
بیلورم که سن بیلورسن • که هم نادیده می بینی و هم ننوشته می خوانی • که هم کورلمشی کورورسن و یازلمشی اوقورسن
مراد حضرت حقه عشقنی ذکر و بلدکن بلدکن بیان در وانی تعلیلدر حق تعالی کورلمشی کوردکی و یازلمشی
اوقدغی ایله بس کا قضا و علیه جایزدر کلدر • ملک در سجده آدم زمین بوس تو نیت کرد • ملک آدمه سجده‌ده
سنک یرکه اوپمک نیت ایلدی • که در حسن تو چیزی یافت بیش از حد انسانی • که سنک حسنکده بر نسنه بولدی
حد انسانیدن زیاده • مراد حضرت حقه خطاب اولمق ظاهردر و رسول الله عم حضرتنه دخی خطاب اولمق
جائزدر • خم جعدت بنامیزد که چون مجموعه دلهاست • سنک قورجق زلفک بوکلمی الله ادی جنیچون شمدی
کوکللر مجموعیدر • ازان بادا امینی باد که انگیز پریشانی • اول یلدن امین لک ولسون سکا که پریشانلق
قوپدرر مراد مخاطبدن حضرت حق اولیجق غیب هویتنک مراتبی قلوب مجموعه‌سیدر اندن تفرق هواسی ولیوب
دایما مجموعه قلوب اولسون یعنی قلوبمز عصیان سببی ایله محجوب اولمیوب عفوک بزه معین اولسون دیمکدر
و مخاطبدن مراد رسول الله عم اولیجق سنک سلسله طریقت مجموعه قلوب در اندن تفرق باعث اولور هوای
نفس اولمسون دیمکدر • امید از بخت می دارم که بگشایم کمر بندش • امید دوترم بختدن که قوشاغی چوزم
خدا را ای فلک با من گره بگشا ز پیشانی • الله ایچون ای فلک بکا دوکی چوز النکدن مراد بودر که
عقل دیر امیدم واردر که نفسک قوشاغنی چوزب عریان ایدب قوجم و کندومه مخصوص ایدم اکر فلک بکا
مساعده ایدب هواسی ترک ایدر ایسه • بیفشان زلف و صوفی را ببازی و برقص آور • سلک زلفنی و صوفیی
اویونه و رقصه کتور • که از هر رقعه دلقش هزاران بت بیفشانی • که انک خرقه‌سنک هر پاره‌سندن نیجه
بیک بت سلکه‌سن مراد مخاطبدن محبوب مجازیدر اکر اول زلفنی چوزب چنکیلر کبی رقص و سماع ایدب
صوفی صورت اولانلری دخی بازی‌یه و سماعه و رقصه و دورانه کتورسه نیجه صوفی شکللو اولانلرک خرقه‌سنک
هر پاره‌سندن نیجه بیک بتلر دوکلوب یعنی نیجه هوای نفسلری و نیجه شهوا بتلری ظاهر اولور دیمکدر • چراغ افروز

جشم

چشم عاشقان زلف خوبانست • بزم کوزمزک چراغ نورلندرجیسی خوبلرک زلفی نسیمی در • مبادا این جمع را یارب
غم از باد پریشانی • اولمسون بو جمعه غم یارب پریشانلق یلندن مراد سالک اولانلرک کوزلرینک نورن ایتدرن
غیب هویت ذات و صفات رایحه طیبه‌سیدر اکا پریشانلق یلی ولمسون یعنی بزده آنی پریشان ایدر هوای
نفسانی اولمسون دیمکدر دعا ایدر • ملامت گو چه دریابد ز راز عاشق و معشوق • ملامتجی سویلیجی نه دویر عاشق و
معشوق سرندن • نه بیند چشم نابینا خصوص اسرار پنهانی • کور نه کورور اعمی کوزی خصوصا کزلو رازی مراد بزه
سلوک طریقت ولذت وصلتمز واول حضرت ایله صحبتمزی ایچون طعن ایدن بزم ایله دولت اوترسنده اولان
رازدن خبردار دکلدر زیرا اعمی کوزی محسوساتی کورمز نهانی نیچون کورسه کرکدر دیمکدر • ملول از همرهان
بودن طریق کاروانی نیست • یولداشلردن ملول اولمق کاروان مذهبی اولمق طریقی دکلدر • بکش دشواری
منزل بیاد عهد آسانی • چک منزل مشکلکی آسانلق زمانی یادینه مراد بودر که ارباب طریقتدن ملول
اولمیوب صعوبت طریقی اختیار ایدب مجاهده‌یه تحمل کرکدر آسانلق زمانی و راحتلک مکانی یادینه یعنی
انک رجاسنه که اول حضرتنه وصول و جنته دخول در • دریغا عیش شبگیری که در خواب سحر بگذشت • دریغا کیجه
صباحده کی اولاجق عشرت سحر اویقوسنده کچدی • ندانی قدر وقت ای دل ولی وقتی که درمانی • بیلورسن
وقت قدرینی ای کوکل ولی اول وقتکه عاجز اوله‌سن مراد بودرکه کیجه اویانوب عبادتده اولوب حضرت حق
ایله عیش نهانی قلمق میسر ایکن بو فرصت وقتی فوت ایدرسن که سحر اویقوسی ایله کچورسن سن وقت قدرینی
اول وقت بیلورسن که اول وقت عبادت اتمکه قادر اولمیه‌سن • خیال چنبر زلفش فریبت می دهد حافظ
انک زلفی چنبرینک خیالی سنی آلدر ای حافظ • نگر تا حلقه اقبال ناممکن نجنبانی • نظر قیل تا ممکن اولمین دولت
حلقه‌سن قملدتمیه‌سن مراد غیب هویت طبقه‌سینک خیالی سنک خاطرکه کلوب بونی ممکن ملاحظه قلمق سنی الدتمه‌سن
بو دولت غیر ممکنه در نظر قیل تاکه ممکن اولمین دولت حلقه‌سن چالمیه‌سن دیمکدر • **ولہ ایضا** هزار جهد بکردم
که یار من باشی • بیک جهد ایلدم که بنم یارم اوله‌سن • مرادبخش دل بیقرار من باشی • بنم قرارسز کوکلمک مرادن
بغشلیجی اوله‌سن مراد مخاطبدن حضرت حق تعالی در اندن تجلی طلب طلب ترکین ذکر در • دمی انیس دل اخوان عاشقان
آنی بردم عاشقلر کچه حزنلری اونه کلسن • شبی انیس دل سوکوار من باشی • بر کیجه بنم یاسلو کوکلمک انیسی اوله‌سن
مراد تجلی ذات حصولین استدعا اتدکیدر • چراغ دیده شب زنده دار من گردی • بنم کیجه‌یی دیری دوتجی
کوزمک چراغی اوله‌سن • انیس خاطر امیدوار من باشی • بنم امیدلو خاطرمک انیسی اوله‌سن مراد سابق کبی در
من این مراد ببینم بخواب نیم شبی • بن بو مرادی کورهمی دوشمده نصف اللیلده • بجای اشک روان
در کنار من باشی • اقار کوز یاشی یرینه بنم کنارمده اوله‌سن مراد بودر آدم اوپا تعلقده اولمزده دوشمده
اولا می دیمکدر • از آن عقیق که خونین دلم ز عشوه او • اول عقیقدن که قانلودر کوکلم انک شیوه‌سندن • اگر کنم
گله رازدار من باشی • اکر بن شکایت ایدرسم بنم رازدارم اوله‌سن مراد روحانی تحمیدن بورکلم قانلو
اولدغندن شکایت ایدرسم سکا ایدم غیره افشا اتمیم دیمکدر • چو خسروان ملاحت به بندگان نازند • چون
کوزللک پادشاهلری قوللرینه ناز ایدب عرض جمال ایده‌لر • تو در میانه خداوندگار من باشی • سن اول زنده
بنم خداوندگارم اوله‌سن مراد بودر که محابیب عشاقه عرض جمال وغنج ودلال ایده‌جک سن پادشاه جهانی
بکا ایده‌سن که بکا سندن غیری کرکمز • شود غزاله خورشید صید لاغر من • کنش غزالسی بنم اریق صیدم اولور

کرامتونی چو تو یکدم شکارمن باشی اکرسنک کبی بر آهو بردم بنم شکارم اولسن مراد بودرکه تجلی جمال صمد
اولان سائر صیدوی صید حقیر عد ایدرز سه بوسه کز دولبت کرده وظیفه من اوج بوسه کی لبدن بکا وظیفه
اتمشسن در اکرادا انکنی قرض دارمن باشی اکر ادا اتمزسک بنم مدیونم اولسن مراد ایکی لبدن کلام
لفظی ونفسی در دیوبندن وظیفه اولان قرض وواجب مندوب در یعنی اوج جهتدن ثواب مترتب اولور بناء
عوض وکلمه وعد الکریم دین حسبنجه آخرتده ثواب اولور دیمکدر دوران چمن که تبان دست عاشقان کیرند
اول جهنده که محبوبلر عاشقلر الن دوتهلر کرت زدست بر آید نکارمن باشی اکر الکدن کلورسه بنم نکارم
اولسن مراد روز خواده بهمه یارنه قرین وعملنه مقارن اولور مقتضای قدرتنک وارادتک اولورسه
بکا یار غفار اولسن دیمکدر من ارچه حافظ شهرم جوی نمی ارزم بن اکرچه شهر حافظی ین برار به دکمزن مکر
تو از کرم خویشش یارمن باشی مکر سن کندو کرمکدن بنم یارم اولسن مراد بودرکه انس حق اولورسه عزیزن
والا ذلیل وحقیرن واکا استغفاره کلدا ومرم کرده به ولد ایضا یا مبسما تحاکی درجا من اللالی یا دو فیناه و
مبسم اسم فاعل در افعال بابندن کولدریجی دیمکدر ونکره اولدیغیچون منصوبدر یارجلا کبی ودرجا منصوب
مفعولی در دیج جواهر قونلسن حقه یه دیرلر ومن اللالی بیانی در معنای مصراع بودرکه ای کولدریجی بکا بنم
حالمه انجولردن بر درج مرادا اغزی انجودرجنه تشبیه وکندو حالنه کولدکن استغرابدر یارب چه درخور آمد
کردش خط هلالی عجب نه لایق کلمشدر او درج قراکنده خط هلالی مراد بودرکه کاه اولور معشوق مجازی
عاشق حقیقی حالنه کولر حال بوکه کندونک حسنی باقی دکل وکندو یه تعلق اولان فساد اتمک احتمالی وارددر
حالی خیال وصلت خوش می دهد فریبم شمدی سنک وصلک خیالی خوش آلدربنی تا خود چه نقش بازد آن صورت
خیالی تا نقشی دینیه اول صورت خیالی مراد بودرکه کاه اولور نسنه یکشینک خیالنده مرتسم اولورانک ملاحظه سی
یا بر فعل حسن یا بر فعل قبیح وجوده باعث اولور دل رفت ودیده خون شد تن خسته جان زبون شد کوکل کیتدی وکوز
قان اولدی تن خسته وجان زبون اولدی او فیه بالوزرا یا ما للهوی ومالی آه قیت نفس متکلم مجهول در
وزرا یا جمع وزیره درکه مصیبت معناسنه در وما استفهامیه در تعجب وتعجب ایچون معنای مصراع بودرکه آه اولدم
بن مصیبتلر ایله نولدی عشقه وبکا عشق حقیقی نفسی مغلوب ایدب معصیتدن محجوب ایدر دیمکدر زد لخون
شدم زدوستش وزنار چشم مستش کوکلم قان اولدی انک الندن مست کوزنک نازندن فی العشق معجبات
یأتین بالتوالی عشقده عجبه کبو تجیلر وارددر ظهورلر بربری اردنجه مراد دستدن قدرت کاملدر چشمدن مراد
عین ذات در ونازی مشاهده الا برار بین التجلی والاستتار حسبنجه کاه ظهوری کاه اختفاسی در لاجرم تجلی صفت
قدرتدن وبروز واختفای عز حضرتدن قلب خون ونفس زبون اولور وعشق حقیقی احوال انفسدن وافعال قلوبدر
عجائب اظهار ایدر خلاف عشق مجازینک که اندن نفس زبون اولمز وعجائب ظهور بولمز اونکیچون خوی تو کر نکرده دهر
دکر نکرده سنک خوبک اکر دهر دخی نسنه هر کز بر جفا اولمز عاشق درین جواب عارف درین حوالی بکاشق بجانبرده
دعارف بو طرفده مراد بودرکه معشوق مجازی صیانت اوزره اولمیجق بکاشق صورت اولان صادق اولمز
وصورت خوبی مرآت حق قلان عارف مشاهده جمالک خطا ان بو دواجب کوبلر ممتنع کردد ولا وزن ضبط
نفس لوامه کرا ممکن بوده یا راکبا تبری عن موثقی ومهادی یا راکبا لفظی منصوب لفظ کبی در اعراب جهتندن
تبری تنفعل در بری دن واجده فاعلی ایله جمله فعلیه اولوب صفتی در راکبا لفظنک موثق عهد معناسنه در ومهادی

اسم فاعل در معنای مصراع بودرکه ای راکب که بری اولدک بنم عهدمدن وهدایت ایدیجیدن ان تلق اهل نجد
کلم تحسب جاهلی ان حرف شرطدر تلق مضارع مجزوم در اصلده تلقی ایدی لفظ اهل منصوب مفعولی در وکلم
ام حاضر در معنای مصراع بودرکه اکر نجد اهلنه صتشوررسک سویله بنم حسب حالمی مراد بودرکه ای عهد طریقتی صیو
ومهادی اولان شیخی قویب کیدن کمسه بزم دیارا اهلنه بولشوررسک بنم حسب حالمی وسلوکده ثباتمی انلره دیه سن
خلاصه مراد تکمیل سلوک اتمکسزن طریقتدن رجوع ایدب عوام عداد ندن اولمق مذموم دردیمکدر دلبر بعشق
بازی خونم حلال دانست دلبر عشق بازلقده قانمی حلال بلدی فتوی شرح جو نستای زمره موالی شرع
فتواسی نیجه در ای موالی جماعتی مراد بودرکه معشوق حقیقی نفسانیتم هلاک اتمکی حلال بیلور ظاهر شرعده
بو مسئله نیجه در دیو سؤال ایدر خلاصه مراد نفسانیت اهلاکی تقوی ده حلال در اکرچه فتوی ده دکلدر
العین ما تناهت شوقا لاهل نجد لفظ العین مرفوع مبتدادر ما تناهت جمله سی خبری در شوقا فعل منفینک
مفعول له در لاهل نجد شوقا لفظنه متعلق در معنای مصراع بودرکه کوزلر دیدی اهل نجده شوق ایچون
والقلب ذات وجد فی ذواتها الغضالی والقلب مبتدادر ذات لفظی انک خبری در ووجد غصه معناسنه در
غضالی ضم عین ایله شدت معناسنه در معنای مصراع بودرکه قلب غصه صاحبی انک ذاتنده شدت واردر
مراد دیار ده وباره کمال اشتیاقنی ذکر در لله ذات رمل کان الحبیب فیها جار مع المجرور مقدم مرفوع متقدم
خبردر لفظ ذات لفظا مرفوع مبتدادر مضاف در رمل لفظنه وکان تامه در لفظ الحبیب فاعلی در ودفیها ضمیری
راجع در ذات رمله معنای مصراع بودرکه الله ایچوندر ذات رمل دیدکلری بقعه که حبیب انده در ظار العقول
طرا من نظرة الغزالی عقل لر اوچدی جمیعا غزال نظرندن مراد حبیب ولدغی دیاری مدح واکا دعا
وانده اولا حبیبه نظر عقل لری یتورد کن ذکردر خلاصه مراد عالم الهی یه میلنی واول حضرتدن تجلی یه
بر نظر عقولی یتوردکن بیان در که حق تعالی بیورر فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا وخر موسی صعقا از جا چیز
مکذر کر زیرکی وعاقلی دورت نسنه دن بجه اکر زیرک وعاقل ایسک امن وشراب ونی عشق معشوق وجای
خالی امین لک بجر کسنز شراب ومعشوق وخالی یر مراد بودرکه زیرک وعاقل ولان دورت نسنه دن محبوب
یعنی ترک اتمک کرک بری من بر عشق خالص بر معشوق حقیقی بری حجره خلوت می ده که کرچه کشتم نامه سیاه عالم
شراب ویر اکرچه اولدم عالمک قره نامه لیسی نومید توان بود از فیض لا یزالی ما یوس اولمق اولمز فیض لا یزالی
دن مراد کثرت عصیانی اولان عشق الهی یه اشتغال ایدب فضل رحمتدن وفیض قربندن امید کسمک
اولمز دیمکدر ساقی بیار جامی وز خلوتم برون کن ای ساقی کتور بر قدح وبنی خلوتدن چقر تا در
بدر نکردم قلاشی ولا ابالی تا قپو قپو کزم رند ولا ابالی مراد بودرکه بعض مشرب سوداوی مزاج وملامیه
طبع اولور خلوته وسکونه وزی صوفیه ده اولمغه قادر اولمز لاجرم انک کبی شیخ طریقت تصفیه قلب
تعلیم ایدب خلوتدن چقرب اهل الله وصلحا ایله مصاحبته حواله اتمک کرک که رندانه کزب تحصیل فیض ایده
چون نیست نقش دوران در هیچ حال ثابت چون نقش جهان بر حال اوزره ثابت دکلدر حافظ مکن
شکایت تا می خوریم حالی ای حافظ شکایت اتمه تا شراب ایچلم شمدی مراد بودرکه مساعده زمان
یوق ایسه عجب اولمز که نقش جهان بر حال اوزره قالمز امدی شکایت اتمیوب عشق الهی یه اشتغال
ایده لوم دیمکدر صافیست جام خاطر در دور آصف عهد صافی در خاطر قدحی وزیر زمان دورنده

قم فاسقنی رحیقا اصفی من الزلال · لفظ قم واسق امر حاضردر و رحیق صاف و آق شرابه دیرلر اصفی اسم
تفضیل در صفادن معنای مصراع بودر که دورا یجور بکا شرابی که زیاده صافی در صاف الذهن مراد صفای
قلبدر حاصل تعشمدر وزیر زمان یعنی شیخ دوران زمانده لاجرم فیضانه استعدادم وار در افاضه
قل دیمکدر · واخبار مشایخدن در القلوب اوانی الله فی الارض فاحب الاوانی الی الله اصفاها
الملک قد یباهی من وجده وجده · ملک ضم میم ایله مجموع مملکته دیرلر یباهی فعل مضارع در مباهات دن
مفاخرت معناسنه و وجد بونده وجدان و حالت عشق و محبت معناسنه در · وجد بخت معناسنه در معنای مصراع
بودر که مملکت فخر ایدر انک وجد و حالتندن و دولتندن · یا رب که جاودان بادا این قدر وایل معالی
یا رب ابدی اولسون بو قدر و بو رفعتلر و شرفلر · مسند فروز دولت کان شکوه و شوکت · دولت تختنی
نورلندرجی هیبت و شوکت کانی · برهان ملک وملت بو نصر بو المعالی · ملک و ملتک دلیلی ابو نصر
بن المعالی در خواجه حافظک عادتی در مخلص ذکر اولنان بیتدن صکره بر بزرکوار مدحن ایدر و انک
القابنده بعض ابیات سویلر اما بر وجه ایله تعبیر ایدر که ظاهره نظر ظاهر اولنمون وصف ایدر معنی یه نظر طریقت
اولنمون وصف ایلر بر نیجه یره بو معنی تفصیل اولنمشدر بونده دخی اویله در · بیت خواجه حافظا ی هزار باغ
دین برکمالت صد هزاران آفرین · وله ایضا · سبت سلمی بصدغیها فوادی · بو مصراع عربیدر که لفظ سبت
فعل ماضی مؤنثدر اکینچی بابدن صدغ ضم صاد ایله زلفدر بونده تثنیه سیدر که اصلده صدغین ایدی ضمیره
مضاف اولوب نون ساقط اولمشدر فواد ضم فا ایله قلبدر یا متکلمه مضاف اولمشدر معنای مصراع بودر که
اسیر قلدی سلمی نام معشوقه اکی زلفی ایله بنم کوکلمی · و روحی کل یوم لی ینادی · بو مصراع دخی عربیدر که معناسی
وبنم جانم هر کون بکا ندا ایدر دیمکدر مراد بودر که معشوق حقیقی غیب هویت ذات وصفات ایله قلبمی
اسیر ایلدی و جانم عقلمه ندا ایدوب تخلیص طلب ایدر تحصیل طلب ایدر · فدا یا بن بیدل بیچاره ای · بو مصراع فارسیدر که
معناسی یا رقی بن عاشقه عفو قیل دیمکدر · واوصلنی علی رغم الاعادی · بو مصراع عربیدر که معناسی دخی اولاشدر
بنی دشمنلر رغمنه دیمکدر مراد عفو معاصی طلب ایدر بلکه قوای نفسانیه و شیاطین جن وانس رغمنه وصول
حصولن طلب ایدر · امن انکرتنی عن عشق سلمی · بو مصراع عربیدر که همزه حرف ندا در من استفهام ایچوندر انکرتنی
فعل و فاعل در معنای مصراع بودر که ای کسسن بکا انکار می ایدرسن سلمی عشقندن · تزاول رو یکی لولو بوادی
بو مصراع مخلوطدر لفظ تز اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله تو از دیمکدر ولفظ اول عربیدر ولفظ دیکی
لفظی فارسیدر ولولو عربیدر معشوقدن کنایتدر ولفظ بوادی اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله می بایددی
دیمکدر معنای مصراع بودر که سکا اولدن بر معشوق یوزن کورمک کرک ایدی مراد بودر که وجهن کورن
ومشاهده تجلی ایدن بنی اختیار اولور بو بیت مرهوندر · که همچون مت بوتن دل وایره · بو مصراع مخلوطدر
که همچون فارسیدر و مت ضم میم ایله اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله من تو دیمکدر بوتن لفظی ضم باء
وکسر تا ایله اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله بباشد دیمکدر و دل فارسیدر ولفظ وایره واوک فتحی و همزه نک
کسری و رانک فتحی ایله اهل شیراز لغتی در ترکی تعبیر ایله براغوردن دیمکدر معنای مصراع بودر که بنجلین
سنک اولوردی کوکلک براغوردن بو مصراع مرهوندر · غریق العشق فی بحر الوداد · بو مصراع عربیدر که
معناسی عشق غریقی محبت دکزنده دیمکدر مراد مشاهده تجلی جمال ایدیدک سنک کوکلک بنجلین محبت دکزنده

غریق عشق اولور ایدی دیمکدر · بهتی ما جان غرامت بسپرنمن · بو مصراع مخلوطدر بهتی اهل شیراز لغتی در
بپای دیمکدر ولفظ ما فارسیدر جان جیم عجمی ایله اهل شیراز لغتی در جان معناسنه در غرامت لفظی عربیدر
مرادف جزا و عوض در بسپرنمن اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله بسپارم دیمکدر معنای مصراع بودر که
ای یا غه بز جانی عوض و جزا اسمرلریز · غرت یک دی رکشتی تزاما دی · بو مصراع مخلوطدر غرت لفظی اهل
شیراز لغتی در حرف شرطدر اکر لغتی در ولفظ یک فارسیدر دی رکشتی کسر دال و را ایله اهل شیراز لغتی در
بر رکشنلکس دیمکدر تز لفظی تو از معناسنه در بنکم شمدی بیان اولندی اما دی لفظی اهل شیراز لغتی در
دیدی معناسنه در معنای مصراع بودر که اکر بر رکشنلکس بزدن کوردک ایسه م اوبزدن بر ترک هدی وضیا
کوردک ایسه انک عوضی جان تسلیم ایده رز · غم این دل بواتت خوردنا چار · بو مصراع مخلوطدر بواتت
لفظی اهل شیراز لغتی در بباید تر معناسنه در باقی الفاظی فارسیدر معنای مصراع بودر که کوکل غمن سکا
یمک کرکدر · و غوته وا بنی آنجخت نشادی · بو مصراع مخلوطدر و غوته اهل شیراز لغتی در که مرادفی کرنه
در ولفظ وا بنی اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله بینی دیمکدر ولفظ انجخت فارسیدر اول نسنه در که
سن دیمکدر ولفظ نشادی کسر نون ایله اهل شیراز لغتی در مرادف نتوانی در معنای مصراع بودر که
یوخسه کورسن اول نسنه که سن اکا قادر دکلسن مراد عقلک نفسه خطابیدر ذکر دیر که دیر قلبک در و حالتن
شمدی بیوب تدبیر آخرت ایلمک کرکسن والا عذاب آخرت کورسن که اکا تحمله بحال دکلسن · نکارا
در غم سودای عشقت · ای نکارنک عشقنک سوداسی غمنده · توکلنا علی رب العبادی · توکل
قلدق بز قوللر ربنه مراد منادی و مخاطبدن نفس در اکا دیر که سنک عشقنک سوداسی غمنده حضرت حقه
توکل ایدوب عبادت ایده رز والا انک بزم عبادتمزه حاجتی یوقدر · دلم کم کرده ره در چین زلفت
کوکلم یول ازمش سنک زلفنک بکلمنده · بلیل مظلم والله هادی · قره کوکیجه ده الله هادی مرادیدر که
عقل یا روح نفسه دیر کوکلم سنک قیودکده یتمش در ظلمت شهوانیه ده کس حق تعالی هادی در اندن هدایت
طلب ایدرم · خمش حافظ که دست غیب ناکاه · سوس حافظ که غیب ناکاه · چنان سازد که خواهی
روز شادی · اویله ایدر که اسن سن شادیلق کونی مراد اسرار الهیه فاش ایتمه والا دست غیرت
غیب لسنی رد ایدر و درکاهدن مهجور اولوب بو مقامه واول زمانه تحسر ایدرسن بس اخفاء اسرار و اختفا
کرکدر · خواجه حافظ کلامی شرحنده فیلی اهتمام اولدی بو محلده جمله غزللرنک شرحی تمام اولدی · بیت
شکر که این نامه بعنوان رسید · پیشتر از عمر بپایان رسید · و شرحک مقداری زیاده و کثرت سواده
محتاج اولدیغی معذور بیورله که اکرچه شرح مزبور بر کتابدر اما التی کتابی جامعدر بری فارسی دیوان
حافظدر و بری ترکی دیوان حافظدر و بری معنی مراد اعتباری ایله تصوفدن بر کتابدر و بری عربی
اشعاری اشتمالی ایچون چونکه اشعار عربیه در و بری فارسی ابیاتی متضمن اولدیغی اعتباری ایله
چونکه اسباب فارسیه در و بری ترکی ابیاته شمولی حسبی ایله چونکه ابیات ترکیه در دخی خواجه حافظک مقطعات و
رباعیات و ساقی نامه و سائر ابیاتی تصوفه چندان متعلق اولمدیغی اجلدن شرح اتممکه قصد اتمشیدم بعض عزیزلر
دیوان حافظ شرحی تمام اولمق اولا وقت اولور که و ما الاحسان الا بالتمام موجبنجه اندهی فی
شرح اولنه دیدکلری اجلدن انلرک شرحنه دخی شروع اولنوب مرادلری اتمام قلندی · والله اعلم

دل منه بر جهنی واسباب او • كوكل قومه دنيايه وكلسبابنه • زانكه از هيچكس وفا دارى نديد • زيرا اندن بكسه وفا
دارلق كورمدى مراد بودر كه دنيايه اعتماد اتمكلا ولمزى وفا در • كس عسل بى نيش ازين دكان نخورد
كسه بالى نيشترسز بو دكاندن ييمدى • كس رطب بى خار ازين بستان نچيد • كمسه يايش خرمايى كنسز بو بوستاندن
ديرمدى مراد بودر كه لذتى زحمت ايله اولور • هر بايامى چراغى بر فروخت • هر بر چراغى كه بر آيامده ياقدى
چون تمام افروخت بادش در دميد • چون تمام ياقدى اكا يل اوفوردى يعنى سويندردى • بى تكلف
هر كه دل بروى نهاد • تكلفسز هر كه اكا كوكل قودى يعنى محبت اتدى • چون بديدى خصم خود مى پرورید
چون كوردى يعنى وكا تجه نظر قلدى كندو خصمنى بسلدى مراد بودر كه دنيايه كوكل ويرن شول كمسه يه بكزر كه
خصمنى بسليه • شاه غازى خسرو كيتى ستان • غازى شاه ممالكت اليجى پادشاه • انكه از شمشير او خون
مى چكيد • اولكه انك قليجندن قان طمر ايدى مصراع ثانى مضمونى وصف شاهدر • كه بيك حمله سپاهى
مى شكست • كاه بر حمله الكه سپاهى صر ايدى كه بهوتى قلب كاهى مى دريد • كاه بر هوى ايله بر قلب
كاهى يير تر ايدى بو بيت مضمونى دخى وصف شاهدر • سروران را بى سبب مى كرد حبس • سرورلرى
سببسز حبس ايدر ايدى • كردنان را بى گنه سر مى بريد • ييكولركى كناهسز باشين كسر ايدى بو بيت مضمونى
دخى وصف شاهدر • از نهيبش پنجه مى افكند شير • انك هيبتندن ياورسن بر غور ايدى • در بيابان
نام او چون مى شنيد • بيابانده چون انك آدين اشيدر ايدى يعنى انك آدين اشيد جكلا انك هيبتندن
بوكلو ارسلان ياورسن دوشر ايدى بو بيت مضمونى دخى وصف شاهدر • عاقبت شيراز و تبريز و عراق
عاقبت شيرازى وتبريزى وعراقى • چون مسخر كرد وقتش در رسيد • چون مسخر ايلدى وانك وقتى ارشدى
مرهوندر • انكه روشن بد جهان بينش بدو • اولكمسه روشن ايدى شاهك چشم جهان بينى انك ايله • ميل
در چشم جهان بينش كشيد • انك چشم جهان بيننه ميل چكدى يعنى اوغلى انك كوزنه ميل چكدى بلكلكه
بو شاهك اوصافندن فهم اولنور قهار و بى رحم پادشاه ايمش لاجرم من لا يرحم لا يرحم حسبنجه كندويه
دخى رحم وشفقت اولنمدى ولة ايضا ساقيا باده كه اكسير حياتست بيار • اى ساقى شراب
كه حيات كيمياسى در كتور • تا تن خاكى من عين بقا كردانى • تا بنم خاك منسوب تنمى عين بقا ايدەسن مراد بودر كه
شيخه خطاب ايدر دير اى شيخ عشق الهى كيمياى حياتدرانى كتور بكا تا جسم خاكى جان باقى ايده سن • چشم بر دور
قدح دارم وجان بر كف دست • كوزى قدح دورنه دوترمد جانى اله ايلتمى وزره • بسر خواجه كه تا آن
ندهى نستانى • خواجه نك باشى حقيچون تا انى ويرمه سن آلمزسن مراد نوبت صفاى قلب ومشاهده رب
بكا كلمك اميدنده يم وجانم الم ايلنده در اما خواجه كاينات باشى حقيچون بذل روح اتميجه آنى
بولمزسن ديمكدر • همچو كل در چمن از باد مبفشان دامن • كل كبى چمنده يلدن انك اتكلكه • زانكه در پاى
تو دارم سر جان افشانى • زيرا سنك آياغكده جان افشانلق باشن ياسوداسن دوتدن مراد بودر كه
شيخه خطاب ايدر دير بكا تربيت وارشاددن فارغ اولمه كه سنك خدمتكده بذل روح ايدب طلب فتوح
ايدرم • بر خنانى وخنالث بنوا زاى مطرب • اكى قيللو اوچ قيللو سازى اوزره اغنيه يعنى چالوب ايرله اى مطرب
وصف آن ماه كه در حسن ندارد ثانى • اول آى وصفن كه حسنده يوقدر ثانيسى مراد سازو آوازدن وباقى صدا
ونداون وصف حضرت حق اسماع وفهم اندردبكدر ولة ايضا بكوش جان رهى منهيى ندا در داد

ونر

قولكجانى قولاغنه برار شدرجى ندا ويردى يعنى چاغردى • ز حضرت احدى لا اله الا الله • حضرت احددن كه
الله يوقدر الا الله يعنى حق تعالى طرفندن خبر ويرب ندا اتدى • كه اى عزيز كسى راكه خوار يست نصيب • كاى
عزيز كمسه يه خوارلق نصيب در • حقيقت آنكه نيابد بزور منصب جاه • حقيقت اولدركه بولمز اول كمسه زور ايله
منصب جاه • بآب زمزم وكوثر سفيد نتوان كرد • زمزم وكوثر صويى ايله آغرتمق اولمز • كليم بخت كسى را
كه بافتند سياه • بر كمسنك بختى كليمن كه سياه دوقمشلر اولا لزم مراد زور ايله منصب دولت اولمز تقدير حق ايله
اولور ديمكدر ولة ايضا دل منهاى جان من در خواجه وشاه ووزير • كوكل باغلمه اى بنم جانم
خواجه يه وشاهه ووزيره • كس نمى داند كه كارش از كجا خواهد كشاد • كمسه بلمز كه انك ايشى قندن اچلور كلدم
رو توكل كن نمى دانى كه نوك كلك من • يورى توكل قل بلمزميسن كه بنم قلمم اوجى • نقش هر صورت كه زد رنكى
دكر بيرون فتاد • هر صورت نقش كه اوردى بر درلو رنك طشره دوشدى يعنى نيجه نظم يازدم بر بزركواردن احسان
رجا اندم اندن بكا انعام اولميوب غيردن اولدى نتكم • در شاه هر موزم نديد وفى سخن صد لطف كرد • هر منز
پادشاهى بنى كورمدى سوزسز يعنى اكا بن نظم ومدح اتمكسزين لطف ايلدى • شاه يزدم ديد ومدحش
كفتم وهيچم نداد • يزد پادشاهى بنى كوردى واكا مدح ديدم هيچ بكا ويرمدى • كار شاهان اينچنين
باشد توانى حافظ مرنج • شاهلرك ايشى بويله اولور اى حافظ انجنمه • داور روزى رسان توفيق و
نصرتشان دهاد • رزق ايرشدرجى حاكم بونلره توفيق ونصرت ويرسون خلاصه كلام وزبده مرام بودركه
ارباب دنيا احسانه اعتماد اتميوب حضرت حقه توكل اتمك كركه اول رزقى بلمدكك يردن ارشدرر
ولة ايضا روح القدس آن سروش فرخ • روح القدس يعنى جبرائيل ول ملك مبارك • بر قبه طارم
زبرجد • زبرجد رنك فلك قبه سى اوزره • مى كفت سحركهان كه يا رب • دير ايدى سحر وقتلرنده كه يا رب • در
دولت وحشمت مخلد • ابدى دولت وعظمتده • بر مسند خسروى بمانا د • پادشاهلق تكيه كاهى اوزره
قالسون • منصور مظفر محمد • منصور نام مظفر وصف كه محمد اوغلى در مراد بودركه پادشاه عادل ملائكه
نك دعاء خيرينه مستحق ولايق در ولة ايضا بعهد سلطنت شاه شيخ ابو اسحق • شاه شيخ ابو اسحق سلطنتى
عهدنده • به پنج شخص عجب ملك فارس بود آباد • بيش عجب شخص ايله عجم ملكى معمور ايدى • نخست پادشهى
همچو او ولايت بخش • اولكى بر پادشاه انك كبى ولايت بغشليجى • كه جان خويش بپرورد وداد عيش وداد
كه كندو جاننى بسلدى عيشى عدلن ويردى يعنى عيشى عام كبى معمم اولوب وانك زماننده اولجق عدلى ويردى
كه كمال عدل قلدى • دكر مربى اسلام شيخ مجد الدين • دخى اسلامك تربيت ايديجيسى شيخ مجد الدين • كه
قاضى به از و آسمان ندارد ياد • كه اندن يك قاضى فلك خاطرنده يوقدر • دكر بقيه ابدال شيخ امين الدين
دخى ابدال حق اولانلرك بقيه سى شيخ امين الدين • كه يمن همت او كارهاى بسته كشاد • كه انك همتى
بركتى باغلنمش ايشلرى آچدى • دكر شهنشه دانش عضد كه در تصنيف • دخى علمك اولو پادشاهى عضد كه
تصنيفده • بناى كار مواقف بنام شاه نهاد • مواقف ايشى بناسنى شاه آدنه قودى يعنى تأليفن شاه
آدنه قلدى جلدن بر متن مواقفدركه ابو اسحق آدنه دونته كيم دنيا جسنده دير محرز ممالك الاكابر بالارث
والاستحقاق جمال الدنيا والدين ابو اسحق • دكر كريم چو حاجى قوام دريا دل • دخى حاجى قوام كبى دريا
دل كريم • كه نام نيك ببرد از جهان ببخشش وداد • كه انك آدى كتوردى عطا وعدل جهاندن • نظير خويش

نبکذاشتند وبکذشتند کند ونظیرلرن قومدلر وکچدیلر خدای عزوجل جمله را بیامرزاد خدا عزوجل جملکین
یارلغسن مراد بوندن ایولره کر یاخیرا ولنورلر وفاتلرندن صکره دعای خیرالورلر دیو بو ایولکه ترغیب در
ولہ ایضاً کدا اکر کهر پاک داشتی در اصل کدا انک اکر کوهر پاکی اولیدی صلده برآب نقطۂ نشرمش
مدار ایلیتی انک حجاب نقطه سی اوزره قراری کرک ایدی پس کدا انک اصلده کوهر پاکی ولمدیغیچون حجاب اوزره
قرار اولمیوب نا سددن سؤال ایدر ور آفتاب نکرهی فسوس جام زرش اکر کنش مسوخه لق ایتمیدی انک التون
قدحی چرا تهی زمی خوشکوار ایلیتی نیچون خوش سکیجی شرابدن تهی کرک ایدی پس آفتاب آدمی سخریته
دوشرانو کیچون بوش قدح کوسترر اکر سرای جهان را سراسر آبادانی نیست اکر جهان سرا اینک خرابلغی باشی یوق
ایسه بنای او بدازین لسنوار ایلیتی انک بناسی بوندن یک محکم کرک ایدی یعنی دار الغنا اولمق کرک
ایدی زمانه کونه نیر قلب داشتی کارش زمانه نک اکر قلبلغی سوکاسی اولمیدی انک ایشی بدست آصف
صاحب عیار ایلیتی وزیر صاحب عیار الندہ کرک ایدی پس کار زمانه صاحب عیار الندہ اولمق قلبلغی علامتی در
چو روزکار غرا بین یک کرم بیش نداشت چون روزکارک بو برکر یعدن غیری زیاده سی یوقدر بو مهلتی از
روزکار ایلیتی عمر ده انک روزکاردن بر مهلتی کرک ایدی یعنی طول عمری کرک ایدی مراد تصرف عالم
نا اهل خسیسی النده اولمق عالمک قلب ومزخرف وخراب اولمق علامتی در دیمکدر ولہ ایضاً
بسمع خواجه رسان ای حریف وقت شناس خواجه نک سمعنه ارشد رای وقت بیلیجی مصاحب تخلوتی که درو ا
اجنبی صبا باشد بر خلوتده که آنده اجنبی صبا اوله یعنی متوقله تنها اوله که صبادن غیری اجنبی کسه اولمیه
لطیفه بمیان آر و خوش بخندانش بر لطیفه کتور اوزتیم خوش کولدرانی به نکته که دلش را در ان رضا باشد
بر نکته ایله که انک کوکلنه انده رضا اوله یعنی غلیظ لطیفه ایدب خاطرن رنجیده قلمه پس انکه شکر کرم این
قدر بلطف بپرس پس لندن صکره کوه کرم بو قدر لطف ایله صور که کر وظیفه تقاضا کنم روا باشد که اکر وظیفه
تقاضا ایدرسم روا اولا می خواجه روا رشد رلجک مصراع ایضیقی مضمونی در باقیسی کا شرایط وقیود در مرادی ظرافت
ایله طلب وظیفه در ولہ ایضاً تو نیک وبد خود هم از خود بپرس سن کندا یولوکی و یرمزلکی کندو کدن
صور چرا دیکری باید محتسب نیچون غیری کرک سکا محتسب مراد بو در که کندو افعالکی واقوالکی واحوالکی شرعیه
تطبیق ایدب کور اکر شرعه موافق ایسه ایو سن اکر دکل ایسه پرهیز ایت پس غیری کمسه سکا محتسب اولمق لازم دکلدر ومن
یتق الله یجعل له مخرجا دن قورقه الله قیلور انکا چیقور یرو برزقه من حیث لا یحتسب اکا رازق ویرر
صاغندیغی یردن بو معنای غیره الله نظم ایتملر در که بوندن ابسط در ولہ ایضاً بر تو خوانم ز دفتر اخلاق
سکا اوقیایین دفتر اخلاقدن آیتی در وفا ودر بخشش بر آیت وفاده وبخششده مراد بو در که سکا اخلاق
کتابندن بر باب اوقیوب تعلیم ایده یین که اول باب بو در هر که خراشدت جگر جفا هر کمکه طرمالسه سنک جگرک
جفا ایله همچو کان کریم زر بخشش معدن کریم کبی التون بخش ایله مراد بو در که معدنک جکرین قازرلر اوکه
التون ویرسند سکا جفا ایدنلره احسان قل که مقتضای خلق کریم بو در کم مباش از درخت سایه فکن
اکسک اولمه کولکه براغیجی اغاجدن هر که سنکت زند ثمر بخشش هر کمکه سکا طاش اوره یمش بغشله از صدف
یاد کیر نکته حلم صدفدن از بر ایله حلم نکته سنی انکه بر قو سرت کهر بخشش اولکه سنک باشکی کسه کوهر بغشله
مراد بو در که اخلاق کریم بونی اقتضا ایدر که بر مزلق ایدنه ایولک ایده سن ولہ ایضاً

سرای ومدرسه وبحث علم وطاق ورواق سرای ومدرسه وعلم بحثی وکمر وچار طاق چه سود چون دل
دانا وچشم بینا نیست نه فائده چون کوکل عالم وکوز کور دکلدر سرای قاضی یزد اکرچه منبع فضلست
یزد قاضیسنک وی اکرچه فضل منبعی در خلاف نیست که حکم نظر در انجا نیست خلاف یوقدر که نظر حکمی
انده یوقدر مراد بو در که یزد شهرینک قاضیسنک کوزی صحیح دکل ایمش اکا تعریض ایدر ولہ ایضاً
حسود خواجه ما را بکو که بد مپسند بزم خواجه مز حسودینه دی که یرمز بکمه یعنی یرمزا قتبار ایدب بزم خواجه
حقنده یرمز سویلمه وکرنه دور زمان جز بدت جزا ندهد یعنی دور زمان سکا یرمزدن غیری جزا ویرمز مکن
ستیزه که هرکز بعقل وفکر فضول عنان همت که هرکز عقل ایله وزیاده فکر ایله فلک زمام تصرف بدست ما
ندهد فلک تصرف اویاننی بزم الومزه ویرمز مراد بو در که بنم عقل کاملم وفکر فاضلم وار دیو نیچون جدا ایته
ارمزن خواجه بکا نیچون همت اتمز دیمه که فلک عنان تصرفی بزم المزه ویرمز بو کا بنم استحقاقم وار در
دیمک دکلمز بلکه عاقل اولان دولت دنیایی طلب قلمز نیتکم دیر بانکه در نظر جم جهان بیارایند انکا ایله که
جم نظرنده جهانی بزرلر بترک کوهر جام جهان نما ندهد جام جهان نما کوهری ترکنه ویرمز یعنی کوهر جام جهان
نمایی ترک ایدب جهانی المز مراد بو در که جهان ایچون کوهر قلب صافی ویرمک اولمز وقضایه رضا ویرمک
کرک نیتکم دیر نعوذ بالله اکر تیر آسمان بارد اللهم صغینورز اکر آسماندن اوق یاغه که بار در حرم
کبریای ما نرسد که بزم کبریا حرمیمزه اجازت ویرمز یعنی تیر قضا کلسه اکا کیم مانع اوله بزم اوزره
کرمکه قودمز پس صرنه که واقع اولورسه قضا وقدره اسناد ایدب غیره نسبت اتمک دکلمز خصوصا اول غیر اهل
خیرا ولا اکا شر وضرر اسناد اتمک دکلمز نیتکم دیر بحق نعمت حاجی قوام ما کز قدر حاجی قوامز کی نعمتی حقیچون
که قدردن وعلومتدن وخیر نیتدن زبهر مصلحت خود بدین رضا ندهد کندو مصلحتی ایچون بکا
رضا ویرمز مراد بو در که منع کندو ایچون اتمز ولہ ایضاً شاها مبشری ز بهشتم رسیده است
ای پادشاه بر مژده جی جنتدن بکا ارشدی رضوان سریر حور روش کلسبیل بوی رضوان تختلو
وحور کبی وسلسبیل قوقولو مصراع ثانی وصف مبشر در خوش لفظ وپاک معنی دموزون ودلپذیر خوش لفظلو
وپاک معنیلو وموزون وکوکل مقبولی صاحب جمال ونازک وبکر ولطیفه کوی صاحب حسن ونازک و
بکر ولطیفه سویلیجی بو بیت تمام وصف مبشر در کفتم بدین سرا چه ز بهر چه آمدی دیدم بو سرایچوکه
نه ایچون کلدک کفتا ز بهر مجلس شاه فرشته خوی دیدی فرشته خولو شاه مجلسی ایچون مصراع اول
سؤال مصراع ثانی جواب در بعده کندوسی شاهه عرض حال ایدب دیر اکنون ز صحبت من مفلس بجان
رسید شمدی بن مفلسک مصاحبتندن جانه ارشدی نزدیک خویش خوانش وکام دلش بجوی
کند ویتینکه اوقی وکوکلی مرادن استه یعنی مرادی نه ایدکن صورب افا وعطا قل مراد الهام وملکی
کلوب یا برملک صفت شاهه نصیحت اتمک ایسدکن تعریض در ولہ ایضاً بدین ظلمت سرا تا کی
ببوی دوست بنشینم بو قره کلوخ اوده تا قچنه دک دوست قوقوسی ایله وتورم کهی انکشت در دندان
کهی سر بر زانو کاه برماق دیشده کاه باش دیز باشی اوزره مراد بو در که بو عالم الهیده
ایکن حضرت عندیت الهیه ده اول حضرت ایله صحبت روحانیه ده ایدم شمدی عالم ظلمانی ایچنده
یا حجرۂ خلوتده اول حضرت حسرتندن ووصول حضوری رغبتندن کمال حیرتده بن تناهی الصبر منذ حلت

بماٴوی الاسد بیرجان . صبر توکندی اول زماندن برو که حلوه اتدی ارسلانلر یرینه قورد یعنی قوای حیوانیه
وارواح طیبه یرینه نفس قرار قلدی . وطار العقل ذ عنی بمعنی الورق غربان . لفظ مفنی غین معجمه
ایله ادنجی یرده کیدر ولفظ الورق ضم واو وسکون را ایله جمع ورقادر که طوطی معناسنه در وغربان
کسر غین معجمه ایله وسکون را ایله جمع غراب در معنای مصراع بودر که دخی عقل وجدی بندن زیرا طوطیلر الچوح
بروه قرغه لردر مراد ارواح طیبه وملائکه قدسیه یرینه وساوس شیطانیه وهواجس نفسانیه قرار اتدی
دیمکدر . بیا ای طائر فرخ بیاور مژده دولت . کل ای مبارک قوش کتور دولت مژده سن مراد الهام
ملکی کلوب وصول الی الله بشارتن ویرسن استدعادر . عسی الایام ان یرجعن قوما کالذی کانوا
عسی فعل در افعال مقاربه دن لفظ الایام اسمی در وان یرجعن جمله سی خبری در وقوما ان یرجعن
نفظنک مفعولی در ولفظ کالذی صفتی در موصوف محذوف ذکر کالوضع الذی تقدیرنه در وبونده لفظ علیه مقدر
در تقدیر کلام بودر که عسی الایام ان یرجعن قوما کالوضع الذی کانوا علیه معنای مصراع بودر که امید
واردر که ایام دوندره بر قومی شول وضعه که انکله اوزرنه ایدیلر مراد حالت اولی یه وقرب مولی یه عودتدن
میسر اولوب قوای بدنیه وروحانیه انتظام بولوب احسن حال اوزره صحبت الهیه حاصل ایده لردی بو
تمنی در **ولہ ایضاً** ساقیا پیمانه پر کن زانکه صاحب مجلست . ای ساقی قدحی طولدر زیرا سنک
مجلسک صاحبی آرزو می بخشد واسرارمی دارد نگاه . آرزو بخشلر واسرار صقلر مراد کشیخدن افاضه
طلبی در واهل مجلسک موافقتن وکتم سر اتدکلرن ذکر در . جنت نقدست اینجا عیش وعشرت تازه کن
جنت نقد در بورادہ عیش وعشرتی تازه قل . زانکه در جنت خدا بر بنده ننویسد گناه . زیرا جنتده الله
قول اوزره گناه یزمز واذا احب الله عبدا لم یضره الذنب حسبنجه عبادت مجلسنده گناه اولمز دیمکدر
گناه اولور یا زلمز دیمکدر . دوست داران دوست کامند وحریفان با ادب . دوست دوتنالر
دوست مرادنجه ومصاحبلر ادب ایله . پیشکاران نیکنام وصف نشینان نیکخواه . خدمتکارلر ایو آدلو
وصف نشینلر ایولک استیجی بو بیتده متقارب در معنده بخندر که بودر صف نشینان نیکخواه پیشکاران
با ادب . دلمنداران صاحب اسرار وحریفان دوستکام . ساز چنک آهنگ عشرت صحن مجلس جای رقص
چنک دوزنی عشرت آهنکی مجلسی صحنی رقص یری . خال جانان دانه دل زلف ساقی دام راه . جانان
خالی کوکل دانه سی وساقی زلفی یول آغی مراد یاران صفا واخوان وفا متفقلر شیخ مراقب وپیر منحنی
عشق الهی سازی قصد نده وفضای مجلس قابل سماع دکر الهی جذب قلبه یدب کملسک شیخ دام طریق اولوب
صید قلوب قلمقده دیمکدر بو ایکی بیت مرهوندر . دور ازین خوشتر نکردد ساقیا عشرت گزین . دور بوندن
یکرک اولمز ای ساقی عشرت اختیار قیل . حال ازین خوشتر نباشد حافظا ساغر بخواه . حال بوندن خوشترق
اولمز ای حافظ قدح ایسته مراد بودر که چون اسباب حضور حاضر اولا حضرت شیخ عشق الهی اختیار قیلوب حافظ
طالب صفای خاطر اولوب قبول فیضان حضرات الهیه اغک کرکدر **ولہ ایضاً** پادشاها لشکر توفیق
همراه تواند . ای پادشاه توفیق لشکری سنک یولداشلرکدر . خیز اگر بر عزم تسخیر جهان ره می کنی . دور
اگر جهان تسخیری عزمی اوزره یول ایدرسک یعنی یوله کیدرسک مراد سلوک طریقت ایدرسک دیمکدر . با چنین
اوج جلال از پیشگاه مسکنت . مرهوندر بونک کبی اوج جلال ایله مسکنت صدرندن . الهی وخدمتکارلهای

اگر می کنی . خبردار سن وخبردار کوکلر خدمتن ایدرسن مراد بودر که اگرچه بحسب الصورة اوج جلالده
وعلو کالده سن اما بحسب المعنی صدر نشین مسکنت اولوب خبردار طریقتسن وخبرداراولانلر خدمت
وانلره اتمام مصلحت ایدرسن . با فریب رنگ این نیلی خم زنگار فام . بو نیلی زنکار کبی کوک زنکی آلداسی
ایله . کار بر وفق مراد صبغة الله می کنی . ایشی صبغة الله مرادنه موافق ایدرسن مراد اگرچه بو فلک برزنکار
رنکلو کوک کوید ردر لودر لو رنکی ایله آدمی آلدرسن بونک آلداسی ایله صبغة الله موافق یعنی فطرة الله التی
فطر الناس علیها حسبنجه عمل ایدرسن یعنی زخارف ونقوش دنیایه فریفته اولمزسن دیمکدر . آنکه ده با هفت ونیم
آورد بس سودی نکرد . اول کمسه که اونی یدی نیمچه فائده ایدن چوق فایده اتدی . فرصتت باد اکه هفت
ونیم باده می کنی . سکا فرصت اولسون که یدی نیمچی اون ایله ایدرسن مراد من جاء بالحسنة فله عشر امثالها
موجبنجه دخی کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة حسبنجه سنک قلیلک حاصلدن کثیر فایده ایدر دیمکدر
لاجرم فایده کثیره اولدر که قلیلی کثیر وعسیری یسیر اولوب وفانی ویرب باقی الوب فخر آخرت اولا **ولہ ایضاً**
ای منزا اصل عالی جوهرت از حقد وحرص . ای کمسه که منزادر سنک جوهرنک اصل عالیسی
حقد وحرصدن . ای مبرا ذات میمون اخترت از زرق وریو . ای کمسه که مبرادر سنک یلدزی مبارک
ذاتک ریادن ومکردن . از بزرگی کی روا باشد که تشریفات را . اولوقدن نیجه روا اولور که تشریفاتی
از فرشته باز گیری وانگهی بخشی بدیو . فرشته دن آلسین واندن صکره دیوه ویرسن مراد بو قطعه دن
بو اکلنور که بر حسن الخلق والخلق اولاندن رسوم النوب بر قبیح الوجه وسیئ الفعل اولانه ویرکه نیتکم سلطان
بایزید بن محمد خان مولانا عذاری یه غلط زیاده ایدب مولانا لطفی بو لطفی قبیح کورب دخی **ب** دانه گندم
بیوب آدم سورلدی روضه دن . درکه عالیده نیلر بو نجه مد بغدای یین **ولہ ایضاً** حسن این
نظم از بیان مستغنی است . بو نظمک حسنی بیاندن مستغنی در . بر فروغ خور کسی کوید دلیل . کنش ضیاسنه
کمسه دلیل ویرمی دلیل مراد بوندن بر کسنک نظمی مدح در اما الکلام صفة المتکلم حسبنجه کندو نظمنی مدح ایدر
آفرین بر کلک نقاشی که داد . آفرین بر نقاشک قلمنه که ویردی . بکر معنی را چنین حسن جمیل . معنی قزینه بو کبی
حسن جمیل . عقل در حسنش نمی یابد بدل . عقل انک حسنده بدلن بولمز . طبع در لطفش نمی بیند بدیل
طبع انک لطفنده مثلن کورمز مراد بو اکی بیتدن مدح نظم ایدکی ظاهر در . معجز نست این نظم یا سحر حلال
معجزدر بو نظم یا حلال سحردر . هاتف آورد این سخن یا جبرئیل . هاتف غیبی کتوردی بو سوزی یا
جبرئیل . کس نداند گفت رمزی زین نمط . کمسه بیلمز دیمکه بر رمز بو اوسلوبدن . کس نیارد سفت دری
زین قبیل . کمسه قادر اولمز دلمکه بر انجو بو قبیلدن مراد غیری مدح صورتنده کندو کلامنک کمالنی
بیاندر وفضلانک دابی در کندو کلاملرن تنزیل ایدب غیرک کلامنی تعظیم اتمک **ولہ ایضاً**
خسروا او دکر انجه کفا شیر دلا . ای پادشاه ای عدل ایدیجی ای دکرا یالوکلی بی ارسلان کوکللو یعنی
بهادر . ای جلال تو بانواع هنر ارزانی . ای کمسه سنک جلالک نواع هنره لایق در مراد پادشاهنی مدح در
پادشاهلره لایق اولان اوصافیله که سلطنت وعدل وعدالت وسخاوت وشجاعت وجلالت وشوکت
وهیبت در . هم آفاق گرفت وهم اطراف گشاد . دوکلی آفاقی دوندی ودوکلی اطرافی آچدی
صیت مسعودی وآوازه شه سلطانی . مسعود لق صدالی کشته سلطانلق آوازه سی مراد ذکرا ولان

شاهی کمال شهرت وشهرت کمال ایله وصف در · گفته باشد مکرر ملهم غیب احوالم · دیمش ولا مکرسکا
غیب الهام ایدیجی بنم احوالم · این که شد روز منیرم چو شب ظلمانی · بونی که اولدی روشن کونم قرکو کیجه کبی
اول احوالی ذکر ایدب دیر · ده که سال آنچه بیند و ختم از شاه و وزیر · اکی وچ ییل نی که قرندم شاه
ووزیردن · هم بر بود بکیدم فلک چوگانی · دوکلی کس قابدی بر دمده چوکان اوزره فلک عکس اموال و
اسبابی غضب ونهب الغنل ایتی وقری پادشاه آخورنه وارمش انی طلب ایچون توطئه بسط ایدب دیر
دوکش در خواب چنان دید خیالم که سحر · دون کیجه دلخنده شویله کوردی خیالم که سحر · کذرا فتاد بر اصطبل
شهم پنهانی · اوغرو واقع اولدی شاه آخورنه بکا کزلوجه · بسته بر آخر او استر من جو می خورد · باغلمش
ایدی انک آخورنده بنم قترم اربپ ایدی مراد بودر که واقعه ده بویله کوردم · تبره افشاند بمن گفت مرا
می دانی · توروه یی سلکدی بکا یعنی باشنی وتوربکنی بنم جانبم حالدی ودیدی بنی بیلورمیسن · هیچ
تعبیر نمی دانمش این خواب که چیست · هیچ تعبیرن بلمزن بو دوشک کندر · تو بفرمای که در فهم نداری ثانی
سن بیور که فهمده ثانیک یوقدر مراد بودر که قترلکا آغنالق ایدب بنم ایدکن بلدردی بونک تعبیرن بن بلمزن
سنک فهم وادراکده نظرک یوقدر تعبیرن بیلورسن بیور دیر اکا تعریض ایدر که بو دوشک تعبیری قتری بکا ویرمکدر
که جفدر · وله ایضا · قوت شاعرة من زسر فرط ملال · بنم شعر سویلیجی قوتم زیاده ملالدن · متغیر
شده از بنده گریزان می رفت · اوربکی دلکش بنده دن قچق کیدر · چون همی گفتم غزل ای مونس دیرینهٔ من
چون دیر ایدم اکا ای بنم اسکی مونسم · سخت می گفت ودل آزرده وگریان می رفت · قتی سویلر وکوکلی
انجنش واغلیو کیدر · نقش خوارزم وخیال لب جیحون می بست · خوارزم نقشن وجیحون کناری خیالن
باغلر · با هزاران گله از ملک سلیمان می رفت · بیچه بیک شکایت ایله سلیمان ملکندن کیدر یعنی بو پادشاهک
ملکندن آخر ولایته کتمک عزم اتمش · می شد انکس که جز او جان سخن کس نشناخت · کیدر اول کمسه که اندن
غیری سوز جانن کمسه اکلمدی · من همی دیدم واز کالبدم جان می رفت · بن کوررم که قالبمدن جان کیدر مراد
بودر که شول کمسه که سوز روحن اکلیاندن مفارقت جان تندن مفارقت کبی در · گفتم اکنون سخن خوش
که بگوید با من · دیدم شمدی خوش سوزی کم دیر بکا · کان شکر لهجه خوش گوی وسخن دان می رفت · که اول
شکر سوزلو وخوش سوزلیجی سوز بیلیجی کیدر یعنی اهل لسان وشیرین زبان بندن ایراق اولیجق ایو سوزی
بن شمدن کرو کیمدن اشیدرم · لابه بسیار نمودم که مرو سود نداشت · چوق یلوارمق کوستردم کتمه دیو فائده
اتمدی · زانکه کار از نظر رحمت سلطان می رفت · زیرا ایش سلطانک رحمتی نظرندن کیدر یعنی بنم سوزمک
تأثیری یوقدر تا تأثیر سلطانک نظر رحمتنکدر · پادشاها ز سر لطف وکرم باز شخوان · ای پادشاه لطف وکرم
اوجندن انی کرو اوقی · چه کند سوخته کز غایت حرمان می رفت · نیلسون سوخته که غایت محرومیتدن کیدر
مراد کندونک کمالنه رغبت اولنمیوب ترک دیار اتمک سندکین حکایت ایدب وپادشاهه قدر شناسلق تلقین
اتمکدر وتفصیل مراد بودر که شول پادشاهکه اهل فضل قدرن بلمیه اهل فضله لایق اولدر که انک مملکتنده دورمیه
یا خود استغنا ایله قرار ایده ملک لک مالک حضرت حقدر قرارم انک مملکتنده در دیو ساکن اوله دفع الرزق علی الله
حسبنجه رزقم حضرت رزاق کافی ووافی در دیو توکل قله که سلف دیرلر ایمش بزم متاعمز اولیا وانبیا متاعیدر
اهل دنیا متاعی فرعون وهامان متاعیدر انلر بزم اولیا وانبیا متاعمزه رغبت اتمجک بز انلرک فرعون

وهامان متاعنه رغبت اتمک وانوکیچون عوض فلک اتمک عیب در · وله ایضا · فساد چرخ
به بینیم ونشنوم یعنی · چرخ فساددن کورملم واشیده لم بلی · که چشمها هم کورست وگوشها هم کر · که کوزلر
دوکلی کور ده وقولاقلر دوکلی صاغر مراد بودر که تعامیی وتصممی ترک ایدب دنیانک ضررن کوربک واشیده لوم که
کوزلر کور وقولاقلر صاغر اولمشدر که باقی به نظر اتمزلر ونصح آخرت استمزلر · بسا کسا که مه ومهر باشدش بالین
نیچه کمسه لر که کون وآی انک یصدغی یعنی کون وآی کبی پرمه التوندن یصدق وکرده بالش یصدنورلر
بعاقبت ز گل وخشت کرد وش بستر · عاقبت بالجمله دن وکرپیچدن اولور اکا دوشک مراد بودر که عزت وناز
ایله پرورده اولانلرک خاکدن دفن اولندغن کورب عبرت المزلر · چه فایده زره باکشاد تیر قضا · نه
فایده زره دن تیر قضا کشادی یعنی آتلمسی ایله · چه منفعت زسپر با نفاذ حکم قدر · نه منفعت قلقاندن
حکم قدر نفاذی ایله مراد بودر که قضا وقدر دفعنه مانع اولمز · اگرز آهن وپولاد سور حصن کنی · اگر
دموردن وپولاددن حصار دیواری ایده کسن · حواله چون برسد زود اجل بکوبد در · حواله چون اره
ترجک اجل قپو ققر وعزرائیل قبض روح ایدر · بر کشتی وخوشی عیش غره مشو · کندی شکلکک رکشلکن وخوشلغ
لوغنه مغرور اولمه · که ظلمت از پی نورست وزهر زیر شکر · که ظلمت نور اردنجه در وزهر شکر آلتنده مراد بودر که
البته هر دولتک بر نکبتی وهر سعادتک بر نحوستی اولور · دری که بر تو گشایند در هوای مکشای · بر قپو که
که سنک اوزرکه آچرلر هوایه آچه · رهی که بر تو نمایند در هوس مسپر · بر یول که سکا کوسترلر هوسه اصرلمه
مراد مال ونعمتک ومنصب ودولتک هوا وهوسه صرف اتمه دیمکدر که بویله مال ونعمتدن ومنصب ودولتدن
متضرر اولور · غبار چرخ ببین ونهاد دور نگر · چرخ توزن کور ده دور طبعنه نظر قل · بساط دهر نورد و
لباس از بدر · دهر بساطن دور وحرص لباسن یرت مراد بودر که عالم غبارن حالی وکلدر ودور متصل
دور اوزره در لاجرم بونده فکر قرار فکر فاسد در عاقل اولدر که بساط دوری دوروب عزم دار بقا قله
وله ایضا · بمن پیام فرستاد دوستی دی روز · بکا جمع کوندردی بر دوست دونکی کون · که این
نتیجه کلک سواد بینائی · که ای قلمک نتیجه سی نظرکه یعنی کوزکه قره سی ومحل نوری · بسی ز دو سالی
که تخت تحانه باز آوری · اکی ییلدن صکره که تخت سنی اوه کر وکتوردی · چرا ز خانهٔ خواجه بدر نمی آئی
نیچون خواجه نک اوندن چقمزسن · جواب دادم وگفتم بدار معذورم · جواب ویردم ودیدم بنی معذور دوت
که این طریقه نه خود کامیست وخودرائی · که بو طریقه کندو مرادنجه اولمق وکلدر وکندو فکرم ایله وکلدر
وکیل قاضیم اندر گذر کمین کردست · قاضی محضری یولده بسوا تمشدر · بکف قبالهٔ دعوی چو مکشیدائی
الدی دعوی حجتی پا وزیلان کبی · که گر برون نهم از آستان خواجه قدم · که اگر طشره قویم خواجه اشیکندن
قدم · معاملم سوی زندان برد برسوائی · معامله اتدکم کمسه زندانه الترسوایلق ایله · جناب خواجه
حصار منست کرانجا · خواجه جنابی بنم حصارمدر اکر انده · کسی نفس زند از مردم تقاضائی · بر کمسه نفس اوره
تقاضائی کشیدن · بعون قوت بازوی بندگان وزیر · وزیرک قوللرنک بازوسی قوتی ایله · بسیلیغ
بشکافم دماغ سودائی · بسله ایله یارارم انک سودائی دماغی مراد بودر که خواجه حافظ مرحوم قرار ایش
بر کره اکی ییل آخرده اولوب بعده شیرازه کلوب کندو خانه سنده ساکن اولمیوب وزیر اونده قرار کلمش
اندن سؤال ایدنه دانیدن قوزقون حبس ایده دیو جواب ویرب بو بنده وزیر خدای اعانتی ایله غالبم

دیمش پس نیجه که اولور که دنیاسی معموره آخرتی خراب اولور و نیجه که اولور که بونک عکسی اولور و نیجه که اولور
اولور که ایکی جهانی خراب اولور و نیجه که اولور که ایکی جهانی بیله معمور اولور اما بو غایتده نادر در و ثانی
کثیر در **وله ایضا** گلقند شعر من ز بنفشه شکر رباست بنم شعرم گلبشکری بنفشه دن شکر قاپیجی در
زان غیرت طبرزد و کعب الغزال شد انوکچون شکر بر جاق و شکر پنیر غیرتی اولدی باداد هانشی تلخ که
عیب نبات کرد انغزی آجی اولسون که نباتی عیبلدی خاکش بسر که منکر آب زلال شد طپراق باشنه که
آب زلال منکری اولدی هرکس که گوز راه زماد ربعم خویش هرکه که گوز طوغدی اناد ن کند و عمرنده
کی مشتری شاهد صاحب جمال شد یعنی صاحب جمال محبوبه مشتری اولور مراد منظوقدن ظاهر در که خواجه حافظ
شعری اهل مذاقه شکر دن شیرین وماء عذب و زلال مانند و فرین در و بوکا منکر اولان گوزها فرزاد در
وله ایضا بگذشتن فرصت ای برادر فرصت گچک ای قرنداشم در کرم روی چو میغ باشد
ترکتمکده بولت کبی اولور در یاب که عمر پس عزیز است دوی یعنی غافل اولمه که عمر زیاده عزیز در گر فوت
شود دریغ باشد اگر فوت اولورسه دریغ اولور **وله ایضا** صباح جمعه بد و سادس ربیع نخست
جمعه صباحی ایدی ربیع الاول التیسی که از دلم رخ ان ماه روی شد زایل که کوکلمدن اول ای یوزلونک
یکاغی زایل اولدی بسال هفتصد و شصت و چار از هجرت یدی یوز التمش درت بیلده هجرتدن جواب
گذشت بمن حل حکایت مشکل صوکبی از لری بکا مشکل حکایت دریغ و درد و تاسف کجا دهد سود ی
دریغ دیمک و درد لو اولمق و حیف دیمک قنده فایده ویرر کنون که عمر ببازیچه رفت و بیحاصل شمدی
که عمر اوین ایله گیتدی حاصلسز مراد بو در که خواجه حافظک هجرت نبویه نک یدی یوز التمش درتنجی ییلینک
ربیع الاولنک التنجی واقع اولان جمعه کون صباح اوغلانجغی وفات ایدب انک تاریخن بیان ایدب بو حال
بکا بغایت مشکل کلوب واقع اولمزا ولاد یملاحظ ایدر ایدم اکسزن صوکبی از لوب بوزلوب گیتدی اول
بنم عمرم ایدی اوغلانجغ ایکن بازی یه مشغول اولوب تحصیل کماله اتمدن گیتدی عمر دخی بو نجلین لعبه اشتغال
ایله بی حاصل گیدر حکم حیف و ندامت فایده اتمز **وله ایضا** ولا دیدی که آن فرزانه فرزند ای کوکل
کوردکمی که اول عاقل ولد چه دید اندر خم این طاق رنگین نه کوردی بو زنکین کمر بوکلمنده یعنی کانه عجب
حال واقع اولدی بجای لوح سیمین در کنارش کوش تخته یرینه انک کنارنده فلک بر سر نهادش لوح سنگین
فلک باشنی وزره قودی طاش لوح مراد بو در که سوکلو اوغلانجغره واکا برزاده لره حروف تهجی تخته سن کوستدی
ایدرلر بونک دخی کنارنده کومش تخته وار ایدی فلک باشنی وزره کلاش لوح قودی دیو فلکدن شکایت ایدب
کندویه واقع اولان مصیبتی حکایه ایدر **وله ایضا** آن میوه بهشتی کامد بدستت ای جان اول
بهشتی میوه که الکه کلدی ای جان در دل چرا نکشتی از کف چرا بهشتی کوکلده نیچون اکمدک الدن نیچون
قودک تاریخ این حکایت کر ازنو باز پرسند بو حکایت تاریخن اگر سندن صور رلرسه سر جمله باشی فرد خوان از
میوه بهشتی تمام جمله سی اول وقف میوه بهشتی دن مراد بو در که میوه بهشتی لفظنک حرفلری جمل صغیر اعتباری
ایله حساب اولنیجق جمعا یدی یوز یتمش درت اولور **وله** برادر خواجه عادل طاب مثواه
قرنداشم خواجه عادل مکانی کوکجک اولسون بسال زبنجاه و نه سال از حیاتش اللی طقوز یلدن صکره
انک حیاتندن بسوی روضه رضوان روان شد رضوان باغچه سی جانبنه روان اولدی خدا راضی

زافعال

زافعال وصفاتنش الله راضی اولسون انک افعالندن وصفاتندن خلیل عادلش پیوسته برخوان
اکلش متصل خلیل عادل اوقی و ز انجا فهم کن سال وفاتش اوراد ن اکله وفات ییلنی مراد
بو در که خلیل عادل لفظنک حرفلری جمل صغیر ایله حساب اولنیجق یدی یوز یتمش بیشی اولور **وله**
رحمن لا یموت چون آن شاه را میت اولمز رحمن چون اول پادشاهی دید انچنان کز و عمل خیر نیفوت
کوردی انجلین که اندن عمل خیر فوت اولمز موتش قرین رحمت خود کرد تا بود انک موتنی کند و رحمتنه
قرین ایلدی تا اولا تاریخ این معامله رحمن لا یموت بو معامله نک تاریخی رحمن لا یموت مراد بو در که
رحمن لا یموت لفظنک حروفی جمل صغیر ایله یدی یوز یکسن بیشی اولور **وله ایضا** آصف عهد و زمان
جان جهان تورانشاه عهد و زمان وزیری جهان جانی تورانشاه که در این مزرعه جز دانه خیرات
نکشت بو مزرعه ده خیرات دانه سندن غیری اکمدی ناف هفته بد و از ماه صفر کاف و الف هفته نک کوبکی
ایدی یعنی هفته اورتسی ایدی صفر آیندن یکرمی بر ایدی که بگلشن شد و این گلخن پرد و ج بهشت که
گلشنه گیتدی و بو درد له طلو گلخنی قودی انکه میلش سوی حق بینی دخی کوتی بود اول کیمسه که انک
میلی حق کورمکه و حق سویلمکه ایدی سال تاریخ وفاتش طلب از میل بهشت انک وفاتی تاریخن
استه میل بهشتدن مراد بو در که میل بهشت حروفی حسابده یدی یوز یکسن یدی اولور **وله ایضا**
بهاء الحق والدین طاب مثواه بهاء الحق والدین مکانی کوکجک اولسون امام سنت شیخ جماعت
سنت امامی و جماعت شیخی چو می رفت از جهان این بیت می خواند چون جهاندن گیدر ایدی بو بیتی
اوقور ایدی بر اهل فضل وارباب بلاغت اهل فضله وارباب بلاغته بطاعت قرب یزدان
می توان یافت طاعت ایله قرب حق بولمق اولور قدم در نه گرت هست استطاعت اباق قو اگر وار ایسه
سنک قدرتک بدین دستور تاریخ وفاتش بو اوسلوب وزره انک وفاتی تاریخن برون آر از
حروف قرب طاعت چقر قرب طاعت حرفلرندن مراد بو در که قرب طاعت حرفلری جمل صغیر حسابی ایله
یدی یوز یکسن ایکی اولور **وله ایضا** مجد دین سرور سالار قضا اسمعیل مجد الدین سرور
قضا اولوسی اسمعیل کر زدی کلک زبان آورش از خرج نطق که اور رایدی انک فصیح دلی شرعی
کلام ناف هفته بد و از ماه رجب رفته دو روز هفته اورتسی ایدی رجب آیندن ایکی کون گیتمش
ایدی که برون رفت ازین منزل بی ضبط ونسق که طشره گیتدی یعنی چقدی بو ضبطسز واسلوبسز
منزلدن کنف رحمت حق منزل وی دان وانکه رحمت حق صفقتنی انک منزلنی بیل واندن صکره
سال تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق انک وفاتی تاریخن استه حقدن مراد بو در که رحمت حق لفظی
جمل صغیر حسابنجه یدی یوز اللی آلتی اولور **وله ایضا** اعظم قوام دولت و دین انکه بر در شش
دولت و دینک اعظم قوامی اولکه انک قپوسی اوزره از بهر خاک بوس نهادی فلک سجود طپراق
او پمکدن اوتوری کوستر ایدی فلک سجود با آن جلال و آن عظمت زیر خاک شد اول عظمت و
اول جلال ایله طپراق التنه گیتدی در نصف ماه ذو القعده از عرصه وجود ذو القعده آینک نصفنده
وجود میداندن تا کس امید جود ندارد دگر ز کس تا کمسه سخا امیدن دوتمسون غیری کمسه دن آمد
حروف سال وفاتش امید جود کلدی انک وفاتی ییلنک حرفلری امید جود مراد بو در که امید حرفلری

جمل صغیر حسابی ایله اللی بش در وجودون مراد انک عمر اوفی اولان سخادر وسخا خزانی حسابده اللی یوز
التمش بردر جملسی حسابده یدی یوز اون التی اولور ولە ايضاً سرورا اهل عمایم شمع بزم انجمن
عمایم عمامه نک جمعیدر یعنی دستار طریقت اهلنک سروری و بزنک صحبتنک شمعی صاحب صاحب قران
حاجی قوام الدین حسن صاحب قران مصاحبی حاجی قوام الدین حسن هفتصد و پنجاه و چار از هجرت
خیر البشر یدی یوز اللی درده خیر البشر هجرتندن مهر را جوزا مکان و ماه را خوشه وطن شمس
جوزا برجی مکان و قمر سنبله ده ایدی وطن سادس ماه ربیع الآخر اندر نیم روز ربیع الاولک التیسی
نصف نهارده روز آدینه بحکم کردگار ذو المنن جمعه کون ذو النعم الله حکمی ایله مرغ روحش که همای
آسمان قدس بود انک جانی قوشی که قدس آسمانی همایی ایدی شد سوی باغ بهشت از دام
این دار المحن کندی باغ بهشت جانبنه بو دار المحن آغندن مراد منظوقدن ظاهردر ولە ايضاً
ایام بهار است وکل ولاله ونسرین بهار آیامیدر وکل ولاله ونسرین موجوددر از خاک بر آیند
تو در خاک چرایی طپراقدن چقرلر سن نیچون طپراقده سن چون ابر بهاران بروم زار بگریم بهارلر بولتی
کبی کیدم زار آغلیم بر خاک تو چندانکه تو از خاک بر آیی سنک طپراغک اوزره اول دکلو که طپراقدن
چقه سن بو قطعه کیمک ایچون مرثیه سویلدی ایسه اکا خطاب ایدب تحزن ایدر ولە ايضاً آن کیست
تا بحضرت سلطان ادا کند اول کیمدر که سلطان حضرتنه ادا ایده یعنی دیه کز جور دور گشت شتر کربه بابر بد
بلکه که شتر کربه دیوا بولر ایله بر منزل قرشمش اولمشدرلر یعنی دور زمان جورندن ایولر ایله بد منزلو مخلوط
اولوب بر منزل ایولو مقامنه کلدی رندی نشسته بر سر سجاده قضا بر رند اوتورمش قضا سجاده سی اوزره
یعنی بر رند قاضی اولدی چیزی دکز مرتبه سروری رسید بر چیزی سرورلک مرتبه سنه اردی یعنی بر اولو
کمسنه اولدی آن رند کفت چشم چراغ انس من اول رند دیر انسک چراغ چشمی بنم وان چیز گفت نقطه
دائره ام وفرید اول چیز دیر که دائره نک نقطه سی بنم ویکدانه بنم ای آصف زمانه ز بهر خدا بکو ای زمانه آصفی
یعنی وزیری الله ایچون دی با خسروی که دولت او باد بر مزید بر پادشاهه که دولتی زیاده اولسون
معقول قول بیت اخیردر شاها روا مدار که مفعول من اراد ای پادشاه روا دوتمه که دیلینک مفعولی
اولان کردد بروزکار توفعال ما یرید او کمسنه روزکارده دیلدکن ایشلیجی بلکه که شعرانک عادتندندر
بر فعل منکر وبر وضع غیر معقولی کورسلر صریح پادشاهه اسناد ایتمیوب آخره نسبت ایدب نظم ایله لطیفه ایلیوب
اعلام واعلان ایدب بو طریق ایله نهی منکر ایدرلر ولە ايضاً زان جبه خضر اخوار کز روی سبک
روی اول یشل جبه دن یی که سبک روحلک یوزندن هر کو بزند یک جو بر سیخ زند سیمرغ هر کیم که برار په
اوره یعنی بر اربه قدر اکل ایده شیشه اوررا وتوز تاوق زان لقمه که صوفی را در معرفت انداز د
اول لقمه دن که صوفیی معرفته اتر یک ذره وصد مستی یک دانه وصد سیمرغ یک ذره و یوز مستلک بر دانه
و یوز سیمرغ مراد جبه خضرادن اسراردن حب ومعجوندر اندن براربه قدر اکل ایدن اوتوز تاوق شیشه اوررکه
قتی اشتها ویرب کثرت اکله باعث اولور وصوفی اندن بر لقمه ییسه معرفت سویلکه دوشوب بر ذره خشیشی
اکا یوز مستلک ویرر و بر دانه اندن اکل ایدب سیمرغ کوه قاف اولوب لاف وکزاف اورر خلاصه مراد
مدح بما یشبه الذم درکه اسرارک مدحین بر وجه ایله ایدرکه اول مدح فی الحقیقه ذمدر یسی اندن اجتناب کرکدر

سوالی

شعرانک جمله ظرافتندن بری بو وجه ایله نهی در ولە اسراره حلال دیمی ای مفتی دوران کل کبی باشلو
باده خمرابه نه در پرس ولە ايضاً سال وفال وحال ومال واصل ونسل وتخت وبخت بو سکز
نسنه بادت اندر شهریاری برقرار وبر دوام اولسون سکا پادشاهلقده قرار اوزره دوام اوزره
سال خرم فال نیکو حال سالم مال بر بو دردی بو وصف ایله اولسون اصل ثابت نسل باقی تخت عالی
بخت رام بو دردی دخی بو وصف ایله اولسون دیو ممدوحنه دعا ایدر ولە ايضاً
من حاصل عمر خود ندارم جز غم بن کندو عمرم حاصلندن دوتمزم غمدن غیری در عشق ز نیک وبد ندارم جز غم
عشقده ایودن ویاتلودن دوتمزم غمدن غیری یک همدم ودمساز ندارم نفسی بر مصاحب ورازدار
داشی دوتمزم بر نفس یک مونس ونام ز ندارم جز غم بر انیس وانشانلو دوتمزم غمدن غیری مراد بودرکه
غمدن غیری عمرم حاصلی یوق وعشقده غمدن غیری ایودن ویاتلودن نسنم یوقی ونفس غمدن غیری انیس و
قرینیم یوق بس غم بکا یار دایمدر ولە ايضاً مردی زکننده در خیبر پرس ارلکی خیبر قپوسن قوپارندن
صور واسرار کرم زخواجه قنبر پرس دخی کرم اسرارن قنبر افندیسندن صور کذشته فیض حق وصدق
حافظ اکر حق وصدق فیضی کوکری ایسک ای حافظ سر چشمه آن زساقی کوثر پرس انک سرچشمه سین
کوثر ساقیسندن صور مراد امیر المؤمنین علی حضرتنی شجاعت وسخاوت وولایت ایله وصفدر ولە
که همچو من افتاده این دام شوی اکر بنم کبی بو آغ افتاده سی اوله سن ای بس که خراب باده وجام
شوی ای کسه نیجه شراب وقدح خرابی اولورسن مامست وخراب ورند عالم سوزیم بز مست وخراب
وعالم یقیجی رندز با ما منشین وکرنه بدنام شوی بزمله اوتورمه والّا بدنام اولورسن مراد بودرکه
حب حقه کرفتار اولان عشق الهی کوکشنه وتصفیت قلبه مشغول اولوب عمل دنیادن غافل وفارغ
اولوب دنیاسی خراب ویباب اولوب اهل دنیا قتنده مذموم اولورلر احوالی اختیار ایتمین
بزه قرین بلکه قریب اولمسون که بز مآل بین وآنلر حال بین اولوب فرق بیندر ولە ايضاً
در سنبلش آویختم از روی نیاز انک زلفنه آصلدم نیاز یوزندن کفتم من سودا زده را چاره
بساز دیدم بن سودا زده یه چاره قل کفتا که لبم بکیر وزلفم بکذار دیدی لبمی طوت وزلفمی قو
در عیش خوش آویز نه در عمر دراز خوش عیشه اصل وزون عمره کل مراد بودرکه طول امل ایدب دنیایه
تعلق قلوب بونک تکثیری فکر وسوداسنده اولدم دنیا بکا لسان حال ایله پند ایدب دیدی بنده
پیشیه بسیر عیش لذیذ ایله اکتفا قل که عیش خوش عمر طویلدن ومال کثیردن یکدر ولە ايضاً
چون غنچه کل قرابه پرداز شود چون کل غنچه سی قبا قولاق تمام ایدیجی اولا نرکس بهوای می قدح ساز
شود نرکس شراب هواسی ایله قدح دوزیجی اولا فارغ دل آنکسی که مانند حباب فارغ اول کمسنک
کوکلی که حباب کبی هم باده میخانه سر انداز شود میخانه قپوسنده باشی اوینایجی اولا مراد بودرکه سالک
طالب کشف که منبع عشقدن کوکلی پاید اولا وکشاده چشم اولان قلبنی محل عشق حق قلا فارغ دل
اول کمسنک کوکلی که خانقاه ومقام طلب عمرنی ختم قلا ولە ايضاً زان باده که در میکده دهقان
پرورد اول اسکی شرابدن که کویلو بسلر در ده که طراز عمر نو خواهم کرد ویر که عمر علمنی یکی ایتمک استرن
مستم کن وبیخبر ز احوال جهان مست قل بنی وخبرسز احوال جهاندن تا سر جهان بکویمت ای سر مرد

تا جهان سترن دیم سکا ای یکشی مراد بودر که اول عشق الهی که عقیق در و انی که عقل مستفاد صاحبی
تربیت ایلمشدر انی بکا ویر توبه تجرید ایتمک استرن وبنی مست قیل ده عقل مکتسب فهمندن بیخبر ایلیکل
تا عقل معاد فهمی سببجه عالمک کثلتنی سکا اعلام ایدم ای شیخ وسالک طریقت که تضییع عمردن نتیجه
ندامتدر پس تلفدن سابق تدارک کرکدر ولہ ایضا ای انکه نهند وماه از تمکین ای اول کمسه که
قورلر ای وکون تعظیم اجلندن بر خاک جناب تو شب وروز جبین سنک جنابک طپراغنه کیجه وکوندز
آلن باد دست وزبان و دل تنکم منشان مهوند رینی طارکوکل ودل وال ایله دکمه یعنی قدمه براتش
انتظار وفارغ منشین انتظار ادوی اوزره وفارغ اوتورمه مراد بودر که من اراد ان یجلس مع الله
فلیجلس مع اهل التصوف حدیثنجه اهل تصوف جنابی درکاه الهی کبی واجب التعظیم در پس مجاهدیدن مراد
شیخ طریقتدر اکا دیر ای وکون سنک جنابکه تعظیم ایدرلر بن فقیر طریقتی ال ودل وکوکل طارلغی ایله
انتظارده قومیوب کندک فارغ اوتورمیوب ارشاد طریقت وتکمیل حقیقت ایتدرکمسن ولہ ایضا
با دوست نشین وباده جام طلب دوست ایله اوتور قدح شراب ایسته بوس از لب آن سرو کل اندام
طلب اوپمکی اول سرو کل اندام لبندن ایسته مجروح جوراحت جراحت طلبد مجروح اولان جون
جراحت راحتین استر کواز سر نیش این حجام طلب دی بو حجامت ایدیجینک نیشتری اوجندن ایسته
مراد دوستدن مرشد طریقتدر وجامدن قلبدر وانک شرابی حب الهیدر لاجرم مرشد ایله مجالست ایدوب
قلبه عشق الهی دخولن استمک کرک وانک لبندن تلذذ ایتمک کرک که علو درجه صاحبی ونظیف الجسم
وروحکه مجروح نفس وشیطاندر انک راحتی بیتیه جراحت دیرکه حقیقی ایله اولور انک حقیقی حجام طریقت
ریاضتی نیشتری ایله اولور انک ایله صحت استمک کرک ولہ ایضا تا حکم قضای آسمانی باشد
تا قضاء آسمانی حکمی اولا کار تو همیشه کامرانی باشد سنک ایشنک همیشه مرادسو مکل اولور جامی که ز
دست دوست نوش کنی بر قدح که دوست الندن نوش ایدرکسن سرمایه عیش جاودانی باشد
ابدی عیش سرمایه‌سی اولور مراد بودر که توفیق الهی رفیق اولوب نفس راه هدی دن توب کیدجک عمل
علی وفق المرام اولور ومرشد الندن نوش اولنان جام توبه اخرده سرمایه عیش مخلد وسبب عشرت
مؤبد اولور پس کاسعی کرک که دنیایه دکل ولہ ایضا نه دولت دنیا بستم می ارزد دنیا دولتی
ظلمه دکمز نه لذت هستیش الم می ارزد وارلغی لذتی المه دکمز نه هفت هزار ساله شادی جهان
یدی بیک ییللق جهان شادیسی این محنت هفت روزه غم می ارزد بویدی کونلک غم محنته دکمز
مراد بودر که دولت دنیا ملک اولان ظلمدن خالی اولمز اولدولت بو ظلمه دکمز ودولتک المی دخی
اولور لذتی المه دکمز وعمر دنیا یدی بیک ییلدر دیرلر جونکه آخری غصه ودرد در دوخی وموتدر
طول عمر بنده شادلق اولسه اکر خنده اولان درد وغصه دکمز ولہ ایضا امشب زغمت میان
خون خواهم خفت بو کیجه سنک غمکدن قان اورتنده یاتسم کرک وز بستر عافیت برون خواهم خفت عافیت
دوشکندن طشره یاتسم کرک باور نکنی خیال خود را بفرست اینانمزسک کندو خیالک کوندر تا در
نکر دکه بی تو جون خواهم خفت تا نظر ایدکه سنسز نیجه یاتسم کرک مراد عقلک روحه خطابیدر که ایتدر
ولہ ایضا در آرزوی بوس وکنارت مردم سنی اوپمک وقوجمق آرزومنده اولدم وز حسرت

لعل آبدارت مردم سنک لعل آبدارک حسرتندن اولدم قصه چکنم دلا زکوتاه کنم قصه‌یی نیجه اوزون
ایده‌یم قصه ایدرن با زآی که باز انتظارت مردم کرودکل که سنک انتظارکدن اولدم مراد روحک
نفسی صلاح وفلاح موافقته طلبین ذکر در ولہ ایضا جانا جوکشتی با تو بروز آوردم ای جان
جون بر کیجه سنک ایله کوندوزه کتوردم کرزی تو دمی بر آوردم نامردم اکر سنسز بر نفس بو قدر کتوردم
اردکلم وزمرک نترسم پس ازین که آب حیات اولمکدن قورقرم بوندن صکره که آب حیات
از چشمه نوش لب لعلت خوردم سنک لعل لبک طاتلو چشمه‌سندن ایچدم مراد عقلک روحه خطابیدر
درکه مجن روح عقله موافقت ایدوب توبه واصلاح اعمال وتحصیل صلاح حال ایده عقل اندن بر نفس
مفارقت استمز ووفات ایدرسه غمم یوق زیرا آب حیات معنوی که توبه واعمال واذکاردر انی روحکمندن
نوش ایتمشدر لاجرم موت حقیقی که عذاب اخرت وموتدن صکره موت ابدیدر اندن خلاص بولوب
امین اولور ولہ ایضا تا کی بود این جور وجفا کردن تو تا نیجه‌دک اولور بو جور وجفا ایتمک
سنک پیوسته دل خلایق آزردن تو متصل خلایق کوکلن انجتمک سنک تیغیست بدست اهل دل
خون آلود قلیچ واردر اهل دل النده قانه بولشمش کر بر تو رسد خون تو در کردن تو اکر سکا
ایررسه سنک قانک بوینکه مراد عقلک نفسه خطابی ذکر درکه نفسک جور وجفاسی جوقدر وخلقی بدنک قلبنی
انجتمسنک نهایتی بو قدر پس اهل دلی اکا حواله ایتمک کرک که یا تیغ ریاضت ایله هلاک ایده‌لر
لب باز مکیر یک زمان از لب جام طوداغی کرو دوتمه بر زمان قدح طوداغندن تا بر داری کام جهان
از لب جام تا الهسن جهان مرادن قدح طوداغندن در جام جهان جو تلخ وشیرین بهم هست جهان
قدحنده آجی وطاتلو وکلی وار در این از لب یار خواه وآن از لب جام بونی یعنی طاتلوسی یار
طوداغندن ایسته آجی یعنی آجیسی قدح طوداغندن مراد بودر که اغزکی اراق طوتمه ظرف عشق الهی آغزندن
تا الهسن جهان مرادن اول ظرفدن دخی نکه جهان قدحنده آجی وطاتلو واردر طاتلوسی یارلبندن ایسته
که طاتلو اکجی اولدر وآجیسی قدح شرابدنکه عیش جهان آجیدر پس یار طریقت صحبتن اختیار قیل انک ایله
آغ اغزه مصاحبت ایلکل ولہ ایضا کفتی که تراشوم جدا راندیشه دیدک که سنک اولورم غصه دوتمه
دل خوش کن وبر صبر کمار اندیشه کوکلی خوش قیل وصبره حواله قیل فکری کو صبر وجه دل کاتجه دلش بیخواند
قنی صبر ونه کوکل که اکا که کوکل دیرلر یک قطره خونست وهزار اندیشه بر قطره قاندر وبیک فکر مراد نفس
روحه کوکلکی خوش طوت وصبر قیل دیوب روح دخی اکا جواب ویرر کوکل قنی که کوکل دیدکلری بر قطره قاندر
بیک فکری وار در ولہ ایضا عشق رخ یار بر من زار مکیر یار رخی عشقنی بن زار اوزره دوتمه بر جسته
دلان خرده بسیار مکیر خسته دللر اوزره جوق طعنه دوتمه صوفی جو تو رسم ره روان می دانی ای صوفی جونکه
سن یوله کیدجیلر رسمن بیلورسن بر مردم رند نکته بیکبار مکیر رندکشی یه نکته براغوردن دوتمه مراد بودر که
عاشق مشرب اولان مرحسنه که نظر ایدر بونی مرآت دوتوب حسن حقی مشاهده ایدر بلمیین انی حسن صورت
ناظری صانور امدی ای صوفی خود سالک طریقت اولانلر رسمن بیلورسن رند اولانه طعن ایتمه که رندک
نظری محبوب حقیقیدر ولہ ایضا نی قصه آن شمع جکل بتوان کفت اول شمع جکل قصه‌سن دیمک اولمز
نی حال خود سوخته دل بتوان کفت کندو یانمش کوکل حالن دیمک اولمز غم در دل تنک من از انست که نیست

غم بنم طار كوكلده اندن دركه بوقدر · يك دوست كه با او غم دل بتوان كفت · بر دوست كه كوكل غمن اكا ديمك
اولا مراد اسرار عشق حق واحوال قلب خزينى ديمكدر وهمرازا ولور بر يار صادق بولنمز ديمكدر · وله ايضا
خوبان جهان صيد توان كرد بزر · جهان خوبلرن صيد اتمك ولور التون · خوش خوش بر ايشان بتوان
خورد بزر · خوش خوش انلركه يمش ييمك ولور التون ايله · نركس كه كله دار جهانست ببين · نركس كه جهان
كلهدارى دركور · كونيز چكونه سر بر آورد بزر · كه اول ده بنجر باشن قالدردى وتوجه اندن اتدى التون
مراد بودركه حب دنيا قلوبده شويله راسخ وثابت دركه محاسب هركسدن مستغنى ايكن ومالدار غنى ايكن اكا تابع در
وله ايضا · ماهى كه قدش به سرو مى ماند راست · برآى كه انك قدى سروه بكزر راست · آيينه بدست
روى خود مى آراست · آيينه الده كندو يوزن بزر ايدى · دستارچه پيش كشش كردم كفت · بر باغلق پيش
كش ايلدم اكا ديدى · وصلم طلبى زهى خيالى كه تراست · بنم وصلم استرسن زهى بر خيال كه سكادر مراد بودركه
محبوب مجازى وصلى آرزسنه ايله حاصل اولمز محبوب حقيقى يه وصول آرزسنه ايله حاصل اولور مكر كرم ايده · وله ايضا
قسام بهشت ودوزخ آن عقده كشاى · جنت وجهنم قسامى اول عقده چوزيجى · ما را نكذارد كه در آييم
زپاى · بزى قومزكه كلوز ايا قدن · آدم آدب منزل الوب ايچوكره وز · تاكى رود اين كبر كه رباى ننجا تانجى
كيدر بو غرور وقبيح يعنى غرور كبى چيق كوستر · سر پنجهٔ شير افكن اى مرد خداى · ارسلان براغيجى پنجه سن اى الله
كشيسى مراد بودركه شيطان مكر وحيله ايدب طريق حقده سلوكه مانع اولوب عمل خيردن قلعه ده درلمادم اى مرد حق
جذبهٔ عنايت صاحب اولوب قهر نفس وشيطان قلعه سن هدم ايلمكل · وله ايضا · جز نقش تو در نظر نيامد ما را · سنك
نقشكدن غيرى بزم نظرمزه كلمز · جز كوى تو رهكذر نيامد ما را · سنك محلهكدن غيرى اوغراق كلمز بزه · خواب
ارچه خوش آيد همه را در عهدت · اويقو اكرچه خوش كلور دوكلى يلسنك عهدكده · حقاكه بچشم در نيامد ما را
حقاكه بزم كوزمزه كلمز مراد عشق الهى ده نشاطن وطلب جده دوام ايدن · وله ايضا · چشمت كه فسون
ورنك مى باره از و · سنك كوزك كه افسون ورنك ياغر اندن · زنهار كه تيغ جنك مى باره از و · زنهار كه جنك
قليجى ياغر اندن · بس اوده ملول كشتى از همنفسان · بس تز ملول اولدك همنفسلردن · آه از دل تو سنك
مى باره از و · آه سنك كوكلكدن كلتش ياغر اندن مراد غنك سحر ومكر بدن واعراض وزجرندن شكايتدر
وله ايضا · هر دوست كه دم زد از وفا دشمن شد · هر دوست كه نفس اوردى وفادن دشمن اولدى
هر پاك روى كه بود تر دامن شد · هر پاك يوزلى كه وار ايدى تر دامن يعنى تكى طوتغ اولدى · كويند شب
آبستن غيبست عجب · ديرلر كيجه غيب يوكلوسى در عجب · چون مرد نديد از كه آبستن شد · چون اركك كورمدى
نندن يوكلو اولدى مراد بودركه طالعده سعادت يوق وبكا تسليت ايچون ديرلر · وله ايضا · اى باد حديث
من نهانش مى كو · اى يل بنم سوزم كزلوى اكا · سوز دل من بصد زبانش مى كو · بنم كوكلم حرارتن يوز دل
ايله دى · مى كو نه بدان سان كه ملالش كيرد · دى انك كبى ويل كه اكا ملال دوته · مى كو سخنى ودر ميانش مى كو
دى بر سوز وانكا ورتسنده دى مراد توجه قلبى يه عرض حالى عند حضرته مناجات خفيه ايله دوب وحرارتنى
تمام تبليغ ايدب اوحبته طابعه سى كبى ديمك بطريق التمثيل حكيكن اولديغچون اكا ارشاد ايدر واكا دخى
تنبيه واردركه عرض حال بطريق التذكير كرمكمز زيرا حضرت حق نسياندن منزه در بلكه ان لا يحب الحاح الملحين وانين
المذنبين حسبجه دعا واستغفار ايدب اتوكا اثناسنده عقيب عبادتده عرض حاجت اتمك كركه · وله ايضا

لعم

كفتم كه لبت كفت لبم آب حيات · ديدم سنك لبك ندر ديدى بنم لبم آب حيات · كفتم دهنت كفت زهى حب
نبات · ديدم اغزك ديدى زهى حب نبات · كفتم سخن تو كفت حافظ كفتا · ديدم سنك سوزك حافظ سوزيدر
ديدى · شادى همه لطيفه كويان صلوات · جميع لطيفه سويليجيلر شادى ايلمكچه صلوات مراد مخاطبدن شيخ ظريف تعقيد دركه
محبوب مريد در انوك سوزى حافظ سوزى كبى لطيفدر · وله ايضا · ماهم كه رخش روشنى خور بكرفت · بنم آيم انك
رخ كنش روشنلكى دوتدى · كرد رخ او بنفشه تر بكرفت · انك رخى اطرافن بنفشه تر دوتدى · دلها همه در چاه
زنخدان انداخت · كوكللرى دوكلى انك چكه سنه آتدى · وانكاه سر چاه بعنبر بكرفت · اندن صكره قيوباشنى
عنبر ايله دوتدى مراد محبوب ندكلو صاحب حسن اولورسه ده حسنى باقى اولمز ديمكدر · وله ايضا · چون جامه
زتن بركشيد آن مشكين خال · چون قفتانى تندن چكدى اول بكى مشكين · حقا كه نظير خود ندارد بجمال · حقا كه
كندو نظيرى يوقدر جمالده · در سينه زنازكى دلش بتوان ديد · سينه ده نازكلكدن انك كوكلن كورمك اولور
مانندهٔ سنك خاره در آب زلال · سنك خاره مثلى آب زلالده مراد محبوب مجازى نى رحم وشفقت ايدكن ذكر در
واندن اعراضه تنبيه در · وله ايضا · سيلاب كرفت كرد ويرانهٔ عمر · سيل صوتى دوتدى عمر ويرانه سى اطرافن
وآغاز پرى نهاد پيمانهٔ عمر · طولمغه باشلدى عمر چاناغى · هشيار شواى خواجه كه خوش خوش بكشند · آيق
اول اى خواجه كه خوش خوش چكر · حمال زمانه رخت از خانهٔ عمر · زمانه حمالى طيلسانى عمراويندن مراد بودركه
عمر سريع الزوال در اكا اعتماد خلاف مقتضاى عقلدر · وله ايضا · از چرخ بهر كونه همى دار اميد · چرخ فلكدن
هر درلو اميد دوت · وز كردش روزكار مى لرز چو بيد · روزكارك دونمسندن دتره سكوت كبى · كفتى كه بسر زنك سياه
رنكى نبود · ديدك كه قره دن صكره بر رنك ولمز · پس موى سياه من چرا كشت سفيد · پس بنم قره قلم نيچون
آغردى مراد بودركه چرخ عمرى افنا اتمك مقرردر اندن بونك خلافن رجا اتمك خطادر لاجرم سياه رنك
لطيفدر اما بنم موى كبيا هم آغردى · وله ايضا · چشم تو كه سحر بابلست استادش · سنك كوزك كه سحر بابل در
انك استادى · يا رب كه فسون نها برود از يادش · عجب فسونلر كيدرمى انك خاطرندن · وان كوش كه حلقه
كرد در كوش جمال · اول قولاق كه حلقه قلدى جمال قولاغنده يعنى اول قولاق صاحبى كه كوزل قولاغنه
حلقه قلدى · آويزه در نظم حافظ بادش · حافظ نظمى انجوسى ولسون قولاق سلقمى اكا مراد بودركه صاحب
جمال اولانلر سحر ومكرى ترك ايدب قولاغنه حلقه اتدركده حافظ كلامى انجولرن كوپه وآويزه اتسونلر
كه عزيزلر بندى كوشده كوشوار اولمغه احقدر · وله ايضا · با مى بكنار جوى مى بايد بود · شراب ايله
ارماق كنارنده اولمق كركدر · وز غصه كناره جوى مى بايد بود · غصه كناره آرابجى اولمق كركدر · اين مدت
عمر ما چو كل ده روز است · بو بزم عمرمز مدتى كل كبى اون كوندر · خندان لب وتازه روى مى بايد بود
كولر لبلو تازه يوزلو اولمق كركدر مراد بودركه عشق الهى ايله كوشهٔ فراغت اختيار ايدب غصهٔ دنيادن
كنار دوتمق كركه چون مدت عمر قليله در كل كبى خندان اولوب غم جهان ايله غمكين اولميوب قلبى آلامدن
فراغ ايله تسكين كركه · وله · اى شرم زده غنچهٔ مستور از تو · اى كيمسه كه اوتنمش در غنچهٔ مستور سندن
حيران وخجل نركس مخمور از تو · حيران وشرمسار در نركس مخمور سندن · كل با تو برابرى كجا يارد كرد · كل سنك
ايله برابرلق اتمكه نيجه قادر اولور · كو نور ز مه دارد ومه نور از تو · كه او نورى آيدن دوتر آى نورى
سندن مراد مخاطبدن روح دركه مستور اولان خوب اندن محجوب در واهل نظر اندن حيران وشرمسار در

كه انی كورب بلمكه قادر دكلدر وصاحب كشف اولان روح ایله تجلی برابرلك ایده بیلور كه اهل كشف فیضی وسایطدن الور وسایط روح اعظمدن الور كه روح اندن امر وحصه دور **رباعی** اول بوفامی وصالم دروادر اول وفا ایله وصال شرابن ویروی بكا چون مست شدم جام جفا از سر واده چون مست اولدم جفا قدحن باشدن ویروی بر آب دو دیده رفتم وآتش دل اكی كوزصوینی اوزره كتدم وكوكل اودنه خاك ره او شدم بباده برواده انك یولی طپراغی اولدم یله ویروی بنی مرادر حكم نقدن شكایتن حكایتدر كه اولا مواصلت عشق ویرب موافقت قلدی تمكیف اولدغده جفا ومخالفت كوستردی اكی كوزم اغلیوب یوركم یاندی اكا تنزل اتدم بنی ویرب هبا قلدی **رباعی** با مردم نیكو بدبی باید بود ایو وبد مز كشی ایله اولمق كركمز در بایه دیو ودبی باید بود دیو وپری جانور بایه سنده اولمق كركمز مفتون مكاس خود بمی باید شد كندو مكاسی مفتونی اولمق كركمز مغرور بعقل خود بمی باید بود كندو عقلنه مغرور اولمق كركمز مرادنا سدن اختلاطی قطع اتمك كركه دیمكدر كه ناسده ایو وبد مز مخلوطدر وامر معاشی ایچون تكلی ترك اتمك كرك وكندو عقلنه مغرور اولمیوب حضرت حقدن طلب فیض كرك دیمكدر **وله** ای سایه سنبلت سمن برورده ای دلبر سنك سنبلك كولكه سی سمنی بسلمش یاقوت لبت در عدن برورده لبك یاقوتی در عدن بسلمش همچو لب خود مدام جان می برور كندو لبك كبی دایم جانی بسله زان راح كه روحیست بدن برورده اول شرابدن كه روح در بدن بسلمش مراد زلفك التنده یوزك سمنی ولبك یاقوتی التنده انجو دیشك بسلمش در بس عشق الهی كه روح كبی بدنی بسلر وغدار آخرتدن صقلر اكا اشتغال اوزره اولوب آنی بسله **وله** هر روز دلم بزیر باری دكرست هر كون بنم كوكلم بر غیری یوكك التنده در در دیده من ز هجر خاری دكرست بنم كوزمده هجردن بر دكن وار من سعی كنم قضا می كوید بن سعی ایدرم قضا دیر بیرون ز كفایت تو كاری دكرست سنك سعیكدن طشره بر ایش دخی وار در مراد بودر كه هر كون كوكلم یا رغم وكوزمده درد والم كلور بن بونلری دفعه سعی ایدرم اما قضاء الهی سنك سعیكدن خارج بنم علمم وار در خلاصه مرام وكلام تأثیر قضاء حقكدر دیمكدر فی الواقع قضا سعی ایله دفع اولمز **وله ایضا** چون زغم چه باید ت جوشیدن شراب كبی غمدن نه كرك سكا قاینمق با لشكر غم نمی توان كوشیدن غم لشكری ایله دوكشمك اولمز سبزست لبت ساغر ز دور مدار بشلدر لبك قدحی اندن اراق دوتمه می بر لب سبزه خوش بود نوشیدن شرابی سبزه كناره نده خوش اولور ایچمك مراد غمدن مضطرب اولمق وغم لشكری ایله مقابله قلمق اولمز بلكه ترك دنیا ایدب عزلت اختیار ایلیوب غم جهاندن خلاص اولوب كوشه فراغتده عشق الهی عملنه اشتغال كركدر دیمكدر **وله** ایام شبابست شراب اولیتر یكنلك ایامی در شراب یكركدر هم غمزده را مست خراب اولیتر هم غمزده كمسه یه مست وخراب یكركدر عالم همه سر بسر خرابست ویباب عالم باشدن باشه خراب ویباب در آنده جای خراب هم خراب اولیتر خراب یرده هم خراب یكركدر مراد بودر كه تازه ایكن عمل وطاعت غم دنیادن خلاص ایچون فراغت یكركدر چون جهان سر تا سر خراب در خرابخانه ده دنیادن خراب وفارغ اولمق یكركدر **وله ایضا** باز آی كه جانم بجمالت نكرانست كرو كل كه جانم سنك جمالكه عاشق وناظردر باز آی كه دل در غم هجرت بفغانست كرو كل كه كوكل سنك هجرك غمنده فغانده در باز آی كه نی روی

تو ای یار عزیز كرو كل كه سنك یوزكسز ای یار عزیز سیلاب ز چشم من بسر كشته روانست سیل صوتی بن حیرانك كوزندن رواندر مراد شكلدن عقل معاددر ومخاطبدن نفس دور لاجرم عقل معادنفسی عبادته دعوت ایدب جانم جمالكه ناظر وعاشق دردیر وكوكل هجرو مخالفتكدن فغانده دردیر وای یار عزیز سنك هجرانكدن كوزمدن سیلاب قدر دیر **رباعی** برگیر شراب طرب انگیز وبیا دوستلكك قرشدر بر شرابی دكل بن نهان ز رقیب سفله خونریز وبیا كزلو دنی رقیبدن غادتمه وكل مشنو سخن خصم كه بنشین ودوم اشتمه خصمك سوزنی كه دیرا وتور وكتمه بشنو ز من ای نكار برخیز وبیا ایشت بندن ای نكار دور وكل مراد بونده دخی مخاطبدن نفسدر وعقل معاد اكا دیر عشق الهی دوتوب صحبت اهل حقه كل اهل دنیادن مخفی مصاحبته كل اهل هوا سوزن اشتمه كه اول دنیا طرفنده اوتور اهل الله جانبنه وارمه دیر بس بنم سوزم ایشت ای نفس معشوقه دور ب مجلس عیش اهل حقه كل **رباعی** چون كه بجان من درد كش آمد سنك هجركه بن دردیشك جانمه كلدی كوتی نمكی بر جكر ریش آمد صنعه كس بر طوز یاره لو جكره كلدی نرسیدمی كز توشوم روزی دور قورقار ایدم كه سندن اولمم بر كون اراق دیدی كه همان روز بدم پیش آمد كوردك كه اول بدمز كون اوكمه كلدی مراد بونده دخی مخاطبدن نفس در عقل معاد اكا دیر سنك فراقك بن دردیشك جانمه كچدی كانه طوز یاره لو جكره اكلدی سندن مفارقت واقع اولادیو قورقار ایدم اول قورقدم وغم بدمز كون باشمه كلدی كه نفس خلاف اتمك مصیبت در **رباعی** شیرین دهنان عهد بپایان نبرند طاتلو اغزلولر عهدی آخره التمزلر صاحب نظران ز كعلمی جان نبرند صاحب نظرلر عاشقلقدن جان التمزلر معشوقه چو بر مراد رای تو بود معشوقه چون سنك فكرك مرادی اوزره اولا نام تو میان عشقبازان نبرند سنك آدكی عشق بازلر اورتنده التمزلر مراد شیرین دهنلردن انلر در كه اغزلغی طاتلو اولوب ریش خندایده لر انلر عهدی پایانه التمزلر واهل نظر اولوب آخرتلی اولانلر عشق حقدن جان صقنمزلر ومعشوق سكا مساعده ایدب جور وضبط اتمزسه عاشقلر اورتنده سنك ادكی اكمزلر یعنی عشاقدن صیمزلر بس بلغق جفا كش كرك **رباعی** زلفین تو پیچ وخم و تاب از چه كرفت سنك اكی زلفك دولاشمغی وبوكلمكی وقیوزلمغی ندن دوتدی وان چشم خمارین تو خواب از چه كرفت اول خمارلو كوزك اویقوی ندن دوتدی چون هیچ كسی برك كلی بر تو نزد چون هیچ كمسه كل یپراغن سكا اورمدی سرتا قدمت بوی كلاب از چه كرفت باشدن ایاغه دكین كلاب قوقسی ندن دوتدی مراد مخاطبدن روح در انك دنیایه وآخرته تعلقی وار در كه هر جانبه ولاشور وكوزی دنیایه نظر ایله غفلتده در ور روح حدنفسنده طیب در خارجدن طیب اولمزن **رباعی** راه طلب تو خار غمها دارد سنك طلبك یولنك غملری دكنی وار در كو راه روی كه این قدمها دارد قنی بر سالك كه بو قدملری وار در دانی كه ره شناس عشقت وانكو بیلور میسن كه كم عشق مشهوری در اولدر كه بر چهره جان چراغ دمها دارد جان یوزی اوزره نفسلر چراغی وار در مراد بودر كه طریق حقك عقباتی وار در قنی بر سالك كه بو عقباته اقدام ایده قدم قویه عشق مشهوری اولان اولدر كه جانه مبارك نفسلردن چراق قویوب عزیز نصیحتی ایله هدایت بولا **رباعی** بجز ادولی ازما در دهر ای فرزند قالدر كوكلی دهر انكلسندن ای ولد با نفس اخیر شوهرش در بیوند انك رنك نصف

اخرینه اوکلمش . یلی قلب ندانی ایچنجین شخصی را قلبسز یعنی بونجلین شخصی . چون حافظ اگر شنوی بر کوش
خرسند . حافظ کبی اگرا ولورسک بوزنه قانع مراد بودرکه شوهر لفظنک نصف اخیری مهر دیو زی
یعنی نصف اولی شو در ونصف اخیری قلب اولنجق ره اولور پس دهر و ماثل اولمیه ره ساکلی اولمق
کوککه شوهرنک نصف اخیرنک قلبی در . رباعی . چون یا کمر تو در میان کردم دست . چون کمرنک قوشاغنه
اوزنده ایلدم الی . پنداشتم که در میان چیزی هست . صاندم که کمرنک بیلکده بر نسنه وار در . پیداست
که از میان چه بربست کمر . ظاهر درکه بیلدن نه باغلدی کمر . تا من ز کمر طرف چه خواهم بر بست . تا بن کمردن
نه حصه باغلیم کرکدر یعنی بیلک غایتده اینجه در کویا یوقدر را و بیله اندن قوشاق حصه دار اولمزین قو
شاقدن نیجه حصه دار اولورم مراد بودرکه دنیایه وصوله اهل دنیادن کسیله جق نسنه در وکسیله اولان
دنیادن بهره مند اولمز که اندن جقراتی توسل ایدن دنیای بحر دوستنه کرکدر . رباعی
مقبول دل خواص و مشهور عوام . خواصک کوکلی مقبولی و عوامک مشهوری . خوش لهجه موزون حرکت بدر
تمام . خوش سوزلو موزون حرکتلو تمام آی . در خط شیراز بنام مست ونشان . شیراز شهرنده نام ونشان
ایله در . روداوری حافظ حاجی محمد نام . حافظ ایر کنور حاجی محمد نام مراد حاجی محمد نام خوش آوازلو
کمسه مراد در . رباعی . آواز پر مرغ طرب می شنوم . شنلک قوشی قنادی آوازن اشیدرم . یا نغمه
کلزار ارب می شنوم . یا مراد کلزار رنک خوش خوش کشیدرم یا بادهدیتی زلبش می کویند یا بلبل نک
بندن بر سوز سویلر القصه روایتی عجب می شنوم . محصل بر عجب روایت اشیدرم مراد بودرکه بر شاد
اوالجق خبر اشیتدم . رباعی . با شاهد شوخ وشنک وبا مطرب ونی . شوخ ومطبوع محبوب ایله ومطرب ونی ایله
کنجی فراغتی ویک شیشه می . بر بوجاق وبر فراغت وبر شیشه شراب . چون کرم شود زباده مارک وپی
چون کرم اولسه شرابدن بزم طمرمز وسکرمز . منت بزم بیک جوز حاتم طی . منت اولتزم بر اربه حاتم طیدن مراد
بودرکه بر محبوب القلب ولطیف الاسلوب مسرور القلب وواعظ وخوش آواز عزیز ایله بر بوجاغده
وکنج فراغده بر مقدار زمان ذوق عشق ایله سکون وغزلت کلوب تا که لذت ذوق حق وعبادت قلبه واعمالنه
تأثیر ایده اهل دنیادن سخا منتین برابر به قدر حکیم فضلا که احسا منتن چکم . رباعی
در هجر تو من شمع افزون کریم . سنک هجرکده بن شمعدن زیاده اغلرم . دایم جو صراحی غنک کلکون کریم
دایم صراحی کبی کلی رنکلو یاش اغلرم . چون ساغر باده ام از دل تنکی . شراب قدحی کبی بن کوکل طار
لغندن . چونالهٔ چنک شنوم خون کریم . چون چنک نالهسن اشیدم قان اغلرم مراد بونده دخی طبدن
نفس درکه عقل معاداکاه در سنک فراقکدن وافراغلرم یاش دکل قان رنکلی اغلرم شیخ صفی ومراقب نالهسن
اشیدجک شراب قدحی کبی قان صافی اغلرن . رباعی . عیبست عظیم بر کشیدن خودرا . عیب عظیمدر
بوقر وچکمک کندوبی یعنی تکبر وتعظم عیب عظیمدر . وز جملهٔ خلق بر گزیدن خودرا . وجمله خلقدن اختیار اتمک
کندوبی یعنی راجح کورمک کندوبی . از مردمک دیده بباید آموخت . کوز بیکندن اوکرنمک کرکه . دیدن همه
کس را وندیدن خودرا . کورمک همه کسه وکورمک کندوبی مراد منظوقدن ظاهر درکه تکبری مذمت ایدب
تواضعی مدحت ایدر . رباعی . بعلمست آدمی انسان مطلق . علم ایله در آدمی انسان مطلق . چه
علمش نیست شد حیوان مطلق . چون علمی اولمیه اولور حیوان مطلق . عمل نی علم باشد جهل مطلق . عمل علمسز

اولور

اولور جهل مطلق . بجهل ای جان نشاید یافتن حق . جهل ایله ای جان بولنمز حق مراد بودن علمی مدح و
جهلی قدح در . رباعی . جانم بفدای آنکه او اهل بود . جانم انک فداسی اولسون که اهل ولا مهر در قدمش
اگر نهی سهل بود . باشی اگر قدمنه قورسک سهل ولا . کویم بیقین تراکه دوزخ چیست . دیین یقین اکیکا
که جهنم دوزخ بجهان صحبت نا اهل بود . جهنم جهانده نا اهل صحبتی اولور مراد اهل ولانی مدحت ونا اهل
اولانی مذمت در . رباعی . سرتا سرآفاق جهاوت سود . باشدن باشه آفاق جهاوت ایله ازمک . نه
طاق فلک چون دل اندرون . فلک طقوز کمرن قان ایلمیوامق . صد سال دکر اسیر زندان بودن . یوز ییل
دخی زندان اسیر اولمق . به زانکه دمی همدم نادان بودن . بکدر بر دم جاهل مصاحبی اولمقدن مراد بونده
دخی سابق کبی مذمت جاهل در . رباعی . دریغا خلعت روزی جوانی . دریغا یکتلک کونی خلعتنک کرتنی
بودی طراز جاودانی . اگر اولیدی علمی ابدی . دریغا حسرتا دردا که زین چون . دریغا حسرتا دردا بوار نجه
نخواهد رفت آب زندکانی . کیته کرکه دریرلک صوتی . همی با یکدیگر از خویش پیوند . کسلمک کرک خصمد
ومتصل اولاندن . چنین رفتست حکم آسمانی . بویله واقع اولمشدر حکم آسمانی وکلاخ مفارقه اخوه هر
قرنداشی قرندشندن ایرلجق در . لعمر ابیک الا الفرقدانی . سنک باباک عمری حقیچون الا فرقدان یلدزلری
دکل مراد بودرکه یکتلک کیبی باقی قلمز وبدن ارماغندن حیات صوتی کسلمه کرکدر واقربا وقوامدن
انقطاع اولسه کرکدر قضاء الهی بویله واقع اولمشدر دهم برافرادن مفارقت ایدر پس دنیا دار
بقا دکلدر . رباعی . ای باد صبا اگر توانی . ای صبا یلی اگر قادر ایسک . ازراه وفا و مهربانی . وفا وشفقت
یولندن . از من ببری خبر بیارم . بندن الته سن خبر یارمه . کان سوخته تو در نهانی . که اول سنک پانمشک کزلو
می مر دوز اشتیاق می کفت . اولور اشتیاقدن دیر ایدی . کای نی تو حرام زندکانی . که ای محبوب حرامدر
سنسز دیرلک مراد مرض موتنده وحال احتضارده توجه بسوی به اصملنمه خبر درکه جناب عزته دهمنسز حیات
استمزم وانی بکا حرام بیلورم وموتی سکا وسیلهٔ وصول قبلورم دعوت ایلیکا کیف ومکاسب تعبیدن
خلاص اتونیچون رسول الله علیه السلام الموت راحة المؤمن ودفی الموت تحفة المؤمن . رباعی . تا کار بکام دل مجروح
بود . تا ایش مجروح کوکل مرادی ایله اولا . تا ملک تنم نی ملک روح بود . تا بدنم ملکی روح پادشاهسز
اولا . امید من آنست بدرکاه خدا . بنم امیدم اولدر الله درکاهنده . کابواب سعادتم مفتوح
بود . که سعادت قپولری دوکلی آچلمش اولا وقت مملکت تن سلطان روحسز اولور پس اول وقت رجام
اولدرکه درکاه حقده سعادت قپولری بکا آچله . رباعی . ای دوست دل از جفای دشمن در
کش . ای دوست کوکلی دشمن جفاسندن چک . با روی نکو شراب روشن در کش . کوزل یوز ایله شراب
روشن چک . با اهل هنر کره کریبان بکشای . اهل هنر ایله یقه ودکمه سن چوز . وز نا اهلان تمام دامن درکش
نا اهللردن تمام اتکک چک مراد اهلی ولیجی دوستدن نفس در افاقی اولیجی خارجدن اولان دوستدر
بهر تقدیر دشمن باطن ودشمن ظاهر جفاسندن اجتناب کرکه وجه حسن وطریق احسن ایله عشق الهی وطاعته
توغل واهل ولان ایله کمال انبساط ونا اهل اولاندن زیاده اجتناب کرکه که صحبت مؤثر در
رباعی . ای کاج بخت ساز کاری کردی . ای کاشکی بخت ایمش دوزمکه ایدیدی . یا دور
زمانه بازیاری کردی . یا دور زمانه کرو یارلق ایدیدی . از دست جوانیم چون بر بود عنان . یکتلکم الندن

چون قابدی اویانمی. پیری چو رکاب پایداری کردی. پیرلک اوزنکی کبی پایدار ایدیدی مراد توفیق
الهی طلب ایدب جوانلق کچدی زمانه و پیرلکده پایدارلق ایدب عمل صالحه آغلوب تضییع عمر وافنای وقت ایتمیه
دیمکدر ر باعی عمری زپی مراد ضایع دارم. بر عمری مراد انچون ضایع دوترم. وز دور فلک چیست که
نافع دارم. دور فلکدن ندر که نافع دوترم. باهر که بگفتم ترا دوست شدم. هرکمه که دیدم ایسه سکا دوست
اولدم. شد دشمن من وه که چه طالع دارم. بکا دشمن اولدی واه که نه عجب طالعم وار در مراد بودر که مراد
دنیا انچون عمری ضایع ایتدم و دور فلکدن بر نافع نسنم یوق و اهل دنیادن هرکمه که دوست اولدم
بکا دشمن اولدی عجب طالعم وار در دیو تحزن ایدر ر باعی یاران چو بهم دوست در اغوش
کنید. ای یاران چون بربریکزه ایله قوجاشه. این کردش چرخ را فراموش کنید. بو چرخک دونیشنی
اونتکز. چون دور بمن رسد نمانم برجای. چون دور بکا ایرشه قالمیم بریرده. برباد من ان دور بقا
نوش کنید. بنم یادمه اول باقی دوری نوش ایدکز مراد یاران طریقته وصیت در که ایام عبادتده
ومواسم طاعتده الوفا بعد الوفا حسبة لله کار روا ورادلر ایتلنده دعاء خیردن فراموش اتمیه لر دیو
تنبیه وارباب قلوب ایله تقاربدر وانلرک خاطرنده براتمک گرک که اهل اصلاح وارباب فلاح خاطر
خاطردن کتمکی مصیبت بیلورلر ر باعی امروز درین زمانه عهد شکن. بوکون بو عهد صیغی زمانه ده. کو دوست
که عاقبت نکرد دشمن. قنی دوست که عاقبت اولمیه دشمن. تنهایی زا زان گرفتم دامن. تنهالک
انوکیچون دوندم اتکن. تا دوست بنیندم بکام دشمن. تا دوست کورمیه بنی دشمن مرادنجه مراد بودر که
اهل دنیا وارباب هوا دوستلغی پایدار دکلدر بلکه دوستلقلری عدا وتهوقی اولور که عصیانه تحریض
ایدرلر پس انلردن عزلت اختیار اتمک گرک تا که دوست حقیقی بنی دشمن مرادنجه عصیانده کورمیه ر باعی
ای دوست بکام دشمنانم کردی. ای دوست بنی دشمنلر مرادنجه ایلدک. بودم چو بهار چون خزانم کردی
بهار کبی ایدم بنی خزان کبی ایلدک. در کیش تو من راست بدم همچون تیر. سنک ترکشکده بن دوغری ایدم اوق
کبی. قربان روی جرا کمانم کردی. قربانه کیدررم سکا نیچون بنی کمان ایلدک مراد نفسکدن تن و حظ ایله
نفس در لاجرم بدن نفسه دیو بنی شیاطین مرادنجه قلدک و بهار کبی تازه و خندان ایدم خزان کبی خراب و پریشان
قلدک و بن مستقیم القامة ایدم کمان کبی منحنی و مجل عصیان ایله باکی منکسی قلدک ر باعی از دوری ولیمی
دمکیینی. ادم لکدن و بونلکدن دمکیین لکدن. وز منصب و تکبر و خودبینی. و منصبدن و تکبردن و خودبین
لکدن. بر آتش اکر نشانیم بنشینم. بنی اود اوزره نصب ایدرسک و توررم. بر اسپ اکر نشانیم منت نشینی. اکر
آت اوزره نصب ایدرسم نطعینی بنلدر رسم او تور مرکس مراد بودر که روحک نفسه حطابنی ذکر در که بیت اولده مصراع
اول روحک وصفی در و مصراع ثانی نفسک وصفی در و بیت ثانیده مصراع اول روحک حطاو عتی مصراع ثانی نفسک
مخالفتن بیان در ر باعی غافل منشین از تیری آه. غافل و تورمه آه اتمکلکدن. کاتش رسیدت
ز آتش انکیزی آه. اود ایرسکا اهک اودی قیرسدیر چیکلغندن. تا در سر کوی خود نه پنداری سهل. تا کندو
محلک بلشنده آسمان صانمیه سن. شب کردی کربه سحرخیزی آه. اغلمنک کیجه طولانمسندن و اهک سحر قالقمسندن
مراد بوندن نفس عدو یه تهدید در ر باعی بردل غم روزکار رنکی داری. کوکل اوزره روزکار
غمی نیچیه دک دوترسن. بگذار جهان وهرچه در وی داری. ترک جهانی و هرنه که انده دوترسن. یاری و

شرابی طلب و پای کلی. بر پایرو بر شراب اله وکل دیبنی. در دست کنون که جرعه می داری. الده شمدی
که شراب بغیتسن دوترسن مراد بودر که چون بر مرشد طریقتک عشق حقیقتک وار در بر مقام کشفده عبادته
اشتغال ایدمه اولوب غم جهانی دانده اولانی ترک قیل ر باعی نور خدا نمایدت آیینهٔ مجردی. الله نورن
کوستررسکا مجردلک آیینه سی. از در ما در آ اکر طالب عشق سرمدی. بزم قاپمزدن کل اکر عشق سرمده طالب
ایسک. باده بده که دوزخ از نام کناه ما برد. شراب ویر که اکر جهنم بزم کناهمزدن الترسه. آب زند بر آتشش
معجزهٔ مجردی. صو اورر انوک اودینه اوزره معجزهٔ مجردی. جان و دل تو حافظا بسته دام ارز دست. سنک
جانک و کوکلک ای حافظ آرزو آغنونک باغلنمش در. ای متعلق مجل هدم مزن از مجردی. ای متعلق
شرمساری نقل و دمه مجردلکدن مراد مجردلکی مدحت در که اهل تجرده اولان صاحب طاعتناردن غم نیز
که جهنم اوزره اوغیچی جهنمی کا دیرجز یا مؤمن فان نورک اطفأ ناری وکنده وبه خطاب ایدب دنیایه
متعلق اولوب مجردلک دعوی سن ایدنه نصیحت ایدر که قول فعله موافق اولمق عیب در ر باعی
من جای غم تو دل در یش کنم. بن سنک غمک یرینی در پیش کوکلی ایدرم. ورد تو دوای جکر ریش کنم
سنک دردکی یاره لو جکر دواسی ایدرم. چندانکه تو بر دلم جفا بیش کنی. اول دکلو که سن جفایی کوکلمه زیاده
ایدرسن. من بر سر آنم که وفا بیش کنم. بن اول فکر اوزره یم که وفایی زیاده ایدم مراد خلق قلبنی یکان
قلدغن مود رد حق دوا ایلدکن و قضایه رضا و بردکن فکر در ر باعی گفتم که چه حالست بدان تشریفی
دیدم که نه حالدر اول طاتلو ده. گفتا که تسلیم و ساده دمکینی. دیدی که سن تسلیم وساده و مسکین سن. در
اینهٔ جمال ما خالی نیست. بزم جمالمز آینهسنده بر خالی یوقدر. تو مردم چشم خود در ان می بینی. سن کندو کوزک
بیبکنی انده کورر سن مراد صنع حق باید در لحم و جلدی شولیه صافی و مجلاقلنمش که مرآت اولوب انده ناظر اولنک
عین انسانک عینی کورینور ر باعی چشم چو رخ نکار من کلکون شد. بنم کوزم بنم نکارم یوزی کبی
کل رنکلو اولدی. وز خون دلم خانه چشم خون شد. کوکلمک قانندن کوزم اوی قان اولدی. محبوب
من از ناز چنین کفت مرا. بنم محبوبم نازدن بویله دیدی بکا. کای یار عزیز حال چشمت چون باشد. که ای
یار عزیز کوزنک حالی نیجه اولدی مراد بودر که بر کره کوزی آغلمش اولحب حالیت ایدر ر باعی
بلبل اندر ناله وکل هاله خوش می زند. بلبل ناله ده خوش کولر. چون نسوزد که دلبر دروی آتش می زند
نیجه یانمسون کوکل که دلبر اکا اود اورر. ناخوشیها دیده ام زان زاهد پشمینه پوش. ناخوشلقلر کورمشم
اول یوک کیین زاهددن. من غلام مطربم کابریشم خوش می زند. بن مطرب قولی یم که خوش ابریشم اورر
ظاهرا از تیر مژکانش حذر کردن چه سود. ظاهرا انک کرپکی اوقندن حذر اتمکده نه فائده. زخم پنهان بابروی
کمانکش می زند. کزلو زخمی اول یای چکیجی قاشندن اورر مراد زاهد خشکدن شکایت و اهل ذوقی مدحت
ونفسک وساوسی اضلالن حکایت و مکایدندن ضجرت در ر باعی در غربت اکر کسی بماند ماهی
غربتده اکر بر کمسه قله بر آی. کر کوه بود از و نماند کاهی. اکر طاغ اولورسه اندن قالمز بر صمان یعنی بغایت
ضعیف اولور. بیچاره غریب اکرچه ساکن باشد. بیچاره غریب اکرچه ساکن اولا. چون یاد وطن کند بر ارد آهی
چون وطن یاده ایده قالدرر بر آه مراد ظاهره نظر ظاهرده غربتده اولانک حالن حکایت در و معنی یه
نظر روح غریبک حضرت الهیه دن مهجور اولدیغی حکایت در وضعفدن مراد ظاهری یا باطنی در

رباعی شاها چو ترا ابد آتش و عدل وسخا ای شاه وار ایدی سکا ادو یعنی غضب عدل وسخا
آن مردم منم که ملی ستایم بسزا اول مردم بیم که کرم لایق ایله بدخواه چه کبد کرد ناکه کزازان بر مزد لیچی نه مکر
ایلدی ناکاه که اندن اوی روز بکرد خاطرت وا دو را دونکی کون ایلدی خاطرکی عدل بکا مراد بودر که
خواجه حافظی پادشاه مه نعاق اتمشیکه بو رباعی ایله تسلیت ایدب حمایت طلب ایدر رباعی وله
یا رب چو برارنده حاجات توئی یارب چو حاجتلر حاصل ایدجی سن هم قاضی و کافی مهمات توئی هم
مهماتک قضا ایدجیسی و کفایت ایدجی سن من سر دل خویش بتو چی کویم بن کوکلمک سرینی سکا دیدم چون
عالم اسرار خفیات توئی چون اسرار خفیات عالمی سن مراد بودر که سترکی سندن اختفا اتمزم زیرا عالم اسرار
خفیه سن و حاجاتی سندن غیریدن استمزم زیرا قاضی حاجات و کافی مهمات سن ولہ ایضا
الا ای آهوی وحشی کجائی اکاه اول ای وحشی آهو قنده سن مرا با تست بسیار آشنائی بنم سنک ایله ارد چوق
آشنالغم مراد سنکله دن روح و مخاطبدن نفس درکه روح مو انستدن وحشی در دو تنها دو سر کردان دو بیکس
ایکی یالکز کیبی ایکی حیران ایکی کیمسز دو دامت در کمین از پیش واز پس ایکی اغک سنک پوسیده در اوکدن
واردن مراد هر ایکی اولدن روح و نفس و حضی در و مصراع ثانی مضمونی روحک نفسه نفی درکه اوکه آخرتدر طول امل
ونسیان موت انک ایکی در که عمل آخرت اندر مز وارد که دنیا در انک ایکی حب دنیا و ماسوی در بیا تا حال یکدیگر
بدانیم کل تا بر برمز حالن بیلیم مراد هم نجویم ار توانیم مرادمز سنکله اگر قادر اولور ایسق مرادمز روحک نفسی
دعوتی در که بر برنک حالن بیلوب اتفاق ایدب وصول الی الله طلب ایده لر قادر لرایسه که می بینم کین دشت
مشوش که کوره لم که بو مشوش صحرا چراکاهی ندارد امن وخوش اوتلغی یوقدر امین وخوش مراد صحرای
مشوشدن دنیا در که امن وخوشلق ایله اوچ عیش وعشرتی یری یوقدر که خواهد شد بکو بید ای رفیقان
کم الیسه کرکدر ویکدای یولداشلر رفیق بی کسان یار غریبان بیکسلر یولداشی و غریبلر یاری مراد بودر که دنیاکه
غربتدر واخرت و حضرت عندیت الهیه که وطن اصلی در اکا وصول ایچون رفیق شفیق اولمز وایصال غربت قلمز
مکر خضر مبارک پی در اید مکر ایزی مبارک خضر کلوب زمین همتش کاری بر اید انک همتی برکتندن بر ایش
حاصل اولا مراد بودر که مرشد طریقت و شیخ صاحب حالت کلوب انک همتی ایله وصول حاصل اولا مکر وقت وفا
بر وردن آمد مکر وفا بسک وقتی کلمش اولا که فالم لا تذرنی فردا آمد که فالم لا تذرنی فردا کلمش اولا
مراد بودر که مکر والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم وعده سنه وفا ایدجک وقت کلمش اولا که فالمده رب لا تذرنی
فردا وانت خیر الوارثین کلوب حضرت حق جذبه طالب هدایت عنایت قلا که روزی ره روی در سر زمینی
که بر کون بر سالکم بر مملکت بلکشنده بلطفش کفت رندی خوش چینی لطف ایله دیدی بر باشیق دکشوریجی رند
مراد بوندن سلوک طریقتک و وصول حضرتک صعوبتن بیان درکه بر سالکه بر مخلص طالب سؤال ایدب دیمش
که ای سالک چه در انبانه داری که سالک ظرفکده نک وار در بیا دامی بنه کر دانه داری کل آغ قوا کر
دانک وار ایسه مراد بودر که هر وصول الی الله ایچون واسطه و وسیله نک وار در جوابش داد کفتا دام دارم
جواب ویرب دیدی که آغم وار در ولی سیمرغ می باید شکارم ولی سیمرغ کرکدر بنم شکارم مراد بودر که اول
سالک بو مخلصه جواب ویرب آغم وار در و بنم شکارم سیمرغ اولمق کرکدر دیمش بکفتا چون بدست آری نشانش
دیدی بنجه الکه کتوررسن انک نشانن که از ما بی نشان نست آشیانش که بزدن بی نشاندر انک یوه سی مراد خضرت

ع

حقه وصول نهایت صعب در دیمکدر چوان سر کسی شد کاروانی چون اول سرکسی کاروانی اولدی
جو شاخ سر وی کن دیده بانی سرو بداغی کبی قل کوز جیلک مراد بودر که چون انک علو درجه سی وار در
دبر مکانده متمکن دکلدر بو جهت مکانده علو همت ایله طالب و ناظر اولمق وعلو الهمة من الایمان بنجه کثرت
طاعات ایله درجه عالیه و قربت حق حاصل قلمق کرکدر مده جام می و پای کل ز دست قومه شراب
قدحی و کل دیبین الدن ولی غافل مباش از دهر بدمست ولی غافل اولمه بدمست دهردن
مراد بودر که عشق الهی ایله بر صاحب کشف اتکی الدن قومه و لکن مکر دنیا دن وحب ماسوی غافل اولمه لب
سر چشمه وطرف جوئی بر سر چشمه و بر ایرمق کناری الدن قومه نم اشکی و باخود کفت و کوئی کوز یاشی نمنی
وکندک ایله دیمه کی ولانمکی مراد بودر که بر منبع فیضی و محل فضلی و کریه و زاری و ورد و اذکاری ترک اتمه
نیاز من چو وزن آرد درین ساز بنم نیاز مه وزن کتورر بو پرده که خورشید غنی شد کیسه پرداز که
غنی کنش اولدی کیسه تمام ایدجی مراد بودر که نیاز دوکارلر ملاحظه اتمیوب بنم نیاز مک قدری وار در
بو عملده که انوار صاحبی اولان جمیع وار لقلرن بذل اتمشلر اندن صکره عزحضرته تیمشلر در دی بیا دو
رفتکانی دو دستداران کتمشلر و محبلر یادنه موافق کرو با ابر بهاران موافق ایلدی بهار بولوتن قرار
بودر که اول مخلص طالب انبیاء عظام و اولیاء کرام و عشاق حق یادنه بهارلر بولوتن موافق ایلدی
یعنی چوق آغلدی و بکا دیدی جو نالان ایدت آب روان بیش جون ایکلیرکی کلیسنک اوکلمی اجاره
مدد بخشش زاب چشم خویش مدد ویغلکه کند و چشمک صوبندن مراد سندی و فراغله دیکدر اول مخلص
طالب ایله مکالمه تمام اولوب ابتداء کلامه عودت قلوب دیک نکو دان همدم دیرین مدارا اتمدی اوله
اسکی مصاحب مدارا مسلمانان مسلمانان خدارا مسلمانلر مسلمانلر الله ایچون مراد روحک نفسدن شکایتیدی
درکه اول یار قدیم مدارا و موافقت اتمدی دیر چنان بی رحم زد زخم جدائی اویله رحمسز اوروی
ایر ولق زخمنی که کوئی خود نبودست آشنائی که کویا اولمدی سنک ایله آشنالق مراد نفسک مجروح ایدب
مخالفت اتدکن حکایه دیر برفت وطبع خوش با تم حزین کرد کتدی خوش اولیچی طبعی محزون ایلدی
براد ربا برادری چنین کرد قرنداش قرنداشمه بوبله اتدی مراد بودر که روح نفسدن شکایت ایدر
دیر نفس بنم یکرده رم ایکن بنی ترک ایدب محزون ایلیدی وحق اخوتی رعایة اتمدی قنقی قرنداش قرنداشنه
بویله اتدی مکر خضر مبارک پی در اید بو مصراع بعینه کچمشدر که این تنها بدان تنها رساند که بو یالکزی
اول یالکزه اولاشدره مراد بودر که مکر بر مرشد طریقت کلوب روح ایله نفسی اورتسنده مواصلت قلا
چرا با بخت خود چندین ستیزم نیچون کند و بختم ایله بو دکلو غدا ایدم چرا از طالع خود می کریزم نیچون
کند و طالعمدن قچم مراد روحک مقتضای عقل حسبنجه کلامی نهایتدر که دیر نفسم ایله بخت وجدالی ترک ایدب
نفسی ترک اتمکی ترک ایدب عزم طریقت کندو قصد ایدب دوست جانبنه توجه ایلدم دیکم دیر هم اکنون
راه مهد دوست کیرم هم شمدی دوست منزلی یولنی دوتم که کر میرم هم اندر راه میرم که اکر اولور ایسم
یولده اولم زیرا شرط محبت اولدر و طریقت ارنلرنک عادتی در مسئله طریقتده وفات ایدن الرکی ارواحی
دعاء خیر ایله یاد ایدب شاد ایدرلر دیکم دیر غریبان را غریبان یاد دارند غریبلر غریبلری اکرلر که ایشان
یکدیگر را یاد کارند که بونلر بر برنک یادکاری و قائم مقامی در رلر تو کوهر داری از گوهره بکذر

سنک کوهرکه وار دور کوز بوکلنندن کچ . زطرزی کان نکردو شهره بگذر . بر شکل واسلوب که مشهور اولمیه
اندن کچ مراد رو حک کندو نفسنه خطابنی فکرده رکه روح کند ویه دیرکه کوهر ایمانک وعرفانک وار دور
کرکدر که زخارف دنیادن کچسن مشهور ه اولمیندن بکچسن . چومن ماهی کلک ارم بتحریر . چون بن قلم بالغن
تحریر کتورم . تو از نون والقلمی برس تفسیر . سن نون والقلمدن صور تفسیری مراد بودر که خواجه حافظ دیر
بن قلم ایله تحریر ایدنکم مفهوم قرانه موافق در سن بنم تحریر ایدنکمک تفسیرن قراندن سؤال قیل . رفیقان قدر
یکدیکر بدانید . ای یولداشلرسز بر بریکزک قدرنی بیلک وموافقت قیلک . چو معلوم است شرح از بر نخوانید
چون معلومدر شرح از بر اوقمق مراد بودر که روح دیر بنم رفیقم نفس ایدی بنم قدرم بلمدی مرافقت وموافقت
قلمدی سز قدرکز بیلک وموافقت قیلک وشرح کتاب طریقت معلومدر انک ایله عمل قیلک . مقالات نصیحت کو
همین است . بند ویجینک مقالاتی بودر . که حکم انداز هجران در کمین است . که هجرانک اوق آتیجی
پوکسیده در مراد بودر که نصیحتی دوتوب عمل ایدک والا ناکهان تیر هجران آتیجی کمان ایله کمین دن تیر اورب
هلاک ایلیوب دنیادن آخرتی غفلت ومعصیت ایله کیدرسز . روان را با خرد در هم سرشتم . جانی عقل ایله
یوغردم . وزان تخمی که حاصل کشت کشتم . اندن بر تخم که حاصل ولدی اکدم مراد بودر که روح ایله عقلی بر برینه
ایله قرشدر ب موافقت اندر دم اکندن حاصل ولان تخمی که فکر آخرت در اکدم خلاصه مرادکسز دخی بویله ایدک
دیمکدر . بیا و نکهت این طیب امید . کتور بو امید طیبنک خوش قوقوسن . مشام جان معطر ساز جاوید
جان مشامین معطر قیل ابدی مراد بودر که بو ذکر ایتدکم کلمات نصایح طیب طیب در بونک رایحهٔ طیبه سن کتور.
مشام جانی ابدی معطر قیل . کز این نافه زچین جیب حور است . که بو نافه حوریه نسی جیبندندر . نه زان
آهو که از مردم نفور است . اول آهو دن دکلدر که آدمدن نفرت ایدیجی در مراد بودر که بو کلمات نصایح ظاهر
چین ولایتندن واد مدن نفرت ایدر آهو نافه سندن دکل بلکه حوریه سی جیبندن در بس بو اولو مسکدن
اطیب ورایحه سی مؤبددر وجان مشامنی تطییب ایدر طیبی تن مشامنه مقصور دکلدر . فرح بخشی درین
ترکیب پیداست . فرح بخشلغی بو ترکیبده ظاهر در . که نغز شعر و مغز جان و اجزاست . که شعر کوزکی وجان
واعضانک ایلکی وزبده سی در مراد بودر که بو بر ترکیب مزجدرکه الشعر کلام تحسنه حسن وقبیحه قبیح شعر حجر
وان من الشعر لحکمة موجبنجه حکمت الهیه در که زبدهٔ روح واعضا ومفرح روح وقوی بلکل که اولاد آدمک بعضی
انجلیسی اولوب مظهر جلال وقهر اولور وبعض اهل روح اولوب مظهر جمال ولطف اولور وکاهی کثرت طاعات
سبب سعادت اولمز وکاهی قلت سیئات باعث شقاوت اولور بو معنی بیان ایچون خواجه بیورر . در بیغ وادی
ببانک کسیل بشنو . بو دره وکسیل وازی ایله ایشت . که صد من خون معصومان بیک جو . که یوز بطمن معصومل
قانی برار پیه . بر جبریل را اینجا بسوزند . جبرائیل قادن بوراده یقرلر . بدان تا کودکان آتش فروزند
انک ایله که اوغلانجقلر اود یاقلندر لزوم السبب جزوی رد کلیه باعث اولور دیمکدر . سخن گفتن کرا یا
راست اینجا . سوز سویلمکه واعتراض اتمکه کیم قدرت واردر بوراده . تعالی الله چه استغناست اینجا . عالیدر
الله نه استغنا واردر بوراده که کثرت عباوتدن منتفع اولمز وکثرت معصیتدن متضرر اولمز . بر و حافظ درین
موضع مزن دم . یوری حافظ بو محل عرضده نفس ورمه . سخن کوتاه کن والله اعلم . سوزی قصه قیل والله اعلم
مراد بودر که بو قضا وقدر سری در بو کا اولاد آدم عالم دکلدر والله اعلم ولم ایضا رحمه الله

بیا ساقی ان می که حال آورد . کل ای ساقی که اول شراب که حال کتورر . کرامت فزاید کمال آورد . کرامت
ارتورر کمال کتورر مراد ساقیدن مرشد وشرابدن عشق الهی ایدکی مرادا معلوم اولمشدر ربوبیت مرهوندر
بمن ده که بس بیدل افتاده ام . بکا ویرکه زیاده کوکلسز دوشمشمدر . وزین هر دو بی حاصل افتاده ام . بو
اکیدن بی حاصل دوشمشمدر مراد بودر که بکا عشق الهی ویرکه زیاده کلشق بیدل وکرامت وکمالدن بیحاصل واقع
اولمشمدر . بده ساقی ان کیمیای فتوح . ویر ساقی اول فتحلر کیمیاسن . که با کنج قارون دهد عمر نوح . که قارون
خزینه سی ایله ویره نوح عمرنی مراد بودر که بکا شول عشق ویر و بر طاعت ارشاد قیل که کشوف کیمیاسی وغنای قلب
ایله کثرت ثواب ویرر . بده ساقی ان می که کرزو جام جم . ویر ساقی اول شرابی که اندن جم جامی . زند لاف
بینایی اندر عدم . اوررکوز بجیلک لافن عدمده مراد جام جمدن قلب درسیلی مرشد بکا شول عشق الهی
ویرکه قلب معدومات ومغیبات مشاهده سی دعوی کسن ایده . بده تا بروبیت کشایند باز . ویر تا سنک
یوزکه آچه لر کرو . در کامرانی وعمر دراز . مراد سوز بجیلک قپوسن واوزن عمر مراد بودر که شیخ دیر بکا شول
عشق الهی ویرکه اندن سکا دخی کرو فتح باب وافر ثواب اولا . بیا ساقی ان آتش تابناک . کل ساقی اول
حرارتلو اود . که زردشت می جویدش زیر خاک . که زردشت نام امام آتشپرستانی طپراق التنده مراد بودر که
اول عشق الهی وطاعت شاهی که امام انام وفاتندن صکره آرزو ایدر . بمن ده که درکیش رندان مست
بکا ویرکه دیر دو رندلر مذهبنده . چه آتش پرست وچه دنیا پرست . آتش پرست ندر دنیاپرست ندر مراد
بودر که مست حق اولان قتنده دنیاپرست ایله آتش پرست یکساندر . بیا ساقی آن جام جم ده مرا . کل ساقی
اول جام جمی ویر بکا . تعلل مکن دم بدم ده مرا . تعلل ایتمه دمبدم ویر بکا . بیا ساقی ان جام جون سلسبیل
کل ساقی اول سلسبیل کبی قدح . که دلرا ابنر دوکس باشد دلیل . که کوکلی فردوسه دلیل اولور . بمن ده که طنبور
خوش کفت ونی . بکا ویرکه طنبور ونی خوش دیدی . که یک جرعه می به زدیهیم کی . که بر جرعه بکدر کی تاجندن
تا جندن یعنی تاج پادشاه فانی وثواب طاعت باقیدر . بیا ساقی ان بکر مستور مست . کل ساقی اول بکرکه
مستور ومستدر . که اندر خرابات دارد نشست . که میخانه ده انک اوتورمقلغی یعنی مکانی مراد بودر که
شول عشق الهی که مستور دور ومتکیف در ومقامی خانقاهدر . بمن ده که بدنام خواهم شدن . بکا ویرکه
بدنام اولمق استرن . خراب می وجام خواهم شدن . شراب وقدح خرابی اولمق استرن مراد بودر که شیخ
خطاب ایدب دیر بکا شول عشق الهی ویرکه مستر خفی ومتکیف الهیدرکه بن اهل دنیا قتنده بدنام اولمق
استرن وخراب عشق حق وقلب صافی اولمق استرن . بیا ساقی ان اب اندیشه سوز . کل ساقی اول فکر
یقیجی صو . که کر شیر نوشد شود بیشه سوز . که اکر ارسلان ایچسه میشه یقیجی اولور . بده تا روم بر فلک شیرکیر
ویر تا کیدم فلکه وزره ارسلان دوتیجی ولدغم حالده . بهم بر زنم دام این کرک پیر . بر برینه اورم بو
قوجه قورد کی اغی مراد بودر که بکا شول عشق الهی ویرکه درجات عالیه یه وصول وعروج روحانی حصول
بولوب وشیر نفس مغلوبم اولوب دنیای کهنه نک اغی ودوزاغی بربرینه اورب پاره پاره ایدم . بیا ساقی
ان می که حور بهشت . کل ساقی اول شراب که جنت حوریسی . عبیر ملائک دران می سرشت . ملکلر عبیرن
اندره یوغردی . بده تا بخوری بر آتش کنم . ویرکه بر بخوری آتشه ایدم . مشام خرد تا ابد خوش کنم . عقل
مشامن تا ابدی خوش ایدم مراد بودر که عشق الهی وطاعت شاهی ملائکه نک اطیبی درانی بکا ویرب ارشاد

قل تا که قلب برحرارت قوت عقلی انک ابدی مطیب ایدم. بیا ساقی آن می که عکسش زجام. کل ساقی اول
شراب که انک عکسی قدحدن. بکیخسرو وجم فرستد پیام. کیخسرو وجم نام پادشاهلره خبر الترا. بده تا بگویم
باواز نی. ویر تا دییم نی آوازی ایله. که جمشید کی بود وکاووس کی. که جمشید نجه ایدی وکاووس نجه. مراد
بودر که شول عشق الهی که اندن ارواح سلاطین دینه خبر واصل اولانی بکا ویر که اوازبلند ایله سلاطین ماضیه نک
نکلرین تذکیر ایدم. دم از سیر این دیر دیرینه زن. نفسی بو اسکی کلیسا سیرندن اور یعنی بوندن تنفس ایت
صلای بشاهان پیشینه زن. صلای نجشن پادشاهلره اور مراد بودر که دنیایه التفات اتمیوب نجشن دین
پادشاهلره صلا اور ب همتی اندره قل. بیا ساقی آن می که شاهی دهد. کل ساقی اول شراب که شاهلغه
پاکی اوله گواهی دهد. انک پاکلکنه کوکل شهادت ایدر مراد عشق الهی وطاعت شاهی ایدکی ظاهر
بمن ده که سلطان دل بوده ام. بکا ویر که کوکل سلطانی اولمش ایدم. کنون دورم ازوی که آلوده ام
شمدی اراغم اندن که ملوث مراد بودر که سلطان قلب واهل دل ایدم معصیت ایله ملوث اولدوغمی
ایچون اندن دور اولدوم بکا اول عشق پاکی ویرب تطهیر قل نیته کم دیر. میم ده مگر گردم از عیب پاک
شراب ویر بکا که اولم عیبدن پاک. شوم ایمن از نکبت هولناک. ایمن اولم قورقنج فکر وتشویشدن. شرابم
ده وروی دولت ببین. شراب ویر بکا ودولت یوزن کور. خرابم کن وگنج حکمت ببین. خراب قل بنی وحکمت
خزینه سن کور مراد بودر که عشق الهی دولت آخرت یوزن کوستر خراب دنیا اولاندن حکمت الهیه ظاهر اولور
جو شد باغ روحانیان مسکنم. چون روحانیلر باغی بنم مسکنم اولدی. دراینجا چرا تخته بند تنم. بوراده نیچون
تن گرفتاری یم مراد بودر که بنم مسکنم عالم الهی ومقام ملائکه ایدی بونده بدن قیدی ایله مقید اولمق بکا لایق
دکلدر. من آنم که چون جام گیرم بدست. بن اولم که چون قدح دوتم الده. به بینم دران آینه هر چه هست "
کوررم اول آینه ده هر نه وار ایسه مراد بودر که چون عشق الهی دوتوب تصفیه قلب ایدب اکا نظر ایدنجم همه
موجودات ابلرم. بمستی دم پارسایی زنم. مستلکده زاهدلک قپوسن قاقرم. دم خسروی در گدایی زنم
شاهلق نفسن گدالغده اوررم مراد بودر که مست عشق حق اولیجق زهد وتقوی فتح پابنده اولوب گدالکده
سلطنت آخرت واستغنا کلماتن ایدرم. که حافظ چو مستانه سازد سرود. که حافظ چون مستانه دوزه ایری
ز چرخش دهد زهره آواز رود. چرخدن ویرر زهره قیلی اکا سلام مراد بودر که حافظ چون مست عشق الهی
اولوب معارف الهیه سویلیه سازنده فلک وگوینده ملک اکا تحیت وسلام وتعظیم واکرام ایدر. بیا ساقی
ازی وفاپی عمر. کل ساقی عمر وفاسزلغندن. بترس وزی کن گدایی عمر. قورق وشرابدن قل عمر گدالغن مراد
بودر که چون عمرک وفاسز وسریع الزوالدر اندن خوف ایدب عمل فوت اولمدین سعی ایدب عشق الهی و
شوق شاهی ایله عمل طاعته جهد قل تا که عمردن گدالق ایدب تحصیل منافع آخرت ایده سن. که می عمر راهی ببخشد
بدت. که شراب عمر ارتورر سکا. دری مرحوم از غیب بگشاید ت. بر قپوی غیبدن آچر سکا مراد عشق الهی
وطاعت شاهی ازدیاد ثوابه سبب ولور وکشف وفیضه باعث اولور دیمکدر. بیا ساقی ازمی بنه مجلسی
کل ساقی شرابدن قور مجلس. که دنیا ندارد وفا با کسی. که دنیانک یوقدر وفاسی کیمسیه مراد مجلس طاعت
بنیاد ایدب دنیایه اشتغالی ترک قل که دنیا کمسیه وفا اتمز واول کمسیه باقی قلمز دیمکدر. حباب میت داد
زین نکته یاد. شراب حبابی ویردی سکا بو نکته دن یاد. که چون نعره باد افسر کیقباد. که نیجه کتوردی

یعنی

یعنی قایدی یل کیقباد تاجنی مراد بودر که حباب که تاج کبیدر یل انی ناکاه قلع سلاطین تاجنی دخی بویله
قاپمشدر اول بوکا نمونه در. بیا ساقی از می طلب کام دل. کل ساقی شرابدن طلب قل کوکل مرادن. که بی
می ندیدم من آرام دل. که شرابسز کورمدم بن کوکل قرارن مراد بودر که تطمئن القلوب بذکر الله الا بذکر
الله تطمئن القلوب نجه مرام واراکم عشق الهی وذکرالله ایله حاصل اولور. گر از وصل جان تن صبوری کند
اگر جانن وصلندن تن صبورلق ایده. دل از می نتواند که دوری کند. کوکل شرابدن قادر اولور که ایراقلق
ایده مراد بودر که تن جان وصلندن صبر ایدمدکی کبی کوکل عشق الهیدن مفارقت ایده مز. بیا ساقی این
جام پرکن زمی. کل ساقی بو قدحی طولدر شرابدن. که گویم ترا حال کسری وکی. که دییم سکا کسری وکینک حالنی
مراد بودر که قلب عشق الهی ایله مالی اولیجق سلطنت حقیقیه بولدیکی معلوم اولوب پادشاهان پیشین
سلطنتندن محروم ایدکلری مفهوم اولور. بیا ساقی این چه باشی که دهر. کل ساقی ایمین نه اولورسن
که دهر. بر آنست کت خون بریزد بقهر. انکا وزرنده در که سنک قانک دوکه قهر ایله مراد بودر که کل عملکی
قل غافل اولمه زمانه سنک اهلاکک قصدنده در. بیا ساقی از ما مکن سرکشی. کل ساقی بزدن سرکشلک قلمه
که از خاکی آخر نه از آتشی. که طپراقدن سن آخر آتشدن دکلسن مراد بودر که بزه غضبک دخی وار ایسه
آتش کبی سرکشلک اتمه طپراق کبی حلیم قل که طپراقدن مخلوقسن. قدح پرکن از می که می خوش بود. قدحی طولدر
شرابدن که شراب خوش اولور. خصوصا که صافی وبیغش بود. خصوصا که صافی وچکسز اوله مراد بودر که
قلبی عشق الهی ایله مالی قل که عشق حق وعمل صدق خوش اولور خصوصا که خالص وبی ریا اوله. بده ساقی
آن راح ریحان نسیم. ویر ساقی اول شرابی که ریحان قوقولودر. بمن ده که نه زر بماند نه سیم. بکا ویر که
نه التون قلانه کمش مراد بودر که بکا طیب الرایحه اولان عشق الهی ویر که انک سببی ایله قلبمده حب مال قلمیه
بیا ساقی آن باده لعل صاف. کل ساقی اول شراب لعل صاف. بده تا کی از شید وتزویر ولاف. ویر نیجه دک
مکر تزویر ولاف مراد اول عشق الهی که خالص وبیرنک اولا انی ویر نیجه دک مکر وریا ولاف ودعوی گزاف
اتمک دیمکدر خلاصه مراد گندولنک ریا ولافدن شکایت وگنجندن طلب اعانتدر. تسبیح وخرقه ملولم تمام
تسبیحدن وخرقه دن اوصندم تمام. بمی رهن کن هر دو را والسلام. شرابه رهن قل ایکیسن بیله والسلام مراد
تسبیح وخرقه ریاییدن اوصندم بونلری اخلاص ایله عشق الهیه ویر بودر تمام کلام دیمکدر. بیا ساقی
از کنج دیر مغان. کل ساقی مغانک کلیساسی بوجاغندن. مشنو دگر کاینجاست گنج روان. اراق اولمه کم
بونده در گنج جاری مراد بودر که خانقاه گنج بوجاغندن کتم که انده درمان روان ورزق غیر منقطع
ورت هیچ گوید فرو سوی دیر. اگر سکا دیرسه هیچ کتم دیر جانبنه. جوابش چه گویی بگو شب بخیر. اکا جواب
نه ویرسن دی گیجه خیر اولسون مراد بودر که سکا بر کمسه خانقاه طرفنه هیچ وارمه دیرسه اکا نه جواب ویررسن
ویر سؤال ایدب بعده جواب تلقین ایلیوب گیجه ک خیر اولسون ووداع قل دیر. بیا ساقی آن ارغوانی قدح
کل ساقی اول ارغوانی قدح. که دل زو طرب یابد وجان فرح. که کوکل اندن نشئلک بولا جان فرح. بمن ده
که از غم خلاصم دهد. بکا ویر که غمدن بکا خلاص ویره. نشان ره بزم خاصم دهد. خاص صحبت
یولی نشانن ویره بکا مراد بودر که شول قلب شیخ که حرارت ایله رنکین اولا قلبی مریداندن بغایت
شادلق وروح فرح بولا انی بکا ویر که غمدن خلاص ایدب صحبت الهیه طریقنه نشان ویره واکا ارشاد

قلا · بیا ساقی آن می که جان پرورست · کل ساقی اول شراب که جان کبی لیجیدر · دل خسته را همچو جان
درخورست · خسته کوکله جان کبی لایقدر · بده کز جهان خیمه بیرون کشم · ویر که جهاندن چادری طشره
ایدم · سراپرده بالای کردون کشم · سراپرده فلکدن یوقرو ایدم مراد بودر که شول عشق الهی که جانی
تربیت ایدجی ودل بیماره جان کبی حیات وصحت ویرجی در انی بکا ویرتا که دنیادن تقرب مولی حاصل
ایدم · بیا ساقی آن جام چون مهر وماه · کل ساقی اول قدح که کون وآی کبیدر · بده تا زنم بر فلک بارکاه
ویرتا اورم فلک اوزره بارکاه مراد بیت سابقده کبیدر · بیا ساقی از باده های کهن · کل ساقی اسکی
شرابلردن · بجام پیاپی مرا مست کن · بری بری ارده جه اولان قدح ایله بنی مست قیل مراد بودر که خلف سلفدن
نقل ایتدکلری احوال طریقت واحکام حقیقت بیانی واکا علی التوالی ارشاد ایله بنی مست قیل چوستی کبی ازقی
بی غشت · چون مستک ایدکس چو کسرا بکه دن · بمستی بکویم سرود خوشت · مستلک ایله ویم سکا خوش ایر مراد
بودر که چون کس بنی رکیك عشق الهی ایله مست حق ایده کس بن سکا ثنا ایدرم اول حالنده · بیا ساقی اکنون
که شد چون بهشت · کل ساقی شمدی که اولدی جنت کبی · ز روی تو این بزم عنبر سرشت · سنک یوزکدن بو صحبت
عنبر ایله یوغرلمش · خذ الجام لا تخش فیه الجناح · دوت قدحی قورقما انده کناهدن · که در باغ جنت بود می مباح
که جنت باغنده اولور شراب حلال مراد بودر که شیخ حاضر اولدیغی مجلس جنت مثالی اولور سوق بازار وما له
اولمز لاجرم انده ذکر الله وتلاوت قرآن حلال اولور · بیا ساقی از می ندارم کزیر · کل ساقی شرابدن یوقدر
بکا چاره · بیک جام باقی مرا دست کیر · بر باقی قدح ایله بنم المدوت مراد بودر که بن که سالك طالبم شرابسز اولمغه
قادر دکلم سائر سالکلردن باقی قلان بکا کافیدر انکله بنم المدوت · که از دور کردون بجان آمدم
که دور فلکدن جانه کلدم · روان سوی دیرمغان آمدم · تیزجک دیرمغان جانبنه کلدم مراد بودر که
دور فلکدن تحکم اجندم موضع امن خانقاهی بلدم اکا التجا قلدم · بیا ساقی آن باده ذوق بخش
کل ساقی اول ذوق بغیشلیجی شرابی · بده تا نشینم بر پشت رخش · ویرتا اوتورم آت ارقه سی اوزره
مراد بودر که بکا شول عشق الهی ویر که طریقده ماشی یکن راکب اولم وسلوکده ترقی بولم · تهمتن صفت
رو بمیدان کنم · تهمتن کبی یوزی میدانه ایدم · بکام دل آهنک جولان کنم · کوکل مرادنجه جولانه قصد
ایدم مراد بودر که تا که اهل سلوکك پهلوانلرندن بری اولم کوکل مرادنجه میدان طریقته کیروب حرکات
مقبوله قلم · بیا ساقی ان جام نوش یاقوت · کل ساقی اول یاقوت قدح ازیج · که بر دل کشاید در وقت
خوش · که کوکل اوزره آچه خوش وقت قپوسن · بیا تا خرد را قلم درکشیم · کل تا عقله قلم چکلم یعنی دفتردن
قلم ایله چلوب کیدرهلم · ز مستی بعالم علم درکشیم · مستلکدن عالمه علم چکلم مراد عقل مشغلسی سلب ایدوب
عشق الهی ایله فاش اولالم دیمکدر · ز جام دمادم دمی دم زنیم · متصل قدحدن بر دم نفس اوره لوم
ز می آب بر آتش غم زنیم · شرابدن غم اوزره صو اورهلم مراد عشق الهی ایله بروم تبغل شراحت ایدهلم
وغم دنیا آتشنه صو سیدره لم دیمکدر · که امروز با یکدکر می خوریم · که بکون بربریمز ایله شراب ایچلم چو فرصت
نباشد دکر کی خوریم · چون فرصت اولمیه دخی نیچه ایچرز مراد وتعاونوا علی البر والتقوی حسبنجه بربریمزه
موافقت ایدوب فرصت عمری فوت اتمیلم دیمکدر · کجا نها که بزم طرب ساختند · که انلر که کندلك صحبتن دوزدلر
بزم طرب همه بپرداختند · شنلك صحبتن همه تمام ایتدیلر مراد بودر که انلر که ظاهر صحبتن دوزب صور عیشن

وعشرته

وعشرته مشغول اولدلر حقیقتده کندلك صحبتی که محبت الله وعبادت حقدر آنی تمام ایتدلر یعنی ظرف
ایلیوب محروم اولدلر · ازین دامکه دیولاخ مغاک · بو آغ یری شیطانلق چقوردن · برفتند وبردند
حسرت بخاک · کتدلر حسرت الندلر طپراغه مراد بودر که دنیا عشرتنه اشتغال ایله محبت اللهدن وطاعت
حقدن محروم اولوب بو حسرت ایله خاکه دفن اولندیلر · بر این تخت فیروزه پیروز کیست · بو ییشل تخت
اوزره مظفر کیمدر · درین کاخ ده روزه بهروز کیست · بو اون کونلك کوشکده ایو کونلی کیمدر
مراد دار دنیا محل ظفر دکل ومنزل سفردر تمام حضور وسرور دکلدر دیمکدر · دریغا جوانی که بر باد
رفت · دریغا یکتلك که یله کتدی · خنك آنكه با دانش وداد رفت · نه خلو اولدر که علم وعدل ایله
کتدی مراد منطوقدن ظاهردر · بده ساقی آن می که تا دم زنیم · ویر ساقی اول شرابی که تا نفس
اوره لم · قدم بر سر هر دو عالم زنیم · قدمی اکی عالم باشی اوزره اورهلم مراد حضور ایله تنفس ایدوب
عشق الهی ووصول حق استیوب دنیا وآخرته التفات واعتبار اتمیلم دیمکدر · سبك باش ورطل
کران بده · ییغنجك ول طلو قدح ویر بکا · وکر فاش نتوان نهانم بده · اکر آشکاره اولمزسه کزلو ویر
بکا مراد عشق الهی یه مستغرق قیل یعنی بنی آشکاره اهل کسوتدن اولمق اولمزسه نقشبندیه طریقندن
یا ملامیه دن قیل بنی دیمکدر · کسی کو زدی طبل بر پشت پیل · اول که طاولی فیل اوزره اوررایدی
· زدندش بنا کام کوس رحیل · اوردیلر اکا نامراد وناچار کوچ طاولن مراد بودر که سلطان محمود
سبکتکین که انك طبلی فیل اوزره یوکلنوب چالنور ایدی آخر اکا کوچ طبلن چالدلر دنیادن کوچوب
آخرته کتدی · نباشیر صبح از طبقهای نور · صبح نشانلرنده نور طبقلردن · بکوش آیدم مژده از لفظ
حور · قولاغمه کلور رمزده حور لفظندن مراد صبح ظهور اندکده الهام ملکی بلکه هاتف غیبی واقع اولور
دیمکدر · که ای خوش نوا مرغ شیرین نفس · که ای خوش آوازلو طاتلو نفسلو قوش · بجنبان پر وبال وبشکن
قفس · قملدات قنادی وقوپر قفسی مراد بودر که الهام وکلام بکا بودر که روحم بندا اولنوب
جانب الهی یه توجه ایلیوب دنیا محبسن بلکه قفسن صوب طیران قیل · بر ایوان شش طاق اخضر نشین
التی کمرلو ییشل صفه اوزره اوتور · بمنزلکه جان نشیمن نشین · جانك اوتراغی منزلکاهنده اوتور مراد
فلك سابع اوزره ارواح طیبه نك موضع اقامتی اولان منزلده قرار قیل ارواح طیبه ایله برمقامده
اول دیمکدر · که فیروز روزی منوچهر چهر · که مظفر کونلو منوچهر صورتلو · شنیدی که در عهد بوزرجمهر
اشتدکی که بوزرجمهر زماننده بو بیت وصیت ایدرلر · نوشتند بر جان نوشین روان · یازدلر نوشروانك
قدحی اوزره · از ان پیش کز ما نیابی نشان · اندن اوکدن که بزدن بولمیه سن نشان یعنی بز وفات
اتمزدن اول بو بیت دفع ایدرلر · زما بشنو این پند وآموزکار · بزدن ایشت بو نصیحتی وایش
اوکرن · یکی نکته بر کردش روزکار · بر نکته روزکار دونشی اوزره · یکی نکته بدل در این پند دن
واول پند ونکته بودر که دیر · که این منزل درد وجای غمست · که بو دنیا درد منزلی وغم یری در
درین دامکه شادمانی کمست · بو آغ یرنده شادلق آزدر بنددن صکره کندو حالن ذکر ایدر
بدین شادمانیم کز درد وغم · بوکا شادمانم که درد وغمدن · ندارم غم گر ندارم بهم · غمم یوقدر اکر
یوغ ایسه شادمانی هم · کجا نها که اینجا نشستند شاد · که انلر که بوراده شاد اوتوردیلر · برفتند از کس

نکره ندیاده • کندیلرکه اکمدیلر • که امست جام جم وجم کجاست • قنی دور جام جم قنده دور • سلیمان کجا رفت
خاتم کجاست • سلیمان قنده کندی یوزکی قنده دور • که میداند از فیلسوفان حکیم • کم بیلور قنقی حکیملردندر که
جمشید کی بود وکاوس کی • که جمشید قنجی ایدی کاوس قنجی مراد حکمای زمان وعلمای دوران بلمزلر که جمشید
وکاوس نام پادشاهلر قنجی ایدیلر وقنده کتدیلر واحواللری نیجه اولدی • چو سوی عدم کام بر داشتند
چون عدم جانبنه ادم قالدردیلر • درین بقعه جز نام نکذاشتند • بو بقعه ده آددن غیری قومدیلر
چو بندی دل اندرین پنج سرای • نه باغلسن کوکل بو عاریت سرایه • که چون بکذری باز نایی بجای • که
چون کچه سن کرو کلمزسن برکه مراد دنیادر ملک وکل وبوکا تکرار کلمز آخرته واریلور دیمکدر • در رستن
دل ز دیوانکیست • اکا کوکل باغلمق دیوانه لکدندر • بدو آشنایی ز بیکانکیست • انک ایله آشنالق سکا
نه لکدندر که حقدن بیکانه اولسن دنیا ایله آشنا اولور • درین دار ششدر بنایی تو کام • بو التی
قپولی اوده بولمزسن مراد • مجالی محالی ومقام مقام • محل لرجولانی یرن ومقیم اولجق مقام مراد دنیادر
ظاهردر • بده ساقی آن آب آتش خواص • ویر ساقی اول صوی که آتش خواصدر • کران آب یابم ز
آتش خلاص • که اول صودن بولم آتشدن خلاص • که در آتش است این دل ریشم • که اوده در بو
یاره لو کوکلم • همانا که آبی بر آتش زنم • اوله که بر صو اورم آتش اوزره • مراد قلبمده آتش حرص وهوا اودر
اوله که عشق الهی ایله اول آتشی صوندرم دیمکدر • بده ساقی آن لعل یاقوت رنک • ویر ساقی اول یاقوت
رنک لعلی • که بروا ز رخ لعل ویاقوت رنک • که اللذی لعل ویاقوت یوزندن رنکی مراد بودرکه شیخه دیر
ویر اول عشق جوهر احمری که لعل ویاقوت رونقنی کیدرمشی واندن الطف وانفس در • روان ورده آن
عین آب روان • همان ویر اول اوقصو عینی • نه آب روان کافتاب روانه • اوقصود کوکل که جانی کتشی در
مراد بودرکه ویر اول عشق حقی که آب روان کبی جاری واعماق بدنه ساری در آب روان وکل بلکه روانه
آفتاب کبی نور ویروب روشن ایده • بدین سقف نه پایه پنج طاق • بو طقوز پایه لو بیش کمرلو سقفده
توان زد بیک جام می چار طاق • بر شراب قدح ایله چارده لق اورمق اولور مراد بوندن فلک
درکه طقوز پایه در وعناصر اربعه وفلک البروج اوزرینه • در عشق الهی نوش ایدن معراج روحانی تحصیل
ایدوب انک اوزرنه چارده لق بنا سنه ولنده تمکن اتمکه قادر اولور که بر بام نه قبه بی ستون • که بو دیرکسز
طقوز قبه طاقی اوزره • توان شد کز خود توان برون شد • کتمک اولور اکر کوچقه بیلنوره کندی کندن
مراد عشق فنا نیستند • نه خروج اولنور معراج روحانی میسر اولور دیمکدر • قدح در دهم • اکنون که مادر
دهیم • قدح ویر که شمدی بز دخی ویره لم • سرم بر کن از سر نخانه نهیم • سودامی کیدر باشدن اوده
قویلم مراد بودرکه قلبکی بزه متعلق قل بز دخی قلبی متعلق قللم وسودای ما سوایی باشمزدن کیدرکه حجره خا
نقاهده باش قویوب ساکن اولیلم که سودا حرکت اقتضا ایدر سکونه مانع اولور • درین ره کروهی سیاوش
دلشند • بو یولده بر جماعت سیاوش کبیدر • که پیران ره را در آتش کشند • که یول پیرلرن آتشه چکرلر مراد
بودرکه سیاوش اناسنک یا بابسنی قتل اتمش ایدی بو مجلس جوانلر واردر که طریقت پیرلرن آتشه چکوب هلاک
اتمک استرلر • تو کر عاقلی خیز ودیوانه شو • سن اکر عاقل ایسک تور ودیوانه اول • مریز آب خود خاک بتخانه شو
کند وصویک دوکمه بتخانه طپراغی اول مراد بودرکه شوکمسه که انک عقل معادی اوله دنیا امرنده دیوانه اولوب یعنی

عقل

عقل معادی اولمق کرکه ویوزی صوین دوکمیوب دنیا ایچون ابتذال اتمیوب معبدده طپراق اولوب
دین ایچون ذلیل اولمق کرکه • دم از دل زنی دردی دردکش • کوکلدن نفس اورسن دردی نوش
ایت • دل کرم داری دم سرد کش • هرارتلو کوکلک وار ایسه صوغقدن اه چک مراد بودرکه کوکلدن دم اورن
درد چکن چکمک وزحمت اختیار اتمک کرکه وقلب حاری اولان اه بارد چکمک کرکه • بی کاروانان مستانه
زن • دم مست اولانلر کاروانی ایزین اورانلرکه ارده کیت • دیر در دنوشان خمار زن • خمر
صاتیجینک بوسه سن ایچلرکه قبوسن اوررلر مرادست حق اولانلردر تابع اول عشق الهی نوش ایدنلرکه بانه
ملازمت قیل واندن کسب حالت قیل دیمکدر • مشو قید این دیر خاکی مباد • بو کهنه قیدی اولمه فاکی
اولمه که ناکه دهد هیچ خاکت بباد • که ناکاه ویررسنی طپراقکی یله مراد دیر دنیا به مقید اولما انک
ایچون دولت قلمه که اوسنی ناکاه یله ویروب ضایع ایدر دیمکدر • بده ساقی آن خسروانی قدح • ویر
ساقی اول پادشاهانه قدح • که دل را بیفزاید وجان فرح • که کوکله وجانه فرح ارتورر مراد بو قدحدن
نه ایدکن کندوسی بیان ایدوب دیر • مراد از قدح باده سرمدیست • مراد قدحدن شراب سرمدی در
وزین باده مقصود ما بیخودیست • بو شرابدن بزم مقصودمز بیخودلقدر • جوانی چو برق یمانی
کذشت • یکتلک یمانی شمشک کبی کچدی • چو باد صبا زندکانی کذشت • صبا یل کبی حیات کچدی مراد عمرک
سرعت مرورن ذکردر • برو ترک این دار ششدر بکوی • یوری بو التی قپولی اوکی ترک ایده • بیا دست ازین
مار نه سر بشوی • کل الی بو طقوز باشلی یلاندن یو الی ترک دنیا ایدوب بوندن الک چکوب فراغت ایده • سرور
درین ره روان بر فشان • باشی والتونی بو یولده روان صاچ • در ازره روانی روان بر فشان • اکر
بو یوله کیدنلردن ایسک جان صاچ مراد سالک اولان باشی وجاندن ومالی وخانماندن کچمک کرکه دیمکدر • روان
شو روان سوی دار البقا • روان اول روان دار البقا جانبنه • فنا دان هم شی بقا را فدا • فنا بل هر
شیء بقایی بل خدا یعنی هر نسنه فانی بل باقی خدایی بل • بده ساقی آن کوهر روح بخش • ویر ساقی اول جان
بغشلیجی کوهری • دوای دل ریش ومجروح بخش • مجروح کوکل دواسن بغشلیجی مراد عشق الهی جان ویرجی
کوهر در ویاره لو کوکلم مرهم دوائی ویرر دیمکدر • که دوران چو جام از کف جم ربود • که دوران چون جامی
جم الندن قاپدی • اکر عالمی باشدش زان چه سود • اکر عالم انک اولور سه دخی اندن نه فایده مراد چون
ملک دنیا باقی دکلدر اندن نه فایده دیمکدر • که مانند بیر وبرف وزنخت • که تختی منظر بر ورکبی • بیفکند
چو خش زفیر وزنخت • اتدی جوخ انی منظر تختدن بو بیتک مضمونی سابقک مصراع ثانیسی مضمونی تعلیل در
شه از کستر بناکه نمرد • عدل دوشیخ شاه ناکاه اولدی • ببین ای برادر که با خود چه برد • کور ای قرنداش
که کندو ایله نه الدی مراد بودرکه مالک وملکدن نسنه الوب کیدلمز عمل صالحدن وخیراتدن غیری • تو نیز
انجه کاری همان بد روی • سن دخی نه اکر سکانی بخرسن • چنانکه آمدی باز بیرون شوی • اوبلکه کلدک
کروطشره کیدرسن • بدین حقه سبز چندین مناز • بو یشیل حقه ده بو قدر نازلنمه • که هم مهره دزدست وهم مهره
باز • که هم مهره اوغریسی وهم مهره اوینانیجی در مراد بودرکه فلک که بر یشیل حقه در اما بغایت حقه باز در
انک مکرندن امین وغافل اولمق اولمز • رهایی نیابد کس از بست خاک • خلاص بولمز کمسه الچق طپراقدن • که
بر خاک بنشینند از دست خاک • که طپراق اوزره او توردیغی طپراق الندن مراد بودرکه خاک الدن تخم کبی

ایچنه جکر بده ساقی آن آب افسرده را . ویر ساقی اول طوکشی صوتی . بهی زنده ساز این دل مرده را
شراب ایله دیری قل قلب میتی مراد بودر که عشق الهی صوکبی بدنه جاری در اگرچه صورتده دکلدر
ومیت اولمش قلبی احیا ایدر . که هر پاره خشتی که بر منظریست . که هر پاره کز هیچ که نظر کاهده در . سر کیقبادی
واسکندریست . بر کیقباده و بر اسکندرک باشی در مراد عاقبت اولورسین اگر پادشاه دخی اولورسک
دیمکدر . بجز خون شاهان درین طشت نیست . پادشاهلر قانندن غیری بولنکده یوقدر . بجز خاک
خوبان درین دشت نیست . خوبلر طپراغندن غیری بو صحراده یوقدر مراد بو طاس فلکده اولان قان پادشاهلر
قانی در وهوای جهانده اولان محبوبلر خاکی در لاجرم دنیا محل هلاک وموضع خاکدر . بده باده تا خون دل
کم خوریم . شراب ویر تا کوکل قانن آز ایچلم . که بادیم واز خاک ره کمتریم . که یلز یول طپراغندن اکسکز مراد
بودر که هر کمکه طلب دنیاده اولا محنت وعناده اولور کوکل قانن ایچر ویل کبی سریع کتمکده یوز ویول طپراغندن
کوترک ادجغز لاجرم عشق الهی نوش ایدب غم دنیایی فراموش ایدب و کبر ترکی وملاحظه مرکی اتمک کرکدر . بیا
تا نشینیم وساغر کشیم . کل تا اوره لوم ودخی ساغر چکلم . دم از دل بر آریم ودم درکشیم . کوکلدن نفس
کتوره لوم وتغافل ایده لوم مراد عشق الهی نوکشته مشغول اولان تغافل ایدب راحت اولور دیمکدر . شنیدم که شوریده
می پرست . اشندم که بر می پرست شوریده . بمیخانه می گفت جامی بدست . میخانه ده ایدی بر قدح النده
مراد بودر که بر طالب عشق الهی وعاشق آشفته حال خانقاهده ایدی قلب النده و کند وضبطنده اولدیغی
حالده . که گردون گردان دون پرورست . که دونی فلک دنی سلیجی در . از وشادتر هر که نادانترست
اندن شادرکدر هر کمکه جاهلرکدر مراد بودر که دنی ودون اولان دنیایه مائل اولورار اول دخی آنی
بسلیوب تربیت قیلور وهر کمکه زیاده جاهل اولا اندن شاد اولور . زگردون گردان دل چون بود . دونی
فلکدن کوکلی قان اولور . هر آنکس که در دور گردون بود . هر اول کمسه که دورده اگر دون اولا مراد
اولدرکه هر کمکه دون اولا دنیایه مایل وانک محبتنه قائل اولورلا جرم اندن کوکلی قان اولور . بده ساقی
آن تلخ شیرین گوار . ویر ساقی اول آجی که طاتلو سیکیجی در . که شیرین بود باده از دست یار . که طاتلو
اولور شراب یار الندن مراد بودر که شیخه خطاب ایدب دیر عشق الهی وریاضت اگرچه آجی در لکن طاتلو
سیکیجی در واول اچسنک لکدن طاتلودر که دیمشلردر . اگر زهر باشد خوشتر ز یار الندن . که دارا که
دارای آفاق بود . که دارا که آفاقی دوتمش ایدی . بد از زندگی در جهان طاق بود . اول دارا
دوتیجلوح ایله جهانده تک ایدی یعنی یکدانه وفرید ایدی . بدست اجل این فلک در ربود . اجل الی ایله
بو فلک قاپدی . که پنداری هرگز درین جا نبود . که صنه کس هرگز بونده دکل ایدی مراد بیراه دولمش کبی اولدی
دیمکدر . بیا ساقی از من بر ویش شاه . کل ساقی بندن یوری شاه اوکنه . بگو این سخن کای شه جم کلاه
دی بو سوزی که ای شاه جم تاج ودیهیک سوز بودر . دل بی نوایان مسکین بجوی . مسکین بی نوالرکه
کوکلن اره . بس انگاه جام جهان بین بجوی . اندن صکره جام جهان بین اره مراد پادشاهه بیدر که
که اولا مسکینلر کوکلن تجسس ایدب انلری رعایت ایلیوب اندن صکره احوال عالمی کورمک کرکدر . غم
این جهانی کز و نیست نفع . بو جهان غمی که اندن نفع یوقدر . بمی می توان کردن از خویشتن دفع . شراب ایله
کند کدن دفع اتمک ولور مراد بودر که غم جهان که اندن نفع وثواب یوقدر انک دافع عشق الهی در
انکا اشتغال ایله غمی نفی اتمک کرکدر . باقبال دارای دیهیم وتخت . تاج وتخت دارا دولتی ایله . بهین

میوه

میوه خسروانی درخت . خسروانی آغاجنک ایو میوه سی یعنی نسل سلاطینک کزیده کسی . خدیو زمین پادشاه
شاه زمان . یرک اولو پادشاهی زمانک شاهی . مه برج دولت شه کامران . دولت برجنک آیی مراد دولتلو
شاه . که تمکین اورنگ شاهی ازوست . که شاهلق تختنک مکان طوتمسی اندندر . تن آسانی مرغ وماهی
ازوست . قوشک وبالغک بدن آسانلغی یعنی راحتی اندندر که سبب نظام احوال عالم اولدر . فروغ
دل ودیده مقبلان . مقبللرک کوکلنک وکوزنک نوری . ولی نعمت جمله صاحب دلان . جمیع صاحب
دللرک ولی نعمتی . جهان دار ودین پرور وتاجور . جهاندار ودینی بسلیجی تاجلو . کز و تخت کی
کشت با زیب وفر . که اندن کی پادشاهک تختی اولدی زینت وقوت ایله . چکویم دهم شرح آثار او
نه دیم ویرم انک اثرلری شرحنی . که عقلست حیران در اطوار او . که عقل حیراندر انک طورلرنده مراد
پادشاهک وصفی فکر وعلو قدرنی بیان در . چو قدر روی از حد وصفست بیش . چون انک قدری
وصف حدندن زیاده در . سر انداز زم از غنچه تشویر خویش . باشنی براغورم کند و خجالتم شیوه کندن
اوکه مراد بودر که چون آنی کماهو حقه وصف ایده مزم تشویر صالغندن باشم شغه ایدرم . بر آرم باخلاص
دست دعا . قالدررم اخلاص ایله دعا الینی . کنم روی در حضرت کبریا . ایدرم یوزی حضرت کبریایه . که یارب
باال ونعمای تو . که یارب سنک نعم ظاهره ونعم باطنه ک حقیچون . باسرار اسمای حسنی تو . سنک اسمای حسناک
اسراری حقیچون . بحق کلامت که آمد قدیم . سنک کلامک حقیچون که قدیم در . بحق رسول ونخلق عظیم
رسول حقیچون وخلق عظیم حقیچون یعنی انک لعلی خلق عظیم حسبنجه انک خلق عظیمی حقیچون . که شاه جهان
باد منصور بخت . که شاه جهان اولسون بختی منصور . باقبالش آراسته تاج وتخت . انک دولتی ایله تزیین
اولسون تاج وتخت . زمین تا بود مظهر عدل وجور . یر تا اولا عدل وظلم مظهری . فلک تا بود موضع جدی
وثور . فلک تا اولا جدی وثور برجنک اقامه وجلوه یری یعنی محلی . خدیو جهان شاه منصور باد . جهانک
اولو پادشاهی شاه منصور اولسون . غبار رغم ز خاطرش دور باد . غم توزی خاطرندن دور اولسون
بلکه حضرت حقه اولا آنده ویرن ثنا شاه ایچون دعا ایلیوب حضرت حقه منظر الحسن ونکاس وصفان
استیوب ثنا شاهک وصف جمیلی واسم مبارکی ایچون حمد ایدب دیر . بحمد الله ای خسرو جم نگین . بحمد الله
ای پادشاه جم خاتم . شجاعی بمیدان دنیا ودین . پهلوانکسن دنیا ودین میداننده . بمنصوریت شد
در آفاق نام . منصورلق ایله اولدی سنک اوکی آفاقده . که منصور بودی بر اعدا مدام . که منصور
دشمنلر اوزره مدام مراد بودر که اسمک مسمی سنده تاثیر ایلیور دیرلر بومعنی سنده ظاهر اولدیلر . فریدون
شکوهی دمادم ایوان بزم . فریدون هیبتلوسن صحبت صفه سنده . تهمتن نبردی بمیدان رزم . تهمتن جنکلوسن
جنک میداننده مراد بودر که شاه منصوری صحبتده جلالت وجنکده شجاعت ایله وصف ایدر . فلک را گهر در
صدف چون تو نیست . فلکک صدفده سنک کبی کوهری یعنی انجوسی یوقدر . فریدون وجم را خلف چون
تو نیست . فریدونک وجمک سنک کبی قایم مقامی یوقدر مراد اول شاهی بی نظیر عالم وکزیده بنی آدم لقب
ایله وصف ایدر . نه تنها خراجت دهد از فرنگ . یالکز فرنکدن خراج ویرمزلر سکا . که مهراج باجت فرستد
ز زنگ . که مهراج نام پادشاه تاج کوندرر سکا زنکدن مراد کند و پادشاهی اولان شاه منصوری
مهابت ایله وصف ایدر . اگر ترک وهند است اگر روم وچین . اگر ترک وهند ودر اگر روم وچین در

چو جم جرعه داری بروی زمین. جم کبی جرعه وار ده رنکنک یر یوزنده مراد اول پادشاهی قدرت ایله جمشید
زحل کهترین هندوت در سیاق. زحل کوتیرک هندوکه در سنک سورمکده. سپهرت غلامی مرصع نطاق
فلک سنک قولکدر مرصع قوشاقلو مراد اول پادشاهک بوحده مبالغه واغراق در السلطان ظل الله
حسبیه سلطان ظاهری صورت ایدر سلطان حقیقی وصفی ملحوظ اولورسه مدح مقبول ومحمود در والا
مبالغه وضیه در. سما هست چترت همایون نظر. فلک سنک چادر که در مبارک نظر که دار دبسیط
زمین زیر بر. که بر دوشکی انک فنا دی الشده در مراد بوندن دخی بیت سابق کبی در. سکندر صفت
روم تاچین تراست. اسکندر کبی روم تاچینه دک سکندر. که او داشتی آیینه آیین تراست. که انک
آیینه سی وار ایدی آیین سکندر مراد مصراع اولدیغه بویله اولمق ایچون دعا وتفأل اولمق کرک که کذب
اولمیه ومصراع ثانی مضمونی بو پادشاهک رسم وآیینی تحسینی ایچون در واقع حال اولسه جایز در نکای
سکندر عیان سالها. اسکندریه قال بنجه ییلر. بدانا دلی کشف کن حالها. کوکل عالمنکی ایله کشف قیل
حاللرمراد اول پادشاهه طول عمر ایله وبقای ذکر جمیل ایله دعا وکشف حال اتمسن استدعا در ومصراع
ثانی مضمونی اهل سلوکه مناسب دعا در. چو دریای وصفت ندارد کنار. چون وصفک دریاسنک
کناری یوقدر. ثنا را کنم بر دعا اختصار. ذکر بالخیری ایدرم دعا اوزره اختصار مراد مدحکی ترک
ایدب دعایه قصر ایدرم دیمکدر. زنظم نظامی که چرخ کهن. نظامی نظمندن که اسکی چرخ. ندارد چو او
هیچ زیبا سخن. دوتمز هیچ انک کبی بر اشق سوز یعنی فلکک شعراسی کلامنده هیچ نظامی نظمی کبی بر اشق سوز یوقدر
بن پادشاهک دعاسنده بیارم تضمین سه بیت متین. کتوره یم تضمین ایله اوچ محکم بیت. که نزد خرد به
ز در ثمین. که عقل قتنده یکدر بها لو انجودن مراد اول اوچ بیتی مدح در و اول اوچ بیت بونلر در
که ذکر ایدر. ازان بیشتر که آوری در ضمیر. اندن زیاده رک که کتوره سن ضمیره. ولایت ستان باش وآفاق
کیر. ولایت آلیجی اول وآفاق دوتیجی مراد کنده تصور کدن زیاده فتح میلغ اولسون سکا دیو دعا در. زمان
از زمان تا سپهر بلند. زماندن زمانه یوجه فلکه دک. بفتح دکر باش فیروزمند. بر فتح ایله دخی اول ظفرلو
مراد هر زمانده بر دورلو فتح ایله مظفر اول دیمکدر. ازان می که جان دارو هوش داد. اول شرابدن
که جان عقل دارو ویرده. مرا شربت و شاه را نوش باد. بکا شربت و شاهه نوش اولسون مراد جانب
روحدن عقل فیض اولان علاج که مصلحت ومزید عقل در شربت اولسون بکا ولذت اولسون شاهه دیو
شاه ایچون دعا در. وله ایضا. مغنی بجای بکلبانک رود. مغنی قند کن
قیل بو بوستی آوازیله. بیا آور آن خسروانی سرود. خاطره کتور اول پادشاهانه ایری مراد مغنیدن
واعظ وناصح وذوق وحال ویرنکس در که انک کلامی کلام الهی ولا اجرم اکا دیر بهشتان نوبر دودی
فرست. مستاره برابر مژده کن کوندر. بیاران رفته درودی فرست. کتمش یارانه بر سلام کوندر مراد
حاضرلر ایچون خیر کلام وغائبلر ایچون تحیت وسلام طلبی در. که با همنشینم دمی خوش کنیم. که بر همنشینم ایله وتوارکلم
بر عیش ایده لوم. دمی خوش بر آیینم دوستی کنیم. بر خوش دم کتوره لوم ودوستی ایده لوم مراد هر علوم وسمو عنز
ایله عمل ایده لوم دیمکدر. که تا وجد را کار سازی کنم. که تا وجد ایچون ایش دوزنجیلک ایدم. برقص آیم
وخرقه بازی کنم. رقص ایله کلم خرقه بازلق ایدم مراد وجد وحالت تحصیل ایدب خرقه ریایی ترک ایدم دیمکدر. مغنی

زاشعار

زاشعار من در غزل. مغنی بنم اشعارمدن غزلده. باهنک چنک وراند رغزل. چنک آهنکی ایله کتور
مراد علوم طریقتدن کلمات ایدب شیخ مراقب موافقتی ایله عمله کتور تا قول بلا عمل اولمیه دیمکدر. بمستی
توان دراسرار سفت. مستلک ایله اسرار اچوسن دیمک اولور که دربیخودی راز نتوان نهفت. که بیخود
لکده راز کزلمک اولمز مراد بودر که اسرار الهیه مستان اولانلر سویلرلر زیرا بیخود اولانلر اسرار الهیه کلمه
قادر اولمزلر. دراای همای همایون نظر. کل ایچوا ای نظری مبارک هما. خجسته سروش ومبارک خبر
مبارک فرشته مبارک خبر. مغنی ملولم دوتایی بزن. مغنی ملولم بزاکی قیللو ... یکتایی او دوتایی بزن
انک بر لکنه اکی قات اور مراد طلب تکرر در. مغنی بزن چنک در ارغنون. مغنی اور چنکی ارغنونه
بر از دولمز فکر دنیای دون. کیدر کلیدن دنیای دون فکرنی. مراد شیخ مراقب ایله واعظ بر شوق جمع اولوب
فکر دنیای دون خاطردن کیدرلمک طلبی در. مکر خاطرم یابد آسایشی. مکر خاطرم بولا بر راحتلک
چه غم را بود باوی الایشی. چون غمک انکله بلیا ولا تلوثی مراد بودر که تلوث غم دنیایی کلام مولوی
وفکر عقبی زائل ایدر. کر از آسمان مژده ءفرصتیست. اکر آسماندن مژده فرصت وار ایسه. مراد بعد و
عاقبت نصرتیست. بکا عدو اوزره عاقبت نصرت وار در مراد بودر که بکا کلام الهی ایله بشارت غفران
اولورسه توبه ایله شیطان اوزره عاقبت نصرت اولور. مغنی نوای طرب سازکن. مغنی شنلک نوایی ساز قیل
بقول غزل قصه آغاز کن. غزل قولی ایله قصه باشله مراد مجاز والفاظ صورتنده حقیقت وسر طریقت سویله
دیمکدر. که بار غمم بر زمین دوخت پای. که غم یوکی ایله غم بنم ایاغم یره دکدی. بضرب اصولم برآور
زجای. اصول ضربی ایله چیقر یرمدن مراد شوق وحالت ویر تا که تراخی وعروج روحانی حاصل ایدم دیمکدر
مغنی بسازاین نوآیین سرود. مغنی دوز بو یکی اسلوبلو ایری. بکو با حریفان باواز رود. حریفلره
قیل آوازی ایله مراد بو غزل آوازی ایله احوال طریقت وکلمه حکمت وباعث قربت ووصلت حضرت سویله
دیمکدر. درون فرو ماندکان شاد کن. عاجزلرک ایچن شاد قیل. ززور فروماندکی یاد کن. عاجزلق
کوننی اکی مراد اول کوندن یوم موت ویوم قیامت در. مغنی نوازان کلبانک رود. مغنی او غنچه
قیل آوازی. بکو وبزن خسروانی سرود. دی وایرله پادشاهانه ایر مراد کلام الهی سویله دیمکدر. روان
بزرکان زخود شاد کن. اولولرجانن کندکدن شاد قیل. ز پرویز واز باربد یاد کن. پرویزی وانک
سازنده سن اکی مراد سلف صالحون ارواحنی شاد ورسول الله عم واکا قرین اولانلری یاد قیل
مغنی ازان پرده نقشی بیار. مغنی اول پرده دن بر نقش کتور. بدان تا که کفت از حرم پرده دار. ویتانم
ویدی حرمدن پرده دار مراد اخبار واسرار الهیه دن ورسول الله ویدکی آثاردن خبر ویر دیمکدر. چنان
بر کش آواز خنیاکری. اوبله چک کوینده لک آوازنی. که ناهید چنکی برقص آوری. که چنکی زهره رقصه
کتوره سن مراد بودر که شویله وعظ ونصیحت قیل وعلم ومعرفت بیان ایله کل که سکان سموات دخی وجد وحاله
کسب ایده لر. مغنی دف وچنک را سازده. مغنی دف وچنکه دوزن ویر. بیاران خوش نغمه آوازده. آواز ده
خوش نغمه یارانه چاغر مراد بودر که مرید طالبه وشیخ مراقبه ترتیب طریقت تعلیم قیل ووعاظ شریعت اولانلره
دخی دعوت قیل. رهی زن که صوفی بحالت رود. بر یول اور که صوفی حالته کیده. وصالش بمستی حوالت رود
انک وصالی مستلکه حواله یه کیده مراد بودر که بر طریق ایله نصیحت ومعرفت سویله که صوفی اولمین دخی بر حالته

وحضرت وحدانی مست حق اولمغه حواله اولا • مغنی بیا با منت چنگ نیست • مغنی کل بنم سنک ایله چنکم یوقدر
کنی بردمی زن کرت چنک نیست • ایا ای بردم اور اکر سکا چنک یوق ایسه مراد بودر که واعظ البته
جمع کثیره وطوایف مختلفه یه وعظ قلدیو چنک بلزم که شیخ مراقب ویر منجی یوق ایسه بر مرید طالبه طالب
قابلیتچه اوراد کار ارشاد قلمسی کافیدر • شنیدم که چون غم رساند گزند • اشتدم که چون غمزا رنجیده
یعنی غم دنیا تشویش خاطر ویره • خروشیدن دف بود سودمند • دفک جوشی فایده لو اولور مراد بودر که
غم دنیا تشویش خاطر ویرجک بر مرید طالب ومبتدی قابل عشق وحالت کوسترجک طبیعته تسلی کلوب
بر مرید مبتدی بولنه بی پروا اولیجق سن بنچون غم دنیا ایله مغموم اولورسن دینلور • مغنی کجایی که دولت
گلست • مغنی قنده سن که کل وقتیدر • ز بلبل جهانی پر از غلغل است • بلبلدن بر جهان طولو غلغلدر
مراد بودر که جناب الهیدن کشف ظاهر اولوب طریقت بلبلی غلغل ایله عالم فیضی بر قلیجق واعظ
مشتاق حاضر اولمق مناسب اولورلا جرم انک حاضر اولسن وکلمات تشویق سویلیسن استر • همان به
که خونم بجوش آوری • همان ییکدر که قانم قاینمغه کتوره سن • دمی چنک را در خروش آوری • بر دم
چنکی خروشه کتوره سن مراد قانمی جوشه وبن پیری خروشه کتوره سن دیمکدر • مغنی بیا عود برساز کن • مغنی
کل عودی ساز اوزره قل • نوآیین نوایی نوآغاز کن • یکی اوصلو بلو نوایی یکی باشله مراد بودر که حواله
طریقتدن مرتبهٔ عالیه بنیاد قل • بیک لمعه دردم اجاره ساز • بر لمعه ایله بنم دردمه چاره قل • دلم نیز چون
خرقه صد پاره ساز • کوکلمی دخی خرقه کبی یوز پاره قل مراد بودر که اول حضرتدن لمعهٔ تجلی ایله درده
درمان قل فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا سبیله کوکلمی پاره پاره قل • مغنی چه باشد که لطفی کنی • مغنی نوله که
بر لطف ایده سن • زنی آتشی در دلم افکنی • نی دن کوکلمه بر آتش براغه سن مراد بودر که نوله اکر بر اهل
دردن کوکلمه شوق وحرارت براغه سن • برون آری از فکر خود یکدمم • طشره چقره سن کندو فکرمدن
بنی بر دم • بهم بر زنی خان ومان غمم • بر بره اوره سن غم خانمانی مراد بنی فکر وغم دنیادن خلاص ایده سن
دیمکدر • چو خواهد شدن عالم از ما تهی • چون عالم بزدن تهی اولسه کرکدر • گدایی بسی به ز شاهنشهی
شهی • گدالق چوق یکدر شاهنشاهلقدن • تو بنمای راه عراقم برو • سن کوستر بکا عراق یولنی
قبول ایله • که بنمایم از دیدهٔ زنده رود • که کوسترم بر کوزدن اصفهان ارماغنی مراد بودر که سن بکا
مطلوب بطریقن کوستر بن شوقدن وافر غلیوب اثر عشق اظهار ایده یم • مغنی بیا وز من کار بند • مغنی
کل وبندن ایشی باغله • ز قول من آیین دانا پسند • بنم قولمدن عالم رسمنی قبول قل مراد بودر که واعظ
ویرای واعظ کل بندن عمل باغلا وایشی اوکرن یعنی بنم کلامدن عالم اولان کمسنک رسمنی اوکرن
چو غم لشکر آرد بیارا صفی • چون غم لشکر کتوره بر صف آراسته قل • بچنگ وربابی ونای ودفی • بر منجی
وشیخ مراقب وحافظ خوش آواز ورجل کامل چاره ساز ومرید طالب ایله یعنی غم دنیا نفس وهوا لشکری
هجوم ایدجک بونلری کسندن جمع ایدوب بر عسکر عظیم ایدیوب صف باغلیوب دفع چاره • مغنی تو سترا محرمی
مغنی سن بنم سرمه محرم سن • زمانی بزن نی بکن همدمی • بر زمان نی اور همدملک قل مراد بودر که واعظ ایله
طلب حق سره محرملر ولا جرم ای واعظ مرد اهل دردی جوشه کتورب عشق الهی ایچون خروشه کتورمکدر که
نمی دور کن دولت گرغمیست • شراب ایله اراق قل کز کوکلده غم وار ایسه • دمی در دمی به که عالم دمیست

بر نفس برده مه دیکدر که عالم بر دمدر مراد بودر که الدنیا ساعة فاجعلها طاعة حاصلی بیچه عشق الهی ایله غم دنیایی خاطردن
کیدرب غم وعالم که بر دمدر آنی عبادت ایله ختم اتمک کرکدر • مغنی کجایی بزن بربطی • مغنی قنده سن اور
قبوز • بیا ساقی از باده بر کن بطی • کل ساقی شرابدن طولدر بیاتی مراد واعظدن وعظ بلیغ طلبی وشیخدن
قلبی عشق الهی ایله برقلوق استدعاسیدر • سر فتنه دارد دکر روزکار • فتنه باشن دوندردی روزکار • من و
مستی وفتنهٔ چشم یار • بن ومستلک ویارک کوزی فتنهسی مراد ذکر وفتنه ظهوری وار عشق الهی وذات الله
مفتونی اولوب عزلت اختیار اتمک کرکدر دیمکدر • دریغ خون فشان عرصهٔ رستخیز • بو قانلو صاحبی قیامت
میدانندہ • تو خون صراحی وساغر بریز • سن صراحی وقدح قانن دوک مراد فتنه قیامتی قوپوب قتل نفس
اولدقده سن نفس کردن کشتک وقلب منقلبک قانن دوکوب ریاضت ایله واناک هلاکنه مشغول اول دیمکدر
همی بینم از دور کردون شگفت • کورورم دونکلدن عجب • ندانم کرا خاک خواهد گرفت • بلمزم کیمی طپراق
سوبه مراد ایام فتنه بنچه لر هلاک اولسه کرکدر اکرچه خصوص شخصی بلمزم دیمکدر • دکر مجوی مغ آتشی می زند
دخی مغ یعنی آتش پرست کبی او داور • ندانم چراغ که بر می کند • بلمزم کیمک چراغن کتورر مراد بودر که روز
کاردن ضرر اولور اما بلمزم کیمه اولور دیمکدر • فریب جهان قصهٔ روشن است • جهان الدمسی بر روشن قصه در
یعنی اکثریه معلومدر • ببین تا چه زاید شب آبستن است • کور نه طوغورجق بو کیجه دولادر جهان دولمندر زینهار
ای کوکل جهان کوکل قومه یعنی کوکل ویرمه زینهار • که کس بر سر پل نگیرد قرار • که کمسه کوپری باشنی اوزره اقامت
قرار مراد دنیا مقر دکلدر دیمکدر • همان منزلست این جهان خراب • همان بر قوناقدر بو خراب جهان
که دیدست ایوان افراسیاب • که کوردیلر افراسیاب ایوانن که بونده قونمش وکوچمش کتمشدر • همان رحلت
این بیابان دور • همان کوچ ایدر بو اراق بیابان • که کم شد درو لشکر سلم وتور • که اندن یتدی سلم
وتور لشکری مراد دنیانک نهایتنه ارلر همان اجلی ایرزنا پدید اولور دیمکدر • کجا رای میران لشکر کشش
قنی انک لشکر چکیجی بکلرنک فکری • کجا شیده ترک خنجر کشش • قنی انک خنجر چکیجی سپاهنک مکری مراد وجب
بونلر هلاک اولدیلر دیمکدر • نه تنها شد ایوان قصرش بباد • بلکه انک قصری ایوانی یله کتمدی • که کس
دخمش نیز نشنیده بباد • که کمسه انک قبرن دخی المز مراد قبری دخی بلنمز اولمشدر دیمکدر • چه خوش گفت جمشید با
تاج وگنج • نه خوش دیدی تاج وخزینه ایله جمشید • که یک جو نیرزد سرای سپنج • که برار پیه دکمز عاریت اوطه
بقاسی اولمین نسنه دکمز دیمکدر • یکی تیغ داند زدن روزکار • بری قلیچ اورمغ بیلور ایشن کورنده
یکی را قلم زن کند روزکار • بری قلم اوریجی ایدر روزکار مراد حق تعالی بعضی بنده یه بو بیت واقع اولمشدر یکی تیغ داند زدن روز
کار • بری قلیچ اورمغ بیلور زور ایشلو یکی را قلم زن کند روزکار • بری قلم اوریجی ایدر روزکار مراد
بو الکی بیتدن بودر که ناسک بعضی خیره بعضی شره مظهر اولور • ولد ایضا • سک بران آدمی
شرف دارد • کلبک اول آدمی اوزره شرفی واردر • که دل دوستان بیازارد • که دوستلر کوکلن انجیدر
مراد بودر که دوستلر کوکلن انجیدن آدمیدن کلب یکدر • این سخن را حقیقتی باید • بو سوزه بر حقیقت کرکدر
تا معانی بدل فرود آید • تا معانی کوکله طله وکیره مراد بودر که دوستلر کوکلن انجیدن آدمیدن یکدر دیرسن
بو قول موجبنجه فعلک کرکدر یعنی کلبی رعایت ایدوب دشمنی اهانت اتمک کرکسن تاکه قولک قلبده تعوذه دخی
اولا اما عجب بودر که بونک عکسن ایدرکه آدمی با تو دست در مظلوم آدمی سنک ایله الی طعامده • سک زبیرون

برآستان محروم · کلب طشره دن اشیک وزره محروم · حیف باشد که سک وفادار ده حیف اولا که
کلبک وفاسی اولا · وادمی دشمنی روادارد · آدمی بر دشمنی روادوته مراد فطام در
ولـه ایضا · ایا ریح الصبا قلبی کئیب · ای صبا بیلی بنم قلبم غصه لو ومکدر در · مشامی من بخور که
یستطیب · بنم مشامم سنک بخورکدن کوچک قوقولو اولور مراد توجه سعیدت استراحت بولدغنی حکایه در
کذاری کن سحر برطرف کلزار · او غره صباح کلزار جانبنه · بسر و و کل زما بیغام بکذار · سروه وکله بزدن خبر
بکور مراد عالم الهی یه مرور ایدرسک مقام اعلی صاحبی وکشف اهلی اولانلره بزدن خبر اولاشدر دیمکدر
که بار وشین زحسن ای کل مزن لاف · که انک یوزی ایله حسندن ای کل لاف اورمه · که زرده وزی ندانده بو
ربا باف · که زرده زلف بلنر الحصیر و قیجی مراد اول جمال باکماله کلک نسبتی یوق ایدکین ذکردر · منازای
سرو با بالایش از قد نازلنمای سروقد وانک بالاسی ایله قددن · که با قدتنی یقین حی فتی از حد
که انک قدی ایله دوشرسن حددن مراد درجهٔ عالیه صاحبی اولانی رتب اعلی یه نسبت انک جایز دکلدر
دیمکدر · بیا ساقی که ایام بهار رست · کل ساقی که بهار ایامی در · برغم او که او پرهیزکار رست · انک
رغمنه که اول پرهیزکار در مراد شیخ زمان بسطده دعوت در اولمسنک رغمنه که سلوکدن اجتنابی واردر
شراب ارغوانی باغوانی · ارغوانی شرابی زینتدن گستغنیه اولان کوزللر ایله · همی خور تا توانی می توانی
ایچ تا کوجک یتدکجه کوجک یتر مراد طریقت محبوبلری ایله عشق الهی یوکش قل دیمکدر · مده در کوش ره
بندادیبان · قولاغه یول ویرمه ناصحلر نصیحتنه · چه از بند وچه آواز خطیبان · نصیحتلرنه خطیبلر آوازینه
مراد خطیبلر آوازندن کلیشه اکلمدغک کبی اویلر پندن دخی اکلمه دیمکدر خلاصه مراد اهل دنیادن
سکا پندایدنلر نصیحتنی فهم اتمه انک ایله عمل اتمه دیمکدر · همین می کوید بت در باغ بلبل · همین دیر سکا
باغده بلبل · که جام از کف منه در موسم کل · که قدحی قومه الدن کل موسمنده مراد بودر که شیخ طریقت دیر
باغ سلوکده زمان کشفده قلب صافی عشق حقی ترک اتمه · غنیمت دان وصال کل غنیمت · غنیمت بیل کل
وصالنی غنیمت · بمی خوردن مصمم کن عزیمت · شراب ایچمکه ایله مقرر قل عزیمتی مراد زمان کشفی غنیمت بیل عشق
الهی یوکش مقرر قل دیمکدر · مشو غافل که فرصت می شود فوت · غافل اولمه که فرصت فوت اولور · دمادم
وقت عشرت می شود فوت · دمادم عشرت وقتی فوت اولور مراد وقت عشرت آخرت دایم اولمز فرصتی فوت
اتمه دیمکدر · زحافظ کوش کن این پند یکدم · حافظدن ایشت بو نصیحتی بردم · همی زن جام می والله اعلم
اور شراب قدحنه والله اعلم مراد بودر که صفای قلب ایله عشق حقه دوقن والله اعلم · ولـه ایضا
هر که آمد در جهان پر ز شور · هر کیمکه کلدی فتنه ایله طولو جهانه · عاقبت می بایدش رفتن بکور · عاقبت
کرکدر اکا قبره کیتمک مراد بودر که هر کیمکه بو جهانه کلدی عاقبت کیدب قبره کرمسه کرکدر · در ره عقبات
دنیا چون پلی · دنیا عقبه لری یولنده که کوپری کبیدر · نی بقا جایی و ویران منزلی · بقاسز یردر و ویران
منزللر · دل منه بر این پل با ترس و بیم · کوکل قومه بو کوپری یه که قورقلو در · برکه ره ساز و مشو اینجا
مقیم · یول یراغن دوز و اولمه بونده مقیم مراد تدبیر زاد آخرت قل یعنی طاعت و عبادت ایله کل دیمکدر
نزد اهل معنی این کاخ سپنج · اهل معنی قتنده بو عاریت کوشک · هست چون ویرانه خالی ز کنج · کنجدن
خالی بر ویرانه کبیدر مراد بودر که بو دنیا بر کنج و دفینه دن خالی ویرانه کبیدر لاجرم بر ویرانه که کنجدن

خالی

خالی اولا بغایت مذموم اولور · کاهتی در حقیقت سفته اند · کاهتی حقیقتده اکچونتن ولملر در · عا
رفان این خانه را کفته اند · عارفلر بو اوه کاربانسرای دیمشلر در زیرا کاربانسرای موضع اقامت دکلدر
بودخی اویله در · خان اقامت را نشاید در کذر · کاربانسرای اقامته یرمز کچ · این جهان با کیمی نماند
در کذر · بو جهان کیمسه یه قالمز کچونکه کاربانسرای اقامت یری دکلدر و جهان کیمسه یه باقی قالمز بوندن کچک
کرک · دور باش از دوستی مال و جاه · اراق اول مال و منصب محبتندن · زانکه مالست مار و جاهست
هست جاه · زیرا مال کله یلاندر و منصب قیودر · العیاذ بالله من شرهما · من کرفتم خود تو ئی بهرام کور
بن دوتم که سنسن بهرام کور · خواهی قادر اخواند رد ام کور · دو شنسک کرکدر آخر قبر آغزنه · کرنه کوری
کور می بین کفتمت · اکر کوره کلی سک قبر کوره دیدم سکا · بک زمانی کار نشین کفتمت · بر زمان
ایش سزا دوتورمه دیدم سکا مراد دایما مشاهده قبر ایدب عمله دوش دیمکدر · هیچ کس را نیست
زین منزل کزیر · هیچ کمسه یه یوقدر بو منزلدن چاره · از کدا و شاه و از برنا و پیر · کدادن وشاهدن
و یکیتدن و قوجه دن مراد هیچ کمسه قبردن خلاص اولمز دیمکدر · ای که بر ما بکذری دامن فشان
ای کمسه که بزم اوزرمزه اوغرسن اتک سلکرک · حافظ الحمدی همی خواهد نخوان · حافظ الحمد استر
اوقی مراد بودر که قبره اوغرین کمسه دن فاتحه استدعا ایدرین بنم ایچون فاتحه اوقسون · ولـه
شد عرصهٔ زمین چو بساط ارم روان · اولدی یر میدانی باغ ارم بساطی کبی روان · از پرتو سعادت
شاه جهان نشان · جهان دکیجی شاهک سعادتی پرتوندن · خاقان شرق و غرب که در شرق و غرب
اوست · شرقک و غربک اولو شاهی که شرقده و غربده اولدر · صاحب قران و خسرو و شاه خدایکان
صاحب قران و پادشاه و اولو و صاحب دولت شاهی · خرشید ملک پرور و سلطان داد کر · ملک بسلیجی
کنش وعدل ایدیجی سلطان · دارای دادکستر و کسری کی نشان · عدل کستریجی دارا نام شاه وکی نام پادشاه
نشانلو عجم شاهی · سلطان نشان عرصهٔ اقلیم سلطنت · سلطنت اقلیمی میدانک سلطان نصب ایدیجیسی
بالانشین مسند ایوان لامکان · ایوان لامکان تکیه کاهنک یوجه اوتورجیسی مراد سلطنت ظاهره
مالک اولدیغی کبی سلطنت باطنه دخی مالکدر دیمکدر · اعظم جلال دینی و دین انکه رفعتش · دنیا و دینک
جلالی اعظمی اولکه انک رفعتی · دارد همیشه توسن ایام زیر ران · دوتر همیشه ایام کوره سنی اویلغی التنده
مراد انک علو درجه سی ذکرینده مبالغه در که انکور فعلتی ایام کوره سنه سوار اولوردر · دارای دهر
شاه شجاع آفتاب ملک · دهرک دار اسی شاه شجاع ملکک کونشی · خاقان کامکار شهنشاه نوجوان · مراد
ایشلو خاقان و شاهلر شاهی نوجوان · ماهی که شد بطلعتش افروخته زمین · برآی در که انک کوزله
یوزی سبیلی یر پارلکلنش و نورلنمشدر · شاهی که شد بهمتش افراخته زمان · بر شاهدر که انک
همتی ایله یوجه زمان · سیمرغ بنود وهم را قوت عروج · وهم سیمرغنه اولمز یوقر و چیقمق قوتی · انجا که باز
همت او سازد آشیان · اول یرده انک همتی طوغانی دوزر یوه مراد بودر که همتی شول قدر عالی
در که سیمرغ وهم اکا چیقمغه قادر اولمز · حکمش روان چو باد بر اطراف بر و بحر · انک حکمی روان یل کبی قوری
ده کز اطرافنه · مهرش نهان چو روح در اعضای انس و جان · انک محبتی کزلو جان کبی انس و جان
اعضاسنده · ای صورت تو ملک جمال و کمال ملک · ای پادشاه سنک صورتک جمال ملکی در یعنی کوزللک

مملکتی در وملک کمالی در یعنی مملکتنک کمالی در • وی طلعت تو جان جهان وجهان جان • وی پادشاه سنک
کوزه یوزکه جهانک جانی در وجانک جهانی در • تخت تو رشک مسند جمشید وکیقباد • سنک تختک جمشید وکیقباد
تکیه کاهنک کونیسی در یعنی سنک تختکه جمشید وکیقباد تختی کونی ایدر • تاج تو غبن افسر دارا وارد وان
سنک تاجک دارا افسر اردوان تاجنک عینی در • تو آفتاب ملکی وهر جا که می روی • سن ملک کنشی سن وهر
یره که کیدرسن چون سایه از قفای تو دولت بود روان • کولکه کبی سنک اکسکدن دولت اولور روان
ارکان نیز ورد چو تو مهر کز هیچ قرن • عناصر یعنی سنک کبی اهرکز هیچ قرنده • کردون نیاورد چو تو اختر بعد
قران • فلک کتورمز سنک کبی بلند یبوز قرانده • نی طلعت تو جان نکراید بکالبد • سنک طلعتکسز جان میل ایلمز
بدن • نی نعمت تو مغز نبندد در استخوان • سنک نعمتکسز ایلک باغلمز کمکده • هر دانشی که در دل دفتر نهاد بیت
هر علم که دفتر ایچنه کلمشدر یعنی کتابده یازلمشدر • دارد جواب خامه تو بر سر زبان • دوتر سنک قلمک جوابی
دله اوجی اوزره یعنی هر علم که یازلمشدر سنک دجنده حاضر در • دست ترا بابر که یارد شبیه کرد • سنک الکی
بولته کم قادر اولور تشبیه اتمکه • چون بدره بدره این دهد وقطره قطره آن • چون بدره بدره بو یعنی الک
ویر قطره قطره اول یعنی بولت • با پایه جلال تو افلاک پایمال • سنک جلالک پایه سی ایله افلاک ایاق
التنده اولمشلر • وز دست تو کان تو در هم داستان • سنک دکز معدن الکدن زمانه ده داستان بر چرخ
علم مهری وبر فرق عقل تاج • علم چرخی اوزره کنشسن وعقل ده پسی اوزره تاجسن • در چشم فضل نوری ودر
جسم ملک جان • فضل کوزنده نورسن وملک جسمنده جانسن • علم از تو با کرامت وعقل از تو با شکوه • علم
سندن کرامت ایله وعقل سندن هیبت ایله • شرع از تو در حمایت ودین از تو در امان • شرع سندن حفظده
ودین سندن اماننده • ای خسرو منیع جناب رفیع قدر • ای منیع ایدیجی خسرو ورفیع قدر جناب • وی داور عدیم
مثال وعظیم شان • وی مثالی عدیم حاکم وشانی اولو • ای آفتاب ملک که در جنب همتت • ای ملک کنشی
که سنک همتنک قتنده • چون ذره حقیر بود کنج شایکان • ذره حقیر کبی اولور شاهلره لایق اولان خزینه
در جنب بحر جود تو از ذره کمترست • سنک سخاکی دکزی قتنده ذره دن اکسکدر • صد کنج شایکان
که بخشی برایکان • یوز شاهلره لایق خزینه که ویررسن رایکان • عصمت نهفته رخ بسراپرده ات مقیم
عصمت یوزن اورتمشدر سنک سراپرده که مقیم • دولت نهاده رخت بقا زیر کندلان • دولت قوشی بقا
رختنی تمر قلیق التنده • کردون برای خیمه خرکاه ملکتت • فلک سنک ملکک کنشی چادری ایچون • از کوه
ابر ساخته تا زیر سایبان • طاغدن بولوت دوزمش آشغیه دک سایبان مراد بولت سنک دولتک
کنشنک سایبانی در دیمکدر • وین اطلس منقش نه توی زرنکار • بو اطلس منقش طقوز قات زرنکار چتر
بلند بر سر خرکاه خویش دان • کندو چادرک باشی اوزره بو جه سراپرده بل یعنی فلکک منقش اطلس طقوز
قات زرنکار قماشدر سنک چادرک اوزرنه آنی سراپرده وسایبان بل • بعد از کیان بملک سلیمان نداد کس
کیاندن صکره سلیمان ملکنه ویرمدی کمسه • این ساز واین خزانه واین لشکر کران • بو یراغی وبو خزینه یی وبو
آغر لشکری • بودی درون کلشن از بر دلان تو • کلشن انجده ایدی که سنک بهادرلرکدن • در هند بود
غلغل ودر زنک بد فغان • هندده ایدی غلغله وزنک ولایتنده ایدی فریاد مراد کندی صحبتنده ایکن
بهادرلرک خوفندن هند وزنک ولایتلرنده فریاد وفغان وار ایدی دیمکدر • در دست روم خیمه زده

از

از غیو کوس • اکر یوزم اوه سنده چادر اوریدی کوس فریاد وندن • تا دشت روم رفت وبا بلستان
روم چو طنطنه کیدر ایدی کلستان بیابانه • تا قصر زرد ساخته لرزه اوفتاده • تا حصار وکوشکی دوزدوکی
لرزه دوشدی • در قصرهای قیصر ودر خانهای خان • قیصرکه قصرلرینه وتاتار خان خانه لرینه مراد شاه
شجاعک کمال مهابت ایله وصف در • آن کیست تا بملک کند با تو همسری • اولکیمدر که تا ملکده وایده سنک
ایله همسرلک • از مصر تا بروم وز چین تا بقیروان • مصردن رومه دک چیندن مغرب ولایتنه دک ساله
دکز قیصرت آرند باج سر کلک بیل قیصردن سکا کتورلر باشنی باجنی • وز چینت آورند بدرکه خراج جان
دخی چیندن کتورلر سنک درکاهکه جان خراجنی • تو شاکری زخالق وخلق از تو شاکرند • سن خالقدن
شاکرسن وخلق سندن شاکردر • تو شادمان بدولت وملک از تو شادمان • سن دولت ایله شادمان
سن وملک سندن شادماندر • اینک بطرف کلشن وایوان همی روی • اوشده کلشن وایوان طرفنه کیدرسن
پابندکان سمند سعادت بزیر ران • قوللر ایله سعادت آتی اوبلق آلتنده مراد سعادت آتنه سوارسن
قوللرک ایله دیمکدر • ای ملهمی که از صفت کنز وبیان قدس • ای پادشاه بر ملهمسن که قدس ملائکه مقربینی
صفتندن • فیضی رسد بخاطر پاکت زمان زمان • بر فیض ابر پاک خاطرکه زمان زمان • ای آشکارا پیشی
دولت هر چه کرد کار • ای پادشاهلرنک کوکلک اوکنده آشکاره در سرسنه که حق تعالی • دارد به پرده غیب
اندرون نهان • دوتر پرده غیب ایچره کزلو در صاحب کشفسن دیمکدر • دادم فلک عنان ارادت
بدست تو • ویرمشدر فلک ارادت اویاننی سنک الکه • یعنی که من کیم بمراد خود مران • یعنی که بن کیم
بنی کندو مرادمه سورمه مراد قطب عالم متصرف فلک اعظمسن دیمکدر • کر کوششت افتد بدواد ام به بر
اکر دوشمک دوشه سکا سینه ویرمشم فوری به اکر دوشه بسفر وغزا اتمک استرسک صدر عریض ومیدان
واسع ویرمشم بیرونه بره استرسک یوردکی • در بخششت آید زر داده ام بکان • اکر سکا کلورسه التون
ویرمشم معدنه یعنی اکر سخا اتمک استرسک معدنه التون ویرمشم اندن الوب ویر • خصمت بجاست درکف
پای خود فکن • خصمک قنده در آنی کندو ایاغک التنه آت یعنی ایاق التنده جکنه • ملک کجا بیار
کو نیست بر چشم منتش نشان • سنک یارک کیمدر آنی بنم کوزم باشی اوزرنه نصب قل یعنی سنک دشمنک کم
ایسه آنی بنم کوزمه بندر که انک یری بنم کوزم اوستی در • هم کام من بخدمت تو کشت منتظم • هم بنم مرادم
سنک خدمتک ایله اولدی منتظم • هم نام من بمدحت تو کشت جاودان • هم بنم آدم سنک مدحک ایله اولدی
ابدی مراد بودرکه بنم مرادم سنک خدمتک ایله حاصل اولدی وبنم آدم سنی مدح اتمک ایله ابدی وباقی
قالدی • **وله ایضا** • ز دلبری نتوان لاف زد باسانی • دلبرلکدن لاف اورمق اولمز آسانلق ایله
هزار نکته درین کار هست تا دانی • بیک نکته بو ایشده وار در تا بیلسن مراد بودرکه دلبر کوکلن المق
کوکلن چلمق دعوی سن قلمق آسان دکلدر بو ایشده چوق دقیقه اکر بیلورسک • بجز شکر دهنی مایها ست
خوبی را • شکر اغزلولقدن غیری مایه وار در خوبلغه • بخاتمی نتوان زد دم سلیمانی • بر یوزک ایله سلیمانلق
نفسن اورمق اولمز مراد مجرد وعظ ومعرفت واحوال طریقت سویلمک ایله شیخلق اولمز نیتکم یالکز یوزک ایله
سلیمانلق اولمز بس عمل کرک که قول بلا عمل موثر دکلدر • هزار سلطنت دلبری بدان نرسد • بیک دلبرلک سلطنتی
اکا ارشمز که در دلی بهنر خویشتن رسانی • که بیر کوکله هنر ایله کندوکی صغدره سن مراد بودرکه چوق وعظ

ونصیحت ایلمک وعلم ومعرفت سویلمک وخلقه حکم وحکومت ایلمک وکندویی اولی واعلی کورمک کاارشمز
که عمل صالح واخلاص ایله کوکلده یر ایدب قلبه دخول ایده سن که کردی ما که بر انکبختی زهی تمن نه توزلر
قوبردکه بنم وارلغدن مباد خسته سمندرت که تیز جی رانی خسته المسون انک که تیز سور رسن مراد وعظک
ایله بندن چوق کدورات نفسانیه قوبردکه خوب علم وکمالک وتقریر مقالک وارکوزل سوز رسن یعنی سوفی
کلام ایدرسن دیمکدر بهشت یعنی رندان سری فرود آور رندلر بهشتیدن لکنه بر باشنا ندر که کنجها ست
در بن بی سری وسامانی که خزینه لر واردر بو باشسز لقده ویونسز لکده مراد بودر که علم کثیرکی وعظ
دلپذیرکه واردر اما مخلص اولان عامیلر وسلامیه طایفه سنده اولان مصاحبته تنزل ایت که بونفرقولی
لکده نیجه خزینه لر واردر یعنی غنای قلب وصفای خاطر وکنز قناعت وکنج فراغت وفضل الهی وفیض
نامتناهی واردر بیار باده که رنکین که یک حکایت راست کنور رنکین شرابی که بر دوغ وحکایت
بکویم ونکنم رخنه در مسلمانی دیرم واتمم که مسلمانلقده مراد بودر که عشق خالص وعمل بی ریا کتور که
مؤمن مخلص اولاسن که سکا بر حکایت راست دیه یم اندن حصه الاخلاص امالمانلغه نقصان ویرمیه یم اول
حکایت راست بواکی بیتدن معلوم اولور که دیر نجاک بابی مصبوحی کشان که تامن مست صبوحی جکنلر
ایاغ طرماغی حقیچون که تا بن مست بکوی میکده اشناده ام بدربانی میخانه محله سنده دیکلتمه یوجیلوده
مراد سحر خیز اولوب طاعت ایدنلر که خاکی بابی حقیچون بن عاشق مست خانقاه محله سنده که قبوجیلیغه
طورمشم وخدمتنده قایم اولمشم بهیچ زاهد ظاهر فروش نکذشتم هیچ ظاهر صاتیجی زاهده اوغرامدم
که زیر خرقه نه زنار رواشت پنهانی که خرقه سی التنده زناری اولمیه کزلو مراد بودر که هر صوفی ظاهر فروشه
که بولشدم انده پنهان زنار ریا وکبر وعجب کوردم یعنی اخلاصی از نادر تحصیلی مشکل در مکار کرا ولان
اولدر انک کسنه سعی کرکه بنام طره دلبند خویش خیری کن کند وکوکل بغلیجی طره کک آدی حقیچون بر خیر
قیل که تا خدات نکه دارد از پریشانی که تا الله صقلیه سنی پریشانلقده مراد مخاطبدن شیخ در اکا دیر
سنک کوکل بغلیجی سلسله طریقتک حقیچون بر خیر قیل که الکانی محبوبون باعمالهم حسبنا الله تعالی سنی پریشانلقدن
صقلیه واول خیر بودر که مکر چشم عنایت زحال حافظ باز عنایت کوزنی حافظک حالندن کرو دوندره
وکرنه حال بکویم باصف ثانی بو غصه حالی دیرم آصف ثانی یه که اول مصلح احوال عالم دربنم حالم اصلاحنده
سعی ایدب سکا طلاح حالمی عرایدر واول آصف ثانی وصف وبیانی ایچون دیر وزیر شاه نشان خواجه
زمین وزمان پادشاه نشانلو وزیر وکه وزمانک خواجه سی که خرمست بدو حال انسی وجانی
که خرمند رانک سببی ایله انسی وجانی حالی مراد بودر که اول وزیر عالم النفع در که انک سببی ایله خرمند در هم سنک حالی
قوام دولت ودینی محمد بن علی دولت ودنیا قوامی محمد بن علی دور که می درخشد ستل زجهره فر یزدانی
که بلدزر انک یوزندن حق تعالی یه منسوب قوت ورونق مراد قوامدن اولدر که برسنه نک دوام سبب
اولا بس اول وزیر دولت ودنیانک قیام وپایدارلغی سبب در وبو یوزندن قوت وبهجت یزدانی ظاهر
اولمق اطلبوا الخیر عند حسان الوجوه حدیثی ودلیل خیر در زهی حمیده خصالی که کاه فکر صواب زهی محمود
الخصایل که فکر صواب وقتنده ترا رسد که کنی دعوی جهان بانی سکا ریشور ویراشور که ایده سن جهان
صقلیجیلق دعوی کس مراد بودر که جهان صقلمغه یوخولر که وزیر محمد وحک اپو خصلتلری اولدغی ایچون سکا

یراز جهانبانلق دعوی کسنی ایتمک دیدی که لفظ بان اسم جامد در حفظ ودلالت ایدر اول ایچون باغبان
وکلبان وکشتیبان دیرلر طراز دولت باقی ترا همی زیبد دولت باقی علامت جامه سی سکا یراشور
که همت بنر دونام عالم فانی که سنک همتکلی لتمز عالم فانی نامی مراد بودر که عالم فانی نامو نشانه همت طرف
التمزسن مبارک الله اچون دولاجم دولت باقیه جامه سی یعنی دولت ابدیه کلیسی سکا یراشور اکرنه کیمست
عطای تو دستکیر شود اکر سنک عطاک الی دستکیر اولمیه همه بسیط زمین رو نهد بویرانی دوکلی یردوشکی
یوزفوز ویرانلغه مراد بودر که بسیط زمینی معمور ایدن سنک عطا وسخاک در اکر اول دستکیر اولمسه جمیع بسیط
زمین ویرانلغه توجه ایدر توئی که صورت جسم ترا هیولی نیست سنسن که صورت جسمک هیولی یوقدر
زجوهر ملکی دکمال انسانی ملکه منسوب جوهردن لکن انسانه منسوب لباسده مراد بودر که جسمانیانک صورت
جسمیه سنه هیولی کرک که صورت جسمیه هیولی یه عارض اولور امانک صورت جسمیک هیولی یه عارض اولمز بلکه
سن ماده ملکیه دن مخلوق سن که اکا صورت انسانیه عارض اولمشدر خلاصه مراد مدحدر اولان وزیرک خلاقی
ملکیه ایله توصیف در ماده سی جوهر ملک ولدیغچون کدام پایه تعظیم نصب باید کرد قنغی تعظیم پایه سی نصب
ایتمک ولور که دومسایل فکرت نه برازانی که فکر مسایلنده اندن ایجا اولمیه سن مراد بودر که فکرسی تعظیم
ایدب فلان پایه ده انک درجه سی دروسه سن که حقا قده اندن اعلی سن پس سنک ایچون فکر ایله بر پایه
تعظیم تعیین ایتمکه امکان یوقدر درون خلوت کروبیان عالم قدس عالم قدس ملائکه مقربلرکه
خلوتی ایچنده صریر کلک توباشد سماع روحانی سنک قلمک آوازی اولو سماع روحانی مراد بودر که
عالم قدسده اولان ملائکه مقربین خلوتلری ایچنده سنک قلمک صداسندن رقص وسماع ایدرلر که بازوغی
ملائکه خط ایدجک خیران در ترا رسد شکر آویز خواجکی که بجود سکا یراشور خواجه لوغ شکر آویزی که سخار
دن دو آستین بکر بمان عالم افشانی اکی یکی عالم کر بمیلرنه صاچسن مراد بودر که فتحین بکر بر فایق لطیف
ایش اشلیه سن صنعتده پهلوانلق ایلیه شکر آصدی دیرلر یعنی وزارت شکر آویزی سکا یراشور که جمیع
عالم کریملرن ایچدکه واندن یوکسک اجدک سوابق کرمت را چکونه شرح دهم سنک سابق کرملرکی نیجه
شرح ایدم تبارک الله ازان کارساز رحمانی تبارک الله اول رحمانی ایش دوزمکدن مراد بودر که
سابقاً سندن صادر اولان کرملره انسان قادر اولور وکلدر حضرت رحمانه نسبت اولناجق کرملردر
بس بن اول کرملری شرح ایتمکه نیجه قادر اولورم خلاصه مراد حمد حقی جمالی کرم ایله وصف دور صواعق
سخطت را بیان چکونه کنم صواعق جمع صاعقه در صاعقه یلدرم در وسخط خشم در معنای مصراع بودر که
سنک غضبک یلدرملرن نیجه بیان ایدم نعوذ بالله ازان چنرهای طوفانی نعوذ بالله اول طوفانی
سنه لردن مراد ممدوحی کمال غضب ایله توصیف در که محلنده کرم تام نیجه حمد وح ایسه موقعنده انتقام
تمام دخی اوله مقبول در کنون که شاهد کل شد نجله کاه چمن شمدی که کل محبوبی کندی چمن کردوک خانه
جز از نسیم صبا نیست همدم جانی صبا یلندن غیری یوقدر مصاحب جانی مراد بودر که کشف فیض که مجلس
فکره کیدن نغمه ربانیه دن غیری مصاحبی ولمز شقایق از پی سلطان کل بیارد باز شقایق کل سلطانی
ایچون اصم لر یعنی تسلیم ایدرکیرو بباد بان صبا کلهای نعمانی صبا یلی سنه نعمانی باشلری مراد شقایقدن
باشنده آتش عشق اولان کمسه در لا جرم اول بکنده الوان افکاری ترک ایدب کشف الهی وفیض

شاهی اشتر بدان رسید ز سعی نسیم باد بهار · آشکار شدی بهار یلنک کوچک قیتولو بلبلنک سعیندن که لاف
می زند از لطف روح حیوانی · که لاف اورر لطفندن روح حیوانی مراد بهاردن عالم بسطدر انک یلی نفخه
ربانیه در نسیمی فیض طیب در انک سعیی همتی اولیجق ایچی روح انسانی در کل روح حیوانی در لطافت
وفیضان لافی اورر · سحرگهم چه خوش آمد که بلبلی کلبانک · سحر وقتنده بکا خوش کلدی که بر بلبل آوازه
بغنچه می زد و می کفت در سخن رانی · اوردی غنچه یه و دیدی سوز سویلمکده بو بیت مهوندر که تنک دل
چه نشینی ز پرده بیرون آی · که کوکلی طار نه اوتورر سن پرده دن طشره چیق · که در قسمت شرابی چو لعل رمانی
که کوبده بر شراب لعل رمانی کبی مراد بلبلدن طریقته دعوت ایدن در و غنچه دن اهل دنیا اولوب منقبض الطالندر
و کوبدن مراد کنج در عشق الهی یله مالی در و مریدلر ظروف قلوبنه اندن ذوق عشق حاصل ولور لاجرم اول
طریقته داعی اولان و تنک ولان اهل دنیایه دیر کوکلی طار نه اوتورر سن مضیق دنیادن چقوب حضور
بنجه کلوب عشق الهی نوش ایدوب بر شوق اولوب خوش قل · مکن که می بخوری بر جمال کل یک ماه · آتم که تنزلب
ابجم نسک کل جمالی اوزره بر آی · که با زماده کرمی خوری پشیمانی · که کرو بر آی دخی پشیمانلق یرسن مراد
بو در که کشف ظهور بایدجک مشاهده کشف اوزره عشق الهی نوش تمز و طاعت قربت قلمز سنک ول حالت کچیجک
بشیمانلق یرسن · بشکر تهمت تکفیر کز میان برخاست · تکفیر تهمتی اورتدن قالقدیغی شکره بکوش که زکل و مل
داد خویش بستانی · دورش که کلدن و شرابدن کندو دادیکی آکسن مراد بودر که اولا منکر عشق چوق
ایدی که ترک دنیا ایدوب عشق الهی و طاعت شاهی یه مشغول اولانلره طعن ایدوب تکفیر ایلیوب خطایه
نسبت ایدرلر ایدی شمدی منکر اولانلر منزوی اولوب تهمت تکفیر اورتدن کتدی لاجرم بو شکر ایچون سعی
ایدوب کشفدن و عشق حقدن کندو دادیکی آلوب قضاء مافات اتمک کرک سن · جفانه شیوه دین پروران
بود حاشا · جفا دین بسلینلر شیوه سی دکلدر حاشا · همه کرامت و لطف است شرع یزدانی · دوکلی کرامت
و لطف در شرع الهی مراد بودر که شریعتده اهل تأویل ولانلری و توجیه وجه قیلانلری و اصطلاح مخصوصی
اولانلری تکفیر اتمزلر بلکه تکریم و لطف ایدرلر کیس دین پرور اولانلر و مسئله بیلنلر اهل تصوفه جفا اتمزلر
و تعدی قلمزلر اما · رموز سر انا الحق چه داند آن غافل · انا الحق سری رمزلرین نه بیلور اول غافل
که منجذب نشد از جذبهای سبحانی · که چکلمدی و ملمدی سبحانه جذبه لردن مراد بودر که شول کمسه که جذبه
الهیه واصل ولوب کندو نفسانیتندن خالی و تجلی سبحانی یله مالی اولا اول کمسه انا الحق دیسه روا
اولور و شول کمسه که اوصاف بشریت اندن زایل ولوب تخلقوا باخلاق الله موجبنجه خلق حق انده حاصل
اولا انا الحق دیسه روا اولور یا شول کمسه که مظهر صفات الله اولوب اندن انا ر الهیه ظهور ایدوب
شول دمور کبی که آتشده دور رنک آتش حاصل قلوب و آتش کبی احراق ایدر اولوب انا النار
دیمک جایز اولدیغی کبی مظهر صفات الله و مظهر آثار الله اولان انا الحق دیسه روا اولور بو رموزی
بلمین غافل بونک قائلن کفره نسبت قیلور · درون پرده کل بین که غنچه می سازد · کل پرده سی ایچن
کور که غنچه دوزر · ز بهر دیده خصم تو لعل پیکانی · سنک خصمک کوزی ایچون لعل پیکانی مراد ممدوحدن
وزیر ممدوحدر اکا دیر که آچلمش کل که اکا غنچه دیرلر انک ایچنه نظر قیل کور که لعل کبی قزل تمرن در سنک
خصمک کوزی ایچون یعنی انک کوزن چقرمق ایچون · طرب سرای وزیرست ساقیا مگذار · وزیرک شنلک وی چم

ای ساقی قومه که غیر جام می انجا کنند کران جانی · که شراب قدحندن غیری انده اغر جانلق ایده
یعنی ثقیل اولا مراد بودر که روح انسانی شاه در عقل معاد انک وزیری در دباش اول وزیرک
شنلک وی در لاجرم ای شیخ باشده ظرف عشقدن غیری قومه بلکه انی ظرف عشقدن غیری تعلم تا که
• ثقل جان اولمیه · تو بودی ای دم صبح امید کز سر مهر · سن ایدک ای امید صبحی نفسی که محبت یکشندن
بر آمدی و سر آمد شبان ظلمانی · چقه کلدک و طوغدک و باشه کلدی یعنی تمام اولدی ظلمانی کیجه لر
مراد ممدوحدن وزیر ممدوحدر غالبا یانده ایمش آنسز کویا اول دیار شب ظلمانی کبی تاریک ایمش
اول کلوب شب ظلمانی کیدوب روز نورانی اولمش انی ذکر ایدوب شکر ایدر · شنیده ام که ز من یاد
می کنی که کاه · اشتدم که بنی یاد ایدر ایمشسن کاه کاه · ولی بمجلس خاص خودم نمی خوانی · ولی کندو
مجلس خاصکه اوقیمزسن مراد بودر که بنی یاد ایدر ایمشسن اما کندو مجلس خاصکه دعوت اتمزسن
که بندن معارف الهیه اشیده سن انوکیچون دیر · طلب نمی کنی از من سخن جفا اینست · بندن سوز
طلب اتمزسن جفا بودر · وکرنه با توچه بحثست در سخن دانی · یوخسه سنکله نه بحث وار در سوز
بلمکده مراد بودر که سنک سوز بلمکده نزاع یوقدر بنی مجلس خاصکه التوب سویلتمزسن که فضلمی بیلیه ن
و بونده تنبیه وار در که اهل فضل اولان اهل دنیانک مجلس عامه سنه وارمه دعوت اولنورسه دخی
بلکه مجالس خاصه واره دعوت و رغبت اولنورسه و مجالس خاصه واریجق دخی کندو سوزی متکلم اولوب
اهل دنیا سامع اولوب فضلی و قدری معلوم اولا · ز حافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد
جهانک حافظلرندن کمسه بنده کبی جمع ایلمدی · لطایف حکمی با کتاب قرآنی · حکمت لطیفه لرن کتاب
قرآنی ایله مراد بودر که بن کتاب تفسیر قرآنی بلدکم کبی علوم حکمیه لطایفن بیلورن هیچ بر حافظ بنم
کبی جامع منقول و معقول دکلدر خلاصه مراد اظهار فضل ولاف کمال دکلدر بلکه اظهار شکر در
که حق تعالی بکا کتاب قرآنی حفظنه و تعلمنه استعداد ویردوکی کبی لطایف حکمتلر جمعنه دخی استعداد
ویردی و توفیق طلب قلدی که طالب اولوب جامع کمالات اولدم و بو دکلو فضایل حاصل قلدم
هزار سال بقا بخشدت مدایح من · بیک ییل بقا بغشلر سکا بنم مدحلرم · چنین متاع نفیسی بجو تو
ارزانی · بونک کبی نفیس متاعی استه سن او جز لوح ایله مراد بودر که شول کمسه که بر اهل فضل احسان
ایدوب کندونی مدح اتدرر انک مدحی ایله اول کمسه نیجه ییللر باقی اولور که ذکر باخیر اولنور بونک
مقابله سنده مهر به احسان اتدی ایسه متاع نفیسی وجز بها یه المش اولور · سخن دراز کشیدم ولی امیدم
هست · سوزی اوزن چکدم یعنی سوزی اوزتدم ولی امیدم واردر · که ذیل عفو برین ماجرا
بپوشانی · که عفو اتککن بو ماجرا اوزره اورته سن مراد بودر که تطویل کلام اتدم ولکن امیدم
اولدر که عفو اتککی ایله تطویل کلام ایدوب تصدیع اتدکم کناهمی اورته سن · همیشه تا بهاران صبا بنغمه
باغ · همیشه بهارلرده صبا باغ یوزی اوزره · هزار نقش نکارد ز خط ریحانی · بیک نقش تصویر ایده
خط ریحاندن بو بیت مهوندر · بباغ ملک ز شاخ امل بعمر دراز · ملک باغنده امید بوداغندن اوزن
عمر ایله · شکفته باد کل دولتت با سانی · آچلمش اولسون دولتک کلی آسانلق ایله مراد ممدوح اولان
وزیره دعا خیردر · ولـه ایضـاً · ز عشق تو ای صنم چنانم · سنک عشقکده ای صنم اویلیم

کزهستی خویش در گمانم . که کندو وارلغیدن گمانده یم مراد بودر که سنک عشقکده شویله بیخودم
که کندو وارلغم تمام علمم یوقدر . هرچند که زار و ناتوانم . هرنه دکلو که زار و ضعیفم کر دست دهد هزار
جانم اکر ال ویررسه بیک جان بکا . در پای مبارکت فشانم . سنک مبارک ایاغکه صاچم مراد بودر که
بیک جانم دخی اولسه خاک پایکه فدا ایدر ایدم . کو بخت که از سر نیازی . قنی بخت که بر نیاز باشندن
در حضرت چون تو دلنوازی . سنک کبی بر کوکل اوغشیجی حضرتنده . معروض کنم نهفته رازی . عرض ایدم
کزلو بر راز . هیهات که چون تو شاهبازی . هیهات که سنک کبی بر شاهباز . تشریف دهد بآشیانم
تشریف ویره بنم یوه مه مراد قنی بخت و سعادت که سکا عرض نیاز ایدم که سنک کبی شاهباز بلند پرواز
بن مسکینک مسکنمه نزول ایده دیمکدر . هرچند ستمگری ترا خوست . هرنه دکلو که ظلم سکا خودر . کم کن تو بدی
که آن نه نیکوست . اکسک یرمزلغی که اول ایو دکلدر . کر زانکه دلت نه ز آهن و روست . اکر سنک
کوکلک دمور دن و توجدن دکل یسه . آخر بسرم گذر کن ای دوست . آخر باشم اوزره اوغره ای دوست
آنکار که خاک آستانم . ظن ایت که اشیک طپراغی یم مراد مخاطبدن نفس درکه انک ظلمن ذکر ایدب
ترک عصیان ایچون نصیحت ایلیوب و کندویه موافقت و مقارنته دعوت ایدب تنزلله تواضع ایدر
گفتم که چو کشتیم بزاری . دیدم که بنی قتل ایتدک زاریلق ایله . زین بیش ره رحمت سپاری . بوندن
صکره رحمت یولنه اصمرله . بر دل رقم وفا نکاری . کوکلم اوزره وفا رقمن نقش قل . تو خود ره وصل
مانداری . سن خود بزم وصلمز یولن و وتمزسن . من طالع و بخت خویش دانم . بن کندو طالع و بختمی
بیلورم مراد کبر و مخاطبدن نفس در اندن شکایت ایدب طلب رحمت ایدر . ای بسته کمر ز دور و نزدیک
ای کمر باغلمش کیمسه یقیندن و اراقدن . بر هیچ بخون ترک و تاجیک . هیچ اوزره ترک ولایتی و فارس
ولایتی قاننه . در مسکن اخلص الممالک . مملوکلرک زیاده مخلص کسنده . کرخانه محقرست و تاریک
اکرا و حقیر در و قرکودر . بر دیدۀ روشنت نشانم . سنی رکش کوز اوزره دیکم مراد بوندن بیان درکه
نفس هیچ نسنه ایچون اراقدن و یقیندن اهالی ولایتک قاننه قصد ایدر و قلب مسکنده در آنی حقیر و
ظلمانی دور دیر روح انی چشم رکش اوزره اسکان ایدرتنک مساعده و موافقت ایلیسون طاعده نمن
از تو بجز وفا نجویم . بن سندن وفادن غیری استمزم . بیرون ز گل وفا نبویم . وفا کلندن خارج قوقلمزم الا
ره بندگی نپویم الا قوللق یولنه یلمزم . اسرار تو پیش کس نگویم . سنک سرارک کمسه اوکنده دیمزم و الحاصل
تو پیش کس نخوانم . سنک اوصافک کمه اوکنده اوقیمزم مراد مخاطبدن کرو نفس درکه روح اندن وفا
استرو اکا عبودیت اتمزم و اسرار و اوصافن و قبایح افعالن و اخلاق ذمیمه سن ذکر اتمزم . کیرم نه دروفا
کشودیم . دوتم وفا قپوسن اچمدق . نه مهر بمهر بر فزودیم . محبتی محبت ایله ارتورمدق . نه بود هر آنچه می
نمودیم . بو قیدر هر نه کوستردک . آخر نه من و تو یار بودیم . آخر بن و سن یار دکلمی ایدک . عهد تو شکست
و من همانم . سنک عهدک صندی بن همانن و کما کانم مراد مخاطبدن نفسل بدکی ظاهر درکه روح اکا دیر اکر
چه سکا وفا قپوسن اچمدق اما محبتی یوما فیوما ارتوردق بن موافقت کسن مخالفت اتدک و اقعا
و عالم لهیده سنک ایله یار ایدک امام الست بربکم عهدنی صیدک بن همان و کما کانم . کر سر ببری بتیغ
تیزم . اکر باشم کسرسک کسکن قلیچ ایله . از کوی تو من . بیر نخیزم . سنک وفاکی محله سندن قالقمزم . ورزانکه

کند

کنند ریز ریزم . اکر بنی پاره پاره ایدرلرسه . من مهرۀ مهر تو نریزم . بن سنک محبتنک مهره سن دوکمزم
الا که بر بزه الستخوانم الا که دخی کمکم مراد مخاطبدن معشوق حقیقی اولمق ظاهر در . انها که نشان
عشق جویند . انلر که عشق نشانن ارارلر . جز راه مزار من نپویند . بنم مزارم یولندن غیری یلمزلر خاک من
• زار چون ببویند . بن زارک طپراغن چون قوقه لر . کر نام تو بر سرم بگویند . اکر سنک آدک بنم باشم اوزره
دیه لر . فریاد بر آید از روانم . فریاد چقه بنم جانمدن مراد بنم مزارمدن عشق قوقوسی کلور و المحبة الله
بعد الوفاة روحمدن زایل اولمز دیمکدر . گر بگذردم به پیش خیلی . اکر کچسه اوکمدن بر جماعت . هر یک
بصفا به از سهیلی . هر بری بک اولورسه صفاده بر سهیل یلدزندن . از تو نکنم بغیر میلی . سندن اتمزم
غیره بر میل . مجنونم اگر بهای لیلی . دلوین اکر لیلی بهاسنه . ملک عرب و عجم ستانم . عرب و عجم ملکن الورسم
مراد بودر که اکر نظامه بر سوری محبوبلر کلسه هر بری صفاده سهیل یلدزندن یکرک اولسه سندن غیره بر
میل اتمزم و کندو معشوقمی عرب و عجم ملکنه ویرمزم خلاصه مراد حضرت حقدن غیره میل اتمزم دوانی
عالمه ویرمزم دیمکدر . کشتم صنما ز آرزویت . اولدم ای صنم سنک آرزوکده . آشفته و تیره دل
چو مویت . قشق و کوکلی بولانق زلفک کبی . هرچند نمی رسم بکویت . هرنه دکلو که ارمزم سنک محلکه
شبی نیست که از فراق رویت . کیجه یوقدر که سنک یوزک فراقندن . زاری بفلک نمی رسانم "
زاریلغی فلکه ارشدرمیم مراد کندونک آشفته حال و غیب هویت کبی مستور الاحوال ایدکن بیان
و وصولی میسر اولمیوب طلبده اهتمام ایدرکن ذکر ایدر . ای وصل تو اصل شادمانی . ای دلبر سنک
وصلک شادمانی اصلی در . مانی بنشاط جاودانی . قلسن نشاط ایله ابدی . بر حافظ خود جفا
فشانی کند . وحافظه نه صاچسن هر حکم که بر سرم برانی . هر حکمی که باشم اوزره سوررسن سهلست
ز خویشتن مرانم . آسماندر کندکدن سورمه بنی مراد مخاطبدن نفس اولمق اهل نظره ظاهر در و بلکه که
خواجه حافظک نظمی شور انکیز و ذوق آمیز اولوب و جامع باطن و ظاهر اولمغله جمیع خواطر اولدیغی اجلدن
زمانلرینده مدت قلیله ده شهرۀ کثیره بولوب و اطراف عالمه منتشر اولوب و کندوسی درس تفسیر
قرآن و تعلیم حضرت سلطانه مشغول اولوب و تألیف بعض علومه اشتغالده بولنوب ترتیب دیوان
اتمک میسر اولمیوب نظمی متفرق قلوب سنه احدی و تسعین و سبعمائه ده دار فنادن انتقال و منزل
بقایه ارتحال ایدب کندو شهری شیرازده مصلی سمتنده دفن اولنوب وفاتنک زمانی و قبرنک
مکانی اعلام ایچون دیمشلر تاریخ چراغ اهل معنی خواجه حافظ که شمعی بود از نور تجلی چو
در خاک مصلی گشت مدفون بجو تاریخش از خاک مصلی لاجرم مذکور خواجه حافظک وفاتندن صکره
اصحابندن بعضی دیوانی ترتیب و سلوکه مناسب تذهیب ایدب و بعضی ظرفا حرف اول اعتبار ایله
حروف تهجی ترتیبی حسبنجه ایلیوب و بعضی ظرفا غزللرنک مضمونی مناسبتی ایله ترتیب ایدب و غزللرنک
ابیاتی ترتیبنده دخی بو جهتلر ملاحظه اولنورلر و لجهتدن دیوان حافظ نسخه لرنده ترتیب غزلل و ابیات
مختلف و اسلوب دوا و بن غیر مؤتلف اولدی و بو فقیر متن اختیار اتدکی نسخه احوال سلوکه مناسب
و طبع سلیمه ملایم اولاندر و اهل فضل و کماله و ارباب وجد و حاله معلوم در که خواجه حافظک اکثر الفاظنک
معنی منطوقی بیاننده خیلی اهالی عاجز و قاصرلر و معنی مراد تعیینده متحیرلر ایدی فی الواقع لسان

خاک مصلی
٧٩١

الغیبه شرحی آسان اولمز اما بو عوام الناس نظرندن دوشمش و بکلشنه زنا بر جموم اولمش عمری بتمشه یتمش بیر و فقیر جمله حفظ و صفادن دولکیرا اولان طالب فضل رحمن اولوب حضرت نیاطنه تکلان قلوب کثرت اشغالی و تفرق بالی وار یکن کیجه لرده یوم کسل استراحتی و کوندزلرده سیر و صحبتی ترک ایدب هرآن فیضنه طالب اولوب کندکجه فیضان غالب اولوب حسب الامکان معنی لفظی بیان و بموجب فیطرا د راد و حصه عیان ایلدی و مرادی اولدر که شرحنه نظر ایدنلر و طریق صوابه کیدنلر لطف و احسان ایلیوب. بو فقیری دعاء خیر ایله یاد و روح محتاجنی صدقه ثواب ایله غنی و شاد ایده لر بیت بایع از نشتره بها خواهد شارح از ناظران دعا خواهد قد وقع الفراغ من التألیف فی اللیلة الرابعة لیلة یوم الاربعاء الرابع من شهر ذی الحجة الشریفة لسنة ست وستین وتسعمائة وقد وقع الفراغ من تحریر هذا الکتاب یوم العشاء فی یوم الاحد من جمادی الآخر لسنة اربع وسبعین وتسعمائة سوده الفقیر عمر مصطفی بمحروسه قسطنطنیه غفر الله له ولوالدیه ولمن احسن الیهما والیه ولجمیع المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات برحمتک یا ارحم الراحمین

٩٦٦

٩٧٤

[illegible]

لعل مركب اجزاى مرتبه سى

قيرمز	لونور	جوغان
درهم	درهم	درهم
٥	٢	١٢

اولا لونور ايله جوغانى بشقه بشقه سحق ايدوب يكرمى درهم صقله يال
صو ايله اصلاده لر بعده اينجه بر بزده هر برينى سوزوب حفظ ايدوب
توصه لرنى آتالر بعده قيرمزى دخى اينجه دوكوب اوچ قيه ماء صافى ايله
قيناتوب يارم وقيه صو قالنجه قيناته بعده سوزوب صويى حفظ ايدوب
توصه سنى آتالر بعده اوچ صولرى بربرينه قارشدروب كاهيجه ايله
بر اغاجده نه كفكير ايله قطعا ارام ويرميوب قارشدره صكره
صالحه اوزره شيئا ايدوب بر قاچ كون دنده صكره اوزرينه فصم
الموب ديبنده قالان بو صالى كولكه ده بر محله قوريده ده غايت
اعلا لعل مركب اولور هر جلدكى برعفصه ايدر خالص اولور

[illegible]

باقوی
کوکدر یسن قوی اسمی غزاوه
ویرر غازیلره قوت وغاده
بوزاون التی عددو ابجده عیان
سنه اول وقت اولدی قسطنطنیه غازان
ربیع الاول اینده التنجی
یکرمی بر کونده فتح اولندی
پنجشنبه کونی صباح الوردی کافر صنم [?]
سکز یوز اللی یدی ایدی تاریخ
٨٥٧

ابای
ابای کیم بشنلکاه کاشنه [?]
بی ایله بلکاه بیوه بردالنه [?]
جوانه بر ماننشه سدبکلدی وحر [?]
ذیرکس زمانیکارم ایز [?]

[illegible]

چار یار چار مصراع وار جمع اولوب معنا شده اند کلرنده هر برندن بر بیت صادر اولوب فن بلاغت بوابیات ایله چار ابرو دلدار و باکلشن فصاحتده چار صفت بنفشه زار در صدیق اکبر رضی الله عنه اولا بو مثللر درکه

بیت
الموت باب وکل الناس داخله یا لیت شعری بعده ما الدار

حضرت فاروق رضی الله عنه بو جوابی بویله اکور مثللر درکه

بیت الدار دار نعیم ان عملت بما یرضی الاله وان خالفت فالنار

حضرت عثمان ذی النورین رضی الله عنه بویله تخیر اختیار ایتمشلر در

بیت هما محلان ما للمرء غیرهما فاختر لنفسک ای الدار تختار

حضرت علی المرتضی رضی الله عنه صورت جمالدن بو یوزدن تجلی ایدوب بشارت بو مثللر درکه

بیت ما للعباد سوی الفردوس ان عملوا فان هفوا هفوة فالرب غفار

نعت
سماله کره الشورا [?]
بحاشن انذری [?]

برکتابدر اتا النی کتال جامع اولدو عملی ایله و ضبح و انکاردر

بعنی فارسی هوران حافظدر و بر بسی ترکی و دیوان حافظدر

معنی مراد و اغیار عزنده در و بر بسی فارسی ایله یعقوبدر

چونکه اشعار ترکی ابیاته مشغول حسنی ایله جونکه ابیات بر کتبه در

و بر بسی ترکی

کاه صو قیلدیله اندم مسکنی نعام

کاه باد ایله اندم و صحرا و حرام

کرد باد آسا دوندم کاغ و صحرا و نام

اون سکز بیک عالمی کشت ایلیوب کزدم تمام

غزلت خلوق جهاندن اورکه عالم بولمدم

رباعی

کل عراق عربده طوته مقام

ز مکافات عمل غافل مشو

زومه اندن صفهانی وار و بقا

کندم از کندم بروید جو ز جو

بو جهان بر حوابه منزلدر

اینجه بر نقشت بر مثنوی

کای برادر آنکه کاری بدروی

لازمدر اول اولنمغ

قوندی کوجدی هزار امیر لوا

مناع ایتمکه سهام ستم جور سپهری

الله توکل کبی قلعه سپر اولمز

سهیلی

هر کیم یار ده کله بر قدر اولور

پاره ذوقی اولور

علم نهادی و بر بهردو ذبیره جا کردی

بیک نفسی ذل بیمار را دوا کردی

اذ کلده وده زیدی ... عوری

و مردوم ... مباح دور

اول جایزدر ... اللوزی فضلا و غیره

سبل عن الشیب ... الاوزی

کتاب المزاح

اذا کان موزونا ... متنبی

سوره والضحی مکیه اذا قراها

قدرنسی صاحبه موضعه

و قراها سبع مرات

معاذ الله ... الامانت

لا جامع له الا امانت

قرآن دوستان ... دل

کاتب عبدی چلبی

تحمل ایدر ایدک بو بار ... بولدوه

بو کر بو کدروی ... اوج

برینه بکزر ... بولدم

حضر ده کورلش ... ابدم

اوغو ر... سبا

ان اوغلان ... سپاهیدن

اشتدم بر ... سکه ... اکرقدی

دوی بک جک

جفایه صبر ایدوب عبدی شکایت قلمه بلکه

صفایه ایرشورسن عاقبت بر کون کیدر قهر

۷۹۱

دفاتر حواجه حافظ

تاریخ ... شاه ... علاء الدین ... سنه ... اوائل ...

نظم

توکلنا علی الله ... برجم ...
نوشیلی ... ای اصف ...

قطعه

توکل الخلق ... برجم بوری ...
قره ... قدر ... الکه ... بو فضل و ...

قره ... اولسه ... آدم ... ای ایلی ...
... عنقا ... الدن ...

وصف ... نوعی افندی ...
بو ... نوعا مناسب اولور ... نافض اولان ... فالیت اولور

نامناسب ...
اکی ... اولسون

نای ...
بیکنی اولدره پیدا ایدکه برلی دوران
بو میدان بلا مردانی ایجون بیکده بیر ...

عذاری حلبی

... ...
جم ...

بر حصیرم بوغ ایکن کلده اخرا ...
بوریا ...

بوریا ... صوفی عارفلی ...
یعنا که ... اوجع اوده بوریا ...

موج ازهوا انداره رنک روان ...
مجنون درد ... ...

اردی بعد آردی

نار عاشق جرخ ظالم ورد و محنت بر دکل
دل ضعیف اعدا قوی رنج و مشقت بر دکل

ای بکا آلام هجر و بر بکا تشنه لقی وصل
قنغی برین سویلیم درد و محنت بر دکل

هر جوان اولمز صفا بخش قلوب اهل حال
عالم ارا اولنده هر خورشید طلعت بر دکل

... ولدار اوده ... ای همدم بنی
... اولور ... انقلاب بر دکل

باعث تصدیع اولور ... کی کوزه
کیمی لعل پاره ما بلدر ... طبیعت بر دکل

کیملرده خلق عالمده ... اولور ...
... اول عالمده صنعت بر دکل

بجم کار اولسنده اول ... و لعل
... ماننده ... نیت بر دکل

حاصلی ... کلامی روحیا
... غفلت بر دکل